

ISTORIA ROMÂNILOR

TOMUL X.
PARTEA A.

ISTORIA ROMÂNILOR

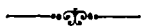
CURS FĂCUT LA FACULTATEA DE LITERE DIN BUCURESCI,

DUPE DOCUMENTE INEDITE,

DE

V. A. URECHIĂ

PROFESOR DE ISTORIA ROMÂNILOR LA FACULTATEA DE LITERE DIN BUCURESCI, MEMBRU ACADEMIEI ROMÂNE, MEMBRU CORESPONDINTE AL ACADEMIEI SPANIOLE, AL SOCIETĂȚII ECONOMICOMATRITENSE, AL INSTITUTULUI ETNOGRAFIC DIN PARIS, AL SOCIETĂȚILOR GEOGRAFICE ROMÂNĂ ȘI ITALIANĂ, AL SOCIETĂȚII ACADEMICE INDO-CHINEZE, MEMBRU FONDATOR AL ATENEBULUI ROMÂN, PREȘEDINTELE GRUPULUI ROMÂN AL CONFERINȚEI INTERPARLAMENTARE, PREȘEDINTELE MANTENANȚEI FELIBRIGIULUI LATIN, AL SOCIETĂȚII ȘTIINȚIFICE ȘI LITERARE DIN ALAIS (GARD), MEMBRU ONORAR AL SOCIETĂȚII HERALDICE FRANCEZE ȘI AL INSTITUTULUI ARALDICO-ITALIANO, MEMBRU AL SOCIETĂȚII DE STUDII JAPONezo-CHINEZE, LAUREAT AL FACULTĂȚII DE LITERE BRITISH ATHENAEUM, PREȘEDINTE AL COMISIUNEI MONUMENTELOR ISTORICE, PREȘEDINTE AL SOCIETĂȚII DE CULTURĂ MACEDO-ROMÂNE, MEMBRU AL SOCIETĂȚII ȘTIINȚIFICO-LITERARE DIN IAȘI, MEMBRU CORESPONDENT AL INSTITUTULUI PORTUGEZ DIN COIMBRE ȘI AL ALTOR CONGRESE ISTORICE ȘI LITERARE.

TOMUL X. PARTEA A.

BUCURESCI
INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE, CAROL GÖBL

Furnisor al Curții Regale

16, STRADA DOAMNEI, 16.

1900.

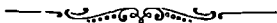
Acest volum a întârziat a fi publicat din cauza grevei tipografilor din anul trecut, cât și din cauza marelui estinderi.

Nedepărtându-mă de la vechea mea deprindere de a nu lăsa—pre cât este posibil—neutilizate toate documentele relative la fie-care domnie, sunt nevoit să despart tomul meu al X-lea în două părți (A și B). Partea A este acest tom. Partea B va apare mai târziu și cu ea se va încheia istoria Domniilor lui Caragea și Calimah.

Sunt indivizi care mă țin de rău că public atâtea documente, greu de citit și de urmărit pentru cei nepregătiți a face ori a citi o istorie documentată. Am de gând, de voi trăi, să fac o istorie mai citită, mai à la portee a celor nedepriși a manipula documente, dar aceea n'o pot publica de cât după ce vor fi fost editate documentele pe care mă sprijin eu în aprecierile mele ca istoric.

Deocamdată desfid pre oricine să facă cel mai mic studiu asupra secolului XVIII și începutul secolului al XIX-lea, fără de a se servi cu cele câte-va mii de documente inedite publicate în lucrarea de față.

V. A URECHIA.

ISTORIA ROMÂNILOR

TOMUL AL X-LEA

1812—1821.

CAP. I.

*Considerațiuni generale. Curentele politice din Principate. Curentul frances.
Fluctuațiunile acestor curente.*

Din războiul ruso-turc dintre 1806—1812 țările române eșiră însângerate, sfâșiate și grozav sărăcite și pustiite. Din corpul Moldovei Rusia a smuls, prin Tratatul de la Bucuresci, o jumătate de țară: frumoasa Basarabie. Cei cari aveau cunoștință de negociațiunile anterioare dintre Alexandru I al Rusiei și Napoleon al Franciei nu puteau să nu considere și această stare făcută Principatelor de Tratatul din 1812 ca un câștig pentru românime; în adevăr, de unde la un moment Franția promisese Rusiei încorporarea Principatelor române întregi până la Dunăre, acum ele nu perdeau decât Basarabia. Adevărat că și această pierdere s'ar fi putut înlătură, dacă Turcia nu eră trădată de diplomația sa la pacea din Bucuresci în 1812.

Tocmai în momentul când Rusia era atât de greu amenințată de invasiunea oștirilor lui Napoleon I, ea, grație coruperii plenipotențiarilor turcei, isbutesce a dobândi de la Turcia cesiunea Basarabiei!

Acastă sfâșiere a Moldovei, pe care noi, astăzi, având o mai dezvoltată conștiință națională, o deplângem, era — să nu negăm faptul — pe la 1812 considerată de majoritatea boerimii moldovene ca un mijloc de ameliorare a sorței țerii, doritoare de a scăpa de domnirea turcescă.

Negreșit, ca și în Muntenia, există și în Moldova un început de curent anti-rusesc, dar acesta era mult mai slab în Iași decât la București, unde pășise în fruntea lui însuși Metropolitul Dositei, destituit de Muscali și boerii partizanii ai lui C. Filipescu, fostul Vistier din timpul ocupațiunii muscălesci și carele peste puțin iar va ocupa această funcțiune.

Un act manifestând regretele boerimii moldave pentru pierderea Basarabiei cunoștem ce-i dreptul, dar acele regrete și le explică semnatarul actului pe alte motive decât dragostea de țară, de naționalitate. Boerii moldoveni vor arăta Porții, că ruperea Basarabiei de la Moldova a adus o scădere la veniturile țerii. Ei vor reduce pierderea la o afacere de fiscalitate!

Dar nu numai corpul țerii sângeră prin această sfâșiere, ci și națiunea eșia mult micșorată. Suntem departe în anii aceștia de simțimentele carei altă dată anima pe Miron Costin, când strigă, la Domnesci, ostașilor moldoveni: «Să nu dăm, copii, pământul acesta, că e stropit de sângele moșilor și al strămoșilor noștri.» Acum Moldovenii și Muntenii încetau, fără cel mai mic scrupul, de a fi *pământeni* și, pentru a se apăra de biruri și angarale, cu cea mai mare grabă, acceptau să fie considerați ca *supuși* ai Austriei ori ai Rusiei și încetau de a se țice *pământeni*.

Dar societatea înaltă!

Fie-care invasiune rusescă, de la 1774 până la 1812, nu contribuie decât la mai mare desnaționalizare a clasei boeresci. Suntem departe și de zilele acelea unde puritatea familiei era, nu numai o lege, ci chiar un efect al străvechilor moravuri. Corupțiunea sub toate formele intră în familii, din moment ce soția și fata fură considerate de soț și de părinte ca mijloace prin care el putea ajunge la *I-ul Comitet*, la *Divan*, la vre-un post oare-care, sau și mai puțin: la vre-o sinecură, ori la manipulare de niscai bani publici, din care, sub protecțiunea necinstitorului casei sale, boerul scia să-și facă un venit, propriu a-i satisface pofta spornică de lux.

Nu mai puțin curentul național, ori-cât de slab și nebagat în seamă, se afirmă din ce în ce mai simțit. Atunci când însuși Metropolitul Dositei era gata de a deveni supus frances, numai ca să nu rămână pe mâna Muscalilor, e posibil că făcea el acesta din simplu interes al conservării sale. Nu aflăm însă un asemenea interes în înclinarea acelei clase de Români

pentru Franca, care intonă cu vie plăcere cântecul lui «*Napoleon Bund-partie*». Aci eră altă explicațiune de dat decât interesul material al cui-va.

Și cum că partida contrarie Muscalilor eră spornică și că pe tótă ziua mai mult creșcă la număr partida care-și îndreptă privirile spre apusul Europei, spre Franca, pôte dovedi corespondența încă inedită a Consulilor francesi din Bucuresci și Iași dintre anii 1807—1814.

Descriind, în 27 Martie 1808, gróznica stare a Principatelor sub administrațiunea rusescă, Consulul frances Lamarc, din Bucuresci, într'o notă a sa către Champigny, ȓicea că: «*Ce pays est détruit sans retour, ruiné et dépeuplé, si la paix et une prompte délivrance ne viennent à son secours.*» Lamarc arată vexațiunile ispravnicilor, hoțiile lor. «*Țeranii*, ȓice el, *vin la Consulatul frances să cêră ajutorul lui în fie-ce ȓi...* Aũ să emigreze toți, de nu se va pune capêt relei administrațiunii.»

La 1810, în luna Iulie, Ledoux, revenit la Bucuresci după o absență din țeră, silită în urma intrigilor muscălescii, scrie lui Champigny (la 28 Iulie) că: «*Sosirea mea aci a produs un efect fórte ciudat. Autoritățile rusesci m'au primit cu multă politeță rece, iar toți boerii, cari mă credeau — după cele ce li se spusese — cel puțin destituit, privesc reîntórcerea mea ca un fapt care probéză mai mult decât orî-când puterea Franciei și slăbiciunea Rușilor. Oh! Monseigneur! Cât e de detestată aici acéstă națiune (a Rușilor)! Cât doresc toți Românii ca să-și schimbe stăpânul!*» (1)

Intre boerii devotați Franciei Ledoux numesce, în scrisórea sa din 24 Decembre 1810, pe Hagi Moscu.

Același lucru îl spune și Consulul frances din Iași, în scrisórea sa din 1 August 1810 către Champigny. (2)

Martin arată și el ruinarea țerii prin imposite și rechisițiuni. In 1810 Rușii aũ luat de la ómenii finul și grânele pe jumătate.

(1) *Ledoux à Champigny.*

Bucarest, 28 Juillet 1810.

«... Mon arrivée ici a produit un effet très-singulier. Les autorités russes m'ont accueilli avec beaucoup de froide politesse et tous les boyards, qui me croyaient, d'après ce qu'on leur avait dit, au moins destitué, regardent mon retour comme une chose qui prouve plus que jamais notre force et la faiblesse des Russes. Oh! Monseigneur, comme cette nation est détestée ici! Comme tous les Valaques désirent changer de maître!»

Ledoux scrie lui Champigny, în 23 Decembre 1810 (din Bucuresci), că: «*Hagi Moscu, un des principaux boyards de la Valachie, le plus éclairé et le plus considéré... est très-dévoué à la France.*»

(2) Din Iași, în 1 August 1810, scrie Martin lui Champigny:

«... On est bien las de la guerre en ce pays. Le parti russe y est bien faible; leurs plus zélés partisans désirent encore plus que les autres un nouvel ordre de choses, même le retour du gouvernement des Princes....»

La 1811 nu mai erau numai țeranii câștigați la politica franceză, ci și mare parte din țără. Ledoux, Consulul francez, scrie, în 15 Maiu acest an, din Bucuresci, către Champigny, că boerii i-au dat tot-deauna dovezi de predilecțiunea lor pentru glorioasa națiune franceză. Totuși, din cauza amenințărilor lui Kamenski, «ei (boerii) nu cutéză a se arăta pe la casa Consulului. Un boer Catargi, pentru că a călătorit până la Paris, a fost arestat și surghiunit nu se scie unde. Asemenea măsură au băgat gróza în nobleța acestor țări.» (1)

De sigur că marea catastrofă a lui Napoleon I în Rusia va fi o mare decepțiune pentru partisanii Franciei în Principate. Intre 23 Iunie, când Napoleon trece Niemenul, 17 August, când se dă bătălia de la Smolensk, 14 Septembre, când arde Moscva, 20 Novembre, când Cutuzof e hătut de Napoleon la Crasnoi, 29 Novembre, când armata franceză trece Berezina, și 5 Decembre, când Napoleon I se înapoiază la Paris, lăsând în locul său pe Murat în fruntea armatei învinsă de *ger*, speranțele ori decepțiunile partizanilor săi din Bucuresci și Iași au trecut prin fazele prin cari trecu și însuși sufletul marelui Imperator Napoleon I.

Acésta se întimplă mai ales cu noii Domni, cari vor fi dați de Turcia Principatelor. Curtesani călduroși ai Franciei la început, ei vor manifesta contra ei, pe dată ce o vor simți slăbită în influența ei la Constantinople.

Dar ori-cât de mari au fost decepțiunile celor din *curentul național*, anti-muscălesc, acest curent nu *sécă*. Un isvor, care, iute descindând din munte, întilnesce în calea lui obstacole, stânci, dacă nu le pôte răsturnă, se insinuéză pe sub ele, trece nevedut pe sub pământ, ca să țîșnescă iar afară, ceva mai departe. Tot asemenea *curentul național*, un moment ieșit de neașteptata isbândă a Muscalilor asupra Francesilor, își va relua cursul său spornic și în 1821, după abia nouă ani, va deveni importantul curent, care se va numi «*revoluțiunea lui Tudor Vladimirescu*.»

CAP. II.

Promulgarea Tractatului din 1812. Nouele Domnii. Ioan Caragea la Munteni. Indreptarea chronologiei domniei lui Caragea. Familia Caragea.

Ilustrul meu amic și coleg d-l A. D. Xenopol, în tomul ultim al *Istoriei* sale, dă ziua de 24 Decembre 1812 ca punct de plecare a domniei la Munteni a lui Ioan Caragea.

Este ore-care eróre de îndreptat în acésta afirmațiune. Numai îndrep-

(1) Documentul este inedit. L'am decopiat în Archívele Ministeriului de Externe din Paris, în 1894.

tându-ne fără patimă și amical erorile uniî altora, vom ajunge a face o bună istorie a țerii.

Să amintim mai întâi că Tractatul de la Bucuresci este din 16 Maiu 1812. Cu adresa din 6 Iulie 1812, Pavel Ciciacov promulgă Tractatul de la Bucuresci, prin următorea adresă către Divanul țerii:

Către Divanul Valachiei.

Boerilor!

Schimbarea întăririlor a contractului de pace încheiat între Impărăția Rusiei și între Pôrta otomanicescă săvîrșindu-se la 2 ale lui Iulie prin ministeriul celor cu plină putere despre amîndouă părțile, socotesc că trebuie să vă fac cunoscută această întîmplare și să vă dau articolele tractatului, carî privesc pe D-vostre. Rămâne dar asupra boerilor să le publicariși după obiceiurile ce aveți și după cum s'aû urmat altă dată în asemenea întîmplare. — No. 69, Bucuresci, Iulie 6, 1812. (1)

Pavel Ciciacov.

Urměză, anexate la această adresă, articolele relative la Principate din Tractatul încheiat la 16 Maiu 1812 în Bucuresci.

Nu întărđie numirea Domnilor la Constantinopole, deși Muscalii mai rēmaseră în Principate cât-va timp.

Încă în primele zile din Octobree Calimach și Caragea fac, din Constantinopole, acte de Domni. Așa Calimach scrie, la 6 Octobree 1812, înainte de a sosi la Iași, fostului Metropolit Veniamin, spre a-l rechemă pe tronul arhiepăstoresc al Moldovei. Dejá încă la 1 Octobree 1812, boerii Moldovei, vorbind de noul Domnitor Calimach, se adresaseră către fostul Metropolit, cerëndu-și șă-și reieă cârja de pastor.

Fotino scrie că, la 24 August, Pôrta și numise Domni pe Calimach și pe Caragea. (2) Draghici dă pentru începutul domniei lui Calimach data eronată de «31 prin postul Crăciunului» 1812. (3)

Dacă ținem sēmă de scrisorea lui Andréossy către Ducele de Bassano din 9 Septembrie 1812 stil nou (4), apoi data chemării la domnie a lui Caragea este între 4—6 Septembrie stil nou, dată concordând perfect cu aceea din Fotino (24 August st. vechi).

*

Caimăcămia se institui pe numele lui Ioan Caragea pe dată ce sosi în Bucuresci scirea chemării lui la tronul muntén. În Octobree 1812 semněză

(1) Cod. LXXVII, fiła 343.

(2) Δ. Φωτεινου, Ιστορία της πάλα: Δακίας, Viena 1803, III, pag. 127.

(3) M. Drăghici, *Istoria Moldovei*, Iași 1857, II, pag. 92.

(4) Hurmuzaki, *Documente*, Supl. I, vol. II, pag. 731.

în calitate de Caimacamii: C. Filipescu, Serghie Arghirovulo, C. Ralet, Gr. Ghica, Barbu Văcărescu, Istrate Kretzulescu și Ioan Văcărescu. (1)

Fotino anintesece că Ioan Caragea, noul Domn, după ce la 24 August 1812 a fost primit în audiență de Sultanul, apoi pe la începutul lui Octombrie a plecat din Constantinopole spre Țara-Românească.

În cale s'a oprit câte-va zile la Șumla, spre a se întâlni cu Vizirul, carele tocmai eră acolo.

Cum că nu în 24 Decembre, ci încă în decursul lunii Novembre este a se pune începutul domniei efective a lui Ioan Caragea, probéză, pe lângă notița de jos, o serie de acte, din cari cităm aci pe cele următoare:

a) Pitacul din 18 Novembre 1812 către Spătar. Asemenea ordin nu putea fi dat de Domnitor abia sosit la Bucuresci.

Pitac către Spătar pentru cei ce intră și es fără de nici un căpătâiu.

D-ta Vel Spătare, mulți din cei ce intră și es de aici din domnească Noastră politie a Bucurescilor, fiind necunoscuți și fără de nici un căpătâiu, nu este îndoială că pôte să se întâmple și multe netrebnice fapte de unii ca aceia; pentru a se precurmă dar ori-ce bănuială despre acest fel de oameni, cari pot fi porniți spre supărarea liniștirii lăcuitoților politiei, de aceea poruncim Domnia Mea, ca de astăzi înainte să orînduescă la marginele tuturor drumurilor politiei (prin cari pot intră călătorii), oameni deșteptați la fieș-care, ca să privigheze cine intră în politie, de unde vine, cu ce trebuință și de ce tréptă este și unde conăcesce, precum asemenea și pentru cei ce es, cine este fieș-care, unde merge, cu ce trebuință și de ce tréptă este, și pe fieș-care și să ne arăți d-ta scara, prin înscriș raport, cu întregă deslușire. — 1812 Noembre 28. (2)

b) Intocmirea încă înainte de 30 Novembre 1812 a unui *Departament al străinilor pricinii*, pentru motivele ce mai departe vom aduce.

(1) «Noi Caimacamii Țării-Românești. Sciut este însărcinarea ce s'a împovorat asupra acestei patrii cu o mare sumă de proviant, care trebuie a se analoghisi pe toți deobște. De aceea se cuvine a face ajutor și partea bisericăscă și monachiș, preoții și diaconiș. Și fiind-că la Visterie nu sunt sciute mănăstirile cu metocéle lor... nici preoții etc.» (Ei cer să se repartiseze pe ele suma «și a primi făină, orz, ovéz de pe la magasiș.») — 1812 Octombrie 11.

(ss) Const. Filipescu, Serghie Arghirovulo, C. Ralet, Gr. Ghica, Barbu Văcărescu, Istrate Kretzulescu și Ioan Văcărescu.

(2) Cod. LXXIV, fila 3.

Cum că în Octombrie începe adm nistrațiunea lui Caragea se pôte probă și cu o anaforaia Vornicieș obștirilor, în care se dice:.... «de la Octombrie, din ziua luminatêi stăpânirii Îndălțimii Tale.»

c) Pitacul din 30 Novembre 1812 pentru repararea stradei Șerban-Vodă, că pe acolo aveă, peste 2—3 zile, să-și facă intrarea sa Vodă.

Acastă intrare având a se face, după obiceiuri, prin calea Șerban-Vodă, se ordonă, la 30 Novembre 1812, ispravnicilor de Ilfov și de Dîmbovița să drégă în 2—3 zile podul ce duce spre capul podului Șerban-Vodă, că pe acolo va fi intrarea cu alaiu a Măriei Sale lui Vodă «în politie, la domnescul Nostru scaun». (1)

Pitac pentru meremetul podului Șerban-Vodă.

Ioan Gheorghe Caragea VV

D-vostre ispravnicilor ot sud. Ilfov și Dîmbovița și D-ta epistatule al vorniceii politiei, fiind-că intrarea Domniei Mele cu alaiu în politie la domnescul Nostru scaun am hotărît a fi pe podul lui Șerban-Vodă, ștrașnic vă poruncim Domnia Mea, ca, luând împreună întru ajutor și pe epistații casei podurilor, până în două, mult trei zile, să puneți totă silința de a trage negreșit cu tulă, pleter și paie acel drum, până la capul podului, fără de a face cătuși de pușin cusur, pentru înlesnirea intrării Nostre. — 1812 Noembre 30.

d) Proclamațiunea adresată de Ion Caragea către țeră, datată din 25 Novembre 1812, încă probéză că Domnitorul e dejă sosit înainte mult de 24 Novembre.

Negreșit că această proclamațiune este dată înainte de intrarea solemnă în Bucuresci a noului Domnitor. Se scie că, sosind din Constantinople noiî Domnitori poposiau la mănăstirea Văcăresci câte-va zile și că de ac, veniă *alaiul* să-î iea să-î ducă triumfal în capitala țerii.

e) Pitacul de întocmirea alaiurilor de intrarea Domnitorului și a doua și a Dómnei. (2)

Dacă numai la 24 Decembre 1812 este începutul domniei lui Ioan Caragea, atunci cum s'ar puté explică două importante acte de la acest Domn, din primele zile ale lunei lui Decembre?

Unul din aceste acte, din 1 Decembre, este Pitacul lui Ioan Caragea, însărcinând pe biv Vel Vornicul Grigorie Brâncoveanu să cerceteze séma cutiei școlelor. (3)

Al doilea act este primirea demisiunii lui Dositeiū (Filiti) din demnitatea de Metropolit al țerii, la care fusese rechemat nu târđiū după eșirea

(1) Cod. LXXIV, fila 3.

(2) Cod. LXV, fila 9.

(3) Cod. LXIV, fila 32.

din Bucuresci a lui Ignatie. La 16 Novembre 1812 este primit «*parectesisul*» lui Dositeiu. (1)

Deci nu la 24 Decembre, ci mai înainte cu aproape trei săptămâni este începutul efectiv al domniei în Țera-Românescă a lui Ioan Caragea V.V.

*

Nu este trebuință să facem din nou istoricul familiei Caragea. Am avut deja ocaziune să vorbim despre familia Caragea atunci când am scris istoria domniei lui Nicolae Vodă Caragea, succesorul domniei întâia a lui Alexandru Ipsilante în Muntenia. (2) Din familia Caragea s'au ilustrat membri nu numai ca dragomanii ai Porții (precum au fost în secolul XVIII Constantin Caragea, tatăl lui Nicolae Caragea de la 1782), dar și ca oameni de știință. Inuși Domnitorul Nicolae Caragea a publicat, la 1792, la Viena, o traducere de la Cebes, filosoful teban, și diverse traduceri din franceza în limba greacă (între cari *Secolul lui Ludovic XIV* de Voltaire). Un alt Caragea (Anton) a publicat din limba germană manualul lui Werner: «Despre legislațiunea penală în Germania». Nicolae Caragea mai ales s'a distins ca om de lege. El a publicat la Patras mai multe volume despre dreptul penal și despre procedura relativă.

Nu este indiferent de a se ști acésta, când avem a face istoricul unui Caragea, care a dotat Țera Muntenescă cu un codice de legi.

Ioan Caragea e unul din cei trei fii ai lui Nicolae Caragea Voevod. Ceilalți doi erau Constantin și Ștefan.

Ioan Caragea capătă domnia în un timp când Rusia eră deplin influentă la Constantinopole. Cum se face că, fiind cunoscut de inamic al Muscalilor și, din contra, de apropiat mult de politica francesă, cum se face, Țic, că isbutesce a căpeta tronul muntenesc?

Ne răspunde la întrebare Andréossy în nota lui către Ducele de Bassano, din Pera, de la 4 Ianuarie (stil nou) 1813. Țice acest diplomat, că «este

(1) Veđi Cod. LXIII, pag. 76.

(2) Despre familia Caragea consultă pe Fotino, care ne arată pe un Enache Caragea de Postelnic a lui Mateiu Vodă Basarab (I, pag. 100). Veđi și *Istoria ieroglifică* de Cantemir, care citéză familia Caragea.

Despre ramura mai veche românisată din némul Caragea veđi Const. Căpitanul în *Magasin Ist.* I, pag. 293 și IV, p. 18. Asemenea diversele documente domnesci publicate de noi pentru secolul XVIII. Veđi și pamfletul în formă dramatică ce am adus în tom. VII al *Istoriei Românilor*.

Ioan Caragea avu de soție pe Dómna Elena. Fiii săi fură Gheorghe și Constantin și fiica sa fu Domnița Ralu. Zilot amintesce că Ioan Caragea avea știință «de lucrurile Țerii-Românesci, ca unul ce a mai stat aici cu alte dregători și orînduite de Domni de mai înainte», (Pag. 108.)

astăzi recunoscut că Principatul Valachiei costă 8.000 de pungă, **4 milioane**, dați de Caragea lui Halet-Efendi». (1)

E probabil că și Ministrul rusesc din Constantinople se infruptă din această importantă sumă, ca să nu fie prea neîmpăcat cu candidatura la domnie a lui Ioan Caragea.

*

Revenirea la tronul Munteniei a lui Ioan Caragea înseamnă cu toate aceste un neașteptat eșec al politiceii muscălești. Rușii fuseseră deja siliți a rechemă pe Metropoliții numiți de ei în Principate, contra vechiului us de alegere a prelaților bisericii române.

Ca probă că noua domnie avea să însemne, la început, o reacțiune contra Muscalilor, fu imediata compunere a Divanului țării. C. Varlam și ai săi cad de la putere, ba Varlam și St. Văcărescu se expatriază, pe când Const. Filipescu, nu de mult reîntors din exilul său în Rusia, devine Marele Ban al Divanului lui Caragea, iar la Iunie 1813 trece în funcțiunea, *mai bănoasă*, de *Mare Vistier*, înlocuindu-l în Bănie Radu Golescu, care un moment ocupase, în același Divan al lui Caragea, demnitatea de Vornic de Țera-de sus. (2)

Firmele de numire ale lui Ioan Caragea se pot citi în *Tesaurul de monumente istorice*, II, pag. 351.

CAP. III.

Biserica sub Ioan Caragea.

Se scie că, pe dată ce Muscalii văd că Principatele le scapă din mâni și că nu vor pute sfâșiă din ele decât Basarabia, ei se grăbiră să-și recheme în Rusia pe ambi Metropoliți ce impuseseră la Iași și la Bucuresci Exarehul Gavril trecu în Basarabia, unde i se dete în curînd episcopatul de Chișineu și Hotin, iar Ignatie găsi mai util pentru el să se ducă la Viena. De aici mai apoi, când va crede că cuvîntul patronilor muscali nu pôte să nu fie ascultat, va scrie și va solicita să i se verifice socotelile gestiunii Metropoliei. Speră că din acesta îi va reveni un nou beneficiu.

(1) Hurmuzaki, *Documente*, Supl. I, vol. II. pag. 739.

(2) Filipesci nu mai puțin de trei sunt la un moment în Divan. Această familie este atât-putinte și cei mai mulți boeri din Divan sunt vechi partizani ai lui Dinu Filipescu. Zilot scrie, că C. Filipescu a cumpărat cu bani Visteria de la Caragea și îndepărtarea lui Gr. Brâncoveanu, carele lucra cu inimă pentru țără. (Pag. 110).

Numai în 1815 ceru să fie răfuite socotelele gestiunii lui ca Metropolit. (1)

La Bucuresci, Dositei, revenind de la Braşov, îşi reluă scaunul. Dar pe puţine zile fu această reîntorcere în tronul metropolitan a lui Dositei. Muscalii erau prea influenţi, ca să tolereze această reîntorcere a osînditului lor. Ei impun lui Ioan Caragea o nouă isgonire din scaun a demnului prelat. Dositei, convins că nu pôte fi susţinut de noul Domnitor, dete «*paretisis*» de bună voe, după cunoscutul obicei.

La 16 Decembre 1812 primi Caragea demisiunea lui Dositei. El scrisse imediat la Constantinopole Patriarhului pentru *evdoaxis* în favoarea arhierelui Nectarie. (2) Acesta fiind primit, la 19 Ianuarie 1813 se făcu instalarea noului păstor al bisericii muntene.

(1) *Pitac către episcopi i veliţi boeri i către biv Vel Ban Constantin Filipescu şi către biv Vel Ban Grigorie Brâncoveanu, a se strînge la un loc, să facă teorie socotelilor lui proin Metropolit Ignatie.*

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.

Iubitorilor de Dumnedeş Sfinţia Vóstră Episcopilor i D-vóstre cinstiţilor şi credincioşi boerilor veliţi ai Divanului Domniei Mele, împreună şi d-ta biv Vel Bane Constantine Filipescule, i D-ta biv Vel Bane Grigorie Brâncovene, din alăturata tălmăcire a notei ce au dat către Domnia Mea, de la 17 ale aceştii lună, cinstitul Ghegeneral Consul al Rusiei, veţi luă îndestulată pliroforie de cererea ce se face pentru teoria socotelilor ale lui proin Metropolitul Ignatie, ce dice că le-ar fi lăsat la Metropolie asupra plecării sale de aici la Viena; pentru care poruncim Domnia Mea, ca adunându-vă cu toţi la un loc, să le cereţi de unde se vor fi aflând şi, teorisindu-le prin luare aminte şi cercetare cu de-amănuntul, să arătaţi Domniei Mele prin anafora a D-lui Vel Ilatman al Divanului. Tolco pisah gpd.— 1815 Ianuarie 31

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXIV, fila 174)

(2) *Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.*

Fiind-că Preaosfinţia Sa Părintele proin Metropolit Chir Dositei au dat paretisis de bună-voe, care s'au vedut şi de către Domnia Mea, şi de vreme ce D-lor cinstiţi şi credincioşi veliţi boeri ai Domniei Mele ne dau pliroforie, incredinţându-Ne printr'acastă anafora de cea până acum bună petrecere şi ipolipsis a Prea Sfinţiei Sale proin Episcop al Rîmnicului Chir Nectarie, făcend dar Domnia Mea prin D-lor tóte cercetările cele cuviinciose, am ales şi am hotărît ca să aşezăm şi să provivasim pe Preaosfinţia Sa numitul arhiereu Chir Nectarie Metropolit aceştii de Dumnedeş păzită domnesci

Iată cum se face istoricul acestei instalări:

«1813, Ianuarie 19. După ce a venit evdoxis al Metropolitului, fiind D-lor boerii strînși la Curte, a venit Preașfinția Sa Părintele Metropolit la Curte cu alaiu preoțesc, și în Divan fiind și Măria Sa Vodă, în scaun, l'a primit Măria Sa, unde după ce s'a uitat evdoxis, a făcut Măria Sa și logos, precum și Metropolitul asemenea a făcut logos, și cu caretă domnescă și cu alaiu domnesc s'a dus la Metropolie, intrând în caretă amîndoi D-lor veliții Logofeți, și a mers drept la biserică, unde multă slujbă s'a făcut după canónele bisericesci; acolo s'a aflat toți archiereii și archimandriții îmbrăcați cu odăjdii, iar archiereii și cu mitrele, și acolo a mers și D-lor toți boerii de a și mîncat la prînd, alaiul însă s'a făcut ca la psifos.» (1)

Dar deja la 16 Decembre, în aceeași zi în care Caragea primise demisiunea lui Dositeiu, cu mare alaiu primi în audiență la Curte pe noul Metropolit. (2) Dovedesce acesta deplin că «*paretesis*» al lui Dositeiu era o formalitate de ochii lumii.

nóstre țeri a Ungro-Vlachiei, nădăjduind că și de acum înainte pildă avînd Prea Sfinția Sa rodirile aceștii de până acum bune petreceri, se va osîrdui a spori asupra ipochimenului Prea Sfinției Sale laudele ce se pot pricinui prin buna ocârmuire a duhovnicescei păstoriei a sf. metropoliu, ce acum se încredințază Preașfinției Sale.—1812 Decembre 16. (Pecetea gpd.)

Vel Logofet.

(Originala minută este la *Biblioteca Urechia*.)

(1) Cod. LXXIV, fila 174.

(2) *Alaiul eșirii din Curtea domnescă a Prea Sfinției Sale Părintelui Metropolit.*

D lui Vel Portarul cu tótă brésla D-lui.

Seimenii spătăresci cu zapcii breslei D-lui Vel Spătarului, adecă Vel Căpitan de lefegii, Baș-bulucbaș, polcovnicii și cei-lalți cu ómenii lor, după orînduială.

D-lui Vel Agă cu zapcii breslei d-sale și cu tot alaiul cel obicnuit al D-lui.

Sése postelniceii, câte doi.

Al 3-lea Logofet ot departament, cu Logofet de taină.

Vătaful de păhărniceii, cu céuș de aprođi.

Vătaf de Divan, cu Vătaf de Vistierie.

Al 3-lea Postelnic, cu al 3-lea Vistier.

Al 3-lea Logofet, cu al 3-lea Logofet ot departamentul de criminalion.

Al 2-lea Logofet de sus, Vel Pitar.

Protopopi pe jos cu căți-va preoți înaintea carêtei, iar cei mai mulți în urmă.

6 fustași ai Divanului, 6 asemenea cu darde.

Trei zile după ceremonia de la Curte, Beizadelele, fiii lui Vodă, merseră la Metropolie «spre hiritismos» noului Metropolitan, cu alaiul special. (1) Metropolitanul fost, Dositeiū, nu cădū totuși în disgrație, ci i se dete spre chivernisélă mănăstirea Sinaia, s'o țină pe vieță, în 18 Ianuarie 1813, precum rezultă din următorul act:

5 ciohodari, 5 ciohodari.

Logofeții Divanului.

Preoții.

Caretă gospod.

Logofeții Divanului.

Preoții.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar.

Poruncim Domnia Mea Vătășe de păhărniceî, mâne de diminéță, la 16 ale aceștiî lunî, să gătescî alaiul acesta la domnésca Nóstră Curte și să nu se facă nici un cusur.—1812 Decembre 15.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXV, fila 23.)

(1) Iacă alaiurile cu cari merseră la visită la Metropolitanul fiiî lui Caragea:

Alaiul cu care aū mers luminații Beizadele spre hiritismos la Metropolitanul cel nou.

Poterași pe jos.
Seimenî polcovnicescî.
Trei postelniceî.
Ceuș agiesc.
Răhtivanu.
Polcovnicu de ciocli.
Polcovnicu de poteră.
Baș-bulucbașa.
Vel Căpitan za lefegiî.
Vel Căpitan de dorobanți.

Edecurile

Iar poterași pe jos asemenea.
Seimenî buluchășescî.
Iar trei postelniceî.
Ceuș spătăresc.
Al 2-lea Pitar.
Polcovnicu de seimenî.
Al 2-lea Comis.
Polcovnicu de tîrg.
Vel Căpitan de menzil.
Al 3-lea Postelnic.

Anaforaua Părintelui Metropolit ca să se dea mănăstirea Sinaia la proin Metropolit Dositeiū, pentru a fi pre sēma sa de a se chivernisi cât va trăi Sf. Sa.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.

Priimită fiindu-Ne rugăciunea ce Ne face printr'acostă anaforă Preaosfinția Sa Părintele Metropolitul, o întărim Domnia Mea și hotărîm, ca întru tôte întocmai să se urmeze, și poruncim Dumitale Vel Logofete de Țera-de-sus, să-î faci mănăstirea teslim cu tôte ale ei Prea Sfinției Sale proin Metropolit Dositeiū, după mijlocul ce se arată în anaforă, începēdu-se însă apērarea acestei mănăstiri de întîmplătorele cereri de la Ți întăiū a viitorului Februarie.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofēt.

(Anaforaua e scrisă grecesce).

Al 2-lea Postelnic
Salahori pe jos.
Alaiū-cēuș-lară.

Caretă gpd.

Ciohodari și un saracin.

Deli-bașa.

Ciohodari și un saracin.

Tufecci-bașa.

Cinci căpitani agiesci.

Cinci căpitani spătăresci.

Vătaful luminaților Beizadele și patru icioglanī.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.

Poruncim Domnia Mea Vătașe de păhărniceī, să fie mumbașir ca astăđi . . . la . . . cēsuri să fie gata tot acest alaiū pentru luminații Beizadele.
— 1813 Ianuarie 19.

(Cod. LXXV, fila 46.)

Şapte zile apoi Metropolitul Nectarie îşi reîntră în o parte din cheltueli. După a lui stăruinţă, archimandritul Galacteon eră numit Episcop de Rîmnic. La Episcopia Buzău continuă a păstori Constantie, iar la Argeş cunoscutul Iosif.

Iacă în ce mod este amintită această chirotonire episcopală:

«1813 Ianuarie 26. După ce s'aŭ chirotonisit la Metropolie Galaction archimandritul archiereu şi episcop la Rîmnic, aŭ venit la Curte îmbrăcat cu mantia şi cu cărja, ce i s'aŭ dat de la Metropolie, şi părintele Argeşiu l'aŭ dus în casă la Măria Sa Vodă, unde, după ce i s'aŭ făcut ȣeremonia cu cafea, s'aŭ dus la mitohul Episcopiei fără de alaiu domnesc, iar când s'aŭ făcut psifos, a doua ȣi după ce s'aŭ făcut Metropolitului psifos, atunci s'aŭ dus cu caretă domnescă la mitoh şi cu alaiu mai mic decât al Metropolitului.» (1)

*

Prea mulȣi bani il costase domnia, ca să nu se grăbescă Caragea a se despăgubi din ȣeră. Cât luă de la Nectarie pentru metropolie şi de la Galacteon pentru episcopie nu eră de ajuns să-l despăgubescă. Mănăstirile sunt pentru el un însemnat isvor de câştig. Acest câştig este asigurat negreşit boerilor Logofeȣi, cari de sigur aŭ de a da bună plată Domnitorului ca să ajungă Mari Logofeȣi.

Cea dintăiu trebă a lui este să cheme tôte mănăstirile din ȣeră, chiar şi cele catolice şi săsesci, la reînnoirea chrisóvelor lor de miluiră şi de privilegii.

Cu acest scop mănăstirile sunt clasificate, la începutul anului 1813, în trei categorii. Categoria I-a plătesce suma de 600 taleri havaetul Logofeȣiei cei mari, 200 taleri pentru al doilea Logofeȣ, 100 la muhardar, 50 la scris şi cheltuiala hărtiei. Pe jumătate plătesc mănăstirile de clasa II a şi de cele de clasa a III-a, ȣise sărace, se va luă câte 24 taleri, de împărȣit între Marele Logofeȣ, al 2-lea Logofeȣ, muhardarul, divictarul şi scriitorul.

Contra acestei dispoziȣiuni reclamă mai multe mănăstiri, dar Caragea dă o nouă dispoziȣiune. (2)

(1) Cod. LXXV, fila 46 v.

(2) Negreşit că Marii Logofeȣi aŭ trebuit să dea lui Vodă cu atât mai bun preȣ pentru logofeȣie, cu cât el le-a asigurat mai bune venituri de la mănăstiri.

Mănăstirile mari.

Radu-Vodă
Sf. Gheorghe nouă
Colȣea şi spital.

Mihaiu-Vodă.
Sf. Ioan.
Sărindarul.

Sub pretet de control, dar în realitate spre a-și crea venituri, Domnitorul

Sf. Spiridon nou.	Hurezu sud. Vâlcea.
Cotroceni.	Bistrița.
Văcăresci.	Cozia.
Sf. Panteleimon și spital.	Tismana.
Znagovul.	Mănăstirea Archimandritu din București.
Căldărușani, Chinovie.	Bisericile domnesci.
Mărcuța.	

Cele de al doilea.

Govora din sud. Vâlcea.
 Sadova din sud Dolj.
 Jitiia din sud. Dolj.
 Motru din sud. Mehedinți, n'are nici o milă.
 Strihaia.
 Mănăstirea dintr'un lemn, de călugărițe.
 Sf. Ecaterina din București.

Al treilea.

Stavropoleos.	Bucovățul.
Grecii.	Căluul.
Zlătari.	Brâncoveni.
Sf. Spiridon vechiu.	Polovraci, metoh la Hurezu.
Plătăresci.	Cotmăna, metoh la Cozia.
Negoesci.	Gruul.
Plumbuita.	Sf. Sava.
Cișmeua.	Răsvanul.
Schitu Cernica.	Biserica Kretzulescului.
Arnota. (Pecetea gpd.)	

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele D-ta Vel Logofete de Țera-de-sus Grigorie Ghica, vei vedea jalba acesta, ce au dat-o Domniei Mele unii din egumenii mănăstirilor pentru havaetul ce sunt datorii a da la înnoirea chisovelor și a sineturilor ce au, asupra căreia făcând Domnia Mea chibzuire: ce este cu cale și cu cuviință a da fieș care mănăstire după trépta stării sale, pentru înnoirea chisovului său sinetului său? s'a făcut osebită foie pecetluită de Domnia Mea, unde s'au pus anume mănăstirile cele din frunte, mănăstirile cele de al doilea mână și cele de al treilea, și pentru havaetul ce au să plătescă orînduim și hotărîm ca într'acești chip să se urmeze, adevă: mănăstirea cea dintâiu să dea havaetul Logofetei cei mari taleri 600, i la al 2-lea Logofet taleri 200, i la muhardar taleri 100, i la scris și la cheltuială taleri 50; iar cele de al doilea mână pe jumătate, adevă taleri 300 la Logofetea cea mare, i la al 2-lea Logofet taleri 100, iar la muhardar taleri 60, i la scris și la cheltuială taleri 25; cum și cele de al treilea mână,

rînduesce o comisiune de luarea socotelelor tuturor mănăstirilor închinete.

la Logofeția mare talerî 150, i la al 2-lea Logofet talerî 50 și la muhardar talerî 40, i la scris și cheltuială talerî 15; iar pentru alte schituri i metoșe cari sunt sărace și au cărți sau chrisoave cuprîndetore de puține mill, la acelea însărcinăm pre D-ta Vel Logofete de Țera-de-sus, ca după starea lor și după mila ce au să le orînduescă havaet, și dintr'acestea cari urmază a fi la havaet ușor, socotîndu-se drept pildă una de la care se va conveni a se lua tot havaetul talerî 24, să se împarță într'acestași chip, adecă: talerî 12 să ia Vel Logofetul, talerî 6 al 2-lea Logofet, talerî 5 muhardarul și divictarul și talerî 2 ostenitorul pentru scris i trecut la condică, și cu această orînduială se va urmă când va fi mai mult sau mai puțin a se analoghisi după mijlocul ce se arată mai sus. Tolco pisah gpd. — 1813 Martie 24.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet

(Cod. LXXV, fila 59.)

Mănăstirile cele dintâii.

Mănăstirile de al doilea.

Episcopia Buzului.
Mărgineni din sud. Prahova.
Câmpulungul din sud. Muscel.
Délul sud. Dîmbovița.
Sf. Ioan sud. Slam-Rîmnic,
Sloboția sud. Ialomița.
Glavaciocul sud. Vlașca
Mislea sud. Prahova
Nucetul sud. Dîmbovița.
Vieroșul sud. Muscel.

Mănăstirea Rîmnic din sud. Slam-Rîmnic.
Poiana-Merului.
Schitul Găvanilor.
Vălenii.
Schitul Ciolanul.
Apostolache.
Țirșorului.
Sinaia
Golgota.
Biserica domnescă ot Țirgoviște.
Biserica Suța.
Comana.
Căsciorele.
Aninosa.
Catholică ot Câmpulung.
Biserica domnescă din Câmpulung.
Rîncăcioul.
Plăviceni.
Clococioul.
Schitul Striharețul.

Mănăstiri de al treilea.

Băbenii, metoh al Sf. Ioan din Focșani.
Banul din sud. Buzău.

In această comisiune numesce pre biv Vel Vist. Ioan Moscu, pe biv Vel

Dulhăuțul.
Schitul Conțescii.
Cotescii.

Mănăstiri de al patrulea (schituri).

Dedulescii.	Biserica Stelea.
Spitalul de la Buzău.	Sf. Paraschiva ot Tîrgoviște.
Schitul Fundătura.	Schitul Mărculescii.
Schitul Cetățuia.	Schitul Bândea.
Schitul Rătescii.	Schitul Căminescii.
Biserica Maicăi Precistei.	Schitul Ulita.
Schitul Ungurelul.	Schitul Moetul.
Schitul Apșora.	Schitul Gura-Văii-Popei.
Schitul Lespeșile.	Jupănescii.
Poiana.	Cetatea Negru-Vodă.
Schitul Scailului.	Schitul Dobrescii.
Biserica ot Poiana.	Schitul din fundul văii mari.
Schitul Lăculețele.	Schitul Ciolanul.
Schitul Viforîta.	Biserica ot Catina.
Biserica Răsvanul.	
Bărăția ot Tîrgoviște.	
Schitul Vâlcana.	

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.

Cinstit și credincios boerule al Domniei Mele D ta Vel Logofete de Țera-de-jos, pentru havaetul ce sunt datore a da mănăstirile de Țera-de-jos, ce sunt arătate într'această foie, la înnoirea chrisövelor și sineturilor lor, lăcënd Domnia Mea chibzuire ce se cuvine să dea fieș-care după trépta stării sale, orînduim și hotărîm ca într'această chip să se urmeze, adecă mănăstirea cea dintăiü să dea havaetul Logofeției cei mari talerî 600, i la al 2-lea Logofët talerî 200, i la muhurdar talerî 100, i la scris și cheltuială talerî 50; iar cele de al doilea mână pe jumătate, adecă talerî 300 la Logofeția cea mare, i la al 2-lea Logofët talerî 100, iar la muhurdar talerî 60, i la scris și cheltuială talerî 25; cum și cele de al treilea mână, la Logofeția mare talerî 150, i la al 2-lea Logofët talerî 50, și la muhurdar talerî 40; iar pentru celelalte, carî sunt sărace și aü cărți sau chrisöve cuprinđetöre de puține mill, la acelea însărcinăm pre D-ta Vel Logofete de Țera-de-jos, ca după starea lor și după mila ce aü să le orînduesci havaet, și dintr'acestea carî urméză a fi la havaet ușor, socotindu-se drept pildă una de la care se va cuveni a se luă tot havaetul talerî 24, să se împarță într'această chip, adecă talerî 12 să iea D-lui Vel Logofët, talerî 6 al 2-lea Logofët, talerî 4 să iea muhurdarul și divictarul, și talerî 2 ostenitorul pentru scris i trecut in condică; și cu

Clucer Ștefan Belu și pe biv Vel Clucer C. Predescul, la 6 Octobree 1813. Comisiunea va lucra în unire cu Epitropiî Sfîntului Mormînt și cu «unii dintre cei mai cinstiți egumeni aghiotași». (1)

acastă orînduială se va urma când va fi mai mult sau mai puțin a se analoghisi după mijlocul ce se arată mai sus. Tolco pisah gpd. — 1813 Martie 25.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXV, fila 58 a.)

(1) In 1814 se repetă ast-fel ordinul către boeriî din comisiune:

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.

Cinstiților și credincioși boerilor ai Domniei Mele D-ta biv Vel Vist. Ioane Moscu, i D-ta biv Vel Clucer Ștefane Belule, și D-ta biv Vel Clucere Constantine Predescule, precum răposaii ctitori ai mănăstirilor de aici din domnesca Noastră țără, din rîvna creștinătății porniți fiind, le au zidit și le au înzestrat cu feluri de îmbunătățiri, cugetând a lor bună stare și întemeiare, asemenea și Domnia Mea, nu numai după a creștinătății, ci și după a oblăduirii datorie, se cuvine a îngriji pentru a tuturor acestor sfinte lăcașuri întregime și buna ființă, iar mai ales pentru cele închinare la prea sfîntul și de viață dătătorul Mormînt, pentru a cărora stare, ca să Ne pliroforisim în ce ființă se află, dintr'acelor după vremi egumeni otcârmuire, iată printr'acest al Nostru domnesc pitac vă orînduim pe D-vostre și vă poruncim, ca, împreună cu epitropiî Sf. Mormînt ce se află aici și cu unii dintre cei mai cinstiți egumeni aghiotași adunându-vă la un loc, să teorisiți socotelile tuturor mănăstirilor de aici din țără ce sunt închinare la Sf. Mormînt, începînd însă de la mănăstirea Sf. Gheorghe-Noū, și să arătați Domniei Mele pentru fieș-care osebit cât venit are pe an fieș-care, câtă cheltuială pentru cele neapărat trebuincioase și câtă datorie? Tolco pisah gpd. — 1813 Decembre 6.

(Cod. LXX, fila 93 v)

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe

Cinstiților și credincioși boerilor ai Domniei Mele, D-ta biv Vel Vist. Ioane Moscu, i D-ta biv Vel Clucere Ștefane Belule, i D-ta biv Vel Clucere Constantine Predescule, încă de la 6 ale trecutului Decembre, prin osebit domnesc al Nostru pitac, vi s'au porunci ca, împreună cu epitropiî Sfîntului Mormînt ce se află aici și cu unii dintre cei mai cinstiți egumeni aghiotași adunându-vă la un loc, să teorisiți socotelile tuturor mănăstirilor de aici din țără, ce sunt închinare la Sfîntul Mormînt, începînd însă de la mă-

Pe de o parte Caragea rînduesce comisiunii de anchetă, cari, strîngînd de aprôpe pre egumenii mănăstirilor închinat, să-î *jumuléscă* cât mai bine, iar pe de alta, cu chrisovul din 4 Martie 1813, se arată apêrător al mănăstirilor acestora, revocând din nou (fără de nici o nevoe) actul prin care Hangeri VV. lovise mănăstirile din Orient la cari erau închinat mănăstiri din țeră (1) și care act eră dejă revocat de Alexandru Vodă Moruzi. Totuși

năstirea Sf. Gheorghe-Noû, și până acum nici o urmare nu vedem din parte-vê; ci iată de isnová vê poruncim Domnia Mea, ca fără de altă zăbavă să puneți negreșit în lucrare porunca Domniei Mele, cu urmare întocmai după cuprinderea acestui pitac și să Ne arêtați în scris. Tolco pisah gpd. — 1814 Aprilie 5.

Vel Logofêt.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXIV, fila 112 v.)

(1) *Chrisov pentru rînduiala mănăstirilor străine.*

Cei ce sunt însărcinați cu ocrotirea de lucruri obștești și, mai mult decât pentru orîce alt lucru, îngrijesc prin dreptatea fieș-căruia în parte și a tuturor de obște, cuvine se și sunt datorî ca, nu numai cele ce au scădut din cea dintăiū a lor bună stare să le întemeeze, aducîndu-le tot la același loc al stării cei dintăiū, prin bune și deslușite orîndueli, ci și cele ce se află în bună stare să le îndrepteze și să le întărescă, îngrijind însă ca acestea să urmeze fără de strămutare și iarăși cu iscusință depărtînd de lângă dînele vătămătorea catahrisis, ca nu cum-vași cu trecerea vremii întuncîndu-se buna lor ființă, orî se vor perde cu totul, sau fiind trecute cu vederea nu se vor urmă pe deplin, care este mai rea și decât cea desăvîrșită a lor dărăpănare; de aceea Domni și oblăduitorii, ce păzesc și ocrotesc cele bine întocmite, după tot cuvîntul drept se cuvine a se socoti de o potrivă și tot de o tréptă cu cel ce le-au întocmit dintru'ntăiași dată, și pentru ca acele ce s'au legiuit și s'au întocmit să nu fie supuse la acele vremi în multe chipuri și adesea schimbări, ci să fie nestrămutate, cuvine-se ca începătorii și întocmitorii lor să îngrijescă de a le fi temeinică întocmirea și clădirea, puindu-le temelii asupra celor drepte și cuviinciose, ca când am dice pe pîtră în patru colțuri și neclintită, precum și cei mai aleși din meșteri de zidiri, clădind temelii bine așezate și tari, fac acele zidiri temeinice de a nu se puté sminti nici de vînturi nici de ploii, și precum și evanghelicescul cuvînt fericesce, ca pre un iscusit și înțelept, pre cel ce-și clădesce temelii casei sale pe pîtră; de aceea și întocmirile ce au făcut rēposatul Constantin Vodă Hangerliū pentru cele de aici sfinite mănăstiri, ce sunt închinat la Sf. Mormint, la Șfetagora și la Sf. Munte al Sinaii și la alte părți, strămutînd cele vechi ctitoricesci orîndueli, tôte acelea, ca nisce isvodiri și catahrisis, Domnia Sa fratele Alexandru Vodă Moruz, ce în urma numitului rēposat Constantin Vodă Hangerli au dobândit iarăși

noul Domnitor își dă dreptul de a numi direct egumeni ori o specială eforie, ca la mănăstirea Cotroceni, ceea ce desaproabă mănăstirea din Orient la care acésta eră închinată.

Nu întârzie Ioan Caragea — de sigur înțeles la acésta cu noul Metropolit—să tragă un nou bun profit de la mănăstirile pămîtene. El face un nizam, după care egumenii se rînduesc pe un *period de 10 ani*, în care period declară (vorbă să fie) că egumenul va fi neștrămutat. Ba i se promite formal că, dacă va administra bine averea mănăstirii, va fi din nou numit pe alt period de 10 ani. Eră o *arendare* deghisată a mănăstirilor, la cine dedea mai mult beneficiu Domnitorului, Marelui Logofet și prelaților țării.

Dăm în note diverse *modele* de rînduirii de egumeni, de reînnoirii de egu-

domnia aceștii țări, cu bună chibzuire anerisindu-le, le-au adus la starea lor după cele vechi întocmiri, hotărînd de a se păzi neștrămutate tôte cele din vechime și cuviincioșe ctitoricesci orîndueli; asemenea dar și întru o glăsuire cu Domnia Sa, (sau mai bine am dice) dreptului cuvînt urmînd și Domnia Mea, hotărîm a rămâne neținute în sémă acele de Constantin Vodă urmate noué izvodiri și a se păzi neștrămutat tôte acelea câte cu drept cuvînt s'au întocmit prin testamenturile acelor cu bun cuget rēpoșai ctitori și, ca să nu ne întindem mai mult cu lungirea vorbelor peste ceea ce se cuvine, poftorind aceleași întocmiri, într'un cuvînt primind Domnia Mea de bune tôte câte se cuprind în 11 capete ce sunt arătate pe larg în chrisovul Domniei Sale fratelui Alexandru Vodă Moruz din lét. 1799 Decembre, le și întărim, rugând și pre cei din urma Nôștră frați luminați Domni de a le întări, ca unele ce sunt cuviincioșe și lui Dumneđeș plăcute; și adevirim acest domnescul Nostru chrisov cu credința prea iubiților fii ai Domniei Mele Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și D-lor einștiți și credincioși veliții boerii ai Divanului Domniei Mele pan Constantin Filipescu Vel Ban, pan Radu Golescu Vel Vornic de Țera-de-sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofet de Țera-de-sus, pan Radu Slătineanu Vel Vornic de Țera-de-jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Vornic al treilea, pan Istrate Kretzulescu Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu Vel Logofet de Țera-de-jos, pan Constantin Suțu Vel Hatman, pan Mihalache Manus Vel Vornicul politieș, pan Michalache Suțul Vel Spătar, pan Constantin Vlașuț Vel Postelnic, pan Atanasie Christopulo Vel Logofet al străinelor pricinii, pan Nestor Vel Clucer, pan Alexandru Mavrocordat Vel Căminar, pan Dumitru Manus Vel Comis și Ispravnic, pan Michail Schina Vel Grămatic; și s'a scris chrisovul acesta la anul dintăiu dintru întâia domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunului Domniei Mele Bucureșci, la aniș de la nascerea Domnului Dumneđeș și Mântuitorului nostru Christos 1813 Martie 4, de către Chiriță Logofet de Divan, care trecendu-se și în condica Divanului Domniei Mele să se ție în bună păstrare la sf. mănăstire Cotroceni.

(Veđi *Istoria Românilor* de V. A. Urechiă, tom. VII, pag. 377.)

(Cod. XIX, fila 2.)

menie pe alți 10 ani, etc. Sf. Mormînt a protestat rînduirea de egumen direct la Cotroceni, ceea ce nu împedecă aplicarea chrisovului și acolo și la alte mănăstiri. (1)

(1) *Pitac către Metropolit și către Episcopi și către veliții boeri, împreună cu Banul Filipescu și Banul Brâncoveanu, pentru mănăstirile străine, iar mai virtos pentru Cotroceni, a le pune la orînduială.*

Prea Sfinția Ta Părinte Metropolit, iubitorilor de Dumneșeu Sfinția Vostre Episcopilor și D-vostre cinstiților și credincioși D-vostre veliților boeri ai Divanului Domniei Mele, împreună și cu D-ta biv Vel Bane Constantine Filipescule, i cu D-ta biv Vel Bane Grigorie Brâncovene, din césul ce Ne-am suit la acest Nouă încredințat domnesc scaun al Ungro-Vlachiei, a pururea privighiând pentru obștescele folosuri și îngrijind pentru îmbunătățirea celor obștesci și în partea locului ale domnescii Nostre țeri, de o potrivă am îngrijit și pentru mănăstirile cele închinat, care dintr'a egumenilor celor după vremi fără de socotélă i lacomă epistasie aș ajuns la pustiere și sub sarcină de forte grele datorii, și cu de adinsul silindu-Ne domnesce și părintesce ca și cele până acum catahrisisuri ale egumenilor (cari privia numai la a lor în parte folos) să se precurme și să se iconomisescă și banii ce sunt datore aceste mănăstiri pe la unii alții dintre supușii Noștri (întru cari sunt și veduve i copii sârmani, și pentru cari toți aceștia se cuvine să avem purtare de grijă și să nu-i trecem cu vederea de a li se face nedreptate de către cei ce nu li se cuvine a fi egumeni); de aceea dar, nu numai ca aceste sfinte lăcașuri să se ocârmuiască de acum înainte cu bună orînduială, ci și creditorii să dobândescă o orînduială a izbrănirii lor de câți bani aș a lua, precum asemenea și atâția săraci i veduve (cari pentru mai multă siguranție i-aș încredințat la mănăstirea lor de buni) să se iconomisescă cu putincioasă mângăere și mulțămire la dreptățile lor ca să găsescă cele mai alese mijloce pentru cea de acum înainte ocârmuire a aceștii mănăstiri învéluită în forte grele datorii, să cerceteze cu de-amăruntul starea mănăstirilor și să pue la orînduială otcârmuirea spre cele mai folositore; cari și chibzuindu-se împreună, prin anafora Ne-aș arătat mijlocele câte aș găsit cu cale că trebuiesc spre ocârmuirea aceștii mănăstiri, însă destoînicia a egumenului ce se va orîndui epistat cu sciință de a egumeni bine și cu înțelepciune și chezășie datore pentru ori-ce sfeterismos s'ar întimplă din partea sa, i pentru crescerea veniturilor și pentru îmbunătățirea acareturilor mănăstirii, care și Nouă priimite fiindu-Ne, am dat domnesca Nostă întărire și am orînduit pre cuviosul archimandrit Dionisie Plumbuețeanu epitrop și ocârmuitor al aceștii mănăstiri, urmând întocmai orînduelelor ce se cuprind în anafora, sub eforia D-lor orînduiților boeri efori, și tot de-odată am scris și către părinții celor de jos mănăstiri ale Sfetagorei pentru tôte câte cu rîvnă ferbinte s'aș întocmit spre folosul mănăstirii de aici și a celor de jos odihă și mulțămire, care, după a datoriei izbrănire în vreme, vor nădăjdui și

In anul 1815, Ioan Caragea revine asupra mănăstirilor închinatc și rîn-

ajutor cu îndestulare, ca și cuviosii părinți, judecând fără de patimă buna orînduială ce s'au făcut pentru acesta și cu obștescile cărți ale tuturor mănăstirilor întocmitore și adeveritore după obiceiū întărind, prin sfat deobște și printr'o glăsuire, epistasia cuviosului archimandrit Dionisie Plumbuețeanu la mănăstirea Cotrocenilor, ca, avendu-și cuviincioșa încredințare să potă săvîrși cea către mănăstire datoria sa și să-și arăte rîvna în faptă, ca unul ce este mădular al mănăstirilor celor de jos. Dar cuviosii părinți ot Sfetagora, neprivind la acestea cu luare aminte, ci numai al lor folos vinându l, fără de a le pêsă cât de puțin de atâtea veduve și sărmanî ce se prăpădesc, perđendu-și ale lor din pricina mănăstirilor (carî s'au zidit spre mângăerea omenirii, iar nu spre impilarea și năpăstuirea ei), au trimes rēspuns fără de nici o socotelă și, în loc de a sistisi pre archimandritul Plumbuețeanu la epistasia mănăstirii, se silesc fără de nici un temeiū de dreptate ca să rămăe egumen Ignatie, ce s'au fost orînduit de ei mai înainte, după ce s'au vėdit netrebuincios, ca unul ce nici sciințā de egumenie nu are, nici chezășie, nici idei de obiceiurile pamîntului, nici destoinicie spre a netezi multele și fôrte spre învėlueli a multor feluri de pricinî ale acestiî mănăstiri; drept aceea, iatā orînduim acestā pricinā la obștesca epiteorisie a Preaosfinției Tale i a Sfinției Vostre și a D-vostre, ca, adunādu-vē împreună, să luați sēma ctitoricescilor orîndueli i domnescului chrisov ce este întocmit pentru mănăstirile cele străine, să citiți apoi și anaforaia orînduiților efori i domnescā Nōstrā întărire, cât și respunđetorele cărți ale părinților celor de jos mănăstiri și, împreună chibzuind adevėrul și folosul și găsind cele mai alese mijlōce ce vor privi spre a mănăstirii îmbunătățire și ușurarea ceî de mare suma datorii, să Ni le arătați prin obștesca anafora, sau într'o unire cu toțiî, dāndu-vē părerea că sunt destoinice spre a mănăstirii bună ocārmuire cāte pānā acum s'au întocmit, asemenea să Ne arătați.

Pentru care, cât mai fără de zăbavă, și cerem prin D-lui Vel Logofėtul de Țera-de-sus obștesca hotărîre ce veți face. Tolco pisah gpd. — 1815 Ianuarie 8.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofėt.

(Cod. LXXIV, fila 166 v.)

Milostiu Bojiu lō Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlahscoe.

Rēposațiî întru fericire și pururea pomeniți ctitorii ceî ce au zidit sfințele și dumneđeescile lăcașuri de aici din domnescā Nōstrā țerā, din dumneđeesca pronie luminați fiind spre faceri de bine și milostenii, s'au și înzestrat cu feluri de acareturi dātătore de venituri, nu numai după mēsurā trebuinței cheltuelilor, ci încă și mai cu adaos precum în ființā sunt vėđute), cugetānd și rînduind ca din prisosul veniturilor să se săvîrșescā faceri de bine, milostenii, prin buna ocārmuire și economie a egumenilor ce se vor orîndui dupe vremi, precum din chrisovul Domniei Sale rēposa-

duesce o nouă comisiune, compusă din Metropolitul, toți Episcopii, Divanul

tului Domn Alexandru Vodă Ipsilant, ce-l vădum trecut în condica mănăstirii Bistrița, Ne-am pliroforisit Domnia Mea de cuprinderea ctitoricescilor testamenturi ale acelor răposați ctitori, unde se bine dovedesce cugetul și sfârșitul zidirii și înzestrării acestor sfinte mănăstiri; pentru care, osebit de îngrijirea ce se cuvine a o avé stăpânirea după a sa datorie, atât pentru a lor întregime și bună ființă, cât și pentru a se păzi acele bine primite și plăcute lui Dumne-deu ctitorești orîndueli, iar mai vîrtos pentru mănăstirile câte acei răposați ctitori prin testamenturile lor lăsându-le slobode și neînchinat unde-vași, precum și egumenii lor singuri stăpâni și numai sub a Stăpînirii ocărnuire, le-au atirnat de privigherea și îngrijirea domniei, mai cu adaos avem datorie, atât Noi cât și cei după Noi frați luminați Domni, ca să îngrijim prin toate putinciósele mijlóce, nu numai pentru a lor bună stare, ci și pentru paza ctitoricescilor orîndueli, cât va fi prin putință, după ale vremilor întîmplări și trebuințe, lăsând nestrămutați din ocărnuirea egumeniilor pre egumenii acelor mănăstiri căți se vor arăta cu dovadă în faptă bun econom și doritori cu osîrdie pentru a lor bună ființă și, împotriva, depărtând și lipsind din egumenie pre căți din ei se vor dovedi în rea petrecere și rîi iconomi; dintre cari aceștia, fiind-că încă de la trecuta lună a lui Maiu Ne-am însciințat Domnia Mea, de la obraze cinstite și vrednice de totă credința, că este unul și Iosif, ce a fost până acum egumen la mănăstirea Bistrița, dovedindu-se din multe urmări ale lui în rea și necuvióasă petrecere și economie, n'am trecut Domnia Mea cu vederea acésta însciințare, ci încă de atunci îndată, aducându-l aici pre numitul proin egumen, l'am dat în cercetarea Preaosfinției Sale Părintelui Metropolit și a Sfinției Sale Episcopului Buzău, și a D-lui Vel Logofétului de Tera-de-sus, ca să-și paradoséscă socotéla mănăstirescilor venituri și cheltueli și, prin anafora ce Ne-a făcut, încă de la 22 ale trecutului Octombre, ne-a arătat că, după cercetarea ce a făcut socotelilor egumeniei sale, s'a dovedit, că nu numai n'a plătit datoria ce a avut acésta mănăstire, în diastima de patru ani de când se află egumenind, ci încă a mai adăogat și altă datorie, pe lângă care s'a dovedit și taleri 17.401 tîinuși de dînsul din veniturile mănăstiresci, osebit de alte condee tînuite, cari a rēmas a se cerceta la fața locului prin osebită poruncă ce vom da Domnia Mea; pre carele, după tot cuvîntul drept, l'am și lipsit din egumenia numitei mănăstiri și, chibzuind de a găsi pre altul, ca să fie cuvios întru podvigul său, cu bună petrecere și bun econom, aflat-am pre cuviosul archimandrit Samoil, egumen mănăstirii Sadovei, carele avem sciință, cu bună pliroforie, că de când se află egumenind la acea mănăstire, nu numai că s'a arătat cu bună petrecere, ci încă și din datoria de taleri 34.700, cu care a fost împovărată acea mănăstire, după făgăduiala și chezașia ce a dat că o va plăti în soroc de șese ani, a și plătit aprópe de jumătate în trei ani ce a trecut până acum, și ca pre un cercat și dovedit întru bună petrecere și economie, l'am însărcinat tot pe cuvioșia sa și cu egumenia aceștii sfinte mănăstiri Bistrița, dând și pentru acésta chezași siguri și cinstiți la cancelaria Divanului Domniei Mele pre Hagi Ianoș neguțătorul ot Craiova, împreună și cu frate-său Serdarul Polihrone,

și în plus boerii biv Vel Ban C. Filipescu și biv Vel Ban Gr. Brâncovea-

după care a lor chezașie am dat și Domnia Mea la mâna cuvioșiei sale această carte de egumenie cu ponturile și legăturile de mai jos arătate:

1) Să fie nestrămutat din egumenia aceștii mănăstiri soroc de Țepe anî.

2) Să dea pe tot anul tal. șese sute Țepe cu răsura lor ai școlelor, fără de a se mai scăde sau a se mai adăoga, și osebit câte taleri cinci mi, cari acești taleri cinci mi, când se va întâmplă (ferescă Dumneșeu) bolă de ciumă în țeră, să aibă a da la epistașii casei lăzăreturilor ce-i va orîndui stăpânirea, ca să fie pentru trebuincioșele cheltueli ale spitalurilor, iar în anii ce din norocire nu va fi în țeră acest fel de boli, să dea la cutia milosteniilor, ca să se dea în lefile săracilor, fără de a socoti însă Vornicia obștirilor că, cu luarea acestor bani, dobândește vre-o cătuși de puțină dicheomă asupra aceștii mănăstiri, sau a socoti că este închinată la această epitropie, ci împotrivă să o cunoscă cu totul slobodă, iar de alte ori-ce fel de dări vor eși pe cele-lalte mănăstiri această mănăstire să fie cu totul apêrată.

3) La împlinirea sorocului de Țepe anî, să aibă a da mănăstirea slobodă de tôte datoriile ce sunt arătate în mai sus numita anafora a Preaosfinției Sale Părintelui Metropolit i a Sfinției Sale Episcopului Buzău și a D-lui Vel Logofetului de Țera-de-sus; iar de se va mai arată în urmă și altă datorie peste această, să nu fie supus cuvioșia sa ori chezașii săi sau mănăstirea la plata aceeași datorii, ci să o plătescă însuși Iosif proin egumenul.

4) Tôtă zestrea mănăstirii, mișcătore și nemișcătore, câtă va primi prin catastih, să fie dator a o paradosi deplin la împlinirea sorocului de Țepe anî, i dregerile și meremeturile, ce vor fi trebuincioșe atât în mănăstire cât și la acareturile după la moșiile mănăstirii, să le facă; tôte moșiile i viile mănăstirii să le caute și să le lucreze după cuviință și cu bună orînduială; să păzescă orînduelile bisericesci și ale mănăstirii după cuviință și precum orînduiesc ctitorii, iar ori din zestrile mănăstirii de va lipsi, sau la cele-lalte datorii ale cuvioșiei sale de mai sus arătate de va face vre-o urmare împotrivă, să fie răspunștor chezașii săi.

5) Ori de i se va păzi sorocul de Țepe anî sau de nu, să nu fie supus a paradosi nici o socotelă a veniturilor și cheltuelilor mănăstirii, și încă, de se va lipsi din egumenie înaintea sorocului și vîndute măcar de se vor găsi atunci de cuvioșia sa veniturile moșiilor pe anii viitori, să rămăe bine vîndute pe sêma cuvioșiei sale, fără de a se îndatoră să întorcă măcar un ban dintr'acele venituri, precum și de plata datoriei mănăstirii să rămăe cu totul apêrat.

6) Fiind-că veniturile moșiilor mănăstirii sunt vîndute de numitul proin egumen Iosif până la viitorul Sf. Gheorghe și mănăstirea rămăe lipsită până atunci de vre-un alt venit ca să-și pôta întâmpină trebuincioșia cheltuială, precum și cuvioșia sa egumenul cest de acum nu este cu cuviință a cheltui până atunci de la sineși; de aceea dar, banii ce s'au dovedit și se vor mai dovedi tainuiși sau prăpădiși de proin egumen din veniturile mănăstirii, împlinindu-se de orînduitul Logofet al Divanului, să se dea acestui de acuma egumen, ca să-i fie pentru cheltuiala mănăstirii până la viitorul Sf. Gheorghe.

nul, ca să controleze gestiunea egumenilor mănăstirilor închinatelor și în

7) De se va întâmplă (ferescă Dumneșeu), în diastima egumeniei sale, a se face stricăciune i altă pagubă mănăstirii sau vre-unui alt acaret al său, din vre-o năvălire de vrăjmași, sau de război, ori din cutremur, sau de foc pricinuit de vrăjmași sau hoți, să nu fie dator cuvioșia sa a preînnoi și a pune la loc cu cheltuiala și cu veniturile mănăstirii, ori de la sineși, sau chezași să se supere cătuși de puțin cu vre-o răspundere pentru acestea.

8) De se va întâmplă cuvioșiei sale morțe mai înainte împlinirii sorocului de 40 de ani, să rămăe în locul său chezași și să se urmeze această simfonie chiar pe chipul lor întocmai ca când ar fi și viu cuvioșia sa, fără de a se strămută cătuși de puțin, fără numai stăpânirea să orînduiască un călugăr la mănăstire dintre călugării mănăstirii, ca să pörte numai închipuirea de egumen și orînduiala bisericii să o păzescă. Drept aceea poruncim Domnia Mea tuturor călugărașilor, ömenilor și robilor mănăstirii, să cunöșceți pre cuviosul Samoil de egumen al aceștii mănăstiri, dându-i supunere și ascultare la cele ce vö va porunci asupra trebilor mănăstiresci, că ori-carele se va arătă împotrivor să scie că se va pedepsi; și D-ta Vel Logofete de Țera-de-sus să faci ösebită porunca Domniei Mele orînduind, după obicei, Logoföt de Divan, ca să mörögă împreună cu cuviosul egumen spre a-l așeză la numita mănăstire și a-i da totă zestrea mănăstirii după orînduială cu catastih de perilavi; i saam receh gpd. — 1816 Noembre 8.

Ioan Caragea Voevod. Michalache Racovița Vel Logoföt, procitoh.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXIV, fila 166)

Mănăstirea Dölul.

Ingrijire avönd Domnia Mea pentru töte mănăstirile de aici din domnesca Nöstră țeră, iar mai vörtos pentru câte dintr'aceste mănăstiri röpösații ctitorii lor, zidindu-le și înzeströndu-le cu acareturi dätätöre de venituri, prin testamenturile lor le-aü lăsat slobode și neînchinat unde-vași, precum și pre egumenii lor singuri stăpăni, și numai sub a stăpânirii ötcärmuire afirnädu-le de privigherea și îngrijirea domniei, mai cu adaos avem datorie, atät Nöi cât și cei din urma Nöstră frați luminați Domni, ca să îngrijim prin töte putinciösele mijlöce, nu numai pentru a lor bună stare, ci și pentru paza ctitoricescilor orîndueli, cât va fi prin putință, după ale vremilor întimplări și trebuințe; după această dar a Nöstră neapörată datorie, precum și pentru alte mănăstiri slobode domnesci, am chibzuit cele spre folosul lor și am orînduit egumeni, prin legäturi în scris, în ce chip să urmeze; așă și pentru mănăstirea Dölul (fiind și acesta una din cele neînchinat unde-vași), socotind cele spre folosul ei, am întocmit orînduiala de mai jos arätatä, după care și însuși Sfinția Sa arhierieul și iubitorul de Dumneșeu Cervino Iacov a primit a se însärcinä cu egumenia aceștii mănăstiri, în soroc de 40 de ani, carele dänd chezaș la canțilaria

deosebi a mănăstirii Cotrocenilor, al căreia egumen o administră atât de rău, că eră acum grozav de încărcată de datorii.

domnescului Nostru Divan pre D-lui biv Vel Stolnicul Constandin Buzi, i s'au dat și Sfinției Sale acéstă carte a Domniei Mele cu copriinderea de mai jos arătată:

1) Să fie nestrămutat din egumenia mănăstirii în soroc de Țece anî.
 2) Să dea pe tot anul banii școlelor după fôia ce am întocmit-o Domnia Mea în lét. 1817, adecă talerî 250, cum și câte talerî 3.000, care acești talerî 3.000, când se va întâmplă (ferescă DumneȚeș) bôlă de ciună în țeră, să aibă a-î da la epistații casei lăzăreturilor ce-î va orîndui stăpânirea, ca să fie pentru trebuinciósele cheltueli ale spitalurilor, iar în anii ce din norocire nu va fi în țeră acest fel de bôlă, să-î dea la cutia milosteniei, ca să se dea în lefile săracilor, fără a socoti însă Dvornicia obștirilor că, cu luarea acestor bani, dobîndesce vre-o cătuși de puțina dicheomă asupra acestii mănăstirii, sau a socoti că este închinată la acéstă epitropie, ci împotrivă să o cunóscă cu totul slobodă; carî bani să aibă a-î răspunde cu analoghie pe fieș-care lună, iar de alte ori-ce fel de dări vor eși pe cele-lalte mănăstiri acéstă mănăstire să fie cu totul apêrată.

3) Ori-câte acareturi ar face pe moșiile mănăstirii i în mănăstire, cum și tot lucrul viilor i judecâți ce se va urmă după vremi la moșiile mănăstirii, pentru împresurarea hotarelor de către vecinî, sau pentru vre-o altă pricină, tóte aceste cheltueli ce se va întâmplă să fie de la Sfinția Sa, afară numai de se va întâmplă (ferescă DumneȚeș) în diastima acestui soroc a se face vre-o stricăciune i altă pagubă mănăstirii sau vre unui alt acaret al seș de vre-o năvălire de vrăjmași, ori din foc pricinuit de eș, sau de răsboi, ori de cutremur; atunci să arăte la stăpânire acea dovedită stricăciune, ca să chibzuiască mijlocul cel cuviincios pentru dregerea acei stricăciuni.

4) Viile să le lucreze cu bună orînduială, ca să le aducă la bună orînduială și stare.

5) Orînduelile bisericesci i ale mănăstirii să le păzescă după cuviință și după testamentul ctitorilor.

6) Zestrea mănăstirii, mișcătore, nemișcătore și de sineși mișcătore, la împlinirea sorocului să fie dator a o da deplin după catastihul de perilavi, cu care au primit-o acum, afară numai din țiganî, carî ori de vor muri sau de se vor spori până la împlinirea sorocului de mai sus arătat, să fie paguba sau câștigul în norocul mănăstirii, iar când se va dovedi că au fugit nisca-va țiganî din pricina necăutării sau a relei petreceri, ce vor cercă despre Sfinția Sa, atunci să fie dator, cu a Sfinției Sale cheltuială, ori a-î duce la urma lor, sau a-î pune la loc; iar din veniturile mănăstirii, ori pagubă de se va întâmplă, sau câștig, până la împlinirea sorocului de Țece anî, să fie în norocul Șf. Sale, făr de a i se luă de către cine-va și nici o socotélă, ori Șf. Sa să cêră vre-o pagubă.

7) La împlinirea sorocului de Țece anî să lase mănăstirea slobodă fără nici o datorie și, la catagrafia ce se va face, de se va găsi vre-o datorie făcută de răposatul archiereș, să se plătescă din avutul lui, căci acel răposat,

Cotroceni, vechia reședință domnească de vară, mai ales după arderea Curții

când a luat mănăstirea acésta, a luat-o fără datorie, după cum se cuprinde în catastihul de perilavi iscălit de chiar acel răposat.

8) Chezașul de mai sus arătat să dea chezașia sa în scris la cancelaria Divanului Domniei Mele, legându-se, că ori de nu va păzi și va urmă Sf. Sa toate cele de mai sus arătate întocmai și pe deplin, sau de nu va da la împlinirea sorocului zestrea mănăstirii deplin, precum s'aუ զis mai sus, să fie însuși chezașul răspunđător și platnic întru toate, fără de a i se primi vre-un cuvânt de pricinuire.

9) De se va întâmplă mórtea Sf. Sale mai înainte sorocului de ęce ani, să rămăe chezașul în locul Sf. Sale și să urmeze acéstă simfonie pe chipul chezașului, întocmai ca când ar trăi și Sf. Sa, fără a se strămută cătuși de puțin, iar stăpânirea să orînduiască atunci un călugăr la mănăstire ca să pórte numai închlipuirea de egumen și să fie purtător de grijă a se păzi orînduiala bisericii; i saam receli gpd. — 1813 Ianuarie 21.

(Iscălitura gpd.)

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXV, filu 200 v.)

Aprópe identic este actul de garanție dat, în 1818 Ianuarie 21, pentru egumenul mănăstirii Délul:

«Fiind-că la mănăstirea Délul din sud. Dimbovița aւ orînduit Măria Sa Prea Înălțatul nostru Domn egumen pre Sf Sa arhierieul Iacov Cervino, cu ponturile ce se arată în luminată cartea Măriei Sale, ce i s'aւ dat la mână, și pentru siguranța celor întocmite și legate de a se păzi câte privesc asupra îngrijirii arhieriei sale, sau când împotrivă nu va fi următor, încredințez eu sub a mea iscălitură cele de mai jos arătate ponturi adecă:

1) Să fie nestrămutat din egumenia mănăstirii în soroc de ęce ani.

2) Să dea pe tot anul banii școlelor, după fóia cea întocmită de Măria Sa, din lét 1817, adecă taleri 420, cum și câte taleri 3.000 la cutia milosteniei, ca să se dea în lefile săracilor, fără a socoti însă Dvornicia obștirilor că, cu luarea acestor bani, dobândesce vre-o cătuși de puțină dicheomă asupra aceștii mănăstiri, sau a o socoti că este închinată la acéstă epitropie, ci împotrivă să o cunóscă cu totul slobodă; cari bani să aibă a-ı răspunde cu analoghie pe fieș-care lună.

3) Ori-câte acareturi ar face pe moșiile mănăstirii i în mănăstire, cum și tot lucrul viilor, i judecări ce se vor urmă după vremi la moșiile mănăstirii, pentru împresurarea hotarelor de către vecini, sau pentru vre-o altă pricină, toate aceste cheltueli ce se va întâmplă (ferescă Dumnezeu) în diastima acestui soroc, a se face vre-o stricăciune i altă pagubă mănăstirii sau vre-unul acaret al mănăstirii din vre-o năvălire de vrăjmași, ori din foc pricinuit de ei, sau de răsboi, ori de cutremur; atunci să arăte la Stăpânire cea dovedită stricăciune, ca să se chibzuiască mijlocul cel cuviincios pentru dregerea acei stricăciuni.

4) Viile să le lucreze cu bună orînduială, ca să le aducă la bună stare

domnesci în luna Decembre 1812, atrage în mod deosebit atențiunea Dom-

5) Orînduelile bisericesci i ale mănăstirii să le păzescă după cuviință și după testamentul ctitorilor, etc. (*Ca în actul de mai sus, ponturile 6, 7, și 8.*)

Următorul act de *egumenie*, în redacțiune une-orî variând de cele de mai sus, este chiar în context calificat de *contract*:

Mănăstirea Hurezul din sud. Vilcea.

Ingrijire avënd Domnia Mea pentru tôte mănăstirile de aici din domnôsca Nôstră țeră, iar mai virtos pentru câte dintr'aceste mănăstiri rēposafi ctitorii lor, zidindu-le și înzestrându-le cu acareturi dātătore de venituri, prin testamenturile lor le-au lāsat slobode și neînchinatē unde-vași, precum și pre egumenii lor singuri stăpāni și numai sub a Stăpānirii otcārmuire, atārnāndu-le de privigherea și îngrijirea domniei, mai cu adaos avem datorie, atāt Noi cât și cei din urma Nôstră frați luminați Domni, ca să îngrijim prin tôte putincioșele mijlōce, nu numai pentru a lor bunā stare, ci și pentru paza ctitoricescilor orîndueli, cât va fi prin putință, după ale vremilor întimplări și trebuinți; după acēsta dar a Nôstră neapāratā datorie, precum și pentru alte mănăstiri slobode domnesci am chibzuit cele de folosul lor și am orînduit egumeni prin legături în scris în ce chip să se urmeze, așā și pentru mănăstirea Hurezul din sud. Vilcea (fiind și acēsta una din cele neînchinatē unde-vași), socotind cele spre folosul ei, am întocmit orînduiala de mai jos arātātā și, după pliroforia ce am luat de la D-lui cinstit și credincios boerul Domniei Mele biv Vel Banu Grigorie Brāncoveanu, ctitorul acēstii mănăstiri Hurezul, pentru cuviosul Ghermano archimandrit, ce a fost pānā acum egumen la numita mănăstire și se purtā cu bunā orînduialā și așā ținut mănăstirea în bunā stare, aș dres și aș meremetisit cele stricate și n'au îndatorat mănăstirea, avënd și petrecerea sa îmbunātătitā, după datoria ce se cuvine unui egumen, și pentru ca și de acum înainte să-și îndoiascā rīvna și silința ce-aș avut cu acēstā sf. mănăstire, atāt spre podōba și întārirea și adăogirea lucrurilor și a zestrii mănăstirii, cât și spre sfințele slujbe și rugăciunile ce se săvirșesc către milostivul Dumneșeū la sfințul *jārtfelnic* a se face după canōnele și orînduiala ce aș mănăstirile, fār de scādere, i-am dat acēstā domnēsca Nôstră carte cu ponturile de mai jos arātate:

1) Sā fie nestrāmutat din egumenia mănăstirii în tōtā viēta sa, purtāndu-se precum s'au purtat pānā acum.

2) Sā dea pe tot anul banii șcōlelor taleri 400, cu metohul ei, după întocmirea ce s'au făcut de Domnia Mea în anul trecut cu lēt. 1817 pentru tôte mănăstirile țerii la plata banilor șcōlelor, care este vechiū și canonisit obiceiū, întru care întocmire este și mănăstirea acēsta cu arātata sumā, dimpreună cu metohul ei, fār de a se mai scādē saū a se mai adăogā, și osebit sā dea și taleri 1.200 pe fieș-care an; cari acēști bani, când se va întimplā (ferēsca Dumneșeū) bōlā de ciumā în țerā, sā aibā a-i da la epi-

nitorului. El rînduesce asupra acestei mănăstiri o anumită eforie, compusă din

stații casei lazareturilor, iar în anii cei ce din norocire nu va fi în țără acest fel de bôlă, să-î dea la cutia milosteniilor, pentru sufletul acestor răposai ctitori, fără de a o socoti însă Vornicia obștirilor că, cu luarea acestor bani, dobândește vre-o câtuși de puțină dicheomă asupra aceștii mănăstiri, sau a socoti că este închinată sub această epitropie, ci împotrivă să o cunoscă cu totul slobodă; cari bani să aibă a-î da pe taleri 100 pe fiecare lună de la ȕintăiu a lunii lui Martie lét. 1818, iar de alte ori-ce fel de dări vor eși și peste cele-l-alte mănăstiri această mănăstire să fie cu totul apêrată.

3) Dregerile și meremeturile ce vor fi trebuincioșe, atât în mănăstire cât și la acareturile de pre la moșiile mănăstirii, să le facă, cum și tôte moșiile i viile mănăstirii să le caute și să le lucreze după cuviință și buna orînduială, precum s'au urmat și până acum, cum și zestrea mănăstirii, care au priimit-o prin catastihul său de perilavi, să o aibă întregă și de față și, de va fi în puțință, să se și înmulțescă, ca să aibă cinste și laudă în viață și după petrecania sa, iar nu împotrivă cu scădere, pentru că Domnia Mea, nădăjduind dreptului său cuget, după încredințarea ce Ne-au dat D-lui biv Vel Banul Grigorie Brâncoveanu, nu l'am îndatorat la nici un fel de chezașie, precum au dat alți egumeni după la alte mănăstiri slobode domnesci ca acesta.

4) În tôte viața egumeniei sale socotélă să nu i se cêră, de se va purtă bine.

5) De se va întâmplă, ferescă Dumneđeū, a se face stricăciune în oblăduirea egumeniei sale, ori alte pagube mănăstirii, sau vre-unui alt acaret al mănăstirii, de vre-o năvălire de vrăjmași i de rășboiū, ori de cutremur, sau de foc pricinuit de vrăjmași sau hoți, atunci întâmplătorea primejdie să o facă cunoscută stăpânirii, spre a i se da voe să se împrumute să drêgă cele stricate la loc, iar când împotrivă se va găsi datorie, ori-ce zapise avlicesci sau proso-pichis să plătescă din perusia sa; drept aceea poruncim Domnia Mea tuturor călugărilor, ômenilor și robilor de la numita mănăstire, să-l cunoscă pre numitul de egumen al aceștii mănăstiri în tôte viața, dându-î supunere și ascultare la cele ce vê va porunci asupra trebilor mănăstiresci, căci oricarele se va arătă împotrivor să scie că are voe a-î arătă Domniei Mele ca să se pedepsescă, afară de robii mănăstirii, căroră în tôte vremea, după vina lor, a-î certă, aflându-se cu priveghere de a nu-î răspândi în țeri străine; și D ta Vel Logofete de Țera-de-sus să primesci asemenea *contract* de la mâna cuvioșiei sale cu ponturile de mai sus arătate, dat la cancelăria Divanului, cari amîndouê aceste așezămînturi și întocmiri pentru egumenatul său la mănăstirea Hurezul să se trecă și în condica Divanului spre a fi știute. — 1818 Februarie 25.

(Iscălitura și pecetea gpd.)

Zapisul, adecă contractul aceștii cărți a mănăstirii Hurezul, s'au trecut în condica de chrisôve.

Beizadea Iorgu Caragea, fiul său,  i din boerii biv Vel Banul Gr. Brâncoveanu

Important este actul următor, care amintesce de o veche restaurare a mănăstirii C mpulung:

I  Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.

Cetindu se înaintea Domniei Mele ac st  al turat  anafora a Sfinției Sale iubitorului de Dumne eu Episcopul Arge iu, s'au cetit împreună  i jalba ce Mi-au dat Sfin ia Sa archiereul Apamia, năstavnicul mănăstirii C mpulungului,  ic nd că, de i se va mai da ac st  m n stire de a o  in  încă  ece an  peste împlinirea sorocului celor-lalți  ece următori  i de i se va ridica  i cheza ul ce-l are dat pentru ce  dint i  ece an  pentru ace ti următori  ece an , primesce a face cu cheltuială de la sine i acest meremet al bisericii, întocmai precum mai în jos se arată,  i, la împlinirea sorocului de 20 de an , să lase m n stirea cu totul slobod  de ori ce datorie; a căruia cerere de a i se r dica cheza ul nu este priimit  Domniei Mele, căci fiin a  i ner dricarea chezașului  i este mai virtos spre dovadă a bunului cuget al Sfinției Sale, cu care se arată asupra ace tii m n stiri, dar să i se de  m n stirea pe al i  ece an , de vreme ce alt mijloc nu este de a se face acest meremet cu din veniturile mănăstirii în diastima sorocului acestor următori  ece an , după ar tarea ce Ne face printr'ac st  anafor  Sfin ia Sa Episcopul Arge iul, priuim Domnia Mea cererea archiereului Apamia  i hot rim, ca, de va s viri  acest meremet al bisericii cu cheltuială de la sine i la viitorul an sau cel mult p n  la al doilea an, să aibă a mai  in  ac st  m n stire C mpulung, peste împlinirea sorocului de  ece an  ce-i este dată, încă  ece an  de atunci înainte, tot cu acela i mijloc  i legătură ce sunt ar tate în cartea Domniei Mele ce este dată pentru următorul soroc de  ece an , întru t te întocmai, fără c tu i de pu in  str mutare și f r de a pretenderisi la împlinirea sorocului nici măcar un ban pentru cheltuiala acestui meremet; de care poruncim D-tale Vel Logofete de țera-de-sus să i se c r  a aduce chezașie în scris de la cheza ul s u  i pentru ce -lalți  ece an , iar nef c nd urmarea meremetului de mai sus ar tat , să aibă a  in  m n stirea numai p n  la împlinirea sorocului următorilor  ece an . — 1818 August 30.

(Pecetea gpd.)

Vel Logof t.

(Cod. LXXV, fila 221 v.)

Iată actul ori contractul de prelungire pe al i  ece an  a egumeniei:

Cartea archiereului Filaret Apamia la C mpulung.

Ingrijire av nd Domnia Mea pentru t te m n stirile de aici din domn sca N str   er , iar mai virtos pentru c te dintr'aceste m n stiri r posa ii ctitorii lor, zidindu-le  i  zestr ndu-le cu acareturii d t tore de venituri, prin testamenturile lor le-au lăsat slobode  i ne chinat  unde-va i, precum  i pre egumenii lor singuri st p ni  i numai sub a st p nirii oc rmuire, at r-

și Vel Logofăt de Țera-de-sus Grigorie Băleanu. Fiind-că acești boeri nu

nându-le de privigherea și îngrijirea domniei, mai cu adaos avem datorie, atât Noi cât și cei din urma Năstră frați luminați Domni, ca să îngrijim prin toate putincioasele mijloce, nu numai pentru a lor bună stare, ci și pentru paza ctitoricescilor orîndueli, cât va fi prin puțină, după ale vremilor întimplări și trebuințe; după această dar a Năstră neapărată datorie, precum pentru mănăstirea Bistrița, chibzuindu-le spre folosul ei, am orînduit egumen prin legătură în scris în ce chip să urmeze, așa și pentru mănăstirea Câmpulungului (fiind și acesta una din cele neînchinat unde-vași), chibzuind cele spre folosul ei, am întocmit orînduiala de mai jos arătată, după care și însuși Sfinția Sa arhiepiscopul Filaret Apamia, ce a fost până acum năstavnic la această mănăstire, orînduit încă din lét. 1813, a primit a se însărcina și de acum înainte în soroc de dece ani cu egumenia aceștii mănăstiri, care dând chezaș la canțelaria domnescului Nostru Divan pre D-lui biv Vel Paharnicu, Andonache Teohar, i s'a dat și Sfinției Sale această carte a Domniei Mele cu cuprinderea de mai jos arătată:

- 1) Să fie nestrămutat din egumenia mănăstirii în soroc de dece ani.
- 2) Să dea pe tot anul banii școlilor, după obicei, precum a fost și mai înainte, cum și câte taleri 2.500 la cutia milosteniilor, ca să se dea în lefile săracilor, fără a socoti însă Dvornicia obștirilor că, cu luarea acestor bani, dobândește vre-o câtuși de puțină dicheomă asupra aceștii mănăstiri, sau a o socoti că este închinată la această epitropie, ci împotriva să o cunoscă cu totul slobodă; cari bani să aibă a-î răspunde cu analoghie pe fieș-care lună.
- 3) Biserica, fiind cu acoperemîntul de tot stricat, dărăpănat, să fie dator la viitorul an ca să o acopere de isnovă.
- 4) Totă datoria mănăstirii, ce este cu zapise avlicesci, în soroc de cinci luni să o plătescă și să aducă acele zapise la canțelaria Domniei Mele, ca să se rumpă.
- 5) Orî ce acareturî ar face pe moșiile mănăstirii, cum și tot lucrul viilor i judecată ce se va urma după vreme la moșiile mănăstirii, pentru împresurarea hotarelor de către vecini, sau pentru vre-o altă pricină, toate aceste cheltueli ce se va întimplă să fie de la Sfinția Sa, afară numai de se va întimplă (ferescă Dumneșeu) în diastima acestui soroc a se face vre-o stricăciune, i altă pagubă mănăstirii, sau vre-unui alt acaret al său din vre-o năvălire de vrăjmași, orî din foc pricinuit de ei, sau de război, orî de cutremur, atunci să arate la stăpânire acea dovedită stricăciune, ca să se chibzuiască mijlocul cel cuviincios pentru dregerea acei stricăciuni; viile încă să le lucreze cu bună orînduială, ca să le aducă la bună stare.
- 6) Orînduile bisericesci i ale mănăstirii să le păzescă după cuviință și după testamentul ctitorilor.
- 7) Zestrea mănăstirii, mișcătoare și nemișcătoare și de sineși mișcătoare, la împlinirea sorocului, să fie dator a o da deplin după catastih de perilavi cu care a primit o când s'a orînduit năstavnic la acea mănăstire în lét 1813, afară numai de țigani, cari, orî de vor muri sau de vor spori până la împlinirea sorocului de mai sus arătat, să fie paguba sau câștigul în norocul mănăstirii, iar când se va dovedi că a fugit niscare-va țigan din

pot să se adune regulat la hanul Șerban-Vodă, unde sunt biurourile Eforiei,

pricina necăutării său a relei petreceri ce vor cercă despre Sfinția Sa, atunci să fie dator, cu a Sfinției Sale obeltuială, orî a-i aduce la urma lor, sau a-i pune la loc; iar din veniturile mănăstirii, orî pagubă de se va întâmplă, sau câștig, până la împlinirea sorocului de dece ani, să fie în norocul Sfinției Sale, fără de a i se luă de către cine-vași nici o socotélă, orî Sfinția Sa să céră vre-o pagubă.

8) La împlinirea sorocului de dece ani, să lase mănăstirea slobodă cu totul de datorie, precum asemenea să lase slobode și arendile tuturor acareturilor și moșiilor mănăstirii.

9) Chezașul de mai sus arătat să dea chezașia sa în scris la cancelaria Divanului Domniei Mele, legându-se ca, orî de nu va păzi și va urmă Sfinția Sa toate cele de mai sus arătate întocmai și pe deplin, sau de nu va da la împlinirea sorocului zestrea mănăstirii deplin, precum său ȕis mai sus, să fie însuși chezașul răspunȕător și platnic întru toate, fără de a i se primi vre-un cuvînt de pricinuire.

10) De i se va întâmplă mórte Sfinției Sale mai înainte sorocului de dece ani, să rămăe chezașul în locu-i și să se urmeze acéstă simfonie pe chipul chezașului întocmai ca când ar trăi și Sfinția Sa, fără a se strămută cătuși de puțin, fără numai stăpânirea să orînduiască atunci un călugăr la mănăstire, ca să pórte numai închîpuirea de egumen și să fie purtător de grijă a se păzi orînduiala bisericii; i saam receh gpd.—1817 Aprilie 23.

Vel Logofăt.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXV, fila 22 v.)

Iată acum și cărți de egumenie, mai ales la mănăstirile închinat, și unde nu eră sub acest nume deghisată o adevărată arendare:

Carte de egumenie.

Dat-am domnésca Nóstră carte de egumenie pre carele l-am făcut Domnia Mea egumen la mănăstirea sud. în locul ce aũ fost până acum, după alegerea Prea Sfinției Sale Părintelui Metropolit. Deci, mergënd la numita mănăstire, să aibă a face zapt toate lucrurile mănăstirii, mișcătóre și nemișcătóre, prin catastih după orînduială, carele să se siléscă a ținé mănăstirea în bună stare, a drege și a meremetisi cele stricate, ca să nu ajungă la dărăpănare. Să iconomiséscă bine zestrea mănăstirii, a o aduce la spor și adaos; și nu îngreueze mănăstirea cu datorii, păzind cea dintru început întocmire a mănăstirii, după orînduiala rēposașilor ctitorii și după testamenturile mănăstirilor ce de obște sunt date, ca să i se cunóscă buna economie și vrednicia în faptă. Poruncim Domnia Mea părinșilor, i vouē slugilor și robilor mănăstirii, să cunóscēți pre numitul archimandrit de egumen al aceștii mă-

apoî Domnitorul dă acesteia, ca un director și cancelarist permanent la trebă pre biv Vel Clucernul C. Predescu.

Dăm în anexele volumului o serie bogată de chrisôve reinnoite la numeroase mănăstiri din țeră și din Orient. Caragea Vodă, după arderea Curții domnesce de la Dêlul Spirii, se mută în casele lui Gr. Ghica, care și acum există în fundul curții casei Lahovari. Se probéză acêsta cu un document, în care Vornicia obștirilor cere lui Vodă voe să facă spital de ciurmași în *Hanul Filaret*, care veniă pe locul actualului Teatru Național. Actul țice că acest han eră peste drum de curtea, în care acum s'a mutat domnia, după arderea Curții gospod.

năstiri, căruia să-î dați tótă supunerea și ascultarea, ca să pótă săvîrși trebile mănăstirii fără de cusur.— 1812 Decembre 10.

1817 Ianuarie 15. — S'a rînduit la mănăstirea Michaiu-Vodă Antim Ieromonach, după alegerea mănăstirii de jos.

1818 Ianuarie 21. — S'a rînduit egumen la mănăstirea Dêlul din sud. Dîmbovița Iacov Cervino Episcopul.

(Cod. LXXV, fila 46 v.)

Posedăm câte-va documente de numire de egumeni nu numai pe câte dece ani, ci pe vieță. Dejà am adus mai sus *contractul* pentru mănăstirea Hurezul. Mai iată altul:

Chrisovul Părintelui Sevastis a fi statornic la Tismana.

De vreme ce, după asemnarea nevêdutei întocmiri a celor ceresci, și cele pămîntesci au bună orînduială și bunul așezămînt, că țice Dumneđeu în Sfînta Scriptură: «Prin mine Impêrații împêrățesc și Domniî stăpânesc», căroro li s'au hărăzit de la Dumneđeu a griji pentru buna stare a celor lumesci în douê chipuri, adecă bisericesce și politicesce, iar mai ales și în-tăiü a fi supuși la dumneđeescile pravili, ca printr'insele să lucreze cele folositore de obște nêmului omenesc, dând tuturor după vrednicie, căci cine caută pre cei vrednici laudă lui își dobândesce, și a împărtăși pre cei vrednicî cu cele după cuviință și cu ceea ce este de folos este o pricină îndemnătore și altora, ca, vêdend, să urmeze faptele lor și să silêscă ca prin învățatură și ostenelă, să vie și ei în trêpta vredniciei. Drept aceea, învrednicindu-Ne și pre Noi Domnul Dumneđeu cu domnia acestei pravoslavnice Țeri-Rumănesci, găsit-am pre iubitorul de Dumneđeu Sf. Sa Episcopul Sevastis Chir Dionisie, dintre pămîntenii de aici, vrednic și cuvios întru slujba sa, carele la lét. 1795, după în scris paretisis ce au fost dat Nichifor egumen Delênul și după arătarea ce s'au fost făcut de proin Mitropolitul Dositeiü

Iată acum actele de reînnoirea acestei epitropii:

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachsroe.

Luminăția Ta Beizadea Gheorghe Caragea, al Nostru prea iubit fiu, i D-vostre cinstiților și credincioși boerilor ai Domniei Mele biv Vel Bane Gri-

către Domnia Sa fratele Alexandru Moruz Voevod, s'aũ fost orînduit numitul archiereu, apoi în urmă iarășî acel Metropolit cu anaforã aũ fost făcut arătare rēposatului Domn Alexandru Vodã Ipsilante, cã acea mănăstire fiind supusã la datorie și aflându-se în dărăpănare din neîngrijirea egumenului, ce aũ stătut după vremi, cu făgăduialã de neschimbare în viața sa din acea egumenie a Délului, aũ supus pre numitul archiereu de aũ primit egumenia, făgăduindu-se și Sfinția Sa o a plăti de datorie și a o preînnoi cu totul, cu care anaforã cerēndu-se *sigurità* egumenului numitului archiereu la acea mănăstire, Domnia Sa judecându-o, se vede cã, după cercetarea ce aũ făcut, aũ găsit-o cu cale și aũ dat la mâna numitului archiereu Sevastis domnesc chrisov de întărirea egumeniei *până în sfîrșitul vieții sale*, în care chrisov rāzimându-se, aũ și pus în lucrare cele făgăduite într'un rînd, și când aũ isprăvit prefăcutul mănăstirii, viind cutremurul și risipindu-le tôte la pãmînt, de isnovã al doilea rînd le-aũ făcut la loc, încă și mai cu adaos; iar la lét. 1807 Iulie, în vremea când se aflã aici armia rusescã, numitul Metropolit Dositeiũ, fără sfat de obște, luând de sub otcãrmuire-ĩ mănăstirea Délului, aũ dat-o unui Ilarion, omul sēũ; însă numitul archiereu avusese la mâinile sale despre partea celor mai aleși din orașul Tîrgoviștei adevărire sub iscãliturã pentru petrecerea sa și urmarea la cele mai sus arătate, care cunoscute făcēndu-se și mai vîrtos sciute fiind încă mai dinainte de cea de atuncĩ oblăduire a Divanului, adecã de D-lor veliții boeri, și pentru cã atuncĩ se întîmplase, iarășî cu sfat de obște, de s'aũ deslipit de la lazareturile și spitalurile ot Dudesci trei mănăstiri, ce se puseserã mai dinainte, între carĩ fiind și mănăstirea Tismana din sud. Gorj, și rēposatul Ștefan archimandritul, ce fusese mai înainte egumen, singur s'aũ lepădat, nepriimind a mai fi egumen, trecut aflându-se în vîrsta bētrânețelor, și în locu-ĩ s'aũ găsit cu cale de obștea boerilor Divanului și s'aũ dat mănăstirea Tismana numitului archiereu Sevastis, pentru nãpãstuirea cu luarea mănăstirii Délului și pentru cã urmã și trebuința a fi o acest fel de mănăstire prea veche a țerii sub otcãrmuirea a unui ipochimen ca acesta, cercat și cu bun ipolipsis. Acum dar, acestea făcēndu-se cunoscute Domniei Mele, prin jalba sa ce Ne-aũ dat, cu dinadinsul am cercetat, prin tainã și de fața, și pliroforisindu-Ne de tot adevērul și mai vîrtos adevērindu-Ne cã și la acēstã mănăstire Tismana numitul archiereu, încă de când s'aũ dat sub îngrijire-ĩ, nu încetēzã, preînnoind cele stricate ale mănăstirii înlăuntru și pe afarã și altele de isnovã făcēnd, învelind și chiar biserica din mănăstire cu hier și țiiind-o cu adunare de pãrinți cuvioși și împodobitã pururea cu necontenitele slujbe bisericesci, și fiind-cã singur nu cere despãgubirea sa de multele cheltueli și ostenelile ce aũ pus la mănăstirea Délului, Domnia Mea, chibzuind cele

gorie Brâncovene și Vel Logofete de Țera-de-sus Grigorie Bălene, fiind-că

drepte cari i se cuvin numitului arhiereu, și mai virtos vrënd a sigurifi buna otcârmuire a aceștii mănăstiri Tismana, de a nu cădē după vremi în vre-o altă egumenie a vre-o unui nevrednic econom și rău chivernisitor și să ajungă mănăstirea în prōstă stare și dărăpănare și să o supue și sub grele datorii; de aceea dar, după încredințarea ce am luat, atât de ipochimenul seū, cât și pentru acēstă prea veche mănăstire Tismana, nevrend Domnia Mea a trece cu vedere ticăloșia ce pōte a-i veni cu lipsirea de otcârmuirea numitului arhiereu, după datoria atât creștinēscă cât și domnēscă, avēnd oblăduirea de la însuși milostivul Dumneđu a tōței țeri, fiind mai virtos îndemnați și de mare evlavie ce avem către prea sfinta preacurată stăpâna nōstră și pururea fecioră Maria, maica Domnului nostru Isus Christos, a cărui adormire se prăznuesce la biserica dintr'acēstă mănăstire, cum și către sfint cuviosul părintele nostru *Nicodim cel sfințit, începătorul zidiri aceștii mănăstiri* și adunătorul de obștea călugărēscă acolo înlăuntru, a căruia mormint și astăzi se află în *slonul* bisericii din mănăstire, am găsit cu cale și am hotărīt și, prin acest cinstit și bine încuviințat chrisovul Domniei Mele, de isnōvā am dat numita mănăstire Tismana din sud. Gorj în desăvirșită purtarea de grijă a iubitorului de Dumneđu Episcopului Sevastis Chir Dionisie, spre a o avē până la sfirșitul vieții sale, otcârmuindu-o și chivernisindu-o nestrămutat și nesupērat de nimenea în tōtă vieța sa, ca printr'acēsta rāzimāndu-se, să nu-și împuțineze libovul ce firesce are spre adăogirea lucrurilor mănăstiresci, ci mai virtos să îngrijēscă pururea cu dorință de a nu se pune sub datorie, ci la sfirșitul vieții sale să o lase slobodă despre acēstă împovărare, purtând grija și de acum înainte, după netăgăduita sa datorie de a avē mănăstirea împodobită cu părinți cuvioși spre săvirșirea sfințelor slujbe, pentru pomenirea rēposaților ctitorī și a Domniei Mele, iar când cine-vași cu vre-un mijloc va cercă de a-l lipsi de la acēstă mănăstire, voind a luā de la numitul arhiereu otcârmuirea aceștii mănăstiri, atunci mai întâiū să i se plătēscă tōtă cheltuiala ce va arātă că au făcut, cum și tōtă ostenēla, pentru ca să nu i se mai facă de isnōvā și altă năpăstuire, precum și cu luarea mănăstiri Dēlu. Și am întărit chrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod, i cu credința prea iubiților Domniei Mele fiī, Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martoriī fiind și D-lor cinstiți și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Radu Golescu Vel Vistier, pan Constantin Kretzulescu Vel Ban, pan Gheorghe Arghiropulo biv Vel Ban, pan Constantin Spătăriei, pan Barbu Văcărescu Vel Vornic de Țera-de-sus, pan Constantin Bălăceanu Vel Vornic de Țera-de-jos, pan Iordache Slătineanu Vel Vornic al obștirilor, pan Grigore Băleanu Vel Vornic al treilea, pan Dumitrache Racoviță Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Filipescu Vel Logofēt de Țera-de-sus, pan Constantin Filipescu Vel Logofēt de Țera-de-jos, pan Fotache Știrbei Vel Logofēt de obiceiuri, pan Grigorie Ralca Vel Hatman, pan Alexandru Nenciulescu Vel Vornic al politiei, pan Iacovache Vel Postelnic, pan Atanasie Christopolo Vel Logofēt al străinelor pricini, pan Alexandru Ghica Vel Clucer, pan Costache Bibica Vel Căminar,

egumenul, împreună cu exarchiul mănăstirii Cotroceni, prin jalbă au făcut

pan Nicolae Suțul Vel Comis, și ispravnic pan Iordache Filipescu Vel Logofăt de Țera de-sus; și s'au scris chrisovul acesta la anul al doilea dintru întâia domnie a Domniei Mele, aici în Bucurescî, la anul 1814 Noembre 20, de Chiriță Logofăt de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 207 v.)

Chrisovul archiereului Stratonic, ca să fie nestrămutat în viața lui de la biserica boerilor Kretzulescî, pentru milele ce are atât această biserică Kretzulescu, cât și biserica Plăviceni din sud. Olt, metoc aceștei biserici, i milele ce are.

Dat-am domnescul Nostru chrisov sfintei și dumnezeescei biserici de aici din Bucurescî ce se ȳice a Kretzulescului, la care se prăznuiesc hramul adormirii prea sfintei născătoare de Dumneȳeu și pururea feciorei Mariei, i metohului aceștii biserici Plăviceni din sud. Olt, amîndouă biserici de mir, cari sunt zidite din temelie și înzestrate de nămul D-lor boerilor Kretzulescî, și Sfinției Sale archiereului Stratonichis Chir Ioanichie, năstavnicul acestor sfinte biserici, ca să fie numitul archiereu statornic și nestrămutat în tótă viața lui în epistasia acestor sfinte biserici, după așezămîntul ce au făcut cu D-lor boerii Kretzulescî, ctitorii, la carii s'au dat osebită întărirea Domniei Mele, și să fie apărate aceste biserici de tóte dările și orînduelile ce vor fi pe sfintele mănăstiri obicînuite și neobicînuite, ca nisce biserici de mir ce sunt, iar nu mănăstiri, pentru că D-lor cinstiții și credincioși boerii Domniei Mele Vel Ban Constantin Kretzulescu și D-lui biv Vel Vornicu Istrate Kretzulescu, clironomi ctitorilor, prin două anaforale au făcut arătare Domniei Mele, atât pentru că sunt biserici, iar nu mănăstiri, încredințându-Ne cu doveȳi sineturii domnesci, precum și Preaosfinția Sa Părintele Metropolitul au dat în scris că sunt biserici de mir, iar nu în rîndul celor-lalte mănăstiri, și ca pentru nisce biserici boeresci, iar nu domnesci ale țerii, și ca nisce clironomi ai ctitorilor ce sunt D-lor, avênd îngrijire, și din pricina iconomilor ce au fost mai înainte vȳdênd bisericile acestea aduse la próstă stare și dărăpănare, au găsit D-lor pre numitul archiereu, cu care au făcut așezămîntul ce se arată mai jos, a fi statornic în viața sa, și au făcut Domniei Mele rugăciune, ca atât asupra așezămîntului să dăm domnesca Năstră întărire, cât și pentru apărea biseriilor de orî-ce dări vor fi pe mănăstiri să dăm poruncă a se păzi, și primită fiind Domniei Mele, iată, printr'acest domnesc al Nostru chrisov ce le dăm, hotărîm: ca Sfinția Sa archiereul Stratonichis să fie nestrămutat în viața sa din epistasia numitelor biserici, cari aceste biserici să fie apărate de orî-ce dări; să se păzescă și milele domnesci ce au avut bisericile, care și de Domnia Mea s'au înnoit chrisovul i cartea ce se vȳd date sfintelor biserici, cu adaosul ce am făcut, adecă: biserica de aici din Bucurescî să scutescă dij-

Domniei Mele rugăciune, de a vă orîndui pre Luminăția Ta și pe D-văstre efori asupra acestei mănăstiri, ca prin înțeleptele mijloce și prin iscusita ocărmuire ce veți metahirisi, să-și dobîndescă mănăstirea ușurarea și scăparea sa din greutatea datoriilor întru carele aș încăput din réua economie și netrebnicia celor de mai înainte egumeni, de a căreia prăstă stare avînd pliroforie și înșine Domnia Mea și cunoscînd că, în adevăr, de nu se va face o acest fel de îngrijire pentru această mănăstire, urmeză a ajunge la o desăvîrșită dărăpănare, n'am putut trece cu vederea rugăciunea jăluito-rilor, ci ca o datorie și a Năstră și a țerii socotind de a privighia pentru cîte privesc spre întregimea și bună starea a tuturor mănăstirilor ce se află aici în domnesca Năstră țără, am primit cererea și rugăciunea numi-ților jăluitoři și iată, printr'acest domnesc al Nostru pitac, vă însărcinăm Domnia Mea pre Luminăția Ta și pre D-văstre cu eforia acestei mănăstiri Co-troceni, fiind bine încredințați că, prin bunele și iscusitele chibzuirii ce veți face, veți înlesni mijlocele cu cari s'ar puté ușură mănăstirea din grelele

mărit i vinăriciū, și oerit oi 300, drepte bucatele sale, și o pivniță, aici în Bucuresci, să fie scutită de tôte dările ce vor fi pe alte pivnițe, să fie și lude patru, omeni străini și fără pricină de dajdie, cu pecetluituri după orînduiala Vistieriei; așjdereu și biserica Plăviceni să scutescă vinăriciū i dij mărit, drepte bucatele sale, i de oerit oi 100, și de văcărit, când va fi, vite dece, să fie și lude 10, omeni străini fără pricină de dajdie, cari și aceia să fie apérați de tôte orinduelile țerii; să ia pe fieș-care an de la vama Slatinei taleri 100, i de la vinăriceri domnesci ai județului Oltului alți taleri 100, cari bani să-i dea cumpărători peste banii cămării. Drept aceea, ca să i se păzescă așezămîntul epistasierii acestui archiereu, i apărarea bisericilor de dări și milele dupe osebite sineturile Domniei Mele, cari se arată mai sus, am adevărit chrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod, i cu credința prea iubiților Domniei Mele fiu, Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și D-lor einștiți și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Constantin Kretzulescu Vel Ban, pan Gheorghe Arghirovulo biv Vel Ban, epistatul Spătăriei, pan Grigorie Ghica Vel Vistier, pan Dumitrașco Racovița Vel Vornic de Țăra-de-sus, pan Constantin Bălăceanu Vel Vornic de Țăra de-jos, pan Michalache Manu biv Vel Vornic de Țăra-de-jos, pan Grigorie Bălăceanu Vel Vornic al treilea, pan Teodorache Văcărescu Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Filipescu Vel Logofăt de Țăra-de-sus, pan Scarlat Grădișteanu Vel Logofăt de Țăra-de-jos, pan Fotache Știrbei Vel Logofăt de obiceiuri, pan Grigorie Ralea Vel Hatman, pan Alexandru Filipescu Vel Vornic za politie, pan Iacovache Rizu Vel Postelnic, pan Atanasie Christopulo Vel Logofăt al străinelor pricinii, pan Alexandru Ghica Vel Clucer, pan Dimitrie Chrisoscoleu Vel Căminar, pan Nicolae Suțu Vel Comis, și ispravnic pan Iordache Filipescu Vel Logofăt de Țăra-de-sus; scriindu-se chrisovul acesta la al patrulea an dintru întâia domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunului Domniei Mele Bucuresci, la anii de la nascerea Domnului nostru Isus Christos 1815 Septembrie 4, de Chirița Logofăt de Divan.

și adevăratele datorii și vești lămuri toate felurimile de încărcături și vicleniile ce se vor fi lucrat de către cei de mai înainte egumeni spre paguba și dărăpănarea mănăstirii, întru care vedem că au ajuns, având cu toții îngrijire și adîncă privighere spre a o aduce la bună stare și întemeiere, pentru care de chibzuirea ce vești face să arătați Domniei Mele. Tolco pisah gpd.—1814 Maiu 30. (1)

*Îo Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.
Pitac către D-lui biv Vel Cluceru Constantin Predescu.*

Cinstite și credincios boerul al Domniei Mele D-ta biv Vel Clucere Constantine Predescule, fiind-că pentru îmbunătățirea próstei stări a mănăstirii Cotrocenilor, întru care au ajuns din réua economie a egumenilor celor de mai înainte, cum și pentru descoperirea viclesugurilor ce se vor fi lucrat de către acei egumeni spre paguba și dărăpănarea mănăstirii, am orînduit Domnia Mea, prin domnescul Nostru pitac, efori ai aceștii mănăstiri pre Luminăția Sa Beizadea Iorgu Caragea, al Nostru prea iubit fiu, și pre D-lor cinstiți și credincioși boerii Domniei Mele biv Vel Banul Grigorie Brâncoveanu și Vel Logofătul de Țera-de-sus Grigorie Băleanu, și fiind-că atât Luminăția Sa cât și D-lor nu vor puté a se îndeletnici spre a se aduná tot-deauna câteși trei pentru căutarea următoarelor trebă și pricină; de aceea, iată te orînduim pre D-ta și îți poruncim, ca tot-deauna să aibi a merge la orînduitul loc al adunării din hanul lui Șerban-Vodă, unde să aibi a căută și a cercetá orî-ce trebă, pricină și hârtii și se vor orîndui de către Luminăția Sa i de D-lor, și de orî-ce urmare vei face, să aibi a te înțelege iarăș cu Luminăția Sa și cu D-lor, ca să se dea nizamul și cararul cel cuviincios asupra fieș-căreia pricină a acesteii mănăstiri. Tolco pisah gpd. — 1814 Iunie 13. (2)

(Pecetea gpd.)

Reînnoiri de chrisóve cu mile și privilegii aflăm de la Ioan Caragea:

a) In favórea catolicilor din Câmpulung, din 21 Martie 1813.

b) Asemenea pentru biserica catolică de la Țirgoviște, din 10 Maiu 1813.

c) Asemenea pentru biserica Sașilor din București, din August 1814.

In unele chrisóve Caragea apésá condeiu asupra afirmațiunii, că biserica catolică și cea săsésacă *se află sub protecsia domniei, iar nu sub altă*

(1) Cod. LXIV, fila 124.

(2) Cod. LXXIV, fila 129.

străină stăpânire, și pre Domnul țării cunosc de protector întru rugățiunilor și poménirile ce fac către milostivul Dumneșeiu». (1)

(1) *Chrisovul bisericii Băraților din Bucuresci.*

Biserica Băraților de aici din orașul Domniei Mele Bucuresci, ca să aibă a ține doi vieri la viile ce au în delul Bucurescilor i la Tîrgoviște și doi argați, omeni străini, fără gâlcovă, care acești lude 4 să fie scutiți și apărăți de toate dădiile câte ar eși de la Visteria Domniei Mele peste an în țără, de nici unele val și bântuială să nu aibă; așijderea să aibă a scuti și ale bisericii drepte bucate, de oerit oț 150, de dijmărit litre 200 și de vâcărit vito 15, i o pivniță ce are biserica acesta aici în orașul Domniei Mele Bucuresci, în mahalaua Sf. Gheorghe Vechiu, de fumărit, de căminărit, de vamă, de vinul domnesc și de toate alte angarii, ca să fie de treba vânđării vinului bisericii; osebit și prăvăliile ce sunt făcute pe locul bisericii să fie apărate de fumărit, de căminărit, de cotărit și de orice alte dări vor fi pe alte prăvălii, acestea să fie în pace și nesupărate, pentru că această milă au avut-o numita biserică a Băraților dată de la alți trecuți Domni de mai înainte, precum din chrisovul ce-l vedum, cu lét. 1803 Octombre 2, Ne-am adevărit. Deci învrednicindu-Ne Domnul Dumneșeiu cu domnia acesti pravoslavnice Țării-Rumănesci și arătându-se preoții de la această biserică cu jalbă către Domnia Mea pentru înnoirea milelor acestora, a căroră rugăciune primindu-o Domnia Mea, Ne-am milostivit și, printr'acest chrisov ce le dăm, înnoim și întărim milele ce se cuprinde mai sus, pentru care poruncim la toți câți se cuvine întocmai să fiți următori. Și am adevărit chrisovul acesta cu însăși domneșca Năstră iscălitură și pecete, i cu cređința prea iubiților Domniei Mele fi, Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și D-lor cinștiți și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Constantin Kretzulescu Vel Ban, pan Gheorghe Arghiropulo Vel Spătar, pan Constantin Vlahuță Vel Postelnic, pan Grigorie Ghica Vel Vistier, pan Isaac Ralet Vel Vornic de Țera-de-sus, pan Grigorie Filipescu Vel Vornic de Țera-de jos, pan Constantin Caliiarhi Vel Vornic al treilea, pan Vel Vornic al patrulea, pan Michalache Racoviță Vel Logofăt de Țera-de-sus, pan Iordache Golescu Vel Logofăt de Țera de-jos, pan Toma Kretzulescu Vel Logofăt de obiceiuri, pan Pană Costescu Vel Vornic de politie, pan Atanasie Christopulo Vel Logofăt al pricinilor străine, pan Mateiu Cantacuzino Vel Clucer, și ispravnic pan Michalache Racoviță Vel Logofăt de Țera de-sus; și s'au scris chrisovul acesta întru al patrulea an dintru întâia domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunului Domniei Mele Bucuresci, la anii de la nascerea Domnului Dumneșeiu și Mântuitorului nostru Isus Christos 1816 Octombre 30, de Nicolae Logofăt de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 224 v.)

Nu numai catolicilor și luteranilor le-a acordat mile și scutiri, ci și unei

Chrisovul bisericeii catolicilor din Tîrgoviște.

Fiind-că în orașul Domniei Mele Tîrgoviștea din sud. Dîmbovița din vechime Domni și oblăduitorii țerii aceștia au dat voe și slobođenii la câți din ritul catolicilor se află locuind și adăpostindu-se acolo cu dreptă muncă și hrană a neguțătoriei lor, de și-au făcut un locaș de închinăciune, care s'au aflat și se află sub protecsia domniei, și pre Domnul țerii îl numesc de protector întru rugăciunile și pomenirile ce fac către milostivul Dumneđeul la slujbele lor, care locaș, cu această orinduială fiind sub a domniei ocrotire, au avut și cărți domnesci vechi cu oșeș-care mili domnesci, pentru cari mili se arată în chrisovul Domniei Sale răposatului Domn Constantin Vodă Ipsilant, cel vėđum, cu lét 1805 Fevruarie 7, că viind răposatul Pater Ienu-pere, ce eră egumen bisericeii catolicilor de acolo, cu smerenie și plecăciune la Domnia Sa, prin jalba ce au dat, au făcut arătare, că domescile sineturi ce au avut biserica pentru acele mili, în trecuta vreme, avėndu-le trimise aici la domnie spre a se înnoi, din pricina rėsvrătirii ce s'au întimplat, tôte s'au răpus, rămăind numai cu un sinet, adecă chrisovul răposatului Domn Constantin Vodă Gehan, ce l'au arătat, de s'au vėđut scris din lét 1754 Iunie 18, cu cuprindere că s'au dat acesteii bisericeii ca să ție scutiți patru omeni străini și să scutescă și ale bisericeii de oerit drepte bucate oi 150, de dijmărit litre 200, cum și la viile bisericeii să ție un vier scutit străin; după care au făcut numitul egumen rugăciune, cerėnd milostivire de la Domnia Sa, nu numai a i se înnoi aceste domnesci mili, ce după numitul chrisov se adevereză că din vechime le-au avut, ci să adaoge milă și de la Domnia Sa scutela viei ce are biserica de a nu plăti vinăriciū pe drepte bucatele sale și să ție scutită și o pivniță, ce o are biserica în Tîrgoviște, întru care se vinde vinul din numita vie a bisericeii, arătând, mai virtos, că au făcut acolo numitul egumen și noul spital pentru căutarea bolnavilor; de a căruia arătare pliorforisindu-se Domnia Sa cum că este adevărată, s'au milostivit și, printr'acest domnesc chrisov, au hărăzit bisericeii ca să o aibă această milă, adecă: patru omeni străini scutiți, 150 oi scutite de oerit, 200 litre de dijmărit, i un vier străin la via mănăstirii, scutințe ce le-au avut din vechime, după numitul chrisov, i via bisericeii scutită de vinăriciū, i cărciuma bisericeii, ce o are în Tîrgoviște, scutită de fumărit, de căminărit, de vamă și de tôte dările câte sunt pe alte pivnițe nescutite, și pentru căci au sistisit acolo noū spital cu căutare de bolnavi, pentru iubirea de omeni, au adăogat și această milă, ca să aibă spitalul acela po taleri 150 pe an din vama de la Tîrgoviște, cari bani să se dea pe tot anul nelipsit. Decī, învrednicindu-Ne și pre Noi Domnul Dumneđeul cu domnia aceștii de Dumneđeul păzite pravoslavnice Țeri-Rumănesci, Ne-au făcut rugăciune Pater Ambrosie, egumenul Bărăției de aici, sub a căruia chivernisire se află mai sus numita bisericea a catolicilor din orașul Domniei Mele Tîrgoviștea, ca să înnoim și întărim Domnia Mea privileghiul milelor de mai sus arătate, a căruia rugăciune priimindu-o Domnia Mea, am bine-voit și, printr'acest domnescul Nostru chrisov, întărim tôte milele

gémii din Şistov şi Evreilor «*pămîntenii*», înţelegînd cu acest nume pe

ce se arată mai sus, ca să i se păzescă a pururea cu nestrămutare, adevărindu-l cu însăşi domnesca Nóstră iscălitură şi pecete şi cu credinţa prea iubiţilor Domniei Mele fii, Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind şi D-lor boeri veliţi ai divanului Domniei Mele: pan Constantin Kretzulescu Vel Ban, pan Gheorghie Arghiropolu Vel Spătar, pan Constantin Vlahuţ Vel Postelnic, pan Grigorie Ghica Vel Vistier, pan Isac Ralet Vel Vornic de Țera-de-sus, pan Grigorie Filipescu Vel Vornic de Țera-de-jos, pan Constantin Caliarchi Vel Vornic al treilea, pan . . .
 Vel Vornic al patrulea, pan Michalache Racoviță Vel Logofăt de Țera-de-sus, pan Iordache Golescu Vel Logofăt de Țera-de-íos, pan Toma Kretzulescu Vel Logofăt de obiceiuri, pan Pană Costescu Vel Vornic al politieii, pan Atanasie Christopolu Vel Logofăt al străinelor pricinii, pan Mateiú Cantacuzino Vel Clucer, pan Gheorghe Scanavi Vel Comis, şi ispravnic pan Iordache Golescu Vel Logofăt de Țera-de-jos; şi s'au scris chrisovul acesta întru al patrulea an dintru întăia domnie a Domniei Mele, aici în oraşul scaunului Domniei Mele Bucuresci, la anul de la Christos 1816 Octombre 30, de Chiriță Logofăt de Divan.

(*Cod. LXXVII, fila 245.*)

Chrisovul bisericii Saşilor din Bucuresci.

Domnii şi oblăduitorii, cărora li s'au încredinţat de la Dumneđeu stăpânirea de Țeri şi de noróde, datorie avënd, ca, după cum spre norodul cel supus al seú, să arăte iubire de ómenii şi bună-voire, de aceea toţi fraţii Domnii de mai înainte Nóstră, carii au stătit după vremii la acest scaun al Țerii-Rumănesci, atât după acéstă datorie, cât şi după chipul dar şi obiceiul ce se urmăze şi la cetăţile şi la poliitiile mari, unde sunt scaune de Domnii şi stăpânirii ce sunt împodobite cu mulţimea norodului de pămîntenii şi străini, carii íşi au fieş-care, după ritul seú, deosebită casă de închinăciune, au fost dat la preotul şi la câţi-vaşi din ritul săsesc, ce se află *vechii* locuitori aici în politiia Bucurescilor, voe şi slobođenie prin chrisóvele Domniei Sale, care le vedum Domnia Mea, cuprinđetóre de a-şi avó numai o bisericuță de închinăciune în mahalaua Stejarului, făr de altă împrejmuire de zid, nefiind de vre-o stricăciune sau supérare politieii, cum şi ó pogóne de vie să aibă acéstă bisericuță aici în Țera, şi i-au miluit cu privileghiú de a fi scutite drepte bucatele bisericii, adecă vinul de vinăriciú i dijmărit, 100 stupi i rímători, i de oerit 100 oi, i lude doii ómenii străini, vierii la via bisericeuței, scutiți, şi alții lude ó, străini aduși din străinătate, apérași de tóte dăjdiile şi angariile Țerii, cărora după cercetarea ce li se va face, după orînduiala Vistieriei, de către ispravnicii județului sau de către D-lor zabiții politieii, să li se dea şi sineturii domnesci de la Vistierie pentru apérarea lor, i 30 bolovanii sare de la ocnele domnesci pe an şi o cărciumă a sa dréptă să aibă a o scuti de fumărit, de căminărit, de vamă şi de tóte dările ce sunt pe alte pivnițe. Decii, învrednicindu-Ne Domnul Dumneđeu cu domnia aceștiil pravoslavnice Țerii-Rumănesci, venit au inna-

cei stabiliți în țară de mai mult timp, fără să putem precisa cât anume

intea noastră preotul numitei biserițe, cu smerenie rugându-Ne ca, nu numai să înnoim și să întărim aceste mai sus numite mili, ci să și adăogăm; și pliroforisindu-Ne Domnia Mea că această biseriță, ce se află acum în lăuntru poltiei, lângă scaunul domniei, este în *protecsia domniei, iar nu sub străină stăpânire, și pre Domnul țării cunósce de protector, și de aceea li s'aú fost dat acest privileghiú, atât pentru ținerea biseriței cât și pentru cele-lalte mili, am bine-voit și, printr'acest chrisovul Nostru ce-l dăm, nu numai am înnoit și am întărit mila ce se cuprinde mai sus, ci încă am și adăogat alți lude trei-deci și doi, ca să ție de acum înainte lude 40, ómení străini și fără pricină de dajdie, carií să fie supuși la stăpânirea țării noastre, ca și cei-lalți pămîntení, iar nu la protecsie străină, pre carií aducându-i din străinătate, după cercetarea ce li se va face, să li se dea și pecetluituri, după orînduiala Vistieriei, spre a fi în pace și ne-supărați de rîndul dăjdiilor Vistieriei; osebit facem și acest ajutor biseriței, adecá: acești lude 40 scutelnici, ce se arată mai sus, să fie apărați și de podveđile i angariile ce vor fi pe țară și pe obște, pentru care apărare să dea de lude unul pe an po talerí 10 la Vistieria Domniei Mele, ca să se pótă ajuta biserița la trebuințele ce are; și pentru ca să se păzescă această milă tot-deauna, am adevérit chrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele Ió Ioan Gheorghe Caragea Voevod, cu credința prea iubiților Domniei Mele fií, Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martorí fiind și D-lor cinstiți și credincioși boerí veliți al Divanului Domniei Mele: pan Radu Golescu Vel Vistier, pan Constantin Kretzulescu Vel Ban, pan Barhu Văcărescu Vel Vornic de Țera-de-sus, pan Constantin Bălăceanu Vel Vornic de Țera-de-jos, pan Iordache Slătineanu Vel Vornic al obștirilor, pan Grigorie Bălceanu Vel Vornic al treilea, pan Dumitrache Racovița Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Filipescu Vel Logofét de Țera-de-sus, pan Constantin Filipescu Vel Logofét de Țera-de-jos, pan Fotache Știrbei Vel Logofét de obiceiuri, pan Constantin Suțul Vel Spătar, pan Grigorie Ralea Vel Hatman, pan Alexandru Nenciulescu Vel Vornic de politie, pan Iacovache Vel Postelnic, pan Atanasie Christopulo Vel Logofét al străinelor priciní, pan Alexandru Ghica vel Clucer, pan Alexandru Mavrocordat Vel Căminar, pan Nicolae Suțul Vel Comis, și ispravnic pan Iordache Filipescu Vel Logofét de Țera-de-sus; și s'a scris chrisovul acesta la anul al doilea dintru întâia domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunului Domniei Mele Bucuresci, la anul de la nascerea lumei 7322, iar de la nascerea Domnului Dumneđeú și Mântuitorului nostru Isus Christos 1814 August, de Chirița Logofét de Divan.*

(Cod. LXXVII, fila 193.)

Chrisovul Băraților ot Tîrgoviște pentru milele ce au.

Fiind-că, în orașul Domniei Mele Tîrgoviște sud. Dimbovița, din vechime Domnií și oblăduitorii țării aceștia au dat voe și slobođenie, ca câți din ritorii catolicilor se află locuind și adăpostindu-se acolo cu dréptă muncă

timp. De altmintrelea, acei Evrei mai vechi stabiliți în țară erau în

și hrană a neguțătorii lor, de și-au făcut un locaș de închinăciune, care s'au aflat și se află sub protecția domniei și pe Domnul țării îl cunosc de protector întru rugăciunile și pomenirile ce fac către milostivul Dumnezeu la slujbele lor, care lăcaș, cu această orînduială fiind sub a domniei ocrotire, au avut și cărți domnesci vechi cu ăreși-care mil domnesci, pentru cari mil, la lët 1805 Februarie 7, fiind Pater Ienupere, egumen bisericii catolicilor de acolo, cu smerenie și plecăciune, la Domnia Sa fratele Constantin Vodă Ipsilant, prin jalba, ce au fost dat atunci, au făcut arătare că domnescile sineturi ce au avut biserica pentru aceste mil avându-le trimise aici la domnie spre a se înnoi, din pricina răsvrătirii ce s'au întîmplat, toate s'au răpus, rămîind numai cu un sinet, adecă chrisovul răposatului Domn Constantin Vodă Gehan, ce l'au arătat de s'au vădut de Domnia Sa, scris din lët 1754 Iulie 18, cu cuprindere că s'a dat aceștii biserici ca să ție patru ămeni străini, să scutescă și ale bisericii drepte bucate: de oerit oi 150 și de dijmărit litre 200, cum și la viile bisericii să ție un vier străin scutit; după care au făcut numitul egumen rugăciune, cerënd milostivire de la Domnia Sa nu numai a i se înnoi acele domnesci mil, ce după numitul chrisov s'au adevărit că din vechime le-au avut, ci să adăoge milă de la Domnia Sa și scutela viei ce are biserica, de a nu plăti vinăriciū pe drepte bucatele sale, și să fie scutită și o pivniță, ce are biserica în Tîrgoviște, întru care se vinde vinul din numita vie a bisericii, arătând mai virtos că au făcut acolo numitul egumen și noū spital pentru căutarea bolnavilor; de a căruia arătare pliroforisindu-se Domnia Sa cum că este adevărată, s'au milostivit și, prin chrisovul Domniei Sale, ce-l vădum, cu lët... Februarie..., au hărăzit bisericii ca să aibă aceste mil, adecă patru ămeni străini scutiți, i 150 oi scutite de oerit, 200 litre de dijmărit, i un vier străin la via bisericii scutit, ce le-au avut vechi după numitul chrisov, i via bisericii scutită de vinăriciū, i cărciuma bisericii, ce o are în Tîrgoviște, scutită de căminărit, de fumărit, de vamă și de toate dările câte sunt pe alte cărciumi nescutite, și pentru căci au sistisit acolo noū spital cu căutarea de bolnavi, pentru iubirea de ămeni, au adăogat și această milă, ca să aibă a luă adecă spitalul acesta po taleri 150 pe an din vama Tîrgoviștei, cari bani să se dea pe tot anul nelipsit. Drept aceea, învrednicindu-Ne Domnul Dumnezeu și pre Noī cu întăia domnie a acestei pravoslavnice țeri, am bine-voit și am întărit toate aceste mil de mai sus, ca să i se păzescă nestrămutat, și am întărit chrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod și cu credința prea iubiților Domniei Mele fiū, Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și D-lor cinstiți și credincioși boeri ai Divanului Domniei Mele: pan Const. Filipescu Vel Ban, pan Radu Goleșcu Vel Vornic de Țera-de-sus, pan Grigorie Brăncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofăt de Țera-de-sus, pan Radu Slătineanu Vel Vornic de Țera-de-jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Vornic al treilea, pan Istrate Kretzulescu Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu Vel Logofăt de Țera-de-jos, pan Constantin Suțu Vel Hatman, pan Michalache Manu Vel Vornic de politie, pan Mi-

număr foarte redus, cum se probază prin o catagrafie generală făcută în

chalache Suțu Vel Spătar, pan Constantin Vlăhuț Vel Postelnic, pan Atanasie Christopol Vel Logofăt al străinelor pricină, pan Nestor Vel Clucer, pan Aleco Mavrocordat Vel Căminar, pan Constantin Kretzulescu Vel Paharnic, pan Iordache Tufeanu Vel Stolnic, pan Dumitrache Manu Vel Comis, pan Costache Caracaș Vel Sluger, pan Michail Vel Pitar, și ispravnic pan Iordache Slătineanu Vel Logofăt de Țera-de-jos, scriindu-se chrisovul acesta la întâiul an dintru'ntâia domnie a Năstră, aici în orașul scaunului Domniei Mele București, la anii de la zidirea lunei lét . . . , iar de la nascerea Domnului nostru Isus Christos lét 1813 Maiu 10, de Constantin Logofăt de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 153 v.)

Cartea catolicilor din orașul Câmpulungul pentru milele ce are.

Fiind-că, în orașul Câmpulung sud. Muscel, din vechime, Domni și oblăduitorii țării aceștia au dat voe și slobodenie la câți din ritul catolicilor se află lăcuind și adăpostindu-se acolo cu dréptă muncă și hrana neguțătoriei lor, de și-au făcut un locaș de închinăciune, care s'au aflat și se află sub protecsia domniei, iar nu sub altă străină stăpânire, și pre Domnul țării cunosc de protector întru rugăciunile și pomenirile ce fac către milostivul Dumneșu la slujbele lor, care locaș, cu acéstă orînduală fiind sub a domniei ocrotire și protecsie, au avut și cărți domnesci vechi cu óreși-care milă domnescă, cu cari cărți viind Bărații de acolo, cu smerenie și plecăciune, la Domnia Mea, de Ni s'au rugat prin jalbă să le înnoim; după ce Ne-am pliroforisit Domnia Mea întâi de acéstă orînduală și am vedut însine și cărțile trecuților Domni, am bine-voit de ne-am milostivit asupra-le, pentru ca să fie rugători către milostivul Dumneșu pentru vieța și bună starea Domniei Mele și a fraților Domni din urma Năstră oblăduitori ai țării și pentru îndestularea și fericirea acestui pămînt în care trăesc și se ocrotesc și le-am înnoit milele ce le-au avut, adecă: să aibă a ținé și a scuti doi lude, ómenii străini, fără de pricină, însă aduși acum din străinătate; așijderea să aibă a scuti și ale bisericii drepte bucate: de oerit oi 100, de dijmărit litre 100 și de pogonărit pogóne 12, ce le are biserică în délul Topolovenilor, cum și de vinăriciú vinul ce se va face într'aceste vii, i un vier iarăși om străin, adus acum din străinătate, care și acela să fie nedajnic întru nimic; așijderea și pentru două buți cu vin, ce au trebuința a-și aduce în orașul Câmpulung, să fie slobodi și nesupărați în toți anii de către vinăricerii domnesci a le cobori din dél și a le aduce în Câmpulung îndată ce se vor găti, însă din drepte viile lor, fără de nici o poprire, de vreme ce ei n'au a plăti vinăriciú pre drepte bucatele lor ce vor face în viile bisericii, după mila ce i s'au făcut, fiind-că aceste mai sus arătate mili le-au avut biserică și mai înnainte, de la trecuții frați Domni; pentru care de obște poruncim nimeni întru nimic la cele ce mai sus se cuprinde supărare să nu facă; i saam rceh gpd. — 1813 Martie 21.

(Cod. XVII, fila 126.)

București la 1820 și de care vom vorbi mai departe, la timpul convenit. (1)

(1) Iată două acte de această categorie :

Cartea gămiei de la Șiștov pentru 2.000 oca sare, ce are a lua de la schela Zimnicea.

Dat-am domnăsca Noastră carte gămiei de la Șiștov, a césornicului, ca să aibă milă de aici din țără pe an câte 2.000 oca sare, care să o dea cămărașia de la schela Zimnicea, pe tot anul, pentru că numita gămie se află cu trebuință de ajutor; de aceea, precum alții se ajută de aici din țără, Ne-am milostivit, ca la un lucru cuviincios, de le-am făcut mila ce se cuprinde mai sus; pentru care poruncim D-tale epistatule al cămărașiei ocnelor, să i se dea de la schela Zimnicei această sare pe tot anul nelipsit.

1817 Februarie 27.

(Cod. LXVI, fila 263.)

Cartea Evreilor pămîntenî din București, ca numai ei să aibă a tăia carne, iar nu și străinii Evrei, pentru mîncarea lor.

Dat-am domnăsca Noastră carte Ovreilor pămîntenî de aici din orașul Domniei Mele București, cari după vechiul obicei ce au avut și li s'au urmat până acum și după rugăciunea ce au făcut Domniei Mele ca să taie numai ei carne pentru mîncarea lor, iar nu și alți străini, și de la dînșii să cumpere și cei străini Ovrei, să aibă datorie numai ei, adecă Ovrei pămîntenî, de a tăia carne aici pentru dînșii, de la cari să cumpere și cei străini Ovrei, cu adăogare peste prețul cu care cumpără și ei de la măcelarii creștinî, care acest adaos de parale, după obiceiul lor, stringându-se la cutia lor, are să fie pentru întimplătoarele trebuințe ale breslei lor; iar alți Ovrei să nu fie volnici a tăia aici carne pentru dînșii, pentru că obiceiurile vechi ale breslei Ovreilor pămîntenî din București a se păzi, sunt întărite atât de frații Domnî de mai înainte cât și de Domnia Mea; și această rînduială a tăierii cărnei cercetând-o Domnia mea la lét. 1813 Aprilie 18 și plioforisindu-Ne că s'au urmat și s'au păzit, am dat poruncă ca să se păzescă. De aceea și printr'această carte a Domniei Mele de isnovă o întărim; pentru care poruncim D-tale Vel Cămărașe, ca întocmai și asemenea să se urmeze, fără cătuși de puțină strămutare, această poruncă a Domniei Mele, după vechiul obiceiul lor ce l'au avut, dând cuviinciosul nizam Ovreilor, să-l urmeze și să-l păzescă; iar pre cei ce vor fi împotriva următorî la acesta, să-î înfrîneze; i saam receh gpd.—1817 Iulie.

(Cod. LXXVII fila 269.)

Cu respect la toleranța religioasă, de care mai sus amintirăm, aducem acte de așa natură, că unele se par a contradice vechea și frumoasa îngăduință a Românului pentru orî-ce cult. Caragea acordă, vădurem, diverse milii la biserică eterodoxe și învoesce edificarea unei noue biserici catolice pe moșia Dudesci; dar de altă parte, alături cu acte de tolerență ca acestea, datorî suntem a aduce unul care, la prima vedere, ar pute fi considerat de contrariu vechei toleranțe române. Cu pitacul său din 17 August 1813, Ioan Caragea scrie Metropolitului să vestescă enoriașilor, prin preoți, că nu e permis ca să-și dea creștinii pe la Evrei slugă sau slujnică, orî copil sau fată nevrîstnică, sub amenințări de pedepsă. Inșă Domnitorul se grăbesce a declară chiar el, că nu din intoleranță se ia această dispozițiune, ci spre a se evita bănuelii născătoare de turburări: «iar din cei vîrstnici, orî parte bărbătoască sau femească, sloboși sunt a se băgă la Evrei să le slujescă, precum această slobozenie se urmază și prin alte țeri.» (1)

Nu cum-va asemenea dispozițiune eră luată — cum și diceau gurile rele,— ca să jumulescă și de la Evrei ceva parale? E probabil că, după ce Evreii aduseră lui Vodă *placonul* poftit, asemenea prohibițiune se ridică.

(1) Fiind-că catolicii ce se află ședînd pe moșia Dudesci prin jalbă au făcut rugăciune Domniei Mele, ca să li se dea voie a înnoi biserica ce o au avut acolo veche, arătând că este și cu voia stăpînului moșiei, li s'au dat această carte a Domniei Mele de voe și slobozenie; i saam receh gpd. — 1813 August 29.

(Cod. LXXIV, fila 84 v.)

Pitac la Metropolitul pentru Ovreei cei ce au slugi creștine.

În Ioan Gheorghe Caragea.

Preaosfinția Ta Părinte Metropolit, multo necuviiose urmări Ne-am plioroforisit Domnia Mea că s'au întîmplat și póte a se mai întîmplă aici în politie, din pricină căci mulți din cei săraci, avînd copii sau fete nevrîstnici, obicînuesc de-î daș slugi sau slujnice pe la Ovrei și dintr'acastă urmare se așază felurî de turburări, și nu doar că poprim Domnia Mea de a nu se mai băgă pe la Ovrei slugi sau slujnice dintre creștinii cei ce vor voi, fără numai, ca să lipsescă din mijloc orî-ce bănuială s'ar socoti asupra Ovreilor, poruncim ca tuturor preoților de prin tóte mahalalele politiei să le dai Preaosfinția Ta cu deadînsul poruncă, de a face molitfa lor cunoscută către toți enoriașii lor această poruncă a Domniei Mele, că de astăzi înainte nimenea să nu îndrăsnescă a-și da pe la Ovrei slugă sau slujnică, orî copil sau fată, nevrîstnică fiind, căci cel ce se va dovedi împotrivă urmînd se va pedepsi cu strășnicie, ca un pricinuitor de turburare; iar din cei vîrstnici

Alătura cu chrisovele în favoarea bisericilor eterodoxe, să nu uităm de a reaminti și pe acela dat pe numele bisericii ortodoxe românesce din Scheiū, în Brașov. Caragea reinnoește vechile privilegii la 4 preoți ai bisericii Sf. Nicolae, în 28 Maiū anul 1813. Vom aminti asemenea că Ioan Caragea reinnoi diverse milii și pentru biserica Trei-Erarchii din Iași. (Veđi documentul în anexe.) (1)

orī parte bărbătescă sau femeescă, aceia slobođi sunt a se băgă pe la Ovrei să le slujescă, precum această slobođenie se urmēză și prin alte țeri. Tolco pisah gpd. — 1813 Aprile 17.

Vel Logofēt.

(Cod. LXXIV, fila 41 v.)

(1) *Chrisovul preoților de la biserica din Scheiū, de lângă cetatea Brașovului, pentru milele ce au.*

Dat-am domnescul Nostru chrisov acestor patru preoți anume popa popa și popa ce sunt la sf. biserică din Scheiū, de lângă cetatea Brașovului, ca să aibă a ține pre pământul Domniei Mele ale lor drepte bucate: oi 800, adecă fieș-care preot câte oi 200, care oi să fie în pace și ertate de oerit; așjiderea și păstorii de la oi să fie omeni străini din acea țeră și, nefiind șeđetori aici în pământul țerii Domniei Mele, încă să fie în pace de tôte dăjdiile și orinduelile câte vor eși peste an de la Vistieria Domniei Mele; asemenea și caiii lor să fie în pace de olăcarii și de alte angarii, și când vor da alții cu cărți iscălite, iar aceștia tot să fie nesuperați, pentru că această milă au avut-o acești preoți atât de la alți frați Domni de mai înainte, cât și de la Domnia Sa fratele Alexandru Vodă Moruz, precum din chrisovul Domniei Sale, ce-l veđum, cu lét 1793 Noembre 16, Ne-am adevérit. Drept aceea, învrednicindu-Ne Domnul Dumneđeū și pre Noi cu întâia domnie a aceștii pravoslavnice țeri, Ne-am milostivit de am înnoit și am întărit mila acestor patru preoți, ca să o aibă și să li se păzescă ne-strămutat, întocmai după cum se cuprinde mai sus, și poruncim Domnia Mea boerilor ce veți fi cu slujba oeritului, i altor dregători și zapcii, să aveți a lăsa caiii numiților preoți și pre păstorii ce vor fi la acele oi, nefăcându-lo întru nimic supărare, căci orī-carele peste porunca Domniei Mele se va cuteză a face cătuși de puțină supărare, unul ca acela să scie că va petreco scârbă și se va certă de către Domnia Mea; și am întărit chrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele lă Ioan Gheorghe Caragea Voevod și cu credința prea iubiților Domniei Mele fiți, Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și D-lor cinstiți și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Ban, pan Radu Goleșcu Vel Vornic de Țera-de sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofēt de Țera-de-sus, pan Radu Slătineanu Vel Vornic de Țera-de jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Vornic al treilea, pan Istrate Kretzulescu Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu vel

În privința organizării bisericii sub noua domnie, nu avem de adus multe noue documente. Din pitacul de la 1 August 1813 apare că instituțiunea *decasteriilor* pe lângă Metropoli și Episcopii persistă, după cum ele au fost stabilite de Metropoliții ultimii, cei impuși țărilor de către Muscali (1) și după cum exista, deși nu cu numele de *consistorii*, încă de mai înainte.

Abusul cu chirotoniile continuă. Domnitoriul reînnoesce anteriore nizamuri, ori dă altele noue, cu gând de stîrpire a abuzului acestuia, la 4 Februarie 1813 și apoi la 9 Iulie 1813. Ingreuierea formalităților de dobândire a voei de chirotonire se pare că eră și ea un mijloc de exploatare mai îndemănatec. Lucru bun în sine însuși, dar nu mai puțin instrument de jăfuire în mâinile celor răi. Așa se întîmplă pretutindenii: legile cele mai

Logofăt de Țera-de-jos, pan Constantin Suțu Vel Hatman, pan Michalache Manu Vel Vornic de politie, pan Mihalache Suțu Vel Spătar, pan Constantin Vlăhuță Vel Postelnic, pan Atanasie Christopolu Vel Logofăt al străinelor pricinii, pan Nestor Vel Clucer, pan Aleco Mavrocordat Vel Căminar, pan Constantin Kretzulescu Vel Paharnic, pan Iordache Tufeanu Vel Stolnic, pan Dumitrache Manu Vel Comis, pan Costache Caracaș Vel Sluger, pan Michail Vel Pitar, și ispravnic pan Iordache Slătineanu Vel Logofăt de Țera-de-jos; scriindu-se chrisovul acesta la întăiul an dintru întăia domnie a Năstră, aici în orașul scaunului Domniei Mele București, la ani de la zidirea lumii lét 7321, iar de la nascerea Domnului nostru Isus Christos lét 1813 Maiu 28, de către Constantin Logofăt de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 130.)

(1) Iată actul:

Fiind-că Sfinția Sa Episcopul Rîmnicului Chir Galaction și dimpreună cu protosinghelul de la Craiova are Sfinția Sa orînduiți pentru a căută pricinile bisericesci ale norodului și patru clerici, cari, fiind-că se află pururea cu sirguială și cu silință la pricinile și judecățile ce se orînduesce de către D-lul Caimacamul i de către D-lor boerii divaniți, au de la alți Domni de mai înainte, cât și de la Domnia Sa fratele Constantin-Vodă Ipsilant, după cum Ne pliroforisim din cartea Domniei Sale, ce o vedum, cu lét 1803 Iulie 18, ca să scutască Drepte bucatele lor stupii i rîmătorii de dijmarit, vinul ce-l va face în vile lor de vinăriciu și oile de oerit; drept aceea innoim și Domnia Mea mila acésta și poruncim și voe slujbașilor dijmarii i vinăricerii și oerii, ce veți fi orînduiți după vremii la aceste slujbe nimenii întru, nimic supărare mai sus numiților clericii pe drepte bucatele lor să nu le faceți, că așa este porunca Domniei Mele; i saam receh gpd. — 1813 August 1.

(Cod. LXXVII, fila 163.)

bune devin o plagă și cele mai rele un isvor de fericire, după ómeniī carī le aplică. (1)

(1) Iată pitacele relative:

Iō Ioan Gheorghe Caragea, Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.

Preaosfinția Ta Părinte Metropolit și Sfințiile Vóstre iubitorilor de Dumneđeu Episcopī, îndatorat fiind Domnia Mea a griji cu neadormire pentru tóte câte sunt spre bună orînduială și dreptate a supușilor Domniei Mele, de a nu se lăsa nici un lucru rău să curgă cu nebagare de sémă, atât la partea politicéscă, cât și la tagma preoțéscă, Ne-am pliroforisit Domnia Mea că la tagma preoțéscă, de la o vreme încóce, curge un mare catahrisis nesuferit asupra chirotoniilor, cu mijlociri neprimate bisericii, pentru că nu se chirotonisesc după trebuință pe locurile ce se află lipsă de preoți sau de diaconi, ci și peste trebuință, cu asupra înmulțindu-se chirotoniile, fără de nici un cuvînt, și cu acésta se pricinuesce locuitorilor mirenī însărcinare și nedreptate; și cercetând Domnia Mea cu deadinsul, ca să aflăm cu ce mijloc se urmă chirotoniile mai înainte, Ne-am adevērit din chrisóvele fraților Domnī ce au stătut înainte Noastră, că se urmă într'acestași chip, adecă: unde se întîmplă cu adevērat lipsă și trebuință de preot, da parcălabul satului, împreună cu săteniī, sau mahalagiiī, sau orășaniī, adevērința lor în scris, sub iscălitura tuturor, la mâniale aceluia ce eră a se face preot sau diacon într'acel sat, sau mahala, sau oraș, cum că este slobod, fără de nici o pricină de dajdie, și cum că îi sciū vieța și firea lui și că cu adevērat au lipsă și trebuință de preot, care adevērință se iscăliă și de stăpâniī moșiei, orī mănăstiréscă de eră sau boeréscă, iar de se va întîmplă a fi sat megieșesc, să iscăléscă numai megiașiī; și așa, cu acea adevērință, dimpreună și cu megiașiī, veniă acela ce eră să se preoțéscă, cei din eparchia Metropolitiei la Preaosfinția Sa Părintele Mitropolit, iar cei din eparchiile Episcopilor la Sfinția Lor iubitoriī de Dumneđeu Părinții Episcopī, și dând acea mărturie, atât iscălită, cât și prin cuvînt, se cercetă apoi de arhierēu după orînduiala bisericéscă pentru vrednicia lor, *iar mai vîrtos pentru învățatură*, și de-l găsiă vrednic și cărturar, se arătă cu anafora în scris către Domn, cu satul, orașul, sau mahalaua, cu biserica unde este lipsa și trebuința, dimpreună cu adevērința satului, sau a mahalagiilor, sau orășanilor, spre a fi ferit și arhierēi de categoria aceea a mulților preoților fără de trebuință, și cu acea anafora întărită aveă arhierēiī voe ca să-l chirotoniséscă; care anafora, împreună și cu cartea arhieréscă ce i se da, după lege, pentru preoție, le aveă însuși acela la mână, ca să nu fie supērat de zapciī politicesci. Decī, acéstă întocmire și orînduială vėdēndu-o Domnia Mea fórte cu cuviință și după lege, am hotărīt ca să se urmeze întocmai ne-strămutată și de acum înainte, și am și poruncit Domnia Mea Vel Logofētului ca să pue în lucrare innoirea și de către Domnia Mea ale acestor chrisóve ale fraților Domnī de mai înainte; am poruncit și d-lui Vel Vist. a face poruncile Domniei Mele în tótă țera, după mijlocul ce se cuprinde mai sus, și pre orī-care îl va găsi preot sau diacon de acum înainte fără

A isbutit saŭ ba Caragea sã stãvilẽscã abusul chirotoniilor, nu putem documentã pentru Valachia-Mare, dar peste Olt abusul acesta este în flóre.

de anafora întãritã de Domnia Mea la mãna lui, sã nu-l cunóscã, ci ca pe un mirén și dajnic între birnicii țerii; dar pãnã a se face și a se împlini chrisóvele de Domnia Mea, scriem Preosfinției Tale Pãrinte Metropolit al Ungro-Vlachiei și Sfințiilor Vóstre iubitorilor de Dumneđeŭ Episcopi, de astãzi înainte nici un preot saŭ diacon sã nu se mãi chirotonisẽscã fãr de adeverința dupã mijlocul de mãi sus arãtat și fãr de anafora întãritã de cãtre Domnia Mea pentru voia datã, nici sã se iea plocon mãi mare decãt ceea ce se cuprinde la împãrãtescile pravile politicesci, cari s'aŭ prețuit în bani, precum în chrisovul Domniei Sale fratelui Alexandru Vodã Moruz, ce este întocmit de la lét. 1794, se cuprinde, care se aflã trecut și în condica Metropoliei; și de priimirea acestui pitac sã avem Domnia Mea rãspuns. Tolco pisah.—1813 Februarie 4.

Vel Logofët. Biv Vel Medelnicer.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXIV, fila 22 v.)

Cãrți legate la tóte județele pentru rînduiala chirotoniilor preoților saŭ diaconilor cum sã se urmeze.

D-vóstre ispravnicilor ot sud.... sãnãtate. Cu tóte cã orînduiala chirotoniilor pãnã acum se urmã într'acestași chip, adecã cel ce erã a se chirotonisi veniã mãi întâiŭ de da jalbã Domniei Mele și se fãceã poruncã la ispravnici ca sã cerceteze, de erã acela fãrã pricinã de dajdie? de erã lipsã și trebuința de preot la acea bisericã? de nu erã preoți îndestui la alte biserici de primprejur, de unde sã pótã îndeplini acea trebuința? de erã cerut și priimit atãt de stãpãnul moșiei, cãt și de lãcuiorii de acolo? și în ce chip i-aŭ fost petrecerea? cu care acea cercetare ispravnicẽscã veniã apoi aici și se orînduie la Preaosfinția Sa Pãrintele Metropolit saŭ la Pãrinții Episcopi de-î fãceã și bisericsca cercetare și, de se gãsiã vrednic de darul preoției, Ni se arãtã cu anafora, și atunci se da și porunca Domniei Mele a se chirotonisi. Dar vedẽnd Domnia Mea cã cu acẽsta se pricinuesce acelor ce vrea sã se chirotonisẽscã mult trãpãd și cheltuialã, cu venirea lor în douã rînduri pe aici, de aceea poruncim, de acum înainte sã se urmeze într'acestași chip, adecã: cel ce va fi a se chirotonisi preot saŭ diacon în vre-un sat, unde adecã va fi cu adevãrat lipsã și trebuința de preoți, sã dea pãrcãlabul satului, împreunã cu sãtenii și mahalagiui, saŭ orãșanii, adeverința lor în scris, supt iscãlitura tuturor locuitorilor, la mãnile aceluia, cum cã este slobod, fãr de nici o pricinã de dajdie, și cum cã-î sciũ viãta și firea lui și cã cu adevãrat aũ lipsã și trebuința de preot saŭ diacon, de nu sunt preoți saŭ diaconi la alte biserici de primprejur, de unde sã se pótã împlini și trebuința aceluia sat; care adeverința sã se iscãlescã de stãpãnul moșiei, ori

La 1815 este nevoit în două rînduri să reinnoiască pitacul său ad-hoc pentru Oltenia. (1)

mănăstirăscă sau boerăscă de va fi, iar fiind megieșăscă, să o iscălăscă numai megiașul; cu care această adevărată, să o dați la mâna lui, cu însciițare către Domnia Mea de cercetarea ce veți face, după mijlocul ce s'au ținut mai sus; și cu aceeași cercetare viind aici la Divanul Domniei Mele, să dea jalbă, după care vom da și Domnia Mea cuviincioasa poruncă către Prea Sfinția Sa Părintele Metropolit sau către Părinții Episcopi; care această orîndială să o publicuiți în tot județul, ca să fie știută tuturor locuitorilor, spre a fi și ei întocmai următori, ferindu-vă însă de cea mai puțină mituire sau voe vechiată la însciițarea ce veți face, sau măcar de a lua vre-un ban cu numire de avăet de la acela care va fi să se chirotonisăscă, căci de va veni la auzul Domniei Mele una ca acesta, să scie acel mituitor sau luător de vre-un avăet că, după ce se va îndatoră a plăti îndoite, apoi se va și învinovăți; și fiți sănătoși.—1813 Iulie 9.

(Cod. LXXIV, fila 16 v.)

(1) Iată aceste două pitace:

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.

Poruncă la Caimacam și la 5 județe ot preste Olt, pentru cei ce se chirotonisesc fără de poruncile Măriei Sale.

Cinstite și credincios boerule al Domniei mele D-ta biv Vel Postelnice Nicolae Scanavi, Caimacamule al Craiovei, am luat Domnia Mea pliroforie cum că acolea în orașul Craiovei și într'acele cinci județe ot preste Olt se urmăză mare catahrisis la rîndul chirotoniilor, căci cei ce sunt a primi darul chirotoniei de preoți și diaconii nu se cercetăză mai întâiu de către D-ta sau de către ispravnicii județelor după orînduiala nizamului ce am dat Domnia Mea prin ponturi cu publicații, atât acolea la Divanul Craiovei, cât și pe la toate ispravnicaturile județelor domnescii Nostre țeri, de sunt adecă fără nici o pricină de dajdie? de este lipsă și trebuință de preot la acea biserică unde voesce a sluji? de nu sunt preoți de prisos pe la alte biserici după împrejur ca să se pōtă lipsa împlini? de este cu voința satului și a stăpânului moșiei? și să însciițaiți Domniei Mele; ci fără a li se face cea mai puțină cercetare și fără scirea și porunca Domniei Mele; se chirotonesc, și Ne-am mirat cum de suferi D-ta a se face acolea o urmare ca acesta, cu totul împotriva voinței și poruncii Nostre, de care și strașnic poruncim Domnia Mea, nici cum să nu mai îngăduescei D-ta a se mai urmă un fel de catahrisis la nizamul chirotoniilor, să se cerceteze după orînduiala nizamului și cu însciițare să se trimiță la domnescul Nostru Divan, ca să li se dea porunca Domniei Mele spre a se chirotonisi, fiindu-ți știut și acesta cu hotărîre, că

Ca să se vadă că în restul țării s'au făcut mai puține abuzive chirotoniri, dăm în notă o listă de 54 de preoți chirotoniți în anii 1813—1815.

avem Domnia Mea să facem cercetare, și veri-câți preoți și diaconii se vor găsi chirotonisiți fără de a avea porunca Domniei Mele la mâinile lor, se vor da în dajdie în rînd cu cei ce poartă ludele domnescei Nostre Vistierii, iar D-ta ai să dai greu răspuns, ca unul ce de grumazii D-tale este spânzurată îngrijirea la toate cele ce se urmăză acolo, și cu lesnire nu te vei pute îndreptă; și că ai primit această poruncă a Domniei Mele, să avem răspuns, cu care împreună să ne trimiți și catastih de câți preoți s'au chirotonisit de la bună venirea Noastră și până acum? câți dintr'aceia au poruncile Domniei Mele și câți s'au chirotonisit fără a avea domnescile Nostre porunci? — 1815 Ianuarie 15.

Asemenea porunci s'au făcut și către 5 județe ot preste Olt.

(Cod. LXXIV, fila 168 v.)

Al doilea publicație în toate județele de dincóce de Olt și în 5 județe ot preste Olt și la D-lui Caimacan ot Craiova pentru nizamul chirotoniei.

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe. D-vóstre ispravnicilor ot sud. . . . sănătate. Cu toate că, pentru orînduiala și nizamul chirotoniilor, încă din lét. 1813 Iulie 9 s'au dat poruncile Domniei Mele către D-vóstre în ce chip să urmați, adecă: cel ce va fi a se chirotonisi preot sau diacon în vre-un sat, unde va fi cu adevărat lipsă și trebuință de preot sau diacon de nu sunt preoți sau diaconi la alte biserică de prim-prejur, de unde să se pótă împlini și trebuința acelu sat, care adevărînță să se iscălescă de stăpânul moșiei, orî mănăstiréscă sau boeréscă de va fi, iar fiind megieséscă, să se iscălescă numai megiași; cu care acéstă adevărînță viind la isprăvnicat, cercetându-o și D-vóstre de este adevărată, să o dați la mâna lui, cu însciințare către Domnia Mea de cercetarea ce veți face, după mijlocul ce s'au dis mai sus, și cu aceeași cercetare viind la Divanul Domniei Mele să dea jalbă, după care vom da și cuviințioasa poruncă către Preaosfinția Sa Părintele Metropolit, sau către Sfinția Lor Episcopii; dar ca nu care cum-vași să se facă vre-o catahrisis cu acéstă pricinuire a chirotoniilor, spre năpăstuirea locuitorilor birnicii ai vre-unui sat, cu a se chirotonisi și dintre birnicii diaconi i preoți și apoi să rămăe satul încărcat cu dajdia acelu ce se chirotonisesce, de aceea iață cu strășnicie vă poruncim, ca de acum înainte numai la feciorii de preoți i țircovnici, când vor fi ceruți a se chirotonisi diaconi sau preoți, după mijlocul de mai sus arătat, să dai însciințări ale isprăvnicatului către Domnia Mea, iar nu din alte tagme și bresle de ómeni; ci dar într'această chip să urmați de acum înainte, ca la rîndul chirotoniilor să nu fie primiți alt-fel de ómeni decât numai feciorii de preoți i țircovnici; și de primirea poruncei să însciințați Domniei Mele, și fiți sănătoși. — 1815 Februarie 26.

(Cod. LXXIV, fila 182 v.)

Atât de numeroși erau preoții, că ei erau reduși să ocupe în biserică funcțiunea de țircovnicî, de paracliserî. În 13 Ianuarie 1813, noul Metropolitan Nectarie și Episcopii de Argeș (Iosif) și cel de Buzău (Constantie) supun lui Caragea o anafora, cerând să fie scutiți de biruri câte 2 grămatici aflători pe la fie-care biserică, că și din aceștia se chirotonisesc preoții trebuincioși. Ioan Caragea aprobă cu regret așezarea de *țircovnicî* deosebiți pe la biserică, conform anaforalei. (1)

(1) *În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.*

Preaosfinția Ta Părinte Metropolit și Sfințiilor Vostre iubitorilor de Dumnezeu Episcop, au vădut Domnia Mea arătarea și cererea ce faceți printr'această anafora pentru întocmirea țircovnicilor, pentru care făcând Domnia Mea cercetare de s'au obicînit a se face întocmire acestora prin întărire domnescă, Ne-am plioforisit că mai înainte de trecuta răsmeriță această biserică slujbă a țircovnicilor o împliniă la bisericile de prin județuri și de prin domnescile orașe preoți și diaconi ce se află acolo de prisos și netrebuincioși, fiind înmulțiți din catahrisis ce urmă și nu aveă vre-o altă slujbă următoare datoriei lor; iar acolo unde eră numiți preoții cei trebuincioși, se orînduiă din preoții ce prisosiă la alte sate și nu aveă slujbă biserică, de împliniă lipsa celor-lalte case, sau când se întimplă în adevăr la unele județe lipsă de prisose de preoți și diaconi, slujba țircovnicilor se orînduiă de o împliniă fiil preoților și diaconilor cei necăsătoriți și neintrăți în orînduiala birnicilor domnescei Nostre țeri; iar acum este să se scotă aceștia din dajdie cu paguba domnescei Nostre Vistierii. După această dar dreptă întocmire și orînduială, hotărîm Domnia Mea de a se face și de acum înainte urmare întocmai și cu totul aneresim cele ce în diastima trecutei răsmerițe (fiind străină Stăpânire) s'au urmat prin catahrisis și împotriva domnescilor chrisove și porunci, după care atât Preaosfinția Ta cât și Sfințiile Vostre Episcopilor veți fi următori întocmai, ca să se păzescă dreptă și cuviinciosă orînduială și între cei bisericesci, pentru care vom da Domnia Mea și prin domnesca Noastră țeră cuviincioșele porunci, de a se pune în lucrare această urmare de acum înainte, fără cătuși de puțină schimbare. — 1813 Februarie 5.

Vel Logofăt.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXIII, pag. 134.)

Prea Înălțate Dômne,

Cunoscută este Măriei Tale că slujitorii bisericilor, adecă cari săvîrșesc sfințele taine, prin care aduc ferbinte rugăciune atât pentru întărirea și

Cu greū ne vine a crede că până la finea domniei lui Caragea nu s'au

bună sporirea a Stăpânirii, cât și pentru tot norodul pravoslavnic de obște, singurii nu pot săvârși această dumnezească taină preoții, de nu vor avea doi grămăticii ajutor, adică un dascăl și un paracliser; cari acești grămăticii, aflându-se însărcinați cu această purtare de grijă, au fost nesuperați din început de rîndul dăjdiilor, pentru două pricinii, una cea sus arătată trebuință de ajutor preoților la săvârșirea slujbelor și a doua că, când se întimplă de móre dintr'acei preoți vre-unul, se chirotonisese dintr'acei grămăticii în locu-și, ca unii ce sunt deprinși la învățătura cărții și cu știință de orînduiala slujbelor bisericesci; cari și în vremea trecută a războiului au fost ocrotiți prin poruncile Divanului de atunci, însă cu numirea schimbată de *žircovnici*, pe limba slavonească; și fiind-că acum luarăm pliroforie de la vre-o câți-va din protopopi că pe alocurea s'ar fi supărând unii dintr'acești grămăticii de către sătenii lor și de către zapcii politiciesci, puindu-și la bir, rugăm firésca Măriei Tale bunătate, ca în fericitele zile ale Măriei Tale să nu se strice această bună întocmire și veche orînduială a sfințelilor și dumnezeescilor locașuri, ca nu dintr'această pricină să se împuțineze lauda lui Dumnezeu, ce se rădică în toate zilele de către acei slujitori ai săi, și să se rădescă rugăciunile cele ferbinți ce se aduc mai întâiu pentru fericirea sănătății, îndelungarea anilor stăpânirii Măriei Tale, apoi pentru toate sufletele pravoslavnice, — să se dea luminate poruncile Măriei Tale în totă țera, a nu fi superați de dăjdi și angarale acești câte doi grămăticii de fieș-care biserică, cari vor avea pecetluiturile archieresci la mâinile lor, mai virtos că ei sunt încă nevrîstnici, necăsătoriți și cei mai mulți feciori de preoți, și anii Măriei Tale de la Dumnezeu rugăm să fie mulți și fericiti. — 1813 Ianuarie 13.

Ai Măriei Tale părinți sufletesci:
Nectarie Metropolit,
Iosif Argeș, Constantie Buzău.

Insemnarea de preoți ce se chirotonisesc după înștiințările ispravnicilor.

Stan ot satul Ciesci din sud. Teleorman, diacon, 1813 Septembrie 28.
Nedelco din satul Bârla, sud. Teleorman, diacon, 1813 Septembrie 28.
Andreiū din satul Căcărăzeu, sud. Teleorman, diacon, 1813 Septembrie 28.
Badea, din satul Podișorul, sud. Teleorman, popă, 1813 Septembrie 21.
Drăgușoiu ot satul Runcul din sud. Argeș, diacon, 1813 Octombrie 1.
Stoian ot satu Bubuesci, sud. Argeș, diacon, 1813 Octombrie 1.
Vișan ot satul Băzoesci din sud. Teleorman, diacon, 1813 Octombrie 11.
Drăgușin ot satul Hălăsci din sud. Telorman, diacon, 1813 Octombrie 11.
Stan ot satul Uleele din sud. Teleorman, diacon, 1813 Octombrie 11.
Négul din satul Isbășesci ot sud. Teleorman, diacon, 1813 Octombrie 11.
Ioniță sin Popa Gheorghe ot satu Zărnesci, sud. Argeș, diacon, 1813
Noembrie 13.
Stan din satul Băjesci ot sud. Muscel, popă, 1814 Ianuarie 16.

mai făcut preoți și diaconî peste aceștia de sus, de ore-ce nu mai aflarăm

- Marin din satul Mălurenî, sud. Argeș, diacon, 1814 Ianuarie 17.
 Ioan din satul Bașchiul din sud. Argeș, diacon, 1814 Ianuarie 17.
 Dumitru ot satul Prevala, sud. Argeș, diacon, 1814 Ianuarie 18.
 Gheorghe ot satul Bârsescî, sud. Argeș, diacon, 1814 Ianuarie 22.
 Sandul ot Gheorghită, Ilfov, preot, 1814 Februarie 3.
 Ioniță Buca, preot, 1814 Februarie 5.
 Pătru ot satul Ciofrângenî, sud. Argeș, diacon, 1814 Februarie 16.
 Riza ot satul Valea lui Giurgiu, sud Argeș, diacon, 1814 Februarie 16.
 Istrate de la satul Recea, sud. Teleorman, diacon, 1814 Martie 9
 Panteleimon de la satul Băcescî, sud. Olt, diacon, 1814 Aprilie 1.
 Ioniță de la Poiana Lacului, sud. Argeș, diacon, 1814 Aprilie 17.
 Ioan de la satul Buciumeni, sud. Argeș, diacon, 1814 Aprilie 17.
 Ioan de la satul Gura Roșcovului, sud. Argeș, diacon, 1814 Aprilie 17.
 Barbul de la satul Bărbătescî, sud. Argeș, diacon, 1814 Aprilie 17.
 Popa sin Popa Radu de la satul Alunișu, sud. Olt, diacon, 1814 Aprilie 28.
 Stan sin Popa Stan de la Aluniș, sud. Olt, diacon, 1814 Aprile 28.
 Ipatie Grămăticu de la Valea Tantei, preot, 1814 Maiu 6.
 Ioan Grămăticu de la Crucișoră, Olt, preot, 1814 Maiu 8.
 Ioniță sin Popa Matei, Prahova, preot, 1814 Maiu 10.
 Năgu sin Popa Nicola ot satul Mănesci-Ungurenî, Prahova, diacon, 1814
 Maiu 3.
 Constantin, satu Gănesci, Prahova, preot, 1814 Maiu 5.
 Ioan Dascălu ot biserica Precupeți de aici, preot, 1814 Maiu 5.
 Constantin de la Văleni-de-munte, sud. Saac, diacon, 1814 Maiu 12.
 Constantin sin Popa Nicolae de la Văleni, sud. Dîmbovița, popă, 1814 Iunie 2.
 Gheorghe ot satul Diagul-de-jos, sud. Teleorman, diacon, 1814 Iunie 1.
 Matei sin Popa Ioan ot satu Capu-Luncei, sud. Teleorman, diacon, 1814
 Iunie 2.
 Ioan sin Popa Danciu ot Peretu. sud. Teleorman, diacon, 1814 Iunie 1.
 Dumitru sin Popa Pană ot Poenari, sud. Argeș, diacon, 1814 Iunie 17.
 Badea sin Popa Radu ot Alimănesci de-jos, sud. Argeș, diacon, 1814
 Iunie 18.
 Ioan sin Popa Grigorie ot satu Cătunu Sinescî, sud. Argeș, diacon, 1814
 Iunie 15.
 Marin sin Chițu ot Galicea, sud. Argeș, diacon, 1814 Iunie 16.
 Florea ot Piscul Ginericăi, sud. Argeș, diacon, 1814 Iunie 16.
 Michaiu ot satu Donesci, sud Argeș, diacon, 1814 Iunie 15.
 Radu sin Diaconu Radu ot Căzănesci, sud. Argeș, diacon, 1814 Iunie 17.
 Ioan Grămăticu ot satu Conțesci-de-sus, sud. Dîmbovița, preot, 1814 Iunie 18.
 Radul sin Popa Ioan ot satu Vitănesci, sud. Olt, diacon, 1814 Iunie 25.
 Badea de la satul Momoiu, sud. Olt, diacon și preot, 1814 Iulie 24.
 Stancu de la satul Sinescî, sud. Olt, diacon, 1814 Septembrie 5.
 Ioan de la satu Trufinescî-din-del, sud. Olt, diacon, 1814 Septembrie 8.
 Șerban sin Popa Dinu de la Tătărăi-de-jos, sud. Teleorman, diacon, 1814
 Decembre 2.

liste ca acesta în condice. Nu putem crede că și în 1815 numai 2 diaconi se făcură. Ori-câtă grijă va fi avut Visteria să nu se împuțineze birnicii din sate prin creare de preoți și diaconi, chirotonirile erau un venit prea bun, ca să fi renunțat cu grăbire prelații bisericii la ele, ba chiar și Domnitorul și Marii Logofeți, cari se *împartășiau* și ei de la cei cari sollicitau voe de chirotonire.

Rolul și influențele culturale ale bisericii, în condițiunile în cari eră recrutat personalul bisericesc, nu prea eră considerabil. Negreșit Ioan Caragea cerea bisericii, în 1813, să întervină cu rugăciunile ei ca să înceteze epidemia ciumei, orî să mijlocescă rugăciuni să plóie la timp (1), în interesul agriculturii; dar ce putem țice de puterea unei biserici în care abuserile erau nenumărate și de tóte felurile?

La Chioscul de la Herestrău, pe lumină de lună, se întâlneau feciorii de boeri cu iubitele lor. Se pare că și dintre clericii nu se sfiau unii de a merge nóptea pe acolo.

Constantin sin Diaconu Radu ot satu Beleții, sud. Muscel, diacon, 1815
Ianuarie 5.

Nicolae sin Popa Gheorghe ot satu Vlădeni, sud. Muscel, diacon și popă,
1815 Decembre 2.

(Cod. LXXV, fila 266 v.)

(1) *Poruncă pe la sate ca să facă osfeștanie pentru plóie.*

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod.

D-vóstre ispravnicilor ot sud. . . . sănătate. Vě facem în scire că rugăciunile către milostivul Dumneđeū pururea și în tótă vremea sunt cu-viincióse, cu cât mai vîrtos acum într'acéstă vreme de trebuință pentru ploii se cade mai cu deosebire și cu osîrdie a se face de către norod de obște, fiind-că acésta este mijlocul cel adevărat cu care îmblânđim și, întorcînd pre Dumneđeū, să nădăjduim milostivirea dumneđeiriī sale. Nu lipsim dar a vě scrie și a vě porunci într'adins, ca să îndatorați pre tótă ceta bisericescă, adecă pre egumenii de pe la sfintele mănăstiri, pre protopopi, pre preoți, ca să se osîrguiască cu durere și făr de lenevire întru slujbe și rugăciuni către milostivul Dumneđeū, făcîndu-se litanii cu adunare de norod afară, cu sfintele icóne, cu sfintele móște, pe la tóte orașele și satele, la care și însuși D-vóstre, dimpreună și cu boerii i boerinași județului, să vě aflați, ca de la toți de obște, mari și mici, parte bisericescă și mirenescă, să se facă cu durere rugăciuni ferbinți, și cu acestea și cu credință nădăjduind a se întorce milostivul Dumneđeū și a câștigă milă de plóie, ca de la un iubitor de ómeni și mult milostiv; și fiți sănătoși. — 1813 Aprilie 20.

(Cod. LXXIV, fila 42.)

Un preot bate de mörte pe pázitorul Chioscului de la Herěstrěu, căci i a făcut observare că nu se cade așa ceva. «Pre unul ca acesta, scrie Vodă Metropolitului, în 25 Septembrie 1823, de nu ar fi fost popă (care prin depărtarea lui Dumneđeu a primit darul preoției!), l'am fi osîndit negreșit politicesce la spânzurătore sau cel puțin la ocnă, ca pre un tâlhar ce aă cugetat întru sine să ucidă un om.»

Domnitorul cere Metropolitului să se ridice darul acestui nevrednic preot, pe lângă pedépsa *politicéscă*. (1)

Ce se mai đicem de preoți, când vedem abuzurile protoereilor? Ei și-aă fost făcut un venit însemnat și spornic, amendând cu banı pe fetele și muierile «ce se întîmplă de cad în păcat.»

Cevă mai grav: ca să-și înmulțéscă venitul acesta oribii, protopopiı făceaă un adevěrat «*chantage*», acúsând femeı și fete cinstite că le sciă că aă păcătuit. Acestea, adese nevinovate, ca să nu intre în gura ómenilor, se grăbiaă să plătéscă orı-ce glóbe.

De sigur că de acest venit infam se folosiaă și Episcopiı, ba și Cămara domnéscă. Intîmplându-se să fie obligată la asemenea amendă femeia unui *supus* austriac, acesta, sciindu-și nevasta cinstită, reclamă la Vodă. Se face gură mare, și atunci, pentru oprirea unui asemenea abus, Ioan Caragea scrie

(1) *Pitac către Metropolitul pentru un popă ce aă bătut pe pázitorul Chioscului Herěstrěu.*

Preaosfinția Ta Părinte Metropolit, înșine Domnia Mea, chiar cu ochii Noștri, am vėđut bătaia, cazna și sfărămarea trupului seă ce aă pătimit pázitorul Chioscului Herěstrěu de la acest netrebnic popă, cu acest fel de organ și cuget bătěndu-l, în cât, de nu ar fi sărit spre ajutoru i ómenii doftorului Rali ce șade acolo, negreșit că l'ar fi omorît, precum aă și glăsuit acéstă vorbă asupra bătăiei, că cugetul lui este să-l omóre. Pre unul ca acesta, de nu ar fi fost popă (care prin depărtarea lui Dumneđeu aă primit darul preoției), l'am fi osîndit negreșit politicesce la spânzurătore sau cel mai puțin la ocnă, ca pre un tâlhar ce aă cugetat întru sineși ca să ucigă om; dar fiind-că, precum am đis, s'a întîmplat a fi popă, iată îl trimitem aci la Preaosfinția Ta, și drept osîndă politicéscă poruncim și hotărım să dea negreșit fără de altă zăbavă talerı trei sute mai sus arătaturii pătimaș, ca să i fie spre căutare, și fiind-că de acum înainte acest popă, după purtarea lui și sfintele bisericéscı canóne, este nevrednic de a mai săvırși sfintele slujbe, poruncim cu deadinsul ca să i se facă negreșit de către Preaosfinția Ta și bisericéscă osîndă, fără cea mai puțină scădere. Tolco pisah gpđ. — 1813 Septembrie 25.

(Cod. XXIV, fila 88 v.)

Metropolitului, la toți Epitropii și la toate județele, în 18 Septembrie 1814, în modul următor:

Iu Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlaschscoe.

Preaosfinția Ta Părinte Metropolit, am luat Domnia Mea curată pliroforie că pe la județe să urméză un catahrisis deosebit de către protopopi, cari, ca când ar fi lucru legiuit, numai cu un prost cuvînt că este obicei și cu numire de glóbă, pradă și jefuesc pre fetele i muerile ce se întimplă de cad în faptă de curvie și, orî însuși ei, sau prin preoții satelor, când află vre-o ast-fel de păcătuire, numai decât protopopul cere glóbă cât va vrea de la acea femeie sau fată, iar acea ponosluită femeie sau fată, orî adevărat sau neadevărat de va fi acel ponos al protopopului, carele fiind silit de o acest fel de lăcomie, fără de nici o cercetare, le apucă de le globesce fără nici o sfială; din care această a lor rea urmare nasc două lucruri împotrivitoare la bisericescile canone, unul adevărat pedepsă de glóbă, care acest fel de pedepse biserica nu are la acest fel de greșeli, ci numai sfătuirii duhovnicesci și ispovedani, și al doilea, cugetând numiții protopopi și porniți fiind la acest fel de urmări, de la acest fel de fapte și ponosluire, firesce se înțelege că și voința lor cugetă ca apururea să se întimple acest fel de fapte, din cari să-și îndestuleze lăcomia acestui necuvios câștig, lucru cu totul împotriva legii și cinului preoțesc; de aceea scriem Preaosfinției Tale ca numai decât să se poruncască cu strășnicie protopopilor ai acești eparchii, ca de acum înainte nici protopopi nici vre-o unul din preoții satelor să nu îndrăsnască a lua de la cine-vași măcar un ban cu numire de glóbă de la acest fel de întimplări, orî să silască pre omeni a le da sārindare sau altele asemenea, și fără de voința și proerisis al lor, căci de se va dovedi că au luat, apoi se va și pedepsi cu strașnică pedepsă, îngrijind Preaosfinția Ta de a se urmă și a se păzi porunca și nizamul acesta tot-deauna. Tolco pisah. gpd. — 1814 Septembrie 18. (1)

Publicații la toate județele i la Episcopi și la Sf. Metropolie pentru fetele i femeile cele vėduve.

D-vostre ispravnicilor ot sud. sănătate. Am luat Domnia Mea curată pliroforie că pe la județe se urméză un catahrisis deosebit de către potropopi, cari, ca când ar fi legiuit, numai cu un prost cuvînt că este obicei și cu numire de glóbă, pradă și jefuesc pre fetele i muerile ce se întimplă de cad în faptă de curvie, și orî însuși ei, sau prin preoții satelor, cand află vre-o ast-fel de păcătuire, numai decât potropopul cere glóbă cât va vrea de la acea femeie sau fată, iar acea ponosluită femeie sau fată, orî adevărat sau neadevărat de va fi acel ponos, temėndu-se de închisore și de vėdirea acei ponosluirii, de nevoe plătesce acea glóbă, vinđėndu și din lucrurile sale, ca să scape de acel ponos al potropopului, carele fiind silit de acest fel de lăcomie a câștigului, nu este îndoială că de multe-orî, fără

(1) Cod. LXXIV, fila 144 v.

de a fi dovedit acel ponos, ci numai după pîra vre-unui vrăjmaş al acei fete sau femeii sau muerii, fără de nici o cercetare, le apucă de le globesce fără de nici o sfială; din care această a lor rea urmare născînd două lucruri împotrivoare bisericescilor canone, unul adecă pedepsa de glôbă, care acest fel de pedepse biserica nu are la acest fel de greşeli, ci numai sfătuirii duhovnicescii şi ispovedanii, şi al doilea că, cugetând numiţii potropopii şi porniţi fiind la acest fel de urmări de la acest fel de fapte şi ponosluire, firesce se înţelege că şi voinţa lor cugetă, ca apururea să se întîmple acest fel de fapte, din cari să-şi îndestuleze lăcomia acestui necuvios câştig, lucru cu totul în potriua legii şi cinului preoţesc; de aceea vă poruncim Domnia Mea cu străşnicie, ca numai decăt să publicarisii prin tot judeţul această poruncă a Domniei Mele, ca de acum înainte nici potropopul judeţului nici vre-unul din preoţii satelor să nu îndrăsnescă a luă de la cine-vaşi măcar un ban cu numire de glôbă de la acest fel de întîmplări, ori să silescă pre omeni a le da sărindare sau alte asemenea, fără de voinţa şi proeresis al lor, căci de se va dovedi vre-o unul din ei împotriva urmând, să scie că, după ce se va îndatora a întorče îndoit ceea ce se va dovedi că au luat, apoi se va şi pedepsi cu straşnică pedepsă; să îngrijiţi însă şi înşivă ca, ori-când veţi află pe vre-o unul din potropopii sau preoţii satelor urmând împotriva, numai decăt să însciinţaţi Domniei Mele, căci de Ne vom însciinţa că aţi aflat una ca acesta şi aţi tăcut, înşivă veţi fi răspunđătorii, fără de a vă rămâne cuvînt de îndreptare. — 1814 Septembrie 18. (1)

Un alt abus al protopopilor eră cu peciurile de cununie. Până la talerii 30 pretindeau aceia pentru un peciū. Domnitorul, la 5 Ianuarie 1815, scrie ispravnicilor să facă publicaţiuni în tot judeţul lor, că n'au a plăti *peciul* decăt un taler şi 20 parale de cununia I-a, de a II-a cununie talerii 2 parale 20, şi de cununia a III-a talerii 4, «şi acest avaet are să-l dea numai partea neguţătorească şi prostimea (!), iar boerii nu au a se supără». (2)

(1) Cod LXXIV, fila 142 v.

(2) *Publicaţii la 17 judeţe pentru avaetul ce au a luă potropopii de la rēvaşele de cununie.*

D-vostre ispravnicilor ot sud. . . . sănătate. Fiind-că Ne-am pliroforisit Domnia Mea cum că potropopii de prin judeţe, pentru rēvaşele ce dau de cununie lăcuiitorilor, fac cerere cu nume de avaet până la talerii 30 şi acei ce vor ca să se căsătorescă siliţi sunt de-şi vînd şi dobitocele lor pana să împlinescă ceruţii bani, care acesta nefiind suferită la auđul Domniei Mele, poruncim D-vostre să puneţi a publicarisi în tot judeţul, la toţi de obşte, spre a scii fieş-carele că, când va avé trebuinţa spre a luă rēvase de cununie de la potropopii, fiind june cu fată, să dea talerii unul parale 20, i de cununia de a doua căsătorie talerii doi parale 20, şi de cununia de a treia căsătorie talerii 4; şi acest avaet are să-l dea numai partea neguţătorească şi prostimea, iar boerii nu au a se supără; ci dar, după ce se

Vorbind de peciuri de cununie, să amintim că Domnitorul intervine în câte-va rînduri pe lângă Metropoliți și Episcopi în favoarea unor căsătorii, va să ȃică amestecându-se în cât-va în atributele, pe atunci exclusive, ale bisericii. (1)

Cam anevoie eră de a nu se rēci credința în biserică, cînd Domnitorul, din interes igienic, ordonă să nu mai primescă preoții la «*daruri*» ómenii bolnavi. Înțeleptă eră negreșit dispozițiunea, ca mēsură de combatere a epidemiei, în timpul ciumei; dar poporul nu putea fi mulțumit cu explicațiunea dată, cînd eră oprit de a sărutá patrafirul orí pólele odájdiilor la exhibițiunea sfintelor taine. (2)

va publicui, precum mai sus s'au ȃis, apoi să îngrijiți a se urmá și a se pázi tot-deauna de acum înainte fără strámutare; și fiți sánatoși. — 1815 Ianuarie 5.

(Cod. LXXIV, fila 167 v.).

(1) *Pitac la Metropolit, ca să cunune pe Căminarul Alecu Ghica cu Smaranda Lahovari.*

Iō Ioan Gheorghe Ȇaragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.

Preaosfinția Ta Părinte Metropolit, fiind-că D-lui Căminarul Alecu Ghica este de a luá în căsătorie pe D-ei Smaranda, ce a avut soț mai înainte pe rōposatul Clucer Manolache Lahovari, poruncim Preaosfinției Tale să cercetezi și, de nu este vre-o pricină zăticitóre, dupá canónele bisericesci, să dái slobođenie de a se și cununá în Duminica viitóre. Tolco pisah gpd. — 1813 Februarie 14.

(Cod. LXXIV, fila 27 v.)

(2) *Pitac către Prea Sfinția Sa Părintele Metropolit, ca să dea poruncă preoților dupá la tóte mánăstirile i bisericile, a nu mai primi în biserică ómeni bolnavi, cari merg de cad la sfintele daruri.*

Prea Sfinția Ta Părinte Metropolit, priimind acest domnescul Nostru pitac, să dái poruncă preoților dupá la tóte mánăstirile i bisericile de aici din politie a nu mai primi în biserică ómeni bolnavi, cari merg de cad la sfintele daruri, fără teșcheréua D-lor boerilor epistați ai lăzăreturilor, adecá a D-lui Vel Ban Radu Golesecu și D-lui biv Vel Postelnic Costache Suțu. Tolco pisah gpd. — 1813 Iunie 2.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXIV, fila 64 v.)

Ca să se întrețină religiozitatea în mulțime, Domnitorul, conformându-se vechilor datine, ordonă, la începutul posturilor și mai ales al celui mare, încetarea petrecerilor și a tuturor adunărilor pe la *cluburi*. (1)

Divanul însuși, conformându-se unui vechiu us, merse în acest an, în prima zi a postului, și ținu Domnitorului următoarea orățiune:

Astăzi se ivesce rađa sfântului post, Prea Luminată și Prea Înălțate Dōmne, care însuși Mîntuitorul nostru postindu-l pildă nouă ne-au rămas, ca cu fețe și inimă curate intrând în curgerea lui, prin înfrînarea de hrană cea desfătătoare și de patimile cele vătămătoare, să imblândim pe părintele nostru cel ceresc pentru cele trecute ale noastre greșeli și așa să putem cu îndrăsnelă a cuteză spre a-l chemă părinte și a cere mila lui cea bogată, ca de la un prea puternic, ce cu drepta sa chivernisește schiptrurile împărăților și povățuesce inimile oblăduitorilor. Deci, fiind-că oblăduirea cea pămintescă închipuesce cea cerescă, noi nu îndrăsnim nici a deschide ușa acestui sfînt post, mai înainte de a imblândi pe Măria Ta, cel de la Dumneđeū nouē dăruit stăpân și părinte pe pămînt. Ci aducend închinăciunile noastre cele până la pămînt plecate, cerem ertăciune de la stăpânul nostru de orî-ce, ca nisce slugi, vom fi greșit și vom fi scărbit pre Măria Ta, și de obște ne rugăm ca din totă inima cu milostivire să ne erți, ca și Măria Ta asemenea ertare să câștigî de la stăpânitorul tuturor, și așa incredintându-ne de cea din tot sufletul Măriei Tale ertăciune, fără de sială aducem și noi nevrednicile noastre rugî către milostivul Dumneđeū pentru a Măriei Tale fericită stare și îndelungată vieță și sănătate, împreună cu toți cei prea iubiți ai Măriei Tale și pentru a te învrednici prin împlinirea sf. post a ajunge ca să ții și stălpări în mîni cu bucurie, spre a întîmpinā pre păzitorul Măriei Tale, atāt la intrarea sa în Ierusalim, cāt și la sf. învierea sa din mormînt, a te închinā lui, a căruia sfînt nume îl proslăvim pentru tōte facerile de bine ce au revērsat către noi nevrednicii și pentru buna norocirea și mângăarea ce ne-au dăruit prin domnia Măriei Tale Domnul și părintele nostru cel bun, înțelept, blagocistiv, blând și cu dreptate către toți, și darul și mila lui să ocrotescă pre Măria Ta, atāt în lumea acēsta, păzind fericite zilele scumpei vieții Măriei Tale și a prea iubitei și prea luminatei familii de tōte acele împotrivā nebântuită, cāt și la împărăția cerurilor învrednicindu-te a fi pururea împreună cu cei aleși adevērași moștenitori ai săi, amin. (2)

(1) *Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.*

Cinstit și credincios boerule Domniei Mele D-ta Vel Spătare, fiind-că acum am intrat în zilele sfîntului post al Pascalui, cānd fieș-care trebue să se nevoiască cu rugăciuni către Dumneđeū pentru ispășirea sufletului său, de aceea dar poruncim D-tale să publicarisesce în tot semptul Spătăriei (*respectiv: Agiei*) ca să înceteze tōte felurimurile de clupuri (*cluburi*) de a se mai face în totă curgerea acestui sfînt post. Tolco pisăh gpd.—1816 Februarie 23.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(2) Cod. LXXV, fila 147 v.

Scăderea evlaviei, a credinței, nu eră însă atât de mare în cât să se sleiască isvorul de înavuțire a bisericii: darurile de la credincioși. Sunt încă destul de numeroase asemenea daruri, cari provin din tóte treptele societății. (1)

(1) Iată diata unui Teodorache Șalvaragiu în favórea mănăstirii Căldărușani:

Nectarie al Ungro-Vlachiei.

Fiind-că eú cel mai jos iscălit Teodorache Șalvaragiu sin Ioasaf Monachu, din cuget și rívnă dumnezeescă, pentru vecínica pomenire a sufletului meu, a părinților și a fraților mei, închin și daú danie sfintei mănăstirii Căldărușani din sud. Ilfov, unde se cinstesce și se prăznuiesce hramul sfintului marelui mucenic Dimitrie, isvoritor de mir, o prăvălie ce este în mahalaua scaunelor vechi, pe loc moștenesc, adecă în fața uliței cea mare stînjini doi și palme doué fără doué degete, în ulița ce merge în dosul prăvăliei stînjini doi fără doué degete, și lungimea locului din ulița cea mare până în ulița în dosul prăvăliei stînjini 20 palme 2, care prăvălie o am cumpérată de la sultan-mezat încă din lét. 1814 Octobré 6, precum anaforaua stărostiei de mezat arată și, stăpânindu-o până acum, din bun cuget și rívnă dumnezeescă, cum arăt, o închin și o daú danie numitei mănăstiri, unde este chinovie de părinți călugări, însă cu acest șart ca mănăstirea să o închirieze la mușterii ce-i va găsi și chiria să se ia de fieș-care an, ca să fie pentru hrana și chiverniséla părinților, ohavnică și nestrămutată, iar ca să o vîndă după vremi sau să o facă schimb, slobod să nu fie nici starețul, nici părinții, nici alt nimeni, ca de a pururea să fiú pomenit la sf. jărtfelnic împreună cu ctitorii mănăstirii și în rugăciunile sfinților părinți, ca un lucru ce este din munca și sudórea mea luată; iar care va îndrăsni, orí din stareți după vremi, sau din proestosiú mănăstirii, sau din némul meu, a strică acest dar, a-l strămută de sub stăpânirea aceștii mănăstiri, sau să o schimbe pe alt lucru, să dea séma cu păcatele nóstre la înfricoșata judecată; pentru care am dat și sineturile vechi, împreună cu acéstă carte de danie, să fie sub zaptul mănăstirii, dimpreună cu prăvălia; rugându-mé dar și de Preaosfinția Sa Părintele Metropolit i de D-lor boerii epitropi a aceștii mănăstiri de aú întărit acéstă danie, ca să nu póta nimeni să strice așezămîntul acesta; și pentru mai adevérată credință și de sigurifsită stăpânire, am iscălit mai jos, împreună cu martorii ce se ved, ca să se credă; însumi cu mâna mea am iscălit, puindu-mi și pecetea.—1816 Iunie 16.

(Pecetea gpd.)

Teodorache Șalvaragiu sin Ioasaf Monachu adeverez la acéstă carte de danie pentru pomenirea sufletului meu și a părinților mei.

Răducanu Tocilescu biv 3-lea Logofet de la Divan martor. Nicolae Șalvaragiu martor. Nicolae Logofetul Metropoliei martor.

Trecută în condica Metropoliei. Dumitrache Mihuleț.

(Cod. LXXV, fila 258 v.)

Și pre când nouă testamente vin să sporască averea unora din mănăstiri, averile a mai multora din ele continuă a fi «afierosite» la spitale ori școle. Așa bună-ora averile Arnotei și Govorei sunt hotărîte a servi la Spitalul Străinilor organizat lângă biserica lui Mavrogheni, acolo unde astăzi este spitalul Filantropiei. Tot așa averile mănăstirii Glavaciocului fură afierosite la școle, prin decretul din 1816.

Un moment se ieau pe séma spitalelor de ciumă vinăriciurile Metropoliei, Episcopiilor și chiar ale spitalelor ordinare. Domnitorul revine asupra acestei măsurii în 5 Ianuarie 1814. (1)

*

(1) *Pitac către boerii epitropi ai Spitalului Străinilor nemernici, pentru două mănăstiri ce s'au afierosit spitalului.*

D-vostre boerilor epitropi ai Spitalului Străinilor nemernici, orînduiala și mijlocul dupe care am afierosit Domnia Mea la acest spital cele două mănăstiri *Arnota și Govora* din sud. Vilcea, nu privesce spre stricăciune ctitorescilor așezămînturi ce au acele mănăstiri, nici la vre-o schimbare a orînduelilor ce au avut din vechime, ci mai vîrtos în chrisovul ce le afierosim în condica Domniei Mele se dice chiar așa: ca să aibă egumenii să ție întru a lor bună stare ctitorescile așezămînturi, să se păzescă după cuviință întru tôte întocmai fără de strămutare, și meremeturile cele trebuincioase să li se facă; dupe care această cuprindere a chrisovului nimenea nu pôte dice că nu trebue să fie egumen la acele mănăstiri, nimenea nu pôte popri pre egumen de a nu avé îngrijirea și a nu păzi după cuviință tôte bisericescile orîndueli, nimenea nu pôte lipsi pe preoții i cântăreți și alți trebuincioși slujbași ai bisericii, căți i-au avut de mai înainte, și nelipsindu-se, urmază a li se da și simbriile și hrana și cheltuiala cea trebuincioasă, și ori-ce meremeturi vor trebui la mănăstiri urmază a se face în vreme și fără de cusur, chiar din veniturile mănăstirilor. Din tôte dar aceste, se înțelege și curat se dovedesce că noima chrisovului și voința Domniei Mele este, ca după ce se vor împlini din iraturile acelor mănăstiri tôte trebuințele și orînduelile câte mai sus s'a dis și se vor păzi și ctitorescile așezămînturi, prisosul ce va rămâne din iraturi să fie spre ajutorul spitalului, iar să nu se ajutoreze cu scăderea trebuințelor și orînduelilor mănăstiresci împotriva ctitorescilor așezămînturi, cari s'au întocmit iarăși pentru facearea de bine; căci atunci se dice și se înțelege că am strică un bine întocmit și păzit de atâta vreme, ca cu stricarea aceluiași să facem alt bine, lucru care nici omenirii nu pôte fi plăcut, nici dumnezeirii priimit, și apoi împotrivor și chiar domnescului Nostru chrisov. De aceea poruncim D-vostre, ca cătuși de puțină strămutare să nu se facă la mai sus arătatele trebuințe, cheltueli și orîndueli ale acestor mănăstiri, ci să se păzescă întocmai, precum și așezămînturile ctitoresci să urmeze fără de scădere domnescului Nostru chrisov, căci de vom mai află vre-o cătuși de puțină urmare,

În Iunie 1813, Metropolitul cel nou cere lui Vodă dreptul de a urca cifra de impus clerului cu așa dăsa dare a «cârjei», sub cuvânt că viața s'a mai scumpit de la 1793 și că Metropolia este însărcinată cu grele datorii. Acea dare se urcă de la 6 taleri $\frac{1}{2}$ la 13 de la fie-care preot și diacon din totă țera, ca «plocon al cârjei». (1)

adecă neurmăre coprinderii chrisovului, atunci după tot cuvântul drept vom fi siliți Domniei Mea a strică această afieromă. Tolco pisah. gpd.
(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXIV, fila 99 v.)

Cărți deschise pentru vinăriciul Metropoliei, Episcopiile, spitalurile și schiturile, a nu se supără de taxildari și vinăriceri.

Fiind-că pentru trebuința cheltuelii spitalurilor i a lăzăreturilor s'a făcut hotărîre de s'a luat milele de vinăriciū mănăstiresci, dar iară s'a făcut și poruncile Domniei Mele la tôte județele, în cari se cuprinde că vinăriciurile Metropoliei i ale Episcopiilor și ale spitalurilor să nu se supere a se luă pe sēma spitalurilor de năprasnică bōlă, ci să se lase cei orînduiți de Metropolie, de Episcopie și de spitaluri, a se strînge pe sēma lor ne-supărați, după chrisōvele Domniei Mele, s'a dat dar această carte orînduiților din partea sfintei Episcopii Buzēu, cu care să aibă volnicie a-și luă milele vinăriciului pe deplin, făr de nici o poprire sau supărare de cine-vași; de care poruncim și D-vōstre ispravnicilor ai județelor i taxildarilor de vinăriciū să aibă ajutor, spre a nu se supără împotriva de către cine-vași; i saam receh gpd. — 1814 Ianuarie 5.

(Cod. LXXIV, fila 98 v.)

(1) Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.

Preaosfinția Ta Părinte Metropolit, cu tôte că din condicile Divanului Ne pliroforisim Domnia Mea că Preaosfinția Sa proin Metropolitul Dositeiū, prin voe dată în scris de către Domn la lét. 1793, când s'a făcut Metropolit, aū luat ploconul cârjei câte taleri șese și jumătate, dar de atunci și până acum fiind trecuți 20 de anī, când prețul tuturor lucrurilor s'a înălțat făr de semēnare peste cel de atunci preț, după vēduta scumpete ce se urmēză întru tôte și mai vîrtos avēnd Domnia Mea pliroforie și de grelele datorii cu care este însărcinată sfînta Metropolie, pentru amîndouē aceste civiinciōse pricinī, dăm Prea Sfinției Tale voe și slobođenie ca să strîngi după la toți preoții și diaconii din țera acest plocon al cârjei, ca un nou Metropolit, câte taleri 13 de la fieș-care, îngrijind însă ca cu această pricină să nu se facă vre-un catahrisis.—1813 Iunie 24.

(L S.)

Vel Logofct.

(Cod. LXXIV, pag. 446.)

Cum să nu dea Caragea voe noului Metropolit Nectarie de a jefui preoții și diaconii cu îndoite plocóne, când el scia cât a trebuit să cheltuască acel prelat ca să dobândască scaunul metropolitan, fie în plocóne la domnie, fie în *rusfeturi* la boeria din Divanul țerii!

*

Să nu negligem de a aminti că bieteles mănăstiri, dejă puse la contribuțiunii destule de Muscali, sunt obligate la anume cislă sub domnia lui Caragea: au să mai plătescă birurile pe așa ȓisul proviant. Muscalii, retrăgându-se, obligă pe Divan să primescă magazinele cu producte și să li se plătescă în banii acele producte. Divanul și Domnitorul hotăresc ca să se împartă obligatoriū «*proviantul*» pe mănăstiri și ele să plătescă prețul aceluia.

Nu mai e de amintit și aceea, că multe mănăstiri plătiră proviantul ce nică odată nu-l mai primiră!

*

Dăm în anexe o serie fórte bogată de acte relative la milele, privilegiile și folosințele bisericilor din țeră și din Orient. Pentru acéstă parte sunt și chrisóve, carii au în vedere *școle* elene diverse, ba și spitale. Se va observă și chrisovul de certe mili acordate bisericii Trei-Erarchii din Iași.

A N E X E

1. Carte de logofețel orînduit să instaleze egumenă.

Fiind-că la mănăstirea Snagovul din sud. Ilfov am făcut Domnia Mea egumen în locul celui ce a fost până acum, după alegerea Prea Sfinției Sale Părintelui Metropolit, iată, după obicei, orînduim pre logofeț de Divan, carele, mergînd cu numitul egumen la mănăstire, să-l așeze egumen și să citescă în auful tuturor părinților, poslușnicilor, robilor mănăstirii, deosebita carte a Domniei Mele, ce s'a dat la mâinile egumenului, făcînd teslim tôte lucrurile mănăstirii, mișcătore și nemișcătore, de care făcînd două catastișe asemenea unul ca și altul, iscălite de preoții mănăstirii, cum și de orînduitul logofeț și de cel de acum egumen, unul să-l lase la mănăstire la mâna egumenului ce s'a orînduit, iar altul să-l aducă la sfînta Metropolie în păstrare, după obicei; i saam receh gpd. 1812 Decembre 10.

1812 Maiu 6. Neofit archimandrit, egumen la mănăstirea Zlătari.

1812 Noembre 30. Iosif, archimandrit la mănăstirea Bistrița, și s'au ȃis «*prin scirea Episcopului.*»

1812 Decembre 10. Archimandritul Dionisie Lidoricău la mănăstirea de la sud. Dîmbovița; nu s'au ȃis «*prin scirea Metropolitului*», nefiind Metropolit.

1813 Ianuarie 14. Neofit, archimandrit la mănăstirea Snagov, după alegerea Metropolitului.

1817 Archimandritul Vasile, în locul archimandritului Neofit.

1813 Ianuarie 31. Chiprian, ieromonach la mănăstirea Michaiu-Vodă, după alegerea părinților ot Simopetro de la Sfetagora, prin scirea Prea Sfinției Sale Părintelui Metropolit.

1813 Februarie 7. Neofit, archimandrit egumen la Motru din sud. Mehedinți.

1813 Septembrie. Agapie ieromonach, egumen la mănăstirea Sfinților Apostoli.

1813 Aprilie 15. Daniil, egumen la Căscioare.

» » » Iacov, egumen la Nucet.

» » » Ianuarie, archimandrit la Glavacioc.

» » 1 Filaret proin Apamia, la Cămpulung.

1813 Octombrie 22. Proin Plătărescenu, la Comana.

1814 Martie 15. La Cotroceni, Ignatie ieromonach.

1815 Martie 17. Popa Constantin, ecleziarh Râncăciou, în locullu Romano archimandritul.

Starița Gliheria, la Viforîta.

(Cod. LXXV, fila 47.)

2. Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.

După pliroforia ce Ni s'au dat printr'acéstă anafora de către D-luî Vel Logofët, poruncim Domnia Mea ca, și de acum înainte, să fie asemenea apërata această cafenea a mănăstirii Mărcuții, după coprinderea chrisóvelor ce are de la ceî dinaintea Nóstră frați luminați Domni. — 1812 Decembre 30.
Vel Logofët.

(L. S.)

Prea Înălțate Dómne,

După luminata poruncă Înălțimii Tale, ce mi se dá la această jalbă a cuviosuluî archimandrit și egumen al sf. mănăstirii Mărcuța Chir Damian, făcënd cercetare din chrisóvele tuturor luminaților Domni, ce are mănăstirea încă de la lét. 1780 și până acum, vëduiî coprindëndu-se chiar așa: «Așijderea și cafenúea, ce are sfînta mănăstire lângă casele de beilic, să fie apërata de către vel cafegii și de către orî-cine, să nu aibă a face cu dînsa», care orînduială de apërarea acestei cafenele după cuprinderea chrisóvelor s'au păzit necurmat, fără de a se supëră cât de puțin; acum fiind-că arată că se supëră, rămâne la luminată porunca Măriei Tale. — 1812 Decembre 29.
Vel Logofët.

(Cod. LXXIII, fila 57.)

*

Deși nu aparține domniei lui Caragea documentul ce dăm aici, el este bine-venit, căci e în legătură cu nouele dări cari se aruncă asupra mănăstirilor și a cleruluî sub propria domnie a lui Ioan Caragea.

La 4 Iulie 1813, Primul Divan a scris lui Ignatie Metropolitul Ungro-Vlachiei: «Trebuintă fiind a se plăti negreșit după strașnica și neschimbată porunca a Ex. Sale mai marele Comandir al armiei Dunării D. Ciceacov, la comisia comisariatuluî datoriiile țerii pentru plata porțiónelor de carne i pentru banii spitalelor și pentru plata păsatuluî, urméză ca la răspunderea acestei datorii să dea ajutor și cinul bisericesc al sf. mitropolie, i episcopiiile și mănăstirile, pentru care este și înadins poruncă a Ex. Sale Domnuluî Admiraluluî, ca să ajute la răspunderea mai sus numitelor datorii și cinul preoțesc cu suma de taleri 150.000; dar cercetându-se starea Vistieriei, cum și luând séma a nu se îngreună prea mult cinul preoțesc, pentru că ei au mai răspuns mai deunăđi și alt ajutor la contribuția zaherelei; de aceea, Divanul, chibzuind mijlócele cele cuviinciose, au găsit că este de

trebuință ca să ajute cinul preoțesc numai cu taleri 120.000; dar însă această sumă de bani trebuie negreșit și neapărat să o împlinescă pentru plata mai sus numitelor datorii. Drept aceea Divanul roagă pre Prea Sf. Ta să binevoești, chemând și pre iubitorii de Dumnezeu Părinții Episcopi și pre cuvioșii egumeni ai mănăstirilor, să orînduiți a se face după trebuință cislă pe această sumă de bani, care se orînduiesc a se pune în lucrare și a se împlini negreșit cel mult până la sfîrșitul acestei luni, fiind mare grabă a se răspunde datoria țerii, după strașnicele cereri ce se face Divanului, și de urmare să aibă Divanul însciințare. — 1812 Iulie 4.

Constantin Golescu President. Marele Vistier. Consilier ostășesc Loghinov.
(*Academia*, 55 LIII.)

Cu referință la darea impusă țerii de obște și mănăstirilor și în genere clerului încă înainte de sosirea lui Caragea în București, am aflat, în arhiva Academiei Române, următoarele acte:

Cătră Preaosfinția Lor Părinții Episcopi Râmnic, Argeșiu și Buzău.

Noi Caimacamii Țerii Rumânesce.

Sciută este însărcinarea ce s'au împovarat asupra acestei patrii cu o mare sumă de proviant, care trebuie a se analoghisi pre toți de obște. De aceea se cuvine a face ajutor și partea bisericescă, mănăstirile, preoții și diaconii. Și fiind-că la Visterie nu sunt sciute mănăstirile cu metocéle lor și ce stare au, asemenea nu sunt sciuți nici preoții i diaconii, să bine-voiască a se face o arătare pentru mănăstiri i metoce cu stările ce vor avé, cât și pentru preoți i diaconii câți sunt la fie-care județ, ca să se analoghisescă, cu o dreptă cumpănire, suma ce se cuvine a se împărtași și a primi făină, orz și ovés, după la magasiile ce vor căde mai cu apropiere, și mai în urmă să se facă și tacsil banilor, ca să se dea la locul cel orînduit, să se răscumpere zapisul datoriei. — 1812 Octombre 11.

C. Filipescu, Serghie Arghiropulo, C. Ralet, Grigorie Ghica, Barbu Văcărescu, Istrate Kretzulescu, I. Văcărescu.

(*Academia*, 59/LIII.)

Noi Caimacamii Țerii-Rumânesce.

Suma proviantului, făina și orzul și ovésul, ce l'au lăsat oștirea rusescă prin magasiile țerii, însărcinându-l asupra tuturor de obște, au luat și zapis comandirul a se răspunde suma banilor pe ceferta de făină câte taleri 9 și pe ceferta de orz, ovés, câte taleri 8. Acesta este sciută și către toți cunoscută. Deci, ca pentru o datorie obștescă, cu sfat de obște, s'au analoghisi pe boerii ce se află pe la județe, pe privileghiați, pe scutelnici, poslușnici și pe birnici, îndatorindu-se și partea bisericescă, adevă asupra mănăstirilor să facă un ajutor de taleri 96.000 și de la preoți i diaconii să răspundă câte taleri 8 fieș-care. De aceea să bine-voiți Prea Sfințiile Vostre a analoghisi pe mănăstiri suma banilor ce se arată și de la preoți, diaconii a se face împlinirea, și cu oșe care răsufare, în soroc de 2 luni, ca răspunđendu-se banii, să se facă și răscumpărarea zapisului, și pe această sumă

de bani, suma proviantului ce se vor cuveni, se va arăta iarăși de la ce magasiî să se iea, și cu mijlocul acesta să aridicăm sarcina datoriei ce s'aû împovărat asupra țerii. — 1812 Octombře 12.

C. Filipescu, Serghie Arghiropolu, Radu Golescu, Grigorie Ghica, Istrate Kretzulescu, Ioan Văcărescu.

(*Academia*, 58/LIII.)

*

În 14 Octobře 1812, Caimacamii Țerii Românescei răspund Prelaților țerii: «Cinstitul pitac al Prea Sfinției Vostre primindu-l, am văduț și cuprinderea. Acastă sarcină a greutății este obștească. Datoria noastră este iarăși a se face o dreptă cumpănire, fără unii să se îngreuneze și alții să se ușureze. În vremea războiului toți aû pătimit în feluri de însărcinări. Hotărîrea s'a făcut (nedescifr.) la 12 ale următoarei, față cu Prea Sfinția Ta Părinte Episcopope al Buzăului; aû fost și cu mulțămire, ca să plătescă preoții și diaconii numai câte taleri opt și deosebit 15.000 cetferți, ce aû rămas de nu s'aû putut analoghisi, să se îmbrace asupra sfințelor mănăstiri, socotindu-se a nu fi greutate osebită, de către Prea Sfinția Vostăă bine cunoscându-se acastă povară, care negreșit urmază a-și luă și săvîrșirea ei; și analoghia ce se cuvine a primi mănăstirile și preoții din proviant făină, orz și ovės, se va face cunoscut prin care magasiî aû rămas de nu s'aû putut îmbracă, și de acolo se va luă de cei ce vor fi orînduiți din partea preoților și a mănăstirilor, și le vor vinde cu orî-ce preț vor puté, căci Vistieria nu pôte să se însărcineze. A noastră părere este într'acestași chip, după cum se arată, la care așteptăm și cinstit răspuns. — 1812 Octombře 14.

C. Filipescu, Serghie Arghiropolu, Barbu Văcărescu, Istrate Kretzulescu, Ioan Văcărescu, Isac Ralet, Iordache Văcărescu.

La 18 Octobře 1812 tot Caimacamii Țerii-Românescei arată Prea Sfinției Lor, sub iscălitura numai a lui C. Filipescu și Serghie Arghiropolu, la ce magasiî este proviant și cât (Brăila, Buzău, Obilescă, Petrele, Giurgiu și Baciul, 9.173 cetferte făină, 16.054 cetferte orz și ovės).

(*Academia*, 59/LIII.)

La 23 Octobře 1812. — Noi Caimacamii Țerii-Românescei (tot cei doi de sus vestesc Prea Sfinției Lor că s'aû dat ordin de a se teslimarisi proviantul din unele magasiî la ómenii ce vor fi însărcinați să-l primescă de către Prea Sfinția Lor, iar pentru plata banilor se va face îngrijiri ca să se răspundă, spre a se plăti datoria zăpisului care este. — 1812 Octombře 23. (1)

(*Academia*, 60/LIII.)

*

Am arătat la pag. . . că s'a pus tarif pentru reînnoirea obligatorie de către mănăstiri a chrisóvelor lor de privilegii și mili. Mănăstirile închinete aû reclamat să nu fie supuse la acastă taxă.

(1) Aducem mai departe și alte anexe relative la proviantul răsesc impus a se plăti de mănăstiri.

Jaloba egumenilor greci către Caragea să-î apere de plata taxei pentru înnoirea chrisóvelor.

Fiind-că de Dumneșeu păzita Vóstră Înălțime încredințându-se de tică-lósa stare în care se află tóte sfințele mănăstiri, adusă de întâmplările vremilor, și pornit din firésca milă, bunătate și dragoste către religie, vrënd să le îmbunătățiți și să le îndreptați, ați găsit de cuviință urmarea binecredincioșilor urmași ai Înălțimii Vóstre și ați prenoit chrisóvele acestor mănăstiri; de aceea și noi, după datoria netăgăduită, scriind toți cântări de mulțămire către cel A-Tot-Puternic, ne-am rugat cu lacrimi ferbinți pentru îndelungata vieță și întărirea Înălțimii Vóstre pe scaunul domniei, împreună cu fiii Înălțimii Vóstre. Acum iarăși venim cu genuchi plecați să rugăm iubirea Vóstră de dreptate, ca să dea deosebită poruncă domnescă să se păzescă neclintite tóte cele cuprinse în domnescul chrisov și să nu mai fim superați prin cerere de avaeț și altele, cari nu pot nici se cuvine să le plătescă mănăstirile, ci să plătim numai dăjdiile de peste an, adecă de-ciuiala milei la înnoirea chrisóvelor. Și ori-cum va fi voia Măriei Tale.

Chirilă Arch. epítrop Sf. Mormînt. Egumenul mănăstirii Sf. Gheorghe.

Chiril Sinaitul și cei împreună cu mine epítropii mănăstirii Cotroceni, împreună cu alții.

Timoteiú, egumen mănăstirii Stavropoleos, împreună cu cei-lalți.
(*Academia*, 68/LIII).

La 24 Martie 1813, Caragea menține taxa reînnoirii chrisóvelor, precum eră dejă pusă.

(*Academia*, 60/LIII).

*

Mănăstirile continuă și sub Caragea a plăti o dare anuală în folosul școlilor.

Cisla mănăstirilor ce s'au făcut în 1817 Maiú 19.

(Pentru școle.)

<u>Total</u>	
600. Mănăstirea Radu-Vodă	350. Mănăstirea Sloboția
550. » Sf. George	650. » Tismana
550. » Cotroceni	550. » Cozia
330. » Văcăresci	60. » Baia-de-aramă
350. » Michaiú-Vodă	400. » Hurezul cu metócele.
320. » Sf. Ioan	
120. » Zlătarí	280. » Motru
120. » Sf. Ecaterina	255. » Sadova
170. » Mărcuța	370. » Jitia
120. » S-ții Apostolii	130. » Bucovățul
70. » Stavropoleos	180. » Brâncovenii
70. » Plumbuita	280. » Căluul
350. » Snagovul	60. » Ilotăranii
60. » Codrenii	390. » Sf. Ioan (Focșani)

<u>Total</u>			
550.	Mănăstirea Mărginenii	80.	Mănăstirea Băbenii
250.	» Mislea	350.	» Rîmnicul
100.	» Comana	40.	» Dedulesci
420.	» Dêlul	100.	» Bradul
250.	» Nucetul	90.	» Clocociovul
130.	» Butoiul	600.	» Bistrița
90.	» Golgota	70.	» Plătăresci
450.	» Câmpulung	40.	» Gruicul
200.	» Vieroșul	50.	» Rêsvan
130.	» Valea	65.	» Sf. Sava
130.	» Râncăciouul	80.	» Căscioarele
		<u>12.000.</u>	

(*Academia*, 74/LIII.)

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.

Cu tôte că încă în 1816 Maiu s'a dat porunca Domniei Mele la anafo-raoa Preaosfinției Sale Părintelui Metropolit și a D-lor orînduiților boeri, pentru banii școlilor ce sunt datore mănăstirile a da pe tot anul, ca, adunându-se egumenii mănăstirilor la un loc, să facă cislă între dînșii cu dreptă cumpenire, dar fiind-că, din pricina neunirii ce s'aū ivit între unii din egumeni, nu s'a săvîrșit cisla nici până acum; de aceea, pentru ca să lip-sescă tôte prelungirile și pricinuirile egumenilor, înșine Domnia Mea am întocmit cisla pentru banii școlilor pe tôte mănăstirile dajnice, precum se arată mai sus, după care și poruncim să se facă urmare cu împlinirea ba-nilor întocmai, iar de la cari dintr'aceste mai sus arătate mănăstiri se vor fi împlinit de atunci până acum, în diastima prigonirii egumenilor, banii mai mulți decât sunt așezați în această fôie, poruncim să li se întorcă înapoi ceea ce li se va fi luat mai mult, precum și mănăstirile, ce vor fi răspuns într'această diastimă banii mai puțin decât se ved așezați în această fôie, să răspundă și cusurul, ca cu dintr'acela să împlinescă ceea ce aū dat mai mult cele-lalte mănăstiri. — 1817 Maiu 19.

(L. S.)

Vel Logofăt

Am menționat în vol. nostru X despre rechișițiunii în banii impuse mănăstirilor.

La 12 Aprilie 1812 Comitetul scrie Metropolitului, din ordinul lui Cutuzof, să arunce asupra mănăstirilor 200.000 taleri, că țera datoresce peste 2.000.000 taleri din lêtul 1811 și pre 3 luni din 1812 pe porțiunile de carne și a spitalurilor, și Visteria țerii e în proastă stare.

(*Academia*, 56/LIII)

*

Către chrisóvele aduse cu mili și privilegiu la mănăstiri, biserică, prooți, mai adaogem pe cele următore:

Perilipsis de chrisóvele i cărțile ce se înnoesc de Măria Sa Prea Înălțatul nostru Domn Iw Gheorghe Caragea Voevod.

Cartea a patru preoți de la mănăstirea Brâncoveni. Scutiți preoții și drepte bucatele lor de vinăriciū i dijmărit. Care carte, luându-se de Dumnelu Vel Vist. de la pecete, nu s'aū trecut la condică.

(Cod. XXXIV, fila 22 v.)

Chrisovul mănăstirii Plăvicenii, ce se dedese mai înainte, la lét 1813 Aprilie 1, al Măriei Sale Ioan Gheorghe Caragea Voevod, care, negăsindu-se trecut în condică, s'aū trecut aici în condică în perilipsis.

Să fie ertată sf. mănăstire de tóte dăjdiile și orînduelile ce daū alte mănăstiri și să aibă a scuti de vinăriciū i dijmărit drepte bucatele sale, cum și de oerit oi 100 și de vácărit, când va fi, dece, și să aibă a ținē și lude dece, ómeni străini, fără pricină, însă 6 ce i-aū avut și patru ce s'aū adăogat de Măria Sa Ioan Gheorghe Caragea Voevod, și măcar și când or da alți ertați cu cărțile Măriei Sale iscălite, iar acéstă sf mănăstire și bucatele ei și ómenii ei să nu dea. Și aū mai prostichit Măria Sa ca să iea pe fieș-care an de la vama Slatinei sud. Olt talerī 100, i de la vinăriceri domnesci al aceluī județ Olt alți talerī 100 peste banii cămării.

(Cod. LXXVII, fila 221 v.)

S'aū făcut porunci către ispravnicii din sud. Vilcea și din sud. Romanași i din sud. Gorj, pentru mila de vinăriciū ce are mănăstirea *Vlachsaraiū și Megaspoleon*, ca să rămāe iarăși pe sēma acestor sfinte mănăstiri. — 1813 Decembre 18.

(Cod. LXXIV, fila 97.)

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.

Pe acéstă alăturată anafora a D-lor veliilor boeri nerēmāind odihnit Teodor Cincul, sudit austriacesc, D-luī Vel Hatman al Divanuluī l'a înfățișat la Divan înainte Domniei Mele, cu Ioniță Ișlicaru și Stanca soția luī, dīcēnd Cincul, prin apelația sa, că de nu i se va lāsă asupra luī epitropia bisericii, după hotăriri domnesci ce are la mâna sa, cere să i se plătescă banii ce s'aū ales că are a luā, din lét. 1801, de când s'aū însărcinat cu epitropia, și până la lét 1811, după socotēla ce i s'aū teorisit atunci de proin Metropolitul Ignatie i de D-luī Constantin Dudescu, aflāndu-se Vel Logofēt, și să-i însărcineze stăpânirea cu acéstă epitropie pe orī-care va găsi cu cale. Am întreat pre Cincul să ne arate în ce stare se află acum biserica, după ce am dat-o prin domnescul Nostru pitac din lét. 1813 August 2 asupra luī Ioniță Ișlicaru, și nu tăgădui nici Cincul că de atunci încóce i-aū făcut Ioniță óreși-care meremet, precum și el ar fi meremetisit-o mai cu prisos în diastima epitropiei sale, de nu s'ar fi întâmplat cutremurul în lét. 1802 și arderea tîrguluī în lét. 1804, din cari aceste douē întâmplări și biserica s'a smintit și prāvāliile cu totul s'a dārăpanat, care făcēndu-le în urmă Ignatie, abiā agonisiā din venitul lor cele orînduite de cțitori prin

diată, și vedând că nici un mijloc nu are biserica, nu numai de a cheltui pentru dregerea și meremetul ei, ci nici bani ce au rămas să-i iea el, după socotela ce s'a ținut mai sus, nu avea de unde a i se plăti, de aceea nu au mai îndrăznit a mai cheltui peste ceea ce are să iea; iar Ioniță Ișlicarul, împreună cu Stanca soția lui, și de au cheltuit de la sinele la meremetul bisericii, făcând zapt și prăvăliile, dar n'au urmat a se siguripsi mai întâiu și pre el pentru bani ce are a lua și să li dat și chezaș, după coprirea domnescului Nostru pitac, care cetindu-se în Divan și vedându-se întocmai coprinător, am întrebat pre Ioniță și pre Stanca de au dat mai întâiu poruncita siguranție și chezașie, în vreme ce cu acest șart și așezămînt am dat Domnia Mea asupra-le biserica cu prăvăliile ei, și răspunseră că atunci în luna lui August, fiind sciută molefseala în politie, n'au putut să răbescă la D-lui Vel Logofătul, ca să dea chezașia după cuprirea pitacului; că- rora li s'au ținut că rea le-au fost urmarea de au făcut zapt biserica și prăvăliile fără de a da mai întâiu poruncita siguranție și chezașie și răspunseră că, și de nu au dat chezașie, dar teorisindu-se socotela Cincului, înșiși ei se făgăduesc de a i plăti de la sinele bani ce se va dovedi că are a lua, bez acei taleri 4410, care fiind fost îndatorat Nicolae Mărgelaru proin epitrop, prin hotărîrea Domnului Moruz, a-i plăti de la sineși și în urmă, însărcinându-se Teodor cu epitropia, i-a plătit el, nu se cuvine a-i cere să i se plătescă acei bani; împotriva cărora ne arată Cincul acea hotărîre a Domniei Sale fratelui Alexandru Moruz, din lét. 1800 August 2, în copie adevărită în lét. 1805, de cel de atunci Vel Logofăt, prin care vedem că s'ar fi îndatorat Nicolae Mărgelaru să plătescă acei bani, ca un epitrop al bisericii, iar nu de la sineși; că- rora acesta ne au mai arătat Teodor și socotela ce i s'a teorisat în lét. 1811, iscălită fiind de proin Metropolitul Ignatie și de D-lui Constantin Dudescu, aflându-se atunci Vel Logofăt, când au și cerut a i se lua această epitropie de-asupra lui și să i se plătescă dreptul său, precum din anafora Metropolitului Ignatie și a D-lui Logofătului Dudescu, ce ne-au arătat, fiind scrisă tot dintr'acel lét. Decembre, unde vedem și mijlocele ce s'au fost găsit atunci cu cale spre ajutorul bisericii și spre plata banilor ce are a lua Cincul, adecă orî să se vîndă câteșî trele prăvăliile, așa cum se află atunci, și cel ce le va cumpăra să fie îndatorat a da bisericii câte taleri 100 pe an de fieș-care prăvălie, ca să se împlinescă legăturile cele orînduite de ctitori și din prisos să se facă altele trebuincioase ale bisericii, și din vîndarea lor, după ce se va plăti dreptul epitropului, de va prisosi și vre-o trei patru miș de lét, acei bani să fie pentru prefacea bisericii, orî să să însărcineze tot Teodor a lua în desăvirșită stăpînirea sa locul prăvăliilor, ca să le facă precum va vră, și să cheltuiască a preface și biserica cu cheltuială până la taleri 3.000, mult patru, și apoi de acoalea înainte să urmeze și el a da acei câte taleri trei sute pe an, după cum s'au ținut mai sus și să rămăe prăvăliile ce va face ohavnice la el și la némul său, plătindu-i-se pe tot anul acel etision; care cel mijloc nu se vede să fi fost după cererea Cincului, precum dice D-lor veliși boerî, ci însuși după a judecătîi chibzuire; și, întrebându se Cincul pentru ce nu s'au pus în lucrare vre-o unul dintr'aceste două mijloce, răspunse că pentru căci nu s'au găsit mușteriș și el, fiind epitrop, s'au sfiit a primi orî unul saș altul, și în cele după urmă provalisi ținând că

rău cere Stanca Ișlicăreșa a se amestecă la epitropia aceștii bisericii cu cuvînt de rudă a ctitorii, întâiu căci după o anafora a răposatului Grigorie, când atunci s'a arătat analoghia ctitoriei, nu se vede pomenită unde-vași această Stanca de rudă, și al doilea că, și rudă de ar fi măcar, iarăși nu are cuvînt, fiind că ctitora, prin diata sa, depărtază pre rudele ei a nu se amestecă întru nimic, ci epitropul Nicolae Mărgelaru, pre carele l'aș orînduit ea, ca acela să fie volnic, când se va vedé pe sineși neputincios, să orînduiască pre altul în locul său; care diatā cetindu-se înaintea Domniei Mele, cât pentru rudele ctitoriei o vedem întocmai cuprinđetóre, iar pentru epitrop, cu tóte că nu se vedú cuprinđendu-se vre-un acest fel de plirecusiotita, dar din depărtarea rudelor a nu se amestecă întru nimic, se dá înțelegere că asupra epitropului aș rămas îngrijirea și orînduiala aceștii bisericii, de aș iconomisit; și măcar în numita diatā arată ctitora că lasă bisericii numai trei prāvālii, iar Stanca și Ionișă șiseră că, în pisania bisericii, după care ne-aș arătat și copie, se ved lāsate prāvālii, dar făcendu-li-se întrebare pentru cea de a patra prāvālie, ce s'aș făcut? răspunse că ar fi vîndut-o acel Nicolae Mărgelaru proin epitrop, la carele s'aș șis că, vîndend-o Nicolae, nu se póte învinováși Cincul; iar ei cerurā iarăși a se teorisi de isnová socotela Cincului, cu cuvînt că ar fi încārcate unele din condeele ce sunt arătate în socotela Metropolitului Ignatie și a Logofetului Dudescu; cărorā li s'aș cerut să arāte unul douē dintr'acele condeie ce șic că ar fi încārcate, ca să se teorisescā, și în cele după urmă răspunse că tótā acea socotelā nu ar fi bună, căci după socotela ce aș făcut-o Serdarul Petrache, fiind orînduit de D-lor velișii boeri, impotrivā scóte pre Cincul dator talerī 9.000; a cărorā cerere de a se teorisi de isnová socotela Cincului nu fu primitā Domniei Mele, pentru că socotela, bisericescā fiind, urmēzā a se teorisi de Preaosșinția Sa Pārintele Metropolitul și de D-luī Vel Logofet de Ţera-de-sus, și fiind-cā și socotela ce o are Cincul s'aș teorisit iarăși de Metropolit și de Vel Logofet, când aceea nu va fi ținutā în sēmā, urmēzā ca nici acēsta de acum sā nu fie ținutā în sēmā, ci ori o parte sāu alta să cerā a se teorisi și altā datā de alt Metropolit și de alt Logofet mare, și într'acestași chip se va da o pricinā de a nu se mai isprāvi acēstā prigonire nici odiniórā; iar pentru epitropia bisericii, măcar că Stanca, cu cuvîntul rudeniei, și de ar fi cu adevērat, după diata ctitoriei nu are nici o dicheomā a o pretenderisi, dar fiind-cā ea Ne-aș dat făgăduialā, înaintea D-lor velișilor boeri, că și cu dintr'al lor vor drege și vor meremetisi biserica, a o aduce în stare bună, precum aș început a o meremetisi, de aceea din Divan am orînduit Domnia Mea pre D-luī Vel Logofetul de Ţera-de-sus, ca prin vederea d-sale la fața locului să se cerceteze la ce stare a fost biserica în diastima epitropiei Cincului, și din anul trecut, de când aș luat-o Stanca Ișlicăreșa împreună cu bărbatā-sēu, la ce stare aș adus-o, și după cercetarea ce aș făcut D-luī, Ne-aș dat pliroforie printr'acēstā alăturatā anafora, că din cutremur aș fost crāpatā rēu, învilitóreā stricatā, i zugrāvēla stricatā din ploī, și aș fost și fără de împrejmuire, iar din anul trecut, luānd-o numita Ișlicăreșā, aș învelit-o din nou cu șindrila de brad, aș cārpit-o pe la crāpăturī, aș dat turnul jos, fiind crāpat, și l'aș făcut de lemn, s'a făcut împrejmuirea curșii tóte de uluce, și în cele după urmă a dat făgăduialā Ișlicăreșā că, făcendu-se drēptā socotela Cincului,

ceea ce i se va alege că are să iea î va plăti de la ea, pre carî (prăvălii să le fie până la mórtea lor, iar după mórtea ei și a bărbatǎ-sǎu să rămǎe slobode pe sǐma bisericii, fǎrǎ de nici o datorie de cele cheltuite și date de ea, și epitropul ce se va orîndui după mórtea lor asemenea să urmeze a le pǎzi, fǎr de a le mai îndatorǎ, și să pǎzǐescǎ și legǎturile, precum ctitorii aũ orînduit. Decǐ condeiu de talerǐ 4 410 ce l-aũ rǐspuns Cincul la chiriasii prǎvăliilor cǎnd s'aũ însǎrcinat cu epitropia, nefiind îndatorat acel Nicolae Mǎrgelaru a-ĩ plǎti de la sineși, ci ca un epitrop, dreptate are Cincul de a i se plǎti, precum asemenea și cea-laltǎ sumǎ a banilor ce se mai cuprinde în socotela Metropolituluĩ Ignatie și a Logofǐtuluĩ Dudescu, teorisindu-se nu numai acele douǎ condicǐ, ce đice Ișlicǎrǐsa, de Preaosfinția Sa Pǎrintele Metropolitul și de D-luĩ Vel Logofǐt de Țǐra-de-sus, dreptate are iarǎși Cincul de a i se plǎti, și aceea, și de va voi Stanca Ișlicǎrǐsa cu bărbatǎ-sǎu a luǎ epitropia bisericii, după mijlocul ce se aratǎ în anaforaua D-luĩ Vel Logofǐtuluĩ, hotǎrım ca, pe de o parte, să dea chezaș pentru acesta întocmai după anafora, iar pe de altǎ parte să plǎtescǎ Cinculuĩ peșin banii, și de la lét. 1811 Decembre încóce, de cǎnd s'aũ teorisit socotela Cinculuĩ, îndatorind pre Cincul a-și paradisi socotela bisericii înaintea Preaosfinției Sale Pǎrinteluĩ Metropolit și a D-luĩ Vel Logofǐtuluĩ de Țǐra-de-sus până în điuca ce aũ fǎcut zapt biserica Stanca și bărbatu-sǎu, iar orǐ banii Cinculuĩ neplǎtindu-ĩ, saũ chezǎșia ce s'aũ đis nedǎndu-o, să rămǎe depǎrtatǎ de epitropia bisericii atǎt ea cǎt și bărbatu-sǎu, și D-ta Vel Logofǐt de Țǐra-de-sus să đaf cuviincios nizǎm întocmai precum se aratǎ mai sus.—1814 Maiũ 21.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofǐt.

*

Mǎnǎstirile fiind impuse cu o dare în folosul spitalelor de ciumaș, epitropia mǎnǎstirii Cotroceni a cerut să fie scutitǎ:

Iǎ Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.

Pentru prósta stare și grea datorie întru care se aflǎ mǎnǎstirea Cotrocenilor, primitǎ fiind Domniei Mele rugǎciunea ce Ni se face printr'acostǎ anafora a Luminǎției Sale Gheorghe Caragea, al Nostru prea iubit fiu, i a D-lor celor-lalți efori aĩ acestei mǎnǎstiri, poruncim să fie apǐratǎ de datoria acestor banii aĩ ajutoruluĩ spitaluluĩ.—1814 Septembrie.

Prea Inalte Stǎpǎne.

Fiind-cǎ sf. mǎnǎstire Cotroceni se aflǎ în adevǐr sub o mare sarcinǎ, avǐnd o datorie fórte grea și imposibilǎ de regulat, de peste cincǐ sute mǐi lei, și tot felul de încurcǎturǐ și sarcinǐ de o lungǎ duratǎ, despoiatǎ fiind și de veniturile ei, carǐ sunt tóte captate în genere, așǎ cǎ sǎrmanii pǎrínți din acea mǎnǎstire, lipsiți de tot necesarul, sǐ vǐd siliți a trǎi din imprumaturǐ, de unde resultǎ forțat tot felul de lipsurǐ și nedumerirǐ în privința mǎsurilor de luat, până chiar și voința și neputința de a îndeplini cu inimǎ tóte cele ce urmǐzǎ de obiceiũ și cele-lalte sfinte mǎnǎstiri, de aceea credem cu cale și bunǎ de primit cererea și cǎldurósa rugǎminte din petițiunea

de față a părinților, pentru a se ertă de ocamdată, prin milă și compătimire de iubitorea de milă Înălțimea Sa, starea imposibilă actuală a mănăstirii, și anume reclamația de o mie de lei pentru spital, precum și orice altă atare de dările ce urmează, până când mănăstirea să va ridica puțin de greutatea insuportabilă care o apasă, și atunci va continua iar (după cum promite) cu toate dările fără lipsă, în conformitate cu celelalte sfinte mănăstiri, și oricum va decide prea ilustra și de Dumnezeu păzită Înălțimea Ta.

Gheorghe Caragea, Gr. Brâncoveanu, Grigore Băleanu. (1)

Cu referință la starea prastă a mănăstirii Cotroceni mai aflăm o anafora în limba greacă (în condica No. LXXIX, pag. 294), în cuprinderea următoare tradusă din grecesce:

Prea Inalte Stăpâne,

Sf. mănăstirea Cotroceni aflându-se manifest într'o stare de mare decădere, atât din cauza enormei datorii ce o apasă, precum și din reua direcțiune și administrațiune a egumenilor predecesori și supraveghiători de pe vremuri, și având trebuință de un sprijinitor practic, care să lucreze în mod desinteresat și mai de aproape în tot ce privesce îmbunătățirea bunurilor de sub administrațiunea sa, spre regularea și aplanarea diferitelor afaceri și procese, spre buna ordine și întocmire a veniturilor și cheltuielilor necesare la hrana și altele trebuincioase oamenilor mănăstirii, precum și a afacerilor privitoare la supraveghiarea oficiilor eclesiastice, spre descoperirea dovezilor false și sfeterisirii comise în parte, atât în lucrurile mănăstirii cât și în acele a egumenului predecesor Visarion, spre întocmirea și verificarea unui compt general al tuturor daraverilor și a (*nedescifrabil*) după mărtaza răposatului Visarion până acum, acesta fiind prea drept și foarte necesar pentru ușurarea și deplina scăpare din adevărata datorie, chiar spre liniștea creditorilor cari și-au încredințat drepturile (bani) lor acestei mănăstiri; și spre stabilirea diferitelor lefuri promise, ceea ce mai curând la reducerea datoriei va contribui; chibzuind cu toții în multe feluri și cu imparțialitate în privința modului cu care s'ar putea regula interesele de mai sus, n'am găsit altul mai eficace decât următorul, adecă; sf. archimandrit D. Dionisie Plumbuițenu, fiindu-ne cunoscut de mai mult ca un cinstit ieromonach și econom excelent, fost altă dată și la Cotroceni timp de mai mulți ani, om cu practică dibace și cu idei lămurite asupra drepturilor și intereselor mănăstiresci, bucurându-se de stima tuturor în societate și dovedit ca iubitor de muncă și cu simțământul frumosului, precum se invederază și din reparațiunile și ameliorări făcute la mănăstirea Plumbuita, precum și din întinderea ecaretelor din înăuntru și din afară și crescerea adusă veniturilor acelei mănăstiri, socotim de cuviință să i se dea de Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită, chiar în contra voinței lui, sarcina de epitrop al mănăstirii Cotroceni și de administrator al tuturor averilor mănăstiresci, care să ordone tot ce contribuie la o mai bună regulare a acelor însemnate mai sus, ca să potă și mănăstirea

(1) Traducere din grecesce.

să-și revie cu încetul din această colosală datorie și să îndrepteze și aface-
rile mănăstiresc, neglijate și ruinate, și să stabilească o normă convenabilă
pentru cheltuelile absolut necesare, ținând în slujbă numai numărul in-
dispensabil de slujitori eclesiastici și mirenî și de epistați, ca să rămăe
un prisos din venituri, cu care să se plătescă datoria; să-și îndeplinescă
tôte datoriile cu rîvnă și filotimie, ca un membru mănăstiresc ce este, lu-
crând gratuit până la achitarea datoriei și mulțumindu-se numai cu mă-
năstirea Plumbuita ce are și pe care o va stăpâni neclintit și nesupărat
de nimeni, căci el s'a arătat ca un alt ctitor și protector al acestei mă-
năstiri, pe cât (*γαυρίοσαν?*); iar Înălțimea Ta să scrie chiar însași părinților
din mănăstirea de jos, ca ei să confirme această numire și alegere a sf. ar-
chimandrit D. Dionisie Plumbuițenu ca administrator al mănăstirii Co-
trocenî, în limitele precise de mai sus, recomandând și numindu-l prin scri-
surî particulare mănăstiresc pentru a sa siguranță și spre a îmboldi zelul
și filotimia sa; tot de-odată în dreptele sale propunerî și cuvîntări în șe-
dința (*μουσααδέλες*-musaadele?) spre ușurarea mănăstirii să fie protegiat de
Înălțimea Ta de Dumneđeș păzită și de noi eforîi numiți de Înălțimea Ta
și cari prin grai și prin fapte nu încetăm îndemnându-Vă să ne sprijiniți
în tot ce contribue la binele mănăstirii; pe de altă parte să fie înduplecat
de noi să dea și o garanție scrisă pe onore și chezășia unor negustori
cu avere, că va ținé socotélă anuală până la verificarea ei din parte-ne la
sfirșitul anului și că garanții vor fi responsabili de ori-ce abus s'ar con-
stată în acest compt anual, urmând ast-fel pe fie-care an cu această garanție
până la achitarea datoriei mănăstiresc; dar și Prea Cuvioșia Sa să fie ținut
la finele fie-căruî an să ne dea nouă socotéla justificată de ale mănăstirii
daraverî și de a datoriei descrescere săvîrșită în periodul anual, ca să fie
visată și de noi după verificare și să se dovedescă și mai mult în ființă
capacitatea și sîrguința Cuvioșiei Sale, care ne va da ast-fel luminî și in-
formațiunî temeinice pentru anîi următori. În modul acesta avem bună spe-
ranță că în câți-va ani mănăstirea va scăpă de datorie, iar mănăstirile de
jos, la timpul cuvenit, vor beneficia de embaticul drept și proporțional, fără
ca mănăstirea Cotroceni să alieneze vre-un bun, ci din contra să ajungă la
îndreptare și propășire; rămăne dar ca rezoluțiunea definitivă să se iea de
Înălțimea Ta de Dumneđeș păzită. — 1814 Septembrie 4.

Gheorghe Caragea, Grigorie Brâncoveanu, Grigorie Bălăceanu Vornic.

(Cod. LXXIX, fila 156.)

3. Chrisovul mănăstirii Sfîntului Gheorghe.

Pentru vinăriciul de pe moșia sa Poeni ot sud. Vlașca, i din cinci po-
póre ot sud. Saac, câte doi bani de vadră și părpărul.

200 bolovanî de sare de la Ocne.

2.000 oi de oerit.

Trei cărciumî în Bucuresc.

Lude 35, scutelnici, ómenî străini.

4. *Mănăstirea Michaii-Vodă.*

Vinăriciū din cinci popóre ot sud. Muscel, câte doi bani de vadră și pârparul.
 500 oi de oerit.
 150 holovanī sare de la Ocne.
 Intreiala pescelui din baltă de pe moșia mănăstirii Ciocănesci.
 19 lude, scutelnicī, străini.
 20 lude dintre dajnicīi Visteriei.

5. *Chrisovul bisericilor domnesci din Bucuresci.*

Cei ce se află în slujba bisericii de sus și de jos să scutescă vinăriciul și dijmăritul pe drepte bucatele lor.

Să scutescă și câte o pivniță, cei ce vor fi având dréptă a lor.

Taleri 100 de la vel vameș al carvasaralei.

Taleri 50 de la Visterie, biserica din Curtea-Nouă.

Câte tal. 20 de la Visterie la hramuri.

Taleri 101 din oerit.

Taleri 150 din slujba vornicieī ot sud. Ilfov.

Venitul de la trei scaune scutite.

Taleri 20 biserica din Curtea-Veche }

Taleri 10 biserica din Curtea-Nouă } pe lună, de la Visterie.

Taleri 150 din vama Ploescilor peste baniī cămării, pentru prăvăliile ce s'aū luat în zidul pușcării.

Vinăriciul din délul Bucurescilor, i din Bucuresci, și de la Copăcenī, din Ilfov și Vlașca, din popórele cele sciute.

Să plătescă și zidurile pușcării.

Preoții i dascălii și grămăticīi să aibă la sfintele Pasci câte un postav, și cisme și papuci de patru ori într'un an.

Lude 4 eclisiarchilor, scutiți.

2 proiestoșilor saū duhovnicī.

2 protopsaltului.

2 deftereului.

Câte lude unul de cântăreș.

Chiriile locurilor domnesci, cele ce sunt afleorisite.

Veniturile chiriilor și al vinăriciului strîngându-se, să se împarță cu fóie pecetluită domnescă.

6. *Chrisovul mănăstirii Sfintei Ecaterina.*

Vinăriciū din trei popóre ot sud. Saac.

100 holovanī sare.

Două cârciumi în Bucuresci scutite.

7. *Chrisovul mănăstirii Sfântului Spiridon-Vechiū.*

Vinăriciū din sêpte popóre ot sud. Saac, câte doi hanī de vadră.
Lude 6, ómenī străinī.

(Cod. XXXIV, fila 224).

8. *Chrisovul mănăstirii Ivirul ot Sfetagora.*

Talerī 200 de la Ocne.
Talerī 100 de la vel Vameș.

9. *Bebeichioiu metoh Iviruluī din Țarigrad.*

Talerī 100 de la carvasara.
100 bolovanī sare de la Ocne.

10. *Chrisovul mănăstirii Dochiéru ot Sfetagora.*

Talerī 100 de la Ocne.
Talerī 100 de la vel Vameș al carvasaraliū.

11. *Chrisovul mănăstirii Sișmon din munțiū Târnovuluī.*

Talerī 54 de la Visterie pre an.

12. *Chrisovul manăstirii Sfintuluī Naum de la Ecdila.*

Talerī 80 de la Visterie pre an.

13. *Chrisovul bisericiū și școleī ot Poiana.*

Doī preoī și un dascāl scutiī.
Să scutěscă și drepte bucatele lor de vinăriciū și dijmărit.

14. *Chrisovul bisericiū Negustorilor.*

Talerī 45, 60 la điuva hramuluī Sfintuluī Nicolae, de la Visterie.
Lude 5, străinī.

15. *Chrisovul bisericiū Udricanuluī din Bucurescī, metoh Sfintuluī Ioan ot. Focșanī.*

Lude 5, străinī.
O pivniță în Bucurescī.

16. *Chrisovul mănăstirii Kretzulescu din Bucurescī.*

O pivniță în Bucurescī, scutiă.
Lude 4, străinī.

17. *Chrisovul bisericii Sfintei Vineri.*

Un brutar și o brutărie ce scôte pâne la bolnavi, scutiți.
4 proci slujitori la Sfinta Vineri, scutiți ei și drepte bucatele lor de dijmărit i vinăriciū.

18. *Chrisovul lui Manea Brutaru, pentru căci au dat bisericii cea făcută de el Ortanotrofon.*

Pentru să fie scutit el și copiii lui.
Să scutescă vinăriciū i dijmărit drepte bucatele lui.
Să scutescă și o pivniță și o brutărie.

19. *Chrisovul mănăstirii Sfinților Apostoli, ce se țice Archimandrit.*

Vinăriciū din cinci pogone ot sud. Saac, câte doi bani de vadră și pâr-pâr i gărdurăritul.

Vama de la sborul ce se face la țiuia Sfinților Apostoli la Mizil, care ține trei țile.

150 bolovanî sare.

400 oi de oerit.

Intreiala din pescele de pe moșia mănăstirii, ce are la sud. Ialomița.

Două pivnițe în Bucuresci scutite.

O prăvălioră de la pörta mănăstirii scutită.

20 lude, străini, scutiți.

10 lude dintre pămîntenî.

20. *Chrisovul mănăstirii Cotroceni.*

Vinăriciū din delu Țigănescilor și al Șitinescilor și din delu Bucurescilor și din drumul Giurgiului, până în viile mănăstirii Radului Vodă, și din satul Petrile sud. Vlașca, câte cinci bani de vadră și pârparul.

150 bolovanî sare de la Ocne.

Taleri 150 de la vama Urzicenilor, peste banii cămării.

15 lude, străini.

5 lude, dajnici.

400 oi de oerit.

21. *Chrisovul mănăstirii Arnota din sud. Vâlcea.*

Vinăriciū din patru sate, câte doi bani de vadră și pârparul.
Câte taleri 100 din oerit i dijmărit și vinăriciū și taleri 50 din vame, cari să-i dea cumpărătorii peste banii vămiî.

100 bolovanî sare.

100 oi de oerit.

Lude 10, străini, scutiți.

22. *Chrisovul mănăstirii Radu-Vodă.*

Vinăriciū din délul Lupescilor de lângă Bucurescī, câte doi bani de vadră și pârparul, i din délul Vălenilor sud. Mușcel, câte patru bani de vadră și pârparul, i scaunele de carne ce vor fi pre moșia mănăstirii, cum și gărduăritul dintr'acel dél.

500 oi de oerit.

Lude 20, poslușnicī, scutiș.

200 bolovanī sare.

20 lude, străinī, să fie la metohul mănăstirii Tutana.

23. *Chrisovul schitului Poiana Mărului din sud. Slam-Râmnic.*

De vreme ce sfîntul și dumneđeescul schit ce se numesce Poiana Mărului din sud Slam-Râmnic, unde se cînstesce și se prăznuesce hramul Nascerea Prea Sfîntei Năstre Stăpâne de Dumneđeū născătore și pururea Feciorei Mariei, unde locuesc părinșii sihastrī Rumânī și Rușī, care schit este făcut de Sfîntia Sa Părintele răposat stariș Vasilie, unde atât din frașii Domnī cât și din archierei i din alșii pravoslavnicī creștinī s'aū așerosit vase cuviincioșe, cărșii și alte sfînte odore, și totă podoba schitului, care în trecuta vreme s'aū fost întîmplat de s'aū ars de tot și iarășii s'aū făcut din ajutorul și mila cinstitorilor de Dumneđeū creștinī, cu cele cuviincioșe scuteli, care în starea ce se află acum este cu totul și tot cuviincios schitul de trebuinșă frașilor sihastrī ce locuesc într'însul. Dar sciindu-se că binele este pururea zavistuit și vrăjmașul binelui nu se părăsesce de răutășii prin cei ce se află, multe pricinuesce ca să se zăticnēscă binele și folosul sufletesc; drept aceea dar, de vreme ce din pronia a tot stăpânitorului Dumneđeū Ne am învrednicit a fi oblăduitorī acestuī prea luminat scaun al Țerii-Rumânescī, pe lângă totă purtarea de grijă ce avem a supușilor Noștri, în tot chipul Ne silim ca și sfîntele lui Dumneđeū locașuri să se păzēscă, atât acum în țilele Năstre, cât și mai în urmă, cu pravilnicēscă lor orînduială, să se afe în liniște, de vreme ce cei ce locuesc într'însele sunt aceia carī aū lăsat viēța acēsta cu turburărī și petrec o viēță îngerēscă și mai pre sus de lume, și cariī neîncetat se află rugătorī către Dumneđeū pentru Impērașii, pentru Domnī și pentru toșii pravoslavnicī creștinī; care acest sfînt schit al părinșilor acestora ce s'aū numit mai sus, unde acum este stareș și purtător de grijă cuviosul archimandrit Mateiū ieromonach, aū avut acest privileghiū și legătură, cum și milile ce mai jos se cuprinde, atât de la frașii noștri Domnī de mai înainte, cât și de la Domnia Sa fratele Constantin Ipsilant Voevod, precum din chrisovul Domniei Sale, ce-l vēdum, scris cu lét. 1803 Aprilie 23, Ne-am adevērit, adecă: acest sfînt schit să fie nesupērat și nesupus unde-va, slobod și stavropighion, și nicī decum să nu se supere de către Părinșii Episcopoi ce după vremī vor fi, nicī de către alte obraze, cu vre-o schimbare de egumen, a întră om străin între ei spre rēsvrătire, nicī cu vre-o înștrăinare a cevă din cele așerosite schitului, măcar cu orī-ce din orînduiala schitului după canonele cele pravilnicēscī ce le aū de la starișii lor, măcar de s'ar și pără în vederea orī-cuī că ar

fi mai bine, căci că sunt cu greșelă cugetele omenesci, ci să fie în pace și în liniște despre toate cele turburătoare și zăticnitoare spăseniei lor, afară din stricarea vre-unei dogme, care aceea când se va simți, atuncea de însuși Preaosfinția Sa Părintele Metropolit cercetându-se și dovedindu-se, se va îndreptă, iar alt nimeni cu nici un fel de mijlocire să nu se amestece, a mestecă și turbură liniștea schitului și pacea fraților sihastri, cu semănare de zizanie; iar milele schitului acestuia sunt acestea, adică: pe tot anul să ia 12 cojocș, 12 bucăți de aba neagră, 12 perechi cisme, 24 oca de unt-de-lemn și 6 oca tămăe, pentru cari acestea să li se dea taleri una sută cincî-deci de la Visteria domnescă pe tot anul, la ziua Sf Gheorghe; vinul ce vor face în viile schitului, apărat de vinăriciș, stupiș de dijmărit, pe drepte bucatele ce vor avé, cum și lude 39, scutiș, cu cari să se ajutoreze și să se chivernisescă părințiș sihastri la trebuințele ce aș, adică uniș să dea grăș, uniș mălaiș i porumb, alțiș brănză și urdă, alțiș pescariș să aducă pesce pentru hrana părințișlor, iar alțiș dărvări și poslușnicîș la chiliș; însă fiind-că acest schit se află la loc de munte și părințiș călugărașî ce locuesc într'însul la multă stenahorie și lipsă, fiind locul strîm-torat, de nu se pot hrăni, care schit fiind-că are o vie în sud. Slam-Rîmnic, dată danie de la uniș alțiș, după vremî, și cu vinul ce se face într'acéstă vie se ajutoréză atât schitul la cele trebuincioșe peste an cât și părințiș călugărașî, Domnia Sa răposatul Alexandru-Vodă Ipsilant într' a doua domnie a Domniei Sale s'aș milostivit de i-aș mai adaos încă lude 21 scutelnicîș, ômenî făr de pricină de dajdie, peste lude 39 ce-î aveă mai dinainte, ca să-î aibă pogonașî la acéstă vie, căroră făcendu-li-se cercetare de către ispravnicîș județului ômenilor ce i-aș avut găsiș, li s'aș dat și pecetluiturî domnescî la mână, cari acești scutelnicîș, fiind-că sunt pururea în slujha părințișlor călugărașî și a sfîntului schit, orî-când și orî în ce vreme, după trebuință, se va întîmplă a se pune și a se orîndui și asupra scutelnicilor mănăstirescî i boerescî a da și ei la zaherele saș caré cu boi, orî vre-o orînduială de cai saș alt verî-ce fel de orînduelî și podveđî vor eși, acéștia și atunci să nu fie supérașî și nimenî să nu se îndrăsnescă a le face vre-o cerere; precum și de la oca Slănicului să iea pe tot anul bolovanî sare una sută; prin cari chrisôve ce are sfîntul acesta schit se dă și totă volnicia celor ce cu ajutorul lui Dumneđu se află ctitorî la acest sfînt schit, casei răposatului biv Vel Ban Dimitrie Ghica, ce este ctitor și epitrop, i casa răposatului Nicolae Dudescu biv Vel Logofét, i boerilor Cârlovescî și Nicolescî, care orî-când i se va întîmplă a se supéra acest sfînt schit atât de Episcopîș după vremî, saș pentru schimonosirea orînduelî ce are schitul și părințiș sihastri, saș pentru așezarea a altui egumen împotrivă, aș a înștrăină cevaș de ale schitului cu nume de păstrare, nici decum acești ctitorî să nu îngăduiască, și când nu va fi înțelegere numai din cuvînt, atunci prin scirea Preaosfinției Sale Părintelui Metropolit să dea jalbă la dregători, ca nici cum obiceiș să nu se facă, căci de va fi trebuință de păstrarea odôrelor, ctitorîș, ca nisce mai doritorî fiind și pentru sufletul lor, mai bine le va păștră și iar le va pune la locul lor. Decî, de vreme ce într'acést sfînt schit lăcuesc părințiș sihastri ce petrec o vieță îngerescă și mai presus de lume, și mai vîrtos după evlavia ce avem și Noi, cum și pentru mai buna stavropighie tocmélă, am înnoit și am întărit și Domnia

Mea atât legătura și așezămîntul ce are sf. schit, cât și tôte milele ce se cuprinde mai sus, ca să i se pázescă pe deplin și nestrămutat. — 1813 Ianuarie 13.

24. *Chrisovul schitului Dălhăuș din sud. Slam-Rîmníc.*

Sfîntului și dumneșcescului schit Dălhăuș ot sud. Slam-Rîmníc, unde se cinstesce i se práznuiesce hramul soborului Sf. Voevođi Michail și Gavriil, ca să aibă a-și găsi lude șepte, ómení făr de pricină, neavënd amestecătură cu vre-un sat, pe carií ducându-í înaintea D-lor ispravnicilor și cercetându-í, de vor fi străiní cu adevărat, să le dea adeverință pe numele și chipul lor, cu care viind la Visterie, li se vor da pecetluiturile Domniei Mele, spre a fi în pace și ertați de tôte dăjdiile și angaralele, verí-câte ar eși de la Vistieria Domniei Mele preste an în țeră, de nici unele val și supėrare să nu aibă. Așjderea să aibă a scuti și drepte bucatele schitului, stupii i rîmătorii de dijmărit și vinul de vinăriciú; asemenea să aibă a scuti și de oerit orí-câte oi va avé acest sfînt schit drepte ale sale, ferindu-se însă de a amestecă în oile schitului și ale altora străiní, ca să le facă că sunt ale schitului, căcî dovedindu-se într'o urmare ca acėsta, atunci își perde mila; pentru că acest sfînt schit aú avut acėstă milă atât de la alți frați Domnii de mai înainte, cât și de la Domnia Sa fratele Domn Constantin Vodă Ipsilant, precum din chrisovul Domniei Sale, ce-l vėđum, scris din lét. 1803 Aprilie 24, Ne-am adevērit. Drept aceea, învrednicindu-Ne Domnul Dumneșeu și pre Noí cu domnia acestii pravoslavnice țeri, am bine-voit de i-am înnoit și i-am întărit tôte milele ce se cuprinde mai sus, ca să i se pázescă pe deplin și nestrămutat. — 1813 Ianuarie 13.

(Cod. XXIX, fila 2.)

25. *Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.*

Fiind-că numai din arătarea jăluitorilor nu se pôte face cuviincioasa dovadă că peste acele trei sute oi mai aú și alte două sute bune și drepte ale lor, de aceea poruncim D-vóstre ispravnicilor ai județului să faceți acėstă cercetare cu scumpătate și dreptul adevēr să însciințați Domniei Mele. — 1813 Ianuarie 30.

Vel Logofėt.

(L. S.)

(Cod. LXXV, fila 118.)

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Înălțimii Tale de la acėstă jalbă a părinților schimnicii ot schitul Găvanelor și a maicelor ot schitul de sus Fundătura, ot sud. Buzėu, prin care arată că, peste 36 schimnicii ce eră mai înainte, acum s'aú adunat de sunt 42 și, peste ó maici ce eră, acum se află 12 maice,

cerând mila Măriei Tale, ca, peste 300 oi ce au, de scutesc, să li se mai prostichescă alte două sute, ca să scutescă cincî sute, câte au acum în pîr, ca să se pîtă ajutoră la chivernisela lor, înmulțindu-se părinții și maicele, și moșii saii alte acareturi n'au, poruncindu-mi-se ca să cercetez de au jăluitoii acum cincî sute oi și să fac arătare Măriei Tale în scris, următor fiind, am cercetat și mă îndestulară jăluitoii prin graiul lor că în adevăr au cincî sute de oi; le-am cerut dar vre-o dovadă ca să mă încredințeze și șiseră că ei adevărul arată, iar când se va dovedi că nu au ei atâtea oi, ci au amestecat alte oi ale altora ce plătesc oerit în oile schiturilor ca să li se scutescă, atunci să pîrđă privilegiul scutelei ce au, și fiind-că numiții cer înnoirea cărții de milă ce au, de vei bine-voi Înălțimea Ta a li se face prostichiul încă de două sute oi după legătura ce dau, să aibă luminată porunca Înălțimei Tale ca la înnoirea cărții să li se pue acest prostichiu, iar de nu, să li se înnoiască privilegiul precum se află. — 1813 Ianuarie 27.
Iordache Slătineanu, Vel Logofăt.

26. *Cartea sfîntului și dumneșescului schit Lespeșile din sud. Prahova, pentru mila ce are.*

Milostiuu Bojiu Iô Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlahscoe. Dat-am domneșca Nôstră carte sfîntului și dumneșescului schit ce se numesc Lespeșile, din sud. Prahova, care este metoh al mănăstirii Sf. Panteleimon, ca să aibă a luă milă de vinăriciu din poporul Măgureniî din sud. Prahova câte doi bani de vadră și pîrpăru după obicei, însă la vremea vinăriciului să aibă sfîntul schit a-și trimite omul seii, ca să scrie vinăriciul de la acest popor împreună cu vinăriceriî domnesci și, făcînd două cataștișe asemenea unul ca și altul, iscălite fiind amîndouă și de vinăriceriî domnesci și de omul sfîntului schit, să-și iea schitul mila sa câte doi bani de vadră și pîrpăru, iar cei-lalți bani ce-î iea vinăriceriî domnesci; așijderea să aibă a luă pe tot anul de la Ocne una sută bolovanî sare, cum și câte talerî una sută din vama Cîmpinei, pentru că acest sf. schit aflîndu-se la loc rîu și cu neîndemănare de chivernisela și de hrană și fiind dărăpănat și la prîstă stare, lipsit și de alte venituri și milî, au avut aceste milî, atât de la frații Domni de mai înainte, cât și de la Domnia Sa fratele Constantin Vodă Ipsilant, precum din cartea Domniei Sale Ne-am pliroforisit. Drept aceea, învrednicindu-Ne Domnul Dumneșeu și pre Noi cu domnia aceștiî pravoslavnice țeri, Ne-am milostivit și Domnia Mea asupra sfîntului schit, de i-am înnoit și i-am întărit milele ce se cuprind mai sus, ca să i se pîzescă neștrămutat, spre a fi sfîntului schit de hrană și părinților călugărași de îmbrăcăminte și chivernisire, iar Domniei Mele vecinică pomenire; poruncim și la toți căii se cuvine: a se da în toți anii milele ce cuprind mai sus, făr de nici o smintelă; i saam receh gpđ. — 1813 Februarie 5.

(Cod. XIX, fila 8.)

27. *Chrisovul sfintei mănăstiri Cotroceniî.*

Sfintei și dumneșesciî mănăstiriî Cotroceniî, unde se cinstesce și se prăznuesce hramul Adormiriî Prea Sfintei Stăpânei nôstre de Dumneșeu

Născătoare și pururea Feciorei Mariei, și cuviosului
 egurcen acesteii mănăstiri, ca să fie sfintei mănăstiri milă de la Domnia Mea, tot vinăriciul din délul Țigănescilor și al Vițichescilor, ce se țin din délul Pitescilor sud. Muscel și din délul Bucurescilor, din drumul Giurgiului până în viile mănăstirii Radului Vodă; și iar să fie sfintei mănăstirii milă de la Domnia Mea, să aibă a luă totă vama din baltă de la satul Petrele sud. Vlașca și vinăriciul dintr'acest sat cu părpăr și ploconul după obiceiū, atât dintr'acest dél, cât și din cele mai sus numite, câte cincî banî de vadră și părpărul; și să mai fie sfintei mănăstirii milă de la Domnia Mea, să aibă a luă pe tot anul de la ocna Telega bolovanî sare 150, la vremea când vor luă și alte mănăstiri, care sare să aibă volnicie a o vinde ori unde-î va fi voia și de către vameși nimic supărare să nu aibă. Așijderea de la toți cei ce au vii pe moșia mănăstirii să aibă a luă sf. mănăstire otaștina din 20 vedre o vadră, după vechiul obiceiū; așijderea au avut sf. mănăstire Cotroceni prin chrisove domnesci milă a luă pe an din vama domnescă a tîrgului, ce se făcea mai înainte vreme la orașul Flocii sud. Ialomița, al treilea ban, care i s'au urmat până la o vreme, iar mai pe urmă mutându-se tîrgul de la orașul Flocea la Ūrziceni, în sud. Ialomița, se isterisîa numita mănăstire de acest al treilea ban; dintr'acesta eră pricină în totă vremea cu mănăstirea, iar Domnia Sa Alexandru Moruz Voevod, vrînd ca să se folosescă mănăstirea cu o milă, pentru acesta au hotărît a i se da de la cumpărătorii vămii Ūrzicenilor, pe tot anul, câte taleri 200 tocmai, cari banî să aibă a-î răspunde vameșii la mănăstire peste suma cumpărătorii, când se vor vinde vămile, făr de a se scăde cămara domnescă, iar când nu se vor vinde vămile și se vor da în credință, atunci să răspundă cămara domnescă acești taleri 200 la mănăstire, precum acesta vedum întocmită în chrisovul Domniei Sale. Așijderea să aibă a ține această sf. mănăstire lude 15 străini, făr de pricină, pre cari acum să-î aducă din străinătate și după adevărurile D-lor ispravnicilor județului să li se dea și pecetluituri, cum și lude cincî din ludele Vistieriei. Așijderea să aibă a scuti și oi 400 de oerit, pentru că aceste milî le-au avut sf. mănăstire și de la alți frați Domni de mai înainte, precum Ne pliroforisim Domnia Mea din chrisovul Domniei Sale Constantin Alexandru Ipsilant Voevod, ce-l vedum, cu lét. 1803 August 14. Decî întărim Domnia Mea milele acesteia cu însăși credința Domniei Mele Ioan Gheorghe Caragea Voevod, i cu credința prea iubiților Domniei Mele fiî, Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și D-lor cinstiți și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Ban, pan Radu Golescu Vel Dvo.nic de Țera-de-sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofet de Țera de-sus, pan Radu Slătineanu Vel Dvornic de Țera-de-jos, pan Dumitrașco Racovița Vel Dvornic al treilea, pan Istrate Kretzulescu Vel Dvornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu Vel Logofet de Țera-de-jos, pan Costache Suțul Vel Hatman, pan Michalache Suțul Vel Spătar, pan Costache Vlahuț Vel Postelnic, pan Atanasie Christopulo Vel Logofet al străinilor pricinî, pan Aleco Mavrocordat Vel Căminar, pan Dumitrache Manul Vel Comis, pan Michail Vel Pitar, și ispravnic pan Grigorie Ghica Vel Logofet de Țera-de-sus. Și s'a scris chrisovul acesta la anul dintăiū dintru întâia Domnie a domniei Mele, aici în orașul sca-

unului Domniei Mele București, la anii de la nascerea Domnului nostru Isus Christos la lét. 1813 Februarie.

28. *Chrisovul sfintei mănăstiri Mărcuța.*

Sfintei și dumnezeescii mănăstiri ce se numesce Mărcuța, după apa Colentinei ot sud. Ilfov, ce este închinată la mănăstirea din ostrovul Halchei, unde se cinstesce și se prăznuiesc hramul marilor Voevođi Michail și Gavriil, și cuviosului egumen Chir ca să i fie milă de la Domnia Mea vinăriciul de la aceste popore numite mai jos, ce sunt în patru județe, însă peste Cricov poporul ce se chemă al Dobrotenilor, carele se împarte cu trei nume: Ceptura, Dobroteni și, despre răsărit, partea viii Gardului, pe unde se hotărăsce cu vinăriciul mănăstirii Văcărescilor, i valea Nucetului, și iar peste Cricov în dosuri, poporul Gorănetul și Muscelul i Piscul lui Epure din plasa Mărunțișului, și în plasa de sus a dosurilor: Gorănetul i Pelinul și Sărăscii ot sud. Saac, și trei popore ce sunt pe moșii megieșesci, anume Zănoga, Crețescii și Clăvitesci ot sud. Olt, în prēja cărora popore dintr'aceste două județe fiind-că sunt locuri slobode, orî-câte vii se vor mai sădi să fie iar pe sēma acestei sf. mănăstiri, care să-și iea mila de vinăriciū precum mai jos se arată, și Cizdita poporul Soresci, poporul Săpâncă jumătate, poporul Pleșcoiul și poporul Cărlomănesci, poporul Săsenilor, poporul Valea Tencului, poporul Zorescilor, ot sud. Buzēū, însă numai de la cei ce au vii de acēstă dată prin zisele popore, ale cărora nume sunt scrise în condica mănăstirii, și plasa Blagniți, plasa Dumbrăvilor, plasa Ialțurilor, plasa Muntelui, plasa Ocolului ot Halānga, plasa Ocolului ot Hinova, plasa Cămpului, iarăși numai cei ce au vii până acum, cari aceste plăși sunt în sud. Mehedinți, pentru care la vremea vinăriciului să orinduiască egumenul omenii mănăstirii, ca să umble împreună cu vinăriceri domnesci să scrie vinăriciul din tōte aceste popore și plăși și, făcēnd două catașișe asemenea unul ca altul, iscălite fiind și de vinăriceri domnesci și de omenii mănăstirii, să strîngă și banii vinăriciului ce este de plătesc dajnicii de vadră po bani patru și ploconul de nume i pārpārul, din cari bani să iea vinăriceri domnesci cāte doi bani de vadră și ploconul, iar cēlalți doi să-și iea omenii sf. mănăstiri, dimpreună cu obiceiualul pārpār, afară însă din pārpārul poporelor din sud. Saac, care este venit obiceiual al precum sunt arătate anume în cartea domnescă ce are, la acestea să nu se amestece omenii mănăstirii a luā pārpār, fără de numai mila vinăriciului, iar pārpārul să-l iea omul ; și iar să fie sf. mănăstiri milă de la Domnia Mea, să iea otaștina, însă de vadră po bani unul, fiind hacul pāmîntului, cum iea și alte mănăstiri; așijderea să fie sfintei aceștia mănăstiri milă de la Domnia Mea, să iea de la carēle ce se încarcă cu sare ot vel ocnă de car po bani opt, adecă de o rōtă po bani doi; iar mănăstirea Șegarcea să-și iea partea sa de car po bani patru, de o rōtă po bani unul, cum îi scriū vechile chrisōve. Și de vreme ce acēstă mănăstire este zidire domnescă, după cum a avut rînduală de la alți frați Domni, hotărîm să fie tot-deauna apērată și nesupusă la nici un fel de dajdie. Așijderea și drepte bucatele sale să fie scutite: stupii i rîmători, orî-cātă sumă ya ayē, de dijmărit și vinul din viile sfintei case de vină-

riciū și de oerit până la una mie oī, și când namesnicii sf. mănăstiri vor scōte prin tîrguri dobitoce sau zaherele spre vîndare, să fie scutite de vamă; precum și o pivniță ce va ține aici în Bucuresci să fie scutită de fumărit, de căminărit, de vamă, de vinul domnesc, de ortul vătășesc și de alte angării, de nimic să nu se bîntuiască, după privilegiul ce au și alte zidiri domnesce; și iar să fie sf. mănăstiri milă de la Domnia Mea, să ia de la ocna Telega câte 2.000 oca sare pentru trebuința acestei sfinte case, care milă să aibă a o lua de la cămărașii ce vor fi, pe tot anul, nelipsit. Și iar să mai aibă sf. mănăstire a lua întreiala bălții ce este pe a sa moșie, care să numesce Măgureni, baltă la care vameșii să nu se amestece întru nimic. Așijderea și cafenăua ce are sf. mănăstire lângă casele de beilic, să fie apărată de către vel cafegiu și de către orî-cine, să nu aibă a face cu dînsa. Și iar am miluit Domnia Mea această sf. mănăstire și cu lude de scutelnici, însă trei poslușnici, opt dârvari, un morar, doi vieri, doi vătăși la oī și la rimători, trei argași plugari și un văcar, cari să fie apărați de toate dăjdiile și orînduile verî-câte ar eși de la Visteria Domniei Mele peste an în țeră; așijderea să aibă volnicie să găsescă două-deci lude, omeni de cei nemernici, ce sunt fără de bir și fără de așezămînt la nici un sat, pe cari găsindu-i și așezându-i cu șederea la moșia Dărăscii ot sud. Vlașca, să-i ducă la ispravnicii județului, și D-vostre boeri ispravnicii să dați adevărință de numele și chipul lor, ca să-i așeze în Visterie, al cărora așezămînt să fie de tot ludele unul cu altul din cap în cap câte taleri de ce, ce se fac la toți taleri 200, și banii să se răspundă de însuși egumenul la Visterie de două ori pe an, adecă o sută la Sf. Dimitrie și o sută la Sf. Gheorghe, și să fie datorii a se afla pentru poslușania mănăstirii după învoiala ce va face cu egumenul, iar de alte dări i orîndueli și podvești, de toate, să fie apărați și feriți, nimeni întru nimic supărare să nu se îndrăsnească a le face, măcar veri la ce, că orî-carele se va îndrăsnii a-i supăra întru cevași se vor pedepsi de către Domnia Mea, urmându-se întocmai după privilegiile ce are; cari aceste milii le-au avut această sf. mănăstire atât de la răposatul Domnia Sa Alexandru Vodă Ipsilant, ctitor aceștii sf. mănăstiri, cât și de la toți frații Domnii din urmă, prin chrisovele i cărțile Domniilor Sale, ce le vedum. Deci, învrednicindu-Ne și pre Noi Domnul Dumneșeu cu domnia aceștii pravoslavnice Țeri-Rumănesci și după evlavie ce avem către sfintele lui Dumneșeu lăcașuri, am bine-voit de am înnoit și am întărit toate milele câte se cuprind mai sus, să se păzescă neștrămutat, ca să fie sf. mănăstiri de întărire, iar Domniei Mele vecinică pomenire. Rugăm dar și pre alți frați Domnii, cari în urma Noastră se vor învrednici a fi Domnii și oblăduitori aceștii creștinesci țeri, să bine-voiască a înnoi și a întări aceste milii, ca și ale Domniilor Sale milii și faceri de bine să fie în urmă de alții ținute în semă. Și am întărit chrisovul acesta cu însăși domnesca Noastră iscălitură și pecete Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod, i cu credința prea iubiților Domniei Mele fii, Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și D-lor cinstiți și credincioși boeri veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Ban, pan Radu Golescu Vel Vornic de Țera-de-sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofet de Țera de-sus, pan Radu Slătineanu Vel Dvornic de Țera-de-jos, pan Dumitrașco Racovița Vel Dvornic

al treilea, pan Istrate Kretzulescu Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu Vel Logofăt de Țera-de-jos, pan Costache Suțu, Vel Hatman, Mihalache Manul Vel Dvornic za politie, pan Michalache Suțu Vel Spătar, pan Costache Vlahuț Vel Postelnic, pan Atanasie Christopolu Vel Logofăt al străinelor pricinî, pan Aleco Mavrocordat Vel Căminar, pan Dumitrache Manu Vel Comis, pan Michail Vel Pitar, și ispravnic pan Grigorie Ghica Vel Logofăt de Țera-de-sus. Și s'a scris chrisovul acesta întru întâiul an dintru întâia domnie a Domniei Mele, aci în scaunul Domniei Mele Bucurescî, la anii de la Domnul Dumneđeș Isus Christos 1813 Februarie 11, de Nicolae Logofătul de Divan.

29. *Cartea bisericii Kretzulescu Adormirea Feciorei Mariei și Sfinții Voevođi din Bucurescî.*

Sfintei și dumneđeescei bisericii de aici din orașul Domniei Mele Bucurescî, unde se cinstesce și se prăznuesce hramul Adormirii Prea Sfintei de Dumneđeș Născătore și pururea Feciorei Mariei și soborul sfinților și marilor Voevođi a cetelor îngeresci Michail și Gavriil, care biserică este zidită și înălțată din temelie de D-lui răposatul Vornicul Iordache Kretzulescu, ca să fie sfintei bisericii milă de la Domnia Mea să scutescă în toți anii drepte bucatele sale, vinul de vinăriciș, stupii i rimătorii de dijmărit, și oi de oerit trei sute, și o pivniță aici în orașul Domniei Mele Bucurescî scutită de fumărit i de căminărit, de vamă, de vinul domnesc, de ortul vătășesc și de tôte alte angarii ce vor fi pe alte pivnițe; așijderea să aibă a ținé și păstorii argații lude 4, însă nu ómenii de prin satele țerii, ci ómenii străini, pentru cari ducend adeverință de la D-lor ispravnicii județului de numele și chipul lor, să li se dea pecetliturele Domniei Mele, ca să fie ertați în pace și nesuperați de tôte dăjdiile și orînduelile verii-câte ar eși pe țera de la Visteria Domniei Mele, de nici unele nici un val și nici o supărare să nu aibă, ca să fie pentru poslușania sfintei bisericii, fiind-că acéstă milă a avut-o sf. biserică și de la alți frați Domni de mai înainte prin sineturii, care le vedum și Domnia Mea. Decî, învrednicindu-Ne Domnul Dumneđeș cu domnia aceștii pravoslavnice țeri, Ne-am milostivit și i-am înnoit și i-am întărit mila ce se cuprinde mai sus, ca să i se păzescă neștrămutat; pentru care poruncim Domnia Mea și voue tuturor slujbașilor, ce veți fi orînduiți cu orî-ce fel de slujbe, toți să aveți a vă feri și nimenii întru nimic supărare sau băntuială de tôte câte se cuprinde mai sus să nu faceți, că așa este porunca Domniei Mele; i saam receh gpd. — 1813 Februarie 17.

(Cod. XIX, fila 44.)

30. *Cartea sfintei bisericii Preapadómnei Paraschivei.*

Sfintei și dumneđeescei bisericii de aici din orașul Domniei Mele Bucurescî, unde se cinstesce și se prăznuesce hramul Sfintei Preapadómnei Maicii Nôștre Paraschiva, ca să aibă a ținé printr'acéstă carte a Domniei

Mele lude patru preoți, nesuperați de toate dăjdiile și orînduelile verî-câte ar eși de la Visteria Domniei Mele peste an în țeră și aici pe țîrg pe preoți, de nici unele val sau bîntuială să nu aibă; așijderea să aibă a scuti și drepte bucatele lor de vinăriciū, care fiind-că această milă a avut-o sf. biserică încă de mai înainte de la alți trecuți frați Domni, precum din cărțile Domniilor Sale, ce le vedum, Ne-am adeverit, drept aceea, milostivindu-Ne și Domnia Mea, printr'această domnesca Năstră carte, întărim a ave sfînta biserică aceste mili nestrămutate, de a fi acești lude patru preoți nesuperați de toate câte scriem mai sus, și când ar da și alți preoți ce vor mai ave cărți de milă, iar aceștia tot să nu dea, ca să se pōtă află totdeauna cu rugăciuni la sf. biserică; pentru care poruncim Domnia Mea și moliftelor vōstre Protopopilor i altora și slugilor domnesci și vlădicesci i vouē celor ce veți umblă cu slujba dijmăritului i a vinăriciului veri în ce județ, vedend cartea Domniei Mele, să aveți a vē feri de acești preoți și de bucatele lor, ce s'au dis mai sus, nimeni peste porunca Domniei Mele supărare să nu le faceți, că așa este porunca Domniei Mele; i saam receh gpd. — 1813 Februarie 10.

(Cod. LXXIX, fila 44 v)

31. Cartea sfintei biserici Neguțătorilor din Bucuresci, hramul Sfîntului Nicolae.

Dat-am domnesca Năstră carte sfintei și dumneșcesei biserici de aici din Bucuresci, ce se numesce a Neguțătorilor, unde se cinstesce și se prăznuesce hramul s-tului ierarch și de minuni făcătorul Nicolae de la Miralichii, ca să aibă milă de la Domnia Mea a luă pe tot anul la ziua hramului de la Visteria Domniei Mele cu pecetluitul gpd. câte taleri 45 și jumătate, însă taleri 40 pentru unt-de-lemn, făclii, tămăe și alte trebuințe ale bisericii, iar taleri 5 și jumătate preoților; asemenea să aibă a ține și cincii străini și fără pricină de dajdie, pre cari găsindu-i, să-i cerceteze ispravnicii județului după orînduială, și fiind străini cu adevărat, să le dea adeverință pe numele și chipul lor, ca să li se dea și pecetluituri gpd., spre a fi în pace și nesuperați de rîndul dăjdiilor Visteriei și de alte orîndueli, ca să fie de ajutorul și chivernisela sf. biserici, pentru că această milă a avut-o sf. biserică atât de la frații Domni de mai înainte, cât și de la Domnia Sa fratele Constantin Vodă Ipsilant, precum din cartea ce o vedum, cu lēt. 1813 Septembrie 14, Ne-am pliroforisit; drept aceea și Domnia Mea Ne-am milostivit de-i înnoim mila acēsta, ca să i se păzescă nestrămutat; pentru care poruncim la toți căți se cuvine întocmai să fiți următori; i saam receh gpd. — 1813 Februarie 11.

Vel Logofēt.

(Cod. LXXIX, fila 44 v.)

32. Cartea sfintei biserici Udricanu din Bucuresci.

Fiind-că sfînta biserică ce se numesce Udricanu, de aici din Bucuresci, ce este făcută din temelie de răposatul Udricanu Clucer i de Maria soția

lui, care este închinată la mănăstirea Sf. Ioan din Focșani, are privilehiu de a scuti drepte bucatele bisericii, adecă stupi i rîmători de dijmărit și vinul de vinăriciū, să ție și lude cincî scutelnicî, ômeni străini, făr de nici un fel de pricină de dajdie sau încărcătură prin satele țerii, căroră, după cercetarea se li se vor face după orînduiala Vistieriei, să li se dea și pecetluirile Domniei Mele; i o pivniță dréptă a sa să ție aici în orașul Bucurescî, apêrată de fumărit, de căminărit, de vamă, de vinul domnesc, de ortul vătășesc și de tôte alte angariî, ca să pôtă fi de treba vîndării vinului bisericii; care milă au avut-o atât de la alți frați Domni de mai înainte, cât și de la Domnia Sa fratele Constantin Vodă Ipsilant, după cum Ne pliroforisim din cartea Domniei Sale, ce o vëdum, cu lét. 1803 Aprilie 22. Drept aceea și Domnia Mea, milostivindu-Ne, îi înnoim mila acêsta ce au avut-o, ca să i se păzescă nestrămutat, și poruncim tuturor de obște supărare sau bântuială peste cartea Domniei Mele nimeni întru nimic să nu facă; i saam reche gpd. — 1813 Februarie 14.

(Cod. LXXVII, fila 46.)

33. *Pitac către Sfinția Sa Părintele Metropolit.*

Iō Ioan Gheorghe Caragen Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.

Preaosfinția Ta Părinte Metropolit și D-ta Vel Logofăt de Țera-de-jos, fiind-că D-lui Vel Banul Constantin Filipescu, împreună cu D-lui Clucerul Constantin Filipescu i Stolnicul Alexandru Filipescu, ctitori mănăstirii Mărgineni din sud. Prahova, ce este închinată la Aghion Oros, prin anafora au făcut arătare Domniei Mele pentru cest de acum egumen, că este rău iconom și neîngrijitor pentru buna stare și folosul mănăstirii, în cât și o moșie de ale mănăstirii au îndrăsnit de au înstrăinat prin schimb necuviincios și făr de orînduială la un Serdar Nicola, și cer D-lor numiții epitropi de a se orîndui egumen la numita mănăstire, în locul acestuî de acum, cuviosul Meletie Sinaitul, arătându-l că este bun iconom. De aceea dar, primită fiindu-Ne cererea D-lor boerilor epitropi, poruncim Domnia Mea să se orînduiască numitul Meletie egumen la mănăstirea Mărgineni, făcându-i-se după orînduială și cartea Domniei Mele de egumenie, iar pe de altă parte să se dea descire și părinților de jos de la Aghion Oros după orînduială, ca să fie și prin scirea cuviosilor. Tolco pisah. — 1813 Februarie 8.

(Cod. LXXIV, fila 23 v.)

34. *Cartea mănăstirii Sf. Ecaterinei de milele de sare.*

Fiind-că sf. mănăstire de aici din orașul Domniei Mele Bucurescî, unde se cinstesce și se prăznuesce hramul Sfintei și prea înțeleptei marei Mucenice Ecaterinei, ce este metoh la sfînta marea mănăstire din muntele Sinai, are milă prin cărțile altor frați Domni, cari le vëdum Domnia Mea, ca să ia vinăriciū din delurile domnesci ot sud. Saac, însă din poporul Jugurenii i Bășichescii și Fintescii, câte doi banî de vadră și părpărul; așij-

derea să iea și de lea ocna Telega pe an bolovanî sare 100, la vremea când iea și alte mănăstiri; asemenea să scutască și două cârciume, aici în orașul Domniei Mele Bucuresci, de fumărit, de căminărit, de vamă, de vinul domnesc și de ortul vătășesc, de cârciumari și de alte angarii ce vor fi pe alte pivnițe; deci și Domnia Mea Ne-am milostivit și-î întărim atât mila vinăriciului i sarea și scutela cârciumelor, ca să i se păzescă nestrămutat; pentru care, la vremea vinăriciului, să orînduiască cuviosul egumen om din partea sa, carele să umble împreună cu vinăricerii domnesci, să scrie tot vinăriciul dintr'aceste deluri și, făcând două catastișe asemenea, iscălite fiind și de vinăricerii domnesci și de omul mănăstirii, unul să-l dea la omul mănăstirii și altul să-l oprescă vinăricerii, după care să aibă a strînge mila mănăstirii și, fără de a opri nici un ban, orî cu nume de deciuială pentru ei, sau altă cheltuială cevași, să i dea omului mănăstirii toți deplin cât au primit, ca să fie sf. mănăstiri aceste mili de întărire și părinților călugări de hrană și chiverniselă, iar Domniei Mele și părinților Domniei Mele vecinică pomenire; i saam reche gpd. — 1813 Februarie 7.

Vel Logofăt.

(Cod. LXXVII, fila 41 v.)

35. *Cartea bisericii și școlei de la Poiana sud. Ialomița de milele ce au.*

Fiind-că sfînta și dumnezească biserică de la Poiana sud. Ialomița, unde se cinstesce și se prăznuiesc hramul sfîntului și făcătorului de minuni ierarchului Nicolae, este la loc cu primejdie de ale răsmeriței întîmplări, din care pricină rămase la dărăpănare și, prin silința ctitorilor, s'au adus la stare, care fiind depărtată de oraș s'au întocmit și școlă de învățătura copiilor și, pentru de a se pute ține biserică și școlă în starea lor, au avut milă domnescă prin cărțile ce le vedum, însă de la răposatul Domn Alexandru Vodă Ipsilante, prin cartea de la lét. 1797 Aprilie 10, și de la Domnia Sa fratele Alexandru Vodă Moruz, prin cartea de la lét. 1799 Septembrie 16, și de la Domnia Sa fratele Constantin Vodă Ipsilant, prin cartea de la lét. 1803 Iulie 8, ca să ție doi preoți, ce se află slujind la numita biserică, anume popa Iordache și popa Mincu, scutiți de toate dările preoțesci, și Dumitrache, dascălul școlei de la numita biserică, să fie scutit de toate dăjdiile și orînduelile țerii, cum și drepte bucatele preoților și ale dascălului să fie scutite de vinărici și dijmărit; așijderea să ție și lude 2, ómeni străini și fără de pricină de dajdie, scutiți și apărați de toate dăjdiile și orînduelile Vistieriei, cărora, după cercetarea ce li se vor face de către ispravnicul județului, să li se dea și pecetluituri domnesci. Deci, în vrednicindu-Ne Domnul Dumnezeu cu domnia acestei pravoslavnice țeri, Ne-am milostivit și am înnoit mila acésta după cum se cuprinde mai sus, să i se păzescă nestrămutat, spre a fi sfîntei biserici și școlei de ajutor și de întărire, iar Domniei Mele vecinică pomenire. Rugăm dar și pre alți frați Domni, cari în urma Nóstră se vor învrednici cu oblăduirea acesti țeri, să bine-voiască a înnoi și a întări mila acésta, ca și ale Domniilor Sale mili și faceri de bine să fie în urmă de alții ținute în sémă; i saam reche gpd. — 1813 Februarie 9.

(Cod. LXXVII, fila 42.)

Câte-va documente carî interesază vre-o biserică, dar și școlile de pe lângă ea se vor vedé la studiul nostru despre *școlă* în domnia lui Caragea.

36. *Cartea mănăstirii Sfîntului Spiridon-Vechiū de milele ce are.*

Fiind-că sfînta și dumnezeesca mănăstire a Sfîntului Spiridon-Vechiū de aici din orașul Domniei Mele Bucuresci, unde se află egumen cuviosul Anania, are milă atât de la frații Domnî de mai înainte, cât și de la Domnia Sa Constantin Vodă Ipsilante, prin cartea ce o vëdum, cu lét. 1806 Iunie 27, ca să iea vinăriciū din sud. Saac, însă din valea Dobrotei i Vaî-de-el, i Mărtinesci, i Popesci și Chiliile, i Cuibul și Nucetul, câte 2 bani de vadră, iar părpărul numai din poporul valea Dobrotii i Vaî-de-el, i Mărtinesci, i Popesci și Chiliile, cum și lude 6 fără de pricină de dajdie, ómenî străini; care milă de vinăriciū și părpărul, cum și acești lude șase străini, Ne milostivim și Domnia Mea de le înnoim și, la vremea vinăriciului, să aibă a-și trimite mănăstirea omul seū, ca să umble dimpreună cu vinăricerii domnesci la scrisul vinăriciului din numitele popóre și, după ce va măsură vinurile cu cotul cel domnesc pecetluit, să facă două catașișe, iscălite atât de vinăricerii domnesci cât și de omul mănăstirii, și unul să iea vinăricerii domnesci, după care să iea câte doi bani de vadră și ploconul de nume, iar altul să rămăe la omul mănăstirii, după care să aibă a luă partea mănăstirii pe deplin câte doi bani de vadră și părpărul, după cum se coprinde mai sus, fără de a se amestecă vinăricerii domnesci întru nimic la banii mănăstirii, nici a pretenderisi vre-o cheltuială sau deciuială pentru ei, nici a sta cu vre-o împotrivire omului mănăstirii; cum și pentru scutelnicî, să aibă a-î găsi și, ducendu-î la D-lor ispravnicî, să-î cerceteze și să le dea adeverință pe numele și chipul lor, ca să li se dea și pecetluiturî gpd., spre a fi sfintei mănăstiri de chivernisélă și de întărire, iar Domniei Mele și părinților Domniei Mele vecnică pomemire; i saam receh gpd. — 1813 Februarie 15.

Vel Logofet.

(Cod. LXXVII, fila 42 v.)

37. *Mănăstiri din Orient.*

Sfintei și dumnezeescei mănăstiri ce se numesce a Sfîntului Naum, care este aprópe de cetatea Ohrida, zidită din temelie de bunul creștin și marele Impérat Michail Vuri, unde se cinstesce și se prăznuesce hramul sf. cuvios Naum, la care mănăstire se păzesc și se odihnesc și móștele Sfintiei Sale făcétóre de minuni, pentru care însciințandu-Ne Domnia Mea că se află la lipsă desăvîrșită, încă și îndatorată din pricina răsmerițelor, neavénd alt ajutor de nicăeri, și părinții ce sunt la această sfîntă mănăstire trăesc numai cu agonisita milă de pe la creștinî, am rîvnit Domnia Mea prin ajutorul facerii de bine și orînduim ca să iea pe tot anul de la Vistierie cu pecetluit po talerî 80, avénd-o această milă sf. mănăstire atât de la Domnia Sa Alexandru Vodă Ipsilante, prin chrisovul ce-l vëdum, cu lét. 1781 Septembrie 8, i de la Domnia Sa răposatul Nicolae Vodă Caragea, prin chrisovul jót

lét. 1782 Noembre 29, i de la Domnia Sa răposatul Domn Michaiū-Vodă Suțu, prin chrisovul ot lét. 1784 Ianuarie 20, cum și de la cei-lalți frați Domni, iar cel din urmă de la Domnia Sa Constantin Vodă Ipsilant, prin chrisovul ce-l vedum, cu lét. 1805 Iulie 12. Drept aceea, milostivindu-Ne și Domnia Mea, înnoim această milă, ca să iea pe tot anul această milă de taleri 80 de la Vistieria Domniei Mele cu pecetluit, spre a fi sf. mănăstiri de ajutor și părinților de hrană și chivernisela, iar Domniei Mele vecinică pomenire; i saam receh gpd. — 1813 Februarie 11.

(Cod. LXXVII, fila 33.)

38. Sfintei și dumnezeescei mănăstiri ce se chéamă Șișmanu, care este făcută de răposatul Șișman-Craiū și este peste Dunăre în munții Târnovului, unde se cinstește și se prăznuesce hramul sfintei de vieță făcătoare și nedespărțitei Troițe, pentru care, înscinându Ne Domnia Mea că se află la multă slăbiciune, neavând alt ajutor saū venit de unde-va, am rîvnit Domnia Mea prin ajutorul facerii de bine și-ī orînduim ca să iea pe tot anul milii de la Vistieria Domniei Mele câte bani 6.000 și părinții ce vor veni la această milă, pentru cheltuiala lor bani 500, avēnd-o această milă sf. mănăstire și de la trecuții frați Domni de mai înainte, precum din chrisovele Domniilor Sale Ne-am adevērit. Drept aceea, milostivindu-Ne și Domnia Mea, īī înnoim această milă, ca să-ī fie sf. mănăstiri de ajutor și părinților de hrană și chivernisela, iar Domniei Mele de vecinică pomenire; i saam receh gpd. — 1813 Februarie 11.

(Cod. LXXVII, fila 33 v.)

39. Fiind-că sf. mănăstire ce se numesce Ivirul ot Sfetagora, unde se cinstește și se prăznuesce hramul Adormirii Prea Sfintei Stăpânei noastre Născătorii de Dumneđeū și pururea Feciorei Mariei, unde se află și sfinta iconă făcătoare de minuni, ce-ī dice portărița, prin chrisovul Domniei Sale răposatului Alexandru Vodă Ipsilant dintru întâia domnie, i prin chrisovele altor frați Domni ce aū stătut oblăduitori acestei creștinesci țeri, cum și prin chrisovul Domniei Sale fratelui Alexandru-Vodă Moruzi ot lét. 1793 Maiū, i prin chrisovul Domniei Sale Constantin-Vodă Ipsilant ot lét. 1803 Aprilie 6, ce le vedum și Domnia Mea, are milă hotărîtă ca să iea pe tot anul de la cămara de ocne taleri 200, i de la Vel Vameș, din banii carvasaralei, taleri 100, însă să aibă voe a luă banii aceștia la 20 ale lunei lui Iulie; decī, învrednicindu-Ne și pre noi Domnul Dumneđeū cu domnia aceștii pravoslavnice Țeri-Rumânesci, Ne-am milostivit de am înnoit și am întărit această milă, ca să se păzescă nestrămutat. Rugăm dar și pe alți frați Domni, cari în urma noastră se vor învrednici a fi Domni și oblăduitorii țerii aceștia, să bine-voiască a înnoi și a întări această milă, ca și ale Domniilor Sale milii și faceri de bine să fie în urmă ținute în sémă; i saam receh gpd. — 1813 Februarie 16.

(Cod. LXXVII, fila 33 v.)

40. Sfânta mănăstire Ivirul de la Sfetagora are metoh o sfântă biserică la Bebeichioiū de la Ţarigrad, la care se cinstesce și se prăznuiesc hramul sfântului sfințitului Mucenic Haralambie, unde s'au adus și sfintele mōște mâna sfinției sale, și, fiind-că această sfântă biserică s'au zidit cu milosteniile de pe la creștinī, făcēndu-i-se și alte împrejmuirī, de aceea trebuință avēnd de ajutor, după cererea ce au făcut părinții ce lăcuia la sfânta biserică, li s'au făcut milă de ajutor, atât de la Domnia Sa răposatul Alexandru Vodă Ipsilant, i de la Domnia Sa fratele Alexandru Vodă Moruz, prin chrisovul ce-l vēdum, cu lēt. 1799, cât și de la Domnia Sa Constantin Vodă Ipsilant, prin chrisovul Domniei Sale ot lēt. 1803 Aprile 28, ca să ia pe fie-care an, de aici din țēră, la vremea când ieau și alte mănăstirī, din vama Bucurescilor, de la carvasara, talerī 100 și de la ocne bolovanī sare 100. Decī învrednicindu-Ne și pre noi Domnul Dumneđeu cu domnia aceștii pravoslavnice Ţērī-Romānescī, Ne-am milostivit de am înnoit și am întărit această milă, ca să se pŕezescă neștrămutat, și să fie datorī părinții de la această sfântă biserică, în toate sfintele slujbe și leturghiī, a rugă pre milostivul Dumneđeu pentru Domnia Nōstră și pentru frații Nōștri, carī în urmă vor fi Domnī, și pentru bună starea și liniștea aceștii creștinescī țērī. Rugăm dar și pre alți frați Domnī, carī în urma Nōstră se vor învrednici a fi Domnī și oblăduitorī țērīi aceștia, să bine-voiască a înnoi și a întări această milă, ca și ale Domniilor Sale milī să fie în urmă de alții ținute în sēmă; i saam receh gpd. — 1813 Februarie 16.

(Cod. LXXVII, fila 34.)

41. *Cartea sfintei mănăstiri Dohiaru de la Sfetagora, hramul maī marilor Voevođi Michail și Gavriil.*

Fiind-că sfânta mănăstire Dohiaru de la Sfetagora, unde se cinstesce și se prăznuiesc hramul maī marilor Voevođi ai oștilor cerescī Michail și Gavriil, prin chrisovele fraților Domnī de maī înainte, adecă al Domniei Sale răposatului Alexandru Vodă Ipsilant, ot lēt. 1778 Iulie 21, i a altor frați Domnī din urmă, precum și de la Domnia Sa Constantin Vodă Ipsilant, prin chrisovul ce-l vēdum, cu lēt. 1803 Iulie 16, are milă hotărītă ca să ia pe tot anul câte talerī 100 de la ocne și câte talerī 100 din vămī de la vel Vameș al carvasaralei, decī, învrednicindu-Ne și pre noi Domnul Dumneđeu cu domnia aceștii pravoslavnice Ţērī-Romānescī, Ne-am milostivit de am înnoit și am întărit această milă, ca să se pŕezescă neștrămutat, și să fie datorī părinții de la această sfântă mănăstire, în toate sfintele slujbe și liturghiī, spre a rugă pre milostivul Dumneđeu pentru Domnia Nōstră și pentru frații Nōștri, carī în urmă vor fi Domnī, și pentru buna starea și liniștirea aceștii creștinescī țērī. Rugăm dar și pre alți frați Domnī, carī în urma Nōstră se vor învrednici a fi Domnī și oblăduitorī țērīi aceștia, să bine-voiască a înnoi și a întări această milă, ca și ale Domniilor Sale milī să fie în urmă de alții ținute în sēmă; i saam receh gpd.—1813 Februarie 15.

(Cod. LXXIX, fila 45.)

42. *Chrisovul bisericilor domnesci.*

Lucrurile cele de suflet folositoare, ce cu bună cuviință, prin iubirea de Dumnezeu, se fac și se săvîrșesc de către blagocestivii și iubitorii Domnii, cari de la cerescul împărat sunt aleși și orînduiți a fi stăpânitorii de țeri și noróde, măcar că se pot arăta și a se cunoște la tótă obștea și prin alte mijlóce de fapte bune, iar mai alésă pliroforie și mai întărită încredințare se vede a fi la toți evlavia și cuceria lor către sfintele și dumnezeescile lăcașuri, unde pururea și tot-deauna se laudă cu mila marelui și prea înaltului Dumnezeu și, prin săvîrșiri ca acelea următoare voei și plăcerii lui Dumnezeu, nu numai laudă vremelnică le pricinuesce, ci și după pe trecania lor le rămân nume nemuritoare și pomeniri vecinice. Drept aceea și eú, robul marelui și cerescului Dumnezeu, Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod, de vreme ce din pronia cea de sus ca o sórtă Ni s'aú încredințat părintescul scaun al pravoslavniciei aceștia Țeri-Rumânesci, avem datorie netăgăduită a bine otcârmui și a întări cu tot felul de mijlóce, mai virtos fiind de apururea cu acest gând cucernic către sfintele lui Dumnezeu lăcașuri, a le păzi și a le da mână de ajutor, spre folosul și spre vecinica pomenire a Domniei Mele. Socotit-am Domnia Mea și pentru sfintele și dumnezeescile biserici domnesci de aici din orașul Domniei Mele Bucuresci, însă cea din Curtea domnescă veche, biserica de jos, unde se cinstesce și se prăznuesce hramul Bunei-Vestiri a PreaȘintei de Dumnezeu Născătoare și Pururea Feciórei Mariei, și biserica din Curtea domnescă cea nouă, unde se cinstesce și se prăznuesce hramul sfintei marei Mucenițe Ecaterinei; la care biserică din Curtea cea veche, dintru început fiind orînduiți preoți i diaconi, precum și dascăli i cântăreți și grămăticii de slujesc, cum și la biserica cea din Curtea cea nouă în asemenea slujbă aflându-se deosebiți, a căroră chivernisélă de vieță tot-deauna aú fost din milele Domnilor, după cum se adevereză prin privilegiurile ce aú de la cei mai din înainte frați Domni, prin chrisóvele ce le vedum, ale căroră daruri și mile după slujba și strădania ce aú cu paza sfintelor slujbe și ierurghii la sfintele biserici nelipsiți, cunoscând că sunt cu cale și cu bună orînduială făcute, și Domnia Mea Ne-am milostivit de le-am înnoit și le-am întărit printr'acest cinstit și închipuit chrisov al Domniei Mele, ca să-și aibă milele pe deplin precum le aú avut și mai înainte vreme; însă: cucernicul ecleciarh de la Curtea veche i cucernicul proistos de la Curtea nouă, adevă duhovnicul curții, ce va fi după vreme, împreună cu cei-lalți preoți i diaconi, i protopsaltis i destereú, i cu toți cei-l alți cântăreți i grămăticii, precum sunt scriși anume în fóia cea pecetluită, să fie în pace și ertați de tóte dăjdiile i orînduelile câte vor eși peste an în țera de la Visteria Domniei Mele, orf cu peceți saú fără peceți, de nici unele val și bântuială să n'aibă; așijderea să fie în pace și ertați de dijmărit stupii și rîmătorii lor ce vor avé și de vinăriciú tot vinul și câte o pivniță ce vor fi avënd ca să-și vîndă vinurile, însă ale lor drepte bucate, să fie în pace de fumărit, de căminărit. de vamă, de vinul domnesc și de tóte alte angari ce sunt pe pivnițe, și când se va întimplă să fie pogonăritul viilor, să fie scutite; și să aibă a luă preoții i diaconi i dascăli și cântăreți și grămăticii în toți anii taleri 100 de la vel Vameș din banii vămilor pentru mirul sfintelor biserici, și acei bani

sa aibă a-î luă de două ori într'un an, la Sf. Gheorghe talerî 50 și la Sf. Dimitrie talerî 50. Așijderea și biserica de la Curtea cea nouă să aibă a luă talerî 50 de la Visteria Domniei Mele, pentru mir; încă să aibă sfintele biserici din Curtea veche talerî 20 la hram și alți talerî 20 iar la hram biserica din Curtea cea nouă de la Visterie, și talerî 61 rădicătură de la Vistierie biserica din Curtea veche, i talerî 40 biserica din Curtea cea nouă rădicătură din oerit, iarăși de la Vistierie, i talerî 150 din slujba Vorniciei ot sud. Ilfov, i venitul de la trei scaune scutite, adecă cele două de la pörta din jos a Curții vechi, ce sunt de mai înainte date cu chrisöve la clirosul bisericilor domnesci, de la cari luă talerî 116, i un scaun de carne ce s'au adaos de Domnia Sa răposatul Domn Alexandru Ipsilant Voevod, ce fac de la trei scaune talerî 161; și iar să aibă a luă pe lună câte talerî 20 cheltuiala bisericilor din Curtea veche și talerî 6 pe lună cheltuiala bisericii din Curtea nouă, și încă să aibă a scuti preoții i dascălii i grămăticii una sută trei-șeci vite, când se va întimplă vácărit; și iar să aibă a luă bisericile domnesci talerî 150 pe tot anul din vama Ploescilor, ce i s'au dat prin deosebit chrisov, pentru locul prăvăliilor, ce l'au avut împrejurul zidului pușcării și s'au băgat în curtea pușcării, când s'au făcut înnoirea pușcăriilor. Așijderea să fie mai sus numitelor biserici din Curtea veche și nouă tot vinăriciul domnesc din dëlul Bucurescilor, i grădinile din Bucuresci, împreună cu cele-lalte dëluri ce se vinăricesc în sud. Ilfov i Vlașca, ce au luat și până acum, însă Copăcenii, Prundul, Curmătura și Căpșuna, unde au luat și până acum, și vadra de vinăriciü să o plătescă cei cu viile câte banî patru după obiceiü și ploconul să-l iea de totă vadra câte un ban, împreună și cu pärpărul, însă de la cei ce plătesc vinăriciü, fär de a se amestecă vinăriceriî domnesci; pentru care vinăriciü, întimplându-se pricinî de judecăți, căci căutaü vinăriceriî domnesci a înpuțină mila bisericășilor cu alte numiri de moși, de care făcându-se cercetare din poruncă domnescă de două obraze din veliți boeri, ce au fost orînduiți, s'au dovedit că dintr'acele numiri să iea tot bisericășii, și pentru ca să nu se mai întimple pricinî, sunt arătate anume, adecă la dëlul Copăcenî sunt aceste numiri: Calcesci, Mogoșesci, Beresci, Grădiștea și Masa Domnescă, fiind hotar despărțitor vinăriciului domnesc și vinăriciului bisericășilor un drum ce se dice al Maicilor, unde este hotarul moșiilor, adecă din jos până într'acel drum spre răsărit să vinăricescă clirosul bisericilor, iar din sus, adecă spre apus, să vinăricescă vinăriceriî domnesci, precum au urmat din vechime și până acum; așijderea și la dëlul Căpșuna sunt acestea, anume: Cobile, Bădulesci, Frasinul i Dragodana și Mășna, cum și pentru vinăriciul ce are sf. Metropolie pe moșiile sale Fomeia și Cursus s'au întimplat iarăși prigoniri de judecăți cu bisericășii, și încă de la lét. 1081 s'au îndreptat, dându-se și întărirea domnescă, ca să nu se întinđă bisericășii pe moșiile Metropoliei, nici Metropolia să nu se întinđă mai mult peste hotarele moșiilor sale în vinăriciul bisericesc, iar la cele-lalte dëluri nu s'au întimplat pricinî de alte numiri. Așijderea să aibă a stăpăni mai sus numitele sfinte biserici domnesci zidurile pușcării de la pörta din jos cu locul lor, fiind domnesc, care l'au avut și mai înainte vreme dat și închinat de alți frați Domni cu chrisövele Domniilor Sale. Asemenea, după vechiul obiceiü, preoții i dascălii i grămăticii să aibă în toți anii la sfintele Pasci a luă pos-

tavuri de trei mâni: şaiu, felendreş i bricles, cât şi cisme i papuci de patru ori într'un an, şi să aibă a scuti lude patru eclisarchul i proestosul, adecă duhovnicul lude doi, i protopsaltis lude doi, i deftereul lude doi, şi cântăreţii câte lude unul, scutiţi, cu pecetluituri; şi iar să aibă a luă chiriile locurilor domnesci din Bucuresci, cele ce sunt aserosite, cari se adună în sumă de taleri 700 pe an, cum şi vinăriciul ce aŭ aceste sfinte biserici, de la care, la vremea vîndării, când îl vînd, să iea pe an ca la taleri 6 000, cari bani, atât ai chiriilor cât şi ai vinăriciului, precum şi cele-lalte mili, hotărîm Domnia Mea ca să se împarţă la câţi sunt orînduiţi după deosebită fôio pecetluită de Domnia Mea slujitorii bisericilor de la amîndouă Curţile cu mijlocul acela ce este drept şi cu cale fieş-căruia după slujbă şi după vrednicie; iar în anul ce se va întîmplă a eşi venit mai mult din vîndarea vinăriciului său de la cele-lalte peste acostă sumă, ce se arată mai sus, acea dobândă sau pagubă ce va fi să aibă a se analoghisi la toţi cei de la biserica din Curtea veche şi la cei de la biserica din Curtea nouă, după suma simbriei lor, ce li s'au orînduit. Aşijderea poruncim, ca la vremea vinăriciului, când nu vor vré a-l căută înşişi din cliros, atunci vîndarea să fie cu scirea a tot clirosul bisericaşilor din Curtea veche şi Curtea nouă; cari aceste mili şi orîndueii ce se arată mai sus, fiind din vechime întocmite, de la cei mai dinainte fraţi Domni, precum Ne adeverim Domnia Mea din chrisóvele ce le vedum, de aceea şi Domnia Mea le-am întărit ca să se păzescă întocmai. Rugăm dar şi pre alţi fraţi Domni, cari în urma, Nóstră se vor învrednici a fi Domni şi oblăduitori creştinescului acestuia scaun, să bine-voiască a înnoi şi a întări aceste mili, ca şi ale Domniilor Sale mili şi faceri de bine să fie în urmă de alţii ţinute în sémă. Şi am adeverit chrisovul acesta cu însăşi credinţa Domniei Mele Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod, i cu credinţa prea iubiţilor Domniei Mele Ii, Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind şi D lor cinstiţi şi credincioşi boerii veliţi ai Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Ban, pan Radu Golescu Vel Vornic de Țera-de-sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofet de Țera-de-sus, pan Radu Slătineanu Vel Vornic de Țera-de-jos, pan Dumitraşco Racoviţă Vel Vornic al treilea, pan Istrate Kretzulescu Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu Vel Logofet de Țera-de-jos, pan Costache Suţu Vel Spătar, pan Costache Vlăhuţ Vel Pitar, pan Atanasie Christopolu Vel Logofet al străinelor pricinii, pan Nestor Vel Clucer, pan Aleco Mavrocordat Vel Căminar, pan Dumitrache Manu Vel Comis, pan Michail Vel Pitar, şi ispravnic pan Grigorie Ghica Vel Logofet de Țera-de-sus; şi s'au scris chrisovul acesta la anul de la nascerea Domuului Nostru Isus Christos 1813 Februarie 15, de Chiriţă Logofet de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 18 v.)

43. *Chrisovul mănăstirii Archimandritu.*

De vreme ce prorocul şi pururea întru împăraţi pomenitul prea înțeleptul Solomon, numai în umbra legii rezemându-se, făcut-au atât podobă

casei dumnezeesci a Ierusalimului și o au dăruit pre ea cu atâtea daruri și prinose, ca să se păzescă într'insa siciul cu tablele legii Domnului, cu cât mai virtuos Noi, cari suntem acum cu mila Duhului Sfânt pravoslavnicî Domnî, în lumina credinței, se cade să ajutăm și să Ne silim cu tot sufletul spre ajutorul și întemeierea sîntelor lui Dumnezeu locașuri, cari sunt semnul cel adevărat al credinței noastre și cari împodobesc politica acesta, întru care nu se junghie vite necuvîntătoare, precum ore-când acolo, ci în-suși mielul lui Dumnezeu cel adevărat se jărtfesece pentru viața cea vecinică și mântuirea noastră a tuturor, întru care pururea neîncetat se proslăvesce numele său și se face rugăciuni pentru Impărați, pentru Domnî și pentru toți pravoslavnicîi creștini. Drept aceea, atât pentru această pildă a prea înțeleptului Solomon și după altele multe, cât și după învățătura ce Ne dă proorocul și Impăratul David, carele strigă cu mare glas grăind: «Dōmne, iubit-am podoba casei tale și locul lăcașului măririi tale» și iar «rîvna casei tale m'au mîncat», precum și pentru creștinēscă datorie ce avem, pliroforisindu-Ne Domnia Mea pentru sînta și dumnezeescă mănăstire de aici din orașul scaunului Domniei Mele București, ce se numește Archimandritul, care este zidită și înzestrată din temelie ei de răposatul Domn Mateiū-Vodă și închinată la sf. mănăstire Stavronichita ot Sfetagora, unde se cinstesc și se prăznuiesc hramul sfinților slăviților și întru tot lăndaților Apostoli Petru și Pavel, care mănăstire se chivernisece și se iconomisece de , cum că este lipsită de alte venituri și cu trebuință de ajutor domnesc, bine am voit și am miluit pre numita mănăstire cu aceste mai jos arătate privilegiiuri, care le-au avut și de la frații Domnî de mai înainte, prin chrisovele ce le vedum, să ia vinăriciū din delul Șcheilor sud. Saac, care are aceste popore anume: Buda, Dumbrava, Rânceni, Călugărenii și Șchei, câte doi bani de vadră de la toți cei ce plătesc vinăriciū, pentru care acest vinăriciū al mănăstirii la lēt. 1795 s'au întîmplat pricină cu vinăricerii domnesci, căutând vinăricerii a face alte numiri de vii nouē și a micșorā poporele mănăstirii, și din poruncă domnescă făcēndu-se cercetare la fața locului de Pitarul Ștefan, ispravnicul județului, și de Slugerul Vasilache, tacsildarul vinăriciului domnesc, unde arătând mănăstirea chrisov al Domniei Sale răposatul Ștefan Vodă Cantacuzino ot lēt. 7223 Maiū 15, de anî 98, cu cuprindere că au avut mănăstirea acest vinăriciū încă de atunci închinat, și despre Tohanî arată și semne de unde și până unde, adecă din Crucea Tatălui pe vîrfu Rătundului, pe marginea satului Tohanilor, pe drumul Varului și în jos la drumul cel mare, și vedēndu-se de către numiții boeri cuprinderea și acestor popore, cum și semnele hotarelor, au cunoscut și au înțeles curat că și acele numiri și viile ce s'au sădit după vremi sunt în cuprinsul poporelor acesteii mănăstirii, de unde tot-deauna au luat mănăstirea vinăriciū, cari făcēnd anafora, încă de atunci s'au întărit de Domnia Sa fratele Alexandru Vodă Moruz ca să-și ia mănăstirea vinăriciul deplin, după care asemenea s'au urmat în toți anii de rînd; așijderea să ia din toate aceste numite popore și gărdurăritul i pârparul, la care gărdurărit, măcar că în anii trecuți s'au fost întins omenii armășesci la unul dintre aceste popore de s'au amestecat a luā gărdurărit, dar prin cercetare la fața locului s'au făcut îndreptare și au rămas gărdurăritul din numitele popore iarăși mănăstirii, ca un vechiū ce l'au avut și l'au luat tot-deauna, iar cei-lalți câte

doi bani de vadră ai mănăstirii Grigoriu ot Sfetagora și un ban al mănăstirii Proti de la Tarigrad. Decî fiind-că vinăriciul dintr'aceste popore i gărdurăritul și părpărul este cu totul mănăstiresc, neavînd vinăricerii domnesci aface, de aceea poruncim ca la aceste popore să nu aibă a se amestecă vinăricerii domnesci întru nimic la aceste popore, precum nici gărdurărit armășesc, ci omul mănăstirii să umble să scrie. să măsore cu cotul domnesc pecetluit de la Vistieria Domniei Melo și să ia haniî vinăriciului, cari aŭ a se împărți între mănăstiri după chrisovele ce aŭ; așijderea să ia și vama cea orînduită de la sborul ce se face de la diua Sfinților Apostoli în trei zile de rînd, care sbor se făcea din vechime la Tohanî, apoî măcar că după vremi se mutase, în zilele răposatului Domniei Sale Constantin Cehan Racovița Voevod, la *Istău*, dar mănăstirea nu s'a iaterosit cu pricina mutării de vama acēsta, ci i s'aŭ fost dat hotărîre prin chrisove domnesci, ca ori-unde s'ar mută sborul acesta după vremi, tot mănăstirea să ia vama lui. Drept aceea dicem, că ori unde se va fi făcînd acum sau se va face după vremi, mănăstirea să nu fie lipsită de vama acēsta, ci să-și ia pe deplin, făr de a se amestecă vameșii nici decum, la care să trimiță mănăstirea omul său să ia vama făr de nici un fel de stinghirělă; pentru care la lét. 1795, cerênd slujbașii erbari a luă erbărit de la acest sbor și, prin cercetarea d-lui Vel Logofăt de Tera-de-sus, dovedindu-se că din vechime, de cînd aŭ avut mănăstirea vama acestui sbor, nici odată n'aŭ avut amestec erbari, și asupra acestia s'aŭ dat de atunci și întărire domnescă, ca să fie mănăstirea în pace de cererea erbarilor, după care și frații Domnî din urmă aŭ întărit. Așijderea să aibă a luă mănăstirea în toți anii de la oca Telega mertic de sare, pe an bolovanî 180, la vremea cînd ieau și alte mănăstiri; asemenea să aibă sf. mănăstire a ține și lude 20 scutiți, străini, pentru ajutorul și slujba sf. mănăstiri, cărora să li se dea pecetluituri gpd., ca să fie apērați de tôte dăjdiile veri-câte ar eși în țeră de la Vistieria Domniei Mele, de nici unele supērare să nu aibă, fiind acēstă mănăstire lipsită, neavînd țiganî de poslușanie; și iar să aibă sf. mănăstire a scuti la vremea oeritului oi 400. Așijderea, fiind-că sf. mănăstire are moșie cu baltă la sud. Ialomița, ce se chiamă Checameiŭ, între moșia Căldărușani și între moșia mănăstirii Michaiŭ-Vodă, de la care baltă luă numita mănăstire întreiala pescelui, cum ieau și cele-lalte mănăstiri, avênd și cărți domnesci pe acest obiceiŭ, iar de la rēsmerița cea-laltă rēpunênd cărțile, s'aŭ întins vameșii și luaŭ aceste milî a mănăstirii, pentru care încă din cea dintăiŭ domnie a Domniei Sale răposatului Alexandru Ipsilant Voevod făcêndu se cercetare, s'aŭ dovedit că aŭ avut cărți și s'aŭ rēpus, după care aŭ dat Domnia Sa carte mănăstirii a-și luă acēstă întreială și s'aŭ întărit în urmă și de toți frații Domnî; decî să aibă volnicie omul ce se va orîndui de la mănăstire a luă întreiala din pescele ce se va prinde într'acēstă baltă cāt ține moșia mănăstirii, însă din trei pesci un pesce, sau din trei bani un ban, cum ieau și mănăstirile cele de alăturî; iar vameșii nimic să nu se amestece. Și iar să aibă sf. mănăstire a scuti douē pivnițe, aici în Bucuresci, de vamă, de căminărit, de vinul domnesc i de ortul vătășesc și de tôte dările pivnițelor; așijderea să scutescă mănăstirea de fumărit și de tôte alte angari o prăvălie ce are la porta mănăstirii, și osebit să aibă și lude de ce scutelnicî dintre pămîntenî, cari acești scutelnicî încă din domnia dintăiŭ a fratelui Alexandru Vodă

Moruz, ot lét. 1794 Septembre, s'aú poruncit de s'aú așezat în catastihul Vistieriei. Decî și Domnia Mea întărim tóte milele acestea, ce se cuprinde mai sus, ca să i se pázescă nestrămutat, spre a fi sf. mănăstirii de ajutor, iar Domniei Mele și răposătilor întru fericire părinților Domniei Mele vecinică pomenire. Rugăm dar și pre alți frați Domni, cariî în urma Nóstră se vor învrednici a fi oblăduitori aceștil creștinesci țeri, să bine-voiască a înnoi și a întări aceste mili, ca și ale Domniilor Sale mili și faceri de bine să fie în urmă ținute în sémă. Și am adevărit chrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod și cu credința prea iubiților Domniei Melo fiî, Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și D-lor cinstiți și credincioși boeri ai Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Ban, pan Radu Golescu Vel Vornic de Țera-de-sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofăt de Țera-de-sus, pan Radu Slătineanu Vel Dvornic de Țera-de-jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Dvornic al treilea, pan Istrate Kretzulescu Vel Dvornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu Vel Logofăt de Țera de-jos, pan Costache Suțu Vel Hatman, pan Michalache Manu Vel Dvornic za politie, pan Michalache Suțu Vel Spătar, pan Costache Vlahuță Vel Postelnic, pan Atanasie Christopulo Vel Logofăt al străinelor pricinî, pan Nestor Vel Clucer, pan Alecu Mavrocordat Vel Căminar, pan Dimitrache Manu Vel Comis, pan Michail Vel Pitar, și ispravnic pan Grigorie Ghica Vel Logofăt de Țera-de-sus; și s'a scris chrisovul acesta în anul dintâiu dintru întâia domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunului Domniei Mele Bucuresci, la anii de la nascerea Domnului Dumneđeî și Mântuitorului Nostru Isus Christos 1813 Februarie 18, de Chiriță Logofăt de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 20 v.)

41. *Chrisovul sfintei mănăstiri Michaiu-Vodă.*

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.

Sfintei și dumneđeescei mănăstiri de aici din *laturca* orașului Domniei Mele Bucuresci, care este zidită și înălțată din temelie ei de răposatul Domn Michaiu-Vodă, unde se cinstesce și se prăznuesce hramul sfintului marelui ierarch și de minuni făcătorul Nicolae Archiepiscop Miralichiei, și cuviosului egumen Chir Chiprian, ieromonach de la acéstă sf. mănăstire, și tuturor părinților călugări, câți se află lăcuiitori la acest sf. lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri milă de la Domnia Mea, să aibă a luă vinăriciul din delul Piteșcilor sud. Mușcel, adecă din poporul Leurdeni, Glămbocelul, Călinesci, Bădesci și Vrănesci, câte doi bani de vadră și părăpărul, după obicei; însă egumenul de la acéstă sf. mănăstire saú omul ce-l va orîndui să aibă a umblă împreună cu vinăriceriî domnesci, să scrie vinăriciul dintr'acele popore tot de-odată și să facă două catastișe asemenea unul ca și altul, iscălite fiind amîndouă și de vinăriceriî domnesci și de a mănăstiriî, și așa împreună strîngend baniî vinăriciului, ce este de plătesc dajniciî, de vadră câte patru

banî și ploconul de nume, să aibă a luă vinăriceriî domnesci câte doi banî de vadră și ploconul de nume și omul mănăstiriî iar câte doi banî de vadră și cu pârparul după obicei, precum aŭ luat și mai înainte. Așijderea să aibă sf. mănăstire și la vremea oerituluî a scuti oî 500, cum și de la ocnă să aibă a luă holovanî sare 150 la vremea când ieau și alte mănăstiri; și iar să aibă sf. mănăstire a luă și vamă din balta Ciocănescilor ot sud. Ilfov, cât ține moșia satuluî, cu apa Gura Botuluî, unde are și leși, din hotar până în hotar, după cum se cuprinde în chrisovele vechi ale altor răposaiî Domni de mai înainte, cari are sf. mănăstire pentru această moșie, însă din pesce. din raci, după vechiul obicei, cum aŭ luat și mai înainte. Încă să aibă s-ta mănăstire și lude 19 străini, poslușnici, dârvari și vierî, pre cari găsindu î și luând adeverințele de la D-lor ispravnicii județuluî pe numele și chipul lor, să li se dea pecetluiturile Domniei Mele, spre a fi scutiți și apărați de tôte dăjdiile și angariile, pentru că aceste mili de vinăriciî i cele-lalte, cari se cuprinde mai sus, sunt date sf. mănăstiriî mai dinainte vreine milă încă de la alți răposaiî Domni, ce aŭ stătuț oblăduitoriî aceștei creștinesci țeri, i de la Domnia Sa fratele Constantin Ipsilant Voevod, precum din chrisovul Domniei Sale, ce-l vedum, cu lét. 1803 Iulie 14, Ne-am adeverit. Așijderea, fiind-că această mănăstire s'a cinstit și cu starea scaunuluî domnesc și a avut mai înainte și vie lângă mănăstire, pe care vie zidindu-se de către Domnia Sa răposatul Domn Alexandru Ipsilant Voevod, încă dintru întâia domnie, casele domnesci, s'aŭ dat mănăstiriî schimb viile domnesci de la Tîrgoviște, care vii fiind la loc depărtat și neputend năstavnicul mănăstiriî a merge tot deauna însuși ca să le caute și să le lucreze, nu s'ar fi putend face lucru după cuviință, de aceea, cuviindu-i-se a fi împărtașită și cu deosebită milă domnes-ă pentru înlesnirea lucruluî acestor vii, ce s'aŭ dat schimb la loc depărtat, i s'aŭ adaos de către Domnia Sa fratele Alexandru Moruz Voevod alți lude 20 scutelnicii dintre dajnicii Vistieriei, cu pecetluituri domnesci, apărați de rîndul dăjdiilor Vistieriei i de alte angariî, cari mili fiind cu cale și cu drept cuvînt date, și Noi asemenea le întărim și poruncim D-le Vel Vistier să-i dai țidurile Vistieriei după orînduală către ispravnicii aceluî județ și, aducend adeverințe de chip, să li se dea și pecetluituri de la Vistieria Domniei Mele, spre a fi în pace și nesupărați, ca să se pôtă ajuta cu dinșii la lucrul acestor vii. Decî învrednicindu-Ne și pre Noi Domnul Dumneđeŭ cu domnia aceștei pravoslavnice Teri-Rumănesci, am bine-voit de am înnoit și am întărit atât milele ce aŭ avut mai înainte, cât și această din urmă, ca să se păzescă neștrămutat, spre a fi sfintei mănăstiriî de ajutor și întărire, iar Domniei Mele și părinților Domniei Mele vecnică pomenire. Rugăm dar și pre alți frați Domni, cari în urma Noștră se vor învrednici a fi Domni și oblăduitoriî aceștii creștinesci țeri, să bine voiască a înnoi și a întări aceste mili, ca și ale Domniilor Sale mili să fie în urmă de alții în sémă ținute. Și am adeverit chrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod și cu credința prea iubiților Domniei Mele fiî, Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și D-lor cinstiți și credincioși boerii veliți ai Divanuluî Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Ban, pan Radu Golescu Vel Dvornic de Tera de-sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofet de Tera-de-sus, pan Radu Slătineanu

Vel Dvornic de Țera-de-jos, pan Dumitrașcu Racoviță Vel Dvornic al treilea, pan Istrate Kretzulescu Vel Dvornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu Vel Logofăt de Țera de-jos, pan Costache Suțu Vel Hatman, pan Michalache Manul Vel Dvornic za politie, pan Michalache Suțu Vel Spătar, pan Costache Vlăhuță Vel Postelnic, pan Athanasie Christopol Vel Logofăt al străinelor pricinî, pan Alecu Mavrocordat Vel Căminar, pan Dumitrache Manul Vel Comis, pan Michail Vel Pitar, și ispravnic pan Grigorie Ghica Vel Logofăt de Țera-de-sus; și s'a scris chrisovul acesta întru întâiul an dintru întâia domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunului Domniei Mele Bucuresci, la anul de la Christos 1813 Februarie 10, de Chiriță Logofăt de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 13.)

45. *Chrisovul mănăstirii Sfintului Gheorghe.*

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlahscoe.

Sfintei și dumnezeescei mănăstirii de aici din orașul Domniei Mele Bucuresci, unde se cinstesce și se prăznuiesc hramul sfintului marelui mucenic și de biruință purtător Gheorghe, care este zidită și înălțată din temelii de răposatul Constantin Vodă Brâncoveanu și închinată la sfintul și de viață priimitor mormîntul Domnului Nostru Isus Christos, și cuviosului egumenului, ca să-î fie milă de la Domnia Mea, să iea vinăriciul după moșia mănăstirii, ce se numesce Poenile, ot sud. Vlașca, câte doi bani de vadră și pârparul, după obicei. Așijderea să iea vinăriciul din Dêlul Curbei, i al Holoescilor, i Crângul, i Mărunțișul și Valea Bobului ot sud. Saac, iarășî câte doi bani de vadră și pârparul, pentru care acest vinăriciul de la sud. Saac întimplându-se prigoniri cu vinăriceri domnesci, scornind alte numiri noue în coprinsul vinăriciului mănăstirii, de care după jalba egumenului s'aă făcut cercetare din poruncă domnescă, atât aici de D-lui Vel Logofăt de Țera-de-sus, prin cei ce aă fost după vremi, cu vinăriciul mănăstirii i cu vinăriciul domnesc, cât și la fața locului s'aă cercetat de D-lui Vel Dvornicu Radu Golescu i de ispravnicul județului ce aă fost atunci, D-lui Biv Vel Logofăt Constantin Bălăceanu, și s'aă dovedit că poporul Curba este popor tot cu aceeași numire, Loloesca o numesc și Mărunțișul mare, Valea Crângului nu are nici o pricină, Mărunțișul îi dic Mărunțișul mic și Cotenî, și Cotenî numesc pentru că de dece ani încôce săteni ot Cotenî aă sădit vii într'acest popor a Mărunțișului și pentru această sădire nouă și numire a Cotenilor aă fost pricinî de apururea între vinăriceri domnesci cu mănăstirea, și în Valea Bobului este și Sorlița, carea Sorlița fiind o vâlcea mică cu puține vii, s'aă făcut și se ține atât din vechime cum și acum de Valea Bobului, nefiind despărțită, de undă aă luat mănăstirea, vecinindu-se mila vinăriciului mănăstirii cu milele vinăriciului altor mănăstiri, și după pliroforia ce aă dat D-lor mai sus numiți boeri în lêt. 1803, prin chrisovul ce aă dat Domnia Sa Constantin Vodă Ipsilant aă întărit ca, din tôte acele numiri noue și vechi, să iea mănăstirea vinăriciul, precum mai sus se cuprinde, și asemenea întărim și

Domnia Mea; pentru care, la vremea vinăriciului, egumenul său ómenii ce-î va orîndui să umble împreună cu vinăricerii domnesci, ca să scrie tot vinăriciul dintr'aceste popóre și, făcînd două catastișe asemenea unul cu altul iscălite și de vinăricerii domnesci și de omul mănăstirii, să aibă a luă mănăstirea câte doi bani de vadră și părpărul, iar cei-lalți câte doi bani de vadră și ploconul să ia vinăricerii domnesci. Așijderea să ia sf. mănăstire și otaștina, după obiceiul pămîntului, de la cei ce vor fi avînd vii pe moșia mănăstirii; și iar să fie sfintei mănăstiri milă de la Domnia Mea, să ia de la ocna Telega pe an bolovanii sare 200; să scutescă și de oerit oi 2.000, cari la vremea oeritului să aibă a se ridică cu pecetluitul Domniei Mele. Trei cărciumii în Bucuresci ce are mănăstirea, în cari își vinde vinul, să fie scutite de fumărit, de căminărit, de vamă, de vinul domnesc și de ortul vătășesc i de ori ce alte angarii vor da alte pivnițe, acestea să nu se supere. Să ție și lude 35, ómenii străini, pre cari găsindu-î să-î ducă la D-lor ispravnicii județului, ca să-î cerceteze, și fiind străini cu adevărat, să le dea adevărînțe pe numele și chipul lor, după cari să li se dea și pecetluiturile Domniei Mele, spre a fi în pace și ertați de tóte dăjdiile și angariile ce vor eși de la Vistieria Domniei Mele peste an în țéră, de nici unele val și hântuală să nu aibă; cari aceste milii le-aũ avut atât de la alți frați Domni de mai înainte i de la Domnia Sa Constantin Vodă Ipsilant, precum din chrisóvele ce le-am vėđut Ne-am adevărit. Decî învrednicindu-Ne Domnul Dumneđeu cu domnia acestei pravoslavnice Țării-Rumănesci, după evlavia ce avem către sfintele lui Dumneđeu locașuri, mai vîrtos către sfintul și de viéță primitor mormîntul al Domnului Nostru Isus Christos, Ne-am milostivit printr'acest cinstit și bine închipuit chrisov al Domniei Mele și întărim milele ce se cuprind mai sus, ca să se păzescă neștrămutat. Rugăm dar și pre alți frați Domni, cari în urma Nóstră se vor învrednici a fi oblăduitori acestii creștinesci țeri, să bine-voiască a înnoi și a întări aceste milii, ca și a Domniilor Sale milii și faceri de bine să fie în urmă de alții ținute în sémă. Și am adevărit chrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele Ió Ioan Gheorghe Caragea Voevod i cu credința prea iubiților mei fiu, Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și D-lor cinstiți și credincioși boerii velii: pan Constatin Filipescu Vel Ban, pan Radu Goleșcu Vel Dvornic de Țera-de-sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofet de Țera-de-sus, pan Radu Slătineanu Vel Dvornic de Țera-de-jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Dvornic al treilea, pan Istrate Kretzulescu Vel Dvornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu Vel Logofet de Țera-de-jos, pan Costache Suțu Vel Hatman, pan Michalache Manu Vel Dvornic za politie, pan Michalache Suțu Vel Spătar, pan Constantin Vlahuț Vel Postelnic, pan Atanasie Christopolu Vel Logofet al străinelor pricinii, pan Aleco Mavrocordat Vel Căminar, pan Dumitrache Manul Vel Comis, pan Michail Vel Pitar, pan Grigorie Ghica Vel Logofet de Țera-de-sus; și s'aũ scris chrisovul acesta la anii de la Christos 1813 Februarie 15, de Nicolae Logofetel de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 14.)

46. *Pitac către Episcopul Argeșiu, Banul Filipescu și Dvornicul Goleșcu, să nu vîndă egumenul Radului-Vodă venitul moșilor fără de scirea D-lor.*

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlahscoe.

Iubitorule de Dumneșeu Sfinția Ta Episcópe Argeșiu și D-ta Vel Bane Constantine Filipescule și D-ta Vel Dvornice de Țera-de-sus Radule Goleșcule, fiind că mănăstirea Radului-Vodă, din réua economie și bicisnicie a egumenului ce a murit, a ajuns în próstă stare și se află cufundată în grele datorii, precum vè este sciut, de aceea poruncim Domnia Mea și vè însărcinăm cu acéstă îngrijire, ca egumenul cest de acum să nu fie volnic, fără de scirea Sfinției Tale și a D-vóstre, să vîndă sau să facă schimb vre-un lucru de ale mănăstirii, precum nici arendă de moșie, vie, móră, sau de prăvălie să vîndă la cine-vași, fără de a vè da de scire, iar mai vîrtos vîndarea sau schimbul de lucruri nemișcătore nici într'un chip nu póte face împotriva cuprinderii domnescului chrisov, ce este întocmit pentru orînduelile mănăstiresci, ci ori-când va fi ca să se vîndă vre-o arendă, să vi se deă de scire și, de veți găsi cu cale prețul ce se va arătă, așa să se facă acea vîndare, ca cu acei bani cu încetul, încetul, să se iconomisescă plata datoriilor acéștii mănăstiri; care acest nizam și poruncă a Domniei Mele să o faceți cunoscută și cestui de acum egumen, ca să nu îndrăsnescă a face vre-o vîndare de arendă fără de scirea Sfinției Tale și a D-vóstre, căci acea vîndare nu va fi ținută în sémă. Tolco pisah gpd.—1813 Febr. 19

(*Cod. LXXIV, fila 28 v.*) (Veđi la pag. 108 și altă dispozițiune.)

Cartea sfintei și dumneșeescei mănăstiri Codrenii.

Dat-am domnesca Nóstră carte sfintei și dumneșeescei mănăstiri Codrenii din sud. Ilfov, ca să aibă a luă vinăriciú din poporul Valea Scăeni sud. Saac câte doí bani de vadră și părpărul, de unde aú luat și până acum tot-dea-una, pentru că acéstă milă aú avut-o numita mănăstire din vechime cu cărțile de la frații Domni de mai înainte, cari cărți cu tóte că i s'aú rēpus, dar mila fiindu-í sciută, a pururea s'aú păzit și s'aú urmat, de aú luat-o pe toți anii nesmintită, și Domnia Sa Alexandru Vodă Moruz, prin cartea ce aú dat, care o vėđum, cu lét. 1800 Martie 15, arată că prin cercetarea ce aú făcut, pliroforisindu-se de la înșiși vinăricerii domnesci, ce aú fost după vremi cumpărători și rînduiți cu vinăriciul la acel județ, că pururea și-aú luat numita mănăstire acéstă milă de vinăriciú, drept aceea Ne-am milostivit și Domnia Mea de am înnoit și am întărit acéstă milă, ca de acum înainte să iea vinăriciú după cum aú luat și până acum, de care poruncim, tacsidarule i slujbașilor vinăriceri, ce veți fi după vremi, urmare sau supărare împotriva să nu faceți; i saam recheh gpd. — 1813 Februarie 20.

(Pecetea gpd.)

Biv Vel Medelnicer,

Vel Logofēt,

(*Cod. LXXVII, fila 57.*)

48. *Chrisovul mănăstirii Câmpulunglui.*

Sfintei și dumnezeescii mănăstiri, ce se chiamă Câmpulung, unde se cinstesce și se prăznuiesc hramul Adormirea Prea Sfintei Stăpânei Nostre de Dumneșeu Născătoare și pururea Feciorei Mariei, și Sfintei Sale Părintelui Chir Costandie, proin năstavnic acestii sfinte mănăstiri, și tuturor părinților călugări cari vor fi lăcuiitori într'acest sfânt lăcaș, ca să fie sf. mănăstiri toate milele câte sunt date și miluite de răposatul Mateiu Basarab Voevod, ctitorul sf. mănăstiri, care milă și dani le-au ținut sf. mănăstire și până în vremea de acum, 'căci aflându-se această sf. mănăstire sub munte, la un loc foarte strimt și cu anevoe de hrană și cu mare scădămînt și lipsă întru toate semănăturile pământului, de care lucru și Domnia Mea, după tocmirea și mila acelor vrednici de pomenire ctitori dintâi, cari au dăruit și au miluit și au adaos sf. mănăstire cu cele ce i s'au cădut, Domnia Mea încă întăresc și înnoesc prin acest cinstit chrisov al Domniei Mele toate acestea. Întâiu, obștea care este în sf. mănăstire să fie înnoită și legată desăvârșit după cum au fost și mai înainte, și năstavnic om străin din altă parte să nu fie, și nici într'un chip să nu se primescă, fără numai dintre lăcuiitorii mănăstirii, cu voia și cu tot soborul sf. mănăstiri. După acesta să aibă sf. mănăstire a lua vama din târgul de acolo, din Câmpulung, după obicei, din ori-ce bucate și marfă ar aduce alți oameni străini de prin alte părți și de prin alte sate, de le-ar vinde acolo în oraș (afară numai din orașani, fiind-că ei dintr'un început vama n'au dat) și afară din boerii cei mari, cari își vor vinde bucatele lor acolo; iar cari vor face neguțătorie, unii ca aceia să și dea cu toții vama după obicei, verice fel de om ar fi, iar căminărit de ori-câte buți vor vinde acolo în târg, atât de la alți oameni străini, cât și de la orașeni, să aibă a lua de bute o vadră, pe care să o plătescă cu bani, după cum o vor vinde în cârciumă, și de carul cu pesce încă să iea, atât de la străini cât și de la orașani, pesce oca 5 și bani 9, pentru căci căminăritul și de carul de pesce oca 5 și bani 9 tot-deauna au dat și orașenii la mănăstire până acum; și vama sborului ce se face la sf. Ilie Proorocul și taler 100 din vama de la Dragoslavele și vinăriciul din delul Brătulescilor sud. Muscel, câte doi bani de vadră și pârșarul după obicei; încă să aibă a lua de la oca Telega holovan de sare una sută; și lude 20, oameni fără pricină, străini, pentru cari luând adevărință de la D-lor ispravnicii județului pe numele și chipul lor, să li se dea și pecetluiturile Domniei Mele, spre a li apărați de toate dăjdiile și angariile veri câte ar eși peste an în țară, ca să fie pentru slujba și ajutorul sf. mănăstiri, pentru că această milă au avut-o sf. mănăstire atât de la alți frați Domni de mai înainte, cât și de la Domnia Sa fratele Alexandru Vodă Ipsilant, prin chrisovul Domniei sale, ce-l vedum, cu lét. 1775, i de la Domnia Sa fratele Michai Vodă Suțul, prin chrisovele Domniei Sale dintru amîndouă domniile, ce le vedum Domnia Mea, însă unul cu lét. 1784 Ianuarie 20 și altul cu lét. 1792 Martie 29, i de la Domnia Sa fratele Domn Alexandru Constantin Moruz Voevod, precum din chrisovul Domniei Sale, ce-l vedum, cu lét. 1893 Iunie 8, Ne-am pliroforisit. Drept aceea, învrednicindu-Ne Domnul Dumneșeu și pre Noi cu domnia acestii pravoslavnice țeri, am bine-voit de am înnoit și am întărit milele și tocmela sfintei mănăstiri

ce s'a ȃis mai sus, ca s'a p'otă fi sfintei mănăstiri de ajutor și de întărire și părinților călugări de chivernisire, iar Domniei Mele și părinților Domniei Mele vecinică pomenire. Așijderea, și în urma Domniei Mele, pre care va orinduî Dumneȃeu a fi Domn și oblăduitor a acestuî cinstit scaun al Țeriî-Rumănescî, aũ din fiuî noștri, aũ din nēmum Domniei Mele, saũ din nēm străin, poftim și rugăm cu numele Domnuluî Dumneȃeu celuî ce este în Troiță proslăvit, ca s'a înnoiască și s'a întărescă t'ote milele și tocmelele sfintei mănăstiri, ce se arată mai sus, ca s'a aibă ajutor de la Prea Curata Maica Domnuluî Nostru. Și am întărit chrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și D-lor cinstiți și credincioși boeriî veliți ai Divanuluî Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Ban, pan Radu Golescu Vel Vornic de Țera-de-sus, pan Grigore Brăncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofet de Țera-de-sus, pan Radu Slătineanu Vel Vornic de Țera-de-jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Vornic al treilea, pan Istrate Kretzulescu Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu Vel Logofet de Țera-de-jos, pan Constantin Suțu Vel Hatman, pan Michalache Manu Vel Vornic de politie, pan Michalache Suțu Vel Spătar, pan Costache Vlahuț Vel Postelnic, pan Atanasie Christopol Vel Logofet al străinelor pricinî, pan Nistor Vel Clucer, pan Dumitrache Manu Vel Comis, pan Costache Caracaș Vel Clucer, pan Michail Vel Pitar, și ispravnic pan Iordache Slătineanu Vel Logofet de Țera-de-jos, scriindu-se chrisovul acesta la întâiul an dintru întâia domnie a N'ost'ra, aici în orașul scaunuluî Domniei Mele Bucurescî, la anii de la zidirea lumei 7321, iar de la nascerea Domnuluî Nostru Isus Christos 1813 Februarie 20, de Costache Logofet de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 330.)

49. *Chrisovul sfintei mănăstiri Raduluî-Vodă.*

*Milostiuu Bojiu, Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar
zeme vlachscoe.*

Cinstitei și dumneȃescei mănăstiri Raduluî-Vodă de aici din Bucurescî, unde se cinstesce și se prăznuesce hramul sfintei și nedespărțitei Troițe, și cuviosuluî archimandrit și egumen al acesteî mănăstiri Chir ca s'a fie sf. mănăstiri milă de la Domnia Mea, s'a aibă a luă vinăriciuul din dēlul Lupescilor de lângă Bucurescî cāte doi bani de vadră și pārpāruul, cum și osebit din dēlul Vălenilor ot sud. Mușcel cāte patru bani vadră și pārpāruul după obiceiũ; osebit s'a aibă sf. mănăstire scaunele de tăiatul cārnei cāte vor fi într'acel dēl al Vălenilor, însă pe moșia mănăstiri, venitul lor s'a fie al mănăstiri; și iar s'a aibă a luă sf. mănăstire de la cel ce vor fi avēnd vii pe moșia mănăstiri otaștina pāmintuluî după obiceiũ, din douē-ȃeci vedre vin o vadră, însă pentru otaștină vin s'a iea, iar nu bani; așijderea s'a aibă sf. mănăstire întru stăpānire t'ote pāraginile de vie

din délul Vălenilor ot sud. Muscel, ce sunt pe moșia mănăstirii, fiind volnic egumenul al acestei mănăstiri a le da la alții orî-căruia va vrè să le lucreze, și să dea scrisorea cuvioșiei sale fieș-căruia, cu care scrisore viind aici la Domnia Mea, să i se facă și cartea Domniei Mele a stăpâni nestrămutat și încă vor fi nesuperați de pogonărit trei ani, până vor luă rōdă dintr'acele vii; însă acesta o țicem pentru viile ce vor fi paragină mai dinainte, iar pentru viile ce se vor fi părăginit dintr'acastă rēsmeriță trecută, aū avut soroc trei ani de la începerea păcii, și cari nu vor fi venit într'acel soroc să le lucreze, atunci să se urmeze și pentru acestea ca și pentru cele-lalte, după cum se cuprinde mai sus: a le da egumenul orî-căruia va vrè să le lucreze; încă să mai fie volnic cuviosul egumen a orîndui gărdurări precum și într'alte deluri și, orî ale cui vite va prinde prin vii făcând stricăciune, să le iea obicnuita glōbă, precum și alți gărdurari; așijderea să aibă a scuti pe tot anul oi 500 de oerit, drepte ale mănăstirii, cum și lude 20 poslușnici să ție pentru trēba mănăstirii, cari să fie scutiți și apērați de tōte dājdiile și orînduelile veri-câte ar eși de la Vistierie și de la cămara Domniei Mele peste an în țēră, de nici unele val și supērare să nu aibă; deosebit și țirgul ce este obicnuit de se face la Văleni sud. Muscel, pe moșia mănăstirii, să nu aibă voe nici vameșii nici alții a-l mută din locul lui cel obicnuit, nici să se facă împrejur alt țirg, spre a aduce cheder acestui vechiū; să aibă a luă sf. mănăstire pe fieș-care an de la ocna Slānic bolovanī sare 200. Așijderea și mănăstirea Tutana, metoh acești mănăstiri Radu-Vodă, să ție 20 omeni scutiți, care să fie străini, din alte țeri, căroră, făcēndu-li-se cercetare după orînduiala Vistieriei, să li se dea și pecetluiturile Domniei Mele la mână, spre a-i avē în pace și nesuperați, ca să fie de poslușania sf. mănăstiri. Deci la vremea vinăriciului să aibă mănăstirea a orîndui om, ca dimpreună cu vinăricerii domnesci să scrie vinăriciul dintr'acel dél Vălenii ot sud. Muscel și, făcēnd douē cataștișe asemenea unul ca și altul, iscălite fiind și de vinăricerii domnesci și de omul mănăstirii, din cincī bani de vadră ce este de plătesc dajnicii, să iea mănăstirea patru și pārpărul și împreună cu catastihul să aducă toți banii la mănăstire, fār de a se amestecă vinăricerii domnesci la banii mănăstirii, și vinăricerii domnesci să iea un ban de vadră; cari aceste milī le-aū avu-sf. mănăstire, atât de la alți frați Domni de mai înainte, cât și de la Domnia Sa rēposatul Alexandru-Vodă Ipsilant, precum din chrisovul Domniet Sale, ce-l vēđum, cu lét. 1797 Septembrie 3, Ne-am adeverit. Decī învrednicindu-Ne și pre Noī Domnul Dumneđeu cu dōmnia acestei pravoslavnice Țēri Rumānesci, am bine-voit de am înnoit și am întărit milele acestea, ca să se păzescă nestrămutat, spre a fi sf. mănăstiri de ajutor și de întărire, iar Domniei Mele și rēposăților părinților Domniei Mele vecnică pomenire. Rugăm dar și pre alți frați Domni, cari în urma Nōstră se vor învrednici a fi oblăduitori acești creștinesci țeri, să bine-voiască a înnoi și a întări milele acestea, ca și ale Domniilor Sale milī și faceri de bine să fie în urmă de alți ținute în sēmă. Și am întărit chrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod i cu credința prea iubiților Domniei Mele fiū, Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și D-lor cinstiți și credincioși veliți al Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Ban, pan Radu Goleșcu Vel

Vornic de Țera-de-sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofăt de Țera-de-sus, pan Radu Slătineanu Vel Vornic de Țera-de-jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Vornic al treilea, pan Istrate Kretzulescu Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu Vel Logofăt de Țera-de-jos, pan Costache Suțu Vel Hatman, pan Michalache Manu Vel Dvornic za politie, pan Michalache Suțu Vel Spătar, pan Costache Vlahuț Vel Postelnic, pan Atanasie Christopol Vel Logofăt al srtăinelor pricinii, pan Aleco Mavrocordat Vel Căminar, pan Dumitrache Manu Vel Comis, pan Michail Vel Pitar, și ispravnic pan Grigorie Ghica Vel Logofăt de Țera-de-sus; și s'a scris chrisovul la întâiul an dintru întâia domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunului Domniei Mele București, la lăt. 1813 Februarie 22, de Nicolae Logofăt za Divan.

50. *Pitac către Episcopul Argeșiu i Banul Constantin Filipescu și Dvornicul Radu Goleșcu.*

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.

Iubitorule de Dumneđeș Sfinția Ta Episcopoe Argeșiu, i D-vostre cinstiților i credincioși boerilor Domniei Mele Vel Bane Constantine Filipescule și Vel Vornice Radule Goleșcule, fiind că Preaosfinția Sa proin Patriarch al Țarigradului Chir Grigorie, ce se află acum la mănăstirea Ivirului, unde este metania Preaosfinției Sale, cât și obștea celor de acolo părinți sînchinovioți, prin scrisorile ce au trimis Domniei Mele fac arătare că, pentru multa datorie întru care au încăput mănăstirea de aici a Radului-Vodă, din pricina a relei economii a egumenului Ignatie ce au murit, cer ca pecetea acestei mănăstiri de acum înainte să se facă în trei părți, din cari una să o ție cest de acum egumen Teodosie Archimandritul, alta să se ție de către archimandritul Meletie și alta de către Chiril Musicos, ce se află aici Exarchi trimiși de acolo, până vor veni aici doi proin egumeni ce se orînduesc epitropi de la mănăstirea Ivirul, ca să se dea atunci la cuviosia lor acele două părți din pecete, și nimenea din cești trei de aici să nu facă vre-o urmare fără de scirea celor-lalți măcar la cea mai mică trebă a mănăstirii, și acestă cerere fiind cuviinciosă și primită Domniei Mele, poruncim ca, îndată făcându-se pecetea mănăstirii în trei părți, să se dea de Sfinția Ta și de către D-vostre câte una la fieș-care din mai sus arătatele obraze, fără de a se face însă cătuși de puțină strămutare cuprinderii pitacului Domniei Mele ce s'au dat în trecutele țile către Sfinția Ta și către D-vostre pentru îngrijirea ce v'am însărcinat a avé asupra vîndărilor de arendi ale moșiilor mănăstirii Radului-Vodă și a neînstrăinării vre-unui lucru nemisăcător. Tolco pisah gpd.— 1813 Februarie 22.

Vel Logofăt.

(Cod. LXXIV, fila 32 v) (Veđi documentul de la pag. 104.)

51. *Cartea Savei Deftereș.*

Fiind-că Sava Deftereș, din mică vîrsta sa aflându-se slujind Curții gpd., au avuț milă prin cartea Domniei Sale Constantin Vodă Ipsilant, ce o veđum

Domnia Mea, cu lét. 1803, a tiné lude 4, ómení făr de pricină de dajd'ie, cum și o pivniță, aici în Bucuresci, care fiind-că acum aũ ajuns la multă slăbiciune și neputință, mai virtos și cu casă grea fiind, Ne milostivim și Domnia Mea asupra-í de-í înnoim și-í întărim această milă, adecă ca să aibă a tinó lude patru, ómení făr de pricină de dajdie, cum și o cârciumă, aici în orașul Bucuresci, scutită și apărată de fumărit i căminărit și de alte angarií. Drept aceea poruncim Domnia Mea ca întocmai să se urmeze; i saam re-
ceh gpd. — 1813 Februarie 22.

Vel Logofet Ghica.

(Cod. LXXVII, fila 43.)

52. *Pitac către Metropolitu și către veliți boeri, ca să se stringă la Curte să judece pricina lui Neofit egumenul Zamfirénu.*

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.

Preaosfinția Ta Părinte Metropolit și D-vóstre veliților boeri ai Divanului Domniei Mele, pricina de judecată ce aũ avut în anul trecut o femeie din sud. Saac cu acest Neofit egumen ot schitul Zamfira, atât înainte Divanului, cât și la Domnescul Nostru Divan, i hotărîrea ce am dat Domnia Mea asupra pricinii, tóte vă sunt sciute și, în condicele Divanului fiind trecute, puteți luă și acum pliroforie pe larg de cele urmate și hotărîte și osebit să vă pliroforisiți de s'aũ pus în lucrare acea hotărîre întocmai și făr de schimbare; asupra căruia acestui Neofit fiind-că și acum s'aũ ivit alte pîrî din partea unor locuitori de la numitul județ, arătătoare de alte prospete netrebnice urmări ale sale următore celor de mai înainte, prin judecată dovedită, precum veți luă pliroforie, nu numai din însciințările ispravnicilor, ce se află la cancelaria Divanului Domniei Mele, ci și chiar dintr'un zapis al unuia din jăluitoarii lăcuitoarii ce se găsece asupra sa fiindu-l drept ajutorul său și având curată cuprindere, că nóptea mergend acest Neofit la casa lui cu slugile sale, l'aũ pus la bătae; de aceea am fost trimis Domnia Mea mumbașir Logofet al Divanului cu domnésca Nóstră volnicie, ca să-l aducă aici în cercetare, și unde se așteptă aducerea lui, aũ adus însciințare orînduitul mumbașir că nóptea aũ dosit din județ și de atunci până acum, după atâtea porunci ce am dat Domnia Mea, abia s'aũ găsit (urmarea acésta închipuitoare de învinovățire cunoscută și de însuși); drept aceea poruncim Domnia Mea, ca mâne Marți, adunându-vă cu toți aici la domnésca Nóstră Curte, unde aducându-se și el față, și vedându-se atât acea de anul trecut hotărîre a Domniei Mele, cât și tóte cele-lalte *engrafa*, ce s'aũ đis mai sus, să-l judecați și, chibzuind cele cu cale și după cuviință asupra urmărilor sale, să Ne arătați prin anafora. Tolco pisah gpd. — 1814 Februarie 23.

(Cod. LXXIV, fila 104 n.)

53. *Chrisovul sfintei mănăstiri Arnota.*

Minunat este Dumneđu întru Sfinții săi (dice proorocul și Impăratul David), pentru că prin mijlocirea lor, ca prin nisce organe și vase cu-

rate și alese ale Sfântului Duh isvorăscă tămăduirii norodului și ajutor întru nevoile și patimile lor, după darul ce li s'au dat, ca unor aleși ai săi, între cari și Sf. Michail Sinaidul, ca un locaș vrednic al Prea Sfântului Duh, prin darul tămăduirilor ce au de la Dumneșeu, arătându-se făcător de minuni și izbăvitor de patima locustelor, nu puțin ajutor au cunoscut țera acesta în câtă vreme s'au arătat acest fel de juvină vătămătoare ródelor pământului, atât mai înainte în vremi trecute, cât și acum în cele de pe urmă, cunoscând țera mult folos din ajutorul acestui sfânt, a căruia sfântă mână fiind-că se află păzindu-se aici în țără la mănăstirea Arnota sud. Vilcea, care este zidire domnescă slobodă țării, unde se cinstesc și se prăznuiesc hramul soborul sfinților mai marilor Voevođi ai oștilor ceresci Archanghelii Michail și Gavriil, cade se în adevăr, atât pentru cele trecute ajutoarele ce au cunoscut țera, cât și pentru folosul și izbăvirea cea desăvârșită care și de acum înainte cu rugăciune se cere și se nădăjduiesc de obște a o ave țera prin mijlocirea și rugăciunile acestui sfânt de milostivul Dumneșeu și pentru semnul evlaviei a se face locașului sfinției sale un ajutor cuviincios din milele domnesci, mai virtos fiind această sfântă mănăstire zidită la un loc înalt cu multă trebuință de ajutor la trebuințele sale; drept aceea am bine-voit Domniea Mea de am înnoit și am întărit milele ce au avut, adecă: să ia vinăriciū câte doi bani de vadră și părpărul din satul Cotescoi, Bărbătescoi, Dobriceni și Bogdănesci sud. Vilcea, și osebit să ia taleri 100 din oerit, taleri 100 din dijmărit, taleri 100 din vinăriciū și taleri 50 din vama Craiovei, pentru unt-de-lemn, făclii și tămăe, cari acești bani să-i dea cumpărătorii acestor slujbe din județele ot preste Olt pentru banii cămării, iar când slujbele acestea vor fi în credință, să i se dea de la Vistieria și cămara Domniei Mele; însă egumenul să aibă vechil aici, ca la vremea vânzării slujbelor să se ia și banii mănăstirii de la cumpărătorii, precum s'au luat și până acum. Așijderea să i se dea și câte 100 bolovanii sare de la Ocenele mari sud. Vilcea pe fieș care an, să scutescă și oi 100 de oerit, precum și lude 10 străini să i aibă de-apurarea nedajnică și scutiți, cărora să li se dea de la Vistieria Domniei Mele pecetluituri, cu care această milă de bani și ajutor de omeni îndatorim pre egumen să fie silitor a face cele trebuincioase dresuri și întemeeri spre buna podobă și înfrumusețarea sf. mănăstirii și a bisericii, atât la cele din lăuntru, cât și la cele de afară zidiri și împrejmuiri, ca să se afle pururea în starea ei; cari aceste mii le-au avut sf. mănăstire de la alți frați Domni de mai înainte, însă din chrisovul Domniei Sale Alexandru Vodă Ipsilant ot lét. 1797 Iulie 8, după chrisovul Domniei Sale fratelui Alexandru Vodă Moruz ot lét. 1799 Septembrie 3, și din chrisovul Domniei Sale Constantin Vodă Ipsilant ot lét. 1803 Iulie 29. Decă, învrednicindu-Ne Domnul Dumneșeu și pre Noi cu domnia acestii pravoslavnice Țării-Rumănesci, am bine-voit, după rîvna ce avem către sfințele lui Dumneșeu locașuri, de a le întemeia și mai virtos pentru ajutorul ce fără de îndoială îl nădăjduim de la sfântul, de am înnoit și am întărit milele acestea, ca să se păzescă nestrămutat; pentru care nu suntem la îndoială că și frații Domni din urma Năstră, pentru evlavia și pentru folosul cel nădăjduiesc țera de-apurarea de la ajutorul acestui sfânt, vor bine-voi a înnoi și întări locașului sfinției sale privilegiul acesta. Și am întărit chrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele lă Ioan Gheorgho

Caragea Voevod i cu credința prea iubiților Domniei Mele fiu, Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și D-lor cinstiți și credincioși boeri veliți ai Divanului Domniei Mele și ispravnic pan Grigorie Ghica Vel Logofet de Țera-de-sus; și s'au scris chrisovul acesta la întâiul an dintru întâia domnie a Domniei Mele aici în orașul scaunului Domniei Mele București, la lét. 1813 Februarie 23, de Nicolae Logofetel de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 24 a.)

54. Cartea mănăstirii Gruicul.

Sfintei și dumnezeescei mănăstirii Gruicul din sud. Ilfov, ca să aibă milă de la Domnia Mea lude 10, omeni străini și fără pricină de dajdie, pre cari acum să-î găsească și să-î aducă din străinătate. căroră, după cercetarea ce li se va face de către D-lor ispravnicii județului, fiind străini cu adevărat, să li se dea adeverință pe numele și chipul lor, spre a li se da și pece-tluiturile Domniei Mele, că să fie în pace și nesuperați de către nimeni, a fi de ajutor și poslușania sfintei mănăstiri, care această milă au avut-o prin cărți domnesci și de la acei mai dinainte frați Domni. Drept aceea Ne-am milostivit și Domnia Mea de am înnoit și am întărit această milă, ca să se păzescă nestrămutat; de care poruncim Domnia Mea ispravnicilor i altor zapcii, nimeni nici un fel de supărare să nu le facă, că așa este porunca Domniei Mele; i saam receh gpd — 1813 Februarie 24.

(Cod. LXXVII, fila 56.)

55. Cartea bisericii Răsvadu din sud. Dîmbovița pentru milele ce are.

Fiind-că sfînta biserică de pe moșia Răsvadu ot sud. Dîmbovița a răposatului Vornicului Scarlat Greceanul, prin cărțile fraților Domni de mai înainte, au avut milă ca să iea pe tot anul vinăriciū din toate viile dajnicilor după acea moșie Răsvadu câte 5 bani de vadră și părparul după obiceiū, atât din viile ce se află acum lucrate, i din cele părăginite ce se vor destupă, cât și din cele ce se vor mai face de aici înainte din pajiște, și la vremea vinăriciului să umble omul ce se va orîndui de la casa acesta a strînge pe deplin vinăriciul acesta, fără de a se amestecă întru nimic vinăriceriī domnesci, prcum Ne-am adeverit Domnia Mea, atât din cartea răposatului Domn Michail Suțu Voevod, cât și din condica Divanului. Drept aceea, învrednicindu-Ne Domnul Dumneđeu și pre Noi cu domnia acestiī pravoslavnice țeri, am bine-voit de am înnoit și am întărit mila acestiī biserici, ca să i se păzescă nestrămutat, spre a fi bisericii de ajutor când se va strică i la cele trebuinciose de chivernisire, iar Domniei Mele vecinică pomenire; poruncim Domnia Mea și vouē vinăricerilor, nimeni întru nimic să nu aveți a vă amestecă la această milă a bisericii; i saam receh gpd.— 1813 Februarie 26.

(Cod. LXXVII, fila 129)

Prea Înălțate Dómnne,

După luminată porunca Înălțimii Tale, ce ni se dă la această jalbă a doi preoți, anume Popa Nicolae și Popa Tudor de la schitu Bradul ot sud. Vlcea, au venit înaintea mea unul din ei anume Popa Nicolae și, făcând cercetare, mă pliroforisiiu că acest schit se află între petre și munte depărtat de locuințe de ómeni, fără de moșie sau alt venit de unde-va, unde se află și un stareț schimnic anume Ștefan, și cu óreș-care milă domnescă i cu ajutorul creștinilor se ține acest schit, aflându-se numiții preoți slujitori la sfințele slujbe, însă schitul are prin cărțile Luminaților Domnii lude doi, străini, poslușnicii, scutiți, i 50 de oi și 50 stupi scutite, iar preoții acești doi prin cartea Măriei Sale Constantin-Vodă Ipsilant, ce o veduiu la mâna lor, cu lét. 1806 Iulie 4, au apărare de orî-co podvedii și angariii vor fi pe alți preoți, și acum oi fac rugăciune Măriei Tale a li se hărăzi și scutirea de oerit i dijmărit i vinăriciú, căci au câte 50 oi cu capre i câte pușintei stupi, de se ajută la hrana lor într'acel loc sterp, a cărora rugăciune rămâne la înaltă milostivirea Măriei Tale. — 1813 Februarie 26.

Vel Logofăt.

56. Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlaschoe.

Primită fiind Domniei Mele cererea jăluitoilor, poruncim D-tale Vel Logofete de Țera-de-sus, să se înnoiască atât sinetul schitului întocmai după cuprinderea celor vechi, cât și sinetul lor cu adaosul ce ni se arată printr'acastă anafora a D-tale. — 1813 Martie-1.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXIII, pag. 244.)

De vreme ce sfântul și dumneđeescul locaș din orașul Domniei Mele Slatina ot sud. Olt, la care se cinstesc și se prăznuesce hramul Adormirii Prea Sfintei Născătoare de Dumneđeú și pururea Feciórei Mariei, ce este zidită din temelie de răposatul Iane Slătineanu Vel Medelnicer și de frațele D-sale Nicolae Slătineanu, l'au și împodobit cu tóte trebuințele cele cuviincióse atât din lăuntru cât și pe dinafară, după cum tóte se cuprind în cartea D-lor de afieromata; iar la vremea ce din voe dumneđească a fost venit aici în pămîntul țerii acel sfînt și de vieță făcător lemn din cinstita și de vieță făcătóra Crucea Domnului Nostru Isus Christos de la Sfînta Agoră i de la sfînta mănăstire Xeropotamul, fiind-că a fost arătat minuni și binișaguri aici în pămîntul țerii, cu creștinescul și pravoslavnicul acesta norod, D-lui cinstitul și credincios boerul Domniei Mele Radu Slătineanu Vel Vornic de Țera-de-jos, din rivnă dumneđească, s'a fost îndemnat de a închinat acest sfînt locaș la acea dumneđească mănăstire Xeropotamul pentru pomenirea némului său, la care și D-lor veliții boeri s'au fost îndemnat pentru închinăciunea acésta de au miluit și au dăruiit pe acest sfînt locaș cu țigani, cu vii, cu moși, cu dobitoce, cine cu ce i-au luminat Dumneđeú, care atât alți frați Domnii de mai înainte, cât și Domnia Sa

fratele Nostru Domn Alexandru Ipsilant Voevod, i Domnia Sa răposatul Nicolae Caragea Voevod, i Domnia Sa fratele Michaiu Suțu Voevod, i Domnia Sa fratele Alexandru Constantin Moruz într'amîndouă domniile, și Domnia Sa Constantin-Vodă Ipsilant, prin chrisóvele Domniilor Sale, ce le-am vădut Domnia Mea, aũ fost miluit și aũ ajutat acest sfînt lăcaș. ca să fie cu totulul tot slobod și în pace de tóte dăjdiile cîte ar eși peste an de la Vistieria Domniei Mele pe cele-lalte mănăstiri, cum și a ținé lude 10, ómenî străini, ca să fie de poslușania și ajutorul sfintei case, și *un dascál de învățatura copiilor, iarăși scutit*, și la vremea oeritului să scutescă oi 500, și de vinăriciũ și de dijmărit să fie nesupărate bucatele acestuî sfînt locaș; așijderea să aibă a luă vinăriciũ din dëlul Slătinei, însă din valea Strehărișului până la valea Clocociovului, cîte doi bani de vadră și pãrpărul. Drept aceea, după rugăciunea ce făcũ Domniei Mele mai sus numitul boer, Ne am milostivit Domnia Mea de am înnoit și am întărit tóte aceste mili ce aũ avut, ca să fie acestuî sfînt lăcaș de ajutor și întărire, iar Domniei Mele și răposatilor întru fericire părinților Domniei Mele vecinică pomenire; însă la vremea vinăriciului, când se vor trimite vinăriceriî domnesci, să aibă a merge și omul mănăstiriî, să scrie vinăriciul dimpreună și să facă două catastișe asemena unul ca și altul, iscălite și de vinăriceriî domnesci și de omul mănăstiriî, și așa strîngătorul banilor să aibă a luă pe sêma mănăstiriî de vadră cîte doi bani și pãrpărul, iar vinăriceriî domnesci ceî-lalți cîte doi bani și ploconul de nume, precum le va cuprinde cartea Nóstră, ce li se va da atunci la vremea vinăriciului. Și am întărit Domnia Mea chrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod și cu credința prea iubiților Domniei Mele fiî, Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și D-lor cinstiți și credincioși boeriî veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Ban, pan Radu Golescu Vel Vornic de Țera de-sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofêt de Țera-de-sus, pan Radu Slătineanu Vel Vornic de Țera-de-jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Vornic al treilea, pan Istrate Kretzulescu Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu Vel Logofêt de Țera-de-jos, pan Costache Suțu Vel Hatman, pan Michalache Manu Vel Vornic de politie, pan Michalache Suțu Vel Spătar, pan Costache Vlahuță Vel Postelnic, pan Atanasie Christopol Vel Logofêt al străinelor pricinî, pan Nestor Vel Clucer, pan Alexandru Mavrocordat Vel Căminar, pan Constantin Kretzulescu Vel Paharnic, pan Iordache Tufeanul Vel Stolnic, pan Dumitrache Manu Vel Comis, pan Costache Caracaș Vel Sluger, pan Michail Vel Pitar, și ispravnic pan Iordache Slătineanu Vel Logofêt de Țera-de-jos, scriindu-se chrisovul acesta la întâiul an dintru întâia domnie a Nóstră, aici în orașul scaunului Domniei Mele Bucuresci, la aniî de la zidirea lumiî lét. 7321, iar de la nascerea Domnului și Mântuitorului Nostru Isus Christos lét. 1813 Febr. 27.

Iordache Slătineanu Vel Logofêt.

(Cod. LXXVII, fila 65.)

57. *Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod.*

D-ta Vel Logofete de Țera-de-jos, am vădut arătarea ce Ne faci printr'această anafora, după care și bine voind Domnia Mea pentru ajutorul și meremetul bisericii domnesci ot Tîrgoviște, îi hărăzim acea câte o para de loc de a se luă pe séma bisericii, care se luă până acum de vameși, de vreme ce în ponturile și catalogul vămilor nu se cuprinde nimic pentru acesta, și pe lângă acest ajutor, îi hărăzim a avé și lude dece, ómeni făr de pricină de dajdie, cu această însă legătură ca eclisiarchul aceștii bisericii până într'un an să îngrijescă și să se siléscă de a o meremetisi după cuviință, căci de nu va fi următor până la anul a meremetisi, atunci nu numai aceste haruri le vom rădică Domnia Mea, ci încă și pe el îl vom lipsi din eclesiarchia acei bisericii; ci dar poruncim D-tale, să se facă cartea Domniei Mele cuprinđtore de aceste haruri, cu legătura și șartul ce se arată mai sus. — 1813 Martie 13.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofét.

Prea Înălțate Dómne,

Preotul popa Gheorghe, eclisiarchul bisericii domnesci din orașul Tîrgoviștei sud. Dimbovița, prin jalba ce au dat Înălțimii Tale arată că veniturile ce au avut această domnescă biserică după vreme i s'au rădicat și s'au dat bisericii domnesci de aici din Bucuresci, remăind cea de la Tîrgoviște numai cu nisce preoți i cântăreți și grămăticii scutiți; osebit arată, că împrejurul politiei Tîrgoviștei se face tîrg, pe moșia domnescă, pe totă săptămâna, Vinerea, și vameșii ieau de la fieș-care prăvălie și de la alți ómeni ce vin cu alte lucruri de vinđare câte o para de loc, făr de a se cuprinde acesta în catalogul vămilor, și cere a Te milostivi Măria Ta asupra aceștii bisericii domnesci, ca această para de loc, ce se ia de către vameși, să o hărăzesci Măria Ta sfintei bisericii, miluindu-o și cu câți vași scutelnicii din ómenii făr de pricină de dajdie, ca să se pótă ajutá la multele trebuințe ce are și la derăpănarea în carea se află, neavënd nici moșie, nici alte acareturi; care acest ajutor, de i se va face de către Înălțimea Ta, se rógă a se trece în chrisovul ce are biserica, care cere a i se înnoi; la a căruia jalbă mi se poruncesce de către Înălțimea Ta ca să cercetez starea aceștii bisericii domnesci din orașul Tîrgoviștei, cum și pentru acel avaet al paralei de loc, ce arată că-l ieau vameșii, de se cuprinde în ponturile și în catalogul vămilor ce le ieau vameșii în mânilor, și să arăt Măriei Tale în scris. Următor fiind, am cercetat, și voind ca să mă plioforisesc ce milă are biserica prin chrisovul care cere a se înnoi, îmi arată un chrisov al Măriei Sale Alexandru Vodă Moruz dintr'amîndouă domniile, cuprinđtor că biserica din Curtea domnescă de jos i biserica de sus și biserica sfintei Vineri să ție șése preoți i doi diaconi i patru cântăreți și cinci grămăticii, scutiți, atât ei, cât și drepte bucatele lor, de dijmărit i de vinăriciu și de oerit, i de fumăritul pivnițelor, i de cheltuiala tîrgurilor, de cai de olac și viile de pogonărit, când se va întâmplă a fi, iar vre-o altă milă pe obrazul acestor bisericii nu au. Am cercetat și pentru starea numitelor bisericii, și m'am îndestulat că au ajuns la próstă stare și dărăpănare, din pricină că ei moși

saŭ alte acareturi nu aŭ și milele ce aŭ avut când se află scaunul domnesc acolo s'aŭ luat de s'aŭ dat bisericilor domnesci de aici din Bucuresci; iar pentru avaeul paralei de loc ce le ieau vameși, cercetând în condicile Divanului, veduiŭ că nu se cuprinde în ponturile și în catalogul vămilor, oi se ieau de către vameși numai ca un obiceiŭ, ce se obiceiuesce de se iea parale de loc și de către stăpâniŭ altor moșiŭ mănăstiresci și boeresci pe cari se face tîrguri, și tîrgul acesta, fiind-că se face pe moșie domnescă, pe care ești Măria Ta stăpân, Măria Ta poți să hărăzesci acea para de loc ori la cine vei vré. Bisericile acestea însă fiind-că sunt domnesci, ale scaunului domnesc cel vechiŭ din Tîrgoviște, și aŭ ajuns la derăpănare și că o să ajungă după vremi la mai rea derăpănare este vedută și cunoscută; ca să se pótă dar meremetisi la derăpănarea în care se află și la care va ajunge după vremi, ca să nu ajungă la prăpădenie și pustiire, li s'ar cuveni un ajutor a li se face și, de vei bine-voi a Te mislostivi Înălțimea Ta de a li se face ajutor cu acea para de loc și cu acei scutelnici făr de pricină de dajdie, se va da luminată porunca Măriei Tale a se trece și aceste milii în chrisovul care cere a se înnoi, ca să Te faci Măria Ta nou ctitor și să fi pomenit în veci; de care nu lipsiŭ a arătă Înălțimiŭ Tale. — 1813 Februarie 28.

Istrate Slătineanu Vel Logofăt.

(Cod. LXXIII, pag. 521.)

58. *Chrisovul mănăstiriŭ Sfîntului Ioan din Bucuresci.*

Cunoscut și dovedit lucru este-și la mari și la mici și la tot creștinul ce viază în lume, că ori-carele socotesce a și chivernisi vieța prin fapte bune și plăcute lui Dumneđeŭ, nu numai pentru lauda cea vremelnică a numelui său se nevoesce, se sîrguesce, și mai mult și mai virtos se silesce pentru folosul sufletului și pentru nădejdea cea curată și adevărată a răsplătiriŭ faptelor bune de către marele și prea înaltul Dumneđeŭ, de vreme ce prin iubirea de Dumneđeŭ și prin lucrarea faptelor bune fiteș-care așteptă și nădejduesce răsplătire veșnică de la mila lui Dumneđeŭ și de la ómenŭ laudă și bune cuvînturi li se pricinuesc. In multe chipuri dar póte lucră cine-vași fapte bune, iar mai ales de tóte și prea primite și lui Dumneđeŭ cu totul plăcute sunt milele cari se dau și se afierosesc la dumneđeescile locașuri, unde tot-deauna neîncetat se laudă și se proslăvesce marele și prea puternicul numele lui; acestea dar și ca acestea din sfintele scripturi aușindu-le și cu inimă curată și învoiășată a le ímplini nevoindu-Ne, socotit-am Domnia Mea și pentru sfînta și dumneđeésca mănăstire de aici din orașul Domniei Mele Bucuresci, unde se cinstesce și se prăznuesce hramul Tăierea sfîntului cap al Sfîntului Prooroc Ioan Botezătorul Domnului, ce este zidită din temelie și cu tóte câte se ved de Domnia Sa răposatul Constantin Basarab Brâncoveanu Voevod, care mănăstire este metoh la sf. mănăstire a Sf. Prooroc Ilie de la din eparhia Ianina, asupra căriia rîvnind cu óreși-ce milă și ajutor, ca să Ne facem Noi ctitori, am hărăzit și am întărit printr'acest cinstit chrisovul Domniei Mele, ca să iea din vinăriciul domnesc de la doué popóre ce sunt în județul Secuenilor: Buduresci și Buzoeni, cât fine poporul acestor deluri și cât iea domnia vinăriciŭ de la toți cei ce plă-

tesc vinăriciū, câte doi bani de vadră și pârparul, iar gârdurăritul numai din poporul Bucurescilor, și în poporul Buzoeni fiind și alte numiri ce-i ȕic Bârboiul, care ține tot de Buzoeni și în Bârboiu i în Buzoeni se cuprinde aceste văi însă: valea Mănăstirii, valea Țiganului, valea Migălei, valea și fața Cepturei, valea Cosii și valea lui Stan, de unde au luat totdeauna mănăstirea vinăriciū, după cum și în catastișele de vinăriciū ale mănăstirii se cuprinde, pentru cari aceste popore Bârboiu i numirile viilor întimplându-se pricină de judecări, atât cu mănăstirea Snagovului cât și cu vinăricerii domnesci, și prin amăruntă cercetare dovedindu-se că sunt bune ale acestei mănăstiri, s'au făcut îndreptare ca să le ia tot mănăstirea vinăriciul; și 50 bolovană sare să ia pe an de la ocna Telega; așijderea să mai fie sf. mănăstiri milă de la Domnia Mea, să scutescă în toți anii. oi 600 de oerit, pentru care la vremea oeritului să i se facă pecetluitul Domniei Mele de rădicătură; și un scaun de carne aici în orașul Bucuresci să aibă, apurat de dijmărit, de erbărit, de vamă și de tôte alte angarij ce dau scaunele, acestea să nu se supere; și lude 25 să ție, însă omeni străini, pentru poslușania și ajutorul la trebile sf. mănăstiri, pre cari găsindu-i și dându-i la D-lor ispravnicii județului ca să-i cerceteze, și fiind străini cu adevărat, să le dea adeverință pe numele și chipul lor, după care să li se dea și pecetluituri gpd., spre a fi în pace și nesuperați de tôte dăjdiile și angariile ce ese peste an în țeră; pentru care milă vedum Domnia Mea atât chrisovele altor frați domni, cât și chrisovul Domniei Sale fratelui Constantin Alexandru Ipsilant Voevod, ce-l vedum, cu lét 1803 Septembre 15. Deci învrednicindu Ne Domnul Dumneșeu cu domnia acestei pravoslavnice Țeri-Romănesci, Ne-am milostivit de am înnoit și am întărit milele aceste, să i se păzescă nestrămutat. Pentru care am dat acest cinstit și bine închipuit chrisov al Domniei Mele, întărit cu însăși credința Domniei Mele Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod, i cu credința prea iubiților Domniei Mele fiș, Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și D-lor cinstiți și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Ban, pan Radu Golescu Vel Dvornic de Țera-de-Sus, pan Grigore Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigore Ghica Vel Logofet de Țera-de-Sus, pan Radu Slătineanu Vel Vornic de Țera-de-jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Dvornic al treilea, pan Istrate Kretzulescu Vel Dvornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu Vel Logofet de Țera-de-jos, pan Costache Suțu Vel Hatman, pan Michalache Manu Vel Dvornic za politie, pan Atanasie Christopulo Vel Logofet al străinilor pricină, pan Nestor Vel Clucer, pan Aleco Mavrocordat Vel Căminar, pan Dumitrache Manu Vel Comis, pan Michail Vel Pitar, și ispravnic pan Grigorie Ghica Vel Logofet de Țera de-sus; și s'au scris chrisovul acesta la întâia domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunului Domniei Mele Bucuresci, la anii de la nascerea Domnului Nostru Isus Christos 1813 Martie 2, de Nicolae Logofetel de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 29 v.)

59. *Chrisovul mănăstirii Văcărescii.*

Mărirea și lauda Domnilor celor pravoslavnicî, măcar că și întru alte faceri de bine de obște și deosebî la obraze și la locuri cari au fost trebuință a lua și a se îndestulă de către oblăduitorî este laudă și de mare cuviință, iar mai ales și mai cu deodinsul li se pricinuesc laude și încoronări din bunătățile și facerile de bine cari arată către sfințele și dumnezeescile locașuri, ce sunt rădicate și întemeiate de alți pravoslavnicî Domni răposați, pentru ajutorul sîntelor și dumnezeescilor case, ce sunt supuse sub multe nevoi ale întimplărilor ce sunt după vremi, și pentru milostenia vre-o unor obraze cari au trebuințe de milă, a căroră laudă nu numai întru această vieță vremelnică și trecătoare petrece, ci, înălțându-se cu mărirea, ajunge și până la jârtfelnicul cel mai presus de ceruri și văcuiorî fără de stricăciune. Ci dar și Domnia Sa răposatul Domn Nicolae Alexandru-Vodă, din rivnă dumnezească îndemnându-se, a rădicat, a înălțat și a înfrumusețat sfînta și dumnezească mănăstire întru lauda și mărirea prea sfîntei și mai presus de fire Troiță a unuia singur Dumneșeu, aprôpe de orașul Bucuresci, unde se numesce Văcărescii; care și înzestrând'o cu multe moșii și dobitoce, a închinat o la prea sfîntul și de vieță priimatorul mormîntul al Domnului Nostru Isus Christos de la Sfînta Patriarhie a Ierusalimului cu chrisove și cu privileghiuri ale Domniei Sale, ca să fie sf. mănăstire totdeauna nesupusă dăjdiilor, atât la ale Vistieriei cât și ale cămării, scutindu-se de haraciū, de împrumutări, de cal domnesc și de ajutorințe ce es pe boeri și pe mănăstiri, și de tôte alte dăjdii obicînuite și neobicînuite, orî cu ce nume se vor numi, și să scutescă tôte viile de pogonărit și vinul de vinăriciū, stupii i rîmătorii de dijmărit, vite i cai de văcărit, însă drepte bucatele mănăstirii; și iar să aibă a ține din locul domnesc din Bucuresci un loc din sus de pórta viei domnesci, în lung stînjini 30 și în lat stînjini 10, unde și pivniță de pétră a făcut, tot după cum tôte acestea sunt date și închinare de Domnia Sa răposatul ctitor; și încă să aibă a lua sf. mănăstire milă din vinăriciul domnesc din sud. Saac de la vinăriceriū ce vor fi taleri 500 și, de vreme ce pentru acești taleri 500 cari vrea să-i iea din vinăriciul Săcuenilor, nu hotără Domnia Sa din ce dél să iea, ci pentru mai bună întemeere și pentru ca să nu mai aibă sf. mănăstire vre odinióră de acea milă lipsă, a socotit Domnia Sa și a orînduit ca să iea în toți anii vinăriciul din délul de peste Cricovul domnesc, însă poporul Văiei lui Seman, care se începe din délul Loloesci și merge în jos până în délul ce se chêmă valea Gardului, dintr'acel județ al Săcuenilor, de la cei ce au obiceiū de plătesc vinăriciū domnesc, din cece vedre o vadră, plătind și vadră după obiceiū cum plătesc și la domnie, cu pârparul și poclonul; și să aibă a lua de la cămărașii de ocne pe an pentru 500 holovanî sare taleri 500 și 50 holovanî sare al mănăstirii Tănganu, metoh al mănăstirii Văcăresci, și merticul de sare ce lua mănăstirea Hurezul, hotărînd și orînduind Domnia Sa, în chrisovul cel asieroticon, ca să fie peste tôte milele acestea trei epitropi boeri mari, Vel Logofet, Vel Spătar, Vel Vistier, cari după vremi vor fi într'acele dregători, purtând grija și îndreptând tôte cele trebuincioase ale sf. mănăstirii spre buna otcărmuire și chivernisire și, din milele ce scriū mai sus, afară din alte veniturî ale mănăstirii, ce vor avé

după moșii, după vii și după dobitoce, prin scirea domniei, în toți anii, să dea milă aici în Bucuresci pe la creștinii ce au trebuință, pe an taleri 500, însă taleri 100 să se cheltuiască ca să se mărite două fete de boer mare, au al doilea, sărace, și scăpătate, după Sfete Vasilie, mai înainte de lăsatul secolui de păresimii, și taleri 100, adecă una sută, iar în toți anii, să se răscumpere robi, și taleri 50 să se facă îmbrăcăminte săracilor, împărțindu-se la praznicul Sf. Nicolae, taleri 50 să se împarță iar la praznicul Sf. Nicolae la obraze sărace mai de cinste, și taleri 50 să se dea hrană celor închiși în pușcărie, adecă de săptemână po taleri unul, și taleri 50 la săracii cari vor vré să se preoțescă, ca să-și cumpere cele trebuincioase ale preoției, având de grijă epitropiilor, ce s'au ținut mai sus, să se păzescă aceste milii neconținut și de s'ar întâmplă vre-odiniură anii neroditori, ca să nu prisosescă din veniturile mănăstirii, să se trimită ajutor la sf. mormint, iar această milă în toți anii tot să se păzescă necurmat, fiind și în urma Domniei Sale întărite aceste milii și daniile de Domnia Sa Michaiu Racovița Voevod, și de Domnia Sa Constantin Voevod, fiul Domniei Sale Nicolae Voevod, cu chrisovele Domniilor Sale, așijderea și Domnia Sa răposatul Alexandru Vodă Ipsilant, prin chrisovul Măriei Sale ot lét. 1775, au întărit milele ce se arată mai sus, cât și alte milii au mai adăogat, adecă în locul satului și moșiei Sorociei, de la care avea mănăstirea mult ajutor, fiind-că s'au pustiit, să aibă lude 50 scutelnici de toate dăjdiile țerii, i 1.500 oi de oerit să scutească cu pecetluit domnesc și să mai ia și parte din vinăriciul domnesc, ce se luă pe seama cămării domnesce tot dintr'acest popor ce scrie al Săcuenilor, iar cămara amestec să nu aibă nici decum, și două pivnițe să scutească de fumărit și de toate alte angariile; așijderea să ia al treilea ban din vama țirgului ce se face la Stelnica, i al treilea ban din vama țirgului Petroiei, orînduind și egumenul mănăstirii omul său la toate țirgurile ce se vor face acolo, păzind la obor împreună cu vameșii, după cum pentru acesta au vădut Domnia Sa și cartea Domniei Sale Constandin Vodă Gehan; așijderea au mai avut milă orînduită tot de la răposatul Domnii a luă pe an din vama domnescă a oborului țirgului de afară al treilea ban, dar nici odată nu s'au urmat această milă de la oboru țirgului de afară și prin toate chrisovele fraților Domnii împreună cu cele-lalte milii au fost coprinșă și acesta, iar Domnia Sa fratele Alexandru Vodă Moruz, prin chrisovul cel vădum, cu lét. 1793 Maiu 8, vădend că vama oborului s'au înmulțit și după ce merge se înmulțesce, din cari pricinii nu pôte să dea cămara domnescă atâta milă și așa mănăstirea se lipsiă de acel folos și rămâneă numai cu chrisovele, fără a nu luă nimic, au socotit și au întocmit a se da mănăstirii din numita vamă a oborului țirgului de afară pe tot anul câte taleri 1.500, cari bani să aibă a-și răspunde vameșii la mănăstire peste suma cumpărătorii, pe fie-care an în trei soroce, adecă taleri 500 la ți întâiu de Ianuarie, i taleri 500 la ți întâiu de Maiu, i alți taleri 500 la ți întâiu de Septembrie, fără de a se scăde cămara domnescă; iar când nu se vor vinde vămile și se vor da în credință, atunci să răspundă cămara domnescă acești taleri 1.500 la mănăstirea Văcăresci; cari aceste milii le-au avut sf. mănăstire și de la alți frați Domnii de mai înainte, precum din chrisovele Domniilor Sale Ne-am adevărit. Decî învrednicindu-Ne și pre Noi Domnul Dumneșeu cu domnia acestei pravoslavnice

Țerî-Rumânescoi, am bine-voit de am înnoit și am întărit tóte aceste mill, cum se cuprinde mai sus, ca să i se păzescă nestrămutat, pohtînd dar și Noi pre alți frați Domni, cariî în urma Nóstră se vor învrednici cu oblăduirea acestuî creștinesc scaun, să bine-voiască a înnoi și a întări aceste mill, ca și ale Domniilor Sale mill și facerî de bine în urmă să fie de alții în sémă ținute. Și am adevérit chrisovul acesta cu însășî credința Domniei Mele Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod, i cu credința prea iubiților Domniei Mele sîi, Gheorghe Caragea Voevod, Constandin Caragea Voevod, martorî fiind și D-lor cinstiți și credincioși boeriî veliți al Divanuluî Domniei Mele: pan Constandin Filipescu Vel Ban, pan Radu Golescu Vel Dvornic de Țera-de sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofet de Țera-de-sus, pan Radu Slătineanu Vel Vornic de Țera-de-jos, pan Dumitrașco Racovița Vel Vornic al treilea, pan Iordache Kretzulescu Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu Vel Logofet de Țera-de-jos, pan Costache Suțu Vel Hatman, pan Michalache Manu Vel Vornic de politie, pan Michalache Suțu Vel Spătar, pan Costache Vlăhuță Vel Postelnic, pan Atanasie Christopolu Vel Logofet al străinelor pricinî, pan Nestor Vel Clucer, pan Aleco Mavrocordat Vel Căminar, pan Dumitrache Manu Vel Comis, pan Michail Vel Pitar, și ispravnic pan Grigorie Ghica Vel Logofet de Țera-de-sus; și s'aŭ scris chrisovul acesta la întăiul an dintru întăia domnie a Domniei Mele, aieî în orașul scaunuluî Domniei Mele Bucurescoi, la aniî de la zidirea lumei 7321, iar de la Domnul Dumneđeî și Mântuitorul Nostru Isus Christos 1813 Martie 3, de Nicolae Logofetel de Divan.

(Cod. LVXXII, fila 35 v.)

60. Cartea sfintei mănăstiri Jitia.

Sfintei și dumneđeescii mănăstiri Jitia, unde se cinstesce și se prăznu-
 esce hramul sfintuluî marelui mucenic și isvoritor de mir Dimitrie, care
 este metoh la mănăstirea Sf. Pavel de la Sfetagora, și părinteluî Chir . .
 egumenuluî, și tuturor părinților călugări câți se
 vor afla locuitori la acéstă sf. mănăstire, ca să aibă milele ce aŭ avut de
 la frați Domni de mai înainte, precum din chrisóvele i cărțile Domniilor
 Sale, ce le vedum, Ne-am adevérit; carî mill sunt acestea, adecă: vinăriciul
 din popórele dimprejurul tîrguluî Craiovei ce sunt pe hotarele moșiei Cra-
 iovei, însă din poporul Sasuluî, i Priseca, i Bălcănesci, i Cărcioia, i valea
 Fetei din sud. Dolj, i din poporul Bălănescii cu Prisecile și Plesescii din
 sud. Gorj, în care vinăriciū de la o vreme încóce mai isvodindu-se și alte
 numiri locurilor dintr'aceste popóre, adecă la poporul Sasuluî dicendu-î și
 Teiul i Teișul și Corneșul, și la poporul Vălcănescii, Prjba i Sutanul i
 a Jătianuluî i Cluceresa i al Jianuluî și Nicolae Vălcănescu, și la poporul
 valea Fetei dicendu-î și moșia domnescă, se întinsese vinăricerii domnesci
 a luă vinăriciul partea mănăstirii dintr'aceste numiri; dar din porunca
 Domniei Sale răposatuluî Michaiū-Vodă Suțul făcendu se cercetare de Sf.
 Sa Episcopul Rîmniculuî, i de răposatul Banul Nicolae Brâncoveanu, fiind
 atuncea Vel Logofet, și D-luî biv Vel Spătar Grigorie Balasache, aŭ arăta

prin anafora că, după cercetarea ce au făcut, s'au adevărit că aceste numiri sunt tot din cuprinsul acestor popóre ce are mănăstirea prin chisóve, cari și însuși D-luț rēposatul Vornic Constantin Știrbei, ce fusese atunci cum-părător slujbei vinăriciului, au arătat că din apracsia slujbașilor s'au făcut această călcare popórelor mănăstirii; și au întărit și Domnia Sa acea anafora, ca să aibă a luă vinăriciū și dintr'acele numiri, după cum au luat și mai înainte, și asemenea au întărit și frații Domni din urmă, pentru care egumenul sau alți ómeni ai mănăstirii, cari vor fi trimiși pentru strângerea aceștii mile, să aibă a umblă printr'acele popóre cu numirile ce se arată mai sus și a scrie vinăriciul tot de-odată cu vinăriceriū domnesci și să facă douē catastișe unul ca altul, iscălite fiind amândouē și de vinăriceriū domnesci și de ómniū mănăstirii, și așa împreună strângēnd baniū ce este de plătesc dajniciū, de o vadră de vin po bani 5, să aibă a luă sf. mănăstire câte doī bani de vadră și părăpăr după obiceiū, precum au luat și mai înainte, și vinăriceriū domnesci să aibă a luă câte trei bani de vadră, după cum se va cuprinde la cartea domnescă, ce li se va da la mână de slujba vinăriciului; așijderea să aibă a luă sf. mănăstire de la toți cei ce vor avē vii pe moșia mănăstirii, din douē decī vedre vin o vadră, după obiceiū; și iar să fie sfinței mănăstiri milă de la Domnia Mea să ție lude dece, ómeni străini, pentru cari aducēnd adevărință de la D-lor ispravnicii județului de numele și chi pul lor, să li se dea și pecetluituri domnesci, spre a fi în pace și ertății de tóte dăjdiile și orînduelile verī-câte ar eși de la Visteria Domniei Mele peste an în țeră, de nici unele val și bântuială să nu aibă, pentru ca să fie sfinței mănăstiri de poslușanie și ajutor. Decī învrednicindu-Ne Domnul Dumneđeū cu domnia aceștii pravoslavnice Țēri-Rumānesci, Ne-am milostivit și Domnia Mea de i-am înnoit și i-am întărit mila acesta, ca să i se păzēscă nestrāmūtut; i saam recch gpd. — 1813 Martie 15.

(Cod. LXXVII, fila 57 v.)

61. *Cartea sfinței biserici Oresciū ot sud. Ilfov.*

Milostiiu Bojiū Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlahscoe.

Sfinței și dumneđeescii biserici de la Oresci sud. Ilfov, care din în, tîmplări de rēșmeriță fiind părăduită, neslujindu se nici sfințele taine într'insa, prin silința, ostenéla și cheltuiala credincios boeruluī Domniei Mele Alexandru Lămotescu biv Vel Medelnicer dregēndu se și făcēndu-i-se tóte cele trebuincióse, i-au așezat preot și grāmătic, ca să fie nelpsiți la această sfință biserică, pentru care Ne adevărim din cartea Domniei Sale Constantin Vodă Ipsilant ot lét. 1803 Iulie 10, ca aceșt preot și grāmătic ce se vor află slujind la această biserică să fie în pace și nesupērați de rîndul dăjdiilor, cum și drepte bucatele lor să fie scutite și apērate de dijmărit și vinăriciū, să ție și lude 4, scutiți cu pecetluitul gpd. și făr de pricină de dajdie, ca să fie pentru ajutorul sfinței biserici; drept aceea dar și Domnia Mea, după rîvna ce avem asupra sfințelor și dumneđeescilor lăcașuri, nu

am trecut cu vederea, ci bine-voind ca să Ne facem și Noi ctitorî, Ne-am milostivit și, printr'această domnescă Năstră carte, îi înnoim și-I întărim milele ce se cuprind mai sus, ca întocmai să le aibă nestrămutat; i saam reche gpd. — 1813 Martie 5.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXVII, fila 58 v.)

62. *Chrisovul mănăstirii Stavropoleos.*

Bunătățile și lucrurile cele plăcute lui Dumneșeu, cari sunt pururea stă-tătore și adevărate, se cuvin la tot creștinul a le urmă și a le săvârși din cât i-ar fi puțința, iar mai vîrtos cei ce se învrednicesc de ieau de la Domnul putere și stăpânire, netăgăduită datorie aș să întărescă și să întemeeze cele ce întru slava lui Dumneșeu se ridică și se înalță cu milă și cu ajutorul din darurile cele ce aș câștigat, pentru că precum Dumneșeu i-aș cinstit pre dînșii cu oblăduirea și cu puterea, așa și ei sunt datorî a cinsti și a milui a lui sfinte locașuri; drept aceea dar, de vreme ce răposatul părintele Stravropoleos Chir Ioanichie, ce s'aș aflat cu locuința aici, din rîvnă dumneșeească fiind pornit, cu multă evlavie aș înalțat din temelie sfîntă biserică aici în orașul Domniei Mele București întru slujba vecnicului Dumneșeu și întru cinstea și lauda sfînșilor marilor Voevođi Michail și Gavriil și întru pomenirea aceluî dintre sfînșii părintele nostru Atanasie cel mare, Archiepiscopul Alexandriei, pre care din ostenela Sfînșiei Sale aș înfrumuseșat pe din lăuntru și pe din afară cu tôte trebuincioșele odore și podobe și aș ocolit-o împrejur cu han și cu alte ziduri, precum se vede; dar ca un om străin ce aș fost Sfînșia Sa, n'aș avut să o înzestrez cu de cele pămîntesci iconomiș, și socotind Domnia Sa răposatul Nicolae Alexandru Voevod, pentru părinșii cei ce se vor află locuitorî după vremi la această sf. biserică, ca să-și aibă odihna și chivernisela vieșei pe deplin, aș bine-voit de aș înzestrat cu din domnescile milii prin chisovele Domniei Sale, cari în urmă s'aș înnoit de toșii frașii Domni cari aș stătut oblăduitorî țerii aceștia, precum din chisovele Domniilor Sale Ne-am adevărit; decî învrednicindu-Ne Domnul Dumneșeu și pre Noi cu domnia aceștei pravoslavnice Țerii-Rumănesci, după starea și neputința întru care Ne adevărim că se află mai sus numita biserică, cu cale sunt milele ce i s'aș orînduit a le avē acest sfînt lăcaș și părinșii ce vor fi locuitorî, și mai vîrtos după evlavia ce cu căldurosă inimă avem spre întemeerea și buna starea dumneșescilor bisericî și ca să Ne facem și Noi ctitorî, spre a Ne fi numele pururea pomenit la sfîntul jărtfelnic, cu învoiașată inimă înnoim și întărim milele ce prin domnescile chisove aș avut, ca să le aibă pe deplin și să i se păzescă nestrămutat, adecă ca să iea în toșii anii de la cămară câte taleri 50 la ziua praznicului sfînșilor îngerî și să scutescă de dijmărit stupi 300 i rîmătorî 300, i de pogonărit pogone 20, și de vinăriciū cât vin va face în viile bisericîi, și de oerit oi 250, și de văcărit vite 30, și tôte odăile ce sunt împrejurul bisericîi de fumărit și băcănia de la han de fumărit,

și schimbul banilor, și de toate ce ar eși pe alte băcăni i pivnițe, iar de fumărit, de căminărit, de vamă, de vinul domnesc, cum și hangiul, băcanul și cârciumarul, să fie scutiți de toate dădiile și orînduile ce ar eși peste an de la Vistierie pe tîrg și pe țeră, de nimic să nu fie supărați; așijderea să ție și lude țece, ómeni străini, cărora să li se dea pecetluituri de la Vistierie, ca să fie scutiți de toate; și iar să aibă sf. mănăstire milă de la Domnia Mea să iea vinăriciú din délul Boldescilor i al Mălăescilor din sud. Saac, cu pãrpãrul, pentru care să trimiță în toți anii omul mănăstirii să umble împreună cu vinăricerii domnesci, să scrie tot vinăriciul dintr'aceste déluri, făcend două catastișe asemenea unul ca altul și, împreună strîngend și bani vinăriciului ce-i plătesc dajnicii, de vadră câte bani patru și poclonul de nume din aceștia, să iea omul mănăstirii câte doi bani de vadră și pãrpãrul după obiceiú, iar cei lalți să-i iea vinăricerii domnesci, ca să fie sf. mănăstiri acéstă milă de ajutor și chivernisélă și vecnică pomenire Domniei Mele. Rugăm și pre alți frați Domni, cari în urma Nôstră se vor orîndui de la Dumneđeu cu oblăduirea aceștil țeri, să bine-voiască a înnoi și întări milele acestea, ca și ale Domniilor Sale mili și dăniș să fie în urmă de alți Domni primite și în sémă ținute. Și am întărit chrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele Ió Ioan Gheorghe Caragea Voevod, i cu credința prea iubiților Domniei mele fi, Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, și cu tot sfatul D-lor ciustiților și credincioși boerilor Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Ban, pan Radu Golescu Vel Dvornic de Țera-de-sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofet de Țera-de-sus, pan Radu Slătineanu Vel Dvornic de Țera-de-jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Vornic al treilea, pan Istrate Kretzulescu Vel Vornic al patruea, pan Gheorghe Slătineanu Vel Logofet de Țera-de jos, pan Constantin Suțu Vel Hatman, pan Michalache Manu Vel Vornic de politie, pan Michalache Suțu Vel Spatar, pan Costache Vlahuț Vel Postelnic, pan Atanasie Christopulo Vel Logofet al străinelor pricinî, pan Neștor Vel Clucer, pan Alexandru Mavrocordat Vel Căminar, pan Dimitrie Manu Vel Comis, pan Michail Vel Pitar, și ispravnic pan Grigorie Ghica Vel Logofet de Țera-de-sus; și s'aú scris chrisovul acesta la anul dintăiú dintru întăia domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunului Domniei Mele Bucuresci, la anii de la nascerea Domnului Dumneđeu și Mântuitorului Nostru Isus Christos 1813 Martie 10, de Iordache Logofet de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 37 v.)

63. *Chrisovul sfintei mănăstiri Grecii de aici din Bucuresci.*

Toate facerile de bine ce s'aú făcut cu milosteniile de răposați Domni ai țerii aceștia mai ales pe la mănăstirile cele străine, cărora cuviincioșe le este mila și ajutorul, cu cale și cuviință este a se ținé nesmîntite de către cei ce se miluesc de către Dumneđeu cu oblăduirea țerii; drept aceea și Domnia Mea, fiind pururea cu inimă sîrguitoare spre întărirea unei mili ca acestea, socotit-am și pentru sf. Archiepiscopie de la Pogonianis, care este

zidită din temelie ei de răposatul și slăvitul Impărat Constantin Pogonatul, unde se cinstesc și se prăznuiesc hramul sfinților slăviților și întru tot laudaților Apostoli Petru și Pavel; așijderea și pentru biserica Ghiromei Banul de aici din orașul Domniei Mele Bucureștii, ce se numesc biserica Grecilor, care este metoh la această sf. Episcopie, ce s'a numit mai sus, ca să o împărtașim din domnescile Nostre milii, cari Dumneșeu Ne-au miluit, fiind-că atât de la frații Domnii de mai înainte, cât și de la frații Domnii din urmă de rînd, precum din chrisovele Domniilor Sale, ce le-am vădit, Ne-am adevărit, au avut milele ce se cuprind mai jos. Decî învrednicindu Ne Domnul Dumneșeu și pre Noi cu domnia acestei pravoslavnice Țării-Rumănesci, am bine-voit și Domnia Mea de le-am înnoit și le-am întărit aceste milii printr'acest cinstit domnescul Nostru chrisov, ca să se păzescă neștrămutat, adecă: să aibă sf. Archiepiscopie ce s'a numit mai sus și Sfinția Sa Părintele Archiepiscop Pogonianis Chir Dionisie, năstavnicul acestii sfinte case, a trimite în toți anii să ia orînduita milă de la cămărașii de ocne, pe an câte 6.000 de bani, și părinții ce vor veni de acolo câte bani 500 pentru ajutorul sf. Episcopiei; așijderea toate prăvăliile câte sunt aici în Bucureștii ale sf. metoh, să fie în pace și ertate de vamă, de fumărit, de schimbul banilor și de toate alte dări, măcar și când vor da alte prăvălii dintr'alte părți, iar prăvăliile acestui metoh nici atunci să nu se supere, numai să aibă a-și da la biserică fumăritul și vama; să aibă a scuti de vinăriciu tot vinul ce s'ar face în viile acestui metoh, ori în ce del va fi, nici o băntuială de către vinăriceri să nu aibă, și de pogonărit, când va fi, să scutescă pogone 18 vii ale sfîntului metoh, cum și o pivniță cu cărciumarul ei să-i vină vinul aici în orașul Bucureștii, care pivniță să fie în pace de fumărit, de căminărit, de vamă, de vinul domnesc și de toate alte dări, cum și cărciumarul în pace și ertat de toate dăjdiile și orînduelile țării, să potă fi pentru tréba cărciumei; și să aibă a scuti în toți anii de dijmărit stupii două sute, să ție și doi omeni străini, cari cercetându-se și fiind străini cu adevărat, să li se dea pecetluituri gpd. pe numele și chipul lor, ca să fie în pace și ertați de toate dăjdiile și orînduelile țării, să potă fi de poslușanie și ajutorul acestei sfinte biserici; așijderea să aibă a luă această sfîntă biserică și vinăriciul din delul Mircescii, Lipia, i Mocesii sud. Buzău, i Căeni sud. Saac, câte doi bani de vadră și părpărul după obicei, pentru care la vremea vinăriciului să aibă a merge omul sfîntului metoh împreună cu vinăricerii domnesci să scrie vinăriciul de la acele popore, făcînd două catașișe asemenea unul ca și altul, iscălite fiind și de vinăricerii domnesci și de omul mănăstirii, și strîngînd banii vinăriciului, să aibă a-și luă biserica acei câte doi bani și părpărul, cum ieau și alte sfinte. mănăstiri. Rugăm dar și pe cei ce în urmă Nostri se vor alege de la Dumneșeu stăpănituri țerei acesteia, ca să bine-voiască a întări mila acesta și cu chrisovele Domniilor Sale, ca și al Domniilor Sale milii și dăni să fie primite și în sémă ținute. Și am întărit chrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele Ió Ioan Gheorghe Caragea Voevod, i cu credința prea iubiților Domniei Mele fiu, Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și D-lor cinstiți și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Ban, pan Radu Goleșcu Vel Dvornic de Țera-de-sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Lo-

gofet de Țera-de-sus, pan Radu Slătineanu Vel Vornic de Țera-de-jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Vornic al treilea, pan Istrate Kretzulescu Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu Vel Logofet de Țera de-jos, pan Costache Suțu Vel Hatman, pan Michalache Vlăhuț Vel Postelnic, pan Atanasie Christopulo Vel Logofet al străinelor pricinî, pan Nestor Vel Clucer, pan Aleco Mavrocordat Vel Căminar, pan Dumitrache Manu Vel Comis, pan Michail Vel Pitar, și ispravnic pan Grigorie Ghica Vel Logofet de Țera de-sus; și s'a scris chisovul acesta întru întâiul an dintru întâia domnie a Domniei Mele, aici în orașul Domniei Mele Bucurescî, la lét. 1813 Martie 14, de Nicolae Logofet de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 50.)

64. *Chrisovul bisericii Dintr'o Ți.*

A zidi numai cu cuvînt este lucru al lui Dumneșeu celui în Troiță slăvit, după cum ȡice dumneșeescul David: «el aș ȡis și s'aș făcut, aș poruncit și s'aș zidit», și iarășî a lui Dumneșeu lucru este a păzi pre cele zidite nestrămutate și neschimbate, după cum iarășî Proorocul acesta ȡice: «poruncă aș pus și nu se va mută», arătând cu acêta ȡaria dumneșeescei puterî; iar omului din fire trecetor și lesne schimbăcios și a zidi cu osteneșă îî este, și a păzi pe cele zidite cu anevoe îî este; este însă la om al sêu lucru a zidi după putința firii lui cele ce sunt trebuitore nu numai vieșii cei trupesci, ci și câte spre săvîrșirea sufletescă se aduce și fericirea cea după môte se câștigă; dintre cari fiind una cea mai dintăiū ajutorul sfintelor lui Dumneșeu locașuri, unde apururea se săvîrșesce slintele rugăciunii și să jertfesce însușî mielul lui Dumneșeu pentru mântuirea nêmului creștinesc, socotit-am și Domnia Mea pentru sfînta și dumneșeesca biserică ce se numesce Dintr'o ȡi, de aici din orașul Domniei Mele Bucurescî, ce este zidită de rēposatul Domn Constantin Vodă Brâncoveanu, unde se cinstesce și se prăznuesce hramul marelui erarch și făcetor de minuni Nicolae Arhiepiscopul Miralichiei, care biserică fiind lipsită de tôte cele trebuințose, neavend nici enorie, și veldend cei de mai înainte frașî Domni trebuința ce are acêta sfîntă biserică la slujbele sfîntei liturghii pentru chivernisirea preoșilor i a cântăreșilor, cum și de a se drege după vremi cele stricate, atât ale sfîntei biserici, cât și împrejmuirile și chiliile, i-aș fost făcut milă ca să ia în toșî anii la vreme tot vinăriciul domnesc din sud. Ilfov, ce rēmasse până atuncî neînchinat, precum pentru acêta milă veldum aceste chisove ale frașilor Domni, acedă al rēposatului Alexandru Vodă Ipsilant ot lét. 1779, i al rēposatului Domn Nicolae Vodă Caragea ot lét. 1782, și ale rēposatului Domn Michaiū Vodă Suțu, unul cu lét 1783 dintru cea dintăiū domnie și altul cu lét. 1792 dintru cea de al doilea domnie, precum și chisovul Domniei Sale fratelui Alexandru Vodă Moruz, ce-l veldum, cu lét. . . , Ne-ain adevedit; care milă de i se și urmēză până acum, dar după pliroforia ce luăm, vinăriciul acesta, ce-l ia, nefiind de ajuns de a se putē ține acedă sfîntă biserică în starea ei, mai vîrtos acum într'acedă vreme, când preșul a tôte lucrurilor s'aș înălțat, apoi fiind-că și Domnia Nôștră

Ne bisericim la acest sfânt lăcaș, unde și învederată fiindu-Ne trebuința de ajutorul ce are această biserică, și ca să Ne facem și Noi ctitori, am binevoit Domnia Mea și, pe lângă mila de vinăriciū ce au avut până acum, care se arată mai sus, ce o întărim Domnia Mea, ca să se păzescă nestrămutat, îi hărăzim și aceste mili, adecă să aibă a ține această biserică și lude 5 scutelnici dintre dajnici, cu pecetluituri după orînduiala Vistieriei; așjderea să aibă a lua și pe tot anul, însă 150 bolovanî sare de la ocne, care sare să i se deă în natură, cum și taleri 300, adecă trei sute, de la vel Vameș al carvasaralei, peste bani cumpărătorii; precum și doi preoți ce se vor află la această sf. biserică să fie scutiți și apărați de verice dăjdi și orîndueli vor eși pe preoți și de plocon; să se scutescă și ale lor drepte bucate de vinăriciū i dijmărit, cu cari să se ajute, spre a fi sfintei biserici de ajutor și de întărire, iar Domniei Mele și părinților Domniei Mele vecnică pomenire. Rugăm dar și pre alți frați Domni, cari în urma Năstră se vor învrednici cu oblăduirea aceștii pravoslavnice Țeri Rumănesci, să bine voiască a înnoi aceste mili, ca și ale Domniilor Sale mili să fie în urmă de alții înnoite și în sēmă ținute. Drept aceea, ca să se urmeze și să se păzescă aceste mili sfintei biserici, am adevărit chrisovul acesta cu însăși domnăscă Năstră iscălitură și pecete și cu credința prea iubiților Domniei Mele și, Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, marturi fiind și D-lor cinstiți și credincioși boeriți veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Const. Filipescu Vel Ban, pan Radu Golescu Vel Vornic de Țera-de-sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofet de Țera-de-sus, pan Radu Slătineanu Vel Vornic de Țera-de-jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Vornic al treilea, pan Istrate Kretzulescu Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu Vel Logofet de Țera-de-jos, pan Constandin Suțu Vel Hatman, pan Michalache Manu Vel Dvornic de politie, pan Michalache Suțu Vel Spătar, pan Constantin Vlăhuț Vel Postelnic, pan Atanasie Christopolu Vel Logofet al pricinelor străine, pan Nestor Vel Clucer, pan Alexandru Mavrocordat Vel Căminar, pan Dimitrie Manu Vel Comis, pan Michail Vel Pitar, și ispravnic pan Grigorie Ghica Vel Logofet de Țera-de-sus; și s'au scris chrisovul acesta la anul dintăiu dintru întâia domnie a Domniei Mele, la anii de la nascerea lui Christos 1813 Martie 15, de Chiriță Logofet de Divan.

(Cod. LXXVII fila 51 v.)

65. *Chrisovul mănăstirii Mamul, de călugărițe, ot sud. Vilcea.*

Sfintei și dumneșescii mănăstiri ce se numesce Mamul ot sud. Vilcea, unde se cinstesce și se prăznuesce hramul sfîntului marelui erarch și de minuni făcător Nicolae de la Miralichia, și maicelor călugărițe ce locuesc la această sf. mănăstire, ca să fie sf. mănăstiri mili de la Domnia Mea, să iea vinăriciū din delul Cocreșilor, cum au luat mai înainte, din amindouă delurile; așjderea să iea vinăriciū și din delul Cârloganilor ot sud. Vilcea, pentru că acest vinăriciū este dat și miluită este mănăstirea încă de la Domnia Sa răposatul Constantin Vodă Brâncoveanu, prin chrisovele Domniei Sale, care în urmă s'a întărit mila acesta și de toți frații Domni din

urmă. Drept aceea dar, învrednicindu-Ne și pre Noi Domnul Dumneșeu cu domnia aceștii pravoslavnice Țării-Românesce și vedând Domnia Mea toate chisovenele celor de mai înainte Domni, întărite unul după altul, de mila acesta, Ne-am milostivit Domnia Mea și am închinat mila ce se cuprinde mai sus, ca să aibă această sf. mănăstire a lua vinăriciul dintr'acele deluri ce au luat și mai înainte, însă preoții mănăstirii, cari vor fi orînduiți de maicele călugărițe ca să strîngă acest vinăriciul, să aibă a umbla și a scrie vinăriciul tot de-odată cu vinăricerii domnesci și să facă două catastife asemenea unul ca și altul, iscălite fiind amîndouă de vinăricerii domnesci și de vinăricerii mănăstiresci, și așa împreună strîngînd banii vinăriciului ce este de plătesc dajnicii, de o vadră vin po bani patru și plocon de nume, să aibă a lua sf. mănăstire cîte doi bani de vadră, după cum au avut obiceiul de au luat și mai înainte, și vinăricerii domnesci să aibă a lua iar cîte doi bani de vadră și ploconul de nume, după obiceiul; și să aibă a lua sf. mănăstire de la cei ce vor fi avînd vii pe moșia sa otaștina pămîntului după obiceiul, din două-deci vedre o vadră, însă pentru otaștină vin să ia, iar nu bani. Așijderea să aibă doi preoți și un diacon a ține, apărății de dajdie i de plocon Episcopiei, și să scutescă și ale lor drepte bucate, stupi i rîmători de dijmărit, și vinul de vinăriciul, și oț una sută de oerit; încă să mai aibă sf. mănăstire a lua de la vel ocnă 50 bolovanii sare pe an, să ție și lude 4, omeni fără pricină și fără gâlcă, pre cari găsindu-i acum să-i aducă la D-lor boerii ispravnicii ca să-i cerceteze și, fiind străini, să le dea adevărîță de numele și chipul lor, după care să-și ia și pece-tluiturii gpd. de la Visteria Domniei Mele, spre a fi în pace și ertați de toate dajdiile și orînduelile, ori-cîte ar eși peste an în țera de la Visterie și de la cămară, ca să pôtă a posluși sfintei mănăstirii la cele ce va avé trebuință. Drept aceea, am dat Domnia Mea acest chisov mai sus numitei mănăstirii, ca să aibă a-și lua milele de mai sus arătate pe deplin, spre a fi de ajutor și de întărire și maicelor călugărițe, ce locuesc acolo, de hrană și chiver-nisela, iar Domniei Mele și părinților Domniei Mele vecinică pomenire; și pentru ca să se păzescă nestrănutat a-și lua mila acesta, am întarit chisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele Ioan Gheorghe Caragea Voevod, i cu credința prea iubiților Domniei Mele fiu, Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martorii fiind și D-lor cinstiți și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Const. Filipescu Vel Ban, pan Radu Golescu Vel Vornic de Țera-de sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofet de Țera-de-sus, pan Radu Slătineanu Vel Vornic de Țera-de jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Vornic al treilea, pan Istrate Kretzulescu Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu Vel Logofet de Țera-de-jos, pan Costache Suțu Vel Hatman, pan Michalache Manu Vel Vornic za politie, pan Michalache Suțu Vel Spătar, pan Costache Vlahuță Vel Postelnic, pan Atanasie Christopol Vel Logofet al străinelor pricinii, pan Nestor Vel Clucer, pan Aleco Mavrocordat Vel Căminar, pan Dumitrache Manu Vel Comis, pan Michail Vel Pitar, și ispravnic pan Grigorie Ghica Vel Logofet de Țera-de-sus; și s'au scris chisovul acesta la întâiul an dintru întâia domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunului Domniei Mele Bucuresci, la anii de la zidirea lumii

7321, iar de la nascerea Domnului Nostru Isus Christos 1813 Martie 15, de Iordache Logofăt de Divan.

(*Cod. LXXVII, fila 52 v.*)

66. *Cartea sf. mănăstiri Bucovățul din sud. Dolj.*

Dat-am domnėsa Nőstră carte sfinteı și dumneđeesceı mănăstiriı Bucovățul din sud. Dolj, ca să ia vinăriciū din poporul Rădovanu, i Pleșoiu, i Prisėca, i Bucovățul și Stejaru, cāte doi banı de vadră și părpăruł după obiceiū, pentru care la vremea vinăriciuluı să aibă omul mănăstiriı împreună cu vinăriceriı domnescı a umblă să scrie vinăriciul dintr'aceste numite popóre, și făcēnd douē catastișe asemenea unul ca și altul, iscălite fiind și de vinăriceriı domnescı și de omul mănăstiriı, să strıngă tot vinăriciul de la cei ce plătesc, cāte banı cinci, din carı să aibă vinăriceriı domnescı a luă cāte trei banı de vadră, iar cei-lalți cāte doi banı și părpăruł să-ı ia omul mănăstiriı. Așjderea să ție sf. mănăstire și lude doi, ómenı străini, pentru poslușania sf. mănăstiriı, căroră, după adeveriņa ce vor aduce de la ispravnicıi județuluı de numele și chipul lor, să li se dea pecetluiturı gpd. de la Vistierie, ca să fie în pace și nesupėrați, pentru cā acēstă milă au avut-o sf. mănăstire și de la alți frați Domni de mai înainte, precum din cărțile Domniilor Sale vėđum Domnia Mea adeveriț, carı milı și Domnia Mea Ne-am milostivit de le-am întărit, ca să i se păzescă ne-strămutat; pentru care și poruncim la toți cāți se cuvine întocmai să fiți următori; i saam receh gpd. — 1813 Martie 15.

(*Cod. LXXVII, fila 54 v.*)

67. *Iő Ioan Gheorghe Caragea Voerod.*

D-ta Vel Vist., cererea jăluitorilor fiind următóre cuprinderiı chrisovuluı Vistiereı domnescı, ce s'au înnoit și de către Noi, după arătarea ce Ni se face printr'acēstă anafora de către d-luı Vel Logofătul, poruncim D-tale să li să dea de la Vistieria Domnieı Mele aceste milı, cu urmăre întocmai după orınduiala chrisovuluı. — 1813 Martie 15.

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Înălțimiı Tale, ce ni se dă la acēstă jalbă a clirosuluı bisericilor domnescı, cercetānd luminatul chrisovul Mărieı Tale ce s'au înnoit după cele vechi, vėđuiū cā, între alte milı, este orınduit a luă pe lună de la Vistierie talerı 30 cheltuiala sfintelor bisericı, însă douē-đeci biserică din Curtea cea veche și đece biserică din Curtea nouă, și acești cer a se pune în urmăre de la luna luı Ianuar încóce; deosebit are biserică din Curtea veche la 25 ale acesteı luni, când este hramul, talerı 20 de la Vistierie; așjderea și biserică din Curtea nouă are talerı 50 de la Vistierie

pentru mir într'un an, asemenea preoților i dascălii i grămăticii la sfințele Paști au postavuri de trei mână: șaiu, felendreș i bricleș, cât și cisme i papuci de patru ori într'un an, și cererea ce face a li se da rămâne la luminata Măriei Tale poruncă. — 1813 Martie 12.

Vel Logofăt.

(Cod. LXXVII, pag. 299.)

68. *Cartea mănăstirii Șegarcea din sud. Dolj.*

Sfintei și dumnezeescei mănăstiri Șegarcea din sud. Dolj, ca să aibă milă de vinăriciū a luă din delul Șegarcea i Șegârșița dintr'acel județ câte doi bani de vadră și pârăpărul, pe cât și pe unde va fi luat mai înainte, pe care la vremea vinăriciului să aibă omenii ce va fi orînduiți din partea mănăstirii a umbla dimpreună cu vinăricerii domnesci, să scrie vinăriciul tot de-odată și, făcînd două catastișe unul ca și altul, iscălite fiind amîndouă și de vinăricerii domnesci și de omenii mănăstirii, să aibă vinăricerii domnesci a luă câte doi bani de vadră și ploconul de nume, iar cei-lalți câte doi bani de vadră și cu pârăpărul să-î ia omenii mănăstirii; așijderea să ia și otaștina de la cei ce vor ave vii pe moșia mănăstirii din 20 vedre o vadră după obiceiū; așijderea să aibă a ține și lude de ce, fără de pricină de dajdie, pentru poslușania și ajutorul trebilor ce va ave acastă sf. mănăstire, cărora după adeverința ce va aduce de la D-lor ispravnicii județului pe numele și chipul lor, să li se dea de Vistieria Domniei Mele și pecetluituri, spre a fi apărăți de toate dăjdiile, veri-câte ar eși, de nici unele val și bîntuială să nu aibă, pentru că aceste milii le-au avut sf. mănăstire, atât de la frații Domnii de mai înainte, cât și de la Domnia Sa Constantin Vodă Ipsilant. Deci și Domnia Mea, milostivindu-Ne, îi înnoim și-î întărim mila acésta, ca să i se păzescă neștrămutat; pentru care poruncim la toți căți se cuvine întocmai să fiți următori; i saam receh gpd. — 1813 Martie 16.

(Cod. LXXVII, fila 56.)

69. *Cartea sfintei biserici din mahalaua Isvorului.*

Fiind că sf. biserică din mahalaua Isvorului de aici din Bucuresci, ce este zidită nouă, unde se cinstesce și se prăznuesce hramul Isvorului Tămăduirilor, la cari năzuesc mulțime de norod pentru evlavie și pentru izbăvirea de neputințe, are milii prin cărțile fraților Domnii de mai înainte, cari le vedum și Domnia Mea, ca să ia pe fieș-care an de la ocne câte taleri 100 la vremea când ieau și cele-lalte mănăstiri i biserici; asemenea a scuti atât drepte bucatele bisericeii, cât și ale preoților, ce se vor afla slujitorii acestei biserici, de dijmărit și vinăriciū; precum și lude trei a ține, omenii străini și fără de pricină de dajdie; Ne am milostivit și Domnia Mea de-î înnoim și-î întărim milele acestea, și pentru a i se păzi aceste milii neștrămutat, am dat acastă domnescă a Noastră carte sfintei biserici, prin care poruncim la toți căți se cuvine, întocmai să fiți următori, ca să fie aceste milii sfintei biserici de întărire și preoților de ajutor, iar Dom-

niei Mele și părinților Domniei Mele vecinică pomenire; i saam receh gpd.
— 1813 Martie 6.

(Cod. LXXVII, fila 56 v.)

70. *Cartea sfintei și dumnezeescei biserici Zlătari.*

Dat-am domnesca Nôstră carte sfintei și dumnezeescei mănăstiri Zlătari, de aici din orașul Domniei Mele Bucurescî, i schitului ce se numesce Stănescî și schitului ce se numesce Archanghelul ot sud. Vîlcea, cari câte trele aceste sfinte case sunt metohuri la sfînta Patriarcbie Alexandriei, ca să aibă a luă numită mănăstire Zlătari, din vinăriciul domnesc ot sud. Saac, taleri 100 de la vinăriceri și cincî-deci bolovanî sare de la ocna Telega, cu pecetluitul Domniei Mele, la vremea când ieau și cele-lalte mănăstiri; i schitul Stănescii și schitul Archanghelul să aibă iarăși a luă taleri 100 din vinăriciul domnesc ot sud. Vîlcea de la vinăriceri; cari aceste mili le-au avut sf. mănăstire și de la alți frați Domni de mai înainte, precum Ne adevetim Domnia Mea din cărțile și chrisóvele Domniilor Sale; deci învrednicindu-Ne și pe Noi Domnul Dumneđeu cu ohlăduirea acesteî țeri, Ne-am milostivit și am întărit și Domnia Mea milele acestea, ca să i se păzescă nestrămutat. — 1813 Martie 16.

(Cod. LXXVII, fila 57.)

71. *Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.*

De vreme ce baniî din iratul vorniciilor din lét. 1812 s'au luat la cutie după pliroforia ce Ne dă printr'acéstă anaforă D-lui Vel Logofétul, poruncim D-tale biv Vel Vist. Ioan Moscu, epistatule al epitropiei obștirilor, să se dea de la cutie la clirosul bisericilor domnescî acei taleri una sută și cincî-deci, după chrisóvele domnescî. — 1813 Martie 24.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofét.

Prea Înălțate Dómne.

După luminata poruncă Măriei Tale, ce mi se dă la acéstă jalbă, făcênd cercetare, arăt Măriei Tale că clirosul bisericelor domnescî, prin chrisóvele ce au de la toți luminații Domni, cari s'au întărit și de către Înălțimea Ta, între alte mili are de iea pe tot anul și taleri 150 din slujba vorniciilor, cari i-au și luat în toți anii de rînd; iar pe trecutul an, lét. 1812, đic că nu li s'au dat. S'au adus față sameșul epitropiei, carele, întrebându-se, au dat răspuns că adevêrat clirosul are să iea acești bani, însă din vornicia județului Ilfov, și cum că la vîndarea ce au făcut cutia în anul trecut aceștii slujbe, nu au fost sciut epitropiî că are să iea clirosul aceștii bani din numita slujbă, pentru căci mai dinainte acéstă slujbă eră irat al D-lor velișilor Vornici, și de aceea nici epitropia, la vîndarea ce au făcut acesteî

slujbe, n'au sciut să i arăte cumpărătorului județului Ilfov că are să dea și acești bani, și slujba vorniciilor s'au vîndut în anul trecut cu preț bun de taleri 30.000, cari bani s'au luat în iraturile cutiei; se cuvine că, de se va găsi cu cale de către Măria Ta, epitropia să plătescă acești taleri 150 clirosului, nefiind cu cuviință a-i perde. — 1813 Martie 19.

Vel Logofăt.

(Cod. LXXIII, pag. 373.)

72. Chrisovul sfintei Episcopii Argeș.

De vreme ce proorocul și pururea între împărați pomenitul prea înțelept Solomon, numai în umbra legii rezimându-se, făcu atâta podobă casei dumnezeesci a Ierusalimului și o dăru cu atâtea daruri, ca să se păzescă într'înșa sicriul cu tablele legii Domnului, cu cât mai virtos noi, cari suntem acum cu lumina Duhului Sfînt pravoslavniciei Domnii, se cade să ne silim din tot sufletul, ca să întărim și să ajutăm sfintele locașuri dumnezeesci, întru cari nu se junghie vite necuvîntătoare, precum ore-când acolo, ci însuși mielul lui Dumneșeu se jertfesce pentru viața noastră a tuturor. Deci dar, înălțându-Ne Domnul Dumneșeu cu domnia acestii pravoslavnice Țeri Rumânesci, bine am voit Domnia Mea din totă rîvna inimei Nostre, ca nu numai faceri de bine și ajutori să revărsăm, din darul ce Ni s'au dat, către sfintele mănăstiri, cari sunt cea mai de cinste parte a orașelor și podoba cea mare a acestei țeri și scaunul cel prea arătat al pravoslaviei întru acest Prințipat creștinesc, ci și acel bine să-l împărțim după trebuința fieș-căreia mănăstiri și după măsura stării cea mare și mică; între cari sfinte locașuri și mai dintâi ale țerii Domniei Mele fiind și sf. Episcopie a Argeșului, unde se cinstesce și se prăznuesce hramul Adormirea Prea Sfintei Stăpânei noastre de Dumneșeu Născătoare și pururea Feciorei Mariei, care este ca o maică la alte biserici ale eparchiei Argeșului, și fiind-că această Episcopie, încă mai înainte de a se cinsti cu scaunul Episcopiei, ca o mănăstire din cele mari ale țerii, au avut mile domnesci, iar când s'au așezat Episcopie, i s'au mai adăogat și milele, ca să se ajute să-și potă împlini trebuințele după măsură și după cuviință, precum sunt și cele-lalte sfinte Episcopii, cari mili sunt acestea: să iea pe fieș care an de la ocnele domnesci câte 500 bolovanii sare, la vremea când iea și cele-lalte sfinte Episcopii și mănăstiri; să scutescă și oi 1.500 de oerit; să ție și lude 150 scutelnicii, însă lude 50 străini, i lude 50 după catastihul Vistieriei, i lude 50 ai mănăstirii Tuturor Sfinților, metoh acestii Episcopii, ce sunt legați după chrisovele luminaților frați Domni de mai înainte ca să-i aibă, și lude 40 cu scădămînt din birnicii ce i s'au hărăzit de către Domnia Mea prin deosebită carte a Domniei Mele de la trecuta lună Februarie 20, cărora să li se dea și pecetluiturile Domniei Mele, spre a-i avé în pace și nesupărați de rîndul dăjdiilor; să ție și două pivnițe la Pitesci scutite, sau la Argeș, cum și două scaune scutite; așijderea să aibă sf. Episcopie și mila vinăriciului, ce au avut mai înainte, adecă din délul Ștefănescilor sud. Muscel, cât ține Isvorani, i valea Popei, care se începe acel popor din capul délului de sus spre Valea Mare și merge până la poporul Cosménei în délul Ciocănescilor și despre Văleni se hotărasce valea Penii cu poporul mănăstirii Radului-

Vodă, în cari aceste popore se cuprinde aceste văi i piscurî, adecă: vaea Isvoranî, vaea Popei, cōsta Cămpului, Loșciōra, vaea Ștefănescilor cu partea din Ciocănescî, i vaea Beniî, așijderea și delul Soașul sud. Vilcea, pe din douē cu mănăstirea Bistrița, câte doi banî de vadră și părpărul; pentru care să aibă volnicie omul Episcopiei, ce se va orîndui, a umblă împreună cu vinăricerîi domnescî, să scrie vinăriciul dintr'aceste delurî, văile și piscurile ce sunt numite mai sus, și să facă douē catastișe asemenea unul ca și altul, iar la strîngerea banilor, adecă câte doi banî de vadră partea Episcopiei și părpărul după obiceiū, vinăricerîi domnescî nicî decum să nu se amestece a pune mâna în banî, ci să-î strîngă pe deplin orînduitul Episcopiei, fară numai cel-lalți doi banî de vadră și ploconul de nume să aibă a luă vinăricerîi domnescî; așijderea să aibă a luă sf. Episcopie și vinăriciul din delul Alimănescilor i Măicănescilor și Cranga sud. Argeș, în cari aceste popore se cuprinde aceste nume precum le este cursul de-arîndul, adecă: Crauga, Căzănescî, Ciotescî, vaea Luminei, Alimănescî-de-jos, Alimănescî-de sus, Pētra, Schei, Burluișul, Chilomescî, vaea Giurgei, Ținculescî, Maicănescî, delul Strehieî, lângă Țănculescî, dintr'aceste delurî cu viile i piscurile ce sunt numite mai sus, să ia și vinăriciū deplin câte cincî banî de vadră și părpărul, și vinăricerîi domnescî întru nimic să nu se amestece, ci după cuprinderea ponturilor vinăriciului urmând orînduitul sfintei Episcopîi, luând cot de la Vistierie, să scrie și să mēsore și să ia și banîi și să-î ducă la sfînta Episcopie, ca să-î fie sfintei Episcopîi mila acēsta de ajutor și de întărire, iar Domniei Mele și atot nēmului Domniei Mele vecinică pomnire; pentru că aceste mili le aū avut sfînta Episcopie și de la cel-lalți frați Domni de mai înainte, precum din chrisōvele Domniilor Sale Ne-am adevērit; decî și Domnia Mea, după evlăvia ce avem către sfintele lui Dumneđeū locașurî, mai virtos către acēstă sf. Episcopie, Ne-am milostivit și nu numai am înnoit și am întărit milele ce aū avut, ci am și mai adaos, precum se arată mai sus, ca să i se păzescă nestrămutat. Rugăm dar și pre alți frați Domni, cari în urma Nōstră se vor învrednici a fi oblăduitorî acești creștinescî țeri, să bine-voiască a înnoi și a întări aceste mili, ca și ale Domniilor Sale mili și facerî de bine să fie în urmă de alți primite și ținute în sēmă; și am întărit chrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod, și cu credința prea iubiților Domniei Mele fiî, Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, și cu tot sfatul D lor cinstiților și credincioși boerilor veliți al Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Ban, pan Radu Golescu Vel Vornic de Țera-de-sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofēt de Țera-de-sus, pan Radu Slătineanu Vel Vornic de Țera-de-jos, pan Dumitrașco Racovița Vel Vornic al treilea, pan Istrate Kretzulescu Vel Vornic al patrulea, pan Gheorghe Slătineanu Vel Logofēt de Țera-de-jos, pan Constantin Suțu Vel Hatman, pan Michalache Manu Vel Vornic de politie. pan Michalache Suțu Vel Spătar, pan Constantin Vlahuța Vel Postelnic, pan Atanasie Christopol Vel Logofēt al străinelor pricinî, pan Nestor Vel Clucer, pan Alexandru Mavrocordat Vel Căminar, pan Dimitrie Manu Vel Comis, pan Michail Vel Pitar, și ispravnic pan Grigorie Ghica Vel Logofēt de Țera-de-sus; și s'a scris chrisovul acesta la întâiul an din întâia domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunului Domniei Mele Bu-

curescî, la anii de la nascerea Domnului Dumneđeuş şi Mântuitorului nostru Isus Christos 1813 Martie 20, de Chiriţă Logofăt za Divan.

(Cod. LXXVII, fila 71.)

73. *Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlaschscoe.*

D-ta Vel Vist., de vreme ce în catastihul Vistieriei se găsec trecuţi aceşti 21 posluşnicî pe chipul acestui schit Rătescî şi îi are şi acum în pěr, fiind fost nesupěrafi, poruncim ca să li se facă cartea Domniei Mele de hărăzirea lor — 1813 Martie 23.

(Pecetea gpd.)

Prea Înălţate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale, ce mi se dă la acéstă jalbă, am făcut cuviincioasa cercetare şi se găsecce acest schit Rătescî din sud. Buzěuş cu 21 posluşnicî, carî îi şi are pre toţi în fiinţă şi sunt trecuţi în catastihul ce s'aű aflat în Vistierie din vremea trecută; dar vre-un sinet pentru aceşti posluşnicî nu avură jăluitóarele să arăte, ci se vede că li s'aű lăsat de către oblăduitorii ce aű fost după vremi; ci pentru întărirea acestui ajutor de posluşnicî, rămâne a se hotărî de către Înălţimea Ta. — 1813 Martie 22.
Vel Vist.

(Cod. LXXIII, fila 353.)

74. *Cartea sfintei mănăstiri Sf. Sava Osfeştenago de aici din Bucurescî.*

Fiind-că sfinta şi dumneđeúscă mănăstire de aici din oraşul Domniei Mele Bucurescî, unde se cinstesce şi se prăznuesce hramul sf. părintelui nostru Sava Osfeştenago, are milă prin chrisóve gpd., carî le vėđum şi Domnia Mea, ca să iea vinăriciű din délul Supărescilor sud. Saac cu pãrpãr, i din douě văi, adecă: valea Mişcului şi valea Strehăei, ce sunt în cuprinsul acestui popor Supărescî, din carî aű luat tot-deauna mila vinăriciului; decî la vremea vinăriciului să mėrgă omul mănăstirii ce-l va orîndui egumenul, împreună cu vinăricerî domnescî, să scrie vinăriciul dintr'acel dél, şi făcěnd douě catastişe asemenea unul ca şi altul, de tot vinăriciul, iscălite şi de vinăricerî domnescî şi de omul mănăstirii, la strînsul banilor să iea vinăricerî domnescî trei banî de vadră şi omul mănăstirii doi banî şi pãrpãrul după obiceiű; şi iar să fie sf. mănăstiri milă de la Domnia Mea să fie şi lude đeece, ómenî străinî şi fără de pricină saű nume în Vistierie, ca să fie pentru ajutorul şi posluşania sf. mănăstiri, pre carî să-ű găsescă şi, ducěndu-ű la ispravnicî judeţului ca să-ű cerceteze, de vor fi străinî cu adevěrat, să le dea adevėrinţe de numele şi chipul lor, după carî li se vor da şi pecetluitul gpd., spre a fi în pace şi nesupěrafi de tóte dăjdiile şi orînduelile veri-căte ar eşi de la Vistierie şi de la cămara Domniei Mele

peste an în țără; așijderea să aibă a lua sf. mănăstire și 150 bolovanî sare de la ocna Telega pe tot anul, fiind-că aceste milî le-au avut și de la alți frați Domni de mai înainte prin chrisóvele și cărțile Domniilor Sale; deci învrednicindu-Ne Domnul Dumneđeú cu domnia aceștii pravoslavnice țeri, am bine-voit Domnia Mea și, printr'această carte a Domniei Mele, de am înnoit și am întărit milele ce se arată mai sus, ca să i se păzescă neștrămutat, spre a fi sfintei mănăstirii de ajutor și de întărire și Domniei Mele și răposaiilor părinților Domniei Mele vecnică pomemire; i saam receh gpd. — 1813 Martie 24.

(Cod. LXXVII, fila 60 v.)

75. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlahscoe.*

Ștefan doftorul nerămâind mulțamit pe această anafora a Dumne-lor veliților boeri, zapciul cel orînduit Dumne-luî Vel Hatmaul al Divanuluî l'au înfățișat și la Divan înaintea Domniei Mele cu Constantin i protosinghelul vechiluluî arhierueuluî Lofciu, năstavnîc mănăstirii Câmpulung, unde vre-un alt cuvînt vrednic de împotrîvire nu avu Ștefan să arăte, decât tot cele ce au provalisit înaintea Dumne-lor boerilor; asupra cărora făcînd Domnia Mea chibzuire, le găsim deșarte și făr de nici un temeiú, pentru că mai întâiú că el este dovedit, precum nici însuși n'au tăgăduit, că nu se trage din nêmul ctitoruluî despre tată, ci despre mumă, și când cel ce se trag din nêmul ctitoruluî despre tată, cari și acum trăesc și sunt și cu rudenie mai apropiăți din nêmul ctitoruluî, nu fac nici o davă sau cerere a lua schitul în stăpânirea lor, dar nici decum nu se cuvîne a cere schitul; dar chiar și despre tată de s'ar trage, el iarăși nu pôte să ceră a lua schitul, fiind mirên, iar nu parte bisericească, care acest schit fiind adevêrit de sineturile ce Ni se arată că de către acel răposat ctitor s'au închinat la mănăstirea Câmpulung, nu numai nêmul luî în urmă nu-l pôte a-l rădică, ci nici însuși acel ce l'au închinat, pentru căci după pravilî cele ce odată se așerosesc luî Dumneđeú nu se mai pot desghină și a se lua înapoi. Drept aceea dar, cătuși de puțină dreptate neavînd doftorul asupra acestuî schit, bine au judecat D-lor veliții boeri printr'această anafora, și asemenea hotărîm și Domnia Mea să se urmeze, adecă de a rămâne acest schit închinat la mănăstirea Câmpulung și din părinții aceștii mănăstirii să se orînduiască egumenași prin scirea și celuî adevêrat nêm al ctitoruluî, urmînd schitul a da la mănăstire pe tot anul acel embatic de talerî 20 pe an; iar pentru doftorul a i se plăti baniî ce au cheltuit el în diastimă de trei ani, cât au avut în stăpânire schitul, atît la dregerea și îmbunătățirea schituluî, cât și la hotărnicia moșiilor pentru aceste cheltueli, fiind-că urméză a se face cercetare în fața loculuî; de aceea dar poruncim D-vostre, să faceți amăruntă cercetare, atît prin alte doveđi, cât și prin carte de blăstem de va fi trebuință, în fața loculuî, tuturor condeelor ce va arată Ștefan de a se dovedi dréptă cheltuiala ce va fi făcut la meremet i la îmbunătățirea și lucrurî trebuinciose ale schituluî, cum și cheltuiala ce va fi făcut la niscare-vași hotărnicii și descoperirî chiar ale moșiilor schituluî (iar nu pentru moșiile ce căută să le ia de la mănăstire cu cuvînt că sunt ale

schitului), și către acestea să faceți asemenea cercetare prin dovezi și prin blăstem: cât venit peste tot ați luat Ștefan în diastima anilor ce ați avut schitul sub stăpânirea sa? și să înștiințați Domniei Mele, cu întregă pliroforie atât suma cheltuelilor anume, cât și a venitului; pentru care orînduim și mumbașir pre sluga Domniei Mele zapciû hăt-mănesc. — 1813 Iunie 1.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Prea Înălțate Dómne,

După luminată poruncă Măriei Tale, D-lui Vel Hatman a adus înaintea noastră pe Ștefan doftorul, cu jalba ce a dat, dîcînd că strămoșul său Grigorie Episcopul Buzăului, de sunt 160 ani, a făcut un schit la sud. Muscel, ce se numesce Goleșci, și l'a închinat la mănăstirea Câmpulung, și în urmă vedînd că părinții mănăstirii nu caută de schit, a stricat închinăciunea, lăsând schitul slobod despre mănăstire, care slobodnie, după mórtea ctitorului, s'a întărit și cu cartea părinților mănăstirii, rămîind ca să dea schitul la mănăstire pe an talerî 20 și mai mult amestec să nu aibă, și așa a curs stăpânirea schitului la nêmul ctitorului până la lét. 1763, iar atunci găsindu-se mort în schit un Nicolae, nepotul ctitorului, și jăfuit de cărți i altele și, luând frică familia lui, s'a mutat la Bucuresci și, pentru ca să nu rămîe schitul pustiû și necăutat, un Ștefan Piscopescu l'a dat sub purtarea de grijă a lui Dositie archimandritul Câmpulungeanu; dar vedînd nêmul ctitorului că Dositie va să pue mâna pe lucrurile schitului, a dat jalbă la stăpânire și, prin anaforaua Metropolitului Grigorie, ot lét. 1786, care s'a întărit și de repositul Mavroghene, ce eră Domn, li s'a dat schitul în stăpânire, rumpîndu-se cartea lui Ștefan Piscopescu, ce o dedese archimandritului Dositie, iar după mórtea acelor strănepoți al., rămîind schitul asupra a doi veri ai jăluitorului și într'acea vreme, adecă la lét. 1801, dând un călugăr al mănăstirii Câmpulung anume Dionisie jalbă neadevêrată la Măria Sa Domnul Alexandru Vodă Moruz cum că Bănică ce ținea schitul este o slugă, și orînduind Măria Sa jalba lui la mine sluga Măriei Tale Vornicu Goleșcu, făr de a nu face cercetare, s'a dat schitul aceluî călugăr prin anaforă întărită; iar la lét. 1808, viind jăluitorul din lăuntru și pornind jalbă, i s'a dat schitul în stăpânire, prin hotărîrea Comitetului, și găsind schitul pustiû și biserică părăduită mai rău decăt un coșar de vite, aî cheltuit mulți banî până l'aî dres; apoi cercetînd și pentru moșiile schitului, aî găsit la mănăstire o pungă cu 69 de sineturî ascunse de archimandritul Dositie și, luând hotarnici, nu numai s'aî descoperit două moși ale schitului Goleșci și Cotesci împresurate de mănăstire sub alt nume, ci și o moșie Tămășesc, înstrăinată de tot; după aceea viind la Bucuresci și stîndu-î împotrivă părintele Ignatie, în loc de a i se întări hotărniciiile, s'aî întărit comisia rusescă spre cercetare la fața locului, împreună cu Părintele Argeșiu din partea Metropoliei i cu D-lui Căminarul Iordache Rasti din partea Divanului, unde vedînd Părintele Argeșiu că obrazele rusescî îi dau dreptate, n'a vrut să esă afară spre cercetarea hotărniciiilor, ci aî făcut anafora împotrivă, și Viș Presidentul, după săvirșirea comisiei rusescî, aî dat schitul în stăpânirea jăluitorului, hotărînd să plătescă archimandritul

Dositie și toate cheltuelile ce i s'au pricinuit i paguba ce a făcut schitulul cu călcarea moșiilor, iar după ce s'au schimbat Viț-Președintele, i-au rădicat stăpânirea; și cere dreptate a i se da schitul iarăși în stăpânire cu toate moșiile câte s'au dovedit prin hotărnicii, dimpreună și cu venitul ce l'au luat egumenul după moșii, i paguba și cheltuiala ce i s'a pricinuit; față fiind și Constantin protosinghelul, vechilul părintelui Lofciu, năstavnicul sfintei mănăstiri Cămpulungul, ne arată hotărîrea ce a făcut-o Comitetul la lét. 1811 Decembre 2, în copie adevărită iarăși de Comitet, unde se coprint toate îndreptările ce au arătat și o parte și alta, din care vedum că la lét. 7185 Octombrie 14, de sunt anii 136, răposatul Episcop Grigorie ctitorul a închinat acel schit la mănăstirea Cămpulung, iară la lét. 7198, de sunt anii 123, vedend că egumenii Cămpulungului nu caută de schit, l'a desghinat, luându-l în stăpânirea sa, apoi la lét. 7202 Aprilie 23, de sunt anii 19, cei ce se trăgea din nêmul ctitorului au făcut învoială cu soborul mănăstiri Cămpulungului ca să dea schitul mănăstiri pe an taleri 20 și mai mult amestec să n'aibă mănăstirea, iar la lét. 1763, de sunt anii 50, un Ștefan Piscupescul, moșul despre mumă al jăluitarului, au închinat schitul iar la mănăstire; după aceea la lét. 1786 Iulie 6, de sunt anii 27, adevă că în urmă peste 23 de anii, iarăși acel Ștefan Piscupescul, vechil și din partea soră-sei, pe unii pornind jalbă că egumenii după vremi nu păzesc orînduiala schitulul, cerend ca să le închine la altă mănăstire, judecata Departamentului n'au primit cererea lui, fiind pricină bisericăscă, iar răposatul Metropolit Grigorie, prin anaforaua ce au făcut atunci peste 7 zile, întărită și de răposatul Mavrogheni, au găsit cu cale că, de va vré Ștefan și soră-sa Păuna a luă schitul suh a lor chiverniselă, să fie supus egumenul a se trage și a lăsa să se stăpânescă de dinșii toate ale lui, împreună și cu cât-va loc din moșia mănăstiri, pe cât se va dovedi că a ținut schitul mai dinainte, și orî de vor vré a plăti embatic câte taleri 20 pe an, sau de nu vor vré, să rămăe în voia lor; apoi la lét. 1801 Iunie 24, de sunt anii 12, când eram eu Vornicul Goleșcu epitrop peste mănăstirea Cămpulung și peste altele ce eră înainte la spitalurile cele mari, făcend cercetare pentru acest schit și arătand Măriei Sale Domnului Moruz, cu anafora, că în vechile cărți nu pomenesce a se orîndui purtător de grijă din nêmul ctitorilor, și judecand Măria Sa pricina cu Divan, au hotărît ca egumenașul ce se orînduise de la mănăstire la schit să rămăe neștrămutat, și când nêmul ctitorilor va vedé că nu se pörtă bine, să facă arătare și se va orîndui alt egumen, tot prin scirea mănăstiri Cămpulungului și prin scirea nêmului ctitorului, dand schitul la mănăstire embaticul cel orînduit pe an taleri 20; iar la lét. 1808 Iulie 10, după anafora Logofetiei Țerii-de-jos, puind Comitetul temeiu la anafora Metropolitului Grigorie, au rînduit să rămăe schitul sub purtarea de grijă a doștorului Ștefan, pentru care dăce Comitetul, ot lét. 1811 Decembre, pricina aceștii prigoniri se împarte în patru: întâiu ca să pötă dovedi doștorul Ștefan numirea că este adevărat Piscupescu; al doilea să dovedescă că schitul Goleșcii este zidit pe moșia ctitorului, iar nu pe a mănăstiri; al treilea că și de a fost schitul închinat la mănăstire de către ctitori, dar în urmă, atât de însuși, cât și de strănepotu-său Ștefan Piscupescu s'a desghinat; și al patrulea, ca să dovedescă că mănăstirea stăpănesce moșii de ale schitulul;

însă țice Comitetul că, la câte patru părțile pricinii făcând cercetare, a văduț că nu are dohtorul Ștefan dreptate, adecă la cea dintâiu mărturisind însuși dohtorul la Divan că nu este despre tată Piscupesc, și fiind acum în vieță din chiar cei adevărați Piscupesci strănepoți ai ctitorului din partea bărbătescă încă și mai apropiati la rudenie, adecă un popa Bănică ot sud. Muscel, și nefăcând vre un acest fel de davagelic, dohtorul firesce rămâne depărtat de acéstă dreptate ce muncesce a dobândi; la cea de al doilea, că în catastihul ctitorului de zestrea schitului, unde se cuvenia să fie însemnată și moșia de sub schit, de a fi fost a sa, nepomenindu-se nimic de acea moșie că este a schitului și scriind și chiar în anaforaua Metropolitului Grigorie, ce o arată dohtorul spre ajutorul său, că schitul este zidit pe moșia mănăstirii și că a văduț Preasfinția Sa la mânila lui Ștefan Piscopescu și cartea Metropolitului Neofit, asemenea cuprinđetőre, cum și chiar în cartea aceluș Ștefan asemenea scriind i în jalba lui Ștefan, ce se arată în anaforaua Departamentului ot lét. 1786, tot asemenea mărturisind, arătarea dohtorului de acum rămâne neadeverată, și moșia de sub schit se dovedesce a mănăstirii; la cea de al treilea, că și de aũ luat în urmă ctitorul schitul pe séma sa, dar nescrind într'acea carte ca să rămăe și la némul său, nici se trage dohtorul Ștefan din partea bărbătescă, nici se cuvine după canónele sobornicesci a se amestecă dohtorul Ștefan la tréba bisericescă, la care și acea anafora a réposatului Metropolit Grigorie se vede că este făcută de nevoe, precum s'a urmat și alte judecări din vremea réposatului Mavroghene, ale căruia hotăriri tóte s'aũ desputernicit prin hatihumaium împărătesc, iar hotărira Măriei Sale Domnului Moruz este urmată cu bună orinduială, după sineturile vechi ale schitului și pravilele împărătesci și sobornicesci; la cea de al patrulea, ce țice dohtorul că mănăstirea Câmpulungului stăpănesce moșii ale schitului, nu se cuvine dohtorului, ci acéstă dava are a o face egumenul ce se va orindui la schit, și mai virtos fiind dovedit din sineturii că acele moșii ce țicea dohtorul că ar fi ale schitului sunt ale mănăstirii, pentru care și hotărăsce Comitetul ca la schit să se orinduiască egumen prin scirea mănăstirii Câmpulung și a celui adevărat ném al ctitorului coborît din partea bărbătescă, dând la mănăstire pe an taleri 20 după vechile sineturii, și moșiile să și le stăpănescă mănăstirea, precum le-aũ stăpănit și până la lét. 1808, plătind dohtorul și venitul ce a luat de la dînsele i stricăciunea ce va fi făcut, cum și schitul să-i plătescă venitul ce va fi luat de la moșiile sale. Deci cât pentru stăpânirea schitului, nu are dohtorul cuvint a o cere pe séma sa, pentru că în cartea ctitorului, ce a dat schitul când l'a desghinat de la mănăstirea Câmpulung, nu rinduesce ca să se chivernisescă schitul în urma sa de clironomiș sâi, nici se trage dohtorul despre tată din némul ctitorului, căci tată-său a fost străin, ci despre mumă; iar popa Bănică, ce este strănepot din partea bărbătescă ctitorului și mai apropiată decât dohtorul la rudenie, acest davagelic nu-l face; și mai virtos că și chiar din partea bărbătescă de s'ar trage dohtorul, iarăși cererea acésta nu póte să o facă, fiind împotriva pravilelor împărătesci și a sobornicescelor canóne; ci bine a judecat la acésta Măria Sa Domnul Alexandru Vodă Moruz și după aceeași hotărira găsim și Noi cu cale să se orinduiască egumenaș la schit din părinți călugări ai mănăstirii Cumpulung, prin scirea celui adevărat ném al ctitorului, ce se va trage din partea bărbătescă, pen-

tru oblăduirea schitului; care schit să dea embatic pe an mănăstirii talerî 20, și mai mult mănăstirea amestec să nu aibă, și acel nēm când va vedea că nu se pōrtă egumenașul bine, să arăte cu jalbă la stăpânire, spre a se orîndui alt egumenaș tot din părinții mănăstirii Cămpulung; iar pentru cheltuiala ce va fi făcut dohtoru! la dregerî trebuincioase ale schitului și la descoperirea moșiilor schitului, iar nu moșiî ale mănăstirii, care umblă el să le împresore, să arăte cu fōie anume: ce cheltuială a făcut? spre a se cercetă la fața locului și a se despăgubi de acea drēptă cheltuială ce va fi făcut; iar hotărîrea rēmâne la Măria Ta. — 1813 Martie 25.

Radu Golescu Vel Vornic, Dumitrașco Racoviță Vel Clucer.

76. *Chrisovul sf. mănăstiri Bistriței din sud. Vlcea.*

De vreme ce proorocul și pururea întru împērați pomenitul prea înțeleptul Solomon, numai în umbra legiî rāzimāndu-se, făcū atāta podōbă casei împērātescî a Ierusalimului și o dāruî cu atātea daruri, ca să pāzescă într'însa sicriul cu tablele legiî Domnului, cu cāt mai vîrtos noi, cariî suntem acum cu mila Sfîntului Duh pravoslavnicîi Domnî, se cade să ne silim cu tot sufletul să întemeem și să ajutorām sfintele lui Dumneđeū locașuri, întru cari nu se junghie vite necuvîntătore, precum ore-când acolo, ci însuși mielul lui Dumneđeū se jertfesce pentru viēta tuturor; pentru acēsta, înālțāndu-Ne și pre Noi Domnul Dumneđeū cu domnia în scaunul Țērii-Rumānescî, bine am voit, ca din bogatele milî ale prea milostivului Dumneđeū, ce Ne-aū dāruit, să rēvārsām și Noi facerî de bine spre cinstea și întārîrea sfintelor mănăstiri, cari sunt cea mai de cinste parte a politiei și podōba cea mai mare și semnul cel prea arātāt al pravoslaviei întru acest Principat; între cari fiind și sf. mănăstire Bistrița ot sud. Vlcea, unde se cinstesce și se proslăvesce hramul Adormiriî Prea Sfintei de Dumneđeū Nāscētore și pururea Feciōrei Mariei, și unde se pāzesce și odihnesce și sfintele moște ale prea cuviosului părintelui nostru Grigorie Decapolitul, voit-am din tot cugetul inimîi Nōstre, spre a face asupra milelor și privileghiurilor ce aū avut de la toți frațiî Domnî de mai înainte, ca și de acum înainte să i se pāzescă tōte pe deplin și nestrāmutate, adecă: din vama domnescă a bălțiî ce se chēmă Balta-Albă ot sud. Romanați, cu tōte gārlele și semnele bălțiî, din hotarul Dābulenilor pānă în hotarul Grojdibodului, din vîrful Tîmpiî pre hotarul viilor în vîrful Maminei, unde aū fost pus Doroteiū parul, în gura Cumiței, în grindul Orlatului, la gārla Buzoianului, în gura Vădinului, la cāmpul de la Tîmpa, la mīgura Boului, la mīgura ot Șila, Inșiratele, la Bāșicuțe, în calea Vādāstriței, în gārla Celeiului, cu tōte gārlele care le-aū făcut Banul Barbu Craiovescu cel bētrān, să aibă a luā acēstă sf. mănăstire de la acēstă baltă, cu tōte gārlele acestea ce s'aū numit mai sus, pe jumātate din vama domnescă, i de la nāvōde, i de la cārme, i din cotețe, i din ortiî, i din mrege, i din vama carelor și din pārpār iar pe jumātate. Așijderea să iea vināriciū de la ocna cea mare, adecă din puțul Catārei din sus, spre Licura, pe lāngă hotarul Rîmnicului, pe dēl în sus, pe lāngă hotarul Vlādescilor, și de aicea în jos pānă la puțul băei, spre drumul morei, din sus de biserica domnescă; și din viile ce vor fi pe moșia mănăstiriî, în gura *Soavului*, i din dēlul

Pitescilor și al Scôrței, i Plășesci ot sud Gorj, despre Copăciósa până în Sărățel, din tóte văile câte vor fi pe moșia mănăstirii ce se chémă Muscel ot sud. Romanași, din hotarul Cocorăscilor cu Aricescii și cu Isvorul până în Bârluiú, cu pãrpãr; i din viile ce sunt la Potil și câte se vor mai face de acum înainte, i din viile ce vor fi făcute și se vor mai face la Celeiú, pe jumătate; i din viile ce vor fi moșia mănăstirii ce se chémă Studina ot sud. Romanași, atât din cele lucrate i din cele pãrăginite, cât și din cele ce se vor mai face din pașiște, cât și din poporul Măghierescilor, Isăcelul, Glodeni, Ciutescii sud. Gorj, ce sunt ale schitului Pescera Bistriței, metoh acestii mănăstirii. Dar fiind-că de la o vreme încóce isvodindu-se și alte nume viilor ce sunt pe moșia mănăstirii ce se chémă Muscel, între hotarul Cocorăscilor și Aricescii, ȓicându-y și Corneștiul, se întinsese vinăricerii domnesci a luă vinăriciú partea mănăstirii dintr'acéstă numire, dar din porunca Măriei Sale Michaiú Vodă Suțul făcându-se cercetare la lét. 1792, s'aú dovedit că acéstă numire de popor este tot din coprinsul popórelor mănăstirii, de unde aú luat tot-deauna, și aú dat întărirea Domniei Sale ca să ia tot mănăstirea vinăriciul și dintr'acea numire Corneștiul, care s'aú întărit și de toți frații Domnii din urmă. Pentru care am dat acest domnescul Nostru chrisov, cu care să aibă volnicie cuviosul egumen al acestii mănăstirii a luă milele acestea pe tot anul nelipsit la vremea lor, adecă după ce-și va luă mănăstirea întâiú ȓeciuală, după obiceiú, de la câte dintr'aceste bălți vor fi pe moșia sa, apoi să aibă a luă de la tóte aceste bălți din vama domnescă pe jumătate, precum s'a luat și până acum, cum și vinăriciul de la tóte popórele ce sunt numite mai sus, câte doi banii de vadră și pãrpãrul după obiceiú, de fieș-care vadră po banii 12, iar cei-lalți câte trei banii aú a-y luă vinăricerii domnesci. Așijderea să aibă a ținé sf. mănăstire și lude 8 străini, ce-y are iarăși prin chrisóvele domnesci hărăziți, pre carií să-y ducă la ispravnicii județului ca să-y cerceteze și, fiind străini cu adevărat, să le dea adeverință pe numele și chipul lor, după care să li se dea și pece-tluitul gpd., spre a fi în pace și nesuperați de tóte dăjdiile și angariile veri-câte ar eși de la Visterie și de la cămara Domniei Mele peste an în țeră, de nici unele val și supărare să nu aibă; fiind-că aceste mili le-aú avut sf. mănăstire atât de la frații Domnii de mai înainte, cât și de la Domnia Sa fratele Alexandru Vodă Moruz. Așijderea și schitul Bistrița din Peșteră, ce este al acestii sf. mănăstirii, are milă ca să scutescă de dijmărit stupi 50, de oerit oi 50; să ia și pe tot anul din vama aceluí județ Vilcea câte taleri 50, pentru unt-de-lemn, tãmăe, făclii, i pentru alte trebuințe. Așijderea să ia pe tot anul la vremea vinăriciului, de la Visterie, cu pece-tluit domnesc, câte taleri 20; să ție și lude doi, apărați de tóte angariile, însă străini, care și acéstă milă o are schitul de la toți frații Domnii de mai înainte, precum din chrisovul Domniei Sale Constantin Voevod Ipsilant, ce-l vedum, cu lét. 1803 Iulie 12, Ne-am adevărit. Drept aceea Ne-am milostivit și Domnia Mea de am întărit milele ce se cuprinde mai sus, ca să se păzescă neștrămutat, spre a fi sfintei mănăstirii de ajutor și întărire, iar Domniei Mele și părinților Domniei Mele vecnică pomenire. Rugăm dar și pre alți frați Domnii, cari în urma Nóstră se vor învrednici a fi Domnii și oblăduitori acestii creștinesci țeri, să bine-voiască a înnoi și a întări milele acestea. Și am adevărit chrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele Iw Ioan Gheorghe

Caragea Voevod, i cu credința prea iubiților Domniei Mele fiș, Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și D-lor cinstiți și credincioși boeriși veliți al Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Ban, pan Radu Golescu Vel Vornic de Țera-de-sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofet de Țera-de-sus, pan Radu Slătineanu Vel Vornic de Țera-de-jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Vornic al treilea, pan Istrate Kretzulescu Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu Vel Logofet de Țera-de-jos, pan Costache Suțu Vel Hatman, pan Michalache Manu Vel Vornic za politie, pan Michalache Suțu Vel Spătar, pan Constantin Vlăhuță Vel Postelnic, pan Atanasie Christopulo Vel Logofet al străinelor pricinii, pan Nestor Clucer, pan Alexandru Mavrocordat Vel Căminar, pan Dimitrie Manu Vel Comis, pan Michail Vel Pitar, și ispravnic pan Grigorie Ghica Vel Logofet de Țera de-sus; și s'a scris chrisovul acesta, la întâiul an dintru întâia domnie a Domniei Mele, la aniș de la nascerea lui Christos 1813 Martie 25, de Nicola Logofet de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 74.)

77. Cinstit și credincios boer al Domniei Mele D ta biv Vel Vist. Ioane Moscu, epistatule al epitropiei obștirilor, priimind acest domnesc al Nostru pitac, îiș poruncim să daș de la cutia milosteniilor talerș 750 unuș obraz *anonimon*, pe trei luni: Ianuarie, Februarie și Martie, câte talerș 250 pe lună, care acestă lăfă să urmeză a i-o da D-ta și de la sfirșitul acesteș luni înainte pe fieș-care lună. — 1813 Martie 29.

(Cod. LXXIV, fila 38).

78. *Chrisovul metohului Rîmnic Patru-zeci de mucenici, pentru fabrica de cêră albă i alle milș.*

Fiind-că sfinta biserică de aici din orașul Domniei Mele Bucuresci, unde se cinstesce și se prăznuesce hramul sfinților 40 de mucenici, care este metoh al sfintei Episcopii Rîmnic, au avut privileghiuri domnesci ca singură să aibă a ține fabrica întru care se lucrăză lumînările de cêră albă în toți Bucuresciș, ca una ce ctitorii aceștii biserici cu osîrdie și cheltuială s'au silit de s'au început acest meștesug aici în țeră, atât spre podoba sfințelor biserici, cât și spre trebuința altor obraze, precum Ne-am pliroforisit Domnia Mea că Domnia Sa răposatul Ștefan Vodă Racoviță, prin chrisovul ce au dat, de la lêt. 1764 Iulie 14, arată pe larg pricinile aceștii fabrici, și atât pentru că acest lucru este pricinuitor de folos și de podobă a dobândi țera meștesugul acesta, cât și pentru că se află biserică acestă între cele-lalte isterisită de cel mai puțin acaret, neavând nici moșie, nici vie, nici țiganș, nici alt acaret; de aceea, atât răposatul Ștefan Vodă Racoviță și toți alți răposati și frați Domniș din urmă, de rind, până acum, au înnoit și au întărit rînduială acestă, precum din chrisovele ce am văduț Ne-am adevărit; pentru care acestă fabrică ne-au arătat Preaosfinția Sa Părintele Metropolit, dimpreună și cu iubitorul de Dumneđuș Episcop Rîmnicului

chrisóvele ce are metohul acesta de privileghiul fabricei de c  r   albă, că în vremea trecut  i r  smeri  te nu s'au păzit r  nduiala fabricei din pricina marchitanilor   i a sudi  ilor, ce aduce   lumin  r  i de c  r   albă,   i cu t  te că   i st  p  nirea de atunci au supus pre sudiții lor a păzi privileghiul fabricei, iar urmare în faptă nu s'au făcut; pentru ac  sta dar am or  nduit pre Dumn  -lul Vel Logof  t de   ra-de sus Grigorie Ghica de-au cercetat   i prin anaforaua de la a ac  stui luni ne-au făcut ar  tare, cum că   i chiar st  p  nirea rusesc  , urm  nd chris  velor domnesc  , au supus pre sudiții lor la privileghiul fabricei. De aceea dar, v  d  ndu-se privileghiul ac  stui fabrici de c  r   albă întărit cu at  tea chris  ve domnesc  , îl întărim   i Domnia Mea   i hot  r  m ca privileghiul acesta să-l aibă tot-deauna numai metohul sfintei Episcopii, spre a-l pune în faptă acel meşteşug   i a se vinde lumin  r  ile de c  r   albă, at  t pentru trebuin  a sf. bisericii, c  t   i pentru a altor obraze, numai de fabrica ac  sta neb  ntuit     i nesupărată de nimeni   i diiafendipsit   de zapciul politiei a nu înălbi nici a nu lucra sau a vinde alt nimeni lumin  r  i de c  r   albă; la care ac  st   cherhan   să fie   i doi me  teri ce vor fi lucrătorii ac  stui meşteşug, în pace   i nesup  ra  i de oră-ce d  r  i   i r  nduial   ar eşi pe   r  , cum   i prăvălia ac  sta a fabricei să fie ap  r  at de or  nduelile ce sunt pe alte prăvălii;   i poruncim Domnia Mea   i D-tale Vel Ag  , să îngrijesci de aceste, a nu îngădui pre al  ii să v  nd   lumin  r  i de c  r   albă.   i iar să aibă a   ine acest metoh   i lude 60, str  in  i scutelnic  i, a fi pentru tréba   i ajutorul ac  stui sfinte case;   i osebit să aibă metohul vinăriciul din valea Meilor i a Negovanilor, i valea Largă, i S  rbeni, i valea Petrei   i Delicelul ot sud. Saac, c  te un ban de vadră, unde are   i m  n  stirea C  ld  ruşanii vinăriciul, cari t  te aceste milă le-au avut de la fra  ii Domnii de mai înainte Nostră. Dec     nvrednicindu Ne   i pre Noi Domnul Dumne  u cu domnia ac  stui pravoslavnic     r  -Rum  nesc  , Ne-am milostivit de am înoit   i am întărit t  te aceste milă, ca să i se p  zesc   nestrămutat, adevărind chrisovul acesta cu   ns  şii credin  a Domniei Mele I   Ioan Gheorghe Caragea Voevod,   i cu credin  a prea iubi  ilor Domniei Mele s  i, Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind   i D-lor cinsti  i   i credincioşii boerii veli  i ai Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Ban, pan Radu Goleşcu Vel Vornic de   ra-de-sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logof  t de   ra-de-sus, pan Radu Sl  tineanu Vel Dvornic de   ra-de-jos, pan Dumitraşco Racovi  a Vel Vornic al treilea, pan Istrate Kretzulescu Vel Vornic al patrulea, pan Gheorghe Sl  tineanu Vel Logof  t de   ra-de-jos, pan Constantin Su  u Vel Hatman, pan Michalache Manul Vel Vornic de politie, pan Michalache Su  u Vel Sp  tar, pan Constantin Vlahu  u Vel Postelnic, pan Atanasie Christopolu Vel Logof  t al str  inelor pricin  i, pan Nestor Vel Clucer, pan Alexandru Mavrocordat Vel Căminar, pan Dimitrie Manu Vel Comis, pan Michail Vel Pitar,   i ispravnic pan Grigorie Ghica Vel Logof  t de   ra-de-sus;   i s'au scris chrisovul acesta în anul dint  i  u dintru   nt  ia domnie a Domniei Mele, aici în oraşul scaunului Domniei Mele Bucures  i, la anii de la nascerea Domnului Dumne  u   i M  ntuitorului nostru Isus Christos 1813 Marte 29, de Chiri  a Logof  t de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 66 v.)

79. *Chrisovul sf. mănăstirii Hureziî din sud. Vilcea.*

Sfintei și dumnezeescei mănăstirii ce se chēmă Hureziî ot sud. Vilcea unde se cinstesce și se prăznuesce hramul sfinților slăviților și întocmai cu apostoliî și de Dumneđeū încoronați mai mari împērați Constantin și Elena maică-sa, și părintelui Chir . . . și tuturor părinților călugări căți se vor află lăcuitoři la acēstă mănăstire, care este zidită și înălțată din temelie de Domnia Sa rēposatul Constantin Basarab Brâncoveanu Voevod, ca să fie sfintei mănăstirii vinăriciul din dēlul Suteșilor, i Nemoiū, i Crețeni, și din dēlul Gărdescilor, i al Zlătăreilor ot sud. Vilcea, cu pārpărul, după obiceiū, care vinăriciū este dat la acēstă sfântă mănăstire încă mai dinainte vreme de rēposatul Constantin Vodă Basarab, ctitorul mănăstirii, prin chrisovul Domniei Sale de la lét. 7200, iar după aceea și rēposatul Ștefan Vodă Cantacuzino au întărit mănăstirii acēstă milă, prin chrisovul Domniei Sale de la lét. 7223, și încă au mai adaos milă ca să mai iea mănăstirea vinăriciū și din dēlul Puzuriilor, și de la Gioroc, și de la Cacaletți, și de la Brativoesci, ot sud. Dolj, cu pārpărul, după obiceiū. Așijderea să aibă sfânta mănăstire și lude 20 scutiți și apērați, omeni străini și fără pricină de dajdie, pre cari omeni gāsindu-î, să î ducă la D-lor ispravnicii județului ca să-î cerceteze, și fiind străini și fără de pricină, să le dea adevērințe pe numele și chipul lor, după cari să li se dea și pecetluituri de la Visteria Domniei Mele, spre a fi în pace și nesupērați de tōte dajdiile și orînduelile Visteriei; cari aceste milî le-au avut sfânta mănăstire de la toți frații Domni din urmă până acum, precum din chrisovele Domniilor Sale, ce le-am vēdut, Ne-am adevērit. Drept aceea dar, învrednicindu-Ne și pre Noi Domnul Dumneđeū cu domnia aceștii pravoslavnice Țēri-Rumânesci, Ne-am milostivit de am înnoit milele acestea ce se cuprinde mai sus, să le aibă întocmai și nestrămutat, cari să fie sfintei mănăstirii de ajutor și de întărire; pentru care egumenul său alți omeni ai mănăstirii să aibă a umblă și a scrie vinăriciul tot de-odată cu vinăriceriî domnesci și să facă două cataște asemenea unul ca și altul, iscălite fiind amîndouē și de vinăriceriî domnesci și de omul mănăstirii, și așa împreună stringēnd banii vinăriciului, ce este de plătesc dajnicii, de vadră de vin po bani patru și ploconul de vadră un ban, dintr'aceștia să aibă a luă sf. mănăstire de vadră câte doi bani și pārpărul, după cum au avut obiceiū și mai înainte vreme, iar cei-lalți câte doi bani de vadră și ploconul câte un ban să-î iea vinăriceriî domnesci. Și am adevērit chrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod, i cu credința prea iubiților Domniei Mele fiî, Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și D-lor cinstiți și credincioși boeriî veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Ban. pan Radu Goleșcu Vel Vornic de Țēra-de-sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofēt de Țēra-de-sus, pan Radu Slătineanu Vel Vornic de Țēra-de-jos, pan Dumitrașco Racovișă Vel Vornic al treilea, pan Istrate Kretzulescu Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu Vel Logofēt de Țēra-de-jos, pan Costache Suțu Vel Hatman, pan Michalache Manu Vel Vornic za politie, pan Michalache Suțu Vel Spătar, pan Costache Vlăhuț Vel Postelnic, pan Atanasie Christopolu Vel Logofēt al străinelor pricinî, pan Nestor Vel

Clucer, pan Aleco Mavrocordat Vel Căminar, pan Dumitrache Manu Vel Comis, pan Michail Vel Pitar, și ispravnic pan Grigorie Ghica Vel Logofet de Țera-de-sus; și s'a scris chrisovul acesta la întâiul an dintru întâia domnie a Domniei Mele, aici în orașul Bucuresci, la lét. 1813 Martie 29, de Nicolae Logofetel de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 76.)

80. *Chrisovul bisericii ce se țice Ceuș-David.*

Cei ce săvîrșesc bunătățile cele de suflet folositoare și plăcute lui Dumnezeu nu numai în viața acesta se laudă și se bine-cuvinteză, ci și după petrecania lor le rămâne nume nemuritoare. Multe dar bunătăți sunt cu cari pôte omul a-și dobândi sufletesca mântuire, iar cea mai mare este milostenia ce se face atât la sfintele lui Dumnezeu lăcașuri, cât și mai virtos la săraci, bolnavi și la scăpatați, pentru că milostenia este virful celor-lalte bunătăți, căci răsrim cerul și răsbesce tocmai la scaunul măririi lui Dumnezeu, și celui ce face milostenia își zidesce lăcaș în cer și-l face moșnen împărăției ceresci și multă îndrăsnelă îl face către Dumnezeu, de vreme ce însuși Domnul nostru Isus Christos se cheazășuesce Țicând, că: «ori ce ai face unuia dintre acești mai mari frați, mie ai făcut»; așijdererea și după cuvîntul Sfîntului Ioan ce face pentru milostenie: «la atâta înălțime, țice, sue pre om milostenia!» Drept aceea și eu robul stăpânului meu Isus Christos și Domneuleului a totă făptura, Ió Ioan Gheorghe Caragea Voevod, rîvnitor fiiind aceștii mari faceri de bine și voida a întări cele cu cuviință date mili pe la sfintele lui Dumnezeu locașuri întru slava a sfîntului numelui său și întru pomenirea Noastră, aflat-am și pentru răposatul Misail monachul, ce au fost logofet de taină, cum că încă din mică vîrsta sa au slujit Domnilor și țerii până la vîrsta bătrănețelor, și cugetând la cele de Dumnezeu plăcute, cu a sa agoniselă, au înălțat două sfinte biserici aici în Bucuresci, săvîrșindu-le cu totă podoba lor, însă una ce se chemă mahalaua Hagiului, la care se cinsteșce și se prăznuesce hramul prea cuvioșei maicei noastre Paraschivei și al sfînșilor mai marilor Voevođi Michail și Gavriil, și alta ce se numesce mahalaua Ceuș-David, la care se cinsteșce și se prăznuesce hramul Prea Sfintei Prea Curatei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare și pururea Feciorei Mariei și sfîntul părintele nostru Nicolae Archiepiscop Mirilor făcătorul de minuni, unde au făcut și 14 chilii spre locuința a 24 femeii sărace, obraze mai alese și călugărițe, de a căror hrană și îmbrăcăminte tot Misail monachul au avut purtare de grijă în viața sa; cum și după stîrșitul său, atât pentru purtarea de grijă și chivernisela acelor sărace, cât și pentru a bisericilor orînduială, au lăsat epitrop și chivernisitor pre nepotul său răposatul Panait Băbeanu biv Bel Sluger, care Sluger murind într'acest an trecut, au lăsat și el pre nepotul său, credincios boerul Domniei Mele Pană Băbeanu biv Vtore Vistier, care orînduiala acelor sărace cum și a bisericilor însciințându Ne că se păzesce pe deplin, precum se află și când eră răposatul Misail monachul și fiind-că pe lângă această orînduială ce au făcut acel

răposat aŭ avut și milă domnescă, adică scutirea dreptelor bucate: stupe și rîmători și vinul de vinăriciu, cum și o pivniță de aici din Bucuresci de la porța domnescă din sus o ținea scutită de fumărit, de căminărit, de vamă, de vinul domnesc, de ortul vătășesc și de alte angării, pentru ca să fie pentru vîndare de vin și de rachiu, spre chivernisela acelor sărace; așijderea scutiă la vremea oeritului, cu pecetluitul domnesc, oi 200, și la vremea văcăritului, când se va întîmplă, după vreme, scutiă vite 20; ținea și lude 10, străini, scutiți de toate dăjdiile și orînduelile câte es de la Vistierie peste an în țeră, cari sunt pentru adusul lemnelor pe la chili și pentru alte poslușanii; luă și de la Vistierie amîndouă bisericile pe an taler 80, de biserică câte taler 40, însă de patru ori într'un an, la fieș-care an câte taler 20, pentru cêră, tămăe, unt-de-lemn și pentru împărțit la săracele de la chili; și iar luă pe fieș-care an, cu pecetluitul domnesc, sare oca 2000 de la ocna Telega; așijderea și un om ținea, care este orînduit isprăvnicel spre purtarea de grijă și poslușanie la acele sărace, scutit și apêrat de toate dăjdiile și orînduelile Vistieriei, căruia prin cercetare i se da adeverință de la D-lui Vel Vistier; precum pentru toate aceste mil și orîndueli ce mai sus se arată Ne-am adeverit Domnia Mea, atât din chrisovele Domniei Sale Constantin Mavrocordat, i din chrisovele altor frați Domni, și din chrisovul Domniei Sale răposatului Michaiu Vodă Suțul dintru cea dintăiu domnie, că mai sus numitul răposat epitrop și ctitor Panait Băbeanu biv Vel Sluger, cugetând la cele de Dumneșeu plăcute, cu a sa agonisela aŭ prefăcut în zidire de pêtră una dintre aceste două biserici, adică cea din mahalaua Ceuș-David, ce era de lemn, în care se află și sf. iconă a Prea Curatei Stăpânei noastre de Dumneșeu Născătoare făcătoare de minuni, și aŭ zidit și 12 chili, iarăși de pêtră, în cari să lăcușcă alte 24 călugărițe și femei sărace vèduve, a cărora purtare de grijă și căutare să li se păzescă tot de numitul ctitor, ca și celor-lalte, atât în viața sa cât și după mörte, lăsând epitrop și ctitor iar din nemul seŭ, miren, iar nu călugări, fiind biserică la care se află locuind călugări și sărace vèduve, precum aŭ dat pentru acêstă și răposatul Metropolitul țerii Chir Grigorie archierescă carte, cu așezămîntul acesta, făcută de la lët. 1773 Iunie 1, și cu volnicia ctitorului să zidescă biserica și chiliile acestea și să păzescă așezămînturile ce prin cartea Prea Sfinției Sale în șese ponturi cuprinde nestrămutat, lăsând și Preaosfinția Sa doi preoți, ca să fie nesuperați de orînduelile dăjdiilor preoțesci, și s'aŭ întărit prin chrisovul domnesc toate câte se cuprind în cartea răposatului Metropolit, fiind cu bună orînduială, cum și cele vechi mil, spre a se păzi în totă vremea nestrămutat; când atunci s'aŭ mai adaos milă domnescă bolovan sare 100, cari să iea pe tot anul cu pecetluit, iar de la Telega, ca să fie pentru chivernisela și ajutorul săracelor de la chili; așijderea și pentru doi preoți și un diacon ce vor fi la acêstă sf. biserică, să fie nebântuiți despre rîndul dăjdiilor preoțesci și de ploconul Metropoliei, ca să pôtă sluji sîntei biserici; iar după ce aŭ săvîrșit facerea bisericii din mahalaua Ceuș-David, făcend-o de pêtră peste tot, de zid, și înfrumusețand-o cu toate cele trebuincioșe podobe, încă și 14 chili de pêtră făcend împrejurul bisericii, în care chili locușcă acele sărace, i s'aŭ mai adaos acêstă milă să aibă a luă din vinăriciul domnesc din sud. Ialomița de vadră po ban și doi cu pârparul de la câte vii lucrătore se află pe la acel timp cu

lét. 1792 în plasa Stelnica, Lichirescî, Slobođia și orașul, iar la altele ce se vor mai sădi să nu aibă a face, ca să fie pentru cheltuelile bolnavilor ce vin de pe aiurea și năzuesc la ajutorul Prea Sfintei Stăpânei noastre de Dumneđeū Născătore, a căroră cheltuială și purtare de grijă iarăși de către numitul epitrop se săvîrșesce; așijderea să mai ia încă un ban de vadră din plășile ce se arată mai sus, care i s'au făcut prostichiū de Domnia Sa fratele Alexandru Vodă Moruz și s'au întărit și de frații Domnî din urmă. Decî învrednicindu-Ne și pre Noi Domnul Dumneđeū cu domnia aceștii creștinescî țeri, am bine-voit și, printr'acest domnescul Nostru chrisov, îi întărim tôte milele ce se cuprind mai sus, pentru care rugăm și pre alții frați Domnî, cari în urma Nôstră se vor învrednici cu domnia aceștii pravoslavnice țeri, să bine-voiască a-î înnoi și a întări milele acestea, ca și ale Domniilor Sale milî și faceri de bine să fie în urmă de alții ținute în sémă; și am adevérit chrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod, i cu credința prea iubiților Domniei Mele fiî, Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și D-lor cinstiți și credincioși boeri veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Ban, pan Radu Golescu Vel Vornic de Țera-de-sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofêt de Țera-de-sus, pan Radu Slătineanu Vel Vornic de Țera-de-jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Vornic al treilea, pan Istrate Kretzulescu Vel Vornic al patrulea, pan Costache Suțul Vel Hatman, pan Michalache Manul Vel Vornic za poltie, pan Michalache Suțul Vel Spătar, pan Costache Vlăhuț Vel Postelnic, pan Atanasie Christopulo Vel Logofêt al străinelor prieinî, pan Nestor Vel Clucer, pan Aleco Mavrocordat Vel Căminar, pan Dumitrache Manul Vel Comis, pan Michail Vel Pitar și ispravnic; și s'au scris chrisovul acesta la anul dintăiū dintru întâia domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunului Domniei Mele Bucurescî, la nascerea Domnului Dumneđeū și Mântuitorului nostru Isus Christos 1813 Martie 30, de Nicolae Logofêt de Divan, și trecută în condică de Ilie Murgulescu Logofêt za Divan.

(Cod. XLX, fila 77 v.)

81. *Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.*

D-ta Vel Logofete de Țera de-sus, după arătarea ce Ne faci printr'această anafora, bine-voind Domnia Mea și poruncim să se facă aceștii bisericî ot mahalaua Vergului cartea Domniei Mele, cuprinđetore de milele ce se arată mai jos. — 1813 Aprilie 3.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Înălțimei Tale, ce ni se dă la această jalbă a preoților și epitropilor de la sf. biserică ot mahalaua ce se ȃice a Vergului, de aici din Bucurescî, unde se prăznuesce hramul sf. Dimítrie isvoritorul de

mir, ce este zidire domnescă, făcută de răposata Dómna Ancuța, făcând cercetare, m'am plioforisit că de la Măria Sa răposatul Alexandru Vodă Ipsilant din domnia dintăiū s'a găsit în condica Divanului că au avut milă de o sută bolovanî sare de la ocnă și lude patru, ómenî fără pricină de dajdie, care și acel sinet fiind rēpus, și altele ce țice că au mai avut, după jalbă ce au dat la lét. 1810 la Divanul țerii, făcēdu-se cercetare, și după condica Divanului, i-au dat sinet să i se păzescă acéstă milă; osebit au mai avut orînduială de la luminații Domnî ca să iea câte talerî 5 pe lună de la carvasaraua vămilor, precum și pentru acésta vēđuiū anaforaua întărită de Măria Sa Constantin Vodă Ipsilant, cu lét. 1803 Aprilie 1; ci la ccererea ce fac de a se înnoi și de Măria Ta, arăt Înălțimii Tale, și rămāne la milostivirea Măriei tale. — 1813 Martie 30.

Vel Logofēt.

(Cod. LXXVI, fila 20.)

82. *Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod.*

După arătarea ce Ni se face printr'acéstă anafora de către D-luī Vel Logofētul de Țera-de-sus, bine-voind Domnia Mea, poruncim ca la vremea de merticele de sare să se dea și aceștii sf. mănăstiri Bistriței câte oca cincî miī sare pe an, drept mertic, cum se dă și altor mănăstiri; să începă a i se da de la anul viitor inainte. — 1813 Aprilie 5.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofēt.

Prea Înălțate Dómne,

După luminata porunca Înălțimii Tale, ce ni se dă la acéstă jalbă a cuviosului Iosif archimandritu egumen sf. mănăstiri Bistriței, făcēnd cercetare, vēđuiū în chrisov că nu are mănăstirea orînduită vre-o milă de sare, decât numai un schit al mănăstirii are rînduiți 50 bolovanî sare de la ocne; ci fiind-că la acéstă mănăstire se află din cele de frunte domnescă, cu cuviință este ca, la vremea când se dau merticele la obraze și mănăstiri, să se dea și aceștii mănăstiri cincî, șese miī oca, a fi pentru trebuința mănăstirii, sau precum va lumina Dumneđeu pe Măria Ta se va da poruncă. — 1813 Martie 31.

Vel Logofēt.

(Cod. LXXIII, fila 473.)

83. *Carte de milă a sf. mănăstiri Sinaia din sud. Prahova.*

Fiind-că sf. mănăstire Sinaia din sud. Prahova, atât prin alte cărți ale fraților Domnî de mai înainte, cât și prin cartea Măriei Sale Constantin Vodă Ipsilant, cu lét. 1803 Octombree, ce o vēđum Domnia Mea, au avut milă vama din patru joī de la sborul ce se făcea la vremea culesului de vii în valea Negovenilor, pe moșia aceștii mănăstiri, făr de a se amestecă vameșii la aceste 4 joī, care sbor, fiind că de la o vreme încóce mutându-se de se făcea mai în jos, adecă la Urlați, vinerea în toți anii, are prigonire egumenul cu vameșii Urlaților, nevrēnd a-i lăsă să-și iea vama de la acest

sbor, pricinuind că s'aă mutat de la Negoveni la Urlați; pentru care poruncim Domnia Mea ispravnicilor județului ca să cercetați și, de se pôte mută sborul acesta a se face iarăși la Negoveni pe moșia mănăstirii, unde se făcea mai dinainte, să aveți a-l și mută și să se urmeze mila mănăstirii, a-și lua adecă vama din 4 joi de la sborul acesta; iar de nu se pôte mută, fiind-că vameșii Urlaților nu pot avé nici un cuvînt a isterisi pre mănăstire de mila privileghiului ce aă avut, căci de și s'a mutat sborul acesta de la Negoveni la Urlați, dar mănăstirea nu aveà har de la Domni locul acela unde se făcea sborul, ci vama de la acel sbor, atuncea va rămâné a se face la Urlați, unde s'a mutat de se face acum, ci mănăstirea să-și iea vama din patru vineri, după privileghiurile domnesci ce are pentru acest har al vămii sborului, fără de a se amestecă vameșii întru nimic la vama acestui sbor din 4 vineri, și D-vostre ispravnicilor aî județului să faceți pre vameși a fi următorii de a nu sta cu împotrivire de la sborul acesta; i saam receh gpd. — 1813 Aprilie 1.

Vel Logofăt.

(Cod. LXXV, fila 59)

84. *Cartea sfintei mănăstiri Bașcovul ot sud. Argeș.*

Sfintei și dumnezeescii mănăstiri Bașcovul ot. sud. Argeș, unde locuesc maici călugărițe, ca să aibă volnicie cu acéstă carte a Domniei Mele și să iea din vinăriciul domnesc dintr'acest județ vin vedre 100 și, la vremea dijmăritului, să scutescă stupi 100; așijderea să aibă a ținé și lude 6, ómeni străini, fără de bir și fără de gâlcévă, cari să fie în pace și ertați de tóte dăjdiile ce vor eși de la Vistieria Domniei Mele în țeră, de nici unele val și supărare să nu aibă; căroră ómeni, după cercetarea ce se va face de către ispravnicii județului, de vor fi cu adevărat străini, să li se dea pe numele și chipul lor adeverinte, după care să li se dea și pecetluiturî gpd. de la Vistierie, pentru că, fiind săracă acéstă mănăstire și fără de nici un ajutor de nicăirea, aă avut aceste mili și de la alți frați Domni de mai înainte, prin cărțile Domniilor Sale, ce le vëdum Domnia Mea. Drept aceea Ne-am milostivit și Domnia Mea, de am întărit mila acésta mai sus arătată și poruncim la toți de obște, ca să se păzescă nestrămutat; într'alt chip să nu fie, că așa este porunca Domniei Mele; i saam receh gpd. — 1813 Aprilie 1.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXVII, fila 69.)

85. *Cartea lui Gheorghe, cântărețul de la sfînta biserică domnescă din orașul Pilescî sud. Argeș, a-și scuti vinăriciū și dijmărit.*

Dat-am cartea Domniei Mele lui Gheorghe, carele se află slujind cântăreț la sfînta biserică domnescă din orașul Piteștilor sud. Argeș, ca să fie scutit și apêrat de dajdie, să scutescă și drepte bucatele lui de vinăriciū i dijmărit, care acéstă milă aă avut-o numitul și prin sinetul gpd. ce-l

vêdum Domnia Mea. Drept aceea Ne-am milostivit și Domnia Mea, de i-am înnoit mila acésta de scutélă, pentru care poruncim la toți câți se cuvine ca să se păzescă întocmai și fără strămutare; i saam reche gpd. — 1813 Aprilie 3.

(Cod. LXXVII, fila 69 v.)

86. *Chrisovul mănăstirii de la satul Vai-de-ei, ce se chêmă Sloboția lui Enache, sud. Ialomîța, pentru milele ce are.*

Sfinteî și dumnezeescei mănăstiri de la satul Vai-de-ei, ce se chêmă Sloboția lui Enache, de lângă Slăvica, pe apa Ialomîței, unde se cinstesce și se prăznuiesce hramul sfinților și marilor Voevođi Michail și Gavril, *i proci pez plotnic*, care mănăstire este zidită și înălțată din temelie de creștinul răposatul Matei Basarab Voevod, ce este dată și închinată metoh și sub ascultarea sf. mănăstiri de la Sfetagora, ce se numesce Doheaiariu, hramul sf. Archangel, și cuviosului egumen Chir. și tuturor părinților călugări câți vor fi locuitori întru acésta sf. mănăstire, ca să fie sf. mănăstiri în délul Năenilor din județul Săcuenilor 33 pógone de vie și cu 13 stînjeni de moșie, ori-câtă se va alege dinspre tot hotarul, care vii sunt tóte unele lângă altele și îngrădite împrejur, pentru că aceste pogóne de vie este dréptă moșie a sf. mănăstiri, însă jumătate sunt cumpérate de răposatul Matei Vodă, iar jumătate sunt cumpérate de părinții călugări de la acésta mănăstire, cu bani din venitul mănăstiri, de la megieși din Năeni și de la alții cu zapisele lor, de le ține sf. mănăstire de atunci până acum, de când au fost cursul anilor 7132, tot cu bună pace, fără de nici o gâlcévă. Și iar să fie sf. mănăstiri ce scrie mai sus milă de la Domnia Mea, să aibă a lua în toți anii de la ocna Slănic mertic de sare, pe an bolovan 150, și să o ducă ori-unde le va fi voia lor, la ce vad ar vré, să o vîndă, sau să o trecă, și să aibă pace de către vameși ce vor fi de *giurume* de sare și de tótă cheltuiala ce ar fi de către toți vameși, nimic val sau bântuială de tóte câte s'au đis mai sus să nu aibă. Și iar să fie sf. mănăstiri milă de la Domnia Mea, să aibă a lua în toți anii din vinăriciul domnesc din județul Săcuenilor pre an taler 100; așijderea să aibă a ține și lude 30, ómeni străini, cărora luându-le adeverințe de la ispravnicii județului pe numele și chipul lor, să le ducă la Vistierie, ca să li se dea pecetluituri gpd., spre a fi în pace și ertați de tóte dăjdiile ce ar eși peste an de la Vistieria Domniei Mele, să fie pentru tréba și poslușania sf. mănăstiri; să scutescă și de oerit oi 250; pentru că aceste milă le-au avut sf. mănăstire de la toți cei mai dinainte frați Domni, precum Ne piroforisim Domnia Mea din chrisóvele Domniilor Sale. Decî învrednicindu-Ne Domnul Dumneđe și pre Noi cu domnia aceștii pravoslavnice țeri, am bine-voit de am înnoit și am întărit milele de mai sus arătate, ca să i se păzescă nestrămutat; pentru care poruncim Domnia Mea la toți de obște nici un fel de supărare să nu faceți; și am întărit chrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod și cu credința prea iubiților Domniei Mele fii, Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, și cu tot sfatul cinstiților și credincioși boerilor

veliiŃ al Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Ban, pan Radu Golescu Vel Dvornic de Țera-de-sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofet de Țera-de-jos, pan Radu Slătineanu Vel Dvornic de Țera-de-jos, pan Dumitrașco Racovița Vel Vornic al treilea, pan Istrate Kretzulescu Vel Dvornic al patruŃea, pan Grigore Slătineanu Vel Logofet de Țera-de-jos, pan Constantin Suțu Vel Hatman, pan Michalache Suțu Vel Spătar, pan Costache Vlăhuțu Vel Postelnic, pan Atanasie Christopol Vel Logofet al străinelor pricinii, pan Nestor Vel Clucer, pan Alexandru Mavrocordat Vel Căminar, pan Dimitrie Manu Vel Comis, și ispravnic pan Gheorghe Slătineanu Vel Logofet de Țera-de-jos; și s'au scris chrisovul acesta în anul dintăiŃ dintru întâia domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunului Domniei Mele București, la anii de la nascerea Domnului nostru Isus Christos 1813 Aprilie 3, de Chirița Logofet de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 127.)

87. *Cartea schitului Cornetul, de milele ce are.*

Fiind-că schitul Cornetul din sud. Argeș, unde se cinstesce și se prăznuiesce hramul tăierii capului sfintului proorocului și înainte mergător Ioan Botezătorul, se află chinovie de părinți călugărași sihaștri cu starețul lor, care schit prin chrisove domnesci ale reșoșailor Domni de mai înainte, cari le vedum și Domnia Mea, au fost miluit cu deșce omenii din omenii ce sunt ședători pe moșia schitului Copăcenii și cu 100 bolovanii sare de la Ocnele Mari sud. Vilcea, căci acest schit se află la loc cu anevoe de a se hrăni părinții călugărași. Drept aceea dar, învrednicindu-Ne Domnul Dumneșeu cu domnia aceștii pravoslavnice țeri și arătându-se părinții cu jalbă, am orînduit de au cercetat D-lui Vel Logofet de Țera-de-sus și prin anafora Ne-au făcut arătare, că jalba le este adevărată și că schitul este vrednic de ajutor. Ne-am milostivit dar și Domnia Mea și, printr'aceștă carte ce dăm schitului și cuviosului starețul, cu părinții sihaștri de acolo, de am înnoit și am întărit aceștă milă de omenii deșce din omenii ședători pe moșia Copăcenii a schitului, ca să fie apărați și scutiți de dajdie și de orice podveșii și angarii, spre a fi pentru ajutorul acestui schit, și osebit să aibă de la Ocnele Mari din sud. Vilcea a luă pe an câte una sută bolovanii sare în natură, a le fi pentru mâncare, să nu cumpere, care sare să începă a se da de la anul viitor înainte, ca să fie sfintului schit de ajutor și de întărire, iar Domniei Mele și părinților Domniei Mele vecinică pomenire. Rugăm dar și pre alții frați luminați Domni, ce vor fi în urma Noștră oblăduitorii aceștii pravoslavnice țeri, să bine-voiască a înnoi și a întări aceștă milă, ca și ale Domniilor Sale mili și faceri de bine să fie în urmă de alții ținute în sémă; i saam receh gpd. — 1813 Aprilie 2.

(Cod. LXXVII, fila 46.)

88. *Cartea schitului Stănișóra de milele ce are.*

Fiind-că schitul Stănișóra din sud. Argeș, unde se cinstesce și se prăznuiesce hramul sf. marelui mucenic Gheorghe și este chinovie de părinți

sihastri călugărași cu starițul lor, se află între munți cu petre, cu anevoie de hrană și la loc depărtat de locuința oamenilor, care schit fiind sărac de săvârșit, fără de nici un venit de nicăieri, au cerut mila Domniei Mele a fi ajutați la lipsa lor, și după cercetarea ce au făcut D-lui Vel Logofetul de Țera-de-sus, prin anafora au făcut arătare Domniei Mele că jalba le este adevărată și că locul este cuviincios de ajutor. Ne-am milostivit dar Domnia Mea și, printr'această domnăscă a Năstră carte, ce o dăm la mâna cuviosului stareț Sava Schimnicu și a părinților sihastri ce se află acolo, le hărăzim mila această, adică: să aibă a ține lude zece poslușnici, a le fi pentru slujba schitului, spre a le înlesni trebuința hranei lor, cari să fie apărați de dajdie și de orî-ce podveți și angari; asemenea să aibă a lua pe an de la Ocnele Mari 4.000 oca sare în natură, a le fi pentru mâncare, să nu cumpere; deosebit să aibă a lua pe lună de la vama Pitescilor una oca lumînări de ceară i una oca de unt-de-lemn i o jumătate oca tămâie, care să urmeze a le da vameșii preste baniî cămărei; care această milă de sare i de la vamă să li se dea de la luna lui Ianuarie 1 a anului viitor înainte. Drept aceea întărim mila această, ca să se păzescă întocmai și fără strămutare, a fi Domniei Mele și părinților Domniei Mele vecinică pomenire. Rugăm dar și pre alți frați Domni, ce vor fi în urma Năstră oblăduitori acești pravoslavnice țeri, ca să innoiască și să întărescă această milă, de a fi și Domniilor Sale vecinică pomenire; i saam reche gpd. — 1813 Aprilie 2.

(Cod. LXXVII, fila 63 v.)

89. *Cartea schitului Bradu din sud. Vilcea de milele ce are.*

Sfîntului și dumnezeescului schit Bradul din sud. Vilcea și călugărașilor sihastri de la acest schit, ca să aibă volnicie cu această carte a Domniei Mele a găsi lude doi din oamenii străini, pre cari, găsindu-î, să-î ducă la D-lor ispravnicii județului, ca să-î cerceteze, și fiind străini cu adevărat, să le dea adeverință pe numele și chipul lor, după care adeverință să li se dea și pecetluituri gpd., ca să fie în pace și nesuperați de toate dăjdiile și orînduile Vistieriei, spre a-și pute să-și caute de poslușania călugărașilor sihastri; așijderea să scutescă și la vremea dijmăritului stupi i rîmători 50, și la vremea oeritului oi 500; cari aceste milii Ne-am adeverit Domnia Mea că le-au avut de la frații Domni de mai înainte, precum prin cărțile Domniilor Sale ce am vădit Ne-am adeverit; drept aceea Ne-am milostivit și Domnia Mea de le-am dat această carte a Domniei Mele, prin care poruncim ca să li se păzescă milele acestea, ce se cuprinde mai sus, nestrămutate tot-deauna, nimeni întru nimic supărare să nu le facă peste această carte, că așa este porunca Domniei Mele; i saam reche gpd. — 1813 Aprilie 2.

Asemenea carte s'au făcut schitului Isvorul Frumos din sud. Vilcea.

Asemenea carte s'au făcut și schitului Ezerul din sud. Vilcea.

(Cod. LXXVII, fila 67 v.)

90. *Cartea la trei preoți paznici la biserica domnăscă.*

Dat-am domnăscă Năstră carte la trei preoți, ce sunt paznici la sfînta și dumnezească biserică domnăscă din orașul Pitescilor, unde se cinstesce și

se prăznuiesc hramul sfântului marelui mucenic Gheorghe, ca să fie acești trei preoți și casele lor în pace și ertați de birul preoțesc și de toate altele câte vor eși de la Visteria Domniei Mele peste an în țără și pe preoți, de nici unele nici o supărare să nu aibă; așijderea și ale lor drepte bucate să fie scutite și apărute, stupii și rîmătorii câți vor avé de dijmărit, și vinul ce vor face în 6 pogone de vie sud. Muscel și Argeș apărute de vinăriciū, pentru că această milă a avut-o numiții preoți de la frații Domni de mai înainte, precum și din cărțile Domniilor Sale Ne-am adevărit. Drept aceea, Ne-am milostivit și Domnia Mea de le-am înnoit această milă, ca să li se păzescă neștrămutat; pentru care poruncim D-vostre ispravnicilor al județului și altor slujbași, ce vor fi orînduiți verii cu ce slujbă pe preoți, și D-vostre boeri dijmarii vinăriceri, și ție județele de acolo, vedënd cartea Domniei Mele, supărare de nimic să nu le faceți, că așa este porunca Domniei Mele; și saam recheș gpd. — 1813 Aprilie 5

(Cod. LXXVII, fila 67 v.)

91. *Cartea schiturilor ce sunt sub muntele cel mare al Coziei.*

Dat-am cartea Domniei Mele sfintelor și dumnezeescilor schiturii, ce sunt sub muntele cel mare al Coziei, care se chéamă Schitul de după Turn și schitul Păușa ot sud. Argeș, unde se cinstesce și se prăznuiesc sfintele hramuri Vovedenia Prea Sfintei Născătoare de Dumneđeș și Pururea Feciorei Mariei și sfinții mai mari Voevođi Archistareși Michail și Gavriil, și tuturor părinților călugărași câți se află lăcuiori la aceste sfinte lăcașuri, ca să le fie lor milă de la Domnia Mea, să ia la vremea praznicului de la Visteria Domniei Mele, în toți anii, câte taleri 30, ca să fie pentru cheltuiala praznicului, și să aibă a scuti de dijmărit stupii 150, și de oerit oi 250, și de vinăriciū pogone 5, drepte bucatele sfintelor schiturii; să aibă a ține și lude 4, omeni străini, pre cari, gasindu-i, să i ducă la D-lor ispravnicii județului, cărora făcându-li-se cercetare și fiind fără de pricină de dajdie, li se vor da și pecetluiturile Domniei Mele, de a li în pace și nesuperați de dajdie și de podveđi și angarii; pentru că fiind aceste sfinte schiturii la un loc de munte, fără de înlesnirea hranei lor, au avut aceste milii și de la reșoșaii Domni de mai înainte, prin chisovele Domniilor Sale, cari le vedum și Domnia Mea. Drept aceea, învrednicindu-Ne Domnul Dumneđeș cu domnia acestii pravoslavnice țeri, am bine-voit Domnia Mea de am înnoit și am întărit această milă printr'această carte a Domniei Mele, ca să fie Domniei Mele și reșoșaiilor părinților Domniei Mele vecinică pomenire. Rugăm dar și pre alți frați Domni, ce vor oblădui în urma Năștră această pravoslavnică țără, ca să întărescă și să înnoiască mila acesta și cu cărțile Domniilor Sale, ca și ale Domniilor Sale milii și faceri de bine la asemenea locuri să fie cinștite și ținute în sémă; și saam recheș gpd. — 1813 Aprilie 5.

(Cod. LXXVII, fila 68 v.)

92. *Chrisovul mănăștirii Coziei de milele ce are.*

Sfintei și dumnezeescei mănăștirii Coziei, unde se cinstesce și se prăz-

nuesce hramul prea sfintei și nedespărțitei Troițe, ca să fie sf. mănăstiri milă de Domnia Mea, să aibă a luă vinăriciū de pe moșia mănăstirii Râmblea ot sud. Argeș, i Călimănesci, i Cătesci sud. Vilcea, i Orlea, i Diviștrița sud. Romanai, i Prăstol, i Gărdanul sud. Mehedinți, pentru că acest vinăriciū dintr'aceste dcluri le-aū fost dat și a fost miluită sfinta acēstă mănăstire încă de mai înainte vreme de alți răposai Domni cu chrisovele Domniilor Sale, cari chrisove, din întâmplările vremilor făcēndu-se rōsmērișă, ascundēndu-le prin peșteri, ar fi putrețit, și arătând pricina acēsta Domniei Sale răposatului Michaiū Racoviță Voevod, Domnia Sa le-aū întărit mila acēsta, cu chrisovul Domniei Sale ot. lēt. 7251, și în urmă și alți Domni, precum pentru acēsta Ne-am adevērit din chrisovele Domniei Sale Alexandru Cehan Voevod ot lēt. 1753. Decī invrednicindu-Ne Domnul Dumneđeū și pre Noī cu domnia acēstii pravoslavnice Țēri-Rumānesci și vēđēnd Domnia Mea chrisovele tuturor frașilor Domni de mai înainte că aū avut acēstă milă, precum din chrisovul Domniei Sale fratele Alexandru Vodă Moruz, ce-l vēđum, cu lēt. 1793 Iunie 17. i din chrisovul Domniei Sale răposatului Constantin Vodă Hangearlăul, ce-l vēđum, cu lēt. 1798 August 17, Ne-am adevērit, Ne-am milostivit Domnia Mea de am dat și am înnoit mila acēsta și printr'acēt chrisov al Domniei Mele, ca să aibă acēstă sf. mănăstire a luă vinăriciul din dclurile ce scrie mai sus, însă omenii mănăstirii, cari vor fi trimesi să stringă acēt vinăriciū, să aibă a umblă și a scrie vinăriciul tot de-odată cu vinăriceri domnesci și să facă douē catașișe asemenea unul ca și altul, iscălite fiind amîndouē de vinăriceri domnesci și de omenii mănăstirii, și așă împreună stringēnd bani vinăriciului, ce este de plată de plătesc dajnicii, de o vadră vin po banī 4 și ploconul de nume, din cari banī să aibă a luă sf. mănăstire de vadră cāte doi banī și pārpărul, după cum aū avut obiceiū de aū luat și mai înainte, și vinăriceri domnesci să aibă a luă iarăși cāte doi banī de vadră și poclonul de nume, după cum li se va cuprinde în cartea domnescă ce li se va da la mână de slujba vinăriciului; și iarăși să aibă a luă sf. mănăstire, de la ceī ce vor fi avēnd vii pe moșia mănăstirii, otaștina pămîntului, după obiceiū, din douē-đeci vedre vin o vadră, însă pentru otaștină vin să iea iar nu banī; așijderea să aibă a ținē și lude 20, omenii străini, fără de pricină de dajdie, ce i-aū avut și până acum, cărora după cercetarea ce li se vor face de către ispravnicii județului, fiind străini cu adevērat, să li se dea adevērință pe numele și chipul lor, după care să li se dea și pecetluituri gpd.; decī și Domnia Mea am dat acēt chrisov al Domniei Mele mai sus numitei mănăstiri, ca să-și iea acēstă milă, nepoprită, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire și chivernisēlă în toți anii nesmintit și făr de zăticnire, iar Domniei Mele vecnică pomenire. Și am întărit chrisovul acēsta cu însăși credința Domniei Mele Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod, i cu credința prea iubișilor Domniei Mele fiū, Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod; martori fiind și D-lor cinstiți și credincioși boeri veliți al Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Ban, pan Radu Golescu Vel Dvornic de Țēra de-sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofēt de Țēra-de-sus, pan Radu Slătineanu Vel Dvornic de Țēra de-jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Dvornic al treilea, pan Istrate Kretzulescu Vel Dvornic al patrulea,

pan Iordache Slătineanu Vel Logofăt de Țera-de-jos, pan Costache Suțu Vel Hatman, pan Michalache Manu Vel Dvornic za politie, pan Michalache Suțu Vel Spătar, pan Costache Vlăhuță Vel Postelnic, pan Atanasie Christopulo Vel Logofăt al străinelor pricinî, pan Nistor Vel Clucer, pan Aleco Mavrocordat Vel Căminar, pan Dumitrache Manul Vel Comis, pan Michail Vel Pitar, și ispravnic pan Grigorie Ghica Vel Logofăt de Țera-de-sus; și s'aŭ scris chrisovul acesta întru întâiul an al Domniei Mele, în orașul Bucurescilor, iar de la nascerea lui Christos 1813 Aprilie 6, de Nicolae Logofăt za Divan.

(Cod. LXXVII, fila 73.)

93. *Cartea bisericeii Dobroșescii de la sud. Ilfov.*

Dat-am cartea Domniei Mele sfintei și dumneșcei bisericii Dobroșescii de la satul Tărtășescii sud. Ilfov, unde se prăznuesce hramul Adormirii Prea Sfintei Născătoare de Dumneșeu și a sfintului ierarch Nicolae, și școlei ce se află la numita biserică, ca să aibă milă de la Domnia Mea a ține pentru trêba și poslușania slintei bisericii și a școlei lude 12, ômenî străinî și făr de pricină de dajdie, pre cari acum să-î aducă din străinătate, însă lude 6 ai bisericii și lude 6 ai școlei, fiind-că această milă aŭ avut-o și de la alți frați de mai înainte, precum Ne pliroforisim Domnia Mea din cărțile Domniilor Sale, ce le vedum; drept aceea și Domnia Mea, milostivindu-Ne, am întărit mila acesta, ca să se păzescă neștrămutat, pe cari aceste lude gă-sindu-î, după cercetarea ce li se va face, fiind străinî și făr de pricină, să li se dea și pecetluiturile Domniei Mele, spre a fi în pace și nesuperați. Pottim și pre alți frați Domni, ce în urma Nôștră se vor învrednici cu domnia acestii pravoslavnice țeri, să bine-voiască a înnoi și a întări mila acesta ca un loc cuviincios, pentru care poruncim Domnia Mea nimenî întru nimic supărare să nu facă, că așa este porunca Domniei Mele; i saam receh gpd. — 1813 Aprilie 8.

(Cod. LXXVII, fila 68.)

94. *Chrisovul schitului Cernicari din sud. Ilfov.*

Tôte facerile de bine și milosteniile câte săvîrșesce cine-vași sunt primite înaintea lui Dumneșeu, iar mai vîrtos către cei ce aŭ părăsit lumea și aŭ alergat în pustietăți și în locuri osebite, ca să petrecă vieța îngerescă întru posturi și întru rugăciuni, neadormiți ziua și noptea, cari neîncetat se rogă pentru Impărați, pentru Domni și pentru toți pravoslavnicii creștinî, cu cale este a mângâia pre dînșii la răbdarea lor și a-î ajuta la trebuințele, cari ca nisce ômenî în cât sunt vii pre pămînt urmază a avé ôreși-care hrană a vieței lor, și asupra trebuințelor lor, ca să pôtă fi nebiruiți până în sfîrșit de slăbiciunea firii omenesci. Drept aceea dar și Domnia Mea, după ce Ne-am adevărit de vieța cuviosului stareț Chir Timoteiș, ucenicul rēposatului cuviosului stareț Gheorghe din schitul Cernica et sud.

Ilfov și a părinților călugări ce sihăstresc împreună acolo, cari până acum se afla în număr cum că petrecerea și orînduiala viețuirii lor este vrednică de laudă, păzindu-se chinovion după rînduiala Sfețagurei și după așezarea canoanelor Sfinților Părinți, și cum că nici un venit nu aș la cele trebuincioase lor, fără numai totă nădejdea le este la mila creștinilor, am bine-voit, și nu numai am înnoit și am întărit toate milele ce aș avut cu chrisovele ce le vedum ale fraților Domni de mai înainte, ci, după evlavia ce avem către sfințele lui Dumneșeu locașuri și mai virtos către liniștită vieță a părinților chinoviați, am și mai adaos milă de la Domnia Mea, precum mai jos se arată, de a le avé tot-deauna, ca la un schit ce se păzesce chinovion cu deosebire din altele, adecă să li se dea pe tot anul de la Visteria Domniei Mele, însă taleri 200 la și întâi Octombrie, i taleri 100 la și întâi de Maiu, cari bani să fie pentru cojocé, încălțăminte la toți, i pentru oșeși-cari hrăni a vieții lor; așjderea să aibă a ține și lude 40 scutelnici, însă lude 28 omeni străini și fără pricină de dajdie, ce i-aș avut după chrisove, i lude 5 după catastihul Vistieriei, ce i-aș avut cu deosebită carte, și lude șapte, străini, cari s'aș hărăzit de către Domnia Mea sfințului schit, ca să-i aibă pe 30 pogonari și pe deuce dârvari, cărora, după adevărințele D-lor ispravnicilor județului, să li se dea și pecetluituri de la Visteria Domniei Mele, spre a fi în pace și nesuperați; să scutescă orî-câte oi va avé sf. schit, drepte bucate ale sale, de oerit; pentru cari poruncim slujbașilor orî-ce vor avé oerit, orî în credință, orî cumpărat, să nu supere schitul cu a cere plată de oerit, cu nici un cuvînt, ci să le dea bună pace; să aibă și una sută bolovanî de sare, de la ocna Slănic, de care iarăși poruncim cămărașilor ce vor avé ocne, orî în credință, sau cumpărate, tot-deauna să aibă a da acești bolovanî sare în natură, fiind trebuincioasă schitului pentru părinți și pentru vitele schitului, fără de a-i isterisi cu verî-ce pricină; asemenea să fie acest schit apărat și de orî-ce dare și angarie obicinuită și neobicinuită se va întîmplă, după vremi, pe alte schituri și mănăstiri ale pămîntului acestuia; încă hărăzim Domnia Mea schitului acestuia și apărarea de către gelepi i beilicii, ca să fie nesupărat, cum și apărarea de bani școlor și de orî-ce alte angarii a țării, ca întru toate să fie acest schit apărat; așjderea să aibă și tot vinăriciul, adecă câte 5 bani de vadră și părpărul, dintr'acele popore din sud. Saac, adecă din poporul Piscu Boulu, ce are numire și Udresci, valea Ruji, Boba în dosurile de jos, Tisienii ce are numire și Tătarul, i valea Șcă, Piscul Corbulu, ce are numire și valea Trestiei, Malu Roș din poporul Tohanî, pentru care la vremea vinăriciului părinții sau omenii ce-i va orîndui, luând cot de la Vistierie, să scrie și să măsore și să iea bani, cu urmare după ponturile vinăriciului, la care vinăricerii domnesci amestec să nu aibă, ca cu cele de mai sus mili și cu acest vinăriciu să se potă ajuta la trebuințele ce aș, fiind datori părinții de obște ai acestui schit a rugă pre milostivul Dumneșeu de-apurarea întru slujbele lor pentru bună starea și îndestularea acestei pravoslavnice țeri, pentru a Domniei Mele stare și ajutor dumneșeesc și pentru sufletele răposăților ctitori. Decî, pentru ca să se păzescă toate milele ce mai sus se cuprinde cu nestrămutare, am întărit chrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod, și cu credința prea iubiților Domniei Mele sîi, Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, i cu mărturia D-lor cinstiților

și credincioși boerilor veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Ban, pan Radu Golescu Vel Vornic de Țera-de-sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofăt de Țera-de-sus, pan Radu Slătineanu Vel Vornic de Țera-de-jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Vornic al treilea, pan Istrate Kretzulescu Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu Vel Logofăt de Țera-de-jos, pan Constantin Suțu Vel Hatman, pan Michalache Manu Vel Vornic za politie, pan Michalache Suțu Vel Spătar, pan Constantin Vlahuț Vel Postelnic, pan Atanasie Christopol Vel Logofăt al străinelor pricinii, pan Nestor Vel Clucer, pan Alexandru Mavrocordat Vel Căminar, pan Dimitrie Manu Vel Cornis, și ispravnic pan Grigorie Ghica Vel Logofăt de Țera-de-sus; și s'au scris chrisovul acesta la întâiul an dintru întâia domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunului Domniei Mele București, la anii de la zidirea lumii 7321, iar de la nascerea Domnului Dumneșeu și Mântuitorul nostru Isus Christos 1813 Aprilie 8, de Chiriță Logofăt de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 79 v.)

95. *Chrisovul mănăstirii Spirei, ce este închinată la Grigoriu ot Sfetagora*

De vreme ce cuviosul între monachi Chir Ioachim, ce este curat fiul al sf. mănăstirii Grigoriu ot Sfetagora, din rîvna sa fiind pornit spre fapte bune, a făcut multe bunătăți, nu numai cu ai săi bani, ci și cu datorii, răscumpărând atâtea suflete creștinesci din robie, cum și dintr'aceste două țări, Țera-Rumânească și Moldavia, în răsmerița cea veche a Rușilor, pe cari, cu a sa silință și trudă sloboșindu-i, i-au făcut volnici de aș mers tieș-care pe la locul lor; și fiind trimis aici de obștia exarchiei, despre partea tuturor a sfintelor mănăstirii ot Sfetagora, iarăși pentru folosul mănăstiresc silindu-se, în totă vremea, către fapte bune pentru obște și pentru sine și petrecând viață cuviosă, aș voit cât va ședé aici să nu se supere dorita sa odihnă, cerénd de la Prea Sfinția Sa Părintele Metropolit Grigorie un colț despărțit de șgomotul lumii ca să se odihnescă fără de gânduri. Decî Preosfinția Sa, către mulțămirea care tot némul creștinesc eră dator să aibă către cuvioșia Sa, găsind acest sfint locaș potrivit după dorirea sa, adecă în biserica ce aș făcut-o răposatul Spirea dohtor pe moșia sfintei Metropolitii, unde se cinstesce și se prăznuesce hramul sf. ierarch făcătorului de minuni Spiridon, care eră așerosită Sfintei Metropolitii, pentru mai multă sufletescă pomenire și pururea aducere aminte a acelu răposat dohtor Spirea, ctitorului aceștii sfinte biserici, și pentru pomenirea rudelor sale, aș așerosit această biserică Cuvioșiei Sale și sfintei mănăstirii sale Grigoriu, ot Sfetagora, cu tôte sfintele odóre și vase ce s'au dat prin catastih în mâna Cuvioșiei Sale, ca să aibă apururea locaș, atât Cuvioșia Sa, cât și părinții cari se vor trimite de vremi de Cuvioșia Sa și de la numita mănăstire a sa aici, ori pentru deosebită a mănăstirii sale trebuință, saș pentru obștea mănăstirilor de la Sfetagora, rînduind Sfinția Sa răposatul Metropolit și hotarul locului bisericii, lungul de amîndoué părțile stînjei 32, latul stînjei 24 drepti, în care se cuprinde și vișora care este lucrată, adecă pogone cincî și stînjei patru, care pe larg se arată această așeromă și șemnele hotarului în

cartea Preaosfinției Sale răposatului Metropolit, ce a dat la mâna Cuvioșiei Sale, cu lét. 1776 Maiu 15, iscălită și întărită cu iscălitura și pecetea Prea Sfinției Sale; iar via ce are această sfință biserică tot acolo, ce este iarăși pe pământul Sfinței Metropolii, fiind fost oșeși-ce lucrată de un Christofi căpitan za lefegii, némul aceluși răposat Spirea dohtorul, cu aș sći banî, prin tocmelă și așezământ iscălit, aș întors cuviosul Chir Ioachim cheltuiala cu banî gata, talerî 350, aceluși Christofi căpitan și aș cumpărat, după cum pentru tôte aceste Ne adevërim Domnia Mea din chrisóvele fraților Domni de mai înainte, ce le-am vëdüt, făcënd și schitului milele domnesci, precum mai jos se arată; decî această așeromă și milă vëdëndu-le Domnia Mea că sunt cu tötă dreptatea făcute, Ne-am milostivit de le-am întărit și le-am înnoit și printr'acest domnescul Nostru chrisov, ca dania să fie bine întemeiată, nesmintită și neclătîtă nici odinióră în veci, și că nu se pôte luà de către nimenî nici odată ca să se dea sub altă străină stăpânire, nici să nu se supere de nimenî altul în vre-un fel de chip, și milile să i se păzescă pururea nestrămutate, adecă lude 10 scutelnicî pentru poslușanie, cărora să li se dea de la Vistierie pecetluiturî pe numele și chipul lor; cum și oi 200 să scutescă de oerit la vremea oeritului; așijdërea să iea pe tot anul câte talerî 100 de la vama oborului Tîrgului-de-afară, carî banî să se dea la ziua hramului acestei sfințe biserici, spre a-i fi de trebuință, iar Domniei Mele și părinților Domniei Mele vecinică pomenire. Și am întărit chrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod, și cu credința prea iubiților Domniei Mele fiî, Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martorî fiind și D-lor cinstiți și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Ban, pan Radu Golescu Vel Vornic de Țëra-de-sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofët de Țëra-de-sus, pan Radu Slătineanu Vel Vornic de Țëra-de-jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Vornic al treilea, pan Istrate Kretzulescu Vel Vornic al patrulea, pan Gheorghe Slătineanu Vel Logofët de Țëra-de-jos, pan Constantin Suțu Vel Hatman, pan Michalache Manul Vel Vornic de politie, pan Michalache Suțul Vel Spătar, pan Constantin Vlăhuț Vel Postelnic, pan Atanasie Christopol Vel Logofët al străinelor pricinî, pan Nistor Vel Clucer, pan Alexandru Mavrocordat Vel Căminar, pan Dimitrie Manul Vel Comis, și ispravnic pan Grigorie Ghica Vel Logofët de Țëra-de-sus; și s'aș scris chrisovul acesta în anul dintăiü dintru întâia domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunului Domniei Mele Bucuresci, la anî de la Domnul Nostru Isus Cristos 1813 Aprilie 8, de Chiriță Logofët de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 80 v.)

96. *Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlahscoe.*

Pentru trei pricinî cuviincioșe nu pôte fi primită Domniei Mele această urmare a pîritului Chiril Aghiorghitul, întâiü adecă pentru căci sorocul de trei anî al jăluitorului Gherasim Ierodiaconu, în care aș luat cu embaticliü această mănăstire Stelea, de către cei de mai înainte epitropî ai sf. mormînt, nu s'aü împlinit; al doilea, că la mănăstirî trebuie să fie orînduiți

egumeni, iar nu arendași mirenî, și de se va vinde venitul moșiei aceștii mănăstiri la altul, precum cere numitul Chiril, atunci, fiind-că altă moșie nu mai rămâne mănăstirii, urmăzând a lipsi și egumenul dintr'înșă și a se închide și sf. biserică; și al treilea, că jăluitarul Gherasim, în trecuta diastimă a egumeniei sale, s'a arătat cu bună petrecere și bun econom, precum și din jalba locuitorilor i a boerinașilor ot Tîrgoviște se face dovadă, cu cât mai virtos că dintr'a sa proeresis se făgăduesce a înveli și sf. biserică, fără de a fi dator. Drept aceea dar, hotărîm Domnia Mea, ca până la împlinirea sorocului de trei ani, să rămăe acest Gherasim Ierodiaconu nestrămutat din egumenia mănăstirii Stelei ot Tîrgoviște, urmându-i-se simfonia întocmai, fără cătuși de pușină strămutare, și pîritul Chiril să nu fie volnic a se atinge cătuși de pușin de nici un venit al mănăstirii, sau a vinde dintr'însul la alt cine-vași, fiind însă dator și Gherasim a înveli biserică, după făgăduiala ce a dat. — 1813 Aprilie 26.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Înălțimii Tale, ce mi s'a dat la jalba cuviosului Gherasim Ierodiacon, egumenaș de la mănăstirea Stelea ot Tîrgoviște, metoh Sfintului Mormînt, prin care arată că cuviosul archimandritul Chiril Aghiorghitul, ce este epitrop Sf. Mormînt, nu voesce a primi embaticul talerî 400 pe an, precum a fost întocmit de către epitropii cei din înaintea lui, în soroc de trei ani, din care a trecut un an, și deosebit făcându se arătare și din partea boerilor i a locuitorilor ot Tîrgoviște, prin deosebită jalbă către Măria Ta, pentru acest jăluitar, că este econom bun și că se pörtă bine, cu toșii făcënd rugăciune a nu se schimbă, căci mănăstirea este în oraș, unde se bisericesc mulți ómenî, am trimis din luminată porunca Înălțimii Tale la archimandritul Chiril, egumenaș, ci să-l primescă și entision ce este dator să dea, și am luat răspuns că nu pôte să-l lase a fi numitul egumen, pentru că la o moșie ce are acéstă mănăstire aș găsit preș bun cu mai bun folos la Sf. Mormînt, adecă am luat înțelegere că voesce să nu lase nimic mănăstirii dintr'acel venit, nici pentru cheltuiala egumenului, nici pentru vre-un meremet și dregere a mănăstirii. Decî, pe simfonia ce are jăluitarul, ca o parte bisericescă ce este, și după cererea boerilor i a locuitorilor ot Tîrgoviște, că este bun pentru mănăstire și că politia îi este bună, însă peste acestea dete înaintea mea și făgăduială că, fără de a fi dator în simfonie să învelscă sf. biserică și cu tóte că îi este sorocul scurt, dar de la sine are să se silescă ca să facă și înveliș sf. bisericî; cu cuviință este dar, ca la un acest fel de om nu numai simfonia să i se păzescă, ci încă să nu se lipsescă nici decum de la mănăstire și ca să nu fie supérat de egumenul Aghiorghitul, să se dea și luminată întărirea Măriei Tale, sau precum va lumina Dumneșeu pe Măria Ta se va da hotărîre. — 1813 Aprilie 22.

Vel Logofăt.

(Cod. LXXVI, fila 41.)

97. *Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlahscoe.*

D-ta Vel Vornice Radule Golescule, primită fiind Domniei Mele cererea ce faci printr'acastă anafora, ridicăm de-asupra D-tale acastă sarcină a cercetării socotelilor i altor pricinii ale mănăstirii Radului-Vodă, la care ai fost orînduit prin osebită poruncă a Domniei Mele.—1813 Maiu 14.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Prea Înălțate Dómne,

Ved că sunt împovărat cu multe trebii, că deosebit că sunt pe tóte ȕilele judecării ale cinstitului Divan, apoi sunt și judecării ale Vornicieii, deosebii după obiceiú, și n'am un cés odihnă ca să pociú cãutã și eú câte sunt trebii ale casei mele, sunt încãrcat cu cercetãrile mănăstirii Radului-Vodã. Mě rog Mãriei Tale să se orînduiască altul în locul meú la cercetãrile mănăstirii Radului-Vodã, saú să se cerceteze de veliții boeri, cum se cercetézã și cele-lalte judecării ale mănăstirilor, că eú nu mai pociú a fi însãrcinat cu cercetãrile aceștii mănăstirii.

Radu Golescu.

*(Cod. LXXVI, fila 148.)*98. *Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlahscoe.*

D-ta biv Vel Postelnice, epistatule al cãmãrãșiei, de vreme ce obiceiul Herei de carne între Ovrei așa s'aú urmat din vechime precum ne arãți printr'acastă anaforã, întocmai dar și asemenea hotãrim Domnia Mea și volnicim să se urmeze și de acum înainte, fără cãtuși de puținã strãmutare, pentru care să dai D-ta cuviincios nizam Ovreilor după acastă poruncă a Domniei Mele, iar pre cei ce vor fi împotrivã urmãtori să-i înfrãnezii.—1813 Aprilie 18.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Pré Înălțate Dómne,

Dupã luminatã porunca Înãlțimii Tale, ce prin buiurdismã mi s'aú dat la acastă alãturatã jalbã a breslei Ovreilor pãmîntenii, de aici din Bucurescii, a o cercetã, urmãtor fiind, s'aú înfãțișat starostea al lor Haim, împreună cu brésla, și intrãnd în teoria curgerii pricinii, m'am pliroforisit cum că din vechime obiceiú erã cã numai brésla Ovreilor pãmîntenii (iar nu și strãinii) are voe să tae carne și să dea oricarele vã cumpãrã pentru fieșce oca óreși-ce puțin ajutor la catagabela santãgã (?) cutia lor. cari bani se string și se cheltuesc la tóte întimplãtorele trebuințe ale breslei; într'acest chip din vechime s'aú urmat acest obiceiú între dînșii. Acum dar, fiind-cã s'aú adunat în Bucurescii mulți Ovrei și dintre cei strãinii, se rógã brésla pãmîntenilor Ovrei ca să li se întãrészã acest obiceiú, dupã cum li s'aú urmat din vechime, adecã precum mai sus se aratã, ca numai ei pãmîntenii să

taie carne, iar alt nimenea, a cărora cerere este cuviincioasă; de care nu lipsiui a arătă Înălțimi Tale. — 1813 Aprilie 8.

Nicolae Scanavi Vel Postelnic.

(Cod. LXXVI, fila 1.)

99. *Cartea sf. mănăstirii Cozia din sud. Vilcea.*

Fiind-că sf. mănăstire Cozia din sud. Vilcea este la loc de munte cu anevoie de a se sui la mănăstire, fiind drumul făcut în pără cu ciocanul cu mare cheltuială de răposaii Domni, și pentru paza aceluși drum de dres, căci de-apururea se surpă muntele și se strică drumul, au avut patru lude meșteri din satul Călimănesci, ertați și apărăți de tôte dăjdiile și orînduelile Vistieriei, cum și de alte podvode, atât de la alți răposaii frați Domni, cât și de la Domnia Sa răposatul Alexandru Vodă Ipsilant, precum din cartea Domniei Sale, ce o vedum, cu lét. 1775 Maiü 15, Ne-am adeverit. Ne-am milostovit dar și Domnia Mea și, printr'acéstă carte ce dăm sf. mănăstirii, înnoim și întărim acéstă milă, prin care poruncim ca să aibă a ținé acești lude 4 meșteri nesuperați, precum i-au ținut și mai înainte vreme, spre a fi sfintei mănăstirii de ajutor, și nimeni întru nimic supărare peste cartea Domniei Mele să nu le facă. 1813 Aprilie 27.

(Cod. LXXVII, fila 81 v.)

100. *Cartea sf. mănăstirii Cotmăna ot sud. Argeș.*

De vreme ce sf. mănăstire Cotmăna ot sud. Argeș are milă, cu chrisovele altor frați Domni, să ia vinăriciü de la Ciocănesci, din poporul Piteșcilor, după cum Ne adeverim Domnia Mea din cartea Domniei Sale fratelui Alexandru Ipsilant Voevod ot lét. 1775, cât și dintr'a Domniei Sale răposatului Michaiü Vodă Suțul ot lét. 1784; drept aceea dăm și Domnia Mea volnicie omului pe carele îl va orîndui egumenul mănăstirii, ca împreună cu vinăricerii domnesci să scrie tot vinăriciul din mai sus numitul popor, făcënd două cataște asemenea, iscălite fiind și de vinăricerii domnesci și de omul mănăstirii, și strîngënd bani vinăriciului, din 5 bani de vadră să aibă a luă omul mănăstirii câte doi bani, după cum ieau și alte mănăstiri, iar cei-lalți trei bani, întru cari ieau și ploconul de nume, să ia vinăricerii domnesci; așijderea să aibă a luă egumenul, de la cei ce vor fi avënd vii pe moșia mănăstirii, otaștina după obiceiü, din 20 de vedre o vadră, însă vin iar nu bani; și pentru scaunele de carne ce vor fi pe moșia mănăstirii, să le aibă mănăstirea Cotmăna, precum le au avut și mai înainte; i saam recch gpd. — 1813 Aprilie 12.

(Cod. LXXVII, fila 81 v.)

101. *Chrisovul mănăstirii Plumbuitei după apa Colentinei din sud. Ilfov.*

Fiind-că sf. mănăstire Plumbuita după apa Colentinei sud. Ilfov, unde se cinstesce și se prăznuesce hramul nascerea prea sfintului marelui

prooroc înainte mergător și botezătorul Ioan, au avut aceste milii de la frații Domnii de mai înainte, precum din chrisovul Domniei Sale Constantin Vodă Ipsilant, ce-l vedum, cu lét. 1803 Iunie 10. Ne-am adevérit. ca să iea pe tot anul câte 1.000 vedre vin pe an de la vinăricerii ot sud. Saac, care să-l plătescă vinăricerii vadra po banii patru-deci; așijderea să iea și de la carvasaraua domnescă pe fieș-care an câte taleri 166, cum și de la ocna Telega să iea pe an bolovanii sare două sute; să fie și lude dece din ludele Visticiei, după catastih, cu pecetluituri domnesci, cum și lude 15, ómeni străini și făr de pricină de dajdie; să scutască și de oerit oț 500 pe tot anul, cu pecetluit. Drept aceea. învrednicindu-Ne Domnul Dumneđeș și pro Noi cu domnia aceștii pravoslavnice țeri și pliroforisindu-Ne Domnia Mea de próstă starea aceștii mănăstiri și multa stricare ce au pătimit din cutremur, ca să se pótă ajută la dregere și meremet, Ne-am milostivit Domnia Mea de am înnoit și am întărit milele acestea ce se cuprinde mai sus, ca să se păzescă neștrămutat, spre a fi sfintei mănăstiri de ajutor și de întărire, iar Domniei Mele și părinților Domniei Mele vecinică pomenire; și am adevérit chrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele Ió Ioan Gheorghe Caragea Voevod, i cu credința prea iubiților Domniei Mele sîi, Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și D-lor cinstiți și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Const. Filipescu Vel Ban, pan Radu Golescu Vel Dvornic de Țera-de-sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofăt de Țera-de-sus, pan Radu Slătineanu Vel Dvornic de Țera-de-jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Dvornic al treilea, pan Istrate Kretzulescu Vel Dvornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu Vel Logofăt de Țera-de-jos, pan Constantin Suțu Vel Hatman, pan Michalache Manu Vel Dvornic za politie, pan Michalache Sutu Vel Spătar, pan Costache Vlahuț Vel Postelnic, pan Atanasie Christopol Vel Logofăt al străinelor pricinii, pan Nestor Vel Clucer, pan Aleco Mavrocordat Vel Căminar, pan Dumitrache Manu Vel Comis, pan Michail Vel Pitar, și ispravnic pan Grigorie Ghica Vel Logofăt de Țera-de-sus; și s'au scris chrisovul acesta la întâiul an dintru întâia domnie a Domniei Mele, aici în Bucuresci, la ani de la nascerea lui Christos lét. 1813 Aprilie 28, de Nicolae Logofăt de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 93 v).

102. *Cartea mănăstirii Clocociovul din sud. Olt pentru milele ce are.*

Sfintei și dumneđeescei mănăstiri Clocociovul din sud. Olt, unde se cinstesce și se prăznuesce hramul sfinților mai marilor Voevođi Michail și Gavril, ca să fie sfintei mănăstiri milă de la Domnia Mea, să aibă a luă pe fieș-care an 200 vedre vin din vinăriciul domnesc, din délul Dănescilor, ce este pe moșia sf. mănăstiri; așijderea să iea otaștina pămîntului dintr'acel dél, din 20 vedre vin o vadră, după obicei; asemenea să aibă a luă și lude 4, ómeni străini, pre cari, găsindu-și, vor fi apărați de tóte orînduelile țerii, ca să fie de ajutorul sfintei mănăstiri, pentru că aceste milii le au avut sf. mănăstire atât de la frații Domnii de mai înainte, cât și de la Domnia

Sa fratele Alexandru Vodă Ipsilant, prin cartea de la lét. 1776 Iunie 10, i de la Domnia Sa răposatul Nicolae Caragea Voevod, prin cartea de la lét. 1787 Octobre 12, și de la răposatul Michaiū Vodă Suțu, una din domnia dintăiū, cu lét. 1784 Martie 20, și alta din domnia de pe urmă, cu lét. 1792 Noembre 29, cari accestea tôte cărți le vëdum și Domnia Mea cu cuprin derea de mai sus arătată. Așjderea să aibă sf. mănăstire a luă pe fieș-care an de la ocne câte taleri 50, la vremea când ieaū și alte mănăstiri; să iea și din balta de pe moșia Sohoia, ce este drēptă a mănăstiriī, đeciuiială, ca și ceī-lalți stăpāni de moșie, care și acēstă milă au avut-o de la alți frați Domni de mai înainte, precum din chrisovul Domniei Sale răposatului Michaiū Vodă Suțu, ce-l vëdum, cu lét. 1784 Novembre 20, Ne-am adeverit. Drept aceea și Domnia Mea Ne-am milostivit, de am înnoit și am întărit milele acestea, ce se cuprindē mai sus, ca să fie sfintei mănăstiri de ajutor și de hrană, iar Domniei Mele vecinică pomenire; pentru care poruncim și la toți câți se cuvine să fie următori întocmai a i se păzi milele acestea nestrămutat; i saam rechei gpd. 1813 Aprilie 28.

(Cod. LXXVII, fila 126 v.)

103. *Chrisovul mănăstirei Xenofon de la Sfetagora: vinăriciū trei bani de vadră din trei popore la Butoiū și de la ocnă bolovanī 200 pe an și taleri 200 de la carvasara.*

Cunoscut și dovedit lucru este și la mari și la mici și la tot creștinul ce vieză în lume, că ori-carele socotesce a-și chivernisi vieța prin fapte bune și plăcute lui Dumnezeu, vede și se cunoșce, chiar și aievea, că nu numai pentru lauda cea vremelnică a numelui celui lăudat de omeni se nevoesce și se sîrguesce, ci mai mult și mai ales pentru folosul și mântuirea sufletului și pentru nădejdea cea curată și bună a răsplătiriī faptelor bune de către marele și prea înălțatul Dumnezeu, căci prin iubirea de omeni și lucrarea faptelor bune fieș-care așteptă și nădăjduesce de la Domnul Dumnezeu plătire vecinică, dar și de la omeni laude pricinuesce și cu bună cuvîntare se bine-cuvintēză. Drept aceea, învrednicindu-Ne și pre Noi Domnul Dumnezeu cu domnia aceștii pravoslavnice Țeri-Românesci, și avēnd rîvnă către sfintele lui Dumnezeu locașuri, mai virtos către cele ce se află în scăpăciune și lipsă, ca să le ajutorăm și să le miluim cu cele ce Ne va fi prin putință, am bine-voit pentru sfînta și dumnezeesca mănăstire, ce se numesce Xenofon, de la Sfetagora, unde se cinstesce și se prăznuesce hramul s-tului marelui mucenic Gheorghe purtător de biruință, la care sf. mănăstire de vre-o câți-va ani încōce s'au așezat chinovion de părinți sihastrī, precum din vechime fuseso și de mulți ani se stricase, unde s'a strîns și un îndestulat număr de părinți călugări, cari sihăstresc și se silesc cu osîrguință spre bunele fapte cu multă rîvnă și supunere, păzind cu neclintire orînduelile sfinților marilor părinți chinoviași Sava, Antonie și Eflimic, și fiind-că la acest fel de petrecere nu este slobod părinților de a umblă după milosteniī în alte părți, decăt numai a-și păzi datoria orîndueliī la mănăstire și a-și împlini canonul rugăciuniī și a-și petrece vieța în singurătate, unde nu pentru mîncarea saū îmbrăcămîntea, ci pentru obicînuitele cereri

ale haraciului, cari sunt sciute, nu pot a trăi fără de un venit la cheltuiala cea trebuincioasă; de aceea dar cuviincios fiind în adevăr acestor părinți cu o ărești-care osebire din alte mănăstiri și printr'acest domnescul Nostru chrisov ce dăm, nu numai întărim mila ce au avut, atât de mai înainte i de la Domnia Sa fratele Alexandru Vodă Moruz, prin chrisovul de la lét. 1800 Ianuarie 11, și de la Domnia Sa Constantin Vodă Ipsilant prin chrisovul ce-l vădum cu lét. 1803 August 12, ca să ia pe fieș-care an vinăriciū din delurile domnesci ot sud. Buzău, însă din poporul Vispescii i Bădeni și Muscel, de vadra câte trei bani cu pârpar, atât din viile ce sunt până acum într'aceste popore, cât și din cele ce se vor mai face de acum înainte, și de la ocna Telega, pe an holovanî sare 200, ci am mai adăogat Domnia Mea ca să ia și de la carvasaraoa vămilor din Bucuresci taleri 200 pe an, cu care acele mili să se ajute sf. mănăstire și părinții călugări la cheltuelile lor, spre a se putea ține chinovion în starea cea bună, după cea veche orînduiala a aceștii mănăstiri, și părinții de la această sfîntă mănăstire să fie datorî a rugă pre milostivul Dumneđeū pentru a Domniei Mele bună stare și pentru părinții Noștri i pentru îndestularea aceștii țeri; și am adeverit chrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod, i cu credința prea iubiților Domniei Mele fiî: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod; martori fiind și D-lor boeriî veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Ban, pan Radu Goleșcu Vel Vornic de Țera-de-sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofăt de Țera-de-sus, pan Radu Slătineanu Vel Vornic de Țera-de-jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Vornic al treilea, pan Istrate Kretzulescu Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu Vel Logofăt de Țera-de-jos, pan Costache Suțu Vel Hatman, pan Michalache Manu Vel Vornic za politie, pan Michalache Suțu Vel Spătar, pan Costache Vlăhuț Vel Postelnic, pan Atanasie Christopol Vel Logofăt al străinelor pricinî, pan Nestor Vel Clucer, pan Aleco Mavrocordat Vel Clucer, pan Dumitrache Manu Vel Comis, pan Michail Vel Pitar, și Ispravnic, pan Grigorie Ghica Vel Logofăt de Țera-de-sus; și s'a scris chrisovul acesta la întâia dintru întâia domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunului Domniei Mele Bucuresci, la aniî de la nascerea Domnului Nostru Isus Christos 1813 Aprilie, de Nicolae Logofăt de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 96.)

104. Cartea mănăstirei Băbeni din sud Slam-Rîmnice pentru milele ce are.

Sfîntei și dumneđeesciei mănăstiri Băbeni din sud. Slam-Rîmnice, unde se cinstesce și se prăznuiesce hramul Înălțării Domnului și Mîntuitorului Nostru Isus Christos, ca să fie sf. mănăstiri milă de la Domnia Mea, să aibă a scuti drepte bucatele mănăstiri, stupi i rămători de dijmărit și vinul de vinăriciū, și oi 200 de oerit; așjiderea să aibă a scuti și lude 6 ômenî străini fără de nume în vistierie pentru care aducând adeverințe de la Ispravnicii județului, li se vor da și pecetluituri de numele și chipul lor, ca să fie în pace și ertatî de tôte dăjdiile și orînduelile veri câte or

eși de la Vistieria Domniei Mele peste an în țără, de nici unele val și supărare să nu aibă; așijderea să fie apărate de către vameșii ot Rîmnic tóte bucatele mănăstirei, ce le va vinde la cîmp seaă la mănăstire nimeni supărare pentru vamă să nu facă, făr de numai când le va aduce la tîrg să le vîndă, atunci să deă vama după obicei; pentru care, pentru că această mănăstire aă avut aceste mili și de la alți frați Domni de mai înainte, precum ne plioforisim Domnia Mea din Cartea Domniei Sale Alexandru Vodă Ipsilant ce o vëdum cu lét. 1775 Octombre în 9, i din cartea Măriei Sale Michaiă Vodă Suțul cu lét. 1792 Aprilie în 12; drept aceea și Domnia Mea am bine-voit de am înnoit și am întărit milele de mai sus arătate ca să fie de ajutor. i saam recheh gpd. — 1813 Aprilie 30.

(Cod, LXXVII, fila 128 v.)

105. *Cartea mănăstirei Aninósa din sud. Mușcel pentru milele ce are.*

De vreme ce mănăstirea Aninósa are milă prin chrisóve i cărți domnesci precum ne plioforisim Domnia Mea din cartea Domniei Sale Alexandru Ipsilant voevod, vinăriciul din poporul Urichescilor ot sud. Slam-Rîmnic cu părpărul după obicei, drept aceea dăm și Domnia Mea volnicie omului pe carele îl va orîndu egumenul mănăstirii, ca împreună cu vinăricerii domnesci să serie tot vinăriciul din mai sus numitul popor, al căruia popor délurî sunt acestea adecă: Teiuș i Palanga pe moșia numitei mănăstiri și dau otaștină la mănăstire i Runcul și Popescii pe moșia lor, cariî nu dau otaștină, ci numai vinăriciū, după cum vëdum scriind în cartea Măriei Sale fratelui mai sus numitului Domn, că aă luat plioforie de la Pré Sfinția Sa Părintele Metropolit că aceste délurî într'acest popor sunt, și cum că totdeauna au luat mănăstirea vinăriciū și otaștină; decî făcënd doue cataștișe asemenea iscălite fiind de omul domnesc și de omul mănăstirii și strîngënd baniî vinăriciului din 5 bani de vadră, să aibă a luă omul mănăstirii câte doi bani de vadră și părpărul după obicei, cum ieaū și alte mănăstiri, iar cei-l-alți trei bani și ploconul de nume, să iea vinăricerii domnesci; așijderea să iea sfînta mănăstire și venitul de la scaunele de carne ce sunt pe moșia mănăstirii, la care întru nimic să nu se amestece vinăricerii. Așijderea să aibă a luă egumenul de la cei ce aă vii pe moșia mănăstirii otaștina după obicei, din 20 vedre o vadră, în vin iar rîu în bani. i saam recheh gpd. — 1812 Maiū 2.

(Cod. LXXVII, fila 127 v.)

106. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlahscoe.*

D-ta Vel Logofete de Țera-de-sus, după arătarea ce ne faci printr'acastă anaforă, milostivire făcënd Domnia Mea asupra jăluitorilor poruncim, să li se înnoiască prin cartea Domniei Mele acest domnesc sinet ce aă, făcëndu-li-se și de la Domnia Mea adaos, ca pe lângă 100 stupi i rîmători să

mai scutescă încă 50, pe lângă 200 vedre vin să mai scutescă încă 100 vedre, și pe lângă 100 oi să mai scutescă încă 50. — 1813 Maiu 25.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofët.

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale ce mi se dă la acéstă jalbă a preoților de la biserica ot mahalaua ce se dice Scorțaru de la *pórta școlei domnesci*, făcënd cercetare veduiu că prin cărțile Luminaților Domnii au milă ca să fie scutiți acești doi preoți de rindul dăjdiilor preoțesci să scutescă și de dijmărit stupi sau rimători 100 i de vinăriciu două sute și de oerit oi 100 cum și o pivniță în Bucuresci, scutită și acéstă sfântă biserică aflându-se fără de venit cu prea puțin mahalagi, au avut aceste mili, acum preoții, se rógă ca dijmărit i vinăriciu, să te milostivesci Măria Ta, a se pune câte vor drepte ale lor să le scutescă, ca să nu-i zmacine și să se supere de către slujbași, cu numărât și măsurat, a căroră cerere și rugăciune rămâne la milostivirea Măriei Tale. — 1813 Maiu 4.

Vel Logofët.

(Cod. 76, pag. 248.)

107. *Chrisovul sfintei mănăstiri Căldărușani.*

Sfânta mănăstire Căldărușanii ce este zidită de réposatul Mateiu Basarab Voevod, avënd chrisóve atât de la réposatiil ctitori, cât și cărți patriercesci singhiliodi cu înfricoșate legături, ca să se păzescă și să lie într'acéstă mănăstire orînduială de chinovie cu părinți chinoviați, care mănăstire zidire veche fiind și din pricina vremilor ajungënd la próstă stare și dărăpănare cu scirea și voia mănăstirei și a metropolitului țerii de atunci Chir Grigore, au fost dat'o întru purtarea de grijă și desăvîrșită chiverniselă réposatului proin Metropolit Filaret, care ca un ctitor nou arătându-se, au dres-o, au înnoit o, au împodobit-o întru tóte curățind-o și de ori ce datorie, și după ce au adus-o în stare bună, după cuprinderea ctitoricescilor chrisóve și a cărților patrioșesci, au întocmit acéstă mănăstire Căldărușanii spre a se ține și a se păzi într'insa iarăși chinovie de părinți cernicani, pe cari i-au cunoscut de vrednicii la viața lor, urmând orînduelii ce au fost dintru început de la réposatiil ctitori, dând și cartea sa pe acéstă întocmire ca un nou ctitor ce s'au arătat, pre care au întărit'o în cele de pe urmă și prea sfinția sa părintele Metropolitul Chir Dositeiu diadohul réposatului Filaret, care acéstă bună faptă și urmare fiind plăcută și lu Dumneđeș și ómeni'or și pliroforisindu-Ne și Domnia Mea cum că se urmază și se păzesc în numita mănăstire chinovie cu bună orînduială de părinți, de când au întocmit-o până acum ca un lucru suflesc și fără, de vătămăre, bine am voit și Domnia Mea după chrisóvele domnesci ce are, a întări acéstă bună întocmire ca să se păzescă nestrămutat, ca cuviosul archimandrit Chir Dositeiu diadohul réposatului archimandrit Doroteu, cari amëndoi sunt crescuți ciraci și aleși de réposatul starețul cel bătrân Gheorghe Cernicanu, adecă

să fie chinovie de părinți cuvioși, ca să fie îndatorați a păzi aceste ponturi ce mai jos se arată;

1. Orînduiala bisericeii să o păzescă nestrămutat după porunca tipicurilor și orînduiala chinoviei Sfetagorescii, nici adăogînd, nici scădînd, fără, de numai întocmai după așezarea sf. canóne ale sfinților părinți să se păzescă.

2. Nici un părinte străin din alt loc seaŭ mănăstire să nu primescă fără scirea numitului stareț, nici să dea voe la vre-un preot străin de a sluji cele preoțesci mai virtos cel venit din altă eparchie, până i se va trimite poruncă în scris de la preaosfinția sa părintele Metropolitul.

3. La economia aceștii mănăstiri Căldărușanii, să se silescă numitul arhimandrit a adăoga și până la cele mai mici lucruri spre folosul de venit și de prisos, purtând grijă ca cheltuiala să se facă cu economie mai cu scădere, iar să nu se facă prisos de cheltuială peste venit, ci încă să trecă venitul peste cheltuială, seaŭ când nu va prisosi venitul să fie încăl întocmai pe tocmă avînd și grija viilor de a se lucră bine și cu bună orînduială cum și hotarele moșiilor a nu se împresură de alți vecini, și întemeerea pădurei a se aduce la bună stare, cum și acareturile mănăstirei, atât cele din lăuntru cât și cele din afară, i din bisericescile odóre să nu le lase a se dărăpăna ci mai virtos să se silescă la mai bună stare să le aducă prefăcînd și înnoind, însă și din nou făcînd.

4. Nici o dată să nu aibă nevoie nici putere a luă bani cu dobîndă pe numele mănăstirii pentru vre o trebuință fără scirea orînduiților epitropi, dar de va face starețul vre-o împrumutare fără scire să nu se fie în sēmă, fiind că mănăstirea n'aŭ fost datóre nici este nimic până acum, după pliroforia ce ni s'aŭ dat de Preosfinția Sa Părintele Metropolit și de unii din boerii epitropi.

5. Pentru ca să se cunoscă că în această mănăstire este chinovie după canónele sfinților părinți, să fie dar de o potrivă toți de obște întru tóte, iar nu cu osebite la haine la mîncare saŭ la rugăciunile sf. bisericii.

6. Din numiții de la numita mănăstire ce se vor trimete de cuviosul arhimandrit seaŭ vor veni pentru óreși-ce trebuință, să li se dea la mână adeverița cuviosului stareț a aceștii mănăstiri spre a fi sciuți, și când va fi trebuință a mănăstirii care este a se căută prin stăpînire să aibă a se arată epitropilor acea trebuință.

7. Când vre-o unul din părinții chinoviei nu va urmă datoriei ce se cade, atunci cuviosul stareț să aibă a'i face căduta cercetare, și când nici după acesta nu va fi următor, atunci ca pe un netrebnic să'l izgonescă.

8. Tóte moșiile, acareturile și veniturile de milă să și le aibă numifa mănăstire în zaptul numitului stareț ca să le caute și nimic să nu se cerce a luă și a înstreina cevași de ale mănăstirei, orî moșie, orî alt cevaș cu nici un fel de cuvînt, ci tóte să fie pentru trebuința obștimei părinților, pe care să se silescă mai sus numitul stareț chir Dositie a le bine iconomisi și a le chivernisi cum am đis mai sus, spre ale aduce la spor și adaos.

9. Tóte chisóvele și cărțile mănăstirescii vechi și noi să le aibă la schevafilachia mănăstirei cu bună păstrare, la care s'aŭ rînduit și epitrop Pre Sfinția Sa Părintele Metropolitul țerii de acum chir Nectarie i D-lor cinstiți și credincioși boerii Domniei Mele D-lui Vel Banul Constantin Filipescu, ca unul ce a fost și mai înainte, i d-lui Vel Logofétul de Țóra de-sus

Grigorie Ghica, cariî câte trei sunt în locul celor de mai înainte proin metropolit și răposaii boeri, cari episcopii îi însărcinează Domnia să fie cu purtare de grijă și să privilegheze în totă vremea de a se urmă întocmai cu arătatele ponturi, ajutând mănăstirea și pe numiții părinți cu rîvna creștină spre cele de folos.

10 Când cuviosul stareț își va da obștësca datorie să nu fie volnic nimenia din altă parte a intră stareț fără numai din părinții mănăstirei după alegerea ce vor face între dînșii și prin scirea episcopilor arătându-se domniei să se orînduiască, și osebit fiind-că această mănăstire are și mile domnesci prin chisove și cărți de la toți frații Domni de rînd, precum din chisovele Domniilor sale Ne-am adevărit, am bine-voit și nu numai am înnoit și am întărit aceste orîndueli ce au avut ca la o mănăstire ce se păzește chinovion cu deosebire din altele, ci încă din rîvna și cugetul dumnezeesc găsind Domnia Mea de trebuință a mai întocmi atât unele din orînduilele acestei mănăstiri, cum se ved mai sus, cât și aceste de mai jos arătate mili, adecă fiind-că această mănăstire Căldărușanii are vinăriciul din doue popore din sud. Saac, anume: Valea Pietrei ce are numire și Strihaia, Valea Lucmei, Sîrbenii, Valea Meilor, Delicelul ce are și numire de Răzlöge Valea Largă, Valea Negovenilor, Ursöia și Arva, însă de la trei popore anume: Arva, Ursöia și Valea Humei câte doi bani de vadră, iar din celelalte șase popore câte patru bani și părăpărul, fiind-că un ban de vadră sunt ai metohului sfintei Episcopii Rîmnice din București, însă părăpărul să l'iea numai din poporele ce nu se va fi cuprinđend în cartea lui al doilea armaș, la care aceste popore cu tôte că vedum Domnia Mea din chisovul Domniei Sale fratelui Constantin Vodă Ipsilant, cu lét. 1804 Novembre 17, că aceste nouă popore de vinăriciū se hotărăsc de către amiază nopte cu poporul Șupărescii unde este mila mănăstirii Sf. Savei și de altă parte către miază-đi cu poporul Valea Ponei, unde este mila sfintei episcopii Buzău, cum și despre apus trec peste Slamne cu Dosurile, iar despre răsărit coböră la vale până unde sunt vii, la care popore are să ieă vinăriciul atât din viile ce sunt până acum, cât și din viile ce se vor mai sădi după vremi, dar acum starețul de la Căldărușanii cu obștia părinților de acolo fiind cu jalbă către Domnia Mea, s'au plâns, că despre hotarele vinăriciului sfintei mănăstiri sf. Savei, către amiază-nopte la poporul Șupărescii i Valea Micului, ce au numire și de Strihaia, din pricină că și mănăstirea Căldărușanii are numire în valea Petrei și de Strihaia, când ömenii mănăstirei sf. Savei la vremea vinăriciului ieau Strihaia Căldărușanilor când Căldărușanii ieau Strihaia Sf. Savei și în tôte tönnele se fac prigoniři și gâlceviri între ömenii celor două mănăstiri, rugându-se părinții Căldărușanii, ca să se facă o îndreptare pentru această; de aceea vrënd Domnia Mea, după plângerea lor, ca să ne pliroforisim de adevăr, am orînduit pricina în cercetare la D-lui Vel Logofetul de Țera-de-sus, de la care ni s'a dat pliroforie, că din cercetarea ce a făcut pricinei prin cei vechi tacsildari, ce au avut vinăriciul județului Săcuenilor, unde sunt aceste mili, că în adevăr în toți timpii să face pricină; de aceea am făcut Domnia Mea această osebite, ca mănăstirea Căldărușanii să-și ieă vinăriciul atât din cele-lalte nouă popore ce se arată mai sus cu numirile lor, cât și din Strihaia să ieă și partea ce luă și până acum mănăstirea Sf. Savei fără de a aveă mănăstirea Sf. Savei Strihaea, ci

numai din două văi: Lupărescii i Valea Miculuș și în locul acei Strihăi facem hărăzire Domnia Mea la Sf. Sava pe lângă doi bani de vadră dintr'aceste două popóre Șupărescii i Valea Miculuș, să mai ia încă câte un ban de vadră, pentru că iarăși după pliroforia ce ni s'au dat de către Dluș Vel Logoiștul, dintr'aceste două popóre numai Sf. Sava a avut milă, iar celălalt vinăriciū a fost pe séma domniei, pentru care asemenea am poruncit ca să se scrie și în cartea mănăstirii Sf. Savei, spre a fi știut și a lipsi prigonirea acesta dintre două mănăstiri; asemenea mai este hărăzită sf. mănăstiri Căldărușanii și apărarea de deciuiala vinăriciului, care este obiceiuit de se ia pentru venitul podurilor, această mănăstire hotărîm să fie nesupărată; și iar să mai aibă sf. mănăstire a lua una sută bolovanș sare pe tot anul de la ocna Telega, care poruncim cămărașilor ce vor avea Ocnele, ori în credință, sau cumpărate tot-deauna, să aibă a da acești bolovanș sare în natură, bolovanul po oca una sută-cinci-deci, cum este obiceiul acelei ocne, fiind trebuincioasă mănăstirei pentru părinți și pentru vitele mănăstirii, fără de a i isterisi veri cu ce pricină. Așijderea să aibă și lude 50 scutelnici, însă lude 20 ce i-au avut după chrisov ómenș străinș și fără de pricină de dajdie i lude 20 cu scădemînt din dajnicii Vistieriei, cum și lude de ce, carș acum i s'au hărăzit de către Domnia Mea ómenș străinș și fără de pricină de dajdie, adușș acum din străinătate, cărora după cercetarea ce li se va face fiind străinș cu adevărat să li se dea și pecetluiturile Domniei Mele la mîinș ca să fie pentru poslușania mănăstirei și a părinșilor. Asemenea să scutescă mănăstirea și tóte oile câte va avea de oerit, pentru care iarăși poruncim slujbașilor ori-ce vor avea oeritul ori în credință sau cumpărat, să nu se supere mănăstirea cu a i cere plată de oerit pe oile ce va avea cu nici un fel de cuvînt nici cu pricină de rădicătură pe urmă, ci să li se dea bună pace. Să fie această mănăstire apărată de ori-ce dare sau angariș obiceiuite i neobiceiuite, ci se va ítimplă după vremș pe alte mănăstiri ale pămîntului acestuia, însă hărăzim Domnia Mea mănăstirei aceștia și apărare de către gelepi i beilicciș ca să fie nesupărată cum și apărarea de baniș școlelor i de ori-ce alte angariș ale țeriș ca íntre tóte să fie această mănăstire apărată spre a se puté ajutá părinșii la trebuința ce au după cum au fost și păné acum, asemenea fiind-că mănăstirea acesta Căldărușanii are și pădure cu copaci pentru trebuința mănăstirii la meremeturi, la prefaceri de mori de chiliș de părinș schimniciș și pentru foc în chiliile lor neputendu-se purtá la locuri străine să-ș aducá lemne de foc, de aceea ca un lucru fórte folositor și trebuincios, precum păné acum au avut'o apărată după pliroforia ce am luat Domnia Mea din sine-turile ce are, poruncim ca nimeni să nu facă cea mai mică supărare cu tãere de copaci din pădurca mănăstirei, nici cu cuvînt de chereștele domnesci sau boeresci ori pentru podurile politiei Bucurescilor, dar nici ei să nu fie volnicii a vinde un lemn măcar pentru vre-un interes de bani. Drept aceea am dat acest domnescul Nostru chrisov numitei mănăstiri, prin care nu numai íntărím atát tóte orînduile și bunele íntocmiri ale chinoviei aceștia, i milele cu orînduiala ce s'au aședat de către Domnia Mea, ci încă am mai și hărăzit de la Noi precum se cuprinde mai sus, ca să se păzescă íntocmai și nestrămutat pentru care să fie părinșii aceștii mănăstiri datorii a rugá pe milostivul Dumneđeu de-a pururea íntre slujbele lor pentru bună

starea, îndestularea aceştii pravoslavnice țeri, pentru a Domniei Mele stare și ajutor domnesc și pentru sufletele fraților Domnii de mai înainte cari au ajutat și au miluit această mănăstire a răposaiilor acelor ctitori ai aceştii mănăstiri, și am întărit chrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod, și cu credința prea iubiților Domniei Mele fii, Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și D-lor cinstiți și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Ban, pan Radu Golescu Vel Vornic de Țera-de-sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofăt de Țera-de-sus, pan Radu Slătineanu Vel Vornic de Țera-de-jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Vornic al treilea, pan Istrate Kretzulescu Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu Vel Logofăt de Țera-de-jos, pan Costache Suțu Vel Hatman, pan Michalache Manu Vel Vornic de politie, pan Michalache Suțu Vel Spătar, pan Costache Vlahuț Vel Postelnic, pan Atanasie Christopulo Vel Logofăt al străinelor pricinii, pan Nestor Vel Clucer, pan Alexandru Mavrocordat Vel Căminar, pan Dimitrie Manu Vel Comis și Ispravnic, pan Grigorie Ghica Vel Logofăt de Țera-de-sus; și s'a scris chrisovul acesta la anul dintăiū dintru întâia domnie a Domniei Mele, în orașul scaunului Domniei Mele Bucuresci, la anii de la zidirea lumii 7321, iar de la nascerea Domnului Dumneđeū și Mântuitorului Nostru Isus Christos 1813 Maiū 2, de Chiriță Logofăt de Divan.

108. *Chrisovul sfintei mănăstiri Țigănescii.*

Prea cinstitul și în troiță slăvitul Dumneđeū cu înțelepciunea sa cea negrăită și nespasă, toate cele de sub soare și pămîntesci făpturi le-au urzit și le-au zidit pentru folosul și trebuința omenescă cu totul și întru toate taturor, pre sineși pildă de faptă bună făcându-se, căreia bunătate vrînd a se arătă următorii (cât au fost prin puțința firei omenesci) oblăduitorii și stăpânitorii țerii aceștia mijloce nenumărate au chibzuit spre norocirea cea îndoită a supușilor lor, atât politicesce cu întocmirea și alcătuirea legilor celor trebuincioase vieții omenesci cât și bisericesci, care acesta se mărturiscesc a fi lucrul cel mai de folos creștinătății zidind pe alocură cu libov și cu rîvnă creștinescă mănăstiri și biserici unele pe la politici pentru adunarea norodului la ascultarea săvîrșitoarelor dumneđeesci slujbe și altele prin pustietăți și locuri liniștite și fără tulburare pentru cei ce se lepădă de vremelnicii și aleg a sluji lui Dumneđeū viețuind singularnic. Pentru care și Domnia Mea cu vrerea și ajutorul lui Dumneđeū înălțându-Ne întru părintescul scaun al aceștii de Dumneđeū păzite țeri, datorie năstrămutată am cunoscut a avea spre a păzi nestrămutat întocmai și nestricate așezările și întocmirile, milile și privileghiurile, ce au orînduit la sfintele locașuri, ce din temelie cu înălțime către slava și mărirea lui Dumneđeū, acei răposaii întru fericire ctitori, domni, archierei și boeri, cele ce din curgerea vremilor s'au lenevit și s'au dat uitărei, a le pune în lucrare, cum și de la Noi a mai adaoge, spre vecinica pomenire a acelor răposaii ctitori și a Năstră. Decî dar, fiind că Preasfinția Sa Proin Metropolitul Dositeiū prin anafora făcînd arătare fratelui Constantin Vodă Ipsilant, că schitul Turbați

din sud Ilfov, din vechime fiind zidit în pustietate, s'aŭ aflat sălășluind acolo maice călugărițe, păzind întru tôte podvigul chinoviecesc, și trăind cu liniște, ferite de turburări lumesci, apoï în zilele după urmă înmulțindu-se norodul și adunându se siliște de sat împrejur și neavând biserică deosebită de mir, mergea toți bărbații și femeile la biserica schitului, împărtășindu-se ascultării sfințelor slujbe cu toții deavalma, cum și schitul Hagi Dimii de aici din orașul Bucureștii, fiind împresurat de mahala care nu are deosebită biserică de mir, mahalagii mergea asemenea la schit, și așa și la un schit și la altul nu puțină scandală se pricinuesce maicelor, rămâind afară de acesta și mila acelor răpiți ctitori strămutată, care numai și numai pentru cei ce aŭ vieță singuratecă aŭ zidit aceste sfinte locașuri. Spre îndreptarea dar aceștii neorînduiei, Preasfinția Sa, a făcut o chibzuire ca acesta: adecă fiind că schitul Țigănescii de maice, ce este duhovnicesce supus otcârmuirii năstavnicului din Căldărușani și se află ca un ostrov încungiurat de apă, și loc în laturî depărtat în pădure, unde s'aŭ adunat și se adună înmulțindu-se din zi în zi soborul maicelor înflorind și sporind în fapte bune, aŭ găsit cu cale să supue mai sus numitele două schituri, Turbații adecă și Hagi Dima, cu tôte acareturile lor mișcătore și nemișcătore la schitul Țigănescii, mutându-se tôte maicele dintr'amîndouă la Țigănesci și biserica schitului Turbații să rămăe de mir pe sêma satului de acolo, iar schitul Hagi Dima să rămăe ca un metoh schitului Țigănesci, ca când se va întîmplă să vie vre-o maică de acolo aici la Bucureștii, pentru trebuința sa seaŭ pentru a schitului, să nu se preumbe prin case mirenesci, ci să mērgă la metoh, orînduind și o iconomă cu două maici, care se va găsi cu cale de către starița ot Țigănesci, purtătore de grijă înăuntrul schitului, cum și de a priimi în pază acolo la schit femeile ce aŭ prigoniri de judecată cu bărbații lor aici la Metropolie, și până a li se dă izbrânire judecătii de la Metropolie se pun la oprêlă, căroră maice să li se orînduiască și hrana cea trebuincioasă peste an cum și cele l-alte cheltuieli ce va fi trebuincioasă, iar prinusul din tot venitul să mērgă la Țigănesci. Acastă chibzuire a Prê sfinției Sale după daioria archierescă și duhovnicescă cu rîvnă creștinescă fiind, aŭ priimit'o și Domnia Sa și aŭ hotărît, ca numitele două schituri Turbații și Hagi Dima cu tôte acareturile lor mișcătore și nemișcătore și cu ori-ce mili domnesci vor fi avēnd, să rămăe supuse la schitul Țigănesci, mutându-se acolo și tôte maicele câte vor fi la amîndouă schiturile. Acēsta dar într'acestași chip întocmindu-le și aședându-le le-aŭ dat să fie sub duhovnicesca povățuire și otcârmuire a starețului de la sf. mănăstire Căldărușani, ca și viețuirea maicelor din lăuntru schitului să fie cu orînduiala ce s'aŭ aședat, ca să aibă acest schit, adecă: Intru tôte să aibă viață de obște, după aședămîntul și hotărîrile marelui Vasilie și ale celor-l-alți sfinți părinți. Nicî una din maici să nu ție vre-un lucru pentru deosebită chivernisêlă a sa, nicî banî, nicî acaret, nicî alt lucru cevași mișcătore și seaŭ nemișcătore, ci tôte să le deă de obște sub stăpânirea stareții și trebuința lor după putere să le aibă de la obște. Orînduiala mîncării să le fie iarăși tôte de obște la trapeză, iar nu cu gătire deosebi pe la chili, afară din cele bolnave care își vor avē deosebită căutare, după putere, la bolniță. Nicî una din maice să nu aibă voie fără porunca stariței a eși afară din schit pentru cerșit, seaŭ pentru

vre-o altă trebuință a sa; pre care o va trimite spre vre o trebuință de obște, să nu se împotrivescă; ori-care din maici se va arată cu nesupunere în poslușanii, limbută, gâlcevitoare seaă cu niscare-va urmări rele, după întâia și a doua certare, când va petrece neîndreptată, pentru ca să nu fie de zmintelă și celor-l-alte, se aibă voie stareța a o izgoni din schit. In biserică iarăși să se păzescă buna orînduială după tipicul cel de obște și cele ce sciū carte să fie supuse și ascultătore tipicaritei cei orînduite de stareța, nici să citescă seaă să cânte fără de poruncă, nici să se împotrivescă când vor fi poruncite și cu un cuvînt a dice: după cuviință cinului care îl pörtă să le fie și urmările pre cât va fi cu puțința, la care pentru ca să nu intre vre-o scandelă spre a se dà pricină de turbare; la vremea când se va întimplă a muri stareța ce se va află, să nu se aducă stareță din altă parte, ci iarăși dintru chinovia maicelor care își petrec viața în schitu Țigănesci să alegă starețul din Căldărușani pre care va fi mai cu iscusință spre buna petrecere și aceea ce se așadă stareță, și fiind-că acest fel de bună lucrare care privesce la bune sfîrșituri, se nădăjduesce a se vedea sporire de folosințe sufletesci cu adunare de maici cu îndestulare și cu petrecere plăcută lui Dumnezeu, trebuință fiind ca să aibă și ajutor a nu se lipsi de cele trebuincioase, de aceea Domnia Sale-aū făcut și milă domnescă, ca să aibă a ține lude 20 omeni fără de pricină de dajdie cu două ce eră ai schitului Țigănescii, scutiți și aperați cu pecetluituri după orînduiala vistieriei, ca să fie de slujbă sfintului schit, a aduce cele trebuincioase maicelor; să ia și de la ocnă pe fieș-care an bolovanii sare o sută cincideci, ce aū avut schitul mai înainte; să scutescă și oile ce va avē schitul de oerit; să ia și de la vama Gherghiței taleri 100, ca să fie pentru unde-lemn, tămăe și cēră la sf. schit și acești bani să-i dea vameșul peste banii cămării; drept aceea și Domnia Mea vedēnd bunele aședări și întocmiri ale aceștii chinovii, nu numai le înnoim și le întărim tōte aședămînturile și milile ce se arată mai sus, ci încă după evlavia ce avem la acest fel de sfinte Dumnezeesci lōcașuri, mai hărăzim și Domnia Mea alți lude de ce străini făr de pricină de dajdie, ca să fie de toți lude 30, cărora după adeverintele D-lor ispravnicilor județului li se vor dà și pecetluiturile Domniei Mele, ca să fie schitului aceste milii de ajutor și de întărire, iar Domniei Mele și părinților Domniei Mele vecinică pomenire. Rugăm dar și pre alți frați Domni, cari în urma Nōstră se vor învrednici a fi oblăduitori acestui creștinesc scaun, să bine-voiască a înnoi și a întări aceste milii, și orîndueli, ca și ale Domniilor Sale faceri de bine să fie în urmă de alții ținute în sēmă. Și am adevērit chrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod, și cu credința prea iubiților Domniei Mele fiu: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și D-lor cinstiți și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Ban, pan Radu Golescu Vel Vornic de Țera-de-sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofēt de Țera-de-sus, pan Radu Slătineanu Vel Vornic de Țera-de-jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Vornic al treilea, pan Istrate Kretzulescu Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu Vel Logofēt de Țera-de-jos, pan Constantin Suțu Vel Hatman, pan Mihalache Manu Vel Vornic de politie, pan Mihalache Suțu Vel Spătar, pan Constantin Vlahuț Vel Postelnic, pan

Atanasie Christopolu Vel Logofêt al străinelor pricinî, pan Nestor Vel Clucer, pan Alexandru Mavrocordat Vel Căminar, pan Dimitrie Manu Vel Comis, și Ispravnic, pan Grigorie Ghica Vel Logofêt de Têra-de-jos; și s'aũ scris chrisovul acesta în anul dintâiũ dintru întâia domnie a Domniei Mele aici în orașul scaunului Domniei Mele Bucurescî la anii de la nascerea Domnului Dumneđeũ și Mîntuitorului Nostru Isus Christos 1813 Maiũ 5, de Chiriță Logofêt de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 99 v.)

109. *Curtea bisericeî Vergului din Bucurescî.*

Fiind-că sf. biserică a Vergului de aici din Bucurescî, ce se numesce a Dómnei Ancuței, unde se cinstesce și se prăznuesce hramul Sfîntului Dimitrie isvorîtorul de mir, a avut milă de la frații Domni de mai înainte de a luã pe tot anul de la ocne milă bolovanî sare 100; așjderea aũ avut și lude 4 scutelnicî ómenî fãr de pricinã de dajdie, cum și osebit aũ avut orîndualã ca sã iea câte talerî 5 pe lunã de la carvasaraua vãmilor; carî milî i s'aũ pãzit pãnã acum, dupẽ cum Ne adevetim din cãrțile Domniilor Sale ce le vëđum și Domnia Mea. Drept aceea milostivindu-Ne și Domnia Mea îĩ înnoim și îĩ întãrim acestã milã, ca sã iea pe tot anul 100 bolovanî sare, i acei patru ómenî sã și-i aibã spre ajutorul și chivernisela sfîntei bisericei, cãt și sã iea acei câte talerî 5 pe lunã de la carvasaraoa vãmilor cã sã fie pentru unt-de-lemn, tãmãe și fãcliî. i saam rekeh gpd. — 1813 Maiũ 5.

(Cod. LXXVII, fila 86 v.)

110. *Chrisovul mănãstirei Maguliotisa din Tarigrad.*

Cei ce sãvîrșesc bunãtãțile cele de suflet folositóre și plãcute lui Dumneđeũ nu numai în vieța acesta se laudã și se bine-cuvintezã, ci și dupẽ petrecania lor li rãmãne nume nemuritóre și pomenire vecinicã, și sufletele lor în lãcașurile lor se învrednicesc; multe bunãtãți sunt cu care pôte nescine a-șî dobîndi sufletesca mântuință, iar cea mai mare este milostenia ce se face la sfintele lui Dumneđeũ locașuri. Drept aceea piroforisindu-Ne și Domnia Mea pentru sf. bisericã, care este în lãuntrul vestitei cetãți a Tarigradului, ce se numesce Maguliotisa, unde se prăznuesce hramul Adormirea prea sfîntei stãpãnei Nostre Nãscetórei de Dumneđeũ și pururea feciórei Mariei, cum cã se aflã la lipsã, neavẽnd alte milî spre ajutor la trebunțele ce are precum aũ și alte sfînte mănãstiri și biserice, dupã cum Ne-am încrodințat Domnia Mea din chrisóvele rãpoașilor fraților Domni de mai înainte, ce le vëđum; decî și Domnia Mea, din buna-voința Domniei Mele, mai ales pentru evlavia și dragostea ce avem din tot sufletul Nostru cãtre prea sfînta Nãscetóre de Dumneđeũ, sciind cã și acestui dar cãruia Ne-am învrednicit aũ fost însuși solirea ei cãtre fiul sãu și Dumneđeul Nostru, și pentru aceea dãm și orînduim Domnia Mea, milã aceștiu mai

sus numite biserici, să ia pe tot anul de la cămărașii de ocne taleri 120, însă taleri 100 mila ce a avut'o sf. biserică și de la frații Domni de mai înainte, precum Ne adeverim Domnia Mea și din chrisovul răposatului Domn Michaiu-Vodă Suțul ce-l vedum cu lét. 1784 August și taleri 20 prostichiul ce Ne-am milostivit Domnia Mea de i am hărăzit acum, care acest prostichiul de acești taleri 20 să aibă a-l lua de la anul viitor înainte, ca să fie sfintei biserici de ajutor și de întărire. Rugăm dar și pre alți frați Domni după vremi, pentru dragostea Maicii Domnului să întărescă mila acesta și cu chrisovele Domniilor Sale și spre a lor vecinică pomenire, ca și ale D-sale mili și faceri de bine să fie în urmă de alții în sémă ținute; și am întărit chrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod și cu credința prea iubiților Domniei Mele fi: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod; martori fiind și D-lor cinstiți și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Ban, pan Radu Golescu Vel Vornic de Țera-de-sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofăt de Țera-de-sus, pan Radu Slătineanu Vel Vornic de Țera-de-jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Vornic al treilea, pan Istrate Kretzulescu Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu Vel Logofăt de Țera-de-jos, pan Constantin Suțu Vel Hatman, pan Const. Vlăhuță Vel Postelnic, pan Atanasie Christopulo Vel Logofăt al străinelor pricinii, pan Nestor Vel Clucer, pan Alexandru Mavrocordat Vel Căminar, pan Dimitrie Manu Vel Comis și Ispravnic, pan Grigorie Ghica Vel Logofăt de Țera-de-sus, și s'a scris chrisovul acesta în anul dintăiū dintru întâia domnie a Domniei Mele, aici în orașul Domniei Mele București la anii de la nascerea Domnului Nostru Isus Christos, la lét. 1813 Maiū 13, de Ioniță Logofăt de Divan.

(Cod. LXXVII, filu 88.)

111. *Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlachscoie.*

Pentru lipsa și prōsta stare întru care se află schitul acesta, milostivire făcând Domnia Mea, poruncim, iubitorule de Dumneđeū Sfinția Ta Episcōpe Argeșiū, ca din iratul ce se dă și de la această episcopie pe an la cutia milosteniilor să dai pe fie-care lună jăluitoarelor pe sēma schitului câte taleri 50 pe lună și D ta Vel Logofăt de Țera-de-sus să faci cunoscută această poruncă a Domniei Mele și D-lui epistatului al epitropiei obștirilor, ca să fie în sémă sfintei episcopii Argeș acești câte taleri 50 pe lună. — 1813 Maiū 14.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Prē Inălțate Dōmne,

Dupē luminată poruncă Inălțimii Tale co mi se dă la această jalbă a cuvioasei Elisabetei stareța cu 30 maici călugărițe de la schitul Bașcov sud. Argeș, făcând cercetare mă pliroforisiū, atât de la alți, cât și de la Sfinția Sa Părintele Episcopul Argeș, cum că acest schit se află în desăvîrșită să-

răcie, ne-având nici moșie nici vii, nici alt cât de mic acaret, în cât și zidirea schitului se află pe moșie străină, dar petrecerea o au pre bună într'aceste sufletesci și pentru a lor bună petrecere arată că li s'au fost orînduit de la vistierie lăfă taleri 30 pe lună, cari îi luă de la Ispravnicii sud. Argeș pe fieș-care lună și vistieria îi ține în sēmă la socotelii, însă acēsta arată că s'au urmat și la cel dinainte luminații Domnii și în urmă cât au ținut răzmerița, iar de când s'au făcut pace nu s'au urmat; dar nici un fel de sinet nu se arată, dîcînd că s'au răpus. Decî locul fiind cuvinicios de ajutor, precum multe sārache *călugărițe* se împărtaşesc cu lăfă de la cutia milosteniei, de va fi primit Măriei Tale să se orînduiască ca acestor maici călugărițe cu adaos din ceea ce se arată că au avut a fi îndoit, sau pre cât va lumina Dumneđu pe Măria Ta li se va orîndui de Măria Ta, care acea orînduită milă de lăfă ce se va hotărî, să se dea luminată poruncă Măriei Tale către Pre Sfinția Sa Părintele Episcop Argeșiu, ca să se dea de acolo de la episcopie pe fieș-care lună, și apoi Sfinția Sa Părintele Episcop îi va pune la socotelă a se scăde din iratul ce dă acēstă episcopie la cutia de milostenie, că de va rămânea a veni pe aici, loc depărtat fiind, nu le va ajunge a cheltui ceea ce va luă cu venirea și întocmirea înapoi, și rămânea la mila Măriei Tale. — 1813 Maiu 3,

Vel Logofăt Ghica Grigorie.

(Cod. LXXVI, fila 163 v.)

112. *Iu Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlachscoe.*

Priimită fiiindu-Ne cererea ce face printr'acēstă anaforă D-lui cinstit și credincios boer al Domniei Mele Vel Vist. Grigorie Brâncoveanul, o întărim Domnia Mea și orînduim epitrop al acestui schit Viforita pre Nicolae Logofătul Metropoliei, pre carele îl îndatorim ca să urmeze întocmai după orînduiala ce mai jos se arată. — 1813 Maiu 8.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Pre Inălțate Dónne.

Ctitoricescul Nostru schit de maici călugărițe ce se numesce Viforita din sud. Dâmbobița, vedînd Pre Sfinția Sa Părintele proin Metropolit Dositei, că din pricina prōstei iconomii a stareților ce eră după vreme, parte slabă și neputinciosă fiind, au fost ajunse la mare dărăpănare, cu scirea și cu voința noastră a ctitorilor, de sunt peste 14 ani trecuți, au orînduit epitrop și purtător de grijă pre Nicolae Logofătul Metropoliei, care de atunci în diastima vremei până la lét. 1810 ce s'au aflat epitrop, după sciința ce avem, au adus schitul la bună și lăudată stare prefăcînd biserica din temelile, fiind cădută din cutremur, chiliile de iznōvă, moșiile cu silința sa le-au deschis, adăogându-le la venit și alte simțitōre folosuri schitului au făcut fără a supune schitul la vre-o datorie, iar la lét 1810 din pricina a catastisirei vremilor rezmeriței supărându-se s'au lepădat de epitropie starița cu cele-l-alte maici

de acolo; vădând că de când s'a lepădat numitul de epitropie nu merg trebile schitului bine, și mai virtos la întâmplătoarele pricină de judecăți fiind ele și neputincioase a umblă prin judecăți perțându-și vremea și împotriva cinului lor, încunjurându-se pe aici prin Bucuresci, au cățut cu rugăciune la noi ca să catatisim pre Nicolae Logofetul de a priimi epitropia schitului iarăși, pre care chemându-l 'l-am și înduplecat de au primit. Decă spre a-și ave înnoirea epitropiei sale *chiros*, mă rog Măriei Tale. ca să se dea luminată întărirea Măriei Tale la această plecată a mea anaforă, îndatorindu-se numitul epitrop, ca pe fieș-care trei ani să-și dea socotelă de venit și cheltuială prin noi la Metropolie și la pricină cari vor fi mai mari și deosebite ale schitului să nu facă nici o urmare fără scirea noastră. — 1813 Maiu 3.

Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier.

(Cod. LXXVI, fila 122.)

113. *Chrisovul mănăstirei Megaspoleon de la Moreea, de milele ce are.*

De vreme ce proorocul și pururea între împărați pomenitul pré înțeleptul Solomon, numai în umbra legii rezimându-se făcu atăta podobă casei lui Dumnețu și o dăru cu atătea daruri și prinose, cu cât mai virtos noi cari suntem acum luminați cu duhul credinței ni se cade să ajutăm și să împodobim sfintele lui Dumnețu locășuri, care este semnul cel mai adevărat al credinței Nostre, întru care nu se junghie vite necuvântătoare, ca atunci, ci însuși fiul lui Dumnețu se jertfesse pentru mîntuirea Noastră a tuturor, întru care a pururea ne încetat se proslăvesce numele său și se face rugăciuni pentru împărați, pentru Domni și pentru toți pravoslavnicii creștini; acesta este fapta care învrednicește pre om a se face moșnen acei vecuitorie împărății; decă dar și noi după ce pronia Dumnețeească Ne-au ajutat de Ne-am învrednicit cu Domnia la scaunul acestii pravoslavnice țeri, urmând pildelor acestora, nu numai cele ce au avut sfintele lui Dumnețu locășuri mai înainte de la Frații Domni le-am întărit și unde va fi cu cale și de trebuință cunoscută și sciută, voim cu rîvnă din tot sufletul nostru să ajutăm și să adăogăm, cum într'acestași chip fiind și dumnețeesca mănăstire Megaspoleon din parohia Chirnezii de la Moreea, la care se cinstesce și se prăznuesce hramul Adormirea Pré Sfintei Stăpânei Nostre de Dumnețu Născătoare și pururea fecioră Maria, unde se află și pré sfinta iconă a Pré Sfinției Sale, ce este zugrăvită de sf. Apostol Luca, care fiind la loc cu neîndemănare și fără de alte ajutoruri și venituri, fără numai cu 100 bolovanii sare, având a luă pe an din mila ce au fost făcut frații noștri Domni de mai înainte, iar Domnia Sa răposatul Michaiu Vodă Suțul, încă dintru întâia domnie 'l-au orînduit ca să iea milă din vinăriciul de la poporele cele mai jos arătate din sud. Vîlcea tot vinăriciul deplin câte 5 bani de vadră, care prin cercetarea ce am făcut s'au dovedit a fi neînchinat la alte mănăstiri, dând și chrisovul Domniei Sale de la lét. 1783, apoi au înnoit și au întărit și cel-l-alti din urmă frați Domni precum din chrisovele Domniilor Sale ce le vedem Ne-am plioforisit. Decă dar pentru evlavia ce și noi avem pentru sfintele lui Dumnețu locășuri și mai virtos la

acastă sf. mănăstire unde se află icóna Pré Sfintei de Dumneđeú Născătórei și pururea feciórei Mariei cea zugrăvită de sfintul Apostol Luca, Ne-am milostivit și Domnia Mea printr'acest cinstit și bine închipuit Domnescul Nostru chrisov, de am înnoit și am întărit aceste milii, adecă, ca să iea acea una sută bolovanii sare în toți anii de la ocnă în vremea praznicului, însă banii, iar nu sare, plătindu-se bolovanul po talerii unul, și când vor fi ocnele în credință să aibă a lua acești bani de la cămara Domniei Mele, iar când vor fi vindute să iea de la cămărași de ocne cu pecetea gpđ, i din tóte aceste popóre mari și mici ce mai jos pe anume se arată, să iea vinăriciul pe deplin de vadră câte 5 bani, atât din viile ce se află acum sădite cum și în cele ce într'aceste popóre după vremi se vor mai sădi, ca să fie părinților spre ajutor și Domniei Mele într'u pomenire, adecă la vremea vinăriciului orânduindu-se omul numitei mănăstiri să umble la tóte viile acestor popóre și cât vin s'ar face la fieș-care vie, de acel om al mănăstirei să se măsóre după dreptate și pe tóte vedrele ce se vor găsi în fieș-care vas să iea banii 5 pe deplin și pârparul, precum se luă de vinăricerii domnesci, ca să fie mila sf. mănăstirei, iar cumpărătorii slujbei să nu aibă amestec la această cerere de banii mănăstirii, însă popórele și plășile anume: adecă plasa Oltului-de-sus, i de jos, Ursóia, Malu, Stănescii, Istavul, Délul Banului, Dobroșa, câte vii nu sunt pe moșia schitului episcopiei, Măgurenii Spărenii, Butarii, Dedeții, Osiceni, Glavii, Amăriții, Palanga, Scundu, Zăvideni, câte vii nu sunt pe moșia episcopiei, Orlescii, Fiscălia, Ionescii-Mincului, și din plasa Oltețului Igoiul, Turcescii, Bărbescii, Colțescii, Slăvescii, Sinescii, Intereuja, Goescii, Roșia, Zgubele, Grădiștea, Obicislavia, Ciortescii, Vălenii, Cășcióra, Crăpăturile, Șerbănescii, Tetoii, Conța, Pleșoiul, Vasilații, Cârloganii, Diculescii, Ușureii, și din plaiul Hurezului: Armășăscii, Stroescii, Slătioara, Grecii, Sacoții, Sirbescii, Berescii, Alintescii, Corșorul, Peticii, Bădescii, Otetani, Mateescii, Cârstienescii, și din plasa Cernii: Mădularii, Valea Mare, Botășanii, Rusănescii, Mărginenii, Drăganul, Stolescii, Dorescii, Stănescii, Ciumații, Cermegescii, Lepușóia, Berescii; Zărănescii, Șerbănescii, Ulmetu, Boltenii, Bujoreni, Cireșu; iar din plasa Otăsăului: Frăncescii, Ciorăscii, Urșii, Folescii, Dumbrăvescii, Folescii-de-sus, Manoilescii, Șerbănescii, Păușescii, Bârlogul, Stoescii, Bunescii, iar din plasa Rîmnicului, Vlădescii, Arhanghelul, Buda, Bărcescii, și din plaiul Coziei: Tomșanii, Olănescii, Cheia; dintr'aceste popóre ce se numesc mai sus, din tóte să iea sfînta mănăstire vinăriciul deplin de vadră câte banii 5 și pârparul după obicei precum mai sus s'au arătat. Deci să fie datorii părinții ce lăcuiesc într'acastă mănăstire a rugă pre milostivul Dumneđeú și pre prea curată maica sa, pururea la sfîntele slujbe pentru întărirea Domniei Nóstre; rugăm dar și pe frații noștri Domni carii în urma Nóstră se vor învrednici a fi ștăpânitori acestei pravoslavnice țeri, să bine-voiască a înnoi și a întări această milă, ca și ale D-lor milii și faceri de bine să fie în urmă de alții ținute în sémă, și am întărit chrisovul acesta cu însuși credința Domniei Mele Ió Ioan Gheorghe Caragea Voevod și cu credința prea iubiților Domniei Mele fiu, Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martorii fiind și D-lor cinstiti și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei Mele pan Constantin Filipescu Vel Ban, pan Radu Golescu Vel Vornic de Tera-de sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Lo-

gofêt de Țera-de-sus, pan Radu Slătineanu Vel Vornic de Țera-de-jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Vornic al treilea, pan Istrate Kretzulescu Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu Vel Logefêt de Țera-de-jos, pan Constantin Suțu Vel Hatman, pan Mihalache Manu Vel Vornic de politie, pan Mihalache Suțu Vel Spătar, pan Constantin Vlăhuț Vel Postelnic, pan Atanasie Christopol Vel Logofêt al străinelor pricinî, pan Nestor Vel Clucer, pan Alexandru Mavrocordat Vel Căminar, pan Dimitrie Manu Vel Comis și Ispravnic, pan Grigorie Ghica Vel Logofêt de Țera-de-sus, și s'a'u scris chrisovul acesta în anul dintâiu dintru întâia domnie a Domniei Mele aici în orașul Domniei Mele Bucuresci, la anul de la nascerea Domnului Nostru Isus Christos 1813 Maiu 16, de Pandeli Logofêt de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 89 v.)

114. Chrisovul sfintei mănăstiri Vlach Saraiu din Țarigrad.

Fiind-că la împărătesca și prea slăvita cetate a Țarigradului în lăuntru are Țera-Românescă o sfintă mănăstire ce se numesce Vlah-Saraiu, carele este și conac pentru câți omeni domnesci merg și vin de aici de se odihnesc, care sf. mănăstire fiind fără de nici un fel de venit după orînduiala bisericii Țarigradului, neavînd enorie de mahalagiî îndestulată, care să se împlinescă toate trebuințele bisericesci, și se află lipsită; socotit'am Domnia Mea că nu este cu cale o mănăstire a țerii fiind înlăuntru împărătescii cetăți, care este cinstea și podoba pămîntului acestuia a fi părăsită și neajunsă de nici un ajutor al țerii în vreme ce cu mila lui Dumnezeu atâtea și atâtea mănăstiri de printr'atâtea părți se ajută și se chivernisesc cu mila dintr'această țără creștină, cu cât mai virtos acesta însăși a pămîntului fiind, în loc fără nici un fel de venit, se cade a se ajuta din pămîntul acesta. Drept aceea atât pentru datoria care are pămîntul către această mănăstire, cât și pentru multa evlavie a Domniei Mele care avem asupra dumnezeescilor locașuri și pentru rîvna care vom a vedeă după cum altele așa și pentru acesta cu podoba cea cuviincioasă fără de lipsă de cele cuviincioase biserică a pămîntului fiind, am bine-voit Domnia Mea de Ț-am făcut acest domnescul Nostru chrisov, ca să aibă a luă cuviosul egumen ce este năstavnic și purtător de grijă acești sf. mănăstiri pe tot anul, de aici, din țără milă de vinăriciu din poporele ce se arată că au fost până atunci neînchinate la alte mănăstiri cari sunt în sud. Romanați câte doi bani de vadră, după cum ieau și alte mănăstiri și cu părăpărul după obicei, iar cei-l-alți câte 3 bani sunt domnesci, cari popore sunt acestea: Dobrosloveni, Fălcoiul, Brâncovenii, Vălenii, Baciul, Clica, Balș, Branețul, Prășcoveni, Dobrunul, Roșineni, Osiina-de-sus i jos, Coșovenii, Vișora, Popânzelesci, Asplevii, Ghizdăvescii, Mârșanii, Igaleșul, Soreni, Pârșcovu, Dobrolescii, Zborisca, Amărăscii-de-sus, i de jos, Celeiu, Bubicul, Studina, Redea, Gârlovul, Verdea, i din alte popore mici cu mari din sud. Gorj câte doi bani de vadră după obicei cu părăpărul dinpreună anume: Brătuia, Rășina Rogojina, Vieroșani, Pârăul, Comunescii, Pojoceni, Doțescii, Voitescii, Gloșanu, Isaciu, Surpați, Turbați, Buzescii, Gruiu; din plasa Gilortului: Vlademiru,

Hurezaniî din Hamărăda, Piscoiul, Busiocii, Colțescii, Tândălescii, Gâlcescii, Negrenii din plasa Hamărădiî de sus, Scrada, Berescii, Popescii, Răchita, Săca, Licuriciul, Glăvaniî, Pojarul, Poiana, Seciurile, Alunul, Roșia-de-jos, Șităia, Vălenii, Berceniî, Ciocada, Pociuvaliștea, Zorilescii, Perescii, Ponorlele, Ciuperceeniî, Bumbescii. Bârzoii, tot din plasa Hamărădiî; Iuracii, Dêlul, Vălescii, Cormănescii, Picăsa, Pleșăia, Telescii, Dêlul Maicelor, Dêlul Suranî, Balta, Izvarna, Dêlul Costeniî, Dêlul Colcescii, din plasa Tismeniî; așijderea să ia și din poporul Leul și al Racoviței din sud. Romanașii, câte trei banî de vadră, fiind-că cel-l-altii doi banî și pârparul sunt închinașii la alte mănăstiri, în cari aceste două popore sunt aceste numiri: însă în poporul Leul: Borbicescii, Grindinescii, Măgura Găunăsa, Măgura Veche, Poenile, Gavrilescii, și în poporul Racovițescii: Racovița, Izlazul, Verdea, Fundulețu, i Moldovenii și Țințărenii; pentru cari să aibă cuviosul egumen la vremea vinăriciului a-și orîndui epitrop aci să umble după obiceiul dimpreună cu vinăricerii domnesci să scrie suma vedrelor celor ce plătesc vinăriciul și toți banii deplin precum se cuprinde mai sus să-i ia orînduitul mănăstirii fără de a se amesteca vinăricerii întru nimic la partea mănăstirii, cari banii al vinăriciului cu pârparul să se cheltuiască la plată de cântăreți pentru podoba bisericii de la Vlah-Saraiu și să fie dator egumenul dimpreună cu preoții a se rugă pururea la sfintele slujbe pentru bună starea și îndestularea aceștii pravoslavnice creștinesci țeri, care aceste mii și întocmiri de orînduiri le-au avut și de la frații Domni de mai înainte, precum din chrisovele Domniilor Sale ce le-am văzut Ne-am adevărit; deci învrednicindu-ne și pe Noi Domnul Dumneșu cu oblăduirea aceștii pravoslavnice țeri am bine-voit Domnia Mea, ca un lucru cu cale și de folos sufletesc, de le înnoim și le întărim printr'acest cinstit și bine închipuit chrisov al Domniei Mele, ca să se păzescă toate cele mai sus arătate pe deplin și neclintit. Rugăm și pe alții frați Domni cari în urma Năstră se vor învrednici cu stăpânirea acestui domnesc scaun să bine-voiască a înnoi și întări mila acăsta, care cu cale și cu cuvînt drept s'a făcut sfintei mănăstiri, ca și ale Domniilor Sale chrisove și mii încă să fie și de alții frați Domni întărite și în sēmă ținute, și am adevărit chrisovul acesta cu însuși credința Domniei Mele Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod și cu credința prea iubiților Domniei Mele fii: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și D-lor cinstiți și credincioși boerii Veliți al Divanului Domniei Mele; pan Const. Filipescu Vel Ban, pan Radu Goleșu Vel Vornic de Țera-de-sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofet de Țera-de-sus, pan Radu Slătineanu Vel Vornic de Țera-de-jos, pan Dumitrașco Racovița Vel Vornic al treilea, pan Istrate Kretzulescu Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu Vel Logofet de Țera-de-jos, pan Costache Suțu Vel Hatman, pan Michalache Manu Vel Vornic za politie, pan Michalache Suțu Vel Spătar, pan Costache Vlahuț Vel Postelnic, pan Atanasie Christopulo Vel Logofet al străinelor pricinii, pan Nestor Vel Clucer, pan Aleco Mavrocordat Vel Căminar, pan Dumitrache Manu Vel Comis, pan Michail Vel Pitar și Ispravnic, pan Grigorie Ghica Vel Logofet de Țera-de-sus, și s'a scris chrisovul acesta la întăiul an dintru întăia domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunului Domniei Mele Bucuresci, la anii de la zidirea lumii 7321, iar de la nascerea Domnului Dumneșu și

mîntuitorului Nostru Isus Christos 1813 Maiu 13, de Costache Logofêt de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 91.)

115. *Chrisovul sf. mănăstiri de la Moreea a sfinților Voevođi. Taleri 100 de la ocne și taleri 100 de la vămă.*

Două lucruri luminate sunt cele ce încununază și împodobesc bunătățile Domniilor, amîndouă vrednice de laudă și de mărire, adecă marea trebuință din care cea dintâiu se silesce către otcârmuirea cea politică, iar cea de a doua către podoba cea biserică; însă iubirea uneia mai mult de cât alta cu atâta mai de folos este, cu cât pentru marea cuviință ca de un lucru lumesc ȳice mîntuitorul: «te grijesce și spre multe te silesce», iar pentru buna credință ȳice «un lucru trebuesce, la care lucru trebuincios uitându-se Domni cîi înțelepți otcârmuirea politiei cu dreptate o săvîrșesc, și dreptatea bisericii, adecă podoba cu înțelepciune o împlinesc, cîștigînd partea cea bună, care nu se vă luă de la dînsii; drept aceea dar și noi întru Christos Dumneđeu bine credincios Domn Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod din pronia cea de sus fiind înălțați cu domnia și oblăduirea țerii aceștia și însciintîndu-Ne pentru sfînta și dumneđeasca mănăstire de la Moreea, care este Stavropighion, unde se cinstesce și se prăznuesce hramul sfinților și marilor Voevođi ai oștirilor ceresci Michail și Gavriil, cum că acéstă sf. mănăstire fiind scăpătată, aū avut milă atît de la frații Domni de mai înainte, cât și de la Domnia Sa Constantin Vodă Ipsilant, precum din chrisovele ce le vĕdum ne pliroforisim, ca să iea acéstă sf. mănăstire pre tot anul cîte taleri 70, însă 35 de la vămă și taleri 35 de la ocne. Decî după evlavia ce avem din tot cugetul inimei Năstre asupra sfintelor și dumneđeescilor lui Dumneđeu lăcașuri, Ne milostivim Domnia Mea și nu numai căi înnoi aceste mili, ci încă îi mai adăogăm peste taleri 70 ce avĕ până acum încă taleri 130, ca să iea de acum înainte pe tot anul cîte taleri 200, însă taleri 100 din vămă și taleri 100 din ocne, care acest daos să i se deă de la viitorul an înainte spre a fi sf. mănăstiri de ajutor și de întărire, iar Domniei Mele și părinților Domniei Mele vecnică pomenire. Rugăm dar și pre alți frați Domni, cari de la Domnul Dumneđeu se vor învrednici a fi oblăduitori acestei pravoslavnice Țeri-Rumănesci, să binevoiască a înnoi și a întări mila acéstă, ca și ale Domniilor Sale mili și faceri de bine să fie în urmă de alții ținute în sĕmă; și am întărit chrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod și cu credința prea iubiților Domniei Mele fili, Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod; martori fiind și D-lor cinstiți și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filănescu Vel Ban, pan Radu Goleșcu Vel Vornic de Țera-de-sus, pan Grigorie Brăncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofêt de Țera-de-sus, pan Radu Slătineanu Vel Vornic de Țera-de-jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Vornic al treilea, pan Istrate Kretzulescu Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu Vel Logofêt de Țera-de-jos, pan Costache Suțu Vel Hatman, pan Mihalache Manu Vel Vornic za politie, pan Mihalache Suțu Vel Spătar,

pan Costache Vlăhuț Vel Postelnic, pan Atanasie Christopolu Vel Logofêt al străinelor pricinî, pan Nestor Vel Clucer, pan Aleco Mavrocordat Vel Căminar, pan Dumitrache Manu Vel Comis, pan Mihail Vel Pitar și Ispravnic pan Grigorie Ghica Vel Logofêt de Țera-de-sus; și s'aũ scris chrisovul acesta la întâiul an întru întâia domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunului Domniei Mele, București, la lét. 1813 Maiũ 15, de Zamfirache Biv 3 Logofêt.

(Cod. LXXVII, fila 95.)

116. *Chrisovul mănăstirii Tu Grigoriu de la Sfetagora.*

Milosteniile și tóte facerile de bine preste tótă vremea și în tot locul sunt primite ca o mirézmă cu bun miros duhovnicesc înaintea prea Inaltului Dumneđeũ, iar milostenia și facerea de bine ce se săvîrșesce la sfintele lui Dumneđeũ lócașuri, unde neîncetat se proslăvesce numele Domnului Nostru Isus Christos și de unde toți așteptă ajutor, cu atâta sunt mai primite, cât și dumneđeescile adunări în sf. biserică de obște se rógă pentru ei đicênd: «sfînșesce Dómne pre cei ce iubesc podóba casei Tale și îi proslăvesce cu dumneđeésca puterea Ta». Drept aceea dar, de vreme ce pronia cea de sus Ni a încredințat și nouă ca o sórtă, acest scaun al domniei acestei Țeri-Românesci, avem datorie netăgăduită a căută și a ajută cu tot folosul de mijlóce, sfintele lui Dumneđeũ lócașuri, cu cât mai virtos cele ce aũ avut și de la alți réposați și de mai înaintea Nóstră trecuți Domni mili, se cade de a le întări, și unde este neajungerea și sciută trebuința și neputințele cu cât se póte ajută. Pentru acesta dar fiind-că și sfînta și dumneđeésca mănăstire de la Sfetagora ce se numesce Tu Grigoriu, unde se cinstesce și se prăznuesce hramul Sfîntului Părintelui Nostru Nicolae Archiepiscopul de la Licheia, făcătorul de minuni, neavênd vre-un venit din care să se pótă ajută mănăstirea și părinții călugări ce locuesc într'nsa după datoria ce avem, dăm și miluim pre acéstă sf. mănăstire, ca să aibă cu acest chrisov al Domniei Mele, a luă pre tot anul, taleri 500, cu pecetluit de la ocne; așijderea să aibă a luă vinăriciu din délul Scheilor ot sud. Saac, la care dél are să iea mănăstirea sfinților apostoli câte doi bani de vadră cu părparul, iar din cei-l-alți câte trei bani de vadră, hotărîm să iea sf. mănăstire Grigoriu câte doi bani de vadră și mănăstirea Proti un ban de vadră; ci dar la vremea vinăriciului să aibă a-și trimite om, ca să scrie și să măsóre drepte vinurile, după obiceiũ, cu cotul domnesc pecetluit, și din 5 bani de vadră să iea mănăstirea Grigoriu doi bani și mănăstirea sfinților apostoli doi bani și mănăstirea Proti un ban, după osebite cărțile ce are, iar vinăriceri domnesci să nu se amestece întru nimic, pentru că acéstă milă a avut'o sf. mănăstire și de la frații Domni de mai înainte, precum din chrisóvele Domniilor Sale ce le vêdum Ne-am adeverit. Drept aceea și Domnia Mea Ne-am milostivit de am înnoit și am întărit mila acéstă, ca să iea pre tot anul și să i se păzescă nestrămutat, ca să fie sfîntei mănăstirii de întărire, să se ajute la trebuințele ce are, și părinților de hrană și de chivernisélă, iar Domniei Mele și părinților Domniei Mele vecinică pomenire. Rugăm dar și pre alți întru Christos frați Domni, cărora după vremi li se va încredința de la Domnul Dumneđeũ a fi oblăduitori crești-

nescii aceştia ţeri, să bine-voiască a înnoi şi a întări milele acestea, ca şi ale Domniilor Sale mili şi faceri de bine încă să fie în urmă de alţii ţinute în sémă. Adevărind chrisovul acesta cu însăşi credinţa Domniei Mele Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod i cu credinţa prea iubiţilor Domniei Mele fii: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind şi D-lor cinstiţi şi credincioşi boerii veliţi ai Divanului Domniei Mele: Const. Filipescu Vel Ban. pan Radu Golescu Vel Vornic de Țera-de-sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofăt de Țera-de-sus, pan Radu Slătineanu Vel Vornic de Țera-de-jos, pan Dumitraşco Racoviţă Vel Vornic al treilea, pan Istrate Kreţulescu Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu, Vel Logofăt de Țera-de-jos, pan Costache Suţu Vel Hatman, pan Michalache Manu Vel Vornic za politie, pan Michalache Suţu Vel Spătar, pan Costache Vlahuţ Vel Postelnic, pan Atanasie Christopol Vel Logofăt al străinelor pricinii, pan Nestor Vel Clucer, pan Aleco Mavrocordat Vel Căminar, pan Dumitrache Manu Vel Comis, pan Michail Vel Pitar şi Ispravnic, pan Grigorie Ghica Vel Logofăt de Țera-de-sus; şi s'a scris chrisovul acesta la întâiul an dintru întâia domnie a Domniei Mele, aici în oraşul Bucuresei, la lét. 1813 Maiu 15, de Iordache Logofăt de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 95 v.)

117. *Chrisovul mănăstirii Caripi din ostrovul Antigonul.*

Fiind-că sfînta şi dumnezeesca mănăstire ce se numesce Caripi din ostrovul Antigonul, care de curênd s'aŭ zidit din nou, la care se prăznuesce hramul marelui mucenic Gheorghie făcătorul de minuni, este sciut Domniei Mele cum că se află la prōstă stare şi cu multă trebuinţă de ajutor, neavênd nici un pîrlej de venit, ca să se pótă ajutoră la trebuinciōsele sale cheltueli, după evlavia ce avem la sfintele lui Dumneđeŭ lōcaşuri a le ajută pre cât va fi prin putinţă, nu am trecut'o cu vederea şi după pilda ce avem din chrisovele fraţilor Domni de mai înainte, care le-am întărit şi Domnia Mea câte dintr'insele s'aŭ arêtat, s'aŭ împărtaşit de aici din ţeră cu mili şi ajutoruri. De aceea şi Domnia Mea printr'acest domnescul Nostru chrisov ce dăm acesteŭ sfînte mănăstiri, rînduim a luă milă de vinăriciŭ, câte doŭ bani de vadră, din trei popōre ce sunt la sud. Buzêŭ anume: Vespescii, i Bădenii şi Muşcelu, unde are şi mănăstirea Xenofont câte trei bani de vadră, la vremea vinăriciului să orînduiască mănăstirea om, ca împreună cu omul mănăstirii Xenofont i cu vinăriceriŭ domnesci să scrie. să fie laţă la mēsurat cum şi la luarea banilor, şi făcênd catastih să-şi iea şi banii partea sa pe deplin, din care are să se oprêscă numai zeciuiala podurilor, iar vinăriceriŭ domnesci să nu oprêscă nici un ban cu nici un fel de numire, nici să-î zătienêscă luarea banilor cu cuvînt a-î da din remăşiţuri, ci îndată ce se vor împlini de locuitoriŭ dajnici ce plătesc vinăriciŭ, cariŭ vor fi scrişi şi în catastihul sêŭ, omul mănăstirii îndată să-şi iea şi banii, partea sa, cu care acêstă milă să se ajute sf. mănăstire la trebuinţele ce are, şi părinţii de acolo să fie rugători către milostivul Dumneđeŭ, pentru a Domniei Mele bună stare i pentru îndestularea şi binele ţeriŭ aceştia de unde

se folosesc. Rugăm dar și pre alți frați Domni, cari în urma Noastră se vor învrednici a fi oblăduitorii acestui scaun, să bine-voiască a înnoi și a întări mila acesta ca și ale Domniilor Sale mili și faceri de bine să fie în urmă de alții ținute în sémă; și am adevérit chrisovul acesta cu însuși credința Domniei Mele Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod și cu credința prea iubiților Domniei Mele fi: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martorii fiind și D-lor cinstiți și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Ban, pan Radu Golescu Vel Vornic de Țera-de-sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofăt de Țera-de-sus, pan Radu Slătineanu Vel Vornic de Țera-de-jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Vornic al treilea, pan Istrate Krețulescu Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu Vel Logofăt de Țera-de-jos, pan Constantin Suțu Vel Iatman, pan Mihalache Manu Vel Vornic de politie, pan Mihalache Suțu Vel Spătar, pan Constantin Vlăhuț Vel Postelnic, pan Atanasie Christopol Vel Logofăt al străinelor pricinii, pan Nestor Vel Clucer, pan Alexandru Mavrocordat Vel Căminar, pan Dimitrie Manul Vel Comis și Ispravnic, pan Grigorie Ghica Vel Logofăt de Țera-de-sus; și s'aũ scris chrisovul acesta în anul dintăiu dintru întâia domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunului Domniei Mele Bucuresci, la anii de la Nascearea Domnului Nostru Isus Christos 1813 Maiũ 16, de Ioniță Logofăt de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 87 v.)

118. *Chrisovul sfintei mănăstiri Sărinदारul din Bucuresci.*

Sfintei și Dumneșeescii mănăstiri ce se numesce Sărinदार, de aici din orașul Domniei Mele Bucuresci, unde se cinstesce și se prăznuesce hramul Adormirea Prea sfintei de Dumneșeu Născătore și pururea Feciorei Mariei, întru care se află icóna Prea Sfinției Sale care este izvor de tămăduire tuturor celor ce alergă cu evlavie și cu credință, draci și gonind, orbi și slăbănogii și tot felul de bóle și neputință tămăduind, ca să fie sfinta această mănăstire în pace și ertată de toate dăjdiile și orînduelile ce vor eși de la vistieria și de la cămara Domniei Mele preste an; așijderea să fie sf. mănăstire în pace și ertată de dijmărit și de vinăriciũ, precum nu dau și alte mănăstiri nici acesta să nu se supere, și să aibă a ținé aici în orașul Bucuresci o pivniță pentru vinđarea vinului mănăstirii, care pivniță să fie scutită și în pace de fumărit, de căminărit, de vamă, de vinul domnesc și de toate alte angariĩ ce dau alte pivnițe și să aibă a scuti și de oerit oĩ 500, i de pogonărit pogóne 40, rădicându-se tot deauna cu pecetluitul Domniei Mele; așijderea să fie sf. mănăstiri milă de la Domnia Mea să iea în toți anii vama tîrgului de aicea din Bucuresci pe an *ughĩ* una sută cincĩ-șeci, iar cu pecetluitul Domniei Mele, ca să fie pentru untul-de-lemn ce se cheltuesce, care necontentit arde în candela ce este la sfinta și de minuni făcătorea icónă, drept ajutorul și folosul pătimașilor celor ce alergă la vindecarea și mîntuirea lor; și iar să fie sf. mănăstiri milă de la Domnia Mea, să aibă a luă vinăriciũ din dëlul Grecii sud. Vlașca, pentru care ómeni ai mănăstirii ce'i va orîndui, să aibă a âmblă cu vinăriceriĩ domnesci, să scrie vinăriciul din numitul dël tot de-odată, să se facă douș catașe unul

ca altul asemenea iscălite fiind și de vinăricerii domnesci și de ômenii mănăstirii, de vadră po banî 4 și ploconul de nume precum le va cuprinde cărțile de volnicie ce li se vor da la mână în vremea vinăriciului, din care câte doi banî de vadră să aibă a luă ômenii mănăstirii împreună cu pâr-părul precum aū luat și mai înainte vreme; așijderea să aibă a țină și lude 20 scutiți de tôte angariile, însă ômenii străini fără de pricină de dajdie, pe cari să-i ducă la D-lui Vel Vistier și după cercetarea ce le va face să le dea adeverință de numele și chipul lor după care li se vor da și pecetluituri gpd., pentru-că aceste milî le-aū avut sf. mănăstire atât de la coî mai dinainte frați Domni, cât și de la Domnia Sa fratele Alexandru Vodă Moruz, cum prin chrisovul cel vechum cu lét. 1799 August 24, i de la frații Domni din urmă Ne-am adeverit. Decî învrednicindu-Ne și pre Noi Domnul Dumneđeū cu Domnia aceștii pravoslavnice Țeri-Rumânesci după multa evlavie ce avem către sfinta și minunata icônă a prea sfintei Născătorei Stăpânei, care esto izvor de tămăduire la cei ce cu evlavie și cu credință năzuesc, am binevoit și Domnia Mea de am înnoit și am întărit milele acestea câte scrie mai sus printr'acest cinstit domnescul Nostru chrisov, ca pururea să-și aibă sf. mănăstire tôte milele deplin după tocmela ce scriu mai sus, ca să fie sf. mănăstiri de întărire și părinților călugări de hrană și chiverniselă, iar Domniei Mele și Părinților Domniei Mele vecnică pomenire; așijderea și în urma Domniei Mele pre care va voi Domnul Dumneđeū a fi Domn țerii aceștia, seaū din nêmul Nostru seaū dintr'alt nêm străin, îl rugăm cu numele lui Dumneđeū și cu al prea curatei Maicei Sale, să înnoiască și să întărescă acest chrisov al Domniei Mele pe tocmela și așezămîntul ce scrie mai sus, seaū și spre mai multă milă, pre cât îl va îndurà a tot Țiitorul Dumneđeū, precum însuși Isus Christos a poruncit dicând: «Fiți milostivi precum și eu sunt, și veți aveă ertare la înfricoșata judecată și a doua venire,» și rugăciunile Maicei Sale să vă învrednicescă a stă de-a drêpta lui și a judecării cei drepte, căutând în față unul la altul întru împărăția cerescă în vecl amin. Și am întărit chrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod i cu credința prea iubiților Domniei Mele fiî: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și D-lor cinstiți și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Const. Filipescu Vel Ban, pan Radu Golescu Vel Vornic de Țera de-sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofăt de Țera-de-sus, pan Radu Slătineanu Vel Vornic de Țera-de-jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Vornic al treilea, pan Istrate Krețulescu Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu Vel Logofăt de Țera-de-jos, pan Constantin Suțu Vel Hatman, pan Michalache Manu Vel Vornic za politie, pan Michalache Suțu Vel Spătar, pan Costache Vlăhuț Vel Postelnic, pan Atanasie Christopulo Vel Logofăt al străinelor pricinî, pan Nestor Vel Clucer, pan Aleco Mavrocordat Vel Căminar, pan Dumitrache Manu Vel Comis, pan Grigorie Ghica Vel Logofăt de Țera-de-sus; și s'a scris chrisovul acesta la întâiul an dintru întâia domnie a Domniei Mele, aici în Bucuresci, la aniî de la nascerea Domnului Dumneđeū și Mîntuitorului Nostru Isus Christos lét. 1813 Maiū 6, de Nicolae Logofăt de Divan.

(Cod. LXXVII, fi'a 102.)

119. *Cartea schitului Slătiorele din sud. Vâlcea.*

Fiind-că schitul Slătiorele ot sud. Vâlcea, unde locuiesc maice călugărițe, au avut milă de la frații Domnii de mai înainte, a ține lude patru omeni străini fără de pricină de dajdie, pentru poslușania și chiverniséla maicelor; decî și Domnia Mea milostivindu-Ne le înnoim această milă ca să aibă a ține acești lude patru pre cari aducându-î din străinătate, să-î cerceteze ispravnicii județului și fiind străini cu adevărat, să li se dea adeverință pe numele și chipul lor, după care să li se dea și pecetluiturile Domniei Mele; de care poruncim D-vastră ispravnicilor ai județului întocmai precum se cuprinde mai sus să fiți următori, i saam rechel gpd. — 1813 Maiu 18.

(Cod. LXXVII, fila 104.)

120. *Iu Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.*

Fiind-că pricina socotelei mănăstirii Mărcuța, ce este să se caute între proinegumenul cu năstavnicul, ce s'a orînduit acum la această mănăstire, este orînduită la Preaosfinția Sa Părintele Metropolit și la unii din D-lor boerii și lângă Preaosfinția Sa și D-lor este orînduit și D-lui Stolnicul Predescu și stolnicul fiind acum din porunca Domniei Mele dus la o hotărnicie, unde are să zăbovescă, ca să nu se zăticnescă dar teoria acelor socoteli, orînduim Domnia Mea în locul stolnicului pre Sfinția Sa Arhiepiscopul Sevastis Dionisie și poruncim, orînduitule mumbașir, să dai de scire atât Preasfinției Sale Părintelui Metropolit, cât și D-lor orînduiților boerii, ca adunându-se la un loc împreună cu Sfinția Sa Arhiepiscopul Sevastis, să teorisescă socotilele numitei mănăstiri, cu scumpătate și dreptate și să facă Domniei Mele arătare prin anafora. Tolco pisah gpd. — 1813 Maiu 19.

(Cod LXXIV, fila 48.)

121. *Chrisovul sf. mănăstiri Dușco a sf. Visarion.*

Minunat este Dumneșeu între sfinții săi, carele prin mijlocirea lor ca prin nisce organe și vase curate și ale sf. duh, pricinuiasce neconțin mare ajutor și folos norodului creștinesc, prin toate locurile și în tot chipul slăvind pre aleșii săi cu îndestulare de minuni dându-le darul tămăduirilor fieș-căruia după măsura darului lui Christos, precum țice apostolicescul cuvînt, din care și sfîntul marele arhiepiscop Visarion acum în vremile de apoi s'au cunoscut vrednic lăcaș al prea sfîntului duh, ca și întru el să fie luminat Dumneșeu și proslăvit, prin darul ce i-au dat a tămădui de bóla cea năpraznică a ciumei, pre cei ce scapă la el cu credință și cu rugăciune fierbinte, al căruia sfînt cap se află cu cinste la sfînta și dumneșeasca mănăstire, ce se numesce Dușco, unde se cinstesce și se prăznuiesc sf. Preobrăjanie a Domnului Dumneșeu și Mântuitorului Nostru Isus Christos, care sfînt odor la vreme de mare trebuință, de câte ori s'au adus în

țera aceasta s'aŭ tămăduit țera de ticălôsa periciune a cumplitei periciuni a morții. Drept aceea, întru mulțămăita facere de bine, cădându-se a aveă numita mănăstire lăcașul său un cuviincios ajutor din milele domnesci, aŭ și orînduit frații Domni de mai înainte, prin chrisovele Domniilor Sale, ce le vëdum, ca să iea pe fieș-care an câte taleri 500 din venitul ocnelor, cum și taleri 100 din venitul vămilor, adecă de la carvasara, ce fac peste tot taleri 600 pe an, cari acești bani din ocne și din vămi să-i dea cămărașii și cu vameșii când vor fi ocnele și cu vămile vîndute, iar când vor fi în credință, să se dea de la cămara domnescă, cu pecetluit. Decî învrednicindu-Ne și pre Noî Domnul Dumneđeŭ cu stăpânirea la părintescul scaun al aceștii pravoslavnice țeri creștinesci, am bine-voit de am înnoit și am întărit printr'acest Domnescul Nostru chrisov, ca să se păzescă și să se urmeze numitei mănăstiri această milă pe fieș-care an, cu urmare întocmai după cum se cuprinde mai sus, ca să fie datorî și părinții de la această sf. mănăstire a rugă pre Dumneđeŭ în totă vremea, pentru buna starea, îndestularea și sănătatea aceștii țeri; de care și rugăm pre iubitorii de Christos Domni, cari din mila lui Dumneđeŭ vor oblădui scaunul Țerii-Rumâneșci după Noî, să întărescă mila acestei sfinte mănăstiri, pentru cinstea sf. mănăstiri și a sfintului și pentru ajutorul obștiei ca și Domnul Dumneđeŭ, prin rugăciunile sfintului, să le întărescă Domnia și oblăduirea cu pacinică liniște, ca să fie mila aceasta sf. mănăstiri de ajutor și de întărire, și părinților călugări de hrană și de chivernisire, iar Domniei Mele și celor din urma noastră frați Domni ce vor întări mila această vecinică pomenire; și am întărit chrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod i cu credința prea iubiților Domniei Mele fi: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod; martori fiind și d-lor cinstiți și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Const. Filipescu Vel Ban, pan Radu Goleșcu Vel Dvornic de Țera-de-sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofăt de Țera-de-sus, pan Radu Slătineanu Vel Dvornic de Țera-de-jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Dvornic al treilea, pan Istrate Krețulescu vel Dvornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu Vel Logofăt de Țera-de-jos, pan Costache Suțu Vel Hatman, pan Mihalache Manu Vel Dvornic za politie, pan Michalache Suțu Vel Spătar, pan Costache Vlahuț Vel postelnic, pan Atanasie Christopol, Vel Logofăt al străinelor pricinî, pan Nestor Vel Clucer, pan Aleco Mavrocordat Vel Căminar, pan Dumitrache Manu Vel Comis, pan Michail Vel Pitar, și Ispravnic, pan Grigore Ghica Vel Logofăt de Țera-de-sus, și s'aŭ scris chrisovul acesta la întâiul an, întru întâia Domnie, aci în Bucuresci, la anii de la nascerea lui Christos, 1813 Maiu 25, de Nicolae Logofăt de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 108 v.)

122. *Cartea mănăstirii Cetățuia pentru mila ce are.*

Dat'am cartea Domniei Mele sfintei mănăstiri Cetățuia din sud. Buzeu și cuviosului egumen chir prin care să aibă a ține

lude 5 străini fără de pricină de dajdie aduși din străinătate, ca să fie pentru poslușania acestei sfinte mănăstiri. pre cari ludi găsindu-î, să-î ducă înaintea Ispravnicilor județului și după cercetarea ce li se va face, fiind străini cu adevărat, să li se dea și pecetluituri gpd. de la Vistierie, ca să fie nesuperați, pentru că această milă a avut'o sf. mănăstire, atât de la alți frați Domni de mai înainte, cât și de la Domnia Sa Constantin Vodă Ipsilant, precum din cartea Domniei Sale, ce o vedum, cu lét. 1803 Iunie 25, Ne-am adevărit. Dec'i învrednicindu-Ne Domnul Dumneșeu și pre Noi cu domnia aceștii pravoslavnice Țeri-Rumânesci, am bine-voit de am înnoit și am întărit mila acesta și poruncim Domnia Mea la toți câți se cuvine, nimenea întru nimic supărare să nu faceți, i saam rezech gpd. — 1813 Maiu 25.

(Cod. LXXVII fila 124.)

123. *Cartea mănăstirei Poiana din sud. Prahova pentru mila de omeni ce are.*

Dat'am cartea Domniei Mele sfintei și dumneșeescii mănăstiri, ce se numesce Poiana, din sud. Prahova, unde se cinstesce și se prăznuesce hramul adormirei Preasfintei Născătoarei de Dumneșeu și cuviosului egumen al aceștii mănăstiri, Chir ca să aibă a ține lude 15 scutelnici, omeni străini și fără de pricină de dajdie, pre cari găsindu-î prin satele țerei, după cercetarea ce li se va face de către D-lor boerii Ispravnic, fiind întocmai să li se dea și pecetluiturile gpd. de la Vistieria Domniei Mele, spre a fi în pace și nesuperați de rîndul dăjdiilor, și de toate alte podveși și angarii, pentru că această milă de scutelnici a avut'o sf. mănăstire, atât de la alți frați Domni de mai înainte, cât și de la Domnia Sa Constantin Vodă Ipsilant, precum Ne pliroforisim Domnia Mea din cartea Domniei Sale, ce o vedum cu lét. 1803 Iulie 16. Drept aceea milostivindu-Ne și Domnia Mea, am înnoit și am întărit mila acesta, ca să i se păzescă nesmintit. i saam rezech gpd. — 1813 Maiu 23.

(Cod. LXXVII, fila 124.)

124. *Cartea schitului Ciolanul din sud. Buzău pentru milele ce are.*

Dat'am domnesca Noștră carte sfintului și dumneșeescului schit ce se numesce Ciolanul din sud. Buzău, unde locuesc părinți călugări sihastri Români și Moldoveni, ca să aibă milă de la Domnia Mea a luă pe tot anul 12 abale, 12 cojocce, 12 perechi cizme, și 12 oca cêră de la carvasaraoa domnescă de aici din Bucuresci, la ziua sf. marelui mucenic Gheorghe, ce este hramul acestui schit, i 2 oca unt-de-lemn pe lună și o jumătate oca tãmăe de la vama Focșanilor, să ție și lude 5 omeni de țeră și lude 5 omeni străini, să fie pentru ajutorul și poslușania schitului acestuia; încă fiind-că părinții călugări cu osteneła lor pentru ajutorul schitului și-au făcut o vie, să aibă dar a scuti și vinul ce va face într'acea vie de vinăriciu; așijderea să scutescă și de dijmărit stupii ce va aveă drepti ai schitului, pentru că

acest schit fiind la loc strîmtoros și pustiū, și părinții de acolo aflându-se la mare lipsă, atât de trebuințele vieții lor, cât și pentru ale schitului, au avut aceste milă atât de la frații Domnii de mai înainte, cât și de la Domnia Sa fratele Constantin Vodă Ipsilant, precum din cartea Domniei Sale ce-o vedem cu lét. 1803 Iulie 16, Ne-am adevărit, Drept aceea și Domnia Mea încă Ne-am milostivit de am înnoit și am întărit milele ce se cuprind mai sus, ca să i se păzescă neștrămutat; pentru care și poruncim la toți căți se cuvine, întocmai să fiți următorii. i saam recheș gpd.

(Cod. LXXVII, fila 124 v.)

125. *Cartea bisericii sf. Paraschiva ot Tîrgovișle pentru mila de scutelnici ce are.*

De vreme ce la biserica Sfintei Vineri din Tîrgovește, fiind icóna Prea podomnei Paraschivei făcătoare de minuni, unde de-a pururea se află bolnavi de și află tămăduirea patimilor lor și aflându-se acéstă sfintă biserică fără de nici un ajutor, au avut milă de la trecuții Domni, ca să fie lude 4 poslușnici, cari să fie aduși din străinătate; drept aceea Ne-am milostivit Domnia Mea și am întărit mila acésta, ca să i se păzescă neștrămutat, i saam recheș gpd. — 1813 Maiu 26.

(Cod. LXXVII, fila 124 v.)

126. *Cartea schitului Striharețul pentru mila de scutelnici ce are.*

Schitului Striharețul ot sud. Olt i părinților călugarași de acolo cari fiind-că au avut milă prin alte cărți domnesci cât și prin cartea Domniei Sale Constantin Vodă Ipsilant ce o vedem Domnia Mea cu lét. 1803 August 3, a ține lude trei ómeni străini și fără de pricină de dajdie a fi pentru ajutorul și poslușania schitului, pre cari găsindu-și, după cercetarea ce li se vor face de către D-lor ispravnicii județului, fiind întocmai să le dea adevărite pe numele și chipul lor, ca să li se dea și pecetluituri gpd. de la Vistierie, a fi nesuperați. Drept aceea Ne-am milostivit Domnia Mea de am înnoit mila acésta, ca să se păzescă neștrămutat. i saam recheș gpd.—1813 Maiu 25.

(Cod. LXXVII, fila 125.)

127. *Cartea preoților ot satul Jupănescii sud. Muscel pentru mila ce au.*

Dat'am domnesca Nóstră carte preoților de la biserica ot satul Jupănescii sud. Mușcel, ca la zborul ce se face la acest sat Jupănescii în ziua înălțării Domnului Nostru Isus Christos, ce este hramul la acéstă biserică, să aibă a lua de fieș-care prăvălie câte bani șese, cari să fie pentru untdelem, tămăe, și alte trebuințioase bisericii, care milă a avut'o sf. biserică

atât de la alți frați Domni de mai înainte, cât și de la Domnia Sa fratele Alexandru Vodă Măruz precum din cartea Domniei Sale, ce o vădum, cu lét. 1795 Maiu 30, Ne-am adeverit. Drept aceea învrednicindu-Ne Domnul Dumneđeș și pre Noi cu domnia aceștii pravoslavnice țeri am bine-voit de am înnoit și am întărit mila acésta ca să i se păzescă nestrămutat; i saam recheh gpd. — 1813 Maiu 26.

(Cod. LXXVII, fila 125.)

128. *Cartea schitului Rătescii din Buzău din milele ce are.*

Fiind-că sf. schit Rătescii din sud. Buzău, la care să cinstesce și să prăznuiesce hramul sf. Troițe, unde locuiesc maici călugărițe, allându-se la loc strîmt și cu neîndemănare de hrană, și ne avënd de nicăeri nici vre-un ajutor, au avut milă prin chrisóve Domnesci, lude 6 ómenî străini pentru poslușanie la cele ce vor avé maicele trebuință, să scutescă stupii ce vor avé de dijmărit și cât vin vor face în viile mănăstirii de vinăriciú; așijderea să fie și doi preoți apěrași și scutiți de tóte dările și podvedile ce vor dá cei l-alți preoți. Să aibă a luá și de la vistieria domnescă milă pe tot anul cu pecetluit câte taleri 78 la ziua sf. Gheorghie, însă taleri 45 pentru 15 bucăți de aba négră de îmbrăcăminte maicelor, taleri 9 pentru 12 perechi papuci cu meși, taleri 15 pentru 20 oca unt-de-lemn, și taleri 9 pentru 6 oca tãmăe, care acéstă milă au avut'o schitul atât de la frații Domni de mai înainte, cât și de la Domnia Sa fratele Constantin Vodă Ipsilant. Drept aceea învrednicindu-Ne domnul Dumneđeș cu Domnia aceștii pravoslavnice țeri, Ne-am milostivit de am înnoit și am întărit tóte aceste mili, ca să fie sfintului schit de ajutor și de întărire; i saam recheh gpd. — 1813 Maiu 20.

(Cod. LXXVII. fila 125.)

129. *Cartea schitului Mărculescii din sud. Muscel pentru milele ce are.*

Dat'am domnescă Nóstră carte sfintului și dumneđeescului schit Mărculescii ot sud. Mușcel, unde se cinstesce și se prăznuiesce hramul Înălțării Domnului Nostru Isus Christos și al sfintului marelui mucenic Dimitrie, ca să aibă a țině lude 20 ómenî străini fără de pricină și fără de nume în vistierie, cari să fie în pace și ertați de tóte dăjdiile și orînduelile ce vor eși de la vistieria Domniei Mele peste an în țeră, de nici unele val și supărare să nu aibă. ca să pótă fi pentru poslușania sf. schit, cum și drepte bucatele schitului să fie nedajnice, stupii i rîmătorii de dijmărit i vinul de dijmărit i vinul de vinăriciú; așijderea să aibă a luá pe tot anul de la ocna Telega 50 bolovanî sare i din vama Dragoslavelor pe an câte taleri 100; asemenea să fie și un dascál, cântăreț, scutit cu deosebită cartea Domniei Mele de apěrare, ca să fie pentru trebuința sf. schit, pentru că acéstă milă au avut'o sfintul schit atât de la frații Domni de mai înainte, cât și de la Domnia Sa Constantin Vodă Ipsilant, precum din cartea Domniei Sale

ce o vedum cu lét. 1803 Iulie 7, Ne-am adevérit. Drept aceea Ne-am mi-lostivit de am înnoit și am întărit milile ce se coprinde mai sus, ca să se păzescă neștrămutat, și poruncim la toți câți se cuvine întocmai să fiți următorii, că așa este porunca Domniei Mele; i saam rekeh gpd. — 1813 Maiu 25.

(Cod. LXXVII, fila 125.)

130. *Cartea mănăstirii Lăculețele din sud. Dâmbovița, pentru milile ce are.*

Sfintei și dumnezeescei mănăstirii Lăculețele din sud. Dâmbovița unde se cinstesce și se prăznuiesce hramul sfintului și marelui Prooroc Ilie, ca să fie sfintei mănăstirii milă de la Domnia Mea, să aibă a scuti de dijmărit stupi i rămători 250 i de oerit oi 200, i de pogonărit pogone 5, și de vinăriciū vin vedre 200 și să scutescă și lude 4 ómenī străinī, pe cariī găsinduī și ducēnduī la D-lor Ispravnicīi județului, săī cerceteze și de vor fi străinī cu adevērat, să le deă adevērință pe numele și chipul lor, spre a li se da și pecetluiturile Domniei Mele de la vistierie, ca să fie nesupērați, pentru ajutorul sfintei mănăstirii și a călugărițelor de acolo; așjderea și un preot i un diacon încă să fie în pace și ertați de birul preoțesc i de ploconul vlădicesc, și să aibă a lua sf. mănăstire în toți anii de la ocnița ce este din jos de Tîrgovisce, sare bolovanī 50, pentru că aceste milī le-aū luat sf. mōnăstire, atât de la frațiī Domnī de mai înainte, cât și de la Domnia Sa Constantin Vodă Ipsilant, precum din cartea Domniei Sale, ce o vedum cu lét. 1803 Iunie 8, Ne-am adevérit. Drept aceea și Domnia Mea am înnoit și am întărit milile ce se arată mai sus, ca să i se păzescă neștrămutat, și poruncim la toți de obște supērare să nu faceți; i saam rekeh gpd. — 1813 Maiu 25.

(Cod. LXXVII, fila 125 v.)

131. *Cartea preoților de la biserica domnēscă ot orașul Cămpulung. pentru milele ce aū.*

De vreme ce preoțiī cariī păzesc la biserica domnēscă din orașul Domniei Mele Cămpulung, ce este făcută din temelia ei de răposatul Mircea Voda, unde este hramul sfintului și făcătorului de minuni Nicolae, aū avut milă atât de la frațiī Domnī de mai înainte cât și de la Domnia Sa Constantin Vodă Ipsilant, prin hrisóvele ce le vedum Domnia Mea, a fi casele preoților ertate de birul preoțesc și de ploconul Vlădicesc i de alte orîndueli câte vor da alți preoți pe an de nici unele val și supērare să nu aibă, cum și drepte bucatele lor să fie ertate de dijmărit, de oerit, de vinăriciū, de căminărit, să ție și lude 4 străinī. Drept aceea am dat și Domnia Mea acēsta domnēscă Nōstră carte cariī se află acum slujind la acēstă sf. biserică prin care horărīm, ca să li se păzescă mila acēsta de scutēla lor, să scutescă și drepte bucatele lor, stupiī i rīmătorīi de dijmărit și vinul de vinăriciu precum și oi 300, adecă de preot câte 100. Așjderea

să aibă a ține și lude 4, ômenî străinî scutiți și apêrați de tôte dăjdiile și orînhuelile țerii cu pecetluiturî după orînduiala vistieriei, ca să fie de ajutorul sf. bisericii; pentru care poruncim Domnia Mea la toți câți se cuvine, întocmai să fiți următorî, ca să se pôta ține această sf. biserică în starea ce se cuvine și a se face neîncetat slujbe și rugăciunî pentru sănătatea Domniei Mele și pentru creștinescul norod; i saam receli gpd. — 1813 Maiu 30

(Cod. LXXVII, fila 25 v.)

132 Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlachscoe.

Cetindu-se înaintea Domniei Mele această anafora a D-lui Vel Logofătului s'a cetit împreună și apelația ce Ne-au dat cei ce au cêră albă și lumînări albe prin prăvăliile lor de vîndare numindu-se sudiți rusesci, cerênd a li se plăti toți banii peșin fiind-că ei nu se sciă popriți de vîndarea lumînărilor albe în vreme ce eră voie dată de Divanul țerii prin publicație, ca toți de obște să vîndă lumînări, a căroră arătare după pliroforia ce am luat Domnia Mea din condicile Divanului o găsim neadeverată, fiind-că această voie ce arată el că eră dată a fost numai pentru lumînările de cêră galbene, în lét. 1809, când prin sfat de obște s'a ridicat numai lumînăria de cêră galbenă de a nu mai fi apalt și către acesta mai virtos Ne plirofosisim iarăși din condicile Divanului, că însăși stăpânirea cea rusescă de atunci, prin porunca ce a fost trimisă către Divanul țerii, îi poprea de a nu mai vinde lumînări de cêră albă, dar ei cu tôte acestea prin mijlocele ce au metahirisit n'au contenit nici de cum de a face vîndare de lumînări albe, care acel folos ce au dobândit ei în trecuta diastimă din vîndarea lumînărilor albe împotriva nu numai a chrisóvelor domnesci ce are sfînta episcopie ci și chiar a poruncilor cei de atunci stăpânirii rusesci, se cuvineă după tot cuvîntul drept a se îndatoră să-l plătescă sfintei episcopii, ca un irat legiuit al seú, dar musaadea făcêndu-le Domnia Mea, îi apêram de această răspundere și hotărîm, ca sf. episcopie făcênd zapt tótă cêra și lumînările albe câte se vor găsi atât la ei, cât și la alții, să facă socotêla prețului acestiî mărfi după drépta cumpêrătore a lor și câți bani se vor adună peste tot să-i plătescă sf. episcopie, însă acum pe jumătate, iar cei-l alți jumătate să-i plătescă peste șese luni; poruncim dar și D-tale Vel Agă, ca de astăzi înainte să nu mai îngăduescă pre nimenea nici a ține în prăvălie, nici a vinde cêră albă, orî lumînări albe, afară numai din apaltadorul sfintei episcopii. — 1813 Iunie 14.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale ce mi s'a dat la jalba celor ce au cêră și lumînări de cêră albă pe la prăvăliile lor de vîndare, că cu oprirea ce li se face de privilegiul ce are metohul sfintei episcopii li se pricnuesce multă pagubă, am arêtat iubitorului de Dumneđeú Sfinției Sale

Episcop Râmnicului jalba lor i suma de cêră și lumînări ce aũ prin prăvălii și aũ răspuns, că cu tôte că cumpêrarea de cêră albă și înalbierea cerii pe la fabrice i lucrarea de lumînări și cu vîndare în prăvălii, aũ fost făr de slobozenie și împotriva chrisóvelor domnesci ce are metohul, dar prețul cel adevêrat după cuprinderea lor va primi cêra și lumînările a le-o plăti, dar însă de odată nu pôte fiind sumă mare, ci precum obiceiuesc neguțatori i la mărfuri când vînd și cumpêră de plătesc cu diorii, asemenea să se plătescă și lor lumînările și cêra ce le aũ gata, numai să le facă teslim acum la orînduitul din partea metohului, ca să pôtă pune în orînduială nizamul după luminat chrisovul Măriei Tale, care cerere a Sfinției Sale nefiind cu vre-o pagubă a lor, rămâne a se da luminată poruncă ca se se pue în lucrare spre a-și aveă și metohul acest privileghiũ vechiũ ce are acest metoh. — 1813 Maiũ 27.

Vel Logofêt.

(Cod. LVXXI, pag. 370.)

133. Fiind-că sf. mănăstire ot hazneaoa apelor de la capul podului Mogoșoiei, unde se cinstesce și prăznuiesce hramul Isvorului tãmăduirilor, aũ avut de la rēposatul ctitorul sēũ indestulate dăni i de moșii și acareturi, cum și din viniturile domnesci aũ avut tot vinăriciul din douē deluri ot sud. Olt anume: Gălmeile și Zănoga, câte cinci bani de vadră cu pãrpãrul i vama și cu tot venitul vînderii vinului și alte următore de la tîrgul cu oborul de vite, ce orînduise a se face acolea la cișmea, pentru care în urmă i s'aũ fost rînduit a luă taleri 1.000 din vama Tîrgului de afară, când însă se va face acest tîrg, i 200 bolovan i sare de la ocne și taleri 360 lēfă din venitul cișmelelor, însă taleri 300 egumenului și 60 la un preot slujitor și întaiũ moșiiile și cele-l-alte acareturi eșind în urmă cu pricină s'aũ isterisit mă nătirea cu totul de venitul lor, dându-se prin hotărîre de judecată celor ce aũ avut dreptate și cuvintul; așijderea și din vinărciul poporului Zănoga s'aũ scăduț cu doi bani și pãrpãrul, fiind-că s'aũ găsit mai înainte afierosi i i la alte mōnăstiri, precum și de acei taleri 1.000 din venitul tîrgului s'aũ isterisit cu totul nefăcîndu-se tîrg nici de cum, și așã neajungēndu se cheltuelile cele cuviinciōse, cari trebuiecc la meremetul bisericii și la cele-l-alte următore de a fi în bună starea ei, precum se cuvine la o biserică domnescă, căreia cădēndu-i se a fi ajutorată, ca una ce pururea este în vederea domniei lăngă cea-l-altă zidire a haznelei apelor ce este spre podoba și mângâerea de obște a politiei Bucurescilor și spre a se putē ține în bună stare și podoba cea cuviinciōsă, cât și pentru egumenul ce se află la acēstă mănăstire purtător de grijă bisericii și lucrurilor ei de a-și aveă chivernisela și plata ostenelilor, s'aũ făcut cercetare de Domnia Sa fratele Alexandru Vodă Moruz dinrua întăia domnie la lēt. 1794 Iulie 3, și pe lăngă milele ce-l rămăsese până atunci, adecă 5 bani și pãrpãrul din poporul Gălmeile, trei bani din poporul Zănoga, taleri 200 pentru 200 bolovan i sare de la ocne, i 10 străini, cu deosebită carte i-aũ mai adăogat în locul celor ce-l lipsesc adecă 200 taleri din vama tîrgului de afară peste banii cumpărătoarei, cari să i se dea de la vameși pe fieș care an, 300 oi să scutēscă de oerit, cinci lude scutelnici în catastiliul Vistieriei, doi preoți i un grămătic scuti i, și acei 300 taleri din venitul cișmelelor să-i iea pe tot anul de la

D-lor nazirii epitropi, ca cu aceste venituri să porțe egumenul grijă apurarea și în totă vremea de bună starea și podoba numitei biserici și cu orînduiri scutelnicî să grijască de lucrul, curățitul și podoba grădinei i de grijitul caselor cișmelei de sus și de jos, fiind și un bencciu nelipsit pentru închisul și deschisul și pentru paza și luarea aminte de cele ce se află la casă sus și jos, făcînd și meremeturi mici ce ar trebui la case i chioșc și la împrejmuirea curții. Așijderea și frații Domnii din urmă aū mai adăogat, ca să iea pe lieș-care an de la cămara domnăscă taleri 100 la dioa hramului, cum și apărare de deciuiala casei podului de la mila vinăriciului ce are acastă mănăstire, care în urmă și Domnia Sa fratele Alexandru Vodă Moruz întru a doua domnie aū întărit'o prin cartea Domniei Sale ot lét. 1800 Maiu 1; pentru cari aceste mili vėđum Domnia Mea și cartea Domniei Sale Constantin Vodă Ipsilant, cu lét. 1804 Septembrie 4. Drept aceea învrednicindu-Ne și pre Noi Domnul Dumneđeū cu domnia aceștii pravoslavnice Țeri-Romănesci după evlavia ce avem către Isvorul tămăduirilor al prea sfintei stăpănei născătorei de Dumneđeū, Ne-am milostivit de am înnoit și am întărit tôte milele ce se cuprinde mai sus; și pentru ca să se păzescă cu nestrămutare i am dat acastă domnăscă a Năstră carte de întărire, prin care poruncim ca să se urmeze întocmai; i saam rekeh gpd. — 1813 Maiu 28.

(Cod. LXXVII, fila 181.)

134. *Chrisovul schitului Bontesci ot sud. Slaam-Rimnic, pentru mila ce are.*

Sfintei și dumneđeescii biserici, ce se numesce schitul Bontesci ot sud. Slam-Rimnic, unde locuesc maici călugărițe aduse de starețul Vasilie, ca să aibă a ține lude șase, omeni străini făr de nici un fel de gâlceviri, ca să fie sfântului lăcaș de ajutor și poslușanie la orî-ce ar avé trebuință, iar de către Domnia Mea să fie în pace și ertați de tôte dăjdiile și orînduelile orî câte ar eși peste an de la Vistieria Domniei Mele de nici urele val și bântuală să nu aibă; așijderea să aibă a ține și doi preoți de mir scutiți atât de dăjdiți cât și de ploconul episcopesc să fie pentru slujba sfintei biserici, să scutescă și dijmărit și vinăriciū drepte bucatele schitului și să aibă a luă din vama Focșanilor câte dece oca unt-de-lemn pe an și câte o jumătate oca tămee pe lună, pentru că acastă milă aū avut'o st. biserică atât de la frații Domnii de mai înainte, cât și de la Domnia Sa fratele Constantin Vodă Ipsilant precum diu chrisovul Domniei Sale, ce'l vėđum cu lét. 1803 Aprilie 22 Ne-am adeverit. Drept aceea dar învrednicindu-Ne Domnul Dumneđeū și pre noi cu Domnia acesteii pravoslavnice țeri am înnoit și am întărit milile ce se cuprind mai sus, ca să i se păzescă pe deplin și am întărit chrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod, și cu credința prea iubiților Domniei Mele fii: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod; martorii fiind și D-lor cinstiți și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Ban, pan Radu Golecu Vel Vornic de Țera-de-sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofet de Țera-de-sus, pan Radu Slătineanu Vel Vornic de Țera-de-jos, pan

Dumitrașco Racoviță Vel Vornic al treilea, pan Istrate Krețulescu Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu Vel Logofăt de Țera-de-jos, pan Constantin Suțu Vel Hatman, pan Mihalache Manu Vel Vornic al politiei, pan Mihalache Suțu Vel Spătar, pan Constantin Vlăhuț Vel Postelnic, pan Atanasie Christopol Vel Logofăt al străinelor pricini, pan Nestor Vel Clucer, pan Aleco Mavrocordat Vel Căminar, pan Constantin Kretzulescu Vel Paharnic, pan Iordache Tufeanu Vel Stolnic, pan Dumitrache Manu Vel Comis, pan Costache Caracaș Vel Sluger, pan Mihail Vel Pitar și Ispravuic, pan Iordache Slătineanu Vel Logofăt de Țera-de-jos, scriindu-se chrisovul acesta la întâiul au dintru întâia Domnie a Nôstră, aici în orașul scaunului Domniei Mele Bucuresci la anii de la zidirea lumii . . iar de la Nascerea Domnului Nostru Isus Christos lét. 1813 Maiu 30, de Constantin Logofăt de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 130 v.)

135. *Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlachscoc.*

Poruncim Domnia Mea mumbașirule ce ești orînduit, ca de va fi adevărat că pîrîtul proin egumenul nu are catastișele lângă sineși, să'l eî de acolo să-l aducî aici la mănăstire, unde să-l îndatorezi a'și paradosi socotalile de venit și cheltuiala după orînduială, precum și zestrea mănăstirii, după catastihul de perilavi cu care aû primit și aducându se aici atât catastihul socotelilor, cât și al zestrii lor și teorisindu-se de Domnia Mea, se vadă atunci cuviincioșa poruncă și hotărîre, atât pentru plata datoriilor, cât și pentru arenda moșiilor. — 1813 Iunie 2.

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dómne.

După luminată porunca Măriei Tale, cu plecarea de aici a cuviosului archimandrit chir Ianuarie, ce s'aû orînduit acum egumen la sf. mănăstire Glavacioc din sud. Vlașca, i s'aû dat și un logofăt de Divan spre aședarea cuvioșiei sale, după orînduială, care logofăt vrënd să urmeze Luminatei Porunci cu a face catastișe de lucrurile mănăstirii mișcătore și nemișcătore, mă inșciințeză pre mine plecata sluga Măriei Tale proegumenul chir Neofit nu urméză cu ași da socotéla acolo în fața locului dîcînd că catastihul mănăstirii de zestre îl are aici în Bucuresci și deosebit mă inșciințeză, că sf. metropolie se află la o stare fórte próstă, arătând odăile cu zid crăpat și acoperémîntul stricat și biserica cu zidul din dreptul tâmplei dăremat de curge prin multe locuri apoi și din vitele mănăstirii lipsesce aprópe de a treia partea, cum și moșiile le are tóte vîndute în arendă pe acest viitor an și banii toți luați de proin egumen arătând și datoriî talerî 25.500 vechî cu nouă făcute de numitul de care nu lipsiû printr'acéstă plecată anaforă a face arătare, că de va fi buna Măriei tale Voință, să fie luminată poruncă, ca proegumenul chir Neofit să urmeze cu a se da socotéla acolo

în fața locului pentru totă zestrea sfintei mănăstiri după catastihul ce au dat când s'au orîndait egumen, din care orî câte lucruri vor lipsi, să fie dator a le pune la loc și al doilea din datoriile ce au dat când s'au orînduit egumen acolo nici un lucru nou seau vre-un meremet n'au făcut, cum și banii ce va fi luat acum înainte pentru venitul moșiilor să'i întorcă însuși proin egumenul arendașilor înapoi remăind moșiile slobode pe sēma mănăstirii; iar hotărîrea cea desăvîrșită remăne a se face de către Măria Ta. — 1813 Maiu 31.

Iordache Slătineanu Vel Logofēt.

(Cod. LXXVI, fila 295.)

136. *Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlachscoe.*

Cu cale fiind anaforaoa acēsta a D-lui Vel Logofētului de Țera-de-jos, poruncim D-vōstră Ispravnicilor ai județului ca întocmai să faceți urmare. — 1813 Iunie 3.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofēt.

Prea Înălțate Dōmne.

După luminată poruncă Măriei Tale ce mi se dă la acēstă jalbă a cuviosului egumen de la mănăstirea din orașul Rîmnicului chir Isaiia Sinaitul următor fiind, am luat sēma arătărei și cererei ce face pentru vameșul Buzēului i pentru III Vistier Gheorghită, ce au fost tacsildar de vinăriciū la sud. Slam-Rîmnic în lét. 1811, ca după chrisovul numitei mănăstiri avēnd să iea milă pe tot anul din vama Buzēului po taleri 125 ca și din vama Focșanilor i milă de vinăriciū cu pārpār câte doi bani de vadră din délul Zedenilor, sud. Slam-Rîmnic, dice că vameșul Buzēului de șapte anī nu 'y-au dat nici o para măcar, iar tacsildarul de vinăriciū numai pe lét. 1811 au poprit dreptul mănăstirii cerēnd a i se face împlinire, a căruia cerere după dreptate și luminat chrisov ce are întărit și de către Înălțimea Ta, priimită fiind, de va fi bună Măriei Tale voință, cu luminată porunca D-lor boerī ispravnicī să facă cercetare și pentru câtă vreme vor dovedi că nu au răspuns vameșii Buzēului orînduita milă, să urmeze cu a face împlinire de dreptul mănăstirii, cum și pentru mila de vinăriciū asemenea urmare făcēnd, să apuce pre numitul tacsildar, ca după catastihul cel iscălit de slujbașii vinăricerī din lét. 1811 să răspundē sfintei mănăstiri câte doi bani de vadră i pārpārul, seau fiind pricina într'alt chip, cu alegere în scris să i sorocēscă la luminat Divanul Măriei Tale; iar cea desăvîrșită hotărîre remăne a se face de către Înălțimea Ta. — 1813 Iaiu 31.

Iordache Slătineanu Vel Logofēt.

(Cod. LXXVI, fila 314.)

137. *Hrisovul sfântului Spiridon de la sfânta cetate a Corfusului.*

Luminat este întru sfinții săi Dumneșe, carele prin mijlocirea lor, ca prin nisce organe și vase curate și alese ale sfântului duh, pricinuesce necontentit mare ajutor și folos norodului său, némului creștinesc, prin toate locurile, cu îndestulare de minuni, dând darul tămăduirii lor, fieș-căruia (după cum apostolescul cuvînt dîce) între care și marele, sfîntul și făcătorul de minuni Spiridon, ale căruia sînte mōste se află întregi și neclătite la vestita cetate Corfusului în Dumneșeasca biserică din ostrovul Cherchira, nu numai în vieță fiind aū arētat multe și mari minuni, ci încă și după prestăvirea sa necontentit. Drept aceea și frații Domni de mai înainte, după datorie, întru ajutorul trebuințelor mănăstirii unde se păzesce acest sfînt odor, aū fost orînduit ca să aibă a luă de aici de la ocne, pe tot anul, câte taleri 100, cari bani să aibă a se da de către cămărașii de ocne la vremea ce ieau și alte mănăstiri, adecă în luna lui Septembrie, ca să fie spre ajutor la trebuințele numitei mănăstiri, precum din hrisovele Domniilor sale ne am adevărit, cu care hrisove viind către Domnie, d-lui credincios boerul Domniei Mele Spiridon Brațul biv Vel Serdar și cu cărți de la proestia locului de rugăciune pentru înnoirea acestei milii, făcēndu-l și epitrop la primirea acestor bani, am bine-voit și Domnia Mea și nu numai am înnoit mai sus numita milă, ci încă, după multă evlavie ce avem și noi către sf. Spiridon, îi mai hărăzim mila de vinăriciū de la sud Slam-Rîmnic, unde are milă și mănăstirea i spitalurile ot sf. Panteleimon, din popōrele cele sciute, câte doi bani de vadră ca să aibă a luă de acum înainte mai sus numita mănăstire din ostrovul Cherchira câte un ban de vadră, din trei bani ce sunt domnesci din toate acele popōre, ca să-i fie de ajutor și întărire, iar Domniei Mele și răposăților părinților Domniei Mele vecinică pomenire; pentru care să aibă volnicie omul ce-l va orîndui mai sus numitul boer epitrop a āmblă împreună cu vinăriceriū domnesci să scrie vinăriciul dintr'acele popōre și să facă două catastișe asemenea unul ca și altul, iar la stringerea banilor, adecă câte un ban de vadră partea acestei numite mănăstiri, vinăriceriū domnesci nici de cum să nu se amestece a pune mîna în bani, ci să-i strîngă pe deplin orînduitul numitului boer epitrop, fără numai ce-l-alți 2 bani de vadră să aibă a-i luă vinăriceriū domnesci; rugăm dar și pre alți frați Domni, cari în urma noastră se vor învrednici a fi oblăduitori țeriū aceștia, să bine-voiască a înnoi milele acestea, ca să aibă și pre sf. Spiridon ajutor și rugător către Domnul Christos, cum și ale domniilor sale milii și faceri de bine în urmă să fie de alții înnoite și în sēmă ținute; și am întărit hrisovul acesta cu însăși credința prea iubiților Domniei Mele Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod și cu credința prea iubiților Domniei Mele fiii Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, marturii fiind și dumne-lor cinstiți și credinciū boeri veliți ai Divanului Domniei Mele pan Constantin Filipescu Vel Ban, pan Radu Golescu Vel Vornic de țera de sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofēt de țera de sus, pan Radu Slătineanu Vel Vornic de țera de jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Vornic al treilea, pan Istrate Crețulescu, Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu Vel Logofēt de țera de jos, pan Constantin Suțu Vel Hatman, pan Mihalache Manu Vel

Vornic de politie, pan Mihalache Suțu Vel Spătar, pan Constantin Vla-huță Vel Postelnic, pan Atanasie Hristopolu Vel Logofăt al străinelor pricinii, pan Nistor Vel Clucer, pan Alexandru Mavrocordat Vel Căminar, pan Dimitrie Manu Vel Comis și Ispravnic, pan Grigorie Ghica Vel Logofăt de țera de sus; și s'aŭ scris hrisovul acesta la anul d'întăiŭ, dintru întăia domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunului Domniei Mele București, la aniŭ de la zidirea lumei 7321, iar de la nascerea Domnului Dumneđeŭ și Mântuitorului nostru Isus Christos, 1813 Maiŭ 10, de Chiriță Logofăt de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 83.)

138. *Cartea schituluiŭ Apșora din plaiul Bâsca sud Saac.*

Dat'am domnésca noastră carte sfântului schit, ce se numesce Apșora, din plaiul Bâsca sud Saac, unde locuesc 12 părinți călugărași, ca să aibă milă de la Domnia Mea, să scutescă stupii și rîmătorii de dijmărit, și vitele de boi i vaci pentru tainatură, însă drepte bucatele schitului, pentru că acest schit aflându se în plaiŭ și între petre unde nici roduri ale pămîntului de hrană omenescă nu se pot face, aŭ avut acéstă milă de la Domnia Sa fratele Constantin Vodă Ipsilant, precum din cartea Domniei Sale ce o vëdum, cu lét. 1803 Iunie 8, ne-am adevărit, iar acum după jalba ce aŭ dat de rugăciune Domniei Mele călugărași de la acest schit, cerënd a li se mai adăogă ôreși-care ajutor de milă, aflându-se cu totul lipsiți, pliroforisindu-ne Domnia mea din anafora d-lui Vel Logofătului de țera de jos, că în adevăr că schitul este fôrte sărac și fără de nici un fel de venit, trăind numai cu ajutorul creștinilor, ne-am milostivit și nu numai le-am înnoit mila ce aŭ avut, ci încă le-am mai adăogat și acéstă milă, ca să aibă a scuti vinul ce-l va face în dréptă via schitului, de vinăriciŭ, i 50 oi de oerit, și pe tot anul să aibă a luă câte dece bolovanŭ sare de la ocna Slănicului cum și câte talerŭ 60 pe fieș-care an de la vama Vălenilor, pentru 12 cojôce de trebuința părinților călugărași; pentru care poruncim Domnia Mea, vouă slujbașilor dijmări i vinăriceri, cum și celor ce veți ņ orînduiți după niscare-va vite de tainatură, ca întru nimic supărare să nu faceți schitului pe drepte bucatele sale; i saam receh gpd.—1813 Iunie 3.

(Cod. LXXVII, fila 123.)

Țitac că s'a orînduit epitrop la mănăstirea sfântului Spiridon-noŭ, serdarul Iancu în locul medelnicerului Arcudi, ce a fost epitrop.—1813, Iunie 10.

S'a făcut țitac către prea sfinția sa părintele metropolit, i dumné-lui Vel Vist., i dumné lui Vel Postelnic, ca să iea socotéla medelnicerului Arcudi epitropul mănăstirii sf. Spiridon-noŭ, de venit i cheltuiala ce va fi făcut la mănăstire.—1813, Iunie 10.

(Cod. LXXIV, fila 50 verso.)

139. *Iw Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle vlachscoe.*

Dumné-ta vel Logofete de țera de sus, după piroforia ce ni se dă asupra pricinei, făcându-se și de către Domnia Mea chibzuire pentru folosul și ajutorul acestei biserici, găsim cuviincioasă cerere jăluito-ului pentru orînduiala epitropiei, ce este arătată în anafora, pentru care și poruncim, să-î facă hrisovul Domniei Mele cu cuprinderea întocmai întărindu-se și milele ce a avut acésta biserică prin hrisóvele domnesci, căreia bine-voind îi hărăzim și Domnia Mea adaosurile cele cerute de jăluito-ri, cu acésta osebire însă, că acei de ce ómenii cei ce se adaogă să fie fără de pricină de dajdie, iar pentru cheltuiala ce arată că a făcut în pricina crisolighiilor din réoa și fără de cuvînt pornirea lui Ghiță Jianul i Petrică Portărescul, poruncim d-tale cinstit și credincios boerul al Domniei Mele, biv Vel Postelnice Nicolae Scnavi, caimacamule al Craiovei și d-vóstră boerilor de acolo divaniți, că față cu pîriți, să cercetați cu scumpătate și orî să faceți îndestulare jăluito-ului cu împlinire de la pîriți ca să o metahirisésca acea cheltuială în trebuințele bisericeii precum însuși au dat făgăduială și legătură înaintea d-lui vel Logofétului, séu de vor avé vre-un cuvînt de împotrivire, să însciințați Domniei Mele.—1813, Iunie 18.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofét.

Prea înălțate Dómne,

După luminată porunca înălțimei tale ce mi se dă la acésta alăturată jalbă a lui Băluță Ioan de la Craiova, care cu némul soției lui este ctitor la sfînta biserică Dudul din Craiova, unde este icóna prea sfîntei născătoare de Dumeđeű, făcătoare de minuni, dimpreună cu patru copii nevîrstnici, doi parte bărbătescă și doi parte femească, nepoții lui Hagi Gheorghe ctitorul cel mare al sfîntei biserici au venit înaintea mea jăluito-ului Băluță, la mâna căruia vėduiű aceste sineturi, însă:

1786, Maiű 29. Diata réposatului Hagi Gheorghe prin care la acésta sfîntă biserică, ce cu ajutor măi mult de la el, cât și de la alții s'a zidit, au înzestrat'o și au împodobit'o cu odóre și cu altele, fiind primitóre de cei cu patimi car' năzuesc la prea sfînta icónă, și își dobândesc tămăduiri, cari își au odihna și căutarea de la sf. biserică, a întocmit a ținé doui preoți cuviosoși și un diacon, i un dascál cu plată din venitul sfîntei biserici, și între alte orînduelli, dice că lasă pre fiul séu Zamfirache ctitor, ca să iconomisésca biserică, să-î caute moșiile și îi rînduesce și pre Enache Cincul i cu Hagi Constantin Pop și cu Chiriac Seianul, cum și pre Tudorică Logofétul Pătbățigeanu, ca să fie de ajutor, și iarăș i la alt cap dice în numita diată, ca să se chivernisésca tot-deauna sf. biserică de ctitorii și de epitropiilor lor, nici să se pue séu să se închine nici la epitropie și nici la altă parte nicăeri, să fie tot-deauna slobodă.

1785, Aprilie 25. Hrisovul al réposatului Michaiű Vodă Suțu, dintru întăia domnie ce-l dă lui Zamfirache sin Hagi Gheorghe i celor-l alți ctitorii și epitropii, prin care întăresce aședămîntul ce prin zapise a făcut clucerésa

Maria Fotésca, atâtecu Hagi Gheorghe tată-sëu, cât și cu fiu-sëu Zamfirache, pentru slobođenia sf. bisericii Dudul, pentru că la zidirea acestei sfintei bisericii, i la alte podobe fusese ajutat și clucerul Constantin Fotescu soțul Mariei împreună cu Hagiul, cu care acel ajutor fiind și el ctitor ămbilase a închină sfinta biserică la epitropia Rîmnicului, și după davaua celui mai mare ctitor i clironomului lui cunoscându-se cel mai bun folos a fi slobođa de cât inchinată, de aceea într'acestași chip a legat și prin zapise precum se cuprinde și în diată și prin numitul chrisov se întăresc acele zapise ca să se păzescă rinduelile întocmai.

Intr'acéstă răzmeriță trecută murind Zamfirache ctitorul a rămas fiu-sëu Tudorache Armașul; peste un an murind și Tudorache, a rămas nevasta cu cei patru copii ce s'a đis mai sus, nepoți răposatului Hagi și jăluitorul Băluță avënd în căsătorie pre o fată a lui Zamfirache, a vëđut pre alții că de sineși vor să se facă ctitori la sf. Biserică și vëđend că din nēmum ctitorilor nu este altul mai de aproape vrednic de acéstă trebă și ca nu cumva-și să se strice pomenirea ctitorilor și rinduelile cele întărite prin chrisov, s'a arëtat davagiū cu jălbī la Divanul Craiovei, de unde vëđuiū și judecăți și hotăriri date, atât de la Divanul Craiovei, cât și de aici de la comitetul Divanului țerii, prin care mijloc a dobândit jăluitorul și sineturile, odorele și îngrijirea sfintei bisericii, silindu-se de aū și zidit opt odăi, i pimniță, fiind cele vechi stricate cu totul din cutremur și din foc și încă până acum tot nu s'a pus în orînduială desăvîrșită cererile jăluitorului, căci el numai pentru filotimie și pentru suflet s'a silit și se silisce a le face, de nu se va putea la mai bună stare, dar cum a fost, în pace, fără de nici un interes de vre-o plată, sëu de alt folos să mērgă în casa lui; davagiū însă aū fost a se face Ghiță sin Ianul Jiancul, i Petrică Portărescu, puind la cale pre un ginere al Fotescului, din ctitori, de s'a făcut davagiū și sfirșală a luat ca să fie doi boeri epitropi mai mari.

Acum jăluitorul đice, că nu pôte a fi acei doi boeri epitropi numiți, căci când se întimplă a muri urmēză a avea ctitori necaz până a orîndui altul, nici pôte să aibă epitropia bisericeii apururea și fără de nici o plată are să fie silitori până se vor face cele stricate la loc și ca să nu găsescă mijloc voitori de rēu a scorni pricină de rēu, de gâlcevuri și a păgubi sfinta biserică, sëu a strică orînduelile, de aceea cere de la mila Măriei Tale, ca epitropi cari să fie apururea și neschimbați, cei ce după vremi caimacam și boeri divaniți halea, adecă d-lui caimacamul și d-lor boeri divaniți și jăluitorul Băluță să aibă a alege unul din tagma neguțătoréscă, care va fi cu frica lui Dumneđeū și cu ipolipsis pre care să-l arēte la caimacam și la d-lor boeri divaniți și d-lor să orînduiască și plata ostanelilor din venitul sfinteii bisericii, aceea ce d-lor vor găsi cu cale, care epitrop însă cât va fi jăluitorul Băluță în viață să fie ascultător și de dînsul, ca unul ce are împărtășire de ctitor cu soția și ca unul ce are rîvnă pentru întemeierea i buna stare și podoba sfinteii bisericii, încă până va săvîrși și lucrurile să aibă și putere desăvîrșită asupra epitropului acela și pe tot anul făcënd socotelă să se arēte la Divan a se teorisi să se încheie și când epitropul acela nu va fi bun, să se alēgă altul a se pune în loc și atât acest Băluță cât și cei din urma lui ce se vor trage din nēmum celor adevărați ctitori, cari vor fi cu rudenia mai de aproape și vor fi mai vrednici, să aibă tot-deauna

slobozenie și putere a cercetă pre epitropul cel orînduit de urmază bine, cum și socotelile când le va face să se vadă întâiu de ctitor și apoi împreună să le ducă la Divan, iar alții să nu aibă vofe a se amestecă. Decî aceste cereri ale jăluitarului părăndu-mi-se că sunt cuviinciose, de se va găsi și de Măria Ta cu cale, să se dea și luminat hrisov de întăririle cele de jăluitar cerute, câte de Măria Ta vor fi primite.

Cere jăluitarul să se înnoiască de Măria Ta și milele ce au avut până acum prin hrisove, adecă să iea pe tot anul talerî 100 de la vameșii Craiovei, să scutescă la vremea oeritului oi 500, să ție lude 20 poslușnici cu pecetluituri după orînduiala vistieriei, să ție doi preoți, i un diacon, i un dascăl scutiți, să fie și scaun de carne scutit.

Maî cere jăluitarul a se maî adăogi și alți 10 scutelnicii său cât te veî milostivi Măria Ta, nefiind de ajuns cei două-deci pentru poslușanie.

Maî cere și pentru un purtător de grijă ce-l au, atât la slujbele bisericii, cât și pe alară, să fie și acela scutit și biserica i doi preoți, i diacon, i dascăl și purtător de grijă, să se scutescă dijmărit, i vinăriciū drepte bucatele lor.

Ci aceste cerute de jăluitar rămâne la milostivirea Măriei Tale.

Afără de acestea cere jăluitarul, ca aceia ce s'au sculat cu nedreptate asupra sf. bisericii de l'a purtat prin judecări și până a pus în mână hrisovele i odorele bisericii, i-a pricinuit multe cheltueli, cere și pentru acesta a se îndatora să-î plătescă acea cheltuială, care cheltuială ce o va luă de la aceia, o făgăduesce iarăși sfintei bisericii a fi pentru zidirea chiliilor ce maî sunt trebuinciose a se face negreșit, neavînd bolnavii loc a încăpea la acele făcute, ca cu acastă plată nu numai ajutorul trebuinței sfintei bisericii să se facă, ci și înfrînarea acestora și altora asemenea lor spre a nu se maî porni cu cugetare rea spre supărarea ctitorilor și a buneî întocmiri, care cerere a jăluitarului de cheltuială de va fi primită Măriei Tale se va da poruncă la d-lui caimacamul, i la d-lor cei-l-alți boeri divaniți să o cerceteze față cu pîriții și de nu vor avé vre-un cuvînt vrednic de împotrivire, să se facă îndestulare jăluitarului, seū să însciințeze Măriei Tale pricina.—1813, Iunie 14.

Vel Logofăt.

(Cod. LXXIV, pag. 39.)

140. Cartea schitului Găvanu din sud Buzău.

Dat'am domnësca noastră carte sf. schit Găvanu din sud Buzău unde se prăznuesce hramul adormirei prea sfintei de Dumneđeū născătore și pururea feciorei Maria și tuturor părinților călugărași, ce se află locuitorî la acest sfînt schit, ca să aibă a-și găsi lude șese omeni străini fără de pricină de dajdie, pre cari să-î aducă la d-lor Ispravnicii județului, ca să-î cerceteze și fiind străini cu adevărat, să le dea și adevărînțe pe numele și chipul lor, după care să li se dea și pecetluiturile Domniei Mele de la vistierie; spre a fi în pace și nesupărați, precum și ertați de tôte dajdiile și orînduelile; așijderea să scutescă de dijmărit i vinăriciū drepte bucatele schitului, pentru că acest sf. schit făcîndu-se cu milă de pe la creștinî și fiind la munte și pădure unde este cu anevoie hrana părinților călugărași,

aū avut mila acēsta atāt de la fraṭiī Domnī de mai nainte, cāt și de la Domnia Sa fratele Constantin Vodă Ipsilante, precum din cartea Domniei Sale, ce o vĕdum, cu lét. 1803 Aprilie 19, ne-am adevērit, ne am milostivit dar și Domnia Mea și nu numai i-am înnoit și i-am întărit mila acēsta, ce se arată mai sus, ci încă după rugăciunea ce ne-aū făcut, am adăogat și scutĕla oeritului pe drepte bucatele schitului, ca să aibă a scuti oī 250 de oierit. Drept aceea poruncim Domnia Mea, d-vóstră Ispravnicilor și altor zapciī, nimenī nici un fel de supĕrare să nu faceți peste cartea acēsta a Domniei Mele, spre a se puteă ajutoră călugărașiī la hrana și trebuințele lor; i saam receh gpd.—1813, Iunie 20.

(Cod. LXXVII, fila 138 v.)

141. *Cartea sfintei mănăstiri Ungureni pentru milele ce are.*

Dat'am domnesca nóstră carte sfintei și Dumneḑeescei mănăstiri, ce se numesce Ungureni, ot sud Buzĕū, unde este hramul sfintului și de minuni făcĕtorului arhanghel Michail, și părintelui egumen și tuturor călugărilor căți vor fi locuitori la acest sŭnt locaș ca să fie sf. mănăstire în pace, de dijmărit, de oerit, de vinăriciū și de alte dăjdiī și angariī câte sunt peste an în țĕra Domniei Mele, de nici unele val și băntuială să nu aibă; așiș-derea să aibă a ținĕ sf. mănăstire și lude lō omeni străini fără de pricină ca să fie pentru poslușania sf. mănăstiri, cari și aceia să fie în pace și ertați de tōte dăjdiile și orînduelile veri-câte ar eși peste an de la visteria Domniei Mele, pentru că acēstă milă aū avut'o sf. mănăstire, atāt de la alți frați Domnī de mai nainte, cāt și de la Domnia Sa rĕposatul Radu Leon Voevod, precum vĕdum și cartea Domniei Sale, cu lét. 7173 Aprilie 4. Drept aceea și Domnia Mea am înnoit și am întărit milele de mai sus arĕtate, ca să i se păzĕscă nestrămutat, și poruncim de obște nimenī întru nimic supĕrare să nu-i facă că așa este porunca Domniei Mele, i saam receh gpd.—1813, Iunie 19.

(Cod. LXXVII, fila 140 verso.)

142. *Hrisovul bisericei Cuciuc-Chioi.*

O datorie fiind și acēsta la ceī după vremi Domnī și oblăduitori de țĕri și de noróde, ca cele bine rînduite și închinatē de către ceī mai dinaintea Domniei-lor să le primĕscă și să le întărească, și mai virtos acele hărăziri ce sunt la Dumneḑeescile locașuri și biserici, atunci mai cu multă osîrdie urmĕză acēstă datorie, ca un lucru Dumneḑeesc și cuvios. Decī fiind-că prin hrisóvele fraților Domnī de mai nainte, precum din hrisovul Domniei Sale Alexandru Vodă Moruzi ce-l vĕdăiū cu lét. 1795 Maiū 15, vĕdum, că aū rînduit la sfinta și Dumneḑeiasca biserică *Cuciuc-Chioi* unde se cinstesce și se prăznuesce hramul sfintului slăvitului prooroc Ilie, ca să aibă a luă milă de aici din țĕră, câte talerī 100 pe an de la ocnă, cari bani să i se dea la 20 ale lunei lui Iulie, întru carele este sĕrbătórea și prăznuirea proo

rocului, și după evlavia ce avem către sfințele lui Dumnezeu lăcașuri, ne-am milostivit, și nu numai înnoim mila ce se cuprinde mai sus, ci încă mai adăogăm și alți taleri 100, ca să iea de acum înainte câte taleri 200 pe an de la ocne, la vremea cea orînduită, adecă la 20 ale lunii lui Iulie, spre a fi de ajutor sf. bisericii aceștia și spre pomenirea noastră și a părinților noștri. Drept aceea, rugăm și pre cei din urma noastră pravoslavnicii Domnii cărora le va dăruii Dumnezeu în urmă domnia ca să întărescă și prin chrisovele domniilor sale această rînduială a acestei milii ca să aibă de a pururea locașul acesta mîngăerăa și ajutorul acesta de la această țără de Dumnezeu păzită, am bine-voit Domnia Mea de am întărit chrisovul acesta cu însăși domnăscă noastră iscălitură și pecete, i cu credința prea iubiților Domniei Mele fi: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și d-lor cinstiți și credincioși boeri veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Vistier, pan Radu Golescu Vel Ban, pan Isac Ralet Vel Vornic de țera de sus, pan Grigore Ghica Vel Logofăt de țera de sus, pan Barbu Văcărescu Vel Vornic de țera de jos, pan Dumitrașco Racovița Vel Vornic al treilea, pan Istrate Crețulescu, Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu Vel Logofăt de țera de jos, pan Constantin Suțu Vel Hatman, pan Michalache Manu Vel Vornic de politie, pan Mihalache Suțu Vel Spătar, pan Constantin Vlahuț Vel postelnic pan Atanasie Hristopol, vel Logofăt al străinilor pricinii, pan Nestor Vel Clucer, pan Alexandru Mavrocordat Vel Căminar, pan Iordache Scanavi Vel comis și Ispravnic, pan Grigore Ghica, Vel Logofăt de țera de sus, și s'a scris chrisovul acesta la întâiul an dintru întâia domnie a Domniei Mele aici în orașul scaunului Domniei Mele Bucuresci, la anii de la nascerea Domnului nostru Isus Hristos 1813 Iunie 23, de Nicolae Logofăt de Divan.

144. *Cartea schitului Lainici din sud Gorj.*

Milostiv Bojiu Iă Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle vlahscoe. Da'am domnăscă noastră carte cuviosului Iosif Ieromonahul stareț cu 24 călugărași ot schitul Lainici sud Gorj, ca să scutască drepte bucatele schitului, stupi i rîmători de dijmărit, vinul de vinăriciū și oile ce va avé de oerit; așijderea să ție și lude 5 ômenii fără de pricină de dajdie scutiți și apărați de tôte dăjdiile și alte podveđi ce vor fi în țără, cu pecetluituri, după orînduiala vistieriei, ca să fie de poslușania și ajutorul schitului, pentru că acest schit aflându-se la loc pustiū în munți și fiind fără de nici un fel de acaret seū venit, neîmpărtașit cu vre-o milă domnăscă, se află petrecînd părinții în multă lipsă; de care aū venit cu jalbă către Domnia Mea, arătând lipsa și trebuința ce aū și plioforisindu-ne că jalba le este adevărată, ne-am milostivit și printr'această carte ce le dăm, îi miluim cu cele mai sus arătate; de care poruocim la toți căți se cuvine întocmai să fiți următorii și supărare împotriva să nu li se facă; i saam reech gpd.—1813, Iunie 23.

(Cod. LXXVII, fila 143 v.)

144. *Cartea schitului Ostrovul din sud Argeș.*

Fiind-că sfântul și dumnezeescul schit, ce se numește schitul Ostrovului din sud Argeș, unde locuiesc călugărițe se află într'un ostrov în mijlocul Oltului și despre toate părțile înconjurat de apă, de ori la ce parte de loc ar vrea maicile călugărițe a merge, tot cu luntrile caută a trece, și fiind acest schit de tot lipsit, fără de nici un venit de nicăeri și fără de oameni cu care să se poată ajuta la trebuințe și să aibă și maicile de hrana lor și de poslușanie, au avut milă prin chisove de la trecuții trați domni de lua din vinăriciu ce se chiamă Malul ot Râmnic sud Vâlcea, pe tot anul câte 200 vedre vin, însă vinul să aibă a-l plăti vinăricerii ce vor fi orînduiți acolo cu bani, vadra po bani 40, cari fac taleri 60 bani, 80, i 50 bolovană sare pe an de la Ocenele mari și lude 4 oameni străini pentru poslușania schitului, scutind și drepte bucatele schitului: oi una sută de oerit, iar domnia sa fratele Alexandru Vodă Moruz în létul 1795 arată, că vinăriciul dintr'acel dél Malul dându-se cu totul sfintei episcopii Râmnicului, unde vinăricerii domnesci nu avea amestec, au orînduit, ca taleri 66 bani 80 ce se face schitului a lua pe fie-care an vinăriciu, să-i plătescă orînduiții sf. episcopii Râmnic, acei ce vor strânge vinăriciul dintr'acel dél Malu, precum din sineturile domnesci ce le-am vădut Domnia Mea ne am adevărit. Decă și Domnia Mea milostivindu-ne înnoim și întărim domnesce milele acestea, ca să aibă a lua maicile de la acest numit schit în totă vremea acest vinăriciu nestrămutat; să aibă și acei 4 oameni străini luntrași ai schitului cu pecetluri, după orînduiala visteriei, spre a fi în pace și nesuperați de toate dăjdiile și orînduelile veri câte ar eși de la Visteria Domniei Mele peste an în țără; să scutască și de oerit oi 100, spre a fi sfântul schit de întărire și maicilor de hrană și chivernisela, iar Domniei Mele și părinților Domniei Mele vecinică pomenire; i saam receh gpd.— 1813, Iunie 27.

Cod. LXXVII fila 149.

145. *Chrisovul sf. biserici Dudul din Craiova pentru orînduiala și întocmirea ctitorilor, i pentru milele ce are.*

Fiind-că sfânta și Dumnezeasca biserică, ce se numește Dudul, din Craiova, unde se prăznuiesc hramul prea sfintei născătoare de Dumnezeu și pururea feciorei Mariei, la care se află și icóna prea sfinției sale făcătoare de minuni, s'au zidit din temelii ei de răposatul Hagi Gheorghe i de către clucerul Constantin Fotescu, înzestrându-o fieș-care cu ce au voit, dar însă cea mai silință spre întemeerea și spre buna podăbă sfintei biserici i-au fost din partea hagiului, după care s'au îndemnat și alții de au dat dăni, la care sf. biserică se află și chiliile de primirea celor bolnavi, cari năzuesc la sf. icónă pentru tămăduire, având cei scăpătați hrana și odihna lor, din veniturile sf. biseicii, și Clucerul Constantin Fotescu murind, soția lui, Clucerăsa Maria Fotésca, despre o parte desghinase cele mai mici moșii ale bisericeii pe séma casei sale, pe altă parte ămbă ca și biserică

să o închine la sf. episcopie și pentru aceste pricinî pornindu-se Hagi Gheorghe cu jalbă, a scos moșiile bisericeî și prin zapisul ce a dat Clucerésa Fotésca la lét 1781 Februarie 10, adevărit de obraze vrednice s'aũ dat legat a fi tot-deauna biserica slobodă neînchinată nicăeri, cuprindẽdu-se și alte legăturî spre folosul sfintei bisericeî; cum și prin alt zapis la lét. 1784 Ianuarie 30, ce l'aũ dat tot Clucerésa Fotésca la mâna lui Zamfirache biv III Logofet, fiul numitului hagiũ, mai mult aũ întãrit legăturile dintãiu, luãnd numitul Zamfirache, epitropia sf. bisericeî, care zapise și alte bune întocmiri s'aũ întãrit și prin chrisovele Domniei Sale rãposatului Michaiũ Vodã Suțu ce-l vãdum, cu lét. 1785 Aprilie 21, precum și rãposatul Hagi Gheorghe, prin diata sa ce o vãdum, cu lét. 1786, Maiũ 24, întocmesce orĩnduelile sfintei bisericeî cum aũ să fie și îndatorézã pe moștenitorii lui a fi cu durere pentru sf. bisericeã, orĩnduind pre cititorî și epitropii lor a avea tot-deauna căutarea bisericeî, nelãsãnd a se supune unde-vași; iar în trecuta rãzmeriță murind Zamfirache ctitorul, aũ rãmas fiul sãu Tudoran armașul epitrop și îngrijitor, și peste un an murind și Tudoran armașul aũ rãmas nevasta lui cu patru copii nevirstnici și fiind și multe nevoi în partea locului ale rãzmiriței, cu tôte că odorele bisericeî se aflã sigurip-site de Tudoran, dar cele-lalte tôte s'aũ ars și s'aũ prãpãdit când aũ gãsit mijloc alții strãini a se face ctitorî, luãnd întru ajutorul lor și pre un ginere al Foteaschi și în Craiova aflãndu-se un Bãluță neguțãtor, om cinstit care ține în cãsãtorie pe fiica lui Zamfirache ctitorul bisericeî, aũ eșit cu dava din partea ctitorieî rãposatului hagiũ, împotriva celor ce erã a se face ctitorî și prin judecatã i-aũ depãrtat, luãnd asupra-și chrisovele i alte sineturî ale sf. bisericeî, cum și îngrijirea și purtarea de grijã a bisericeî și de loc s'aũ apucat de aũ fãcut opt odãi i o pivniță, fiind cele vechi sticcate cu totul, care acest Bãluță viind cu jalbã la Domnia Mea, arãtãndu-le tôte acestea și cum că el nu primesce a fi cu îngrijirea sf. bisericeî pãnã în sfirșit, ci numai pãnã va face și va drege cele sticcate, aũ cerut de la Domnia Mea, ca prin chrisov să întãrim orĩnduelile sfintei bisericeî, și orĩnduindu-l la d-lui Vel Logofetul de la țera de sus de aũ cercetat tôte sineturile cu amãruntul, prin anaforã de la 14 ale acesteî luni ne-aũ fãcut arãtare pe larg de tôte, și cum că s'aũ cunoscut în faptã buna cugetare a acestui Bãluță neguțãtorul și cererile ce aũ fãcut el, judecãndu-le și gãsindu-le drepte și primite, le-am întãrit și Domnia Mea, carele ca să se pãzescã tot-deauna cu nestrãmutare le arãtãm și noi printr'acest domnescul nostru chrisov, adicã rĩnduelile ce sunt coprinse în chrisovul rãposatului Domn Mihaiũ Vodã, prin care întãresce zapisul Foteaschi i rĩnduelile ce sunt prin diata rãposatului Hagi Gheorghe le întãrim a se pãzi întocmai cu nestrãmutare și ca să se pãzescã de cei din urmã cum și ctitorii, cei ce vor fi mai vrednici să vadã de se pãzesc rĩnduelile cele întocmite și ca să nu gãsescã mijloc alții a strãmutã dintr'aceste întocmiri dupã cererea lui Bãluță, orĩnduim ca epitropii mari să fie apurarea și nestrãmutați cei ce vor fi caimacamii și boerii divaniți halea, adicã d-lui caimacam și d-lor boerii divaniți, și Bãluță să alãgã unul din tagma neguțãtorescã care va fi cu frica lui Dumneșeu și cu ipolipsis, pre care să-l arãte la d-lui caimacamul și la d-lor boerii divaniți și d-lor să orĩnduiascã și plata ostenelei din venitul sf. bisericeî, aceea ce d-lor vor gãsi cu cale, cari epitropii în cãt va avẽ Bãluță jãluitarul

vietă să fie ascultător și de dînsul, ca unul ce are împărtășire de ctitorie cu soția, și ca unul ce are rîvnă pentru întemeerea sfintei biserici; încă până va săvîrși lucrurile să aibă și putere desăvîrșită asupra episcopului acela și pe tot anul făcînd socotela, să se arête la Divan a se teorisi să se închee și când episcopul acela nu va eși bun, să se alégă altul a se pune în loc și atât acest Băluță, cât și cei din urma lui, ce se vor trage din nêmul celor adevărați cititori, cari vor fi cu rudenia mai de aprôpe și vor fi mai vrednici, să aibă tot-deauna și slobodenie și putere a cercetă pre episcopul cel orînduit de urmază bine, precum și socotelile când le va face să se vadă mai întăi de ctitori și apoi împreună să le ducă la Divan iar alții să nu aibă voie a se mestecă; aceste dar bune întocmiri poruncim ca apurarea să se păzescă cu nestrămutare, și osebit, această sf. biserică, avînd și mili domnesci, precum din chrisovele ce vêdum ne-am adevărit. Drept aceea și Domnia Mea după evlavia ce avem către sîntele lui Dumnezeu lăcașuri, iar mai virtos către această biserică ce ne este sciută și nouă, ne-am milostivit și nu numai înnoim și întărim milile ce au avut, ci încă și adăogire facem, precum mai jos se vede; să iea pe tot anul de la vama Craiova câte taleri 100 de la vameși; să scutescă la vremea oeritului oi 500; să ție lude 30 de poslușanie, însă 20 ce au avut și 10 ce i s'au adăogit, pre cari să-i cerceteze d-lor Ispravnicii și fiind străini să le dea adevărite pe numele și chipul lor, după care să li se dea și pecetlurile Domniei Mele, ca să fie în pace și ne supărați de tôte dăjdiile și orînduile verii câte ar eși de la Vistierie, și să ție un scaun de carne în orașul Craiovei scutit și apêrat de vamă, de erbărit, și de tôte alte angariii ce dau alte scaune; să ție și doi preoți, i un diacon, și un purtător de grijă scutiți și apêrați de tôte, însă preoții i diaconul de ploconul episcopesc i de banii școlilor și de orî-ce dări vor eși pe preoți, cum și dascălul i purtătorul de grijă să fie apêrați de tôte dăjdiile țerii și de alte orînduile, să scutească de dijmărit i vinăriciū, atât biserica i acei doi preoți, i diaconul i dascălul și purtătorul de grijă drepte bucatele lor; și pentru ca să se păzescă tôte acestea ce se cuprind mai sus cu nestrămutare, am adevărit chrisovul acesta cu însăși domnescă noastră iscălitură și pecete i cu credința prea iubiților Domniei Mele fili Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și d-lor cinstiți și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu, Vel Vistier, pan Radu Golescu Vel Ban, pan Isaac Ralet Vel Vornic de țera de sus, pan Grigorie Ghica Vel Logofet de țera de sus, pan Barbu Văcărescu, Vel Vornic de țera de jos pan Dumitrașcu Racoviță, Vel Vornic al 3-lea, pan Istrate Crețulescu Vel Vornic al 4-lea, pan Iordache Slătineanu Vel Logofet de țera de jos, pan Constantin Suțu Vel Hatman, pan Mihalache Manu Vel Vornic de politie, pan Mihalache Suțu Vel Spătar, pan Constantin Vlăluț Vel Postolnic, pan Atanasie Hristopol Vel Logofet al străinelor pricinii, pan Nistor Vel Clucer, pan Alexandru Mavrocordat Vel Căminar, pan Iordache Scanavi Vel Comis, și Ispravnic, pan Grigorie Ghica Vel Logofet de țera de sus; și s'au scris chrisovul acesta în anul dintăiū dintru întăia domnie a Domniei Mele aici în orașul scaunului Domniei Mele, Bucuresci, la anii de la nascerea Domnului nostru Isus Christos, 1813, Iunie 25, de Nicolae Logofet de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 143 v.)

146. *Chrisovul mănăstirei dintr'un lemn, sud Vâlcea.*

Sfintei și dumnezeescei mănăstiri, ce se numesce dintr'un lemn, sud Vâlcea, unde se cinstesce și se prăznuiesc hramul născerei prea sfintei stăpânei noastre de Dumneșeu născătoare și pururea feciōrei Mariei și tuturor maicilor călugărițe câte se vor află locuitoare la această sfântă mănăstire, ca să fie sfintei mănăstiri milă de la Domnia Mea, talerî 100 de la Visteria Domniei Mele, cari banî să aibă a-î lua în toți anii de la Visteria Domniei Mele pentru trei sute obrōce grău ce a avut milă cu chrisōve de la toți răposaii Domnii, de la Clucerul de jignițe, iar în urmă pentru mai buna înlesnire s'a socotit și s'a întocmit, ca să li se dea pentru acest grău acești banî gata de la Visterie; și iar să fie sfintei mănăstiri milă de la Domnia Mea, mertic de sare în natură de la Vel Ocnă, bolovanî mari 200, să aibă a lua călugărițele această sare în toți anii de la gura ocnii în vremea când ieau și alte mănăstiri ce au milă, să o ducă să o vină unde vor vrea fără de vamă și fără de iumbruc și fără de totă cheltuiala ce va ave sarea; și iar să fie sf. mănăstiri milă de la Domnia Mea din vinăriciul domnesc ce se ia din dēlul Slatinei, să aibă a lua sf. mănăstire din Dēlul de jos, ce ține din dēlul Slatinei însă de la vinăriceri 300 de vedre, și iar să fie sf. mănăstiri milă de la Domnia Mea tot vinăriciul de la satul Pietrari sud Vâlcea, veri cât s'ar află, să aibă a lua sf. mănăstire acest vinăriciū de la tot omul, după obiceiū, precum va fi luat în alți ani trecuți; și iar să fie sf. mănăstiri milă de la Domnia Mea șecede lude scutelnici, cari aceștia să fie în pace și ertați de sferturile Visteriei ce sunt obicinuite a eși peste an în țeră, ori cu ce nume vor eși seū cu peceți, sâū fără peceți, pe cari acești lude 10 să i aibă la poslușania și trebile sf. mănăstiri, cărora poruncim dumi-tale Vel Vistiere, ca după orînduiala Vistieriei să le daș pečetluitarile Domniei Mele la mână, spre a fi în pace și nesuperați de ori-ce dări și orîndueli ale țerii ce vor fi după vremi pe locuitori și pe alți de obște, ca să fie sfintele mănăstiri de ajutor și de întărire fiind în partea muntelui la loc cu anevoie de hrană. Așijderea să scutescă sf. mănăstire și de oerit oi 150; și iar am mai făcut Domnia Mea milă cu această sf. mănăstire, ca să aibă a ține cinci preoți și un diacon scutiți, anume popa popa popa și un diacon cari să fie în pace și ertați de tōte dăjdiile, orînduelile ce se pun pe preoți peste an de la Visteria Domniei Mele, de nici unele nici un val, nici o bân-tuială să nu aibă, nici de către prea sfinția sa metropolitul țerii, nici de către părintele episcopul Rîmnicului, nici alt de către nimeni cu nici un fel de cuvînt sa nu se supere, măcar și când vor da și alți preoți scutiți vre-o ajutorință, aceștia și atunci să fie nebântuiți, ci apururea hotărîm să-și aibă apărarea lor; încă să aibă a scuti drepte bucatele lor de dijmărit, stupi i rimători 200, i de vinăriciū vedre trei sute, însă această sumă la toți preoți i diaconul ce se arată mai sus, pentru că aflându-se numiți preoți năpristan cu sfințele slujbe la amēdouē sf. bisericii de la acesta sf. mănăstire, unde se află minunata icōnă a prea sfintei de Dumneșeu născătoare a avut aceste milă din vechime. Decî învrednicindu-ne Domnul Dumneșeu cu domnia acestei pravoslavnice țeri rumânesce, și după evlavia ce avem către sfințele lui Dumneșeu lōcașuri, mai virtos către această sf. icōnă

făcătoare de minuni, ne am milostivit și printr'acest cinstit și bine închipuit chrisov al Domniei Mele ce îl dăm, îl înnoim și îl întărim milele ce au avut atât de la răposații Domnii de mai înainte și de la cel-l-altii frații Domnii din urmă, precum din chrisovul Domniei Sale fratelui Constantin Vodă Ipsilant, ce l vedum, cu létul 1803 Septembre 29, ne am adevérit. Poruncim dar ca toate milele de mai sus arătate, să aibă a și le lua sf. mănăstire pe deplin, cum și preoții iarăși de nimenea să nu se supere întru cât se cuprinde mai sus, încă și când ar da alți preoți cu cărți domnesci și chrisove scutiți, iar ei să nu fie superați. De care poruncim Domnia Mea și d-vastră Ispravnicilor de prin județe, i molife'or văstre protopopilor, i voue dijmarilor i vinăricerilor, i oerilor și tuturor de obște slugi vlădiceșci, i episcopesci, ce veți fi orânduți cu aceste slujbe, vedând chrisovul acesta al Domniei Mele, toți să aveți a vă feri de casele numiților preoți, i a diaconului și de bucatele lor, nimeni nici o supărare peste porunca Domniei Mele să nu faceți; și am adevérit chrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele, Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod, i cu credința pre iubitorilor Domniei Mele fii: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și d-lor cinstiți și credincioși boeri veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Vistier, pan Radu Golescu Vel Ban, pan Constantin Vlahuț Vel Postelnic, pan Isaac Ralet Vel Vornic de țera de sus, pan Barbu Văcărescu Vel Vornic de țera de jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Vornic al treilea, pan Istrate Crețulescu Vel Vornic al patrulea, pan Grigore Băleanul Vel Logofet de țera de sus, pan Iordache Slătineanu Vel Logofet de țera de jos, pan Constantin Suțu Vel Spătar, pan Grigore Ralea Vel Hatman, pan Mihalache Manu Vel Vornic de politie, pan Atanasie Hristopol Vel Logofet al străinilor priciți, pan Nestor Vel Clucer, pan Aleco Mavrocordat Vel Căminar, pan Iordache Slătineanu Vel Comis; iar Ispravnic pan Grigore Băleanu Vel Logofet de țera de sus; și s'a scris chrisovul acesta la întâiul an dintru întâia domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunului Domniei Mele Bucuresci, la anii de la zidire 7321 iar de la spăsenie 1813 Iulie 25, de Răducanu Poenaru, biv Vel Sluger condicar.

(Cod. LXXVII, fila 166 verso.)

147. *Chrisovul sfintei episcopii Rîmnicul.*

Oblăduitorii Domnii cărora de la Dumneșu li se încredințază țerile și eparhie întru stăpânire, datorie netăgăduită au, ca și prin cuvânt și prin faptă creștinescă, să cinstescă și să mărescă slava bisericii lui, dintru care isvoresc darurile și blagosloveniile, care și pe Domnii îi fac fericiți și norociți și pentru cele ce ar înțelege și ar cunoșce că ar fi spre folosul Dumneșescelor locașuri, se cade să le orînduiască și să le întărescă, ca să le pue și după petrecania acestor vremelnice nume, nemuritoare și pomeniri vecinice. Drept aceea și Domnia Mea, acum după ce ne-au miluit Domnul Dumneșu cu domnia acestei pravoslavnice țeri rumănesci, însciințându-ne pentru sfînta și Dumneșiasca episcopie a Rîmnicului, din sud Vâlcea, la care se cinstesce și se prăznuiesce hramul sfîntului marelui Ierarch și de

minuni făcător Nicolae arhiepiscopul de la Miralichia, unde se află păstorind iubitorul de Dumneșeu Sfinția Sa părintele episcopul Chir Galaction, am dat ca să fie sfinței episcopii milă de la Domnia Mea; să ia vinăriciū de la toți omenii cei ce vor avea vii pe moșia sfinței episcopii și plătesc vinăriciū, însă din dëlul satului Dêlulului Mueresca de sus, i de jos, și din dëlul Păușescilor i Măglașul, care vinăriciū este închinat sf. mănăstirii Ezerul metohul sf. episcopii, și din dëlul Troianul i Bogdănescii, i Malul, i Copăcelul, i din dëlul Drăgășanilor, i Dobrușa i Călina, i Zevediniș și Gogoșeniș cât ține moșia sf. episcopii ot sud Vâlcea, i de la 17 omeni orășeni din târgul Râmnic, i din dëlul Opricenii, i Ogrinul sud Argeș, i din dëlul Brădescilor, i al Brădicenilor, i din dëlul Stolojalarilor, i din dëlul Stolojanilor, i din dëlul Racovei și al Rasovei sud Gorj și din dëlul Taomiresci, câte cincii bani de vadră și pârparul, după obiceiū, iar vinăriceriū domnesci întru nimic să nu aibă a face sau a se amesteca la acești cincii bani, pentru cari la vremea vinăriciului să aibă sfința sa iubitorul de Dumneșeu episcopul a orîndui omeni din partea sfinței episcopii, să mērgă să scrie vinăriciurile din dëlurile ce se numesc mai sus și să ia și toți banii vinăriciului, ce se numesc mai sus din dëlurile acestea pe deplin, de la dajnicii ce plătesc vinăriciū. Așiderea să ia pe tot anul de la ocne bolovanii sare 500, cum și la vremea oeritului să aibă a scuti oi una mie cincii sute și să nu se supere de către oeri. Deosebit și tērgul ce se face pe moșia episcopiei, la Rîurenii sud. Vâlcea, într'un an odată, la opt zile ale lui Septembrie, în ziua născerei născătoarei de Dumneșeu și pururea feciōrei Maria, care tērg ține zile . . . i tērgul ce este obiceiuit a se face la Drăgășanii tot pe moșia episcopiei pe fieș-care sēptemână odată Duminecă, la aceste tērguri să nu aibă a face nici vameșii domnesci întru nimic, nici ierbarii, nici cotarii, precum nici Ispravnicii i alți slujbași domnesci și boeresci, ci și vama și erbăritul, cum și toate alte obiceiuri ce urmēză la aceste tērguri, să le aibă și să le ia sf. episcopie, fără de a se amesteca alt cinevași la ori-ce și să nu fie volnic nimenii la zilele tērgurilor a vinde vin și rachiū făr'de scirea omului ce'l va avea sf. episcopie. Să aibă sf. episcopie și scutelnicii ce 'i-au avut până acum, adecă peste lude 50 ce are sfinția sa episcopul, în catastihul vistieriei, să ție și alți lude 20 pentru trebuința sf. episcopii; osebit să ție și lude 75, însă lude 20 făr'de pricină de dajdie și lude 55 streinii, pe cari găsindu'i, să'i cerceteze d-lor ispravnicii județului, dupe orânduială cărora dându-li-se adeverințe pe numele și chipul lor, să li se dea și pecetluituri de la vistieria Domniei Mele, spre a fi în pace și nesuperați de toate dăjdiile și orînduelile vistieriei; așiderea să mai ție și lude 60 streinii, cu ruptore de la vistieria Domniei Mele, să dea pe an de lude pe talerii opt, însă jumătate din bani să'i dea la sf. Gheorghe și jumătate la Sf. Dimitrie, iar mai mult să nu fie superați de alte orîndueli și podveși, ce vor eși pe an în țără; cum și șese scaune de carne să ție în orașul Craiovei scutite și apērate de fumărit, de erbărit, de vamă și de toate dările ce sunt pe alte scaune; să mai ție și alte două scaune de carne, asemenea scutite, la Râmnic sud Vâlcea, care le-au avut aici în Bucuresci, și de aici rădicându-se s'au rînduit a le ține acolo; care aceste milii și orîndueli, ce se arată mai sus, le-au avut sf. episcopie, atât de la alți frați domni de mai înainte, cât și de la domnia sa fratele Constantin

Vodă Ipsilant, precum diŃ hrisóvele domniei sale, ce le vęđum, ne-am adeverit. Deci invrednicindu-ne Domnul Dumndeű cu domnia aceștii pravoslavnice țeri rumănesci ne-am milostivit de am innoit și am întărit milile acestea, ca să se păzească nestrămutat. Rugăm dar și pe alți frați domni, cari în urma noastră se vor invrednici a fi domni și oblăduitori aceștii creștinesci țeri, să bine-voiască a înnoi și întări aceste milii, ca și ale domniilor sale milii și faceri de bine să fie în urmă de alții ținute în sémă. Și am adeverit hrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele Iw Ioan Gheorghe Caragea și cu credința prea iubiților Domniei Mele fi: Gheorghie Caragea voevod, Constantin Caragea voevod, martori fiind și d-lor cinstiți și credincioși boeri veliți ai Eivanului Domniei Mele pan Constantin Filipescu Vel Vistier, pan Radu Golescu Vel Ban, pan Constantin Vlăhuța Vel Postelnic, pan Isaac Ralet Vel Vornic de țera de sus, pan Dumitrașco Racovița Vel Vornic al treilea, pan Istrate Crețulescu Vel Vornic al patrulea, pan Grigorie Băleanu Vel Logofet de țera de sus, pan Constantin Suțu Vel Spătar, pan Grigorie Ralea Vel Hatman, pan Mihalache Manu Vel Vornic al politiei, pan Atanasie Hristopol Vel Logofet al streinelor pricinii, pan Nestor Vel Clucer, pan Alexandru Mavrocordat Vel Căminar, pan Iordache Scanavi Vel Comis, și ispravnic facerii hrisovului acestuia, pan Grigorie Băleanu Vel Logofet de țera de sus; și s'au scris hrisovul acesta la anii de la zidirea lumii 7321, iar de la domnul Dumneű și mântuitorul nostru Isus Iristos 1813, de Răducanu Poenarul biv Vel Sluger, condicarul divanului, în luna lui Iulie în 29 de zile, la înteiul an dintru întâia Domnie a Domniei Mele, aici, în orașul scaunului Domniei Mele București.

148. *Iw Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemb. Vlahscoie*

De vreme ce Iustina proin starița încă nici până acum nu ș'au paradosit socoteala acestui schit după porunca Domniei Mele ce este dată, precum nici la Sf. Mitropolie vre-o socotelă n'au lăsat, după pliroforia ce ne dă D-lui Vel Logofetul de țera de jos printr'această anafora, orînduim pe sluga. Logofetel de divan, să mergică la numitul schit Viforita din sud Dâmbovița și să îndatoreze pe pîrita ași paradosi curată socotelă, atât de venitul i cheltuiala schitului în diastima stăreției sale, cât și totă zestrea schitului, și făcend două catastișe după orînduială, iscălite atât de pîrita cât și de cea de acum starița, pe unul să'l lase acolo, iar pe celălalt să'l aducă aici, ca să stea în păstrare la sf. mitropolie.

Vel Logofet.

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale ce mi se da la acastă jalbă a Glicheriei starița de la schitul Vilorita, următor fiind, am făcut cercetare pentru

socotela acestui schit de a se afla la sf. Metropolie, și după pliroforia ce mi-au dat preaosfinția sa Părintele Metropolitul, fac arătare Măriei tale că Iustiana proin stariță a numitului schit, fiind fost venită în trecutele zile aici spre darea socotelei și vedând că se înmulțesce zmeduiala ciumei, a cerut voie de la prea sfinția sa ca să se ducă la Tîrgoviște și de acolo făcându-și socotela și catastih îl va trimite prea sfinției sale, sau însăși îl va aduce; dupe a căruia rugăciune dându-i-se voe s'au și dus, și până acum nici socotela au trimis, nici ea au venit, iar nu că prea sfinția sa 'i-au dat voie a merge la schit înapoi, precum printr'acéstă jalbă starița de acum arată, și de cercetare și urmare nu lipsiū a face măriei tale arătare.—1813, August 19.

Iordache Slătineanu Vel Logofăt.

149. *Instrăinarea ruinelor de la Têrgoviște.*

Iw Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospod. zemle vlahiscoe. — De vreme ce de pe arătarea ce ne fac orînduiții boeri veliți printr'acéstă anafora, ne dau pliroforie că acele surpături de ziduri ot Têrgoviște împreună cu locul lor, nu sunt de nici o trebuință, nici domniei, nici țerii, ca nisce lucruri dar domnesci și slobode ce sunt bine-voind Domnia Mea le hărăzim împreună cu locul lor, dumné-lui Vel Vornicului Isaac Ralet ca să-î fie moșie stătătore și ohavnică dumné-lui și clironomilor dumné-lui în veci, iar biserica domnescă cu loc de patru stânjeni în lat de jur împrejur, are a rămânea slobodă și tot cu aceeași orînduială și numire ce a fost până acum, fără numai atâta osehire facem, ca dumné-lui numitul boer să aibă epistasia veniturilor acestei biserici, îngrijind de a se strînge de eclesiarhul cel după vremi, tôte pe deplin și la vremea lor, după care se fac și să se împlinescă tôte trebuințele bisericii pe deplin, cu bună orînduială, spre podoba bisericei și pe tot anul să iea eclesiarhului socotela de venit i de cheltuială ca să nu se urmeze vre-o risipă și rea economie la venit, care socotela să fie dator și dumné-lui a o arêta stăpânirei, ca să fie sciută și într'acést chip să se urmeze epistasia și îngrijirea veniturilor acestei biserici și de către clironomi dumné lui. Drept aceea poruncim dumitale Vel Logofete de țera de sus, să se facă hrisovul Domniei Mele, atât pentru hărăzirea acelor surpături de ziduri împreună cu locul lor la dumné-lui numitul boer, după mijlocul ce s'a çis mai sus, i pentru orînduiala bisericii iarăși după coprinderea de mai sus arêtată, cât și peste milele ce are biserica, ca să le aibă și de acum înainte nestrămutat.—1813 Septembrie 3.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Prea înălțate Dómne,

Dumné-lui Vel Vornicul Isaac Ralet, prin anafora de la 23 ale acestei luni a arêtat Înălțimei Tale, că în orașul Têrgoviște sud Dâmbovița, sunt nisce surpături de ziduri ce au fost odinióră curte domnescă, făcută de răposatii întru fericire domni ai țerii, iar acum este a Înălțimei Tale, ca

un domn și oblăduitor ce te afli pe pământul acestei țări, însă surpăturile acelea de ziduri sunt cu totul netrebuincioase, rămâind a fi numai pentru încuibarea păsărilor sălbatice, iar locul curței poate să fie de oșești-ce trebuință, însă nu fără grea cheltuială spre a se curăți întâiu și apoi să se facă vre-o zidire din nou, care aceste surpături nici odinioară n'au fost de trebuință nici pentru prea luminații domni, ce au statut după vremi ai țerei, nici pentru vre-o trebuință a locului, fiind de toți derăpănată și de nici o trebă; ca un lucru dar netrebuincios, care nici a adus, nici poate aduce vre-un folos, după volnicia și puterea ce ai Înălțimea Ta asupra lucrurilor domnesci, spre a dărui ori-ce și ori la cine vei găsi cu cale, a luat și d-lui plecată îndrăsnelă și aflându-se însărcinat cu grea familie și neavând nici moșie, nici alt loc unde-va afară, ca să-și facă pentru pază și scăpare la o vreme de nevoie, cum este acesta de acum năprasnică bătă și se roagă Înălțimei Tale, să i se hărăzescă aceste surpături de ziduri cu locul lor, spre a-și face locaș, să-l aibă la vreme de trebuință; unde fiind-că este și biserică veche domnescă, iarăși se roagă, să se întărescă prin luminat chrisovul Înălțimei Tale milele și veniturile ce va fi având această sfântă biserică, spre a se putea ține în stare bună după cuviință; la care anafora ni se dă luminată porunca Măriei Tale, că atât pentru slujbele, cât și pentru bătrânețele d-sale, se cuvine în adevăr a se împărtași de un acest fel de har și ajutor domnesc; pentru aceea ne poruncesc Înălțimea Ta, ca adunându-ne cu toții la un loc, să chibzuim cererea ce face dumné-lui de nu are vre-o zăticnitore pricină spre a o dobândi și să arătăm Domniei Tale prin anafora. Următorii fiind luminații porunci, ne-am adunat la un loc și făcând chibzuire arătăm Înălțimei Tale, că acele surpături de ziduri nu sunt de nici o trebuință, nici domniei, nici țerei, nici au vre-o pricină zăticnitore și ca un domn al țerei, după pilda altor trecuți luminați domni, ce au dat și au asferosit din lucrurile domnesci, ori la cine au voit și au rămas bune date, ai totă volnicia, de vei bine voi a hărăzi d-sale aceste surpături de ziduri cu locul lor, unde să și potă face și d-lui vre-un locaș pentru trebuința familiei la întâmplări de vremi ca acestea și după încetarea Înălțimei Tale vei avea Înălțimea ta și vecinica pomenire, înnoindu-se prin luminat chrisovul Măriei Tale și milele ce va fi având biserica acestor ziduri, ca luând dumné-lui acele mili, să poarte de grijă a se ține biserica în stare bună și a se scrie la sfântul jărtfelnic prea fericit numele Măriei Tale și a tot luminat némului Măriei Tale, ca să se pomenescă pururea neconținut la sf. jărtfelnic.—1813, August 26.

Constantin Filipescu Vel Vistier, Radu Golcsu Vel Ban, Barbu Văcărescu Vel Vornic, Grigorie Băleanu Vel Logofăt.

(Cod. LXXVI, pag. 669.)

150. *Hrisovul sf. mănăstiri de la ostrovul Patmo.*

Cei ce sevrșesc bunătățile cele de suflet folositoare și plăcute lui Dumnezeu, nu numai în viața acesta se laudă și se bine-cuvinteză, ci și după petrecania lor le rămâne numele numuritoare întru pomenire vecinică și

sufletele lor în locașurile dreptilor se învrednicesc; multe bunătăți sunt dar cu care pôte a dobândi nescine a sa mântuință, iar cea mai mare este milostenia ce se face nu numai la săraci și la scăpătați și mai virtos la sfințele lui Dumnezeu locașuri. Drept aceea, fiind că și știinta mănăstire de la ostrovul Patmo, la care se cinstesc și se prăznuesce hramul sf. Apostol și de Dumnezeu cuvântătorul Ioan Evanghelistul, unde se află și școlă de învățătura cărței elinesci, care mănăstire aflându-se în scăpătaciune și lipsă, mai virtos încă fiind starea acestei mănăstiri la loc cu nevoie și a hranei părinților de acolo, au avut milă de la frații domni de mai înainte prin hrisóvele ce le vedum, ca să ia pe fieș-care an de la cămărașii ocnelor câte taleri 60. Așijderea să ia și vinăriciū câte 2 bani de vadră și pârparul după obiceiū, ale cărora nume sunt acestea: Jidovul cu Măgureții cu Linteniū, Gicideniū, Malul Spart, i Lăcustenii de jos, i Lăcustenii de sus, Sadova din plasa Dumbrăveni, Șâmneac, Ohaba, Mierea, Ócheșul, Turburea, Șipotul, Bulbuceni, Spasii, Ulmetul, Slăbuța, Văluța, Soceniū, Tâlpașul din plasa Hamaradei, în care acéste popóre, măcar că vinăricerii domnesci făcuse osebite cu alte nume, adecă la poporul Șâmneacul au numit Șâmneacul de jos și Șâmneacul de sus, și în Lăcustenii de sus puind și Brănețul i Lăcustenii de jos, Giorocul și în Măgureț puind Danețul și Lumașul, dar s'a făcut cercetare prin judecată și cu anafora întărită s'a îndreptat, dându-se mănăstirei a lua vinăriciū și dintr'acele numiri noue cum au luat mai înainte, fiind din coprinsul popórelor sale ce au avut; pentru care la vremea vinăriciului orînduitul om din partea mănăstirei, să amble cu vinăricerii domnesci împreună, ca să scrie tot vinăriciul dintr'aceste numite popóre, și făcând două catastișe asemenea, iscălite și de vinăricerii domnesci și de omul mănăstirei, să ié partea sa deplin, din care taleri 100 să se dea de către egumeni pe tot anul la biserica ce se numesce Isvorul vieții, unde locuesc maici călugărițe, iar cei-l-alți să-i cheltuiască la dresul mănăstirei, i la dresul școlei de acolo de la Patmo și la hrana și trebuința ucenicilor, cari se nevoesc pentru învățatură la acésta școlă, și osebit și răposatul hagi Dumitrache Papazoglu, carele din a sa cheltuială și osteneală zidind hanul din potriua sf. Gheorghe vechiū, pe locul său ce il are luat cu schimb și iarăși din agonisita cumpărând 28 pogóne vie în calea Negovanilor sud Saac cu pămîntul lor i alte 16 pogóne vie în Valea mieilor, tot într'acel județ, iarăși cu pămîntul lor și fiind-că și-a petrecut viața într'u necăsătorie, fără de a-i rămânea clironomi din trupul său, și-au făcut rîndueli de au împărțășit pe rudele sale prin diată în scris, care acele rîndueli s'au întărit și prin hrisóve domnesci orînduind și pe clironomi s'ei în ce chip au a urma, iar mai în urmă s'au întărit acele întocmiri ale sale și cu carte i legături de la prea fericitul patriarh al Țarigradului, în care întocmiri legă și hanul cu viile a da etision pe an la ostrovul Patmo câte taleri 410, cari să se împartă precum prin diată (dice a sa, și prin numitele hrisóve și întăriri se coprind, și osebit alți taleri 100 rînduesce a se da, însă taleri 50 la sf. mormînt și alți taleri 50 la Sina-ros, precum acésta au dat'o și în scris acolo la numitele locuri, și pentru numitul han cu viile are întocmire făcută, cum să urmeze și clironomiū lui, ca să se pótă ținea în starea lor cea bună și a se trimete pe tot anul nezmintit acel etision, care faptă bună a răposatului hagiū și ajutorul ce face la acele locuri cuviin-

cióse, vedënd-o frații domnii de mai înainte noastră pe lângă întăririle ce au dat prin hrisóvele domniilor-sale cari s'au vedut și de Domnia Mea spre a se pázi întocmirile rēposatului hagiú, au orínduit și aceste milii, adicá fumáritul a tuturor práváliilor hanului, stríngēndu-se sá se trimetá la Patmo împreuná cu cel-lealt etision, iar fumarii domnesci sá nu se amestece, și numitul rēposat hagiú nu numai a avut privilegiul neamurilor fiind aședat la orínduiala boerilor de neam, ci încă și când ar da alții ajutorințe și ímprumuturi el era apárat și clironomií lui asemenea sá fie apérați, i hanul sá fie nedajnici de ori ce dări și angarií, sá scutéscá și vináriciú, i dijmárit drepte bucatele hanului și ale acelor trei clironomií ai sēi, ce lasá; așijderea și purtátorilor de grijá ai hanului, anume Dimitrie sin Anastase și Dimitrie Petco sá fie nedajnici, scutind și dijmárit i vináriciú drepte bucatele lor; asemenea și douē pivnițe ale hanului sá fie scutite de fumárit, de cáminárit, de vamá, de vinul domnesc, i de ortul vátășesc și de tóte ori-ce angarií și dări vor fi pe alte pivnițe, sá aibá și doi hangii, doi zidari, doi dulgheri, ómeni străini scutiți cu adeverințe și pecetluituri de la visterie. Drept aceea ca sá se pázescá tóte milile și orínduelile ce se coprink mai sus, am dat acest domnescul nostru hrisov, íntárit cu însáși domnescá noastră iscáliturá și pecete și cu credința prea iubiților Domniei Mele fií: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și dumné-lor cinstiți și credincioși boeri veliți ai Divanului Domniei mele; pan Constantin Filipescu Vel Vistier, pan Radu Golescu Vel Ban, pan Isaac Ralet, Vel Vornic de țera de sus, pan Barbu Vácărescu Vel Vornic de țera de jos, pan Dumitrașco Racovița Vel Vornic al treilea, pan Istrate Crețulescu Vel Vornic al patrulea, pan Grigore Báleanu Vel Logofēt de țera de sus, pan Iordache Slátineanu Vel Logofēt de țera de jos, pan Constantin Suțul Vel Spátar, pan Grigore Ralea Vel hatman, pan Mihalache Manul Vel Vornic de politie, pan Constantin Vlahuț Vel postelnic, pan Atanasie Hristopulo Vel Logofēt al străinelor pricinii, pan Nestor Vel Clucer, pan Alexandru Mavrocordat Vel cáminar, pan Dimitrie Manu Vel comis, și Ispravnic, pan Grigorie Báleanu, Vel Logofēt de țera de sus; și s'a scris hrisovul acesta în anul d'íntáiú íntu íntáia domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunului Domniei Mele Bucuresci, la anii de la nascerea domnului nostru Iisus Hristos 1813, Iulie 26, de Chirița Logofēt de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 154.)

151. *Hrisov al sfintei biserici de la Niohor din Catastenon al Tarigradului, pentru talerii 100 de la ocnă, i 100 de la vămii, iar vináriciú sá i se dea attul cáci este dat tot.*

Milosteniile și facerile de bine sunt mai mult primite înainte lui Dumneđeú iar mai virtos la sfintele lui Dumneđeú locașuri unde se sēvrișesce sfintele slujbe și se proslăvesce numele lui Dumneđeú. Drept aceea însciințându-ne pentru sfínta și dumnezeasca bisericá de la Niohor din Catastenon al Tarigradului, unde se cinstesce și se práznuesce hramul prea sfintei născătoare de Dumneđeú, ce se dice Cumariotisa, cum cá se aflá în multá lipsá și trebuința de ajutor, și după pilda ce avem de la alți frați domnii de

mai înainte, că multe din sfintele mănăstiri și biserici de pe la depărtate locuri sunt ajutate cu milă dintr'acest pământ al țării rumânesce, ne-am milostivit și Domnia Mea și îi hărăzim milă de vinăriciū, câte un ban de vâdra, din trei popore ot sud Buzău, anume: poporul Vispesci, i Vădeni și Mașcelu de la care are și mănăstirea Xenoton doi, câte trei bani de vâdră și pârparul, i taleri 100 pe an de la vămă, adică de la carvasaraoa Bucurescilor și taleri 100 de la ocne, însă acești taleri câte 100 de la aceste două huzmeturi să începă a se da de la anul viitor, cu care acastă milă să se ajute sf. biserică la lipsa și trebuința ce are și părinții de la acastă sf. biserică să se rōge milostivului Dumneșeu pentru a noastră bună stare și pentru a părinților noștrii ertare de păcate, i pentru îndestularea și binele acestei țări, spre a fi ferită de bóle și de alte întâmplări; și ca să se păzescă mila acesta pururea și neștrămutat, am adevărit hrisovul acesta cu însăși domneșca noastră iscălitură și pecete i cu credința prea iubiților Domniei Mele fi; Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și dumneșlor cinstiții și credincioși boeri veliți ai Divanului Domniei Mele pan Constantin Filipescu Vel Vistier, pan Radu Golescu Vel Ban, pan Isaac Ralet Vel Vornic de țera de sus, pan Barbu Văcărescu Vel Vornic de țera de jos, pan Dumitrașco Racovița Vel Vornic al treilea, pan Istrate Crețulescu Vel Vornic al patrulea, pan Grigorie Băleanu Vel Logofăt de țera de sus, pan Iordache Slătineanu Vel Logofăt de țera de jos, pan Cóstache Suțu Vel Spătar, pan Grigore Ralea Vel Hatman, pan Mihalache Manu Vel Vornic de politie, pan Constantin Vlahuț Vel Postelnic, pan Atanase Hristopulo Vel Logofăt al străinelor pricinii, pan Nestor Vel Clucer, pan Alexandru Mavrocordat Vel Căminar, pan Iordache Scanavi Vel Comis, și Ispravnic, pan Grigore Băleanu Vel Logofăt de țera de sus și s'aū scris hrisovul acesta la întâiul an dintru întâia Domnie a Domniei Mele aici în orașul scaunului Domniei Mele Bucuresci la anii de la nascerea Domnului Dumneșeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos 1813, August 4 de Nicolae Logofăt de Divan.

¹⁵ (Cod. LXXVII, fila 155.)

152. *Cartea mănăstirei Gănescul din sud Dolj, de milite ce are.*

Zemle Vlahiscoe. Fiind-că sf. mănăstire ce se numesce Gănescul, din sud Dolj, unde se cinstesce și se prăznuesce hramul sf. Nicolae, aū avut milă, atât prin alte cărți domnesci, cât și prin cartea Domniei Sale fratelui Constantin Vodă Ipsilant, ce o vëdum, cu let. 1803 Iulie 15, a ținea lude 10 ómeni străini; drept aceea ne-am milostivit și Domnia Mea printr'acastă carte, de am înnoit mila acesta, ca să aibă a ținea acești lude 10 spre a fi de poslușanie, cari să fie apërați de tóte dăjdiile și orînduelile ce vor eși de la vistieria Domniei Mele peste an în țeră, pe cari ómeni găsindu-și și aședându-și, să iea adevărință de la dumnea lor ispravnicii judefului pe numele și chipul lor, ca să li se dea și pecetluiturile Domniei Mele de la vistierie; pentru care poruncim Domnia Mea, dumnea-vóstră ispravnicilor și tuturor zapciilor, ce veți fi orînduiți ori cu ce slujbi și împliniri, nimeni

întru nimic supărare să nu le faceți peste porunca Domniei Mele: i saam recheh gpd. — 1813 Septembre.

Zemle Vlahscoie. Dat'am Domnésca Nóstră carte lui chir Filoteiū ce se află purtător de grijă la metohul sf. episcopii Râmnic, unde se cinstesce și se prăznuiesce hramul sfinților 40 de mucenici, cu care să aibă a ținea lude patru din dajnicii mahalalelor din orașul Domniei Mele Bucurescī, pentru cea de a pururea curățenie și înfrumusețare a grădinei ce este la acest metoh, care acéstă milă au avut-o și de la alți frați domni de mai nainte, precum din cărțile Domniilor Sale ce le-am vădūt ne-am adevērit. Drept aceea și Domnia Mea milostivindu-ne, îi înnoim și îi întărim mila acéstă și poruncim Domniei Tale, cinstite și credincios boerule al Domniei Mele Vel Vistiēre, cercetându-ī, să-ī scoți din catastiful vistieriei și să li se dea pecetluiturile Domniei Mele la mână, spre a fi cunoscuți și apērați de rîndul dăjdiilor vistieriei i de alte podveđi, ca să pótă căuta de poslușanie acestei grădinī, păzindu-se acéstă milă întocmai și ne strămutată, că așa este porunca Domniei Mele. i saam recheh gpd. — 1813 Septembre 23.

(Cod. LXXVII, fila 162 v.)

153. *Hrisovul mōnăstirei Plumbuitei pentru vinăriciul ce i s'au făcut la sud Saac, din poporul Șcāeni.*

Oblăduitorii Domni, cărora dela Dumneđeū li se încredințēză țeri și eparhiī întru stăpânire, datorie netăgăduită au, ca prin cuvînt și prin faptă creștinească să cinstescă și să mărescă slava bisericei lui Dumneđeū, dintru care izvorēsc darurile și blagosloveniile, care și pe domni îi fac fericiți și norociți și pentru cele ce ar înțelege și ar cunōscē că ar fi spre folosul dumnezeescilor locașuri, se cade să le ajute, să le miluescă și să le întărescă, ca după petrecania lor să le rămāe numele nemuritoare și pomenirea vecinică. Drept aceea însciințāndu-ne Domnia Mea pentru sfînta și dumnezească mănăstire ce este în marginea Bucurescilor pe apa Colentinei, ce se numesce Plumbuita, unde se cinstesce și se prăznuiesce hramul nascerei sfîntului marelui proroc înainte mergător Ioan Botezătorul domnului Dumneđeū Isus Hristos mântuitorul nostru, care este închinată la sf. mănăstire Xeropotami ot Sfetagora, cum că fiind mănăstire veche și zidire domnescă, care din vechime cu vreme ajunseră la prōstă stare și dărăpănare, atât din pricina economilor ce au fost mai nainte, cât și din pricina cutremurului celui mare cădēnd sfînta biserică i alte zidiri; au pătimit și din răzmeriță mai cu osebire din alte mănăstiri. Iar cuvloșia sa Dionisie arhimandritul, egumenul ce se află acum, ca un bun și vrednic iconom, dintru a sa silință și strădanie sfînta biserică au făcut'o din nou, cum și case i alte împrejmuiri iarăși le-au făcut, la care acestea neputēndu-se ajuta cu veniturile mănăstirei, fiind puține, au încăput la grea datorie, s'au arētat cuviosul înaintea Domniei Mele, cu jalbă și după cercetarea ce am făcut pliroforindu-ne, că jalba îi este adevērată, precum și de înși-ne Domnia Mea s'au vădūt zidirile cele noue și buna stare în care au adus mănăstirea, nu

am trecut cu vederea a o lăsa neajutată, și pliroforisindu-ne din hrisóvele domnesci de milile ce are, cari s'aú înnoit și de Domnia Mea, să intre în milile ce aú avut vechi, i se orînduesce și 1000 vedre vin de la vinăricerii ot Sud Saac și după prețul ce s'aú urmat din vechime, iarăși i se orînduesce a i se plăti vadră câte banii 40, cari acești banii une-orii i se da alte orii nu i se da. De aceea dar ca pe o zidire domnescă ce este în marginea Bucurescilor, în ochii domniei nu am trecut'o cu vederea, ci voinđ Domnia mea a o ajuta cu osebită milă statornică, printr'acest hrisov ce îi dăm, hotărîm, ca de acum înainte în locul acelor vedre de vin ce era orînduit de lua pe fieș-care an, să ia vinăriciú din tot cuprinsul poporului Scăeniú, unde este și Gálmee i alte numiri până la cincii banii de vadră și pîrpîrul, ce nu vor fi închinați și dați la alte mănăstiri până acum; pentru care la vremea vinăriciului să mîrgă egumenul, seú omul seú, la acest popor Scăeniú din Sud Saac, ca dimpreună cu vinăricerii domnesci, să ămble la scris, la măsura și la luatul banilor și făcînd două catastife după orînduială partea de banii ai mănăstirei dinpreună cu un catastih iscălit de vinăriceri să 'și ia mănăstirea deplin, ca să fie sfintei mănăstiri de ajutor și de întărire, iar Domniei Mele și părinților Domniei Mele vecinică pomenire. Rugăm dar și pe alți frați Domni, cari în urmă noastră se vor învrednici a fi Domni și oblăduitori acestei creștinesci țeri, să binevoescă a înnoi și a întări această milă, ca și a Domniilor Sale milă să fie în urmă de alții ținute în sémă; și am adevérit hrisovul acesta cu însăși credința Domniei mele Ió Ioan Gheorghe Caragea Voevod, i cu credința prea iubiților Domniei Mele fii: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și dumnea-lor cinstiți și credincioși boeri veliți ai divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Visitier, pan Radu Golescu Vel Ban, pan Constantin Vlăhuța Vel Postelnic, pan Isaac Ralet Vel Vornic de țera de sus, pan Barbu Văcărescu Vel Vornic de țera de jos, pan Dumitrașco Racovița Vel Vornic al treilea, pan Istrate Crețulescu Vel Vornic al patrulea, pan Grigorie Băleanu Vel Logofet de țera de sus, pan Iordache Slătineanu Vel Logofet de țera de jos, pan Constantin Suțul Vel Spătar, pan Mihalache Manul Vel Vornic al politiei, pan Atanasie Hristopol Vel Logofet al streinelor pricinii, pan Nestor Vel Clucer, pan Alecsandru Mavrocordat Vel Căminar, pan Iordachi Scanavi Vel Comis și Ispravnic, pan Grigorie Băleanu Vel Logofet de țera de sus; și s'aú scris hrisovul acesta la întâiul an dintru întâia Domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunului Domniei Mele Bucuresci, la lét 1813 Septembrie 28, de Răducanu Poenarul biv Vel Sluger.

(Cod. LXXVII fila 160.

154. *Hrisovul bisericeii Stavrodromul de la Tarigrad, (pentru taleri 100 de la ocne, și taleri 150 de la vămii, bez câte taleri 10 de județ din cele-l-alte huzmeturi).*

Nu sunt alte semne mai arătătoare cu cari se îndatoresc cei ce oblăduesc pre pămînt și aú stăpîniri de țeri și de noróde, cari se numesc închipuirii sufletesci ale lui Dumnezeu, spre a urma adecă închipuirei ce-

rescii stăpânirii, de unde li s'au dat stăpânirea pre pământ, decât făcerea de bine și hărăzirea din darurile acelea ce s'au învrednicit de la cel de sus, a împărtași și a da la locurile cele cuviincioase, după măsură mică și mare, după trebuință și după cuvîntul ce are fieș-care în parte și de obște, iar mai vîrtos milostenia și facerea de bine, ce se savyrșesce la sfintele lui Dumneșeu locășuri, unde neîncetat se proslăvesce numele Domnului Dumneșeu și mîntuitorului nostru Isus Hristos și de unde așteptăm ajutor, cu atât sunt mai primite, pentru că și dumneșeesile ajutoruri în sfintele biserici de obște se rogă pentru ei dîcînd: «Sfințesce Dîmne pre cei ce iubesc podoba casei tale, și îi proslăvesce cu dumneșeescă puterea ta». Drept aceea, fiind-că înlăuntru la împărătescă și prea slăvită cetate a Țarigradului, în locul ce se dîce Stavrodrom s'au zidit o sf. biserică din nou întru cîntea și prăznuirea hramului intrării în biserică a prea sfintei de Dumneșeu născătoare și pururea feciorei Mariei și cunoscută fiind multă și grea datorie în care au intrat la zidirea ei, cum și trebuința ce are a cîestă sf. biserică de ajutor, neputîndu-se întîmpina nici dobîndile banilor datoriei, de aceea, după pilda altor sfinte biserici și mănăstiri de la deșpărtate locuri, cari se împărtașesc cu milă dintr'acastă țără, avînd datorie netăgăduită și către acest sfînt și dumneșeesc locaș, unde apururea neîncetat se pomenesce toți făcătorii de bine, cu cuvință fiind și ajutorul, de aceea Domnia Sa fratele Constantin Vodă Ipsilant, prin hrisovul Domniei Sale ce au dat ot létul 1805 Decembre 22, au orînduit milă să ia pe fieș-care an de aici din țără, însă de la trei huzmeturi, adică din oerit, din dijmărit și din vinăriciū, de la fieș-care huzmet; osebît să dea cumpărătorii de la ei peste banii cumpărătorii de un județ câte taleri 10 ajutor la această sf. biserică. De care sfîntă biserică avînd pliroforie și însuși nouă fiindu-ne știută, am bine-voit și nu numai această milă o înnoim și o întărim, ca să se păzescă nestrămîtat, ci încă mai adăogăm, că de la anul viitor înainte să ia și de la ocne taleri 100 pe an și de la vămii taleri 150, cari bani să i dea cumpărătorul la vremea cînd se dau aceste huzmeturi, peste banii cămăreii, iar cînd se vor căuta în credință, să se dea de la cămara Domniei Mele, seū cînd se vor vinde vămile împărțite la mulți mușterii, atunci acești bani taleri 150 să i dea taleri 50 carvasaraua Bucurescilor, i taleri 50 oborul Țîrgului de afară și taleri 50 vama Craiovei și dumneșea cîstit și credincios boerul al Domniei Mele, Vel Logofete de țără de sus, să o faci această cunoscută și la Visteria Domniei Mele, ca la vremea vînderii husmeturilor să o arete cumpărătorilor, spre a da acești bani negreșit, cari luîndu-se de boerul ce va va fi orînduit epitrop, să se trimetă la această sfîntă biserică spre a fi sfintei biserici de ajutor și de întărire, iar Domniei Mele și părinților Domniei Mele vecinică pomemire. Rugăm dar și pe alți frați Domni cari în urma noastră se vor învrednici a fi oblăduitori acestei creștinesci țări, să bine-voiască a înnoi și a întări această milă ca și ale Domniilor sale milii și faceri de bine, să fie în urmă de alții păzite și ținute în sémă; și am adevérit hrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod, i cu credința prea iubiților Domniei Mele fii: Gheorghe Caragea Voevod, martori fiind și dumneșeor cîstiti și credincioși, boerii veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Vîștier, pan

Radu Golescu Vel Ban, pan Constantin Vlahuț Vel Postelnic, pan Isaac Ralet Vel Vornic de țera de sus, pan Barbu Văcărescu Vel Vornic de țera de jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Vornic al treilea, pan Istrate Crețulescu Vel Vornic al patrulea, pan Grigorie Băleanul Vel Logofăt de țera de sus, pan Iordache Slătineanu Vel Logofăt de țera de jos, pan Constantin Suțu Vel Spătar, pan Grigore Rali Vel Hatman, pan Mihalache Manu Vel Vornic al politiei, pan Atanasie Hristopulo Vel Logofăt al străinelor pricinii, pan Iordache Slătineanu Vel Comis, și Ispravnic, pan Grigorie Băleanu Vel Logofăt de țera de sus; și s'a scris hrisovul acesta la al doilea an dintru întâia domnie a Domniei Mele, aici, în orașul București, la anii de la spăsenie 1813, Octombrie 14, de Răducanu Poenaru biv Vel Sluger, condicarul.

(Cod. LXXVII, fila 164.)

155. Hrisovul bisericeii de la Curucișme, unde se prăznuiesce hramul sf. marelui mucenic Dimitrie Isvoritorul de mir, prin care îi orînduesce ca peste taleri 300 ce a avut pe tot anul mai înainte, prin hrisovul Măriei Sale Alexandru Vodă Moruz, să mai ia încă taleri 200 și acești bani ce se adună în sumă de taleri 500 să ia pe jumătate de la ocne și pe jumătate din vămi.

156. *În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahisoc.*

Primită fiind anafora aceasta a prea sfinției sale părintelui metropolit și a dumnelui Vel Logofăt, orînduim pe Sfinția Ta părinte Sevastis și poruncim să faci urmare întocmai și să însciințezi Domniei Mele, iar teoria și cercetarea ce vei face socotelilor de dat și luat ale proin egumenului Câmpulungeanu, de nu va rămânea mulțămît va da apelație către Domnia Mea.—1813, Decembre 26.

Vel Logofăt.

(Pecetea gpd.)

Pré Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale ce prin buiurdizma ni se dă la jalba ce a dat prea Sfinția Sa năstavnicul mănăstirei Cumpulung, următorii fiind, am făcut cercetare și cererea ce face ni se pare a fi cu cuviință de a se orîndui cercetătorii cerutul arhiereu Sevastis, căci și la alte mănăstiri se obicinuesce de urmăză într'acestași chip, ci să fie luminată porunca Măriei Tale către Sfinția Sa părintele Sevastis, că puind înainte toate acele cercetări de catagrafii și chibzuind starea și avutul mănăstirei, ce cheltuială va fi făcută în adevăr bună înființată să și o așeze în catastih, ca unul ce are știința stărei mănăstirei, iar care din condeie nu va fi adevărate să nu se fie în sēmă, cum și datoriile ce vor fi făcut, spre a nu găsi pricinii în urmă și acest de acum egumen să lase mănăstirea în vremea scoterei sale la datorie precum procatohul său a urmat și deosebit să apuce și pe proin egumenul Câmpulungeanu de a paradosi socotela de dat și luat pe

cursul anilor egumeniei sale și cu ceea ce va rămânea dator, îl va îndatora a răspunde mănăstirei; și pentru sevârșirea ce va face Sfinția Sa să însciințeze Măriei Tale, iar hotărîrea cea desevârșită rămâne la Măria Ta.—1813, Decembre 23.

Nectarie Mitropolit, Iordache Slătineanu, Vel Logofăt.

(Cod. LXXVI, fila 757.)

157. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.*

De vreme ce ecsarhi^f mănăstirei Cotrocenilor carⁱ se află aici, prin jalba ce au dat către Domnia Mea, arată, că ei nu au plirecsusiotită a epichiroși acest fel de aședeminturⁱ până va veni egumenul, ce se va orîndui la mănăstire, se înțelege că nici să aneresască au voie; de aceea poruncim că jăluitarul egumen Văleanu, în puterea simfoniei ce are, să urmeze a-și căuta trebile și veniturile mănăstirii Văleni, până când va veni egumenul ce se va orîndui la Cotroceni și atunci de va cere acel egumen să aneresască acel aședemint, se va teorisi acastă pricină și se va da cuviinciōsa hotărîre a dreptății.—1814, Ianuarie 19.

Vel Logofăt.

(Pecetea gpd.)

158. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.*

Cuviinciōsă fiind cererea dumné-lor boerilor epitropⁱ ai acéstuⁱ spital ce fac printr'acastă anafora, poruncim dumi-tale cinstite și credincios boerule al Domniei Mele biv Vel Postelnic Nicolae Scanavi, caimacamule al Craiovei, să pornesci negreșit pe acei doi egumeni, ca fără de altă zăbavă să vie aici la dumné-lor, împreună cu toate sineturile mănăstirilor, ce se arată mai jos, căci neurmând a veni până la 15 ale viitorului Februar, să scie că vor fi aduși cu mumbașir cu trépéd.—1814 Ianuarie 30.

Vel Logofăt.

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dōmne,

Mănăstirea Arnota i Govora ce se află în sud. Vâlcea s'au închinat de către Înălțimea Ta la spitalul nemernicilor, vecinică pomenire va fi Înălțimei Tale. De trei ori s'a scris ca să vie însuși egumenii, să paradosască socotela de când este egumen, aducând și catastihul de perilavⁱ, când s'au pus egumen, să aducă și cartea ctitorilor ca să se vază ce hotăresc, cum și toate alte scrisori ce va fi având mănăstirea de ori-ce lucruri până la un ban, ca să se facă și o condică după scrisori, care condică să se întărescă cu pecetea Înălțimei Tale și să fie la mănăstire, ca când va fi vre-o pricină să se caute să se arete acastă condică, iar toate scrisorile mănăstirilor să fie sub pecetie, ca să nu se răpue și să nu se fărâme și până acum n'au vrut să vie; rugăm pe Înălțimea Ta, ca să vie acești egumeni cu aceste

mai sus însemnate și să se vadă din ce pricină atâta sumă de datorii au aceste mănăstiri și rugăm pe Măria Ta, ca să facă poruncă la dumné-lui caimacamul să se trimiță acești egumeni cu aceste mai sus însemnate, și în urmă vom arêta Măriei Tale, pentru orî-ce pentru acéstă mănăstire.— 1814, Ianuarie 22.

Radu Golescu Vel Ban, Grigore Băleanu Vel Logofêt.

(Cod. LXXVI, pag. 769.)

159. *Porunca ce s'a făcut la anaforaoa armășiei, de hărăzirea a două sălașe de țiganî la schitul Poiana Mărului.*

Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle Vlahiscoe. — Milostivire făcënd Domnia Mea asupra jăluitorilor sihastri, le hărăzim aceste două sălașe de țiganî, pentru care și poruncim dumi-tale epistatule al armășiei să li se facă cartea Domniei Mele după orînduélă.

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dómne,

Ascultând luminată porunca Măriei Tale de la acéstă jalbă, însciințez Înălțimei Tale, că rugăciunea jăluitorilor este, de a se hărăzi sfîntului schit de la Poiana Mărului, două sălașe de țiganî dintre țiganii domnesci lăești ca să fie pentru ajutor la trebuințele sfîntului locaș și fiind-că și Măria Sa Constantin Vodă Ipsilant au hărăzit tot la acest schit un salaș, carele đic acum jăluitorii, că au murit de năprasnica bóla a ciumei. — 1814 Ianuar 31.

(Cod LXXVI, fila 808.)

160. *Hrisovul mănăstirei Comanei.*

Sfintei și dumneșcesei mănăstiri, ce se numesce Comana, unde se cinstesce și se prăznuesce hramul sfîntului ierarh și de minuni făcător Nicolae de la Miralichia, care este făcută și înălțată din temelie de răposatul Șerban Vodă cel bătrân, închinată la sf. mormânt, și părintelui egumen chir și a tot soborului sf. mănăstiri, ca să aibă milă de la Domnia Mea a lua vinăriciū la Sud Saac din poporul Cernătescii unde are mănăstirea Glavaciocu câte doi bani de vadră și pîrpîrul, să ia și acéstă sf. mănăstire alți trei bani i din poporul Valea Mantei i Valea Poeni, unde are sf. episcopie a Buzeului câte doi bani de vadră și pîrpîrul, asemenea să ia câte trei bani; așijderea și la sud Teleorman, unde are mănăstirea sfîntului Spiridon-noū vinăriciū câte doi bani la vadră și pîrpîrul, să ia acéstă mănăstire cei-l alți câte trei bani până la cinci. Pentru că acéstă sf. mănăstire aflându-se săracă și la loc unde nu putea a se apăra de primejdiî întâmplătore, iar mai vêrtos în răzmirițe, fiind de multe orî călcată de oștiri grele, unde pe lângă mănăstire s'au întâmplat și războie cu care

i s'au pricinuit multă stricăciune, cu cât mai vartos într'această răzmiriță trecută mai rău s'au dărăpanat, în cât au rămas la o stare foarte proustă și cu milile ce au avut de la frații Domni de mai nainte, cari s'au înnoit de către Domnia Mea neputându-se ajutara și ca o zidire veche domnescă ce este, nefiind cu cuviință a se trece cu vederea, de aceea ca să se pôtă ajuta la prefacerea i întemeerea zidurilor și a altor acareturî ale mănăstirei, fiind nădăjduiți la buna economie a acestui de acum egumen, carele ca un cercat și vëdut la alte mănăstiri, nu suntem la îndoială că o va aduce și pe acesta în stare bună. De aceea dar și Domnia Mea ne-am îndemnat a ajuta sf. mănăstire cu mila acesta de vinăriciū, ce se arată mai sus, ca să o aibă statornică spre a fi Domniei Mele și părinților Domniei Mele vecinică pomenire. Rugăm dar și pe alți frați Domni, cari în urmă noastră se vor învrednici a fi oblăduitorî aceștil țeri, să bine-voiască a înnoi și a întări aceste mili ca și ale Domniilor Sale mili și faceri de bine să fie în urmă de alți ținute în sémă; și am adeverit hrisovul acesta cu însăși Domnesca Noastră iscălitură i cu credința prea iubiților Domniei Mele fili: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și dumnea-lor cinstiți și credincioși boeri veliți ai divanului Domniei Mele, pan Constantin Filipescu Vel Visitier, pan Radu Golescu Vel Ban, pan Constantin Vlațuț Vel Postelnic, pan Isaac Ralet Vel Vornic de țera de sus, pan Barbu Văcărescu Vel Vornic de țera de jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Vornic al treilea, pan Dumitrache Racoviță Vel Vornic al patruilea, pan Iordache Slătineanu Vel Vornic al obstirilor, pan Grigorie Băleanu Vel Logofăt de sus, pan Constantin Filipescu Vel Logofăt de jos, pan Constantin Suțu Vel Spătar, pan Fotache Știrbeiū Vel Logofăt za obiceiuri, pan Grigorie Ralea Vel Hatman, pan Alecsandru Nenciulescu Vel Vornic de politie, pan Atanasie Hristopulo Vel Logofăt al streinelor pricinî, pan Nestor Vel Clucer, pan Alecsandru Mavrocordat Vel Căminar, pan Iordache Scănavi Vel Comis, și Ispravnic, pan Constantin Filipescu Vel Logofăt de jos, și s'au scris hrisovul acesta la aniū de la nascerea Domnului Nostru Isus Ilristos 1814 Fevruar 22, de Nicolae Logofăt de divan.

(Cod. LXXVII, fila 168).

161. *Hrisovul spitalului și școlei de la Tarapia.*

Primită este înaintea lui Dumneđeū totă tacerea de bine și ajutorul la tot locul și pretutindenea, iar cea ce se face la locuri pricinuitoare binelui și folosului obștesc cum spitalurile de bolnavi săraci, cari odihnesc pe cei ce nu au stare și putere a se căuta pre sineși la paturile lor, și școlele de învățătură care împodobesc pe omeni cu înțelepciune, cu cuvînt de luminarea credinței și a cunoscinței de Dumneđeū și alte asemenea folositoare de obște, cu atât mai mult este cuviincios ajutorul acestora, în cât și mântuitorul nostru la cuvîntul evangheliei dice: «Bolnav am fost și m'ați căutat, străin și m'ați primit», și iarăși «ceea ce ați făcut unuia dintru acești frați mai mic, Mie ați făcut.» Drept aceea dar, fiind-că toți locuitorii de obște de la Tarapia, prin jalbă derugăciune au făcut arătare Domniei Sale fratelui Alecsandru Vodă Mörüz, cum că mila ce o are orînduită de vinări-

ciu de aici din țără spitalul și școala de acolo de la Tarapiia fiind cuprinzătoare tot într'un hrisov cu mănăstirea Vlah-Saraiu n'au putut avea spitalul și școala de acolo de la Terapia dintr'acastă amestecare folosul și ajutorul de aceeași milă de când s'au orînduit încă din Domnia dintăiă a Domniei Sale răposatului Mihaiu Vodă Suțul, și din această pricină nu numai că se pôte a se isterisi în vreme spitalul și școala de această milă, nefiind deosebită prin deosebit sinet domnesc al lor, ci și vre-o prigonire și scârbă, care nu o pohtesc, pôte pricinui între amëndouë părțile cu părinții de la Megaspoleon, care este întru una cu Vlah-Saraiu; de aceea și au făcut rugăciune Domniei Sale cu toți de obște, ca să despărțescă spitalul și școala cu mila lor prin hrisovul Domniei Sale, deosebit să fie volnicii pe al sėu, și să se pötä ajuta la cheltuelile ce are spitalul și școala; asupra căroră jalbă și cerere făcend Domnia Sa cercetare, prin dumnea-lui Vel Logofetul de țera de sus mai întâiū hrisóvelor numitelor mănăstiri, ce sunt trecute în condica divanului, de au văduț cuprinderea lor și s'au pliroforisit, că prin tóte hrisóvele se îndatoresce mănăstirea Vlah-Saraiu a răspunde mila spitalului și școlei de la Tarapiia, din vinăriciul ce are aici în țără la sud Gorj și Romani și cu această orînduială i s'au dat cu îndestulare acele 126 popóre, unde după ce s'au pliroforisit Domnia Sa că dintru acest vinăriciū de aici din țără este orînduită și mila spitalului și a școlei de la Tarapiia, au găsit Domnia Sa cu cale și au primit rugăciunea Tarapienilor spre a se deosebi adecă spitalul și școala de acolo cu unele dintr'aceste popórá pentru discolia și paguba aceea care li se pôte întimpla dintr'acastă pricină fiind legate într'un hrisov, după cum au arėtat că li s'au și întimplat. A căroră milă și chibzuindu-o Domnia Sa după trebuința ce au că este cu cale de a li se face cu ajutor, ca la un lucru vrednic, cuviincios și de folos la mulți, cheltuindu-se această milă la spitalul de bolnavi săraci și la școala de învățămînt, unde acest sat se află locuind atâtea și atâtea familii cinstite de bun neam, mai vėrtos că mănăstirea Vlah-Saraiu fiind, precum mai sus s'au đis, întru una cu Megaspoleon, cari au îndestulat vinăriciū de aici din țera această, atât Vlah-Saraiu cât și Megaspoleon, deosebit și se ajută una cu alta; de aceea au hotărît Domnia Sa, și după foia ce i s'au arėtat din condica divanului de suma și numirea popórelor, ce sunt în hrisovul mănăstirei Vlah-Saraiu, care se adună peste tot, la număr 126, cele-l-alte 91 popóre le-au lăsat să rămăe ale mănăstirei Vlah-Saraiu, iar 32 popóre din plasa Jiuluī sud Gorj, le-au deosebit și le-au dat ca să fie spitalului și școlei ot Tarapiia, care sunt acestea: adecă dealul Plăpoșorul, Peșciana, Bălteniū, Vlădeniū, Cióra, Cuca, Cornesciū, Stroesciū, Cicióra, Arcaniū, Băltișóra, Runcul, Lilescii, Alecseniū, dealul Bălanilor, Borceniū, Moșneniū Birniciū, Sarbotinu, Hurezu, Șchela, Bircurile, Dealul Bėtrănilor, Șărgăul, Rugii, Vălarii, Curpenu, Bărsescii, Tîrgu-Jiuluī, Pegenii, Băcescii, Zăicoiū, Obarșia din plasa Jiuluī sud Gorj, din care aceste popóre să se iea la vremea vinăriciului acei câte doi banii de vadră și pîrpîrul numai pe sėma spitalului și școlei ot Tarapiia. Așijderea au mai făcut Domnia Sa și deosebită milă spitalului și școlei de la Tarapiia ca să iea pe tot anul câte taleri 200 de aici din venitul ocnelor țerei, precum și Domnia Sa răposatul Alecsandru Vodă Ipsilant la înnoirea ce au făcut acestor milii și orîndueli prin hrisovul Domniei Sale au mai adaos

de la ocne încă talerî 100 ca să ia pe tot anul câte talerî 300, și deosebit să ia pe tot anul și din vămî de la carvasara po talerî două sute, care milî s'au înnoit și s'au întărit și de către Domnia Sa fratele Constantin Vodă Ipsilant, prin hrisovul Domniei Sale ce 'l vëdum, scris cu let 1803 April 11. Drept aceea învrednicindu-ne Domnul Dumneșeu și pe noi cu domnia acestei pravoslavnice țeri, ne-am milostivit de am înoit și am întărit milile acestea, la care banî atât din vinăriciū i din ocne și din vămî, orînduim Domnia Mea epitrop pe dumneșeu Vel Logofet de țera de sus și dumneșeu Vel Postelnic, a purta grija de a-i lua în vreme și a-i trimite cu siguranță bună pe tot anul; și pentru ca să se păzescă milile acestea tot-dea-una după cum se cuprinde mai sus, am adevărit hrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod și cu credința prea iubitorilor Domniei Mele fii: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod: martori fiind și dumnea-lor cinstiți și credincioși boeri veliți al divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Vistier, pan Radu Goleșcu Vel Ban, pan Constantin Vlăhuț Vel Postelnic, pan Isaac Ralet Vel Vornic de țera de sus, pan Barbu Văcărescu Vel Vornic de țera de jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Vornic al treilea, pan Dumitrache Racoviță Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu Vel Vornic al obștirilor, pan Grigorie Băleanu Vel Logofet de țera de sus, pan Constantin Filipescu Vel Logofet de țera de jos, pan Constantin Suțul Vel Spătar, pan Fotache Știrbeiū Vel Logofet za obiceiuri, pan Grigorie Ralea Vel Hatman, pan Alecsandru Nenciulescu Vel Vornic de politie, pan Atanasie Hristopolu Vel Logofet al străinelor pricinî, pan Nestor Vel Clucer, pan Alecsandru Mavrocordat Vel Căminar, pan Iordache Scanavi Vel Comis, și Ispravnic, pan Grigorie Băleanu Vel Logofet de țera de sus; și s'au scris hrisovul acesta la anul al doilea dintru întâia Domnie a Domniei Mele, aici, în orașul scaunului Domniei Mele Bucuresci, la aniî de la nascerea Domnului Dumneșeu și Mântuitorului Nostru Isus Hristos 1814 Mart 10, de Chiriță dascălul slovenesc.

(Cod. LXXVII fila 195 v.)

162. Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod.

Cu tōte că după prinsōrea ce aū dat acest Neofit înainte Preaosfinției Sale părintelui Metropolit și a dumnea-lor veliților boeri s'ar fi cuvenit, după ce s'au încredințat acestei doi locuitori mărturia lor prin blăstem, a se îndatora fără de altă cercetare ca să plătescă pagubele ce sunt arătate în tacirul locuitorilor, ce s'au adus la fața locului, dar pentru ca să nu-i mai rămăe nici un cuvînt, că doar s'au năpăstuit, de iznōvă orînduim Domnia Mea pe Gheorghe biv III Logofet al Divanului, ca împreună cu un Logofet din părtea sfinteî Metropolit, ce va orîndui Preaosfinția Sa părintele metropolitul, ca să mērgă la fața locului, unde mai întâiū teorisind catastihul zestrei sfintului schit Zamfirei ce aū primit'o acest Neofit cānd s'au orînduit acolo egumen, să osebescă la o parte aceea zestre a schitului și apoî cele-l-alte lucruri cāte se vor dovedi bune și adevărate ale lui Neofit egumenul să le vîndă prin mezat acolo în fața locului, dintr'al căroră preț

să se despăgubescă mai întâiu locuitorii, pentru a cărora pradă au încredințat aici prin blăstem mai jos arătații doi martori și apoi să se despăgubescă și ceîl-alți locuitori pentru cele ce se arată în tacrir că li s'au luat de acest Neofit; însă și aceea să încredințeze fieș-care paguba sa prin carte de blăstem și așa să li se plătescă, și de săvîrșirea poruncei să aducă Domniei Nele orînduit răspuns înscris împreună cu adeverintele locuitorilor ce 'și vor primi dreptul lor, pe cât se va ajunge pereusia lui Neofit. 1814 Mart 21.

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dómne.

După anafora ce au făcut Înălțimei tale la 25 ale trecutului Februar pentru Neofit monahul egumenaș schitului Zamfirei din sud Saac metoh sfintei Metropoli, de carele jăluindu-se uni din locuitorii părții locului că i-au prădat și i-au bătut spre a se aduce aici doi, trei din sătenii ot Nucetul ce i-au avut el martori la cercetarea isprăvnicescă i a lui Gheorghe III Logofet, căci a tăgăduit numitul Neofit înaintea noastră, că nu sunt arătările locuitorilor adevărate, dîcînd să se aducă aici, doi, trei dintr'acei sătenii și dovedindu-se adevărată arătarea lor, nu numai prada ce a făcut unui Radu Dobâncă, să o plătescă, i a celor-l-alți locuitori după cum se coprinde în tacrirul lor, ci încă să i se facă și orî-ce pedepsă va găsi judecata cu cale, făcîndu-se luminată porunca Măriei Tale către dumne-lor Ispravnicii județului, de au trimes pe doi dintr'acei sătenii martori ai lui, anume Dragu Scăunaș și Frâncu Dobâncă, s'au îndatorat acei doi sătenii să încredințeze prin blăstem cum că mărturia lor ce au dat'o în tacrir în scris, este adevărată și fără năpăstuire la nici o parte, cari trimitîndu-se la sf. Metropolie, după ce li s'au făcut duhovnicescile sfătuirii, arătîndu-li-se puterea blăstemului, amîndoi au primit blăstem întecmai la toate condeiele, dîcînd că sunt adevărate arătările, după cum se coprinde în meū zmerit Metropolit, de care mai arătîndu-se și alți locuitori din cei cari se coprind în tacrir, i-am primit și pe aceia la sf. Metropolie spre încredințare. Decî după netrebnicile ce se coprind în tacrirul cercetării de la fața locului că s'au urmat de către numitul Neofit monahul, și după prinsorea lui ce a dat'o înaintea noastră, ca să se aducă cei doi, trei dintr'acei sătenii martori ai lui și dovedindu-se adevărată plîngerea ce fac asupra lui, să aihă a le plăti prada ce le-au luat și să i se facă orî-ce pedepsă va găsi judecata cu cale și după încredințarea ce au făcut acei doi sătenii martori ai lui ce s'au adus aici prin blăstem, rămîne îndatorat să plătescă toate cele ce arată atât Radu Dobâncă că i-au luat, cât și ceîl-alți locuitori, ce se coprind în tacrir, (bez Iorga neguțător ot Văleni, cu care s'a învoit în trecutul an prin zapis) încă este și mare vina lui de pedepsă, dar mai mare este mila Înălțimei Tale și acesta rămîne a se hotărî de către Măria Ta.—1814 Martie 20.

Metropolit. Radu Golescu, Isaac Ralet Vornic, Barbu Văcărescu Vornic, Băleanu Vel Logofet.

(Cod. LXXX, pag. 17.)

163. *Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlakiscoe.*

De vreme ce sfinția lor arhieriei și d-lor boerii ce au fost orînduiți de isnovă spre cercetarea socotelilor acestei mănăstiri, ne dau pliroforie printr'acéstă anafora, că după amăruntul și scumpa cercetare ce au făcut rămâne dator proin egumenul Ierotei la mănăstire talerî 61 353 și că mănăstirea se află datore osebita sumă de bani ce se arată mai jos, poruncim dumi-tale Vel Hatmane al Divanului, să împlinescă de la numitul proin egumen suma banilor de mai sus arătată, ca să se dea în plata datoriilor mănăstirei, iar Anastasie căpitanul fiind-că după osebita anafora ce ne-a făcut tot orînduiți arhieriei și boerî de la 22 ale trecutului Marte, s'a dovedit că încă de la létul 1810 s'a lepădat de epitropia acestei mănăstiri și s'a orînduit epitrop dumné-luî Banul Costache Ghica, hotărîm să rămăe cu totul apêrat, precum asemenea hotărîre am dat Domnia Mea și la acea osebită anafora.—1814, Aprilie 13.

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale ce ni s'au dat ca să căutăm socotelile luî Ierotei proin egumen de la mănăstirea sf. Ioan cu egumenul de acum, pentru venitul și cheltuelile mănăstirei, de când a fost egumen, am adus pe proin egumenul, cerënd, ca să ne arête atât venitul, cât și cheltuelile ce s'au făcut și ne puse înainte un catastih, socotit, de luat și de dat, iscălit de prea sfinția sa episcopul Argeș i de Hrisopoleos Lavrentie Vlădica ot Sărindar i de egumenul arhimandrit Spiru și de Matejü Stavropoleos, care catastih se vedu curat, căci orî-ce au vrut proin egumenul a scris, iar cercetătorii de mai sus nu au făcut nici o alegere cu ómenii mănăstirei de față și cu obrazele ce arată că au dat bani și nu au avut adeverințe, căci la unii au pus că au dat bani și nici un ban n'au dat după cum arêtam în socoteli pentru fieș-care, la alții iarăși au arêtat într'acel catastih bani mai mulți de le-au dat și acum au arêtat aceia de față, că nu au luat cât a pus că le-au dat; cum și pentru lucrul viilor asemenea, precum și pentru cheltuiala ce arată, că au lucrat la mănăstire, la zidărie și la lem-nărie, însuși pe acel Costea proin mai mare-basă, care a lucrat chiar el, orînduindu l acum cu fôie, arată anume câți bani s'au cheltuit și se vedu că la toate cheltuelile tot cu prisos prea mult a pus pumitul proin egumen, și noi, după scumpă cercetare ce am făcut, am așternut socotelile, atât de venit, cât și de cheltuieli, dar vedem că unele venituri de moșii cele mai bune, cum și baia s'au dat pe câte trei ani și au luat banii toți înainte, la unele moșii se împliresce sorocu la létul 1815, altele la létul 1816, și de va rămănea să stăpânescă arendașii după zapise, egumenului de acum nu-î rămănea cu ce să plătescă datoriile și cu ce să întîmpine cheltuelile mănăstirei, mai virtos după cuprinderea hrisovului din zilele Măriei Sale Alexandru Vodă Moruz, ce s'a făcut de obște cunoscut egumenilor de pe la mănăstiri, nu a fost volnic a vinde moșiile pe câte trei, patru și cîpci ani, ci numai pe câte un an, cu toate că proin egumenul rămase dator talerî 61.353 bani 9 și de-î va răspunde aceștia bani, pôte a se mai plăti

și din datoriî, (pentru că și osebite datoriî vedem că se adună suma de taleri 59.500) și să se pôtă urni și alte cuviinciose cheltueli ale mănăstirei, pentru că de și va pricinui proin egumenul, că acum el nu are bani să răspundă, cu luminată porunca Măriei Tale se va îndatora Anastasie căpitanul epitropul acestei mănăstiri, ca să-l plătescă el, după cum în scrisoarea sa de la létul 1810 Aprilie 20 ce ne arată egumenul de acum, prin care ia asupra sa tótă purtarea de grijă a acestei mănăstiri la care orînduise egumen pe acest Ierotei ce a fost, scriindu-î că tóte le va aduce în bună stare și va trimete și pe tot anul, dreptul venit al mănăstirei ceî marii st. Ilie, al căruia metoh este acéstă mănăstire sf. Ioan de aici, și după ce un ban măcar nu s'a trimese într'acéstă diastimă, apoi s'a urmat și cele ce arêtăm noi după cum am găsit cu cale; facem cunoscut lălțimeî Tale, iar hotărîrea rămâne a se da de către Măria Ta.—1813, August 25.

Constantin Buzău, Sevastis Dionisie, Radu Golescu Vel Ban, Ioan Moscu.

(Cod. LXXX, pag. 72.)

164. *Carte de orînduială ce s'a făcut a merge III Logofăt la două mănăstiri din sud Vâlcea, adecă Govora și Arnota spre a face catagrafie de perilavi.*

Zemle Vlahiscoe. Fiind-că prin hrisovul Domniei Mele din anul trecut cu létul 1813, Iulie 30, am așerosit metoșe la spitalul străinilor bolnavi cari s'a făcut în marginea orașului Bucuresci, lângă cișmeaoa răposatului Mavroghenie, două mănăstiri: una mănăstirea Govora și alta mănăstirea Arnota, din sud Vâlcea, la cari mănăstiri, după puterea și voia ce prin hrisovul Domniei Mele aș dumné-lor epistați acestui spital, a așeza egumeni vrednici și cu frica lui Dumneșeș, aș și ales do proestos la aceste două mănăstiri pe cuviosul om cinstit și practicos, căruia i s'a dat la mână și oșebită cartea Domniei Mele de egumenie și iarăși cuviosia sa este însărcinat, după arêtarea epitropilor, a orîndui altui ipochimen vrednic locul egumenesc Arnota, precum și aceluî i s'a dat iarăși cartea Domniei Mele de egumenie la mână și acum fiind trebuință de a se face paradosis de tótă zestrea mănăstirilor ce aș avut, mișcătore și nemișcătore, cum și venitul i cheltuelile la epitropiî spitalului acestuia, spre a le iconomisi prin mijlocul acestor de acum egumeni, după orînduiala hrisovului Domniei Mele, ce li s'a dat. De aceea orînduim Domnia Mea pe Răducanu Tocileșcu biv III Logofăt al Divanului, ce este cerut și din partea epitropilor acestui spital, pre care îl volnicim, ca mergând la numitele amândoué mănăstiri, să așede după orînduială egumeniî ceî noi și să citescă în aușul ómenilor și robilor mănăstirilor cărțile Domniei Mele de egumenie, spre a-î cunosce și a-î sci de egumeni, dându le tótă supunerea și ascultarea la veri-ce, ca și ei să aibă a iconomisi mănăstirile și lucrurile lor, i preoțiî și călugăriî ce se vor fi aflând la aceste mănăstiri, după așeșămîntul ce are numitul proestos cu dumnea-lor epitropiî, apoi să ceră la proinegumeni ce aș fost catastișele de perilavi din vremea ce s'aș orînduit egumeni și până în anul trecut când s'aș dat mănăstirile pe sémă spitalului, să caute tóte lucrurile mănăstiresci până la cel mai mic și fiind tóte pe deplin, să se facă de către însuși oșebit ca-

tastih după starea ce se va fi aflând, în care catastih să fie și proinegumenii iscăliți după orînduiala mănăstirilor, iar câte vor fi lipsă să-î îndatoreze a le pune la loc; asemenea și pentru cât venit vor fi luat pe vremea cât au egumenit, cât și cheltuelile ce se va fi urmat, prin carte de blăstem de la Preaosfinția Sa părintele Metropolit făcându-se teorie dreptă, iarăși să le lămurască, prin osebit catastih, care catastih dimpreună cu toate sineturile mănăstirilor i testamenturile lor, să le aducă la dumnea-lor epitropii spitalurilor spre a fi în păstrare și a se cunoște în starea ce au primit mănăstirile și cu ce datorii rămân însărcinați epitropii de a plăti pentru aceste mănăstiri; osebit, fiind că arată Domniei Mele dumnea-lor epitropii, că veniturile acestor mănăstiri, de la vremea ce s'au dat la spital și până acum la sf. Gheorghe, let 1814, nu le-au căutat cu egumenii ce au fost, din răzvrătirea năprasnicei bóle, să le cerceteze dar și aceste orînduitul Logofet și să lămurască prin mijlocul cărții blăstemului, ca un venit ce este să fie pe séma spitalului șiindu-se în séma proinegumenilor cheltuelile ce le va fi făcut pentru acel lucru, de venitul ce 'l va da de la luna lui Iulie trecut și până acum, carele să 'l și facă teslim în mâna dumnea-lor epitropii; către acesta iarăși arătară Domniei Mele dumné-lor că proinegumenii ce au fost ar fi vîndut arenda moșiilor acestor mănăstiri pe doi și pe câte trei ani, și arendașii în puterea zapiselor ce au la mîni, nu slobod moșiile mănăstirilor spre a se căuta de cei noi egumeni pe séma spitalului; această urmare fiind împotriva hrisóvelor domnesci, cari s'a întărit și de către Domnia Mea, că nu sunt volnici egumenii a vinde veniturile mănăstiresci pe mai mulți ani, fără de pricină sciută și dovedită, cu voia Domniei, și pentru acesta îți poruncim, orînduitule Logofet, cu totul să depărtezi pe acei arendași, luându-le și zapisele ce vor avea la mîni și banii ce vor fi dat pe mai mulți ani din vremea ce s'a aferosit mănăstirile acestea la spital să și-î cêră de la proinegumenii într'a căroră mână i-au dat și proinegumenii după socotéla ce au a și paradosi, cu ceea ce va rămănea mănăstirile îndatorate, au să plătescă datornicilor dumné-lor epitropii făcend moșiile slobode, curate în mâna celor de acum egumenii orînduiți de către Domnia Mea; pentru care poruncim, Domnia Mea și dumné-vóstră Ispravnicilor județului, să dați tot felul de mână de ajutor orînduitului Divan la cele ce vè va arêta că are trebuință de ajutor spre a aduce în cercetare pe proinegumenii i arendași ce au fost și alții ce vor fi de trebuință cu ómenii într'adins ai dumné-vóstră. *tolco pisah gpd.*—1814 Aprilie 24.

(Cod. LXXV, fila 90 v.)

165. Hrisovul episcopiei Buzéu.

Cu cât nu este mai cuviincios și de pohvală lucru altul la datoria domnilor și a oblăduitorilor, căroră de la Dumneđeu li s'au dat stăpănirea și puterea de la cel de sus, de a se cunoște pricina a cât de mari daruri s'a învrednicit, cu atâta sunt datorii a arêta dragoste în fapte și milostivire din darurile ce li s'au dat și nu numai către politicescul și supusul său norod a chivernisi și a-l aduce la stare bună, ci încă mai virtos pentru sfințele lui Dumneđeu locășuri unde neîncetat se proslăvesce numele ma-

reluî Dumneđeũ și de unde toîi așteptă ajutor, a griji ca și cele ce din întimplările vremilor vor fi în stricăciune, să se aducă la starea lor cea bună; de carele și marele întru împăraîi David. arătându-ne nouă pildă cu mare glas strigă grăind: «Dòmne, iubit'am buna-cuviință casei tale și locul locașului Mărireî Tale», și alte orî iarășî dicënd: «rîvna casei tale m'aũ mân-cat», precum și înțeleptul pururea între împăraîi pomenitul Solomon numai în umbra legiî rezemându se, făcu atăta podóbă casei dumneđeesci a Ierusalimului și o dărui cu atătea daruri ca să se păzescă într'însa sieriul cu tablele legiî Domnului; cu cât mai virtos noi, cari suntem acum cu mila Duhului sfînt pravoslavnicî și avem pildele Dumneđeescilor acestora prooroci și împăraîi, și atătea învățaturî, ni se cade să silim cu tot sufletul a întemeia și a împodobi sfințele lui Dumneđeũ locașuri întru care nu se junghie vite necuvîntătore precum ore-când acolo ci însuși mielul lui Dumneđeũ se jertfesece pentru viața noastră a tuturor. Decî dar, înnălțându-ne Domnul Dumneđeũ la domnia acesteî pravoslavnice țeri, bine-am-voit Domnia Mea, din însășî rîvna inimei nostre, ca nu numai faceri de bine și ajutoruri să revărsăm, din darul ce ni s'aũ dat, către sfințele mănăstiri, cari sunt cea mai de cinste parte a orașelor, i podoba cea mare a acesteî țeri și semnul cel prea arătat al pravoslaviei pentru acest principat creștinesc ci și acel bine să-l împărțim după trebuința fieș-căreia năpăstuirî și după măsura stărei cea mare și mică; între cari mănăstiri mari și mai d'întăiu ale țerei Domnieî Mele fiind și sf. Episcopie a Buzăului, unde se cinstesce, și se prăznuesce hramul prea sfintei stăpânei nostre de Dumneđeũ născătore și pururea feciôrei Maria, care este ca o maică a celor-l-alte bisericî ale eparhieî Episcopiei Buzăului și fiind-că aũ avut și mai înainte, atât de la frațiî domni de mai înainte, i de la Măria Sa *unchiul Domnieî Mele* cât și de la frațiî domni din urmă, precum ne pliroforisim Domnia Mea din hrisovele Domniilor sale, ce le-am văđut, aceste milî adică; tîrgul ce se face la Buzău, pe an odată, în 20 ȗile ale luneî lui Iunie, în ȗina nascerei sf. Ioan Bătezătorul, ce-i dic tîrgul Drăgaiceî și care tîrg ține trei ȗile; la acest tîrg să nu se amestece nici vameși, nici Ispravnicî, nici alți ômeni domnesci, ci să aibă a lua vama cea obicinuită sf. episcopie și alte obiceiuri ce vor fi la tîrgul acesta, după cum s'aũ luat și până acum și într'aceste ȗile să nu fie nimenî volnic a vinde vin, nici rachiũ fără de scirea omului ce-l va avea sf. Episcopie orînduit; așijderea să aibă sf. Episcopie a scuti și 1.500 oi de oerit la vremea oeritului; încă să aibă lude 55 scutelnici cu pecetluituri domnesci, care să fie pentru poslușanie la lucrul acesteî case; așijderea să aibă a ținea lude 60 străini, însă lude 30 la județul Buzăului și lude 30 la județul Rîmnicului, cu ruptore de la Visterie, să dea pe an de lude câte taleri 8, în jumătate să dea la sf. Gheorghe și jumătate la sf. Dimitrie, iar mai mult să nu fie supăraî de alte orîndueli și podvedî ce va eși de la Visteria Domnieî Mele pe an în țeră; așijderea să aibă sf. Episcopie milă de la Domnia Mea vinăriciul din delul Bonțescilor. i Blidari, i Curăturile ce sunt tot într'un deal din sud Slam-Rîmnic câte doi bani de vadră și părpărul după obiceiũ, cum și 500 holovanî sare de la Ocna-Telega. la vremea când ieau și alte mănăstiri, și vinăriciul din poporul Valea Mantei și Valea Poenei, din sud Saac, câte doi bani de vadră și părpărul după obiceiũ cum și de la viile ce s'aũ pus pe urmă și se vor mai,

pune în pólele acestor douë popóre, pe moşia mănăstirei Poeni şi a boerilor Câmpineni, i a boerilor Mănesci, care moşie se numesce Şarva, unde s'aú pus aceste vii mai nouë, după cum şi sf. mănăstiri Căldăruşani are la partea popórelor sale acolo. Decí învrednicindu-ne Domnul Dumneđeú şi pre noi cu domnia acestei pravoslavnice ţeri, înnoim şi Domnia Mea milele cele mai de sus printr'acest domnescul nostru hrisov, adăogënd privilegiul vamei tîrgului Drăgaiceí, cu hărăzire şi de prostichuri ce le-a fost făcute la vama ţerei dela 1809 încóce, la care tîrg să nu aibă a se amesteca nici vameşii cu nume de vamă, séu prostichiú, nici Ispravnicii întru nimic, nici alţi ómeni domnesci, pázindu-se întocmirea lui la tóte fără schimbare, după coprinderea hrisóvelor fraţilor noştri domni de mai înainte şi după coprinderea hrisovului acestuia cu prostichiul ce i s'a hărăzit, ci pentru fierbintea dragoste ce avem către maica Dumneđeului nostru şi evlavia ce pázim asupra iubitorului de Dumneđeú episcop acestei sînte episcopii voind Domnia Mea, ca să le aibă aceste mili deplin întocmai şi fără nici o scădere, am întărit hrisovul acesta cu însăşi Domnesca Nóstră iscălitură şi pecete i cu credinţa prea iubiţilor Domniei Mele fili: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind şi dumné-lor cinstiţi şi credincioşi boerii veliţi ai Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Vistier, pan Radu Golescu Vel Ban, pan Constantin Vlăhuţ Vel Postelnic, pan Isaac Ralet Vel Vornic de ţera de sus, pan Barbu Văcărescu Vel Vornic de ţera de jos, pan Dumitraşco Racoviţa Vel Vornic al treilea, pan Iordache Slătineanu Vel Vornic al obştirilor, pan Dumitrache Racoviţa Vel Vornic al patrulea, pan Gligore Băleanu Vel Logofët de ţera de sus, pan Constantin Filipescu Vel Logofët de ţera de jos, pan Fotache Stirbeiú Vel Logofët de obiceiuri, pan Constantin Suţul Vel Spătar, pan Grigorie Ralea Vel Hatman, pan Alecsandru Nenciulescu Vel Vornic za Politie, pan Atanasie Hristopol Vel Logofët al străinelor priciní, pan Alecsandru Ghica Vel Clucer, pan Alecsandru Mavrocordat Vel Căminar, pan Niculae Suţul Vel Comis, şi Ispravnic pan Constantin Filipescu Vel Logofët de ţera de jos; şi s'aú scris hrisovul acesta la anií de la nascerea Domnului Dumneđeú şi Mântuitorului Nostru Isus Hristos 1814 April 30, de Chiriţa Logofët de Divan.

(Cod. LXXVII. fila 173. v)

166. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlahiscoe.*

Cât pentru cererea lui Gheorghe, unuia din jăluitoii, poruncim dumné-vóstră ispravnicilor a-í judeţului, să faceţi cercetarea ce într'această anafora se coprinde, să însciinţaí Domniei Mele, iar pentru cei-l-alţi jăluitoii, să se facă urmare întocmai după porunca şi hotărîrea Domniei Mele, ce este dată la anafora Preaosfinţiei Sale părintelui Metropolit şi a dumné-lor veliţilor boeri, — 1814 Maiú 1.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofët.

Prea Înălțate Dómnne.

După luminată porunca Înălțimei Tale, ce mi se dă la acéstă jalbă a 17 locuitorî de la schitul Zamfira sud Saac, întocmai următor fiind, am făcut cercetare din condica Divanului și vėduiū anaforaoa Preosfinției Sale părintelui Metropolit și a dumné-lor veliților boerî, cu întărirea Măriei Tale ce s'aũ dat asupra pricinei, cu cuprindere într'acestași chip: că pentru ca să nu'ı mai rămăe nici un cuvînt Zamfireanului, că doar s'aũ năpăstuit, de iznóvă s'aũ orînduit de Măria Ta Gheorghe biv III Logofėt al Divanului împreună și cu un Logofėt din partea sf. Metropoliı, ca mai întaiū teori-sind catastihul zestrei Sf. schit Zamfira, ce aũ primit'o acel Neofit când s'aũ orînduit acolo egumen, să osebescă la o parte acea zestre a schitului și apoi cele-l-alte lucruri căte se vor dovedi bune și adevărate ale lui Neofit egumenul să le vîndă prin mezat, accio, în fața locului, dintr'al cărora preț să se despăgubescă mai întaiū locuitorii pentru a cărora pradă aũ incredințat aici prin blăstem doi din locuitorii adică Dragu Scăunașu și Frâncul Dobâncă și apoi să se despăgubescă și cei-l-alți locuitorî pentru cele ce se arată în tacrir că li s'aũ luat de acel Neofit, incredințând fieș-care paguba sa prin blăstem și așa să li se plătescă; acum jăluitoarii aceștia cer a se despăgubi și ei de jafurile și lucrurile ce le-ar fi luat în silă Zamfireanul, cum și a li se împlini baniı simbriilor fieș-căruia ce aũ slujit, ca unii ce aũ fost ómenî ai ci de vreme ce însiși jăluitoarii prin jalba lor arată, că în multe rînduri aũ făcut cereri Zamfireanului a-ı despăgubi de jafurile și de lucrurile ce le-aũ luat în silă, cum și baniı simbriilor lor, și că ei rezemându-se la rugăciunea ce le-ar fi făcut Zamfireanul când se afla aici în București spre pedépsă, că le va plăti până la un ban, numai să nu mai inmultescă vinováția sa, după a căruia rugăciune jăluitoarii aũ făcut tăcere, socotind că' pôte se va întorce iarăși acolo și le va fi stăpîn; cererea dar și rugăciunea ce acum printr'acéstă jalbă fac către Măria Ta jăluitoarii a nu rămănea isterisiți și ei de dreptul lor, aflându-se ómenî săraci, rămănea la a Măriei Tale milostivire, hotărîre și poruncă, iar pentru Iorga neguțătorul ot Văleni, ce acum se arată și el între locuitorî, jăluitoar carele s'aũ învoit în trecutul an prin zavis cu Zamfireanul, are a se face urmare după acea anaforă a dumné-lor veliților boerî, ce este cu întarire, iar când acest Iorga deosebit dintr'acele jafuri de atunci se va fi mai jăluit și acum, după cum printr'acéstă jalbă arată, să fie luminată porunca Înălțimei Tale către dumné-lor boerii Ispravnici ca să cerceteze și arătarea Iorgăi neguțătorul, de va fi adevărată să însciințeze dumné-lor Ispravnicii adevėrul Măriei Tale, ca și pentru dînsul de te veı milostivi Înălțimea Ta asupră-ı să se, dea luminată hotărîre și poruncă pentru despăgubirea lui; iar hotărîrea cea desăvîrșită rămănea a se face de Înălțimea Ta.— 1814 April 27.

Constantin Filipescu, Vel Logofėt.

(Cod. LXXX, fila 107.)

167. Zemle Vlahiscoe. Dat'am domnésca nóstră carte Sf. Sale archiepiscopului Gonianis, ca sfînta biserică ce se numesce Grecii, de aici din București metoh acestei Episcopii, unde se află și Sfînția Sa cu șederea, să

fie apărută de toate dările și ajutorințele ce se întâmplă a eși după vremi pe mănăstirile țerii, pentru că acum prin jalbă arătând Domniei Mele Sf. Sa numitul arhierie că această biserică și mai înainte a fost apărută, iar de la o vreme încóce au început a se supăra puindu-se în rîndul mănăstirilor cerënd pentru acésta apărarea acestei biserici metoh Sf. Sale, ca să se pótă ajuta eparhia ce se află îngreuiată de multă datorie, de oare-ce făcënd Domnia Mea cercetare din însăși hrisóvele domnesci ce are acésta biserică, ne-am adevărit, că este biserică iar nu mănăstire, am primit rugăciunea Sf. Sale și printr'acésta carte ce-î dăm, poruncim, ca acésta biserică să fie apărută de dările și ajutorințele ce se îndatoresc mănăstirele; i saam receh *gpd.*—1814, Mai 11.

(*Cod. LXXVII, fila 178 v.*)

168. *Hrisovul mănăstirei din ostrovul Halchi, de lângă cetatea Țarigradului, a lua câte taleri 500 de la ocne pe an.*

De vreme ce sf. mănăstire din ostrovul Halchi, de lângă marea și lăudata cetate a Țarigradului, unde se cinstește și se prăznuiesc hramul sfințului marelui mucenic și purtător de biruință Gheorghe, ce-î ȝice Grimnos se află la scăpătăciune și fără de nici un ajutor și chivernisélă, ca alte sfinte, mănăstiri, avut'au orînduită milă prin hrisóvele fraților noștrii domni, care le-am văduț și Domnia Mea, de lua de la cămărașii de ocne pe an câte taleri 150, precum din hrisovul Măriei Sale réposatului Nicolae Caragea Voevod ce-l văduț scris cu létul 1783 Februarie 28 ne-am adevărit; drept aceea învrednicindu-ne și pe noi Domnul Dumneđu cu domnia acestei pravoslavnice țeri rumănesci, nu numai am înnoit mila ce au avut, ci încă, după evlavia și dragostea ce avem către sf. marele mucenic Gheorghe, a căruia prăznuire se sėvırșesce într'acésta sfintă mănăstire, am bine-voit de am mai adaos milă de la Domnia Mea alți taleri 350 pe an, cari bani orînduim pe tot anul a-î lua de la cămărașii de ocne, atât mila cea veche cât și cea nouă, care se adună în sumă de taleri 500, cu pecetluit, și să se urmeze acésta milă de la anul viitor înainte, pentru care și părinții acestei sf. mănăstiri să fie datorii a ruga pe milostivul Dumneđu în totă vremea la sfintele slujbe ce le sėvırșesc într'acésta mănăstire, pentru starea Domniei Mele și pentru liniștea și pacea norodului creștinesc și acelor ce în urma noastră vor fi de la Dumneđu orînduiți Domni și oblăduitorii țerii acesteia, pe cari îi și rugăm să bine-voiască a întări și a înnoi mila acésta la numita mănăstire ca și ale Domniilor Sale milii și aședămînturi să fie în urmă de alți frați Domni înnoite și în sémă ținute; și am adevărit hrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i cu credința prea iubiților Domniei Mele fii: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martorii fiind și dumné-lor cinstiți și credincioși boeri veliți ai Divanului Domniei Mele pan Constantin Filipescu Vel Vistier, pan Radu Golescu Vel Ban, pan Constantin Vlahuț Vel Postelnic, pan Isaac Ralet Vel Vornic de țera de sus, pan Barbu Văcărescu Vel Vornic de țera de jos, pan Dumitrascu Racovița Vel Vornic al treilea, pan Iordache Slătinenu Vel Vornic al obștirilor, pan Dumitrașco Racovița Vel

Vornic al patrulea, pan Grigorie Băleanu Vel Logofăt de țera de sus, pan Constantin Filipescu Vel Logofăt de țera de jos, pan Fotache Stirbeiŭ Vel Logofăt de obiceiuri, pan Constantin Suțu Vel Spătar, pan Grigore Ralea Vel Hatman, pan Alexandru Nenciulescu Vel Vornic de politie, pan Atanasie Hristopolu Vel Logofăt al străinelor pricinii, pan Alexandru Ghica Vel Clucer, pan Alexandru Mavrocordat Vel Căminar, pan Nicolae Suțul Vel Comis; și Ispravnic: pan Grigorie Băleanul Vel Logofăt de țera de sus; și s'a scris hrisovul acesta la anul al doilea dintru întâia domnie a Domniei Mele, aici, în orașul Domniei Mele Bucuresci, la anul 1814 Maiŭ 12, de Chiriță Logofăt de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 179.)

169. *Patru cărți pentru țiganii risipiți ai mănăstirei Tismana prin țeră, de a le strînge birul lor.*

Zemle Vlahiscoie. La Domnia Mea aŭ dat jalbă Sfinția Sa părintele Vlădica Savastis, chir Dionisie, năstavnicul Sf. mănăstiri Tismana, din sud Gorj, cum că numita mănăstire are țiganii risipiți în țeră după muncă și hrana lor și de 4 ani încôce din pricina răzmeriței nu aŭ putut să'i caute a-și răspunde birul lor cel obișnuit, cerënd porunca Domniei Mele la mâna orînduitului din partea mănăstirei, pentru strîngerea birului lor, să nu se supere de către cinevași, ci să aibă ajutor de la dumne-lor Ispravnicii județului i de la căpitanii i potecași și alți slujbași; s'aŭ dat acestă carte a Domniei Mele la mâna ce este orînduit din partea mănăstirei, ca să âmble în țera Domniei Mele și unde vor găsi țiganii dreptii de ai mănăstirei, luându-le birul lor, să fiă apërați de jafuri și supërări nedrepte, ce ar căuta să le facă unii alții fără de vină; iar avënd cine-va vre-o davă să le cerceteze dumne-lor Ispravnicii județelor i judecătorul, ferindu-se și țiganii de furțișaguri și hoții, ci muncă drăptă sunt sloboși a se hrăni în țera Domniei Mele. i *saam receh gpd.* — 1814, Maiŭ 15.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXV, fila 92 v.)

170. *Hrisovul mănăstirei Bistriței pentru harul ce s'aŭ făcut sfintelor mōște ale sfîntului prea sfînșitului cuvios Grigorie Decapolitul, ca să iea cîte 5 bani vinăriciul unde aŭ avut cîte 2.*

Tôte facerile de bine ce să săvîrșesc spre întărirea și ajutorul sfintelor lui Dumneșeu lōcașuri sunt după datoră și evlavia creștinescă, iar când se face la locul cel mai cuviincios de unde și țera și obștea cunōsce folosul, este și datoriei rēsplătire mai vrednică. Drept aceea, fiind că țera acēsta între altele are și un sfînt odor, mōștele prea sfînșitului cuviosului și de minuni făcător Grigorie Decapolitul, care cu cinste se păzesc în sfînta și Dumnezeiasca mănăstire a Bistriței, sud Vâlcea, aduse cu grea cheltuială,

de cel dintâiu ctitor al acestei sf. mănăstiri, Banul Barbul Craiovescu cel betrán, de la care sfinte mōște și acum izvoresc faceri de minuni, la cei ce cu evlavie alergă cerend ajutor de tāmăduiri, iar mai vertos de câte ori s'au întimplat după vremi năprasnica bōlá a ciumei aici în țeră și s'au adus sfintele mōște s'au cunoscut ajutor. precum și acum în vremea Domniei Mele întimplându se grea și mare înmulțire a năprasnicei bóle aici în politia Bucurescilor și la sate în tōtă țera s'au adus cu cinste aici și s'au cunoscut în faptă ajutorul, că au început bóla a scădea până s'au și conenit mai de tot. De aceea și domnia mea pentru evlavia ce avem asupra acestor sfinte mōște, ca să ne arētăm, ctitori și ajutatori, mai cu osebire, pe lângă milele ce au avut mănăstirea acésta, care prin hrisovul Domniei Mele le am întărit și încă din anul trecut, mai adăogăm adecă mila vinăriciului la câte popóră are din vechime câte doi bani de vadră și pîrpîrul, precum prin hrisóvele domnesci ce are se arată pe anume, să iea de acum înainte și ceilalți câte trei bani de vadră a fi pe suma acestei sf. mănăstiri 5 bani de vadră și pîrpîrul afară de popórele ce se vor găsi date și închinat la alte sfinte mănăstiri mai dinainte din acei trei bani ce s'au dis mai sus, și la vremea vinăriciului să orînduiască mănăstirea omul sēu, ca să âmble împreună cu vinăricerii domnesci și la măsurat și la scris și făcend douē catastive asemenea după orînduială iscălită și de vinăricerii domnesci și de orînduitul mănăstirei, partea de bani ai mănăstirei pe deplin fără de a se amesteca vinăricerii domnesci a cere vre un ban cu nume de cheltuială pentru ei, ci numai deciuiala cutiei podurilor are să o dea mănăstirea, cu care acéstă milă să se ajute dumneșescul acesta lōcaș, unde se află aceste sfinte mōște, și părinții de la acéstă mănăstire, ca să fie Domniei Mele și părinților Domniei Mele vecinică pomenire. Rugăm dar și pe alți frați domni, cari în urma noastră îi va învrednici puternicul Dumneșeu a fi oblăduitori aceștii creștinești țeri, să bine-voiască a înnoi și a întări acéstă milă, ca și ale domniilor sale mili și faceri de bine încă să fie în urmă întărite și ținute în sēmă; și am adeverit hrisovul acesta cu însăși domnēșca noastră iscălitură și pecete și cu credința prea iubiților Domniei Mele fi: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și dumne-lor cinstiți și credincioși boeri veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Costantin Filipescu Vel Vistier, pan Radu Golescu Vel Ban, pan Constantin Vlăhuț Vel Postelnic, pan Isaac Ralet Vel Vornic de țera de sus, pan Barbu Văcărescu Vel Vornic de țera de jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Vornic al treilea, pan Iordache Slătineanu Vel Vornic al Obștirilor, pan Dumitrache Racoviță Vel Vornic al patrulea, pan Grigorie Băleanul vel Logofēt de țera de sus, pan Constantin Filipescu Vel Logofēt de țera de jos, pan Fotache Știrbeiū Vel Logofēt de obiceiuri, pan Constantin Suțu Vel Spătar, pan Grigorie Ralea Vel Hatman, pan Alecsandru Nenciulescu Vel Vornic de politie, pan Atanasie Hristopulo Vel Logofēt al străinelor pricinī, pan Alecsandru Ghica Vel Clucer, pan Alecsandru Mavrocordat Vel Căminar, pan Nicolae Suțu Vel Comis; și Ispravnic, pan Grigorie Băleanu Vel Logofēt de țera de sus; și s'au scris hrisovul în al doilea an, dintru întâia domnie a Domniei Mele, aici, în orașul scaunului Domniei Mele Bucuresci, la anii de la nascerea Domnului Nostru Isus Hristos 1814 Maiū 22, de Nicolae Logofēt de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 182 v.)

171. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod.*

Cinstit și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta biv Vel Vistier Ioan Moscu, epistatule al ocnelor, îți facem în scire, că egumenul sf. mănăstirii Cișmelei din capul podului Mogoșoiei prin jalbă de rugăciune a făcut arătare Domniei Mele, cum că mila ce este orînduită prin cărțile fraților domni de mai înainte cari s'au întărit și de Domnia Mea din anul trecut, a lua pe fieș-care an de la ocne po taleri 200, pe anul trecut nu i s'a dat poruncim dar dumi-tale, că de nu i s'a dat această milă pe anul trecut, să i se dea negreșit. tolco pisah gpd.—1814 Iunie 14.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

*(Cod. LXXIV, fila 128.)*172. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod.*

Cu cale fiind anafora a această a Preosfinției Sale părintelui Metropolit și a dumné-lor veliților boeri, o întărim Domnia Mea cu această osebire, însă ca de acum până în 5 ani să nu fie volnică mănăstirea Radului Vodă a face vre-un meremet sau sădire la aceste case, iar de la 5 ani înainte de nu se va arăta până atunci vre-un clironom a vre-unei case, să aibă voie a meremetisi seú a sădi, ținând însă catastih curat pentru acele cheltueli adeverate și de cel după vremi Vel Logofăt de țera de sus, că de se va arăta clironomul vre-unei case până la sorocul ce orînduiesc pravilele și va voi a-și lua casa în stăpânirea sa, să întorcă mănăstirei acea cheltuială și așa să ia casa sub zaptul seú, iar când nici până la sorocul ce orînduit de pravile nu se va arăta vre-un clironom, atunci hotărîm, ca toate acele case să rămăe sub ohavnică stăpânire a mănăstirii, ne mai putend nimenea în urma acestui soroc a *pretenderisi* vre-o casă cu cuvînt de cliromie.—1814 Iunie 18.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale de la această jalbă a cuviosului arhimandrit chir Teodosie Raduliotul, prin care se rógă ca să te milostivesci Măria Ta asupra sf. mănăstirii, după prôsta stare în care se află, fiind confundată sub grele datorii, a porunci ca să rămăe în stăpânirea mănăstirei casele ce sunt pe moșia mănăstirei și au murit stăpânii lor de năprasnica bôlă, neremăindu-le moștenitori, am orînduit pe mai mare-bașa prin pilacul nostru de au prețuit casele și ne-au făcut alăturata arătare înscris de prețul fieș-căreia case ce se trecură și într'această anafora mai jos, în care sunt puse și patru case ce s'au dovedit pe urmă că au cliromii, apoi făcend chibzuire asupra cererei egumenului în ce chip se găsi cu cale arătăm Înălțimei Tale, adecă: casele ce vor fi lăzute de acei ce s'au săvîr-

șit de năprasnica bôlă pe însuși pămîntul lor, și nu va fi dintr'înșii nimeni moștenitor, nici le vor fi dăruite cuivași în viața lor, acelea ca nisce aclira și nedate de dînșii nimului, se cuvine să se ia pe sîma cutiei, iar casele ce sunt făcute pe moșii mănăstiresci și boeresci, nu are cutia cuvînt a le cere, ci după pravilnicésca condică, unde la titlul 28, cap 14, scrie chiar așa: «lôcuiitorul de va fugi sîu va muri fără de a nu avea moștenitor de aprópe sîu departe (de nu va fi dator la visterie) stăpînesce cel cu moșia grădinile aceluia cu toți copaciî ceî roditorî», găsîm cu cale ca acele case ce se arată acum fără moștenitori și nu vor fi iarăși dăruite de aceia ce le-au avut în viața lor la alt cinevași să le ia egumenul în zaptul sîu pe sîma mănăstirei și în soroc de trei ani de se va arêta clironomul vre-unei case dovedit, să i se dea casa în stăpînire, întorcîndu-î egumenului cheltuiala meremetului ce va face, iar arêtîndu-se în urma acestui soroc n'are a mai cere casa de cât prețul ei după prețuirea ce s'au făcut acum de mai mare bașa să il dea egumenul.

Prețuirea ce au făcut maș-mare-bașa acelor case ce sunt pe moșia mănăstirei Radului-Vodă.

taleri. parale.

1.669	10	Casa Dinului Dulgherul ot mahalaoa Bărbătescului.
800	—	Despa Văduva ot tam.
2.000	—	Popa Grăjdeanu ot tam.
300	—	Nedelco Găitănaru ot tam.
60	—	Gheorghe Făinaru ot mahalaoa Apostol.
500	—	Cara Nicolae Cazangiul ot tam.
110	—	Petre Balaura ot tam.
400	—	Petre vătaful de pușcărie ot mahalaoa Foișorului.
80	—	Stanca Căzăcióiea ot tam.
50	—	Ispiru Postașu ot tam.
130	—	Drăghiciul Zidarul ot tam.
80	—	Maria Văduva ot tam.
140	—	Ioniță Geantă ot tam.
40	—	Dumitru Comișălu ot mahalaoa Foișorului.
40	—	Marica văduva ot tam.
250	—	Dobrița ot mahalaoa Spirea Veche.
80	—	Iancul HolteiuI ot tam.
250	—	Radu Găitănarul ot tam.
50	—	Ispas Cocoșatul ot tam.
150	—	Ștefan Glugarul ot mahalaoa Spirea Nouă.
80	—	Dobre Ghețarul ot tam.
65	—	Marco Dulgherul ot tam.
50	—	Nicolae Orbul ot tam.
50	—	Zoița Preoteasa ot tam.
35	—	Vișana a lui Nicolae Arnăutul ot tam.
70	—	Mitroiü ot tam.
80	—	Ghinea Cărămidarul ot tam.
500	—	Stoica Logofëtul ot tam.

taleri. parale.

60	—	Ispas Vătășel ot tam.
25	—	Ilristea Ciohodarul ot tam.
35	—	Ștefan Șalvaragiul ot tam.
150	—	Nița Văduva ot mahalaoa Isvorul.
60	—	Pascale ot tam.

9.439 10

Cele patru case ce s'aũ dovedit in urmã cã aũ moștenitorĩ.

taleri. parale.

600	—	Postelnicelul Gheoghe Cocoșatu ot mahalaoa Dobrotesei.
180	—	Marin Grădinarul ot mahalaoa Foișorului.
15	—	Ilie Cojocarul ot mahalaoa Spirea Nouă.
330	—	Ion Salepciu ot mahalaoa Tabaci. — 1814 Maiũ 31.

9564 10

Al Ungrovlahiei Nectarie, Costandie Buzëu, Radu Golescu Vel Ban, Isaac Ralet Vel Voruic, Barbu Văcărescu Vel Vornic, Vel Logofët, Constantin Filipescu Vel Logofët, Nestor Clucer.

(Cod. LXXX, fila 295.)

173. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.*

Dupë arëtarea ce ne face dumnë-luĩ Vel Logofëtul printr'acëstã anafora, poruncim dumi-tale biv Vel Vistiere Ioan Moscu, epistatule al huzmetuluĩ ocnelor, sã se dea jãluitaruluĩ mila de sare pe anul trecut dupã hrisovul Domniei Mele, de nu i se va fi dat.—1814 Iunie 20.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofët.

Prea Inãlțate Dómne,

Dupã luminatã porunca Inãlțimei Tale ce ni se dã la acësta jalbã a luĩ Panã Băbeanu epitropul sf. bisericii, ce se dice a luĩ Ceauș David, făcënd cercetare, mẽ pliroforisiũ, cã prin luminatë hrisóve domnesci, carĩ s'aũ înnoit și de Inãlțimea Ta, are orînduit ca sã iea pe an bolovanĩ sare 150 și aratã cã a fost obiceiũ de i se da pe fieș-care an talerĩ 120 pentru acëstã sare; de la đioa sf. Niculae și pãnã la létul 1812, i pe létul 1813 dice cã nu i s'a dat, dupã care dator este dumnë-luĩ epistatul ocnelor ce a fost pe acele léturi ca sã-ĩ dea, și rëmãne la luminata Mãriei Tale poruncã. — 1814, Martie 26.

Vel Logofët.

(Cod. LXXX, fila 328.)

174. *Cartea bisericeii din mahalaoa ce se dice Slobođia ce este închinată metoh la mănăstirea Hilindarul.*

Zemle Vlahiscoe. Fiind-că un Alexe ce a murit, dintru a sa strădanie și ostenelă a zidit o sfântă biserică mică de zid în mahalaoa ce se dice Slobođia aprópe de capul podului Șerban-Vodă unde a făcut și case i împrejurimii cu grădină, carele neavând copii, din rîvna dumnezească a închinat-o la sf. mănăstire Hilindarul ot Sfetagora, din anul trecut, létul 1813 Iunie 10 când a fost numitul Alexie spre închinăciune la Sfetagora, pentru care închinăciune s'a arêtat cu jalbă de rugăciune atât Maria soția mortului Alexie, cât și doi proinegumenii anume Ananie și Teodosie, ce sunt trimeși de la numita mănăstire Hilindarul ot Sfetagora, cerënd ca să întărim închinăciunea acesta spre a fi metoh numitei mănăstiri, ne mai avënd mănăstirea alt metoh aici în țeră, am rînduit Domnia Mea la dumné-luî Vel Logofet de țera de sus de a cercetat și prin anafora de la 11 ale acestei luni, ne-au făcut arătare că cercetând și cartea de danie a mortului ce se află la părinții în limba sêrbescă este adevêrată, și asupra închinăreii acestei bisericeii cu casele, i grădina și cu tot coprinsul ei de a fi metoh la mănăstirea Hilindarul nu este vre-o împotrivire; am primit dar rugăciunea Mariei soția mortului, i părinților ce sunt trimeși de la Sfetagora și print'acéstă domnêsca noastră carte întărim închinăciunea ce a făcut mortul Alexie, ca să fie biserică i cu casele i grădina și cu totă împrejmuirea ce se află, metoh la sf. mănăstire Hilindarul, spre a o avea părinții ce vor veni de acolo lócaș de odihnă precum sunt și alte metóșe; și ca să se păzescă acesta tot-deauna cu nestrămutare le-am dat acéstă domnêsca noastră carte la mîni. i saam' receh gpd.—1814, Iunie 22.

Cod. LXXVII, fila 186 v.)

175. *Cartea mănăstireii Znagovul de mila de vinăriciú ce are.*

Zemle Vlahiscoie. Sfintei și dumnezeescei mănăstiri ce se numesce Znagovul, unde se cinstesce și se prăznuiesce hramul Vovedeniia Bogorodiții, ca să aibă a lua milă de vinăriciú din poporul Valea Órbeii, i Tocilele ot sud Saac, câte doi bani de vadră și pîrpîrul după obiceiú, fără de a se amesteca la poporul Bărboiul, ce prin cercetare s'au dovedit că este al mănăstireii sf. Ión, dat prin hrisóve domnesci, ce s'au întărit și de Domnia Mea, afară de Ungureniil ot Ceptura i Ungureniil ot Fântánele, ce au vii în poporul Dobroteni, Ceptura, Valea lui Stan, Valea Migălii, Valea Țiganului, Valea Mănăstireii și Budureasca, care prin cercetare s'au dovedit străine; așijderea să aibă a lua vinăriciú din délul Cernătescilor, de peste tot hotarul, care este pe apa Slănicului, ot sud Buzău, însă până în mijloc Săpăucei și hotarul Pleșcoiului și până în hotarul Băbenilor, și dinspre câmp până în hotarul Sorescilor și al Blejanilor, de la toți dajnicii cei ce plătesc vinăriciú câte doi bani de vadră și pîrpîrul după obiceiú; pentru că acest vinăriciú l'au avut sfânta mănăstire prin hrisóve i cărțile traților domni de mai înainte, ne am milostivit și Domnia Mea de am înnoit și am întărit mila

acésta, ca să i se păzescă nestrămutat, în orînduitul mănăstirei la vremea vinăriciului să aibă a âmbra și a scrie vinăriciul tot-de-odată cu vinăricerii domnesci; și făcënd două catastișe asemenea iscălite de vinăricerii domnesci și de omul mănăstirei, să aibă a-și lua mănăstirea partea sa, acei câte doi bani de vadră și pîrpîrul după obiceiü, fără de a se supëra de către vinăricerii domnesci de a cere vre-un ban cu nume de deciuială sêu cheltuială pentru ei, ci numai deciuiala cutiei podurilor să o plătescă. i saam receh gpd.—1814 Iulie 25.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofët.

(Cod. LXXVII, fila 192.)

176. *Cartea bisericeï ot Craiova, de la tîrgul de afară, cea făcută de Așul buluc-bașa.*

Zemle Vlahiscoie. Dat'am Domnésca Nôstră carte sfînteï și dumneșcescei bisericeï ot Tîrgul de afară din orașul Domniei Mele Craiova, unde se prăznuiesce hramul sfînteï învieri Domnului Nostru Isus Hristos i sfînții părinți ai Prea Curatei Născëtore de Dumneșeu Ioachim și a Anei și sf. mucenic Haralambie, ca să aibă milă de la Domnia Mea, să ție lude șese ômeni străini și fără pricină de dajdie, scutiți cu pecetluirî, după orînduiala visteriei, ca să fie de poslușania și ajutorul sfînteï bisericeï, să ție și doi preoți i uu diacon și un grămătic scutiți și apërați de tôte dările și orînduelile ce sunt pe tagma preoțescă și pe grămăticî, cari preoți i diaconi și grămăticî să scutescă și ale lor drepte bucate de vinăriciü i dijmărit, pentru că acéstă sf. biserică făcëndu-se din noü de Așul Buluc-baș al divanului nostru din Craiova și aflându-se cu trebuință de ajutor și fără de nici un venit, după rugăciunea ce au făcut prin jalbă către Domnia Mea, numitul Așul Buluc bașa ctitorul acesteï bisericeï, milostivindu-ne Domnia Mea 'y-am făcut sfînteï aceștea bisericeï milile ce se arată mai sus, care milă pentru a se păzi nestrămutat, am dat acéstă Domnésca Nôstră carte, prin care poruncim la toți căți se cuvine, nimeni întru nimic supërare împotrivă să nu facă, că așa este porunca Domniei Mele. i saam receh gpd.—1814 Iunie 26.

(iscălitura domnescă),

(pecetea gpd.)

Grigorie Băleanu Vel Logofët pröcitorh

(Cod. LXXVII, fila 233. v.)

Pitac către Metropolitul și către cei orînduiți ca să dea sfîrșit socotelelor mănăstirei Mărcușei.

Prea sfinția ta părinte Metropolitul sfînteï episcopiï Sevastiï, dumnë-ta biv Vel Ban Constantine Filipescule, dumnë-ta Vel Logofët de țera de sus Grigorie Bălene, și dumnë-ta biv Vel Vistier Ioane Moscu, fiind-că socotela proin egumenului, Mărcușei care se prigonesce cu cel de acum egumen,

este a se teorisi de către prea sfinția ta și de dumné-vóstră, după porunca Domniei Mele, ce este dată de mai 'nainte și vedem că nici o arătate n'ați făcut Domniei Mele până acum, prelungindu-se alegerea care, urma a se face, pentru care și creditorii ce au a lua de la mănăstire supără aușul Domniei Mele cu jălbi, de isnóvă dar poruncim Domnia Mea atât pentru ca să lipsescă jălbile creditorilor și a proin egumenului, cum și ca să nu se mai însărcineze mănăstirea cu dobînșile datoriilor, să vă adunați cu toții la un loc și cu amănuntul cercetând socotéla, față fiind améndoué părțile, să dați izbăvire pricinei ca să nu mai rămăe prigonire, și să arătați Domniei Mele. Tolco pisah gpd. — 1814 Iunie 29.

(Cod. LXXIV, fila 130. v.)

Șese cărți la șese Logofeți ai Metropoliei după anaforaia preoșfinției sale părintelui Metropolit.

Zemle Vlahiscoie. Dat'am Domnésca Nóstră carte ce se află Logofet la sf. Metroplie, ca să aibă privilegiul ce au avut și de la frații Domni de mai 'nainte, adecă să fie aporat de rîndul dăjdiilor Visteriei și de alte angarii, să scutescă și drepte bucatele lui de dijmărit, de vinăriciú, să ție și o pivniță și aici în Bucuresci scutită de fumărit, de căminărit și de alte angarii, ce sunt pe pivnițe; să ție și lude 2 ómení străini, fără pricină, cu pecetluit de la Visteria Domniei Mele; ne-am milostivit și Domnia Mea de am înnoit privilegiul ce au avut, ca să i se pázescă neștrămutat întocmai precum se coprinde mai sus Pentru care poruncim Domnia Mea, dumné-vóstră zabișilor din orașul Domniei Mele Bucuresci, i dumné-vóstră Ispravnicilor de județe, întocmai să fiți următorí a nu face nici un fel de supărare, că așa este porunca Domniei Mele; i saamre ceh gpd. — 1814 Iulie 2.

(pecetea gpd.)

Vel Logofet.

O carte ce 'este trecută mai sus cu lude 2 au fost Deftului și s'au pus Pitar Ioan.

Nicolae Logofet
Ilristodor ce s'a făcut Clucer

Mincul Logofet
Șerban Logofet

} într'aceste cincí cărți se cuprinde câte
lude unul, iar cea-l-altă coprinde
tóte asemenea.

(Cod. LXXV, fila 113. v.)

180. *Hrisovul bisericeii de la Casabaoaza Babadaoz și al bisericeii de la Cernavoda la Boazul Chioiú, cari sunt în eparhia Metropolitului Drăstea a lua talerí 100 pe an.*

Domni și oblăduitorii cei de Dumneđu aleși, cărora li s'au încredințat stăpânirii de țeri și de noróde, nu se îndestuléză numai pe politicescul no-

rod a-l aduce la stare bună și îndreptare, ci mai virtos, prin lucrarea celor folositoare de suflet, care este milostenia și mai ales la sfințele lui Dumnezeu locașuri unde neîncetat se proslăvesce numele marelui și a tot puternicului Dumnezeu. Drept aceea și Domnia Mea însciințându-ne pentru două sfinte biserici ce se află în eparhia Sfinției Sale părintelui Metropolit Drăstea chir însă una în Caraboa-Babadaoz, la care se cinstesc și se prăznuiesc hramul sfântului slăvitului marelui mucenic Dimitrie și alta în satul Cernavodă la Boazul-Chioiș, la care se prăznuiesc hramul sfântului părintelui nostru Nicolae arhiepiscopului Mirelor de la Lichia, făcătorul de minuni și încă socotind Domnia Mea, că pe lângă alte lude și prinose ce se aduc lui Dumnezeu în sfințele bisericii de pravoslavnicii creștini, ne este bine primită și mireasma tămâerii și luminarea candelilor și a focului lor, fiind-că și acestea sunt pentru slava lui Dumnezeu și spre podoba și cinstea bisericii și îndemnătoare spre evlavie pravoslavnicilor creștini, bine-am voit Domnia Mea, de am miluit aceste două sfinte biserici, orînduind ca să aibă a lua în toți anii câte taleri una sută pe an din vama domnescă de la carvasara, să fie pentru tămâe, unt-de-lemn și făclii, însă episcopul de la biserica sf. Dimitrie să ia taleri 50 și cel de la biserica sf. Nicolae alți taleri 50, ca să fie acestor două sfinte biserici de ajutor, pentru că această milă au avut-o atât de la alți frați Domni de mai înainte, cât și de la Domnia Sa fratele Alexandru Vodă Moruz, prin hrisovul cel vechi, cu létul 1793 Iunie 16; și pentru a se păzi această milă tot-deauna nestrămutată, am dat numitelor sfinte biserici acest domnescul nostru hrisov întărit cu însăși Domnăscă noastră iscălitură și pecete, i cu credința prea iubiților Domniei Mele fii: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod martori fiind și dumné-lor cinstiți și credincioși boeri veliși ai Divanului Domniei Mele: pan Radu Goleșcu Vel Vistier, pan Constantin Crețulescu Vel Ban, pan Barbu Văcărescu Vel Vornic de țera de sus, pan Constantin Bălăceanu Vel Vornic de țera de jos, pan Iordache Slătineanu Vel Vornic al Obștirilor, pan Grigorie Băleanul Vel Vornic al treilea, pan Dumitrache Racoviță Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Filipescu Vel Logofăt de țera de sus, pan Constantin Filipescu Vel Logofăt de țera de jos, pan Fotache Stirbeiș Vel Logofăt de obiceiuri, pan Constantin Suțu Vel Spătar, pan Grigore Ralea Vel Hatman, pan Alexandru Nenciulescu Vel Vornic de politie, pan Iordache Vel Postelnic, pan Atanasie Hristopulo Vel Logofăt al străinelor pricinii, pan Alexandru Ghica Vel Clucer, pan Alexandru Mavrocordat Vel Căminar, pan Nicolae Suțu Vel Comis și Ispravnic: pan Iordache Filipescu Vel Logofăt de țera de sus; și s'a scris hrisovul acesta la al doilea an dintru întâia domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunului Domniei Mele Bucuresci, la anii de la nascerea Domnului Dumnezeu și mântuitorului nostru Isus Hristos, 1814, Iulie 15, de Nicolae Logofăt de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 189.)

181. *Hrisovul Metropoliei Dârstorului pentru mila de sare ce are să iea, 650 bolovanî de la ocne.*

Lucrurile cele prin iubire de Dumnezeu după plăcere cu cuviință se face și se săvîrșesc de către blagocestivii și oblăduitorii de Hristos Domnî, cari de la Dumnezeu sunt aleși, măcar că se pot cunoște la tîtă obștimea și prin alte mijloce de fapte bune, iar mai alésă și vrednică de laudă este evlavia și cuceria Domniilor Sale către sfintele și Dumnezeescile locașuri; ci dar și Domnia Mea cu acest gând fiind cucernic către sfintele lui Dumnezeu locașuri și mănăstiri, socotit'am Domnia Mea și pentru sfînta și Dumnezeiasca Metropolie din cetatea Dârstorului, de peste Dunăre, la care se cinstese și se prăznuiesce hramul tăerei sfîntului cap al sfîntului și slăvitului prooroc și înainte mergătorului Ioan, care sfîntă Metropolie a avut de la frații Domnî de mai înainte noastră privileghiuri, precum din hrisovul Domniei Sale fratelui Alecsandru Vodă Moruz, ce-l vîdum, din condica Divanului, cu let 1793 Iunie 16, ne-am adevărit, și se orînduiesc ca să iea pe tot anul de la ocna Slănic sare 650 bolovanî mari aleși, care sare, orînduitul sfîntei Metropolii să fie volnic la vreme, fără nici o zătîcnire a o ridica de la ocna, sîu să o vîndă, sîu să o ducă unde va vrea, și nici vameșii, nici cămărașii să nu supere de nimic. Decî învrednicindu-ne Domnul Dumnezeu cu domnia țerii aceștia, după evlavia ce avem către sfintele și Dumnezeescile locașuri și după rugăciunile ce ne-a dat sfîntia sa părintele Metropolitan Dârstorului, Chir am bine-voit Domnia Mea de am înnoit și am întărit mila acesta, ce a avut'o, ca să i se păzescă nestrîmutat pentru care am dat numitei sf. Metropolii acest Domnescul Nostru hrisov, întărit cu înșăși Domnesca Noastră iscălitură și pecete i cu credința prea iubiților Domniei Mele fiî: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și dumné-lor cinstiți și credincioși boeri veliți ai Divanului Domniei Mele, i *proci* (1). 1814 Iulie 15 de Nicolae Logofet de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 189. v)

182. *Hrisovul al școlei elinesce de la Tarigrad.*

Tôte facerile de bine și ajutorul în tot locul și pretutindenea este bine priimită lui Dumnezeu, iar ceea ce se face la locuri pricinuitoare binelui și folosului de obște, cum și școla de învățături cari împodobesc pe omenî cu înțelepciunea și cu cuvîntul și luminarea credinței și a cunoscînței de Dumnezeu și altele asemenea folositoare obștiei, acelea cu atîta sunt mai cuviincioase și plăcute lui Dumnezeu, în cât cu deosebire a datorie Domniî și oblăduitorii ce a câștigat de la Dumnezeu puterea de a face bunătăți a se osîrdui spre întărirea și întemeerea lor și a le ajuta din harurile ce a dobândit, pentru folosul ce ȳice, și binele ce pricinuesc de obște, iar nu numai în parte. Drept aceea fiind că școla elinescă din prea cinstita

(1) Iar cele-lalte boerî s'a pus ca și la cel-alt hrisov, ce este trecut din susul celei l-alte fețe.

politie a împărăției și în totă lumea prea vestitei cetăți Țarigradului, care este cea dintâi stăpînitore tuturor polițiilor și orașelor, este isvorul cel dintâi al învățătorei grecesci și elinesci, de unde se începe și isvorasce, la toți mari și mici al nămului nostru cel creștinesc, cu mila credinței, podoba procopselei și a înțelepciunei și cunoscînța de Dumneșeu; socotit'am Domnia Mea, că după cum alte școle i mănăstiri și biserici din multe părți au mili și ajutori dintr'acastă creștinescă țeră, prin hrisovele și cărțile fraților Domni, cu atâta mai deosebit se cuvine a avea această numită școlă a Țarigradului vre-un ajutor de aici la curgătorele cheltueli, cele de peste tot anul; după care cercetând Domnia Mea cu dinadinsul în condicile Divanului, s'au găsit hrisovul Domniei Sale fratelui Alexandru Vodă Moruz, cu let 1793 Maiu 1, prin care se coprinde, că nefiind cu cale de a se afla numai acea școlă a Țarigradului isterisită, lângă atâtea și atâtea mili și ajutoruri ce se revarsă dintr'acastă țeră în alte asemenea locuri, și fiind sciută trebuința cheltuelilor curgătore, ce are pe an, mai virtos când cu deosebire aș a intra la mai buna orînduală și întocmire, spre folosul învățătorei și al luminării de obște, de aceea aș orînduit a lua vinăriciū de la câte-va popore și taleri 750 de la ocne și vămī, precum la vale pe larg se arată; am bine-voit dar și Domnia Mea și 'am dat acest Domnescul Nostru hrisov, prin care înnoim acele orîndueli și mili ce aș avut din luminatul hrisov, adecă să aibă a lua vinăriciū câte doi bani de vadră cu pîrpîrul, după cum iaș și alte mănăstiri, însă la sud Argeș, din poporul Săpata, Pădurosul, Sămara, Groși, Băbana, Bărbătesci, Cosmeni, Uda, din plasa Săpesci i din poporul Corbi, Bărboi, Stoenesci, Cremenari, Urși din plasa Cremenari i din poporul Cuca, Schei Argeșului, Dobresci, Bădeni, Denicei, Vitomotesci, Ciomăgesci din plasa Oltului de jos, i poporul Blidari, din Bleici, din Golești, Valu Babei, din Fețeni, din plasa Oltului de sus, i Vlădesci din plasa Topologului, i din poporul Teișul ot Budesci i Bărbătesci, i Mălurenii din plasa Piteștilor, i Vălcanul, și la sud Olt din poporul Dănesci; pentru care poruncim că la vremea vinăriciului, să aibă orînduitul epitrop a scrie vinăriciul dintr'aceste numite popore dimpreună cu vinăriceri domnesci și să ia orînduitul epitropilor acei câte doi bani de vadră cu pîrpîrul, la cari bani, partea școlei, să n'aibă vinăriceri întru nimic a se amesteca; așijderea orînduim și hotărâm, să aibă a lua numita școlă și de la ocna Slănicul, pe an câte 500 bolovanī sare și de la carvasarua vămilor, pe an câte taleri 250, cu care aceste venituri să se ajute școla pe tot anul la cheltuelile ce are, iar pentru purtarea de grijă și epistasia, atât a strînsului vinăriciului i a priimirei banilor sărei de la ocna și a banilor din vămī, cât și a trimiterelor cu siguranție în vreme pe tot anul, la țera din Țarigrad, orînduim Domnia Mea epitrop pe prea sfinția sa alesul de Dumneșeu Metropolit al Ungrovlahiei, ce va fi după vremei, i pe dumnē-lor cinstiți și credincioși boeri Domniei Mele: Vel Vistierul și Vel Postelnicul, ca să îngrijescă și să aibă asupra-le această datorie. Rugăm dar și pe alți frați Domni cari în urma noastră se vor învrednici a oblădui această creștinescă țeră să bine-voiască de a înnoi și a-l întări acest hrisov al Domniei Mele, ca și ale Domniilor Sale mili și faceri de bine să fie în urmă de alți înnoite și în sēmă ținute; și am întărit hrisovul acesta cu însăși Domnē-sca Noastră iscălitură și pecete, și cu credința prea

iubiților Domniei Mele fii: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și dumné-lor cinstiți și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Vistier, pan Radu Goleșcu Vel Ban, pan Constantin Vlahuț Vel Postelnic, pan Isaac Ralet Vel Vornic de țera sus, pan Barbu Văcărescu Vel Vornic de țera de jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Vornic al treilea, pan Iordache Slătineanu Vel Vornic al obștirilor, pan Dumitrache Racoviță Vel Vornic al patrulea, pan Grigorie Băleanu Vel Logofăt de țera de sus, pan Constantin Filipescu Vel Logofăt de țera de jos, pan Constantin Suțul Vel Spătar, pan Fotache Știrbeiū Vel Logofăt za obiceiuri, pan Grigorie Ralea Vel Hatman, pan Alexandru Nenciușcu Vel Vornic de politie, pan Atanasie Hristopulo Vel Logofăt al străinelor pricinii, pan Alecsandru Ghica Vel Clucer, pan Alecsandru Mavrocordat, Vel Căminar, pan Nicolae Suțul Vel Comis, și Ispravnic: pan Grigorie Băleanul Vel Logofăt de țera de sus; și s'aū scris hrisevul acesta la al doilea an dintru întâia domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunul Domniei Mele Bucuresci, la anii de la Nascerea Domnului Dumneđeu și Mântuitorului Nostru Isus Hristos 1814 Iulie 22, de Nicolae Logofăt de Divan.

(Cod. LXXVII fila 194.)

183. *Iū Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe*

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele dumné-ta biv Vel Vist. Ioane Moscu epistatule al huzmetului ocnelor anului următor, fiind că hiserica sf. Ilie Chiuciuc Chiciu de la Țarigrad, prin Domnescul Nostru hrisev, are a lua pe fieș-care an din huzmetul ocnelor milă câte taleri 200, de aceea printr'acest Domnescul Nostru pitac îți poruncim dumi-tale, să dai acești taleri 200 pe acest următor an. Tolco pisah gpd.—1814 Iulie 24.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt

(Cod. LXXIV, fila 134.)

184. *Cartea mănăstirei Govora din sud Vâlcea.*

Zemle Vlahiscoie. Sfintei și Dumneđeesei mănăstiri Govorei din sud Vâlcea, unde se cinstesce și se prăznuiesce hramul prea sfintei Născătore de Dumneđeu și Pururea Feciorei Maria, care să aibă a lua milă de vinăriciū din délul Cacova i Ionescii ai Govorei și Copăcelul din sud Vâlcea, i din délul Cornețul sud Mehedinți, și cât ține moșia Malovățul, însă egumenul său omul mănăstirei ce se va fi orînduit să aibă 'a āmbra cu vinăricerii domnesci, și făcēnd douē catastișe unul ca și altul, iscălite fiind și de vinăricerii domnesci și de egumenul său de omul mănăstirei și împreună stringēnd banii vinăriciului, ce este de plătesc dajnicii, după cuprinderea ponturilor ce se dau la mâna tacsildarilor, să aibă a lua dintr'acei bani sf. mănăstire câte doi bani de vadră; și iar să aibă a lua sf. mănăstire de la cei ce vor fi avēnd vii pe moșia mănăstirei obiceinuta otaștină, adecă

din 20 de vedre o vadră, și vin să iea pentru otașină iar nu banî; pentru că această milă de vinăriciū aū avut'o sf. mănăstire și de la frațiļ Domnī de mai 'nainte, după cum ne adevărim din sinetul gpd ce-l vĕdum Domnia Mea. Drept aceea și Domnia Mea milostivindu-ne, am dat și am întărit, că să aibă a lua acest vinăriciū în toți anī nestrĕmutat, spre a fi sfintĕi mănăstiri de întărire și părinților călugări de chivernisire, iar Domniei Mele vecinică pomenire. i saam reche gpd.—1814 August 12.

(Cod. LXXVII, fila 193.)

Prea Inalte Stăpâne,

Fiind-că sf. mănăstire Cotroceni, se află în adevĕr sub o mare sarcină avĕnd o datorie fōrte grea și imposibilă de regulat, de peste cincī sute de miļ lei, și tot felul de încurcături și sarcini, de o lungă durată despoiată fiind de veniturile ei, cari sunt tōte captate în genere, așa că sĕrmaniļ părinți din acea mănăstire, lipsiți de tot necesarul, se vĕd siliți a trăi din împrumuturi, de unde rezultă forțat tot felul de lipsuri și nedumeriri în privința măsurilor de luat, până chiar și voința și neputința de a îndeplini cu inimă tōte cele ce urmez de obicei și cele alte sfinte mănăstiri: de aceea credem cu cale și bună de primit cererea și călduroasă rugămintĕ din petițiunea de față a părinților, pentru a se erta de o cam dată prin milă și compătımire de iubitōre de milă Înălțimea Ta, starea imposibilă actuală a mănăstirei, și anume reclamația de o mie de lei pentru spital precum și orī ce altă atare din dările ce urmez, până când mănăstirea se va ușura puțin de greutatea insuportabilă care o apasă și atunci va continua iar (dupĕ cum promite) cu tōte dările fără lipsă, în conformitate cu cele-l-alte sfinte mănăstiri; și orī-cum va decide prea ilustra și de Dumne-deū păzită Înălțimea Ta.

George Caragea, Gr. Brancovianu, Grigore Băleanu.

Prea Inalte Stăpâne,

Sf. mănăstire Cotroceni aflându-se manifest într'o stare de mare decădere atât din cauza enormei datorii ce o apasă, precum și din reaoa direcțiune și administrațiune a egumenilor predecesori și supraveghetori de pe vremuri și avĕnd trebuință de un sprijinitor practic care să lucreze în mod desinteresat și mai de aproape în tot ce privesce îmbunătățirea averilor de sub administrația sa, spre regularea și aplanarea diferitelor afaceri și procese, spre bună ordine și întocmire a veniturilor și cheltuielilor necesare, că hrana și altele trebuincioase omĕnilor mănăstirei, precum și a afacerilor privitoare la supravegherea oficiilor eclesiastice; spre descoperirea dovedilor false și sfeterisirii comise în parte atât în lucrurile mănăstirei, cât și în acele a egumenului predecesor Visarion, spre întocmirea și veriñcarea unui cont general a tuturor darăverilor și a (παρεισφερθέντων μετεσάλιαν?) după mōrtea rĕposatului Visarion până acum, acesta fiind prea drept și fōrte necesar pentru ușurarea și deplina scăpare din adevĕrata datorie,

chiar spre liniștea creditorilor, carî 'și au încredințat drepturile (bani) lor acestei mănăstiri; și spre stabilirea diferitelor lefuri promise, ceea ce mai curând la reducerea datoriei va contribui; chibzuind cu toții în multe feluri și cu imparțialitate în privința modului cu care s'ar putea regula interesele de mai sus, n'am găsit altul mai eficace, decât următorul, adică, Sf. Arhimandrit domnul Dionisie Plumbuitzeanu, fiindu-ne cunoscut de mai mult ca un cinstit ieromonah și econom excelent, fost altă dată și la Cotroceni, timp de mai mulți ani, om cu practică, dibaci și cu idei lămurite asupra drepturilor și intereselor mănăstiresci, bucudându se de stima tuturor în societate și dovedit ca iubitor de muncă și cu simțimintul frumosului, precum să învederează și din reparațiunile și ameliorări făcute la mănăstirea, Plumbuita precum și din întinderea ecaretelor din întru și din afară și creșterea adusă veniturilor acelei mănăstiri; socotim de cu viință să i se dea de Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită, chiar în contra voinței lui, sarcina de epitrop al mănăstirei Cotroceni și de administrator tuturor averilor mănăstiresci, care să ordone tot ce contribue la o mai bună regulare a celor însemnate mai sus, ca să potă și mănăstirea să își revie cu încetul din această colosală datorie și să se îndrepteze și afacerile mănăstiresci, neglijate și ruinate, și să stabilizească o normă convenabilă pentru cheltuelile absolut necesari, ținând în slujbă numai numărul indispensabil de slujitori eclesiastici și mirenî și de epistați, ca să rămăe un prisos din venituri cu care să se plătescă datoria; să își îndeplinească toate datoriile eu rîvnă și filotimie, ca un membru monastiresc ce este, lucrând gratuit până la achitarea datoriei, și mulțamindu-se numai cu mănăstirea Plumbuita ce are și pe care o va stăpîni neclintit și nesupărat de nimeni căci el s'a arătat ca un alt ctitor și protector al acestei mănăstiri, pe cât iar Înălțimea Ta să scrie chiar însăși părinților din mănăstirea de jos că ei să confirme această numire și alegere a Sf. Arhimandrit domnul Dionisie Plumbițeanu, ca administrator al mănăstirei Cotroceni în limitele precise de mai sus, recomandând și numindu-l prin scrisuri particulare mănăstiresci pentru a sa siguranță și spre a i imboldi zelul și filotimia sa; tot odată și dreptele sale propunerî și cuvîntări în ședința (*μουσαδάριε*—musaadele?) spre ușurarea mănăstirei să fie protejată de Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită și de noi efori numiți de Înălțimea Ta și carî prin grai și prin lapte nu încetăm îndemnându-vă să ne sprijiniți în tot ce contribue la binele mănăstirei; pe de altă parte să fie înduplecat de noi să dea și o garanție scrisă pe onorea și declarația unor negustori cu avere că va ține socotelă anuală până la verificarea ei din parte-ne la sfîrșitul anului și că garanții vor fi responsabili de orice abus s'ar constata în acest compt anual, urmând ast-fel pe fie-care an cu această garanție până la achitarea datoriei mănăstiresci; dar și prea Cuvioșia Sa să fie ținut, la finele fie-căru an să ne dea nouă socotela justificată de ale mănăstirei daraverî și de a datoriei descrescere săvîrșită în periodul anual, ca să fie vizată și de noi după verificarea și să se dovedească și mai mult în ființă capacitatea și sirguinta Cuvioșiei Sale, care ne va da ast-fel lumina și informațiunii cu baze pentru anii următori; în modul acesta avem buna speranță, că în câți-va ani mănăstirea va scăpa de datorie, iar mănăstirile de jos la timpul convenit vor beneficia de embaticul

drept și proporțional, fără ca mănăstirea Cotroceni să alieneze vre un bun, ci din contră să ajungă la îndreptare și propășire; rămâne dar ca rezoluția definitivă să se de de Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită.—1814 Septembrie 4.
George Caragea, Grigore Brancovianu, Grigore Bălăceanu Vornic.

(tradus de D. M. Germani.)

185. *Carte de milele mănăstirei Surpatele din sud Vâlcea.*

Zemle Vlahiscoe. Dat'am domnésca noastră carte sfintei și dumnezeescei mănăstiri Surpatele din sud. Vâlcea, ca să aibă volnicie cu această carte a Domniei Mele să iea vinăriciū de la tot omul ce va avea vii în delul Căineștilor i al Boideștilor dintr'acest județ, însă câte 5 bani de vadra și păr-părul după obiceiū și cât vin va face în dreptele vii ale mănăstirei să fie scutit de vinăriciū, scutind de dijmărit drepte bucatele mănăstirei și de oerit oi 150; așijderea să aibă și doi preoți i diacon scutiți de tôte dăjdiile câte se vor întâmpla să iasă pe cei-l-alți preoți, cum și lude cincī omenī străini și fără de pricină de dădie, pe cari găsindu-ī să-ī ducă la Ispravnicii județului și fiind străini cu adevărat, să li se de adeverință pe numele și chipul lor, după care adeverițe vor lua și pecetluit gpd, să-ī fie apărați de tot felul de dăjdiī ce va eși de la vistierie peste an, de nici unele supărare să nu aibă, ca să pôtă fi preoții apururea nelipsiți de la slujba sfintei biserici și acei lude poslușnici de trēba mănăstirei, pentru ca într'acastă mănăstire locuind numaī maici călugărițe, și fiind și loc de munte aū avut această milă de la frați Domni de mai 'nainte precum ne-am adevărit Domnia Mea din cărțile Domniilor Sale ce le vedum. Drept aceea și Domnia Mea ne-am milostivit de am innoit și am întărit mila acēsta ca și de acum înainte să le aibă aceste milī nestrēmūtat, poruncim și dumné-vōstră Ispravnicilor ai județului i dumné-vōstră vinăricerilor, dijmarilor și altor boeri slujbași i slugi domnesci i vlădicesci, toți să aveți a vē feri de milile ce arată mai sus care am făcut acești mănăstiri, că cel ce se va îndrăzni a face vre-o supărare peste porunca Domniei Sale, să scie că va avea certare; într'alt chip să nu fie, că așa este porunca Domniei Mele; i saam receh gpd.—1814 Septembrie 5.

(Cod. LXXVII, fila 197.)

186. *Io Ioan Gheorge Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.*

Dupē arētarea ce ne face dumné-lui Vel Logofētul printr'acastă anafora, poruncim dumi-tale biv Vel Vistiere Ioane Moscu, compērătorule al huzmetului ocnelor divanul trecut, să se dea acestei mănăstiri mila de sare.—1814 Septembrie 4.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofēt.

Prea înălțate Dōmne,

Dupē luminată porunca Măriei tale, ce mi se dă la acēstă jalbă a cuviosului Arhimandrit și egumen al mănăstirei Râmnic; următor fiind am

luat séma arătărei, și cererea ce face, că numita mănăstire prin hrisové domnesci având milă de sare câte bolovanî 150 pe tot anul, în anul trecut cu let 1813 nesciind obiceiul, fiind nou egumen, nu aș apucat a-și lua această milă de la onă, făcând cerere și rugăciune de a i se da acum cea după hrisovul ce se vede înnoit și de către Înălțimea Ta, dreptate având, mai ales, fiind și vîndarea acestui huzinet fiind făcută în anul trecut cu arătare de toate milele mănăstiresci, găsim cu cale, cu luminată porunca Măriei Tale, a i se da acești 150 bolovanî sare, spre a nu rămănea păgubașă mănăstirea de această milă domnescă: iar hotărîrea cea desăvirșită rămăne a se face de către Înălțimea Ta.—1814 Septembrie 7.

Constantin Filipescu

Vel Logotăt

Cod. LXXIX, fila 280.)

187. Zemle Vlahiscoie. Dat'am Domnăsca Năstră carte sfintei și Dumneșcei Metropoliî din orașul Domniei Mele Têrgoviștea, sud Dâmbovița, ca să aibă a ținea două scaune de carne în tîrg pe moșia Metropoliî, scutite și apărute de toate dările și orînduelile câte sunt obicinuite pe scaune, de nici unele supărare să nu aibă, pentru că având sînta Metropolie trebuință pentru hrana și ajutorul ómenilor casei, aș avut această milă și de la Domnia Sa fratele Alexandru Vodă Moruz, precum ne-am pliroforisit Domnia Mea din cartea ce o vîdum cu let 1799 August; deci am bine-voit Domnia Mea de am înnoit această milă, de care și poruncim și la toți câți se cuvine a urma și a nu face întru nimic supărare la alișverișul acestor două scaune ale Metropoliei.—1814 Septembrie 10.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXV, fila 112.)

Intărîrea anaforalei Luminăției Sale beizade Gheorghe Caragea și a dumné-lor boerilor efori, ce sunt ai mănăstirei Cotroceni, prin care se orînduesce cu epitropia acestei mănăstiri arhimandritul Chir Dionisie Plumbuițenu.

188. Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.—Precum Domnia Mea îngrijind pentru buna stare și folosul aceștii mănăstiri aș orînduit efori a' săi pe Luminăția Sa beizade Gheorghe Caragea al nostru prea iubit fiu i pe dumné-lor cinstiți și credincioși boeri ai Divanului Domniei Mele: biv Vel Ban Grigorie Brâncoveanu, și Vel Vornic Grigorie Băleanu, asemenea și acum pentru aceștii sfirșit, după pliroforia ce ni se dă printr'această anafora, pentru vrednicia și cinstita petrecere a Cuvioșiei Sale arhimandritul Plumbuițeanu Dionisie, primind chibzuirea Luminăției Sale și a dumné-lor boerilor efori, o întărîm anaforua acesta și însărcinăm pe numitul arhimandrit cu epitropia aceștii mănăstiri îndatorindu-l și poruncindu-l de a fi întru toate următor întocmai după mij-

locul și orînduiala ce într'această anatora se arată, ca și mănăstirea să dobîndescă cerutul și trebuinciosul folos și întremare prin osîrdnica dorire, silință și bună economie a Cuvioșiei Sale și Cuvioșia Sa să 'și adaoge laudă făcîndu-se bună pildă către cei ce poartă cinul și podvigul Cuvioșiei Sale.—
1814 Septembrie 10.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXIX, pag. 293.)

189. *Hrisovul sf. mănăstirî Sloboșia pentru vama de la bîlciurile ce se fac lângă mănăstire.*

Milosteniile și facerile de bine sunt mai mult primite înaintea lui Dumneșe, iar mai virtos la sfințele lui Dumneșe locășurî, unde se proslăvesce numele lui Dumneșe, și iarășî acolo unde este cunoscută trebuința de ajutor și învederată facerea de bine datorie nestrămutată este domnilor și oblăduitorilor țerei a ajută și a milui cu din domnescile milî, după măsură și trebuință. Drept aceea înscințându-ne Domnia Mea pentru sfînta și Dumneșeasca mănăstire, ce se numește Sloboșia lui Ienache din sud Ialomița, unde se cinstesce hramul mai marilor voievođî ai oștirilor cerescî Mihail și Gavril, cum că aflându-se la loc de nu se pôte a se apêra 'de primejdiile întîmplătorelor răzmerițe, fiind de multe ori călcată de oștirî grele, unde pe lângă mănăstire s'au întîmplat și războie cu care i s'au pricinuit multe pagube și stricăciunî, iar mai virtos fiind în drumul mare, apururea este conac mosafirilor trecătorî, atât ai prea puterniceî împêrășîi nōstre i alșî străinî, cât și a boerilor i ômenilor domnescî ce se trimt cu trebî de ale țerei, dându-se la cei mai mulșî cele trebuincioșe ale conacului de la mănăstire, și în trecutele șile aflându-se acolo dumne-lui Clucerul Alexandru Filipescu i Paharnicul Scarlat Cerchez și Spiridon Serdarul, trimișî de Domnia Mea pentru trebile țerei, prin cartea dumne-lor de la 29 ale trecuteî lunî Iulie au dat pliroforie Domnieî Mele, atât de starea mănăstireî i de îndestulatele cheltuelî ce are acêșă mănăstire cu mosafirî, cât și osebita pagubă ce i s'au întîmplat în vara acêșă din revêrsarea apelor, că în douê rîndurî 'i-au stricat cu totul morile cele făcu cu marî cheltuelî, din care pricină au încăput la grele datorî, și osebit și cuviosul arhimandrit chir Gavril egumenul acêșei mănăstirî, au trimis Domnieî Mele jalbă de rugăciune, că cu milele ce au avut de la alșî frașî Domnî de mai 'nainte, cari s'au înnoit și de Domnia Mea neputêndu-se a se ajutara, ca să întîmpine grelele cheltuelî, cerênd ajutor, ne am milostivit și Domnia Mea printr'acest hrisov ce-î dăm, îî hărăzim, ca să aibă a lua vama ce se va aduna de la treî bîlciurî, ce se fac pe fieș-care an, acolo, la satul Sloboșia, pe moșia mănăstireî, adecă unul la șioa sfîntului mucenic Gheorghe, i altul la Înălțare și altul la 24 de șile ale lunêi lui Iunie, în șioa nascereî sf. Ioan Botezătorul, ce se șice la Drăgaica, iar vameșî domnescî întru nimic să nu se amestece și tōtă vama dimpreună cu prostichiurile ce se lua de vameșî domnescî până acum, să se ia de acum înainte de orînduitul mănăstireî, cu urmare după cuprinderea ponturilor domnescî ce se dau pe

fiș-care an ; pentru care hălciuri din porunca Domniei Mele făcându-se cercetare de către Ispravnicii județului de la 22 ale aceștii luni August însciinteză că alte hălciuri într'acest județ la alte locuri într'aceste zile de sərbători nu se mai fac. De aceea întărim, ca și la facerea hălciurilor să se păzescă cu nestrămutare și alte hălciuri la aceste zile ce sunt orînduite să se facă la Sloboția, să nu se izvodescă, nici să se sloboadă a se face la altă parte într'acest județ ca să nu se zimintescă facerea acestor hălciuri, de la care hălciuri să își aibă mănăstirea folosul ; precum și vîndarea vinului și a rachiului să fie a mănăstirei, după obiceiul pămîntului, iar alții să fie popriți, ca să fie sfintele mănăstiri de ajutor și întărire, iar Domniei Mele vecinică pomenire. Rugăm dar și pe alți frați Domni, cari în urma noastră se vor învrednici a fi oblăduitori aceștii creștinesci țeri să binevoiască a înnoi și a întări mila acosta, ca și ale Domniilor Sale mili să fie în urmă de alții ținute în sēmă ; și am adevărit hrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod și cu credința prea iubiților Domniei Mele fii : Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și dumné-lor boerii veliți ai Divanului Domniei Mele : pan Radu Goleșcu Vel Vistier, pan Constantin Crețulescu Vel Ban, pan Barbu Văcărescu Vel Vornic de țera de sus, pan Constantin Bălăceanu Vel Vornic de țera de jos, pan Iordache Slătineanu Vel Vornic al obștirilor, pan Grigorie Băleanu Vel Vornic al treilea pan Dumitrache Racoviță Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Filipescu Vel Logofăt de țera de sus, pan Constantin Filipescu Vel Logofăt de țera de jos, pan Fotache Stirbeiū Vel Logofăt de obiceiuri, pan Constantin Suțu Vel Spătar, pan Grigorie Ralea Vel Hatman, pan Alexandru Nenciulescu Vel Vornic al politiei, pan Iacovache Vel Postelnic, pan Atanasie Hristopulo Vel Logofăt al străinelor pricinii, pan Alexandru Ghica Vel Clucer, pan Alexandru Mavrocordat Vel Căminar, pan Nicolae Suțul Vel Comis, și Ispravnic, pan Iordache Filipescu Vel Logofăt de țera de sus ; și s'au scris hrisovul acesta la anul al doilea dintru întăia domnie a Domniei Mele, aici, în orașul scaunului Domniei Mele Bucuresci, la anul de la zidirea lumii 7322, iar de la nascerea domnului Dumneșeu și Mântuitorului nostru Isus Hristos 1814 August 3, de Nicolae Logofăt za Divan.

(Cod. LXXVII, fila 197.)

190. *Cartea schitului Fusea din sud Dâmbovița.*

Zemle Vlahisicoie. Dat'am Domnēșca Nōstră carte sfîntului și Dumneșcului schit, ce se numesce al Fusei, din sud Dâmbovița, la care locuesc maici călugărițe, și cuvioșei Macrinei Fusoiicăi stariței și ctitora acestui schit, ca să aibă a ținea și stăpîni stânjenii 300 de moșie, ce se numesce Valea Nēgră și trei munți mici, și două pogone de vie, și o prăvălie în orașul Têrgoviștei, și doi cai, și doi boi, și două vaci cu care numita stariță cu dintr'al său aîn înzestrat acest schit, ce este zidit cu dintr'al său de Negoita Fusea și cu cuvioșia sa ; pentru care acestea prin porunca Domniei Mele cercetându-se de către dumné-lor Ispravnicii județului, prin cartea dumné-lor

de la 30 ale trecutei luni Augûst însciințeză, ca atât de la slugerul Ioan Porfiroghene ginerele numitei starițe cum și de la alții s'aû adeverit, că toate aceste mai sus numite acareturi sunt bune ale stariței și aferosite la schit, care nu aû vre-o pricină de către nimeni, și eșind înaintea Domniei Mele numita stariță cu jalbă de rugăciune, ca să întărim dania sa, să miluim schitul cu privileghiuri domnesci, ca să se ajute a se ținea tot-d'ăuna în stare bună, ne-am milostivit și Domnia Mea și nu numai întărim dania ce face numita stariță, ci miluim și schitul cu acest privileghiû, adecă: să scutescă vinăriciû și dijmărit, cum și oerit drepte bucatele schitului, să ia și 100 bolovanî sare de la ocne pe fieș care an la vremea când iaû și alte mănăstiri; așijdererea să ție și doi preoți i doi grămăticî, ce se vor afla în slujba sfintei biserici la schit scutiți și aperați de dăjdiî și alte orîndueli ce vor fi pe alți preoți și pe alți grămăticî; de care poruncim la toți câți se cuvine, întocmai să fiți următori, și împotrivă supărare să nu facă; i saam receh gpd.—1814 Septembre 12.

(Cod. LXXVII, fila, 198.)

191. Zemle Vlahiscoe. Sfintului și dumnezeescului schit Valea Caprei din sud Saac, unde se prăznuesce hramul sfîntului ierarh Niculae, marele făcător de minuni și se află locuind călugărițe, care schit din pricină că este în pădure, la loc deosebit, după cum ne-am pliroforisit Domnia Mea atât din jalba călugărițelor cât și din anaforaoa dumné-lui Vel Logofătului, că s'ar fi aflând forte sărac și fără nici un fel de ajutor, ne-am milostivit și am miluit schitul cu acestă carte a Domniei Mele, cu care să aibă a scuti drepte bucate de dijmărit și vinăriciû, să ție și lude doi ômenî străini pentru poslușanie, pe cari găsindu-i să-i ducă la dumné-lor Ispravnicii județului, ca să-i cerceteze și să le dea adeverință spre a le lua și pecețluituri de la Visterie, păzindu-i-se mila acésta neștrămutată tot-deauna. Poruncim Domnia Mea la toți câți se cuvine, ca nimeni întru nimic supărare să nu facă peste cartea acésta, fiind-că așa este porunca și voința Domniei Mele. i saam receh gpd.—1814, Septembre 14.

(Cod. LXXVII, fila 199.)

192. Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele dumné-ta biv Vel Clucere Constantin Predescu, fiind-că prin domnesca noastră hotărîre, am orînduit epitrop al mănăstirei Cotroceni pe cuvioșia sa arhimandritul Dionisie Plumbițenu, carele ca unul ce are a intra la otcârmuirea mănăstirei și urméză ca să aibă sciință în ce stare o primesce, ce sineturî și ce zestre are mănăstirea, ca întocmai precum le primesce așa să fie dator a le păstra, de trebuință este dar ca atât preoții și esarhiî mănăstirei, cât și cei-l-alți dinaintea lor epitropi, ce aû stătut la mănăstire de la mórtea proinegumenului Visarion și până s'a lipsit, să-și paradosesca toți socotela de venit și cheltuială, spre a se lămuri toate socotelile dintre ei; de aceea poruncim

dumi-tale, ca adunând față la un loc atât pe proinegumen și pe esarh, cât și pe epistatului cel după vreme, unde fiind împreună și mai sus numitul orinduit epitrop, să citească mai întâiu în auzul tuturor, anafora epitropiei cea împărătească de Domnia Mea, făcându-le cuos ut că acesta este hotărârea Domniei Mele și se cuvine ca toți acestia să paradosască ceruta socotelă, și lucrurile și sineturile mănăstirei pe cari să-i și îndatorezi dumne-ța de a-și paradosi socotela curată fără de altă prelungire, care socotelă teorindu-se de dumne-ța cu deamăntul, să se facă și catagrafie pentru toate, după orinduiala și toate acestea săvârșindu-se prin catastih în scris coprindețor atât de venit și cheltuială, cât și de zestrea, și sineturile mănăstirei, să se facă două asemenea catastișe din care unul iscălindu-se de numitul epitrop, să se dea și sta în păstrare la sfânta Metropolie, iar cel-alt iscălindu-se atât de proinegumen, și esarh, cât și de dumne-ța, să se dea în mâna epitropului. Tolco pisah gpd.—1814, Septembrie 16.

(Cod. LXXIV, fila, 142.)

193. *În Ioan Gheorghe Caragea Voevod și gospodar zemle vlahiscoe.*

Cu cale fiind anaforașă această a dumne-lui Vel Logofetului de țera de sus pentru toate cele-l-alte poruncim d-văstră Ispravnicilor ai județului ca împotocmai și să faceți urmare.—1814, Octombrie 17.

(Peșetea gpd.)

Vel Logofet.

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Înălțimei Tale, ce ni se dă la această jalbă a cuviosului Pahomie arhimandritul proin Hurezanu epistatul schitului Fedeleșoiul din sud Argeș, metoh sf. Panteleimon, făcând cercetare, veduși, că arată cum că acest schit se află zidit de reșosatul Grigore Vodă Ghica cel bătrân, carele a avut și milii domnesci îndestulate prin hrisóvele și cărțile luminațiilor domni și cum că de toate acelea se află lipsit, schitul rămăind la prósă stare și pe moșia schitului fiind două sate nu are nici un om, nici poslușnic și pentru aceea face rugăciune, ca să fie miluit de Măria Ța cu câți-vă omeni din cei nemernici, ai așea de slujbă; osebit arată, că locuitorii aceia, ce se află ședători nu arată supunerea a face câte 12 zile clacă și fac și vinđare de vin și rachiu, cum și pădurea schitului o tale și o sfărămă pentru al lor aliș-veriș, cerând porunca Măriei Tale, ca după obiceiul pământului să-i supue dumne-lor Ispravnicii județului. Decă cât pentru scutelnicii și poslușnicii ce cere, mă plioforisiți, că adevărată îi este arătarea și rămâne la milostivirea Măriei Tale, iar pentru cele-l-alte găsesc cu cale să fie luminată porunca Înălțimei Tale către dumne-lor Ispravnicii județului, și cât pentru clacă să cerceteze și de nu vor fi având locuitorii vre-un osebit aședemint în scris cu schitul, să-i îndatoreze a face câte 12 zile pe an clacă, rinduri, iar nu tot de odată; așijderea și pentru vinđarea vinului și a rachiuului, fiind-că acela este irat al moșiei, să-i po-

préscă pe locuitorii a nu mai face vînderi de vin și rachiü, ci să se vîndă numai vinul și rachiul schitului, cum și pentru pădure datoria stăpînului este a da clăcașilor acelora ce șed pe moșie cu pădure, lemne de foc, nuele, pari și alte mărunțișuri pentru trebuința caselor lor, iar nu pentru vîndare, căci pentru lemne de vîndare i chereștele nu au voie a tăia fără slobođenia schitului și fără de cuviincioșă plată, precum se va fi obicinuind în partea locului, ci dumné-lor Ispravnicii județului să dea nizamul cel cuviincios supuind pe cei împotrivorii la cele cu cale ca să nu se păgubescă schitul de dreptul său, iar pentru banii datoriei ce dice că are a lua prin cercetare de judecată să-i facă împlinire său să însciințeze Măriei Tale pricina.—1814, August 30.

Gheorghe Filipescu, Vel Logofăt.

(Cod LXXIX, fila 403.)

194. În Ioan Gheorghe Caragea i gospodar zemle vlahisicoie.

După arătarea ce ne face printr'această anafora dumné-lui Vel Logofăt de țera de sus, poruncim, atât dumné voastră cumpărătorilor vămilor din anul trecut și de estimp, cât și dumi-tale cumpărătorile al huzmetului ocnelor din anul trecut, să plătiți jăluitarului mila acestei mănăstiri, ce s'au întărit și prin Domnescul Nostru hrisov.—1814 Octombree 17.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Prea Înălțate Dómne.

După luminată porunca Măriei Tale, ce mi se dă la această jalbă, făcend cercetare, mă pliroforisiiu, că încă din anul trecut let 1813 Maiu 25, s'au înnoit hrisovul sf. mănăstiri Dușco uude este capul sf. Vișarion după cum se coprinde în hrisóvele vechi ce are de la toți luminați Domni de mai 'nainte, adecă să iea milă pe fieș-care an de aici din țera însă de la ocne po taleri 500 i de la carvasara po taleri 100 și fiind-ca arată cum că nici în răzmiriță nu i s'au dat această milă, nici de la bună venirea Măriei Tale până acum, și luaiu pliroforie, că în vremea răzmeriței și ocnelor și vămile s'au vîndut de stăpînirea de atunci cu rînduială de a plăti cumpărătorii de la ei peste banii vistieriei și milile mănăstirilor, după hrisóvele domnescoi, precum și vămile după această orînduială s'au vîndut și în anul trecut și estimp, și după dreptate datorii sunt acei cumpărători să plătesca, iar pentru ocne de la bună venirea Măriei Tale, în anul trecut au fost vîndute la dumné-lui Vistierul Moscu, iar pe acest an sunt în credință și la cererea ce face de a i se împlini de la cei ce sunt datorii, se va da luminată porunca Înălțimei Tale, iar de la ocne pe acești doi ani rămâne la milostivirea Măriei Tale.—1814 Septembrie 17.

Gheorghe Filipescu Vel Logofăt.

(Cod. LXXVIII, pag 379.)

195. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod.*

Cuvioşilor egumeni al mănăstirei Radului Vodă i al mănăstirei Mihaiu Vodă i al mănăstirei Spirei, fiind-că prin osebit pitac al Domniei Mele am orînduit pe dumné-lui biv Vel Cluceru Predescu, ca să teorisescă socotelile mănăstirei Cotrocenilor de venit şi cheltuială, tot, din vremea epistaţilor ce au fost la mănăstire, după mórtea egumenului Visarion, cât şi din vremea proinegumenilor, după cuprinderea acestui domnesc al nostru pitac, din vremea ce au murit egumenul Visarion până când am orînduit Domnia Mea epitrop al aceştii mănăstiri pe cuviosul arhimandrit Plumbiuţenu; de aceea poruncim Cuvioşiei Vóstre, ca împreună cu numitul orînduit boer, să fiţi şi Cuvioşia Vóstră, unde să fie faţă, atât cel de acum proinegumen al mănăstirei Cotroceni, cât şi cei de mai înainte epistaţi şi proinegumeni şi dimpreună cu arhimandritul Plumbiuţenu epitrop, să faceţi cercetarea cu deamăruntul pentru toate condeile cheltuelei şi câte dintr'acele se vor găsi de prisos şi fără de trebuinţă cheltuite, să se scază din suma cheltuelilor, iar câte se vor găsi bine cheltuite să rămăe bune; aşijderea să teorisiţi şi toate veniturile câte vor fi primit cei după vremi epistaţi, din care venituri, scoţând numai cele bune şi drepte cheltueli, să aşterneţi apoi curată socotélă de venit şi cheltueli, şi să arétaţi Domniei Mele prin anafora Tolco pisah gpd.—1814 Octobre 5.

(Cod. LXXIV fila 145. v.)

196. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.*

Pe acéstă alăturată anafora a preosfinţiei sale părintelui Metropolitului şi a dumné-lui Vel Logofétului de ţera de sus, nerémăind odihnit Sava schimnicul cu cei-l-alţi călugări ot schitul Cornetul sud Argeş, metoh sf. Panteleimon, orînduitul zapciú vâtaf de Divan, l-au înfăţişat la Divan înaintea Domniei Mele cu Clucerul Constantin Predescul epitropul mănăstirei sf. Panteleimon, dicënd Sava în tacirul său, că de vreme ce prea sfinţia sa părintele Metropolitul şi dumné-lui Vel Logofétul au găsit cu cale a se izgoni de la acest schit Cornetul la schitul Stănişóra, unde au fost mai înainte cu locuinţa pentru cuvintele ce sunt arétate în anafora, nici el nu cere a mai fi cu locuinţa acolo, ci se va muta înapoi la schitul Stănişóra, numai să li se plătescă cheltuelile ce au făcut la schitul Cornetul dându-li-se şi pásuală a mai şede a acolo până la viitorul Mart ca să-şi erneze vitele ce au, fiind-că la schitul Stănişóra nu au mijloc a le erna, seú de nu să li se lase acest schit a'l mai avea încă pe şépte ani, ca să îşi pótă scóte cheltueléle ce le au făcut la dregerea şi întemeerea sa i la pricina judecátei ce au avut cu popa Ioniţă pentru scóterea moşiei schitului; după acésta am întrebat Domnia Mea pe Clucer pentru câţi ani au avut dat acest schit la jăluitorul? Sava şi răspunse că i l'au dat fără de soroc, în câtă vreme adecă se va purta cu orînduială, şi cerëndu-se de la Sava zapisul cu care s'a orînduit el acolo, ne-au artéat o carte cu let 1811 Fevruar a proin Metropolitului Ignatie, iscălită şi de Clucerul epitropul, cuprinđetőre, că după sufletésca rívnă ce au aréat Sava că are la acest schit, cu a'l duce iarăşi la acea după cuviinţă ţinere cu pre înnoirea

celor stricate și întregimea celor de lipsă, și ca să nu ajungă la prăpădenie și pustuire, primindu-î rugăciunea, l-au dat acest schit sub epistasia și purtare de grijă a lui, carele urmând osebitului aședămînt ce are a se face cu epitropia spitalului pentru dregerea și preînnoirea celor stricate și pentru facerea celor de lipsă, și pentru răspunderea embaticului pe tot anul la numitul epitrop și pentru adăogirea și sporirea schitului, care prin catastih de perilavi, după orînduială i s'au fost făcut teslim, să aibă acest schit în epistasia sa fără de strămutare. După care întrebându-se Clucerul și pentru deosebitul aședămînt unde este? răspunse, că nu s'au făcut, fiindcă nu s'au mai arătat Sava în urmă. Deci din cuprinderea aceștii cărți dovedindu-se că acest schit nu s'au dat Savei cu soroc hotărît, și el din cercetările de la fața locului și din înscuințarea arhiereului Eparhiei dovedindu-se cu urnări împotrivoire cinului și podvighiului său, și pricinuitor de zizanie, cererea ce făcu a i se mai lăsa schitul încă șapte ani nu fu primită Domniei Mele, fiind chiar urmările sale pricinuitoare scōterei lui din epistasia schitului, iar nu Clucerul; precum asemenea nu are cuvânt nici la cererea de cheltueli, ce dice că au făcut la dregerea schitului în vreme ce nici însuși n'au tăgăduit în Divan că au fost embatichiar dând pe an numai câte taleri 30 embatic la spitalul sf. Panteleimon, și precum spitalul nu putea să-i cêră mai mult în câtă vreme au avut schitul sub epistasia sa, așa nici el de au vrut să cheltuiască mai mult peste venitul ce lua nu are cuvânt a cere plată de cheltuelile de la epitropie; asemenea nici cererea de cheltuială ce va fi făcut cu acel popă Ioniță pentru desrobirea moșiei schitului nu fu primită Domniei Mele, pentru că desrobind acea parte de moșie și-au făcut adaos la venit cu care însuși s'au folosit; iar cererea ce mai făcu a li se lăsa vitele la schitul Cornetul până la luna lui Martie, ca să le scōță din iarnă avendu-și nutrețul cel trebuincios acolo, fiind că au primit-o și însuși Clucerul epitropul (cu legătură însă ca nimeni din călugări să nu mai fie acolo, ci să-și lase un mirean păzitor și purtător de grijă a acelor vite), fu primită Domniei Mele, și hotărîm, ca într'aceștii chip să aibă a și le ținea la schitul Cornetul până la viitorea lună a lui Mart, iar Sava împreună și cu toți călugării să se ridice numai decât de acolo, mutându-se la schitul Stănișora, căroră, de a sa bună voie au primit Clucerul a le hărăzi și taleri 500 de la epitropie ajutor pentru mutarea lor, luându-și și vasele și odăjdiile bisericeii numai cele câștigate și făcute de ei, și să paradosescă Sava la epitropia spitalului totă mișcătorea și nemișcătorea zestre câtă este a schitului, după catastihul de perilavi, ce i s'au dat când i s'au făcut teslim schitul, fără de a lipsi măcar un fir, iar porumbarul ce dice Sava că l-au făcut din nou, cu tōte că epitropia nu era datore a'î primi, dar Domnia Mea musadea făcend către ei, hotărîm, ca prețindu-se la fața locului, să li se plătescă de către epitrop și ei să se ridice cu totul fără de altă zăbavă de la schitul Cornetul spre a'î face zapt epitropia, căci de se vor arêta iarăși cu vre-o cătuș de puțină întârziere și pricinuire, atunci nu numai vom orîndui Domnia Mea mumbașir de-î va ridica, ci încă hotărîm, să fie lipsiți și de ajutorul de taleri 500 ce de bună-voie au primit ca să le dea epitropul.—1814 Noembre 1.

(Pecetea gpd.)

Vcl Logofăt.

(Cod. LXXVIII pag 35.)

197. *Hrisovul școlii elinesci de la Trapezunda pentru taleri 200 de la ocna și taleri 200 de la Carvasaraoa din vămii.*

Zemle Vlahiscoe. Tôtă facerea de bine și ajutorul în tot locul și pretutindenea este bine primită lui Dumnezeu, iar ceea ce se va face la locuri pricinuitoare binelui și folosului de obște, cum școle de învățături, cari împodobesc pe omeni cu înțelepciunea, cu cuvîntul și cu luminarea credinței și a cunoscinței de Dumnezeu și altele asemenea folositoare obștiei, acelea cu atât sunt mai cuviincioase și plăcute lui Dumnezeu, în cât cu deosebire au datorie Domnii și Oblăduitorii ce au câștigat de la Dumnezeu puterea de a face bunătăți a se osîrdui spre întărirea și întemeierea lor și a le ajuta din harurile ce au dobândit, pentru folosul ce dîcem și binele ce pricinuesce de obște, iar nu numai în parte. Drept aceea înștiințându-ne Domnia Mea că de câțiva ani la Trapezunda s'a înălțat din nou o școală de învățatură elinescă, prin fierbinte silință și osârdnică epistasio a duhovnicului și iubitorului de învățături, păstor al locului, fiind laudată fapta acesta cum și a însuși orașenilor acestei politii, ca nisce bunii iubitori de învățatură și ajutători spre buna întocmire a săvîrșirii acesteia, care nu este de puțin folos, atât lor cât și altora iubitori de învățatură și la acest fel de lucru fiind trebuincioase multe cheltuieli de a se putea ținea totdeauna în stare bună și a merge spre sporire, de aceea făcînd Domnia Mea cercetare găsit'am rînduiala făcută de la Domnia Sa Constantin Vodă Ipsilant prin hrisovul ce-l vedum, cu létul 1804 Decembre 1, ca să aibă de aici din țera școla acesta milă pe an taleri 400, însă taleri 200 din vămii de la carvasara și taleri 200 de la ocne, și după rîvna ce avem și Domnia Mea pentru buna întemeiere a școlilor, ne-am milostivit și printr'acest hrisov ce-l dăm, întărim această orînduială și hotărîm, ca să ia pe tot anul acești taleri 40 prin epitropul ce-și vor orîndui, jumătate de la ocne și jumătate din vamă de la carvasara, spre a fi de ajutor, de întărire și chiverniselă școlii acesteia. Rugăm dar și pe alți frați domni cari în urma noastră vor fi oblăduitori acestei creștinesci țeri să bine-voiască a înnoi și a întări această orînduială ca și ale Domniilor Sale milii și faceri de bine să fie în urmă de alții ținute; și am adevărit hrisovul acesta cu însăși domnesca noastră iscălitură și pecete și cu credința prea iubiților Domniei Mele sîi: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și dumne-lor cinstiți și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Radu Golescu Vel Vistier, pan Constantin Crețulescu Vel Ban, pan Barbu Văcărescu Vel Vornic de țera de sus, pan Constantin Bălăcenu Vel Vornic de țera de jos, pan Iordache Slătineanu Vel Vornic al obștirilor, pan Grigore Băleanu Vel Vornic al treilea, pan Dumitrache Racoviță Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Filipescu Vel Logofăt de țera de sus, pan Constantin Filipescu Vel Logofăt de țera de jos, pan Costache Stirbeiū Vel Logofăt de obiceiri, pan Constantin Suțu Vel Spătar, pan Grigore Ralea Vel Hatman, pan Alexandru Nenciulescu Vel Vornic al politiei, pan Iacovache Vel Postelnic, pan Atanasie Hristopolu Vel Logofăt al străinelor pricinii, pan Alexandru Ghica Vel Clucer, pan Alexandru Mavrocordat Vel Căminar și Ispravnic, pan Iordache Filipescu Vel Logofăt de țera de sus, și s'a scris hrisovul acesta la anul al doilea dintru întăia domnie a Dom-

niei Mele, aici în oraşul scaunului Domniei Mele Bucureşti, la anii de la născerea Domnului Dumneţeu şi mântuitorului nostru Iisus Hristos 1814 Noembrie 6, de Nicolae Logofăt de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 200 v.)

198. *Iă Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemb. Vlahscoie.*

După pliroforia ce ne dă dumné-lui Vel Logofătul printr'acéstă anafora, poruncim dumi-tale biv Vel Vistiere Ioan Moscu, epistatule al huzmetuluiŃ ocnelor acestui următor an, să se dea acestui schit mila de sare ce are a lua, după cartea Domniei Mele.—1814 Noembrie 15.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt

Prea înălţate Dómne,

După luminată porunca Înălţimeii Tale ce mi se dă la acéstă jalbă a cuvioşei Macrinei stariţe de la schitul Fusea sud Dâmboviţa, făcând cercetare, vėduiŃ luminată porunca Măriei Tale, ce s'aŃ dat a'vea privileghiŃ acest schit cuprinđetőre, ca să iee pe fieş care an una sută bolovanŃ sare la vremea când iaŃ alte mănăstiri şi schitul acesta fiind sărac vrednic de ajutor. cererea ce face de a i se da, rămâne la milostivire Măriei Tale.—1814 Noembrie 7.

Gheorgache Filipescu Vel Logofăt

(Cod. LXXVIII, pag 58.)

199. *Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie*

Milostivire făcând Domnia Mea asupra jăluitoreii, poruncim dumi-tale biv Vel Vistiere Ioan Moscu epistatule al ocnelor, să i se dea milă de sare ce Ni se arată printr'acéstă anafora, că are a lua acest schit.—1814 Decembre 6.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Prea Înălţate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale, ce mi se dă la acéstă jalbă a stariţeiŃ ot schitu ViforŃta, următor fiind, am luat sėma arėtăreiŃ şi cerereiŃ ce face, că după luminatele cărţi domnesci ce are schitul mergėnd numita de a'şŃ cere bolovanŃ de sare 30 la dumné-lui Vistierul Moscu epistatulŃ ocnelor nu ar fi vrut ca să-i dea, đicėndu-i că se jăluiască, mai întâiŃ Măriei Tale; după care făcėnd acum cerere prin plecată sluga Măriei Sale acele cărţi domnesci, se vėduŃ şi deosebită luminată cartea Măriei Tale, cu let 1813 MaiŃ 10, prin care i se întăresce milele schituluiŃ şi a'şŃ le avea întocmai

și pe deplin, poruncindu-se și pentru acea sare pe tot anul ași lua de la ocne, la care această dreptate având schitul găsec cu cale să fie luminată porunca Măriei Tale, a se da schitului arătata sare ca o milă domnescă înnoită și de către Înălțimea Ta, mai ales acest schit unde se află călugărițe locuind și petrecând, care aceste milii le aș spre ajutorul și hrana lor, iar hotărîrea rămâne la Măria Ta.—1814 Noembre 22.

Constantin Filipescu Vel Logofăt.

(Cod. LXXVIII, pag. 109.)

300. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoe.*

După arătarea ce face dumné-luî Vel Logofătul printr'această anafora, înțărîm Domnia Mea cartea de epistasie, ce s'a trimes aici, de la părinții cei de jos pe numele luî Stratonice, ca să-și aibă urmarea sa întocmai.—1817, Noembre 27.

Vel Logofăt

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dómne,

Anastasiu Cotopuli și Nicolae Papaioan printr'această jalbă ce aș dat Înălțimei Tale, arată, că mănăstirea Cațica de la Ioanina având un metoh anume Dedulescii în sud Slam-Râmnic, la care metoh cu sfat de obște al părinților de jos, aș orînduit epitrop pe un Stratonice a fi îngrijitor și purtător de grijă în totă viața sa aflându-se om cu frica luî Dumneșeu și cinstit, carele nu numai că aș înmulțit embaticul metohuluî, ci încă aș hărăzit și taleri 1.000 și osebit la fie-care doi ani se légă să trimiță și câte un catâr la numita mănăstire, făgăduindu-se să meremetisescă și metohul, după cum prin cartea mănăstirei de simfonie ce o are la mâna sa se coprinde, la a căror jalbă mi se poruncesce de către Înălțimea Ta ca să cercetez și la cererea ce fac să arăt în scris. Următor fiind am făcut cercetare și mai întâi am cerut la jăluitor, ca să ne arate acea carte de simfonie a mănăstirei pe care o vėduî la mâna numituluî epistat Stratonice încă de la létul trecut Iulie 30 și cu coprindere întocmai după cum mai sus se arată, ci fiind-că jăluitorii epitropi dic că și ei cunoscând pe numitul epistat de om cinstit și cu bun proeresis atăta numai că unii din boerii pămîntenii din sud Slam Râmnic îl supără, cer ca cartea de simfonie a numitei mănăstiri ce o are Stratonice să i se întărăscă și de către Măria Ta, spre cea desăvîrșită epistasie a numituluî metoh până la sfîrșitul vieței luî, a căror cerere și rugăciune părându-mi-se a fi cu cuviință, rămâne la a Înălțimei Tale milostivire și hotărîre.—1814. Noembre 25.

Constantin Filipescu Vel Logofăt.

(Cod. LXXVIII, pag. 85.)

201. *Cartea preoților ce se află slujind la biserica domnască ot Caracal, de apărare și de scutélă pe drepte bucatele lor.*

Zemle Vlahiscoe. Dat'am domnăscă noastră carte preoților ce se află slujind la biserica domnăscă ot Caracal sud Romanaș, anume popa Hristea sin popa Stanislav i popa Dumitru sin Popa Petre, i popa Voicul sin popa Dumitru, i diaconul Părvul sin popa Hristea, ca să fie și casele lor în pace și ertași de birul preoțesc și de alte angarii ce vor eși pe tagma preoțescă, de nici unele să nu fie supărași. Așijderea să scutască de dijmărit stupii rămători 160, i de vinăriciū vedre 200, pentru că fiind această biserică domnăscă, au avut de la frații domni de mai înainte noastră milă prin cărțile ce le vedum coprinđetore atât de scutela dăjdiilor, cât și la dijmărit au avut scutélă de 80 stupi i rămători și la vinăriciū vedre 100, iar Domnia Mea acum după rugăciunea ce ne-a făcut dumné-lui cinstit și credincios boerul Domniei Mele Vel Logofetul Iordache Filipescu, ne-am milostivit și am înnoit scutela dijmăritului și a vinăriciului, precum se vede mai sus. Drept aceea poruncim și vouă dijmarilor i vouă vinăricerilor, și vouă celor ce veți strînge dajdia preoților, vedënd această carte a Domniei Mele toți să aveți a vă feri de casele și bucatele lor, că ori-carele va face vre-un fel de supărare peste cartea Domniei Mele, uni ca aceia vor lua certare și pedepsă; i saam rekeh gpd.—1814, Noembre 27.

(Cod. LXXVII fila 202 v.)

202. *Cartea dumné-lui biv Vel Căminarul Nicolae Văcărescu pentru doi preoți i un ceteș scutiți, de la biserica de pe apa Colentinei.*

Dat'am domnăscă noastră carte dumné-lui cinstit și credincios boerului Domniei Mele Nicolae Văcărescu biv Vel Căminar, ca să aiba privilegiū de a ținea la sf. biserică de la Bănăsa de pe apa Colentinei doi preoți i un ceteș apărași și scutiți de tôte dăjdiile ce vor eși peste an pe preoți și pe mireni, atât de la Visterie, cât și de la sf. Metropolie și fiind-că la această biserică unde se cinstesce și se prăznuesce hramul sfinților ierarhi Nicolae episcopul de la Miralichi și ai marilor dascăli ai lumii Vasile, Grigore și Ión Zlataust luminătorii pravoslaviei nu au preoții alt mijloc de trebuincioasa lor chiverniselă, deosebī de această milă, ne-am milostivit Domnia Mea de am hărăzit și acest privilegiū sfintei biserici, ca să aibă milă la hramurile sale de la Visteria Domniei Mele, să ia adecă talerī 25 la Decembre 6 și talerī 25 la Ianuarie 30, ca cu acest ajutor îndestulând sf. biserică pe preoții săi, să se pomenască necontentit și numele Domniei Mele la sfântul jărtfelnic de a pururea ca al unui ctitor, pentru că această sf. biserică fiind din temelie zidită și înfrumusețată spre slava lui Dumneđeu de către răposatul boer biv Vel Banul Ianache Văcărescu părintele mai sus numitului boer, rugăciunea ce a fost făcut dumné-lui fraților domni de mai înainte i sa'au fost hărăzit acest privilegiū prin cărțile Domniilor sale ce se vedură și de către noi, însă o carte a răposatului domn Mihail Suțul Voevod ot lét 1792 Septembrie 12, iar alta a Domniei Sale fratelui Ale-

vandru Moruz Voevod ot létul 1793 Maiu 4. Drept aceea dar, mila acésta fiind pentru podoba casei lui Dumneđeú, am bine-voit de a o înnoi și a o întări și Domnia Mea printr'acéstă domnésca noastră carte spre a se păzi nestrămutat. i saam receh gpd. 1815 Ianuarie 4.

(Cod. LXXVII, fila 209.)

203. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie*

Dupé arétarea ce Ni se face printr'acéstă anafora a Logofeteiei țerei de sus, întărim Domnia Mea acest engrafi zapis ce aú dat la epitropie aceșți neguțatori luminării de céră albă spre ași avea sînța și tária sa întocmai fără nici o strămutare.—1815 Fevruar 2.

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dómnne,

Dupé luminată porunca Măriei Tale, ce prin întărire la anafora a logofeteiei s'aú dat de la trecuta lună lui Iunie 14 pentru privilegiul ce are metohul sf. episcopii Râmnic, ca înălbitul cerei albe și vîndarea lumînărilor făcute să fie numai a metohului, după privilegiurile domnesci, ce din vechime aú avut, care s'aú întărit și de Măria Ta și cu catahrisis se amestecă și alții din neguțatori prăvăliași la acésta, pentru care cu tóte că era datorii a plăti folosul acela ce se cuvenea a metohului, dar musadea făcendu-li-se de Măria Ta, s'aú apérat, și pentru céra și lumînările ce le-aú avut gata s'aú poruncit să le facă zapt sf. episcopie și făcendu-se socotela prețului acei mărfi, după drepta cumpărătorea lor, câți bani se vor aduna peste tot, jumătate să-i plătescă peșin, iar jumătate să-i plătescă peste șese luni, poruncindu-se ca de astăzi înainte să nu fie slobođi alți ómenii a ținea în prăvălii nici a vinde céră albă séu lumînării albe, afară numai *apaltadorul* sf. episcopii; după care luminată hotărîre puind tréba în lucrare s'aú mai întîmplat și alte pricinii, întăiu pentru céra albă că s'aú găsit multă turda adecă amestecătură de rămășițuri i strîngere de lumînări stricate și stătute mult, îngălbenite, care este peste puțință a se vinde în loc de céră albă de nu se va mai înălbi céra al doilea și de nu se vor preface, și aú fost multe pricinii între metohul episcopiei cu numiții neguțatori pentru preț; am înduplecat pe sf. episcopie a le plăti cu preț bun, precum neguțatori aceia ce făcuseră vîndare și avea lumînării i céră s'aú mulțamit, al doilea pricină aú fost pentru plata lumînărilor și a cerei, că n'aú primit nici într'un chip, nici sorocul cel hotărît de Măria Ta, nici mai puțin, și așa vedénd că nu póte lua săvîrsire pricina, am îndatorat pe sf. episcopie de a ú plătit și toți banii peșin, pentru care plată și desfacere a lor aú făcut și alăturatul engrafi înscris, prin care se légă ca de acum înainte să nu aibă a se amesteca întru nimic la facerea i alișverișul lumînărilor de céră albă, nici de față nici pe ascuns, iar oricarele dintre ei se va dovedi împotriva următor, unul ca acela nu numai să se pedepsescă de către drepta judecată, ci-

încă și acea marfă ce se va găsi să se ia contrabont dându-se la trebuința spitalurilor, și fiind-că de acum înainte pricină n'au mai rămas, arăt înălțimeii Tale mijlocul săvârșirei ce s'au făcut, că să se dea și luminată întărirea Măriei Tale a se păzi și zapisul lor cu legătura de *pini* ce fac, ca să nu se mai îndrăznescă de acum înainte nici a înălbi ceră sevă luminării albe de vințare, nici a se amesteca cu nici un fel de mijloc la facerea și alișverişul luminărilor și a cerei albe.—1813 Iulie 9.

Vel Logofăt.

(Cod. LXXVIII, pag. 324 v.)

204. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscaoie*

De vreme ce orînduiți teorites ai socotelilor aceștii mănăstiri nici o urmare n'au făcut până acum la porunca ce li s'au dat, după arătarea ce ni face printr'această anafora de către dumné lui biv Vel Banul Grigorie Brâncoveanu eforul mănăstirei, poruncim Domnia Mea, ceașe de aproqi, să faci mumbașiret orînduiților teorites, ce se arată mai jos, ca fără de altă zăbavă să pue în lucrare și săvârșire porunca Domniei Mele, ce li s'au dat prin pitac și să ne arate prin anafora.—1815 Fevruar 2.

Prea înălțate Dómne,

Fiind-că după luminatul pitacul Măriei Tale, care s'au dat către orînduiți teorites ai socotelilor mănăstirii Cotrocenilor, adecă dumné-lui Clucerul Dinu Predescu i arhimandritul Teodosie Raduliotul, arhimandritul Mihaliotul și egumenul Epiriotul, ca să cerceteze cu deamăruntul de față și cu epitropul de acum orînduit arhimandritul Dionisie Plumbuițenu, atât dreptele veniturii ale mănăstirei, cât și cheltuelile câte s'au făcut în trebuința mănăstirei și datoriile mănăstiresci cu care este însărcinată și să arête Măriei Tale în cât până acum nici o urmare nu s'au făcut pe deplin de către orînduiți teorites, și fiind-că această cercetare este trebuință a se face spre a se lămuri o dată socotelile mănăstiresci între proinegumenul Ignatie și cei mai dinainte epistați de la mórtea răposatului Visarion, ca să se vadă și veniturile carii sunt și datoriile ce sunt să le plătescă, și pentru ca să nu se mai prelungească vremea, nu lipsiiu după datorie a ruga pe Înălțimea Ta, ca de iznóvă să se dea luminată poruncă tot către acești orînduiți teorites, a pune în lucrare acea cercetare până este și proinegumenul aici de față, așternând o socotelă dreptă și lamurită și urmând întocmai după cuprinderea luminatului pitac al Înălțimeii Tale și să arête Măriei Tale cu anafora, ca să se dea hotărîrea dreptăței, să scie și năstavnicul cel de acum al mănăstirei cum să urmeze întru otcărnuirea lucrurilor și trebilor mănăstirei a le pune în bună orînduială; la care pricină să se orînduiască și zapciú al Divanului ca să facă cuviinciosul mumbașirlic.—1815 Fevruarie 2.

Grigorie Brâncoveanu.

(Cod. LXXVIII, fila 317.)

Vodă refuză a recunoște de egumen pre un trâmisi de la s-tul Munte și numesce direct egumen, printr'acest act:

205. *Iw Ioan Gheoghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.*

Vădută fiind de toți prôsta stare și greaua datorie întru care aș ajuns această mănăstire din reaua otcârmuire a celui proinegumen Visarion ce aș murit, în cât în adevăr șicem, că nu pôte fi destoinic fieș-care de a egumeni la un acest fel de dărăpănat locaș, care a se aduce la întremare și întregime are trebuință de un om cinstit, vrednic, bun econom și cercat în faptă (adecă însoțit cu tôte câte ctitoricescul testament povățuesce) de a egumeni într'insa precum vedem că este acest arhimandrit Plumbuițenul Dionisie pre carele și însine îl cunoșcem destoinic întru acesta, având dovadă înființată buna stare a mănăstirei Plumbuita întru carea aș adus'o vrednica otcârmuire a egumeniei sale, căci de se va orîndui unul ca acest Ignatie alesul de către părinții cei de jos, acum venit întâiū aici, fără de praxis la ale egumeniei necercat de bun otcârmuitor și împotriva dovedit de rău iconom, în puțina diastimă ce aș avut otcârmuirea mănăstirei precum ni se arată printr'această anafora) după ce este urmare împotriva ctitoricescului testament și spre a mănăstirei desăvirșită dărăpănare, apoi și o mulțime de săraci și văduve (carī 'și-aș încredințat puțina stare a banilor lor, la această mănăstire, ca la o casă întocmită într'adins pentru faceri de bine) vor rămânea întru o nemărginită desnădăjduire și tînguire; tôte dar acestea privindu le Domnia Mea primim chibzuirea și alegerea ce aș făcut părinții arhieriei și dumné-lor boerii printr'această obștească anafora, fiind următore întocmai celui testament ctitoricesc, după care și întărim epistasia arhimandritului Plumbuițenu Dionisie la această mănăstire Cotroceni, hotărîm ca în câtă vreme se va purta numitul arhimandrit întocmai și întru tôte după aceeași orînduială ce se cuprinde în anafora dumné-lor boerilor efori, carī s'aș întărit de Domnia Mea încă de la 10 ale trecutului Septembrie, să fie nestrămutat din epistasia egumeniei aceștii mănăstiri și după petrecania sa are să se chibzuiască pentru cele de folosul mănăstirei, păzindu-se iarășî atât ctitoricescul testament al răposaiilor ctitorii, cât și orînduiala hrisovelor celor dinaintea noastră frați luminați Domni carī s'aș întărit și de Domnia Mea.—1815 Fevruar 2.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt

(Cod. LXXVIII, pag. 286.)

Pré înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale, ce prin pitac ni s'aș dat, ca să luăm sêma ctitoricescilor orînduiei ale mănăstirei Cotroceni i domnescul hrisov ce este întocmit pentru mănăstirile cele închinatè jos, așijderea să vedem și anafora dumné-lor orînduișilor efori i luminată întărirea Măriei Tale ce s'a dat la aceeași anafora pentru aședarea cuviosului arhimandrit chir Dionisie Plumbuițenul la epistasia acesteii mănăstiri Cotroceni i cărșilor de

răspuns ce a venit de la părinții mănăstirilor-de-jos, cu cerere de a rămânea tot proinegumenul Ignatie, ce este trimis de acolo și chibzuind adevărul și folosul și găsind cele mai alese mijloce ce vor privi spre a mănăstirei îmbunătățire și ușurarea datoriei de mare sumă sub care este mănăstirea cădută, să le arătăm Măriei Tale prin obștească anafora sevă într-o unire cu toții dându-ne părerea că sunt destoinice spre a mănăstirei bună otcărnuire câte până acum s'a întâmplat asemenea să arătăm Măriei Tale; următorii fiind luminați poruncii ne-am adunat cu toții la un loc, unde chemând de față și pe proinegumenul Ignatie ce s'a fost trimis în anul trecut de părinții Sfetagoreni egumen la această mănăstire, am citit mai întâiu ctitoricescul hrisov al răposatului întru fericire domn Șerban Vodă Cantacuzino, ce a făcut și a înzestrat această mănăstire și scrie, că a dat-o și a închinat-o cu toate ale ei la 20 de sfinte mănăstiri, ce sunt la sf. munte Atonul, cu legătură și cu hotărîre, ca cu sfatul tuturor părinților să se alégă egumen și să se trimită aici la mănăstirea Cotroceni, însă nu din călugării de la toate mănăstirile, ci numai de la cea dintâiu și a doua pendadă, carele să fie om cu frica lui Dumnezeu, smerit, înțelept și practicos, mărturisit întru bune fapte, deprins în grija trebilor mănăstiresci și curat la cinul călugăresc și să urmeze întocmai povățuirilor ce se dau de către Măria Sa, fără a fi volnic nimenea să vină vre-un lucru de ale mănăstirei mișcător sevă nemișcător, cu verice fel de pricină, oi pururea să se nevoiască să le păzescă, să le lucreze și să le adauge și din veniturile mănăstirei să se poprască întâiu câte vor fi de totă trebuința mănăstirei de aici și ceea ce va prisosi, acel prisos să se trimită la Sfetagora, spre ajutorul mănăstirilor de acolo, iar în timpul cei neroditori să se trimită mai puțin, precum vremile vor aduce, dându-și egumenul socotela la fieșcare trei ani, iar de vor urma părinții călugări împotrivă și vor strica și vor călca și nu vor ținea legătura ce a făcut Măria Sa, atunci da voie ctitorilor rudeni ce vor fi mai de aproape din sângele Măriei Sale, să scotă pe aceia și să pue alții înțelepți și de buni omeni cunoscuți și mărturisiți de vrednici și trăitori în bune fapte, spre a otcărnui mănăstirea lără de a avea trebă Sfetagorișii, de vreme ce se vor cunosce păgubitori și stricători binelui și această carte adecă hrisov și legătură ce le a dat Măria Sa, să fie în deșert și fără nici o putere, însă nici ctitorii cei din sângele Măriei Sale să nu fie volnic nici unul a lua și a vinde sevă a strica ceva dintr'ale mănăstirei, măcar de ar rămânea la cât de mare lipsă și sărăcie, de care dice, ca și luminații Domni ce vor fi după vremei i Metropolișii i boeri mari sevă mici, a măcar cine ar fi, păzind acestea ce a închinat Măria Sa îi va cunosce ctitori, iar nepăzindu-le îi pune sub blăstem; am citit și hrisovul ce a făcut și Măria Sa domnul Alexandru Vodă Moruz pentru orînduiala mănăstirilor celor închinat jos, care s'a întârit și de către Măria Sa și este asemenea următor și întăritor ctitoricescilor orînduială. După acesta intrând în cercetare pentru starea mănăstirei Cotroceni ne arătară dumne-lor boeri efori, că Visarion ce a egumenit înaintea lui Ignatie a supus-o la grea datorie, ca la taleri 500.000, afară de alte zapise minciunoșe ce a dat la unii alții fără a lua vre-un ban, cum și din acareturile mănăstirei a înstrăinat prin vinzare și schimburi nedrepte și păgubitoare mănăstirei în potrița voinței ctitorului; așijderea și pentru acest

Ignatie, ne arătară că, după datoria dumné-lor, având neadormită privighere de otcârmuirea mănăstirei, în ce chip să se urmeze, și vedând că numitul Ignatie nu are nici un fel de praxis la ale egumeniei și este nevrednic și fără de iscusință la otcârmuirea trebilor mănăstiresci, cum și cheltueli face fără de măsură cu simbrii grele și alte cheltueli nepotrivite cu starea de acum a mănăstirei, în cât în curgere de trei luni ce au egumenit mănăstirea au arătat cheltuială făcută de taleri 12.000. Acastă dar rea economie a numitului Ignatie și nevrednicie vedând-o dumné-lor, au arătat Măriei Tale prin anafora, că după prôsta stare întru care este cădută acastă mănăstire pentru greutatea datoriei ce s'au pricinuit din reaoa economie și otcârmuirea acelor de mai înainte egumeni și epistați, acum face trebuință de un obraz osârduitor, practicos, fără interes la întregimea dreptăților mănăstiresci și la buna economie și îndreptare a felurimilor de pricinii și judecări i la întocmirea cheltuelilor celor neapărate spre hrana ômenilor mănăstirei și spre paza bisericescilor slujbe i a descoperirii viclenelor zapise, i a hrăpirei lucrurilor mănăstirei și ale proinegumenului Visarion, i a cercetării tuturor socotelelor de dat și de luat de la mórtea lui Visarion până acum și la ori ce alt va fi trebuință, spre cea desăvîrșită scăpare a mănăstirei de sub jugul datoriei și odihna creditorilor ce și-au încredințat banii lor la acastă mănăstire și spre a lipsi și cele fără trebuință simbrii, ca să se pôtă face ușurarea datoriei; chibzuindu-se dumné-lor în tot chipul fără de fățarie spre îndreptarea celor mai sus numite, n'au găsit alt obraz fără numai din cercare cunoscând pe arhimandritul Dionisie Plumbuițenu, cinstit ieromonah și plăcut econom, carele au stăut și mai înainte multă vreme dichiu la Cotroceni, având indestul praxis și sciință curată de tôte dreptățile și interesurile mănăstirei și mărturisit fiind de toți de aici din politie de om de ispravă cum și doritor și iubitor de bine dovedit din dregerile și și adăogirile ce au făcut la mănăstirea Plumbuita, atât înăuntru cât și la acareturile și veniturile de afară, au găsit cu cale să se însărcineze numitul arhimandrit și fără de voia sa de către Măria Ta a fi la mănăstirea Cotroceni epitrop și ohlăduitor la tôte dreptățile mănăstirei întocmind și puind la bună orinduială câte vor fi cuviincioase spre buna economie a celor mai sus çise, ca să-și pôtă veni mănăstirea în starea sa, și să scape de greutatea datoriei întremându se acareturile sale fiind necăutate și prăpădite, și să facă o cuviincioasă orinduială spre a se urma numai cele trebuincioase cheltueli, oprind în slujba mănăstirei numai pe cei de trebuință ômeni, ca prisosind venitul să fie spre ușurarea datoriei, să o și plătescă tötă cu râvnă și osirdie ca un mădular ce este și cuvioșia sa al mănăstirei-slujind fără vre-o plată până va desface tötă datoria mulțamindu-se nu mai cu mănăstirea Plumbuita a o avea, ca să o aibă necstrămutat și nesupărat de către nimeni în vreme ce s'au arătat ca un ctitor și sprijinitor acelei mănăstiri îndatorindu se și prin chizășie de neguțatori cinstiți și cu bună stare, pentru socotela ce are a da pe tot anul (ca de se va vedea la socotela vre-un sfeterismos să fie răspunđători chezași, și așa să se urmeze chezașia până se va plăti tötă datoria mănăstirei și în vreme cuviincioasă să aibă și mănăstirile de jos a se folosi cu cel drept analogon al embaticului, fără a rămânea mănăstirea Cotroceni lipsită de vre un acaret, ci mai virtos să ajungă la întregime și adăogire, care anafora și chibzuire a

dumné-lor, ca o dréptă și cu cale primită fiind Măriei Tale, s'aũ și întărit cu luminată pecete, însărcinând pe mai sus numitul arhimandrit cu epistropia aceștiĩ mănăstiri.

Dupé acesta am citit și scrisorile de răspunsuri ce aũ venit de la părințiĩ Sfetagoriți, una către Înălțimea Ta, și alta către mine plecată sluga Măriei Tale Banu Brâncoveanu, de a mijloci către Măria Ta, ca să rămăe în tréba egumeniei tot Ignatie, ce s'aũ trimis de acolo, iar arhimandritul Dionisie Plumbuițenu să lipsescă din epistaspie, pentru multe pricinĩ și mai vîrtos pentru căci aũ stat dichiũ al aceluĩ mort Visarion egumen ce aũ supus mănăstirea la atăta sumă dă datorie și aũ făcut atăta încurcătură și păgubitoare schimburi și vînderi de acareturi. Decĩ chibzuindu-ne si noi cu toțiĩ de obște, întru o glăsuire unită arătăm Măriei Tale, că părințiĩ Sfetagoriți ne îngrijind dupé ctitoricescul hrisov a economisi mănăstirea cu egumenĩ vrednici, ca să se fie în bună starea ei, dupé voia și hotărîrea rēposatuluĩ ctitor și din neingrijirea lor și rea economia egumenilor ce i-aũ avut, ajungēnd la stare ca acesta vrednică de jale, cuprinsă la o mare și grea sumă de datorie, la cincĩ sute miĩ de lei, dezghinând și din acareturile ei unele prin schimbări păgubitoare, altele prin înstrăinare de vînderi, urmări cu totul împotrivă voinței ctitoruluĩ dupé tot cuvîntul drept nu putea să mai aibă vre-un amestec la mănăstire, nici dupé ce se va izbăvi de datorie, pentru că s'aũ arētat nedoritori și n'aũ păzit hotărîrea ctitoricesculuĩ hrisov în care hotăresce, că de vor face împotriva legăturilor Măriei Sale și le vor călca și le vor strica, să fie cu totul lipsiți și depărtați de această mănăstire și să se rînduiască alți vrednici de a iconomisi bine mănăstirea, rămăind legătura acesta ce le-aũ dat'o Măria Sa în deșert și fără de nici o putere, și ce altă călcare și stricare a legăturilor Măriei Sale pōte să fie mai mare și mai rea decăt jalnica de acum stare a mănăstirei, în care aũ ajuns din nebăgarea lor de sēmă și neingrijire? și nu putem suferi a a mai lăsa mănăstirea în mânilor lor, să privim cu lacrimi prăpădenia cea de tot a cĩ la care aprōpe este să ajungă și să vedem înstrăinarea acareturilor strămoșilor noștri, cari cu multă sirguintă și osirdie căstīgându-le le-aũ închinat mănăstirei pentru vecinica lor pomenire, ci đicem și hotărîm noi, că cu bună orînduială sunt întocmirile, ce s'aũ făcut pentru această mănăstire de către dumné-lor boeriĩ efori, cari s'aũ întărit de către Măria Ta spre a se otcărmui de către orînduitul arhimandrit Dionisie Plumbuițenu, ce ne este și nouă sciut de om einsttit, vrednic și bun iconom dupé cum il arată dumné-lor boeriĩ efori, carele nici aũ fost dichiũ precum đic părințiĩ Sfetagorenĩ, în vremea lui Visarion, ci mai înainte în egumenia lui Ignatie și a lui David, pe când era mănăstirea în bună stare, și găsim cu cale să rămăe luminatul arhimandrit nestrămutat din epistaspia mănăstirei Cotroceni, cu mijlocul ce se cuprinde în anaforaoa dumné-lor boerilor efori până la sfîrșitul vieței sale avēnd și mănăstirea Plumbuitei în stăpînirea sa spre ajutorul cheltuelilor sale, când atunci dupé petrecania sfinției sale iarăși cu alegerea dumné-lor boerilor Divanului și a ctitorilor i eforilor să se alégă altul asemenea vrednic spre otcărmuirea mănăstirei și să'l facă cunoscut stăpînirei, ca să-l orînduiască egumen atāt cu aceeași orînduială și eforie, păzind fără cea mai mică strămutare ctitoricescile legături și aședămînturi, iar Ignatie și ecsarhul ce aũ venit de

Joș, ca nisce netrebuincioși ce sunt, supărând fără de cale luminat auđul Măriei Tale, din poruncă să se ducă înapoi la Sfetagora și să se astîmpere și ei și Sfetagorișii de a nu mai face acest fel de supărări, căci de vor mai obrăznicii, apoi atunci cu hotărîre să scie, că se desghină mănăstirea cu totul și rămăne cu totul desăvîrșit slobodă a țerei, care acéstă a noastră unită hotărîre și plecată cerere ne rugăm să fie primită și întărită și de către înălțimea Ta.—1815 Ianuar 23.

Nectarie al Ungro-Vlahiei, Iosif Argeș, Constantin Buzău, Constantin Filipescu Vistier, Grigore Brâncoveanu biv Vel Ban, Barbu Văcărescu Vel Vornic, Constantin Bălăceanu Vel Vornic, Mihalache Manu Vel Vornic Grigore Băleanu Vel Vornic, Teodorache Văcărescu Vel Vornic, Gheorghe Filipescu Vel Logofăt, Scarlat Grădiștenu Vel Logofăt, Fotache Stirbeiú Vel Logofăt, Nestor Craiovescu Clucer.

206. Fiind-că prin judecată înainte mea după jalba epitropului de la școlă ot Ostrov Patmo și prin cercetare de față cu clironomií răposatului Hagi Dumitrache Papazoglu pentru etision, ce este legat a da hanul lui Papazoglu la numita școlă și prin cercetare găsindu-se clironomií îndatorați a plăti pe patru ani din anii ce n'au fost plătiți până acum, s'a și plinit precum se arată într'acest zapis. Drept aceea, ca la o pricină isbrănită prin judecata mea, am adevărit cu iscălitură.—1815, Februarie 27.

Gheorghe Filipescu Vel Logofăt, Răducanu Sluger.

Prea Înălțate Domne,

Fiind-că Înălțimea Ta de Dumneđeú păzită m'a încuviințat ca Efor al mănăstirei, cu sarcina de a îngriji de înlesnirea ei, de îmbunătățirea și liberarea de enorma datorie și conservarea orînduvelilor ctitorilor și drepturilor mănăstiresci, pentru care și zilnic mă trudesc după cum e cunoscut de toți. Fiind-că Înălțimea Ta m'a confirmat în funcțiunea de Epitrop împreună cu prea iubitorul de Dumneđeú sfințitul Episcop al Buzăului și la mănăstirea sf. Ioan, care cere multă trudă până ce se vor orîndui economiile mănăstirei și răfuirile creditorilor; în bună-voința ei Înălțimea Ta a poruncit, să cercetez împreună cu colegii mei prea nobili boeri socotelile daraverilor mănăstirei sf. mormînt, ca să se dea un cuvenit «cavas» (?) spre conservarea și îmbunătățirea mănăstirilor închinăte aci și spre ajutorul trebuincios al obștei sf. mormînt, lucru la care mă și ocup cu tóte puterile, ca să se orînduiască ambele spre satisfacere și siguranță pe viitor. Tot odată de buna-voință condusă Înălțimea Ta și pentru spitalul Filantropia și ca ctitor prea bine-făcător de toți proclamat m'a numit și pe mine în hrisovul domnesc respectiv ca supraveghietor a celor-l-alți și a drepturilor spitalului, avend și îngrijirea pentru bolnavii necesitoși. Cu tóte acestea Înălțimea Ta tutelară, doritoare și de propășirea supușilor săi ascultători în învățatură precum și celor veniți din străinătate și frecuentând acest gimnasiú al catedralei Domnesci, m'a numit și pe servitorul ei conefor al școlei comune Elene de aci; de aceea mă și îngrijesc în tóte chipurile pentru stabilirea acestei opere de bine obștească pe timpul prea ilustrei Tale Dom-

ni. A hotărît în fine Înălțimea Ta să supraveghiez casa lefurilor pentru că pe viitor cei oficiând extra-ordinar, să primescă răsplata serviciului lor în bani. In toate servitorul M. Tale m'am arătat supus și îmi îndeplinesc datoria cât îmi stă în putință, ca să dovedesc și prin fapt zelul meu ferbinte și sincera mea fidelitate și devotament către Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită. Acesta numai rog, să mă dispenseze prea bine-voitorea Înălțimea Ta de epitropia Ospiciului orfanilor și minorilor, fiind-că din cauza slăbiciunei trupului meu nu sunt în stare să ridic și această sarcină și să orînduiesc prin pitac domnesc pe orî-care altul din prea nobilii boeri ar găsi de cuviință Înălțimea Ta.—1815 Martie 15.

Grigorie Brâncoveanu.

(Tradus de D. M. Ghermani).

(Cod. LXXIV, fila 181 verso.)

207. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe*

Iubitorule de Dumnezeu, Sfinția Ta episcop al Argeșului, fiind-că răposatul arhoreu Dionisie Cratias prin diata ce și-au făcut, a lăsat epitropi pe Sfinția Ta împreună cu Sfinția Sa arhierul Sevastis, ca să puneți în lucrare cele orînduite prin diata, a căreia copie a închinat-o Domniei Mele însuși Preaosfinția Sa părintele Metropolit, talmăcită în limba grecască, de aceea poruncim, ca amîndoi împreună, ca nisce episcopi, pîind înainte-vă diata a numitului răposat arhieru (fără de a privi însă sevă a pune temeiu la nisce mînzălituri ce am paraterisit Domnia Mea în cea adevărată) să urmeză a o pune în lucrare într-o tôte și întocmai după cuprinderea talmăcirii ce ni s'a dat în limba grecască, care vi se trimete și aceea adevărată de dumné-luî Vel Logofétul și osebit de acesta fiind că răposatul arhieru s'a aflat după vremi și eclesiarh al sfintei Metropolii și pôte să fi avënd și niscare-va socotelii de dosolipsie neîncheiate cu Metropolia, să intrați în cercetare și pentru acele socotelii pe cari teorisindu-le să arătați Domniei Mele prin anafora. tolco pisah gpd.—1815, Martie 18.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofét.

(Cod. LXXIV, fila 187.)

208. *Intărîrea ce s'a dat la anaforaod dumné-luî banuluî Brâncoveanu ce s'a făcut pentru rea otcârmuirea Glicheriei starîței de la Vi-forîta, cerënd pe Iustina proin starețã.*

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.—După arătarea ce ni se face printr'acastă anafora de către dumné-luî cinstit și credincios boerul Domniei Mele, poruncim d-tale izcihodar Dumitrache, ca împreună cu Nicolae omul sfintei Metropolii epitropul acestuî schit, mergënd la fața loculuî să faceți cercetarea de mai jos arătată și să aducă Domniei Mele pentru tôte, curată pliroforie de ființa adevăruluî ca să dăm apoi cuviinci-ôsa poruncă.—1815 Martie 31.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofét.

Prea Înălțate Dómnne,

Glicheria starița schitului Viforita din sud Dâmbovița, prin jalba ce a dat Înălțimei Tale, arată că din pricina proin stariței Iustinei și a eclesiarhului sfintei Metropolii ot Tirgoviste popa Gheorghe, nu pôte face zapt călugărițele i ómenii schitului a fi supuși după a sa povățuire, care învi-tându-se de pîrîși nu voesc a o cunoște de stariță și în trecutele zile mergînd acest eclesiarh la schit a isgonit pe un popă Mihaiu, ce-l avea orînduit iconom și a adunat tóte metaniile maicilor de prin mîni de le au trimes la sfînta Metropolie, precum și pentru un schit al acestei biserici anume Lăculețul ce se stăpînesce în silnicie de către proin stareța fără să vrea a o sci sêu să o prîfîsescă de mai mare a sa, cerënd ca acea stareța să se gonescă de tot de acolo dimpreună cu tóte maicele ce le are, a nu se mai face dihonii și vrăjbi, iar eclesiarhului să i se facă porunca a nu o mai supera cu ponosuri de rea otcarmuitóre și altele ce i-au scos, ca să-și pótă petrece viața sa în liniste sufletesce după shima ce are; a căreia jalbă din luminată porunca Înălțimei Tale s'a buiurdisit la mine, ca să cercetez și să arăt Măriei Tale. Următor fiind luminatei porunci, mai întaiu am adus pe mai sus đisul eclesiarh popa Gheorghe, carele din întimplare aflându-se aci pentru alte trebuințe ale sale, l'am cercetat pe larg pentru tóte urmările și viața atât a jăluitoarei Glicheria cât și cea d'întaiu stariță fiind din partea locului și đise, că molifta sa sunt acum 18 zile de când au însciințat în scris preaosfinției sale părintelui Metropolit pre la 'g după datoria ce are de tóte câte au prăpădit, au vîndut, au lăsat de s'au dărăpanat această Glicheria stariță, cum și de altele învederate rele năravuri ce are, care cerënd-o de la sf. Metropolie, spre mai bună și adeverată plîroforie a Măriei Tale, o alăturaiu lângă această anafora, a se vedea de către Înălțimea Ta, și cu tóte că eu după datoria ce am avut și am, pentru mai bună starea și întregimea stămoșescelor mele mănăstiri, nu am lipsit încă de la let 1813 Maiu 3, prin anafora a aréta Măriei Tale și pentru acest schit Viforita că fiind unul din zidirile răposatului Constantin Vodă Brâncoveanu strămoșului meu, pentru ca nu cum-vași din rea neîngrijirea stariței să se prăpădescă niscare-va lucruri de ale schitului, sêu să cadă la vre o datorie și ca să nu fie slobode călugărițele a âmbla la cele din afară treburii prin politie și drumuri, iar mai virtos ca să-și pótă păzi viața cea pusnicésca a călugăriei, după orînduială, să se orînduiască epitrop Logofétul Nicolae al sfintei Metropolii, după care a mea cerere s'au și dat luminată hotărîrea Măriei Tale prin pecete. Peste puțină vreme după aceea am vedut că se scóte acea Iustina din stăreție și se orînduesce această Glicheria, cu ce cuvînt sêu învinovățire învederată încă până acum nu am putut afla, fără să mi se facă și mie de scire, ca unui ctitor; eu și neputënd a mai supera auđul Măriei Tale, am tăcut, socotind că pôte jăluitoarea stariță să aducă acest schit în mai bună stare decât cea lipsită, iar de vreme ce acum mi se poruncesce chiar de către Măria Ta, la buiurdizma jălbei ei, unde se pomenesce și de acea întărire a epitropului Nicolae Logofétul, nu lipsiui a face cunoscută Măriei Tale, că proin starița Iustina, după ce într'atăția ani a cărmuit acest schit cu bună orînduială, precum este sciută de toți, apoi și biserica ce era cădută din cutremur au zidit'o din temelie înfrumusețând-o

cu toate cele trebuincioase, precum se vede, au făcut un rînd de odăi din nou împrejurul schitului și altele ce erau vechi, le-au meremetisit, vitele mari și mici le au înmulțit, viile ce erau cu totul părăginite le-au adus în stare bună, și alte multe lucruri au săvîrșit, iar această Glicherie, care când s'au orînduit, fiind străină, s'ar fi cădut a'și da un chezaș vrednic pentru cele ce i s'au făcut teslim ale schitului, în diastimă de doi ani de când este, nu numai că au lăsat de s'au prăpădit din lucrurile schitului, adevărate viile le au lăsat de s'au părăginit, vitele cu totul le-au vîndut, odăile le-au lăsat de s'au dărăpănat, bîgând schitul și în datorie, apoi și slujba bisericeii au părăsit-o cu totul fugind și preoții ce au fost. De aceea vînd Inălțimea Ta binele, întregimea și folosul acestui schit, găsesc cu cale să se orînduiască Nicolae Logofetul sf. Metropolii episcop, dimpreună cu un om credincios din partea Măriei Tale, ca să mîergă la fața locului, să facă scumpă cercetare de toate câte au primit această stariță Glicheria, lucruri mișcătoare și nemișcătoare, când i s'au dat schitul, precum și de iratul ce au luat de la moșii, vii, și cărciume și altele în câtă vreme s'au aflat, să se vadă și ce au cheltuit la dregurile și meremeturile schitului i de au vîndut vitele cu adevărat și cu ce cuvînt? și de au bîgat schitul în vre-o datorie? și în cele după urmă de se mulțămesc maicile de otcărnuirea ei, de toate se arete curată pliroforie, că dovedindu-se precum scrie eclisiarhul, risipitoare, să se îndatoreze, orî ea se u ce sunt răspunđători în locul ei, a pune la loc toate ce va fi prăpădit și apoi să se orînduiască iarăși Iustina stariță, care este vrednică și destoinică și cercată în diastima ce au fost, cu folos schitului, iar nu risipitoare; iar hotărîrea rămîne la Măria Ta.— 1815 Mart 27.

Grigorie Brâncoveanu.

(Cod. LXXXIV, pag. 73.)

209. *În Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle vlahiscoie.*

Prea sfinția ta părinte Metropolit și dumné-ta cinstite și credincios boerul al Domniei Mele, dumné-ta Vel Logofete de țera de sus, măcar că preaosfinția sa părintele arhiepiscopul Sicheul, prin înscris răspunsuri ale preaosfinției sale, ce au trimis aici în trecutele zile au primit de a se orîndui egumen la mănăstirea sfintei Ecaterinei de aici, cuviosul arhimandrit Meletie, dar fiind-că se urmăze o nenădăjduită întărđiere la trimiterea cărților egumeniei, care preosfinția sa cugeta a le trimite cum mai în grabă, și fiind-că acest sfînt locaș stă fără de îngrijire și se pricinuesce nu puțină pagubă și atacsie, până vor sosi mai sus dișele cărți, am găsit Domnia Mea cu cale, ca numitul arhimandrit să facă începere trebiilor sale, și de aceea poruncim, ca preaosfinția ta și dumné-ta urmând orînduelei și obiceiul canțelariei Domnescului Nostru Divan, să orînduiți fără de zăbavă a se face catagrafie tuturor mișcătoare și nemișcătoare lucruri ale numitei mănăstiri a sfintei Ecaterinei și îndată să se teslimatisescă prin catastih la numitul arhimandrit Meletie, ca să începă lucrarea și otcărnuirea tuturor mănăstirescilor pricinii și interesuri, urmând întru toate întocmai după po-

vața și datoria egumeniei și după înscrisele simfoniei ce s'au trimis de mai înainte către preaosfinția sa părintele Sicheul, după cele de acolo trimise izvóde a preaosfinției sale, până când vor sosi de acolo și obicnuitele cărți ale egumeniei cuvioșiei sale, ce se așteptă. Tolco pisah gpd.—1815 April 23.

Vel Logofët

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXIV, pag. 193. b.)

210. *Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoe.*

După pliroforia ce ni se dá asupra pricinei printr'acéstă anafora, cu cale fiind, o întărim Domnia Mea și poruncim, ca întocmai să se facă urmare. — 1815 Maiü 18.

Vel Logofët.

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dómne,

Ascultând luminată porunca Măriei Tale ce mi se dá la acéstă jalbă, am făcut cercetare de curgerea acestei pricinii asupra cererei de bani ce face jăluitarul de la mănăstirea Câmpulung, cusur de taleri 400 din cheltuelile ce a făcut asupra unor odăjdii bisericesci în vremea răposatului Pimen egumenul Câmpulungeanu și fiind-că în anul trecut când din luminată porunca Măriei Tale eu Sevastis cercetam socotelile acestei mănăstiri, ce a dat prin proin egumenul Costandie, s'a arëtat și jăluitarul la mine cu acéstă cerere făcënd de la acest de acum proestos al Câmpulungului, am întrebat pe proin egumenul de are vre o sciință de pricina acésta, și mi-a arëtat, că îndată după ce s'a lipsit din egumenie, ține minte, că jăluitarul încă trăind acel răposat, cerea acești bani de la mănăstire pentru acele odăjdii ce încă se află la mănăstire, dar fiind-că urma între ei prigoniri asupra socotelilor mănăstiresci îl mâna de la unul la altul, cari socoteli neisprăvindu-se, Pimen a și murit și jăluitarul a rămas răbdădor până acum și fiind-că acel Pimen murind, s'a dovedit că a făcut atât la mănăstire multe încarcături la venituri și cheltueli, cât și pe mulți pe afară a pus în mână cu feluri de mijloce, luând bani și acele odăjdii la care s'a cheltuit jăluitarul se află în mănăstire și pentru că este de cređut, că are cusur banii aceștia, de vreme ce nu cere tótă suma ce a cheltuit, ci numai rămășița ce nu a apucat răposatul Pimen să-î dea, precum o arată în deosebita socotelă a lui, dicem, că cu dreptate este acum cu luminată porunca Înălțimei Tale, să î se plătescă de la mănăstire de cel de acum proestos spre a nu rămânea păgubaș la dreptul său și apoi mănăstirea prin proestosul său unindu-se cu cel-alți datornici ai răposatului Pimen să și-î iea din avutul aceluï mort ce vor dovedi; iar hotărîrea cea desevîrșită rămâne a se face de Măria Ta.—1815, Aprilie 6.

Al Ungro-Vlahiei Nectarie, Sevastis Dionisie.

(Cod. LXXXIV, fila 183.)

211. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoe.*

Invoiala ce se urm^ză între unii alții pe străine lucruri și dreptăți, nici o t^zarie neav^znd în adev^zer de sinele sunt aneresite, precum asemenea este aneresită și neprimită Domniei Mele și ac^zastă invoială ce a făcut între dînsele aceste două starițe pe lucruri și dreptăți ale schitului, iar anafora ac^zesta a dumn^z-lui biv Vel Banul Grigore Brâncoveanu fiind cu cale și următore domnescei n^zstre porunci, ce s'a dat prin buiurdizmă la anafora d-sale, poruncim Domnia Mea orîndușilor cercetători, ca întocmai să faceți urmare precum mai jos se arată.—1815, Aprilie 15.

Vel Logof^zet.

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate D^zomne,

La trecutul Martie în 17 zile, după luminată porunca Măriei Tale, ce mi s'a dat cu buiurdizmă în dosul jalbei Glicheriei monahei, ce se află stariță la schitul Viforita din sud Dâmbovița, care este zidire strămoșescă a familiei Mele, la care am și ar^zetat prin anafora Înălțimei Tale chibzuirea ce făcusem și s'a și dat luminată poruncă prin pecete, ca să se facă cercetare în fața locului prin cihodarul Dumitrache omul Măriei Tale și Nicolae Logof^zetul sf. Metropolii epitropul schitului, acea Glicherie se vede că simțind coprinderea anaforalei și porunca Măriei Tale și tem^zându-se că de se vor pune în lucrare se va dovedi prăpădenia ce a făcut'o la schit, și despre altă parte găsindu-se cu cea dinainte stariță Iustina aici în Bucureșci, ce a fost venită pentru deosebită trebuință a sa, ca nisce femeii s'au învoit între dînsele în scris, adică să se tragă Ghicheria din stăreție și să se orînduiască Iustina, ca să nu mai fie sup^zerată în urmă de dînsa cu vre o cerere de ale schitului. ci să primescă schitul în starea ce se află acum, care cu închipuire de înștiințare către Prea Sfinția Sa părintele Metropolit a și dat înscris, că se lepădă de otcârmuirea schitului, adică de stăreție. Prea Sfinția Sa socotind că urm^ză după orînduială, l'a și buiurdisit acel înscris sub pecete și în dos către Nicolae Logof^zetul, epitropul, poruncindu-i ca să facă endaf^zto și alegere de altă stariță și carte că s'a orînduit unde mai jos îl îndator^ză ca să fie și prin scirea mea a ctitorului, eu și nefiind aici vre-o trei zile, acum după ce am venit mi-a ar^zetat epitropul acel înscris paretisit către dînsul pe care l'am și poprit. De aceea dar nu lipsii de izn^zovă a le face t^zote acestea cunoscute Înălțimei Tale, cum și chibzuirea ce am făcut a se urma iarăși prin luminată poruncă a Înălțimei Tale, adecă de vreme ce Glicheria nesilită de nimeni, de bună voie s'a lepădat de otcârmuirea schitului (cu care faptă măcar că singură se învinovăț^ză, dar și bănuială că sunt adev^zerate t^zote câte am șis prin cea-l-altă anafora) dar ca una ce a fost orînduită de către Măria Ta, urm^ză iarăși prin Măria Ta, să se orînduiască și cea-l-altă stariță primită fiind de mine, iar nu prin a Prea Sfinției Sale părintelui Metropolit și acel ecsoflisis ce s'a șis că s'a făcut între ele fiind fără scirea mea nu p^zote nici odată a-și avea puterea, iar mai v^zirtos că cu ac^zesta se dă o pricină f^zorte rea celor ce sunt dalăpi

de acest fel de mansupuri bisericesci, adică a se învoi dalâpul, cu cel ce este supus cercetărei de vrednic său nevrednic ipochimene cu care nouă izvodire când își va avea întărirea prea cu înlesnire pot aduce mănăstirile de obște într'o proustă stare și desevirșită dărăpănare; de aceea și dic, că acea anafora acum să se și pue în lucrare, luând orînduișii cercetătorii pe Glicheria de aici să o ducă acolo la schit și după ce vor face catastih de totă averea schitului, mutătore și stătătore, să le facă teslim în mâna cel de acum starițe Iustina, apoi să cerceteze și cum a primit schitul când s'a orînduit și în ce chip îl dă acum? luându-și și socotelă în cursul vremei ce a fost stariță, întocmai după cererea ce fac prin cea-l-altă anafora, ca iarăși prin mine să se facă cunoscută prin anafora Înălțimei Tale, spre a-și putea lua schitul despăgubirea sa la cele ce vor fi răspuns și anii Măriei Tale fie de la Dumneșeu mulți și fericiți.—1815 April 11.

Grigore Brâncoveanu.

(Cod. LXXXIV, fila 116.)

211. *Iw Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle vlahiscoie.*

Citindu-se înaintea Domniei Mele acéstă anafora a dumné-lor boeri, am poruncit de s'a arétat și prea sfinției sale părintelui Metropolit i iubitorilor de Dumneșeu episcopii, și spre respuns, împotriva aceștii anafora a dumné-lor velișilor, ne aș făcut prea sfinția sa anafora iscăbind însuși și ea din partea sfinților episcopilor, prin care ne aș arátat, că în loc de a mai respunde pitarul Velcea încă taleri 13.390, ce mai este dator din zahereaoa ce i s'a vîndut, pe lângă taleri 33.850 ce aș plătit, cu mirare vedem a cere împotriva și pagube, ca când ar fi fost un . . . primitor al aceștii zaherele, iar nu cumpărator în rizicon-pericolon al său, și cum că fiindcă Metropolia și episcopiile, ca să se întîmpine plata de taleri 16.000 ce s'a cerut de vistierie la let 1812 de la partea bisericescă, aș fost silite de s'a împrumutat cu acești bani după la unii alții cu grele dobînși și în galbeni, când ămbla galbenul câte taleri 12, li s'a pricinuit destulă pagubă, atât din plata dobînșilor, cât și din suirea galbenilor în urmă, și fiindcă din suma de taleri 96.000 mai sunt datore unele mănăstiri remășiță de taleri 20.509, a făcut Preosfinția Sa cerere, ca atât paguba ce arată pitarul Velcea, cât și paguba ce s'ar fi pricinuit Metropoliei prin mai sus arétatele condeie, fiind amëndouă pricinii neguțătoresci să se teorisească în cercetare de neguțătorii și după aceeași cercetare câtă pagubă se va alege, să se poruncască atunci egumenilor, ca adunându-se la un loc și chibzuindu-se să dea fieș carele cât se vor putea întocmi ei între dânșii, spre împlinirea pagubelor atât a Metropoliei cât și a pitarului Velcei ce s'a șis mai sus, fiindcă pricina de nu s'a teslimatisit pitarului zahereaoa cea tomită prin contract nu este Metropolia sau Episcopiile, ci chiar magazierii cel orînduișii asupra căreia acestei pricinii după cercetarea ce am făcut Domnia Mea, am luat pliroforie, că osebit de zahereaoa ce s'a vîndut pitarului Velcei din suma zaherelei ce s'a dat asupra părței bisericesci, s'a mai vîndut și altora, pe care acea sumă ce s'a vîndut la cel-lalți nu o vedem

arătă în nici o anafora a Preaosfinției Sale părintelui Metropolit din câte ne-au făcut până acum pentru această madea și arătându-ne însuși Preaosfinția sa printr'această din urmă anafora, ce s'a ținut mai sus, că din talerî 96.000 este rămasă numai talerî 20.509, se dovedește că s'a împlinit de la partea bisericescă talerî 75.491, lângă care adăogându-se și suma cea primită de pitarul Velcea talerî 33.850, fac amândouă condeiele tal. 109.341, oșebit de prețul zaherelei ce s'a mai vîndut și altora din suma zaherelei părții bisericesci și nu este arătă de Preaosfinția sa și oșebit de adaosul sumei banilor, ce fără de nici o îndoială urmează a se fi luat mai mult de la preoți și diaconi peste suma cea orînduită de talerî 5 de lude, care numai acel adaos, de s'ar face cercetare, s'ar dovedi fără îndoială o îndestulată sumă de bani, dar oșebit de aceste cuvinte de mai sus arătate din care se înțelege, că s'a împlinit atîta sumă de bani în cât se pot plăti și acei talerî 96.000 și pitarul Velcea să se despăgubescă, ținem, că și de nu s'ar fi împlinit, măcar tot avea dreptate numitul pitar, în puterea contractului a cere despăgubirea sa chiar de la Metropolie și de la episcopi și cu drept cuvînt judecă dumné-lor boeri, pentru că precum Preaosfinția sa părintele Metropolit, rezemându-se la zapis, ține, că pitarul Velcea a fost cumpărător în rizico-pericolon al său, așa și numitul pitar iarăși în zapis rezemându-se, nu poate cunoșce nici pe magazierii, nici pe alt-cinevași de dator către dînsul, ca să-i fi teslimateșit suma zaherelei ce a cumpărat-o decât numai pe cei iscăliți în zapis, adecă pe părinții arhieriei, de la care are și dreptate a-și cere despăgubirea sa, măcar și de nu ar fi îndeplinit Sfinția lor suma banilor acestui proviant de la partea bisericescă. Drept aceea, hotărîm, ca Sfinția lor arhieriei de vor avea bănuială și nu vor da creșmînt la vre-un condeiu din cele arătate de pitarul Velcea în alăturata socotelă și nu-l va putea încredința pitarul cu mărturiu, să aibă voie a cerceta acel condeiu și prin carte de blăstem și apoi suma ce se va alege că are a lua să i-o plătescă sfinția lor, fiind însuși datorii a împlini paguba pitarului în puterea contractului, și dumnéta Vel Logofete de țera de-sus, să faci Sfinției lor cuviinciosul mumbașiret, spre împlinirea dreptului numitului pitar. — 1815 Aug. 16.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet.

Pré Înălțate Dòmne,

După luminată porunca Măriei Tale ce mi s'a dat la alăturata anafora a Prea Sfinției Sale părintelui Metropolit și a părinților episcopi, cum că de vreme ce Sfinția lor n'au făcut nici o chibzuire spre despăgubirea și îndestularea pitarului Velcea, după buiurdizma ce li s'au dat încă de la 11 ale trecutului Februar, la anaforaua d-lui Vel Vistierului, să facem noi această chibzuire și să arătăm Măriei Tale, prin anafora, următorii fiind poruncei, arătăm Înălțimei Tale, că din însăși această anafora a părinților arhieriei vedem, că contractul ce a încheiat Sfinția lor cu mai sus numitul pitar, în létul, 1812 Octobre 20, a fost ca să i se teslimateșescă această zaherea în soroc de două luni și așa să fie dator și pitarul a le răspunde banii după contract și pitarul le-a și răspuns cea mai multă parte de bani,

iar zaherea, arată însuși părinții arhierii, că nu i s'a teslimatisit după contract, ci din ceterle 23.936 suma cea orînduită, de abia i s'a dat ceterle 16,738, iar ceterle 7198 nu i s'au dat, iar pitarul, arată dumné-lui Vel Vistierul, că aș primit mai puțină, adecă ceterle 14,238, însă și aceea nu zaherea de rînd, precum era rămasă de la Ruși, ci cea mai stricată și măturătura magaziiilor, și apoi nici aceea n'au fost volnic a o rădica și a o vinde în vreme, când aș avut căutare, ci aș fost poprită, precum arată părinții arherei, că se dovedește din chiar scrisoarea armașului Filipescu magazierul ot Pietre, prin care ȳice că este poruncit să oprăscă, zaherea pitarului ori unde va fi avănd'o, fără a putea, de va și voi a vinde dintr'însa, și așa ȳic că s'au pricinuit pagubă și părții bisericesci și pitarului Velcei. Decî nepăzindu-se contractul ce aș încheiat părinții arherei că s'au păgubit numitul pitar, însuși sfinția lor sunt datorî să'l despăgubăscă răspunđendu-l acei talerî 49,431 parale 30 ce are să iea capete și dobîndă, după cum se arată în alăturata socotăla și apoi de vor avea și sfinția lor a face vre-o davă ori asupra magazierilor pentru căci n'au dat pitarului Velcea totă zaherea la vreme și de rînd și din prăstă și din bună când putea să o vîndă cu preț bun, sau asupra mănăstirilor la ceea ce ȳic că unî din egumenî n'au răspuns deplin suma cislei ce aș fost puși, vor arăta Măriei Tale prin deosebită anafora, iar pitarul nu se cuvine a fi prelungit mai mult până a și căuta părinții arherei cu aceia, fiind strămtorat de datornicii de la cari aș ridicat bani cu dobîndă și i-aș dat la trebuință eparhiilor, căci dreptul seșu caută asupra obrazelor celor ce i-aș dat contractul și nu s'au păzit. iar nu asupra altora, nici se cuvine a-l pune părinții arherei la socotăla zaherea cu prețul contractului, căci acăstă datorie ar fi avut'o pitarul când i s'ar fi dat zaherea la vreme, după legătura contractului, dar fiind-că i s'au dat tărđiș, când eșise în țară zaherea nouă și scăđuse cu totul prețul cei vechi, mai virtos cei prăste, stricată și măturătura magaziiilor nu este cu dreptate a o plăti după contract; asemenea nu se invinovătesce nici pentru căci aș luat zaherea tărđiș și prăstă după cum i s'au dat, în vreme ce arată că, vėđėnd zăticnirea ce i se face, aș vrut să se lepede, și dumné-lor boerii ce se orînduise atunci asupra aceștii cercetării de lepădarea sa, 'i-aș ȳis că, de vreme ce s'au amestecat de aș luat zaherea de la Brăila, să iea și de la cele lalte magazii, și cu prețul acela ce aș putut de aș vîndut'o să i se ȳie în sémă, după socotăla ce 'ș-i-aș dat înainte dumné-lui Vel Vistierul, atăt de banii ce aș prins pe zaherea ce i s'au dat, cât și de cheltuiala ce aș iăcut, la care socotăla de nu vor da sfinția lor cređėmint la vre-un condeiu, ce nu-l va putea încredința pitarul cu mărturi, pot face cercetare și prin carte de blăstem, după cum aș judecat și dumné-lui Vel Vistierul și după cum aș hotărît și Măria Ta prin întărire la anafora dumné-lui Vel Vistierul. — 1815 Maiu 7.

Barbu Văcărescu Vel Vornic, Constantin Bălăceanu Vel Vornic, Mihaela Manu Vel Vornic, Teodor Văcărescu Vel Vornic, Scarlat Grădișteanu Vel Logofăt, Fotache Stirbeiș Vel Logofăt, Nestor Clucer.

(Cod. LXXXII, pag. 256.)

Prea Înălțate și bine-voitoare Dómne,

Sunt șese ani de când prin cerere și rugăminte adresat prin petițiune de precedentul egumen al Cotrocenilor domnul Ignatie și de exarhii s'aunumit prin prea ilustră poruncă a Înălțimei Tale trei eforii ai mănăstirei Cotroceni, prea ilustrul Beizadea George, aci subsemnatul prea plecat servitor al ei și boerul Vornic Grigore Băleanu. Actual însă cu absența prea ilustrului Beizadea în capitală și a boerului Vornic Băleanu la moșia sa totă sarcina Eforiei a rămas pe servitorul ei, și fiind-că situațiunea încurcată a mănăstirei reclamă chibzuirea și ajutorul mai multor persoane pentru a se dispune după acum în bună regulă cele privitoare la administrația și îngrijirea ei, a se fixa plățile datoriei după modul ce se va găsi mai de cuviință, și a se termina atâtea alte deferende, lucruri pe cari singur eu nu pot să le reglez și să le aduc la îndeplinire iar din capul locului am primit această sarcină bazat pe acordul și concursul prea ilustrului Beizadea, rog pe Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită să consimți să se completeze numărul celor trei eforii așa cum au fost orînduiți de la început și să încuviințeze Înălțimea Ta, să numescă oficial prin ordin prea ilustru din boerii fruntași, ca să cerceteze tot împreună afacerile mănăstirei spre înlesnirea acestei și ore-care odihnă a servitorului ei supus.—1815 Maiu 15.

Grigore Brâncoveanu.

(Tradus de D. M. Ghermani)

(Cod. LXXXIV, pag. 197.)

212. *Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscaoie.*

Cinstiților și credincioși boerilor Domniei Mele dumné-ta Vel Vornic de țera de sus, Barbule Văcărescule și dumné-ta Vel Vornic de țera de jos Constantine Bălăcene, pentru destoinicele cuvinte ce se arată mai jos în tr'acastă anafora a dumné-lui biv Vel Ban Grigorie Brâncoveanu, cuviinciosă fiind cererea dumi-tale, primită este Domniei Mele, după care iată împreună cu dumné-lui vă orînduim Domnia Mea și pe dumné-vostră Eforii ai mănăstirei Cotroceni și poruncim, ca cu toții împreună să aveți a face urmare întocmai după cuprinderea Domnescului Nostru pitac, ce s'aun dat pentru întocmirea acestei Eforii.—1815 Maiu 20.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Cod. LXXXIV, pag. 197.)

213. *Intărîrea Domnitorului ce s'a dat la anafora dumné-lui Banului Brâncoveanu pentru cererea ce a făcut a se orîndui epitropii la mănăstirea dintr'un lemn și la schitul Surpatele din sud Vâlcea.*

Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscaoie.
Cererea ce face dumné-lui biv Vel Banul Grigorie Brâncoveanu printr'a-

ceastă anafora, ca una ce privesce spre buna stare și otcârmuirea i întemeierea acestor două biserici, atât întru cele bisericesci, cât și întru cele politicesci fiind cu cale și cuviinciosă, o întărim Domnia Mea și orînduind pe mai jos arătații epitropi, hotărîm să se facă urmare întru toate întocmai după mijlocul ce se arată.—1815, Iunie 10.

Vel Logofăt.

(Pecetea gpd.)

Intre alte mănăstiri și schituri zidite și înzestrate într'acest pămînt, ce sunt făcute de către strămoșii mei este una și mănăstirea Dintr'un lemn i schitul Surpatele din sud Vâlcea, care se locuiesc amîndouă cu călugărițe și fiind că aceste două locașuri sfinte s'a ocrotit dintru început de către nîmul meu, acum pentru mai bună întemeerea și starea lor, iar mai vîrtos, ca să se pîta păzi apururea orînduiala sîntelor rugăciunii, fără să se mai amestece starițele și călugărițele la cele politicesci în pricinii de judecări și altele, nu lipsiîu printr'această plecată a mea anafora a arăta Inălțimeî Tale, că starițele ce sunt acum orînduite din pricina robilor și a altor slugi supuși adese se supără cu felurimi de pricinuirii și pîri deșarte după rîu năravul lor, dintr'acărora pricină nu pot otcârmui precum se cuvine, ci ca să lipsescă de acum înainte unele ca acestea cari nu puțină dărăpănare aduc mănăstirilor și fiind locul depărtat nu pot adesea avea curată pliroforie de alcătuirea i alte pricinii ale mănăstirilor și stareților, iar mai vîrtos, ca se pîta înfrîna acei rîi rîzvrătitori și călugărițele să-și pîta căuta de rugăciunea lor după cum sunt însărcinate după cinul călugăresc, mă rog Inălțimeî Tale, să se orînduiască prin luminată poruncă a Mărieî Tale mai jos numiții epitropi, cari să fie îndatorați a avea purtare de grijă la toate cele ce privesc spre mai bună întemeerea și folosul acestor locașuri adică pentru cele bisericesci și duhovnicesci, ca să se urmeze nestrămutat o bună orînduială plăcută și lui Dumneșeu și omenilor, să fie însărcinat Sfinția Sa părintele arhimandrit și egumenul mănăstireî Hurezenuî chir Ghermanos, carele după ce le va aședa toate precum se cade, apoi să fie îndatorat pe totă luna a merge cîte odată ca să vadă de se urmază, precum s'a aședat seî nu, iar la cele politicesci adică ca să dea nizam robilor și altor supuși ai acestor mănăstiri, ca fieș-care să-și urmeze datorria sa cu cele de folos cum și la niscare-va pricinii de judecări pentru moșii, vii și altele, de se vor întîmpla să fie însărcinat dumné-lui biv Vel Pitarul Nica Vlădescu îngrijitor și răspundător în locul stareților, cari epitropi prin povățuirea Prea Sfinției Sale părintelui episcopul Râmnicului arhiereul locului, acum mai întăiu să fie datorii a face catagrafie de toate lucrurile mișcătore și nemișcătore ale acestor locașuri pe cari să fie datorii a le trimete la mine a se vedea și a sta în păstrare, apoi pe tot anul să aibă datorie a lua socotela stareților de toate veniturile ce ieau de la moșii, vii și altele din care scădendu-se cu cele ce vor cheltui iarăși prin scirea numiților epitropi la trebuincioșele meremeturi și alte cheltueli, să se trimetă iarăși la mine a se vedea și a se însemna cu acele catastife, iar când vor vedea că starițele cer îndreptarea cea cuviinciosă cu scirea și a arhiereului eparhieî asemenea să îngrijescă epitropii, ca împrumuturi de bani pe numele acestor două mănăstiri seî vînderi de moșii cu arendă pe sumă mare de

anî i schimburi de moşii, vii şi Țiganî să nu fie volnicî, nicî numiții episcopii a face fără scierea ctitorului şi a stăpînirii. Pentru care spre a se urma şi a se păzi această bună orînduială la aceste sfinte lăcaşuri nestrămutat, rog pe Înălțimea Ta să bine-voesci a se întări această anafora cu luminată pecetea Măriei Tale.—1815 Maiu 22.

Grigore Brâncoveanu.

(Cod. LXXXIV, pag. 270).

214. *Porunca ce s'aũ făcut la anafora dumné-luî Vel Banuluî Constantin Crețulescu și a dumné-luî Istrate Crețulescu pentru întărirea epistasierii și purtării de grijă părinteluî Stratonichie chir Ionichie în totă viața la biserica Crețulescî de aici și la altă biserică din sud Olt după moșia Plăviceni.*

Iu Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahisicoie.—Primită fiind Domniei Mele rugăciunea ce ne fac printr'această anafora dumné-lor boerî Crețulescî, asupra învoelei ce arată că aũ făcut cu sfinția sa arhiereul Stratonichia pentru epistasia acestor două biserici, întărim această învoială spre a fi statornică și nestrămutată și către acesta poruncim dumî-tale Vel Logofete de țera de sus să se facă cartea Domniei Mele pentru aceste două biserici spre a fi slobode și nesupărate de verice cereri de ajutore i dări vor eși după vremei asupra celor-l-alte mănăstiri în țeră, după rugăciunea ce ne aũ făcut dumné-lor numiții boerî prin osebită anafora, și după pliroforia ce am luat Domnia Mea și dintr'un engrafon al preaosfinției sale părinteluî Metropolit ce ni s'aũ arătat de dumné-lor că sunt biserici de mir iar nu în rîndul mănăstirilor.—1815, Măiu 28.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Cod. LXXXIV pag. 340.

215. *Iu Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahisicoie.*

Cu cale fiind anafora această a dumné-luî Vel Logofătul de țera de sus, poruncim dumné-vostră Ispravnicilor ai județului, ca întocmai să faceți urmare.—1815, Iunie 9.

Vel Logofăt.

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Înălțimei Tale ce mi se dă la această jalbă a Sfinției Sale arhiereuluî Apamie chir Filaret năstavnîc sfintei mănăstiri Câmpulung, făcînd cercetare, vîduiu, că face arătare, că în orașul Câmpulung

fiind vechiū obiceiū a se face sbor la ziua sf. Ilie Prorocul Iulie 20, pe locul mănăstirei și din vremea când se afla această mănăstire supusă la spital și mănăstirea era dată la arendași, uniți de la Pitești și de la alte locuri, cu slugile arendașilor ar fi făcut simfonie de așu coprins locuri făcând șandramale în patru furci cu înveliș și numai la vremea sborului din an în an vin și ca desevârșiți stăpâni pun și ei marfă și dau și la alții cu chirie bună și pe lângă acesta nu au nici îngrijire de ele, ci mănăstirea le-a apărut a nu se strica și după ce a luat mănăstirea starea cea d'întăiu cu egumenat de loc, s'a împotrivit un Pimen ce era egumen neprimind acele aședeminturi, dar întemplându-i-se mörte nu s'a pus în lucrare, precum și Sfinția Sa năstavnicul pliroforisindu-se de acestea și cercetând, a găsit că nici acea puțină chirie de trei ani n'a plătit-o și cere pentru această îndreptare, ca să se îndatorască, ori să se învoiască cu mănăstirea, seū să lase locul mănăstirei slobod, a nu fi robit cu acele șandramale proste și cu acea simfonie de slugi, locul ce din vechime l'a avut sf. mănăstire. Deci de va fi precum arată năstavnicul, dreptate are mănăstirea, întăiu, că acest fel de aședemint făcut de slugile arendașilor, fără de scirea celor mai marfă epitropi, cari avea această putere, nu pöte să fie primit; a doua că chiria plătind'o pe trei ani și aședemintul cel bun se strică cu cât mai vörtoș că acelea după cum arată sunt numai nisce șandramale păzite până acum de mănăstire, care nu are nici o îndatorire a le păzi, și părății nefiind aici, găsesc cu cale să fie luminată porunca Înălțimei Tale către dumné-lor Ispravnicii județului, ca aducend și pe părăți față, să cerceteze și de va fi precum arată năstavnicul, să-i îndatorască, ca ori să se învoiască cu mănăstirea, seū să le prețuiască acele șandramale și scädându-se chiria ce n'au plătit, să le plătescă și cusurul și să rămăe pe sēma mănăstirei, seū să și le ridice și să rămăe locul mănăstirei slobod, seū fiind pricina într'alt chip, să cerceteze prin judecată și de nu se vor odihni vre-o parte, să-i sorocască la luminat Divanul Măriei Tale.—1814, Decembre 10.

Gheorghe Filipescu, Vel Logofët.

(Cod. LXXXIV, pag. 254.)

216. Ceasornic la Șiștov. Zemle Vlahiscoie. Fiind că la Șiștov, pentru trebuința și podoba orașului, s'au făcut un ceasornic mare, care ceasornic avënd trebuință și de alt venit statornic pentru chivernisirea și dregerea la vreme de a se ținea tot d'a una în stare bună, după rugăciunea ce ne-au făcut'o orășenii de acolo, milostivindu-ne orînduim, ca să aibă de aici din țēră trei miș oca sare pe tot anul și pentru înlesnire să se dea acea sare de la schela Zimnicilor în primirea lui Hagi Amișaga și Alexe Ciorbagiū ot tam, ca să fie pentru cheltuiala meremetului ceasornicului, de care poruncim dumi-tale epistatule al cămărășiei ocnelor, să dai acea sare de la schela Zimnicilor pe tot anul; i saam receh gpd.—1815 Iunie 30.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofët

(Cod. LXXVII fila 227 v.)

217. *Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscaoie.*

De vreme ce dumné-lor orînduiții boeri ne dau pliroforie printr'această anafora, precum și înșine chibzuind cele mai jos arătate, ne îndestulăm că schimbul acesta este urmat întru toate spre folosul și ajutorul mănăstirei întocmai după cuprinderea domnescilor hrisóve ce s'aũ înnoit și de Domnia Mea, îl întărim dar și Domnia Mea spre a-și avea ființa și urmarea sa nestrémutat, și poruncim dumi-tale Vel Logofete de țera de sus să se dea Domnesca Noastră întărire și la zapisele schimbului.—1815 Iulie 24.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofët

*(Cod. LXXXIV, pag. 413.)**Prea Înălțate Dómne,*

Incă de la 4 ale acestei următore, prin osebită prea plecată a noastră anafora am făcut arătare, că între alte mijloce ce ne chibzuim a găsi spre ajutor de ôreși-care ușurare a mănăstirei Radului Vodă din greutatea datoriei întru care se află supusă, am fost găsit cu cale, că de se vor putea găsi niscare-vași schimbători, cari să primescă a lua cu schimburî câte-vași moșiore micî ce le are mănăstirea, să aibă mănăstirea voie și slobođenje de la Măria Ta de a face aceste schimburî cu folosul mănăstirei, cari după ce vor da mănăstirei iarășî moșii la loc aprópe de îndoite și la stînjeni și la venit decât ale mănăstirei, apoi să ne silim pe cât vom putea a-i îndupleca, ca să dea și ôreși-care ajutor de bani (precum de multe ori s'aũ întâmplat de s'aũ găsit după vremi acest fel de schimbători, îndemnați fiind din însuși ale lor în parte interesurî și folosurî), care acea anafora găsindu se și de către Măria Ta cu cale, prin luminata întărire ce s'aũ dat, de la 5 ale acestei luni, ni se poruncesce, ca găsindu-se acest fel de schimbători să arătăm Măriei Tale; după care luminata poruncă intrând în cercetare și vedându-se între cele-l-alte petice de moșie ale mănăstirei ce am găsit cu cale a se face schimb, este una și moșia Fundul Sacului, ce este dinóce de Argeș și trecend peste Argeș cu numire de Bănesci, merge la Neajlov, care se alătură și se vecinesce cu moșia Mihălescii a dumné-lui biv Vel paharnicul Chiriac Hristopolu, 'r-am făcut de scire ca unui vecin: de primesce a o lua în schimb, adevă să dea mănăstirei altă moșie și să dea și un cuviincios ajutor de bani, seũ de nu primesce să ne arête, ca să căutăm a găsi alt schimbător, și cu toate că de o cam dată se discolifsea dicend, că acéstă moșie a mănăstirei fiind împresurată, de va lua-o urméză a fi silit ca să intre în cheltuială, spre a o alege pe unde este călcată, dar în cele după urmă vedend, că aceste chibzuirî urméză a se săvîrși negreșit pentru mai sus arătata trebuință de ajutor al mănăstirei și temendu-se a nu dobîndi vre-un vecin supéralnic, s'aũ înduplecat și aũ primit a lua dumné-lui cu schimb mai sus numita moșia și să dea mănăstirei altă moșie a domniei-sale iarășî din sud Vlașca anume Stănescii, care este alătura cu altă moșia a mănăstirei Radului Vodă, ce se numesce Paraipanul, și cu toate că după cercetarea ce am făcut ne-am

pliroforisit, că moșia Stănescii a paharnicului, ce o dă mănăstirei, este peste 1000 stinjeni, iar a mănăstirei ce o dă paharnicului nu este mai multă de cât 400 sau 450 stinjeni și arenda acestei moșii a mănăstirei nu s'aŭ vîndut mai mult de cât pînă la taleri 250, dar ca s'ă dobîndescă mănăstirea și osebitul folos spre scăderea datoriei întru care se află cofundată, l-am înduplecat pe paharnic, ca și spre al domniei sale sufletesc folos, peste moșia ce o dă schimb s'ă mai dea mănăstirei și osebit ajutor de taleri 7.000 în naht; într'acestași chip dar săvîrșindu-se învoiala și facerea acestui schimb, arătăm Măriei Tale, că după ce este următor domnescului hrisov ce s'aŭ înnoit apoi se mai adaogă mănăstirei și ajutorul banilor a căroră dobîndă se face pe tot anul po taleri 840, și că mai pricinuesce mănăstirei cu acest schimb și un alt osebit folos, căci ia moșia alătura lipită cu a sa, care fără îndoială pricinuesce și moșiei Paraipanul adaos la prețul arendei sale unindu-se cu Stănescii și așa făcîndu-se și zapisele schimbului între paharnic și între mănăstire, care s'aŭ adeverit și de către noi, nu lipsim cu plecaciune a arêta Înălțimei Tale; ca s'ă se dea și luminată întărire asupra acestui schimb, iar hotărîrea cea desăvîrșită rămîne a se face de către Măria Ta.—1815 Iulie 14.

Gheorgache Filipescu Vel Logofêt, Grigorie Romanitis Vistier, Constantin Predescu, Clucer.

(Cod. LXXXIV, pag. 413.)

218. *Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.*

După arêtarea ce ne face dumné-lui Vel Lógofêtul printr'acéstă anafora, poruncim Domnia Mea, s'ă fie acești preoți scutiți și apêrați întocmai după cuprinderea Domnescului Nostru hrisov.—1815 Iulie 18.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Înălțimei Tale ce mi se dă la acéstă jalbă a serdarului Nicolae Trăsnea epítropul spítalului ot sf. mănăstire Colțea, făcînd cercetare, m'am pliroforisit din hrisovul ce are acest spítal, care s'aŭ înnoit și de Măria Ta, că din vechime aŭ milă preoții ce se vor afla în slujba acestei mănăstiri, atît la biserica cea mare, cât și la trei paraclise, unde se săvîrșesce sfînta leturghie ne lipsit, ca s'ă fie apêrați de rîndul dăjdiilor preoțesce, cât și de alte angari ce vor fi pe alți preoți, și fiind-că arată, că se supêră și la spítal preoții sunt îndatorați a căuta pe bolnavi cu ispovedanie i grajanii, a îngropa pe săracii ce vor muri acolo și a le face pomeniri fără de plată, cererea ce fac a fi apêrați de acești taleri 26 de fieș-care preot, ce li se cere pentru banii proviantului i ploconul sfîntului Constantin, rămîne la milostivirea Măriei Tale.—1815 Iulie 19.

(Cod. LXXXIV, pag. 407.)

Vel Logofêt.

Prea Înălțate Dómnne,

Esta cunoscut Înălțimei Tale de Dumneđeũ păzită, că memorabilul domn părintele meũ, ctitor al sfintei mănăstiri Spiridon cel nou, în orînduiala ce a făcut a hotărît și dispus să se dea în fie-care an moștenitorilor sęi din veniturile acestei mănăstiri câte-va trebuincioase, după cum se vęd în con-dica mănăstirei și într'un pitac particular cu pecete și pe cari sluga M. Tale, ca moștenitor legal, le primãm și le primesc în fie-care an în lei albi 3000; acestea însă, stăpîne nefiindu mi de ajuns iar tóte cele l-alte veniturile mele trecęnd în sarcina cheltuelilor mele într'atât în cât ȓilnic întîmpin dificultăți și fiind-că veniturile acestei mănăstiri aũ crescut peste męsură, așa că păzindu-se tóte dispozițiunile ctitorilor totuși covîrșesc; Rog pe Înălțimea Ta de Dumneđeũ păzită, ca făcęnd milostenie pentru ajutorul slugei Tale, să daĩ prea strălucită poruncă domnescă către epitrop, ca să-mi maĩ dea în fie-care an din prisosul veniturilor 2.000 lei spre ușurarea întru cât-va a greutăților mele; și cum va fi mila M. Tale.—24 Iulie 1819.

A Înălțimei Tale de Dumneđeũ păzită slugă plecată, Grigorie Ghica.

(Cod. LXXXV, pag. 193.)

(Tradus de D. M. Germani).

219. *Iă Ioan Gheorghe Caragea Vocvod i gospodar zemle vlahiscoe*

Primită fiind Domniei Mele anaforaoa acęsta a dumnę lui Vel Logofętului de țera de sus, o întărim Domnia Mea și poruncim cuviosoiei vóstre egu-menilor ai mănăstirilor ce sunt arętate maĩ jos, să urmați negreșit a da jăluitoarei pe tótă luna prin pitarul Giani (ce-l orînduim într'adins epitrop) milostenia de maĩ jos arętată câte taleri 50, însă fieș-care mănăstire suma ce se vede pusă, fiind datore mănăstirile a face acest fel de ajutore și mi-losteniũ.—1815, Iulie 26.

Vel Logofęt.

(Pecetea gpd)

Prea Înălțate Dómnne,

Dupę luminată porunca Înălțimei Tale, ce ni se dă la acęstă jalbă a Ma-rici fęmeei făcęnd cercetare m'am pliroforisit, că este cu adevęrat sáracă vrednică de milă și de ajutor, fiind și bărbatul sęũ în desávîrșită ticăloșie fără de nici o chivernisělă și la un acest fel de loc cu cuviință fiind a fi ajutat din partea sfintelor mănăstiri, căci cei ce le-aũ zidit pentru acest fel de sfirșit le-aũ orînduit, a ajuta din venitul mănăstirei pe cei vrednici de milă și acęsta s'a maĩ întîmplat și la o fęmee scăpátată de s'a orînduit cu poruncă domnescă a-ĩ da mertic de la mănăstirea Radului Vodă, care s'a poruncit și de Măria Ta a se păzi, ci ca să nu fie îngreunere, de va fi pri-mită Măriei Tale, a mea părere este, ca să îndatorez 6 mănăstiri, ce maĩ jos se însemneză, a-ĩ da pe luna taleri 50, până când va putea găsi bărbatul sęũ vre-un mijloc de chivernisělă după starea lor, la care să se orînduiască și pitarul Giani, ce este mahalagiũ aprópe de jăluitoare, a fi epi

trop spre a-l strînge pe fieş care lună şi să-l dea, de care arăt Înălţimei Tale şi rămâne la luminată porunca Măriei Tale.—1815, Iulie 24.

Vel Logofăt.

Taleri	Mănăstirile
10	Radu-Vodă.
10	Sărindarul.
10	Sf. Gheorghe.
10	Sf. Ioan.
5	Mihaiu-Vodă.
5	Sfinţii Apostoli.

(Cod. LXXXIV, pag. 428.)

220. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.*

Cinstiţilor şi credincioşi boerilor ai Domniei Mele dumné-vóstră eforilor ai mănăstirei Cotrocenilor, iată vi se trimite alăturata notă a cinstitului ghenereal consulat al Rusiei, ca să luaţi pliroforie de cererea ce se face de la acéstă mănăstire, pentru plata datoriilor de mai jos arătate, însă ca la talerî 20.000 ce se cer de excelenţia sa ghenereal şi cavalerul Sturza i ca la talerî 7000 ce se cer de ghenereal şi cavalerul Manu, şi ca la talerî 9,500 ce se cer de polcovnicul şi cavaler baron Gaismar; pentru care poruncim dumné-vóstră, că de va fi acéstă datorie bună şi netăgăduită, să economisiţi de a se împlini negreşit arătând şi Domniei Mele de urmare ce veţi face. Tolco pisah gpd.—1815 Iulie 29.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXIV, fila 211.)

221. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.*

Cinstiţilor şi credincioşi boerilor ai Domniei Mele, dumné-vóstră eforilor ai mănăstirei Cotrocenilor, fiind-că dumné-lui cinstitul Chesaro-Crăesc aghent prin notă către Domnia Mea face cerere de a i se plăti de mănăstirea Cotroceni talerî 36.000 cu dobînda lor i talerî 46.000, ce era datore numita mănăstire cu patru zapise avlicesci fiind unii dintr'aceşti bani ai domniei-sale, iar alţii ai unor sudiţi austriacesci, de aceea poruncim dumné-yóstră, ca negreşit să economisiţi fără altă zăbavă plata acestor bani câtă va fi bună şi adevărată, arătând şi Domniei Mele de urmarea ce veţi face. Tolco pisah gpd.—1815 Iulie 30.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXIV, fila 211.)

222. *Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscae.*

Pe această anafora a preasfinției sale părintelui Metropolit i a dumné-lui Vel Logofetului de țera de jos, améndoué părțile rămâind mulțamiți și odihniți aũ dat și adeverință în scris sub iscăliturile lor la cancelaria Divanului Domniei Mele. Drept aceea, după a améndorura părților primire și mulțămire, o întărim Domnia Mea și orînduim pe sluga Domniei Mele Logofețel de Divan, ca luând de aici pe améndoué părțile să-ı ducă la fața locului mergênd i împreună și cel de mai înainte orînduit Logofețel, unde poruncim sfinției tale iubitorule de Dumneđeũ episcópe al Argeșului, ca după ce va face teslim orînduitul mumbașir la cel de acum egumen zestrea mănăstirei prin catastih după orînduială, înfățișând apoi pe améndoué părțile înaintea Sfinției Tale, să facı urmare întocmai precum mai jos într'acéstă anafora se coprinde.—1815 August 28.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet.

Prea Înălțate Dómne,

Cuviosul arhimandrit chir Teoclit proinegumenul mănăstirei Vieroșului din sud Muscel prin jalbă arată Înălțimei Tale, că noul egumen, chir Paisie arhimandritul, fără a aștepta să-și paradosescă socotelile mănăstirei, să vadă de rămâne dator niscare-va banı să dea mănăstirei seũ nu, l'aũ închis în mănăstire cu tóte calabălăcurile sale, stenahorisindu-l câte-va ȓile; până nu i-aũ dat talerı 3800, (carı i-aũ luat cu împrumutare de la neguțatorii ot Piteșci) nu l'aũ slobođit, rugându-se Măriei Tale, ca să se orînduiască a-și paradosi socotéla, și de va rămânea dator mănăstirei să implinescă, asemenea și mănăstirea de-ı va rămânea datóre, să-ı plătescă, și de către Măria Ta ni se poruncesee, ca să cercetăm pricina. Următorı fiind luminatei Măriei Tale porunci, i-am înfățișat pe améndoué părțile înaintea noastră și intrând în cercetarea catastihului de socotéla jălqitorilor i-am cerut doveđı, ca să încredințeze atât cheltuelile cât și venitul de sunt adevérate precum le arată și ȓise, că ómenii prin carı s'aũ făcut cheltuelile și s'aũ luat venitul mănăstirei sunt la fața locului; răspunse și noul egumen, că se mulțămescă să se facă cercetare la fața locului, ci fiind-că améndoué părțile s'aũ mulțămit pe acésta, găsım cu cale ca cu luminată porunca Înălțimei Tale, să se orînduiască un Logofet al Divanului practicos, să-ı iea pe améndoi de aici, să-ı ducă la fața locului, față fiind și cel mai dinainte Logofețel, ca unul ce s'aũ aflat la paradositul zestreı (fiind-că ȓise noul egumen, că nici zestrea mănăstirei nu i-aũ făcut'o după orînduială teslim de cel mai înainte Logofețel) și acest de acum mumbașir mai întâiũ să facă noului egumen tótă zestrea mănăstirei teslim, cu catastih înscriș, după orînduială, apoi să-ı înfățișeze pe améndoi la iubitorul de Dumneđeũ fratele episcop Argeșiu, aflându-se cu șederea aprópe de mănăstire și frăția sa să cerceteze tóte condeile, atât de venit, cât și de cheltuială, la care va fi avênd bănuială noul egumen și așa lămurind tótă socotéla prin vrednice doveđı să facă arătare prin anafora Înălțimei Tale.—1815 August 14.

Al Ungrovlahiei Nictarie, Scarlat Grădișteanu Vel Logofet.

(Cod. LXXXII, pag. 27.)

223. *Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.*

Dumné-vóstră orînduiţilor boeri, am văđut Domnia Mea arătarea ce ne faceţi printr'această anafora, asupra căreia făcend şi noi chibzuire đicem, că părinţii Iviriţi, osebit că au greşală la această părere şi pricinuire a lor đicend, că cu facerea schimburilor se dezghină de la mănăstire cele afierosite de unii, şi alţii, (în vreme ce acele schimburi făcendu-se după coprinderea domnescilor hrisóve, pricinuesc mai virtos adaos de folos la mănăstire, iar nu scădere séu dezghinare), dar încă şi cu chipul scrisorei ce au trimis, nepomenind nimic de vre-un mijloc séu îngrijire pentru plata datoriilor acestii mănăstiri a Radului Vodă, însuşi mărturisesc pe sinele de împotrivorii voinţei şi cugetului răposăţilor ctitori, cari au afierosit mănăstirea lucruri şi nămeştii pentru sufleteseul lor folos şi osebite faceri de bine şi când chiar aceste mănăstiri vor fi pricină de a se păgubi de dreptul lor şi a se sărăci cei ce şi-au încredinţat averea lor la dînsele (precum vedem, că pătimesc mulţime de ómeni săraci şi véduve despre mănăstirea Radului Vodă,) cătuşi de puţin nu se potriveşte această urmare cu cuvîntul ce đic cuvioşia lor, că li se cuvine a sta şi a se mulţami numai pe cele afierosite de creştinii în coprinsul părintescilor hotare, în vreme ce cu neîngrijirea de plata datoriilor se védesc foarte curat, că au sărit peste hotare, cugetând a hrăpi dreptul unora şi altora şi nemulţămindu-se numai pe ale lor, precum dar cuvioşia lor đic, că îngrijesc a nu se face mănăstirei scădere şi dezghinare, cu mult mai virtos stăpînirea este datore să îngrijescă pentru dreptul fieş căruia, a nu i se hrăpi de către unii alţii, iar mai virtos când plata dreptului lor se pôte iconomisi, atât prin alte mijloce, cât şi prin facere de unele schimburi, nu numai fără de scăderea venitului acestei mănăstiri, ci încă şi cu adaos; lăsăm a đice, că când nu s'ar putea găsi acest fel de mijloce după tot cuvîntul drept s'ar cuveni şi dezghinare de unele lucruri mănăstiresci, să se facă spre împlinirea dreptului fieş căruia, căci nici vre-o politicescă nici vre-o bisericescă pravilă este, ca să dea un acest fel de pronomion la mănăstiri, de a se împrumuta de la unii alţii şi nici o dată să nu le plătescă dreptul lor, ci mai virtos sunt datore, ca cu dintr'al lor să ajute şi să miluiască pre cei neputincioşi şi lipsiţi, după voinţa şi cugetul acelor răposăţi ctitori, ce au zidit şi au înzestrat aceste sfinte locaşuri. Drept aceea dar, cuvioşia lor părinţii Iviriţi neîngrijind cătuşi de puţin pentru plata acestor datori, în zadar cuvinteză lucruri neînfiinţate şi hotărîm, ca prin orî câte mijloce cuviinciose se vá putea iconomisi plata datoriilor acestei mănăstiri, tóte să se pue în lucrare. 1815 August 14.

Vel Logofët.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXXIV, pag. 505.)

Prea Înălţate, prea Píose şi prea bine-voitoare Dómne,

Buna ordine a sfintelor bisericí luí Dumneđeu şi administraţia folositore a sf. mănăstiri a parochiei, nu mai puţin decât veghierea la o purtare

cuviincioasă, decentă, modestă și virtuoasă a celor ce fac parte din cler, sunt după credința noastră datoriiile orî-cărui Metropolit. De datorie și de obligațiunea de a îndeplini aceste sarcini împins, fac cunoscut Înălțimei Tale de Dumnezeu păzită, că un ore care numit arhimandrit Paisios întorcându-se prin viclenie și înșelăciune în administrația mănăstirei domnesci Vieroși din Muscel, nu numai că nu s'a purtat după cum trebuie, dar scorbându-se la fapte și expresiuni necuviincioase și amportant de caracterul său fără frîu, nici judecată, calcă peste limitele impuse de sf. Canóne; deci și cu totul impropriu se dovedesce la administrația unei mănăstiri, atât prin purtarea cât și prin limbajul lui; și cum e voința nestrămutată a Înălțimei Tale, că cei ce se abat ast-fel din calea dréptă să fie înfrînați, iar sf. mănăstiri bine administrate, de aceea ca să nu cum-va să se întimple și la această mănăstire neajunsuri din cauza incapacității și purtării nechibzuite a acestui individ, s'ar cuvine, dacă ar fi și cu aprobarea Înălțimei Tale de Dumnezeu păzită, că acest om funest-să fie isgonit din ȕisa mănăstire, ca să dispară orî-ce mijloc de fapte rele și stricăciune pentru dînsul, iar în locul lui să se numescă orî-care altul s'ar încuviința de profunda vóstră înțelepciune, cinstit, modest și vrednic a bine administra mănăstirea, pentru că prin acest exemplu să se reprimeze și alți, carî în asemănare cu Paisie au aceleași porniri și apucături. Îndeplinindu-mi această datorie las hotărîrea în privința, la profunda judecată a Înălțimei Tale.—4 Sept. 1815.

Nectarie al Ungrovlahiei.

Tradus de D. M. Germeni.

(Cod. LXXXII, pag. 45).

224. Zemle Vlahiscoie. Fiind-că sf. mănăstire Megaspileon de la Moreea, prin hrisóvele fraților domni de mai înainte, care s'au înnoit și de Domnia Mea, are milă de vinăriciu la sud Vâlcea, câte cincî banî de vadră, care popóre sunt acestea, adecă plasa Oltului de sus i de jos, Ursóia, Malul, Stănesci, Istavul, Délul Banului, Dobrașa, câte vii nu sunt pe moșia Schitului Episcopului, Măgureni, Spărlenii, Butarii, Dedetei, Osiceii, Glavii, Amărăscii, Palanga, Scundu, Zăvideni. Câte vii nu sunt pe moșia episcopiei, Orlescii, Fișcăila, Ionescii Mincului și din plasa Oltețului, Igoiul, Turcescii, Bărbescii, Colțescii, Slăvescii, Sinescii, Interenja, Goescii, Roșia, Zgăbele, Grădiștea, Obicilavia, Ciortescii, Vălenii, Căscioara, Crăpăturile, Șerbenescii, Tetoii, Contea, Pleșoiul, Vărițașii, Gârloganii, Poenarii, Ghioroiul, Iorăștia, Goruneni, Oulescii, Diculescii, Ușureni, și din plaiul Hurezului, Armășescii, Stroescii, Scădescii, Oteșanii, Mateescii, Cărstienescii, și din plasa Ceruci, Mădulărei, Valea Mare, Botișanii, Rusănescii, Mărginenii, Drăganul, Giulescii, Doxescii, Măciuca, Văruleni, Zăvoeni, Nisipeni, Dejaiul, Borcănescii, Stănescii, Ciumații, Cermetescii, Lepușóia, Berescii, Zărănescii, Șerbănescii, Ulmetu, Bălteni, Bojuțeni, Cireșu, iar din plasa Otăsăului Fringescii, Ciorăscii, Urșii, Fólăscii, Dumbrăvescii, Tolescii de sus, Mănăilescii, Șerbănescii, Păucescii, Bărlogu, Stoenescii, și din plaiul Coziei, Tomșanii, Olănescii, Cheia, dintr'aceste popóre ce se numesce mai sus, din tóte să ia sf. mănăstire vinăriciul deplin, de vadră câte cincî banî și pîrpîrul după obicei, atât din viile ce se află acum sădite cât și din cele ce într'aceste popóre după vremi se vor mai sădi, am dat Domnia

Mea această carte la mâna ce s'aŭ orînduit din partea numitei mănăstiri, ca după ponturile vinăriciului de estimp urmând, să âmble împreună cu vinăriceriî domnescoi, la scris, la măsurat, și la luatul banilor și făcând două catastise asemenea iscălite și de vinăriceriî domnescoi și de omul mănăstirei, partea de bani a mănăstirei să-î iea orînduitul acesta pe deplin, dimpreună cu un catastih, să-î aducă la epitropiî mănăstirei, din cari bani numai deciuiala cutiei podurilor are să se dea, iar alt nimic să nu se oprască, nici cu nume de deciuială, nici cheltuială pentru ei, ci toți baniî deplin îndată să-i dea la orînduitul mănăstirei; i saam reche gpd.—1816.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXVII, fila 241. v.)

Zemle Vlahiscoie. Fiind-că sf. mănăstire Vlah Seraiŭ prin hrisóvele fraților domni de mai înainte, cari s'aŭ înnoit și de Domnia Mea, are mili de vinăriciŭ la sud Gorj din popórele acestea însă: Brătuia, Rășina, Rogojina, Vieroșani, Părăul, Comănesciî, Pozaeniî, Dogesciî, Vătesciî, Ciăldanul, Seciul, Surpațiî, Turbațiî, Buzesciî, Gruicul. i din plasa Gilortuluî, Vladimiriî, Hurezaniî, de la Amaradia, Piscoiŭ, Busiocî, Colțesciî, Tândălescî, Gălcesciî, Negrenî, din plasa Amaradiiei de sus, Serada, Beresciî, Popesciî, Richita, Seaca Licuriciŭ, Glăvaniî, Pojarul, Poiana, Seciurile, Alunul, Roșia de jos, Șitóia, Văleniî, Berceniî, Ciocada, Pociovaliștea, Zorilesciî, Peresciî. Pociórele, Ciuperceniî, Bumbesciî, Bârzoicul, tot din plasa Amărăziî, Iuraciî, Dâlvelescî, Cormănesciî, Picioasa, Pleșóia, Telescî, Dêlul Maicelor, Dêlul Luraniî, Băluta, Izvorna, Dêlul Costeniî, Dêlul Colțesciî, din plasa Tismanei și la sud Romanațiî, din popórele acestea însă, Dobroslăveniî, Văleniî, Baciul saŭ Balciul, Branetuî, Prășcoveniî, Dobrucul, Roșieniî, Oșica de sus, Cosoveniî, Viișóra, Popânzălescî, Preajba, Apele Viilî, Ghizdăvesciî, Mărșaniî, Galeșiî, Soreniî, Pêrscovul, Dobrulesciî, Svorcla, Amărăsciî de sus, de jos, Celeiul, Băbiciul, Studina, Redea, Gârbovu, Verdea, acestea aŭ câte doi bani de vadră și pîrpîrul, cum și din poporul Leul, Berbicesciî saŭ Bobicesciî, Grăjdinesciî, saŭ Grindinesciî, Măgura Găunosă seŭ Cinósa, Măgura Veche, Poenile, Gavrilesciî, Racovița, Izlazul, Verdea, Fundulețu, Moldoveniî, Țânțăreniî, acestea aŭ câte trei bani de vadră, fiind-că cei-l-alti doi bani de vadră și pîrpîrul s'aŭ închinat la altă mănăstire. S'aŭ dat această carte a Domniei Mele după coprinderea hrisovuluî la mâna ce s'aŭ orînduit din partea epitropilor aceștiî mănăstiri, ca precum aŭ luat mai înainte vinăriciŭ, să se iea și acum, și după coprinderea ponturilor vinăriciuluî de estimp urmând, să âmble împreună cu vinăriceriî domnescoi, la scris, la măsurat i la luatul banilor și partea de bani ai mănăstirei să-î iea orînduitul acesta pe deplin, dimpreună și cu catastihul iscălit de vinăriceriî, să-î aducă la epitropiî mănăstirei, fără de a opri cevași ori cu nume de deciuială pentru ei, fără de numai deciuiala cutiei podurilor să o plătescă, de care poruncim la toți căți se cuvine, întocmai să fiți următori, i saam reche gpd.—1815 Septembrie 3.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXVII, fila 242.)

Zemle Vlahiscoie. Fiind-că sfînta și Dumneșcoia mănăstire ce se numește Caripi de la Ostrovul Antigon, prin hrisovul Domniei Mele are milă de vinăriciū câte doi bani de vadră din trei popore din sud Buzeu anume Viespesci, i Bădeni și Muscelu, unde are și mănăstirea Xenofont câte trei bani de vadră, s'au dat această carte la mîna ce s'au orînduit din partea sf. mănăstirii, ca după coprindere aponturilor vinăriciului de estimp urmînd, să ambele împreună cu vinăriceri domnesci la scrișul, la măsuralul, la luatul banilor și partea de bani ai mănăstirii să-ı ia orînduitul acesta pe deplin dimpreună cu catastihul iscălit de vinăriceri, să-ı aducă la epitropi mănăstirii fără de a opri ceva, orî cu nume de deșciuală seū cheltuială pentru ei, fără de numai deșciuală cutiei podurilor să plătescă; de care poruncim la toți căți se cuvine întocmai să fiți următorı, i saam reche gd.—1815 Septembrie 13.

(Cod. LXXVII, fila 272.)

225. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.*

Citindu se inaintea Domniei Mele această anafora a dumné-lor orînduiților boeri teorie a socotelilor celor de aici din Domnesca noastră țeră mănăstiri ale sfîntului mormînt și luând sémă sumei embatichiului ce s'a fost găsit cu cale de dumné-lor a da pe an fieș-care dintr'aceste mănăstiri la sfîntul Mormînt, precum mai jos și în dos se arată, iar pe de altă parte chibzuind marea trebuință de ajutor ce are acel sfînt lăcaș fiindu-ne sciută, n'am găsit cu cuviință a rămănea numai cu acest mic ajutor, ei într'adins am poruncit dumné-lor orînduiților boeri ca să îndemneze pe egumeni acestor mănăstiri de a mai adăoga fieș-care un ajutor mai simțitor și ne-a făcut arătate, prin a doua anafora, de la 9 ale acestei luni, că după îndemnarea ce a făcut egumenilor, dându-le a înțelege marea trebuință a sfîntului Mormînt i datoria ce are fieș-care în parte către obștea aceluı sfînt lăcaș, de a lor bună voie au primita mai adăoga peste embatichiul ce se vede arătat într'această anafora de a da pe tot anul, însă mănăstirea sf. Gheorghe încă taleri 2.000, i sf. Sava încă taleri 250, i Răzvanul încă taleri 50, i Gruiu încă taleri 200, i Văcăresci încă taleri 1.000, i Comana încă taleri 400, i Călușul încă taleri 500, i Țântăreni, i Plătăresci încă taleri 250, i Negoesci încă taleri 50, i Stelea ot Tergovisce încă taleri 50 și Asanachiōia încă taleri 50. Drept aceea dar, cu acest adaos de mai sus arătat, întărim Domnia Mea anafora a această și împreună cu cuviosul egumen Aghio Gheorghitul Gavriil orînduitul epitrop al preafericitului patriarh orînduim epitropi ai acestor mănăstiri și pe dumné-lui biv Vel Banul Grigore Brâncoveanu i pe dumné lui cel după vremei Vel Postelnic, cu hotărîre, ca întocmai să se facă urmare întru tôte precum mai jos într'această anafora se arată, cu adaosul de mai sus arătat.—1818 Septembrie 17.

Vel Logofet.

(Pecetea gd.)

(Cod. LXXXIV, pag. 415.)

226. *Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.*

Cu toate că Nicolae sin Ioan Mărgelarul după deplina putere ce a avut de la ctitora acestei biserici, însărcinând mai întâiu cu epitropia bisericeii pe mănăstirea Ivirul prin mănăstirea Radului Vodă, în urmă tot numitul Nicolae a însărcinat tot cu această epitropie pe Teodor Cincul, iar fiind-că Teodor s'a lepădat de această epitropie și acel Nicolae, carele a avut aceea deplină putere de la ctitora, de a orîndui epitrop pe orî-cine va găsi cu cale, este mort, urmază orî a i se păzi orînduiala epitropiei ce însuși acel Nicolae prin zapis ot létul 1794 a făcut'o dând'o asupra mănăstirei Ivirul și asupra mănăstirei Radului Vodă, asupra cărora mănăstiri și chiar numita ctitoră vedem, că prin aședemîntul ei a fost legat această biserică, seú fiind-că și cel ce a avut aceea deplină putere a murit și Cincul cel orînduit de acela s'a lepădat de epitropie, să orînduiască stăpânirea epitrop al acestei biserici pe cel ce va găsi cu cale. Drept aceea, pentru amëndoué cuvintele de mai sus arătate, dăm Domnia Mea epitropia acestei biserici asupra mănăstirei Ivirul și asupra mănăstirei Radului Vodă cu hotărîre, ca să urmeze orînduile, ce se coprind în diata ctitoriei, care și aceea diată să se iea de unde se va fi aflând, ca să stea în păstrare la mănăstirea Radului Vodă, iar această Stanca Ișlicăreșa cu bărbatul ei, seú orî-care alt din nemul lor, nici sunt primiți Domniei Mele de a fi epitropii acestei biserici, nici aú vre-un cuvînt de a cere această epitropie, întâiu, căci precum ne-am pliroforisit Domnia Mea din sineturile judecăților de mai înainte, ce s'a urmat asupra acestei pricinii, nici vre-o rudenie nu sunt cu ctitora bisericeii și al doilea, că și de vor fi măcar rudeni, după diata ctitoriei sunt cu totul depărtate de a se amesteca cătuși de puțin măcar la orînduiala și epitropia acestei biserici.—1815, Noembre 28.

Vel Logofăt.

(Pecetea gpd).

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Înălțimeii Tale ce mi se dă la această alăturată jalbă a cuviosului arhimandrit Teodosie Raduliotul, făcînd cercetare, vėđiú la mănăstire un zapis cu létul 1794 Ianuarie 15 iscălit de Nicolae sin Ioan Mărgelarul cu pecetea pusă i cu mărturia lui Neofit duhovnicul scriitor, adevérit și de doi arhieriei, cel de la mănăstirea Ivirul cu coprindere cum că l'a lăsat Stanca soția lui Părvan Boiangiu epitrop pe ale sale prin întărîrea Metropolitului și că aceea mórta așerosise la mănăstirea Ivirul prin osebítă carte trei prăvălii dimpreună cu pămîntul lor, i o vie pe pămîntul mănăstirei Radului Vodă cu legătură ca să dea câte taleri 50 pe an și să nu aibă mănăstirea a lua mai mult, cum și pe Nicolae epitropul îl volnicesce rėposata a lăsa epitrop pe cine va găsi cu cale; arată și judecata ce a avut în ȕilele dumné lui Mavroghene cu rudele și i s'a întărit epitropia iar după mórtea Stancăi necurmat fiind supėrat de rudele ei prin judecătii și ca să scape a dat epitropia printr'acest zapis (după volnicia ce a avut) asupra mănăstirei Ivirul, ca să le urmeze toate prin mănăstirea Radu

Vodă, cum mórta a lăsat să fie biserica de la Silivestru cu orînduiala ei, și să facă pomenire la hram și nisce adeverițe ce a dat la unele din rude de a ținea prăvălii de ale bisericei le anerisesce și prăvăliile le dă fără de nici o datorie, să caute de dînsele mănăstirea Radului Vodă, am chiămat și pe Stanca i pe bărbatul său Ioniță, cărora arătându-se acéstă legătură a lui Nicolae epitropul, carele a avut putere să lase epitrop pe cine va voi că a lăsat pe mănăstirea Radului Vodă i pe mănăstirea Ivirul epitrop pe acele prăvălii pe tóte și pe biserică; iar pe pârta Stanca i pe soful ei și pe alte rude ale ctitorii i-au depărtat prin judecări și printr'acea legătură și-mi arătară aședămîntul Stancăi ctitora, care legase la mănăstirea Ivirul și la mănăstirea Radului Vodă, a da câte taleri 50 pe an, care este pomenit de Nicolae și este mai vechi cu de ce anî decăt cel numit mai sus, i s'a mai țis că Nicolae epitropul după volnicia ce a avut a putut să dea epitropia unde va găsi cu cale, pe care și dând'o la mănăstirea Ivirul are putere cu acésta mai veche să o anerisescă pe cea nouă care a făcut'o cel ce avea puterea și iarăși răspunse, că acéstă închinăciune ce-o arată mănăstirea tocmai acum, nu s'a păzit nici cât a mai trăit acel Nicolae, nici în urmă, ci s'a păzit cea veche, de a luat mănăstirea numai acei po taleri 50 pe anî și că de sunt 14 anî prin judecată, cu întărire domnescă, dând iar acel Nicolae epitropia la Teodor Cincul și Teodor tot acei taleri 50 a dat la mănăstirea Radului Vodă și țice, că în urmă vrënd Teodor a înstreina prăvăliile, cum și la biserică nelăcînd nici un fel de dregere, de aceea s'a pornit prin judecată, plătind lui Teodor banii ce prin socotélă a avut să iea, cum și biserica ce era să cață aș dres'o ei. Deci Stanca și cu bărbatul său Ioniță, după judecățile ce aș căutat, atât în viață cu chiar ctitora, cât și în urmă cu Nicolae epitropul, a fost depărtată cu totul a nu se amesteca la epitropia bisericei, iar Nicolae epitropul avënd putere a lăsa pe cine va vrea și întâi lăsând pe mănăstirea Ivirul și pe mănăstirea Radului Vodă, pe urmă tot el a lăsat pe Teodor Cincul, cum și Teodor lepădându-se, că nu mai pôte să mai ție epitropia, rămâne cea d'întâi epitropie pe séma mănăstirii bună, după care se cuvine să mērgă acéstă epitropie la mănăstirea Radului Vodă și mănăstirea plătînd Stancăi și bărbatului său, atât banii ce a dat Cincului, cât și cheltuiala ce a făcut dregerea bisericei, să ție prăvăliile și îngrijirea bisericii precum ctitora a orînduit, iar hotărîrea cea desevîrșită rămâne a se face de către Înălțimea Ta.—1815, Octombrie 4.

Vel Logofet.

(Cod. LXXXII, pag. 198.)

227. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlahiscoe.*

Preaosfinția Ta părinte Metropolit, dintr'acéstă embericlisită înclipuind jalbă carte ce a dat'o obștea Cernicanilor către dumné-lui biv Vel Ban Grigorie Brâncoveanu care se adeveri prin iscălitura dumné-lui Vel Logofetului de țera de sus, veș lua pliroforie pe larg de cele ce jăluesc în poțtriva cuviosului stareț de acolo; pentru care vrënd Domnia Mea să ne pli roforisim de adevērata ființa acestei pricinî, poruncim să se orînduiască într'adins Sfinția Sa arhimandritul pogonianul și cuviosia sa arhimandritul

Filotie. ca amîndoi împreună să mîergă la schitul Cernica, unde aducînd fața pe toți pârîții de acolo i pe cuviosul stariț să facă scumpă și amăruntă cercetare de toate câte în mai sus numita jalbă se coprinđ și descoperind dreptul adevăr, să aducă însciințare către Domnia Mea însoțită și cu răs-punsul Prea Sfinției Tale.—1815, Octombře 11.

Vel Logofăt.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXIV, fila 222.)

228. *În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscaoie*

Cu cale și cuviincioasă fiind anaforaoa acesta a dumné-lui biv Vel Ban Grigorie Brâncoveanu, primită este Domniei Mele, drept aceea o întărim Domnia Mea și orînduim epitropi și îngrijitori ai acestor două mănăstiri pe cuviosul egumenul Hurezeanul și pe pitarul Nica Vlădescu, ce ni se arată de dumné-lui Banul destoinici la ale economiei, temetori de Dumne-đeș și cu bun ipolipsis ca să urmeze întru toate întocmai după orînduiala de mai jos arătată, care acéstă orînduială a epitropiei pe mai jos arătatele după mănăstiri, poruncim, dumi-tale Vel Logofete de țera de sus, să o faci cunoscută și iubitorului de Dumneđeș sfinției Sale episcopului Râmnic.—1815 Octombře 23.

Vel Logofăt.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXXII pag. 103.)

Prea Înălțate Dómne,

Egumenul Hurezeanul și pitarul Nicu Vlădescu, cari din luminată porunca Măriei Tale au fost orînduiți cercetătorii mănăstirei dintr'un lemn și mănăstirei Surpatele din sud Vâlcea, săvîrșind cercetarea acestor două mănăstiri mă însciințeză, trimițendu-mi și catagrafiile ce au făcut de toate lucrurile mișcătore și nemișcătore câte au găsit în pěr la amîndoué mănăstirile, afară din câte alte lucruri vor fi mai avut aceste mănăstiri mai din nainte sau în urmă vor fi mai agonisit după vremi asferonate, și altele care acelea nu le-au putut dovedi orînduiții cercetători, căci pentru mănăstirea dintr'un lemn nu le-au dat starița nici un catastih de perilavi a lucrurilor aceștii mănăstiri, dicînd că nici ei nu i s'au dat când au intrat în stăpînirea mănăstirei, acum și pentru mănăstirea Surpatele negăsinđu-se acest catastih vechiu la mănăstire de cât cel cu care s'au orînduit cea de acum starița de vre-o două luni de țile, câte lucruri întru acest catastih se coprinđ se află toate în pěr la mănăstire, starea acestor mănăstiri arată numiții cercetători că este foarte próstă din neîngrijirea starițelor, țidirele înlăuntru și afară, desvălitate, stricate, unele și dărăpănite la a căroră meremet și dregere cu puțină cheltuială, urméză a merge moșiile neperipiisite și impresurate și date în arendă pe un preț foarte puțin, în cât

abia din venitul lor se întâmpină cheltuelile mănăstirilor, ar fi înălțat îndoit venitul lor, din care nu numai cele stricate și dărăpănate ziduri și acareturi ale mănăstirilor se putea drege și meremetisi, ci și alte clădiri din nou, atât înlăuntrul mănăstirilor, cât și afară se fac, spre adaosul venitului, spre podoba și înfrumusețarea acestor mănăstiri, cari sunt înzestrate de răposaii ctitori cu îndestule acareturi pentru odihna și repaosul, atât acelor ce vor locui într'însele, cât și celor străini călători, ce vor poposi la aceste mănăstiri, și acum toate acele acareturi, moșii, vii, cele-lalte batalisite, dezghinate și scăđute veniturile lor, încă multe din moșiile acestor mănăstiri, numai sineturile lor se găsesc la mănăstire în păstrare, iar moșiile înstrăinate în stăpînirea altora și nici sciute mănăstirilor de către nici una din starițe, dicënd că nici au auđit de numirile acelor moșii, nici s'au stăpînit vre-o dată aceste de mănăstiri; mănăstirile aceste au și robii îndestui de la cari pot să se folosescă nu numai cu banii din birul lor, ci și cu munca lor, avendu-i în trebile și slujbele mănăstirilor, ca să nu plătescă simbrii pe la omeni străini, să slujescă mănăstirei, și cei mai mulți dintr'acei robi se află răspîndiți și în stăpînirea altora, fără de a îngriji vre una din starițele ce au fost după vremi a cerceta a-i dovedi și a-i aduce la urma lor în stăpînirea mănăstirilor; în scurt toate lucrurile acestor mănăstiri, mișcătore și nemișcătore, după pliroforia ce-mi dau numiții cercetători, au ajuns la mare dărăpănare și scădere și nu puțină cheltuială trebuie a le îndrepta și a le aduce în stare. Acastă însă scădere și dărăpănare a acestor mănăstiri nu numai mie ca unui ctitor îndestulă jale și mâhnire îmi pricinuesce, ci și luminatului auđ al Înălțimei Tale pöte să fie supărător și nesuferit, ca un oblăduitor cunoscut de totă obștea, iubitorul dreptăței și firesce pornit cu bun cuget spre ajutorul și îndreptarea sfințelor locașuri, ce cercă asemenea valuri și fiind-că aceste două mănăstiri de vor rămânea și de acum înainte tot în otcârmuire de starițe, nu numai că nu vor mai dobîndi nici odată îndreptare, ci negreșit pöte să ajungă și la mai mare dărăpănare, am socotit de se va găsi cu cale și de către înaltă înțelepciunea Măriei Tale, ca să se orînduiască epitropii acestor două mănăstiri, mai sus numiții cercetători, adevă egumenul Hurezeanul carele este om cu frica lui Dumnezeu, cinstit, vrednic și bun iconom, cunoscut de cei ce-l știu din silința cu care s'au arătat în otcârmuirea mănăstirei Hurezul, aducënd-o în stare laudată, cu feluri de dregeri și sporiri, din starea cea de tot pröstă în care au găsit-o când s'au orînduit egumen la numita mănăstire, cum și pitarul Nica Vlădescu carele este iarăși asemenea om cu frica lui Dumnezeu, cinstit și cu bun ipolipsis, cunoscut de toți mic și mari ai părței locului, și amendoi împreună făcënd zapt aceste mănăstiri cu toate lucrurile mișcătore și nemișcătore, să se osîrguiască dintru totă virtutea a le îndrepta și a le pune în bună orînduială, moșiile a le deschide și a le spori venitul și câte se vor dovedi înstrăinate în stăpînirea altora a le face zapt, pe ale mănăstirilor acareturile și zidurile din lăuntru și de afară cele stricate a le drege, cheltuelile mănăstirilor cele de prisos fără trebuință a le micșora, simbriile pe la omeni netrebuincioși a le tăia și alte asemenea cheltueli câte vor găsi, că sunt netrebuincioase să le embodisescă cu totul singuri, să fie și catastife atât de veniturile mănăstirilor, cât și de cheltuelile ce vor merge într'un an, cumpănind

ca tot d'a-una să prisoséscă venitul peste cheltuială, ca să pótă agonisi capital pentru dregerea zidurilor celor dărăpănate și stricate și pentru alte clădiri și înfrumusețări la mănăstiri ce vor fi de folos și trebuincioase, și pe toț anul să aibă a trimite asemenea catastișe și aici la mine, ca să iea povătuirile cele cuviincioase, iar starițele să nu mai aibă amestec la nici un interes al mănăstirilor de acum înainte, căutându-și după datoria canónelor călugăresci numai de cele spre folosul sufletului și de orînduiala slujbelor bisericesci și avêndu-și cele trebuincioase pentru hrana și odihna lor din iraturile mănăstirilor, mulțămindu-se pe simbria ce se va găsi cu cale, că nici epanghelma cinului lor nu le slobóde a avea grija cheltuelilor și a veniturilor, și a se trepăda prin judecăți dintr'un loc într'altul pentru pricinii de moși și altele, arătând îndestule cheltueli fără de a vedea mănăstirile vre-un folos din trepedile și cheltuelile lor, așijderea și maicelor călugărițe ce se află în mănăstire locuind, să li se facă cuviincioasa orînduială de a fi ajutate și odihnite cu ale mîncărei și alte trebuincioase, după testamenturile ctitorilor, ca să fie în adevăr chinovion cu o petrecere liniștită și frățescă între dînsele, dându-li-se de către orînduiții epitropi și cuviincioasele duhovnicesci povătuiri spre a-și păzi datoria călugărescă cu smerenie și neconțință rîvnă în slujbele bisericesci; de aceea dar mă rog Măriei Tale, să bine-voesci asupra acestor două vrednice de jale mănăstiri a se orîndui cu luminată poruncă aceste două ipochimene, egumenul Hurezeanul și pitarul Nica Vlădescu epitropi și îngrijitori și nădăjduesc, că prin otcîrmuirea și vrednicia numiților, își vor veni aceste mănăstiri în stare, păzindu-li-se și orînduiele ctitorilor după cuviință întocmai, pentru care și Înălțimea Ta numindu-te ca un ctitor acestor mănăstiri vei avea vecinică pomenire, și anii Măriei Tale de la Dumneđeu fie mulți și fericiți.—1815 Octobre 18.

Grigorie Brâncoveanu.

(Cod. LXXXII, pag. 103.)

229. *Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachiscoe.*

După arătarea ce ne face dumné-lui Vel Logofétul de țera de sus printr'acéstă anafora, poruncim dumné-vóstră Ispravnicilor ai Județului, să nu îngăduiți pe slujbașii vinăriceri séu pe taxildari de a face cătuși de puțină urmare în potriva Domnescului nostru hrisov, ce are acéstă mănăstire, ci încă să dați și cuviosul ajutor orînduiților mănăstirei, spre a se putea strînge dreptul mănăstirei, ce se coprinde în hrisov.—1815, Octobre 27.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofét.

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Înălțimei Tale, ce mi se dá la acéstă jalbă a cuviosului Teodosie arhimandritul, egumenul sîntei mănăstiri Radului Vodă,

făcând cercetare, veduiă coprinându-se în luminatul hrisovul Măriei Tale, ce s'a înnoit după cele vechi, că lângă mila vinăriciului ce are în délul Vălenilor sud Muscel câte 4 bani de vadră și pârparul, se coprinde și acesta, ca să aibă sf. mănăstire și scaunele de tăiatul cărnei câte vor fi într'acel dél al Vălenilor, însă pe moșia mănăstirei, venitul lor să fie al mănăstirei, așijderea se coprinde, ca să fie volnic egumenul a orîndui gărdurari precum este în alte deluri și ori ale cui vite va prinde prin vii făcând stricăciune să le ia obicinuita glóbă precum și alți gărdurari. Rău dar s'a amestecat vinăricerii domnesci la iratul acestor scaune și au zăticnit pe gărdurarii mănăstirei; pentru care gădesc cu cale, să fie luminată porunca Înățimei Tale către dumné lor Ispravnicii județului, să nu îngăduiască pe vinăricerii a se amesteca întru nimic la iratul scaunelor și la gărdurarii precum și la strînsul otaștinei iarăși să nu fie zăticniți ómenii mănăstirei, ci încă să aibă și ajutorul dumné-lor la strînsul iraturilor mănăstirei, ce sunt drepte, luându-și mila de vinăriciú pe deplin, după luminat hrisovul Măriei Tale. 1815, Octombre 24.

(Cod. LXXXII, pag. 114.)

230. Zemle Vlahisocie. Fiind-că ne-am pliroforisit Domnia Mea că mănăstirea Bistrița, din sud Vâlcea, din pricina relei otcărmuirii celui de acum năstavníc, au ajuns la o stare foarte próstă, pentru că numitul năstavníc nu îngrijesce după cuviință, nici de lucrurile mănăstirei, care au ajuns la dărăpănare și scădere, nici de robii mănăstirei, cari din pricina a multor trebuinți ce pătinesc dărvărindu-se în feluri de podvedí, jăfuindu-se, bătându-se, și cu birul peste puterea lor, încercându-se, multe sălășe dintr'înșii au și fugit și către acesta vitele mănăstirei se află vîndute, viile părăginite, moșiile date în arendă pe mulți ani și banii luați de către numitul, și osebit de acestea numitul năstavníc au împovărat mănăstirea și cu o sumă mare de datorii; de aceea orînduim pe credincios boerul Domniei Mele biv Vel șátrarul Petre, să mérégă la numita mănăstire, unde poruncim, ca dimpreună cu cuviosul egumen Hurezeanul, să facă scumpă și amăruntă cercetare de tóte câte mai sus se arată și să aducă Domniei Mele întrégă pliroforie, i saam rekeh gpd.—1815 Noembre 6.

(Cod. LXXIV, fila 223.)

231. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahisocie*

Citindu-se înaintea Domniei Mele această alăturată anafora a preaosfinției sale părintelui Metropolit și a dumné-lui Vel Logofétului de țera de jos, s'au cetit împreună și apelația ce ne-au dat cel de acum egumen Râncăciovul, qicénd, că osebit din condeile altor cheltueli, ce arată proinegumenul prin catastihul sėu, sunt și unele condee care acelea nu este trebuință a se cerceta la fața locului, ci să se hotărască de Domnia Mea, de se cuvine a le plăti și pe acelea mănăstirea, adecă *rușfetul ce au dat la proin Metropolit Ignatie i la ómenii preaosfinției sale și alte cheltueli* ce au mai făcut

atunci ca să iea egumenia, 7 baniî proviantului ce-l cere a i se plăti de două ori i încă câte talerî 200 pe an pentru hainele sale, peste alți talerî 200 ce i se țin în sémă și talerî 351 ce-l arată dați mai mult peste talerî 100 ce era dator a da după cîsla Metropoliei baniî al școlilor, cu care aceste condeie covîrșesce proinegumenul cheltuiala peste suma venitului și apoi pentru cele-l-alte condeie de cheltuelî dîse egumenul, că mai îndeletnicindu-se din trebile mănăstirei, însuși va fi davagiū a se cerceta, spre a dovedi viclenia proinegumenului, care acéstă cerere a egumenului fiind cuviinciosă și cercetarea mai sus arătator condeie nefiind în adevăr de nici o trebuință a se face la fața locului, nefiind nici măcar trebuință de cercetare, ci de chibzuire numai de se cuvine adică a le plăti mănăstirea, seū nu? și acéstă chibzuire făcend'o Domnia Mea, dîcem, că numai atunci ar fi putut să cêră proin egumenul dări de rușeturi și alte cheltuelî pentru egumenie, când adică ar fi luat egumenia cu soroc orînduit și l'ar fi lipsit din egumenie înainte sorocului, iar nu și când a luat'o fără de soroc, ședend și mai vîrtos și cincî anî în egumenie. Drept aceea hotărîm, să nu se ție în sémă proinegumenului condeiele acestor dări de rușeturi și cheltuelî ale egumeniei sale, ce le arată în socotelă, precum asemenea, să nu se ție în sémă nici îndoiala banilor proviantului, nici baniî ce arată că aū dat mai mult peste cîsla Metropoliei, nici acei câte talerî 200 pe an pentru hainele sale, peste alți talerî 200, fiindu-i îndestuî numai câte atâția, adecă câte talerî 200 pe an, unuî egumen ca acesta, de la o acest fel de mănăstire, care este depărtată și de politie și de oraș, unde prea cu îlesnire se pôte face economia hainelor.—1815 Noembre 28.

Vel Logofêt.

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dómne,

Cuviosul arhimandrit chir Romanos proinegumenul mănăstirei Râncăciovul prin jalbă arată Înălțimei Tale, ca să se orînduiască a-și paradosi socotela de venitul i cheltuiala mănăstirei în câtă vreme s'a aflat egumen și de către Înălțimea Ta ni se poruncesce, că să cercetăm și să arêtăm Măriei Tale. Următor fiind luminatel porunci, i-am înlățișat înainte noastră pe jăluitor cu cucernicul preot Constantin, cel de acum egumen și făcend cercetare catastihului de socotela ce ne-aū arêtat jăluitorul, la cele mai multe condeie de cheltuială se împotrivi noul egumen dîcend că sunt cu încercătură, asemenea și la condeiele venitului iarăși dîse, că sunt cu scădēmînt încă unele tainute cu totul și neavend alte doveđi nici jăluitorul a încredința arêtarea socotelii sale de adevărată, urméză a se face cercetare la fața locului; mulțămindu-se la acesta amēdouē părțile, găsîm cu cale, să fie luminată porunca Măriei Tale, cu mumbașir Logofêt de Divan, să înfățișeze pe jăluitor cu pîrîtul, la sfinția Sa episcopul Argeș, aflându-se în partea locului și cu sciința de socotelii mănăstiresci, spre a le cerceta socotelile dintre dîșșii și de alegerea ce va face, să însciințeze Măriei Tale cu anafora pe larg.—1815 Noembrie.

Nectarie Metropolit, Scarlat Grădiștēnu Vel Logofêt.

Cod. (LXXXII, pag. 160.)

232. *Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlachiscoe.*

De vreme ce amëndouă părțile prin zapisele lor ce le vedum și noi s'au învoit pentru această pricină, după cum și dumné-lui Vel Logofétul de țera de sus ne dă pliroforie printr'acésta anafora, întărim dar și Domnia Mea, de a se păzi această învoială între aceste doué biserici întocmai și fără de cătuși de puțină strămutare.—1816, Februarie 23.

Vel Logofét.

(pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dómne,

Cu plecată anafora arét Înălțimeî Tale, că sfințele biserici domnesci prin hrisóvele luminaților domni și al Mărieî Tale, din vechime au milă de vinăriciū grădinile din Bucuresci și délul Bucurescilor precum și sfința biserică-dintr'o-đi, dintru întâia domnie a Domnieî Sale Alexandru Vodă Ipsilant prin hrisóve de la toți luminații domni, cari s'au înnoit de Măria Ta, iarăși are milă de vinăriciul din sud Ilfov, ce nu s'a aflat închinat la alte mănăstiri și din pricină că și délul Bucurescilor și politia s'a lățit și s'a înmulțit, era tot-deauna pricinî și gâlcevurî între aceste sfințe biserici, de care și în judecățî a intrat și mijloc de îndreptare n'a luat, iar acum s'a învoit eclesiarhul bisericilor domnesci cu Stanciul biv III Logofét episcopul bisericeî-dintr'o-đi, ca vinăriciul din dealul Bucurescilor până la Cotroceni și pe apa Dâmboviței din sus de Cotroceni i spre Mărcuța și la vale până la Vitan i până la mănăstirea Văcăresci și la Spirea până ce ese la câmp, adică câte vii sunt de Bucuresci și țin vierii lor de vornicia politiei, până unde stăpânesce vornicia politiei deosibesce stăpânirea județului, acestea tóte să se numescă de Bucuresci și de Délul Bucurescilor (afară din vinăriciul ce are mănăstirea Radului-Vodă într'acést cuprins, care are să-și iea după hrisovul ce are, și afară din délul Mărcuței și altele cari sunt depărtate, ce țin de Ilfov, unde are numai biserica-Dintr'o-đi vinăriciū; de la acestea dar ce s'a đis mai sus Bucuresciî cu délul Bucurescilor, să se împartă bisericile domnesci cu biserica Dintr'o-đi și să iea biserica Dintr'o-đi trei bani și bisericile domnesci doi bani, și orî de-l vor vinde la mușterii, seū de l vor căuta pe séma bisericilor, împărțela tot așa să fie; pe care învoire au făcut și zapise și pentru a se păzi a pururea fac rugăciune Mărieî Tale, a se da și luminată întărirea Mărieî Tale la zapise, a cărora cerere părându-mi-se a fi cuviinciosă, o arét Înălțimeî Tale, ca să bine-voesci a da luminată întărire.—1816, Ianuarie 11.

Vel Logofét.

*(Cod. LXXXII, pag. 317.)*233. *Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.*

Dupé rugăciunea ce ne face printr'acéstă anafora dumné-lor orînduiții boeri, cuviinciosă fiind, primită este Domnieî Mele. Drept aceea, orînduim

împreună cu dumné-lor la acéstă trebă și pe dumné-luî Vel Logofétul al străinelor pricini Atanasie Hristopulo.--1816, Martie 6.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofét.

Prea Înălțate Dómne,

La pricina sfintei mănăstiri Radu Vodă, ce din luminată porunca Măriei Tale, se teorisese de noi, aū fost împreună rînduit și clucerul Dinul Predescu, carele fiind că și-aū făcut obștésca datorie, cum este știut, ne rugăm să se orînduiască în locul răposatuluî clucer dumné-luî Vel Logofétul Atanasie Hristopolu, iar aniî Înălțimeî Tale să fie de la Dumneđeū mulți și fericiți.—1816 Februarie 29.

Constantin Filipescu, Iordache Filipescu, Grigore Romanitis.

(Cod. LXXXII, pag. 233.)

234. *Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.*

Fiind-că din tóte mijlócele ce se arată într'acéstă obștésca anafora a părinților arhieriei și a dumné-lor boerilor, spre izbăvirea mănăstirei Cotrocenilor din greutatea datoriei întru care se află supusă, am găsit cu cale Dómnia Mea mai cuviincios și mai de folos vîndarea acestor prăvălii ce se arată mai jos (de nu se vor trimete baniî de la epitropiî Sfetagoriți pentru plata acestor datorii), de aceea poruncim, staroste de neguțatorî, să le strigi la mezat, după orînduială, și fără de al doilea poruncă a Domniei Mele să nu le haraciladisesci.—1816 Martie 28.

Vel Logofét.

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dómne,

Cu plecată anafora arătăm Măriei Tale, că chibzuindu-ne în tot felul pentru multa sumă de datorie în care a încăput sfînta mănăstire Cotroceni, din reaua economie și netrebnică chivernisire a lui Visarion proinegumenul, cu ce mijloc s'ar putea izbăvi mănăstirea de acéstă grea sarcină fără a se înstrăina nici un acaret de ale mănăstirei, am dat de scire, prin starostea de neguțatorî, la toți neguțatorii de aici din Bucuresci, ca să se găsescă căți-va dintr'inșii să ia veniturile mănăstirei asupra lor, cu un soroc cuviincios, ca să o plătescă de totă datoria și să o ție și în stare bună, și s'a găsit unii dintr'inșii, dar cer a stăpîni veniturile mănăstiriei pe 20 de ani și orî să plătescă datoria peste 4 ani cu câtă dobândă s'a făcut până la létul 1815, fără de altă dobândă într'acești 4 ani, séu de vor vrea creditorii a-și lua baniî acum, să se scađă dobândile pe patru ani trecuți făcënd și trebuinciosul meremet al mănăstirei și al hanului, iar de se va întîmpla ferescă Dumneđeū vre-o surpare de tot séu ardere de foc, ei la acelea să nu se amestece; a căroră cerere am socotit'o că nu este de folos, căci în-

timplându-se vre-o primejdie din cele ce se feresc ei, urmază a se mai robi veniturile mănăstirei pe alți 5-6 ani, seû și pe mai mulți, ca să se drégă acea stricăciune la loc și nici creditorii nu este cu dreptate a se păgubi de dobândi pe 4 ani, precum cer neguțătorii; am fi dis să se vîndă hanul de aici din Bucuresci, căci putea să iasă la preț de 300 pungi, dar am socotit iarăși, că nu este cu cuviință să pérđă mănăstirea un acaret ca acesta, ce este pe numele răposatului ctitor și mai virtos cu sfinta biserică într'insul în care se fac sfinte rugăciuni pe totă ziua pentru ertarea păcatelor ale răposăților ctitorii, ce și-au vĕrsat tôte ostenele și averea lor la această mănăstire pentru acest sfirșit; ci mai cuviincios și mai înlesnit mijloc am găsit a fi acesta, ce-l arĕtăm mai jos, adică fiind că datoria mănăstirei este taleri 355.886 și dobânda până la létul 1815 taleri 133.393 ce fac peste tot capete și dobândă taleri 489.279 din care scăđându-se taleri 39.855 ce s'a plătit până acum, rămăne datoria taleri 449.424, capete și dobândă, după arĕtarea ce ne făcu cuviosul arhimandrit chir Dionisie epitropul mănăstirei, iar veniturile mănăstirei după pliroforia ce ne dete iarăși cuvioșia sa în șase ani de acum înainte adică până la létul 1822 se adună taleri 261.370, din care scăđându-se taleri 60.000 cheltuiala mănăstirei în 6 ani pentru meremeturi și alte trebuințe adică câte taleri 10.000 pe an, rămăne taleri 201.370; să se vîndă câte-va prăvălii de aici din Bucuresci, ce se însemneză mai jos, cari pot prinde până la taleri 250.000, căci sunt supuse stricăciunii și de la acele prăvălii ia mănăstirea chirie pe an taleri 9.000 iar la 250 000 ce se vor lua pe dinsele și se vor da în plata datoriilor plătesce dobândă pe an 30.000 și se păgubesc mănăstirea pe tot anul taleri 21.000 și așa cu taleri 250.000 după prăvălii și cu taleri 201.370 ce prisosesc din veniturii fac taleri 451,370 și se plătesce mănăstirea până în 6 ani de tătă datoria și după acei 6 ani pot să se adaoge veniturile mănăstirei de la 50.000 până la 80.000 de lei pe fieș-care an și în 4 ani se pot cumpĕra moșii iar nu prăvălii, fiind-că au pericolon și cheltuială tot-deauna și cumpĕrându se moșii se îndoesce venitul și rămăne mănăstirea mai mult folosită de la acele moșii decât de la aceste prăvălii, ce dicem a se vinde; atăta numaî este trebuință, să rămăne arhimandritul Dionisie neștrămutat din epitropia mănăstirei, fiind cercat și sciut de om cu frica lui Dumnezeu, cinstit la urmările sale și vrednic econom, la care și dăm credință că tôte le va economisi bine și spre folosul mănăstirei, iar la altul nu ne putem încrede. Acest mijloc am chibzuit după tătă nevoința ce am pus; pentru care se va scrie de către Înălțimea Ta epitropilor Sfetagorei, ce se află în Țarigrad, trimițându-li-se și copie după această anafora, că de vor vrea să trimiță banii ce fac aceste prăvălii a se da în plata datoriilor, să o facă acesta fără de zăbavă, fiind-că mai mult nu se pôte suferi mâhnirea datornicilor și răbdarea de dreptul lor, seû să dea un răspuns hotărît la această hotărîre ce cu sfat de obște s'a făcut, fiind-că prăvăliile s'au și dat în vîndare la mezat și de nu vor trimite banii până în soroc de două luni, seû răspuns, să scie cu hotărîre, că negreșit se vînd prăvăliile; iar hotărîrea rămăne la Măria Ta—1816, Martie 21.

Al Ungro-Vlahiei Nectarie, Constantie Buzĕu, Radu Golescu, Grigorie Brâncoveanu, Constantin Crețulescu Vel Ban, Barbu Văcărescu, Vornic, Dumitrașco Racoviță Vel Vornic, Istrăte Crețulescu, Constantin Bălăceanu,

Vornic, Teodor Văcărescu Vel Vornic, Mihalache Racoviță Vel Logofăt,
Iordache Golescu Vel Logofăt, Toma Crețulescu Vel Logofăt.

Prăvăliile mănăstirei Cotroceni ce dicem a se vinde.

8 prăvălii din Abagiil.
4 prăvălii din Șelari.
1 pivniță din dósul Șelarilor.
Hanul cel roșu de lângă Brătășanul.
2 prăvălii din colțul hanului lui Șerban-Vodă jimblărie i cărciumă.
Casele ce șade dumné-lui Doctorul Manolache într'însele.
O prăvălie de la Șerban-Vodă ce este pe ulița ce apucă spre curtea cea veche.

(Cod. LXXXII, pag. 380.)

235. *Pitac către boeriș epitropi ai mănăstirei Radului Vodă de acum înainte când se va strînge baniș mănăstirei să stea de a nu se mai da la creditorî până nu va face știre domniei și de căș creditorî sunt.*

Io Ioan Gheorge Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie — Cinstișilor și credincioșî boerilor ai Domniei Mele, dumné-vóștră eforilor ai mănăstirei Radului Vodă și Cuvioșia Ta egumene al numitei mănăstiri, mulș din creditorî ce au a lua datorie de bani de la acéstă mănăstire, au dat jalbă Domniei Mele plângéndu se, că după ce sunt prelungiș atăta vreme cù plata dreptului lor, apoi și când se întâmplă de intră la mănăstire vre-o sumă de bani se plătesce numai datoriile unora, iar alșî stau de privesc; care acéstă nedreptate nefiind suferită de aușul Domniei Mele, iată vè poruncim cu strășnicie, ca de acum înainte orî căș bani din orî ce madea vor intra la mănăstire, să nu se plătescă nici măcar un ban vre unuia din datornicî, ci mai întâi să arétaș Domniei Mele numele tuturor datornicilor ce are a lua fieș-care și suma banilor ce se va întâmpla a avea atuncî mănăstirea, ca să luaș poruncă cù și în ce chip să plătescă din datorii, căci de se va mai da măcar vre un ban vre-unui din datornicî fără de scirea și porunca Domniei Mele, după mijlocul ce mai sus se arată, să sciș că acei bani aveș a î răspunde de la înșivă. Tolco pisah gpd. — 1816 Mart 31.

Vel Logofăt.

(pecetea gpd.)

Cod. LXXIV, fila 241.)

236. *Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe*

Măcar că prin hrisovul ce este întocmit pentru orînduiala mănăstirilor, care s'au întărit și de Domnia Mea șe coprinde a nu se vinde pe mai

mulți ani arendile moșiilor mănăstiresci decât numai pe câte un an, dar această orînduială fără de îndoială dicem că s'au întocmit și s'au hotărît privind stăpînirea la folosul mănăstirilor, ca cu acest mijloc să nu potă egumenii a lua deodată banii veniturilor pe mulți ani și cheltuindu-i la ale lor trebuințe să rămăe apoi acea mănăstire lipsită de dreptul venit al acaretului său și dintr'această pricină din an în an să cadă la datorii; precum dar orînduiala de mai sus arătată a hrisovului ce privesce spre ferirea și ocrotirea mănăstirilor de a nu cădea la datorii se cuvine a se păzi, asemenea și când vre-o mănăstire din reaoa economie și alte urmări rele și necuviincioase ale egumenilor după vremi s'ar întîmpla a cădea la grele datorii, precum i s'au întîmplat acestei sînte mănăstiri a Radului Vodă din relele urmări ale proinegumenului Ignatie, ce a murit, încăpînd la o așa mare datorie sciută și vedută de toți, se cuvine să se ajutoreze iarăși cu din veniturile sale de a se întrema, și fiind-că de a se vinde veniturile sale numai din an în an, prin neputință lucru este de a se întîmpina plata datoriilor sale și a scăpa de jugul acestei datorii din pricina dobîndilor, și așa urmază la cei ce aș lua de la numita mănăstire să fie răbdători în veci de dreptul lor, nu rămăne alt mijloc pentru a sa dezrobire dintr'această datorie de cât a se înstrăina cu totul în statornicie vre-una din moșiile sale, care acest mijloc este fără de asemănare cu mult mai împotrivor la orînduiala hrisovului, care în tot chipul privesce la buna stare și întregimea moșiilor iarăși pe sēma mănăstirei, și mai virtos că iarăși după a acestui hrisov coprindere se dă voe a se vinde arendile moșiilor mănăstiresci la acest fel de întîmplări și pe mai mulți ani, fiind-că tot la acea periodos unde dicem a se vinde numai pe câte un an, dicem mai jos, afară numai când va fi vre-o cunoscută deosebită trebuință; pentru aceste dar destoinice cuvinte de mai sus arătate cu cuviință fiind a se face o ast-fel de osebire la această mănăstire și chiar după a hrisovului orînduială, primită este Domniei Mele anafora a această a dumne-lor orînduiților boeri, pe care și întărind-o, dăm Domnia Mea voie și slobozenie de a se vinde pe de ce ani arenda venitului a câte moși se va găsi de dumne-lor cu cale, după mijlocul de mai sus arătat, (coprindēndu-se însă unele și pentru trebuincioasa cheltuială a mănăstirei) și banii primindu-se să nu fie volnici a-i da în datorii mai întăiu până a nu arēta Domniei Mele catastihul de suma datoriei ce are a lua de la mănăstire fieș-care datornic, ca înșine Domnia Mea să orînduim cum să plătēscă, precum asemenea am poruncit dumne-lor și prin osebit pitac în trecutele zile.—1816 April 21.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofēt.

Prea îndlțate Dōmne,

Este sciut înălțimeii Tale greutatea datoriilor în care se află cufundată mănăstirea Radul Vodă pentru care punem silință a se ușura precăt stă prin putință, și fiind-că sunt multe case scăpătate, cari aș ia, și apurarea vin cerēndu-și cu plângere dreptul lor și mănăstirea nu are tacat; spre a-și lua dar și aceia dreptul lor și a se scădea și mănăstirea de in-

greunarea dobînzilor, care din Ți în Ți cresc, îndrăsnim și ne rugăm Măriei Tale, să se dea voie cuviosului egumen a vinde arenda la câte-va moșii pe Țe ce anî, numărînd arendașul toți banii înainte, prin scirea noastră a se da acelor ce au să ia, care acésta cu tôte că este împotriva luminatului hrisov, dar ca un dar, să prisoséscă milostivirea Măriei Tale, asupra acelor scăpătați, ce au să ia, și asupra mănăstirei, care cu acest chip se ușurează de datorii și dobînzii; pentru care vom avea poruncă de urmare, iar anii Înălțimei Tale să fie de la Dumneșeu mulți cu fericire.—1816 April 14.

Constantin Filipescu, Gheorgache Filipescu, Grigorie Romanitis Vistier, Atanasie Hristopulo.

(Cod. LXXXII fila 413. v.)

237. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoe.*

Osebit de pliroforia ce ni se dă printr'acéstă anafora a preaosfinției sale părintelui Metropolit și a dumné-lui Vel Logofétul de țera de sus, făcînd și înșine Domnia Mea cercetare la fața locului prin într'adins orînduit, ne-au adus alăturata adeverință din partea tuturilor mahalagiilor, coprindătoare, că sunt mulțumiți pe dania acestei biserici la sfînta mănăstire Mărcuța. Drept aceea dăm și Domnésca Noastră întărire asupra acestei danii ca să fie vecinică și nestrămutată. — 1816, Maiu 14.

Vel Logofét.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXXV, pag. 30.)

Prea Înălțate Dómnș,

Dupé luminata poruncă Înălțimei Tale ce mi se dă la acéstă jalbă a Sfinției Sale Dionisie arhiereul Edesa, năstavnicul sfîntei mănăstiri Mărcuța, făcînd cercetare vędum, că ctitorii ce se află la sfînta biserică unde este hramul sfîntului Vasile cel mare, și se Țice și mahalaoa sfîntului Vasile pe podul Mogoșoei, prin cartea lor scrisă din anul trecut, lét 1815 Noembre 7, închină acéstă sfîntă biserică cu tot coprinsul ei, adecă chiliu și prăvăliore ce are a fi metoh sfîntei mănăstiri Mărcuța, i alt zapis cu lét 1816 Ianuar 3, iscălit de Ilinca Preoteasa i de fetele ei și de alți martori, adeverit și de dumné-lui biv Vel Vornicu Barbu Văcărescu, prin care Țice, că din două prăvălii ce au avut bărbatu sēu una au dat'o bisericeii sfîntul Vasile, iar una au lăsat'o ei cu o chilie în curtea bisericeii, au dat și ea prăvălia ei tot bisericeii și au primit de la Sfinția Sa numitul Arhiereu, taleri 400 a fi pentru măritișul unei fete a ei, iar în chilie să ședă până la sirșitul vieții ei, și se légă că atit ea să petrecă bine, dar nici să o supere nimenea, și Țice Sfinția Sa năstavnicul că neavînd mănăstirea Mărcuței aici în București vre un conac, au socotit să aibă acéstă sfîntă bisericuța metoh când vine de la Mărcuța în București, unde să facă și căsciore ca să și potă avea odihna, am trimis și acolo în mahala pe un Gheorghe Logofét de Divan

de aŭ cercetat și n'aŭ găsit nici o pricină împotrivotore, ci atât ctitorii cât și preoții aŭ ȃis, că cu voia tuturor s'aŭ făcut această închinăciune unde are să petrecă și ei în odihnă nesuperați, după engrafon, ce ȃice că le-aŭ dat Sfinția Sa Arhiereul. Decî nefiind vre-o pricină la mijloc, cu evuiință este a se da și luminată întărirea Mărireii Tale, ca să fie biserica această cunoscută de metoh al sfintei mănăstiri Mărcuța. — 1818 Martie 8.

Al Ungrovlahiei Nectarie,

Vel Logofăt.

238. *În Ioan Gheorghe Caragea Voevod și gospodar zemle Vlahiscoc-*

Pe această anafora a judecătii departamentului amëndouă părțile rămăind mulțamiți și odihniți, aŭ dat și adeverițe în scris sub iscăliturile lor la canțelaria Divanului Domniei Mele, mărturisită și de zapciul cel orînduit care s'aŭ vȃduț și de către noi, cu atâta osebire însă, ca cei ce se vor găsi că aŭ coprins locuri mai multe, să plătescă și pe acelea la mănăstire otaștină, câte talerî unul de pogon. Drept aceea dar, după a lor primire și mulțămire, o-întărim Domnia Mea și poruncim dumné vȃstră veliților dvornicî, ca întocmai să se facă urmare precum mai jos se arată. — 1816 Maiu 28.

Vel Logofăt

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXXV pag 68.)

Prea Înălțate Dómne,

Din luminată porunca Măriei Tale prin zapciu vătat de Divan s'aŭ în-fășișat la judecată Sfinția Sa părintele Vlădica Edesie năstavnicul sfintei mănăstiri Mărcuța, cu jalba ce aŭ dat Înălțimeii Tale, ȃicēnd, că în egumenia lui Damian s'aŭ dat mai trei părți ale moșiei la unii alții, ca să facă vii și câte o cramă, lăsănd și drumuri, ca să nu aducă vre o stenahorie la carăle săraoilor ômenî, dar câți-va dintr'aceia, lăr'de voia mănăstiriei strică drumurile eșind afară din hotarăle lor, și acest catahrisis o să aducă pagubă la carăle ce vor trece printr'acele drumuri, care mănăstirea milostivindu-se le-aŭ lăsat, iar alții pentru folosul lor aŭ lăcut case ca niște hanuri, urmănd cu această nedreptate și pagubă mănăstiriei la măsurătoare, căci unii avēnd pogone șese plătesc patru, rugăndu-sē năstavnicul ca cu luminată porunca Măriei Tale să se orînduiască un om domnesc, ca să le măsoare locurile cu prăjina mănăstiriescă cu care aŭ primit locul fieș-care de la mănăstire și să se pedepsescă căci aŭ eșit din hotarēle lor.

Față fiind și 14 din pîrîți, anume: Petre Sapunov, i Nedea II Vornicel, i Hristea sin Ruse, i Velico Postelnicul, i Gheorghe Postelnicul, i Constantin Abagiu, i Nicolae II Vornicel, i Enache Cupetu, i Simeon Olangiu, i Stoian Vărciu, i Stan Găitănarul, i Ilie Bogasierul, i Mircul Unchiașul și Tudor Băcanul, ne arată tacrir în scris împotriva jălbei năstavnicului mănăstiriei, coprinȃetor, că de sunt 12 seŭ 13 ani, pe câmpul Mărcuței între Bucurescî

și între mănăstire fiind loc slobod, fără de nici un folos la mănăstire, ci islaz, după îndemnarea ce ne-a făcut proinegumenul Damian s'a pus de și-a sădit vii și locuri slobode ca să-și pue pomi și să-și plătescă otaștina pământului câte taleri unul de pogon, cu blăstem a nu se mai ridica chiria în veci și așa în puterea acelor simfonii îndatorindu-se cu bani străini i cu munca și sudoarea lor, a coprins fie-care locul său cu șanț pe care a făcut și namestii la cele trebuincioase după puterea fieș-căruia precum se obicinuesce la toate pământurile boeresci i mănăstiresci care sunt legate cu embatic iar acum năstavnicul mănăstirei ved că de an amblă printre dînșii cu feluri de nizamuri sölbațice asupra omenilor, dicându-le unora, că au închis mai mult, altora că-și fac șanțuri și nu-l întreabă, la alții că plătesc oteștină pe puține pogone și are locuri mai multe ca să facă neoterismos la cele vechi simfonisite cu acel egumen al mănăstirei care au îndemnat de s'a pus pe acest loc, pentru care nici odată nu suferă ei o urmare ca acésta, ci fiind-că fieș-care din ei au zapisele egumenesci la mână după care este și catastih la mănăstire de suma pogónelor ce a plătit fie care nemernic la mănăstire și a luat egumenul, după vreme, chirie, se rógă, ca împotriva acelor simfonii să nu fie purtați prin judecări și divanuri domnesci, iar cel ce se va găsi că nu are sapis și a sădit vie nesimfonisită cu mănăstirea, afară din cumpărătorii unul de la mâna altuia, următore vechilor simfonii pentru aceia ce au sădit fără de scierea mănăstirei, dic că are dreptate mănăstirea a-l cerceta, iar nu pe toți cei ce au zapise vechi la mână, nici cu pricină că fac șanțuri pe din afara șanțului să-l opréscă și să le pretinderisécă înălțare de chirie cu pricină, că se întinde nemernicul, pentru că aproape de socotela omenirei este că șanțul se dărapănă, une-orî se destupă și nu este puțință a nu se năpăstui orî o parte, orî alta cu două trei palme de loc, orî afară de ocolul gardului fie-căruia, orî dinăuntru pentru că acesta este pământ iar nu materie, să se măsore cu cotul. De aceea se rógă, ca mai multă cercetare fără de cuvânt să nu le îngăduiască judecata a-l supéra, având și alte mănăstiri locuri și nu pătinesc aici, iar Sfinția Sa după suma pogónelor și a banilor cu care au primit mănăstirea prin alți egumeni, așa să urmeze și de aici înainte, după cum se va lua pliroforie din catastihul de perilavi al mănăstirei. Deci luând noi séma atât jalbei năstavnicului mănăstirei, care a dat'o către Înălțimea Ta, cât și taurului piriților, care l'au dat judecării, vădum, că améndoué părțile cer, ca să li se păzescă simfonia ce au avut'o cu proinegumenul și asemenea și noi găsim cu cale și cu dreptate, ca să se păzescă acele simfonii întocmai; dar fiind-că năstavnicul dice în jalba sa, că ei nu le-a păzit coprinderea lor, precum vădum că și piriții ameliță la acésta prin taurul lor și mai virtos la mâna lui Petre Sapunov vedându-se un zapis al lui proinegumenul, care coprinde, că s'a măsurat locul cu prăjina domnescă, ce este la mănăstire; de la judecată se găsesce cu cale, cu luminată porunca Măriei Tale către dumné-lor veliți dvornici, să orînduiască doi vornici dimpreună cu Logofétul vornicieii, ca să mérégă la fața locului, fiind aproape de Bucuresci și îndestulându-se bine de prăjina domnescă, ce este la mână năstire, cu care li s'au dat locurile atunci la piriți să facă măsurătoare cu acea prăjină la a fieș căruia coprins, de față cu améndoué părțile și vedând simfonia ce a avut cum și acareturile ce vor fi făcut acolo, orî câți vor

fi eșit din copriinderea zapisului, să-î îndatoréscă a se așéda cu mănăstirea pe cât va fi cu cale și prin puțină fieș-căruia, iar care va sta în potrivă să înschiințeze Măriei Tale dumné-lor veliții dvorniei cum vor găsi cu dreptate, pentru unul ca acela ca să se hotărască de către Înălțimea Ta, asemenea și de va lipsi cevași din locul ce le coprinde zapisul fieș-căruia, să le împlinéscă mănăstirea din moșia ce mai are acolo, urmându-se zapisele mănăstirei întocmai după copriinderea lor și să îndrepteze și drumurile, după cum se vor dovedi că aũ fost lăsate dintru început, fără de a fi volnicii nici o parte a strica simfonia, iar hotărîrea cea desăvîrșită rămâne a se face de Înălțimea Ta.—1815, Decembre 15.

Constantin Teologu, Stroe Sărdarul, Nicolae Medelniceru, Scarlat Lambrino.

(Cod. LXXXV, fila 197.)

239. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.*

Iubitorule de Dumneđu Sfinția Ta, episcópe al Râmnicului, veî vedea arătarea ce ne face printr'acéstă anafora dumné-lui Vel Vistierul, după care poruncim, ca aducénd înaintea Sfinției Tale pe acel Dumitru sîn Popa Marin să i se facă și duhovnicésca cercetare după orînduiala și-nizamul hirotoniilor, și fiind vrednic de darul preoției după povățuirea apostolices-tilor canóne, să se hirotoniséscă.

Vel Logofét.

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dómne,

Dumné-lui sărdarul Constantin Borănescul, și armașul Anastasie, ispravnicî județului Mehedinți, printr'acéstă înschiințare arată Înălțimei Tale, că la satul Rudari dintr'acel județ, făcéndu-se biserică din nou, unde nefiind nici un preot ca să slujéscă sfintele slujbe, s'aũ aflat la biserică ot satul Corlatele tot într'acel județ, un Dumitru sîn Popa Marin, om fără nici o pricină de dajde, cu sciință de cele bisericesci ce voesce și însuși a primi acest sfînt dar și săteniî ot Corlatele îl slobóde a merge la acea stîntă biserică, în dosul căreia înschiințări mi se poruncesce de către Înălțimea Ta, ca să cercetez și să arét Înălțimei Tale, prin anatora, și pentru că altă cercetare asupra acei isprăvnicesci nu mai încape a se face, s'aũ căutat la vistierie, ca să se vadă de este trecut cu mâna aceluî grămătic la catastihul de țarcovnicî bisericilor aceluî județ, fiind-că nu se află în vistierie un acest fel de catastih, nu lipsiî cu plecăciune a aréta Înălțimei Tale, iar de este a se da numitului ceruta vofe de hirotonie, rămâne la bună milostivirea Înălțimei Tale. — 1816 Maiu 23.

Vel Vistier

(Cod. LXXXV, pag. 135.)

240. *Hrisovul bisericeii Egricapi, de la Tarigrad de taleri 250 de la carvasara, i 30 oca c r  si 60 oca unt-de-lemn.*

Proorocul si  mp ratul David cu mare glas strigă grăind: «D mne iubit' m buna cuviin a casei tale m'a m ncat.» Dec  aceste  sa  alte multe proorocesce cuvinte, d ndu-ne pildă si  nv  tur  spre a mă îndemna către ajutorul l ca urilor dumnezeesce si osebit fiind că întru t te nevoile n stre nu avem alt ajutor mai grabnic si fierbinte rugător către milostivul Dumne e  pentru n mul omenesc, dec t pre maica lui prea curată feci r . De aceea dar, at t după proorocescele cuvinte, ce ne  ndemn  de ob te către ajutorul loca urilor dumnezeesce, cât si pentru dragostea si evlavie ce se cade să avem către icóna prea sfintei st p nei n stre de Dumne e  n sc tore, pe care o avem mijlocitore pentru noi, am bine-voit Domnia Mea si am făcut acest ajutor, din darul ce ni s'a dat si nouă de la Dumne e , la sfinta si dumnezeasca biserică a sfintei st p nei n stre ot Egricapi de la împărătesca si prea vestita cetate a Tarigradului, în care se află cinstindu-se icóna maicei sale f c tore de minuni. de unde mulți cei ce alerg  cu fierbin el  c stig  tămăduire. Adică pe tot anul să ia de aici din vama domn sc  de la carvasara c te taleri 250 i 30 oca c r  si 60 oca unt-de-lemn, pentru că aceste mili le-au avut sf. biserică si de la al i fra i domni de mai înainte, precum din hrisovul Domniei Sale fratelui Constantin Vodă Ipsilant, ce-l ved m cu l tul 1803 Martie 11, ne-am adevedit. Dec  învrednicindu-ne domnul Dumne e  si pre noi cu domnia acestei pravoslavnice  rei cre tinesce, am bine-voit de i-am înoit si i-am  t rit mila ac sta; pentru care am dat acest domnescul nostru hrisov  t rit cu domn sca n str  iscălitură si pecete prin care rugăm si pe al i fra i Domni ce în urma n str  se vor învrednici cu domnia la ac st  cre tinesc   r , să bine-voiască pentru dragostea maicei preciste, a  noi la numita sf. biserică mila ac sta, ca si ale domniilor sale mili si faceri de bine să se p zesc  în urmă de al i fra i Domni; si am pus martori la ac sta pe prea iubi ii n strii Domniei Mele fi: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod i pe dumn -lor cinsti i si credincio i boeri veli i al Divanului Domniei Mele; pan Constantin Cre ulescu Vel Ban, pan Gheorghe Arghiropol Vel Sp tar, pan Constantin Vlahu  Vel Postelnic, pan Grigore Ghica Vel Vistier, pan Dumitra co Racovi  Vel Vornic de  ra de sus, pan Grigore Filipescu Vel Vornic de  ra de jos, pan Teodorache V c rescu Vel Vornic al treilea, pan Vel Vornic al patrulea, pan Mihalache Racovi  Vel Logof t de  ra de sus, pan Iordache Golescu Vel Logof t de  ra de jos, pan Toma Cre ulescu Vel Logof t de obiceiuri, pan Pană Costescu Vel Vornic de politie, pan Atanasie Hristopulo Vel Logof t al streinelor pricin , pan Matei Cantacuzino Vel Clucer, pan Gheorghe Scanavi Vel Comis si Ispravnic, pan Mihalache Racovi  Vel Logof t de  ra de sus si s'a scris hrisovul acesta întru al patrulea an dintru  nt ia domnie a Domniei Mele aici în ora ul scaunului Domniei Mele Bucure , la anii de la nascerea Domnului Dumne e  si m ntuitorului nostru Isus Christos 1816 Iunie 15. de Chiri  Logof t de Divan.

(Iscălitura gpd.)

(Pecetea gpd.)

Cod. LXXVII, fila 239 v.)

241. *În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscaoie.*

Atât după alăturatul răspuns ce a dat în scris asupra pricinei dumné-lui biv Vel Vistierul Ión Moscu epistatul huzmetului ocnelor, iar mai virtos după legiuitul obiceiü al pămîntului ce se urméză de a nu fi nimenea volnic de a vinde vin și rachiü pe moșie străină, urmarea cămărașilor de la acea ocnă Slănicul fiind cu totul împotrivă și rea, hotărîm și poruncim dumné-vostră Ispravnicilor al județului, ca de acum înainte să popriți cu totul pe cămărașii de la acea ocpă și pe orî-care altul de a mai face cătuși de puțină vîndare de vin seü rachiü, afară numai din stăpînul moșiei, fiind acest venit bun și drept al seü.—1816 Iulie 3.

Vel Logofët.

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale de la acéstă jalbă a dumné-lui biv Vel Serdarul Nicolae Trăsnea episcopul mănăstirei Colței următor fiind am luat séma arătării și pîrei ce face asupra boerilor cămărași de la ocna Slănicului, că moșia de acolo pe care este ocna de sare fiind a mănăstirei, împotriva obiceiului pămîntului pun dumné-lor vin și rachiü de vînd pe dînsa, fără de a se folosi la acésta cât de puțin nici boerul cumpărătorul ocnelor, nici mănăstirea, de care acésta intrând sluga Măriei Tale în cercetare spre a vedea cum și ce fel s'aü urmat dintru în vechime, aü făcut logofeția întrebare dumné-lui biv Vel Vistierul Ión Moscu cumpărătorul ocnelor de estimp și aü venit de la dumné-lui acéstă alăturată pliroforie în scris, că mai înainte vreme era obiceiü într'acestași chip: cămărașii ce se orînduiau la acea ocnă de către cumpărător puneau câte puțin vin și rachiü de vindea numai pentru trebuința locuitorilor ciocănași, apoi din an în an făcându-se catahrisis cu întinderea numiților apurarea se întimpla pricinii și gâlcevurii cu omul cel orînduit al mănăstirei, din care mai multă pagubă decât câștig se pricinuesce la cumpărătorul ocnelor; ei de vreme ce însuși dumné-lui cumpărătorul arată, că de la acésta n'are nici un folos, ei pagubă, mai virtos și cămărașii de acolo își aü simbriile lor cu îndestulare, pentru ca să lipsescă pricinile și gâlcevurile și ca să înceteze acest catahrisis, ce se urméză împotriva adetului moșiilor, bine este Măria Ta milostivindu-te asupra săracilor bolnavi de la spitalul mănăstirei, să li se să dea o luminată carte, ca de acum înainte cămărașii ce se orînduesc să nu se mai cuteze a pune vin și rachiul lor de a vinde, nici altul să nu fie slobod, fără decât numai epistatul cel orînduit al mănăstirei, acela să aibă a pune vin și rachiü de vîndare acolo în totă vremea, iar hotărîrea rămâne la Măria Ta.—1716 Maiü 30.

Vel Logofët

Iordache Golescu

(Cod. LXXXV, pag. 161.)

242. *Hrisovul mănăstirei sf. Spiridon vechiū pentru taleri 500 de la ocne.*

Dat'am acest Domnescul Nostru hrisov sfinței și dumnezeescei mănăstiri a sf. Spiridon vechiū de aici din Bucuresci, care este închinată la patriarhia Antiohiei și cuviosului egumen de la această mănăstire Chir Anania, ca să aibă a lua pe fieș-care an milă de la ocne câte taleri 500, pentru ca această mănăstire aflându-se săracă și cu puțin venit, și fiind aici în orașul scaunului Domniei Mele în vederea noastră, s'aū arătat cu jalbă de rugăciune, numitul egumen arătându-ne prăstă starea aceștil mănăstiri și că aū fost din vechime rînduiți acești bani, pentru care vedum la mîna Cuvioșiei Sale și hrisove și jalba lui rînduind-o la dumné-lui Vel Logofetul de țera de sus, prin anafora ne-aū făcut arătare, că mila acesta, din pricina iconomilor ce aū fost după vremi la această mănăstire n'aū îngrijit să o înnoiască, și că mănăstirea fiind la prăstă stare, fără moșii și fără alte acareturi, are trebuință de ajutor și milă domnescă; drept aceea, milostivindu-ne Domnia Mea printr'acest hrisov ce-l dăm, înnoim mila de mai sus arătată pe seama acestei mănăstiri, de care poruncim dumi-tale epistatule al cămărășiei ocnelor, ca să dai acești taleri 500 pe fieș-care an spre a fi sf. mănăstiri de ajutor și de întărire, iar Domniei Mele și reșoșailor Domniei Mele, vecinică pomenire; rugăm dar și pe alți frați domni cari în urma noastră se vor învrednici a fi oblăduitorii aceștil creștinesci țeri, să bine-voiască a a înnoi și a întări această milă, ca și ale Domniilor Sale mill și faceri de de bine să fie în urmă de alții ținute în sémă și am adevérit hrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele i cu credința prea iubiților Domniei Mele fii: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și dumné-lor cinstiți și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei Mele, Constantin Crețulescu Vel Ban, Gheorghie Arghiropol Vel Ban epistatul spătăriei, pan Grigorie Ghica Vel Vistier, pan Dumitrașco Racoviță Vel Vornic de țera de sus, pan Grigorie Filipescu Vel Vornic de țera de jos, pan Teodorache Văcărescu Vel Vornic al treilea, pan Vel Vornic al patrulea, pan Mihalache Racoviță Vel Logofet de țera de sus, pan Iordache Goleșcu Vel Logofet de țera de jos, pan Toma Crețulescu Vel Logofet de obiceiuri, pan Pană Costescu Vel Vornic de politie, pan Atanasie Hristopol Vel Logofet al străinelor pricinii, pan Mateiū Cantacuzino Vel Clucer, pan Gheorghe Scanavi biv Vel Comis și Ispravnic, pan Mihalache Racoviță Vel Logofet de țera de sus, și s'aū scris hrisovul acesta întru al patrulea an, dintru întâia domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunului Domniei Mele Bucuresci, la ani de la nascerea domnului Dumne-deū și mântuitorului nostru Isus Hristos, 1816 August 13, de Nicolae Logofet de Divan.

(Cođ. LXXVII, fila 239_v.)

243. *Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahisocie*

Preosfinția Ta părinte Metropolit, iubitorule de Dumne-deū episcópe al Buzăului și dumné-ta Vel Logofete de țera de sus, după neadormita îngri-

jire ce avem Domnia Mea pentru toate câte se află sub domnesca noastră oblaudire, spre a se păzi întru întregime și în bună ființă, nu contenim priveghind tot-deauna și asupra mănăstirilor câte se află aici în domnesca noastră țară, iar mai virtos ale țerei, spre a se bine otcârmui și cât este prin putință a se afla în bună stare și întregime. După această dar a noastră datornică privighere viind la aușul Domniei Mele ore-care însciințări pentru cel de acum egumen al mănăstirei Bistrița, că nu se pörtă după cuviință și că urmările egumeniei sale nu privesc spre bună otcârmuire, ci spre dărăpănarea mănăstirii, înă de când se afla dumné-lui biv Vel dvornicul Costache Samurcaș vechil căimăcămiei Craiovei l'am fost orînduit prin porunca Domniei Mele de a făcut această cercetare după care ne-a trimis însciințare de necuviincioasa lui petrecere și reaua economie cu care se pörtă asupra lucrurilor mănăstiresci, care acest fel de urmare nefiindu-ne suferită într'adins l'am și adus aici pe numitul egumen, ca să dea séma la ceea ce va fi întreat și să-și paradoséscă socotéla; drept aceea, iată printr'acést. domnesc al nostru pitac vă orînduim pe preosființia vóstră i pe dumné-ta și poruncim, ca adunându vă cu toșii la un loc, unde aducénd față pe egumen, să-și luați socotéla cu deaméruntul de toate veniturile și cheltuelile acestei mănăstiri de când s'a făcut egumen și până acum, cercetând și datoriiile mănăstirei? câte a fost până a se orîndui el egumen și câtă a scăđut, séu a adăogat de când s'a orînduit? ce datorie séu scădere a făcut la acareturile mănăstiresci precum și ăestrea mănăstirei ce s'a paradosit de se află totă în ființă? iar către acésta după ce se va aréta datoriiile mănăstirei, să-l îndatorati apoi a da înscriș sub iscălitura sa, că afară din cele ce va aréta acum nu mai sunt altele și că de vor mai fi altele bez acestea să nu fie primite, ci însuși el să fie dator a le plăti și de toate pe larg cu bună deslușire să arétați Domniei Mele prin anafora. Tolco pisah gpd.— 1816 August 17.

Vel Logofét.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXIV, pag. 264)

244. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.*

Preaosfinția Ta părinte Mitropolit, iubitorule de Dumneđu Sfinția Ta Episcopóe al Buzéului și dumné-ta Vel logofete de țera de sus, paratirisind Domnia Mea isvodul de socotéla egumenului Bistriceanu, i de zestrea mănăstirei, ce ni s'a arétat de Preaosfinția Ta, o găsım nepotrivită și cu desulă năpăstuire asupra mănăstirei, precum am ăice: 1) că la cheltuială în toșii aniș trece cheltuiala lucrului viilor și la nici un an nu numai nu vėđum trecut vre-un venit de rodul lor, séu măcar din tescovina să aréte vre-un venit, ci încă arată condee de cumpărători de vin și de rachiú în vreme ce la însemnarea de perilavi ăice, că toate viile sunt bune și lucrate bine; al 2) că în toșii aniș arată prețul moșiilor tot un fel, încă în anul cel din urmă și mai scăđut, în vreme ce de toșii este sciut că prețul veniturilor moșiilor în toșii aniș se suie iar nu scade; al 3) în însemnarea

de perilavi dice că țiganiî mănăstirei prin silința sa aŭ prisosit aducându-î după unde era fugiți, și la însemnarea de venit în loc să arête prisos al venitului lor, arată că e scădere; al 4) că în doi anî din însemnarea cheltueleur vedem, că arată și zaherea agonisită de casă și la venit nu arată nici un ban măcar dintr'acea zaherea, iar în al doilea an, nu arată nici măcar un bob zaherea de casă; al 5) că arată cheltuială a oilor mănăstirei iar vre-un venit de la ele nu e arêtat; al 6) că la însemnarea de perilavi dice: că stuțiî sunt toți, iar rîmătorii aŭ mai prisosit și nici de la acestea vre un venit nu vedem arêtând; al 7) că pentru cheltuiala sa arată pe tot artul o sumă nepotrivită la trêpta și trebuința unuia ca el; al 8) că veniturile anului acestuia se arată tôte luate și cheltuite până acum și încă cheltuelile mai mult peste venit, și până la împlinirea anului arendii moșiiilor mai lipsesc lunî și alte destule asemenea nepotrivite și încărcate condeie, cari fiind neprimite Domniei Mele de a se face mănăstiei acest fel de năpăstuirî în felurî de chipurî și a se trece cu vederea ori ce va voi să arête numitul egumen, de aceea poruncim, ca adunându-vê la un loc, să-î cereți a paradosi curată socotélă de venit și cheltuială, pe care paraterisind-o cu amăruntul diŭ condeiŭ în condeiŭ și alegênd cu bună lămurire, atât condeile veniturilor, cât și ale cheltueleur, câte vor fi drepte și adevêrate cu urmare întocmai după Domnescul Nostru pitac, ce vi s'aŭ dat în trecutele țile, să ne arêtați în scris fără de cătuși de puțină zăbavă. Tolco pisah gpd.—1816 Septembre 18.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXIV, fila 269 verso.)

245. *Pitac către veliți Logofeți ca să iea socotelile egumenilor de la mănăstirile slobode.*

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe. — Cinstiți și credincioși boerilor ai Domniei Mele, dumné-vostră veliților Logofeți de țera de sus și de jos, din cercarea ce în faptă am făcut Domnia Mea asupra iconomieii a câte-vași mănăstiri de ale țerei din cele neînchinăte unde-va (cari se numesc slobode domnesci), mai nici una, putem dice, că nu am găsit în bună stare, ci mai virtos unele din ele, precum mănăstirea Bistrița și Snagovul, le-am aflat pornite spre dărăpănare cu sarcina de datorii, din pricină căci egumenii lor din vreme în vreme a ajuns a fi neatârnați de cine-vași, periorisind urmarea ocărmuiriî mănăstirilor numai la a lor voință și petrecênd la egumenii întru cea de sinele cugetată desăvîrșită stăpânire, fără de a da sêmă cui-vași vre-odată de cele ce urmêză, sêu a arêta niscare-va rodurî închipuitoare de bună otcărmuire a egumenilor, în cât nici a mai cunoșce cine-vaș nu pôte bunul cuget și sfirșit al acelor rēposați ctitorî cu cari aŭ zidit, aŭ înzestrat și aŭ întocmit aceste sfinte locașuri, care acestă neorânduială și catahrosis ce din vreme în vreme privesce la o desăvîrșită dărăpănare a acestor mănăstiri ne mai putênd'o suferi Domnia Mea, după neapêrata datorie și domnésca îngrijire ce avem

și pentru a lor bună stare și întregime (din care îndemnați fiind am și pus unele din ele la bună orînduială), poruncim dumné-vóstră, ca aducînd față pe toți egumenii mănăstirilor celor slobode domnesci de aici din țeră (bez a mănăstirilor la care am orînduit Domnia Mea egumeni cu ponturi în scris și cu soróce orînduite i bez ale mănăstirilor ce sunt închinete la cutia obștirilor i la spitaluri și la școle), să le cereți a paradosi socotela curată de venit și cheltuiala fieș-căruia an din totă diastima egumeniei lor, a arêta cu bune doveđi în ce stare au găsit fieș-care mănăstire la care au egumenit și în ce stare se află acum, adecă de a făcut vre-un spor și adaos la acareturile i zestrile mănăstiresci său vr'o scădere de datorii din cele ce vor fi găsit de la procatohii lor și să arêtați Domniei Mele prin anafora cu bună pliroforie. Tolco pisah gpd.—1816 Decembre 16.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

(Cod. LXXXVII, fila 57. v.)

246. *Hrisovul bisericeii de la Arnăut Chioiū de mila ce are taleri 200 de la Carvasara.*

Zemle Vlahiscoie. Intre tóte alte bune fapte creștinesci cea mai folositóre fiind dragostea și ajutorul către întemeerea sfințelor și dumneșecilor locășuri unde neîncetat se cinstesce și se proslăvesce numele marelui Dumneđu și de unde toți așteptă mila și ajutorul și sciind pe sfința și dumneșeasca biserică de la Arnăut Chioiū, unde se cinstesce și se prăznuiesce hramul marilor Voevođi și arhistrateghi Mihail și Gavril, cum că este lipsită de venituri, am bine voit Domnia Mea de am înnoit și am întărit mila ce au avut prin hrisóvele fraților domni de mai înainte: de a lua pe tot anul taleri 200 de aici de la carvasaraua domnescă, asemenea și Domnia Mea rînduim a se lua acești bani de la carvasara, ca să fie sfinței biserice de ajutor și de întărire iar Domniei Mele și rēposăților părinților Domniei Mele vecinică pomenire, să fie dar datorii de la această biserică de a face rugăciuni întru slujbele lor, pentru starea și viața Domniei Mele și pentru îndestularea pravoslavniciei acestei țeri; rugăm dar și pe alți frați domni, cari în urma noastră se vor învrednici a fi oblăduitorii țerii aceștia, să bine-voiască a înnoi și a întări această milă; și am adevărit hrisovul acesta cu însăși Domnēca Noastră iscălitură și pecete, și cu credința prea iubiților Domniei Mele fi: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martorii fiind și dumné-lor cinstiți și credincioși veliți boeri ai Divanului Domniei Mele; pan Radu Golescu Vel Ban, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Spătar, pan Constantin Vlađu Vel Postelnic, pan Grigorie Ghica Vel Vistier, pan Isaac Ralet Vel Vornic de țera de sus, pan Mihalache Manu Vel Logofêt de țera de sus, pan Grigorie Băleanu Vel Vornic de țera de jos, pan Toma Crețulescu Vel Logofêt de obiceiuri, pan Pană Costescu Vel Vornic al politiei, pan Atanasie Hristopolu Vel Logofêt al străinelor pricinii, pan Matei Cantacuzino Vel Clucer, pan Gheorghie Scănavi Vel Comis și Ispravnic pan Mihalache Manu Vel Logofêt de țera de sus, și s'au scris hrisovul acesta întru al cincilea an dintru întâia domnie

a Domniei Mele aici în ssaunul oraşului Domniei Mele Bucuresci, la anii de la nascerea domnului şi mântuitorului nostru Isus Hristos. 1816 Decembrie 19, de Nicolae Logofăt de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 255 v.)

247. *Pitac către părintele arhimandritul Teodosie al mănăstirei Radului-Vodă, de a lipsi eforii boeri cei sciuiți, a rămânea numai numitul egumen.*

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.— Cuvioase arhimandrite Teodosie și egumene al mănăstirei Radului-Vodă, cu toate că prin Domnesca Noastră poruncă au fost orînduiți până acum eforii asupra acestei mănăstiri dumné-lor boerii acei sciuiți, dar fiind-că de la părinții Sfetagoreni unde este închinată această mănăstire, am primit Domnia Mea scrisore, prin care arătându-te de bun iconom și că sunt mulțămii de otcârmuirea ce ai arătat până acum asupra trebilor și veniturilor mănăstiresci, ne fac rugăciune să ridicăm de asuprăți pe dumné-lor boerii eforii, ca să rămăe slobod și pliriecusios la căutarea și otcârmuirea trebilor mănăstirei, și fiind-că avem și Domnia Mea osebit întrégă pliroforie de bunele și iscusitele mijloce ce ai arătat până acum la otcârmuirea veniturilor mănăstiresci, prin carele după ce într'acastă puțină diastimă a egumeniei Cuvioșiei Tale ai plătit numai dobîndi taleri 68.000, apoi și din capetele datoriilor acestei mănăstiri de taleri 450,500 ce au fost împovorat'o procatohul Cuvioșiei Tale ai plătit taleri 153.530; de aceia iată printr'acast domnesc al nostru pitac, ca pe un bun și vrednic iconom lăudându te și desăvîrșit doritor către acest sfînt locaș și după cuviința datoriei ce ai cunoscându-te, ridicăm de asuprăți și deasupra mănăstirei, după cererea și rugăciunea părinților Sfetagoreni, eforia de mai sus arătată a dumné-lor boerilor și te lăsăm pe Cuvioșia Ta slobod și cu deplină putere otcârmuitor spre a iconomisi și a chivernisi însuși Cuvioșia Ta mănăstirea tot cu aceeași rivnă, dorire și vrednicie ce ai păzit până acum, ca să te învednicesci a te numi fiu adevărat al acestui sfînt locaș, și pildă bună și lăudată către cei-l-alți egumeni ai mănăstirilor, avînd și de la Domnia Mea această voie, ca pentru ori-ce pricină ale numitei mănăstiri vei avea trebuința de Domnescul Nostru ajutor spre a și se putea înlesni plata și cel desăvîrșit istov al rămășiței datoriilor acestei mănăstiri, să nu te sfiesci a te arăta cu rugăciune către înșine Domnia Mea și vei dobîndi cele cuviințioase și putinci-ose mijloce de ajutoruri, tolco pisah gpd.—1817 Ianuar 15.

(Pecetea gpd.)

248. *Pitac către metropolitul și către episcopul Buzău și către Vel Logofătul de țera de jos, ca să iea sēma egumenului de la mănăstirea Bistrița și mănăstirea Cămpu-lung și să o arēte în scris prin anafora.*

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.— Preaosfinția Ta părinte Metropolit, iubitorule de Dumneșeu Sfinția Ta e-

piscópe al Buzéului și dumné-ta Vel Logofete de țera de jos, răposați întru fericire și pururea pomeniți ctitori ce au zidit sfințele și dumnezeescile lăcașuri de aici din domnesca noastră țeră, din dumnezeasca pronie luminată fiind spre faceri de bine și milostenii, le-au și înzestrat cu faceri de acareturi dătătoare de venituri, nu numai după măsura trebuinței cheltuelilor, ci încă și cu mai adaos (precum în ființă sunt vedute), cugetând și orinduind, ca din prisosul veniturilor să se săvârșescă faceri de bine și milostenii prin bune ocârmuirii și economie a egumeniei ce se vor orîndui după vremi, precum este vedit din ctitoricescile lor testamenturi; pentru care aceste sfinte lăcașuri osebit de îngrijirea ce se cuvine a avea stăpânirea după a sa datorie, atât spre a lor întregime, cât și pentru a se păzi acele bine primite și plăcute lui Dumnezeu ctitoricescilor orînduelli, dar mai virtos pentru mănăstirile câte acei răposați ctitori prin testamenturile lor lăsându-le slobode și neînchinat unde-vași precum și pe egumenii lor singuri stăpâni și numai a stăpânirei otcârmuire le-au atârnat de privigherea și îngrijirea Domniei, avem datorie mai cu adaos, atât noi, cât și cei după noi luminați frați Domni ca să îngrijim prin toate putincioasele mijloce nu numai pentru a lor bună stare, ci și pentru paza ctitoricescilor orînduelli cât va fi prin putință după ale vremilor întâmplări și trebuințe, lăsând nestrămutați din otcârmuirea egumenilor pe egumenii acelor mănăstiri câți se vor arăta bunii și economii cu dovadă în faptă i doritori cu osârdie pentru a lor bună ființă și împotriva depărtând și lipsind din egumenie pre câți din ei se vor dovedi răi economii și nedoritori. Drept aceea dar, precum pentru mănăstirea Bistrița fiind una din cele slobode domnesci și neînchinat nicăeri am îngrijit Domnia Mea de am pus la bună orînduială cu ponturi orînduite asupra egumenilor, în ce chip să urmeze, ca și mănăstirea să aducă și să se fie întru bună stare și ființă și un ajutor cuviincios pentru fapte sufletesci să rodască din veniturile ei, spre dovada împlinirii bunului și sufletescului cuget al acelor răposați ctitori ziditori acestor sfinte lăcașuri, așa acum și pentru mănăstirea Câmpu-lung ce este iarăși slobodă domnescă tot cu aceeași rîvnă îngrijind, spre a se pune și acesta întru asemenea bună orînduială, poruncim ca îndată după primirea acestui domnesc al nostru pitac aducând aici pe năstavnicul acestei mănăstiri, să cereți a arăta socotelă curată atât de zestrea mănăstirii câtă a primit și câtă se află acum spre a se cunoște ce sporire au făcut în diastima egumeniei sale, cât și de venit i cheltuială pe totă această diastimă și de a făcut mănăstirea datorie când a primit'o, câtă datorie a avut, cu ce fel de zapise, pe la cine anume și câtă dintr'acea datorie au plătit în diastima egumeniei sale până acum? și de toate acestea să arătați Domniei Mele prin anafora cu întregă pliroforie. Tolco pisah gpd.—1817, Ianuarie 27.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet

(Cod. LXXXVII, pag. 10 v.)

249. *Hrisovul mănăstirei de la muntele ot ostrovul Sifnu pentru milele ce are taleri 250 de la carvasaraoa vămilor i taleri 250 de la ocne.*

Dat'am domnescul nostru hrisov sfintei și dumnezeescei biserici de la muntele ot ostrovul Sifnu, unde se cinstesce și se prăznuesce hramul intrării în biserică a prea sfintei născătoare de Dumneșeu și pururea feciorei Maria, ca să aibă a lua pe tot anul de aici din țără milă, însă de la carvasaraoa vamei Bucurescilor taleri 150 și de la ocne alți taleri 250, cari bani să-î dea cumpărătorii acestor huzmeturi de la ei peste banii cămărei urmându-se darea de la anul viitor înainte, pentru care sf. biserică ne-am înștiințat, că zidire veche fiind și dărăpănată, cuviosul între ieromonahii chir Gherasim Avramopulo cu însuși a sa cheltuială, îndemnându-se din rivnă dumnezeiască și cu oșeși-care puțin ajutor ce au putut strînge de la pravoslavnicii creștini au zidit'o din nou, dar spre săvîrșirea ei neajungându-î nici ceea ce a pus de la sine dând tot ce a avut, nici ceea ce au adunat din mila creștinilor, a fost silit a se supune și sub grea sarcină de datorie și cele trebuincioase împrejurul bisericei încă nu le-a putut împlini toate spre buna cuviință și podoba ei. După rugăciunea ce ne-a făcut ca precum alte sfinte dumnezeescei locașuri din părțile acelea se află miluite cu ajutor din veniturile domnesce ale țerei, asemenea să fie împărțășită și această biserică cu oșeși care ajutor, spre a se putea înlesni starea cea strâmtorată întru care se află, și încredințându-ne Domnia Mea de acestea că sunt adevărate, am bine-voit a face ajutor atât pentru întemeierea sfintei biserici și a noastră pomenire, cât și pentru a pămîntului patriei acesteia ajutor dumnezeesc prin rugăciunile lor, de aceea am rînduit mila ce se arată mai sus, și printr'acest hrisov ce dăm, hotărîm, ca să se păzescă ne-stămutat; rugăm dar și pe alți frați domni, cari în urma noastră se vor învrednici a fi oblăduitori acestei creștinesce țeri, să bine-voiască a înnoi și a întări aceste milii, ca și ale Domniilor Sale milii și făceri de bine să fie în urmă de alții ținute în sémă; și am întărit hrisovul acesta cu însăși Domnesca Noastră iscălitură și pecete, i cu credința prea iubiților Domniei Mele fi: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martorii fiind și dumné-lor cinstiți și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei Mele, pan Radu Golescu Vel Ban, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Spătar, pan Costache Vlăhuț Vel Postelnic, pan Isaac Ralet Vel Vornic de țera de sus, pan Barbu Văcărescu Vel Vistier, pan Istrate Crețulescu Vel Vornic al obștirilor, pan Mihalache Manu Vel Logofet de țera de sus, pan Grigorie Băleanu Vel Vornic de țera de jos, pan Constantin Caliarh Vel Vornic al treilea, pan Nicolae Golescu Vel Logofet de obiceiuri, pan Alexandru Filipescu Vel Logofet de țera de jos, pan Atanasie Hristopolu Vel Logofet al străinelor pricinii, și Ispravnic, pan Mihalache Manu Vel Logofet de țera de sus; și s'au scris hrisovul acesta întru al cincilea an dintru întâia domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunului Domniei Mele, Bucuresci, la anii de la nascerea lui Isus Hristos 1817 Ianuar 24, de Nicolae Logofet de Divan.

(Cod. LXXVII, pag. 259 v.)

250. *Cartea bisericeî de la satul Fefeleiû sud Saac pentru scutela vinăricinluî a unei vii ce o are.*

Milostiiu Bojiu Iw Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle *vlahiscoie*.—Dat'am Domnësca Nôstră carte sfinteî și dumneșeesceî bisericeî din satul Fefeleiû, sud Saac unde se prăznuesce hramul sf. Troițe, care după jalba ce aû dat Domnieî Mele Nicolae Polcovnicu Stambleanu, că el o aû făcut acestă biserică pe moșia sa de acolo și aû înzestrat'o cu moșioră i cu viișoră, ce se află împrejurul ei, pentru rîvna ce are de a se adăposti și câte-vași călugărițe la acestă sf. biserică, fiind-că viia acesta ce o aû dat'o aû fost a numitului și după privileghiul ce aû avut s'aû aflat tot scutită și apêrată de vinăriciû, aû cerut și de la Domnia Mea carte de scutela aceștiî vii pe numele sf. bisericeî, ca să fie vinul apêrat de vinăriciû; a căruia rugăciune primită fiind Domnieî Mele, 'î am dat acestă Domnësca a Nôstră carte, prin care poruncim, ca cât vin va face sf. biserică dintr'acea vie să fie scutit și apêrat de vinăriciû; poruncim la toți câți se cuvine, supêrare întru nimic să nu se facă, i saam receh gpd.—1817 Fevruar 5.

(Cod. LXXVII, fila, 261.)

251. *Cartea schitului Strîmbeni din sud Saac pentru milile ce are*

Milostiiu Bojiu Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle *Vlahiscoe*. — Dat'am Domnësca Nôstră carte schitului Strîmbeni din sud Saac, care după arêtarea ce aû făcut Domnieî Mele prin anafora dumnului Vel Logofêtul de țera de jos, că acolo se află câți-va călugări cu locuința de se chivernisesc cu milă după la ômenî, fără de a avea vre-o milă domnësca, milostivire făcend Domnia Mea asupra-le, le-am dat acestă carte cu care să aibă a lua milă pe an câte 20 holovanî sare de la ocna Slănicului, însă de la anul viitor înainte și să scutescă de oerit 150 de oi bune și drepte ale lor,; pentru care poruncim la toți câți se cuvine, să li se păzescă mila acesta întocmai precum mai sus se coprinde, fiind-că așa este porunca Domnieî Mele, i saam receh gpd.—1817 Mart 10.

(Cod. LXXVII, pag 263.)

252. *Hrisovul sf. mănăstirî Cseropotamul de la sfetagora pentru taleri 500 de la ocne să-î iea la đioa 40 de mucenicî.*

Domnul și mântuitorul nostru Isus Christos după iubirea sa de ômenî spre a nôstră mântuire ne-a lăsat semn și stég de biruință împotriva diavolului acea de viață izbăvitoare sfîntă cruce pe care însuși a fost rēstignit pentru păcatele nôstre; din care sfîntă și dumneșeiască cruce aflându-se partea cea mai mare din câte se află în lume la sfînta mănăstire Cseropotamul de la Sfetagora, unde se cinstesce și prăznuesce hramul sfînșilor 40 de mucenicî, dată danie de pururea pomenitul pravoslavnic Romano împêrat, precum se adevereză dintr'al împărâției sale hrisov, carele sfînt

lemn aducându-se aici în țară când se afla Domn răposatul întru fericire Domnia Sa Scarlat Ghica Voevod, după obicinuita evlavie ce avea către sfânta cruce, și după datoria ce se cuvenea a se face un ajutor acestei sfinte mănăstiri dintru această țară pentru binele și folosul ce a pururea a făcut tuturor creștinilor și face Christos Dumneșu cel ce pe dînsa s'a răstignit. Bine-ău voit Domnia Sa de a făcut milă acestei sfinte mănăstiri pe an câte taleri 500, care milă a fost întărită și de Domnia Sa răposatul Constantin Vodă Mavrocordat iarăși cu hrisov, orînduind Domnia Sa și epitrop pe Preaosfinția Sa părintele Metropolitul Chir Grigorie, ca să porțe grija a se lua această milă în toți anii de la cămărașii de ocne, la luna lui Martie 9, în ziua prăznuirii sfinților 40 de mucenici și a se trimite cu ómenii vrednici la mănăstire și trimișii să aducă adevărîța la Preaosfinția Sa de acolo de la mănăstire, care milă a întărit'o și răposaii frați Domni din urmă, precum din două hrisóve ale Domniei Sale răposatului Alexandru Vodă Ipsilant ce le vedum unul cu létul 1775 Martie 10 și altul cu létul 1797 Martie 2 ne-am adevărit. Decî, învrednicindu-ne domnul Dumneșu și pre noi cu domnia țerei acesteia, după evlavia ce avem către prea sfîntul lemnul sfintei cruci, care întru această mănăstire se păzesce, întărim cu acest hrisov al Domniei Mele mila acesta, adevă: să se dea mănăstirei Cseropotam pe an câte taleri 500 la ziua sfinților 40 de mucenici, de la ocnă, cari bani să se urmeze de la anul viitor înainte a se da și tot de către Preaosfinția Sa părintele Metropolit să se iea, ca după orînduiala ce scrie mai sus, trimițendu-se la părinții de acolo să le fie de hrană și ajutor, iar Domniei Mele și răposaiilor părinților Domniei Mele vecinică pomenire. Rugăm dar și pe alți întru Christos frați Domni, cari după vremi în urma noastră vor fi domni țerei aceștia, să întărescă mila acesta și cu hrisóvele Domniilor Sale, ca și ale Domniilor sale milii și daniile să fie de alții păzite și la Dumneșu bine primite, i pentru ca să se păzescă ne-trămutat în totă vremea mila acesta, am întărit Domnia Mea hrisóvul acesta cu însăși domnșca noastră iscălitură și pecete i cu credința prea iubiților Domniei Mele fii: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martorii fiind și dumné-lor cinstiți și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei Mele pan Radu Golescu Vel Ban, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Spătar, pan Costache Vlahuț Vel Postelnic, pan Isaac Ralet Vel Vornic de țera de sus, pan Barbu Văcărescu Vel Vistier, pan Istrate Crețulescu Vel Vornic al obștirilor, pan Mihalache Manu Vel Logofăt de țera de sus. pan Grigore Băleanu Vel Logofăt de țera de jos, pan Constantin Caliarh Vel Vornic al treilea, pan Nicolae Golescu Vel Logofăt de obiceiuri, pan Alexandru Filipescu Vel Logofăt de țera de jos, pan Atanasie Hristopulo Vel Logofăt al străinelor pricinii și Ispravnic, pan Mihalache Manu Vel Logofăt de țera de sus și s'a scris hrisóvul acesta întru al cincilea an dintru întâia domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunului Domniei Mele Bucuresci, la anii de la nascerea Domnului Isus Christos, 1817 Martie 14, de Nicolae Logofăt de Divan.

(Cod. LXXVII, pag. 263 v.)

253. *Hrisovul pentru patriarșasca școlă de la sf. biserică din ostrovul Andraș talerî 100 de la ocne și talerî 100 de la vămî.*

Cei ce s'evîrșesc bunătățile cele de suflet folositoare și plăcute lui Dumnezeu nu numai în viața acésta se laudă și se bine-cuvintéză, ci și după petrecania lor le rămâne numele nemuritoare întru pomenire vecinică și sufletele lor în locașurile dreptilor se învrednicesc. Multe bunătăți sunt dar cu care pôte nescine a dobândi mântuință, iar cea mai mare este milostenia, ce se face nu numai la săraci și la scăpătați, ci mai virtos la școle, de unde isvorasce rodirile învățaturii a unei credințe și cunoscinței lui Dumnezeu, cum și la sfintele lui Dumnezeu locașuri. Drept aceea, însciințându-ne pentru patriarșasca școlă de la sf. biserică din ostrovul Andraș, unde se cinstesce și se prăznuiesc hramul prea sfintei troițe, că se află la multă lipsă și trebuință de ajutor, și după pilda ce avem pentru multe școle în sfinte mănăstiri și biserici, că se ajută de aici din pămîntul țerei, nu am trecut cu vederea și pe acésta școlă și biserică, ci ca să se pótă ajutata, ne-am milostivit și printr'acest hrisov ce-i dăm, hotărîm, ca să ia acésta școlă și biserică de aici din țera, pe fieș-care an, de la ocne, talerî 100 și de la carvasaraoa vămii Bucurescilor alți talerî 100, cari bani să se urmeze a se da de către cumpărătorii acestor huzmeturi de la anul viitor înainte, spre a fi școlei și sfintei biserici de ajutor și de întărire, iar Domniei Mele și răposăților Domniei Mele vecinică pomenire. Rugăm dar și pe alți frați domni, cari în urma noastră se vor învrednici a fi oblăduitorii acestei creștinesci țeri, să bine-voiască a înnoi și a întări acésta milă, ca și ale Domniilor Sale mili și faceri de bine să fie în urmă de alții ținute în sémă; și am adevărit hrisovul acesta cu însăși domnesca noastră iscălitură și pecete i cu credința prea iubiților Domniei Mele fi: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și dumné-lor cinstiți și credincioși boeri veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Radu Golescu Vel Ban, pan Grigorie Brâncovénu Vel Spătar, pan Costache Vlahuț Vel Postelnic, pan Isaac Ralet Vel Vornic de țera de sus, pan Barbu Văcărescu Vel Vistier, pan Istrate Crețulescu Vel Vornic al obștirilor, pan Mihalache Manu Vel Logofăt de țera de sus, pan Grigorie Băleanu Vel Vornic de țera de jos, pan Constantin Căliarh Vel Vornic al treilea, pan Nicolae Golescu Vel Logofăt de obiceiuri, pan Alexandru Filipescu Vel Logofăt de țera de jos, pan Atanasie Hristopulo Vel Logofăt al străinelor pricinii și Ispravnic, pan Mihalache Manu Vel Logofăt de țera de sus și s'a scris hrisovul acesta întru al cincilea an dintru întâia Domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunului Domniei Mele Bucuresci, la anii de la născerea Domnului Isus Christos, 1817, Aprilie 5, de Nicolae Logofăt de Divan.

(Cod. LXXVII, pag. 265.)

254. *Hrisovul școlei Elinesci de la Hio, pentru talerî 200 pe an ce are să ia de la carvasara.*

Zemle Vlahiscoie. Tótă facerea de bine și ajutorul în tot locul și pretuinținea este bine primită lui Dumnezeu, iar cele ce se fac la locuri prici-

nuitoare binelui și folosului de obște cum și școle de învățatură care împodobesc pe omenii cu înțelepciunea, cu cuvântul, și cu luminarea credinței și a cunoștinței de Dumnezeu și altele asemenea folositoare obștei, acelea cu atât sunt mai cuviincioase și plăcute lui Dumnezeu, în cât cu deosebire au datorie domnii și oblăduitorii ce au câștigat de la Dumnezeu puterea de a face bunătăți, a se osîrdui spre întărirea și întemeierea lor, și a le ajuta din harurile ce au dobândit pentru folosul ce dăcem și binele ce pricinuesce de obște, iar nu numai în parte. Drept aceea, fiind-că școlile elinesci sunt izvorasce cel dintâiu al învățaturii grecesci și elinesci, de unde se începe și izvorasce la toți mari și mici a nămului nostru cel creștinesc, lumina credinței, podoba procopsirei și a înțelepciunii și a cunoștinței de Dumnezeu; Ci fiind-că în ostrovul Hio, prin osîrdia locuitorii de acolo s'au ridicat și s'au întemeiat școla la care și de la alte multe locuri merg cei ce voesc a se învăța, deprindându-se întru dînsa la gramatica, la retorica, la matematica, la filosofica, la teologhica, care școlă mergînd spre sporire nu am trecut-o cu vederea, dar fiind-că această școlă ce s'au întemeiat de locuitorii cei de acolo, și numai de la acei locuitori, nu are venit destul pentru mulțimea și a ucenicilor ce vin de aiurea din dragostea învățaturii și a iubitorilor de învățatură a întâmpina lipsa trebuințelor ce au, îndemnându-ne am socotit, precum și în alte locuri ale Eladei, așa școlei de acolo să dăm oș-care ajutor dintr'această țără, ce ni s'au dat nouă de la Dumnezeu, ca mai cu îndestulare fiind venitul școlei, mai cu deadinsul să se îndeletnicască la învățatură cei ce locuesc într'însa și mai mult folos să se facă. Drept aceea, printr'acest Domnescul Nostru hrisov hotărîm și rînduim, ca numita școlă de la Hio să iea în fieș-care an tineri 200 din vămii de la carvasara, ca la un loc cuviincios, după cum și alte școle din alte părți au dintr'această țără creștinască ajutor; și pentru ca să se păzescă această milă, dăm numitel școle acest Domnescul Nostru hrisov de întărire adevărit cu Domnesca Noastră iscălitură și pecete i cu credința prea iubiților Domniei Mele fii: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martorii fiind și dumne-lor cinstiți și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Radu Golescu Vel Ban, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Spătar, pan Isaac Ralet Vel Vornic de țera de sus, pan Barbu Văcărescu Vel Vistier, pan Istrate Crețulescu Vel Vornic al obștirilor, pan Mihalache Manu Vel Logofăt de țera de sus, pan Grigorie Băleanu Vel Vornic de țera de jos, pan Alexandru Mavrocordat Vel Postelnic, pan Constantin Caliarh Vel Vornic al treilea, pan Petrache Ristoridis Vel Logofăt al străinilor pricinii, pan Nicolae Golescu Vel Logofăt de obiceiuri, pan Alexandru Filipescu Vel Logofăt de țera de jos, și Ispravnic pan Mihalache Manu Vel Logofăt de țera de jos; și s'au scris hrisovul acesta întru al cincilea an dintru întâia domnie a Domniei Mele aici în orașul scaunului Domniei Mele Bucuresci, la anii de la nascerea Domnului nostru Isus Hristos, 1817 Iulie 12, de Nicola Logofăt de Divan.

(Iscălitura și pecetea gpd)

Mihalache Manu prociroh

(Cod. LXXVII filu 270 v.)

255. *Hrisovul bisericeii Pivatele din drumul Țarigradului și al școlii elinescei de acolo, pentru taleri 150 ce are să iea pe tot anul din vama domnescă a carvasaralei.*

Zemle Vlahiscoie. Dat'am Domnescul Nostru hrisov sfintei și dumnezeescei biserici din satul Pivatele din drumul Țarigradului, unde se cinstesc și se prăznuiesc hramul sf. Teodor și școlii elinescei de acolo, ca să aibă milă a lua pe tot anul, de aici din vama domnescă a carvasaralei, câte taleri una sirtă cincideci, pentru că după rugăciunea ce ne-au dat locuitorii de obște de acolo, pliroforisindu-ne din condica Divanului, că Domnia Sa răposatul Alexandru Vodă Moruz, prin hrisovul Domniei Sale ot let 1800 Martie 17, arată, că trecerea fiindu-l pe acolo au văduț numita biserică din multa vechime stricată și mai pe jumătate fiind căduță, locuitorii numitului sat prin datorie s'au osirduit de au prefăcut-o din temelie, lângă care se află și școlă elinescă întocmită pentru învățatura și luminarea ucenicilor pământului de acolo, și fiind-că nici numitul sat nu este în stare cu putere, nici biserica cu niscare-va alte venituri, din care să plătescă și simbrile dascălilor și datoria care s'au pricinuit la prefacerea și înnoirea bisericeii, cum și cheltuiala cea curgătoare a bisericeii, Ț-au făcut milă, ca să iea pe an taleri 100, iar Domnia Sa răposatul Constantin Vodă Ipsilant prin hrisovul domniei sale ot let 1804 Septembrie 13, nu numai au întărit mila acésta, ci au mai adăogat și alți taleri 50, ca să iea taleri 150 pe an. Drept aceea și Domnia Mea bine-voind îi întărim mila acésta, ca după cum și alte biserici și școle de la alte părți au dintr'acéstă țără creștinescă ajutor, să aibă numita biserică și școlă a lua din vama de aici acei taleri 150 pe an. Decî pentru ca să i se păzescă și să i se urmeze acésta milă, dăm sf. bisericeii și școlii de acolo acest Domnescul Nostru hrisov de întărire, adevărit cu Domnesca Noastră iscălitură și pecete i cu credința prea iubiților Domniei Mele fii: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martorii fiind și dumne-lor cinstiți și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Radu Golescu Vel Ban, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Spătar, pan Isaac Ralet Vel Vornic de țera de sus, pan Barbu Văcărescu Vel Vistier, pan Istrate Crețulescu Vel Vornic al obștirilor, pan Mihalache Manu Vel Logofăt de țera de sus, pan Grigorie Băleanu Vel Vornic de țera de jos, pan Alexandru Mavrocordat Vel Postelnic, pan Constantin Caliarh Vel Vornic al treilea, pan Petrache Ritoridis Vel Logofăt al străinelor pricinii, pan Nicolae Golescu Vel Logofăt de obiceiuri, pan Alexandru Filipescu Vel Logofăt de țera de jos, și Ispravnic pan Mihalache Manu Vel Logofăt de țera de sus; și s'au scris hrisovul acesta întru al cincilea an dintru întâia domnie a Domniei Mele, aici, în orașul scaunului Domniei Mele București, la anii de la nascerea Domnului Dumneșu și mântuitoru nostru Isus Hristos 1817 Iunie 12, de Nicolae Logofăt de Divan.

(Iscălitura și pecet. gpd.)

Mihalache Manu Vel Logofăt procitoh.

(Cod. LXXVII, pag 271.)

256. *Pitac către Metropolit și către episcopi cum și către dumné-lui Logofétul de țera de sus, pentru că în locul egumenului ce au fost până acum la mănăstirea Znagovul s'au rinduit altul, căci s'au purtat rău și vîndările moșiilor ce le-au făcut să nu se fie în sémă*

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod. — Preaosfinția Ta părinte Metropolit, iubiților de Dumneđeū Sfinția Vóstră episcopilor Argeșiū și Buzěū și dumné ta Vel Logofete de țera de sus, fiind-că atăt din arătarea ce prin anafora ne-ați făcut asupra socotelilor mănăstirei Znagovului, ce le ați teorisit, cât și din osebita cercetare ce înșine noi am făcut, ne-am pliroforisit de reaua economie și de viclesugul cu care s'au purtat năstavnicul acestei mănăstiri, în diastima egumeniei sale până acum, pe de-o parte arătând cheltueli zadarnice și netrebuincioșe, pe de altă parte vîndend arendile moșiilor mănăstiresci pe câte trei, patru și cinci ani de la anul viitor înainte (póte și pe mai mulți) și cu mult mai puțin preț decât prețul ce se găsea și acum și acum se găsesc alți mușterii a da, numai și numai pentru ale sale interesuri și săvîrșituri, am intrat și înșine noi în teoria socotelilor, ce ne-ați arətat, de venit și cheltuială, și scădend veniturile mănăstirei luate până la viitorul April 23 din cheltuelile de peste an, socotite numai până la 25 ale trecutului April i ale meremeturilor după prețuirea mai mare-bașei, vedem că prisosesce venitul peste cheltueli numai cu taleri 25, iar adăogându-se la cheltueli și taleri 17.250 datorii cu care lasă numitul năstavnic însărcinată mănăstirea prin zapise avlicesci din dılele egumeniei sale, rămăne mănăstirea datore taleri 17 195, bez banii ce i-au luat numitul năstavnic din arendi vîndute pe anii viitori de la lét 1818 înainte și rămăne iarăși mănăstirea împovorată a-i întorce acelor arendași, i banii ce urměză a se cheltui în trebuințele mănăstirei până la 23 April cu lét 1818, neavend până atunci nici un venit i bez zestrea ce lipsesce, din care acéstă socotelă rămăind bine dovedită reaua economie a acestui năstavnic și nefiind cu cuviința a suferi acest sfînt locaș sub ocărmuirea unui acest fel de rău iconom și prăpăditor al seū, pe de o parte iată am orînduit în locu-i alt egumen la acéstă mănăstire, dāndu i și contract în ponturi, sub iscălitura și pecetea Domniei Mele, în ce chip are să urmeze și luāndu-i se asemenea altul de la Cuvioșia Sa, coprinđetőre de mijlőce folositoare către mănăstire și următore sfîrșitului ctitoricescilor testamenturi ale mănăstirilor, iar pentru arendile moșiilor mănăstirei ce sunt vîndute de la lét 1818 înainte, măcar că vîndarea lor este făcută prin zapise avlicesci, dar fiind-că atăt din cercetarea ce au făcut la fața locului orînduiți cercetători, cât și din osebita cercetare ce am făcut și înșine, ne-am pliroforisit, precum mai sus dıcem, că vîndarea lor au săvîrșit'o prin viclesug, spre paguba mănăstirei, amăgind și pe Preosfinția Ta asupra prețului de ai adevėrit zapisele; de aceea după pravilă aceste vînderi rămăind aneresite, hotărîm, ca acest de acum egumen întorcend arendașilor banii arendei pe toți anii de la viitorul lét 1818 înainte, căți însă vor încredința prin jurămint că au dat în adevěr năstavnicului, fiind la mijloc bănuială de iconomie lucrată între dînșii, să le facă apoi zapt vîndendu-le la ori-cine va găsi preț mai bun, iar năstavnicul ce au fost până acum, să se îndatoreze cu strășnicie de a împlini negreșit zestrea mănăstirei, ce au lipsit în dılele egumeniei

sale, ca să se facă teslim egumenului ce s'au orînduit, și măcar că se cu-venea ca și baniș arenșilor să'î plătescă tot acest de mai înainte năstavnîc, dar sciîndu-î starea sa, trecem cu vederea acêștă drêptă osîndă ce i se cădea, tolco pisah gpd.—1817 Iunie 20.

Vel Logofêt.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXXVII, fila 29.)

257. *Cartea preoșilor de la biserica domnêscă de la Pitesci, pentru scutêlă.*

Zemle vlahiscoe. Dat'am domnêscă năștră carte la trei preoșî carî sunt paznicî la sfînta și dumnezeiască biserică din orașul Pitesci, unde se cinstesce și se prăznuesce hramul sf. mucenic Gheorghe, ca să fie acești trei preoșî și casele lor în pace și ertașî de birul preoșesc și de tôte altele căte vor eșî de la Visteria Domniei Mele peste an în țeră și pe preoșî, de nici unele nici o supêrare să nu aibă; așîjderea și ale lor drepte bucate să fie scutite și apêrate, stupîi i rămătorîi cășî vor avea de dijmărit, și vinul ce-l vor face în șese pogone de vie ot sud Muscel i Argeș apêrat de vinăriciû pentru că acêștă milă au avut'o numișîi preoșî de la Frașîi domni de mai înainte, precum din cărțile domniilor sale, ce le vêdum, ne-am adeverit. Drept aceea, ne-am milostivit și Domnia Mea de le-am întărit acêștă milă ca să li se păzescă nestrămutat; dar fiind-că iubitorul de Dumneșeu Sfînția Sa episcopul Argeș ne a făcut arêtare, că după trebuința ce are acêștă sf. biserică, am mai orînduit acolo încă un preot și un diacon și ne a făcut rugăciune a se împărtăși și aceștia cu privilegiul ce îl au și ceî-l-alșî; am primit Domnia Mea rugăciunea sf. sale și hotărîm, ca pe lângă acei trei preoșî, ce se arată mai sus, să mai ție biserica încă un preot și un diacon, carî și aceștia să fie ertașî de birul preoșesc și de tôte altele căte vor eșî de la Visteria Domniei Mele peste an în țeră și pe preoșî, așîșde-rea și drepte bucatele lor scutite și apêrate: stupîi i rîmătorîi cășî vor avea de dijmărit și vinul ce-l vor face și acești lude doî în șese pogone de vie ca și ceî-l-alșî trei apêrat de vinăriciû; pentru care poruncim dumnê văștră ispravnicilor județului i altor slujbașî ce veșî fi orînduișî cu verî ce slujbă pe preoșî, i dumnê-văștră boerî dijmarî i vinăricerî i ție, județele de acolo, vêdênd acêștă carte a Domniei Mele, supêrare de nimic să nu le faceșî, că așa este porunca Domniei Mele, i saam recheș gpd.—1817 Iulie 12.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt, biv Vel Căminar.

(Cod. LXXVII, fila 272.)

258. *Hrisovul schitului maicelor de la Bașicov sud Argeș de milele ce are.*

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe. Dat'am domnescul nostru hrisov Elisabetei starișei cu cele-l-alte maici călugărișe de la

schitul Bașicovul sud Argeș, ca să aibă milele ce au avut, adică să iea din vinăriciul domnesc dintr'acest județ vin vedre 100, care vin să-l dea cumpărătorii acestui județ peste banii cămărei, să scutască și de dijmărit 100, să ție și lude șese omeni străini fără de pricină de dajdie, scutiți și apărați de toate dajdiile și orînduelile țerei, cu pecetluituri, după orînduiala visteriei cum și adaosul milelor ce s'a făcut de Domnia Mea, însă cincideci bolovanî sare în natură de la Ocnele-mari să li se dea pe tot anul, ca să aibă pentru trebuința schitului, a nu cumpăra. Deosebit să li se dea de la vama Pitescilor câte două oca unt de-lemn i două oca cêră și una oca tãmăe pe fieș-care lună, care acestea au să le dea vameșii iarăși peste banii cămării. Pentru că acest schit ne-am pliroforisit Domnia Mea, că se află cu îndestulate maici și cu bună orînduială de ispășenia sufletescă, sporind și înflorind bunele fapte, cari aflându-se în scăpătăciune și locul fiindu-le cu strîmtore, de nu pot a-și întîmpina și cea puțină hrană și îmbrăcăminte, fără de care nu pôte ținea suflare, cum și pentru podoba sfintei biserici a o ținea în starea ce se cuvine. De aceea cu jalbă de rugăciune și cu zmerenie viind la Domnia Mea, nu le-am trecut cu vederea, ca să nu le scaadă dintr'acastă pricină rāvna și sporirea sufletescă, ci ca unele ce apurarea petrec întru neîncetate rugăciuni către milostivul Dumneđeū pentru noi și pentru îndestularea i binele obștesc al acestei țeri, chibzuind cele mai de lipsă a le ajuta, Am bine-voit de le-am orînduit din veniturile domnesci ale acestei țeri milile ce se arată mai sus, spre a fi sfintului schit de întărire, iar Domniei Mele vecinică pomenire. Rugăm dar și pe alții frați domni, cari în urma noastră se vor învrednici a fi oblăduitori acestui pămînt, să bine-voiască a înnoi și a întări aceste milii, ca și ale domniilor sale asemenea să se păzescă de alții în urmă; și am adevérit hrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod i cu credința prea iubiților Domniei Mele fii: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martorii fiind și dumné-lor cinstiți și credincioși boeri veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Radu Golescu Vel Ban, pan Grigorie Brâncovėnu Vel Spătar, pan Costache Vlahuț Vel Postelnic, pan Isaac Ralet Vel Vornic de țera de sus, pan Barbu Văcărescu Vel Vistier, pan Istrate Crețulescu Vel Vornic al obștirilor, pan Mihalache Manu Vel Logofėt de țera de sus, pan Grigore Băleanu Vel Vornic de țera de jos, pan Constantin Caliarh Vel Vornic al treilea, pan Nicolae Golescu Vel Logofėt de obiceiri, pan Alexandru Filipescu Vel Logofėt de țera de jos, pan Petrache Ritoridis Vel Logofėt al străinelor pricinii și Ispravnic, pan Mihalache Manu Vel Logofėt de țera de sus; și s'a scris hrisovul acesta întru al cincilea an dintru întăia domnie a Domniei Mele aici în orașul scaunului Domniei Mele Bucuresci, la anul de la zidirea lumei 7325, iar de la nascerea Domnului Dumneđeū și mântuitorului nostru Isus Christos 1817 Iulie 5, de Chiriță Logofėt de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 269.)

259. *Ponturile ce s'au făcut la mănăstirea Bistrița, cum au să urmeze adecă egumenul și părinții chinoviați de acolo.*

Io Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle Vlahscoie.— Fiind-că cuviosul Arhimandrit Samoil egumenul mănăstirei Bistrița prin jalbă ne-au făcut arătare pentru orînduiala ce au întocmit în ponturi adecă cum au a urma chinoviații acestei mănăstiri și cele ce sunt datorî să păzescă ca să nu greșescă fieș-care împotriva orînduelei cinului său cerînd ca să se întărescă și de către Domnia Mea, pe cari ponturi teorisindu le și înșine le-am găsit cuviincioase și potrivite la cinul și podvigul călugăresc; de acea le întărim Domnia Mea și iată însemnându-le mai jos; poruncim ca să se păzescă și să se urmeze întocmai și fără nici o strămutare, adică:

1. Călugării chinoviați ai acestei mănăstiri să se arête-cu căduta plecăciune și ascultare i supunere la egumen și să-l cunoscă de mai marele și proestosul lor, dându-î ascultare la povățuirile ce le va da.

3. Egumenul să cunoscă pe toți chinoviații frați și prietenî arătându-le dragoste și cercetându-î pe toți, iar mai ales pe cei ce urmază viața călugărescă cu rîvnă și sporire spre bunătăți, ca să fie spre pilda și îndemnarea celor mai neosîrduitori și leneși.

3. Căți vor năzui la viața călugărescă să-î prinescă egumenul și de va fi bătrîn cel ce va veni, să nu i se mai facă cercetare, iar fiind tînăr să se catihisescă în soroc de vreme îndelungată, ea nu cum-vași mai în urmă să-î pară rău și să se căiască.

4. Hrana chinoviaților la masa cea de obște să fie Dumineca, Marția, Joia și Sâmbăta mîncare de pesce, iar Lunea, Miereurea și Vinerea mîncare de semințe și câte un mertic de vin i un pahar de rachiu.

5. Nimenea din chinoviați să nu se trimiță la trebî de ale mănăstirei adecă la săpatul viilor, la arături, la oi i la alte dobitoce și în scurt la cel mai mic lucru, ci fieș-care să se odihnescă în chilia sa.

6. La toți de obște chinoviați, să se orînduiască simbria după starea fieș-căruia, cu care să aibă a-și face îmbrăcămîntea, iar căruia nu-î va fi de ajuns simbria iarăși egumenul să îngrijescă ca să împlinescă lipsa.

7. Ori-care din chinoviați va avea meșteșug să lucreze nepoprit pe sîma sa, iar fiindu-î meșteșugul de trebuință spre ajutorul fraților, să săvîrșescă mai întăi trebuințele acelora.

8. În curgere de o zi și o noapte de patru ori să se adune în biserică spre slovoslovia lui Dumneșeu pentru sănătatea stăpînitorului și a tuturor celor vii, pentru ertarea păcatelor morților, spre vecînica pomenire a cîitorilor, adecă la otîrne, la sf. liturghie, la vecernie, și la pavecerniță.

9. Când va începe a toca să alerge în biserică, afară numai din cei ce vor fi pătimași de vre-o neputință trupescă, cărora se dă slobozenie a mîncă carne, însă osebit, în chilia sa.

10. Când vre-unul din chinoviați se va duce către Domnul, toate cele ce i se va găsi, ei să le împărtescă între dînșii, însă fără de vre-o prigonire său cîrtă.

11. Când vre-unul dintr'înșii va fi defăimat că este pricinuitor de zîzănii, să se cerceteze de către egumen, și de se va dovedi într'acest fel de vină, să se scotă din mănăstire, iar fiind pîrît numai din vrăjmășie, să

se mute în cea mai din afară împrejmuire a mănăstirei, până când îi va liniști egumenul.

12. Nimenea din chinoviați să nu iasă din mănăstire fără slobozenie de la egumenul, cu cuvînt ca să mERGă spre cercetarea tată-sEŭ sEŭ a mume-sEi, sEŭ a frate-sEŭ, sEŭ a rudeniilor, pentru că călugărul lepădând odată toate aŭ urmat lui Hristos, carele țice în evanghelia sa: «Iasă pre morți să-și îngrope pe morți sEi.»

13. Și în scurt viața lor să și-o petrescă în ascultarea slujbelor bisericEi, întru citirea cărților celor sfinTE și întru lucrarea mînilor lor, căci pentru trebuincioasa lor hrană are a îngriji egumenul.

14. MuierE de ale locuitorilor ce șed împrejurul mănăstirei sEŭ ale țiganiilor, să nu intre în mănăstire, fără numai la praznicul sfinTului, sEŭ cînd va veni din alt loc mai depărtat către sîntul pentru evanghelie, sEŭ pentru cîntat.

15. Căți din chinoviați nu vor avea sciință de carte, nici vor avea vreun meșteșug, să lucre fieș-care după puterea sa în grădinile mănăstirei, la strîngerea de prune, de nucE și alte roduri, dînd ascultare egumenului la cîte vor fi spre folosul mănăstirei. 1817 Iulie 11.

Vel Logofet

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXXVII, fila 37.)

260. *Pitac prin care se orînduiesce episcopul Argeș și dumnE-lui postelnicul Costache Vlahuț epitropi la mănăstirea Cotroceni.*

Io Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zenle vlahiscoie.—Iubitorule de DumneđEŭ Sfința Ta episcópe Arpeș și dumnE-ta cinstite și credincios boerule al Domniei Mele biv Vel Postelnic Costache Vlahuț cu tóte că la mănăstirea Cotrocenilor, după rugăciunea ce prin scrisore a făcut către Domnia Mea părinții obștei mănăstirilor ot Sfetagora, am orînduit prin osebit domnesc al nostru pitac epitropi pe cuviosoii arhimandriți Teodosie egumen Raduliotul și Hariton Cutlumusiano și Dionisie egumen Simopetris, dar pentru ca să se caute trebile și economia acesteii mănăstiri mai cu îndemănare și să se otcărnuiască cu cele mai bune și iscusite mijloce, spre a se putea întâmpina plata datoriei întru care se află supusă, iată pe lângă cei mai sus numiți orînduim epitropi la acéstă mănăstire și pe Sfinția Ta i pe dumnE-ta, fiind bine încredințați, că apurarea veți chibzui cu toții împreună cele mai iscusite și folositoare mijloce, spre ajutorul și întemeierea acesteii mănăstiri, arătând și Domniei Mele pentru orice veți socoti că este trebuință. Tolco pisah gpd.—1817 August 13.

(pecetea gpd.)

Vel Logofet.

(Cod. LXXXVII, pag. 42.)

261, Zemle vlahiscoe. Ingrijire având Domnia Mea pentru toate mănăstirile de aici din Domnesca noastră țară, iar mai virtos pentru câte dintr'aceste mănăstiri răposaii ctitorii lor zidindu-le și înzestrându-le cu acareturi dătătoare de venituri prin testamenturile lor, le-au lăsat slobode și ne-nchinată unde-vași precum și pe egumenii lor singurii stăpâni și numai sub a stăpânirei otcârmuire atârându-le de privigherea și îngrijirea Domniei, mai cu adaos avem datorie, atât noi, cât și cei din urma noastră frați luminați Domnii, ca să îngrijim prin toate putincioasele mijloce nu numai pentru a lor bună stare, ci și pentru paza ctitoricescilor orînduiei cât va fi prin putință, după ale vremilor întimplări și trebuinți; după acesta dar a noastră neapărată datorie, precum pentru mănăstirea Bistrița, i mănăstirea Câmpulungului și mănăstirea Snagovului, chibzuind cele spre folosul lor, am orînduit egumenii, prin legăturii în scris, în ce chip să urmeze, așa și pentru mănăstirea Vieroșului, unde se află năstavnice arhierul Tralion ce a murit (fiind și acesta una din cele ne închinată unde-vași) chibzuind cele spre folosul ei și găsindu-se acum cuvioșia sa arhimandritul Chiril, carele dând chezaș la cancelaria Domnescului Nostru Divan pe Panaiot Calutoras, că va fi următor întocmai după mai jos arătatele ponturi, iată printr'această domnesca noastră carte îl orînduim egumen la numita mănăstire a Vieroșului, cu aceste ponturi, adică:

1. Să fie nestrămutat din egumenia mănăstirei în soroc de 10 ani.

2. Să dea pe tot anul banii școlilor după obicei, precum au fost și mai înainte, cum și câte taleri 1.000 la cutia milosteniei, ca să se dea în lefile săracilor, fără a se socoti însă de Vornicia obștirilor, că cu luarea acestor bani dobândește vre-o cătuși de puțină dicheomă asupra acestei mănăstiri, a o socoti că este închinată la această epitropie, ci împotrivă, să o cunoscă cu totul slobodă, cari bani să aibă a-î răspunde cu analoghie pe fie-care lună.

3. Fiind-că turlele bisericeii sunt crăpate de cutremur în cât meremet nu încupe, acelea să le sfărâme și să facă altele la loc, să învelască biserică cu tinichea, să o zugrăvescă pe unde va fi zugrăvela cădută sevă stricată, să prefacă pardosela iarăși cu lespezi de piatră, să facă din nou toate odăile din mănăstire ce sunt dărăpănate și nu se pot meremetisi, să drăgă zidul de prin prejuri, să facă și cele-l-alte mori ot Mărăcinenii de pe apa riului Domnei, ce sunt stricate, cu cheltuiala sa.

4. Totă datoria mănăstirei ce este cu zapise avlicesci, în sorocul de mai sus să o plătescă, ca să rămăie mănăstirea slobodă de totă datoria.

5. Ori-ce alte acareturi ar face pe moșiile mănăstirei i în mănăstire, cum și tot lucrul viilor i judecățiile ce se vor urma după vreme la moșiile mănăstirei pentru împresurarea hotarelor de către vecinii sevă pentru vre-o altă pricină, toate aceste cheltueli ce se va întimpla, să fie de la cuvioșia sa, afară numai de se va întimpla (ferescă Dumneșeu) în diastima acestui soroc a se face vre-o stricăciune i altă pagubă mănăstirei, sevă vre-unui alt acaret al sevă, din vre-o năvălire de vrăjmași, ori de foc, pricinuit de ei sevă de război, ori de cutremur, atunci să o arăte la stăpânire acea dovedită stricăciune, ca să se chibzuiască mijlocul cel cuviincios pentru dregerea acelei stricăciuni; via ot valea Stefănescilor, ce o are mănăstirea, să o lucreze cu bună orînduială ca să o aducă la bună stare.

6. Orînduelile bisericesci i ale mănăstirei să le păzescă după cuviință și după testamentul ctitorilor.

7. Zestrea mănăstirei, mișcătore, nemișcătore și de sineși mișcătore, la împlinirea sorocului, să fie dator a o da deplin după catastih de perilavi cu cari aū primit'o, afară numai din țiganî cari orî de vor muri sau de vor spori până la împlinirea sorocului de mai sus arêtat, să fie paguba sau câștigul în norocul mănăstirei, iar când se va dovedi că a fugit niscare-va țiganî din pricina necăutărei, seū a relei petreceri ce vor cerca de către cuvioșia sa, atunci să fie dator orî a-i aduce la urma lor, sau a-i pune la loc, iar din veniturile mănăstirei, orî pagubă de se va întîmpla, seū câștig până la împlinirea sorocului de dece ani să fie în norocul cuvioșiei sale, fără de a i se lua de către cine-vași nici o socotelă, orî cuvioșia sa să cêră vre-o pagubă.

8. La împlinirea sorocului de dece ani, să lase mănăstirea slobodă cu totul de datorie și cu acareturile ei bune, după cum mai sus s'a șis, precum asemenea să lase slobode și arenșile tuturor acareturilor și moșurilor mănăstirei.

9. Chezașul cuvioșiei sale după chezașia ce a dat la cancelaria Divanului Domniei Mele, este dator, ca de nu va păzi și nu va urma cuvioșia sa toate cele de mai sus arêtate întocmai și pe deplin, seū de nu va da la împlinirea sorocului zestrea mănăstirei deplin, cu acareturile ei, precum s'a șis mai sus, să fie însuși chezașul răspunșetor și platnic întru toate, fără de a i se primi vre-un cuvînt de pricinuire.

10. De i se va întîmpla môrte cuvioșiei sale mai înainte sorocului de dece ani, să rămăe chezașul în locu-i și să se urmeze acêșta simfonie pe chipul chezașului, întocmai ca când ar trăi și cuvioșia sa, fără a se strămuta cătușî de puțin, fără numai stăpinirea să orînduiască atunci un călugăr la mănăstire, ca să pôrte numai închipuirea de egumen și să fie purtător de grijă a se păzi orînduiala bisericeî, i saam receh gpd.—1817 Septembrie 29.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

Prea Înălțate Dômne,

După luminată porunca Măriei Tale ce s'a dat la anafora logoteției cea făcută la jalba epistatului mănăstirei Vieroșului, unde a fost egumen răposatul arhieruș Traleon, pentru ca să mêrgă orînduitul Măriei Tale Nicolae Săulescu Logofêt de Divan, să facă cercetare dintr'acea anafora, următor fiind luminată poruncă, numitul orînduit de s'a dus, s'a întors acum de acolo cu acêșta de mai jos arêtată socotelă, aducênd catastih anume, atât de zestrea mănăstirei, lucruri mișcătore și nemișcătore, cât și pentru datorii câtă sumă de banî a fost mănăstirea datore atunci când s'a orînduit răposatul Traleon acolo egumen și câtă dintr'acea datorie s'a plătit i de venit și cheltuială, cum și pentru acareturile ce a lăcut la mănăstire i meremetul ce trebuie a se face, care cercetare cu toate că s'a făcut acolo prin carte de blăstem de către orînduitul după poruncă, dar și sluga Măriei Tale teorisind'o aici, nu se găsi nici un condeiu pus cu vre-o încărcătură, decât numai două condeie, ce se arată mai jos, fiind puse fără de

orînduială, în talerî 180, dați la vizitiu rumân avînd mănăstirea țiganî vizitiî și talerî 1.466 dați rîposatului Tralion de cheltuială în Bucuresci, fiind fost făcută și altă cheltuială la mănăstire nu se ținură în sîmă, iar socotela de doi anî cît a fost egumen rîposatul acolo și jăluitarul epistat încheindu-se, s'a ales talerî 30.849 cheltuiala mănăstirei cu plata datoriilor, iar venitul talerî 10.863 care scădîndu-se din cheltuială, rîmân cheltuiți mai mulți de la epistatul 19.612 banî 117; pentru acești dar banî cheltuiți de epistatul i pentru datoriile ce mai sunt de talerî 4.150 cu zapise avlicesci, fiind-că numitul s'a arîtat bun iconom și cu cuget curat asupra mănăstirei cunoscîndu-se din buna lui orînduială cu care a ținut biserica i cu facerea de acareturi și plată de datoriî i cu adăogirea la zestrea mănăstirei, de veî bine-voi Măria Ta să dea mănăstirea în grija acestui epistat împreună cu tot venitul ei în soroc de dește anî, cu acîstă orînduială însă: fiind-că turlele bisericeî sunt crăpate de cutremur în cît meremet nu încape, după arîtarea trimisului, acelea să se sfărâme și să facă altele la loc, să învelîscă biserica cu tinichea, să o zugrăvescă de al doilea pe unde va fi zugrăvîla cădută, seî stricată, să-i prefacă pardosela iarăși cu lespeți de peatră, să facă din nou tôte odăile din mănăstire, ce sunt dărăpădate și nu se pot meremetisi, să drîgă zidul de prin prejur, să facă și cele-l-alte morî ot Mărăcinenî, tot după apa rîului Dîmnei, ce sunt stricate, să lucreze și via ot Valea Ștefănescilor a o aduce în stare precum a fost, să plătîscă tôte datoriile ce mai sunt cu zapise avlicesci, să ție cheltuiala mănăstirei cu orînduială în tîtă vremea acestui soroc, să dea și pe tot anul cîte talerî 500 la cutia de milostenie și la sorocul de 10 anî să lase mănăstirea fără de nicî o datorie și cu tôte acareturile ei bune și slobode, adecă nedate în arendă și cu tîtă zestrea pe deplin i cu cîte după întîmplare va mai face el acolo la mănăstire, orî în biserică, seî pe moșiile, mănăstirei fără de a mai fi slobod a mai cere atunci vre-un ban cu cuvînt de cheltuială seî acaret, iar cînd darea mănăstirei se va chibzui de cître înțelepciunea Măriei Tale pe sîma altuia, atunci banî ce-i are epistatul cheltuiți mai mulți, talerî 19.621 banî 117, i se va da de cître cel ce se va orîndui, iar hotărîrea rîmîne la Măria Ta.—1817 Septembrie 2.

Alexandru Vel Logofîet.

(Cod. LXXV, fila 184 v.)

262. *Socotela mănăstirei Vieroșul pe doi anî let 1816 și 1817 de venit și cheltuială cu acareturile ce s'au făcut i datoriile ce s'au plătît, cum arîtam.*

Talerî Banî

5.171,— Venitul pe letul 1816 după cum în catastih se arată:

5.692,— Venitul pe letul 1817 după cum în catastihul zestei mănăstirei arată.

10.863,— tîtă suma venitului pe doi anî.

Cheltuiala ce s'aũ făcut la mănăstire și altele cum se arată.

		Taleri	Bani	
	5.556,30			Cheltuială făcută pe anul cu let 1816.
		Taleri	Bani	
		3.886,54		La ale bisericeĩ și cele-l alte trebuințĩ ale mănăstireĩ.
		1.669,96		Simbrii și imbrăcăminte ómenilor mănăstireĩ
		5.556,30		
	4.297,6			Cheltuiala pe anul cu let 1817.
		2.427,30		Cheltuiala bisericeĩ i a curței mănăstireĩ.
		1.869,96		Simbriile și imbrăcăminte ómenilor mănăstireĩ, cu un preot grec ce s'aũ adăogat.
		4.297,6		
	1.146,75			Cheltuiala altor lucruri ce s'aũ adăogat la zestrea mănăstireĩ.
	4.839,—			Cheltuiala la făcutul mórei ot metoh ce acum s'aũ isprăvit.
	2.284,90			Cheltuiala zăgazuluĩ i a iazuluĩ acesteĩ morĩ.
	203,60			Meremetul morilor i cârciumei ot Mărăcinenĩ.
	1.026,—			Cheltuiala ce aũ făcut la o piuă pentru bătutul di-miilor.
30.484,117	1.708,—			Cheltuială la un han i prăvăliĩ ce s'aũ făcut din nou ĩn gura văei Viereșuluĩ.
	8.007,96			Datoriĩ plătite ĩnsă:
		5.000,—		La Malidis datorie făcută de proinegumen Paisie și plătită din poruncă.
		1.000,—		La Delibașa Ivanciũ, cu zapis avlicesc ot let 1815 Septembre 2.
		115,—		Dobinda acestor bani de la Septembre 2, până la Maiũ 9 let 1816.
		659,—		La dragomanul englizesc ,cu zapis avlicesc ot let 1815 Septembre 2 ĩnsă zapis fără de nume.
		72,96		Dobinda acestor bani pe 8 lunĩ.
		700,—		La dumné-luĩ paharnicu Dinul, cu zapis avlicesc át let 1801 Iunie 31.
		480,—		Dobinda acestor bani pe șapte anĩ pe talerĩ 4 la pungă.
		8.00,96		
	1.416,—			Plătit bani cislilor i dobinda la talerĩ 4.150 ce mai este datorie.
		460,—		La șcóle pe doi anĩ.
		856,—		Dobinda la arătata datorie.
		1.416,—		
	30.484,117			
19.621,117				Adecă nouă-spre-șeșe miĩ șése sute două-șeci și unul și bani

o sută șapte-spre-zece cheltuiți de epistatul la trebile mănăstirei peste suma venitului de doi ani, iar banii ce mai este datore mănăstirea sunt aceștia, însă:

2.500 La dohtorul Constantin, cu zapis avlicesc vechiū.
 650 Ipac la dohtorul Constantin, cu alt zapis avlicesc.
 1.000 La baș-bulibașa Ioniță, iarășī cu zapis avlicesc.
 4.150

(Cod. LXXVII, fila 187.)

263. Mănăstirea Râncăciouul

Zemle Vlahiscoie. Ingrijire avënd Domnia Mea pentru tôte mănăstirile de aici din Domnesca Nôstră țeră, iar mai vîrtos pentru câte dintr'aceste mănăstiri răposaii ctitori zidindu-le și înzestrându-le cu acareturi dătătore de venituri, prin testamenturile lor le-au lăsat sobode și neînchinate unde-vași, precum și pe egumenii lor singuri stăpînii și numai sub a stăpînirei otcărnuire atîrnându-le de privigherea și îngrijirea Domniei, mai cu adaos avem datorie, atât noi, cât și cei din urma noastră frați luminați domni, ca să îngrijim prin tôte putincioșele mijloce, nu numai pentru a lor bună stare, ci și pentru paza ctitoricescilor orîndueli, cât va fi prin putință, după ale vremilor întîmplări și trebuințe; după această dar a noastră neapărată datorie, precum pentru mănăstirea Bistrița, i Cămpu-lungul, i Znagovul, i Vieroșul chibzuind cele spre folosul lor, am orînduit egumeni prin legături în scris în ce chip să urmeze, așa și pentru mănăstirea Râncăciouului chibzuind cele spre folosul ei, iată printr'această Domnesca Nôstră carte, orînduim egumen la această mănăstire cu ponturile de mai jos arătate pe Cuvioșia Sa arhimandritu Vasilie, carele a dat și chizășie în scris la cancelaria Divanului Domniei Mele, că va fi următor întocmai, spre a se păzi și a se împlini datoriile numitului câte din cele mai jos arătate privesc asupra sa, păzindu-se însă cu nestrămutare, adecă:

1. Să fie nestrămutat din egumenia aștei mănăstiri în soroc de șese ani.
2. Să dea pe tot anul banii școlelor, după obiceiū, precum aū fost și mai înainte, cum și câte taleri una mie la cutia milosteniei, ca să se dea în lefile săracilor, fără a se socoti însă dvornicia obștirilor, că cu luarea acestor bani dobîndesce vre-o câtu-și de puțină dicheomă asupra aștei mănăstiri, scū a o socoti că este închinată la această epitropie, ci împotrivă s'o cunoscă cu totul slobodă, care bani să aibă a'i răspunde cu analoghie pe fieș-care lună.
3. Orî-ce meremeturi va trebui la numita mănăstire, să fie dator a le face cu cheltuiala sa.
4. Tôtă datoria mănăstirei câtă va fi avënd, să o plătescă în serocul de de mai sus.
5. Orî-ce acareturi ar face pe moșiile mănăstirei, în mănăstire cum și tot lucrul viilor i judecări, ce se va urma după vremei, la moșiile mănăstirei, pentru împresurarea hotarelor de către vecini, seū pentru vre-o altă pricină, tôte aceste cheltueli ce se va întempla, să fiă de la cuvioșia sa a-

fară numaf de se va întempla (ferescă Dumneđeū) în diastima acestuī soroc a se face vre-o stricăciune i alta pagubă mănăstireī, sēū vre-unuī alt acaret al sēū, din vre-o năvălire de vrăjmași, orī din foc pricinuit de ei, sēū de resboiū, orī de cutremur, atunci se arēte la stăpînire acea dovedită stricăciune, ca să se chibzuiască mijlocul cel cuviincios, pentru dregerea acelei stricăciuni, viile însă să se lucreze cu bună orînduială ca să le aducă la bună stare.—1817 Septembrie 30.

Vel Logofēt.

(Pecetea gpd.)

264. *Hrisovul sfintei mănăstirei Rusico de la Sfetagora pentru taleri 250 de la ocne.*

Iubitorul de ómenī Dumneđeul nostru și ziditorul a tótă făptura acelor vėđute, prin scriptura cea cu totul sfintă și dumneđească, prin cea veche și prin cea nouă, tot-deauna ne îndemná, ne învață și ne povėțuesce, ca să călėtorim pe calea mântuitoře de suflet, măcar că și prin alte mijloce de fapte bune și plăcute lui și ne îndeamná, iar mai virtos prin milostenie, pentru că ăice: «milă voesc iar nu jertfă» și iarășī cu milosteniile se curățesc pėcatele și osebit de acestea și de altele multe ne îndemná și ne poruncesce Domnul Dumneđeū prin vechiul testament; iarășī prin cel nou însuși stăpănul Christos prin evangelistul Mateiū ăice: «Fiți milostivi precum și părintele vostru del din ceruri milostiv este» și iarășī: «Fericiti cei milostivi, că aceia se vor milui» și cu acest cuvînt ne bucură și ne încredințeză ăicēnd: «că de vor da un pahar de apă celui setos, nici acela nu-l va lăsa fără de plată»; deci de vreme ce acestea și altele asemenea sunt plăcute și bine primite înaintea lui Dumneđeū și rėsplătirile este bunătațile cele ceresci și vecinice, óre cu cât mai virtos sunt primite milele și afiroseniile, ce se dau și se adaogă fa sfintele și dumneđeescile locășuri și mănăstiri, unde tot-deauna neîncetat se laudă și se slăvesce numele marelui și a tot puternicului Dumneđeū; acestea dar și ca acestea auđind din sfintele scripturi și cu inimă sdrobită și smerită a le urma poruncindu-ne, cade se și nouă a socoti cele pentru Dumneđeū și pentru suflet, ca să putem a ne învrednici și noi a auđi acel dulce și cu totul plin de bucurie glas al Domnului Dumneđeū «bine, slugă bună și credinciosă intră întru bucuria Domnului tēū»; iată și eu robul marelui și prea înaltului Dumneđeū Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod, cu mila și cu darul lui Dumneđeū viind domn țerei rumănesci, ridincându-mī mintea și cugetul la cer și cu gând curat din inimă voiósă, avēnd mare evlavie către sfintele și dumneđeescile locășuri, socoti'am Domnia Mea și pentru sfînta mănăstire ce se numesce Rusico, de la Sfetagora, unde se cinstesce și se prăznuesce hramul sfîntului marelui mucenic Pantelemon, la care sf. mănăstire și sf. mósțe capul sfîntului Pantelemon aflându-se, au nizuit aici la Domnia Mea însuși părinți cālugări de acolo, avēnd cu sine acest cinstit și sfînt odor și cu mare jale arētându-ne slăbiciunea și multa lipsă din întîmplările vremilor și mai ales și multa datorie în care se află acestă

mănăstire, ca o corabie învăluită de furtunuri, și cerșind de la Domnia Mea milă și ajutor, rîvnind am rîvnit Domnia Mea, ca cu ôre-care adaos de ajutor și întărire spre mângăerea părinților călugări, ce se află la această sf. mănăstire a ajuta și a ne face ctitor nouă întru pomenirea vecnică, și printr'acest cinstit hrisov al Domniei Mele, am hotărît, ca în toți anii să aibă a lua această sf. mănăstire de la Ocnele mari talerî 250, cari bani să se dea nelipsit pe tot anul la mâna călugărilor, ce vor veni de la această sf. mănăstire, la ziua sfîntului marelui mucenic Pantelemon, adecă la 27 ale lui Iulie, după cum asemenea milă au avut această sf. mănăstire, atât de la Domnia Sa răposatul Constantin Mihaiu Racovița Voevod, și în țera Moldovei și aici, cât și de la Domnia Sa răposatul Ștefan Mihaiu Racovița Voevod, i de la Domnia Sa răposatul Alexandru Ipsilant Voevod, precum și de la Domnia Sa răposatul Nicolae Constantin Caragea Voevod, prin hrisovul ce vedum cu let 1782 Decembre 8. Drept'aceea și Domnia Mea ne-am milostivit și pritr'acest cinstit hrisov al Domniei Mele am întărit mila acesta, ca să se păzescă și de acum înainte neștrămutat, adevărind hrisovul acesta cu însăși Domnăscă Noastră iscălitură și pecete, i cu credința prea iubiților Domniei Mele fii: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod martori fiind și dumné-lor cinstiți și credincioși boeri veliți ai Divanului Domniei Mele, pan Radu Golescu Vel Ban, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Spătar, pan Barbu Văcărescu Vel Vistier, pan Dumitrașco Răcovița, Vel Vornic de țera de sus; pan Mihalache Manu Vel Logofet de țera de sus, Grigorie Brâncoveanu Vel Vornic de țera de jos, pan Alexandru Mavrocordat Vel Postelnic, pan Ioan Știrbeiu Vel Vornic al obștirilor, pan Nicolae Golescu Vel Logofet de obiceiuri, pan Alexandru Filipescu Vel Logofet de țera de jos, și ispravnic pan Mihalache Manu Vel Logofet de țera de sus; și s'au scris hrisovul acesta întru al șeselea an dintru întâia domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunului Domniei Mele Bucuresci, la anii de la nascerea Domnului Dumneșeu și mântuitorului nostru Isus Hristos 1617 Octombre 30, de Mihail Logofet de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 280 verso.)

265. *Intărirea ce a dat Măria Sa mănăstirei Cișmelei metohului mănăstirei Ecaton-Tapiliani din ostrovul Perul, de a i se păzi milele câte a rămas până acum bune pe sēma sa.*

Zemle Vlahiscoe. Fiind-că părinții de la sf. mănăstire Ecaton-Tapiliani din ostrovul Peru s'au arătat cu jalbă către Domnia Mea pentru sfînta mănăstire ce se dice a Cișmelei, de aici din marginea Bucurescilor, ce este în capul podului Mogoșoiei, care este zidire a răposatului Domn Nicolae Mavrogheni, cum că fiind închinată la această sf. mănăstire Ecaton-Tapiliani de răposatul ctitorul ei, din pricina răsvrătirei vremilor n'a putut să o iea în purtarea de grijă a părinților de acolo, iar acum o cer, pentru care mănăstire făcend Domnia Mea cercetare, ne-am pliroforisit că mănăstirea este zidită din temelie și făcută cu casele i cu toate împrejmuirile ei de răposatul Domn Mavrogheni ctitorul acestei mănăstiri, pe loc cumpărat de

Domnia Sa cu banî, pentru care vădum din condicele Divanului și hrisovul Domniei Sale cu létul 1787 prin care pe lângă alte orînduelli lęgă și închină această mănăstire a Cișmelei la sf. mănăstire Ecaton-Tapiliani; acea dar închinare a răposatului ctitor, ce se găsește sėvîrșită prin numitul hrisov, o întărim și Domnia Mea a se păzi întocmai și fiind-că această mănăstire are și haznaua apelor ce se împart la tôte cișmelele din politia Bucureștilor, a avut de la răposatul ctitorul sėu îndestulate dăniî de moșii și acareturî, cum și mili domnesci, și în urmă esind cu pricină acareturile s'a isterisit mănăstirea dându-se la cei ce au avut cuvînt și dreptate, precum și dintru acele mili împuținându-se iarășî din pricinî cuviincioșe, câte au rămas bune și i s'a orînduit a le avea și le au întărit răposașii trecușî Domnî, le-am întărit și Domnia Mea prin cartea ce am dat mănăstirei la létul 1813 Maiu 28. Drept aceea și acum printr'această carte, ce dăm mănăstirei Cișmelei, întărim închinarea ei a se păzi și egumenul cel orînduit de acolo de jos, să fie dator a păzi rînduiala răposatului ctitor, urmînd și el ca alșî egumenî, ce se află la mănăstiri și metoșe închinare, să i se păzescă și milele ce prin cartea Domniei Mele de la 1813 Maiu 29 sunt întărite, i saam rezech gpd.—1817 Noembre 23.

Vel Logofėt.

(Pecetea gpd).

Cod. LXXVII, fila 281 verso.)

266. *Cartea arhimandritului Vasilie la mănăstirea Znagovul cu ponturile cum are să fie.*

Zemle Vlahiscoie. Ingrijire avėnd Domnia Mea pentru tôte mănăstirile de aici din Domnesca Năstră țeră, iar mai vîrtos pentru câte dintr'aceste mănăstiri, răposașii ctitorii lor, zidindu-le și înzestrăndu-le cu acareturî dătătore de venituri prin testamenturile lor, le-au lăsat slobode și neînchinate unde-vașî precum și pe egumenii lor singurî stăpînii și numaî sub a stăpînirei ocărnuire atărnuindu-le de privigherea și îngrijirea domniei, mai cu adaos avem datorie atăt noi cât și cei din urma năstră frașî luminașî domnii, ca să îngrijim prin tôte putincioșele mijloce nu numaî pentru a lor bună stare, ci, și pentru paza ctitoricescilor orînduelli cât va fi prin putinșă, după a vremilor întēmplări și trebuințe; după această dar a năstră neapērată datorie, precum prentu mănăstirea Bistrișă i Cămpul-lungu, chibzuind cele spre folosul lor, am orînduit egumenî prin legătură în scris în ce chip să urmeze, așa și pentru mănăstirea Znagovului (fiind și acesta una din cele neînchinate unde-vașî) chibzuind cele spre folosul ei, și pliorforisindu-ne prin amăruntelē cercetări de reaua economie cu care s'au purtat năstavnicul ce au fost pănă acum la această mănăstire (precum prin osebit pitac al Domniei Mele ce am dat către preaosfinșia sa părintele Metropolitanul i către iubitorii de Dumneșeu episcopii și către dumnēlul Vel Logofėtul de țera de sus pe larg se arată) am lipsit din egumenie pe numitul năstavnic și iată printr'această Domnesca Năstră carte, am orînduit egumen la această mănăstire cu ponturile de mai jos arētate, pe cuvioșia

sa arhimandritul Vasile carele, aŭ dat și chezășie înscris de neguțător cinstit și sigur, la cancelaria Divanului Domniei Mele, că va fi următor întocmai spre a se păzi și a se împlini datoriile numitului arhimandrit câte din cele de mai jos arătate privesc asupra sa, păzindu-se însă cu ne-strémutare și cele ce iarăș mai jos se arată din partea Domniei Mele.

1. Să fie nestrémutat din egumenia acestei mănăstiri în diastimă de 12 an.

2. Să dea pe tot anul banii școlelor după obiceiul ce aŭ fost și mai înainte, i câte taleri 2.500 la cutia milosteniei ca să se dea în lefile să-racilor, fără de a socoti însă dvornicia obștirilor, că cu luarea acestor bani, dobîndesce vre-o cătuș de puțină dicheomă asupra acestei mănăstiri seŭ a socoti că este închinată la această epitropie, ci împotrivă să o cunoscă cu totul slobodă, carî acești bani să aibă a-i răspunde numitul egumen cu analoghie pe fieș-care lună.

3. Arendile moșiilor mănăstiresci fiind vîndute de cel de mai înainte năstavnic, câte trei, patru și cinci ani ori și mai mulți, de la anul viitor létul 1818 înainte, să aibă voie numitul egumen a întorce acelor arendași banii căți vor încredința prin jurămint că a dat în adevăr năstavnicul de mai înainte și să le facă apoi zapt cuvioșia sa, vîndendu-le la or-cine va găsi preț mai bun, iar găsindu-se niscari-va arendi vîndute de la let viitor înainte, numai cu iscălitura năstavnicul de aŭ fost, acelea să le tacă zapt cuvioșia sa fără de întorcere de bani și acei arendași să-și cêră și să-și caute banii de unde i aŭ dat.

4. Ori-ce meremeturi va face cuvioșia sa la acareturile mănăstirei cele din năuntru i cele din afară i la lucrul viilor i la iconomia mănăstirei i la judecări ce se vor întîmpla după vreme la moșiile mănăstirei pentru împresurarea hotarelor de către vecinii saŭ pentru vre-o altă pricină, toate acelea să fie de la cuvioșia sa, afară numai de s'ar întîmpla (ferescă Dumneșeu) în diastima acestui soroc, a se face vre-o stricăciune saŭ altă pagubă mănăstirei saŭ vre-unul alt acaret al seŭ din vre-o năvălire de vrăjmași, ori din foc pricinuit de ei, ori de rēshoiu, seŭ de cutremur, atunci să arate la stăpânire acea dovedită stricăciune ca să se chibzuiască mijlocul cel cuviincios pentru dregerea stricăciunei.

5. Orînduile bisericei i ale mănăstirei să le păzescă după cuviință și după testamentul ctitorilor.

6. Zestrea mănăstirei mișcătore și nemișcătore și de sineși mișcătore, la împlinirea sorocului, să fie dator a o da deplin după catastih de perilavi cu care o primesce acum sub iscălitura sa, alară numai ori din țigani carî ori de vor muri saŭ de vor spori până la împlinirea sorocului de mai sus arētat să fie paguba saŭ câștigul în norocul mănăstirei, iar când se va dovedi că aŭ fugit niscare-vași țiganii din pricina necăutării seŭ a relei petreceri din partea cuvioșiei sale, atunci să fie dator cu a sa cheltuială, ori a-i aduce la urma lor saŭ a-i pune la loc.

7. Din veniturile mănăstirei, ori pagubă de se va întembla saŭ câștig până la împlinirea sorocului de 12 ani, să fie în norocul cuvioșiei sale, fără de a i se lua de către cine-vași nici o socotelă, ori cuvioșia sa să cêră vre-o pagubă.

8. La împlinirea sorocului de 12 ani, să lase mănăstirea slobodă cu to-

tul de datorie, precum asemenea să lase slobode și arendile tuturor acareturilor și moșiilor mănăstirei.

9. Chezașul cuvioșiei sale după chezașia ce a dat înscris la cancelaria Divanului Domniei Mele, este dator, că de nu va păzi și va urma cuvioșia sa toate cele de mai sus arătate întocmai și pe deplin, seiu de nu va da la împlinirea sorocului zestre mănăstirei deplin precum s'a dis mai sus, să fie însuși chezașul răspunzător și platnic întru toate fără de a i se primi vre-un cuvânt de pricinuire.

10. De se va întâmpla mărtea cuvioșiei sale mai înainte sorocului de 12 ani, să rămăe chezașul în locu-i și să se urmeze această simfonie pe chipul chezașului întocmai ca și când ar trăi și cuvioșia sa, fără a se strămuta cătuși de puțin, fără numai stăpânirea să orînduiască atunci un călugăr la mănăstire ca să pörte numai închipuirea de egumen și să fie și purtător de grijă a se păzi orînduiala bisericiei. i saam receh gpd.—1817.

(Iscălitura gpd., pecetea gpd.)

Vel Logoiet.

(Cod. LXXV, pag. 182. v.)

267. *Cartea arhiereului Sevastis năstavnicul mănăstirei Tismana din sud Gorj.*

Töte facerile de bine ce săvîrșesc Domni și oblăduitorii țerei spre întărirea și ajutorul sfințelor lui Dumneșeu löcașuri, sunt după datoria și evlavia creștinăscă, iar cele ce pricinuesc și deosebit folos și mângăere în partea norodului politicesc, cu atât sunt mai mult vrednice și bine primite lui Dumneșeu și ömenilor. Drept aceea, cu töte că arhiereului Sevastis prin hrisovul răposatului Alexandru Vodă Ipsilant în let 1797 i s'a fost lăsase mănăstirea Dealului, cu făgăduială de neschimbare în viața sa, în care hrisov răzemându-se aș și pus în lucrare cele făgăduite spre folosul acei mănăstiri, iar la let 1807 Iulie în vreme când se afla aici în țără armia rusăscă, luându-i se de sub otcărnuire și mai în urmă găsindu-se la mânile numitului arhiereu adevărit sub iscălituri de obraze vrednice și cinstite pentru petrecerea sa și urmarea celor cu folos care aș făcut acei mănăstiri Dölului, s'aș găsit cu cale de obștea boerilor Divanului și i s'aș dat mănăstirea Tismana pentru năpăstuirea ce i s'aș făcut cu luarea mănăstirei Dölului, iar după venirea Domniei Mele cu oblăduirea acestei pravoslavnice țeri, făcându se Domniei Mele cunoscute acestea, prin jalba ce ne-aș dat, cu dinadinsul am cercetat prin taină și de față, și pliorisindu-ne de tot adevărul, cum și după încredințarea ce ne-aș dat de ipochimenul seiu, nevrënd Domnia Mea a trece cu vederea ticăloșia ce putea aș veni cu lipsirea și otcărnuirea numitei mănăstirei Tismana, am găsit cu cale și prin Domnescul nostru hrisov din let 1814 Noembre 20, și de isnovă i-am dat numita mănăstire în desăvîrșită purtare de grijă, spre a o avea până în sfîrșitul vieții sale, ca într'acesta rezemându-se, să nu-și împuțineze libovul ce firesce are spre adăögirea lucrurilor mănăstiresci, ci mai vîrtos să îngrijăscă pururea cu dorință de a nu se supune sub

datoriilor, această dar bună întocmire vrând Domnia Mea a afla de se păzesce cu deadinsul, prin pitacul Domniei Mele de la 16 ale următorului Decembrie, făcându-se cunoscută dumnelui Vel Logofătul de țera de sus Constantin Bălăceanu spre a se face cercetare de se păzesce în ființa ei, și după scumpă și amăruntă iscodire ce au făcut dumnelui, ne-au dat pliroforie cum că măcar că în diastima vremei din cea de sus arătată întocmire a hrisovului Domniei Mele mănăstirea această Tismana au pățimit de adalâ turci, dar pe lângă toate cele cercate nevoi au găsit făgăduiala arhieriei sale în adevăr și întocmai după voința Domniei Mele, adecă mănăstirea în stare bună, după ctitoricescile testamenturi și cu chinovie de părinți călugări, nesupusă la nici un fel de datorie, care fapte bune și cu gând creștinesc fiind primite înaintea lui Dumnezeu și laudate de oameni, pe cari nu este cu cale a le zăcni cine-vași, iar mai virtos să le adevereze și să le întemeze, pentru aceea dar am chibzuit mai cu dinadinsul să întocmim cele de mai jos arătate ponturi, din care nădăjduim să izvorască mai cu adaos rîvnă pe lângă alte bune fapte ale arhieriei sale, folositoare cu mult din ceea ce pînă acum au curs laude și vrednicii haractirului său în rămășița țărilor sale, adecă sirguința a nu supune mănăstirea la datorii pînă la sfîrșitul său precum nici pînă acum nu au supus'o; podoba și orînduiala ctitoricescilor testamenturi neîncetat pentru neadormita mîngăere a sufletelor acelor reposedați ctitori, și pentru a însăși arhieriei sale cinste în viață și pomenire sufletescă după petrecania sa, și fără de a socoti neșcine că numai pentru al său folos în parte ține mănăstirea această, care ponturi sunt acestea: adecă :

1. Mănăstirea să o aibă după puterea hrisovului Domniei Mele pînă la sfîrșitul vieții sale, și nestrămutat de nimenea.

2. Să dea pe tot anul banii școlilor taleri 650 după întocmirea ce s'au făcut de Domnia Mea acum în următorul let pentru toate mănăstirile țerei la plata banilor școlilor, care este vechiu și canonisit obicei, între care întocmire este și mănăstirea această cu arătata sumă, fără de a se mai scădea sau a se mai adăoga, și osebit să dea și taleri 5.000, care acești taleri 5.000 când se va întimpla (ferescă Dumnezeu) bôla de ciumă în țeră, să aibă a'i da la epistații casei lazareturilor ce'i va orîndui stăpînirea, ca să fie pentru trebuincioșele cheltueli ale spitalurilor, iar în anii ce'i din norocire nu va fi în țeră acest fel de bôla, să dea la cutia milosteniilor ca să se dea în leșile săracilor pentru sufletul acelor reposedați ctitori, fără de a socoti însă vornicia obștirilor că cu luarea acestor bani dobîndesce vre-o cătuși de puțină dicheomă asupra acestei mănăstiri, sau a socoti că este închinată sub această epitropie, ci împotriva să o cunoscă cu totul slobodă, cari bani să aibă a'i da cu analoghie pe fie care lună de la ți-întăiu a lunii lui Ianuar let 1818, iar de alte ori ce fel de dări vor eși peste cele alte mănăstiri această mănăstire să fie cu totul apêrată.

3. Dregerile și moremeturile ce vor fi trebuincioșe atât în mănăstire cât și la acareturile după la moșiile mănăstirei să le facă, cum și toate moșiile și țăile mănăstirei să le caute și să le lucreze după cuviință și buna orînduială precum s'au urmat și pînă acum, cum și zestrea mănăstirei care au primit'o prin catastihul său de perilavi să o aibă întregă și de față și de va fi în puțință să o și sporască, ca să aibă cinste și laudă în viață și

după petrecania sa, iar nu împotriva cu scădere și catigorii de rău iconom care nici odată nu o nădăjduim a lăsa sufletul său întru acea sarcină și categorie, pentru că Domnia Mea nădăjduind dreptului său cuget, nu 'l-am îndatorat la nici un fel de chezășie precum au dat alți egumeni după la alte mănăstiri slobode domnesci ca Tismana.

4. În totă viața egumeniei arhieriei sale socotélă să nu i se ceară.

5. De se va întâmpla, ferescă Dumneșeu, a se face stricăciune în oblăduirea egumeniei sale, i alte pagube mănăstirei său vre-o unui alt acaret al mănăstirei de vre-o năvălire de vrăjmași i de războiu, ori din cutremur sau din foc pricinuit de vrăjmași sau hoși, atunci întâmplătorea primejdie să o facă cunoscută stăpînirei spre a i se da voie să se împrumute să drégă cele stricate la loc, iar când împotriva se va găsi datorii ori cu zapise avlicesci sau prosapiches să se plătescă din perisia sa.

Drept aceea, poruncim Domnia Mea tuturor călugărilor, ómenilor și robilor de la numita mănăstire, să-l cunósceți pe arhierul Sevastis stareș și egumen și de acum înainte în totă viața sa, dându-i supunere și ascultare la cele ce vè va porunci asupra trebilor mănăstiresci, căci ori-carele se va arêta împotrivor, să scie că are voie a i arêta Domniei Mele ca să se pedepsescă, afară din robii mănăstirei cărora în totă vremea după vina lor are a-i certa, aflându-se cu privighere de a nu se răspîndi în țeri străine și dumné-ta Vel Logofete de țera de sus să primesci asemenea contract de la mâna arhieriei sale cu ponturile de mai sus arêtate dat la cancelaria Divanului, care amêndouă aceste aședămînturi și întocmiri pentru egumenatul său la mănăstirea Tismana, să se trecă și în condica Dianului spre a fi știute.—1817 Decembre 29.

(Iscălitura și pecetea gpd.)

Cu tóte că mănăstirea Tismana cu a căreia egumenat sunt năstavnici și însărcinat eu prin luminat hrisov Măriei Sale prea înălțatului domn Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod a o avea pînă la sfirșitul vieței mele pentru multe slujbe și strădanii ce am făcut și eu patriei mele, și cu îndatorire a păzi podóba și orînduiala ctitoricescilor testamenturi, dar și acum prin iscodirea ce au făcut Măria Sa aflând nestrêmutată coprinderea și puterea luminatului hrisov, au chibzuit Măria Sa cele mai cu cale întocmiri vrednice de laudă și pricinuitoare de folos sufletelor ctitorilor și osteneților mele pomenire, care bun cuget al Măriei Sale cunoscându l și eu că 'mi este și mie folositor și pricinuitor de veri-ce odihnă a rămășiței ȕilelor mele prin cele mai jos arêtate ponturi s'au întocmit, adecă:

1. Mănăstirea să o am după puterea hrisovului Măriei Sale pînă la sfirșitul vieței și nestrêmutat de nimenea.

2. Să dau pe tot anul banii școlelor taleri 650 după întocmirea ce s'au făcut de Măria Sa acum în următorul an pentru tóte mănăstirile țerei la plata banilor școlelor care este vechiu și canonicit obicei, între care întocmire este și mănăstirea acésta cu arêtata sumă, fără de a se mai scădea sau a se mai adăoga, și osebit să dau și taleri 5.000, care acești bani taleri 5.000 când se va întâmpla (ferescă Dumneșeu) hólă de ciumă în țeră, să am a-i da la epistași casei lazareturilor ce-i va orîndui stăpînirea, ca să

fie pentru trebuincioșele cheltueli ale spitalurilor, iar în anii cei din noroicare nu va fi în țără acest fel de bolă, să-î dau la cutia milosteniilor, ca să se dea în lefăle săracilor a fi pentru sufletul acelor răposai ctitori, fără de a socoti însă vornicia obștirilor că cu luarea acestor bani dobîndesce vre-o cătu-și de puțiuă dicheomă asupra acestei mănăstiri, seû a socoti că este închinată sub acestă epitropie, ci împotrivă să o cunoscă cu totul slobodă; cari bani să am a-î da cu analoghie pe fieș-care lună de la ți-întăiu a lunei lui Ianuar let 1818, iar de alte ori-ce fel de dări ce vor eși peste cele-lalte mănăstiri, acestă mănăstire, să fie cu totul apărată.

3. Dregerea și meremeturile ce vor fi trebuincioșe atât în mănăstire cât și la acareturile de pe la moșiile mănăstirei să le fac, cum și toate moșiile i viile mănăstirei să le caut și să le îngrijesc după cuviință și bună orînduială precum am urmat și pînă acum, cum și zestrea mănăstirei care am primit'o prin catastihul meu de perilavi să o am întregă și de față și cât va fi puțină să o și sporesc ca să-mi fie spre laudă în viață și după petrecania mea, iar nu împotrivă cu scădere și categorie de rău iconom care nicî odată nu nădăjduesc a-mi lăsa sufletul meu într'acea sarcină și categorie, pentru că Măria Sa prea înălțatul domn, nădăjduind dreptului meu cuget, nu m'aû îndatorat la nicî un fel de chezășie, precum aû dat alți egumeni după la alte mănăstiri slobode domnesci ca mănăstirea acestă Tismana.

4. Totă viața egumeniei mele socotélă să nu dau nimului.

5. De se va întîmpla, ferescă Dumneșeu, a se face stricăciune în ot-cârnuirea egumeniei mele i alte pagube la mănăstire sau vre-uuuî alt acaret al mănăstirei din vre o năvălire de vrăjmași i de războiî ori din cutremur sau din foc pricinuit de vrăjmași sau hoși, atunci întîmplătorea primejdie să o facă cunoscută stăpînirii spre a mi se da voe să mă împrumut ca să dreg cele stricate la loc, iar mănăstirea nicî odată nu sunt volnic a o supune la datorie, nicî cu zapise avlicesci nicî prosapica să nu fiu volnic a mă împrumuta, iar când împotrivă voiî urma ori în viața sau după mörte și se vor găsi vre-o datorie să se plătescă din periasia mea, iar mănăstirea nu are a se îndatora întru nimic. Drept aceea, am dat acest al meu contract la cancelaria Divanului Măriei Sale lui vodă, spre a se păzi ponturile de mai sus arătate întocmai și nestrămutat.—1817 Decembre 29
Sevastis Dionisios.

268. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.*

Prea Sfinția Ta părinte Metropolit, fiind-că în trecutele țile aû venit însciințare la auđul Domniei Mele, că de către protopopiî plășilor s'ar fi urmând, atât în județele de peste Olt, cât și în cele de dincóce, o neorînduială la luarea avaelului, al *bastonului protopopesc*, de acéea cerem de la preaosfinția ta, să ne dai plirotorie în scris: cât ecât era legiuit din vechime a se lua acest avael? de s'aû mai făcut în urmă vre-un adaos, din ce vreme, cu ce poruncă, și cum se urmază acum de către potropopiî luarea acestui avael? tolco pisah gpd. 1818 Mart 9.

Vel Logofët.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXXVII, pag. 72.)

269. *Pitac către episcopul Argeșiū pentru a arăta pliroforie curată, cât au fost mai înainte avaelul bastonului potropopesc și acum cât este.*

Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod.—Iubitorule de Dumneḃeu Sfinția Ta episcópe Argeșiū, fiind-că într'aceste ḃile au venit însciintare la auḃul Domniei Mele, că de către potropopii plășilor s'ar fi urmând o neorînduială la luarea avaelului al bastonului potropopesc, de acea cerem Domnia Mea, de la sfinția ta, să ne dai pliroforie în scris: câte cât era legiuit din vechime a se lua acest avael, de s'au mai făcut în urmă vre-un adaos, din ce vreme. cu ce poruncă, și cum se urméză acum de către potropopi în eparhia Sfinției Tale luarea acestui avael? tolco pisah gpd.—1818 Mart 9.

Asemenea pitac s'au făcut și către episcopul Buzău.

(Cod. LXXXVII, pag. 72.)

270. *Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.*

De vreme ce locul acesta pe care cer jăluitorii ovrei a-și face sinagoga, este bun și drept al lor cumpărat de la mezat și vre-o biserică acolo aprópe nu este, după pliroforia ce ne dau printr'acéstă anafora dumné-lor veliții dvornici i dumné-lui Vel Cămărașul, de acea hotărím și poruncim Domnia Mea, să aibă voie jăluitorii ovrei de a-și face sinagoga pe acel loc, încunjurându-l însă cu zid înalt împrejur după făgăduiala ce au dat înaintea dumné-lor mai sus numiților boeri.—1818 Iunie 7.

Vel Logofăt

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale, ce ni se dă la acéstă alăturată jalbă a locuitorilor ovrei de aici, prin care ḃic, că ne-având vre-o sinagogă aici, după vremi, au cercat multe discolii și pagube; acum de la mezat au cumpărat un loc dosnic lângă Dâmbovița, netrebuincios altora, să facă în față case pentru șederea săracilor și în dos sinagogă, rugând milostivirea Măriei Tale a avea acéstă voie să nu se supere de către cine-vași; am mers și însine la acest loc ce este în mahalaoa Popescului și intrând în cercetare mai întâiu, ne încredințăm dintr'o anafora a stărostiei, care s'au întărit de Măria Ta la trecutul April 10, că locul acesta de la mezat 'l-au cumpărat Gavril Coen și Marcul Arseh ovrei, care este în față stînjenii 12 și palme 6, la mijloc stînjenii 12 și palme 2 și la tund stînjenii 12 și palme 5, iar fundul din fața podului se pogóră din mahalaoa Popescului spre Beilic pînă în Dâmbovița. Acest loc se învecinesce cu Magdalina soția răposatului Iereiū Ergheliū vîndătórea, ce are case între Beilic și între acest loc; peste uliță case próste; vre-o sf. biserică aprópe de acest loc al lor nu este, și peste acestea jăluitorii ovrei s'au făgăduit înaintea noastră, că vor încunjura acest loc cu zid înalt. Decî fiind că la nimeni nu póte aduce supé-

rare facerea sinagogei pe locul lor, ce l-au cumpărat de la sultan-mezat. găsim cu cale, să aibă această voie, iar hotărîrea cea desăvîrșită rămîne a se face de către Măria Ta. Dumitrașco Racoviță Vel Vornic.—1818 Maiu 16. Iordache Slătineanu Vel Vornic, Vel Cămăraș.

(Cod. LXXXIX, pag. 350.)

271. *Pitac către Metropolit pentru a da nizam preoților, ca ce ómenî străinî și săracî vor muri prin mahala sêu prin tîrg să se îngrope cu cheltuială de la cutia acei biserici.*

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.— Preaosfinția Ta părinte Metropolit, fiind-că ne-am însuițat Domnia Mea cum că, mulți din străinî și chiar pămîntenî ce sunt bolnavî și li se întîmplă mórte, după ce mor se aruncă pe ulițe și îi ieau alții de âmbă cu mortul cerînd milostenie, cu cuvînt ca să plătescă la preoți să-l îngrope, a căroră urmare și mijloc soțotind-o domnia Mea de neșătorie, de aceea strașnic poruncim ca îndată după primirea Domnescului nostru pitac, să dai preaosfinția ta poruncă tuturor preoților din mahalale i tîrg, ca de astăđi înainte să aibă îngrijire fieș-care preot, ca câți de acești nemernici se vor întîmpla să móră, în verî-ce mahala, să saie singurî și cu cheltuială de la cutia acei biserici să se îngrope, însă fără de a sta mortul un cés măcar la uliță, fără de a pretenderisi să ia și pentru sinele plată, căci de se va mai găsi morți scoși la uliță sêu aruncați, avem să facem Domnia Mea scumpă cercetare și dovedindu-se din ce mahala va fi acel mort și nu va fi îngrijit preoții de a-l îngropa, precum poruncim, să scie că va fi osîndit să plătescă din casele lor cheltuiala îngropărei și după canónele bisericesci se vor și pedepsi, tolco pisah gpd.—1818 Ianuar 7.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt

(Cod. LXXXVII pag. 58 verso.)

272. *Hrisovul mănăstirei Trisfetitele de la Moldova, de talerî 150, milă din vama Focșanilor cari să-î dea cu pecetluit.*

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlahiscoie.— Urmat'am întru tóte sfintelor și dumneșcescilor scripturî, căci facerile de bine curățesc păcatele și cei milostivi aceia se miluesc. Drept aceea, fiind-că sf. mănăstire ce se chiamă Trisfetitele din orașul Iași, din țera Moldovii, unde se cinstește și se prăznuiesc cei dintru sfinți părinții noștrii mari arhieriei și dascăli ai lumii Vasile cel Mare, Grigorie Bogoslovul și Ión Zlataust, la care sf. mănăstire se află și móștele prea cuviosei maicei noastre Paraschivei, dând tămăduire necontentit la cei neputincioși, care sf. mănăstire este făcută dintru început de răposatul Domnia Sa Vasile Voevod și după ce o au săvîrșit și o au înfrumusețat, după cum se vede, au închinat'o la tóte sfințele mănăstirii de la sfîntul munte al Anatolului, de unde și după

vremi se orînduesc năstavnici și purtători de grijă acestei sfinte case. Deci miluindu-ne Dumneșeu și pe noi cu domnia acestei pravoslavnice țeri românesce și aflând Domnia Mea de tămăduirile ce se fac necontentit la cei ce vin cu credință către moștele cele izbăvitoare și făcătoare de minuni, ce se află într'acest sfînt locaș, și vedînd Domnia Mea și hrisóvele celor mai dinainte rîposați frați domni, prin care orînduesc să ieă această sf. mănăstire la luna lui Septembrie întăiu de la vama Focșanilor cêră oca 200 și în toți anii să vie trimisul de la această sf. mănăstire, aici la domnie și cu pecetluit domnesc să i se dea pentru această sumă de cêră bani, adică de oca po bani 90, care face taleri 150 și cu acești bani vor cumpêra părinții de asolo cêră pentru trêba sf. mănăstirii, care această milă după ce ne-a învrednicit și pe noi Domnul Dumneșeu cu oblăduirea acestei pravoslavnice țeri românesce, am bine-voit Domnia Mea de am înnoit'o ca să aibă în toți anii a veni trimisul de la această sf. mănăstire aici la Domnia Mea și cu pecetluitul Domniei Mele, sa i se dea acești bani taleri 150 de la visteria Domniei Mele cu cari bani să cumpere părinții de acolo cêră pentru trêbă sf. mănăstirii și pentru cinstea și luminarea sf. moște și pentru pomenirea Domniei Mele, și a părinților Domniei Mele. Rugăm și pe alți frați întru Christos domni, cari după vremi se vor învrednici a fi domni și stăpânitori țeri acesteia să înnoiască și să întărescă mila acesta și cu hrisóvele Domniilor Sale, ca să le fie prea sfîntii Ierarhi și prea cuviósa maica noastră Paraschiva de ajutor și de paza Domniilor Sale și să fie și lor și nouă vecinică pomenire; și am adevêrit hrisovul acesta cu însăși domnesca noastră iscălitură și pecete i cu credința prea iubiților Domniei Mele fi: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și dumnê-lor cinstiți și credincioși boeri veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Isaac Rallet Vel Ban, pan Gheorghe Arghiropol Vel Spătar, pan Barbu Văcărescu Vel Vistier, pan Dumitrașco Racoviță Vel Vornic de țera de sus, pan Constantin Bălăceanu, Vel Logofêt de țera de sus, pan Iordache Slătineanu Vel Vornic de țera de jos, pan Alexandru Mavrocordat Vel Postelnic, pan Constantin Dudescu Vel Vornic al treilea, pan Petracho Ritoridis Vel Logofêt al străinelor pricinii, pan Gheorghe Ralea Vel Logofêt de obiceiuri, pan Ión Știrbeiu Vel Vornic al obștirilor, pan Alexandru Ghica Vel Logofêt de țera de jos, pan Dumitrache Hrisoscoleu Vel Vornic de politie și Ispravnic, pan Constantin Bălăcenu Vel Logofêt de țera de sus, și s'a scris hrisovul acesta întru al șeselea an dintru întăia Domnie a Domniei Mele aici în orașul Scaunului Domniei Mele Bucouresce, la anii de la nascerea Domnului Dumneșeu și mântuitorului nostru Iisus Christos 1818 Maiu 4, de Nicolae Logofêt de Divan.

(Iscălitura și pecetea gpd.)

Constantin Bălăcenu Vel Logofêt prociteh.

(Cod. LXXVII, fila 324.)

Notă.—Mai urmêză și alte anexe în volumul de anexe. Din eróre-s'au pus aci chiar și aceste 272 de documente, în timpul bólei de care am pătimit în 1897.

V. A. URECHIĂ.

CAP. IV.

Școala și cultura publică sub Caragea.

Una din primele lucrări a lui Caragea îndată după sosire la București fu de a însărcina pe biv Vel Vornic Grigorie Brâncoveanu și pe biv Vel Căminar Nestor ca să tocmescă și să cerceteze socotelile cutiei școlilor de venit și cheltuiala lor și să propună planul de reorganizare a școlilor. La 1 Decembrie 1812 noul Domnitor, în interesul cercetărilor ordonate lui Grigorie Brâncoveanu, dă următorul pitac:

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar.

Fiind-că prin osebit pitac am orînduit Domnia Mea pe D-lui cinstit și credincios boerul Domniei Mele biv Vel Vornicul Grigorie Brâncoveanu, ca să teorisescă și să cerceteze socotelile cutiei școlilor de venit și cheltuiala lor și, spre a săvîrși această cercetare cu bună orînduială și cu deslușire, este trebuință de a se vedea de D-lui numitul boer toate chisovele și sineturile vechi și noue câte sunt coprindețore de adaosul veniturilor ce s'au făcut după vreme, și toate socotelile și condicile câte privesc la întocmirea școlilor domnesci și vor avea cuprindere pentru orînduiala didascalilor și a ucenicilor și pentru dreptățile fieș-căruia și pentru întocmirea veniturilor școlilor; de aceea poruncim Domnia Mea, vechilule al vătășiei de păhărnice, ca îndată după primirea acestui domnesc al nostru pitac, pe de o parte să aducă înaintea D-lui orînduitului boer pre sameșul vorniciei obștirilor și pre Nicolae logofătul Metropoliei, împreună cu toate chisovele, sineturile și socotelile ce s'au ținut mai sus, iar pe de altă parte să facă de scire și D-lui biv Vel Căminar Nestor, de a merge la orînduială și să fie cu D-lui biv Vel Vornicul Brâncoveanu împreună cercetător al acestor socoteli, cu urmare întocmai după cuprinderea osebitului pitac al Domniei Mele, ce s'au dat către D-lui Vornicu pentru această pricină.— 1812 Decembrie 1. (1)

La 13 Decembrie 1812, asupra anaforelei scrisă în limba greacă, Ioan Caragea reînnoește chisovul dat de Al. Ipsilant, cât privește așezarea veniturilor și iraturilor școlilor, iar în ceea ce privește organizarea lor, «buna orînduială a dascălilor și ucenicilor», și pentru mai multă întregime a școlilor ca pentru un lucru obștiei trebuitor și folositor, se va da cuviincioasa poruncă a Domnitorului. (2)

(1) Cod. LXXIV, pag. 3 v.

(2) *Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.*

Cât pentru iratul școlilor domnesci, ce Ni se arată printr'această anaforă că s'au întocmit prin chisovul Frăției Sale răposatului luminatului Domn

Câte-va zile după ce Ioan Caragea regulează cercetarea socotelilor cutiei școlilor, el înființează o nouă epitropie a școlii superioare din Craiova cu următorul pitac:

În Ioan Caragea Voevod.

Cinstit i credincios boerule al Domniei Mele D-ta biv Vel Bane Gheorghe Afghiropole, Caimacamule al Craiovei, i D-vostre boerilor ai divanului Nostru de acolo, fiind-că aici în Domnescul Nostru oraș al Craiovei se află sistisită școlă elinescă pentru învățatura și folosul acelor ce rivnesc de a dobândi rodurile învățaturii, precum și dohtor pentru căutarea obștiei orașului, și amîndouă aceste faceri de bine întocmite cu orînduite iraturi ale lor, care vă sunt sciute; de aceea vă însărcinăm Domnia Mea cu epitropia acestora și poruncim să îngrijiți cu totă sîlința de a se păzi orînduiala lor întru întregimea sa și a se arătă în faptă roduri plăcute, fără de a se primi de către D-vostre cea mai mică catahrisis. Tolco pisah — 1812 Decembre 15.

(Cod. LXXIV, fila 7).

Asupra acestei epitropii va reveni în curînd Domnitorul, dându-i altă întocmire, de care mai departe ne vom ocupa.

În ultimele zile ale anului 1812 Grigorie Brâncoveanu și Nestor supun lui Ioan Caragea, prin anafora în limba greacă, planul reorganizării școlilor din țară. Domnitorul aprobă acest plan întocmai după cuprinsul anaforalei la 1 Ianuarie 1813, cu următoarea rezoluțiune:

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.

Cinstiților și credincioși boerilor ai Domniei Mele D-ta vel Vistier Grigorie Brâncovene și D-ta biv Vel Căminare Nistore, am vădut Domnia

Alexandru Ipsilant Voevod, întărim și Domnia Mea a se urma și de acum înainte fără cătușă de puțină scădere; iar pentru întocmirea ce se cuvine a se face pentru buna orînduială a dascălilor i ucenicilor și pentru mai multă întregime a școlii, ca pentru un lucru obștiei trebuincios și folositor, după arătarea ce Ni se face prin osebită anafora de către D-lor orînduiții boeri, se va da cuviincioasa poruncă a Domniei Mele.—1812 Decembre 13.

(Pecetea gpd.)

Anaforoa e scrisă grecesce și, de la un loc, adică de la finele acestei pagine 14, lipsește și lipsesc și filele din condică până la pagina 31.

(Cod. LXXIII, fila 14).

Mea arătarea ce Ne faceți printr'această anaforă, care și priimită fiindu-Ne o întărim întru toate, ca întocmai să se urmeze, și pentru ca să se păzescă cu bună orînduială această întocmire și școla să-și aibă tot-deauna întregimea sa, spre a nasce roduri plăcute și folositoare, iarăși pre d-văstră vă orînduim și epitropi i purtători de grijă a veniturilor și cheltuelilor școlei, priveghiând tot-deauna pentru cele ce privesce spre folosul și întregimea sa și pentru a didascalilor i a ucenicilor și a dohtorului școlei - bună întocmire și orînduială, după mijlocul ce se arată într'această anaforă a d-văstre.—1813 Ianuarie 1.

(Pecetea gpd.) (1)

Vel Logofăt.

Acastă nouă organizare a învățămîntului nu va dăinui totuși decât până în Septembrie 1814, cum mai departe vom vedé.

Prima necesitate de satisfăcut, ca să se pôtă aduce la îndeplinire organizațiunea școlilor după anafora de mai sus, eră adunarea de fonduri în cutia școlilor. (2) De aceea, a doua și după aprobarea dată anaforalei boe-

(1) Cod. LXXIII, pag. 49. (Veți anafora de în anexe.)

(2) Lipsa cassei școlilor de bani se pôte constată și din actul următor:

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.

Cât pentru banii ce sunt datorî mahalagiîi de lângă acest pod după analoghia sumei stînjînilor fieș-căruia, poruncim d-tale Vel Spătare să-î împlinescă negreșit, fără de altă prelungire; iar pentru taleri 615 ce se analoghisesc în partea școlei, fiind-că astă una dată cutia școlei se află în prôstă stare și nu are mijloc a-î plăti, să arêți d-ta la epitropia obștirilor această poruncă a Domniei Mele, ca să se plătescă de la cutia milosteniilor, și atât aceștia, cât și cei ce se vor împlini de la mahalagiî să se dea jăluitorilor locuitorî, ce au făcut acel pod, ca să nu ședă aici în cheltuială, fiind îndestulă vreme de când se prelungesc. — 1813 Februarie 24.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXIII, pag. 224.)

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Înălțimii Tale, ce s'au dat prin întărire la anafora de departamentului Spătăriei, din alăturata jalbă, cuprîndetore porunca fiind, ca toți locuitorî, atât de pe o margine de pod cât și după alta, să se apuce a plăti fieșcarele analoghia ce-l va ajunge, orînduindu-se stegarul cel mare spătăresc a împlini de la mahalagiî datoria lor cu analoghie, unîi din mahalagiî se împotrivesc a nu plăti, la cari nu în puține rînduri s'au dus stegarul de le-au făcut cerere; deosebit de acei mahalagiî, este și școla

rilor Brâncoveanu și Nestor, Caragea mai aprobă, la 2 Ianuarie 1813, altă anaforă, prin care se cisluesce asupra mănăstirilor baniș și școlilor și se ordonă Metropolitului împlinirea sumelor datorite de fie-care mănăstire. (1)

Căminarul Nestor rămâne mai cu deosebire însărcinat cu direcțiunea școlilor. Asupra propunerii lui Grigorie Brâncoveanu din 11 Ianuarie 1813, Caragea ordonă Metropolitului și Episcopilor, ca, pe viitor, toți baniș adunați de pe la mănăstiri să se trimită pe numele Căminarului Nestor. (2)

gospod a plăti 615, partea analoghiei sale, care fiind fost metoh al Sfinței Metropolii, s'au dus stegarul la Prea Sfinția Sa Părintele Metropolitul și: făcând cerere, i au dat răspuns, că acel metoh s'au hărăzit Obștirilor zestre, sub îngrijirea gpd. Deci cât pentru acei mahalagii ce nu vor să plătescă, se va da strașnică luminată porunca Înălțimii Tale a plăti ceea ce sunt datorii, fără de altă pricinuire; iar pentru școlă, fiind pe sema obștirii, vei hotărî Înălțimea Ta de unde este să se plătească mai sus arătații baniș, ori din venitul școlei, de unde se dau și lefile dascălilor, se de la venitul cutiei obștirilor, se de la Sfînta Metropolie, de unde s'au dat și cei-alți taleri 600 pentru acest pod? căci jăluitoarii sunt de afară și destulă vreme este de când stați aici în cheltuială, făcând strigări peste strigări, de care nu lipsi judecata a încunoscință Înălțimii Tale. — 1813 Februarie 17.

Vel Spătar.

(1) *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.*

Prea sfinția ta părinte Metropolit, trebuința acestor baniș ce s'au cisluit pe mănăstiri fiind grabnică, precum și însuși preasfinția Ta arăți printr'această anaforă, nu rămâne mijloc de adăstare se de vre-un soroc pentru împlinirea lor, ci poruncim Domnia Mea, să se împlinescă fără de zăbavă. -- 1813 Ianuarie 2.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet.

(Cod. LXXIII, pag. 53.)

(2) *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.*

Prea Sfinția Ta Părinte Metropolit și Sfinției Vostre iubitorilor de Dumnezeu Episcopii, cererea ce face printr'această anaforă D-lui cinstit și credincios boerul Dorniei Mele Vel Vistier Grigorie Brâncoveanu fiind primită și cuviincioasă, poruncim Domnia Mea, ca baniș iratului școlilor, ce se strîng din madelele de mai jos arătate, să-și facă teslim de acum înainte la D-lui Căminaru Nestor, ca să urmeze după întocmirea ce s'au făcut de Domnia Mea pentru orînduiala școlilor. — 1813 Ianuarie 13.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet.

(Cod. LXXIII, fila 73.)

Greutatea incassării dărilor scolastice de pe la mănăstiri, în 1814, se constată din diverse acte. Metropolia, la Februarie 1814, încă nu plătitese taleri 8446, rămășiță datorită din 1813, sub pretext că din această sumă este a se scăde 5.000 taleri simbriile dascălilor din eparchii. (1)

Prea Înălțate Dómne,

Fiind-că din luminată porunca Măriei Tale sunt orînduit nazir asupra școlilor domnesci de aici, dimpreună cu D-lui Căminaru Nestor, ca să îngrijim pentru buna orînduială și întocmirea cea cuviinciosă a școlilor și pentru plata lefilor dascalilor și odihna ucenicilor și altele câte urmază în trebuința acestor școle, și fiind-că cu totă această îngrijire a școlilor este însărcinat D-lui Căminaru Nestor și D-lui are să primescă și toți banii din iratul școlilor și să răspundă lefile cele întocmite pentru dascăli și cei-l-alți orînduiți, fiind catastih curat de primiri și datorii, să fie luminată porunca Măriei Tale către Prea Sfinția Sa Părintele Metropolit și către iubitorii de Dumneșeu Părinți Episcopi, ca toți banii iratului școlilor, care se strînge de la preoți, diaconi și mănăstiri, să aibă a-i face teslim la D-lui Căminaru Nestor, ca și D-lui să urmeze cu răspunderea lefilor în vreme, după întocmirea ce este făcută, care tot-deauna se va orîndui prin scirea și povățuirea Mea.— 1813 Ianuarie 11.

Grigorie Brâncoveanu.

(1) *Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.*

Poruncim d-tale Vel Logofete de Țera-de-sus să împlinescă negreșit de la Sfînta Metropolie banii ce este datore la cutia milosteniilor din iraturile școlilor, după osebită poruncă a Domniei Mele ce este dată.— 1814 Februarie 23.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet.

(Cod. LXXVI, pag. 838).

Prea Înălțate Dómne,

Arătăm Înălțimei Tale, pentru taleri 8446, ce sunt rămășiță la Sfînta Metropolie din banii școlilor șfertului Sfîntul Gheorghe ot lét 1813, că nu i plătesce, cerënd a se scăde dintr'înși cu peste taleri 5.000, simbriile dascălilor de prin eparchii, pentru care acesta este dată întărirea Măriei Tale la anafora noastră încă de la Maiu al anului trecut, ca dascălilor și dohtorilor de prin eparchii să li se plătescă chiar din venitul eparchiilor Preaosfințiilor Sale, iar să nu-i seadă din banii școlilor de aici, de care și în zilele trecute s'au mai făcut arătare Înălțimii Tale, cu anafora, prin d-lui Vel Vornicul al Obștirilor, poruncindu-se vătafului de visterie, ca negreșit să împlinescă această rămășiță de taleri 8446, și au dat răspuns că nu pôte face împlinire de la Sfînta Metropolie; ci fiind-că dascăli își cer lefile pe

În primele zile din anul 1813, Căminarul Nestor și colegul său Grigorie Brântoveanu dobândesc de la Ioan Caragea un chrisov deosebit, relativ la școlile din Craiova și în deosebi referitor la fundațiunea Obedeanu.

Iată chrisovul în cestiune:

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.

Fiind-că întemeierea școlilor de învățatură este în adevăr cea dintâi pricină folositoare unei patrii, pentru că învățătura împodobesce pre omeni cu înțelepciunea, cu cuvîntul, cu luminarea credinței și a cunoștinței de Dumnezeu, de aceea dar, fiind-că după cum aici lângă scaunul Domniei Mele București, așa și politia Noastră ot Craiova, voim Domnia Mea a avé mijlocul înlesnirii de învățatură, atât fiii D-lor boerilor Noștri, cât și alți din scăpătate obraze, câți au rîvnă și iubese învățătura, cari sunt departați de școlile de aici. Cercetat-am dar Domnia Mea ce orînduială au fost mai înainte pentru acesta? și din chrisovul d sale Constantin Vodă Ipsilant, ce-l vedum din condica Divanului, cu lét 1803 Octombrie 17, Ne-am adevărit că mănăstirea ce se numesce a Obedeanelui în Craiova, a fost loc orînduit pentru școla obștirii de învățatură, care mănăstire după otitoricescile orîndueli fiind slobodă spre a se chivernisi de epitropi și a se face din veniturile ei ajutor la lucruri de obștie ale politiei trebuincios, de suflet folositor, s'au fost făcut într'insa două decî odăi pentru șederea unui dascăl dintâi și al doilea i două-decî ucenici i a unui doctor al politiei și a slugilor mănăstiresci, și să se iconomisescă numita mănăstire de epitropii pămîntenii pre cari Divanul Craiovei l'au ales, fără a se amestecă nêmul otitoresc. Ei epitropii să-și dea socotelă de veniturile i cheltuelile mănăstirii pe tot anul la D-lui Caimacamul i la cei-l-alți epitropi mari, fiind față și din nêmul otitorilor. Iar școla a avut această întocmire de venit orînduit, adecă taleri 2 240 pe an de la rutiă banilor școlilor, taleri 400 din vama Craiovei, peste banii Cămării, i taleri 300 din venitul mănăstirii Obedeanelui, i taleri 150 de la epitropia Rîmnicului și taleri 150 dela D-lui Caimacamul Craiovei, din care această sumă de taleri 3.240 eră orînduit dascălului celui

lunile trecute și când nu se va împlini rămășița acesta nu este de unde să li se plătescă dreptul, să fie strașnică luminată porunca Măriei Tale, cu orî-ce mijloc se va socoti de către Înălțimea Ta, oă vătaful de vistierie nu pôte nici de cum a împlini, ca să împlinescă negreșit această rămășiță de bani de la Sfînta Metropolie, după luminată întărirea Măriei Tale, ce s'au dat la anafora d-lui Vel Vornicului al Obștirilor și să i facă teslim la Epitropie, spre împlinirea mai sus numitelor trebuințe, că de nu se vor împlini atât aceștia cât și alții, cari cu deosebite anaforale am arêtat Măriei Tale și vom mai arêta, nu se pôte să se dea lefile, bietelor sărace, că va rămâne multe neluate lefi, după cum în anul trecut s'au urmat; și cum va fi bună hotărîrea Măriei Tale.— 1814 Februarie 19.

Rădu Goleșcu Vel Ban. Barbu Văcărescu Vel Vornic. Vel Logofăt.

dintâi, taleri 1.200 eu mîncarea sa, dascălului al doilea taleri 500, i la 12 ucenici taleri 1.000 pentru mîncarea i îmbrăcămîntea lor; iar cei-l-aiți 8 ucenici pînă la No. de 20, își aveă învățatura numai fără de plată de la această șoolă; i taleri 120 la un epistat, i taleri 120 pentru un dascăl românesc al Craiovei; iar Domnia Mea pentru mai mult folos al învățaturii am mai adăogat la irat, peste cele ce se arată mai sus că a avut pînă acum, taleri 150 precum de la Polcovnicii i al 2-lea Armaș și trete Logofet al Divanului de acolo de la Craiova, cum și taleri 300 din iratul podurilor, care se face totă suma veniturilor pe un an taleri 3690, din cari orînduim; taleri 1.750 pe an dascălului celui mare, i taleri 600 dascălului al 2-lea, i taleri 240 la 2 dascăli românesoi, i taleri 800 la 10 feciori de boeri scăpătați, de om câte taleri 80, cari să-și aibă mîncarea și ajutorul la îmbrăcămînte dintr'această lésă, i taleri 3.000 la 5 dascăli români din 5 județe, de unul po taleri 60 pe an, ca să și aibă și cei depărtați din Craiova aprôpe câte un dascăl. Cu care această îndestulată lésă ce orînduim Domnia Mea mulțămindu-se dascălii, să se-orînduiască întru învățatura și procopsala ucenicilor, ca să iea din silința și osîrdia lor un rod de învățatură și de folos cunoscut. Pentru care orînduim Domnia Mea epitropi pre Sfinția Sa iubitor de Dumnegeu Episcopul Rîmnicului, pre D-lui Caimacamul Craiovei și pre D-lor boerii Divanului, și D lor să orînduiască al doilea epitropi pre cei ce vor găsi cu cale, cari aoesți al doilea epitropi, ca unii ce sunt încărcăți cu veniturile i cheltuelile, să fie neschimbați pe cât se vor purtă bine și să fie datorii epitropi și cei al 2-lea ca să paradosescă șocotela la epitropiul celui mari, fiind la șocoteli al Post. Constantin Otetelesanu, ca unul ce soția sa se trage din ctitorii mănăstirii Obedianului, și cu acest mijloc în totă vremea să porțe grijă și să se iea aminte de a și avé mila, bună orînduiala ei, cum și mănăstirea a se află în starea și buna chivernisélă a ei, ca unul ce este și sufletese și folositor de obște; și mai întâi acum la așezarea școlei să facă alegerea cu scumpătate de dascăli procopsiți, cu mintea învățaturii desăvîrșite, cu ipolipsis și vrednicii, iar nu fie cum, să se orînduiască vre-unul fără învățatură, ori pentru chivernisélă sau pentru vre-un hatir, ci Sfinția Sa Episcopul și cu D-lor boerii ce sunt epitropi, să aibă totă îngrijirea de a nu intră adecă la numărul acestor 10 ucenici ori vre-unii ce au stare și putere de hrană și îmbrăcămîntea lor, ori vre-unii din cei ce se număr ca să iea lésă și să aibă hrana și îmbrăcămîntea lor, ori caută a intră la No. acesta, fără de avea scopos de învățatură și de procopsélă, și cu dreptă chibzuire să facă alegere și orînduială de a intră câți cu adevărat sunt cu cuviință, săraci, fără de putere și iubesc învățatura. Cari intrând în orînduiala lor la șoolă, când peste un an și peste doi ani se va vedé că nu au nici o silință de învățatură și de procopsélă și se va cunósce că numai pentru interesul lor de îmbrăcămînte și de mîncare au intrat la șoolă, fără de a nu se arată cu nici un rod de procopsélă, să se isgonescă și să se pue alții, cari iubesc în adevăr învățatura. Așisderea dicem că epitropi, iconomi ce se vor orîndui prin alegerea Sf. Sale Episcopului i a D-lor boerii epitropi la numita mănăstire, făcend zapt tôte ale mănăstirii cu catastih, dând și șocotélă pe tot anul la epitropiul mari ce-l orînduim, din venitul mănăstirii, ce va prisosi peste acei taleri 300 al școlei, să se facă cheltuiala bisericeii, meremetul școlei, ce va trebui după vremei, și a celor împrejurimi, din cari venituri să a-și luă numiții economi de-

ciuală, precum au fost întocmită, și ce va prisosi din venituri pe tot anul, peste cheltuețele ce am dis, să se păstreze cu bună socotelă, pentru vre-o altă trebuință de ajutor. Să fie și trei preoți și un diacon ai bisericei, scutiți de dăjdiile preoțesci, cum și drepte bucatele bisericei de vinăriciuri, dijmărit, oerit și de vamă; să fie scutiți și aperați să fie și lude 16 scutelnic, însă 10 ce i-au avut școlă prin chrisove și 6 ce s-au adăogat de Domnia Mea acum, ca să fie pentru adusul lemnelor de foc la școlă și de alte trebuințe. Decă, pentru ca să fie bine păzită atât această orînduială a școlei, ce am întocmit-o Domnia Mea, cu a se da adecă orînduială lefilor neștrămutat acum și tot-deauna, cât și a mănăstirii întocmire și a economiei orînduială să se păzescă precum se arată mai sus, am bine-voit Domnia Mea de am întărit-o acesta prin chrisovul Domniei Mele, adevărit cu însăși domnăscă Noastră iscălitură și pecete, i cu credința prea iubiților Domniei Mele fii: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și D-lor cinstiți și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Vistier, pan Radu Golescu Vel Ban, pan Isac Ralet Vel Dvornic de Țera-de-sus, pan Barbu Văcărescu Vel Dvornic de Țera-de-jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Dvornic al treilea, pan Istrate Kretzulescu Vel Dvornic al patrulea, pan Grigorie Băleanul Vel Logofăt de Țera de-sus, pan Iordache Slătineanu Vel Logofăt de Țera-de-jos, pan Costache Suțu Vel Spătar, pan Grigorie Ralet Vel Hatman, pan Michaiu Manu Vel Dvornic de politie, pan Costache Vlahuț Vel Postelnic, pan Atanasie Christopulo Vel Logofăt al străinilor pricină, pan Nestor Vel Clucer, și ispravnic pan Grigorie Băleanul Vel Logofăt de Țera-de-sus. Și s'a scris chrisovul acesta la întâiul an dintră întâia domnie a Domniei Mele, aicea în orașul scaunul Domniei Mele Bucuresci, la anii de la nascerea Domnului Dumneșeu și mântuitorului nostru Isus Christos 1813, de Nicolae Logofăt de Divan.

Asupra acestei anaforale Domnitorul pune rezoluțiunea:

Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlachscoe.

D-ta Vel Logofete de Țera-de-sus, de vreme ce acești taleri 2.240 s'au propriu pentru școlă Craiovei din iraturile cutiei în puterea chrisovului Domniei Mele, ce s'au dat pentru orînduială acei școle, și fiind-că chrisovul este în urma hotărîrii ce am dat Domnia Mea la anafora, D-lor orînduiților boeri de a se plăti lefile dascălilor și ale doctorilor de prin eparchii din iraturile eparchiilor, precum Ne-am pliroforisit Domnia Mea din condica Divanului, are dar a se urmă cuprinderea și orînduială chrisovului, și bine s'au propriu acești taleri 2.240 pe sēma școlelor ot Craiova din banii cutiei. — 1814 Martie 16.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXX pag. 10.)

Din 6 Martie 1813 avem de la Ioan Caragea un alt chrisov cu referință la școlă româno-slavonă de la Sf. Gheorghe. Domnitorul constată, că la

acastă școlă sunt veniți ucenici și din țări străine și că această școlă «este foarte trebuincioasă la totă obștea acestei țări.» Se mai constată, că la această școlă funcționează vestitul dascăl Chiriță (scriitorul chrisoveilor domnesci) și un «ipodidascăl» al său. Acestor învățători Domnitorul le acordă scutiri și privilegii diverse. (1)

(1) *Cartea școlii slovenesci ot Sf. Gheorghe de aici din Bucuresci.*

De vreme ce școla slovenescă, ce este așezată aici în orașul Domniei Mele Bucuresci, la Sfântul Gheorghe cel vechiu, care este de învățatura cărții slovenesci, unde nu numai din copiii pămîntenilor se află la această școlă, ci și alți străini dintr'alte țări sunt veniți, care școlă este foarte trebuincioasă la totă obștea acestei țări pentru învățatură, fiind metahirisit tot norodul cu această învățatură la toate trebuințele, spre a cărora dare de învățatură de vechii și bătrânii răposați Domni sunt orînduiți cu plată domnescă și dascăli, ca să se afle în totă vremea să învețe copii, la care școlă se află Chiriță dascălul slovenesc cu un ipodidascăl al său, cari fiind pămîntenii, socotitu le-am Domnia Mea trebuința ce ar avea și nu i-am lăsat să fie de tot lipsiți, a nu fi atinși de oreș-ce milii domnesci, mai virtos ca, fiind în liniște, pururea să fie cu mintea slobodă și să potă pune totă nevoința a se sîrgui și a stă napristan spre învățatura și procopsela copiilor școlășnicii și pentru străini și pentru pămîntenii, a cărora dar nevoință și strădanie nu le-am trecut nici Domnia Mea cu vederea, ci printr'acastă carte a Domniei Mele hotărîm: ca ei și totă casa lor în totă vremea să fie apărată de tot felul de dăjdi, de nimic nici odinioră val și supărare să nu aibă; așijderea și drepte bucatele lor încă să fie scutite și nedajnice: stupii și rîmătorii de dijmărit și vinul de vinăriciu și să ție și câte o pivniță aici în Bucuresci apărată de fumărit, de cămînărit, de vamă, de vin domnesc i agiesc, de ortul vătăfului de cărciumarii și de toate ori-ce alte angariii vor eși pe pivnițe, ori în credință de va fi vinăriciul, ori dijmăritul său dările pivniților, ori de se vor vinde, sau măcar vre-o dată de s'ar întimplă ca să plătescă și cei ce vor avea cărți și chrisove domnesci, iar mai sus numiții dascălii nici atunci să nu dea, ci tot-deauna să fie scutiți; asemenea pentru ajutorul casei lor să aibă și lude 5 străini scutiți și apărați de tot felul de dăjdi și orîndueli ce vor eși pe cei-lalți scutelnici de la Vistieria Domniei Mele peste an în țeră, de nici unele nici un val și supărare să nu aibă; cum și la vremea oeritului să aibă a scuti o una sută cincideci; încă să aibă pe tot anul a lua numitul dascăl cu ipodidascălul său 2.000 oca sare de la ocna Slănicului, sud Saac; deosebit să fie casa numitului dascăl apărată de ori-ce mosafiri și de toate alte beilicuri, ori vel portar ar fi, sau alt din boeri și slujbași, de către nimenea supărare să nu aibă; pentru care poruncim Domnia Mea și d-vostre ispravnicilor i d-vostre boeri sau slugi, de toate câte scrie mai sus să aveți a vă feri și nimenea întru nimic val său supărare să nu le facă, pentru că dascălii de la numita școlă pururea au avut aceste milii și de mai înainte de la alți frați pravoslavnicii Domni, ce au stătat oblăduitori creștinescii aceștia țări, precum

Existența orfanotropiei în Bucuresoi se constată din chrisovul lui Ioan Caragea de la 30 Martie 1813, prin care întăresce din nou chrisovul lui Hangerliul Voevod din 1798, dispunând, ca veniturile mănăstirii Strehaia să se verse în cutia școlilor, spre a servi la întreținerea șisei orfanotrofii. (1)

Ne-am adevărit Domnia Mea din chrisóvele i cărțile Domniilor Sale, ce se vedură de Noi; deși și Domnia Mea întărim și înnoim printr'acéstă carte a Domniei Mele, ca să se păzescă acéstă milă neclintită și nestrămutată; i saam recoh gpd. — 1813 Martie 6.

(Cod. LXXVII, fila 55.)

(1) *Chrisov pentru mănăstirea Strehaia a fi la orfanotrofia.*

Cutia milosteniilor, fiind întocmită într'adins pentru faceri de bine, se asénenă întocmai ca o jicniță de făină și vas de unt-de-lemn, din carele cei săraci, sërmanii și văduve își mângâie flămânđirea, de a nu-și da sufletul ca acea văduvă din vremea proorocului Ilie Tesviteanul; după acéstă dar asemănare bună și lui Dumneđeú plăcută faptă au săvîrșit réposatul Constantin Vodă Hangearliul, în lét 1798, prin chrisovul Domniei Sale, abătând întru acest rîu (din care se adapă viile și țarinele săracilor) curgerea veniturilor mănăstirii Strehaia din sud Mehedinți, care acéstă bună întocmire măcar deși n'au întărit-o în scris cei din urma Domniei Sale frați luminați Domni, vedénd-o însă urmându-se fără oātuși de puțină strămutare și priimind urmarea ei în vremea domniilor Luminățiilor Sale, acea primire este chiar întărire săvîrșită mai mult prin fapte decât prin cuvinte; iar la trecuta schimbare acei de aici oblăduiri desputernicindu-se și acéstă bună întocmire ca și altele, au catandisit ca veniturile acestui sfînt lăcaș să curgă și să se adune în punga numai a unui om, parte preotescă, în loc să se mângâie cu acéstă mulți săraci la nevoile lor. Acestea făcendu-Ni-se cunoscuté prin anafora de către D-lui cinstit și credincios boerul Domniei Mele biv Vel Vistierul Ioan Moscu, epistatul Epitropiei cutiei Obștirilor, n'am găsit cu ouviință a suferi de a se urmă mai mult acest catahrisis și mai ales nefiind închinată acéstă mănăstire la vre-un alt sfînt lăcaș, ca din evlavia aceluia să fie popriți a o dezghină de acolo, de aceea printr'acést cinstit al Nostru chrisov întărim aceeași întocmire și hotărîm a fi mănăstirea Strehaia și de acum înainte așerosită la cutia orfanotrofiei și tóte veniturile ei să se adune și să se iea pe séma cutiei obștirilor, ca în loc de a se folosi dintr'aceste venituri numai unul, precum s'au urmat până acum, să se folosescă mulți, și aceștia săraci, sërmanii și văduve. Rugăm dar și pre cei din urma noastră luminați frați Domni, cari se vor învrednici a oblădui acéstă creștinescă țără, să bine-voiască a întări prin chrisóvele Domniilor Sale acéstă de suflet folositoare bună întocmire, ca și ale D-Sale bune întocmiri și faceri de bine să fie de alții întărite și în sémă ținute; adevărind chrisovul acesta cu însăși domnésca Noastră iscălitură și pecete și cu cređința prea iubiiților Domniei Mele fili: Gheorghe Caragea Voevod, Con-

In Maiu 1813 Caragea sporesce léfa dascăliilor români de la școla Sf. Gheorghe. (1)

stantin Caragea Voevod, martori fiind și D-lor cinstiți și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Ban, pan Radu Golescu Vel Vornic de Țera-de-sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofet de Țera-de-sus, pan Radu Slătineanu Vel Vornic de Țera-de-jos, pan Dumitrașco Racovița Vel Vornic al treilea, pan Istrate Kretzulescu Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu Vel Logofet de Țera-de-jos, pan Constantin Suțu Vel Hatman, pan Michalache Manu Vel Vornic za politie, pan Michalache Suțu Vel Spătar, pan Constantin Vlașuț Vel Postelnic, pan Athanasie Christopulo Vel Logofet al străinilor pricinii, pan Nestor Vel Clucer, pan Alexandru Mavrocordat Vel Căminar, pan Dumitrache Manu Vel Comis, și ispravnic pan Michalache Hina Vel Grămătic; și s'au scris chrisovul acesta în anul dintăiū dintru întâia domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunului Domniei Mele București, la anii de la Nascerea Domnului Dumneșeu și Mântuitorul Noștru Isus Christos 1813 Martie 30, de Chirița Logofet de Divan.

(1) *Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.*

D-ta biv Vel Vistiere Ioane Moscu, epistatule al epitropiei obștirilor, primită fiind Domniei Mele arătarea ce Ne faci printr'această anafora, poruncim să se așede în catastihul lefilor acești trei dascălii ot școla românescă și slovenescă, de a li se da pentru toți de acum înainte taleri 100 léfa pe lună.— 1813 Maiu 4.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet.

(Cod. LXXVI, pag. 115.)

Prea Înălțate Dómne,

După lăminată poruncă, am cercetat plângerea ce fac jăluitorii dascălii, și întru adevăr că această școlă în limba patriei, *cu care se urmésză slujba țerii*, sunt cu totul năpăstuiți dascălii léfa de taleri 40 pe lună ce li se urmésză din vechime de la cutia școlelor, după vremea când eră tôte întru îmbilșugare ou eftinătate. Ci precum din vremi în vremi s'au prostisit lefile dascăliilor elinesci, cu dreptate dar este a se mai prostisi și léfa acestorii dascălii slovenesci și rumânesci. Drept aceea, după starea vremii întru care se află i după silința și ostenela învățaturii ucenicilor dintr'acea școlă, găsesc cu cale să li se urmeze și léfa lor pe câte taleri 100 pe lună de la cutia școlelor; și cum va fi bună hotărîrea Înălțimii Tale, adecă pentru câte trei dascălii să se urmeze acești taleri pe lună.—1813 Aprilie 29.

Ioan Moscu.

În anul 1814 Caragea, după recomandațiunea Eforiilor școlilor, numesce «*dascăl al limbii franțuzesci*» pe Lorenson, cu léfă de 150 taleri pe lună. Se dispune a se află și un profesor de limba latină. (1)

Tot în 1814 aflăm acordându-se o bursă la un școlar cu nume străin, de la școla din strada Măgurénu:

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale, ce ni se dá la acéstă jalbă, am făcut cercetare jăluitoiful și ne pliroforim că în adevêr are *mare rîvnă spre învățatură*, dar starea scăpătăciunii în cari se află, nu-l ajută a întâmpină cheltuiala ce urméză a o avé spre săvîrșirea rîvnei sale, și face rugăciune

(1) *Iă Ioun Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.*

Cu cale și cuviincióasă fiind anafora a acésta a D-lor orînduțiilor boeri efori ai școlei elinesci, o întărim Domnia Mea și orînduim didascăl al limbei franțuzesci pre Lorenson cu léfă câte taleri 150 pe lună, ca să fie dator a paradosi mai jos arétatele matemata; iar pentru didascălul latin, poruncim D-tale Vel Vornice al obștirilor, să îngrijesci, ca când se va găsi altul destoinic, să aréți Domniei Mele, spre a se face și pentru acela cuviinciósa orînduială. — 1814 Iulie 15.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofët.

(Cod. LXXX, pag. 291.)

Prea Înălțate Dómne,

Potrivit cu prea strălucita poruncă a Înălțimii Tale de Dumneđeü păzită, cetind cu atențiune petițiunea marelui boer Vornic al Obștirilor și cercetând cu de amănuntul cele coprinse în privința profesorilor latin și frances ai școlei elene din Bucuresci, unul negligându-și datoria, în limba latină nici format și perfecționat fiind, iar celă l-alt plecând la Viena îndată ce s'a întins în orașul Bucuresci epidemia hólei de ciumă, în înțelegere comună am aprobat și noi să se concedieze amîndoi și, când se va găsi alt profesor în posesiunea limbei latine și profesând sciința dreptului, să se facă cunoscut . . . prin anafora și să se numescă cu aprobare stăpânescă, ca să se păstreze spiritul prescripțiunilor stăpânirii în privința școlilor. Să se numescă Siniorul Lorenson, ca persónă distinsă și cu sciință, cu o léfă fixă de lei 150 pe lună și cu ordin al Înălțimii Tale să predeă istoria morală a filosofiei și geografia, ca lecțiuni cu totul necesare la împodobirea caracterului celor sub învățămînt. Iar hotărîrea definitivă rămâne la Înălțimea Ta de Dumneđeü păzită. — 1814 Iunie 30. (*Traducere din grecesce de d-l Germani.*)

Măriei Tale a fi ajutat cu vre-o milă, spre a-și îlesni trebuința ; pentru care chibzuind și noi rîvna acestui jăluitor și starea scăpătăciunii sale, nu lipsim a arêta Măriei Tale, ca să fie luminată poruncă către D-luî Vel Vornic al obștirilor a i se orîndui de la cutia milosteniei câte talerî 15 pe lună, ajutor la trebuința cheltuelilor sale, și iarăși D-luî Vel Vornic al obștirilor să-î dea și o odaș în școlă pentru ședere, ca să și aibă odihna și ca să fie și aprôpe de dascăli, spre a puté cu îlesnire a-și urmâ învățătura. — 1814 Iulie 15.

Grigorie Brâncoveanu. Constantin Vardalah.

Porunca ce s'a'ũ făcut în dosul jalbeî luî Constantin Cordilas după anaforaoa Eforilor școlélor de a i se da de la cutie câte talerî 15 pe lună.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.

După arêtarea ce Ne fac printr'acéstă anaforă D-lor boerî eforî aî școlélor, milostivire făcênd Domnia Mea asupra jăluitoruluî, poruncim D-tale Vel Vornice al obștirilor, să i se orînduiască de la cutia milosteniilor câte talerî 15 léfă pe lună, dându î și o odaș la școlă pentru șederea sa. — 1814 Iulie 24.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

(Cod. LXXIX, pag. 98).

În anul 1814 luna Septembrie, se dă un noî chrisov de reorganizarea învățămîntuluî. (1) Se institue o nouă Eforie administratôre a școlélor, com-

(1) *Copie după traducțiunea chrisovuluî luî Ioan G. Caragea Voevod pentru organizarea școléi din Bucurescî, din anul 1814 luna Septembrie.*

(După condica No. 122)

Cu mila luî Dumneșeî Domn al Ungro-Vlachiei.

Urită cu totul și brutală a fost vieța ômenilor celor mai anticî și nu mai puțin în asemênare cu acea a animalelor fără judecată, cu tôte darurile sufletescî și trupescî cu carî natura sacră împodobindu-î îi făcea să se deosebescă de ele, pentru că în desăvîrșită creațiune a acestora vremî trăiau în singurătate și aci colo ca și animalele, mulțămindu-se numai la cele trebuincioșe pentru viețuire; iar după puțin își însușiră principiile următôre: locuiră orașe și comune, născociră meserîi, carî prepară o vieță mai folositôre, și spre a păstră în liniște o vieță comună și civilă, adoptară tot de-odată și legî de la diferite națiuni, și tot ce este mai bun, introduseră sciințele, carî îndreptéză și prepară spiritul și înaintéză pe om

pusă din Episcopul de Buzău Constantin și din boerii Rasti, Clușerul

din cele materialicesc și pămîntesc spre cele înalte și nematerialicesc. Aceste iară toate, cu timpul, aducându-le într'o așa ameliorațiune și perfecțiune, în cât obiceiul vechi și sêlbatec lepădându-l, ajunsse omul a fi un animal civil după părerea filosofică și a se insinui mai presus de mîntea omenescă în secretele naturei. Nu este dar mincinosă fabula, care numesce de muse pre fetele lui Joe. Așa dar darul înțelepciunii, de la care toate meseriile și științele își au începutul lor, este divin, care se cuvine numai animalului cu judecată și națiunilor vechi și celor de astăzi, care într'un grad mare a îmbrățișat-o; această înțelepciune făcu pre om a se deosebi dintre cei vechi muritorii și de animalele sêlbaticice, de la cari lipsesce cu totul cuvîntul.

Pe lângă toate națiunile bine constituite, conservarea instrucțiunii se sootiesce cea întâia și după urmă datorie a unui guvern bine întemeiat. În toate părțile, șefii popoarelor, cu mari cheltueli și pensii, întrețin gimnasiurile publice, din cari toți discipolii sîrguitorii culeg fructele învățaturii. Acesta și Noi bine cunoscînd și dorind din totă inima progresul la învățatură supușilor Noștri, îndată ce luarăm cîrma acestui Principat și venirăm în capitala Bucuresc, țintirăm privirea Noastră serioasă asupra lucrurilor gimnasiului public și domnesc de aici și asupra celor ce contribuesc la întreținerea lui, care sunt de neapărată și urgentă trebuință și care, pentru mai multe alte motive de atunci, din cauza războiului ce se ivise de curînd, stătură în nelucrare, și n'am tolerat nici cum a le trece cu vederea. Acum iar gîndindu-Ne cu mare băgare de sêmă, mai ales aceste de al doilea proiecte mai bune fiind decît cele dintîi, chibzuirăm a organiza alt-fel citatul gimnasiu, a-l aduce într'o stare mai bună și a-l institui mai regulat. Către aceea am și ordonat din nou cele ce privesc inspecțiunea și mai solidă conservarea lui.

1. Ordonăm dar, ca să fie Eforii și Epitropii ai gimnasiului pentru totdeauna patru: iubitorul de Dumneșeu Prea Sfîntul Episcop al Buzăului Constantie și prea cinstiții boerii Rasti și fostul marele Clucer Nestor, conlucrînd totdeauna la aceste, și orîcine după timp ar fi mare Postelnic al Nostru.

2. Ordonăm a se luă de la Vornicia Obștirilor veniturile școlei (câte dintru început și până acum sunt aședate), iar împlinirea acestora să se îndeplineze Eforilor.

3. A se luă de la mănăstiri, preoți și ierodiconii destinatele dintru început pentru școle venituri; iar adaosurile ce, în urmă, prin confirmarea Noastră domnescă, s'au făcut, considerându-se ca sacre, ordonăm a fi neatinse și toate, cari însumeză până acum suma de douăzeci și șese mii cinci sute douăzeci lei, să se predea pe dintreg către cassa școlilor private la folosul public; iar acela ce le ar sfeterisi sêu pentru alte motive le ar cheltui, fără a fi trebuință, să fie trecut în șirul făptuitorilor de sacrilegiu și să i se aplice penalitatea prevădută de legi într'acesta. Repetînd dar, propunem că numai eforii gimnasiului vor fi în drept d'a împlini veniturile și cele împlinite a le păstra, și păstrându-le a le cheltui numai

Nestor și Marele Postelnic. Acestă Eforie va avea un secretar deosebit. Eforia va prezenta Domnitorului raportul din 6 în 6 luni. Aci este originea vechei Eforii conservată și de Regulamentul Organic.

în trebuințele școlilor, adică: pentru onorariile profesorilor, pentru îmbunătățirile trebuincioase și pentru reparațiunile încăperilor gimnasiului, întrebuințând într'acesta un Secretar, ca să ție registru cuprinzător de primiri și dări; iar cheltuiala ce s'ar face se va controla curat pe fie-care semestru de efori, spre a fi supusă vederii Nostre. Pe lângă aceste, eforiile gimnasiului vor îngriji pentru profesorii de litere, științe și de limbă străină; aceștia din urmă vor predă geografia și istoria; și, prin chibzuirea comună cu profesorii, vor fixa trebuincioasele lecțiilor și clase pentru elevi. Unul dintre efori va merge odată sau de două ori pe săptămână la școală spre cercetarea buneî ordine.

4. Ordonăm a se face vacanție pentru lecțiuni odată pe an, cu începere de la 15 Iulie și până la 15 August, în care timp, ocupându-se elevii cu ale lor meditații, să dea examen, și cel ce se vor arăta că au progresat în realitate la ale lor lecțiuni, să trecă în clasele sus citate.

5. Două alte examene pentru elevi ordonăm: cel întâiu la 1 Decembre, iar cel d'al doilea la 1 Aprilie, la care înfățișându se, de vor răspunde cu bravură la cel din urmă concurs din luna lui August, să li se dea premurile ce ar găsi cu cale Eforiile și profesorii.

6. Aședăm un doctor care va primi salariul său de la cassieria gimnasiului, spre a căuta gratis pre îmbolnăviiții dintr'însul, profesorii și elevii.

Aceste toate ast-fel administrându-se și instalându se, ordonăm persoanelor însărcinate cu administrarea gimnasiului din Bucuresci a depune totă îngrijirea lor și pentru școlile publice din Craiova și din cele-lalte județe, procurându-le profesori încercați și cu experiență, ca junimea, învățând și formându-și crescerea într'însele, să potă predă folosul ce au primit spre a resulta dintr'însul ceea ce ne este de ori ce alt lucru mai dorit în vechătura supușilor Noștri, ca din nisce isvôre abundente de cari tot Principatul este adăpat. Cele înființate de Noi pentru școlile din Ungro-Vlachia aședându-le și ordonându-le, spre întărirea și conservarea lor și asigurarea acestor toate, am dat la lumină acest al Nostru chrisov, mângâindu-Ne de speranțe bune, că dispozițiunile aceste și frații Noștri ce vor domni în țera Noastră pe acest tron strălucit, le vor păstră nepreschimbate, ca unele ce privesc folosul și gloria viitoare a acestui bine îngrijit și credincios Principat, sigilându-l cu propria Noastră pecete și iscălindu-l cu mâna Noastră, punem martori pre Luminățiile Lor prea iubiții Noștri fii: Gheorghe Voevod și Constantin Voevod și pe prea onorabili și nobilissimi bine credincioși boerii Noștri: Radu Golescu Mare Vistier, Gheorghe Argiropolu Mare Spătar, Constantin Kretzulescu Ban, Barbu Văcărescu Vornic al Țerii-de-sus, Constantin Bălăceanu Vornic al Țerii-de jos, Gheorghe Slătineanu Vornic al politiei, Grigorie Băleanu Vornic al treilea, Dimitrie Racoviță Vornic al patrulea, Gheorghe Filipescu Logofet Mare al Țerii-de-sus, Constantin Filipescu Logofet Mare al Țerii-de-jos, Fotache Știrbei Logofet Mare al Obiceiurilor, Iacov Rizu Postelnic Mare, Alexandru Nenciulescu Vornic al politiei, Atanasie Christopolu

Școla cea mare grecescă se reorganizează. (1) Ea va avea și profesorii pentru limbă, științe și studii literare. Programele și orariile le vor stabili eforii în înțelegere cu profesorii.

Unul din etori va inspecta școla pe fie-ce săptămână; școla va avea un doctor plătit din veniturile cutiei școlilor.

Eforia are grija și de inspecțiunea tuturor școlilor din țară, d'aci și din Craiova.

Logofet mare Alexandru Ghica Clucer mare, Ioan Ralet Paharnic, Stolnicul Nicolae Suțu Comis mare.

Datu-s'a acest al Nostru domnesc chrisov în al treilea an al Domniei Nostre, în capitala Noastră domnescă în Bucuresci, prin îngrijirea prea onorabilelui și nobilisimului boer al Nostru fostul Ban Grigorie Brâncovenu, anul mântuirii una mie opt sute patru-spre-zece, luna Decembre, care trecându se în condica Divanului, ordonăm a se păstra în asigurare de către numiții Eforii.

(semnat) Ioan Gheorghe Caragea.
George Filipescu Vel Logofet procitoh.

(Cod. LXXVII, pag. 210 v., tradus de D. Ghermani.)

(1) Numele bun al răposatului profesor Lambru încă nu e uitat. Caragea răsplătesce meritele aceluia, dând miluiri nepoței lui Elisaveta, în 12 Septembrie 1814 și unui alt nepot, doctorului Nicolaid.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachiscoe.

D-ta Vel Vistiere, am văduț aretarea ce ne faci printr'acéstă anafora, ci pentru scăpătăciunea jăluitarului și de rodurile ce au eșit din osirdia și silința sa, bine-voind poruncim să i se facă jăluitarului adaos de scutelnicii cu din catastih și cu din carte, de a avea și el tot atâția câți au adecă și cei-l-alți doctorii ai poliției.—1813 Aprilie 18.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet.

(Cod. LXXVI, pag. 3.)

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Înălțimei Tale, ce mi s'au dat la acéstă jalbă a doctorului Panait Nicolaiide, am cercetat și am găsit adevărate arătările câte printr'acéstă jalbă a sa le face, că atât răposatu unchiu-său Lambru, ce au fost întâiul dascâl al școlei elinesci de aici din politia Bucurescilor, s'au arătat cu totă vrednicia, osirdia, și buna silință către ucenicii săi, și nu numai pre cei pământeni, ci și din streinii ce i-au avut la învățatură, se

Vor fi două examene pe an, la 1 Decembrie și la 1 Aprilie. Școlarilor bunți li se vor da premii.

Părtași cu Domnitorul Caragea la reorganizarea școlilor, socotim a fi și uniți din boierii din Divan, ca Radu Golescu Mare Vistier, Banul C. Krezulescu Vornic, Barbu Văcărescu... Cel puțin aceștia sunt dintre boierii a căror mărturie e adusă în josul chisóvelor relative la învățământ.

Pentru ca să se pótă continuá șcôla superióră în localul de la Măgurénu (1)

véd acum în ființă cu cea desevârșită procopsélă, cât și jăluitorul doctor să află cu casă grea însărcinată de copii și cu nici un ajutor; deci și pentru rodirile ostenelilor unchiu-séu Lambru Dascálu, ce aú cheltuit într'acéstă Těrá, cum și pentru neajungerea sa, cu cuviință este a se împărtași din mila Măriei Tale ca să i se facă un prostichiú scutelnicí peste cei orînduiți din catastihul visteriei, seaú să i se orînduiască cu luminată cartea Măriei Tale lude 10 ómení făr de pricină de dajdie, ca să-i fie pentru cele de trebuință ale casei, după cum și cei-l-alti doctori ai politiei aú, fiind-că din cercetările ce am făcut catastihelor visteriei mă adevériiú, că cei-l-alti doctori cu din catastih cu după cărți gpd. aú a ținé câte 30 de scutelnicí, ci pentru cererea ce face jăluitorul doctor, rămâne la milostivirea Măriei Tale.— 1813 Aprilie 9.

Vel Logofét.

Fiind-că Elisaveta Filip Dascálu nepóta dascálului Lambru, *ce aú murit*, care după slujba și strădania tată-séu întru care s'aú aflat aici în politia Bucurescilor dascál cu învățatură și procopsélă copiilor, și după scăpătăciunea ei întru care se află aú avut milă atât prin cărțile altor frați Domni de mai nainte, cât și prin cartea Domniei Sale Constantin Vodă Ipsilant ce o vėdum cu lét 1804 Iulie 3, a ținé lude patru ómení străini și fără pricină de dajdie pentru ajutorul casei ei; drept aceea dar și Domnia Mea, pentru slujba tată séu i sárăcia ei, și strădania unchiu-séu, carele s'aú aflat dascál mare la șcôla politiei Bucurescilor, milostivindu-Ne și Domnia Mea i-am înnoit și i-am întărit mila ce se arată mai sus, ca să i se păzescă nestrămutat, că așa este porunca Domniei Mele.—1814 Septembrie 12.

(Cod. LXXVII pag. 169.)

(1) Șcôla se redeschide în localul de la Măgurénu, cum dovedesce documentul acesta:

Iw Ión Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.

Cu cale fiind chibzuirea D-lor veliților boeri, ce ni se arată printr'acéstă anafora, primită este Domniei Mele, pe care și întărindu-o, hotărím, ca atât șcôla să fie nestrămutată de la aceste case până se va îndeletnici dregerea

se otăresce, în 1814, odată cu promulgarea chrisovului reorganisând acea

școlii ot Sf. Sava (făr de a avé însă Sfinta Metropolie vre-o altă dicheomă până atunci asupra numitelor case, decât numai să-și aibă numirea lor că sunt metoh al Sfintei Metropolii) cât și pentru banii ce mai lipsesc spre împlinirea sumei cei trebuincioase pentru meremetul acestei școle, să se facă urmare întru toate întocmai precum mai jos se arată prin îngrijirea D-lor boerilor epitropi ai școlii, și de se va întârziă stringerea sumei banilor ce trebuiesc pentru mijlocul de mai jos arătat, atunci câți vor mai lipsi, poruncim să-i dea eparhiile cu împrumutare făr de dobândă și apoi îi vor trage din banii școlii ai anilor viitorii.— 1815 Aprilie 3.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXXIV, pag. 82.)

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale de la această anaforă a D-lui biv Vel Banului Grigorie Brâncoveanu, am făcut chibzuire pentru amîndouă madelile ce se coprind în anaforă, față fiind și Preaosfinția Sa Părintele Metropolit, și cât pentru cea dintâi madea a caselor unde se află școla domnască, care încă de la încheierea păcei cei dintâi răzmerițe a rușilor s'aũ fost dat de răposatul boer Vornicul Theodorache Baloși prin asferomă și vinđare la Sfinta Metropolie, împreună cu biserica Măgurenilor, ce este împotrivă și de atunci și până acum se numesce metoh al Metropoliei, iar în ȗilele Măriei Sale Constantin Vodă Ipsilant prin obștescă chibzuire găsindu-se cu cale a se face școlă domnască, s'aũ unit la acea chibzuire și Preaosfinția Sa Părintele Dositeiũ proin Metropolit, ȗise Preaosfinția Sa Părintele Metropolit, că și acum de se va găsi cu cale de către Noi a se drege aceste case și a fi tot acolo domnască școlă, nici Preaosfinția Sa nu se împotrivesce fiind acest lucru pentru obștesc folos, atâta numai ȗise, ca nu cu pricina școlii să se desghine metohul de la Metropolie, ci să rămâie nestrămutat, care această provlimă a Preaosfinției Sale fiind cu cale, rămâne ca și de acum înainte să fie cunoscute aceste case de metoh al Metropoliei, dar școlă domnască să rămâie tot într'insele *până când va fi îndeletnicire a se drege școlă ot Sf. Sava*, iar pentru cheltuiala meremetului ce trebuiesc, peste taleri 30.000, căci unele din materialuri sunt puse de D-lui Banul Brâncoveanu cu preț scăđut, după care nu se pot cum-păra cu rizapazar, se făcu această chibzuire, adevă: fiind-că din ajutorul ce se strînge de la preoți și diaconii de lude po parale 60 póte să iasă ca la taleri 9.000, din prisosul venitului școlilor alți taleri șease séu șapte miĩ, i ca la taleri 2 000 din lefi și emeclicul dascálului Vardalah, ce însuși s'a paratesit, de aceea și léfa numai până la sfirșitul lui Aprilie să se dé și până a se aduce altul póte să se facă zăbavă de cincĩ, șease luni, nu sunt de ajuns acești bani pentru meremetul școlii spre a se face cu temeiu ca să fie pentru bun repaosul și odihna dascálilor, mai ales socotindu-se pe lângă meremeturile cele de sus și de jos câte trebuiesc și așternuturi, scaune,

școlă, să se restaure acest local. Cu acest scop se aruncă o nouă dare de câte 60 parale ce se vor percepe de la fie-care preot și diacon. (1) Dăm

mese, care cu totul lipsesc, se cuvine să se chibzuiască o sumă de bani până la talerî 18.000 pentru care să se facă un catastih de toate obrazele a părinților arhieriei și a tuturor D-ilor boșrilor din Bucuresci, ca să de fieș-care ceea-ce se va proerși, fiind obștesc folos al tuturor, iar de se va întârția strîngerea cel mai sus disese și se va da cheder la lucrul școlei și la prochitiția materialurilor, atunci banii ce vor lipsi și nu se vor pute împlini dintr-acest ajutor să-l dea șparhiile cu împrumutare fără dobîndă și îi vor trage din banii școlei anilor viitorî; iar hotărîrea șa desăvirșită rēmîne a se face de către Măria Ța.— 1815 Martie 29.

Semnați: *Barbu Văcărescu, Constantin Bălăceanu, Mihalache Manu, Scarlat Grădișteanu, Nestor Clucer.*

(1) *Ioan Gheorghe Caragea Voevod și Gospodur zemle vlachscoe*

Întru toate cele-l-alte primită fiindu-Ne anaforoa acésta a D-ilor veliților boșri, o întărim Domnia Mea, și hotărîm ca înțocmai să se urmeze, afară numai din îndatorirea mănăstirilor de a da și ele șineforoa ce se arată mai jos, care acésta nu o găsim cu cale, de vreme ce destulă șineforă au făcut mănăstirile, precum este sciut, pentru trebuința spitalului, și nu este cu cuviință a se împovără și cu acest dar, ci hotărîm ca acéșta șineforă să se facă numai de către preoții și diaconi din totă țera, dând fieș-care din cap în cap câte parale 60, iar nu numai suma cea orînduită a 3.500 preoții pentru a căror bani tacsil poruncim D-tale Vel Logofet de Țera de-sus, să se facă domnescul Nostru pitac către Preașfinția Sa Părintele Metropolitul, ca să scrie protopopilor de prin județe de totă țera, spre a strînge împreună cu ispravnicii județului de la preoții și diaconi fieș-căruia județ aceste câte 60 de parale din cap în cap și de la fieș-care, ferindu-se însă protopopii a nu îndrăzni să șa măcar un ban mai mult și oșebit să se facă domnescile Noștre porunci județelor, ca împreună cu protopopii să urmeze a face împlinirea de mai sus arștată, priveghînd însuși ispravnicii a nu face cătuși de puțin catahrisis séu încărcătură peste acéșta poruncă a Domniei Mele, ori să se tălănuiască niscare-vași preoții séu diaconi; și împlinindu-se de la preoții séu diaconi fieș-căruia județ pentru orînduitul ajutor al banilor, să se trimită aici la D-lui cinstit și credincios boșrul Domniei Mele biv Vel Ban Grigorie Brâncoveanu Eșorul și cu șa D-sale cărți, să se dea și să se cheltuiască prin D-lui în trebuința mēremetului școlei; și oșebit să se facă domnescul Nostru pitac către Preașfinția Sa, Părintele Metropolit, pentru trebuințioșele leși și alte cheltueli ale școlelor de la viitorul Ianuarie înainte, ca să le șconomisască Preașfinția Sa a le întîmpină până când vor începe a veni la Șfinta Metropolie orînduitii bani ai școlelor.— 1814 Septembrie 29.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet.

(Cod. LXXIX, pag. 337.)

în note actele relative la această reparațiune a școlei. Vechiul local de școlă de la St. Sava, numai după venirea lui Lazăr va fi redat școlii.

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Înălțimei Tale ce prin pitac mi s'au dat ca să cercetez câtă cheltuială trebuie pentru dresul școlii domnesci, câtă sermaia au acum școlile și de vor mai lipsi și vor mai trebui niscaiv bani peste sermaia ce vor fi mai având, să chibzuim de unde să se economisescă acei bani, și să arătăm Înălțimei Tale prin anaforă, cu vătaf de Divan; am orînduit pre mai mare-bașa împreună cu alți meșteri lemnari și zidarî, ca să facă prețuire stricăciunilor ce are școlă *cea mare ot melohul Măgurémului*, și ne-au arătat în scris fieș-care felurime de material cu prețul ei, adunat în sumă de taleri 24.895. După acesta adunându-ne la un loc, unde viind și D-lui Vel Vornic al obștirilor, i-am cerut de ne-au arătat socotela de venitul școlilor pe doi ani, ce se încheie la sfîrșitul viitorului Decembrie, din care peste cheltuelile școlilor prisosesc taleri 8 687 bani 60, cu taleri 1.250 lăfa dascălului musicos pe cinci luni, de la August până la sfîrșitul lui Decembre, și mai lipsind până la trebuincioasa sumă a dregerei taleri 16.208, am făcut chibzuire de unde să se dea acești bani, și cu sîlat de obște se găsi cu cale, ca să se dea numai acum un ajutor la această trebuință de la mănăstiri și de la preoți acești bani, însă de la mănăstiri taleri 10 550 după suma de bani a școlilor ce dau pre tot anul, iar de la 3.500 preoți po taleri 2 haraciū taleri 7.000, și se adună cu ai mănăstirilor taleri 17.550, iar cu mai sus prisosul numit se fac peste tot taleri 26.237 bani 60; însă acești bani de la mănăstiri i preoți să fie luminată porunca Înălțimei Tale către Preaosfinția Sa Părintele Metropolit, ca să se cisluiască cu bună și dreptă analoghie pe toate mănăstirile mari și mici i pe preoți asemenea și să se strîngă fără de zăbavă prin protopopii județelor și să se dea la deosebită casă unde se va socoti de către Măria Ta, spre a se cheltui la dregerea școlii, dând Preaosfinția Sa strașnice porunci protopopilor, ca să nu se îndrăznescă a lua mai mulți bani de la vre-o mănăstire sau de la preoți peste ceea ce se va cislui și a le da să înțelégă, că această dare este numai acum pentru cunoscuta trebuință a dregerei școlii; iar și între altele aci către acesta arătăm Înălțimei Tale, că dascălul Musicos, ce printr'o anaforă a unora din D-lor boerî, ot lét 1813, întărită de Înălțimea Ta, s'au orînduit a deschide școlă și a paradosi meșteșugul cântărilor bisericesci, luând din cutia școlilor lăfa pe lună po taleri 250, până la sfîrșitul lui Iulie, nu este de nici o trebuință, fiind îndestui cântăreții curților domnesci, adecă protopsaltul și deftereul, cari fiind căci iaū simbrile lor cu îndestulare din veniturile bisericilor domnesci, sunt însărcinați și au datorie neapărată a ține școlă și a paradosi meșteșugul cântărilor. iar acel cântăreț să lipsescă; a căruia lăfa pe 5 luni de la August până la sfîrșitul lui Decembre s'au și adaos între acei taleri 8.687 ce prisosesc din venitul școlilor, iar pentru acea-ce ne arată D-lui Vel Vornic al obștirilor, că de la începutul viitorului Ianuarie ot lét 1815, înainte n'are de unde să plătescă lefile și cele-l-alte următoare cheltueli ale

Cu pitacele din 8 Octobrie și 13 Decembrie 1814 se ordonă perceperea acestei dări, și până la încasarea ei Domnitorul ordonă Metropolitului, ca de 1 Ianuarie 1815, să iconomisescă lefile și cheltuelile școlii a se da. (1)

școlilor, căci tocmai la Sfântul Gheorghe încep a veni bani de la Metropolie, de se va da luminată porunca Măriei Tale către Prea-sfinția Sa Părintele Metropolit, ca să întâmpine această trebuință până la vremea când încep a veni banii spre a nu rămâne școla lipsită; așijderea arătăm Măriei Tale, că după îngrijirea ce ai Măria Ta pentru cele folositore patriei, s'au adăogat irat nou de la suma preoților cea hotărâtă, ca peste talerî 5 de preot ce da mai înainte pe an, să dea alți trei la cutia școlilor și a milosteniilor și din talerî 10.500 ce se adună acest venit pe an se cuvine să ia și cutia școlilor pe jumătate, talerî 5.250, dar n'au luat nimic pe doi ani trecuți; ci tot acel adaos de la preoți s'au luat pe séma cutiei milosteniei de s'au dat și s'au cheltuit în trebuințele ei, iar de acum înainte să fie luminată porunca Măriei Tale, ca banii acestui venit pe jumătate, ce sunt ai școlilor, să nu se mai dea în cheltueli ale cutiei milosteniei, ci împreunându-se cu celălalt irat al cutiei școlilor, care este talerî 21.050 și cu acest adaos se fac peste tot talerî 26.300, prisosul ce va rămâne peste lei și alte cheltueli să se dea în dobîndă la loc sigur, ca altă dată când va avea trebuință școla de meremet să se cheltuiască dintr'acei bani; iar hotărîrea cea desăvîrșită rămâne a se face de către Înălțimea Ta.— 1814, August 27.

Grigorie Brâncoveanu, Constantin Vel Ban, Barbu Văcărescu Vel Vornic, Constantin Bălăceanu Vel Vornic, Grigorie Vel Logofet, Constantin Vel Logofet, Nestor Clucer.

De unde sunt să se dea banii ce trebuiesc pentru dregerea școlilor.

Talerî Bani

8.687,60. Ce prisosesc din doi ani ce se închee la sfârșitul lui Decembre cu talerî 1.250 léfa dascălului musicos pe 5 luni, de la August până la sfârșitul lui Decembre, ce se opresc a nu se da fiind însuși și protopsaltis.

10.550,— Bani mănăstirilor

7.000,— De la preoți 3.500 po talerî 2 de lude, ce se orînduesc acum să dea.

26.237,60

(1) S'au făcut pitac catre Prea-sfinția Sa Părintele Metropolit cu asemenea cuprindere, cum și deosebit pitac iarăși după cuprinderea anaforei cei întărite, ca de la și întâi de Ianuarie viitor să iconomisescă lefile și cheltuelile școlii a se da până vor veni banii de afară.—1814 Octombrie 8.

(Cod. LXXIV, fila 148.)

Cu începere de la Ianuarie 1815 Grigorie Brâncoveanu este din nou în-sărcinat cu ținerea casei veniturilor școlii domnesci. La 17 Ianuarie 1815 Domnitorul scrie Mitropolitului, ca cei 26.520 taleri cât urcă suma dărei

Cărți deschise pe la toate județele de a da fie-care preot i diacon câte parale 60.

D-vastră ispravnicilor ot sud sănătate, vă facem în scire, că prin întărirea ce am dat Domnia Mea la obșteasca anaforă a D-ilor boerilor, de la trecutul Septembrie 29, pentru cheltuiala ce trebuie la dresul școlii domnesci de aici din Bucuresci, am hotărît, ca toți preoții i diaconii din totă Țera Domniei Mele, să dea fieș care din cap în cap, câte parale 60, pentru al cărora bani taxil cu toate că am poruncit Domnia Mea Prea-sfinției Sale Părintelui Metropolitul, prin pitac, ca să scrie protopopilor de prin județe din totă Țera, spre a strînge dimpreună cu ispravnicii fieș-cărui județ, de la toți preoții i diaconii, aceste câte 60 de parale din cap în cap, ferindu-se însă protopopii a nu îndrăzni să iea măcar un ban mai mult.

Deosebiț, poruncim Domnia Mea și D-vastră, ispravnicilor, ca împreună cu protopopii să urmați a se face împlinirea de mai sus arătată, priveghiând înșivă D-vastră a nu se face cătuși de puțin catahrisis său încărcătură peste această poruncă a Domniei mele, ori să se tănuiască nisca-va preoții său diaconii, și împlinindu-se de la preoți și diaconii, acest orînduit ajutor al banilor, să se trimiță aici la D-lui cinstit și credincios boerul Domniei Mele biv Vel banul Grigorie Brâncoveanu, eforul școlilor domnesci, ca să se dea și să se cheltuiască prin D-lui în trebuința meremetului școlilor. I saam receh gpd. — 1814 Octobr 8.

(Cod. LXXIV, fila 147 v.)

A doua publicație pentru câte doi zloți de preot i diacon ca să trimiță fără de zăbavă banii, și cu catastih și numai la Dimbovița și Olb nu s'au făcut.

Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.

D-vastră ispravnicilor ot sud. sănătate, încă de la Octobr 8 s'au dat porunca Domniei Mele către D-vastră, după obștesca hotărîre, ce s'au făcut, pentru cheltuiala cea trebuințioasă a dresului școlii domnesci de aici din Bucuresci, ca de la toți preoții i diaconii ce se află într'acest județ să strîngeți împreună cu protopopii de la fieș care, din cap în cap, câte parale 60, ferindu-se însă protopopii a nu îndrăzni să iea măcar un ban mai mult, precum și D-vastră ați fost îndatorați, ca împlinirea să se facă fără de zăbavă, priveghind a nu se face cât de puțin catahrisis său încărcătură, ori să se tănuiască nisca preoți său diaconii, ci de la toți câți se afla într'acel județ să se împlinescă acest orînduit ajutor al banilor,

școlare a clerului din Eparchia Sa, să aibă a-î trimite lui Grigore Brâncoveanu. De sigur pitace analoge s'au trimis și Episcopilor. (1)

Cu greu se strîngeau banii școlilor. Și mai greu strînseseră cele-lalte 60 parale de preot și diacon pentru repararea școlilor din Bucuresci, cum probază actele de la 5, 11 și 26 Februarie 1815, ce dăm în notă. (2)

și să se trimită la D-lui cinstit și credincios boerul Domniei Mele biv Vel Ban Grigorie Brâncoveanu eforul școlilor domnesce, ca prin D-lui să se cheltuiască în trebuința meremetului școlii; acum D-lui Banul ne făcù arătare, că de la D-văstră n'au venit nici un ban dintr'acastă orînduială, și cu mirare ne-au fost: de ce să amelisiți și să nu săvîrșiți porunca ce vi se dă odată, ci ați lăsat-o la prelungiri? pentru care sunteți vinovați și eră să vi se trimită și mumbașir, dar de această dată vi se trece cu vederea, și iată vă poruncim strașnic, ca cum mai făr de zăbavă să trimiteți banii cu catastih anume de toți preoții sea și diaconii și din ce sat s'au împlinit acești bani, și de primirea poruncei și că ați trimis banii cu catastih curat să avem răspuns, care îl așteptăm, și fiți sănătoși. — 1814 Decembre 13.

(Cod. LXXIV fila 162.)

(1) *Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.*

Preaosfinția Ta Părinte Metropolit, fiind-că pre D-lui cinstit și credincios boerul Domniei Mele biv Vel Ban Grigore Brâncoveanu l'am însărcinat Domnia Mea cu ținerea casei venitului școlii domnesce, poruncim va banii acestui venit ce se aduc la sînta metropolie peste an din suma a trei mii cinci sute preoți, după domnesca Noastră hotărîre, adecă taleri 3 din taleri 5 ce erau orînduiți mai dinainte pe fieș-care preot din mai sus arătatul număr și taleri unul și jumătate din taleri 3 ce am mai adăogat Domnia Mea, în urmă și se strîng în două cășturi pe an, adecă jumătate la sf. Dimitrie și jumătate la sf. Gheorghie, cari fac taleri 15 750 pe an de la preoți i taleri 10.770 de la mănăstiri, cari fac peste tot taleri 26.520, să aibi ai da Preaosfinția Ta de la viitorul Aprilie înainte la d-lui mai sus numitul boer, luând adeverință de primirea lor. Tolco pisah gpd. — 1815 Ianuarie 17.

(2) La 2 Februarie 1815 Grigorie Brâncoveanu biv Vel Ban supune lui len Caragea o anaforă prin care arată, că Domnitorul a hotărît ca cele 3 mănăstiri ce erau date pentru întreținerea spitalelor și a orfanotrofiei, să nu mai fie afectate la această trebă. Acum Metropolitul, la darea socotelilor banilor școlilor, scade «fără nici o orînduială» banii ce apucaseră a da acele mănăstiri, din acești bani, spre dauna școlilor. Brâncoveanu cere lui Caragea să ordone Metropolitului ca acei bani ai școlilor, care este o prea puțină sumă și s'au ertat acele mănăstiri a nu plăti nimica de acum înainte, ca să se potă ajuta locurile unde sunt închinat, — să-î analoghisescă Preaosfinția Sa pe cele-lalte mănăstiri cu dréptă cumpănire . . . ca iratul școlilor să rămână tot-deauna întreg și neîmpuținat, și fiind că aceste iraturi sunt de mare ajutor școlilor întru întîmpinarea trebuințelor cheltuelelor și dregerei

Dificultăți financiare întâmpină școlile în 1814 și 1815 și din alte privinți, cum probază actele din note:

care urmează a se face, pentru odihna dascălilor și a ucenicilor, și nu se cuvine a se împuțina, ci încă a se mai spori, spre obștească folos . . .»

(Cod. LVIII, pag. 316.)

La 5 Februarie 1815 Domnitorul aprobă.

Numai după ce Ioan Caragea va destina veniturile mănăstirei Glavacioc la școle, ele vor avea un budget mai asigurat. Dăm în anexe un «*perelips*» de toate moșiile școlilor, așa cum le aflăm nu târziu după Ioan Caragea

În 11 Februarie 1815 Grigorie Brâncoveanu Nazîrul școlilor se jăluiesce lui Vodă, cu anafora, că din taleri 8.625 ce la socotelii rezultă că e dator Vornicul Obștirilor la cutia școlilor, nu i se dau decât taleri 2.607, sub cuvânt că de la Metropolie nu s'au primit totă suma iratului. Vodă ordonă Metropolitului, la 24 Februarie, să plătească iratul datorat și un mumbașir să împlinescă banii de la Vornicia obștirilor.

(Cod. LVIII, pag. 407.)

14 porunci la 14 județe, ca să trimiță ispravnicii rămășița celor câte parale 60 pentru meremetul școlilor și că nu au a se scădea la socotelă cu nici un fel de numire adecă: scutiți, clericii și zapci, ci să plătească toți de rînd.

D-văstră ispravnicilor ot sud . . . sănătate. Fiind-că D-lui biv Vel Ban Grigore Brâncoveanu nazîrul școlilor domnesci prin anafora ce ne-au dat, de la 18 ale acești luni, face arătare, că sunt peste cincî luni trecute de când vi s'au trimis în două rînduri prin poruncile Domniei Mele, ca să împliniți de la fieș-care preot și diacon po parale 60 de lude, pentru meremetul școlilor ot Bucuresci și până acum o prea puțină sumă de bani ați trimes; vi s'au scris și din partea D-lui în patru rînduri până acum și urmare cu istovirea banilor nu ați făcut, pentru care ne îngrijire a d-văstră eră a vi se trimite și mumbașir cu greți trépăd, dar trecîndu-vă și de astă ună dată cu vederea, iată și acum a treia oră strașnic vă poruncim, ca când și acum în soroc de cincî, mult de ce zile, nu veți proftacsi cusurul de bani ce mai jos se însemneză, nu numai vi se va trimite mumbașir, ci încă și lipsiți din ispravnicie veți fi, ca nisce neascultători și nebăgători de sémă la poruncile Domniei mele; deosebit de acésta, fiind-că unii din protopopi pricinuesc de acest obțesc ajutor a se scădea din socotelă cu unii din preoți cu nume de clericii scutiți și zapci, poruncim și pentru acésta că, ca la un lucru ce este pentru binele și folosul obștiei, să împliniți de la fieș-care, din cap în cap, fără deosebire și îndată să-i proftacsiți la D-lui mai sus numitul boer, de unde să luați și cftanție că ați istovit. I saam receș gpd. — 1815 Februarie 26.

Cu toate pitacele și chrisovele date pentru reorganizarea școlilor, localul școlii vechi mai oră, în Ianuarie 1815, ocupat de fel-de-fel de oameni străini învățămîntului. Caragea primind la 14 Decembrie 1814 anafora de la Vel Logofăt Gheorgache Filipescu cu listă de persoanele cari locuiesc pe nedrept în acea școală, ordonă dar, să fie datore aceste persoane, cele cu avere, de a plăti chirie bisericeii, afară de câte-va văduve sărace, dar nu se pare preocupat cu nevoia deșertării caselor vechi de la Sf. Sava în favoarea școlii. (1)

Asemenea s'au făcut și la isprăvnicatul de Argeș, ce n'au trimes nici o para dintr'acești bani.

Cum și la D-luț Vornic al obștirilor, cu asemenea cuprindere: să răspundă toți de obște.

(1) *Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.*

D-ta Vel Logofăt de Țera-de sus, am văduț Domnia Mea aretarea ce ne faci printr'acastă anafora și chibzuind și înși-ne cererea jăluitoare, șicem că nu este cu cuviință ajutorul și folosul care este trebuincios altuia să-l dobândescă alții cari n'au trebuință de ajutor, ci se cuvine a se face către cei ce sunt în adevăr săraci și lipsiți. Drept aceea și poruncim, ca toți aceia ce țin odăi la aceste case ot mănăstirea Sf. Sava, ce au fost școală și au mijloc a plăti chirie, să fie datorii a plăti aședându-și cu egumenul la o cuviinciosă tocmelă, iar cei ce n'au mijloc a plăti chirie, fiind săraci, aceștia să nu se supere, dar însă să ție numai atâtea odăi câte adecă se cuvine a ave un sărac ca aceștia, iar nu câte 4, 5, 6, 8 și mai multe. — 1815 Ianuarie 21.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXVIII, pag. 255.)

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Înălțimei Tale ce mi se dă la această jalbă a cuviosului Ignatie egumenul mănăstirei Sf. Sava, făcend cercetare, mă pliroforisii, că în casele ce a fost școală, se află mulți ședend însă fără de vre-un aședămînt cu mănăstirea și nu dau la mănăstire nimic, ci pentru zidirea acestor case am arătat Măriei Tale prin osebită anafora și unii dintr'aceștia fiind cu stare, cu dreptate este de a da chirie, mai vartos aceia cari țin odăi bune și multe, iar alții fiind săraci, aceia se cuvine să fie apărați și iată arăt mai jos cine anume sunt și câte odăi ține fieș-care și care se cuvine a da chirie și care nu, ca aceia ce se cuvine a da chirie, prin luminată porunca Măriei Tale, să se îndatoreze a se aședă cu mănăstirea și a plăti chirie, cum și alții ce vor veni să ședă, întâi să se așede și așa să intre a ședé, ca cu acesta să-și aibă și mănăstirea folosul ei, iar hotărîrea rămâne a se face de către Înălțimea Ta. — 1814 Decembrie 14.

Gheorgache Filipescu Vel Logofăt.

După o ulterioară *intemplantă* trecere a lui Vodă pe la localul școlii din Măgurenu, găsim că școala nu funcționează, și că nu se repară, cu toate anterioarele ordine date, Caragia eu un nou ordin cere activarea lucrului.

La 9 Mai 1815, Domnitorul, constată că localul școlii nu era încă gata, sub pretext că nu ajunseseră banii aruncați din nou asupra clericilor. Ca-

Cei ce țin odăi la Sf. Sava

9 terzibașa, însă:

3 în care șede el cu nevasta.	}	sus
1 boltă mare, ține lucrători croitori.		
1 ține cărbunărie.		

1 ține cuhnie.

tot terzibașa, însă:

1 mare în care lucrăză călfle croitori.	}	jos
1 șede vizitiul.		
1 ține caț.		

9

6 becerul curței gospod, însă:

4 ține în rind pentru el cu soția lui i cu slugile, ține și sala jumătate închisă cu clucer, sus.

tot becerul, însă:

1 băcănie.	}	jos
1 zarzavatură		

6

6 Maria medelnicerăsa, sócra medelnicerului Manole, însă:

3 pentru sine.	}	sus
2 pentru slujnice și cămară.		
1 bucătărie.		

6

7 Medelnicerul Manole, însă:

3 pentru el cu mumă-sa, eare o așteptă.	}	sus
1 mare bucătărie pentru slugi.		

Tot medelnicerul, însă:

1 magazie cu lemne.	}	jos
1 grajd de caț.		
1 butoile.		

7

13 Costache Filopopolitu, ce este capuchehaia la Nicopol, însă:

3 le ține el cu slugile lui.	}	sus
3 ține mumă-sa cu soția sa; foisorul îl are bucătărie.		
2 iar lângă acestea le ține tot d-lui. Costache Filopopolitu		
5 le ține închise cu lăcâte, jos.		

13

ragea ordonă activarea reparațiunilor, de ore-ce a dispus ca sumele necesare spre acest scop, să se împrumute casei școlilor de la Eparhiî, fără dobândă. (1)

La începerea noului an școlar, în Septembrie, localul școlii fiind res-

2 Costea petraru.

1 Antonie cârciumaru.

1 Matei zugravu.

2 Zisu ce a fost cotar.

1 Safta văduva, săracă.

1 Raicu arnăutu.

2 Maria văduva.

1 Sterie petraru.

1 Aspra văduva.

1 Nicolae petraru, ce se află la Iași acum dus și-a lăsat acea odaie la doi feciori ai lui să ședă până când va veni.

3 Nicolae Iuzbașa.

16

Cei scăpătați din odăile de jos, cari se arată și mai sus și nu au să se supere la plată de chirie, însă:

Safta văduva.

Maria văduva.

Aspra văduva.

Nicola iuzbașa de harem

(1) *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscœe.*

D-văstră orînduiților boeri efori ai școlilor elinesci, cu mirare am vădut Domnia Mea trecend pe la școlă o mare neîngrijire și negătire a celor trebuincioase pentru dregerea și meremetul școlii, în vreme ce toate înlesnirile câte privesc spre săvîrșirea acestui meremet vi s'au făcut din parte Domniei Mele, căci iratul școlilor s'au mai adăogat cu ajutorul ce am hotărît a se face de la preoți, venitul școlii cel canonisit ce este orînduit a se da de două ori pe an am poruncit să se răspundă tot-de-odată acum la trecutul Sf. Gheorghe, lipsa cheltuelei ce nu se ajunge spre săvîrșirea meremetului după anafroaca D-lor veliților boeri, am poruncit a se da la casa școlii cu împrumutare de la eparhiî fără de dobândă și eparhiile să-și tragă apoi din viitorele iraturii ale școlii; când dar prin mijlocele de mai sus arătate s'au făcut cuviincioasa înlesnire, cerem și poruncim, să arătați Domniei Mele: care este cuvîntul și pricina neîngrijirei și întârzierii ce vedem că se face la începerea și săvîrșirea meremetului? care această arătate o și așteptăm fără de zăbavă. Tolco pisah gpd.— 1815 Maiu 9.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet.

(Cod. LXXIV, fila 198 v.)

taurat, Eforiî presintă lui Caragea anaforaoa, recomandând la întărire (1) noul personal didactic adaos. La 14 Septembrie sunt numiți didascalii cunoscuți

(1) Eforiî școlilor, la 10 Septembrie 1815, supun lui Caragea anaforaoa pentru întocmirea dascalilor școlii de la Măgurănu. Anaforaoa e scrisă în limba grăcă, ca și reso.ușiunea dată de Vodă la 14 Septembrie același an. *Neofit Duca* și *Ștefan Cornito* sunt întăriți dascalii.

(Cod. LXXXII, fila 64.)

Dăm aci în notă aceste acte după traducerea D-lui Germani :

Prea Înălțate și prea bine-voitoare Nostre Dómne,

Gimnasiul Capitalei Bucuresci având nevoie de un om de litere cu merit și perfecționat în limba elenă, ca să o predea după regulile gramaticii elene și filosofia antică, cari contribuesc la dorita rodnicie a celor ce învață și la propășirea lor atât în cursurile de literatură elenă, cât și în cele de științe folositoare lor, așa cum erau metodic orînduite și pe timpul fostului director al liceului din Bucuresci, Lambru Fotiadi de fericită memorie, acel bărbat cu multă știință și de folos obștesc și care a insuflat noblețea la cei mai mulți pămîntenî și streinî, cari îi datoresc cuvenita recunoștință pe viață. Și consfătuindu-ne în privința atarelui profesor, ce ne trebuie, n'am găsit altul posedând o lungă practică, dovedit folositor națiunii, presintând credința unui caracter pios și modest și a cărui cultură practică a limbii elene și de compozițiune este demonstrată până la evidență prin atâtea diferite scrieri, decât pre doctul și eruditul arhimandrit d-nu Neofit Duca, care va succede răposatului Lambru, urmaș al lui și în metod și în sistemă, procedînd cu multă știință și care va folosi pôte și mai mult și mai metodic pre elevi ca unul ce s'a format îndestul și a progresat în instrucțiunea elenă, înzestrîndu-se cu cunoscințe mai generale, prin lung exercițiu la Viena, prin studiul mai multor științe și prin comerțul continuu cu bărbați culți și erudiți. Pre acesta din nobil consimțimînt al nostru tutulor am ales ca să fie invitat ca Director al școlii din Bucuresci, sus șisul Domn Neofit Duca și rugăm pre Înălțimea Ta de Dumneșeu păzită, să se emită și o confirmare Domnescă a Înălțimei Tale, atât spre deplina noastră liniște precum și spre siguranța însuși profesorului D-nu Neofit, căci pre acesta îl cunoșcem personal și-l preferim orî cărui altu și-l cerem de comun acord și în unanimitate, ca să dirigeze școla publică elenă din patria noastră și să sosescă cu bine aci Prea Cuvioșia Sa și să se stabilească ca de drept. Atunci epitropii numiți consfătuindu-se cu Cuvioșia Sa și despre un profesor de filosofie și votând în comun acord, îl vor invita și stabili, ca să predea în regulă cursurile științifice precum: logica, fizica, metafizica, aritmetica, matematica și geografia. Avem dar deplina convingere în bine, voitorele dispozițiuni ale Înălțimei Tale că va consimți și va primi cu înăscuta-I indulgență acésta dreptă a noastră rugăminte. — 1815 Aprilie 30.

Neofit Duca și Ștefan Comito. Dar deja în Aprilie 1815 Duca e recomandat la confirmarea lui Vodă.

Nectarie al Ungro-Vlahiei, Iosif Argeș, Costantios Buzău, Constantin Filipescu Vistier, Radu Golescu Vistier, Grigorie Brâncoveanu, Constantin Crețulescu Mare Ban, Barbu Văcărescu Mare Vornic, Constantin Bălăceanu Vornic, Theodor Văcărescu Vornic, Scarlat Grădișteanu Mare Logofăt, Fotache Stirbey Mare Logofăt, Nestor Cluciar.

(Cod. LXXXIV, fila 150.)

Ioan George Caragea prin Grația lui Dumnezeu Domn și Stăpânitor a întregii Ungro-Vlahiei.

Prea Sfințite Sf. Metropolit al Ungro-Vlahiei, prea iubitorii de Dumnezeu Episcopi și voi prea iubiții noștri și prea nobilii boeri halia și manzill cercetând în tot cuprinsul ei anaforaua ce ne-ați adresat în comun în privința viitorului Director al Gimnasiului din această Capitală Domnescă și vădând comuna și unanima alegere la această Direcțiune a Arhimandritului Neofit Duca, de și persôna fiindu-ne necunoscută și ca cultură și ca moralitate, nici putându-ne da sêmă de ele din operele ce a scris, căci nu s'a întâmplat nici odată să le percurgem, ținând însă de demne de credință mărturiile D-vastră comune în favoarea Sa, aprobăm că rugămintea ce ne faceți în comun și cu atâta insistență să primescă îndeplinirea reclamată și fie că direcțiunea bărbatului cerut să aducă Patriei noastre røde în raport cu bunele speranțe ce aveți în el și să reușescă viitorul acest Director al Școlii, conform cu mărturiile comune ce ne dați despre cultura lui universală, pe care cu atâta convingere detaliându-ne-o cereți să-l numim ca Director. — 1815 Maiu 2.

Sigiliul Domnesc.

Vel-Vornic.

(Cod. LXXXIV, fila 149. Tradus de D. Ghermani.)

Neofit Duca nu era în țeră și sosese numai la începutul lui Septembrie, când atunci se fac actele următore cu referință la Comito:

Prea Inalte și Prea Nobile al Nostru Stăpân,

De ôre-ce cu domnescă și părintesca învoire a Înălțimei Sale de Dumnezeu păzită Ne-am învrednicit și cu prezența personală a Eminentului profesor D-nu Neofit Duca, care în curînd va luă direcțiunea gimnasiului din scaunul domnesc din Bucuresci, Ne-am îngrijit și de prevederea unui profesor de filosofie și consfătuindu-Ne în această privință. în sensul indicat în prima noastră anaforă și cu Eminența Sa D nu Neofit Duca pentru a face o cuvenită alegere și de o atare persônă, destoinică și prin

La finea anului 1815, Caragea este nevoit să se ocupe din nou cu venitul casei școlilor, care nu ajungea după nevoile școlii grecești și ale școlilor din județe cu dascăli români. Cu pitacul său din Decembrie 1815 Caragea aprobă aruncarea asupra părții bisericesti a sumei de tineri 54.931 (din care 12.250 sunt a se da la cutia școlilor) și tineri 12.000 au să-i dea cu cislă mănăstirile, precum am vădut. Pe lângă acest venit, Caragea adaugă și venitul mănăstirei Glavacioc, «spre mai mult ajutor și întemeiere a școlilor și spre odihna i repaosul dascalilor.»

La această ocaziune sunt numiți din nou Eforii ai școlilor: Metropolitul, biv Vel Vistier Constantin Filipescu, biv Vel Ban Grigorie Brâncoveanu,

profesiune special formată pentru cursurile de filosofie, ca să țină în neîntreruptă armonie, înțelegere și buna ordine pe profesori, cari să-și îndeplinescă datoria fără preget și cu tragere de inimă și căldurosă râvnă având ca țintă binele comun și progresul elevilor și silindu-se prin o procedare dibace să aducă råde folositoare, am încuviințat în comun acord pe Eminentul profesor d-nu Ștefan Comito pentru clasa de filosofie și ca co-director al școlii cu prea Cuvioșia Sa, Eminentul D-nu Neofit Duca; astfel că ambiu însuflețit de aceeași râvnă și amor propriu și de o potrivă ascultați, să stabilească în comun cea mai bună dispozițiune a școlii, aducând și ordinea în lecțiuni și adevărate råde, cari vor rezultă cu abundență din îngrijirea lor și din silințele active ce vor depune. De aceea cu umilință comunicând Înălțimei Tale de Dumnezeu păzită comuna noastră cerere și votare a eruditului și distinsului filosof D-nu Ștefan Comito, rugăm și pe Înălțimea Voastră, să o agreeze cu obicnuita-I părintescă bună-voință și să ne acorde și stăpânesca-I aprobare, pentru că, asigurându-ne de primirea oficială ce i se va face, să grăbim fericita venire a Eminentului profesor în Bucuresci.— 1815 Septembrie 10.

Neofit Duca, Constantie din Buzeu, Grigorie Brâncoveanu, (2 nediscifrabili), Nestor Cluciar.

(Cod. LXXXII, fila 65.)

Ioan Gheorghe Caragea

Concordia între învățătorii fiind absolut necesară, căci ea produce materie bogată pentru învățătură, iar acesta a noastră afirmare comună fiind dovedită, suntem convinși că Prea Cuviosul Neofit Duca și Ștefan Comito rivalisând de zel între dînșii și amândoi fiind de aceleași păreri și de o potrivă ascultați, radele ce vor aduce vor fi abundente. De aceea prin prezenta noastră domnescă sancționare ordonăm, că după înalta noastră aprobare și alegere să fie chemat Ștefan Comito ca profesor la cursurile de filosofie la gimnasiul din Scaunul nostru Domnesc din Bucuresci.— 1815 Septembrie 14.

(Sigiliul.)

(Cod. LXXXII, fila 64.)

oel după vreme Vel Post. și D. biv Vel Vornic C. Bălăceanu. Grigorie Brâncoveanu este special însărcinat a ține casa școlilor. (1)

(1) *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlahscoe.*

Cetindu-se înaintea Domniei Mele această obștească anaforă a D-ilor boerilor, ne îndestulăm că sfârșitul acestui nizam ce a fost găsit D-ilor cu cale a se întocmi pentru a școlilor orânduială și bună stare, privesc numai spre a se împlini trebuințele cheltueli, ca să se păzescă nestrămutată și întregă întocmirea și buna ființă a școlilor acestea. Dar fiind sfârșitul chibzuirei D-ilor boerilor, ori în ce chip se va face împlinirea acestor tineri 54.931 de la preoți și diaconi și acelor tineri 12.000 de la mănăstiri, câtuși de puțin nu zădărnicesc trebuința școlilor, a cărora sumă de se și vede cu adăugire peste ceea ce se răspundea până acum de la preoți și diaconi și de la mănăstiri, fiind însă că și cheltuețile școlilor sunt adăugate, după trebuință și datorie mai virtos a părții bisericesci este de a se arăta totdeauna cu rîvnă și ajutor, spre întregimea unui acest fel de obștească folos, isvoritor al rodului învățături, care este cea mai de trebuință la bisericăscul podvighiu, spre povățuirea purtătorilor acestui cin la cunoștința ființei și a datoriei podvigului bisericăsc; de aceea este primită Domniei Mele și hotărîm, ca de acum înainte pe tot anul să fie datore partea bisericăscă a răspunde, însă: preoții și diaconii dintr'această Țară câte tineri 54.931 (din cari a se da la cutia milosteniilor tineri 12.250) și tineri 12.000 mănăstirilor, cari acești bani împlinindu-se de către Preașfinția Sa Părintele Metropolitul, atât dintru a preașfinției sale eparhie, cât și din județele episcopilor, prin șfinția lor episcopii, să-i răspundă la casa școlilor în două căștiuri, însă jumătate la începutul anului viitor lăt 1816, April 23 și cel-laltă jumătate la sfîntul Dumitru, fără de a se supăra câtuși de puțin cu această pricinuire a adăugirei, preoții ce vor ave la mânele lor sineturii domnesci de apărare și scutire și căți vor fi sacați, sau de la cel dajnic preoți și diaconi și de la mănăstiri, a se strînge un ban măcar mai mult peste împlinirea sumei de mai sus arătată, ci atât Preașfinția Sa Părintele Metropolitul, cât și șfinția lor Episcopii, să îngrijescă cu priveghere de a se strînge acești bani cu bună și dreptă cumpanire, neîngăduind după a duhovnicescei păstorie rîvnă și neapărată datorie, a se năpăstui preoții și diaconii cu încărcăturii neprimite stăpânirei; pe lângă care acest venit al școlilor, bine voim Domnia Mea, să primim, după cum D-ilor boerii a fost găsit cu cale, de a se adăuga și mănăstirea Glavaciogul din sud. Vlașca, cu toate veniturile ei, spre mai mult ajutor și întemeiere a școlilor și spre odihna și repaosul dascălilor; și către această orînduim efortii ai școlilor pre Preașfinția Sa Părintele Metropolitul și pre D-lui biv Vel Ban Grigorie Brâncoveanu, și pre cel după vreme Vel Post. și pre D-lui biv Vel Vornic Constantin Bălăceanu, iar cu casa școlilor însărcinăm a o ține unul din D-ilor, adică D-lui biv Vel Ban Grigorie Brâncoveanu, și D lui de două ori pe an să arăte către cel-laltă cin Efortii școlilor, ca cu toți împreună, să le teorisească și să le închee, chibzuindu-se însă adesea, că pe cât va fi cu putință să se scadă cheltuețile cele de prisos și să se potă

Sporirea venitului casei școlilor se legitimă și prin nevoia salarelor dascălilor români de prin județe.

Iacă budgetul școlilor în 1815 Noembrie:

Taleri				
4.000	Dascălul Neofit,	pe lună po taleri	333 bani 36
4.000	Filosoful,	» » » »	333 » 36
4.000	Alt filosof,	» » » »	333 » 36
2.500	Al doilea dascăl, Hristodoru,	» » » »	208 » 36
2.000	Al treilea dascăl, Gheorghe,	» » » »	166 » 72
1.200	Dascălul Vasile,	» » » »	100 » —
1.500	Dascălul Grămaticu,	pe lună po taleri	125 bani
1.800	Doitorul Panaiotache,	» » » »	150 » —
1.200	Dascălul slovan ot Sf. Gheorghe vechiū,	» » » »	100 » —
1.800	Sameșul,	» » » »	150 » —
300	Bucătarul,	» » » »	25 » —
7.200	Emedicul pe un an.	» » » »	600 » —
2.400	Dascălul franțez,	» » » »	200 » —
2.400	Dascălul latin și <i>nomicos</i> ,	» » » »	200 » —
2.000	Cheltueli întâmplătore la meremetul de peste an.			
7.200	La 20 ucenici sërmani pe lună po taleri		30 fieș-care.	
2.500	Pentru daruri a se dà ucenicilor când li se va face examen.			
7.000	Pentru a se cumpëra cărți și ergalii, ale epistimiilor trebuincioșe și pentru sporirea lefilor dascălilor de la ecsiminie înainte nefiind mulțamiți să rămăe pe ceea-ce s'au aședat până la viitorul Aprilie lét 1816 și pentru a se aședă școle rumănesci pe la orașele județelor unde va fi trebuință. (1)			

pazi întocmirea și ființa școlei cu cheltuială mai puțină și acel prisos al banilor să se păstreze forte bine pentru întâmplătore trebuințe ale școlilor. Cu aceste dar osebirii ce se arată mai sus, întărim Domnia Mea acastă obștască anafora a D-lor boerilor și întocmai poruncim D-tale Vel Logofete de Țera-de-sus, să se facă și chrisovul Domniei Mele. — 1815 Decembrie.

(L. S.)

Vel Logofët.

(Cod. LXXXII, fila 227.)

(1) *Prea Înălțate Dömne,*

După luminată porunca Măriei Tale, ce mi s'au dat la anaforoa D-lui biv Vel Banului Grigorie Brâncoveanu, cum că s'au primit de către Înălțimea Ta dreptele provlimata, ce face D-lui pentru sporirea veniturilor școlei, cu analoghia cea cuviincioșă după vremea de acum și scumpetea lucrurilor și plata grelelor simbrii, ca să se găsească mijlôcele cele cu cale spre împlinirea lipsei ce se va dovedi că are casa școlei estimp, a se îndestulă dascălii i ucenicii cei săraci și a se întâmpină și alte cheltueli trebuincioșe, cum și veniturile școlei să se tocmescă de acum înainte a fi de

Din anul 1815 posedem un act din care se vede, că pentru internarea de

ajuns, cu adăogire peste ceea-ce au fost până acum și să se chibzuiască de unde sunt să se împlinescă pe fieș-care an fără strămutare, ca să se păzescă și orînduelile ce prin luminat chrisovul Măriei Tale ai aședat pentru acéstă școlă, să fie și dascălii odihniți și să vadă spor în faptă, și să pôtă și D-lor Eforii cu înlesnire a chivernisi școlă; pentru care tôte aceste mijloce ne poruncesce Măria Ta, ca împreună cu D-lor boerii efori ai școlii chibzuindu-ne, cum și ori-ce dreptăți va mai arêta Casa școlii și catastișe de tötă lipsodosia cercetându-le, să facem Măriei Tale anaforă fără zăbavă, prin epistasia D-lui Vel Logotêtului de Țera-de-sus, arêtătore de tôte pe larg și chibzuirea ce vom găsi cu cale pentru sporirea veniturilor școlii, ca să se puie negreșit în bună și temeinică orînduială, ca un lucru ce este de obște folositor, ne-am adunat aici la domnesca Măriei Tale curte, dimpreună cu D-lor boerii Efori ai școlii, unde am cercetat mai întâiu socotela lipsodosiei și din catastihul ce ni s'au arêtat de către sameșul Casei școlii, vêdum, că de la trecutul Ianuarie, de când s'au dat de către Măria Ta chivernisirea casei școlii asupra D-lui biv Vel Ban Grigorie Brâncoveanu, s'au primit la Casa școlii până acum taleri 51.007 din ajutorul ce ai orînduit Măria Ta de s'au luat de la preoți i diaconi din tötă Țera, i din ajutorul ce au dat unii din patrioți, și cea mai multă parte din iratul școlii, din care s'au cheltuit taleri 45.335, însă taleri 36.065 la dregerea școlii și taleri 9.270 ce s'au dat în lefile dascălilor și alte cheltueli ale școlii, afară din îmbrăcăminte a șapte odăi de la școlă, însă macaturi, perne, perdele, ciucuri și lucrul lor, i 12 scaune îmbrăcate cu pele verde cu canapeaoa lor, asemenea i trei scaune mari de nuc îmbrăcate cu postav verde, i peatra ce s'au săpat și s'au pus *pe mormîntul raposatului dascalului* Lambru, cum și ceea-ce s'au cheltuit la facerea pomeneii desgropării, care acestea tôte nu s'au trecut într'acest catastih plătindu-se de însuși D-lui Banul Brâncoveanu și au prisosit din primire peste cheltuială taleri 5.672, cari se află gata la Casă, dar are și Casa să plătescă următorele lefi și cheltuieli până la viitorul Aprilie, taleri 8.886, însă după întocmirea ce au fost până acum, din care scăđându-se acei taleri 5.672 ce-i are Casa, îi mai lipsesc taleri 3.214; am făcut chibzuire pentru iratul școlii și spre a se putea ține în cuviincioșă stare, după bună râvnă ce ai Măria Ta asupra acestui vrednic de laudă lucru, ce este spre podoba Țerii, spre fericirea nêmului și spre obștescul folos, trebuesce să aibă pe an irat taleri 55.000, ca și numêrul dascălilor să se mai înmulțescă, după înmulțirea ucenicilor și cheltuelile să se mai adaogă peste ceea-ce au fost, după prețul lucrurilor ce curge acum la tôte, cu mult adaos din cât eră mai înainte, când s'au făcut întocmirea școlii, a căreia irat vechi fiind-că este taleri 15.750 de la preoți i diaconi și taleri 10.770 de la mănăstiri, din cari se scad taleri 2.240, cari se dau pentru școlă Craiovei, și rêmân taleri 24.280, mai trebuesc taleri 28.700 până la trebuincioșă sumă ce arătăm mai sus de taleri 55.000; acest dar adaos de taleri 28.700, am chibzuit ca să se împlinescă dintr'acei taleri opt ce-i rêspond și acum preoții i diaconi din tötă Țera, din cap în cap, pe fieș-care an, fiind-că acești bani

elevi ai școlii de la Măgurenu, se dispune, ca Egumenii de la mănăstirile

se strâng tot cu numire pentru ajutorul școlii și al cutiei milosteniei, și, cu cuviință și dreptate este, ca numai casa școlii să se împărtășească de la acel ban spre întâmpinarea neapăratelor cheltueli i simbrii ale dascălilor, sërmanilor ucenicilor, i plata cărților și trebuincioșele instrumenturi la învățăturile epistemiilor, căci și de plătea până acum eparchiile numai pe lude 3.500 preoți i diaconi, după catagrafia ce se făcuse în zilele repositului domn Alexandru Vodă Ipsilant, dar pe acel număr al preoților ce atunci se dovedise se făcuse și întocmirea cu analogon după trebuința cheltuelilor ce avea școla pe acea vreme, când și lucrurile erau mai estine și plata dascălilor mai ușoră, și toate cele-l-alte prețuri mai scădute, iar acum, după cum este cunoscut că și cheltuelile școlii s'au sporit și prețul lucrurilor s'au înălțat și simbriile s'au mai mărit, cum și numărul preoților i diaconilor s'au descoperit atât din catagrafiile județelor ce sunt în domnesca vistierie și se ved peste 9.000 de preoți i diaconi, cât și acum pe urmă împlinindu-se de ispravnicii și protopopii județelor acei câte taleri unul și jumătate pentru meremetul școlii din chiar catastișele cele iscalite de protopopi ce s'au trimis la casa școlii se dovedesc că se adună în număr de lude 8.138 afară din cei tăinuți de protopopi, încă și de la acei cunoscuți preoți i diaconi tot mai este rămășiță de taleri 848 neîmplinită dintr'acest ajutor câte taleri unul și jumătate. De aceea noi cu sfat de obște socotindu-Ne, și ne mai făcând vre-o altă chinotomie sau adaos peste ceea-ce răspundea până acum preoții i diaconii eparchiilor, ci încă pentru ca să mai și ușurăm pe preoți i diaconi a cunoște milă și ajutor de acum înainte, am găsit cu cale ca din taleri 8 ce da fieș care într'un an să plătescă numai câte taleri 6 și un zlot bani noi din cap în cap, fără a se scădea vre-un preot sau diacon cu nume de scutit, ci toți de obște să răspundă acest ajutor al școlii veri al cui va fi, cu care acest mijloc cuviincios și preoții se ușurează cu scăderea ce li se face și casa școlii se îndestulează cu o sumă de bani întâmpinătoare cheltuelilor și simbriilor ce am întocmit de acum înainte să se păzescă neștrămutat, ca să potă și D-lor orînduiții efori să aducă școla elinască din politia Bucurescilor să o împodobescă cu dascăli și cele-l-alte trebuincioșe cărți și instrumenturi, să îndestuleze pre dascăli i ucenicii la vreme, spre mulțumirea lor și cele-l-alte cheltueli i meremeturi de peste an să le săvîrșescă după cuviință cum și dascăli rumâni să se așeze cu plată, pe la orașele județelor unde va fi trebuință, fiind catastișe curate de totă lipsodosia și paradosind și socotela curată pe fieș-care an la obștea bisericască și boerască, care acești bani de la 8.138 preoți i diaconi câte taleri șese și un zlot din cap în cap se adună pe an în sumă de taleri 54.931 bani 60, pe câți sunt până acum sciuți la Casa școlii, iar dovedindu-se mai mulți se va mai spori suma banilor, care spor să se ia tot de casa școlii, după cum luă și până acum, și cei-l-alți taleri 42.681 să rămăe pe séma Casei școlii dimpreună și cu prisosul ce se va mai descoperi și cu taleri 12.000 de la mănăstiri după cîsla ce am întocmit acum sub iscălițurile noastre cu adaos de taleri 1.230 peste ceea-ce au fost cunoscut Casei că se îplinea după oisla ce se da

marî din Bucurescî să destine câte o cameră unde să se potă interna cât

de la Sf. Metropolie face peste tot talerî 54.681; care aceştî banî împlinindu-se de către protopopii judeţelor, să fie datorî ai trimitte la casa şcolei, unde să-şi închee şi socotela lămurită şi dreptă sub iscăliturile eforilor, iar protopopii după socotela lor să nu îndrăsnescă a lua mai mult de cât 10 parale de un răvaş numai ce vor da pe obrazul fieş-căruia preot i diacon, cuprinďtor de plata acelor talerî 6 şi un zlot ce s'au aşedat de acum înainte să răspundă, fără strămutare, ca să se facă peste tot talerî 7 de un preot sôu diacon cu banii şcolei şi cu plata răvaşelor; cum şi de la mănăstirî iarăşi protopopii să strîngă banii şi să dea răvaşe pe totă suma banilor, luând pentru ostenela sa de un răvaş câte talerî 5 de la mănăstirile cele mari şi de la cele mai micî câte talerî 2 şi să teslîmatisescă şi aceştî banî ai mănăstirilor iarăşi la casa şcolei; iar pentru lipsa iratului şcolei până la suma ce s'au întocmit, de talerî 55.000, am chibzuit să se dea mănăstirea Glavaciocul cu toate veniturile ei sub epitropia Eforilor şcolei, precum din două chrisove ale răposăţilor întru fericire Domnî Constantin Vodă Gehan cu lét 1763 Iunie 27 şi Ştefan Vodă Racoviţă cu lét 1764 Maiu 30, luarăm pliroforie, că a fost acéstă mănăstire închinată metoh şcolei, ca să se înlesnescă plata dascărilor, care şi acum puindu-se în orînduială şi luându-se socotelă dreptă până acum de toate veniturile şi cheltuehile, să orînduiască D-lor epistat, ca să chivernisescă mănăstirea cu bună iconomie, să se drégă cele dărăpănite şi să se păzescă orînduiala bisericei cu totă eftacsia şi slujbele bisericesti nelipsit, unde să se ţie şi şcolă cu dascăi rumănese a învăţa copiii ce vor veni spre învăţatură, să aducă apoi mănăstirea şi oreşi-ce folos şcolei la economia casei, ou îndestulare de vin, pâne, legumî, pesce şi alte trebuinciose şi din prisosul veniturilor să se împlinescă şi lipsa până la suma iratului şcolei de talerî 55.000, cum şi talerî 3.214 ce are lipsă spre împlinirea lefilor până la viitorul Aprilie lét 1816 şi să aibă şi dascălii un loc de răsuflare în vreme diacopi pentru petrecerea cu odihnă şi repaos şi pentru întremarea sănătăii D lor, ca să potă rădică ostenelile învăţaturii, cum şi pentru un cataghion la vre-o întâmplătore primejdiosă epidemie, care acestea, atât împlinirea banilor ca să se facă după cum aretăm mai sus şi orînduiala şcolei să se păzescă cu plata lefilor şi îngrijirea oelor trebuinciose, precum le-am aşedat mai jos anume, şi pentru ca să se chivernisească după cuviinţă şi mănăstirea Glavaciocul, de veî bine-voi şi Măria Ta a se închină la şcolă pentru folosul obştesc, să se dea straşnică luminată întărirea Măriei Tale, ca să se păzescă în totă vremea, fără strămutare şi aceste legături să se întărescă şi prin deosebit luminat chrisov al Măriei Tale, poruncindu-se şi D-lor hoerilor Efori, ca să privigheze asupra dreptăţilor şcolei şi întoemaî să le săvîrşescă după hotărîrea Măriei Tale, ce acum se va da prin întărire la acéstă anafora, şi prin luminat chrisovul Măriei Tale, însă cu deosebire pentru acei preoţi i diaconî, cari vor avé cărţi i chrisove domnesci de a fi scutiţi, arătându-şi sineturile la D lor hoerii Efori.— 1815 Noembre 20.

Constantin Filipescu, Isaac Ralet, Grigorie Brâncoveanu, Constantin Vla-

2—4 școlari, dându-le toate cele necesarii de întreținere. (1)

huț Postelnic, Dumitrașco Racoviță Vel Vornic, Constantin Bălăceanu Vel Vornic, Mihalache Manu Vel Vornic, Iordache Slătineanu Vornic, Grigorie Filipescu, Teodor Văcărescu Vel Vornic, Gheorghe Filipescu Vel Logofăt, Istrate Crețulescu, Constantin Filipescu Logofăt, Ioan Știrbeiū Logofăt, Grigore Ralea Vel Hatman, Alexandru Filipescu Vel Vornic, Costache Răsti, Grigorie Romanitis Vistier, Nestor Clucer.

Copie scosă din cuvînt în cuvînt după cea adevărată anaforă, care fiind întocmai, pentru a fi creșută am adevărit'o cu iscălitura. — 1815 Decembrie 31.

Mihalache Racoviță Vel Logofăt.

Răducanu Sărdaru.

(Cod. LXXXII, fila 228.)

(1) *Prea Înălțate Dōmne,*

Conformându-mă prea strălucitei porunci a Înălțimei Tale de Dumneșeu păzită, am luat în cercetare apelul adresat de semnatarii petițiunii de față și întrebându-l și pe el înșiși, am aflat că într'adevăr zelul și dorința de învățatură i-au îndemnat să recurgă la gimnasiul public Ellen instituit de Înălțimea Ta de Dumneșeu păzită în orașul Bucuresci cu intenția de a se perfecționa în studii, părăsindu-și în acest scop și patria și alte școli nesocotind, cu convingerea că vor găsi aci mai mare folos și ajutor în starea lor miserabilă, căci și de locuință și de hrană chiar țilnică sunt lipsiți, fiind întru cât-va întreținuți și consolați până acuma de eminentul profesor Dl. Neofit, care apreciând înclinațiunea lor pentru învățatură, le dă ore-care îngrijire cu propriu-l sacrificiu. Declarăm deci Înălțimei Tale, că acești nefericiți au într'adevăr trebuință de ajutor și dacă Înălțimea Ta încuviințază la întocmirea veniturilor anuale ale școlei, să fie cuprinși și dinși în numărul lefegiilor (Bursier). Iar cât privesce locuința, de ore-ce la școlă nu sunt destule odăi, afară de acele cari se pregătesc pentru profesorul de literatură și francezul și latinul, profesor de drept, am socotit că este foarte nemerit și drept să remedieze la această necesitate unele din mari mănăstiri din Bucuresci, ca acea a Sf. George, Radu-Vodă, Sf. Apostoli, mănăstirea lui Mihaiū-Vodă, Săringari și Sf. Ion, cari sunt chiar în această intențiune zidite de domni și ctitorii lor de eternă memorie, pentru făptuirea de acțiunii umanitare și milostivnice. Aceste mănăstiri având câte o odaie gata de locuit pentru iarnă, să primescă, după încăperea odăilor și starea mănăstirei, de la doi până la patru școlari, procurându-le lemnele necesare și cuvenita hrană, ca să potă sărmanii elevi refugiați în țeara domnescă a Înălțimei Tale și scăpați de această grijă a trebuincioșelor pentru hrană și locuință, să se aplice cu dragoste de muncă la învățatură și să se perfecționeze după dorință, păstrând recunoștința eternă și de tot momentul către Înălțimea Ta de Dumneșeu păzită și către școlă de aci și grăind

Reorganizarea școlii de la Măgurénu, din 1814, este din nou făcută în 1816 luna Februarie.

Dăm în notă acest chrisov nou (1).

a pururea de bine despre bine-facerea făcută lor. Iar hotărîrea definitivă.
— 1815 Noembrie 28.

Gr. Brâncovianu.

Tradus de D. Germani. Profit de ocasiune pentru a exprima harnicului și iubitorului de cultură june, totă recunoștința mea pentru desinteresatul său concurs.

(1) (După Cod. 77 fila 210 v. în grecesce, din Anuarul Instrucțiunii publice de V. A. U. pag. 263.)

Copie după traducțiunea chrisovului lui Ioan Cpragea Voevod, pentru organizarea școlilor și regularea veniturilor din anul 1816, Februarie.

(După originalul scris pe chârtie.)

Lumea și tot universul, după cum se vede, arată că este o zidire, care trece peste totă știința și inteligența unui architect. Este știut că: din toate ființele aflătoare în lume, cea mai pre sus este omul; pre dînsul Creatorul nu numai l-a dotat cu suflare, dar l-a împărțășit chiar cu propria sa natură. Fiind însă că păcatul s'a introdus pe furiș în viață și răul s'a întins mai mult decât binele prin vătămarea produsă acestei simple și nevinovate ființe de Hydra cu șapte capete, prin călcarea poruncei Dumneșcesc, a devenit îndată acest om blăstemat și supus chiar patimelor, pentru că n'a putut nici a răspunde după buna cuviință, nici a respinge acea fiară spurcată printr'ò lovitură. Ca o sêmînță bună și serioasă cădută într'un isvor sec și în chipul acesta înneecat în păcatele vieței, nu numai de sineși a rămas sterp și incomplet, ci tot-deodată pornindu-se spre rău, puțin rămase și natura să i se schimbe. Ce mai avem să dicem? ore câte patimi isbucnite dintr'altel nu s'a renăscut în viață? Singura isbândă ce făcurăm este, că nu fratele își întinde săgéta sa mortală asupra celui-l-alt frate al său, ci un prieten dă cu sulița în prietenul său, și totă natura revoltându-se, făcù viața sêlbatecă pe un șir de obiceiuri rele după Iliadele (poemă epică a lui Omer).

Spre a lipsi una și alta ar fi trebuit să se scobore din cer știința, ca să pôtă concură cu Hercule, ca un alt Eol, ca să aducă într'un chip iscusit focul în creștături și ca un plugar bun să scôtă rădêcinele ghimpilor și să dea, fără ajutorul sapei, putere la plantația cuvîntului. Din acestea este de cređut, că grandioșă și făcătorea de bine filosofie pôte reuși, în fine prin acêsta dobêndind peste orî-ce alt lucru știința adevêrului, iar din știință lucrarea și din lucrare curățenia sufletului, care și-a în cer rêsplată sigură, iar pe pămênt elogiul integru, singurul dar ce se cuvine bărbaților buni. Vedem că unele din nașii s'a silit dintr'un început ca s'o introducă, spre a putea critica câtușî de puțin faptele rele și virtuțile, și a învăța pe unele să respingă, iar pe cele-l-alte să îmbrățiseze; ceea-ce este singurul

După noul chisov, bugetul școlii mari are la venituri:

54.931 lei de la preoți;

12.000 » de la mănăstiri;

Total 66.931 » și în plus veniturile mănăstirii Glavaciocul din Vlașca.

mijloc rezonabil de a face pe cine va să se ocupe cu învățătura și să îmbrățișeze fericirea. Așa dar și noi nimerind prin ajutorul providenței acest Principat ilustru al Daciei și cunoscând pe cât este de folositoare învățătura în viață, tot deodată chibzuind asupra datoriei ce au Domnitorii către supușii lor, pe lângă alte lucrări făcute pe negândite, am și săvârșit dintr'un început numai puțin îngrijiri pentru gimnasiul din capitala noastră București și acum nu mai puțin bine vom să-l înfrumusețăm mai mult întrebunțând întru această propria noastră voință și ordonând cele următoare:

1. Veniturile gimnasiului provenite de la preoți, ierodiaconi și mănăstiri sunt: de la preoți suma de lei 54.931, adică cinci-deci și patru mii nouă sute trei-deci și unu, iar de la mănăstiri 12.000, adică două-spre-zece mii lei. Se vor excepționa din bir preoții infirmi și câți dintr'înșii se bucură de scutirea acestuia său de vr'o altă iertare, dobândită prin privileghiuri domnești; asemenea și acei cari dintr'înșii au fost supuși la bir, nu vor plăti chiar un obol din cele ordonate de noi.

2. Mănăstirea Glavacioc din Vlașca, în întregimea sa, și în sine toate veniturile sale adăogându-le pentru mai multă îndestulare a celor neapărate trebuințioase, o atașăm la acest gimnasiu, ordonând, ca să rămână scutită pentru tot-deauna, de toate și de orî-ce alte contribuții și obligații locale.

3. Din citata sumă de lei 54.931 să se dea lei 12.250, adică două-spre-zece mii două sute cinci-deci lei, de către Eforii casei publice a Vorniciei.

4. Veniturile citate ale gimnasiului de la preoți și mănăstiri se vor primi de Prea Sfinția Sa Metropolitul și de iubitorii de Dumnezeu Episcopii, potrivit sumei banilor și se vor predă Eforului, cărui este încredințat casa, de două ori pe an, jumătate la 23 Aprilie, iară cealaltă jumătate la 23 Octombrie, cu începere de la anul curent una mie opt sute șese-spre-zece; se va excepționa însă mănăstirea Glavacioc, ca una ce se va administra într'un chip absolut de aceeași Eforii permanenți.

5. Numim eforii ai gimnasiului pe Prea Sfinția Sa Metropolitul Nectarie, pe fostul marele Ban Constantin Filipescu, pe boerul fostul marele Ban Grigorie Brâncoveanu, pe boerul fostul marele Vornic Constantin Bălăceanu și pe boerul marele Postelnic în activitate.

6. Aretatele mai sus toate venituri după cum am ordonat, boerul Ban Grigorie Brâncoveanu, le va primi la timpul prescris și le va depune în Casa gimnasiului (către care persoană, pe lângă menționata sarcină îi acordăm și administrarea cu de aproape priveghere a Glavaciocului.) Pe lângă această administrațiunea este însărcinată, să plătescă la timp pe fie-care trimestru, onorariile profesorilor. După ce va trece toate pe hârtie și le va înregistra în codică, se va justifiă și către cealaltă Eforii și-și va da cuvîntul fie-căruia spre a ni se supune și Nouă această lucrare. Prin urmare, toți d'împreună deliberând asupra acestei operațiuni, adică decă s'ar fi ivit vr'o cheltuială cu economie și cruțare, său fără regulă și cuvînt probabil, pri-

Acastă sumă a venitului se împuținază însă prin înscrierea în bugetul

sósele gimnasiului le veți întrebuința pentru reparații, îmbunătățiri și creșteri. Prisosul din economie se va socoti ca sacru și va rămâne depus și neatins pentru viitor până ce s'ar ivi vre-o trebuință pentru gimnasiu. Afară de acesta nimeni nu va îndrăzni să cheltuiască pentru ore-care alt lucru, nici își va permite a sfeterisi lucrurile neatinse, căci acest fapt socotindu-se nelegiuit, făptuitorul va fi supus la penalitatea prevădută de legi pentru sacrilegiu.

7. Eforii vor îngriji pré mult pentru profesorii de litere, de umanități, de filosofie și de limbă străine, decât trebuința va cere. ca să fie de o conduită bună și nebanuită, să aibă credință în religie și să fie cei mai buni în felul lor; aceștia introducându-se, să li se încredințeze creșterea elevilor. Pentru acest cuvânt, unul din acești Efori, ori-cine va fi, să se presinte odată pe săptămână la acest gimnasiu, spre a inspecta toate și a ordona profesorilor să păstreze cu esactitate între dînșii pudorea și onorea ce se cere de la dînșii.

8. Examenele și încercările elevilor în privința progresului se vor face două, față cu toți Eforii și cu cei ce ar voi să se aște acolo, cel dintâiu examen se va face în Mercuria mare a patimilor Mântuitorului, iar cel de al doilea la 15 Septembrie și d'aci încolo repausul și recreațiunea urmază pentru profesori și elevi în tot cursul lunii culesului viilor, până la 15 Octombrie.

9. Gramatica împărțindu se în patru părți adevă: în formule, etimologie, sintaxă și compunere, trebuie a fi săvârșită de toate clasele în cursul fiecărui semestru, și ast-fel după o încercare, cei ce au progresat vor trece în altă clasă; iar cu predarea acestora vor fi însărcinați dintr'un început profesorii, și după chipul acesta din toate clasele se vor ține în școlă în curs de trei ani numai elevii, cari vor proba mai multă inteligență și silință. Preferarea și aplicațiunea lecțiilor eline pentru ori-ce clasă și modul cu cari se vor predă precum și examinarea și buna ordine și îmbunătățire a gimnasiului se dă în sarcina rectorului, ca unul de la care se va cere cuvânt despre toate.

10. Fiind-că știința dreptului, atât pentru judecătory, cât și pentru cei ce sunt dați în judecată și în fine pentru toți ómenii în genere este trebuinciosă, ca una ce, după un principiu firesc, se mărturisește ca cel mai sănătos sprijin pentru ómenire, găsirăm cu cale într'o conglășuire cu boerii a introduce și profesore de drept ca să predea aceste științe către acei ce ar voi s'o învețe. Însă spre a reuși la acesta după speranța și voința noastră socotirăm că ori-ce lucrare la început trebuie să-și aibă îngrijitorul său esperimentat; așa dar bine-voim a numi și pre marele Clucer Nestor de profesore apreuind talentul științelor sale în drept.

11. Va fi și un medic permanent pentru a căută pre cei ce s'ar îmbolnăvi dintre învățători și elevi, primindu-și salariul din veniturile gimnasiului.

Prin urmare fiind-că gimnasiul din București, prin îmbunătățirea și buna ordine s'a întocmit ast-fel, precum cere sfirșitul, pentru care s'a

cheltuielilor eforiei școlilor a sumei de 12.250 lei, subvențiune acordată de Domnitor Vorniciei obștirilor (cutia milelor).

Venitul școlilor îl va încasa banul Grigorie Brâncoveanu și-l va depune în casa școlii. Tot acest boer va face și cheltuielile în regulă prin înțelegere cu ceilalți efori.

Unul din efori continuă a avea inspecțiunea săptămânală a școlii.

Profesorii vor fi: de litere, de umanități, de filosofie și de limbă străină. Ei vor trebui «să fie de o conduită bună și nebanuită și să aibă credință în religie»

Singura inovațiune adusă de acest chrisov, asupra celui din 1814 este aceea de la punctul 10, prin care, recunoscându-se importanța studiului *dreptului*, se decide continuarea acestui studiu în școlă, prevăzut prin bugetul de la Octombrie 1815.

Marele Clucer Nestor este numit *primul profesor de drept de la Bucuresci*. Se vede că din cauză că trece profesor, încetază de a fi și Efor școlilor

făcut, ordonăm eforilor să îngrijescă și pentru celelalte institute de instrucțiune publică din Craiova și de prin celelalte județe și comune, ca prin virtutea și silința lor și a învățătorilor să renască pretudindena și să reverse din mai multe părți isvóre de sciință, după dorința noastră, în tot setosul Principat pentru fericirea credincioșilor noștri supuși. Acestea dar atât pentru întâiul gimnasiu din Ungro-Vlachia, cât și pentru institutele de prin toate celelalte județe, ce deja se află și s'a aflat, cum ni s'a părut mai bine le-am hotărît. De aceea spre încredințarea și asigurarea acestora, scoțând la lumină acest al nostru Domnesc chrisov, ale căruia dispozițiuni voim să se păzescă întocmai și de către luminații noștri frați, cari după noi vor domni în vece pe acest strălucit tron, sigilându-le, și cu propria noastră mână iscălindu-le, punem martori pe pre luminații adevărații noștri fi: George Voevod și Constantin Voevod și pe pre onor. nobilissimi și voitori de binele nostru credincioși boeri, pe Constantin Crețulescu Marele Ban, pe George Arghiropulo Mare Spătar, pe Constantin Vlahuță Marele Postelnic, pe Dimitrie Racoviță Vornic al Țerii-de-sus, pe Grigorie Filipescu Vornic al Țerii-de-jos pe Teodor Văcărescu al treilea Vornic, pe Mihai Racoviță Mare Logofet al Țerii-de-jos, pe Toma Crețulescu Mare Logofet al Obiceiurilor, pe Banul Costescu Vornic al politiei, pe Atanasie Hristopulo Mare Logofet al Afacerilor străine, pe Matei Cantacuzino Mare Clucer, Pe George Șcanavi Mare Comis.

Datu-s'a prezentul nostru chrisov Princiar în al patrulea an al Domniei Nostre în catedrala Noastră Domnescă din Bucuresci, prin îngrijirea pre cinstului și nobilissimiului nostru boer fostul Ban Grigorie Brâncoveanu, anul mântuirii 1816 luna Februarie 23, trecându-se în condica Divanului, ordonăm a se păzi într'un loc sigur de către numiții efori.

(Cod. LXXVII, fila 231 v.)

În August 1816 se numește alt profesor de limba franceză la Școala mare. Este numitul Munier. El este însărcinat și cu limba latină. (1)

În urma chrisovului de la 1816, avem budgetul general al școlilor de peste Olt și al bisericeii Obedeanu.

Iată acest budget, care ne dă o lumină deplină asupra organizării școlilor în Oltenia a acelor școli care pregătiră mișcarea națională de la 1821.

Venituri:

2.240	taleri	de la casa școlilor ot București (<i>va să dăcă subvențiune</i>).
400	»	din vama Craiovei.
300	»	din venitul mănăstireii Obedeanu.
150	»	de la episcopul Rîmnicului.
150	»	de la D-lui Caimacamul. (2)
150	»	de la zapcii Divanului pe 50 taleri.
300	»	de la eratul podurilor Craiovei.
Total 3.690	»	venitul școlilor din Oltenia.

Cheltueli:

1.750	taleri	dascălului întâi. (3)
600	»	dascălului al doilea.

(1) *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlahscoe.*

Preașfinția Ta Părinte Metropolit i cei-l-alți D vóstră boeri Efori ai școlilor, fiind-că avem Domnia Mea pliroforie pentru D-lui Miunier, care are destulă sciință a limbei franțuzesci, având și la limba latinăscă nu puțină destoinicie, de aceea dar unul ca acesta cu cuviință fiind a se sistisi între dascălii cei trebuincioși ai școlei, între cari aș a fi și dascălul franțez i latin, după cuprinderea obștescii anafora, care este întărită de Domnia Mea, poruncim, ca pre mai sus numitul Miunier să-l orînduiți a fi la această școlă dascăl franțez cu léfa cea orînduită și fiind trebuință a se orîndui tot însuși de a fi și dascăl latin, atunci îi veți mai adăoga léfa după cuviință. Tolco pisah gpd.— 1816 August 9.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXIV, fila 262 v.)

(2) Veniturile până la acesta le-aș stabilit chrisovul lui Ipsilante, iar cele următore chrisovul lui Caragea 1812.

(3) Acastă cifră a stabilit'o Ipsilante; cele ce urmază sunt dispozițiunii ale lui Caragea din 1816.

240	taleri	la	doi	dascali	romani	in	Craiova.
800	»	la	dece	ucenici	sermani.		
300	»	la	cinci	dascali	romani	in	5 județe.
Total	3.690	»					

Budgetul cheltuelilor după chrisovul lui Caragea din 1816:

2.000	taleri	dascalului	intaiu	}	elinii.				
1.000	»	»	al			doilea			
500	»	»	al			treilea			
1.000	»	»	frances						
300	»	la	doi	dascali	romani	din	Craiova,	cate	150.
500	lei	la	5	dascali	romani	din	județe.		
800	»	la	10	ucenici	sermani.				
Total	6.100	lei.							

Neajunsul din veniturile hotarite mai sus pentru asemenea cheltueli s'a acoperit cu o noua taxa de cate 2 parale la leu de la lefile judecatorilor din Craiova.

Organizarea doctorilor din timpul lui Ipsilante se desvoluta sub Caragea. Existenta doctorilor in tara, dupa cum mai sus am aratat, este profitabila, nu numai din respect igienic, dar si din respectul culturii generale.

Iata deci budgetul doctorilor dupa Ipsilante, cu modificarunile lui Caragea:

1.750	lei	de	la	5	huzmeturi:	ocna,	vadra,	oerit,	dijmarit	si	vinariciu
					po	350	tl.				
250	lei	de	la	Episcopia	Rimnicului.						
250	»	de	la	(loc	remas	liber).					
2.000	»	din	lefile	judecatorilor	Craiovei,	cate	2	parale	la	leu.	
1.250	»	adous	făcut	de	Caragea	la	cele	5	huzmeturi.		
Total	5.950	lei.									

Cu adunarea banilor impusi manastirilor pentru scole, repetim ca mergea greu. Multii egumeni se declarara nemultamiti cu *cisla* otarita de Eforia scolelor. In Maiu 1816 se dispune a se face o noua *cisla* de catre chiar egumenii nemultamiti cu vechia *cisla*, cum probéza actul din nota (1).

(1) *Prea Inlțate Dómne,*

Dupa luminata porunca Măriei Tale am cercetat acésta jalba ce au dat egumenii manastirilor de aici din Bucuresci, cum ca pentru banii scolelor domnesci ce-i raspund manastirile pe tot anul, a fost obiceiul a se aduna

Școala de la Măgureanu ia în 1816 un bun avânt: peste 320 de școlari o frecuentă, așa că localul nu mai este încăpător. Constatându-se această insuficiență de local, Caragea aprobă, în Iulie 1816 adăugirea de camere noue. (1)

egumenii și a face cislă păzind pe fieș-care mănăstire cât să dea, iar în anul trecut s'a făcut cislă de către noi, fără de a avea cuvioșia lor scire, care cislă nu li s'a arătat ca s'o vadă, de sunt puse toate mănăstirile câte se află în domnesca țeră a Măriei Tale cu egumenii rînduiți de domnie, ci ved altă cislă în care nu se ved puse unele mănăstiri ce au egumenii orînduiți cu cărți domnesci și nu sunt mitoace, cerënd ca din porunca Măriei Tale către egumenii cei practicoși să se facă de isnovă cislă pentru banii școlilor, ce li se cer, în sumă de taleri 12.000, păzind orînduiala cea veche, cu analoghie dréptă, după starea și puterea fieș-căria mănăstiri și să se pue la cislă toate mănăstirile câte se cuvin, afară numai din câte mănăstiri s'au dat anume chrisóve domnesci a fi nesupérate. Decî cât pentru cislă pe acest an următor, fiind întocmită după o cislă ce s'a găsit la Sf. Metropolie, cu adăugire de taleri 1.230 peste taleri 10.770 ce au fost mai înainte, ca să împlinescă suma de taleri 12.000. de vreme ce nu se mulțămesc părinții egumenii, să fie luminată porunca Măriei Tale, că după praznicul sf. Impărați Constantin și Elena, să se adune egumenii la sf. Metropolie, ca să-și facă cislă între dînșii, cu dréptă chibzuire puind pe fieș-care mănăstire din câte 4 eparchii, ca să dea cea ce este cu cale, după starea și puterea sa păzind orînduiala și vechiul obicei, afară din mănăstirile ce sunt apérate prin luminate chrisóvele Înălțimei tale. — 1816 Maiu 16.

Semnați: Nectarie Mitropolit, C. Filipescu, Gr. Brâncoveanu, Const. Bălăceanu.

Domnișorul aprobă această nouă cislă prin rezoluțiunea pusă pe această anafora în 25 Maiu 1816.

(Cod. LXXXV, fila 54 v. și 55).

(1) *Prea Înălțate Dómne,*

Ascultând porunca Măriei Tale la această jalbă a dascalilor școlei elinesci, am făcut cercetare la toate câte au arătat Înălțimei Tale și după pliroforia ce am luat întru adevăr de mulțimea ucenicilor ce s'au adunat de la o vreme încóce la învățatură de au ajuns la număr până acum peste 320 și mai virtos că după cum vedem dia di în di vin din toate părțile la învățatură, și ca să nu pătimescă atât ucenicii cât și dascalii cu stenahoria caselor când șed la paradosis, găsim cu cuviință a se mai mări acele patru odăi de la portă, precum și pentru aședarea a opt dascalii grămăticii, de vreme că se pot găsi tot pe suma lefilor ce s'au urmat și până acum. De aceea după datorie nu lipsim a arăta Înălțimei Tale, ca să se dea luminată

În 1817 se face nouă cislă de bani datorită școlilor de către mănăstiri. Egumenii nu erau mulțamiți cu cislă din 1816. Caragia ordonă să se întorcă la mănăstiri banii luați mai mult peste ceea-ce aveau să dea după regulata cislă. Ultima *cislă* o stabilește însuși Caragia, căci egumenii nu se înțeleseseră între ei să facă o dreaptă repartițiune. (1)

poruncă, atât pentru meremet a-l pune în lucrare, cât și pentru dascăli a-i așeză. Iară anii Măriei Tale, fie de la milostivul Dumnezeu mulți și fericiți. — 1816 Iulie 25.

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod și Gospodar zemle vlachscoe.

Dumné-vostră boerilor Eforii ai școlilor, de vreme ce și mărirea acelor patru odăi de la poartă și așezarea a opt dascăli grămăticii, după cuprinderea de mai jos arătată sunt de trebuință, după pliroforia ce ne dați printr'acastă anafora, poruncim Domnia Mea, ca amândouă acestea să se pue și în lucrare. — 1816 Iulie 27.

(L. S.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXXV, fila 197.)

(1) *Cislă mănăstirilor ce s'au făcut în lét 1817 Maiu 19.*

Taleri

600 Radu-Vodă.	90 Golgota.
550 Sf. Gheorghe.	450 Câmpu-Lung.
550 Cotroceni.	200 Viereșul.
330 Văcărescii.	130 Valea.
350 Mihaiu-Vodă.	130 Rîncăcioul.
320 Sf. Ioan.	350 Sloboția.
120 Zlătari.	650 Tismana.
120 Sf. Ecaterina.	550 Cozia.
170 Mărcuța.	60 Baia de aramă.
120 Sf. Apostoli.	400 Hurezul cu metoșele lui.
70 Stavropolios.	280 Motrul.
70 Plumbuita.	255 Sadova.
350 Znagovul.	370 Jitiia.
60 Codrenii.	130 Bucovățul.
550 Mărginenii.	180 Brâncovenii.
250 Mislea.	280 Căluil.
100 Comana.	60 Hotărani.
420 Délul	390 Sf. Ión ot Focșani
250 Nucetul.	80 Băbenii.
130 Butoiul.	350 Rîmnic.

Din istoria școlii mari elene, din anul 1817, amintim, că la Octombrie acel an, Caragea numesce pe Ladislas Erdelion dascăl de l. lătinescă. Acastă limbă e de mare trebuință, dice anaforoa Eforilor, a se alătură la cea elinescă, pentru mai buna înlesnire ucenicilor la tălmăcire, iar mai virtos, că acest dascăl fiind din părțile Transilvaniei are sciință și de limba românescă, cu care nu puțin ajutor pôte a da ucenicilor . . . a putea mai în grabă a face orî-ce tălmăcire spre înțelegere, precum și la limba franțuzescă, de vreme ce celălalt dascăl frances, ce se află, nu pôte să tălmăcescă la ucenicii cei *arharî* (sic) nesciind altă limbă.

Noul dascăl va paradosi și limba francesă dar numai la ucenicii cei mici și va avé lăfă 100 tal. pe lună.

40 Dedulesciî.
100 Bradul.
90 Clocociov.
600 Bistrița.
70 Plătăresciî.

40 Gruiu.
65 Răzvanul.
65 Sf. Sava.
80 Căsciôrele.
12.000 adică talerî două-spre-șapte mii.

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlaschoe.

Cu tôte că încă din lêt 1816 Maiü s'a dat porunca Domniei Mele la anaforoa preasfinției sale părintelui mitropolitul și a d lor orînduiților boerî pentru banii școlilor ce sunt datore mănăstirile a da pe tot anul, ca adunându se egumenii mănăstirilor la un loc să facă cislă între dênșii cu dréptă cumpănire, dar fiind-că din pricina neunirei ce s'a ivit între unii din egumenii nu s'a săvîrșit cislă nici până acum; de aceea pentru ca să lipsescă tôte prelungirile și pricinuirile egumenilor însine Domnia Mea am întocmit cislă pentru banii școlilor pe tôte mănăstirile dajnice precum se arată mai sus, după care și poruncim să se facă urmare cu împlinirea banilor întocmai, iar de la care dintr'aceste mai sus arătate mănăstiri se vor fi împlinit de atunci până acum în diastima prigonirei egumenilor banii mai mulți decât sunt aședate într'acastă fôie, poruncim, să li se întorcă înapoi ceea ce li se va fi luat mai mult precum și mănăstirile ce vor fi răspuns într'acastă diastimă banii mai puțin decât se vîd aședați într'acastă fôie, să răspundă și cusurul, ca cu dintr'acelea să se împlinescă ceea ce au dat mai mult celelalte mănăstiri, Tolco pisah. gpd.—1817 Maiü 19.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

Două asemenea foi de cislă s'au făcut și s'au dat una la Casa școlilor spre a sta în păstrare și alta la egumenii, ca după analoghia acestei cisle să se cisluiască și de acum înainte orî-ce dări vor eși pe mănăstiri.

(Cod. LXXV, fila 180 verso.)

Va mai paradosi în *latinesce* și «cărțile împărătesci pravelnice, când ucenicii vor veni la starea de a învăța *nomica*, iar mai virtos din feciorii de boieri când vor voi a învăța pravilele. Atunci i se va adăogi 100 taleri léfa, (1)

(1) *Iă Ioan Gheorghe Caragea i gospodar zemle vlahisocie.*

Preaosfinția Ta părinte Metropolit e cel-lalți dumnó-vóstră boeri Efori ai școlei, după arătarea ce ne faceți print'acéstă anafora, poruncim să se orînduiască jăluitarul dascál al limbei lătinesci cu léfa ce se arată mai jos de taleri 100 pe lună, iar de a paradosi și în limba franțozescă, acésta fiindcă este îngrijire a datoriei dascálului franțez ce este orînduit la acéstă școlă, precum și cel-l-alți dascáli fiind însărcinați fieș-care cu datoriile e-panghelmei sale, rămâne a se chibzui de însuși dascálul franțez, după cum îl va povățui trebuința celor ce se cuvine a urma spre împlinirea datoriei sale.—1817 Octombree 23.

(Pecetea gpd.)

Vel Logoiét

Prea înălțate Dómne,

Dupé luminată porunca Măriei Tale ce se dá acéstă jalbă a lui Ladislav Edeliot dascálul de limba lătinescă prin care cere a se orîndui la școla cea elinescă spre a paradosi învățatura cărței letinesci, următor fiind luminatelor porunci am cercetat de este cu adevărat arătarea ce face și ne-am piroforisit că acéstă limbă este de mare trebuință a se alétura pe lângă elinescă, pentru mai bnnă înlesnirea ucenicilor la talmăcire, iar mai virtos că acest dascál fiind din părțile Transilvaniei are sciință și de limba cea rumánescă; cu care nu puțin ajutor pôte a da ucenicilor ce sunt arharii la acéstă școlă, a putea mai în grabă a le face ori-ce talmăcire spre înțelegere, precum și la limba franțuzescă, de vreme că cel-l alt dascál franțez ce se află nu pôte să talmăcescă la ucenicii arharii, nesciind altă limbă, ce numai la cel ce aș sciință în, să fie dator a paradosi și la limba franțuzescă, însă numai pe ucenicii cei mici; pentru care aceste două osteneți ale sale, ce are să facă, adevă atât al limbei latinesci, cât și al limbei franțuzesci, să i se orînduiască a i se da pe totă luna câte taleri 100; dar fiindcă numitul dascál ne încredințeză că pôte să paradosescă în limba lătinescă și cărțile împărătesci pravilnice, care iarăși nu puțin folos pôte să aducă celor ce vor voi să învețe fiind destoinicii (dicem) când vom cunosce că aș venit vre o uniú din ucenicii în vrednicie ca să pótă învăța și *nomica*, iar mai virtos, din feciorii de boeri cari vor voi a învăța pravilele având trebuință, atunci peste acești taleri 100 ce am găsit cu cale a i se da pe lună cu mulțămita sa, se va mai adăoga ceea ce va fi cu cuviință; ci pentru ca să se pue acéstă învățatură în lucrare și numitul dascál să

Semnați: Nectarie Mitropolitul, Grigorie Brâncoveanu, Constantin Bălăceanu Vornic.

Din Noembrie 1817 posedem actul următor referitoriu la numirea dascălului Veniamin și la înlocuirea ca Etorî a boerilor Banu Filipescu repaosat și Banu Gr. Brâncoveanu retras (1).

Prea Înălțate și prea bine-voitoare noastre Domn.

Conform prea strălucitului pitac domnesc al Înălțimii Tale ne-am întrunit servitorii M. Tale, pentru a ne consfătuî despre îmbunătățirea și mai perfecționată întocmire a școlii înființate aci prin prevedere Domnescă și am

se scie hotărît, ne rugăm a se da și luminată hotărîrea Măriei Tale. 1817 Octombrie 17.

Nectarie Metropolit. Grigorie Brâncoveanu.
Constantin Bălăceanu Vornic.

(Cod. LXXXIX, pag. 49.)

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.

Preaosfinția Ta părinte Metropolit, iubitorilor de Dumnezeu episcopî i dumné-ta Vel bana Grigorie Ghica i dumné-ta Vel Vornice Constantine Bălăcene i dumné-ta Vel Logofete de țera de sus, i dumné-ta Vel Vornice de țera de jos Grigorie Bălene, i dumné-ta Vel Postelnice, i dumné-ta biv Vel Vornice Iordache Slătinele i dumné-ta biv Vel Logofete de țera de jos Iordache Goleșcule și dumné-ta Vel Logofete de țera de jos Alexandre Filipescule, precum dinr'nceput dorind Domnia Mea de întocmirea școlii, ca pentru un lucru obștesc folositor și de mare trebuință n'am încetat a îngriji de toate câte privesc spre a sa bună ființă și întregime, tot de aceeași rivnă și dorire porniți fiind și acum, primim cererea ce ni se face printr'acéstă anafora, și poruncim Domnia Mea, ca adunându-vă cu toții la un loc și urmând coprinderii Domnescului Nostru pitac, ce este dat de la 19 ale acestei luni, să faceți apoi și ehibzuirea ce tot printr'ace-lași pitac poruncim și să arătați Domniei Mele prin anafora. — 1817 Noembrie 24.

Vel Logofet.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXXIX, pag. 114.)

desbătut în destul despre stabilirea mijloacelor celor mai eficace spre acest scop. Și fiind-că, după cum și Înălțimea Sa de Dumneșeu păzită are această grijă, principalul și cel mai necesar lucru este numirea de bun și destoinic profesor, urmând să chibzuiem despre alegerea acestora dintre cei mai bine renumiți printre cei ce locuiesc aci, între cari este prin urmare eruditul domn Veniamin, bărbat și cu multă știință și de toți laudat, cât și din cei aflători în alte părți. Și pe unii îi vom chema și îi vom îndupleca prin viu grai, să întreprindă cu dragoste această operă, iar pe cei-l-alți îi vom invita prin scrisori foarte amabile și sperăm că scopul urmărit să ia forma cerută, potrivit cu sentimentele Înălțimii Tale iubitoare de litere și de frumos și cu dorința generală; fiind însă că lucrul despre care suntem porunciți să deliberăm, este de domeniu public și reclamă multă și importantă chibzuire, iar din prea nobilii boeri Eforii, boerul Banu Filipescu, după voința cerescă și a plătit deja datoria comună, iar boerul Banu Brâncovenu, retrăgându-se din Eforie a încetat să conlucreze și să ia parte la consiliu, rugăm pe Înălțimea Ta de Dumneșeu păzită, să numească și alți câți-va boeri pe cari ar încuviința, ca să ne consfătuim împreună și cu nobleța lor despre acest lucru comun și să raportăm în urmă opinia noastră către Înălțimea Ta prea mărită, care să dea definitivă hotărâre.—1817, Noembrie.

Nectarie al Ungro-Vlahiei, Iosef Argeș, Constantin al Buzăului, Const. Bălăceanu, Vornic, Mavrocordat (1).

La finea anului 1817 se agită din nou întrebarea reorganizării școlii elene. În 19 Noembrie Caragea provocă Eforiile să reorganizeze școala elenă. Din 24 Noembrie este noul pitac al lui Vodă cu această cestiune.

Noua eforie propune în Decembrie 17 lui Caragea un nou nizam de organizare a școlii, în cuprinderea următoare:

«Prea Înălțate și prea bine-voitoare al nostru Domn.

«Conform prea strălucitei porunci ce am primit de la Înălțimea Ta de Dumneșeu păzită, de a ne întruni și consfătuim despre modul cu care s'ar pute ameliora și reforma în mai bine școala domnescă din Bucuresci, noi am întrunit întâia și a doua oră consfătuindu-ne despre toate cele ce n's-au poruncit. Și în cât privesce alegerea și chemarea de profesori, Vă raportăm, prin o altă anafora a noastră. Iar pentru constituirea școlii pe baze mai solide, făcând cunoscute regulile generale și legile, cari hotăresc propriile datorii fie-cărui elev și profesor, supunem în proiect adîncei jude-

(1) Cod. LXXXIX, pag. 115.

căŃi a ÎnălŃimei Tale de DumneŃeu păzită opiniunile năstre emise în privinŃa lor Ńi dĂcĂ se va aproba de ÎnălŃimea Ta, rugĂm sĂ se sigileze cu sigiliul SĂu domnesc Ńi ast-fel sĂ ia forŃa de lege. DupĂ sosirea profesorilor chiĂmaŃi, dĂcĂ se va presintĂ necesitatea sĂ se facĂ Ńi ceva alte orĂnduiri, le vom expune Ńi pre aceste, prin o altĂ anafora a năstrĂ cĂtre ÎnălŃimea VăstrĂ de DumneŃeu păzită.—1817, Decembre 10 (1).

Nectarie al Ungro-Vlahiei, Iosef al Argeşului, Constantin al BuzĂului Grigorie Ghica, Constantin BĂlăceanu, Grigore BĂleanu, Alexandru Mavroordat, Gheorghe Golescu, Alexandru Filipescu, Mihail Manu.»

Asupra acestei anaforale, din 10 Decembre 1817, domnitorul dĂ ĂntĂrirea urmĂtĂre noului Nizam Ăntocmit pentru Ńcole:

Legi Ńi regulamente pentru Ńcola universalĂ.

Despre profesori.

1. Profesorii nu vor predĂ lecŃiuni contrarii credinŃei ortodoxe sĂu autoritĂŃii politice constituite.

2. Fie-care profesor se va considera personal independent de cei-l-alŃi.

3. OrŃ-ce profesor va voi sĂ se retragĂ va trebui sĂ avizeze pe Eforii Ńi dĂcĂ se va gĂsi imediat altul care sĂ se numĂscĂ Ăn locul lui, el se va putea retrage, Ăn cas contrariu ĂnsĂ va trebui sĂ-Ńi urmeze datoriile pe Ńese luni ca sĂ pĂtĂ Ăn intervalul acesta Eforii sĂ chiĂme un altul Ăn locul lui.

4. La alegerea unui nou profesor, Eforii Ăntrunindu-se Ńi chiĂmĂnd Ńi unii din profesori la consfĂtuire, vor raportĂ prea ÎnĂŃĂltului Domn de alegerea fĂcutĂ Ńi ast-fel prin autorisarea Ńi aprobarea stĂpĂnirii se va chiĂmĂ profesorul ales.

5. Profesorii gramaticĂi vor urma de acord acelaŃi metod de gramaticĂ predĂnd fie-care lecŃiile ce se vor determina Ăn comun cu profesorii de poeticĂ Ńi retoricĂ.

6. Profesorii vor da cei d'ĂntĂiu elevilor exemplul buneĂ ordine, moralitĂŃii Ńi respectului cĂtre cele sfinte (pietĂŃei) asistĂnd Ăn tĂte duminicile Ńi sĂrbĂtorile la sfinta leturghie Ăn paraclisul Ńcolei.

II. Despre supraveghetor.

1. Se va numi un supraveghetor, avĂnd grija buneĂ ordine interne a Ńcolei.

(1) Cod. LXXXIX, pag. 144.

2. Supraveghetorul se va alege de către efori și va sta cu locuința în școală.

3. El va asiste și veghiă la stricta păstrare a legilor și regulamentelor școlii.

4. Va mustră și pedepsi elevii, cari vor face neorînduelli în școală, când greșala reclamă o pedepsă moderată, iar pentru o pedepsă mai severă va raporta eforilor.

5. Toți servitorii școlii vor depinde de supraveghetor.

6. Supraveghetorul va ține un catalog exact al tuturor elevilor din fie-care clasă a școlii.

III. Despre elevi.

1. Toți elevii în genere vor considera ca sacră persoana profesorului.

2. Elevul, fie din cler de felul lui, fie din boeri, sêu din neguțatori, sêu din ori-ce altă clasă, va fi supus legilor și regulamentelor școlii.

3. Elev străin fără garanție admisă de Efori, nu va intra în școală.

4. Ori ce elev, înainte de a intra în școală, e dator să înscrie cu propria-i mână numele sêu în catalogul elevilor școlii, iar decă e străin, sub numele sêu va arată și patria sa și prin ce garanție a venit la școală.

5. Ori-cărei puteri va fi supus elevul, el va fi astrîns legilor și regulamentelor școlii, fără să se pôtă reclama de protecțiunea unei autorități străine. Acêsta o va garantă expres prin scris înaintea intrării sale la școală și așa se va înscrie și în catalogul elevilor școlii.

6. Toți elevii în genere de ori-ce clasă socială ar fi, se vor considera ca egali.

7. Toți elevii vor aduce respectul cuvenit supraveghetorului școlii.

8. Elevii neglijenți și cei neastîmperați în clasă se vor mustră și pedepsi de către profesori. Iar când felul deșordinei va reclama o mai mare pedepsă, se va raporta de către aceștia către Efori și Eforii vor decide pedepsa cuvenită.

9. Elevul care va comite neorînduelli afară din școală nu se va închide în nici un arest, ci se va preda în mâinile supraveghetorului și cercetându-se vina de către Efori, de se va găsi de caracter penal se va raporta autorității și se va pedepsi după legile penale, de unde nu, se va pedepsi de către Efori.

10. Înaintea intrării ori-cărui elev la școală, supraveghetorul e dator să-i citească regulamentele școlii, la cari va fi ținut să se supună de aci înainte.

11. Toți elevii interni sunt datorii Duminecele și în zile de sêrbători să asiste la sf. liturghie în paraclisul școlii.

12. Orî-ce elev se va arêta la trei examene fără isbândă și nedemn a fi înaintat în cursuri la o clasă superiôră, se va depărtă din școlă.

13. Elevii cari terminându-și cursurile, sêu și înaintea lor, ar dori să se retragă din școlă, vor primi atestate a profesorilor și a Eforilor, arêtând cursurile la cari aũ asistat și la cari din ele aũ reușit.

14. Elev în vîrstă de două-șeci și doi ani trecuți, nu pôte să intre la școlă ca să urmeze cursurile gramaticale; se pôte înscrie ca elev la Retorică, Poetică, Filologie, Științe și filosofie.

15. Elevii sunt datorî să se supue ordinelor particulare întocmite de profesori despre modul de audițiune și urmare a cursurilor.

16. Toți elevii de tôte clasele și de tôte cursurile sunt datorî să asiste la examenele generale.

17. Elevii interni nu vor putea eși fără permisiunea supraveghetorului sêu aprobarea unui profesor.

IV. Despre auditori.

1. Auditori, se numesc acei cari fără a fi înscriși în catalogul elevilor, ascult regulat cursurile predate în școlă.

2 Auditorii vor purta același respect ca și elevii.

3. Décă vre unul din auditori face desordini în clasă, sêu sémână discordie între elevi, se va depărtă din școlă, prin avis al Eforilor.

4. Auditorii nu pot fi interni.

5. Orî-cine de orî-ce vîrstă pôte veni ca auditor în tôte clasele și tôte cursurile.

V. Despre examenele elevilor.

1. In cursul anului se vor face examenele generale a elevilor de tôte clasele.

2. Examenele nu se vor face prin profesorii școlei, ci se vor chiamă de către Efori examinatori imparțiali și numai aceștia vor avea dreptul să examineze pe elevi asupra celor învățate.

3. Elevii cari vor reuși la examen vor fi recompensați de Efori primind, cu daruri relative și atestate din partea examinatorilor, certificate de Efori, spre dovadă că aũ reușit.

S'a scris regulamentul de față la 1 Decembre 1817.

Nectarie al Ungro-Vlahiei, Iosif al Argeșului, Constantin al Buzëului, Grigore Ghica, Constantin Bălăceanu, Mihail Manu, Grigore Băleanu, Alexandru Mavrocordat, George Slătineanu, George Goleșcu, Alexandru Filipescu.

Caragea aprobă în 12 Decembre 1817 acest regulament și anafora cu acul următor:

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.

Impreună cu această întocmire a orînduelii și pravilelor școlei ce se vîd arătate mai jos, de părinții arhieriei i de dumné-lor orînduiții boerî, citindu-se înaintea Domniei Mele și anafora ce ne a făcut Sfinția lor și dumné-lor, arătătoare acestei întocmiri, ale căreia ponturi ce se arată mai jos câte unul, unul, chibzuindu-le și înși-ne noi și găsindu-le pe toate a fi din cele fără de cari nu se pôte ființa școlei întru întregime și fără de prihană, le întărim Domnia Mea și hotărîm, ca întru toate întocmai să se urmeze și să se păzescă această întocmire fără cătuși de puțină strămutare, trecându-se și în condica școlei spre a fi știut.—1817, Decembre 12. (1)

(Pecetea gpd.) Vel Logofăt.

In 1817, aflăm următoarele acte relative la sporirea lefei dascălului elin de la Buzău.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie

Măcar că Preaosfinția sa părintele Metropolit i cei-l-alți dumné-lor Efori ai școlilor, găsesc cu cale a se face adăogirea lefei dascălului elin din eparhia Sfinției Sale episcopul Buzău, numai până la talerî 1.200 pe an, și Domnia Mea însă, pentru ca să însuflețim și mai mult rîvna și silința aceluî dascăl, spre a se arêta fără cătuși de puțină pregetare la învățatura ucenicilor, bine-void, pe lângă acei talerî 1.200 îi mai adăogăm alți talerî 300, ca să i se dea adecă pe an lésă câte talerî 1.500 din banii ce răspunde pe fieș-care an pentru școle eparhia Buzăului de la preoți i diaconi, cari au a se ținea în séma Sf. Sale episcopului de către Preaosfinția Sa părintele Metropolit. Drept aceea dar, cu osebirea adaosului de talerî 300 ce se arată mai sus, întărim Domnia Mea anafora ceasta și poruncim ca întocmai să se facă urmare.—1817, Martie 8.

(Pecetea gpd.) Vel Logofăt.

Prea Înălțate Domne,

După luminată porunca Măriei Tale, ce ni se dă la această anafora a iubitorului de Dumneșeu Preaosfinției Sale părintelui episcopului Buzău, următorii aflându-ne, ne-am adunat împreună și mai întâiu am cerut să ne arête acel hrisev al Măriei Sale răposatului întru fericire domn Alexandru Ipsilant, care l-am și văduț, cu létul 1776 Ianuarie. coprinșetor: că orînduesce a fi școlă elinésă și la orașul Buzăului cu talerî 500 simbria unui dascăl, care să se dea pe tot anul de la Casa școlilor de aici, în care școlă, după pliroforia ce am luat de la Preaosfinția sa părintele episcop, nelipsit s'a urmat paradosis al limbei elinesci ucenicilor acelei părți de loc, cu îngrijirea Preaosfinției Sale, până acum. De aceea șicem, că de trebuință este a fi și acolo la orașul Buzăului o școlă elinésă mai mult pentru ucenicii, cari pe de o parte au răvnă a se adăpa de roduril învățaturii, iar pe de

(1) (Cod. LXXXIX, pag. 144.)

alta, ca să nu cum-vași din pricina depărtării locului, neavând mijloce a veni aici la școala cea din politie, să rămâe fără învățatură și sub întunecul necunoscinței, după datoria îngrijirei ce are Casa școlilor nu numai pentru această școală, ci și pentru toate celelalte de prin eparhiile, unde va fi de trebuință, să primescă Preașfinția Sa părintele episcop această sarcină cu îngrijirea acestei școle, adevă să găsească un dascăl elin (de nu va fi destoinic cel ce se află acum) carele să fie cu știință bună, cunoscut și celor de aici dascăli și vrednic de această epanghela și să se orînduiască păzind însă această datorie, adevă mai întâiu să ia povățuire de la cei de aici dascăli în ce chip să urmeze cu paradosis al matimelor după puterea fieșcăruia selen al ucenicilor, să aibă și adese corespondenții trimițând temate și ecsighesis ale ucenicilor săi, ca să se vadă de către cei de aici dascăli, precum și la două examene ce sunt orînduite de se fac pe tot anul ucenicilor de aici, să fie dator și acest dascăl a veni și el de va fi prin puțință cu ucenicii săi cei mai de frunte, ca să se cerceteze, spre a se cunoscă în faptă sirguinta ce are către ucenici, pentru care dascăl, după scumpetea tuturor lucrurilor și grelele cheltueli ce se urmază acum de obște, găsesc cu cuviință a se adăoga lăfa pe an talerî 1.200, precum s'au adăogat și la cei de aici dascăli, cari bani, de se va găsi cu cale și de către înalta înțelepciunea Măriei Tale a se da, se va da luminată poruncă către Preașfinția sa părintele Metropolit, ca din suma banilor ce răspunde estimp această eparhie a Buzăului, de la preoți și diaconi, pe tot anul, pentru școală, să i se fie în sēmă acești talerî 1.200, însă cu adevărință chiar a orînduitului dascăl, coprindătore, că și 'i-au primit deplin, care adevărință să se vadă și de către noi. Drept aceea, să fie dator Preașfinția sa, acum mai întâiu a publicarisii în totă eparhia alcătuirea acestei școle, chiamând pre toți cei însetați, ca să se adape de rodul învățăturilor, îngrijind sf. episcopiea pururea pentru mai bună întemeierea acestei școle și înlesnind cu orîce mijloce ajutore și povățuirii părintesci, spre folosul obștei, ca din vreme în vreme să sporască învățăturile, iar hotărîrea cea desăvirșită rămâne a se face de către Înălțimea Ta, pentru urmarea de acum înainte.

Nectarie Metropolit, Constantin Filipescu, Grigorie Brâncoveanu, Constantin Bălăceanu.—1817 Februar 13. (1)

Deși curentul național, care împingea la crearea de școle cu limba română, se manifestă neîndoios în anii 1817—1818, nu mai puțin Episcopul de Râmnicul Vâlcei solicită și dobîndesce de la Eforiile școlilor din Bucuresci și de la Caragia reorganizarea unei școle grecesci și lângă eparhia acesta.

Să luăm în detaliu principalele școle despre existența cărora, în domnia lui Caragia, posedem acte.

(1) (Cod. LXXXIX fila 144. v.)

Târgoviştea. În Martie 1815 eforii Gr. Brâncoveanu, Jacob Rizu Postelnic, Const. Rosetti și Clucerul Nestor, aprobă cererea unor târgovișteni de a li se reînființa școlă cu spesele Metropoliei și în casele ei de acolo. În școlă se va preda nu numai limba română, ci și cea elină, se va mai învăța cânturile bisericesci. Profesorul de cântări bisericesci are și sarcina de predicator al bisericeii. La 7 April 1815 Caragia aprobă anaforoa (1).

(1) *Pré înălțate Dómne,*

Vre-o câți-va boeri din orașul Târgoviștei printr'această jalbă ce a dat Înălțimei Tale, fac rugăciune a te milostivi, ca să li se sistesască acolo o școlă cu un dascăl elin i altul românesc și unul ca să paradosască meșteșugul cântărilor bisericesci pentru copiii dumnelor și celor sërmanii ce se află acolo și că s'ar fi și găsit un Macarie Ieromonah ce se află însărcinat cu schitul Golgotei, om cu sciință la meșteșugul cântărei, s'ar fi și mulțămind a i se da pe totă luna câte taleri 200 pentru câte trele aceste învățaturii să i se facă și opt dârvarii pentru adusul lemnelor, adică singurii să plătescă dintr'acești bani și dascălului elin și celui românesc, iar ceea ce va mai prisosi să fie pentru a sa ostenelă fiind îndatorat a face și *logos în anvonul bisericeii la toate zilele cele mari*, arătând și acesta, că acolo la sf. mănăstire *dintru început a fost școlă pentru învățatura copiilor*, iar acum de sunt peste doi ani, a lipsit cu totul, printr'acărora jalbă ni se poruncesce de către Măria Ta, ca să cercetăm, și de chibzuirea ce vom face să arătăm Înălțimei Tale; următorii fiind luminateli poruncii, am socotit că a se deschide și acolo o școlă cu acest fel de dascăli cu sciință de învățatură, precum se roșă Măriei Tale acei boeri, este prea cu cuviință și mai virtos aci, la acest oraș, unde a fost scaunul cel vechiu al sfinței Metropolitii, că se află boerinași cu locuință și ómeni de cinste, neguțătorii, este și tãhtul isprăvniciei acolo, având sf. Metropolie și odăi îndestule spre odihna dascălilor și a ucenicilor și toate înlesnirile, iar mai virtos întru acest fel de lăudat și vechiu oraș se cuvine să se cinstesască musele cu rodurile învățaturii, împărțășind pe cei ce au trebuință de podoba cea adevărată a procopseiei și de luminarea credinței, prin care aceste mijloce își arată chiar în faptă filotimia, rîvna și datoria păstorască spre cele de folos obștiei și plăcute fapte și înainte a lui Dumneșeu și socotim, că este și cu dreptate și cu cuviință, de a se ținea o asemenea școlă cu cheltuiala Metropolitiei, din iraturile eparhiel ce are, *cum și ori unde s'ar mai cuveni școle în parte* să le întocmescă și să le orînduiască temeinic, spre pomenire, căci și mai înainte de doi ani a tost acolea școlă, iar acum s'a părăsit cu totul; pentru care este și dată hotărîrea Înălțimei Tale, de la lét 1813 Maiu 17, la anaforoa boerilor, ce s'a făcut atunci, ca tuturor dascălilor de prin eparhiu să nu li se mai plătescă lăfa de la Casa școlilor, ci să-și aibă plata de către părinții arhierei din deosebit iratul eparhiilor, având din destule venituri, de cari și noi de opotrivă cugetând, șicem, că se cuvine să-și aibă urmarea întocmai, căci de la Casa școlilor a se prosforisi cât de puțin ajutor nu este mijloc, având îndestulă cheltuială cu meremeturile ce

Rîmnicul-Vâlcea. In 1815 reclamă obştea din acest oraş să li se continue

urméază, i cu plata lefilor şi la această vreme chiar această şcolă din scaunul Bucurescilor cere ajutor, nefiind îndestul irat cât este hotărît; părerea noastră, într'acest chip este, iar cea desévîrşită hotărîre rămâne a se face de către Măria Ta.—1815, Martie 24.

Grigore Brâncovénu, Iacov Rizu Postelnic, Constantin Rasti, Nestor Clucer.

(Cod. LXXXIV, pag. 415.)

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.

Chibzuind şi Domnia Mea cât sunt de trebuincioşe şi folositore obştel rodurile învăţătorei ce odrăslesc din fiinţa şcolilor, tot atâta đicem că este şi obştea datore a îngriji şi a se sili spre întocmirea acestor fel de lucruri; când dar fieş-care după o facere de bine datorie se cuvine a se arêta cu rîvnă şi ajutor către acest fel de fapte, nu rămâne îndoiială, că mai virtos partea cea bisericescă, care nu este împovorată cu sarcină de familie, ca partea mirinască, se cuvine a arêta mai cu adaos rîvnă şi osîrdie, pentru şcolă înfiinţată cu din veniturile ce sunt afierosite la sfintele locaşuri de răposaşii ctitori chiar pentru asemenea faceri de bine, iar mai ales sf. Metropolie, care se împârlejasce deosebit şi cu iratul eparhiei sale ca o obştescă mumă celor ce se păstoresc de dînsa, cu cuviinţă este, nu numai făcétore de bine către dînşii a se arêta, ci şi pildă de asemenea bune fapte să se facă către cei ce pörtă cinul şi podvigul bisericesc, sub păstoria prea sfinţiei sale. De aceea dar, primită fiind Domniei Mele anaforaşa acêsta, o întărim şi hotărîm, ca iarăşi prin a dumné lor îngrijire chibzuindu-se împreună şi cu Preaosfinţia Sa părintele Metropolit, să se întocmescă şi şcolă de la domnescul nostru oraş al Têrgoviştei şi să se ţie tot-deauna întru a sa bună fiinţă cu cheltuiala cea trebuincioşă, din iratul eparhiei sfinţiei Metropolit, care acêstă hotărîre a Domniei Mele, poruncim dumi-tale Vel Logofete de ţera de sus, ca prin osebit domnesc al nostru pitac, să se facă sciută şi Preaosfinţiei sale părintelui Metropolit, ca să se înţelégă tot-deauna cu dumné-lor boerii Epitropi pentru rînduiala trebuincioşelor cheltueli.—1815 Aprilie 7.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.

Preaosfinţia Ta părinte Metropolit, dintr'acêstă alăturată copie după anaforaşa a dumné-lor boerilor ce sunt orînduişii Epitropi ai şcole elinescei cari s'a întărit şi de către Domnia Mea, se va da Preaosfinţiei Tale pe larg pliroforie, cum are a se întocmi şcolă de la domnescul nostru oraş al Têrgoviştei, ci dar spre a se păzi şi a se urma întocmai hotărîrea Domniei Mele ce s'a dat asupra acestei pricinii, iată printr'acest domnescul nostru pitac, facem cunoscută Preaosfinţiei Tale. Tolco pisah gpd. —1815, Aprilie 29.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

(Cod. LXXIV, pag. 196.)

școla de la eparhia de acolo (1). Eforiî aprobă să fie școla cu dascăl român

(1) *Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.*

Nu numai pentru căci partea cea bisericască cu osehire și mai cu adaos de cât partea cea mirenască este datore a fi de sine și pornită spre acest fel de ajutore și faceri de bine, (iar mai virtos când are și îndestulate iraturi, precum este această sfântă episcopie), ci și pentru căci léfa dascălilor i a doftorilor de prin eparhiî, prin întărirea ce am dat Domnia Mea, încă de la leat 1813, la anaforaoa dumné-lor orînduiților boeri, am hotărît a se da din iratul eparhiilor, iar nu din baniî cutiei milosteniilor, ce se dau de la eparhiî, primită este Domniei Mele anaforaoa acesta a dumné-lor boerilor Efori ai școlei elinesci, pe care întărind-o, orînduim pe dumné-lui biv Vel Clucerul Constantin Socoteanu îngrijitor spre aflarea și aședarea dascălilor celor trebuincioși i a doftorului la orașul Râmnicului, prin povața dumné-lor numiților boeri Efori ai școlei a căror plată să li se dea de iubitorul de Dumneșeu Sfinția Sa episcopul Râmnicului din iraturile eparhieî, către carele poruncim și dumi-tale Vel Logofete de țera de sus, să se facă osebită porunca Domniei Mele, ca să urmeze negreșit a se pune și în faptă fără de zăbavă această bună și lui Dumneșeu plăcută orînduială, înțelegându-se și însuși Sfinția Sa cu dumné-lor boeri Efori de aici, pentru ori-ce trebuință și chibzuire va privi spre buna starea și întregimea școlei și nu numai la acea școlă ot orașul Râmnicul să se păzescă această orînduială, ci încă și pe la toate cele-lalte orașe din numita eparhie să se orînduiască dascăli buni și procopsiți, fiind acesta spre folosul, podoba, i lauda și chiar părței bisericesci, adecă celor ce se preoțesc la această eparhie, ca să aibă cuviincioasa sciință a cităniei și să fie destoinici și înșile a înțelege și ascultătorilor să tâlmăcescă cele ce citesc la bisericescile slujbe.— 1815, Maiu 24.

Vel Logofet.

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dómne,

Toți boerinași și totă obștea ce sunt ședători în orașul Râmnicul-Vâlcei ot peste Olt, prin această jalbă ce au dat Înălțimei Tale arată, că la acest oraș dintru început au avut școlă în sfînta episcopie de acolo, cu dascăli procopsiți, a căror plată li se urma prin cei după vremi episcopi și se scădea de la cutia banilor preoților, și lirana i cele-lalte trebuincioase li se da de la episcopie, iar acum au rămas numai cu un dascăl elin și altul rumânesc, care se plătesc numai de către sfînta episcopie împreună cu toate cele-lalte trebuincioase; asemenea arată, că încă în zilele răposatului Alexandru Vodă Ipsilant, li s'au orînduit și un dohtor cu plată câte taleri 50 pe lună, de la cutia milosteniei, iar acum, de sunt peste doi ani, au rămas isterisiți și de dascăli și de dohtor, cerând a te milostivi Măria Ta, să li se orînduiască iarăși léfă ca și mai înainte, de unde se va chibzui de în-

și elin și să se plătescă și un doctor, dar se apără că nu din veniturile

altă înțelepciunea Înălțimei Tale, spre a putea fi îndatorați atât dascălii a le învăța copiii fără plată, cât și dohtorul să caute pe cei săraci și lipsiți, fără interes; a cărora jalbă, din luminată poruncă a Înălțimei Tale orînduindu se la noi, ni se poruncesce, ca să cercetăm dimpreună cu dumnéului Vel Vornicul al Obștirilor și să arătăm Înălțimei Tale prin anafora. Următorii fiind luminatei Măriei Tale porunci, mai întâiu am pus de am căutat în toate condicile ce sunt pentru școle, încă de când s'au făcut cea d'ntăiu aședare a lor, și vre-o hotărîre domnescă a li se plăti lefile dascălilor și a dohtorului ot Râmnicul-Vâlcei de la cutia milosteniei și a școlei, nu s'au putut găsi, fără numai la socotelile ce încheiau părinții episcopi cei după vremi cu cutia Obștei la banii preoților, se vede că se scădea de sineși cu taleri 480 pentru dascălii ot Râmnicul Vâlcei și cu taleri 240 pentru dohtor, nevrînd Vornicia Obștei să se împotrivescă, iar de la let 1813 nici u aceștia nu se mai scade; 'i-am făcut întrebare și Preaosfinției sale părintelui Metropolitul, că de scie să se fi făcut vre-un sinet domnesc în diastimă de 22 ani, cât s'au aflat episcop Râmnicului, pentru această pricină, să ni se arête, ca să-l vedem; și au răspuns, că vre-o hotărîre domnescă n'au văduț, dar urmarea se făcea de a se scădea sfînta episcopie cu acești bani pe toți ani; se vede dar că după ce s'au dat hotărîrea Înălțimei Tale, la let 1813, la anafora dumnélor boerilor, ca dascăli și dohtori după în eparhiile să nu se mai plătescă de la cutia Obștei și a școlilor, ci să se iconomisescă plata lor din deosebitele iraturi ale eparhiilor, părinții arhieriei cu totul au încontenit plata dascălilor, nevrînd să se îndatoreze la această plăcută și sfîntă sinesfora; de aceea cât pentru a fi la acest oraș școlă cu dascăli elin, rumânesc și dohtor cu sciință bună, fiind tactul cel vechiu al sfîntei episcopii și scaunul isprăvnicatului, forțe de trebuință este, și nu s'ar fi cuvenit Prea sfînția sa ca să împuțineze rodurile învățăturilor, ci mai virtos a le spori cu adaos pentru eparhie podobă și folosul obștei, iar mai virtos că se cade și în faptă a-și arêta rîvna și filotimia către cei săraci străini și lipsiți, împlinindu-și cu acesta și datoria cea păstorască, cu îngrijirea ce se cuvine a o avea pentru binele norodului și cinstea Eparhiilor, când va fi împodobită cu acest fel de înfrumusețări folositoare obștei. Decî această eparhie a Preasfinției sale părintelui episcopul Râmnicului, fiind cu venit îndestulat, iar iratul școlei elinesci aici nefiind de ajuns atât pentru plata orînduitelor lefi ale dascălilor și a ucenicilor, cât și pentru trebuințioșele meremeturi, nu are mijloc de a se împuțina cu asemenea scădere, găsim cu cale, ca din iraturile episcopiei să se îndatoreze nu numai această școlă din orașul Râmnicului să o ție cu dascălii cei trebuințioși și dohtorul, precum cer și se rógă Măriei Tale orașanii boeri, ci încă și pe la toate orașele celelalte din eparhie, să fie datorii a ținea dascălii procopsiți, cu plată din venitul eparhiilor și ajutorul eparhioților orașeni, precum este și dată hotărîrea Măriei Tale la acesta, căci asemenea se urmază și în orașul Pitescii sud Argeș, avînd și școlă și dohtor din ajutorul eparhiilor și a orașanilor, ca să fie spre îngrijirea pătimașilor bolnavi și pentru învățatura și procopsela celor sërmanii și lipsiți, cari au rîvnă la învățatură, și ca să se urmeze

școlilor se p^ote plăti acest budget, ci să facă spesele din deosebitele iraturi ale eparhiei. Eforii rînduesc Efor școlilor de acolo pe Vel Clucerul Socotenu și eparhia să întrețină școli și în cele-lalte orașe din coprinsul ei și în primul loc la Pitesci.

Tergu-Jiului. Am arătat aiurea cine era *stolnicul Dumitrache*, autorul cronicei ce am publicat pentru prima dată în analele Academiei, în anul 1888. Stolnicul Dumitrache ajuns sub domnia lui Mihaï Vodă Suțul (secolul XVIII) Ispravnic de Jiù, a înființat acolo biserică și școlă.

Insemnătatea școlii de la Jiul-de-sus e mare în istoria mișcării de sub Caragea și de la 1821.

Acastă școlă o recunoște din nou Caragea cu un pitac din 6 Aprilie 1813, adresat Ispravnicului județului (2).

séu să se p^otă păzi această bună faptă nestrămutat, să fie luminată porunca Măriei Tale către dumné-lui biv Vel Clucerul Constantin Socotenu, ce se află cu șederea la acest oraș Râmnicul, să aibă îngrijirea acesta prin poava noastră a Epitropilor, spre a le pune t^ote în lucrare precum mai sus dicem, iar hotărîrea rămâne la Măria Ta. —1815 April 25.

Grigorie Brâncoveanu, Constantin Nestor Clucer.

Iacă hotărîrea lui Vodă :

Iubiturile de Dumneđeu Sfinția Ta episcópe al sfintei episcopii Râmnic chir Galaction sănătate; fiind-că pentru școlă ot Râmnicul-Vâlcei, i a dohtorului de acolo, cum și pentru t^ote cele-lalte școle dintr'acea eparhie s'a dat hotărîrea Domniei Mele, ca de acum înainte, ca un lucru ce privesce pentru folosul obștiei și lauda și podóba eparhiei, să se plătescă lefile a tuturor dascălilor, cât și a dohtorului, din veniturile episcopiei aceea, fiind de îndestule, asupra cărora am orînduit Domnia Mea îngrijitor de a se pune în faptă aceea la orașul Râmnicului pe dumné-lui biv Vel Clucer Constantin Socotenu, adică ca să așeze atât dascăli, cât și dohtor cu sciințe bune și procopsiți, spre a se putea folosi copiii boerilor orașeni cu rodurile învățăturai, cum și cei s^{er}aci și lipsiți să se p^otă căuta la bólele și neputințele lor, precum mai pe larg se cuprinde în hotărîrea Domniei Mele, ce am dat în parte pentru acest oraș al Râmnicului, la anaforaua dumnélor boerilor efori ai școlilor, după jalba orașenilor de acolo, încă de la 24 ale trecutei luni Maiu, care ca un lucru ce privesce spre cele plăcute și lui Dumneđeu și ómenilor, i cu mai sus đisul boer negreșit să se pue și în lucrare această școlă i dohtorul, și fi Sfinția Ta sănătos.—1815, August 5

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXIV, fila 213 v.)

(2) *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.*

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele dumné-ta biv Vel paharnice lordache Ispravnice ot sud Gorj sănătate. Facem duni-tale în scire,

La 25 Maiu 1813, Caragea dă special hrisov în favoarea bisericeî și școlêi înființată în secolul XVIII de acum bine lăudatul stolnic Dumitrache. (1).

că la înnoirea hrisovului de milele și orînduelile ce are sfinta biserică domnescă și școlă de la biserică din târgul Jiului, s'a făcut cerere și pentru nisce locuri ale sfintei bisericeî ce s'a pus unii de aû făcut nămestii fără de a se învoi cu biserică, cum și alte locuri pe cari a avut biserică acareturile sale și unii dintr'înșii fără de învoire, a făcut nămestii, cerend, ca locurile bisericeî, unde a avut nămestii, fiind-că are să le facă biserică la loc când îi va da îndemână, să li se arate acelora, ca să nu facă nămestii statornice și pe câtă vreme le-a ținut și le va ținea să plătescă chiria ce se va întocmi de către dumneta, din pricină că epitropii i citorii și alții din pămîntenii, ce se va socoti de dumneta, că se silesc pentru întemeerea școlêi și a bisericeî deosebit aû făcut cerere, ca locurile pe cari aû fost făcute case isprăvnicescî și din răzmeriță s'aû ars, ne mai făcend isprăvnicia case nici fiind pentru altă trebuință obștescă și fiind slobod domnesc, s'a pus unii-alții de aû făcut nămestii pe dinsele, cerend ca să se hărăzescă și aceste locuri a fi de ajutorul bisericeî și a școlêi, și aceea ce și a făcut nămestii să plătescă chirie ceea ce se va întocmi de dumneta i de epitropii; poruncim dar dumitale, să faci amănuntă cercetare atât pentru aceia ce și-aû făcut nămestii pe locul bisericeî, fără de învoială, cu ce cuvînt le-aû făcut și de aû fost și acest loc cu adevărat al bisericeî și al școlêi? și ide aû cuvînt epitropii i ceî-l-alții la cererea lor, să-i și întocmescî la plată de chirie, cum și acolo unde are să-și facă biserică acaret când îi va da îndemână, să ne arăți cum are să se urmeze? cât și pentru locurile pe cari aû fost casele isprăvnicescî, să cercetezi de mai sunt trebuincioase a se face case isprăvnicescî, cum și de nu este locul trebuincios pentru alt folos obștesc? Așijderea să cercetezi de cine anume s'a coprins și a făcut nămestii? de le-a făcut de sineși ca cât s'ar conveni să dea chirie? drept adevăr și cu întregă pliroforie să însciințezi Domniei Mele.—1813, Aprilie 6.

(Cod. LXXIV, pag. 40.)

(1) *Hrisovul bisericeî și al școlêi din Târgul-Jiului sud Gorj.*

Tôte facerile de bine ce săvîrșesc Domniei și Oblăduitorii țerei spre întărirea și ajutorul sfintelor lui Dumneđeu locașuri, sunt după datoria și evlavia creștinescă, iar cele ce pricinuesc și deosebit folos și mângăere în partea norodului politicesc, cu atâta sunt mai mult vrednice și bine primite lui Dumneđeu și omenilor. Drept aceea, fiind-că în orașul Târgul-Jiului, sud Gorj, s'aû aflat o sfîntă biserică domnescă, întru care se cinstesce și se prăznuesce hramul sfînților cereștilor voevodii al cetelor îngerescî Mihail și Gavril, pustie și dărimată, lipsită și de toate cele trebuincioase, la care încă dintru a doua domnie a Domniei Sale răposatului Mihail Vodă Suțul, prin cheltuiala unuî stolnic Dumitrache, ce se afla atunci ispravnic al acestuî

Din această școlă de la Târgul-Jiū au eșit în trecut mulți dintre pandurii

județ, zidindu-î și întocmindu-î școlă cu dascăl rumânesc și grecesc, pentru a se putea ține biserica și școlă în starea și podoba lor, 'î-au făcut și Domnia Sa aceste orînduelli ce mai jos se arată, cari s'au întărit în urmă și de către toți frații Domnî, precum din hrisóvele Domniei Sale ne-am adevărit, adecă: trei preoți scutiți i un grămătic cântăreț, nedajnic, așijderea au orînduit bisericeii și școlei vinăriciū la mai sus numitul județ de la popórele ce s'au găsit neînchinat la alte mănăstiri sėu bisericeii, câte doi bani de vadră și pîrpîrul; așijderea au orînduit școlei de la bălcuirile ce se fac de două orî într'un an la Cărbunesci și la Târgul-Jiului, ca să iea de prăvălia d'întăiū câte un leū, de prăvălia al doilea, câte 20 parale și de prăvălia al treilea, câte țece parale. Așijderea au orînduit la școlă și țece lude scutelnicii, ca dintr'acest venit să se facă cheltuelile cele trebuinciose ale bisericeii i școlei, să se plătescă și simbrii dascălilor, și fiind-că în casele ce deosebit de odăile școlei erau făcute prin silința mai sus numitului boer, pot găsi odihnă de ședere și cei după vremi ispravnicii, au hotărît Domnia Sa, ca boerii Ispravnicii ce vor avea trebuință și vor avea a ședea într'insele, să nu păgubescă st. bisericeă și școlă de folosul și venitul chiriei ce se cade a avea de la dînsele, ca de la un acaret al bisericeii și al școlei; care această sfință bisericeă ca o slobodă ce au fost din început, asemenea slobodă au făcut'o și Domnia Sa dimpreună cu școlă neînchinată, și nelegată nicăiurea, ca să se iconomisescă și să se chivernisescă veniturile și bună orînduiala lor prin epitropii mireni, adecă doi din neguțătorii și orășanii cei mai de frunte și cu mai bună stare al Târgului-Jiului, prin naziretu și al dumnelor dregătorilor ispravnicii, ce vor fi după vremi județului acestuia, ca prin acești epitropii și prin purtarea de grijă și epistasia lor, să se strîngă veniturile bisericeii și ale școlei, să se dea tóte cele trebuinciose bisericeii, să ție pururea trei preoți i un grămătic cântăreț la bisericeă, un *dascăl grecesc și rumânesc cu ucenici îndestui la școlă pentru învățătura cărței*, după starea și măsura venitului celui orînduit, *de la cari copii și ucenici să nu se ceră nici o plată și acei doi epitropii* dintre neguțătorii să aibă a fi epitropii nelipsiți în cât se vor purta cu orînduială, iar murind aceștia, sėu găsindu-se în vină, că nu iconomiesc bine, să se alégă de către obștea neguțătorilor i orășanilor de acolo iarăși dintre pămîntenii, ca cu sîtat de obște, prin naziret și al Ispravnicilor județului, să se orînduiască alții, cari epitropii pe fieș-care an să-și dea sėma la neguțătorii și orășanii cei mai de frunte de acolo, înainte Ispravnicilor județului; acum viind cu jalbă și cei ce au ajutat în loc de ctitori bisericeii și școlei, au arėtat Domniei Mele, patimile ce au tras din trecuta rėzmeriță și cum că se află școlă și odăile arse, cum și tóte odórele bisericeii prăpădite, de când s'au călcat orașul de ostași și s'au ars, cerėnd ajutorul Domniei Mele, spre a se putea face cele stricate și prăpădite la loc; a căroră jalbă orînduind-o la dumnelui Vel Logofėtu de țera de sus de au cercetat și prin anaforaoa de la patru ale trecutului Aprilie ne au făcut arėtare, că este trebuincios ajutorul și au cerut atăt la popórele de vinăriciū pentru nisce numiri noue ce s'au scornit și încă de la let 1805 Octombre 25, prin anaforaoa rėpo-

carî apoi, sub Tudor Vladimirescu, la 1821, vor face marea mişcare, în urma căreia va înceta domnia fanarioţilor în patria română.

satului Banului Dumitraşco Racoviţa, fiind fost Vel Vistier, i a dumnélui Vel Logofétului Isaac Ralet, ce se vèdu şi acum cu coprindere, că din porunca domnescă s'aũ cercetat atât la faţa locului, cât şi aici şi s'aũ îndreptat şi aici, arétându-se şi prin fôie popórele de vinăriciũ, cu suma banilor ce aũ prins în let 1804, care sunt la număr 50, şi banî aũ prins talerî 573, precum acea fôie iscălită chiar de tacsildarî i de slujbaşîi vinăriciului, adeverită şi de ispravnicîi de atunci pe anume arată şi s'aũ dat dreptate bisericeî şi şcoleî a lua vinăriciũ şi din numirile cele noue după acea fôie, precum luase şi pînă atunci. Aşijderea aũ cerut şi pentru nisce locuri ale bisericeî, pe care aũ zidit unîi alţiîi prăvăliîi şi cărciume de lemn, próste, în locul acareturilor bisericeî ce s'aũ ars, pînă a le face biserică la loc cum aũ fost, să se învoiască cu epitropîi bisericeî pentru chirie, cum şi pentru locul pe carele aũ fost casele ispravnicescî şi s'aũ pus unîi de aũ coprins dintr'însul făcênd şi namestiî, aũ cerut a se hărăzi de Domnia Mea bisericeî; de aceea şi Domnia mea, după rîvna ce avem către sîntele lui Dumnezeu bisericeî, cum mai vîrtos şi la folosul obştesc, le-am primit cererea, dar mai întăiũ din porunca Domnieî Mele am orînduit, să se facă cercetare la faţa locului, de către dumnélui biv Vel Paharnicul Gheorghie, Ispravnicul de la acel judeţ, şi de la 28 ale trecutului Aprilie însciînteză Domnieî Mele, cum că pe cei ce 'şi-aũ făcut namestiî pe locul bisericeî 'i-aũ aşedat a da chirie pe an câte talerî 15, iar pentru locurile pe care aũ fost case ispravnicescî, s'aũ găsit doue case a doue jupănese: Manda Brăilóica şi Manda Politimóia, cum şi cel-l-alt loc s'aũ coprins de réposatul sluger Gheorghe Crăsnaru, cu chip de grădină şi s'aũ găsit cu cuviîntă a da câte 5 oca céră la biserică, ne mai fiind locul trebuincios de case ispravnicescî, fiind la o margine. Drept aceea, bine-voind şi Domnia Mea, am dat hrisovul acesta bisericeî şi şcoleî, prin care nu numai întărim orînduelile şi întocmirile ce se arată mai sus că aũ avut de la fraţiîi Domnî, ci şi vinăriciũ poruncim ca să şi-l iea pe deplin şi din numirile cele noue, precum aũ luat în toţi anîi de rînd. Hărăzim bisericeî şi şcoleî şi locurile ce aũ fost case ispravnicescî, ca să iea chirie de la dînsele precum s'aũ întocmit; deosebit ca să se pótă drege cele stricate şi să se ţie biserică şi şcola în stare bună, pe lângă lude 10 scutelnicî ce aũ avut, îi mai adăogăm Domnia Mea şi alţi lude 10, ca să ţie de acum înainte lude 20, străinî şi fără de pricină de dajdie, cu pecetlurî după orînduiala Visterieî şi după cererea epitropilor şi acelor ce s'a arêtat cu ajutor ctitorî, orînduim Domnia Mea pe dumnéta cinstit şi credincios boerule al Domnieî Mele biv Vel paharnice Gheorghie, ca în câtă vreme te vei afla Ispravnic, să fîi epitrop mai mare a pune treaba bisericeî şi a şcoleî la orînduială, spre a înlesni atât facerea celor stricate cu venitul şi cu ajutorul ce se va face de la cei ce aũ mai ajutat, în loc de ctitorî, cât şi de la alţiîi dumné-ta să alegî Epitropî pe carî să însciîntezî Domnieî Mele, de a li se da şi domnesca noastră carte la mână, a fi nestrămutaţi în cât se vor purta bine; şi am adeverit hrisovul acesta cu însăşi credinţa Domnieî Mele Iw Ioan Gheorghie Caragea Voevod şi cu credinţa prea iubiţilor Domnieî Mele fîi: Gheorghie

Un mic act din 1814 Aprilie, ne dă ocaziune să constatăm existența de școlă și la Cerneți (1).

Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martorii fiind și dumné-lor cinstiți și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei Mele; pan Const. Filipescu Vel Ban, pan Radu Golescu Vel Vornic de țera de sus, pan Grigorie Brâncovénu Vel Vistier, pan Ghrigore Ghica Vel Logofét de țera de sus, pan Radu Slătinénu Vel Vornic de țera de jos, pan Dumitrașcu Racoviță Vel Vornic al treilea, pan Istrate Crețulescu Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Slătinénu Vel Logofét de țera de jos, pan Constantin Suțu Vel Hatman, pan Mihalache Manu Vel Vornic de politie, pan Mihalache Suțu Vel Spătar, pan Atanasie Hristopulo Vel Logofét al străinelor pricinii, pan Nestor Vel Clucer, pan Alexandru Mavrocordat Vel Căminar. pan Dimitrie Manu Vel Comis, și Ispravnic, pan Grigorie Ghica Vel Logofét de țera de sus; și s'a scris hrisovul acesta în anul d'întâiu dintru întăia Domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunului Domniei Mele Bucurescii, la anii de la nascerea Domnului Dumneđeș și mântuitorul nostru Isus Cristos 1813 Maiu 25, de Chiriță Logofét de Divan.

(Cod. LXXIV, fila 105.)

(1) Iacă actul:

Anafora în dosul jâlbei a Ilincăi Hagiica protopopița de la Cerneți sud Mehedinți.

Iu Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.—Cu cale fiind anafora acésta a dumné-lui Vel Logofétul de țera de sus, poruncim dumi tale cinstite și credincios boerule al Domniei Mele, biv Vel Postelnice Nicolae Scanavi caimacamule al Craiovei și dumné-vostră boerilor divaniți de acolo ca, întocmai să faceți urmare.—1814 April 19.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofét.

Prea înălțate Dómne,

Dupé luminată porunca Înălțmei Tale, ce ni se dă la acésta jalbă a Ilincăi Hagiica protopopița de la Cerneți, sud Mehedinți, făcând cercetare mă pliroforisiu, că pentru școlă i biserica de la Cerneți, care s'au făcut din rămasul unchiului jăluitoarei Hagi Iordache Medelniceru, este hrisov de la Măria Sa Constantin Vodă Ipsilant, cum are să se urmeze și să se păzescă și la crisologhiile ce s'au mai întimplat între rude judecăți, dar fiind-că nici jăluitoarea nici pîrîții ei nu sunt aici, și cererea ei este de a se cerceta pricina la Divanul Craiovei, găsesc cu cale să fie luminată porunca Înălțmei Tale către dumné-lui caimacamul i către dumné-lor cel-l-alti boeri divaniți, ca cu améndouș părțile față să cerceteze jalba ei, și păzind orinduiala hrisovului domnesc, de nu va fi cererea jăluitoarei împotrivoare, să-i facă îndestulare, seș să însciințeze Măriei Tale.—1814 April 17.

Vel Logofét.

(Cod. LXXX pag. 74.)

Slatina. Școala Ionașcu din Slatina continuă a prospera sub epitropia lui Vel Vornic Radu Golescu și a lui Vel Ban C. Filipescu.

În Iunie 1813 se dau Eforilor lemne rămase de la podurile rusesci, ca din ele să repare *chiliile școlei* (1) și tot atunci Caragea întăresce din nou dreptul școlei la 16 scutelnici, fiind-că în ea frecventă 80 de școlari. Epistat său direct îngrijitor peste această școală aș rînduit cei doi Epitropi pe Medelnicerul Nicolae Gigărtul. În școală se predă și limba greacă pe lângă cea română (2).

(1) *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.*

Dumné-ta Vel Vistiére, să cercetezi, și când acea cherestea nu va fi trebuincioasă pentru vre-o trebuință a Domniei, să se facă porunca Domniei Mele, către ispravnicii județului, ca să o dea pentru trebuința școlei.—1813, Iunie 10.

Vel Logoțet.

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dómnne,

Cu plecată anafora arătăm Măriei Tale, că după rugăciunea ce am dat Măriei Tale, s'a făcut luminată poruncă către dumné-lor ispravnicii ot sud Olt, ca nisce cherestea ce a rămas de la podurile rusesci, să se dea pentru facerea chiliilor școlei de acolo, nefiind de ajuns cele ce sunt pentru încăperea copiilor ce învață carte, fiind doi dascăli, unul elinesc și altul românesc, unde sunt 80 de copii la învățatură; acum ne scrie Medelnicerul Nicolae Gigărtul, ce-l avem orînduit epistat asupra școlei, că dumné-lor ispravnicii 'i-au dat numai 50 de grinți și două scânduri, iar 90 de lemne s'aș poprit de către dumné-lor, care lemne de vre-o altă trebuință nu sunt, iar la chiliile sunt trebuincioase a se pune grinți, ci ne rugăm Măriei Tale, să bine-voiesci a porunci dumné-lor ispravnicilor ca să dea epistatului și acele 90 de lemne, spre a se săvârși chiliile școlei, fiind trebuincioase, de unde veș avea și Măria Ta mare pomenire, iar hotărîrea rămâne la Măria Ta.—1813, Iunie 6.

Constantin Filipescu Vel Ban, Radu Golescu Vel Vornic.

(Cod. LXXVI, fl. 345.)

(2) *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.*

Dumné-ta Vel Vistiére, de vreme ce școala de la Slatina a avut până acum acești 16 ómeni, poruncim să i se facă cartea Domniei Mele, de a-i avea și de acum înainte.—1813 Iunie 10.

Vel Logoțet.

(Pecetea gpd.)

Continuă de a existe școle în Focșani, Ploesci, Pitești, etc.

Pe la unele sate încă continuă a existe școle române, sub Caragia. Asemenea școle sunt alipite de biserică și în favoarea lor Caragia reinnoește vechi chrisóve de la anteriorii Domni, acordând diverse *iraturî* și *scutirî pentru întreținerea lor*. (1)

Pe lângă unele biserici și mănăstiri încă funcționează școle românești sub Caragia.

La biserica Bălinescii din Muscel exista școlă publică și Vodă dă în favoarea ei și a bisericeii act nou. (2) Dăm în note acte și despre alte asemenea.

Prea Înălțate Dómne,

Cu plecată anafora arătăm Măriei Tale că dumné-lui Vel Vistierul ȳice, că numai ȳece scutelnicî se cuvine să aibă școlă ot Slatina sud Olt, unde suntem noi slugile Mariei Tale epitropî, iar nu 16 căȳi aũ avut până acum, adecă șése ce i aũ hărăzit întâiũ Măria Sa Alexandru Vodă Moruz și a fost întărit acel har și de Măria Sa Constantin Vodă Ipsilant și alȳi ȳece ce în urmă a mai adaos Măria Sa Constantin Vodă Ipsilant, ȳicénd dumné-lui, că adaosul Măriei Sale Constantin Vodă n'ar fi de ȳece ómenî, ci cu acel șése de mai înainte a rînduit să aibă și școlă peste tot ȳece ómenî scutiȳi; așa ar fi Măria Ta când n'ar avea școlă 16 ómenî de când a făcut Măria Sa Constantin Vodă adaos până în ȳioa de astăȳi, ci fiind-că Visteria Măriei Tale nu are nici o pagubă, căci nu sunt a se da aceșȳi ómenî acum, ci îi are daȳi de mai înainte și ajutorul ce se face la acéștă școlă este spre o mare facere de bine și pomenire sufletéscă, fiind mult trebuincióșă și școlă pentru obștea norodului de acolo, unde este și sfînta biserică, ne rugăm să bine-voiesci Măria Ta, a da luminată poruncă ca să rămăe nesupăraȳi aceșȳi 16 ómenî ai școlei dupé cum aũ fost și până acum, iar hotărârea rămăe la Măria Ta.—1813, Iunie 6.

Constantin Filipescu Vel Ban, Radu Golescu Vel Vornic.

(Cod. LXXVI, pag 346.)

(1) Veȳi anexele la acest § în volumul respectiv de anexe.

(2) *Cartea preoȳilor de la biserica Bălinesci de la sud Muscel, pentru milele ce are.*

Zemle Vlahiscoie. Lude trei preoȳi de la Biserica Bălinesci, ot sud Muscel ca să fie în pace și ȳertaȳi de tóte dăȳdiile și orînduelile veri-câte ar eși de la visteria și de la cămara Domniei Mele peste an în țéră, de nici unele val și supérare să nu aibă, așjderea și ale lor drepte bucate să fie în pace și scutite: stupî i rîmătorî de dijmărit, i vinul ce-l va face în viile lor de vinăriciũ, și oile de oerit, pentru că ne însciințăm Domnia Mea, că la acéștă sfîntă biserică, din vechime este școlă de *învățat copii carté cu cheltuiala*

Am trecut deja de ȕioa cea mare, scrisă cu litere de aur în istoria cul-

preoţilor, care este de trebuinţă spre folosul obşteii, şi pentru acéstă cheltuială ce fac preoţii au avut privilegiul şi de la alţi fraţi Domni a scuti vinăriciū, dijmărit şi oerit, precum ne adevărim din cartea Domniei Sale răposatului Domn Mihaiū Suţu Voevod, ce o vėđum, cu let 1784 Iulie 18 ne-am milostivit dar şi Domnia Mea de am înnoit şi am întărit mila acésta, ce se coprinde mai sus, ca să se păzescă nestrėmutat de a fi pentru ajutorul şcolei; poruncim Domnia Mea dumnė-vóstră Ispravnicilor i altor zapciū şi slujbaşi. ce veţi fi orınduiţi cu ast-fel de slujbe, nimeni întru nimic supėrare să nu le faceţi, într'alt chip să nu fie, că aşa este porunca Domniei Mele, i saam receh gpd.—1813 Iunie 4.

(Cod. LXXVII, fila 128. v.)

Cartea bisericeii Şunţa ot sud Dămboviţa de milele ce are.

Milostiiū Bojiū Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle *vlahiscoe*. Fiind-că răposatul sluger Mateiū Lăcustėnul, avėnd o moşie ce se numesce Şunţa în sud Dămboviţa, pe care moşie fiind şi biserică unde se cinstesce şi se prăznuesce hramul adormirea sfintei stăpinei nóstre şi pururea fecióreii Mariei, după ce au înzestrat'o cu odăjdi i cu odórele câte sunt trebuinciose, au aşedat şi preot, carele a pururea slujesce sfânta leturghie; osebit de acésta au mai împodobit acéstă sfântă biserică şi cu dascăl, făcėnd orınduiială de învaţă copiii sėrman i şi săraci fără de plată, care preot şi dascăl plata ostanelilor 'şi-o iaū de la numitul boer, care boer fiind fost făcut rugăciune Domniei Sale fratelui nostru Domn răposatului Mihail Vodă Suţul, ca să facă un ajutor şi milă acestei sfinte biserici de a se ajuta atât la trebuinţele sale, cât şi la acei copii sėrman i şi săraci, la îmbrăcăminte şi cheltuiala ce vor avea trebuinţă, Domnia Sa prin hrisovul Domniei Sale au făcut o orınduiială de milă sfintei biserici, ca acel preot să fie scutit de tóte dăjdiile şi angaralele or i câte vor eşi pe alţi preoţi dajnici, cum şi de ploconul vlădicesc, de nici unele val şi supėrare să nu aibă, precum şi acel dascăl să fie scutit şi apėrat de tóte dăjdiile şi angaralele, or i câte vor eşi pe ţeră de la Visterie; aşijderea să iea şi de la ocna Telega, pe tot anul, câte una sută bolovan i sare; asemenea să ţie şi lude şase ómeni străini fără de pricină pe cari găsindu-i şi cercetându-i dumnė-lor Ispravnicii după adevărinţele ce va aduce de la Ispravnic i, să li se dea şi pecetluri de la Visterie, spre a fi în pace şi nesupėraţi precum şi stupii şi rımătorii ce va avea sfinta biserică să fie scutiţi şi apėraţi de dijmărit i vinul de vinăriciū, şi de oerit oi 300, care aceste mil i ale sfintei biserici s'au înnoit în urmă atât de fraţii noştri Domni Alexandru Moruz Voevod, cât şi cel-l-alt i, precum şi din hrisovul fratelui Constantin Vodă Ipsilant ce l vėđum, scris din let 1803 Iulie 14, ne-am adevărit. Dec i învrednicindu-ne Domnul Dumneđeū şi pe noi cu Domnia acestei pravoslavnice ţeri, ne-am milostivit asupra acestei sfinte biserici după evlavie ce avem asupra sfintelor lui Dumneđeū locaşuri şi printr'acéstă

turei naționale; am numit așa timpul sosirei în Bucurescî a lui G. Lazăr la 1816.

Domnésca Năstră carte 'y-am înnoit și 'y-am întărit tôte aceste milî câte mai sus se coprinde, ca să i se păzescă nestrămutat, ca să fie sfintei bisericii de ajutor și întărire, iar Domniei Mele vecinică pomenire; rugăm dar și pe alți frați luminați Domni, ce în urma noastră se vor învrednici cu domnia acestei pravoslăvnice țeri, să bine-voiască a înnoi și a întări milile acestea ale sfintei bisericii, ca să se pôta ținea școla cu orînduiala ei ce se arată mai sus, i saam receh gpd. 1813 Februarie 1.

(Cod. LXXVII, fila 8.)

Hrisovul bisericeii ce aŭ făcut'o Ghinea Speteanul în valea Scheilor, sud Saac.

Fiind-că boerul Domniei Mele Ghinea Speteanul biv Ceauș Agiesc, prin jalbă de rugăciune către Domnia Mea, aŭ arătat cum că din mică vîrsta sa s'aŭ aflat slujind Divanului și Vistieriei țerei, apoi trăgându-se de la slujbă s'aŭ chivernisit cu viile și moșiorele ce aŭ avut cu munca pămîntului, căruia netrăindu-și copiii, din strădania chiverniselei lui s'aŭ îndemnat împreună cu soția sa Paraschiva și uniți într'un cuget aŭ zidit din temelie o sfântă biserică pe moșia lor după valea Scheilor sud Saac, unde se cinstesce și se prăznuiesc hramul sf. erarh Nicolae, i înălțarea Domnului nostru Isus Hristos și cuvioasa Maica noastră Paraschiva, aŭ înconjurat'o cu zid, aŭ făcut și câte-va odăi, împodobind'o precum se vede, aŭ înzestrat'o și cu cărți, odăjdii, argintării, și alte trebuințioase, unde are doi preoți i un paracliser, aŭ întocmit și școlă de învață copii de pomană, fiind cântărețul și dascăl, căruia dascăl i se plătesc simbria de jăluitarul, iar în odăițele ce prisosesc peste școlă, aŭ orînduit a se primi femeii văduve, sărace carî n'aŭ alt mijloc de chivernisela, a se hrăni de jăluitar și în câtă vreme vor avea viață jăluitarul cu soția lui se făgăduiesc a ținea școlă i hrana văduvelor sărace și rînduiala sf. bisericii cu cheltuiala lor, iar după mörte temându-se că se va strica această pomenire și vedându-se la starea bătrănețelor și rodurile ostanelilor lor fără de nici o aședare de întocmire, aŭ hotărît să se înzestreze acest sf. locaș și să pue la orînduială căutarea sufletelor lor i chivernisirea bisericeii ce aŭ făcut, ca după petrecania lor să se țină în starea ce aŭ aședat'o acum din viață, pe care aŭ făcut și diată, cerënd că această a lor înzestrare și întocmire să se întărescă și de către Domnia Mea prin hrisov, a căruî jalbă rînduindu-se de către Domnia Mea în cercetarea dumné-lui cinstitului și credincios boerului Domniei Mele Vel Logofăt de țera de sus Grigorie Ghica, de la 6 ale acestei luni Februarie, prin anafora face arătare Domniei Mele, că făcënd cercetare aŭ vedut și diiata cu let de acum Ianuar 30 iscălită de numitul Ghinea i de soția sa, cu alte mărturiî, adeverită fiind și de boerii departamentului de opt, trecută și în condică, prin care după ce împărtășesce pe tôte rudele, împărtășesce și pe sfînta biserică cu acestea: moșia pe care este zidită bise-

Décă istoricesce este necontestabil, că limba românească n'a fost nici o-

rica și partea de moșie din Dăneasa i Bêtrâna și Budureasca, ce se va alege prin hotărnicie, stînjenî 60 de moșie ot Podeni, însă două părți sunt cumpărate de ceaușul Ghinea și o parte de zestre, pe care este vad de mără i de cârciumă, are și otaștină, i stînjenî 60 din hotarul Blândeasca, unde dîce că are să ridice și scaun de carne tot pe sēma bisericeî, pogōne 25 vie cu acareturile i cu vasele ei, pe lângă biserică, pînă în apa Scheilor, otaștina ce se iea de la vii și altele ce va mai semna în condica bisericeî după petrecania lor, lasă epitrop din nēm̄ul lor pe cel ce va arēta anume la sfîrșitul vieței, căruia epitrop îi orînduesce o vie de la Dumbravă cu tot tacām̄ul lor, pogōne ca să o lucreze, să iea rodul drept plată ostenelei sale și cînd epitropul va muri, să se alēgă iarășî din nēm̄ul sēu de către părinții Cernicanî și de către rudele lui, care va fi mai vrednice și cu ipolipsis și epitropiî să chivernisēscă lucrurile a nu se rēpune vre-o una sēu a se strēm̄uta, nicî din cele mișcătōre, care sunt scrise și arētate anume în condica bisericeî, precum nicî veniturile moșiilor să nu le lase la lenevire, ci să le caute cu silință și viile să le lucreze bine, iar vinul să-l vîndă, din care venit să plătēscă lēfa dascālului, care învață copiiî de pomană, să ție cheltuiala sfînteî bisericeî i a sārancelor vēduve, să facă praznice și hramuri cu mese și a doua și parastas cu chirodosie de făclii i cu mese; din prisosul ce va fi, să se păstreze pentru vre-un meremet al bisericeî și pentru căci îndatoresce pe părinții cernicanî a fi îngrijitori la punerea de epitropi, rînduesce ca din venitul acareturilor bisericeî, să dea pe fieș-care an cîte taleri 50 în cât va fi chinovie, spre a se pomeni și acolo nēm̄ul sēu, iar alt amestec să nu aibă nimenî veri de ce trēptă ar fi. Drept aceea, vēdēnd și Domnia Mea bun cugetul și suflēasca pomenire ce face, i-am primit rugăciunea și printr'acest Domnescul nostru hrisov ce-l dăm, nu numai întărim acēstă orînduială a sa, spr a se păzi întocmai și întru tōte precum mai sus se coprinde, nefiind nimenî volnici orî din rude sēu din alții a face cătușî de puțină strămutare, sēu dezghinare; ci încă și din partea Domnieî Nōstre, hărăzim pe sēma bisericeî ajutorul acesta, adică: aceî doi preoți și un dascāl și un paracliser, în cātă vreme se vor afla în slujba bisericeî să fie scutiți de orî-ce dăjdiî și angariî vor eși peste an, să scutēscă și ale lor drepte bucate de dijmărit i vinăriciū, cum și biserica ale sale drepte bucate iarășî să le scutēscă de vinăriciū i dijmărit, precum și scaunul de carne ce are să rădice pe moșia bisericeî, să fie scutit de tōte; cum sunt scutite și alte scaune boerescî și mănăstirescî, să ție și lude patru ōmeni fără pricină de dajdie, argați pentru adusul lemnelor la școlă, cari și aceia să fie apērați de rîndul dăjdiilor Visterieî i de alte podveđî și angariî, cu care aceste ajutoruri să se pōtă ținea biserica tot-d'a-una în starea ei cea bună, să se ajute preoții i școlă și sāracele vēduve, spre a fi Domnieî Mele și părinților Domnieî Mele vecinică pomenire. Rugăm dar și pe alți frați Domni ce în urma nōstră se vor învrednici cu oblăduirea acesteî țeri, ca să bine voiască a întări acēstă milă, ca și ale Domniilor Sale milî și faceri de bine să fie în urmă de alții păzite și în sēmă ținute, și am întărit hrisovul acesta cu însăși Domnēscă Nōstră iscălitură și pecete și cu credința

dată înlăturată din școlile din principatele române și decă, precum spunea

prea iubiților Domniei Mele fiy: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martorii fiind și dumné-lor cinstiți și credincioși veliți boeri ai Divanului Domniei Mele: pan Const. Filipescu Vel Ban, pan Radu Golescu Vel Vornic de țera de sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofăt de țera de sus, pan Radu Slătineanu Vel Vornic de țera de jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Vornic al 3-lea, pan Istrate Crețulescu Vel Vornic al 4-lea, pan Iordache Slătineanu Vel Logofăt de țera de jos, pan Costache Suțul Vel Hatman, pan Mihalache Manu Vel Vornic za politie, pan Mihalache Suțu Vel Spătar, pan Costache VlaHuț Vel Postelnic, pan Atanasie Hristopol Vel Logofăt al străinelor pricină, pan Aleco Mavrocordat Vel Căminar, pan Dumitrache Manul Vel Comis, pan Mihail Vel Pitar și Ispravnic, pan Grigorie Ghica Vel Logofăt de țera de sus; și s'aũ scris hrisovul acesta, la let 1813 Fevruar 10, de Chiriță Logofăt de Divan.

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod.
(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXXV, fila 197.)

Cartea răposatului sluger Dumitrache Lăcustenu

Zemle Vlahiscoie. De vreme ce răposatul Dumitrache Lăcusteanu, în viață fiind, din rîvnă creștinescă, aũ pus cheltuială și ostenelă de aũ preînnoit și aũ dres o sfință biserică de la moșia sa, ce se numesce Greci ot sud Ilfov, la care după ce aũ dat zestrea ei cea trebuincioasă și aũ pus preot de slujbă, aũ aședat și dascăl de învățatura sărmanilor copii, fără de plată, cu simbrie de la sineși, de aceea dar și Domnia Sa răposatul Mihaiu Vodă Suțul vedënd buna fapta sa, aũ bine-voit și prin hrisovul Domniei Sale aũ făcut milă sf. bisericii, pentru a putea ținea orînduiala ce aũ izvodit la acéstă biserică i școlă, ca să ia de la ocna Telega pe an 100 bolovanî sare, i lude 10 ómenî străini fără de nici o pricină, făcënd nedajnic și pe acel dascăl, i preotul scutit de tóte dăjdiile și orînduelile domnesci, arhieresci, stupii și vinul din drepte viile bisericeii de dijmărit și vinăriciũ, și oi 400 de oerit i un sălaș de țiganî anume Gavița aũ închinat Domnia Sa danie bisericeii dintre țiganii domnesci, care aceste mili s'aũ înnoit și de frații Domni din urmă, precum ne pliroforisim Domnia Mea din cartea Domniei Sale răposatului Alexandru Vodă Ipsilant, ce o vedũm, cu let 1797 Septembrie 13. Decî învrednicindu-ne și pe noi Domnul Dumneđeũ cu întâia domnie acestei pravoslavnice țeri, am bine-voit Domnia Mea și întărim tóte aceste maĩ sus arătate mili, cu care să se pótă ținea rînduiala sf. bisericii, și a școlei de acolo, de care poruncim Domnia Mea la toți căți se cuvine, să le păzescă și să le urmeze tóte aceste, i saam receh gpd.—1813 Mart 28.

Vel Logofăt

(Cod. LXXVII, pag. 60 v.)

cu atâta *humur* I. Ghica, «la biserică la Udricani, la S-tul Gheorghe și

Cartea bisericeî de la Floresci sud Ilfov.

Milostiiu Bojiiu. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.* Dat'am Domnesca Nostră carte sfintei și dumnezeescei bisericeî de la Floresci din Dêl, sud Ilfov, unde se cinstesce și se prăznuesce hramul adormirei prea sfintei stăpânei noastre de Dumneđeu născetore și pururea feciorei Mariei, ca să aibă milă de la Domnia Mea a lua pe tot anul sare de la ocne câte bolovanî 100, așjderea să ție și lude 15 străini, fără de pricină de dajdie, cari după cercetarea ce li se va face și după pecetlurile ce li se vor da, să fie scutiți și nedajnici de ori-ce orîndueli și podvezî ar eși pe țeră; să aibă și doi preoți scutiți de dăjdiile preoțesci, cum și vinăriciū i dijmărit să scutescă unul din preoți ce va avea vie și stupî seū rîmătorî drepte bucatele lui, să fie și un grămătic scutit, ca cu acestă domnescă milă să pôtă ținea acestă sf. biserică și școlă de învățatura săracilor copii fără de plată, pentru că acestă milă au avut'o și de la frați Domni de mai înainte, precum ne adeverim din cărțile Domniilor Sale ce le vedum Domnia Mea. Drept aceea învrednicindu-ne Domnul Dumneđeu cu Domnia acestei pravoslavnice țeri, ne-am milostivit și Domnia Mea de 'i-am înnoit și 'i-am întărit acestă milă ca să se păzescă nestrămutat; pentru care rugăm și pe frați Domni din urma noastră, să bine voiască a întări acest privileghiū în rîvna aceea ce am avut'o și noi spre întărirea privileghiurilor altor frați Domni ce au făcut la asemenea sfinte locașuri, ca și ale Domniilor Sale să fie în urmă păzite, i saam reche gpd.—1813 April 2.

(*Cod. XIX, pag. 82.*)

Cartea bisericeî de la satul Furduesci sud Vlașca pentru milele ce are.

Zemle Vlahiscoie. Fiind-că sf. biserică de la satul Furduesci sud Vlașca este școlă de învățatura copiilor, aflându-se foarte săracă și scăpătată, are milă de la frați Domni de mai înainte: a ținea lude 6 omeni străini, fără de pricină, cum și drepte bucatele sale scutite, stupî i rîmătorî de dijmărit și vinul de vinăriciū, precum ne pliroforisim Domnia Mea din cărțile Domniilor Sale, ce le vedum; pentru care pliroforisindu-ne și Domnia Mea de halul și sărăcia întru care se află acestă sf. biserică, ne-am milostivit asupra 'i și printr'acestă Domnesca Nostră carte înnoim și întărim mila acesta, de care poruncim și dumné-vostră Ispravnicilor al județului supărare omenilor acestora să nu faceți, ca să 'i pôtă avea sf. biserică pentru folosul și ajutorul seū, i saam reche gpd.—1813 Maiu 29.

(*Cod. LXXVII, pag. 128 v.*)

Zemle Vlahiscoie. Fiind-că pe moșia Tărtășesci din sud Ilfov, a boerului Domniei Mele Grigore Bujorénu biv Vel Medelnicer, unde este biserică de

la Colțea se aușia (și înainte de 1816) glasul ascuțit al câtor-va copii, cari

piatră și școlă întocmită pentru învățătura copiilor fără de plată, prin sine-turile domnesci este slobozenie și voie dată de a se face târg pe totă săptămâna odata în ziua Duminecei și bâlciurile ce au fost obicinuite, precum vedum Domnia Mea la mânil numitului boer două anaforale buirdisite de Domnia Sa fratele Alexandru Vodă Moruz, una cu létul 1793 Maiu 24, a ispravnicilor județului de cercetarea ce a făcut, în care se arată, că este cu priință tuturor locuitorilor părții locului a se face târg pe această moșie și cum că nu aduce nici o vătămare la alte târguri fiind depărtate și alta tot de la acel lét Septembrie 4 a dumné-lor Veliților boeri pentru ziua Duminecei, cum și cartea răposatului Domn Alexandru Vodă Ipsilant, din létul 1797 Martie 17, după care sineturî domnesci se și urmază facerea târgului și a bâlciurilor până acum, decî prin jalbă făcend rugăciune Domniei Mele numitul boer, ca să înnoim și să întărim și Domnia Mea slobozenia această, fiind-că cu venitul ce se strînge de la târg pentru adetul moșiei se ajută biserica și școlă la cele trebuincioșe, ne-am milostivit Domnia Mea și printr'această domnescă noastră carte, îi înnoim facerea târgului Dumineca și a bâlciurilor ce sunt obicinuite, la care târg să se vință numai vinul și rachiul stăpînului moșiei, după obiceiul ce se urmază de obște; așijderea și un scaun de carne ce se află la numitul târg, să fie scutit și apêrat de toate dările ce sunt pe alte scaune, ca cu venitul lui să se ajute biserica și școlă, i saam recheh gpd.—1813, Iunie 28. (*Cod. LXXVII, pag. 169.*)

Cartea bisericeii ot Tărtășesci din sud Ilfov. Aci este o sfîntă biserică de piatră unde se prăznuiesce hramul sfintei și de Dumneșeș născetóre și sfîntul erarhul Nicolae, la care biserică și școlă s'a întocmit de ctitorii numitei biserici cu dascăl pentru învățătura șermanilor copii, fără de plată, și pentru ca să se pótă ținea orînduiala ce au făcut'o ctitorii, s'au milostivit frații Domni de mai înainte și au orînduit milă la numita biserică i școlă, unde se află 32 copii șermani învășend de pomană, ca să aibă a ținea doi preoți scutiți și apêrați de toate dările ce va eși pe preoți și de ploconul vlădicesc i alte angari; asemenea să aibă a ținea pentru ajutorul bisericeii i orînduile ce s'au întocmit și lude de ce omeni străini, fără pricină de dajdie; să scutescă și drepte bucate ale bisericeii, stupi i rîmători de dijmărit și de vinăriciș; să scutescă și oi 100 de oerit, cum și dascălul de la acea școlă i grămăticul bisericeii, fiind fără de nici o pricină, să fie în pace și ertați de toate dăjdiile i angariile, ca să pótă sluji nesupêrați, după cum ne plirofosirim Domnia Mea din cartea Domniei Sale fratelui Constantin Vodă Ipsilant, ce o vedum cu létul 1803, Maiu 27. Drept aceea și Domnia Mea ca un lucru cuviincios milostivindu-ne, îi înnoim și întărim milele acestea ca să se păzescă nestrămutat; pentru care poruncim la toți câți se cuvine nimeni ni i un fel de supêrare să nu le facă, că așa este porunca Domniei Mele. i saam recheh gpd.—1813, Iunie 27. (*Cod. LXXVII, fila 169 v.*)

strigaă cu gălăgie, «*on mislete, ucu: omu; pocoiă, on mislete, ucu: pomu.*»; decă

*Cartea bisericeă după moșia lui Dolete de din jos de Tohană,
pentru milele ce are.*

Zemle Vlahiscoie. Fiind-că boerul Domniei Mele Mateiă Dolete postel-nicel. a zidit o sfântă biserică din nouă cu a sa cheltuială și strădanie pe moșia lui, sud unde se prăznuesce hramul împodobind'o cu odăjdii i alte trebuinșioșe, la care biserică a întocmit și școlă cu dascăl rumănesc pentru învățătura copiilor și pentru a se ținea tot deauna școlă în stare bună, cum și sfânta biserică, cu podoba ei, a inzestrat'o cu patru pogone de vie lucrătore pe pământul lor și cu venitul unui scaun ce are să se rădice pe moșia lui, să fie tot pe sēma școlei și a bisericei, pentru care scaun vedum, că din porunca Divanului, prin dumnē-lor Ispravnicii județului, s'a găsit că este trebuință a se ridica scaun pe pământul lui Dolete, între două hotare ce se numesc Vidislăvesc i Leghea, unde are și sat și este și del cu vii făcute nouă, unde fiind depărtat de alte scaune vechi nu aduce nică o supărare, ci încă este cerut de toți poporānii și locuitorii părții locului a se ridica scaun într'acel loc, precum se vedu adeverința lor, cu létul 1812, Maiă 7, i deosebit înștiințare a orînduitului boer Enache Dămbovicēnu polcovnic, cu létul 1812 August 24; dăm dar Domnia Mea voie și slobođenie a se face scaun într'acel loc și fiind-că numitul Dolete a cerut și milă domnēscă de ajutor spre întemeierea școlei și podoba sfintei bisericei a se ținea tot-deauna în stare bună, ne-am milostivit Domnia Mea și printr'acēstă carte ce-l dăm, poruncim, că doi preoți ce vor sluji la sf. biserică i un grămătic și dascălul ce-l va fi orînduit pentru învățătura copiilor, să fie apērați de rîndul dăjdiilor, ce sunt pe tagma preoțecă; să fie scutit și dascălul i grămăticul de rîndul dăjdiilor Visteriei i de alte orînduelli, să scutēscă și drepte bucatele bisericei i ale școlei i ale preoților i ale dăscălului și a grămăticului, de vinăriciū i dijmărit; hărăzim și apērea scaunului de carne, de vameși, de vinăriceri și de orī-ce alte orînduelli și decă vor fi pe alte scaune, obicinuite și neobicinuite, ca și scutirea scaunului să fie tot pe sēma bisericei și a școlei. Să ție și un vier la vie i un poslușnic la școlă, scutiți și apērați de dăjdiū i de alte angari. Drept aceea, ca să se păzēscă aceste orînduelli și mili, spre a se ținea tot-deauna școlă și biserică în stare bună, am dat acest domnescul nostru sinet, întărit cu iscălitura și pecetea Domniei Mele, spre a fi Domniei Mele și părinților Domniei Mele vecinică pomenire. Rugăm dar și pe alți frați Domni, carī în urma noastră vor fi oblăduitori, să bine-voiască a înnoi și a întări acēstă milă, ca și ale domnescilor sale mili și faceri de bine să fie în urmă de alții ținute în sēmă, de care poruncim la toți căți se cuvine, întocmai să fiți următori. i saam rechei gpd.—1813, Aprilie 6. (Cod. LXXVII, fila 186 v.)

la aceste școle au învățat numeroșii dieci de Visterie și calemgi; decă la

Hrisovul casei Ageștilor al Luminatului beizadea Grigorie Suful, i a bisericeii și școlei de acolo, de milele ce are.

Precum dragostea ziditorului a toate, firăscă este spre zidirile sale cuvântătoare și de obște, spre toate se revarsă, crește în acesta și se înmulțesce, când nu numai cea după datorie dragoste o au zidirile sale spre el, ci când aceste zidiri și cu fapte plăcute se arată către ziditorul lor (așa dar și părintii cei iubitori de fii, de obște iubesc pe toți fiii lor, cu deosebire însă pre acei ce i-au mulțămît în faptă și cu cuvântul și s'au arătat vrednici dragostei și iubirei părintesci.) Deci de vreme ce Domnia Sa repositatul Domn Mihail Vodă Suful, prin ajutorul și darul lui Dumnezeu nu numai părinte, și părinte iubitor de fii, ci și Domn al acestei de Dumnezeu păzite țeri, învrednicindu-se a fi și fiu vrednic dragostei părintesci, dobândind pe Luminăția sa beizadea Grigorie Suful încă din domnia cea d'întăiu, cu hotărîre l-au făcut pămîntean al acestei țeri, împreunându-l după lege cu fiică pămîntescă de bun nēm și părintii al patriei aceștia și de atunci i-au hărăzit și casei Luminăției sale ca unui pămînten, prin domnesc hrisov, privilegiurile acelea cu cari sunt împărțaiți pămîntenii la moșii, vii, case, mori, vite și alte namestii. Apoi încredințându-i se iarăși, a doua oră și a trera oră, otcârmuirea și oblăduirea acestei de Dumnezeu pazite țeri, și vedînd că nu numai prea Luminății frații Domni din urmă au întărit domnescile sale hrisove toate câte s'au hărăzit de Domnia Sa atunci luminăției Sale, ca nise cuviinciose la obrazul său, de aceea și atunci i-au întărit și toate acele pronomii și haruri domnesci câte întăiu de către Domnia Sa i s'au hărăzit, și de frații Domni din urmă i s'au întărit și după pilda ce avem de la cei mai d'înainte luminății Domni, cari după volnicia ce au avut, au făcut ajutoruri și faceri de bine, hărăzind atât la obraze în parte, cât și la slinte și dumnezeesci locașuri și după vreme încă le-au mai adogat și le-au înmulțit, care toate de către Domnia Sa s'au păzit nestrămutat și s'au întărit cu acest cuvînt dar și volnicie, au bine-voit Domnia Sa de i-au mai făcut și oșei-care adaos la vinăriciu, hotărînd ca să aibă casa Luminăției Sale, adecă 120 lude scutelnicii în catastihul Visteriei, cu pecetluirii domnesci, 30 lude osebiți pogonași pentru lucrul viilor de la Sărata sud Buzău, iarăși din pămîntenii cu pecetluitarii 150 omenii fără pricină de dajdie, ca toți aceia să fie și unii și alții nedajnicii întru toate și să-i aibă scutiți; trei mii de oi să aibă ridicătură din oerit din Visteria domnescă; cinci vătășii de țigani, cari prin osebit catastih sunt arătați să și le aibă și să și le stăpînescă; vama de la două bălciuri într'un an și de la un tîrg pe totă săptămînă, ce este orînduit a se face la moșia Luminăției sale Ageștii, sud Ilfov, să o iea școla și biserica Luminăției sale de la Agești, care școlă și biserică să aibă a lua pe tot anul și mila vinăriciului ce a avut de la Slam-Rîmnic, poporul Putreda din del i din vale, Hărăscii, Zăplași, Rădăcescii, Belciugata și Măcsinenii, din care aceste popore să iea tot vinăriciul de vadră câte 5 bani și pârparul după obiceiul de la

dascălii Chiosea, Chiriță, Stan, aŭ învățat să scrie românește Logofătul

câte dintr'aceste popore nu vor fi ale lui II spătar i din sud Saac poporul Arva, Ursăia, Valea Humei, Valea Urloii, Tocilele, Valea Dobroteni, Valea Ceptura, fața Cepturei peste apă, Valea Meghiri, Valea Mănăstirei și Valea lui Stan, din care aceste popore să ia vinăriceri po bani trei de vadră fără de pârpar, i de la sud Dâmbovița poporul Cărcinovele, Bucșani, Gura Ocniței, Gorgoteni, Răzvadul de jos, Sărăfoia, Doiceșci, Lăculeșile, Viia Bêtrână, din care aceste popore să ia vinăriciŭ po bani doi de vadră i din Olt, poporul Rogozele, Ostra, Năneasa, Slăviteșci, Berceșci, Crăceșci, Crângenii, Oltul de sus și Vedeia, de la aceste popore să ia câte bani 5 de vadră și pârparul după obiceiŭ, însă din poporul Crăceșci și Slăviteșci dintr'acest județ Olt, să se ia pe sēma casei Ageștilor numai câte trei bani de vadră, fiind-că doi bani și pârparul sunt al mănăstirei Mărcuța, dați prin hrisove domnesci de mai înainte și are să-și ia mănăstirea Mărcuța; așijderea să ia biserica și școla de la Ageșci și adaosul ce a făcut Domnia Sa în urmă, de dă un ban de vadră din mai jos numitele popore ot sud Slam-Rîmnic, adică Judenii și Oratia, în care are mănăstirea Rîmnicului milă de vinăriciŭ câte 2 bani de vadră i din Gârbov, i din Fâmboeșci, i Bordesci, i Căndesci i Dragoslavenii, din Urechesci și Tărchileșci, în care are mănăstirea sf. Iōn de la Focșani, iarăși câte doi bani de vadră, i din Curățuri, Bledari și Bonțesci, în care are episcopia Buzelui iarăși câte doi bani de vadră, i din Popesci, i Palanga și Urichesci, în care are mănăstirea Aninosa iarăși câte doi bani de vadră, i din Calicul, i Goleșci, i Slugii, i Cârcei și Cotesci ot Cotesci, i din Olteni, i Broșeni, i Pitulușă, i Vârțișcoiu, i Faraonele, i Dălăușul și Cărligele ot Vârțișcoiu are în care, mănăstirea sfintului Panteleimon iarăși câte doi bani de vadră, din toate aceste popore să ia Ageștii câte un ban de vadră din trei bani ce sunt domnesci, ca să fie pentru cheltuiala bisericeii și a școlei; așijderea să ție un isprăvnicel scutit el și drepte bucatele lui, de dijmărit i vinăriciŭ, doi preoți și un diacon și doi grămăticii și un dascăl, să ție biserica și școla de la Ageșci scutiți, 150 holovanii sare să ia de la ocne biserica și școla de la Ageșci pe tot anul, să scutescă și patru scaune de carne, 5 cărciune în Bucuresci. Așijderea și din venitul slujbei goștinăritului, să ia și școla și biserica ot Agești talerii 1.500 pe an, după întocmirea ce a făcut Domnia Sa fratele Alexandru Vodă Moruz, pe care aceste milii, întocmirii și orînduelli, toate câte se coprinde mai sus, a dat Domnia Sa răposatul Domn hrisovul Domniei Mele, ce-l vĕdum și Domnia Mea, scris cu lētul 1802, Aprilie 15.

Drept aceea, învrednicindu-ne și pe Noi Domnul Dumneșeu cu oblăduirea acestei pravoslavnice țeri româneșci, am bine-voit de am înnoit și am întărit toate aceste milii și orînduelli câte se coprinde mai sus, și spre nestrămutata pază a tuturor celor mai sus numite, am dat acest domnescul nostru hrisov, nădăjduiți fiind că și cei ce se vor învrednici în urma noastră a fi Domnii și oblăduitorii acestei țeri, socotind cu înțepciunea Domniilor Sale cuvîntul acesta al dreptății, vor păzi nestrămutat toate acestea, de cari îi și rugăm frățește după datoria omenirei să bine-voiască a le întări și cu hri-

Greceanul, Văcărescî, Anton Pan, Paris Momuleanu, etc.; nu e mai puțin adevărat, că cum sosi G. Lazăr, limba românească dobîndi un loc cu totul altul în învățămînt, dobîndi locul de onóre, care deja îl avea în Moldova, în școle, altmintrelea organizate de cum erau școléle de la Udricanî, S-tul Gheorghe Vechiü, Colțea și de sigur aprópe în tóte județele Munteniei,

sóvele Domniilor Sale, ca și alții în urmă să păzescă aședemînturile și facerile de bine ale Domniilor Sale, ce vor face, și am întărit hrisovul acesta cu însăși domnésca noastră iscălitură și pecete, i cu credința prea iubiților Domniei Mele fi: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și dumné-lor cinstiți și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei Mele pan Constantin Filipescu Vel Vistier, pan Radu Golescu Vel Ban, pan Isaac Ralet Vel Vornic de țera de sus, pan Grigore Ghica Vel Logofet de țera de sus, pan Barbu Văcărescu Vel Vornic de țera de jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Vornic al treilea, pan Istrate Crețulescu Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Slătinénu Vel Logofet de țera de jos, pan Constantin Suțu Vel Hatman, pan Mihalache Manu Vel Vornic de politie, pan Mihalache Suțu Vel Spătar, pan Constantin Vlahuț Vel Postelnic, pan Atanasie Hristopulo Vel Logofet al străinelor pricinî, pan Nestor Vei Clucer, pan Alexandru Mavrocordat Vel Căminar, pan Iordache Scanavi Vel Comis și Ispravnic, pan Grigore Ghica Vel Logofet de țera de sus, și s'a scris hrisovul acesta în anul dintăiü dintru întăia Domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunului Domniei Mele Bucurescî, la anii de la nascerea Domnului Dumneșeu și mântuitorului nostru Isus Christos, 1813, Iunie 15, de Chiriță Logofet de Divan.

(Cod. LXXXIV, pag. 270).

Cartea bisericeî de pe moșia Odorescî sud Dâmbovița, ca să fie preoțiî i un dascäl i țircovnicul apërați de rîndul dajdiei.

Zemle Vlahiscoie. Dat'am domnésca noastră carte sfintei bisericeî de pe moșia Odoresți, sud Dâmbovița, a dumné-lui cinstitului și credincios boerului Domniei Mele biv Vel Stolnicul Ioan Cătunénu, ca preoțiî ce se află slujitori la acéstă stîntă biserică i un dascäl al bisericeî, ce se află și cu învățătura copiilor și un țircovnic slujitor bisericeî, să fie scutiți de rîndul dajdiilor i de alte podvóde și angariî, ca să fie nelipsiți din slujba bisericeî, pentru că după cererea și rugăciunea stăpănului moșiei, ne-am milostivit Domnia Mea de am făcut acéstă milă sf. bisericeî, pentru care poruncim la toți câți se cuvine, întocmai să fiți următori și nimeni întru nimic supërare împotriva să nu le faceți, i saam rezech gpd. 1817, August 30.

(pecetea gpd.)

Vel Logofet,

Cod. LXXVII pag. 274.

Nu suntem din acei, cari punem începutul existenței în școlă a limbii române de la întrebuintarea ei prin G. Lazăr în predarea aritmeticei și a geometriei, științe predate în limba românească cu 3 ani mai înainte în Moldova (1813); dar aducem tributul nostru de laude și de gloriificare acestui bărbat, care avu buna sôrtă de a sosi în Bucurescî la momentul psihologic al luptei românismului contra fanarioșilor; carele înțelese acest moment psihologic și se puse, inteligent și cu devotament, în fruntea mișcării; carele avu știința necesară și arta de a aduna în jurul său tinerimea Bucuresciană, din prima și când apăru în capitala Munteniei și în puținii ani în câți a putut sta în mijlocul ei, o învață, pôte carte mai puțină, dar o exaltă prin farmecul simțimintelor naționale.

Istoria lui G. Lazăr nu mai este de făcut astăzi, după ce P. Poenaru ne-a dat-o la 1871, în Analele Academiei Române și după câte ne-au scris de dînsul I. Eliade, ilustrul său școlar și I. Ghica. «Când a venit în Bucurescî dascălul Lazăr, scrie I. Ghica (1), băteii de la Udricani, de la S-tul Gheorghe, de la Colțea și de la toate bisericile au golit acele școle și au alergat la S-tul Sava, cu Petrache Poenaru, cu Efrosin Poteca, cu Simion Marcovici, cu Pandele, cu Costache Moroiu și cu mulți alți tineri din școlă grecă.»

În însuși faptul acesta al alergării unei întregi generații la prima sosire a lui Lazăr, care de la Avrigul Transilvaniei nu aducea un nume deja ilustru și cunoscut Românilor, trebuie să vedem confirmarea aserțiunii noastre, că Lazăr ajunsese la momentul psihologic al redeșteptării naționale. În Martie 2 anul 1818 se preface și etoria școlilor prin actul următor:

În Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle vlahiscoie.

Cinstiților și credincioși boerilor ai Domniei Mele, dumné-ta biv Vel Bane Grigorie Ghica i dumné-ta biv Vel Logofete Iordache Golescule și dumné-ta biv Vel Logofete Alexandre Filipescule, fiind-că uniți din dumné-lor boerii Efori, ce prin hrisovul Domniei Mele au fost orînduiți asupra școlilor, au lipsit, însă răposatul Banul Constantin Filipescu dându-și obșteasca datorie, iar dumné-lui Banul Grigorie Brâncoveanu paritindu-se de de acésta Etorie; de aceea iată printr'acest domnesc al nostru pitac, vă orînduim pe dumné-vóstră în locul mai sus numiților doi boeri, ca dimpreună cu Preaosfinția sa părintele Metropolitul i cu dumné-lui Vel Logofétul Constantin Bălăceanu și cu cel după vreme dumné-lui Vel Postelnicul, ce din început au fost orînduiți sinefori, îmbrățișând tréba Eforiei cu osîrdie să vă siliți a se păzi în ființă buna orînduială și nizamul școlilor ce este întocmit, tolco pisah gpd.—1818 Mart 2. (1) (Cod. LXXXVII, pag. 27 v.)
(Pecetea *gpd.) Vel Logofét.

(1) Scrisori către V. Alexandri de I. Ghica, Bucurescî 1887, pag. 57.

Acestași lucru probază și buna primire ce Lazăr avu pe lângă Eforiile școlilor: Metropolitul Nectarie și apoi succesorul său Dionisie Lupul, Banul C. Bălăceanul, Vornicul G. Goleșcu și juriconsultul Logofăt Nestor. Numele acestor bărbați, istoricul nu le va despărți nici odată de al lui George Lazăr. El învoiră lui Lazăr deschiderea, chiar în localul vechei școle eline, a unei școle românești «*de deosebite învățături și științe predate românilor în limba lor.*» Legenda despre înființarea acestor școle lăsăm să se citească în lucrarea lui P. Poenaru.

Concluziunea noastră este, că nu G. Lazăr a putut să facă inutili pentru românii profesorii renumiți ca Lambru, Comito, Vardalach, Neofit Duca, etc. ci situațiunea la care ajunsese cultura și deșteptăciunea națională. Deja în primii ani ai secolului al XIX, boerul Bogdan își trimisese pe fiul său la studii în Franța; un altul studia la Viena, un al 3-lea la Berlin. Profesorul Furnarachi, tatăl d-lui Furnarachi, fost senator de Bacău, a condus la studii în Paris pe cel întâi fecior de boeri din Moldova, în primii ani ai secolului al XIX. Metropolitul Dositeiu, donând averi pentru această, îndreptase pe românii să-și facă studiile, nu mai mult la școle grecesci din Orient, ci în Europa apuseană; înșii Eforiile mai sus citați, cu puțin înainte de sosirea lui Lazăr, chibzuiseră să trimită la învățatură, în Austria, în Italia și în Franța, pe călugărul Eufrosin Poteca, pe Pandele Stamate (care nu târziu muri), pe C. Moroiu, pe S. Marcovici și ceva mai în urmă pe Petru Poenaru. Când G. Lazăr organiza în Bucuresci școala sa memorabilă, la care în curând va fi ajutat de I. Eliad Rădulescu, deja dintre cei mai sus numiți tineri se găsea la învățatură în străinătate.

În organizarea școlii române din Bucuresci, G. Lazăr urmărește aceeași cale ce apucase la Iași G. Asaki, cum mai departe vom vedea. Numeroșele procese pentru moșii făcuseră de mult timp simțita trebuință de ingineri topografi. Ambele școle superioare grecesci, din Bucuresci și Iași, posedau cursuri de matematică, dar nu era de ajuns pentru un inginer român să fie un învățat matematic, ci trebuia să știe bine ceti, descifra documentele vechi ale proprietăților. G. Asaki susținu această teză și convinse pe conducătorii școlilor din Moldova despre necesitatea predării matematicilor în limba românească, așa că deja la 1813 putu Asaki inaugura, cursul său de matematică și inginerie, chiar în școala elenă de la Metropolie. E probabil că de cele întâmplate la Iași aveau știință la Bucuresci și de sigur lucrul era vestit și în Ardeal.

G. Lazăr tot ca inginer român bătui în porța cetății grecesci din Bucuresci. El supuse planul său de organizarea unei școle române în Bucuresci Eforiilor școlilor în 1816, dar planul său nu isbuti. cu totă primirea favorabilă ce îi acordară Vornicul G. Goleșcu și Logofătul Ștefan Nestor, decât

după ce ca inginer, Lazăr convinse și pe cel-l-alt efor Banul C. Bălăceanul.

«Bălăceanul, țice P. Poenaru, nu avea învățatură, dar era un om de inimă și de pătrundere în trebile țerii; era din acei boeri cerbicoși, cari când era cestiunea de vre-o greutate, punea peptul cu totă puterea și chiar cu pericolul vieței, pentru binele public.»

Bălăceanul luând cunoștință de proiectul ce presintase Lazăr Eforiei școlilor, nu creșu de o cam dată, că s'ar putea învăța în limba română științele filosofice și matematice, ce propunea el să predea în acea școlă; dar vădând stăruințele lui Lazăr, de a încredința prin diferite demonstrațiuni, că știință este, ca adevărul, una și aceeași, în orî-ce limbă se arată, numai să scie cine-va a o expune pre înțeles, boerul bănuitor voi să se încredințeze mai întâi despre știința lui Lazăr și îi țice: «Auți-mă dascăle» deacă este adevărat că dumné-ta (deși român? V. A. U.) ai știința de care vorbesci, iacă eu am o grădină aici în oraș și voiș să cumpăr un loc alătura ca s'o măresc. Am măsurat'o cu un inginer némț și așî vrea să mă încredințez decă locul e de întinderea ce el îmi arată pe planul său. Măsoră și dumné-ta acel loc și voiș vedea decă se potrivește planul dumitale cu al némțului.

Lazăr măsură locul cu dificultăți mari, că trebui singur să-și fabrice mai întâi instrumentele de inginer. Boerul dete lucrarea lui Lazăr în controlarea lui Goleșcu, care avea ore-carî noțiunii de matematică. Acesta aprobă lucrarea lui Lazăr și rezultatul fu, că Eforiî în unanimitate semnară o anafora către Caragea cerënd înființarea școlei române propusă de G. Lazăr.

Acéstă școlă nu se substitue, cum unî cred, imediat școlei superioare grecesci. Aceea continuă la Măgureanu, iar noua școlă, cu mare greutate își dobîndi câte-va camere în vastul local de la sf. Sava. Acest local destinat încă de la C. Brâncoveanu, ca în el să fie școlă și în care Al. Ipsilant își aședă școlă elină altă dată, acum era ocupat, în peste 50 de camere, numai de străini: greci, arnăuți, sêrbî, cu familiile lor, unî pentru că făcea parte din garda domnescă, alți fiind-că erau rude cu aceia și cu idiellî, servitoriî domnesci, *copiî de casă*, etc. (1).

(1) *Iw Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle vlahiscaoie.*

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele Dumné-ta Vel Logofete de țera de sus Constantine Bălăcene îți facem în scire, că dumné-lor boeriî Eforî ai școlilor ne-au făcut arătare, cum că casele de la sf. Sava, unde au fost școlă veche făcându-le zapt egumenul acestei mănăstiri, fără de a avea vre-o voie dată în scris de la stăpînire, ci de sine-și făcându-se stăpîn, nu au urmat încaî a pune în sălășluire cântăreți, preoți ai bisericeî, ci au cu-

«Câte sudori trebui să verse Bălăceanu pînă să pôtă dispune de o parte din acele încăperi!» exclamă P. Poenaru.

Șcôla fu redeschisă fără sgomot, fără reclame . . . Reclamă îi făcea dôr numai un român neguțator numit Tell, (tatăl cunoscutului regretat bărbat de stat Christian Tell). Acel neguțator trâmise la șcôla lui Lazăr câțiva băeți de prăvălie. Boerimea tot nu credea în sciința lui G. Lazăr! De aceea discipolii lui Lazăr nu fură din fii de boeri, ci din treptele mai de jos. Și tot din acelaș motiv nu găsim boerime, din protipendadă, în fruntea mișcării naționale. care își are apogeul în micul boerinaș Tudor Vladimirescu. Treptele de jos au dat pre cel mai mulți prelați bisericeii române, treptele de jos au conservat în decursul secolilor limba română; trepta de jos a înțeles la 1816 pre Lazăr și la 1821 pre Tudor Vladimirescu.

Că G. Lazăr nu a fost numai un dascăl, ci însuși drapelul național român, o vedem și dintr'acea împrejurare, că pe dată ce isbucnesce mișcarea grecescă, și dascăli și ucenicii de la șcôla lui Lazăr merg să se pună în șirurile lui Tudor Vladimirescu. De aci șcôla devine ținta gônelor fanarioticesci.

Câțiva ani cât ținu șcôla lui Lazăr, ea produse un număr de ingineri hotarnici, și câțiva profesori, între cari la locul întâiu va sta tot-d'a-una I. Eliad. Intre aceștia însă nu trebuie uitat de a se numi cu recunoscința, pe T. Paladi, cel care, întroduse cel d'întâiu metoda lancastriană în șcôla primară.

La 1821, țice P. Poenaru, șcôla lui Lazăr fu închisă și marele dascăl isgonit: «*Intru ale sale au venit, și ai sêi nu l'au cunoscut*», esclamă cu indignare Eliad; noi din contră vom țice că: *Ai sêi l'au cunoscut și l'au urmat.*

tezat de le-au închiriat la unii alții și la herarii nemți, cari nu numai că n'au îngrijit, ca din chirie să le fi meremetisit, ci au și stricat din ceea ce au făcut, aducându-le la prôtă stare. De aceea poruncim dumi-tale, ca aducând pe numitul egumen față, să-l îndatorezi, nu numai a scôte pe acei sudiți herarii, plătindu le dreptul ce li se va cuveni, și pe de altă parte să supui pe egumen, ca să le drégă, să le meremetisescă, de a le face cum au fost starea lor când le-au făcut zapt, cu cheltuiala din chiria ce au luat egumenul de când le-au închiriat și pînă acum, îngrijind dumné-ta a se pune în faptă porunca acésta a Domniei Mele fără de zăbavă, tolco pisah gpd. 1818 Mart 24.

Vel Logofët.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXXVII, fila 79.)

Am adus aiurea chiar și lista celor cari locuiau abusiv în localul vechiu al șcôlei de la sf. Sava.

Continuat-a a existe școla lui Lazăr, sub Al. Suțu, după Caragea? Se pare că da, deși se întrerumpe la 1821. Sub domnia lui Gr. Ghica în 1822, aflăm numit *dascăl* și pe Gh. Lazăr, cum mai departe vom arăta.

Lazăr, abia în vîrstă de 44 ani, a murit în cea mai neagră sărăcie, la Avrigu, în Transilvania, la 1823, dar memoria lui, eternă a rămas și va rămănea între Români, de și nu (s'o mărturisim în trecăt) sub aspectul puțin simpatice al statuei ce i s'a ridicat în Bucuresci.

*

Din documente inedite descoperite de mine, rezultă, că Lazăr n'a putut deschide școla în 1816, ci mai târziu. Abia la 10 Decembre 1817, Eforiile intră cu anafora la Domnitorul Caragea și îi supune planul înființării unei școli românești în localul bisericii sf. Gheorghe. Eforiile alegeau acest local ca și când ar fi avut în gând să transforme școla vechiă română slavonă de acolo. Școla cea nouă de la sf. Gheorghe va primi două direcțiuni diverse: va fi școla românească în care Lazăr va preda matematicile cu agri-mensura și tot aci se vor forma pe viitor candidații de preoți.

Iată propunerile făcute la 10 Decembre 1817 de Eforiile școlilor către Domnitorul Caragea:

Prea înalte și prea nobile stăpâne,

Cunoscînd rîvna Măriei Tale cea vie pentru luminarea poporului supus Măriei Tale, prin învățatură, și pentru care scop sfînt privesce și pitacul dat în ultimul timp, ca să ne întrunim și să ne consfătuim despre alegerea profesorilor spre mai bună orînduire a școlei domnești din Bucuresci, care va fi de mai mare folos, decă în această școlă se va preda atât studiile gramaticale cât și catechismul sfintei noastre religii și câte-va din cele mai de trebuință științe, ca să potă din această școlă să se formeze bunii împiegați pentru cancelariile și judecătoriile. Ucenicii pe lângă acesta să fie deprinși și cu măsurarea moșilor și locurilor, ceea ce este foarte de folos pentru inginerii. Ne-am întrunit dar și consfătuindu-ne am convenit asupra modului organizării unei asemenea școle și am proiectat următoarele puncte: 1) să se institue o școlă în Bucuresci de învățămînt românesc în sf. mănăstire sf. Gheorghe, orînduindu-se numărul trebuincios de odăi pentru clase și locuințe dascălilor, 2) să se orînduiască în această școlă 3 dascăli, din cari unul să se ocupe cu ucenicii cu totul începători, spre a-i învăța să citească și să scrie cât se poate de lămurit și de curată scrisore, iar cel alt să predea gramatica și ortografia și sintaxa în modul cel mai metodic. Tot el să predea și sf. Catechism în fie-care și după amiazi. Iar al 3-lea să predea aritmetica și geometria înainte de amiazi și un mic curs de geografie după amiazi. Tot acest profesor să fie însărcinat cu exercitarea ucenicilor la măsurarea pămîntului eșind cu ei și în oraș, când timpul va permite, pentru măsurarea a diverse locuri de forme neregulate. Al

3) Atară de dascălul hotărît pentru ucenicii începători, ce-l-alți doi vor fi însărcinați și cu conducerea ucenicilor la școala cea mare pentru a fi supuși unui examen, spre a se constata progresul făcut de ei. 4) Să se orînduiască învățătorii români la toate orașele celor 12 județe și să li se dea lefă fie-căruia cu 250 taleri pe an și la cele 7 orașe, adică Tîrgoviște, Câmpulung, Ploesci, Cămpina, Urziceni, Găesci și Roșiorii-de-vede, aflătoare în eparhia sf. Metropoliî, P. Sa Metropolitul să fie însărcinat cu aședarea unor profesori capabili. Și dacă în două din aceste orașe lefa orînduită ar fi nesuficientă, să apeleze la locuitori, să contribue fie-care după putere cu o mică sumă. Asemenea Pr. S. Sa să aibă grijă să orînduiască asupra fie-cărei din școlile mari sus arătate câte doi și chiar trei epitropi dintre cei mai în vață și mai de folos și mai cu deosebire să fie rînduiți acei cari vor trimite și copiii lor la școlă, ca să se îngrijescă de bună rînduiala școlei. Să fie obligat asemenea P. S. Sa la fie-care examen ce se va face la adunarea obștescă a eforilor, să aducă și catalogul școlarilor frecuentând fie-ce școlă, catalog care va purta și semnătura fie-cărui dascăl în deosebi, cât și acea a epistaților orînduiți, cu arătate lămurită cari școlarii au terminat și aceștia să declare în deosebi de au fost mulțămii de învățătura tuturor materiilor ce li s'a predat și că s'a dus a casă cu dorința exprimată de a veni la școala din Bucuresci, spre a urma mai departe învățătura. Cei cari vor fi doritori să vie la această școlă din Bucuresci, să aducă certificat de buna lor purtare și învățatură din partea dascălilor și epitropilor școlei unde au învățat. Școlile din cele trei orașe, Curtea-de-Argeș, Pitești și Slatina vor fi sub îngrijirea P. S. Episcopul de Argeș, păstrându-se aceleași reguli și dispozițiuni arătate mai sus. Iar cele-l-alte 5 orașe, Focșani, Rîmnicul (sarat), Mizilul, Urlați și Vălenii de munte să fie sub privigherea P. S. Episcopul (Buzău?) tot în aceleași condițiuni.

Aceste sunt cele proiectate de noi și le supunem la adînce judecată a Măriei Tale de Dumneșeu păzite, rugând umilit, că decă vor fi primite, să fie întărite și cu pecetea domnescă spre a se pune în lucrare și să rămăe pe viitor neștrămutate. Acēsta este plecata noastră rugămintē, iar primirea ei rămăne la voia și hotărărea Măriei Tale de Dumneșeu păzite.—10 Decembrie 1817.

Semnați: Al Ungro-Vlahiei Nectarie, Iosif Argeș, Constantie al Buzăului, Gr. Ghica, Constantin . . . , Mihail Manu, Gr. Băleanu, Gh. Slătîneșu, Alexandru Mavrocordat, G. Goleșcu și Alexandru Filipescu (1).

Iw Ioan Gheorge Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.

Privind Domnia Mea la podoba și rodul ce urmēză a se pricinui, atāt politiescilor cāt și bisericescilor slujbe din luminarea învățatur-î, ce au a dobândi cei ce vor avea rîvnă a se face ucenicî la acēstă școlă, ce are a se întocmi după chipul de mai jos arētat, precum pentru școlă elinēscă am îngrijit a se întocmi cu cele mai bune chipuri și mijlōce, asemenea întocmirea acēstei școle romănesci, ce ni se arată printr'acēstă anafora a părinților arhieriei și a dumne-lor orînduiților boeri, fiind primită Domniei Mele,

(1) *Cod. LXXXIX, pag. 152.*

o întărim și hotărîm, să se pue în lucrare, cu urmare întru toate întocmal; pe lângă care această orînduială de mai jos arătată, după chibzuirea ce am făcut Domnia Mea, spre podoba sfintelor biserici și a pravoslavniciei noastre credințe laudă, hotărîm, să se urmeze și această osebită orînduială, adică cel ce va voi a se hirotonisi preot său diacon, după trebuința ce va fi, orî la vre-un sat, său la vre-un oraș dintr'această de Dumneșeu păzită domnască a noastră țeră, să nu fie primit a se învrednici acestui dar, de nu va avea la mâinile lui dovadă în scris de la dumne-lor Eforii școlilor i de la dascălii acestei școle rumânesce ce acum se întocmesce, că a ascultat și el bisericăsca învățătură, ce este orînduită a se paradosi în toate ȕilele la această școlă și a învățat-o cu destoinicie, ca cu acel mijloc cel ce se va hirotonisi, să fie destoinic a-și împlini neapăratele datorii ale darului preotesc după povața bisericescilor, dogme a pravoslavniciei noastre credinți și toți cei ce vor cugeta de acum înainte a se hirotonisi, să fie datorî a veni cel puțin măcar cu 6 luni înainte la această școlă, ca să asculte bisericăsca învățătură și pe câți dintr'acea îi vor cunoșce dumne-lor Eforii că sunt săraci și se discolfesc pentru hrana lor într'acea diastimă ce vor șede aici, spre ascultarea învățăturei, să le orînduiască a li se da pe totă ȕioa din venitul școlilor ceea ce vor găsi cu cale pentru hrana lor, care acest nizam pentru întocmirea acestor școle rumânesce i pentru hirotonii, poruncim dumi-tale Vel Logofete de țera de sus, să se facă cunoscut în toate județele prin osebitele cărți de publicații.—1817 Decembre 15 (1).

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet

E de observat că nincaire nu se vorbesce în actele de sus despre G. Lazăr, deși pare, că introducerea agrimensurei în programul școlii se referă la el. Eū bănuiesc că Eforii aū isbutit să capete aprobarea domnască mai mult asigurând pe Caragea, că școla cu deosebire va avea caracterul de seminariū.

Imediat după aprobarea Domnitorului, se expediază cărți domnesce deschise la toate isprăvniciele de județe, dându-le pe larg informațiunii despre organizarea școlilor rumânesce și a celei de la S-tul Gheorghe, cu scop de seminariū și de inginerie.

Iacă această importantă circulară:

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.

Dumné-vostră Ispravnicilor ot sud sănătate. Vă facem Domnia Mea în scire, că precum pentru școla elinască de aici din politia Bucurescilor, am îngrijit Domnia Mea de a se întocmi cu cele mai bune chipuri și mijloce, așa și întocmirea școlilor rumânesce, ce prin anaforaoa părinților arhieriei i a dumne-lor velișilor boeri ni s'aū arătat, primită fiind Domniei Mele, o

(1) Cod. LXXXIX, pag. 79.

am întărit acea anafora, și am hotărît ca să se pue în lucrare cu urmare întocmai, după chipul de mai jos arătat, care întocmire, ca să vă fie știută atât dumné-vóstră, cât și tuturor celor ce locuiesc într'acel județ, iată vi se face cunoscut, că aici în orașul Bucurescilor, este a se sistisi o școlă pentru învățaturî rumânescă, la mănăstirea sf. Gheorghe, cu odăi rînduite pentru paradosis și șederea dascălilor, la care școlă sunt să se orînduiască trei dascăli, unul să învețe pe ucenicii cei mici și arharii, de a se obișnui să citească slovele și a le scrie curat, cel de al doilea, să paradosască bisericésca învățatură a pravoslavnicéi noastre credințe, iar cel de al treilea, de diminéță să paradosască aritmetichi i gheometrie și după prînz, o parte din gheografie și acest dascăl să fie dator tot-d'ă-una când îl va îndemna vremea, a-și ghimnasi ucenicii la măsurătoare de pămînt, în felurimî de locuri nepotrivite, pe marginea politiei Bucurescilor, din cari dascăli, afără din cel cu ucenicii arharii (începători) cei-l-alți doi să fie datori a-și aduce ucenicii la ghimnasis ce se face în școlă cea mare; ca să se cerceteze de vrednicii cercetători, spre a se vedea izbutirea lor ce fac spre învățatură, iar pe la orașele din 12 județe, să se orînduiască alți dascăli rumânesci, fieș-care cu plată câte taleri 250 pe an, însă la 7 orașe, adecă Tergovișcea, Câmpu-lung, Ploesci, Câmpina, Urziceni, Găesci și Rușii-de vede, ce se află în eparhia Preaosfinției Sale părintelui Metropolit, să porțe Preaosfinția Sa grijă de a se orîndui vrednicii dascăli și când la unul două dintre aceste orașe, orînduita plată va fi puțină, atuncea să îndemneze și pe unii din cei ședători acolo, a da și ei fieș-care câte o sumă după puterea lui, și tot prea sfinția sa să îngrijască a orîndui și la fieș-care școlă, câte doi séu trei epitropi din cei mai aleși și mai de ispravă ai aceluî oraș, mai vértos din ceia ce-și trimit copii la acea școlă, ca să îngrijască ei pentru buna orînduială a școléi aceluî oraș, iar prea sfinția sa să fie dator la fieș-care școlă, când se va face obștésca adunare a Eforilor, să aducă catalogul de ucenicii ce se află în fieș-care de mai sus arătată școlă, cu iscălitura dascălului acei școli i a orînduiților Epitropi, și deosebită însemnare de ucenicii ce merg spre procopselă la învățaturî, și orî că s'au mulțămît pe ceea ce au învățat și s'au dus de la acea școlă, séu că voiesc a veni și la școlă din Bucuresci ca să audă și alte învățaturî, și așa, ceia ce vor vrea să vie la școlă din Bucuresci, să vie cu mărturiî în scris de la dascălul lor și de la epitropul acei școle, pentru isbutirea și buna petrecere a lor, iar cele-l-alte trei orașe, Curtea de Argeș, Pitești și Slatina, să fie sub grija iubitorului de Dumnezeu episcop Argeș, tot cu acest mijloc și orînduială, precum și cele de mai sus arătate orașe, iar cele-l-alte cinci orașe, Focșani, Râmnicul, Buzéu, Urziceni și Vălenii de munte, să fie sub luarea de sémă a iubitorului de Dumnezeu episcopul Buzéului, asemenea tot cu aceiași întocmire; iar pe lângă acéstă orînduială de mai sus, după chibzuirea ce am făcut Domnia Mea spre podoba sfintelor bisericî și a pravoslavnicéi noastre credințe laudă, am hotărît să se urmeze și acéstă osebită orînduială, adică cel ce va vrea a se hirotonisi preot séu diacon, după trebuința ce va fi, orî la vre-un oraș séu la vre un sat, dintr'acéstă de Dumnezeu păzită domnésca a noastră țeră, să nu fie primit a se învădnicii acestuî dar, de nu l'tva avea la mînile lui dovadă în scris, de la dumnélor Eforii școlélor, i de la dascălii acesteî școli rumânesci ce acum se întocmesce, că au ascultat și el bisericésca învăță-

tură ce este orînduită a se paradosi în toate dîilele la această şcolă şi au învăţat-o cu destoinicie, ca cu acest mijloc, cel ce se va hirotonisi să fie destoinic a-şi împlini neapăratele datoriî ale darului preoţesc, după povaţa bisericescilor dogme a pravoslavniciei noastre credinţe şi toţi cei ce vor cugeta de acum înainte a se hirotonisi, să fie datorî a veni cel puţin măcar cu 6 luni înainte la această şcolă, ca să asculte bisericésca învăţătură, şi pe câţi dintr'aceia îi vor cunoşce dumné-lor Eforiî, că sunt sêracî şi se discolipsesc pentru hrana lor într'acea diastimă ce vor şede aicî spre ascultarea învăţaturei, să li se orînduiască a li se da pe totă dîoa, din venitul şcolélor, ceea ce vor găsi cu cale, pentru hrana lor; care acest nizam, pentru întocmirea acestei şcole românesce şi pentru hirotoniî, am poruncit Domnia Mea dumné-lui Vel Logofétului de ţera de sus, ca să se facă cunoscută în toate judeţele prin deosebite asemenea cărţi de publicaţiî, după care scoţénd d-vostră copii, să trimeteţi să se citéscă prin toate satele aceluî judeţ, ca să le fie şciut şi cunoscut tuturora nizamul pentru întocmirea acestor şcole românesce i pentru hirotoniî, i saam receh gpd. 1817 Dec.

Numai din Martie 1818 sunt actele oficiale relative la înfiinţarea şcoléi lui G. Lazăr, nu la sf. Gheorghe, ci în localul de la sf. Sava. Aceste acte rămase până astăzi necunoscute, au copriinderea următoare :

Prea Înălţate Dómne,

Dupé luminată porunca Măriei Tale, ce s'a dat la anaforaoa dumné-lor boerilor orînduiţi a face alegerea dascălilor încă de la 15 ale trecutei luni Decembre cu létul 817 prin care au fost rugat pe Înălţimea Ta, ca pe lângă cele-l-alte să i se dea voie să întocmésce şcolă românescă cu dascăli iscusiti şi epitimoniki, spre a se putea îndeletnici şi această învăţătură, atât la cele bisericesci, cât şi la cele filosoficesci, precum au şi cele-l-alte limbi, la care următorî aflându-ne, n'am încetat, cercetând, ca să găsim pe vreunî din dascălii români, cari să aibă această sciinţă şi să potă învăţa pe ucenicî chiar în limba noastră cea românescă şi altul mai destoinic n'am putut găsi fără *pe un Lazăr inginer*, ce a venit acum de curînd din părţile Transilvaniei aicî într'acest pămînt, pe carele mai întâiî l'am cercat ca să vedem la carî învăţaturî pote fi destoinic a le învăţa şi măcar că numitul dede făgăduială că la orî-ce meşteşug filosoficesc este destoinic, dar mai întâiî dice, ca să le tălmăcescă din limba latinésce pe cea românescă şi apoi să le paradosésce ucenicilor; ci fiind-că acum mai întâiî neavénd nici ucenicî destoinici de aceste meşteşuguri, am chibzuit, ca de o-cam-dată să se orînduiască numitul dascăl a paradosi aritmetica cu geografia istoricésce pe harte şi apoi geometria teorică şi geometria practică, dimpreună cu gheomesia practică, cu care intrând în tocmélă s'a mulţamit pe an cu taleri 3.500, fără să i se mai dea alt-cevaş pentru ale mîncărei seú altele i taleri 1.200 unuî popă Pavel ce-l cere numitul, ajutor pe lângă dînsul, la ale gramaticeî, care măcar că acest popă Pavel a fost şi mai înainte orînduit de învăţa gramatica românescă şi altele mai mici învăţaturî po taleri 70 pe lună, dar i s'a mai adăogat şi acestuia încă taleri

30 pe lună peste ceea ce a fost spre a pune tótă silința a face rodul în faptă. Și fiind-că pentru acéstă școlă am găsit cu cale să se așede în mănăstirea sf. Sava în nisce odăi ce sunt la altarul bisericeii unde a fost mai înainte școlă elinésă, în carii odăi fiind-că se află nisce carătași nemți, cu ordinul egumenului mănăstireii, care fiind supuse și la óre-care stricăciune, rugăm pe Înălțimea Ta, ca despre o parte să se dea luminată poruncă a Înălțimeii Tale, mai întâi să se pune acéstă învățatură în lucrare, făcându-se și într'adins pitacul Mărieii Tale către egumenul mănăstireii a scóte pe acei nemți din acele odăi și apoi să avem luminată poruncă, ca mai în vreme să putem pune a le meremetisi spre a aședa și a pune la orînduială acéstă școlă românésă.—1818, Martie 6.

(Iscăliți:) Nectarie Metropolit, Gr. Ghica, Constantin Bălăceanu, Alexandru Mavrocordat, Iordache Golescu.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.

Preaosfinția Ta părinte Metropolit i cel l altii dumné-vóstră boerii Eforii aii școlélor, primită fiind chibzuirea ce se arată mai jos printr'acéstă anafora pentru întocmirea acesteii școlé, o întărim Domnia Mea și poruncim, să se pue și în lucrare cu urmare întocmai, precum și pentru deșertarea acelor odăi poruncim dumi-tale Vel Logofete de țera de sus, să se facă pitac din partea Logofetieii către egumenul mănăstireii sf. Sava de a le deșerta, împăcând însuși egumenul pe acei nemți chiriași cu ori-ce mijloc va sci, ca să se facă apoi începere și a meremeturilor cu din chiria cu care s'a folosit mănăstirea de la acele odăi de când a lipsit școlă de acolo și până acum, de nu va fi avut poruncă domnésă prin care să se fi dat voie spre a face zapt acele odăi.—1817, Martie 24.

Vel Logofet.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXXIX, pag. 302.)

De scurtă durată a fost școlă lui Lazăr aședată la București, dar doctrina lui nu mai putu fu răpusă de neamici, căci doctrina lui era mai presus de tóte: *să facă români buni, fi devotași patriei, românismului.*

Ce frumos studiu s'ar putea face din cercetarea aceea care ar urmări substituirea neprecurmată a bărbaților eșiți din școlă română, la vechile nume de boerii din oligarchia trecutului. Treptat, treptat, am vedea filiațiunea societății noastre moderne compusă din neguțătorii, meseriași, ómenii de carte, micii funcționarii, treptat împingând la o parte pe vechii privilegiați, necunosătorii de patrie și de naționalism și pregătind triumful acelor cete de pionii aii revoluțiunii române, carii aduc în fruntea țerii: sciința,

cultura europeană, conștiința de naționalism, în locul ignoranței privilegiate (1).

În locul formulelor sec bizantine, în locul alipirei de budget iar nu de țără. Se pot număra pe degete familiile boeresci cari în secolul al XVIII își disputa puterea, scaunele din Divanuri. De la 1816 încôce vedeți familiile care se ridică «*homines novi*» și cari s'a substituit fie pe cale pacinică, fie pe cale revoluționară, vechilor familii boeresci. La noi opera școlii a fost ceea ce în Franța a fost opera revoluțiunii: răsturnarea oligarchiei, cu acea deosebire, că din revoluțiunea francesă eșia «*le tiers état*» pe când la noi tiers état nu exista, ci s'a creat treptat și mereu se crează și adî prin școlă.

Acésta aș înțeles-o nu târziu clasa oligarhică. Un membru din ea cutază în plină adunare, sub domnia regulamentară, să cêră deosebite școli pentru popor decât acele ale boerimeii. Dați boilor sîn și ômenilor hrana ce se cuvine, dicea boerul. Nu mai învățați mult pe țeran, pe cel din trêpta de jos. Învățătura este pentru boerime.

Atâta numai, că boerimea, cu rare excepțiuni n'a învățat și că a învățat cel din trêpta de jos... și așă școlă a fost «*ariele*» cu care nouele generațiuni de la 1800 încôce aș tot isbit în zidul oligarchiei, până ce l'a spart și a redus cetatea ei la starea cunoscută (2).

(1) «L'éducation des boiards se borne ordinairement à apprendre à lire et à écrire la langue du pays et le grec moderne. Quelques uns, mais en petit nombre, joignent à ce fonds si léger d'instruction, les éléments de langue française», scrie Wilkinson pag. 116.

Un alt scriitor adaogă: «Boerii moldoveni (și munteni) sunt mai în totalitate *profund ignoranți*, superstițioși, vani și ostentatori, dedați la o indolență și la o moliciune excesivă. (P. A. Dufa. «Du partage de la Turquie», 1 vol. 8°, Paris 1822.

.... L'éducation des femmes n'est pas plus longue que celle des hommes. Wilk. pag. 18).

(2) *Wilkinson* amintesc și el că nu boierii frecventară școlile publice din 1816—1821, ci copii din clasele mai de jos, fii de boerinași și de neguțatori.

«Il a été établi depuis quelques années des écoles publiques à Bucarest et à Jassy. Elles sont entre tenues aux dépens du public, et il y a des maîtres pour la langue Valaque, le grec ancien, le grec moderne, l'écriture et l'arithmétique. Le nombre des étudiants de chacune de ces écoles est en ce moment d'environ 200, presque tous enfants de boïars inférieurs et de marchands. Les enfants des principaux boïards sont élevés chez eux par des instituteurs, qui sont ordinairement des prêtres grecs nés dans ces Principautés.

«Tableau historique de la Moldavie et de la Valachie», pag. 117 — 118.

Dar să închidem această parantesă prea lungă. . . . E lungă, căci lung a fost și timpul cât obligarchia fanarioto-boerescă a înghenuchiat țera și némul românesc !

Nu numai de școlele din țără aflăm ore-care îngrijire în anii 1812—1821, ci și de școlele grecesci din Turcia. In anexele acestui volum al nostru și la capitolul Bisericeii lectorele pôte afla destul de numeroase hrisóve din acest an, acordând ajutorurii la școlii din Orient (1).

Să reintrăm «*in templa serena*» ale culturei naționale.

Din stera *științifică* înregistrăm numele unui Nicolae Castrianul, care se ocupă cu *chimia*. In 1815 Februarie, acest N. Castrianul este acuzat, că face monedă falsă, cu ajutorul argintarului Gheorghe de la Zlătarii. Urmézá ancheta și nu se probézá că acești doi cetățeni erau calpuzanii, ci numai din «felurimele ape chimice ce s'au găsit la ei, fac dovadă că Castrianul ar fi *alhimista*.»

Himist séu *alhimist*, Castrianu o păți. Marele Spătar îl acuză că amăgesce pe cei săracii și proștii și decii, ca să apere pe aceștia de amăgelile alhimistului, propuse lui Caragea să fie isgonit din țără.

Noroc că nu l'au ars, cum se ardeaù altă dată alhimisti! (2)

(1) Veđi în volumul de anexe și la Cap. Bisericeii, actele de care e vorba.

(2) Iacă documentul relativ:

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlahiscoe.

Dumné-ta Vel Spătare, cu cale și primită fiind Domniei Mele acésta a-nafora a dumi-tale, poruncim ca întocmai să se facă urmare.—1815, Februarie 24.

Vel Logofët

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dómne,

Cinstit consulat al Rusiei, de la 19 ale lunii lui Ianuarie, a trimes aici la spătărie doi sudiții rusesci, însă Nicola Castrianu ce se pörtă cu nume de doctor și Gheorghe Argintarul, cu arătare, că fiind calpuzanii, i-au lepădat de la protecția rusescă, spătăria, spre descoperirea adevărului, făcând toate cercetările câte se cuvin la o faptă ca acésta, nici ergalii s'a găsit la dînșii, nici vre-un om din casa unde locuia ei, nici vre-un vecin de afară, aprópe séu mai departe nu s'a găsit, ca să aréte că a vėđut vre-un semn séu faptă de calpuzanlác, iar felurimile apelor himice ce s'a găsit la dînșii fac dovadă, că unul dintr'înșii ar fi alhimist și cel-l-alt ucenic lângă dînșul, amăgit și înșelat, însă învinovățire la dînșii nu se găsesce, dar fiind-că acest fel de alhimist silindu se de neavere și scăpătăciune năzuesc

În Feb. 1818 domnitorul trimite școlii elene două machine pentru predarea fizice; credem că e vorba de o mașină pneumatică și una electrică (1).

Nu numai prin școala lui G. Lazăr, care nu va întârzi a se substitui pe deplin școlii grecești, evoluțiunea culturală se manifestă în anii aceștia, ci și prin alte direcțiuni, așa prin diverse lucrări din sfera artelor.

Pictura, sculptura, arhitectura

Bucureștii în urma focului și a cutremurului de la începutul secolului dau ocaziune să se construiască o serie de case noue de o valoare arhitectonică mai deosebită. Câți-va arhitecți străini, ca Hartler, Giulini, etc. (2) vor construi casele desfrunzitei curții de apel (înlocuită astăzi cu palatul justiției), palatul Brâncoveanu, apoi palatul Ghica (astăzi proprietate a familiei Al. Lahovary;) etc. Interiorul acestor case uneori tu adornat cu picture datorite la obscure penele italiene și române, dar de oarecare valoare. (3)

tot-deauna la înșelăciuni, amăgind pe cei săraci și proști oameni, ca să-i păgubescă, și pentru ca să se păzescă supușii Măriei Tale a nu se mai înșela de unii ca aceștia, se găsesce cu cale, ca alchimista să lipsescă din domnăscă Măriei Tale țără și să se izgonescă peste Dunăre, iar Gheorghe Argintarul să se dojenescă de către spătarie și să se slobodă, nefiind vinovat; iar cea desăvârșită hotărîre rămâne la Înălțimea Ta.—1815 Februar 14.

Vel Spătar.

(Cod. LXXVIII fila 418 v.)

(1) *Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.*

Preaosfinția Ta părinte Metropolit și cei-l-alți dumné-vóstră boerilor Efori ai școlilor, iată se trimite din partea Domniei Mele aceste pneumatiche andlii și ielectriche, cu toate cele trebuincioase ale lor, ca să fie pentru trebuința învățaturii ucenicilor, care și poruncim ca primindu-se de dumné-vóstră, să se facă teslim cu toate cele trebuincioase ale lor pe deplin precum se află, dându-se în mâna dascălului filosof, trecându-se aceste instrumenturi între lucrurile școlii la catastih. tolco pisah gpd.—1818 Februar 24.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXXVII, fila 66. v)

(2) Ni se spune că arhitectul Burelly, care sunt numai puține luni dispăru dintre cei vii în virstă foarte înaintată, a fost discipol lui Giulini.

(3) Se zugrăviră în anii aceștia biserica de la Balacița a lui Clucerul Dumitrache, (vezi la Academie, portof. 39 actul 98) de către zugravul român Ion.

Biserica sf. Dumitru, mitoh episcopiei de Buzău, unde astăzi se adună Sinodul, a fost zugrăvită în 1819 de zugravii români. (vezi la Academie actul No. 158 din portof. cu No. 43.)

La exterior asemenea case manifestă ôre-care încercări de sculptură, fie prin porți monumentale de pãtrã, (casa Lahovary și casa Vernescu,) fie prin baso-relieful mai mult sau mai puțin reușite (casa Lahovary.)

O pierdere însemnată avu Bucurescii în érna anului 1812, pe la luna lui Decembre, (1) Curtea cea nouă domnescă, cea zidită de Alex. Ipsilant în viiile de la Mihaiu Vodă, fu prada unui incendiu.

Școlă de musică. Un Petre Efesiul veni în Bucuresci la 1816 și la biserica sf. Nicolae din Șelari deschise o nouă școlă de musică bisericescă, introducând în ea metoda lui cea nouă de transcriere a notelor. În această școlă învățară musica bisericescă mai mulți români, cum amintesc Anton Pann (2).

Curând apoi, în Iunie 1813, musica bisericescă dobândi de la Ioan Caragea, după stăruințele Metropolitului Nectarie, o școlă reînființată cu banii Cutiei școlilor (3). Ieromonahul Gherasie fu numit dascăl musicos cu 250 ta-

(1) Veđi Dionisie Fotino I p. 126.

(1) Veđi Viața și Activitatea lui Anton Pann de G. D. Teodorescu. 8°, Bucuresci 1893.

(3) *Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.*

Primită fiindu-ne arătarea ce ne fac dumné-lor orînduiți boerii printr'acéstă anafora, o întărim Domnia Mea și orînduim dascăl musicos pe acest Gherasie Ieromonachul, căruia, poruncim dumi-tale Vel Agă, să-l faci teslim două odăi dintr'ale școlii ot sfeti Sava, ca să se așede acolo și să începă a paradosi meșteșugul musicii, la cei ce vor voi a-l învăța, fără de a le lua vre-o plată și dumné-ta biv Vel Vistiere Ioan Moscu, epistatule al epitropiei obștirilor, să-l aședă la catastihul lefilor epitropiei cu câte taleri 250 pe lună, de a i se da din venitul școlilor.—1813, Iunie 16.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale ce ni s'a dat, că ai hotărît Măria Ta a se întocmi aici în politia Bucurescilor școlă de musică, a slujbei sfințelor bisericii, fiind lipsă de cântăreți și treuincioși pentru aceleași dumeșcesci slujbe, adunându-ne la un loc, am făcut chibzuire și se găsi cu cale să se orînduiască dascăl musicos, Gherasie Ieromonachul, cu léfă din venitul școlilor, pe lună po taleri 250 căruia să i se dea și două odăi dintr'ale școlii ot sfeti Sava, ca acolo să aibă școlă a paradosi meșteșugul musicii, fără a lua plată de la ucenicii ce-l va învăța, iar hotărîrea rămâne la Măria Ta.—1813, Iunie 3.

Constantin Filipescu Vel Ban, Vel Postelnic, Ioan Moscu.

Cod. LXXVI, fila 411.)

lerî pe lună. Cu eróre a susţinut D. G. Teodorescu, că înfiinţarea acestei şcolî se datorese Metropolitului Dionisie Lupul, care va succede lui Nectarie; acesta nu este decât continuatorul şcolîi *reînfiinţate* de Caragea şi de Metropolitul Nectarie. Țicem reînfiinţată, căci şcolă de musică am arêtat că a existat încă în secolul al XVIII (1).

În 16 Iunie 1817, Caragea numi un Efor special pentru acêstă şcolă de musică, în persóna lui biv Vel Vornicul Grigore Băleanul, cu următorul pitac:

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.

Cinstite şi credincios boerule al Domniei Mele dumné-ta biv Vel Vornice Grigore Bălene, fiind-că s'a întocmit acum aici în politia Domniei Mele Bucuresci şi o şcolă nouă de musicie, ca prin învăţătura cântărilor să se pricinuiască o osebită podóbă la sintele bisericii, de aceea iată printr'acest domnesc al nostru pitac, te orînduim pe dumné-ta Efor al acestei şcolé, asupra căreia şi poruncim să aibi tótă îngrijirea, atât pentru întocmirea acestei şcolé de a se păzi în bună fiinţă şi orînduială, cât şi pentru datoriile dascălului musicos, ce s'a orînduit i pentru dreptăţile sale, ce iarăşi sunt orînduite prin contractul ce s'a făcut, de a se urma în vreme şi pe deplin, ca să-şi aibă tot-deauna fiinţa sa întru întregime acêstă bună şi folositoare întocmire; tolco pisah gpd.—1817, Iunie 16 (2).

Vel Logofêt.

În favórea acestei şcolî, Caragea dă în 28 August 1817, următorul pitac:

Zemle Vlahisicoie. Fiind-că după rugăciunea ce ne-aŭ făcut dumné-lor bocrii Efori ai şcoléi de musicie, ce s'a sistisit aici în politia Bucurescilor, am bine-voit Domnia Mea şi printr'acêstă domnésca noastră carte am orînduit la numita şcolă patru scutelnicî, cari aŭ a fi dârvari de a aduce lemne pentru trebuinţa şcolii. Drept aceea, poruncim dumi-tale Vel Vistiere, că găsindu-se de către dumné lui Vel Vornic al politiei scutelnicî de mai sus arêtaţi dintre birnicii politiei şi făcându-se cunoscuţi la Visterie, să li se dea şi pecetluiturile Domniei Mele, spre a fi apêraţi şi nesupêraţi; i saam receh gpd.—1817, August 28 (3).

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

(1) În acel sens totuşi are dreptate d-l G. D. Teodorescu, că Eforia şcolélor, care dădea cu neplăcere léfă *dascălului musicos*, din banii şcolélor, s'a manifestat la diverse ocaziuni puţin simpatică acestei şcolî şi finalmente aŭ cerut, ca în locul dascălului plătit, să fie obligaţi a face şcolă de musică *protopsaltii* de la bisericile domnesce. (*Vezi actul ce am dat în urmă, după Cod. LXXIX pag. 337.*) În Cod. LXXIV, fila 42, este aşedămintul cel nou al şcoléi de musică.

(2) Cod. LXXXVII, fila 28.

(3) Cod. LXXVII fila 273.

Părintele Macarie, după Ieromonahul Gherasie, apoi Dionisie Fotino și în urmă Anton Pann, vor ilustra școla de musichie din Bucuresci, între 1818—1820.

Ión Caragea a ajutat și școla de musică bisericească din Constantino-pole, ba se poate dice, că ea era considerată ca o fundațiune a țerii româ-nesci, de ôre-ce Caragea o pune sub administrațiunea unei Epitropii de Episcopul de Argeș și de doi boeri din țeră: biv Vel Vistier Ión Moscu și Polizache Dumitriu (1).

Lăutarii continuă a fi alcătuiți în bréslă sub câte un vâtaf. Vâtafi de lău-tarii nu sunt de cât la orașele *domnesci* mari, slobode. În 9 Maiu 1818, Cara-gea dă o rezoluțiune pe anafora Divanului domnesc cu referință la unele drepturi ale vâtafilor de lăutari. (2)

(1) *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.*

Iubitorule de Dumneđu Sfinția Ta episcópe Argeșiú i dumné-ta cinstit și credincios boerule al Domniei Mele biv Vel Vistier Ióne Moscu și dumné-ta chir Polizache Dimitriu, fiind-că școla de musichie ce s'aú întocmit acum în Țarigrad este una din cele ce trebuiesc spre podóba sfintelor biserici și se cuvine de a fi apururea sub o cuviinciósă îngrijire, de aceea iată printr'-acest domnescul nostru pitac, precum și de către Eforii cei din Țarigrad ai acestei școle ni se scrie și nouă deosebit de către preaosfințitul patri-arh, vè orînduim Epitropi ai acestei școle de musică de acolo, ca să aveți îngrijire și privighere, spre a se afla tot-d'a-una în bună ființă și a fi în bună stare și orînduială, spre a putea cunoște rodurile sale, pentru care și suntem bine încredințați, că veți pune tótă silința și osirdia; tolco pisah gpd.—1816 Maiu 15.

Vel Logofét.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXIV, fila 247.)

(2) *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.*

Primită fiind Domniei Mele rugăciunea ce ne fac părinții arhieriei și dumné-lor veliții boeri printr'acéstă obștécă anafora, de a fi adecă vâtași de lăutari numai pe la orașele cele mari domnesci slobode și acei vâtași să și iea avaetul nunților și ploconul numai de la lăutarii ce vor fi locui-torii chiar într'acel oraș, o întărim Domnia Mea rugăciunea de mai sus arétată și hotărîm, ca apururea și așa să se urmeze. Fiind încă că vâtașiile de lăutari au apucat de s'aú vîndut pe anul următor însă de la trecutul Ianuar și de se va face vre-o strămutare acelor vîndări urméză a se pri-cinui nu puține judecăți și prigoniri, de aceea poruncim dumi țale epi-

Numai musica instrumentală nemţescă nu este protegiată de Domnitor, prin faptul, că în 19 Ianuarie 1813 desfiinţeză banda Musicanţilor nemţi,

statule al armăşiei ca nizamul de mai sus arătat, să se pue în lucrare de la şintăiū a viitorului Ianuar cu let 1819.—1818 Maiū 9.

Vel Logofăt.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXXIX, pag. 196.)

Prea Înălţate Dómne,

Cu plecată anafora arătăm Măriei Tale, că mai înainte în vechime vătăşii de lăutarī pe la alte orşe de prin judeţe de margine, care pentru osteneła ce făceau cu cântare fără plată, cei de aici la curtea domnescă i cei de la Craiova la caimăcămie şi cei de la Focşani la isprăvnicat, avea obiceiū de lua vătăful, de nuntă câte talerī unul şi de la lăutarīi ce se afla într'acest oraş plocon de la fieş-care, pe an po banī 33, după cum se face dovadă din alăturata copie de cartea domnescă, ce s'au scos din condica Divanului ot lét 1775, de sunt anī 43, iar altă mai mult supărare nu aveaū locuitorīi de către armăşie câtuşi de puţin, nici vătăşii de lăutarī în alte oraşe nu erau, apoi după vremī s'au tot întins câte puţin-puţin în ţeră acéstă rinduală de vătăşī de lăutarī, pînă au ajuns la tóte judeţele şi la o mare catahrisis, de vinde armăşia judeţele precum se vînd huzmeturile domnescī şi acei cumpărători amblă din sat în sat i 'pe la tóte cărciumile de pe la drumurī i pe la morī mănăstirescī şi boerescī şi orī unde găsec lăutar cât de prost, măcar să nu ficântat la nici o nuntă şi chiar în cărciuma stăpînului lor seū la móra sa, încă şi pe băeţii cei micī, carī atunci se învaţă la lăutărie, nu numai ţiganiī de vatră, ci şi lăeţii īi pradă şi īi jăfuesc acei cumpărători, cu nume de avaet al vătăşiei, luându-le cât pot hrăpi de la dînşii. de la unī şi pînă la talerī 30, luând acest avaet şi chiar de la copii micī, din care acéstă pricină rămân ţiganiī mănăstirescī şi boerescī în lipsă şi sărăcie, de nu pot să-şi plătescă birul stăpînului lor seū să-ī facă posluşania.

Prea Înălţate Dómne,

Ţiganiī mănăstirescī şi boerescī de la începutul ţerei n'au fost supăraţi întru nimic de către armăşie, ce 'şi-au căutat numai de posluşania şi birul stăpînului lor, şi pe dînsul l'au cunoscut stăpîn desăvîrşit al lor, iar cu acéstă urmare a armăşiei în nume de avaet al vătăşiei de lăutarī, se ridică cu totul dreptatea stăpînului lor de asupra-le şi se face armăşia stăpînă pe dînşii, căci pentru ca să agonisescă avaetul armăşiei, lasă jos lucrul stăpînului lor şi se duc de muncesc la altă parte şi ce câştigă de abia plătesc avaetul armăşiei, iar stăpînul rămâne lipsit de dreptul folos ce se cuvine să aibă de la robul seū după cum din vechime au avut, neavînd ce să ia de la dînsul şi nici rămîndu ī vreme aceluī ţigan a căpui de birul seū de posluşania stăpînului seū; pentru care cu toţi de obşte ne

cea reorganizată sub Constantin Vodă Ipsilant și menținută în timpul musulilor, în interesul balurilor și a petrecerilor muscalo-boeresci. Domnitorul desființează această musică, dîcînd că «*nu ne mai sunt trebuinciose.*» (1)

rugăm milostivirei Măriei Tale, să se dea luminată hotărîre, ca numai pe la orașele cele mari domnesci slobode să fie vătăși de lăutari și acei vătăși să iea de la lăutarii ce vor fi locuitori chiar într'acel oraș, avaeul nunților i ploconul, care avae și plocon, măcar că în vechime era talerî unul de nuntă și plocon pe an bani 33, după cum se dovedesce din mai sus numita domnescă carte, ce se află trecută în condica Divanului, dar fiind-că acum sunt înălțate toate prețurile, să se adaoge și la acestea spre a se lua avaeul nunței întreit, adecă talerî 3, care avae să-l iea vataful de la totă ceta lăutarilor ce se vor tocmi ca să cânte la acea nuntă, iar nu de fieș-care lăutar câte talerî 3; așijderea și plocon să iea de fieș-care lăutar pe an talerî unul, iar nu mai mult, însă acest avae și plocon să-l iea vătășii numai de la lăutarii de vatră ce locuesc în orașe mari domnesci slobode, iar de la alți lăutari de prin orașe mici i de prin sate, de la moșii mănăstiresci, boeresci sêu țărănesci și de la lăutarii lăeți, ce sunt âmbătorî din loc în loc i de la copii mici ce învață lăutăria să nu aibă voie a lua nici un avae de nuntă, nici plocon, nici alt nimic cu nici un fel de numire, ca să pótă fi destoinici țigani mănăstiresci și boeresci cu agonisita ce vor putea dobîndi să-și plătescă birul stăpînului lor, sêu să le muncescă la trebuința ce aũ ca nisce robi ce sunt, spre a cunósce și robul că are stăpîn, cum și stăpînul că are rob și a nu fi robul tras în două părți. — 1818 April 28.

Al Ungrovlahiei Nictarie, Iosif Argeșiũ, Costandie Buzetũ, Radu Golescu, Grigorie Brâncoveanu, Constantin Crețulescu, Barbu Văcărescu, Dumitrache Racoviță Vel Vornic, Constantin Bălăceanu Vel Logofet, Mihalache Manu Vel Logofet, Grigorie Filipescu Vornic, Grigorie Băleanu, Teodor Văcărescu, Constantin Caliarh Vel Vornic, Constantin Dudescu Vel Vornic, Dumitrache Racoviță, Mihalache Racoviță, Ioan Știrbeiũ Vel Vornic, Constantin Filipescu, Iordache Golescu, Alexandru Ghica Vel Logofet, Grigorie Ralea Vel Logofet, Nestor Clucer.

(Cod. LXXXIX, fila 386.)

(1) *Anaforoa pentru ca să se plătescă bani pe cât aũ cântat musicanții la curtea gpd.*

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlahscoe.—Poruncim Domnia Mea dumi-tale Vel Cămăraș să plătesci jăluitorilor ceea ce va fi cu cuviință pe vremea ce aũ slujit, că nu ne mai sunt trebuincioși.—1813, Ianuarie 19.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet.

Importantul factor al culturii, tipografia, încă are o bună pagină în istoria acestei culturi, pentru anii 1812—1821. Tipografia Metropoliei era în rea stare, așa că nu mai servia pentru tipărire de cărți bisericești, de erau nevoite bisericile din țară să aducă cărțile necesare din Transilvania.

La 1817, doctorul Constantin Caracaș, Stolnicul Răducanu Clineanu și Slugerul Dumitrache Topliceanu «cu buna rîvnă spre folosul obștesc» ceru lui Caragea învoire, să deschidă o tipografie privilegiată pentru limbile românească și grecă. El se legă pînă în timp de 6 luni să organizeze asemenea tipografie «cu toate cele trebuincioase ergaliilor și cu oamenii meșteri, trebniți și învățați la acest lucru. Tipografia o vor așeza în casele domnești la cișmeaua lui Mavrogheni, plătiind taleri 100 anual chirie la Biserică. Cerură Domnitorului să le acorde monopolul tipografic pe 20 de ani, în toată țera, afară de cea de la Rîmnicul-Vâlcei să rămână liberă, lucrătoare.

Ca răsplată pentru dreptul de monopol, asociații se obligă: a) să dea, din vreme în vreme, fără de plată filade și alte mici cărți celor săraci copii de la școlă.

b) Din câștigul tipografiei să dea un ajutor la spitalul Iubirei de oameni (Filantropiei), câte taleri 5 la sută.

c) Să îngrijescă a nu se strica haznaoa cișmelelor politiei.

d) Să rînduiască stăpînirea un Efor dintre boierii de starea acesteia, care să îngrijescă și să apere la orice împrejurare dreptățile și privilegiul acordate tipografiei.

Caragea dă cererea asociaților în cercetarea Divanului. Aceștia constată mai întâi, că nici odată n'a existat în țară monopolul tipografic, dar încă de la Mihai Racovița s'a hotărît, că Metropolitul singur are controlul imprimatelor bisericești și că nici particularii, arhierii și boierii nu puteau tipări nimic, fără de voia și blagoslovenia Metropolitului. Totuși stabilirea unei asemenea censure nu însemnă, că numai tipografia Metropoliei

Prea Îndlitate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale făcînd cercetare, m'am pliroforisit de la sameșul Visteriei, că în zilele altor luminați Domni nu este cunoscut în Visterie să fi fost muzicanți nemți, cărora să li se plătescă lăfa de la Visterie de cât în zilele Măriei Sale Constantin Vodă Ipsilant s'a urmat acest obicei și li se plătea lăfa de la Cămara domnească nefiind așezați în catastihul Visteriei, de care nu lipsim a arăta Măriei Tale, rămîind cea desăvîrșită hotărîre a se face de către Înălțimea Ta.—1813, Ianuarie 14.

Vel Vistier.

(Cod. LXXIII, pag. 88.)

(strămutată aici de la Colțea) are monopolul imprimărei. Apoi constatând, că de vre-o zece ani tipografia Metropoliei s'a părăsit și a ajuns cărții bisericești la lipsă, de sunt nevoiți preoții a cumpăra cărți din alte părți străine, în care se găsește multe cuvinte vătămătore și împotriva pravoslavnicăi credințe, Divanul află bună propunerea asociaților boeri, fiind de folosul și trebuința obștescă, atât spre cele bisericești cum și spre cele politicești, totuși menține Metropoliei dreptul de a avea tipografie, decât ar vrea. Metropolitanul însă nu primesce să întocmească tipografia Metropoliei și deci nefiind poprit prin hrisove de a se deschide aici în țară altă tipografie, Divanul aprobă cererea asociaților boeri, prin anafora către Domnitor, cu privilegiile și obligațiunile de ei cerute. Prin punctul 9 din hrisov se decide despre cenzură: cărțile bisericești, fie românești, fie grecești, din toate trele tipografiile din țară (când va fi una și la Metropolie) să fie prealabil cercetate și aprobate de Metropolitan. Această cenzură nu va avea loc de cât pentru cărțile bisericești din nou tipărite și nu și pentru nouele edițiuni de cărți deja aprobate și anterior tipărite.

Pentru cenzurarea cărților bisericești, Metropolitanul poate a-și delega dreptul la episcopi, ca să nu se întârzie tipografia când Metropolitanul n'are timp, sau la alte obraze bisericești destoinice.

Prin punctul 10 se acordă tipografiei voie a tipări și *filologică* adică scrieri de cele ce privesc asupra iubirei de învățatură. Acestea se vor censura de către dumné-lui Vel Postelnic.

Această tipografie a avut o meritorie activitate. În anul al 2-lea al existenței ei s'a tipărit la ea condica de lege a lui Ion Caragea. Aci s'a tipărit și poeziile dintâi ale lui Paris Momulenu. (1)

*

(1) *Hrisovul tipografiei de aici din Bucuresci.*

Fiind că între alte lucruri trebuincioase, de folos patriei, este una și tipografia, ca să se tipărească cărți pentru sfințele bisericii, prin care se laudă și se proslăvesc numele marelui Dumnezeuului nostru, i cărți de învățatura copiilor, atât la școlile elinesci, i la cele rumânești, cât și la alte trebuincioase spre luminarea credinței, spre deschiderea minții și a învățaturii, atât în limba românească, cât și în limba grecească, care tipografie au avut țara acesta din vechime pusă în lucrare, iar de o vreme încoco, amelindu-se, se afla țara în lipsă, nu numai de alte cărți trebuincioase, ci mai vîrtos de cărți bisericești, încă au catadșit să se aducă în țară din locuri străine, avînd pe alocurea și dogme neprimite pravoslavnicăi maicei noastre biserici a răsăritului; De aceea găsindu-se dumné-lui dohtorul Constantin Caracaș, i dumné-lui stolnicul Răducanu Clincenu și slugerul Dumitrache Toplicenu cu bună rîvnă spre folosul obștesc al patriei, și spre ajutorul

Cea-l-altă tipografie, de la Rîmnicul Vâlcei, încă funcţionează şi se tipăresc

spitalului Iubirii de omenî, i a şcolii elinescî, şi al celor-l-alte şcole românescî iar mai virtos pentru sfintele bisericî a nu avea lipsă şi trebuinţă, ca să se mai aducă de la alte locuri străine cărţi tipărite, cuprinzînd unele dintr'însele şi învăţăturî neprimite, precum mai sus s'au şis, s'au arătat cu jalbă către Domnia Mea, făcînd cerere, cu rugăciune a li se da voie să întocmescă aici în politie tipografie grecescă şi românescă cu a dumnelor cheltuială, spre a nu mai avea trebuinţă cel ce voiesc a tipări cărţi să trimită la depărtate locuri cu grea cheltuială a se tipări, precum şi spre a se găsi de cumpărat, cu mai multă înlesnire, aici în Domnescă Năstră ţeră cărţile cele trebuinciose, făgăduindu-se numiţi, ca în soroc de 6 luni să întocmescă această tipografie cu toate cele trebuinciose ergalii, şi cu omenî meşteri trebnicî şi învăţaţi a acestui lucru, să o întocmescă şi cu adăogirea tiparurilor şi să dea din vreme în vreme fără de plată filade şi alte mici cărţi celor săracî copii dela şcolă. Osebit, din câştigul acestei tipografii ce vor dobădi să dea ajutor şi la spitalul Iubirii de omenî, câte tal. 5 la sută, dar să aibă i el soroc de 20 ani, în care acest soroc să nu aibă nici dec um voie alt-cinevaşi a mai deschide tipografie în totă ţera, fără numai o tipografie ce este la Râmnic sud. Vâlcea, să se aşede după cum a fost, tipărind numai cărţi rumânescî, şi să li se orînduiască locaş de aşedare şi lucrarea tipografiei, casele numai cele domnescî de la cişmeaoa răposatului Domn Mavrogheni, pe care se făgăduesc să le drégă cu cheltuiala lor, îngrădind cele de jos, şi se dea chirie bisericeî de acolo, câte tal. una sută pe an, şi către acestea să îngrijescă a nu se strica hasnaoa cişmelelor politiei; să se orînduiască şi un Efor tipografiei dintre boierii din starea d'întăiu, obrazul ce se va socoti de către Domnia Mea, spre a fi sprijinite şi apărate la orî-ce întimplare dreptăţile şi privileghiurile ce se vor da tipografiei; a căroră jalbă orînduind-o Domnia Mea în teoria iubitorilor de Dumneşeş Episcopî, i a dumnelor veliţilor boierî, am poruncit, să cerceteze de este vre-un hrisov domnesc pentru tipografie, orî la sfînta Metropolie, seaş alt unde-vaşi, şi prin anaforaua de la 14 a trecutului Septembrie, saş făcut arătare că s'au găsit la sfînta Metropolie cartea răposatului Domn Mihaiş Racoviţă, de anî 70, cuprinzînd-o, ca să nu aibă voie nimenea a tipări cărţi bisericescî fără de scirea şi blagoslovenia Metropolitului ţerii, i hrisov al numitului Domn ca să aibă dicheoma tipografiei cărţilor bisericescî Metropolitul ţerii, şi celea ce se vor da în tipar întîi să se cerceteze a fi după canonele bisericescî, şi aşa să se tipărescă, şi tipografia să fie în lăuntru în mitropolie, cum şi cărţile ce să vor tipări la episcopie să nu se dea în tipar pînă nu se vor cerceta de numitul Metropolit; alt hrisov al răposatului Ghica Vodă, de anî 60, cum că a lucra tipografia şi a se tipări cărţi a fost numai cu voia şi blagoslovenia Metropolitului ţerii, încă şi din arhieriei şi din Domnî, şi din boierî, cari aş vrut a tipări cu cheltuiala lor, nu s'au putut tipări fără de voia şi blagoslovenia Metropolitului ţerii. De acea volnicesce pe Neofit Metropolitul ţerii să rădice tipografia de la mănăstirea Colţei, şi să o ia-e în stăpînirea prea sfinţilor sale ca să tipărescă orî-ce fel de cărţi va voi, spre mărirea şi lauda lui D-şeş, şi spre învăţatura clirosului bisericesc şi luminarea norodului

la ea cărți de treba și slujba sfințelor biserici. Ion Caragea a reîn-

întru buna credință, după care aceste sineturile Ne-au făcut arătate, că Metropolia are două privilegiiuri, unul de a ținea tipografia chiar în Metropolie, iar altul de a nu putea să tipărească alt cine-va cărți bisericesci, fără de blagoslovenia și cercetarea celui după vreme Metropolitul țerei, care acestea privilegiiuri, fiind-că privesc spre ținerea credinței, dăc părinții arhieriei și dumné-lor boeril ca să se păzescă, adecă să nu se poprască a fi tipografia în sfânta Metropolie, după cum a fost, și să lucreze pe séma Metropoliei fără a o da, séu a o vinde la alt obraz, cum și carte bisericescă să nu se dea în tipar fără blagoslovenia și cercetarea celui după vreme Metropolit, și de vreme ce în numitele sineturil nu se cuprinde vre-un cuvânt a se opri alții de a nu deschide tipografie aici în țeră, afară din sfânta Mitropolie, ci încă pomenesc că au fost tipografi și pe la Episcopii, orânduind ca cărțile ce se vor tipări la Episcopii să se teorisescă mai întâi de préosfinția Sa părintele Metropolit, și fiind-că tipografia Metropoliei s'au părăsit de *vre-o 10* ani, și au ajuns cărțile bisericesci la lipsă, din care pricinil sunt siliți preoții de cumpără cărți tipărite de la alte părți străine, în cari să găsec multe cuvinte vătămătore și împotriva pravoslavnicel năstre credințe, care cetindu-se la sfințele biserici, în loc de laudă Dumneșeiril, se aduce hulă, iar tiparul grecesc au lipsit cu totul de mai înainte, pentru aceea au găsit cu cale părinții arhieriei, și dumné-lor boeril, făcându-ne și rugăciune a da hrisovul Domniei Mele de întărire pentru întocmirea acestel tipografii grecescă și rumănescă de către mai sus numiți tovarăși, fiind de folosul și trebuința obștescă, atât spre cele bisericesci, cum și spre cele politicesci, care aceste cercetându-le și chibzuindu-le Domnia Mea, le-am găsit că sunt în tocmă precum le arată părinții arhieriei și dumné-lor boeril, dară cu tôte acestea nu ne-am grăbit a da hotărâre, ci am poruncit de s'a făcut întrebare préosfinției Sale părintelui Metropolit, de primesce a se încărcă préosfinția Sa cu tipografia acésta, și cu șarturile ce cere acésta tovarășie, și au dat préosfinția Sa răspuns în scris către Domnia Mea, că nici starea Metropoliei, nici arhiereticescul haractir, nu slobode a ținea ast-fel de tipografie, fără numai se făgăduesce, ca oricând vor trebui cărți bisericesci în limba rumănescă pentru trebuința bisericiilor din tótă țera, să se tipărească, atât aici la Metropolie, cât și la Episcopia Râmnicului; decî neprimind préosfinția Sa a se însărcina cu întocmirea tipografiei, și ne fiind popriți prin hrisove precum s'au dis mai sus de a se deschide aici în țeră altă tipografie, și pe lângă acésta fiind lucru de trebuință și tolos întocmirea acestel tipografii, din care urmază a isvorî atât înmulțirea cărților bisericesci, (cari sunt de trebuință spre lauda lui Dumneșeu și spre a dăpărea întru ale pravoslavnicel credințe), cât și oș-care raze de luminare ale norodului acestel dumneșescil a Domniei Mele țeră, și mai virtos spre curățirea în neghinatele cărți; Drept aceea dăm Domnia Mea voie și slobodenie mai sus numiților tovarăși a întocmi tipografia ce cer, cu orânduială și ponturile de mai jos arătate:

1. Să întocmescă acésta Tipografie în soroc de 6 luni, cu tôte ergaliile,

noit anteriorele hrisóve ale tipografiei încă în 13 Decembre 1813 și-ȳ

cu ómenii învętaȳi meșteri, ce se cuvine a avea spre a o aduce în stare, încât să nu mai aibă trebuinȳa celor ce vor trebui să tipărescã cãrȳi grecesci și rumânesci, să le trimită la locuri depărtate cu grea cheltuială a le tipări, cari tóte acestea să le facă, și să le cumpere cu a lor cheltuială, fără de a cere de la nimenea nici un ban.

2. Să înmulȳescă și să adauge tot d'auna spre înlesnirea tipăririi cãrȳilor,

3. Să dea fără de plată filăȳi și alte mici cãrȳi celor săraci copii de la școlă, din vreme în vreme.

4. Din câștigul acestei tipografii ce vor dobândi să dea ajutor la spitalul Iubirei de ómenii câte tal: cincii la sută.

5. Să aibă privilegiu a nu avea voie și slobođenie nimenea altul a deschide tipografie în țera Domniei Mele, în soroc de anii 20. Afară numai tipografia de la Râmnic sud Vâlcea, să fie precum au fost slobodă, tipărind numai cãrȳi românesci, și altă tipografie să fie în sfinta Mitropolie, după privilegiurile ce s'au ȳis mai sus că are.

6. Aședarea tipografiei cea nouă să fie numai în casele celea Domnesci la cișmeoa reșosatului Domn Mavroghenie, carele să le dręgă numiȳii cu cheltuiala lor, îngrădind calea de jos, și îngrijind a nu se strica hasnaoa cișmelelor politiei și să dea chirie bisericii de acolo pe an câte tal: una sută, făcând și aședămint în scris cu egumenul bisericeii, care egumen prin jalbă au făcut arętare din partea sa, și din partea epitropilor acelor Mănăstirii Ecatonta pilieni, că primesc închirierea binalii cișmelei pentru aședarea tipografiei, cu acęstă chirie de tal: una sută pe an, și la împlinirea sorocului să nu aibă a cere de la numita biserică, nici o para pentru me-remeturile, seũ orȳ-ce alte vor face acolo, și din nou măcar.

7. Eforos al acestei tipografii, orînduim Domnia Mea să fie cel după vreme Dumnelui vel. Post.

8. Sfinta Mitropolie să fie volnică a tipări numai cãrȳi bisericęșci rumânesci, cum și tipografia de la Râmnic a Episcopiei Râmnicului, iarăși are să fie slobodă precum au fost, a tipări numai cãrȳi bisericęșci rumânesci.

9. Tóte cãrȳile bisericęșci, orȳ greceșci seũ rumânesci ce se vor tipări, orȳ la acęstă nouă tipografie, seũ la Râmnic sud Vâlcea, mai întâiu să se teorisescă de către Prea Sfinȳia sa părintele Metropolit, și găsindu se Dogmele după pravoslavnicie, ne avęnd într'insele vre-un cuvint vătămător, să se și dea în tipar, însă acęstă orînduială, pe cât privesce spre acęstă tipografie, să se urmeze numai pentru cãrȳile bisericęșci celea cari nu au fost tipărite, ci din nou întâiași dată la acęstă tipografie se vor tipări, iar cari s'au aflat tipărite și va face trebuinȳa a se tipări de isnovă, acelea, de vreme ce s'a fost teorisit când întâiași dată s'a tipărit, de nu vor avea vre-o schimbare, la cel de isnovă întru acęstă tipografie tipar, nu este trebuinȳa a le mai teorisi, ca să nu se dea ză-ticnire lucrării tipografiei; iar când Preaosfinȳia Sa părintele Metropolit nu va avea îndeletnicire să le teorisescă, ca să nu se întărdie, căci tipografia ține ómenii cu cheltuială, să orînduiască orȳ pe iubitorii de Dume-neđeu părinȳi episcopi, seũ alte obraze bisericęșci destoinice, ce va socoti

acordă 6 liuđi (1). Asemenea liuđi erau dóră utilizați la róta machinei.

Preaosfinția Sa ca să le teorisescă și să dea slobođenie a tipări, fiind îndatorați și acei pe cari va orîndui Prea Sfinția Sa, spre a nu zăbovi teorisul prin stricarea de ăile, în aducerea de pagubi și smintirea tipografiei.

10. Să aibă voie a tipări și *filologica* adecă scrieri de celea ce privesc asupra iubirii de învățatură, care atât acestea, cât și alte cărți de învățatură grecesci, întâi să se teorisescă de dumné-lui Vel Postelnic și apoi să se dea la tipar. Drept acesta, spre a se păzi orînduelile ce mai sus se cuprinde întocmai, am adevérit hrisovul acesta cu însăși Domnésca Nóstră iscălitură și pecete, cu credința prea iubiților Domniei Mele fi: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și dumné-lor cinstiți și credincioși boeri veliți ai Divanului Domniei Mele: Radu Golescu Vel Ban, Grigorie Brâncovénu Vel Spătar, Barbu Văcărescu Vel Vistier, Dumitrașcu Racovița Vel Vornic de țera de sus, Mihalache Manu Vel Logofét de țera de sus; Grigore Băleanu Vel Vornic de țera de jos, Alexandru Mavrocordat Vel Postelnic, Constantin Dulescu Vel Vornic al treilea, Petrache Ritorides Vel Logofét al străinelor pricinii, Ioan Știrbeiú Vel Vornic al obștirilor, Nicolae Golescu Vel Logofét de obiceiuri, Alexandru Filipescu Vel Logofét de țera de sus, și Ispravnic Mihalache Manu Vel Logofét de țera de sus; și s'au scris hrisovul acesta întru al 6-lea an dintru întâia domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunului Domniei Mele Bucuresci, la anii dela nascerea Domnului Dumneđeú și mántuitorului nostru Isus Christos 1817 Noembre 3. de Mihalache Logofét za Divan, Mihalache Manu Vel Logofét prociit.

(Cod. LXXVII, fila, 277.)

(1) *Cartea tipografieii de la Râmnic sud Vâlcea pentru șase lude scutiți*

Zemle Vlahiscoie. Fiind-că tipografia de la Râmnic sud Vâlcea, la care se lucrăză și se tipăresc necurmat cărți de tréba și slujba sfințelor bisericii, prin cărțile fraților Domni de mai înainte a avut privileghiú, ca să ție lude șese scutiți și apérați de tóte dările și orînduelile țerei, a fi pentru căratul lemnelor i alte trebuințe, spre înlesnirea și ajutorul tipografieii, ne-am milostivit și Domnia Mea de am înnoit și am întărit acest privileghiú, cu acéstă orînduială ca câți dintr'acești lude șase se vor fi aflând făcuți, să și-i aibă și de acum înainte nesupérați, iar câți dintr'aceștia va avea lipsă, la vremea aședémintului să i se împlinescă, ca să aibă acești lude șese tot-d'auna pentru tréba tipografieii; de care poruncim la toți câți se cuvine întocmai să fiți următori; i saam receh gpd.—1813, Dec. 13.

(Cod. LXXVII fila 168)

Pitac pentru tipografia ce este a se face.

Iú Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.— Iubitorilor de Dumneđeú sfinția vóstră Episcopilor i d-vóstră Veliților boeri,

O ultimă privire ne rămâne să aruncăm asupra mișcării literare, științifice și artistice din anii ce studiem.

D. Gaster în «Chrestomația română» nu înregistrează pentru anii 1813—1821 decât următoarele cărți:

1. ЦИКЛДЪЛ. Философичеций ши политичеций прии фъбеле моралниче дъвццтърй... Бзда — 1814.

2. ИШХЗХМХНТЪЛЪ Образованіей Областей Басарабіей — Кишинев Anul 1818.

3. КОНСТАНТИН ДІЯКОИОВІЧ ЛОГЯ. Кіемере ла тупзрѣрк кзрцилар Ромніи ши версѣри пентрѣ ддрептѣрк тінерилар фзкѣте де... ф Бзда кѣ типѣрюл крзеций Оуніверсітзцій а Оунгаріей — 1821.

4. ІСЯИИ БЯРАК. Рнспіірк чк де пре срмз а Іерусалимсаѣ... Бѣк-рѣи 1821.

împreună și d-ta biv Vel Bane Grigorie Brâncovene, Epistatule al Spătăriei, i dumne-ta Vel Vistiere Barbule Văcărescule, fiind-că prin anafora ce ați făcut Domniei Mele pentru tipografia ce se cere de unii de alții a se sistisi acum din nou, ne-ați dat pliroforie, că făcând cercetare, atât la sfânta mitropolie, cât și în condicile Divanului nu s'au găsit nici un hrisov de oprire, iar acum ne-au făcut arătate Preasfinția Sa părintele Mitropolitul, că au găsit la mitropolie sineturile de mai jos arătate, însă un hrisov (u lét 7257 al răposatului Grigorie Ghica Voevod pentru rădicarea tipografiei de la Colțea și să rămăie pe séma sfintei Mitropolii i o carte cu lét 7250 tot pentru acéstă tipografie, a răposatului Mihail Vodă Racoviță și alt hrisov din lét 1742 al răposatului Domn Mihail Vodă Racoviță, grecesc, tot pentru tipografie, s'au urmat până în vremea ciumei ce a trecut. De aceea poruncim, ca luând de la sfânta Mitropolie sineturile de mai sus arătate; să vedeți coprinderea lor, cum și pentru lucrarea tipografiei să cercetați pînă când s'au urmat? și să arătați Domniei Mele prin osebită anafora; tolco pisah gpd.— 1817, August 18.

Vel Logofët.

(Pecetea gpd.)

Cod. LXXXVII, fila 42 v.)

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscore.

Citindu-se înaintea Domniei Mele acéstă anafora cu tóte că din coprinderea hrisóvelor și cărților domnesci ce sunt arătate mai jos, am luat și noi pliroforie, că în adevăr aceste sineturi nu sunt popritóre de a nu mai avea alt cine-vași voie a ținea și a lucra tipografie afară din sf. Metropolie de cât numai cărțile bisericesci ce vor fi a se tipări, să se tipărăscă prin cercetarea celui după vremi Metropolit, am poruncit însă de s'au făcut întrebare Preaasfinției Sale părintelui Metropolit de primesce a întocmi Preaasfinția Sa cu cheltuiala sfintei Mitropolii, acéstă tipografie ce cer unii alții

Maî cunósce D. Gaster câte-va manuscrite din 1815 și anume:

a). КѢВѢНТ ПЕНТРОС КІНТВАРЕ ЦѢДЕКАТЪ ШІ ПЕНТРОС СѢЗРШІТѢЛ ЛѢМІЙ, ДИН СКРИПТѢРА ЧКЪ ВЪКНИ ШИ ЧКЪ НОВА ІАР МАЙ АЛІС ДИН АПОКАЛИПТИСА СѢЗНТѢ-ЛѢЙ ІѢАН БОГОСЛОВѢАН ШИ А АЛТѢР СѢИИЦІ ПЪРИИЦІ, ДѢПЪ КѢВѢНТѢЛ ДОМ-НѢЛѢЙ НОСТРОС ІС ХСЪ, КАРЕЛЕ АРѢТЪ ШИ ПЕНТРОС ВЕНІРЕ ЛѢЙ ІНТЕХРИСТ.

Pare a fi o copie după un manuscript anterior, din 1799 (*veđi Codex miscel. la Acad.-Română.*)

b) Versuri de Petru Furduș de la Abrudfalva, din 18 Decembre anul 1818 publicate în «Columna lui Traian» (*an VIII 1878, pag. 185—187.*)

c) Diverse colinde adunate în un manuscris posedat de D. A. Densușianu și căruia se pune data de 1820.

Numai la atâta nu se mărginesce activitatea literară și culturală a întregului neam românesc. Maî departe vom studia mișcarea culturală în genere și sub direcțiunea lui Veniamin, dar maî ales sub acea a gloriosului G. Asaki.

Să ȃicem aci însă câte-va cuvinte asupra mișcării culturale de peste munți, căci este necontestat că această mișcare are influență asupra celei din țară. Comerțul de librărie între Ardél și țera românescă și Moldova

a o întocmi în soroc de șase luni și a o ținea de a pururea sf. Metropolie cu șarturi maî jos arătate deplin și ne-aū dat răspuns în scris, că nici starea Metropoliei, nici arhieraticescul haractir nu-l slobode a ținea acest fel de tipografie, fără numaî se făgăduesce ca ori când vor trebui cărți bisericesci în limba românescă pentru trebuințele bisericilor din tótă țera, să se tipărescă atât aici la Metropolie cât și la episcopia de la Rîmnic. Decî primind Sfinția Sa a se însărcina cu a întocmi această tipografie, ce prin jalbă aū cerut unii alții să o întocmescă cu șarturile de maî jos arătate, și prin hrisóvele i cele-l-alte cărți domnesci ce are sf. Metropolie pentru orînduiala tipografiei nefiind tocmit de a se întocmi aici în țară altă tipografie, poruncim Domnia Mea Vel Logofete de țera de sus, să se pue în lucrare facerea domnescului nostru hrisov după porunca ce am dat dunitale la acea de maî înainte anafora încă de la 14 ale trecutului August, cu aceste osebirî însă: întâi să fie volnică și sf. Metropolie a tipări cărți bisericesci; al 2-lea, tóte cărțile bisericesci câte se vor tipări de această nouă tipografie maî întâi să se teorisescă de Preaosfinția Sa părintele Metropolit, și găsindu-se curate adecă fără de a fi întrînsele vre-un cuvînt vătămător împotriva legei și a pravoslavnicelor dogme, să se dea apoi în tipar; al 3-lea gazeturi nu slobodim Domnia Mea a se tipări precum cer întocmitori ai acestei tipografii fără numaî «Filologica ispomnimata», adecă însciințări de cele ce privesc asupra iubirei de învățaturi; al 4-lea, efor al acestei tipografii să fie cel după vremî dumné-lui Vel Postelnic.—1817, Octombre 12.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet.

(Cod. LXXXIX, pag. 39.)

este destul de activ sub Caragia și Calimach și sub următorii Domni Suțesci. Cunoșcem, între alți importatori, la Bucuresci, de cărți din Transilvania pre un Ene Scarlat. Acesta, la 1820 va avea proces cu vama, care voia să impună taxă pe cărțile importate și va dobîndi de la Suțul Vodă scutirea de vamă a cărților «ca în trecut». Și să știi că astăzi cărțile românesce din Ardeal plătesc vamă ca să intre în țera Românească!

Acastă mișcare, din respectul școlii, este de o mare consecință. E momentul când s'au introdus în Banat institute noi școlare la toate națiunile: română, sârbă, ba chiar și pentru colonia greacă din Pesta.

Cea mai importantă «noua introducere» în Banat din acestea a fost:

Organizarea de școle pedagogice adecă preparandele, menite a da, în scurt timp, acea filiațiune de învățători, cari vor lucra și cari pînă astăzi lucrează cu atîta devotament la deșteptarea românismului.

«Așa fel de șoli, șice-se în broșura tipărită la Buda în 1813, sunt aceste, unde preparanții, cari se mărginesc spre educația cea de lipsă tinerimei și deregătoria dăscălescă asupra-și a primi voiesc....»

«Așa șoli a se introduce cu adevărat au fost de mare lipsă....»

La organizarea preparandelor a contribuit consilierul împărătesc Uroș Ștefan Nestoroviči, inspectorul tuturor școlilor române, sârbesci, grecesci din Ungaria.

Preparandele s'au regulat în 9 Februar 1811, să fie cu 4 profesori, dintre cari unul va preda religiunea. Aradul fu ales pentru instalarea școlii preparande românesce. Studiile au să fie făcute în 15 luni, câte 5 luni pe fie-care an, rezervându-se timp și pentru practica pedagogică.

La 10 Noembre 1812 s'au deschis preparanda din Arad «cu osebită prăznuire», sub direcțiunea lui Nestoroviči.

Programul studiilor este cel următor:

1. Catihetica adecă învățătura credinței, cu împreună tălcuirea sf. Scripturii a legei cea nouă și a celei vechi, adăogând și învățătura morală.

2. Cântarea bisericăscă.

3. Tipicul, adecă îndreptarea pravilei și a ceremoniilor bisericăscă.

4. Pedagoghia, adecă învățătura pentru buna educație a pruncilor.

5. Methodica, adecă modul învățătorei.

6. Istoria țerii Unguresce.

7. Gramatica românească.

8. Conceptul, adecă în limbă de multe feluri de scrisori ce sunt de lipsă în viața omenăscă.

9. Matezisul, adecă învățătura care cercă suptile gheometricescă adevăruri. La acesta se adaogă îndoită artimetica, și cea cu numere și cea din cap.

10. Geografia țării Ungurescî, cu producțiunile naturei și a manufacturilor; către aceea, geografia a tótă Europa.

11. Limba Nemțescă.

Profesorii numiți la acest important institut fură:

1. *Dimitrie Țichindeal*, profesor de religione, «carele cuvîntul lui D Țeu precum în școlă, așa și de față în biserică propovăduiesce.»

2. *Ión Mihut*, profesor de pedagoghie, methodica și de istoria țării Ungurescî.

3. *Iosif Iorgovici*, doctor filologiae, profesor de geografie și *matezie*. și

4. *Constantin Diaconovici Loga*, profesor de gramatica românescă și de conceptul (концептѡл) românesc.

Loga, la nevoie predă și cântările bisericescî și tipicul. (1)

Acțiunea lui *Loga* (2) ca și a lui *Țichindeal*, nu puteau să ațite energic curentul național în Banat. Acel curent va face posibile subscrierea de cler și popor a unei petițiuni, în Iulie 1814, către împăratul, cerend ca la mórtea Episcopului Paul Avacumovici, să se dea bisericeî române la Arad un Episcop român (3).

Acțiunea lui *Loga* și *Țichindeal* displace de sigur Metropolitului *Stratimirovici* din *Carlovăț*. Ceea ce au fost *Petru Major*, *Șincaî*, *Samoil Klein*, pentru *Ardeal*, au fost pentru *Banat Loga* și *Cichindeal*.

Loga rămâne profesor la preparandă până la 28 Ianuarie 1831, când apoi va fi numit în același an (luna Iulie 11), ca director al școlélor naționale din regimentul *Bănațian* și din districtul sêrbesc bănațian până la *Dunăre* (4).

În *Ardeal* tot *Blajul* pășesce în fruntea mișcării culturale și naționale.

În 1812 *Petru Major* publică *Istoria pentru începutul Românilor în Dacia* și este censor cărților românescî.

În 1811 *G. Șincaî* a terminat cronică sa cu anul 1739. În 1812 *Șincaî* cercă inutil să-și trecă la *Alba-Iulia* cartea la cenzură. De atunci încep nenorocirile acestui glorios bărbat (5).

Loga, este naționalistul, care înlocui cu româna limba grecescă în biserică din *Pesta*, și același care organizează o asociațiune de femei române în

(1) Veđi *Epistolarium* sêu p. 381 apud *Iuliu Vuia* «*Scólele românescî Bănățene*», *Orestia* 8' 1896.

(2) Veđi *Biogr.* lui *C. Diaconovici Loga* în «*Familia*» No. 31 din 1895. Despre *Cichindeal* veđi studiul meu despre *fabuliști* în «*Ateneul Român*» din 1861 și conferința despre aceșai subiect.

(3) Veđi în anexe petițiunea după copia sub No. 238 din portofoliul 47 de la *Biblioteca Academiei Române*.

(4) Veđi pag. 126 a operei d-lui *Iuliu Vuia*.

(5) Veđi *Papiu Ilarian*. *Discursul sêu de intrare la Academie* 1869. 8°, pag. 26.

Pesta, la 1815, cu scopul de a lucra pentru propășirea culturii naționale era emulul lui Țichindeal.

Puține se știu de Șincai după 1812 până la mórtea lui templată în 2 Decembrie 1816, la satul Scrinea din comitatul Abavivar lângă Casovia.

Décă Șincai n'a scris nici publicat nimica în anii aceștia, totuși el cu Episcopul Vulcan, chiar și cu Bob, cu Petru Major (+ 1821) cu Vasile Aron (1770+1822), cu Ioan Barac, etc., formaseră un mediū nou ambient, în urma marelui generațiunii a lui Samuil Klein, mort la 17 Maiū 1807 la Buda (1), în care mediū evoluțiunea culturală și mai ales națională a Românilor Ardeleni este asigurată. Cum să te îndoesci de acesta, pe cât timp ști, că între 1812—1821, trăesc, care mai mult, care mai puțin, bărbați de aceea despre opera cărora, ca și de ale lui Șincai, censurele ungar putea dice: «opus igne, author patibulus dignus?»

*

Necontestat, repetim și aci, că mișcarea culturală și națională din Ardeal și Banat nu e cu totul străină la mișcarea culturală și națională din Principate. Inșăși venirea lui G. Lazăr la București probéză această legătură de mișcare între Principate și Ardeal. Acestași lucru probéză și aducerea de G. Asaki de profesorii ardeleni la seminarul din Socola în 1820.

Mișcarea culturală în țera muntenescă se manifestă prin lucrări literare mult mai numeroase de cât cele ce—cum vędurăm—le-a cunoscut și înregistrat d-l Gaster în Crestomatia sa.

Să amintim că Iosif Episcopul de Argeș (1793—1820) om cult, a stat în corespondență cu mai mulți bărbați ardeleni și că ne-a lăsat destule publicațiuni, mai ales eclesiastice. Să ținem sémă de lucrări tipografice săvârșite sub Metropolitul Dionisie Filite; să nu uităm pe Nicodin Greceanu de la Căldărușani; pe Efrosin Poteca cunoscutul profesor și egumen de la Motru; să lăudăm numele Văcărescilor în personă lui Iancu Văcărescu, fiul lui Alecu Văcărescu, care—scrie Al. Odobescu—iși inaugura nemuritoare sa muză, încă mai înainte de 1821. Să aducem deosebite omagii cronicarului excelente Dionisie Ecclesiarhul, cel care ne lasă «Cronograful» publicat de Papiu Ilarian în *Tesaurul* său de monumente (T-II). De la Dionisie avem numeroase codice de documente copiate de el. Despre el am vorbit deja în un tom anterior.

Un loc de onóre va merita în istoria literaturii, Naum istoric și poet, ale căruia scrieri stau și până astăzi în manuscript în biblioteca Academiei și pe aiurea (2).

(1) Veđi discursul lui Papiu Ilarian pag. 119.

(2) D-l Erbiceanu a publicat din ele o mică culegere de versuri patriotice.

Rău am face de am neglige să memorăm despre boerul român Iordache Slătineanu, ale cărui case venia în strada Țisă ađi *nouă* și în care apoi nu târđi se deschise primul teatru național. Crearea teatrului național a preocupat pe Ioan Văcărescu. Acesta pe la 1818 vedând cum o societate de amatori greci puneau în limba grécă piese germane și franceze, nu întîrđie să traducă și el pre Regulus, Hermiona, Grădinarul orb, din limba germană și pe Britanicus al lui Racine, încuragiând traducerea Avarului de Molier. În 1818 pentru prima dată se și represintă acéstă piesă cu junii elevi de la st. Sava. Iordache Slătineanu încă în 1795 imprimase la Sibiiu o traducere în versuri a tragediei lui Metastasio: «*Achileus in Schiros.*»

Vom încheia acéstă listă sumară prin Paris Momuleanu.

Paris Momuleanu. Póct | дѣ | поезіѣ | ХДѣкз | стѣхѣрѣ | дкѣм ѣнтѣѣ дд-кзтѣѣте ѣ лѣмѣ рѣмѣнѣскз, un vol. de 66 pagine, 8° mic.

Tipărit la tipografia de la Cișméua lui Mavroghene 1817. (1)

Volumul începe cu:

Oda rîvnitóre spre învęțatură.

Fraților simpatrioți
Un veac nou ni s'aú ivit,
Cu bune lumini spre toți,
Sciințe aú înflorit.
Musicesc glas aúdim,
Chiamă, ne strigă pe toți
Căți în prostie dormim:
— Ce facem ca nisce morți?

Ce rușine să vedem
Alte limbi cum se slăvesc,
Iar noi încă nu putem
Să dăm rod gramaticesc,
Neam cu schiptru ce ne-aflăm
N'am putea 'n stare să fim
Limba noastră s'o 'nvęțăm
Cu ea să filosofim?

Nu am de a maí face biografia lui Paris Momuleanu: Eliad a scris'o și tipărit'o, publicând, în tipografia sa, la 1837, edițiunea «poesiilor» aceluia. Nu vom maí urmări pre acest vrednic scriitor petrecând cu slujbă mică

(1) Veđi Eliad, în prefața poesiilor lui Paris Mom., publicat de el la 1837.

de sigur, în casa boerului C. Filipescu. Scim că Iancu Văcărescu nu puțin a îndemnat și inspirat muza timidă a lui Momuleanu. Cu bună seamă că și poeziile lui Enache Văcărescu i-a fost școlă. În totă vremea — dice Eliad — vedeam pe Paris Momuleanu ocupându-se cu lucrările celor trei Văcăresci (1).

Intemeierea școlii române a lui G. Lazăr îi dete, mai dice Eliad, pricină să compună oda din care am adus câte-va versuri mai sus.

Paris cetia mult. El ceti noaptele lui Yung, meditațiile lui Lamartin, diverși filosofi. Aceste lecturi deteră condeiului său astă melancolie, care cum afirmă Eliad, îl împinse spre ore-ce pesimism. Acest pesimism născu satira seaș cel puțin Portretul, Caracterul: «*Indignatio fecit versus.*»

Din volumul de *poesii*, deosebim: Primăveara, Noptea, Miezul nopții, Coșul, Clopotul.

Versificațiunea lui Paris Momuleanu este, relativă cu timpul în care scrie destul de liberă și adese chiar reușită.

Despre *om* dice:

Tu ești dar fără de mörte,
Nu te teme de mormânt!
Nu se stinge-a ta ființă,
Ci te muți de pe pământ!

Un om care crede aicea în nemurire, cum să nu cânte *patria* și să dică:

Dator e orî-care om
Patriei unde a născut,
Sub orizonul în care
Sorele întâiu a vădüt...

Voï cei născuți, spre acésta
Sciți cât sunteți ei datori,
Împliniți dar datoria
Ca eroi triumfători!

Nu e locul să urmărim analiza poeziilor lui fugitive: epitafe, epigrafe, bilete, fabule. (2) Să nu uităm a menționa versurile ce i-a inspirat deschiderea teatrului național (pag. 111). La 1822 va cânta avenirea la tron a lui Ioniță Sturdza Domnul Moldovei (pag. 113).

Alt volum este cel cu titlul:

(1) Pag. II, edit. 1897.

(2) Compară *greerul și furnica lui* cu cele ce pe atunci și de atunci s'au versificat în românește pe aceste teme «Iată, jocă ne'ncetat dacă atunci ai tot cântat! dice furnica către greer.

«К а р а к т е р ъ р и»
Компос де Парис МѢМЛАКНѢ

București. Tipografia de la Cișmeaua lui Mavrogheni 1825.

Ca publicațiune, acéști carte trece peste ținuta de anî la care întindem studiul nostru actual, dar e probabil că multe din aceste «карактѣръри» el le-a scris mai înainte de data publicațiunii cărței.

Acest volum de proză e caracterizat prin tendința lui Momuleanu de a băga în limba română o mulțime de vorbe nouă, de sigur mai mult din limba francesă împrumutate. Așa aflăm vorbele: ambiție, amic, bufon, venerat, voală (vual), grație, a despera, desperat, definiție, disputa, entusiasm, elocuenție, jaluzie, jurnal, caprițiu, caracter, *consert* (ad. concert), onor, onest, superstiție, etc.

Aci ne rămâne să probăm afirmațiunea noastră, că în adevăr, nu numai atâtea opere literare avem între 1812—1821, câte a cunoscut d-l Gaster. Din literatura anilor acestora vom cita următoarele opere fără a le mai clasifica pe provincii:

a). *I. Chrisostomul*. Apologie adecă cuvînt seú răspuns împotriva socotelii celor fără de Dumnezeu. București, 1812 (1).

b). O psaltire din 1812 (2).

c). Aghiazmatar mic, Iași 1813.

d). Indreptări moralicesci tinerilor fórte folositoare, cu cheltuiala jupânului Ioan Logofet neguțătorul și cetățenul din Temeșóra, tipărite în Buda 1813, 8°.

e). *Macarie Erom*. Infruntarea Jidovilor, Iași 1813.

f). Moralicesci sentențe seú folositoare pilde, traducere de Ioan Theodorovicî românescul paroh în Pesta, Buda 1813, 8°.

Prof. M. Boiadji. Gramatica Macedo-Vlahică, 1813.

P. Major. Istoria bisericeî Românilor. Acéști publicațiune succede Istoriei pentru începutul Românilor.

P. Major este din mișcarea naționalistă, romanistă până la exagerare. El afirmă, de exemplu, în istoria sa, că *toți Dacii au perit* sub urmărirea oștirilor lui Traian. Se explică asemenea exagerări prin lupta nedreptă, neistorică, întreprinsă de unii Unguri și Germani, în solda Ungariei, contra originelor latine ale națiunei române (3).

(1) Acéști carte a fost tipărită din nou la mănăstirea Némțului 1816 prin Veniamin Costache. (Veđi No. 5.787 de la Bibl. Urechii și No. 10.601 de la Bibl. Urechii din Galați.)

(2) Veđi cartea No. 11.307 de la bibl. Urechii.

(3) Veđi ce am đis noi inși-ne despre aceste lupte în discursul de răspuns la acel de intrare în Academie a d-lui Vulcan.

g). *Anonim*. Gheografie seŃ scrierea pămęntului cu tótă cheltuiala lui Nicolau Nicola din Braşov 2 vol. Buda, 1814.

h). Calendar pe 1814. Buda.

i). Trista întęmplare a cetăŃei Dresda de la spargerea podului încóce. Buda 1814.

k). Scurtă arętare despre luarea Parisului. Buda 1814.

l). *Andronake Donici*. Adunare coprinętore în scurt din cărŃile împęraŃescelor pravile. 4 IaşŃ 1814. E dedicată Metropol. Veniamin Costache.

m). *Ecghenie Bulgarul*. Adoleschiatiloteos, adecă îndeletniciri iubitoare de D-ęeş. IaşŃ 1814, tom. III este tot din IaşŃ de la 1819, traducere de Ieromonahul Antonie M. (1)

n). *Metrop. Veniamin*. Carte folositore de suflet, despărŃită în micŃ părŃŃ, dintre care cea d'întăiŃ coprinde învęŃătura către duhovnic, a doua canónele sf. Ioan Puscicul, care se sfătuesce către cel ce se mărturisesce, tălmăcită din limba gręcă (2) IaşŃ 1814. O a 2-a ediŃiune sub Ió Mih. Gr. Suşul Vv. IaşŃ 1819.

o). *Alexie Lazăr*, publică în crăiasca tipografie de la Buda, în 1814, cunoscutul seş apel pentru publicarea unei gazete romănescŃ. Acest apel se află alipit la următoreá publicaŃiune:

p). *Alexe Lazăr*, Intęmplările rėsboiului Franţozilor şi întórcerea de la Moscova . . . tălmăcită de pre nemŃie de un iubitor de neamul romănesc. Buda 1814 (3).

r). *Rumpf. I. D. F.* Arętarea stăpınirei | şi a caracterului | lui Alexandru I Impęrat a tótă Rusia. Intocmită prin . . . iar acum pe romănescce prefăcută şi tipărită cu chipu împęratului. 8° Buda 1815 (4).

s). ViaŃa sf. Vasile cel noŃ şi înfricoşatele vămŃ ale vęzduhului şi drępta judecată pe care le-aŃ vęđut Grigorie . . . traducere tipărită sub episcopul Galaction la Râmnicul-Vălcei în 1816.

t). Calendar pe lét 1816 IaşŃ. (?)

u). *Arętare* | despre starea | acestor nouă | introducere sholasticescŃ insti-

(1) VeđŃ No. 8.885 GalaŃi.

(2) VeđŃ No. 6.051 din Biblioteca Urechiă, GalaŃi.

(3) Am publicat deja aiurea *apelul* întreg al lui Alexe Lazăr.

(4) La finea cărŃei este o listă de abonaŃŃ interesantă:

NaŃionalul romănesc din principatul Moldovei (s'a abonat la exemplare) 415

NaŃionalul romănesc din marele principat al Ńerei romănescŃ 374

NaŃional romănesc din Craiova şi Valahia mică 112

NaŃional romănesc din Ardealul vechiŃ şi Ungaria 104

Cifrele acestea sunt elocinte: ele arată că relaŃiunile literare sunt perfect stabilite între toŃŃ RomăniŃ.

tuturî | ale | țerei românești | sêrbesci și grecesci | 8° Buda cu tipariul crăescei tipografii a Univesității Unguresci din Pesta, 1813.

Este o broșură de 62 pagini.

La pagina 42 sunt versuri dedicate preoților români acei factori nede-ajuns lăudați ai Românismlui. Versurile aceste — dealtmintrelea nu prea recomandabile,—le credem de Țikindeal scrise. Numele lui este aparent din literele inițiale băgate une-orî chiar în corpul unor vorbe din primele trei strofe:

ЧИНЕ ПОВАТЕ МВАЦЕМИ
 ПЕНТРО ѠСТЕНЪЛЕЛЕ ВОАСТРЕ,
 КЖТ СЖНТ ДЕ ЮБИЦЪ А ГРЪИ,
 ИНИМНЛОР НОВАСТРЕ
 БОИ ПРОТОПРЕСВИТЕРИ.

ОРЪ А ЧЕ АМ ВОИ КЪ ИНИМА,
 СЕ ВЪ АРХЪМ А НОВАСТРЕ РЕКЪНОЦИНЦЕ,
 АСЕ НЪ ЦИМ ВОАМ КЪМ КЖНТА
 КЖНТЪРЪ ДЪ ВЕРЪИЦЕ,
 АЗДАЖНДЪВЪ

НЪМЪИ ѠУНДА ДМЪНЕЗЪС,
 А-А ТОЦЪ СЪ ВЪ ПЛХТЪСКЪ,
 НЪ ВЪ ФЪЕ НИЧЪ ѠУН РЪЪ,
 БИМЕЛЕ СЪ ВНА ДЪРЪАКЪ:
 КЪ МВАТ ВЪ ѠСТЕНИЦЪ...

Maî urméză 5 strofe, apoi un apel, în prosă, la Români, «МВАДИЦЕ НОВАЛЕ АЛЕ РЕКНЛОР РОМАНИ» din Banat, țera Ungurescă și «ori-unde vè aflați» ca să ajute fondul școlelor hănățene.

Cartea se termină cu versuri la adresa împêratului Francisc I:

Mulți anî Francisc I-ul să trăiască,
 Casa Austriei să se mărescă,
 Să pôta pe Români toți (?)
 Și pe ai lor nepoți
 Să-i împêrățescă
 Ca să-i fericescă!

Aceste versuri apoi continuă a apela la toți ca să dea care ce pôte. ..
 Poetul țice;

Am nădejde că nu cer în deșert,
 Nicî cu aceea ceva perd,
 Că Românul va asculta
 Și ce va putea el va da.
 Că la mulți Româniî datî
 De la carî frați folosiaă.
 Dar în așa sfîntă fundație
 Din inimă va ajuta,
 Cu mână întinsă el va da.

Numai să vadă el odată
 Ce el de mult așteptă
 Preoții și dascăli luminați
 Și pruncii săraci ajutați...

Și trecînd la o altă ordine de idei, poetul face propagandă pentru episcop românesc. El cere:

«... Preoților stăpîn mai mare
 La carele se închină norodul tare,
 Din al lor nîm și viță,
 Cu el de o viță și sîmîntă
 Nu străin să-î tîlmăcescă,
 Ci romînesce cu el să vorbescă.

Și apoi ca o marsilieză, versul chiamă pe toți la lucru:

Din somn sculați-vă
 Odată deșteptați-vă!
 Pote că nu de mult dormiți
 Din nesciință necăjiți?
 De pe ochii voștri lepădați negria,
 Că acuma a sosit orgia:
 Aă nu milostivul împărat
 Scôlă pedagogicescă aă ridicat,
 Care în vechiul Arad aședată,
 Românului să se învețe e dată.
 Multe vécuri aă trecut
 Și încă așa scôlă Românul n'a avut.

Cărticica se termină cu un epilog în prosă adresat «iubiților cititori.»

Este un nou și ultim apel la publicul român să dea daruri pentru școlile înființându-le.

v). *Datorințele prebisterilor parohialnici*, din cuvîntul lui Dumneșeu, a îndreptărilor sobornicesci și a învățătorilor bisericesci, alcătuită întâia oară în Sant-Petersburg la anul Domnului 1776, după aceea cu blagoslovenia excelenței sale a Preașfințitului și prea vrednicului arhiepiscop și Metropolit al Carlovățului domnului Ștefan, pe limba slavonă-sérbescă, pentru părțile cele chesaro-crăesci s'a tipărit în Buda cu tiparul crăescii tipografii a Universității din Pesta, la anul 1798 și acuma din cuvînt în cuvînt în limba românescă, cu același tipar, iarăși în Buda s'a tipărit, la anul de la zidirea lumii 7325, iar de la întruparea cuvîntului lui Dumneșeu 1816, 1 vol. 4°.

x) Jucăria norocului séu istorisirea pentru principiul *Меншиков*, carele pe vremea lui Petru cel mare a fost slăvit în Europa.

Acum s'a u tălmăcit pe limba românescă cu ore-care adăogite cuvinte, spre podoba limbei și a bunei înțelegeri, prin prea cucernicul Protoiereu a totă Moldavia Lazăr Asaki, în orașul Iașului la anul 1816, în 8° mijlociu, fără nume de tipografie.

Dedicată lui Veniamin Metropolit.

«Mă rog să bine voiți a-mi da cutezare către mai multe ostenele a tălmăcirea ițhicescilor cărți, cu care îndeletnicindu-se iubitorii de cetire patrioții limbei românesci, să se îndemne a fi următorii strămoșilor séi Romani, a cărora măritele fapte pînă astăzi de totă lumea în dreptate sunt laudate.—125 pagini.

y) *Regulele scolastice* care sunt orînduite și aședate pentru ținerea și procopsela școlilor românesci din țera Ungurésca. — Buda 1816.

z) *Esop*. Viața și pildele prea înțeleptului Esop I vol. 8° Sibiu 1816.

aa) *Gavril Exarh*, Metropolit de Kișineu. *Molebnic* tipărit în eparhicésca Metropolie a Basarabiei în sf. Metropolie a Chișeneului și Hotinului. 1 vol. în 4° Octombre 1816.

bb) *Kampe I. H.* Descoperirea Americii 1-iu vol. în-8° Buda 1816.

cc) *Montan G.* Străinu în Pesta; aduce o vorbire între un străin din țera turcésca și un cetățen din Pesta.—Buda 1816.

dd) *Бсколенз*, pentru învățătura pruncilor de a se deprinde atât cu cunoșcerea slovelor la slovenire și la cetanie, cât și la rînduiala vecerniei, intrării și sf. leturghie. S'a u tipărit (în-8°) în privigheliata tipografie a domnului Franț de Ţobeln din Brașov, prin tipogratul Frederic Herfurt, 1817.

ee) Șintele și dumneșeesile leturghii acelor dintru sfinții părinților noștri, a lui Vasile cel mare, a lui *Иванъ* Zlatoust și a *Преждяпріній*.

Acum într'această chip tipărită întru *ЛНТЖА* domnie a Prea Lumina-

tului Domn Іw Іwаnnъ Gheorghe Caragea Voevod, cu blagslovenia Prea osfințitului Mitropolit a tótă Хѣровлáχια Киrho Κυρѣ Нектáριε Ἁ σφнта Єπισκοπíе ω Ρѣ Акт ραῶzi de d-l Dumitru Michailo tip. Ρѣ. Un volum In-4° La fine, pe verso filei τΔ Michailo Popovicǐ tipograful cere iertare de greșelele strecurate în cuvintele slave.

ff) Noul testament tipărit cu cheltuiala rosienescei însoțiri a Bibliei, Sant Petersburg 1817.

gg) *Silvestru Stareț de Neamțu și Gregorie*: Tălmăcire pe scurt din cea pre larg a lui Nichifor Calist. Xantopolul la axifonele celor 8 glasuri, care cu blagoslovenia prea sf. Metropolit al Moldovei Veniamin... 8° Mănăstirea Némțu, 1817.

hh) Invățătura complectă și sistematică a întregii științe comerciale, pentru usul comercianților, cu deosebire a școlilor comerciale. Tradusă din originalul german și înavuțită cu multe adaose și editată în tipografie la Iași 1817 1 vol. in-4°.

ii) П Є Д Я Г О Г І Я

ши

ΜΕΘΟΔΙΚΑ

ПЕНТРОС

ΑΒΖΥΞΤΩΡΙЙ

σκολλελωρ ὠρξσηνεиrй шн сзтєиrй

Δε

вiллом,

акѢм

ѠтѢю пре лимба Дакв-РомѢнѢскз

традѢсз ши преѢзкѢтз

Δε

НаѢм Петровнч

Ѡл ѢндѢсѢрилар сколлєλωρ δε λѢцѢк грєчѢскз

неѢнитз нациѢнале Ѡ крѢимѢк Оуnгарїей

крѢєск перцептор.

Ла БѢда

Ѡ крѢѢскз тїпографїе Ѡ Оуnверситатей

Оуnгарїен.

1818.

Fila 2. Dedicățione: Mult onoratului domn Nicolae Popovicǐ al școlilor naționale de l. g. n. pe tractul Cianadului localnic Director, ca unui ade-

vărat patron și necontentit rîvnitor al bunului de comun, se dediéză (АѣАіазз) acéstă carte ca un semn al prețuirii ceі (чѣіѣ) adevărate, cu care îl întêm-pinéză prefăcătorul.

Domnule,

Incă în anul 1816 am lăsat nației Mele o însciințare, prin care am arêtat, că am tălmăcit Pedagogia și Metodica lui Vilom pre limba românescă, precum nu mă îndoesc că ți-au fost cunoscut. De mult aș fi dat eū acea carte la tipar, dară se poftea mare cheltuială spre tipărirea ei și mie acea cu adevărat îmi lipsea; și pentru aceea perdusem tótă nădejdea, ba neputênd eū afla de acea óră pe nimenea, căruia fiindu-i cultura iubitei nației românesce de inimă lipită, să-mi dea mână de ajutor, ca să plătesc tipografiei, coprinđendu-mă o nespusă întristare și vêđendu-mă pre mine cufundat într'un ocean de grijă, a căruia cumplite valori se îmbărbătase a mă înghiți, mă luptam cu desperația. ¡Deci supêrat fiind eū și scărbit întru acest chip, începu a cumpăni pe toți iubitorii de cultură națională, nădăjduind fórte că voiți da de unul, care descoperindu-i maī sus đisa lipsă a mea să alerge a mă ajutora întru acest lucru; și cu adevărat nădejdea mea, nu fu deșartă, căci aflaī pe unul. Dară pre cine? Pre Domnia Ta! Domnule! Pre mine nu dóră dobînda seaū altă óre-care urită patimă m'aū îndemnat ca să cercetez întru acéstă pășire a mea, ci tocmaī meritele cele multe și marī ale Măriei Tale, care maī de mulți ani prin ostenele întru plămădirea bunului de comun și al patriei mărturisite și publicumului prea bine cunoscute, și le-ai sciut agonisi; apoi mărima sufletului cu care în anul 1816 întru crescerea fundusului șcólelor legei nóstre naționale generalnic o mie de florinți în bani gata a cinsti te-ai învoit, aședarea șcólelor din tractul Cianadului ocărmuirei d-tale de la Inălțatul Concilium locumtenențiale al Ungariei milostivesce încredințate ca un adevărat rîvnitor al culturei, înțelepțesce le ocărmuesce, și pre tinerimea scolastică română a aceluiaș district, ca un bun părinte, o duci de mână la învățatură, o îmbrățișezi, o miluesce și cu cărți scolastice, cu fórte mic preț, ba și în cinste o mângăezi; aceste virtute și mărima a sufletului, điseiū, m'aū îndemnat a te cerceta, ca să cer și eū ajutor de la Domnia Ta întru tipărirea opusului acesta. Și de aș scri eū cu condeiul de fier pre o tablă de aramă, încă nu aș putea însemna din destul blândețele și mărima sufletului a d-tale, cu care fiind aici la mine în Buda și descoperindu-ți eū grija și scopul meū, ca un adevărat patron îmi răspunseși; «Domnule, scopul d-tale cunoscut îmi este, și de cartea care voesci să o dai la lumină sciū prea bine; pentru aceea tocmește-te maī înainte cu tipografia pentru prețul tiparului,

că eu nu voi fi străin a-ți da ajutor la cheltuială și mă bucur că îți pot fi întru ajutor la un lucru ca acesta.» O de veșnică laudă, veșnic exemplu! O prețuită raritate a vécului acestuia!

La nisce cuvinte dulci și mărite ca acestea, care pre însuși Democrita Atineanul îl rușinează, tocmai împietrită mi-ar fi inima, dacă nu ar juca de bucurie; și pentru aceea eu, domnule, și făcătorule de bine, dedicându-ți această carte cu cuviincioasă reverință, de tot te încredințez, cum că Domnia Ta, după vrednicia duhului celui mare, de totă nația tot-d'a-una și pururea laudat vei fi. Această carte e întâiul rod al ostenelelor mele, apoi și dumne-ta ești cel d'întâiu, carele a alergat gata fiind, a da ajutor unui naționalist; mă rog dar să primesci această dedicație ca un semn al venerației mele, care d-tale ca unui patron al științei lor și al tinerimei românești, a-ți mărturisi dator sunt. Prin această nobilă pășire de nouă mărturisiși, laudate domnule, înaintea lui Dumnezeu și a nației, cât de adânc zace luminarea neamului meu românesc la inima Domniei Tale și pentru aceea fi încredințat, cum că această faptă vrednică de laudă, cu cununii de dafin nevestețite următorilor noștri spre pomenire, se va încorona. Domnule, mulți sunt chiemați iară puținii aleși. Apoi iată că iubitul nume al Domniei Tale nici o rugină a timpurilor nu-l råde, ci cu cântarea lui Amfion va fi mărit. Mai încolo, ca să-ți arăt și mai apriat simțirile cele din lăuntru ale inimii mele, ȳic: că nu vor ști nici chierii Libanului bătând cu ramurile, nici Appollo bătând în strună și alăuta sa, a se trufi așa, cât mă voi ști eu, având așa duh mare și neprețuit, cum e al d-tale, ca pe un patron al bunului de comun și al fericirii naționale de a-l mări. Rog, întru altele, pre milostivul Dumneșeu, ca să se îndure cu mila sa cea bogată a te dăruie cu anii lui Nestor, să-ți petreci sănătos și întru destulare în sînul familiei, spre folosul de comun și spre mângâerea mea, precum și spre ajutarea celor-l-alți, cari asudă scriind pentru luminarea neamului, una poftind, ca și mult doritul fiu al d-tale Georgie, care de astă dată, pentru luminarea și procopsirea lui, se află în Viena *custându-l* Dumneșeu îndelungat, să urmeze virtușelor fapte a d-tale; și îmi pare rău că nu pot scrie mai încolo, de ore-ce tocmai în ceasul acesta mă coprinse o cătă de bucurie, care îmi răpi condeiul din mână și o săgătă ascuțită de dulceta reverinței către persoana d-tale îmi pătrunse inima. Scris'am la Buda în 1 Iunie 1817.

Al d-tale adevărat prețuitor H. Petrovici.

Către cititori,

Iată iar o carte! Acum aș năvălit toți din toate laturile a scrie cărți, ca

și când noi nu am avea alte griji, pe vremile acestea slabe, ci să cumpărăm cărți.

Așa ȃic și eū iubite cititorule. Inșă ia în socotințā vremile cele de demult și le cērcā, apoi vei afla cā de cānd s'a făcut lumea acēsta, aū fost anī și bunī și rēi, precum și pe vremile nōstre și toți scriitorii altor nēmuri, precum sunt Nēmții și a., nu aū încetat a scrie încă din an în an, ba din zi în zi s'aū înmulțit și se înmulțesc; apoi poporul nicī odatā nu se vaerā cā sunt anī slabī și nu pōte cumpēra cărți. Nu socoți, iubite cititorule, precum nicī eū nu pot crede, cum cā frații nōstri Nēmții, Ungurii și Sērbii sunt toți cu mic, cu mare, avuți și bogați și pentru aceea ușor pot cumpēra cărți de citit, iar Romānii ar fi cu mic, cu mare, neavuți și săraci și pentru aceea cu nevoie pot cumpēra cărți; nicī de cum: Nēmții, Ungurii și Sērbii aū în mijlocul lor fețe vēdute în tot felul de caractere, aū preoți, învățatori, negustori, maisteri, și lucratori de pāmēt bogați și săraci; apoi cum cā și nația romānescā are tōte aceste trepte între mădularele ei, cine cutēzā a ȃice ba? Unde zace darā vermele? Vermele zace în ne iubirea de cetire, adecā ceia ce citesc bārbātesce la cărți, pentru ca sā se lumineze, iarā aceștia încă nu 'și-aū luat rostul către cetire, și pentru aceea sunt cam reci la cumpērarea cărților. Őre este acēstā carte, care eū acum o trimit în mijlocul publicului, spre vr'un folos, seaū dōrā de prisosit, aceea va judeca cititorul; eū cu aceea mē māngāiū, cā am scris'o. Sciū cā multora va plăcea, iar unora nu. Inșă și aceea cautā sā luām în socotințā, cā mulți sunt pentru cari nicī o carte nu e de folos! oh jale! Mulți se aflā, cari rēmān lipiți de metodu lor măcar cā acela nu se pōte ȃice metod. Mulți socotesc cum cā o întocmire nouā a șcōlelor ar fi pāgānatāte și blāstem pe capul lor. Eū pentru toți aceia nu scriū, și nicī va putea cine-va scrie pentru dīnșii.

Spre învățatorii cei tineri și spre aceia, cari mai înainte de a pāși la trēpta învățatoriei, aū gustat învățaturī pe la șcōlele cele mari, și cari iubesc pe tinerimea și e spre creștere încredințatā, precum și spre D. D. Catiheți, cari sunt îndatorați a adāpa pre prunci cu laptele creștinătății și a da sfat și mână de ajutor învățătorilor întru creșterea tinerimii, spre acestia, ȃisei, am aruncat eū ochii mei, voind a le împārtāși lor prin acēstā carte sfat și niște mijlociri, dupā carea s'ar putea îmbunătăți întocmirea cea din lāuntru a șcōlelor prin orașe și prin sate. Cānd voim sā îmbunătățim starea șcōlelor prin orașe și prin sate, lipsesce sā ne întōrcem către D. D. Parochii și Catiheți, cerēnd de la dīnșii ajutor, pentru cā ei, ca nisce pārinți duhovnicesci, aū mare încurgeri la pārinții pruncilor și a comunității și apoi mult vor putea face alătura cu învățatorul și tocmai pentru aceea am îndrāsnit, și în prefața acēsta, darā și în carte, la mai multe

locuri, a vorbi despre dînșii; cred că cu acesta nu i-am vătămât și ușor mă vor ertă.

Dară pentru cine scrii tu cartea ta? Și cum se chémă? Pentru cine scriu eă cartea mea, ți-am arătat mai sus. Iară cum se chémă, ai vëdut din titula la început, adecă: *Pedagogia și Metodica*.

Ce este pedagogia? Este o măestrie, care ne învață a cresce pruncul, saă să grăesc mai desvëlit, care ne învață a cresce în prunc inima curată și sufletul bun și înțelept, pre amîndouë acestea a cunósce și pre ele întru prietenie a le aduce. Iată-ți pedagogia. A cresce inima curată și ne-stricată în prunc, apoī a hrăni sufletul bine și înțeleptesce, nu e lucru așa ușor, precum se vorbesce cu gura. Acī se cere învățatură, aci lipsesce înțelepție și băgare de sémă, aci trebuie să fie regule, peste carī nici odin-óră să nu se pășescă, și tóte aceste se cuprind în pedagogie. Acéstă în vëțătură, adecă pedagogia, în vremile cele vechī, ba până la anul 1812 nouë necunoscută ne-aă fost. Mai întâiū aă scris pedagogia pentru învățatorī românesce și sërbesce cel de veșnică pomenire vrednic Inalt Consiliar și al școlelor naționale de L. G. I. în crăimea Ungariei mai marele inspector, precum și la M. deputație, care ocărmuesce fundurile acelorași școle, purtătorul de preindium D. Uroșie Ștefan Nestorovicī, care acuma se predă ascultătorilor întru amîndouë școle preparande.

Ce este metodica? Moșul Dositeiū, al căruia nume neuitat va rămâné, dice într'un loc: «Ce folos am eă că m'a învățat tatăl meū ca să nu înșel pe nimenea, dacă nu m'aă învățat ca pre mine nimenea să nu mă pótă înșelă.»

Așa dară nu este destul aceea numaī să crescī pruncul, ci trebuie să-l și înveți, și atuncea va fi deplin crescut. Apoī acesta ne învață metodica. Ne învață a ceti, a scri, a cunósce sfînta lege și limba maiceī, a cunósce lumea și ómenī și înțeleptesce a gândi și a judecá. Carele va sci acestea, pre acela nimenī nu-l va puté înșelá. Și cine se va nevoi a înrădăciná tóte acestea la inima pruncilor sēi, acela e norocos și prea norocos.

Decī *Pedagogia și Metodica* e pentru toți, și pentru tată și pentru mamă, iară mai vîrtos pentru învățator scrisă, că nici învățatorī nu sunt vitregī învățăceilor lor, ci adevérași părinți, altmintrelea rău! O iubīților învățatorī, să aveți cartea acesta tot-deauna în mână, și folosiți-vē dintr'insa în cât puteți; apoī folosul, crescerea, luminarea și procopsirea învățăceilor voștri tot-deauna înaintea ochilor să vē fie, socotind că prunciī sunt podóba și nădejdea nației și a țerii. Fiți bărbați și sîrguitorī, faceți, lucrați, în cât puteți, apoī și D-șeū va da vouē binecuvîntarea sa cea cerescă!

Acéstă carte este întâiul rod al ostenelelor mele, care eă pentru nația mea cu bucurie le-am vërsat, și pentru aceea te rog, iubite cetitorule, ca

să 0 primescî cu bucurie; pôte că nu va fi scrisă după gustul tău, încă și greșale multe vei află într'însa, însă gîndesce-te că și eū sunt om, carele nu pot face tuturora pe plăcere și pot adesea-orî greși (ca omul!); apoi fă bine și mă iartă; când scriiam la Buda în 1 Iulie 1817.

Al tēū preșuitoar fierbinte, I. Petrovicî, K. Preceptor.

ee) Manuductor pentru **АВЗЦЗТОРІЙ СКОЛАСТІЧЕЩІ САВ АДРЕПТАРІ КЗТРЗ АНПЛИНІРЕ А ДИРЕГЗТОРІЕЙ АВЗЦЗТОРЕЩІ**, in-8° Buda 1818. Cartea cuprinde neologisme ca: a продсче, континдіре, regretă, lipsa de cunoscință a pedagoghiei și aduce мотіве, metodiceі precum și a *dreptei gîndiri*, факсатате de a cunósce, negative, посітнве *cultivirea* omului — **вснз ксатнвлре, clasificаіи, натсрз**, cultura mai înaltă, modestie, delineație (desemn), objecturile învățaturii, condiția bonei stării, cultivirea intelectului, мапа—globul, potea=puté, потернлор **есенциалз**, scote=scóte, lontrú=lăuntru, проспект, pote=póte, метод, серноснтате, інкоче=íncóce, специалз старе, a luă séma, **бон-спорю, конспект, че, mod, окасје, идеиле, капацигате, скоалз** de **индвстрие, ефект, коноскст, формалз, character, дисциплинз**. E o compilație după educatorul *Nimaer*, țice însuși anonimul compilorator în prefața sa:

«O de-ar lucră fiesce-carele în sfera sa în acésta atâta cât și ce el pôte și decât să pérдă timpul cu nădejde spre ajutor străin, mai bine ale sale poterі să le întrebuinteze.»

Vēđuta cărței.

Comune observații despre cultivarea învățatorului poporalnic și naționalnic de legea grecescă neunită și despre preșuirea hărniciei lui către cuviincioса împlinire a dregătoriei sale.

ff) А Е Ц Ю Й Р Е

а прк **АЦАЦАТСАЛІ ШН** прк **ПРАВОСЛАВНИКСАЛІ**
ДБМН ШН **ВЛАДАНІТОРІЮ** А **ТОАТЗ ОУГРОВЛАХІА**

Іў Іван Георгіе

Карауѣ вв.

кв **ТОАТЗ** **КЕЛСАЛА** **ДБМНКАЛОР**

Констандин Каракáш, Дохтор,

ШН

ДБМНКАЛІ **РЗАДКАНА** **КЛИНЧЕНСА,**

БНВ **ВЕА** **СТБЛННК,** ШН

ДБМНКАЛІ **ДБМНТОРАКЕ** **ТОПЛАНЧЕНСА,**

БНВ **ВЕА** **САДЦЕР,**

ТИПІЗРІТЗ А **ПРИВЛЕГІАТА** **ТИПОГРАФІЕ** А **ДБМНКАЛОР,**

ЧИШМКА **РЗНОСАТСАЛІ** **ЖТРЗ** **ФЕРНЧИРЕ**

ДОМН МАКРОГЕНИ
ДНН БСКРѢЦИИ
1818.

Pe contra-pagină gravura cu marele sigiliu, încunjurat cu mărcile județelor. Acest sigiliu este cel următor:

Sub sigiliu, întărirea de mână din 1819 Ghen. 1 a Marelui Logofet în cuprindere:

«Acastă pravilă a pământului, întocmai după cea grecească, s'a dat a fi la logofetia departamentului străinelor pricină, ca să fie în păstrare de-apururea în mânilor celor după vreme condicari, împreună cu cea grecească, ca să se mărturisescă și pricinile de judecăți ce se vor întâmplă.»

Urmază fila cu chrisovul de promulgare a pravilelor lui Caragea din 1817, hh) Manuductor pentru învățătorii scolastici, Buda 1818.

ii) *Al. Beldiman*, Mórtea lui Abel, talmăcită din l. francesă, 1 vol. in-8°. Buda 1818.

Vorbind de Marele Postelnic Alex Beldiman, e locul să amintim iar că în 1820 el a dotat limba românească cu încă două cărți:

Istoria lui Numa Pompiliu, tradusă din francesă în zilele prea lumina-tului Domn al Moldovei M. G. Suțul VV., 2 tomuri in 8°, 1820; și

Tragedia lui Orest, traducere imprimată la Buda în 1820 «*spre procopsirea nēmului românesc*». Acastă traducere, cum dejă acum am arătat, eră gata încă cu trei ani înainte și a fost încredințată lui Zacharia Carcalechi, care o tipări numai la 1820.

De la Alex. Beldiman avem și «*Alexie saü Căsuța din Codru.*»

kk) *Agapie Criteanul Aghioritul*, traducere de Sofronie Episcopul Huşilor, slujba S-tului mucenic Modest, arch. Ierusalimului, mănăstirea Némţu 1818.

ll) *Const. Diaconovicî* (Loga) Ortografia saŭ drépta scrisóre pentru îndreptarea scriitorilor românesçi, 1 vol. in-8°, Buda 1818.

mm) *Efrem Surul*, Cuvintele şi învăţaturile prea cuviosului părintelui nostru Efrem Surul, care se cuprinde întru întâia carte, tâlmăcite adică mai înainte, dar urmate şi tipărite în ăpile bine credinciosului şi de Hristos iubitorului Domn Scarlat Alex. Calimach V. V., cu blagoslovenia şi îndemnarea P. S. S. Archiepiscop şi Mitropolit al Moldovei Kiriŭ Kir Veniamin. După ale căruia întocmiri greco-latine s'aŭ şi urmat şi s'aŭ îndreptat spre folosul de obşte, pe vremea prea cuvioşiei sale Kir Ilarie. In tipografia sl. mănăstirii Némţul la 1818, 1 vol. in-4°.

nn) *Blaichard* (C.), Plutarchion ream. pe scurt scrierea celor mari vestiţi bărbaţi, etc. Buda 1819.

oo) *Cărticica năravurilor bune pentru tinerime*, tâlmăcită din nemşesce, 1 vol. in 8°, Sibiiŭ 1819 (1).

(1) Se mai pot cita aci şi alte opere române saŭ şi grecesçi în legătură cu Români, tipărite între anii 1813 până la 1821 după catalogul Academiei Române şi anume:

Bob I. Cuvintări (1813), Ceŭ de obşte articuli pentru toţi (Buda 1813), Invăţătura pentru ispovedaniŭ (Rîmnic 1813) Invăţătura pentru agonisirea vieţii de véc (Buda 1813). Liturghie de Rîmnic (1813). Asemenea de Têrgovişte (1813). Σύνοψις μεγάλη (Iaş 1813). Catechismul cel mic (Buda 1814). Versuri la nascerea Domnului (Buda 1813). Kekagarion (M-rea Némţu 1813). Scara prea Cuviosului Ioan (M-rea Némţu 1814). Polileul (Buda 1814). Urmarea întru Dumineca Pascelor (M-rea Neamţu 1814). Catechismul cel mare (Blaj 1815). Cel mic şi cel mare îngeresc chip (M-rea Némţu 1815). Cele 9 cântări din Psaltire (Iaş 1815). Evhologhion (Blaj 1815). Cînst. Paraclis al sf. Haralambie (1815). Istoria Biblicescă (Buda 1815). Napoleon Bonaparte (Buda 1815). Naum Petrovicî, versuri (Buda 1815), Ponturi alcătuite (1815). Alezandru I. (Buda 1815). Séraphin, Dissertation sur les fièvres (Paris 1815). Statul maicei (Buda 1815). Slujbă la pomenirea sf. Prooroc Isaia (1815). Tincovicî, cântări dumnezeesçi (Buda 1815). Tincovicî. Înțelepte învăţături Buda (1815). Vrednică de pomenire biruință (Buda 1815). Acathist (Blaj 1816). Apocalipsul (Buda 1816). Επιτομή, adică arătare (M-rea Némţu 1816). Hrysun engolpion (1816). Întrebătore răspunsuri (M-rea Némţu 1816). Invăţătura pentru ferirea hólelor (Buda 1816). Octoih (M-rea Neamţu 1816). Rînduiala sfinţirei apei cel mic (Buda 1816). Typicon (Iaş 1816). Triodion (Buda 1816). Κυριακοδρόμιον (Iaş 1816). Κώδιξ πολιτικός, I III (Iaş 1816). Adunarea cuvintelor (M-rea Némţu 1817). Bene, Scurtă învăţătura pentru vërsatul cel mânt. (Buda 1817). Calendar (Buda 1817). Calendar (Sibiiŭ 1817). Catavasier (Sibiiŭ 1817). Ciasoslov (Iaş 1817). Datorințele presbyteriler (Buda 1817). Evanghelie Blaj 1817). Gromovnic (1817). Psaltire (Iaş 1817). Psaltire (M-rea Némţu 1817). Strastnic Blaj 1817). A. Sturza, Betrachtung (Leipzig 1817). Ἀκολου-

Trebue să înregistrăm din manuscrite unul care arată preocupățiunea unor scriitori de sciința versificărei române. Mihalache Părtrescu Paharnic prescrie «*Meșteșugul stihurilor*» la 1816 (1).

Am adus mai sus un bogat *elenc* de bibliografii, în care se cuprinde o bună parte din producerile literare ale națiunii române până la 1821. Nu vom esita de a aminti acum și acesta, că primul *sonet* al limbei române în Moldova este din anul 1821 și că e datorit tot lui Gheorghe Asaki și că tot simfîrea națională îl inspiră.

Prea puțin cunoscut fiind acest sonet patriotic, credem util a-l reproduce aci:

θία τῆς Παρασκευῆς (Iași 1817). Διδασκαλία ἐντελής συστηματικῆ (Iași 1817). Ca-tihisis (Iași 1818). Catavasiariü (Buda 1818). Hrismos adică Proorocie (1818). Întrebătore răspunsuri (M rea Némțu 1818). Invătătură pentru facerea pânei (Iași 1818). Liturghiile (Iași 1818). Mai înainte gătire spre cunoștarea de Dumneșeu (Buda 1818). Noul Testament (M-rea Némțu 1818). Psaltirea (Buda 1818). Octoih (Iași 1818). Psaltirea (Chișinău 1818). Psaltirea (Iași 1818). Acathist (Buda 1819). Adunare de câte-va rugăciuni (1819). Apologia (Bucuresci 1819). Cărticică îndemânatecă (Iași 1819). Molitvénic bogat (Bucuresci 1818). Om de lume (Viena 1819). Psaltire (M-rea Némțu 1819). Scurtă russască gramatică (Chișinău 1819). Calendar (Sibiü 1820). Cărticică ce cuprinde rînduiala sântirei bisericii (Chișinău 1820). Invătatura theologhică (Sibiü 1820). Ioan Gură de aur, Cuvînt (Bucuresci 1820). Molitvenic (Chișinău 1820). Prale Mold., urmări pe mormînt (1820). Psaltire (Bucuresci 1820). Γενική Ιστορία, (Iași 1820). Πολυζώη Κόντου, Ἠθικαὶ φαντασίαι, (Bucuresci 1820). Τὸ Ψαλτήριον, (Bucuresci 1820). Πολυαίνου Διατριβή, (Iași 1820). Ἀλφιέρου Φίλιππος, (Bucuresci 1820). Ἀλφιέρου Ὁρέστης, (Bucuresci 1820). Βολταίρου Βροῦτος, (Bucuresci 1820). Μερόπη (Bucuresci 1820). Barac, Risipirea Erusalimulu (Bucuresci 1821). Athanasie cel mare, întrebări și răspunsuri theologice (Bucuresci 1821). Bordeiu indienesc (Iași 1821). Calendar (1821). Carcalechi biblioteca românescă I (Buda 1821). Culegere a multor rugăciuni (Buda 1821). Cuvînt pentru preoție (Bucuresci 1821). Istorie biblică (Buda 1821). Evanghelie (M-rea Némțu 1821). Sfătuirea de la comitetul bibliceștii rosienesci societății (Chișinău 1821). Ukazul împărăteșcii sale măririi (1821).

Διάλογοι Φωκίανος ὅτι οἰκειότατον τὸ ἠθικὸν πρὸς τὸ πολιτικὸν ὑπὸ Μάβλη μεταφρασθέντες δὲ ὑπὸ τῆς νεάνιδος Αἰκατερίνης Σούτζης, || Καὶ ἐκδοθέντες ὑπὸ Θεοδώρου Νέτρη. |

4° Ἐν Ἰασσίῳ, 1819.

Dedicată Dómnei Eufrosina Kalimah Σούτζου β. β. a Ungro-Vlahiei.

Τῇ ἐκλαμπροτάτῃ καὶ θεοσεβηστάτῃ.

Δόμνη.

Μεγαλοπρεπιστάτῃ πάσης Οὐγγροβλαχίας Κυρία, Κυρία Ἐὐφροσύνη Καλλιμάχη. | Σούτζου β. β. ἀρετώσῃ. γυναικί. | τὴν παρούσαν βίβλον. | μετὰ τῶν. κατ' αὐτὴν. | προσάγει. | ἢ μεταφραστής.

Urměză dedicația Ecaterinei Sutzo. Catalogul de sus este după al Academiei.

(1) Veđi la Academie Codex 39.

Cele negurî, ce's în rîpa Flaghetonului născute,
A lor aripî întinsese peste-a Dakiei câmpie,
Iar fantomî ai rătăcirii, prin un somn de trîndăvie,
Țineă mult timp îngânată a Românilor virtute.

Musele 'n nemernicie spăimântat umblă și mûte,
Ne 'ndrăsnind Idioma Patriei din cenușa ei s'învie.
Numai zefirul și vînt cu 'ntristată armonie
Ținguiă, gemînd, a Patriei strălucirile perdute.

Insă Roma 'ndurată ne-aū sfărâmat fatale fiare
Și în zare-acum răsare dulcea zorilor schintee,
Ce pre sôrele vestesce de la depărtate sfere.

Șașteptând Moldova ȕiua, când vĕȕu raza înteia,
Înălțând spre stele ochii, cu suspin de mîngăere:
A învierii mele, ȕis aū, ȕiua 'ntăi va fi acea.

CAP. V.

Administrațiunea sub Ioan Caragea.

Am arĕtat cum avenirea la tronul țerei muntenesci a lui Ioan Caragea a fost ocaziunea revenirei la putere, în Divan, a lui Const. Filipescu și a mai multor din boeri vechiî lui partizani, pe lângă câte-va din chiar rudele lui.

Încă din 25 Novembre 1812, Ioan Caragea adresează țerii obicinuitul manifest de domnie nouă. Acĕstă «carte deschisă» e adresată nu numai către țĕră, ci și către toți ispravnicii de județe, vătașii de plaiuri zapcii de plasă și celor-l-alți dregĕtori, pârcalabi... Noul Domnitor asigură țĕra, că nu numai vorbe deșearte, după obiceiul noilor Domni, sunt acele ce el grăesce, de astă-dată, ci «să fiți încredințați, fără de îndoială, că cele ce poruncim sunt *înființate* (reale), iar nu numai cuvîntate; și temeiū neclătit al acestora fie-vĕ sciut, că avem *urmarea dreptății*. Caragea se jură pe «*viața fiilor sĕi*» că deacă, după primirea cărței acesteia se va mai aduce supĕrare orî vătămăre seaū necuviôsă smăcinare a raelelor, nu o să trĕcă fapta cu vederea nici odiniôră. «Hrăpirea și nedreptatea a căroră nu numai fapta, ci și singura numire glăsuindu-se în ȕilele Domniei Mele, esclamă domnitorul, atăta ne sălbătăcesce, în cât milostivirea o socotim drept greșală, și pe cât avem

rîvnă să fim blândi și milostivi, într'atât nu putem tăgădui, că în puțința noastră nu este de a nu fi strașnici și nemilostivi, în cât mărturisim, că fără de sațiu vom adaoga cea mai strașnică pedepsă. Să se silască toți a nu aduce pe Vodă la necesitatea de a pedepsi. Domnitorul se adresază apoi la popor, la locuitorii de obște și-i îndemna, ca «pentru cea mai mică năpăstuire și cel mai ușor jaf, ce veți cercă, să veniți fără de sfială și fără de învoială a vă jăluți către inși-ne noi, găsind tot d'auna uși deschise și aușul Domniei Mele de a pururea gata de a da ascultare jălirilor vóstre. Manifestul se termină recomandând și locuitorilor «*mai cu prisos* să păzescă și din parte-le datorii lor și nu cumva comptând pe părintésca dorință a lui Vodă, să-i supere aușul *alcătuind cele ce nu vor fi în ființă și jăluindu-se fără de cuvînt*, sub amenințare de pedepsă. (1)

(1) Écă actul în întregimea lui :

Publicații ce s'aũ făcut la tóte județele după buna venire a Măriei sale lui Vodă, pentru buna petrecere a locuitorilor a fi feriți de jafuri.

Dumnea-vóstră ispravnicilor ot sud....., vătașilor de plaiu, zapciilor plășilor i celor-l-alti dregători, i vouă parcălabilor, și vouă supușilor locuitorii ai domnescei noastre țeri, de orii ce tréptă mare și mică, sănătate.

Printr'acéstă a noastră domnescă carte (a căreia asemenea prin tóte județele s'aũ trimis), vi se fac sciute tóte cele de mai jos arătate, adecă vă este sciut că îndată ce se ivesce aici în țera domnie nouă, este obiceiul a se trimite prin tótă țera cărți însciințátore de cugetările Domnului, cum că adecă îngrijirea domniei privesce de a se păzi întru tótă dreptatea și precurmarea a tot felul de năpăstuirii și nedreptate. Aceste însă însciințări ca unele ce sunt obiceiuite a se face, póte să socotiți iarăși ca nise obiceiuite cuvinte și de aceea acest fel de chibzuire făcend Domnia Mea, iată într'adins scriem acéstă hotărítă poruncă a noastră, ca să fiți încredințați fără de îndoială, că cele ce poruncim sunt înființate iar nu numai cuvîntate; și temeiul neclătit al acestora fie-vé sciut că avem urmarea dreptăței, și orii ce vrednicie sau cea mai mare destoinicie veți aréta spre săvêrșirea poruncilor noastre nu ne va fi plăcută când se va urmă cu supêrarea orii vătămarea sau necuviósă znăcinare a raelelor; pe viața prea iubiților noștri fii vă încredințăm pe toți dregătorii, că după trimiterea acesteia domnesci porunci, de vă veți abate cătuși de puțin din cele poruncite și cele de mai jos arătate..... nici odiniórá nu vom trece cu vederea. Fie-vé sciut că, cunoscend Domnia Mea cât de lesne alunecă abătend din calea cuviinței și se înșală toți ómenii de obște, suntem și porniți după cuviință spre ertare a fie-căreia altei greșeli, afară nu-

Primul Divan al lui Ioan Caragea este ast-fel compus:

Mare Ban Dinu Filipescu, Radu Golescu Vel Vornic al țerei de sus, Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, Grigorie Ghica Vel Logofăt de țera de sus, Iordan Slătineanu Vel Logofăt de țera de jos, Radu Slatineanu Vel Vornic de țera de jos, Costache Suțu mare Hatman, Dumitrascu Racoviță Vornic al 3-lea, Istrati Crețulescu al 4-lea Vornic, Vornic al obștirilor ceva mai apoi (1814) Iordache Slătineanu, Mihailache Manul Vornic de politie, Mare Căminar este Alex. Mavrocordat, Dumitrache Manu e mare Comis, Ștefan Nestor este mare Clucer cu drept de scaun în Divan imediat înainte de Vel Căminarul Mavrocordat, Iordache Tufeanu mare Stolnic, Mare Postelnic Vlahuț.

mai din învinovățirea hrăpirei și a nedreptății, cărora nu numai fapta ci și singura numire glăsuindu-se în zilele Domniei mele, într'atâta ne s'elbătăcesce, în cât milostivirea o socotim drept greșală și pe cât avem rîvnă să fim blândi și milostivi, într'atât nu putem tăgădui că în putința noastră nu este de a nu fi strașnici și nemilostivi, în cât mărturisim că fără' de sațiu vom adăoga cea mai strașnică pedepsă, întru care poftim a nu fi siliți să ajungem și pentru ca să nu ne mustre cugetul că pedepsim mai înainte până a nu face cunoscută domnesca noastră voință și hotărîre, iată într'adins vă poruncim cu strașnicie cele mai sus arătate: îngrijiți dar cu bună luare aminte a nu ne aduce în stare ca aceea de a nu pute să ertăm pe cei ce se vor abate și nu vor urmă hotărîta și nestrămutata domnesca noastră poruncă, care acum urmază a se pune în faptă de înși-vă după dățorie; fiind însă că acesta voim a se face cunoscută și către toți locuitorii de obște, vă poruncim Domnia Mea, ca să orînduiți într'adins o di întru care să adunați într'un loc pe toți bătrânii și fruntașii de la fieș-care sat, și întru auđul tuturor a să se citescă acéstă carte a Domniei mele, ca să le fie și lor sciută porunca noastră, adecă voue tuturor de obște supușilor locuitori, și să nu se tainuiască voința ce avem că, pentru cea mai mică năpăstuire și cel mai ușor jaf ce veți cercă, să veniți fără de sfială și fără de îndoială a vă jăluți către înșine noi, găsind tot-deauna uși deschise, și auđul Domniei Mele a pururea gata de a da ascultare jăluirilor vóstre, și fiind încredințați că atunci domnim cu mulțămire, când suntem către voi ca nisce firești părinți. Acest cuget al nostru carele este înființat, se cuvine negreșit a vă îndemnă mai cu prisos ca să păziți și din parte-vă mai cu osirdie datorile vóstre, ferindu-vă însă nu care-cumvași avênd pricină domnesca noastră îngrijire și părintesca dorire, să superați în zadar auđul nostru, alcătund cele ce nu vor fi în ființă și jăluindu-vă fără de cuvînt, pentru că de o veți dovedî prin amênuntă cercetare că ați arătat lucruri neadevurate, atunci negreșit și după dreptate, vă veți lua cuviincioasa răsplătire. In tocmai dar pe cele mai sus arătate se aștepta și cea din parte-vă cuviincioasă urmare și fiți sănătoși. 1812 Noembre 25.

(Cod. LXXIV, fila 1.)

Abiã este instalat acest prim Divan și Ioan Caragea nu întârzie, ca mai înainte de finea anului 1813 să introducă în el schimbări. Așa Grigorie Brâncoveanu care fusese chemat de Vodă ca mare vistier și carele erã — după arătarea cronicei lui Zilot — ales ca cel de la care țera așteptã mai cu încredere *îndreptare*, (1) nu împlinesce nici jumătate de an de vistiernicie și este înlocuit prin marele Ban Const. Filipescu, pentru că Brâncoveanu «țineã domnia în friu de nu se puté mișcã la rele». (2) Constantin Filipescu devenit vistier, în 15 Iunie 1813, este înlocuit în Bãnie de Radu Golescu. In locul acestuia, ca mare Vorn. de țera de sus, aflãm pe Isac Ralet, vechiũ partisan al lui Dinu Filipescu. In locul lui Radu Slãniceanu ca Vorn. de țera de jos, vine îndatã C. Filipescu, ruda marelui Vistier și apoi în 1814, gãsim pe Barbu Vãcãrescu, iar C. Filipescu trece Logof. de țera de jos, în locul lui Iordache Slatineanu, care acesta va trece apoi Vorn. al obștirilor (Iunie 1814). Grig. Bãleanu ieã locul lui Grig. Ghica ca Logofet de țera de sus însã în anul 1813. Costache Suțu cedezã marea hãtmãnie lui Gr. Ralea și se mulțãmesce a fi spãtar, cãci postul erã mai bogat în havaeturã (3).

În Aprilie 1814, C. Vlahuț semnãzã ca Postelnic îndatã dupã marele Ban Radu Golescu, care acesta ține al 2-lea rang dupã C. Filipescu.

În 1814 Februarie, Fotache Stirbeiũ este numit Vel Logofet de obi-ciuri. In locul lui Mihalache Manu se face Vornic de politie Alex. Nenciulescu. N. Șuțu este în 1814 Vel Comis. Alex. Ghica e Vel Clucer în locul lui Nestor legistul (4).

În 15 Iulie 1814, în urma neînțelegerilor dintre C. Filipescu și Domnitor, Radu Golescu trece Vistiernic și Bãnia mare este datã lui C. Crețulescu. Bãleanu devine Vornic al 3-lea, Iordache Filipescu ocupã postul de Logofet de țera de sus. Ceĩ-lalți rãmân neschimbați în 1814 afarã de Mavrocordat, în locul cãruia vine un Bibicã Constantin. Ce s'a întâmplat cu Vlahuț nu putem spune, dar îl aflãm în Iulie 1814 locuit prin Iacovache Rizu.

Iacã Divanul în 28 Ianuarie 1815:

(1) Grigorie Brâncoveanu, serie Fãnuțã, erã pe vremea aceea cel mai numit și ales boier al patriei despre tôte, adecã împodobit cu înaltã învãțaturã, firasce blajin și tãnit, bogat fôrte și dupã nãm mai slãvit dé cât toți, carele și îmbrãțișã trãba visteriei și a țerei cu bune întocmiri și rostiri (pag. 109).

(2) Idem pag. 109. C. Filipescu se dedulcise la visterie din timpul muscalilor. Acãsta o dice și Fãnuțã, *loco citato*.

(3) Cod. LXXVII, fila 28.

(4) Cod. LXXVII, fila 175.

R. Golescu Vel Vistier, C. Crețulescu Vel Ban, Părintele Gh. Arghiropulo biv Vel epistat, spătar, Barbu Văcărescu Vel Vornic de țera de sus, C. Băleanu Vel Vornic de țera de jos, Mihalache Manu biv Vel Vornic de țera de jos nazirul (epistat) Vornicieii obștirilor, Gr. Băleanu Vel Vornic al 3-lea. Teodorache Văcărescu Vel Vornic al 4-lea, Iordache Filipescu Vel Logofăt de țera de sus, Scarlat Grădiște Vel Logofăt de țera de jos, Fotache Stirbeiŭ Vel Logofăt al obiceiurilor, Iacovache Rizu Vel Postelnic, Grigore Ralea Vel Hatman, Alex. Filipescu Vel Vornic al politieii, Atanasie Hristopol Vel Vornic al străinelor pricinii, Al. Ghica Vel Clucer, Bibică Vel Cam., N. Suțu Vel Comis. (1).

În Iulie 1815 se schimbă Vistierul: în locul lui Radu Golescu aflăm pe Grigore Ghica. Asemenea pe D. Racoviță la Vornicia țerei de sus în locul lui Barbu Văcărescu.

În anul 1816 (5 Ianuarie) sunt schimbați în Divan următorii boeri:

C. Vlahuț redevine mare Post. în locul lui Iacovache Rizu. D. Racoviță e Vornic de țera de sus. M. Manu ieă Vornicia obștirilor. Gr. Filipescu devine Vornic de țera de jos. Teodor Văcărescu din al 3-lea Vornic se face al 4-lea. Mihaï Racoviță e Vel Logofăt de țera de sus. Toma Crețulescu e numit Vel Logofăt de obiceiuri. În luna Aprilie 1816 Arghiropulo este întărit titular al Spătărieii. La 28 Aprilie Iordache Golescu succede lui Sc. Grădișteanu ca Vel Logofăt de țera de jos, iar Pană Costescu înlocuesce pe Al. Filipescu în Vornicia politieii. Matei Cantacuzino devine Vel Clucer, iar Scanavi ruda lui Vodă, după nevastă, este Vel Comis.

În 1817 Noembrie, găsim Divanul compus din Radu Golescu Vel Ban, Grigore Brâncoveanu Vel Spătar, Barbu Văcărescu Vel Vistier, D. Racoviță Vel Vornic de țera de sus, M. Manu Vel Logofăt de țera de sus, Gr. Băleanu Vel Vornic de țera de jos, Alex. Mavrocordat Vel Postelnic, Const. Dudescu Vel Vornic al 3-lea, Petrache Retorides Vel Logofăt al străinelor pricinii, Ion Stirbeiŭ Vel Vornic al obștirilor. N. Golescu Vel Logofăt de obiceiuri, Al. Filipescu Vel Logofăt de țera de sus.

Divanul la 1818 Maiŭ 4.

Isac Ralet Vel Ban, Gheorghe Arghiropol Vel Spătar, Barbu Văcărescu Vel Vistier, Dumitrașco Racoviță Vel Vornic de țera de sus, Constantin Bălăceanu Vel Logofăt de țera de sus, Iordache Slătineanu Vel Vornic de țera de jos, Alex. Mavrocordat Vel Postelnic, Const.

(1) Cod. LXXVII, fila 220. Verso.

Dudescu Vel Vornic al 3-lea, Petrache Retorides Vel Logofăt al străinelor pricină, Grigore Ralea Vel Logofăt de obiceiuri, Ioan Stirbeiu Vel Vornic al obștirilor, Alex. Ghica Vel Logofăt de țera de jos, Dumitrache Hrisoscoleo Vel Vornic de politie.

Trei luni aproape după aceea iarăși schimbări, la 1818 August 28. Eacă noua compunere în parte a Divanului:

Radu Golescu Vel Ban, Arghiropol rămâne ca Spătar, Grigorie Ghica Vel Vistier, D. Racoviță rămâne Vel Vornic de țera de sus, Const. Bălăceanu Vel Logofăt de țera de sus. În locul lui P. Retorides este Nestor, Vel Logofăt al străinelor pricină. Mih. Cornescu este Vel Vornic de politie.

La 1 Septembrie 1818 Istrate Crețulescu e Vel Vornic de țera de sus, Ștefan Bălăceanu Vel Hatman.

Cu referință la administrațiunea țerei sub Ion Caragea posedem documente inedite cari se pot clasifica ast-fel:

I. Relativ la Divanul Domnesc:

a) Pitac din 5 Martie 1813 adresat Mitropolitului și Episcopilor, ca să nu mai lipsescă de a asiste la ședințele Divanului în zilele hotărâte (1). Cu pitacul din 14 Noembre, Domnitorul provocă pe toți boerii Divaniți să-și facă mai bine datoria, să vină regulat la Divan (2).

(1) *Pitac către Mitropolit și către Episcopi pentru ca să vie la Divan în zilele cele orînduite.*

Prea Sfinția Ta părinte Mitropolit și Sfințiilor Vostre iubitorilor de Dumneđu episcopi și orînduiala domnescului Divan când se face la zilele cele orînduite și datoria obrazelor ce se cuvine a se afla în Divan într'aceleași zile, fiindu-vă bine știute, mirare având Domnia Mea vedënd din partea Preaosfinției Tale și a Sfințiilor Vostre ne-urmare la acastă netăgăduită datorie, lipsind mai în toate acele zile de la domnescul nostru Divan; de aceea iată printr'acest domnesc al nostru pitac, scriem Preaosfinției Tale și Sfințiilor vostre poruncim, ca de astăzi înainte în toate zilele cele orînduite ale săptămânei când facem Domnia Mea Divan, urmând datoriei ce aveți către haractirul Domniei, să îngrijiti a veni negreșit, ca să vă aflați față, după cum s'a urniat din vechime și așa este și voința i porunca Domniei Mele. Tolco pisah gpđ. - 1813, Mart. 5.

(Cod. LXXIV, fila 31 v.)

(2) *Pitac a se strînge boerii veliți ca să facă judecățile.*

Cinstit și credincios boerul Domniei Mele dumné-ta Vel Logofăte de

b) Introducerea între Divaniți, fără funcțiune activă, de membri dintre foștii Divaniți, cu misiunea de a lua și ei parte la judecată. Așa fură boierii: Biv Vel Banul Radu Golescu (1), Vornicul Barbu Văcărescu și logofetul țerei de sus Constantin Dudescu. (2)

țera de sus Iordache Filipescule, am luat Domnia Mea însciințare, că dumné-lor veliții boeri nu urmăză datoria dumné-lor a se strînge la locul cel orînduit în tóte cele-lalte țile afară din Dumineci și sərbătorii și țilele în cari facem noi Divan, ca să caute pricinele de judecări ale norodului, din cari pricinii se prăpădesc sëracii și alții ce au judecări în cheltueli, perdënd vremea în zadar, precum am luat Domnia Mea pliroforie din multele jãlbi ce ni se dau, și zapciii se îndrepteză cu dumné-lor boerii, că nu se strîng, și dumné-ta ca un îndatorat ce ești a grijii de acestea, ca să nu vie tréba a auđi de la alții, o cunóscem cusur al dumi-tale; ci dar poruncim strașnic, ca să aréți porunca acéstă a Domniei Mele la toți dumné-lor veliții boeri, ca de acum înainte, în tóte țilele cele orînduite pentru căutarea pricinelor să vie des de diminétă la locul cel orînduit și să stea până la prînz a se căută pricinele și să nu mai auđim de acum înainte că stau ómenii perdëndu-și vremea în zadar din pricina nestrîngerei dumné-lor, și cari din dumné-lor boeri nu vor urmă a veni, te îndatorăm pe dumné-ta să vii să ne aréți, deosebit să dai strașnică poruncă și zapciilor ca să aducă și pe ipotesiari cu tóte sineturile, ca să nu facă vre-o zățicnire și din pricina lor, că se vor pedepsi strașnic. Tolco pisah gpd. 1814, Noembre 14.

(Cod. LXXIV, fila 155.)

Vel Logofet.

(Pecetea gpd.)

(1) *Io Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle vlahiscoie*

Cinstit și credincios boierule al Domniei Mele, d-ta Biv Vel Bane Radule Golescule, pentru bun ipolipsis ce avem asupra d-tale ca un boier bėtrân și cu sciință de pricinii și obiceiuri de ale pãmîntului și cu pracsis îndestulă asupra judecăților, spro a se descoperi dreptul fieș-cărnia, ca pe un boier destoinic întru acestea, iată printr'acest domnesc al nostru pitac te orânduim între d-lor veliții boeri împreună judecător, și ca un boier Divănit, poruncim a te află tot-d'ana și la domnescul nostru Divan, în țilele cele orînduite, când se caută pricinii de judecări înaintea noastră. Tolco pisah gpd. — 1816, Fevruar 3.

Asemenea pitac s'au făcut orînduindu-se și d-lui Vornicu Barbu Văcărescu. — Fevruar 6.

(Cod. LXXIV, fila 237 v.)

(2) Cinstit și credincios boierule al Domniei Mele, d-ta biv Vel Logofete de țera de sus Constantine Dudescule, fiind-că și d-ta ca boier

Acestor divaniți suplimentari Ioan Caragea le fixază anumită léfă neavând *iraturî* ca boierii divaniți *halea*, adecă în activitate. (1) Cu acest scop Domnitorul ordonă Nazirului Casei lefelor să servescă léfă șișilor judecătóri divaniți suplimentari.

b) La 1 Iulie 1814, Ioan Caragea adaogă lefle și fixază, prin un nou chrisov sporite *havaeturile* logofeșilor mari și unora din veliții Vornici. Catalogul sumelor de perceput este destul de mare și se pôte vedé în notă. Cum să fie stabilitate în funcțiuni, când de la schimbaréa funcționarilor eșiă căștigul marilor logofeși? (2)

patriot ce ești, se cuvine a te arêta cu slujbe în trebuințele patriei, dintre cari una fiind și tréba judecâșilor norodului, ce se caută de către d-lor veliți boeri, iată printr'acest domnescul nostru pitac iată te orînduim împreună divanit și judecătór la Divanul d-lor velișilor unde să urmezî a te află tot-deauna la orînduitele șile, ca cu toți împreună să căutați după cuviință și după dreptate pricinile de judecâși ce se orânduiesc de către Domnia Mea la acest Divan, precum și la domnescul nostru Divan să te afli iarăși împreună cu d-lor cei lalți boieri veliși în șilele cele orînduite. Tolco pisah gpd. — 1816, August 20.

(Cod. LXXIV, fila 265.)

Vel Logofêt.

(Pecetea gpd.)

(1) *Iă Ioan Gheorge Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.*

Cinstit și credincios boierule al Domniei Mele, dumné-ta biv Vel Bane Grigorie Brâncovene Nazârule al casei lefilor, fiind-că pe dumné-lui Logofêtul Constantin Dudescu 'l-am orînduit Domnia mea boier divanit între cei-lalți dumné-lor veliși boieri, de aceea poruncim d-tale ca léfa ce se dă de la acéstă casă dumné-lui Vornicului, mai înainte până a nu se cinsti cu cinul vornicieii al treilea, să se dea de acum înainte dumné-lui Logofêtului Dudescu începêndu-se de la 20 ale acestiî luni. Tolco pisah gpd. — 1816, August 21.

(Cod. LXXIV, fila 265 v.)

Vel Logofêt.

(Pecetea gpd.)

(2) *Orînduiala avaeturilor logofeșilor mari de țera de sus și de jos precum s'aiî întocmit acum de către Domnia Mea.*

tal. bani

28,— de la cărțile de judecătóriile Divanului și de la departamenturile Craiovei.

28,— de la cărțile judecătórilor de prin județe.

Din «*Orînduiala avaeturilor Logofeților*» adusă în notă, se pôte

tal. bani

- 28,— de la cărțile condicarilor de prin județe.
 3,75 d-lui Vel Logofetul de țera de sus } de la cărțile de căpităni
 3,75 » » » » » » jos } spătăresci.
 8,90 » » » » » » sus } de la cărțile de polcovnici
 8,90 » » » » » » jos } de județe.
- 34,— de la cărțile vătășilor de plaiu.
 De la cărțile de egumenie de cele d'întăiu, al doilea și al trei-
 lea, să se ia după puterea mănăstirilor.
- 14,— de la cartea de huzmet boeresc greci ;
 de la chrisóvele isnafurilor celor de frunte ;
 asemenea de al doilea mână,
 asemenea de al treilea mână.
- 34,— de la cărțile stărostiei cavafilor, i a cuingiiilor, i a telalilor și
 a bragagiilor.
- 28,— de la cărțile de al III-lea Logofet de Craiova.
 28,— asemenea de la cărțile de al III-lea Logofeți ai departamen-
 turilor Craiovei.
- 28,— de la cartea de polcovnicie de Craiova.
 28,— de la cartea polcovnicului de Cerneți.
 28,— de la cartea lui al II-lea armaș de la Craiova.
 28,— de la cartea lui al II-lea portar de la Craiova.
 10,— de la cărțile Logofeților Divanului Craiovei.
 10,— de la cărțile Logofeților mitropoliei, i ai episcopiiilor și a scu-
 telei scaunelor.
- 5,— de la cărțile pentru obiceiurile moșiiilor fiind-că se fac în do-
 sul jălbilor aū rēmas.
- 3,60 de la cărțile vătășilor de țigani.
- 26,— de la cărțile protopopilor.
- 4,— de la cărțile vorniceilor.
- 78,— de la cartea starosteii de neguțători.
- 34,— de la cărțile de țirg.
- 11,— de la cărțile de cercătură, dijmărit i oerit.
- 32,— de la cărțile Ispravnicilor.
- 5,— de la cartea de postelnicel, ce se înnoesce.
- 15,— » » » » ce se face noū.
- 1,— de la fieș-care jalbă cu pecete.

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoic.

Poruncim Domnia Mea ca avaeturile ce se arată mai sus la fie-care
 madea să se urmeze a se luă de acum înainte după mijlocul ce s'a
 întocmit acum de către Domnia Mea și dumné-vóstră veliților Logo-
 feți să îngrijiți a se pune în orînduială.—1814, Iulie 9.

(Cod. LXXV pag. 26.)

vedea cum n'a rămas serviciu de orî ce specie, de la care marii dem-

Hrisovul de iraturile noue ce s'aũ întocmit a luã logofeții cei mari, i vorniciũ al 3-lea și al 4-lea.

Domniũ și oblãduitorii cãrora de la Dumnedeũ li se încredințãzã stãpãniri de țeri și popóre, datorie netãgãduitã aũ, ca prin drẽptã chibzuire sã cumpãnescã, și cu cât este de grea sarcina slujbei ce se sãvîrșesce de cãtre cea dintãiu stare de boieri dregëtori ai lor, cum și de cãtre toți cei-lalți de obște slujbași ai Domniei și ai țerei, cu atãta și dregëtorii pentru dreptele slujbe și strãdãniile lor sã dobãndescã cuviincioasa rãsplãtire, spre a-și aveã adecã fieș-carele folosul seũ potrivit cu sarcina și greutatea slujbei și spre a simți o analogã mângãere din rodirile ostanelilor sale; dupã ce dar dumnezeesca providențã ne-aũ învrednicit și ne-aũ miluit cu Domnia și oblãduirea acestiũ de Dumnedeũ pãzitã țerã a Valahiei și am sosit aici în domnescul nostru scaun, între alte nepotrivite întocmiri ce le-am gãsit trecute cu vederea și ne îndreptate, gãsit'am și cãtevași din dregëtorii cele mai dintãiu ale țerei curgẽnd întru o învederatã nãpãstuire, adecã cu totul nepotrivite la venituri cu alte asemenea dregëtorii mari ce sunt de aceeași stare, cãci douẽ din vorniciile cele mari adecã Vel Vornicul al treilea și Vel Vornicul al patrulea, tot venitul și folosul ce aũ nu privesce la alt, decãt numai la lãfa ce li se dã po cãte taleri 500 pe lunã, iar greutatea slujbei și a strãdãniei merge înjugatã și de o potrivã ca și cele-l-alte dregëtorii mari care se folosesc și se dobîndesc cu îndestulate venituri. Așijderea și trei din logofețiile cele mari, adecã Vel Logofët de țera de sus, i Vel Logofët de țera de jos și Vel Logofët de obiceiuri, tot venitul și folosul ce aũ iarãși nu privesce la alt decãt la lãfa ce li se dã po cãte taleri 350 pe lunã și la nu prea puțin folos al înnoirei chisóvelor ce se urmẽzã numai la Domnie nouã, cum și la altele ce se apropie a se socoti drept nimica. Acestã dar vëduțã nãpãstuire ce cãrcã aceste mai sus numite dregëtorii, luãndu-o întru bunã cunoșcința nõstrã, și vëdẽnd cã aceste dregëtorii sunt mari numai cu numele și cu greutatea slujbei, ci de o potrivã fac la trebile Divanului gpd și ale maslahatului țerei, iar la folos nu numai neasemẽnate cu cele-l-alte, ci încã cu mult mai puțin și de cât chiar unele din cele mai mici dregëtorii, care aceste dregëtorii fiind-cã sunt de starea cea d'întãiu deopotrivã cu cele-l-alte judecãnd dimpreunã tóte pricinile ce se orînduesc de Domni în cercetarea dumné-lor veliților boeri și ședëtori iarãși împreunã la tóte judecãțile pricinilor cãte se înfãțișezã la Divan înaintea Domnului, cu iubire de dreptate judecãnd Domnia Mea și vëdẽnd cã nu este cu cale a se lãsã acest fel de mari dregëtorii ale Domniei și ale țerei întru o așa micã și próstã rãsplãtire a slujbelor sale cu a se folosi adecã numai cu o puținã lãfã ce li se dã, fiind mai virtos sciut cã eftinãtatea lucrurilor vremei întru care s'a făcut rînduelile acestor lefi. n'are întru nimic asemẽnare cu cumplita scunpete ce curge acum întru tóte

nitari ai Dvanului să nu culégă beneficii: administrațiunea, justiția,

felurimele de lucruri, precum de față este vădut; iată printr'acest domnescul nostru chrisov, hotărîm și rînduim la aceste mai sus numite dregătorii această adăogare de venituri care mai jos pe anune le arătăm și mai întăiū pentru doi veliți dvornici al treilea și al patrulea, rînduim ca de acum înainte peste léfa de talerî 500 pe lună ce li se dă de la visteria Domniei Mele, adăogăm să li se dea alți talerî 250 ca să aibă fieș-carele léfă pe lună po talerî 750 și osebit de această léfă să aibă a lua și de la tóte povernile său velnițele *neguțătorescî* verî câte cazane se vor afla făcînd rachiū de neguțatorie în tótă țera, de fieș-care cazan po talerî 15, din care talerî 7 banî 60 să-ı iea Vel Dvornicul al treilea, iar ceı-lalți talerî 7 banî 60 să-ı iea Vel Dvornicul al patrulea, iar velnițele i povernile său cazanele verî câte vor fi în tótă țera orî mănăstirescî, orî boerescî pîna la Clucer de arie, acelea tóte să fie cu totul apërate și nedajnice întru nimic, iar cînd se vor da în arendă să plătescă arendașul acei talerî 15 de cazan, ca unul ce se neguțătoresce cu povarna, precum se urméză și la vama grîului; cazanele cele micî însă ale locuitorilor țeranı ce le aū pentru folosul și negoțul lor, să fie cu totul apărate de această răspundere. Al doilea pentru logofeția cea mare de țera de sus, această dregătorie fiind-că este însărcinată cu tótă tréba Divanului, protocolind atăt tóte hotărările câte se săvîrșesc prin înfățișare la Divan înaintea d-lui, cun și altele câte sunt în partea acestei dregătorii, bez din cele ce se cuvin în partea Logofeției de țera de jos, mai ales avênd și osebite la greutatea maslahatului mulțimei pricinelor, ce osebit în tóte i se orînduesc de la Domnie în cercetare, încă și îndatorată fiind a avea îngrijire de a nu se face cel mai puțin cusur la eftacia Divanului domnesc, i la judecătoria dumné-lor veliților boerî, i la Divanul de la Craiova cum și de a-și urma și a și păzi toți calengiıi Divanului i zapcii, cum și toți slujbașii acestor mai sus numite judecătórii, datornica slujbă a lor în tótă vremea, cu cuviință și cu dreptate este dar a avea și la venitul ei óre-care deosebire, pentru aceea și rînduim, ca de acum înainte, peste léfa de talerî 350 pe lună ce i se dă de la visteria Domniei Mele adăogăm să i se dea alți talerî 150, ca să aibă léfă pe lună po talerî 500; să aibă a lua încă câte talerî unul la pungă de la tóte huzmeturile, peste talerî 2 ce lua pîna acum, ca să fie de acum înainte po talerî 3 la pungă, cum și de la ale cutiei să aibă a lua iarăși câte alți talerî unul la pungă, să aibă a lua și havaet de la pricinele câte se hotărăsc prin judecată la Divan înaintea Domnului, însă de la pricinele ce vor fi pentru împliniri de banı său pentru lucruri mișcătore să se iea avaeet pentru întărirea anaforalei în trei stări după cum va fi și puterea pricinei, adică de la starea d'întăiū să ieă talerî 150 și de la starea al doilea să ieă talerî 75, iar de la al treilea să se ieă de la talerî 35 și pîna la talerî 15, și acest havaet să-l iea jumătate Vel Logofétul de țera de sus, iar jumătate să se iea de cel după vremi care se va afla însărcinat și orînduit ostenitorul, cel care citește înain-

biserica, breslele, comerțul, finanțele, sunt contribuabili marilor Logofeți și ai marilor Vornici.

tea Domnului, fiindu-i trépta sa în numirea locului logofeției al doilea, ca unul ce slujesce năpristan în fața Domnului și se ostenesce de citesce, sintescesce și scrie domnescile hotărîri; asemenea să se urmeze și la pricinile ce se vor întempla pentru lucruri stătătore, cum moșii, hanuri, prăvălii, vii, pămînturi, iarăși după starea ce vor fi, să se îndoiască havaetul ce mai sus se arată, adică de la starea întâiu să se ia taleri 300 și de la starea al doilea să se ia taleri 150, iar de la al treilea să se ia de la taleri 75 până la taleri 30, și să se împartă: jumătate să se ia de Vel Logofet pentru protocol și jumătate orînduitul ostenitor, iar câte vor fi de preț puține, cum: delnițe de moșie, bucăți de loc, pogon de vie și alte asemenea lucruri stătore mici, de la acestea să nu ia mai mult de cât taleri de ce și să se împartă: pe din două jumătate adică Vel Logofet și jumătate orînduitul ostenitor, și aceste havaeturi orînduim să se ia numai când se împlinesc bani sêu lucruri, ori acaret și nu-l va câștiga, ci se va judeca că fără dreptate îl cere, și se va hotărî a rămânea cel pârît nesupêrat de cererea banilor sêu lucrurilor mișcătore și nemișcătore, dându-se hotărîre a rămânea în stăpânirea celui pârît, atunci să nu se urmeze acestea de mai sus cereri de havaeturi, ci numai un puțin filotimos să fie dator a da acel pârît, pentru că și-au câștigat judecata și i se dă domnesca hotărîre la mână întru apêrare de către pârîtul sêu; al treilea pentru Vel Logofet de țera de jos asemenea rînduim, ca de acum înainte peste léfa de taleri 350 pe lună ce i se da de la visteria Domniei Mele, adăogăm să i se dea alți taleri 150, ca să aibă de acum, înainte léfă pe lună po taleri 500; să aibă a lua și din tôte huzmeturile încă câte taleri unul la pungă peste taleri doi ce lua pâuă acum ca să fie de acum înainte po taleri 3 la pungă, cum se urma un irat al logofețiilor celor mari după cum cum s'a vêdut din condicele Divanului, care de la o vreme încóce s'a acoperit trecându-se cu vederea, cum de la cărțile domnesci ce se dau judecătorilor Craiovei, adică divaniții, departamentarii, i judecătorii de pe la județe și condicarii, i de la cărțile polcovnicilor și ale căpitanilor, i de la cărțile vâtașilor de plaiuri, i de la cărțile egumenilor și de la cărțile huzmeturilor boerilor greci, i chrisóvele isnafurilor, i de la cărțile logofețiilor Craiovei, ai mitropoliei, ai episcopiilor și a scaunelor celor scutite, i pentru cărțile scutinței moșilor și pentru altele tôte câte se vor coprinde în deosebită fóie, ce se va da pecetluită de Domnia Mea, prin care se arată anume, orînduim să se ia havaetul după tot cuvîntul dreptății, după cum s'a urmat din vechime, și aceste havaeturi Vel Logofet de țera de sus să le ia de la acei ce vor cădea în partea județelor ce se numesc ale țerii de sus, și Vel Logofet de țera de jos, iarăși de la județele ce cad în partea țerii de jos; al patrulea pentru Vel Logofet de obiceiuri, asemenea rînduim, ca de acum înainte peste léfa de taleri 350 pe lună, ce i se da de la visteria Domniei Mele, adăogăm

Aducem în note și diverse acte de rînduire în slujbe subalterne ale Divanului: *a*) postelnicei, *b*) logofetei de Divan, Iuz-bașa de Divan, Vornic al 2-lea. (1)

să i se dea alți taleri 150 ca să aibă de acum înainte léfă pe lună po taleri 500; să aibă a lua încă câte talari unul la pungă de la huzmeturi peste taleri 2 ce lua până acum, adică la pungă po taleri 3, cum și de la ale cutiei precum s'a ȝis mai sus la Vel Logofétul de țera de sus, i de țera de jos; să aibă a luă pentru fóia mehterhanelei de la Vel Ban până la Vel Logofét al departamentului stréinelor, po taleri 50, de la Vel Clucer po taleri 40, de la Vel paharnic până la Vel Comis po taleri 30, de la Vel Serdar și până la Vel Sluger po taleri 20, de la Vel Pitar până la Vel Clucer de arie po taleri 15, și de la cele-l-alte po taleri 10, căci de la acéstă dregétorie se cuvine a se da fóie pentru mehterhanea boerului ce va îmbrăca caftau, ca de la un Vel Logofét al obiceiurilor, iar nu de la ecstractarul visteriei precum fără orînduială s'a urmat până acum; aceste mai sus arétate adăogiri de venituri ce orînduim Domnia Mea, la mai sus numitele cincî dregători, poruncim ca să se urmeze și să se păzescă cu nestrămutare. Rugăm dar și pe cei din urma noastră frați Domni să binevoiască a întări și Domnia Lor aceste rîndueli de venituri ca nisce cuviinciose și după dreptate adăogate la aceste dregători; și am întărit hrisovul acesta cu însăși domnésca noastră iscălitură și pecete, i cu credința prea iubiților Domniei Mele fii: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod și cu sfatul dumné-lor cinstiților și credincioși boerilor veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Vistier, pan Radu Golescu Vel Ban, pan Constantin Vlahtu Vel Postelnic, pan Isac Ralet Vel Vornic de țera de sus, pan Barbu Văcărescu Vel Vornic de țera de jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Vornic al treilea, pan Iordache Slătineanu Vel Vornic al obștirilor, pan Dumitrache Racoviță Vel Voroic al patrulea, pan Grigore Băleanu Vel Logofét de țera de sus, pan Constantin Filipescu Vel Logofét de țera de jos, pan Fotache Stîrbeiu Vel Logofét de obiceiuri, pan Constantin Suțu Vel Spătar, pan Grigore Ralea Vel Hatman, pan Atanasie Hristopulo Vel Logofét al stréinelor pricinî, pan Alexandru Ghica Vel Clucer, pan Alexandru Mavrocordat Vel Căminar, pan Nicolae Suțul Vel Comis și Ispravnic, pan Grigore Băleanu Vel Logofét de țera de sus și s'a scris chrisovul acesta la anul al doilea dintru întâia Domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunului Domniei Mele Bucuresci, la anul de la nascerea Domnului Dumneȝeu și mântuitorului nostru Isus Christos, 1814 Iulie 1, de Chiriță Logofét de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 187.

(1) *Carte de postelnicel.*

Milostiio Bojiio Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie. — Fiînd-că am miluit Domnia Mea și l'a făcut pos-

d) Am arătat în urmă importanța ce ieà afacerea supușilor străini în Principate. Orî cât, după pacea de la 1812, din Bucuresci, Pórta

telnicel, 'i-am dat la mânilor lui acéstă domnésca a nóstră carte ca să fie sciut și cunoscut că este în orînduiala postelniceilor și să aibă privileghiul cel obicînuit. — 1814, Martie 20.

(Cod. LXVII, pag. 303.)

(Pecetea gpd.)

Zemle Vlahiscoie. Fiind-că am miluit Domnia Mea pe și l'am făcut postelnicel, i-am dat la mânilor lui acéstă domnésca nóstră carte, ca să fie sciut și cunoscut că este în orînduiala postelniceilor și să aibă privileghiul cel obicînuit al scutelei pe drepte vitele sale de dijmărit și vinăriciū, după orînduiala ce au și alți postelniceii. Drept aceea poruncim la toți câți se cuvine ca să cunoscă pe mai sus numitul boerul Domniei Mele de postelnicel, i saam receh gpd. — 1814, August.

(Cod. LXXV, fla 129 v.)

12 cărți la 12 postelniceii ce se află slujind.

Zemle Vlahiscoie. Dat'am domnésca nóstră carte boerului Domniei Mele ce se afla slujind postelnicel, ca să aibă privilegiul ce din vechime au avut postelniceii, adecă să fie apărat el și casa lui de rîndul dăjdiilor vistieriei și de alte orîndueli și podveđi ce vor eș pe țără și pe țirg, de nici unele supărat să nu fie, așijderea și ale lui drepte bucate să scutescă de vinăriciū i dijmărit, ca unul ce Ne slujesce; ne-am milostivit asupra-i ca să aibă și osebită milă, adecă să scutescă și o cărciumă aici în Bucuresci de fumărit, de căminărit, de vamă și de alte angariii ce vor fi pe alte cărciumi, să ție și lude doi ómenii streini și fără de pricină de dajdie, scutiți cu pecetluituri după orînduiala visteriei, ca să fie de poslușania casei sale. De care poruncim la toți câți se cuvine întocmai să fiți următori și supărare împotriva să nu faceți, i saam receh gpd.—1814, Decembre 10.

Ilie Pruțescu din mahalaua Vergului.

Gheorghe Puhos tot de acolo.

Dinul sin Ión din Scaunele (au murit Iulie 26 let 1818 și s'au orînduit în loc Gheorghe sin Iorga Polcovnic, 1818 Iulie 27.)

Grigorie de la Sărindar sin Armașu.

Diamandi Angri din mahalaoa Fântâna Boului.

Gheorghe Didiță de la biserica Amzei.

Teodor Vătafu din mahalaoa Mihaiū-Vodă.

Mihale Călăfiteanul din mahalaoa Antimului.

Iosif de la Mihaiū-Vodă.

Costi sin Ion din hanul lui Constantin-Vodă.

Gheorghe Dudaș Tîrgoveștenul.

12 adecă doi-spre-dece postelniceii.

autoriză pe Domni să nu recunoscă de bunii sudiți pe acei făcuți dintre locuitorii țerilor, tot rămân un număr foarte mare de sudiți. Eacă

Impreună cu acestea s'a mai făcut încă o carte cu numele Gheorghe Logofețel că s'a făcut postelnicel cu acest privilegiu de cârciumă i scutelnică, lipsind că se află în slujbă.

(Cod. LXXV, fila 116 v.)

Zemle Vlahisocie. Fiind-că am miluit Domnia Mea și l'am făcut postelnicel pe Constantin sin Andronache ot sud Dâmbovița ot satu Tărăcenă, i-am dat la mânil lui acéstă domnésca noastră carte, ca să fie sciut și cunoscut, că este în orînduiala postelnicelor și să aibă privilegiul cel obișnuit a scutelei pe drepte bucatele sale, de dijmărit și vinăriciū, după orînduiala ce aū și ați postelnică, să ție o pivniță i o prăvălie aici în orașul Domniei Mele Bucuresci, scutită și apărată de tóte dările ce dau alte pivnițe și prăvălii, cum și pentru ajutorul poslușaniei casei sale să ție și lude doi ómeni străini și fără de pricină de dajdie, scutiți și apărați de rîndul dăjdiilor i de alte podveđi, cărora să li se dea și pecetluituri de la vistierie după orînduială. Drept aceea, poruncim la toți căți se cuvine, ca să cunoscă pe mai sus numitul boerul Domniei Mele de postelnicel, i saam recheł gpd.—1815, Ianuar 30.

(Cod. LXXV, fila 117.)

Carte de logofețel de Divan.

Zemle Vlahisocie. S'a dat acéstă domnésca noastră carte pe carele după alegerea d-lui Vel Logofețel de țera de sus Grigorie Ghica, l'am făcut Domnia Mea Logofețel de Divan, decă să aibă privilegiul carele aū și cei-lalți logofeți de Divan, adecă să fie apărat atât el cât și tótă casa lui de rîndul dăjdiilor visteriei i de alte angari și podveđi, cum și drepte bucatele lui scutite și apărate, stupii i rîmătorii de dijmărit și vinul ce'l face în viile lui de vinăriciū, precum și o cârciumă să ție în orașul Bucurescilor scutită și apărată de fumărit, de căminărit, de vamă, de vinul domnesc, i de ortul vătășesc și de tóte angariile și dările ce vor eși pe pivnițe i cârciume, urmându-se scutela cârciumilor logofeților precum din vechime s'aū urmat până acum. Asemenea să ție și lude un om fără pricină de dajdie, pentru poslușania casei sale, care și acela să fie apărat de rîndul dăjdiilor visteriei, asemenea să ție și lude doi după catastihul visteriei, precum aū și cei-lalți logofeți, pentru care și poruncim Domnia Mea la toți căți se cuvine, ca pentru tóte câte se coprinde mai sus întocmai să fiți următori că așa este porunca Domniei Mele.— 1813, Fevruar 11.

(Cod. LXXV, fila 64.)

pitacul cu care, în 27 Ianuar 1813, Ioan Caragea V. V. ordonă Vistierului anchetă asupra sudiților și trecerea între birnicii țerei a acelor cu nedreptul sudețiți:

Pitac către dumné-luî Vel Vistier pentru sudiți.

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.— Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta Vel Vistier fiind-că prea înălțatul Devlet s'aŭ însciințat, că aici în țeră se urmèză o mare catahrisis cu facerea sudiților de către consulaturile străinelor Curți ce se află aici, într'adins Ni s'aŭ trimis prea înalt împèrătesc firman coprinđător și poruncitor de nizamul ce urmèză a se pune în lucrare de acum înainte pentru sudiți, adecă: câți vor fi locuitori ai țerei de la strămoșii lor sèu vor fi supuși ai prea puternicei împèrății și avèndu-și locuința lor la alte părți se întâmplă de vin aici în țeră, pentru vre-o vremelnică trebuință a neguțătoriei lor, (afară din cei cari în curgétore diastimă de opt-spre-dece luni ale sorocului ce se coprinde în al șeptelea cap al celor din urmă încheate tractaturii ale păcei între prea puternica împèrăție cu împèrăția Rusiei, lăsându-și patria lor, vîndèndu-și averea și precurmându-și orî-ce înclinare vor fi avut cu patria lor se vor înstrèina la Rusia și de acolo vor veni aici în țeră ca nisce străini cu neguțătoria lor) toți, đicem, cei-l-alti afară din cei mai sus arètați prin osebite, să se dea în dajdie spre a rămâneă iarăși ai prea puternicei împèrății și a se urmà orînduiala cea veche. Drept aceea poruncim Domnia Mea, ca îndată ce vei primi acest domnesc al nostru pitac, care este următor coprinderii prea înăl-

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.

După pliroforia ce ni se dă printr'acéstă jalbă de către dumné-luî Vel Vistier, poruncim dumné-tale Vel Ispravnice za curte, să i se dea de acum înainte jăluitorului iuz-bașai acest tainat de bucate și de lumînări ce se arată mai jos. — 1813, Martie 10

Prea Inalțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale de la acéstă jalbă, făcènd cercetare, m'am pliroforit că în đilele celor mai dinainte luminați Domni iuz-bașa de Divan avea tain câte trei patru feluri de bucate pe đi, de la cuhnia gpd, și câte trei ocă de lumînări de seŭ pe lună, pentru care nu lipsiŭ a arètà Măriei Tale. — 1813, Martie 4.

Vel Vistier.

tului firman, numai decât să se facă poruncile Domniei Mele către ispravnicii județelor din totă țera i către dumné-lui Vel Dvornic al politiei, ca să cerceteze cu scumpătate și pe câți îi vor găsi că nu se cuvine a fi sudiți, după noima ce s'aũ dis mai sus, și vor aveà patente, fără de a țineà în sémă acele patente, îndată să-ı și aședı la dajdie, ca și pe ceı-l-alți locuitorı aı țerei și supuși aı prea puterniceı împărății și să trimiți aici însciințare de numele fieș-căruia câți se vor găsi la fieș-care județ, sa să se trecă la catastihul Visteriei între ceı-l-alți birnici, ferindu-se însă ispravnicii fórte, ca nu care cumvași cu pricinuirea aceștiı porunci să facă cea mai mică catahrisis a supèrà și pe vre-un sudit din ceı adevèrați, căci cuvınt de îndreptare nu le va rămènea. Tolco pisah.—1813, Ianuar 27 (1).

În favórea sudiților fórte mulți rëmași, Ioan Caragea înființèază o autoritate judecătórescã *ad-hoc*, sub nume de: *Departamentul strèinelor pricinı*. Căpetenie acestuı departament numesce, în 30 Noembrie 1812, pe boerul căminar Atanasie Hristopolo. Acest demnitar nou ieà loc în Divanul domnesc în urma lui Vel Vornic al politiei. Până în 1817 Hristopolo nu este schimbat. În acel an îi succede Petru Retoride și în August 1818 este Ștefan Nestor.

Noul acest tribunal are a judecã afacerile dintre sudiți și raele, dar și dintre sudiți și sudiți, carı vor voi să cèrà judecata nouei autorității (2).

(1) Cod. LXXIV, fila 14 v.

(2) *Porunci pe la ispravnicı pentru înlesnirea judecãților acelor strèini de alte curți.*

Iã Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.—Dumné-vóstrã ispravnicilor din sud. sãnătate, fiind-cã pentru înlesnirea căutãrei trebilor și pricinelor celor adevèrați sudiți ale strèinelor curți câți se aflã aici în tot ținutul domnesceı nóstre țeri, *am întocmit Domnia Mea un osebit departament, numindu-se al strèinelor*, și căpetenie al acestuı departament am orınduit pe dumné-lui cinstitul și credinciosul boer al Domniei Mele Biv Vel căminar Atanasie Hristopolo, de aceea iatã într'adins vi se face cunoscutã acèstã întocmire și vè poruncim Domnia Mea, ca de astãđi înainte pentru verı ce pricinã va aveà sudit cu raia, dintr'acest județ, orı sudit cu sudit de sub altã protecție și vor alergã la judecătoria pãmıntescã, și în scurt pentru orı-ce pricinã ce privesce asupra sudiților dintr'acest județ, să aveți a corespondarisı cu dumné-lui mai sus numitul boer, și iarãși prin dumné-lui veți luà cuviinciósele rëspunsuri și povețuirı, după voința și porunca Domniei Mele; ci dar într'acestași chip să urmați negreșit.—1812, Neombre 30.

(Cod. LXXIV, fila 30.)

Acest Departement al străinilor pricină a fost mutat în 1815 August 14, în camerile ce ocupă înainte Doctorul Hristache, în mănăstirea Sf. Ioan, cea desființată în 1895, de lângă Casa de depozite. (1)

e) Décă Hătmănia nu e o nouă slujbă, cel puțin ea dobândește un adaos de atribute și ia și adaosul de numire: *de Hătmănia Divanului*, în 26 Decembre 1812. Domnitorul Ioan Caragea țice chiar, că a întocmit o nouă dregătorie numind-o *Hătmănia Divanului*, la care «am și orînduit acum pe dumné-lui cinstitul și credinciosul boerul Domniei Mele Hatmanul Costache Suțul Hatman al Divanului și căpitenie al zapciilor Divanului (bez vătafului de Visterie) iar datoria acestii dregătorii să fie acésta, adecă: în țilele ce se vor căută judecății la domnescul nostru Divan, să se afle numitul boer față în Divan stând în picióre cu bățul în mână, și orî câte pricină de judecății se vor ivi prin jălbii date către Domnia Mea, de la talerî una mie cincî sute în sus, tóte acelea să se orînduiască la judecată prin dumné-lui mai sus numitul boer Hatmanul al Divanului, și hotărîndu-se de Domnia Mea, iarășii prin dumné-lui să se facă și împlinirea lor, iar cele-l-alte madele câte adecă vor fi până la talerî 1,500 să-i orînduiască după obiceiū prin zapcii Divanului și prin ei să se și împlinéscă, care acest nizam poruncim dumné-ta Vel Logofăt de țera de sus, să se trecă în condica Divanului, ca să se urmeze întocmai de acum înainte.—1812, Decembre 26 (2).

Am văđut cum încă în secolul al XVIII-lea, s'a creat și în Muntenia demnitatea de *Vel Hatman*, de și nu cu atribuțiunile ce erau date în Moldova la acéstă funcțiune. Caragea mai dá, în Ianuarie 1813, mareluî Hatman atribute noue, cu totul străine hătmăniei moldovene. Prin chrisovul de la 8 Decembre 1816, Caragea fixă din nou atributele *hătmăniei de Divan* (3).

(1) Veđi cod. LXXIV, fila 214.

(2) Pecetea gpd. Cod. LXXIV, fila 9.

(3) Iacă chrisovul de ficsare a atribuțiunilor Hatmanului de Divan:

Chrisovul de orînduelile și iratul hătmăniei.

Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.—Sfînt și dorit lucru ar fi fost când s'ar fi putut păzi între omenire obștésză frăție și unire și ar lipsi cu totul zăvistiile, turburările, patimile și prigonirile, care acestea aduc împreună mulțime de alte rēutății și mahnesc necontentit pe ticălósă omenire, dar fiind-că o acest fel de fericită petrecere, ce se povestese din vécul cel aurit, nici aū

f) Dintre logofeții II ai Divanului se rînduesce unul însărcinat spe-

fost vre-odinióră, nici este de cređut că va putea fi vre-o dată de acum înainte, de aceea datorie mare și neapărată au toți aceia cărora de către Dumneđeasca pronie li s'au încredințat domnia și oblăduirea de noróde, ca să se osârduiască din tótă virtutea întru cât privesc spre potolirea prigonirilor ce se ivesc pe tóte ńilele, spre aflarea și descoperirea dreptății, spre împotrivirea celor ce voesc a năpăstuí și spre îndestularea celor năpăstuiți, pentru care judecătórii, s'au întocmit, orînduindu-se la dînsele din partea stăpânirei judecătóri, ca să descopere și să hotărască dreptatea după pravilí și zapcii, ca să pue în lucrare hotărîrile judecătórilor și să supue pe cei ce năpăstuesc, ca să întórcă înapoi la cei năpăstuiți cele luate fără de dreptate. Dintr'acéstă dar pricină îndemnându-ne și Noi îndată ce am sosit într'acéstă creștinească și domnescă a noastră țéră (întru a căruia otcármuire suntem orînduiți după Dumneđeasca voință), am orînduit pe unul din dumné-lor cinstiți și credincioși boerii Domniei Mele epistat asupra împlinirilor și dărilor dreptului fieș-cáruia, după ce se hotărêșce, nunind pe acest boer Vel Hatman al domnescului nostru Divan, iar sfîrșitul acestei orîndueli a fost, ca să dăm tãrie și putere acestui sêvîrșitor al pravilnicelor hotărîri, spre a putea face căđutul mumbașiret asupra năpăstuitórilor și spre a-i face cu mări multă înlesnire și mări mare străjnicie pre cei năpăstuiți stăpâni asupra dreptului lor, și tot către acest sfîrșit privind și voind ca să dăm la cel după vremi Vel Hatman al domnescului nostru Divan trebuincióșele mijlóce spre înlesnirea sãvîrșirei pravilnicelor hotărîri și tot-de-odată să leguim și cât se cuvine a luã pentru ale d-sale ostenele și să-i poruncim cu deslușire câte se cuvine a se păzi pentru buna orînduială a domnescului nostru Divan, iată întocmim și leguim printr'acést domnesc al nostru hrisov orînduelile de mări jos arêtate:

1. Zapcii domnescului nostru Divan, ce au fost până acum, să fie supuși de acum înainte la dumné-lui Vel Hatman, numindu-se *zapcii ai hãtmãniei*, alegêndu-se de către dumné-lui și iarăși prin dumné-lui să se arête la Domnia Mea, spre a se îmbracă cu caftane, când atunci au a li se da de către noi și pitacuri.

2. Numiții zapcii să fie șese la număr, adică vâtaf de aprođi, vâtaf de pãhãrnicei, vâtaf de Divan, Ceauș de aprođi, Ceauș de pãhãrnicei și Ceauș al hãtmãniei.

3. Tóte jãlbile de obște câte sunt pentru priciní de judecãți și se orînduesc la departamenturi, la veliții vornici, la veliții logofeți și la domnescul nostru Divan, să se buiurdisêșcă de acum înainte la dumné-lui Vel Hatmanul Divanului, ca să le înfãțișeze la acele judecătórii prin zapcii ce sunt sub dumné-lui.

4. Zapcii hãtmãniei să aibă venit đeciuiala acelor priciní câte nu vor trece peste talerí 2.000, iar la pricinile câte vor trece peste talerí 2.000, đeciulala să o iea dumné-lui Vel Hatmanul.

5. Fieș carele zapciú când își va luã đeciuiala de la vre-o pricină din cele până la talerí 2.000, să aducă acea đeciuială a o pune la obștêșca

cial cu afacerile vorniciilor de sus și de jos. Divanul, la 27 Ia-

cutie, ce are a se păstra la hătmănie și la fieș-care două luni deschidându-se acea cutie, să împartă banii ce vor fi strîns toți zapcii de o potrivă.

6. Toți aprozii, păhărniceii și copiii din casă de Divan să fie supuși la hătmănie și dumné-lui Vel Hatmanul să aibă a da dintr'înșii câți va voi fieș-căruia zapciū, ca să se slujască cu ei la pricinile ce se vor orîndui la fieș-care.

7. Dumné-lui Vel Hatmanul, jălbile ce se buiurdiesc la dumné-lui să le orînduiască cu pitacele d-sale către zapciū, ce sunt sub dumné-lui și zapciū înfățișându se la judecători să fie datorî a arêta pitacul dumné-lui Hatmanului, spre încredințare că acea pricină s'au orînduit la acel zapciū.

8. Hătmănia să aibă un logofet cu caftan, carele să fie dator a ținea condică cu bună deslușire de tôte jălbile câte se orînduesc la hătmănie, cu numerele lor de tôte buiurdismele și hotărîrile lor.

9. Când se va face împlinire de dumné-lui Vel Hatmanul i de zapciū ce sunt sub dumné-lui, de bani i de lucruri mișcătore, să ieă deciuială pe deplin, făcându-se prețuire acestor lucruri cât va fi prin puțință mai adevărat.

10. Când vor fi pricinî de lucruri nemișcătore, cum am dice case, prăvălii, locuri, mori și moșii, atunci pentru tôte cele d'întăiū patru felurimi de lucruri să se facă cea adevărată prețuire a lor și să ieă dumné-lui Vel Hatmanul a treia parte din deciuială, iar pentru moșii să ieă drept deciuială taleri trei de stînjien, însă numai când se va face mutare de stăpânire a acestor nemișcătore lucruri, de la unul din prigonitele părți la cel-l-alt, iar când va rămăneă stăpânirea tot la același obraz, atunci de la acele dintăiū felurimi de lucruri să ieă aplos filotimon iar de la moșie drept filotimon să ieă taleri unul de stănjien.

11. Când se va dovedî prin judecată, că unul din prigonitele părți din rēul seū cuget și în pizmă munceă să năpăstuiască pe cel-l-alt, după pravila ce s'a întocmit de Domnia Mea mai dinainte se va îndatoră acel cu rēu cuget de a plăti pagubele și cheltuelile părței ceî năpăstuite, atunci de va fi acea pricină pentru bani, seū pentru lucruri mișcătore și nu se vor împlinî ca unele ce fără dreptate se cer de către cel ce s'a arêtat pârîș fără de cuvînt, acel mincinos și cu rēu cuget, să plătescă, spre osânda sa, jumătate deciuială, iar de va fi pricina pentru lucruri nemișcătore, cu tôte că nu se face mutare la stăpânire, să se osândescă a plăti, însă pentru case, prăvălii, locuri și mori a treea parte din deciuiala prețului lucrurilor ce cerea, iar de va fi pentru moșii să plătescă taleri trei de stănjien.

12. Să fie dator dumné-lui Vel Hatman, a păzi căduta orînduială asupra înfățișarei pricinelor la domnescul nostru Divan i la cele l-alte judecătorii, adecă să înfățișeze tot-d'auna pricinile cele mai vechi, iar mai virtos ale locuitorilor țerani, ca să nu-și piardă vremea și să se păgubescă lipsindu-se de trebile lor și cheltuindu-se.

13. Dumné-lui Vel Hatman să facă cuviincioșa strășnicie, ca să aducă

nuar 1813 cere domnitorului spor de léfă și de scutelnicî pentru

înaintea judecătorilor pe tóte părțile și când vre-unul din prigonitele părți se arată cu îndărătnicie să prelungescă înfățișarea lor la judecată, să-l îndatoreze pe acela, ca ori însuși să se înfățișeze, seú vechil să-și orînduiască, spre a luà sfîrșit pricinile. Către acesta să fie dator a trimite aprođi cu ale domniei-sale volnicii, ca să aducă pe aceia ale cărora pricinii vor fi orînduite la judecătorii și ei îndărătnicindu-se zăbovesc pe afară și dosesc de judecată; precum asemenea și după hotărîrea judecăteii să fie dator a arêta îndată anaforaoa la amêndouê părțile și când unul din ei nu va fi mulțămît să-l îndatoreze a-și da apelație în vreme, ca să înfățișeze pricina la cele mai mari judecătorii.

14. Dumné-luî Vel Hatmanul aflându-se față la judecățile dumné-lor veliților boeri, să îngrijescă a se păzi căduta bună orînduială prin zapcii ce sunt sub dumné-luî și când va fi a se face domnesc al nostru Divan, să dea de scire mai înainte dumné-lor boerilor, ca să vie a se află la Divan, după obiceiú, precum și dumné-luî să se afle tot-d'auna la domnescul nostru Divan și să aibă gata pe amêndouê părțile prigonite, ca să nu se întempe hazmodii.

Poruncim încă și domniei-tale Vel Hatmane al Divanului, să aibî a urma întru tóte întocmai precum mai sus se arată.

Drept aceea am întărit hrisovul acesta cu însăși domnésca nóstră iscălitură și pecete și cu credința prea iubiților Domniei Mele fiî: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și dumné-lor cinstiți și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Radu Golescu Vel Ban, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Spătar, pan Constantin Vlahuță Vel Postelnic, pan Grigorie Ghica Vel Vistier, pan Isaac Ralet Vel Vornic de țera de sus, pan Mihalache Manu Vel Logofêt de țera de sus, pan Grigorie Băleanu Vel Vornic de țera de jos, pan Constantin Caliarh Vel vornic al treilea, pan Iordache Golescu Vel Logofêt de țera de jos, pan Toma Crețulescu Vel Logofêt de obiceiuri, pan Pană Costescu Vel Vornic al politiei, pan Atanasie Hristopol Vel Logofêt al străinelor pricinii, pan Mateiú Cantacuzino, Vel Clucer, pan Gheorghe Scanavi Vel Comis și ispravnic, pan Mihalache Manu Vel Logofêt de țera de sus, și s'aú scris hrisovul acesta întru al cincilea an dintru întâia domnie a Domniei Mele aici în scaunul orașului Domniei Mele Bucuresci, la aniî de la nascearea Domnului Dumneđeú și mântuitorului nostru Isus Christos, 1816 Decembre 8, de Chiriță dascálul slovenesc.

Mihalache Manu Vel Logofêt de țera de sus, procitoh.

(Pecetea gpd.)

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.

Cinstit și credincios boer al Domniei Mele dumné-ta Vel Vistier, fiind-că dumné-luî Hatmanul Costache Suțul, ce prin osebit pitac al

acest slujbaș. (1) Adevărat e, că acest funcționar avea de lucru.

Domniei Mele s'aŭ orînduit Vel Hatman al Divanului și căpetenie al zapciilor Divanului, precum este știut, urmază dar ca spre împlinirea datoriei acestei dregătorii cu care s'aŭ însărcinat, să aibă și trebuincioșii slujbași, spre săvârșirea pricinelor câte prin zapcilâcul domniei-sale se orînduesc în cercetare de judecată; de aceea poruncim domniei-tale, ca din ómenii fără pricină de dajdie să i se dea ómeni cincideci numindu-se ai Hătmăniei Divanului, cari găsindu-se să li se dea și pecetluiturile Domniei Mele, iar pe lângă cei-l-alți cincî zapcii ai Divanului (bez Vătaf de Divan) să rămâie numai câte 20 ómeni la fieșcare din suma ce eră știută Visteriei. Tolco pisah.—1813, Ianuarie.

(Cod. LXXIV, fila 13.)

(1) Eacă actul relativ :

Anaforaoa velișilor Vornici de a se orîndui Logofet Vorniciei Gheorghe Logofetul.

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.—Cât pentru adaosul lefei de taleri 30 pe lună de a se face acestui Gheorghe Logofet al dumné-lor velișilor Vornici, peste cei-l-alți taleri 20 ce aŭ cei-l-alți logofeți ai Divanului, i câte taleri 30 a luă de la fieșcare Vătaf de plaiŭ când se orînduesce, priimită fiindu-ne arătarea dumné-lor velișilor vornici, o întărim Domnia Mea, și ea întocmai să se urmeze precum s'aŭ đis mai sus; iar pentru scutelnicî, poruncim ca numai lude doî să se mai adaoge pe lângă cei-l-alți trei ce sunt orînduiți la fieșcare logofetel de Divan, și orînduiala ce mai sus se arată hotărîm să fie nestrămutat dintr'acéstă slujbă a logofeției dumné-lor velișilor dvornici în câtă vreme se va purtă cu destoinicie și cu credință, spre împlinirea datoriei slujbei lui.—1813, Ianuar 30.

(Cod. LXXIV, pag. 119.)

Vel Logofet.

Prea Înălțate Dómne,

Ca plecată anafora arătăm înălțimei Tale că la dregătoriile vorniciilor iar mai vîrtos a țerei de sus și de jos eră orînduit și un Logofet dintre Logofeții Divanului, cel care eră mai practicos și păzea napristan la Vornicie nu numai la pricinile ce se orînduiau de luminații Domni în cercetare, ci și pentru nizamul plaiurilor eră îndatorat a face obicînuitele porunci la vremea lor, ținea și condică pentru orîce pricinî ale vătășeilor, cât și ale hotărniciiilor ce se făcea i trageri cu îndreptări la împresurări de locuri i de ulițe și la faceri de binale aici în politie și din pricină că acest Logofet avea lefșóra și scutelnicii aceia ce are un Logofetel de Divan, după scumpetea vremei neputînd să-și urnescă greutatea, cel vrednic și practicos Logofet s'aŭ

g) Ioan Caragea amintind vechiul obicei de a se *buiurdisi* jalbele norodului fără ca acele jalbe să fie cetite în fața lui Vodă, numai de calemgiul Divanului în unire cu un boier rînduit *ad-hoc* de Domnitor, rînduesce pe biv Vel Post. Constantin Suțul cu această funcțiune, hotărînd, ca *buiurdizmele* să fie pe viitor semnate de acest funcționar și contra-semnate de calemgiul Divanului, medelnicerul Chiriac (1).

tras după alte chiverniselii și s'aŭ orînduit altul iarășî vrednic, care și acela fiind un an de dîle s'aŭ tras și une-orî rămân vorniciile fără de nici un Logofet, alte orî și de are cîte un prost Logofet și într'acastă ne-orînduială aŭ fost vorniciile de cîtă-va vreme și se află și acum și pătinesc discolii la sêvirșirea poruncilor Măriei Tale, ci fiind-că bună voința Înălțimeii Tale o cunoșcăm că este spre tôte a se păzi întru înființarea ce se cuvine și este cu cale a fi și la această dregătorie un Logofet practicos, am ales de vrednic pe Gheorghe Logofetul ce a mai fost, ne rugăm Măriei Tale, ca pentru o bună orînduială ce se cuvine a se ține, să bine-voesci Înălțimea Ta a se prostichi lefușorea acestui Logofet peste taleri 20 ce ia Logofetii de Divan încă taleri 30 precum și peste orînduitt scutelnicii alți lude patru saŭ pe cît Înălțimea Ta te vei milostivi, să ia și de la fieș-care vataf cînd se face taleri 30 spre a fi pentru ostenelile și ajutorul casei sale și de a fi îndatorat cu paza înființarei slujbei acestui Logofet să i se dea și luminat sinet spre a fi nestrămutat. 1813, Ianuarie 27.

Radu Golescu Vel Vornic, Dumitrache Racoviță Vel Vornic, Istrate Crețulescu Vel Vornic.

Cod. LXXIII, pag. 119.

Tagma Logofetilor Divanului al țcrei de jos ce li s'aŭ înorit cărțile.

Biv Vel Pitarul Ioniță Rafailă, Constantin David III Logofet, Manolache Constantinescu, Ioniță zet Nițul, Constantin Drăghici, Gheorghe sin Clucer Gheorghe, Costea Agiescu, Stanciu Popescul, Alecu Mateescu, Nicolae Șoimescu, Sava Perieșeanu, Constantin Brăileanu, Toma Petrescu, Dumitrache Priotescu, Nicolae Diculescu, Costache Dafulescu, Neagu Vrăbiescu, Dumitrache. Mihalache sin medelnicerul Gheorghe Marințeanu este Logofet de taină fără caftan. Marin sin Constantin Corceanu ot Grigorie, e numit condicar în locul lui Arghirie.— 1817, Iunie 1.

Cod. LXXV, fila 269 v.

(1) *Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.*

Cinstit și credincios boerul Domniei Mele dumné-ta biv Vel Postelnice Costache Suțu, fiind-că cele mai multe din jălbile norodului ce s'aŭ dat către Domnia Mea, obicei este de se buiurdisesc după condica și caidul Divanului, fără a se ceti înaintea noastră și fiind-că este știut

h) Marea preocupare a lui Ioan Caragea, venind după administrațiunea rusescă, fu de a da și Craiovei și celor 5 județe o mai bună administrațiune. Nu credem că a reușit în această dorință, căci prea dese sunt schimbările Caimacamilor Olteniei și a Banilor ei.

Iacă principalele schimbări:

a) La 19 Decembre 1812, I Caragea Voevod numesce Ban al Craiovei pe Vistierul Filipescu Constantin, «ca pe un boer bătrân al țerii, pământén dintru cei d'întâiū prahticos, cu ipolipsis la domnia lui Vodă Caragea.

Încă din primele zile ale noiei Domnii, Caimacam fusese rînduit cunoscutul boer Gheorghe Arghiropol. Acestuia se vestesce noua Bănie a lui C. Filipescu.

b) Bănia lui C. Filipescu dură până la 1814.

c) Succede Radu Golescu în Aprilie 1814.

d) La 1 Iulie 1815, aflăm mare Ban pe C. Crețulescu.

e) În 1817 iarăși e Ban Radu Golescu.

f) Succede lui Golescu, Isaac Ralet în Maiū 1818.

g) Scurtă fu și această Bănie. La 12 Iulie 1818, Ralet este iar înlocuit în Bănie prin Radu Golescu (1).

Domniei Mele că cei după vremi frați domni orînduiă câte un boer al domniilor-sale carele împreună cu calemgiul Divanului, cetea, teori-sea și buiurdisea jălbile norodului, de aceea iată te orînduim și Domnia Mea pe dumné-ta cu această epistasie, și îți poruncim, că pe toate zilele avēnd împreună și pe medelnicerul Chiriac, calemgiul Divanului, să teorisiți și să buiurdisiți toate acele jălbii după orînduiala și caidul Divanului, care buiurdizmale protocolindu-se mai întâiū de dumné-ta, să le iscălască apoi și numitul calemgiū medelnicerul Chiriac, îngrijind însă dumné-ta de a nu se întârđiă jălbile norodului, ca să nu ședă aici să cheltuiască.—1813, Ianuarie 13.

(Cod. LXXIV, fila 11.)

(1) *Cărți pentru vestirea băniei a dumné-lui Vistierului Filipescu.*

Îo Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.— Cinstit și credincios boerul al Domniei Mele dumné-ta Gheorghe Arghiropule biv Vel Bane, caimacamule, i dumné-vóstră boerilor de la Craiova, sănătate. Vē facem în scire, că la 18 ale acesteii luni, am cinstit Domnia Mea pe dumné-lui cinstit și credincios boerul Domniei Mele Constantin Filipescu biv Vel Vistier, făcēndu-l halea Vel Ban ca pe un boier bătrân al țerei, pământén dintre cei d'întâiū (prahticos, cu ipolipsis la Domnia Mea), decī nu lipsim a însciința pe dumné-vóstră, ca să-l sciți și să-l cunósceți pe dumné-lui halea Vel Ban și pen-

Caimacam al Oltenicî este reîntărit la 1 Ianuarie 1813 tot G. Arghiropulo ca un boier înțelept, cu bun ipolipsis și cercat în slujbele domnescî (1).

tru tóte pricinile părței locului câte după obiceiū se cuvin la dregătoria Băniei, să aveți a însciința pentru tóte acelea pe dumné-luī, și dumné-luī va arêta Domniei Mele ca să se dea poruncile cele cuviinciose de urmare (+) de care suntem nădăjduiți la silința și vrednicia dumné-luī, că va odihni pe Domnia Mea și veți fi și dumné-vóstră mulțamiți pentru curgerea și urmarea pricinilor părței locului cu bună orînduială, după dreptate și după însuși scoposul și voința Domniei Mele.—1812, Decembre 19.

(+) Până la semnul acestei cruci ce este arêtată mai sus în carte, s'a făcut cărțile cele către ispravnicii.

Asemenea cincî cărți s'a făcut la cincî județe ot peste Olt de vestirea Băniei, scrise până la semnul crucii.

1817, Decembrie 5. După acest ifos s'a făcut cărțile de vestirea Băniei dumné-luī Vornicului Isaac Ralet încă la 12 s'a făcut ban.

1818, Iulie 15. După ifosul acestei cărți dinapoī s'a făcut cărțile la 5 județe ot peste Olt de vestirea Băniei dumné-luī biv Vel Banului Radu Golescu, încă la 12 s'a făcut Ban.

(1) *Carte de Căimăcămie a dumné-luī Banul Gheorghe Arghiropol.*

Zemle Vlahiscoie. Cinstiților și credincioși boerilor Domniei Mele i dumné-vóstră Divaniților și tuturor boerilor de la Craiova, sănătate. Facem d-vóstră în scire, că am orînduit Domnia Mea caimacam aci la Craiova i la 5 județe ot peste Olt pe dumné-luī cinstit și credincios boerul Domniei Mele biv Vel Ban Gheorghe Arghiropol (boer înțelept și cu bun ipolipsis către Domnia Mea) fiind cercat în slujbele Domniei Mele, căruia i-am dat pe larg domnescile nóstre învățături și cuviinciosele porunci, după care și suntem nădăjduiți pentru ocârmuirea trebilor din partea locului, că prin silința și sirguința dumné-luī se va urma întru tóte întocmai după voința și bun cugetul Domniei Mele, care asemenea privesce și asupra dumné-vóstră i a obștiei celor credincioși locuitori. Drept aceea vă poruncim Domnia Mea, ca să-l cunoșteți pe dumné-luī mai sus numitul boer de caimacam, dându-i căduta cinste și ascultare ca unui epitrop al Domniei Mele și sirguindu-vă împreună cu dumné-luī de a se păzi buna orînduială la căutarea trebilor de judecări ale Divanului nostru de acolo, ca prin silința dumné-luī și a dumné-vóstră Divaniților cu unirea cea cuviincioasă să se urmeze dreptatea norodului întru tóte cu durere către locuitoriī cei năpăstuiți și fără de întârziere, ca să nu se zăbovescă cheltuindu-se și perdându-se vremea muncilor, i saam rezech gpd.—1813, Ianuarie 1.

(Cod. LXXV, fila 21 v.)

La 7 Ianuarie 1813, Ion Caragea ordonă lui Vel Vistier să înscrie pe Caimacamul Arghiropol cu léfa de lei 1000 pe lună (1).

Cinci cărți la cinci județe de vestirea caimacamului.

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud sănătate. Vè facem Domnia Mea în scire că am orînduit Domnia Mea caimacam la Craiova i la cele cinci județe ot peste Olt pe dumné-lui cinstit și credincios boerul Domniei Mele biv Vel Ban Gheorghe Arghiropol (ca un boer înțelept cu bun ipolipsis și cercat în slujbele Domniei Mele), căruia i-am dat pe larg domnescile nóstre învățături și cuviinciósele porunci, după care și suntem nădăjduiți pentru ocârmuirea trebilor din partea locului, că prin silința și sírguința dumné-lui se va urma întru tóte întocmai după voința și bun cugetul Domniei Mele, ca și dreptatea locuitorilor să se păzescă întru tóte; drept aceea vè poruncim Domnia Mea, ca să sciiți și să-l cunósceti pe dumné-lui mai sus numitul boer de caimacam și epitrop al nostru, dându-i cuviinciósa ascultare și supunere, spre sevîrșirea trebilor și poruncilor Domniei Mele, care prin dumné-lui se vor da dumné-vóstră.—1813, Ianuarie 7.

(1) *Pitac la dumné-lui Vel Vistier a da talerî 1000 léfa caimacamului*

Cinstit și credincios boerule al Domniei Mele dumné-ta Vel Vistiere fiind-că pe dumné-lui cinstit și credincios boerul Domniei Mele biv Vel Ban Gheorghe Arghiropol l'am orînduit Domnia Mea caimacam al Craiovei cu talerî 1.000, adecă una mie pe lună, să aibî dar a-l aședa pe dumné-lui în catastihul lefilor Visteriei cu suma acésta.—1813, Ianuarie 7.

(Cod. LXXV, fila 22).

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

De vreme ce dumné-lui Vel Vornic de de țera de sus ne dă pliroforie printr'acéstă anafora pentru jăluitorul Negoită că a slujit multă vreme între ai doilea vornici ai țerei de sus, avënd și atâtea sineturi domnesci, poruncim dumi-tale Vel Logofete de țera de sus să-i facă jăluitorului cartea Domniei Mele de a se orîndui iarăși II Vornic precum a fost, și acel Bănică, ce erà orînduit până acum în locul său, să lipsescă din slujbă.—1813, Ianuarie 29.

Vel Logofët

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale de la acéstă jalbă a lui Negoită Goran II Dvornic făcënd cercetare arët Măriei Tale, că în două rîn-

h) G. Arghiropolu se îmbolnăvesce «din pricina aerului (!) și cere să fie înlocuit, ca venind la Bucuresci să-și caute de sănătate. Domnitorul numesce Caimacam pe biv Vel Postelnicul Nicolae Scanavi

durii ale Dvornicieii mele l-am știut și l-am avut pe numitul II Dvornic de țera de sus, are și cincii sineturi domnescii la mână, cari îl mărturisesc II Vornic de țera de sus de anii 20, însă 1793 Martie 6 cartea Măriei Sale Alexandru Moruz, i 1797 Februarie 2, cartea Măriei Sale răposatului domn Alexandru Vodă Ipsilant, i 1798 Iulie 29, carte a Măriei Sale răposatului Domn Constantin Vodă Hangiarlău, i 1799 Maiu 14, cartea Măriei Sale Alexandru Vodă Moruz întru a doua domnie, i 1803 Iulie 29, Cartea Măriei Sale Constantin Vodă Ipsilant; destule doveđii sunt sineturile ce se arată mai sus; acum jăluitoarul ȓice, că în létul 1811 avënd epistasia Dvornicieii de țera de sus dumné-lui Vel Logofătul de țera de jos Slătineanu, din ce pricină s'a mahnit asupra-i nu scie, că s'a pomenit scos și s'a orînduit în locu-i un Bănică de aici. Ci fiind-că jăluitoarul la acéstă trebă este și cu óre-și ce praxis, osebit din cei-l-altii, găsec cu cale, cu luminată porunca Măriei Tale, să se orînduiască a fi în locul seii cum a fost și să i se facă și luminată cartea Măriei Tale, seii cum va fi luminată porunca Măriei Tale.—1813, Ianuarie 20.

Radu Golescu, Vel Vornic.

(Cod. LXXV, pag. 117).

Ertare din slujba slujitorieii.

Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.—După pliroforia ce ni se dá printr'acéstă anafora de către dumné-lui Vel Agă, milostivire făcënd Domnia Mea asupra jăluitoarului Stan, poruncim să fie ertat de slujbă.—1813, Februarie 8.

Vel Logofăt.

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale, cercetând pricina jălbiii acestuia însciințăm Înălțimeii Tale că acest jăluitoar Stan slujitorul aflându-se neputincios și pentru bătrânețele lui de la o vreme încóce a fost ne-supêrat de slujbă și la cercetarea ce se face breslei agieii spre a se împlini lipsa slujitorilor găsindu se și acesta l'a trimis Vornicia politiei la Agie, ca să se pue iarăși în slujbă și fiind bătrân și neputincios nu este de nici o slujbă, am cercetat de are vre-un fecior de vîrstă și mă adeverii, că parte bărbătescă nu are nici de cum și rămâne precum va fi porunca Înălțimeii Tale.—1813, Februarie 1.

Grigore Filipescu Vel Agă.

(Cod. LXXIII, pag. 155).

«boer înțelept și cu bun ipolipsis către Domnie, fiind cercat în slujbele Domniei.»

Acastă înlocuire se face în 5 Iulie 1813. (1)

(1) *Carte de căimăcămie la Craiova.*

Zemle Vlahiscoe. Cinstiților și credincioși boerilor Domniei Mele dumné-vóstră divaniților și tuturor boerilor de la Craiova șănătate. Facem dumné-vóstră în scire, că dumné-lui cinstit și credincios boerul Domniei Mele biv Vel Ban Gheorghe Arghiropulo pătimind întru ale șănătăței din pricina aerului din partea locului și ne-îndeletnicindu-se a se căută acolo din pricina trebilor dregătoriei căimăcămiei cu care eră însărcinat în multe rînduri, ne-aũ făcut rugăciune, ca să-ı ridicăm acastă sarcină dându-ı voie de a veni aici, decı primind Domnia Mea acastă cerere și rugăciune a dumné-lui iată că am orînduit în locul Domniei-Sale caimacam aci la Craiova i la cincı județe ot peste Olt pe dumné-lui cinstit și credincios boerul Domniei Mele biv Vel Postelnicul Nicolae Scanavi, boer înțelept și cu bun ipolipsis către Domnia Mea fiind cercat în slujbele Domniei Mele, căruia i-am dat pe larg domnescile nóstre învățături și cuviincioșele porunci, după care și suntem nădăjduiți pentru otcârmuirea trebilor din partea locului, că prin silința și sîrguința dumné-lui, se va urmă întru tóte întocmai după voința și bun cugetul Domniei Mele care asemenea privesce și asupra dumné-vóstră i a obștiei celor credincioși locuitori; drept aceea vė poruncim Domnia Mea ca să-l cunósceți pe dumné-lui mai sus numitul boer de caimacam, dându-ı cădută cinste și ascultare, ca unuı epitrop al Domniei Mele și sîrguindu-vė împreună cu dumné-lui de a se păzi buna orînduială la căutarea trebilor de judecăți ale Divanului nostru de acolo, ca prin silința dumné-lui și a dumné-vóstră divaniților cu unirea cea cuviincioșă să se urmeze dreptatea norodului întru tóte cu durere către locuitoriı cei năpăstuiți și fără de întîrziere, ca să nu se zăbovescă cheltuindu-se și perđendu-se vremea muncei lor, i saam rechei gpd. — 1813 Iunie 5.

(Cod. LXXV, fila 69.)

Cincı cărți la cincı județe de vestirea căimăcămiei.

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud . . . șănătate. Vė facem Domnia Mea în scire, că dumné-lui cinstit și credincios boerul Domniei Mele biv Vel Banul Gheorghie Arghiropulo, pătimind întru ale șănătăței din pricina aerului din partea locului și ne-îndeletnicindu-se a se căută acolo din pricina mulțimeı trebilor dregătoriei căimăcămiei cu care eră însărcinat în multe rînduri ne-aũ făcut rugăciune, ca să-ı ridicăm acastă sarcină, dându-ı voie de a veni aici; decı priiniind Domnia Mea acastă cerere și rugăciune a dumné-lui, iată că am orînduit Domnia Mea caimacam la Craiova i la acele cincı județe ot peste Olt pe dumné-

Noul cainacam rămâne în post — mirabile dictu! — de la 5 Iulie 1813 până la 17 Marte 1815. Tot din cauza de trupescă slăbiciune, în două trei rînduri a cerut Scanavi să fie descărcat de căimăcămie.

De o cam dată domnitorul numesce numai ca vechil, orî epistat ad. locotenent, pre Vorn. C. Samurcaş conservând şi serviciul «memurietului» oştirei. (1)

luî cinstit şi credincios boerul Domniei Mele biv Vel Postelnic Nicolae Scanavi, ca un boer înţelept şi cu bun ipolipsis şi cercat în slujbele Domniei Mele, căruia i-am dat pe larg Domnescile Năstre învăţături şi cuviincioşele porunci după care şi suntem nădăjduiţi pentru cărmuirea trebilor din partea locului, că prin silinţa şi sirguinţa dumné-lui se va urmă întru tóte întocmai după voinţa şi bun cugetul Domniei Mele, ca şi dreptatea locuitorilor să se păzescă întru tóte. Drept aceea vă poruncim Domnia Mea, ca să sciţi şi să cunósceţi pe mai sus numitul boer de caimacam şi epitrop al nostru, dându-i cuviincioasă ascultare şi supunere, spre săvîrşirea trebilor şi poruncilor Domniei Mele, care prin dumné-lui se va da dumné-vóstră şi fiţi sănătoşi. — 1813 Iulie 5.

(Cod. LXXV, fila 69.)

(1) *Carte de vechiletul căimăcămiei Craiovei al dumné-lui biv Vel Dvornic Costache Samurcaş.*

Cinstite şi credincios boerul al Domniei Mele dumné-ta biv Vel dvornice Costache Samurcaş sănătate. Fiind-că dumné-lui biv Vel dvornicu Nicolae Scanavi, pentru trupésca slăbiciune a domniei-sale sănătate de câtă-va vreme, în două trei rînduri, a scris către Domnia Mea, rugându-se a i se da voie a veni aici la Bucuresci spre a se căută, iată acum primindu-i-se rugăciunea 'i-am dat ceruta voie, depărtându-l din tréba căimăcămiei precum prin deosebita Domnésca Năstră carte se face cunoscut; iar pe dumné-ta printr'acéstă Domnésca a Năstră carte te însărcinăm cu vechiletu căimăcămiei Craiovei i acele cincî judeţe ot peste Olt şi iţi poruncim, ca împreună cu meemuritul oştirilor asupra căreia estî orînduit de noi, să aibi de acum înainte epistasia şi asupra meemurietului căimăcămiei, pentru care şi suntem nădăjduiţi că tótă otcărmuirea trebilor din partea locului prin silinţa şi sirguinţa domniei-tale se va urmă întru tóte după voinţa şi bun cugetul Domniei Mele, care asemenea privesce şi către toţi credincioşii supuşii ai noştri şi locuitorii ai părţii locului. Drept aceea poruncim Domnia Mea şi dumné-vóstră cinstiţitor şi credincioşi boerilor divaniţi ai Divanului nostru de acolo, ca să cunósceţi pe dumné-lui mai sus numitul boer de vechil al căimăcămiei, dându-i căđuta cinste şi ascultare, ca unu epitrop al Domniei Mele şi sirguindu-vé împreună cu dumné-lui de a păzi buna orînduială la căutarea trebilor de judecăţi ale Divanului nostru de acolo, ca prin silinţa dumné-lui şi a dumné

i) Biv vel Vornicul Samurcași succede epistasierii lui Scanavi. Și el —minune!—se îmbolnăvesce și la 24 Maiu 1816 este înlocuit prin biv Vel Spătar Costache Suțu a 20 Noember 1818 alt caimacam: biv vel vist Gr. Romanitis (1).

vóstră, cu unirea cea cuviinciosă să se urmeze dreptatea norodului întru tóte cu durere către locnitorii cei năpăstuiți și fără de întîr-diere, ca să nu se zăbovescâ cheltuindu-se și perdându-și vremea mun-cei lor, i saam receh gpd. -1815 Mart 17.

Cod. LXXV, fila 120.)

Carte legată ce s'aũ scris către proin caimacam Scanavi.

Cinstit și credincios boerle al Domniei Mele dumné-ta biv Vel Posfelnice Nicolae Scanavi, caimacamule al Craiovei, sănătate. Fiind-că în două rînduri ai scris către Domnia Mea plângându-te că pentru trupesca slăbiciune ce pătîmesce numai poți dăimii spre urmarea acestuî meemuriet și spre săvîrșirea domnescilor nóstre porunci și pentru acéstă pricină cu deadinsul ceri domnésca nóstră voie, ca să vii la Bucuresci de a te căută la ale sănătăței; iată după a dumné-tale cerere printr'acéstă domnésca nóstră carte și să dă ceruta voie, ca după trei țile gătindu-te să și plecî a veni aici la Bucuresci spre a te căntă, făcend însă mai întaiũ tezlîm tótă tréba căimăcămiei la dumné-lui cinstit și credincios boerul Domniei Mele biv Vel Vornic Costache Samurcaș pe carele prin osebită carte a Domniei Mele 'l-am orînduit vechil al căimăcămiei, și fii sănătos.—1815 Mart 17.

(1) *Carte legată de căimăcămie a dumné-lui biv vel spătarului Costache Suțu.*

Cinstiți și credincioși boerilor ai Domniei Mele dumné-vóstră diva-niților ai Divanului nostru ot Craiova, sănătate: Cu tóte că dumné-lui biv Vel dvornicul Costache Samurcaș în diastîma căimăcămiei domniei-sale s'a arêtat cu credinciose și osîrdnice slujbe plăcute Domniei Mele, dar fiind-că starea sănătăței domniei-sale îl silesce de a veni aici, ca să se caute, neîndeletnicindu-se acolo a se căuta din pricina necontenirei trebilor dregătoriei cu care erâ însărcinat și ne-a făcut rugăcinne ca să-i dăm voie a veni spre răsplătirea slujbelor domniei-sale, i-am primit acéstă rugăcinne și iată în locul dumné-lui am orînduit caimacam pe dumné-lui cinstit și credincios boerul Domniei Mele biv Vel Spătarul Costache Suțu, dându-i și domnescile nóstre povê-tuiri și porunci asupra acestei dregătorii care i s'a încredințat de Domnia Mea. Drept aceea poruncim dumné-vóstră, să-l cunósceți de orînduit într'acéstă dregătorie și dându-i cuviinciosul sevas și ascultare să îmbrățișați cu toți pricinile și trebile norodului ce se cerce-téză aici la acest al nostru Divan, căutându-le cu osîrdie și cu drep-

j) La 19 Sept. 1817, fără să se mai îmbolnăvască, după obicei, Caimacatul Const. Suțul e înlocuit la cămăcămie prin biv. Vel Spătar N. Suțul, fiind cercat în slujbele Domniei lui Iou Caragea. Nu se mai spune că e boer înțelept și cu ipolipsis! (1).

tate și fără de zabavă, ca să nu pătimească ipotesiarul în vre-un fel de chip, ci fieș-care să-și afle cuviincioasa mângâiere cu îndestularea dreptului său și fiți sănătoși. 1816, Maiu 24.

1816, Maiu 24. S'a făcut și cinci cărți legate către Ispravnicii județelor ot peste Olt, scriindu-se asemenea ca cea de sus, pâună la drept aceea, iar de acoloa înainte s'aũ scris cum se arată mai jos:

Drept aceea poruncim dumné-vóstră să-l sciți și să-l cunoșteți pe mai sus numitul boer de caimacam, dându-i cuviincioasa ascultare spre savârșirea trebilor și poruncilor Domniei Mele, care prin dumné-lui se vor da, și fiți sănătoși. 1816, Maiu 24 .

(Cod. LXXV, fila 184)

(1) Carte de cămăcămie a dumné-lui biv Vel Spătarul Nicolae Suțul.

Zemle Vlahisicoie. Ciustiților și credincioși boerilor Domniei Mele dumné-vóstră divaniților și tuturor boerilor de la Craiova săuătate. Ve facem dumné-vóstră în scire, ca am orînduit Domnia Mea caimacam aici la Craiova, i la cinci județe ot peste Olt, pe dumné-lui cinstitul și credinciosul boerul Domniei Mele biv Vel spătarul Nicolae Suțul, fiind cercat în slujbele Domniei Mele, căruia i-am dat pe larg domnescile nóstre învățături și cuviincioasele porunci, după care și suntem nădăjduiți pentru ocărnuirea trebilor din partea locului, că prin silința și sîrguința dumné-lui, se va urma întru tóte întocmai după voința și bun cugetul Domniei Mele, care asemenea privesce și asupra dumné-vóstră i a obștiei celor credincioși locuitori. Drept aceea ve poruncim Domnia Mea ca sa-l cunoșteți pe dumné-lui mai sus numitul boer de caimacam, dându-i cădută cinste și ascultare, ca unu epitrop al Domniei Mele și sîrguindu-vé împreună cu dumné-lui de a se păzi buna orînduială la căutarea trebilor judecăței ale Divanului nostru de acolo, ca prin silința dumné-lui și a dumné-vóstră divaniților, cu unirea cea cuviincioasă să se urmeze dreptatea norodului întru tóte, cu durere către locuitorii cei napăstuiți și fără de întărziere, ca să nu se zăbovesca, cheltuiindu-se și perdându-se vremea mucei lor, păzindu-se și ponturile Domniei Mele, care s'aũ trimes de s'aũ cetit aci în Divan, fără de strămutare, i saam receli gpd. 1817 Septembre 19.

Cod. LXXV fila 184.

k) Abia 15 luni împlinesce acest nou caimacam și la 18 August 1818 este înlocuit prin Lucache Arghiropulo, «ca un boer practicos și vechi în slujbele altor frați Domni, petrecând cu bun ipolipsis, cercat și de însuși Caragea în Domnia Sa (1).

Cinci cărți legate la cinci județe de peste Olt, de vestirea căimăcămiei dumné-lui biv Vel Spătarului Nicolae Suțul.

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud . . . sănătate. Vă facem Domnia Mea în scire, că am orînduit Domnia Mea caimacam la Craiova i la cele cinci județe ot peste Olt pe dumné-lui cinstit și credincios boerul Domniei Mele biv Vel Spătarul Nicolae Suțul căruia i-am dat pe larg domnescile nóstre învățături și cuviincioșele porunci după care și suntem nădăjduiți pentru otcârmuirea trebilor din partea locului, că prin silința și sirguința dumné-lui se va urmă întru tóte întocmai după voința și bun cugetul Domniei Mele, ca și dreptatea locuitorilor să se păzescă întru tóte și poruncile Domniei Mele să le împlinescă. Drept aceea vă poruncim Domnia Mea, ca să-l sciți și să-l cunósceți pe dumné-lui mai sus numitul boer de caimacam și epitrop al nostru, dându-i cuviincioșă ascultare și supunere, spre săvîrșirea trebilor și poruncilor Domniei, care prin dumné-lui se vor da dumné-vóstră. — 1817 Septembrie 19.

Cod. LXXV, fila 184.

(1) *Carte de Căimăcămia dumné-lui biv Vel Postelnicul Lucache Arghiropolu.*

Ciustiților și credincioși boerilor Domniei Mele dumné-vóstră divaniților și tuturor boerilor de la Craiova, sănătate. Vă facem dumné-vóstră în scire, că am orînduit Domnia Mea caimacam acî la Craiova i la cinci județe ot peste Olt pe dumné-lui cinstitul și credincios boerul Domniei Mele biv Vel Postelnicul Lucache Arghiropolu, ca un boer practicos și vechi în slujbele altor frați domni petrecând cu bun ipolipsis, cercat și de însine Domnia Mea, căruia i-am dat pe larg domnescile nóstre învățături și cuviincioșele porunci, după care și suntem nădăjduiți pentru otcârmuirea trebilor din partea locului, că prin silința și sirguința dumné-lui, se va urmă întru tóte întocmai după voința și bun cugetul Domniei Mele, care asemenea privesce și asupra dumné-vóstră i a obștiei celor credincioși locuitori. Drept aceea, poruncim Domnia Mea ca să-l cunósceți pe mai sus numitul boer de caimacam, dându-i căduta cinste și ascultare ca unui epitrop al Domniei Mele, sirguindu-vă împreună cu dumné-lui de a se păzi buna orînduială la căutarea trebilor judecăței ale Divanului nostru de acolo ca prin silința dumné-lui și a dumné-vóstră divaniților, cu unirea cea cuviincioșă, să se urmeze dreptatea norodului întru tóte, cu durere către locuitorii cei năpăstuiți și fără de întârziere, ca să nu se zăbo-

Avem de notat, că sub Caragea caimacamii Craiovei au perceput din nou un havaet important, ȕis: *al undiȕei*. Tot individele care cu undiȕe prindeă pesce la ȕermiȕ Dunărei, din Otarul Rușavei la Calafat, era dator să plătească o dare de un galben pe an. (1)

vésca cheltuindu-se și pierdându-și vremea munciȕ lor, păzindu-se și ponturile Domniei Mele, cari s'au trimes de s'au cetit aici în Divan fără de strămutare, i saam receh gpd. 1818 August 18.

(Cod. LXXV, fila 220.)

Cinci cãrȕi legate la cinci judeȕe ot peste Olt de vestirea cãimãcãmiei dumné-luȕ biv Vel Postelnic Lucache Arghiro-pulo.

Iã Ioan Gheorghe Caragea Voevod, Dumné-vóstrã ispravnicilor ot sud . . . sănãtate. Vã facem Domnia Mea în scire, cã am orînduit Domnia Mea caimacam la Craiova, i la cele cinci judeȕe ot peste Olt, pe dumné-luȕ cinstit și credincios boerul Domniei Mele biv Vel Postelnicul Lucache Arghiro-pulo, ca un boer practicos și vechiũ în slujbele altor fraȕi domni, petrecând cu bun ipolipsis, cercat și de însine Domnia Mea, cãruia i-am dat pe larg domnescile nóstre învêțãturi și cuviinciósele porunci, dupã care și suntem nãdãjduiȕi pentru otcãrmuirea trebilor din partea locului, cã prin silinȕa și sírguinȕa dumné-luȕ, se va urmã întru tóte întocmã dupã voinȕa și bun cugetul Domniei Mele, ca și dreptatea locuitorilor sã se pãzescã întru tóte și poruncile Domniei Mele sã se împlinescã. Drept aceea vã poruncim Domnia Mea, ca sã-l sciȕi și sã-l cunósceȕi pe dumné-luȕ mai sus numitul boer de caimacam și epitrop al nostru, dãndu-ȕi cuviinciósa ascultare și supunere, spre sãvîrșirea trebilor și poruncilor Domniei Mele, cari prin dumné-luȕ se vor da dumné-vóstrã.—1818 August 18.

1818 Novembre 20, s'au orînduit vechil de caimacam biv Vel Vistier Grigorie Romanitis.

(Cod. LXXV, fila 220.)

(1) *Iã Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.*

Cu cale fiind anaforaoa acêsta a cinstitei visterii, poruncim dumné-tale cinstit și credincios boerule al Domniei Mele biv Vel Postelnice Nicolae Scanavi, caimacamule al Craiovei și dumné-vóstrã boerilor divaniȕi de acolo, ca întocmã sã faceȕi urmare.—1813 Iunie 17.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet.

l) Schimbări însemnate în Divanul Craiovei nu aflăm în domnia lui Ión Caragea. În 18 Iulie 1816 Domnitorul acordă lui Const. Oteteleşanu «protia de a iscăli și de a ședeà înaintea Clucerului Dincă Oteteleşanu și a Clucerului Ión Gănescu». Acastă protie o acordă în acelaș timp când numesce pe Const. Oteteleşanu ca judecător în Divanul Craiovei (1).

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale intrând în cercetarea jalbei, am cerut mai întâi de la jăluitor acea poruncă, ce țice că au avut înscris de la dumné-lui Logofétul Dudescu, când se află caimacam al Craiovei, ca să strîngă acel havaet al undișilor, și o vėđuiș scrisă din let 1812 Martie 18, iscălită de dumné-lui Logofétul Dudescu și cu pecetea căimăcămiei, prin care orînduesce pe jăluitor ca de la toș locuitorii ce vîneză cu undișă pesce în apa Dunărei pe marginea țerei, din hotarul Rușavei și până la Calafat în dreptul Vidinului, să ieà avatetul căimăcămiei, de tótă undișă câte un galben; după acesta vrënd să mă pliroforisesc și de curgerea pricinei în ce chip s'au întîmplat între jăluitor cu acel Ionișă Burileanu, carele lipsesce peste Olt, și aflându-se aici atăt Constantin Alecu Bengescu carele erà atunci ispravnic aceluș județ, cât și șătraru Calistrat, ce au fost orînduit cercetător pricinei aceștia, am cerut de la amēdoi să-mi dea acastă pliroforie care prin acest alăturat tacir sub iscăliturile amēndurora fac arătare pe larg de tótă curgerea pricinei cum au fost dintru întâiș până în sfirșit; ei fiind-că acastă pricină de aici. nu se pôte precurmă, neaflându-se nici părșile față și pentru ca și adevėrul să se descopere mai cu deslusire, să fie luminată porunca Măriei Tale către dumné-lui caimacamul Craiovei, ca înaintea domniei-sale aducēdu-se tóte părșile față, unde citindu-se mai întâiș acest tacir al sērdarului Bengescu și șătrarului Calistrat, cari au fost față la acea întîmplare, și au sciinșă de tótă curgerea pricinei, de care luând pliroforie să facă dumné-lui cercetare cu tótă scumpėtatea și pliroforisindu-se de dreptul adevėr ori să facă îndreptarea cea cuviincióșă, cu îndestularea jăluitorului la dreptul ce va fi avēnd, sēu neodihnindu-se vre-o parte de acolo, cu alegerea dumné-lui, în scris să-i sorocēscă aici la luminat Divanul Măriei Tale, ca să se dea cea desăvırșită hotărîre de către Înălșimea Ta. — 1813 Iunie 5.

(Cod. 76, pag. 388).

Vel Vistier

(1) *Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.*

Cinstit și credincios boerul al Domniei Mele dumné-ta biv Vel Spătare Costache Suțu caimacame al Craiovei și dumné-vóștră bșerilor

Dăm încă în anexe o serie de acte relative la logofeții II și III ai Divanului Craiovei și la alte servicii: Armaș, polcovnicii diverși. (1)

divaniți de acolo sănătate. Vă facem Domnia Mea în seire că pe Constantin Oteteleşanu (pe care l'am orînduit acum la Divanul nostru de acolo judecător divanit după ce l'am cinstit cu cinul cluceriei cei mari, ca pe unul ce s'aŭ aflat vreme îndelungată în cinul păhărniceii am găsit cu cuvîință de am hărăzit și protia de a iscăli și a ședeă înaintea clucerului Dincă Oteteleşanu și a clucerului Ión Gănescu, ci spre a fi acéastă sciută și dumné-vóstră, iată vă o facem cunoscută, ca să se urmeze și să se păzescă întru acestași chip și fiți sănătoși.-- 1816 Iulie 18.

(Cod. LXXIV, fila 258.)

(1) *Patru cărți la patru logofeți ot Divanul Craiovei.*

Zemle Vlahiscoie. S'a dat acéastă carte a Domniei Mele ce se află slujind la Divanul Craiovei Domniei Mele Logofeți, ca să aibă privilegiul ce a avut și mai înainte, adecă să fie în pace și ertat de tóte dăjdiile și orînduilele verí câte ar eși de la Visterie, și de la cămara domniei Mele peste an în țeră, așijderea și ale lui drepte bucate, să fie în pace și ertate, stupi i rîmători de dijmărit, și vinul ce va face în viile lui de vinăriciú și o pivniță în orașul Craiovei, apréată de fumărit, de căminărit și de tóte dările ce sunt pe alte pivnițe, asemenea să aibă a țineă și un lude scutit, om străin fără de pricină, ca să fie de poslușania casei lui, pentru care poruncim Domnia Mea la toți câți se cuvine să fiți următori de a păzi privilegiul acesta întoemai. I saam receh.—1813, Ianuarie 13.

(Cod. LXXIV, fila 12).

Numele Logofeților ot Craiova.

Petrică Logofet, condicar al Divanului Craiovei.
Ioan Bulgarul, Postelnic.
Ioan Stărcioagă }
Dinul } Logofeți ai Divanului
Iordache }

S'aŭ mai făcut patru Logofeți la Divanul Craiovei, însă
Constantin sin Radu
Niculae Bulgaru
Ion
Stan

Asemenea două cărți ca acestea s'a făcut și pentru doi Logofeți la departamentul de patru și de criminalion ot Craiova, care cu loc deschis s'a trimis la dumné-lui cainacamul a le pune numele acolo.

m) Numirea lui Const. Filipescu ca Ban al Craiovei nu întirde a

Carte de condicari la Craiova.

Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlahiscoe. — Da-t'am cartea Domniei Mele lui Petrică Logofetul pe carele l'am făcut Domnia Mea condicari la Craiova, ca să aibă a țineă condică și a trece într'insa toate poruncile ce se trimit de la Domnia Mea la Divanul Craiovei i cărțile de judecată i anaforalele și orî-ce trebî se caută, atât cari intră cât și cele cari es din Divanul Craiovei, ca să se afle în totă vremea sciut spre a se păzi bună orînduială întru toate și pentru a lui slujbă și ostenelă, ne-am milostivit Domnia Mea asupra-i de l'am miluit cu milele ce se arată mai jos, adecă să fie în pace și ertat de rîndurile dăjdiilor țerii, să scutescă de dijmărit și vinăriciū, drepte bucatele lui, i o pivniță să fie în orașul Craiovei scutită și apărată de fumărit, de vamă și de alte angariū ce sunt pe pivnițe, cum și lude trei să aibă a-și găsi omeni străini fără pricină de dajdie, pe cari să-i aibă pentru poslușania casei lui cu pecetluituri de la Visteria Domniei Mele cu adevărința dumné-lui Caimacanului s'aū a ispravnicilor, că sunt străini cu adevărat, pentru care poruncim Domnia Mea tuturor celor ce li se cuvine să aveți a da bună pace la toate câte se coprinde mai sus, nefăcându-i nimeni nici un fel de supărare. I saam rezech.— 1813, Ianuarie 19.

(*Cod. LXXV, fila 12*).

Carte de condicari la Divanul Craiovei.

Zemle Vlahiscoe. Da-t'am cartea Domniei Mele pe carele l'am făcut Domnia Mea condicari al Divanului Craiovei, ca să aibă a țineă condică și a trece într'insa toate poruncile ce se trimit de la Domnia Mea la Divanul Craiovei, i cărțile de judecată i anaforalele și orî-ce trebî se caută atât cari intră cât și cele cari es în Divanul Craiovei, ca să se afle în totă vremea știute spre a se păzi buna orînduială întru toate și pentru a lui slujbă și ostenelă ne-am milostivit Domnia Mea asupra-i de l'am miluit cu milele ce se arată mai jos, adică să fie în pace și ertat de rîndul dăjdiilor țerei, să scutescă vinăriciū și dijmărit pe drepte bucatele lui i o pivniță să fie în orașul Craiovei, scutită și apărată de fumărit, de căminărit, de vamă și de alte angariū ce sunt pe pivnițe și lude trei să aibă a-și găsi omeni străini fără de pricină de dajdie pe cari să aibă a țineă pentru poslușania casei sale cu pecetluituri de la Visteria Domniei Mele după adevărința dumné-lui Caimacamului s'aū a ispravnicilor că sunt străini cu adevărat. Pentru care poruncim Domnia Mea tuturor celor ce se cuvine să aveți a-i da bună pace la toate cum se coprinde mai sus, nefăcându-i nimeni nici un fel de supărare, i saam rezech gpd.— 1813, August 31.

(*Cod. LXXV, fila 73 verso*).

nasce óre-care neînțelegere. Boerul acesta ține să fie Ban cu óre-cară

Zemle Vlahiscoie. Fiind-că după înscințarea dumné-lui ciustitului și credincios boerul Domniei Mele biv Vel Spătar Nicolae Suțul Caimacamul Craiovei, am orînduit Domnia Mea Logofețel condicar la departamentul de patru ot Craiova, sub III Logofeț al aceluși departament pe Drăghichă Broscarul, în locul lui, Tudorache ce a fost până acum; i am dat dar Domnésca Nóstră carte la mână, ca să aibă privilegiul ce a avut și el dinaintea lui, adică să ție lude unul pentru poslușania casei lui, străin și fără de nici o pricină, pe carele acum să-l aducă din străinătate. Așjderea să scutescă și drepte bucatele lui, stupi i rîmătorii de dijmărit și vinul de vinăriciū, pentru care poruncim Domnia Mea la toți căți se cuvine: nimeni nici un fel de supărare să nu-î facă, i saam recheș gpd.—1818, Iunie 8.

(Cod. LXXV, fila 209).

1818, Iunie 9. Carte domnéscă prin care s'aŭ orînduit condicar la Divanul Craiovei Ioan Pleșoianu, ce a fost între Logofeții Divanului, în locul lui Petre celui ce a fost până acum condicar, făcută după condică care este trecută înapoi.

Altă carte de Logofețel de Divan al Craiovei cu loc deschis, de numele celui orînduit în locul lui Constantin ce a fost până acum.—1818, Iunie 8.

(Cod. LXXV, fila 209).

Carte de III Logofeț ot Divanul Craiovei.

Zemle Vlahiscoie. Fiind-că după alegerea dumné-lui ciustit și credincios boerul Domniei Mele Vel Ban, am făcut Domnia Mea III Logofeț la Divanul Craiovei pe i s'a dat după obiceiū această Domnésca a nóstră carte la mână ca să aibă a căută tréba ce se cuvine cinului acestuia al Logofeției purtând grija și silindu-se a sluji cu dreptate și credință la tóte după cum se va povéțui de către dumné-lui Caimacamul Craiovei i de către dumné-lor boerii divaniți de acolo și slujind bine, păzind datoria ce i se cuvine la tóte, va fi, miluit de către Domnia Me, iar neurmând celor cu cale și cu dreptate și venindu-ne vre-o jalbă de niscare-va nedreptăți seŭ jafuri și asuprele la judecări, cercetându-se și găsindu-se în vină, nu numai va fi lipsit, ci încă se va și pedepsi; pentru care scriem și dumi-tale ciustite și credincios boerule al Domniei Mele biv Vel Bane Gheorghe Arghirovule, caimacamule al Craiovei, să-l scii de III Logofeț dându-î tréba Logofeției asupră-î și povéțuindu-l dumné-ta la tóte cele ce sunt după obiceiū ale slujbei lui de a le urmă după scoposul Domniei Mele, i saam recheș gpd.—1812, Decembre 28.

Asemenea două cărți s'a făcut și la departamentul de patru și la criminalion ot Craiova.

(Cod. LXXV, fila 18).

puteri mai mari decât alți bani. Domnitorul spune că nu admite

Carte de polcovnic ot Cerneți.

Zemle Vlahiscoie. Fiind-că după alegerea dumné-lui cinstit și credincios boerul Domniei Mele Vel Ban, am făcut polcovnic ot Cerneți pe i s'a dat după obiceiă acéstă carte la mână, ca să aibă a face zapt trebile polcovniciei și pe toți slujitorii polcovniciei de la Cerneți cu cari să slujescă spre săvîrșirea și urmarea obicinuitelor trebî ale polcovniciei, silindu-se pentru nizamul orașului și pentru tóte cele ce sunt după obiceiă la datoria și purtarea de grijă a slujbei lui după buna orînduială ce i se va da prin dumné-lui cainacamul Craiovei și prin Ispravnicii județului, pentru care scriem și dumi-tale cinstit și credincios boerul Domniei Mele cainacamule al Craiovei și dumné-vóstră Ispravnicilor ai județului să-l sciți de polcovnic al Cernețului, dându-î slujitori în zaptul séu și povéțuindu-l la trebile ce sunt după obiceiă ale slujbei lui de a le urmă după scoposul Domniei Mele, păzind întru tóte dreptatea și ferindu-se de orîcc lucruri împotriva vouiței Domniei Mele; poruncim Domnia Mea și voné slujitorilor de la acéstă polcovnicie, să cunósceți pe mai sus numitul boerul Domniei Mele de polcovnic, dându-î supunerea și ascultarea cuviinciosă, i saam recheh gpd.—1812, Decembre 28.

(Cod. LXXV, fila 18 v.)

Carte de polcovnic de Craiova.

Zemle Vlahiscoie. Fiind-că după alegerea dumné-lui cinstitului și credincios boerului Dumniei Mele Vel Ban, am făcut Domnia Mea polcovnic pe i s'a dat după obiceiă acéstă domnesca nóstră carte la mână ca să aibă a face zapt trebile polcovniciei și pe toți călărașii Craiovei, cu cari să slujescă spre săvîrșirea și urmare obicinuitelor trebî ale polcovniciei, silindu-se pentru nizamul orașului și pentru tóte cele ce sunt după obiceiă la datoria și purtarea de grijă slujbei lui după buna orînduială și povéțuirea ce i se va da de către dumné-lui Cainacamul Craiovei, pentru care scrim și dumné-vóstră cinstiți și credincioși boerilor Domniei Mele dumi-tale Cainacamule al Craiovei și dumné-vóstră boerilor divaniți de la Divanul nostru ot Craiova, să-l sciți de polcovnic, dându-î călărași în zaptul séu și povéțuindu-l dumné-vóstră la tóte trebile ce sunt după obiceiă ale slujbei, lui de a le urmă după scoposul Domniei Mele, păzind întru tóte dreptatea și ferindu-se de orîcc lucruri împotriva dorinței Domniei Mele. Poruncim Domnia Mea și voné călărașilor de la acéstă polcovnicie, să cunósceți pe mai sus numitul boerul Domniei Mele de polcovnic, dându-î supunerea și ascultarea cea cuviinciosă, i saam receli gpd.—1812 Decembre 28.

(Cod. LXXV. fila 19 v.)

acésta și, încă din Decembrie 1812, se grăbesce a pune pe marele Ban

Carte de Vel armaș la scaunul Craiovei.

Zemle Vlahiscoie. Fiind-că după alegerea dumné-lui cinstitului și credincios boerul Domniei Mele Vel Banul, am făcut Domnia Mea armaș la scaunul Craiovei pe i s'a dat după obiceiū acésta Domnésca Nóstră carte, ca să aibă a face zapt tóte trebile armașiei și pe toți armașii și zapcii câtî sunt la acéstă bréslă cu carî să slujéscă spre săvîrșirea și urmarea obicinuitelor trebî ale armașiei, silindu-se pentru tóte cele ce sunt după obiceiū la datoria slujbei lui, după orînduială și după povéțuirea ce i se va da atât de către dumné-lui Caimacamul Craiovei, cum și de către dumné-lor boerii divaniți; pentru care scriem și dumi-tale Caimacamule al Craiovei, i dumnea-vóstră boerilor ai Divanului nostru de acolo. să-l sciți de Vel Armaș, dându-i zapcii i armași asupră-i spre a-i aveá în zaptul sěu și povéțuindu-l dumné-vóstră la tóte trebile ce sunt după obiceiū ale slujbei lui, spre a le urmá după scoposul Domniei Mele, poruncim Domnia Mea și voué zapciilor i armășáilor câtî sunteți la acéstă bréslă, să cunósceți pe mai sus numitul boerul Domniei Mele de armaș, dându-i supunerea și ascultarea cea cuviinciosă, i saam receh gpd.—1812, Decembre 28.

(Cod. LXXV, fila 19).

Carte de Vel portar ot Craiova.

Zemle Vlahiscoie. Dat'am domnésca nóstră carte pe carele l'am făcut Domnia Mea Vel portar la Craiova, ca să aibă a face zapt trebile portăriei și cu toți portăriei cu carî să slujéscă spre săvîrșirea și urmarea obicinuitelor trebî ale portăriei, după poruncile Domniei Mele și după povéțuirea ce i se va da de către dumné-lui cinstit și credincios boerul Domniei Mele biv Vel Banul Gheorghe Arghiropol, Caimacamul Craiovei și dumné-lor boerii divaniți de acolo, de carî scriem dumi-tale, să-l sciî de Vel Portar dându-i portăriei în zaptul sěu și să-l povéțuescî la tóte trebile portăriei câte sunt obicinuite ca să le urmeze după scoposul Domniei Mele. Poruncim Domnia Mea și voué portărieilor, să dați supunere și ascultare mai sus numitului boer Vel Portar, ca să pótă săvîrși trebile fără de cusur, i saam receh gpd.—1812, Decembre 28.

(Cod. LXXV, fila 19)

Patru cărți la patru Logofeți ce slujesc la Divanul Craiovei.

Zemle Vlahiscoie. Fiind-că se află slujind la Divanul Domniei Mele ot Craiova Logofețel, s'a dat acéstă domnésca nóstră carte, ca să aibă privilegiul ce a avut și mai înainte, adică să fie în pace și ertat de tóte dăjdiile veri câte ar eși de la Visterie și de la

sub mâna Domniei, ba chiar întru cât-va și a Caimacamului, pe care Ion Caragea îl declară *vechil chiar al Domnului* corespondând în toate pricinele direct cu Domnitorul *«fără de mijlocia altuia însuși»*. Ion Caragea deși recunoscând că dregătoria Băniei este căpetenia Olteniei și a Craiovei, totuși rezervă Domniei dreptul de a pronunța în ultima instanță asupra anaforaletor de judecăți încheiate de Divanul Craiovei. (1)

VIII. Administrațiunea în județe continuă a fi după vechea organizare

Cămara Domniei Mele peste an în Țeră, așijderea și ale lui drepte bucate să fie în pace și ertate, stupi și rîmători de dijmărit și vinul cel va face în viile lui de vinărici și o pivniță în orașul Craiovei apărută de fumărit, de căminărit și de toate dăjdiile ce sunt pe alte pivniți; asemenea să aibă a ține și un lude scutit, om străin, fără de pricină, ca să-i fie de poslușanie casei lui; pentru care poruncira Domnia Mea la toți câți se cuvine, să fiți urinători de a se păzi privilegiul acesta întocmai, i saam recheh gpd.—1813, August 31.

(Cod. LXXV, fila 73 v.)

(1) Iacă acest act important, menit a potoli a tot puternicia lui Dincă Filipescu

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoe.

Cinstite și credincios boerile al Domniei Mele, dumné-ta Vel Logofăt de țera de sus, cu toate că dregătoria Băniei este căpetenia tuturor celorlalte dregătorii, atât ot Craiova, cât și de la toate acele județe ot peste Olt, dar iarăși nu este îndoială, ci de toți sciut, că Caimacamul ce se orînduesce la Craiova de către Domnie este vechil chiar al Domnului și precum întru toate celelalte pricini corespondarisesce cu Domnia fără de mijlocirea altui cuivași, și iarăși de la Domnie tot fără de mijlocirea altuia se dau cuviincioșele porunci și povățuirii, asemenea urmază și se cuvine, ca și pricinile de judecăți ce se caută la Divanul ot Craiova de către dumné-lui caimacamul dimpreună cu dumné-lor boerii divaniți de acolo, să se cerceteze iarăși de către Domnie, ca ori să le anerisescă, séu să întărescă, fără de a mai da în cercetarea altei judecăți de aici. Drept aceea poruncim dumné-tale, ca de acum înainte ori-câte pricini de judecăți vor veni aici teorisite și cercetate de dumné-lui Caimacamul Craiovei, dimpreună cu dumné-lor boerii Divanului nostru de acolo, și una din prigonițorele părți va avé apelație împotrivă, acea apelație a părții ce neodihnite să se buiurdisescă a se înfățișa drept la Divanul Domniei Mele, cu anaforaia Divanului ot Craiova care acestă poruncă a Domniei Mele să o faci dumné-ta cunoscută atât calemgiilor cât și zapciilor domnescului nostru Divan, ca să fie întocmai următori. Tolco pisah. 1812 Decembre.

(Cod. LXXIV fila 6.)

a lui Alex. Ipsilant; al 3-lea ispravnic, înființat sub muscali, nu dămnește. Dam în note un hrisov prin care se stabilește reședința județului Vlașca la moșia Michăilescu, în primele zile din Septembrie 1817. Cu întorcerea la Turci a Giurginului și Brăilei, prin pacea de la 1812, acele teritorii încetăza de a fi administrate de statul român.

Câmpu-lung și Ocnele-Mari continua și ele a fi administrate de județ și pîrgari, sub controlul Epistatului guvernului central. (1 Câmpulungului se reînnoiesc hrisovul de privilegii *ab antiquo*.)

(1) *Carte de județie la orașul Câmpulung sud Muscel.*

Zemle Vlahiscoie Dat'am Domnia Mea acéstă domnésca noastră carte pre carele după cererea și după alegerea orășenilor ce au facut de la Câmpu-lung, sud Muscel, în scris, sub iscăliturile lor, pecetluită și cu pecetea orașului, și prin scirea dumné-lui Vel Postelnicului, P'am făcut județ orașului Câmpului-lung, ca sa aibă a fi judecător și purtător de grija la toate trebile orașului care se va porunci de catre Domnia Mea și care se va scrie de dumné-lui Vel Postelnic, să le savîrșescă la vreme, fără de censur, cum și ale orășenilor pricin și judecări să le cante după obicei și după coprindere domnescului nostru hrisov, care au orășenii, și fiind-că pentru ajutor și pentru buna paza a orînduei orașului este orînduit de catre Domnia Mea și deosebit epistat, sa aibă numitul județ la toate trebile orașului și la pricinele judecăților și la cisle și la orî-ce alte pricin a se mui întru toate poveșturilor epistatului și în mânele Județului poruncim să se păstreze și domnescul nostru hrisov de obiceiurile și privileghiurile lor, atât cel nou, cât și toate cele vechi hrisove, aședate sub pecetea Epistatului județului și a trei patru din fruntașii mahalalelor, cât și pecetea orașului asemenea să se ție de județ, care pecete fiind-că este, cum dîcem, a orașului, ce se metahirisescă la pricin și tréba obștei orașului, pentru aceea poruncim, ca să nu aibă voie județul de sineși numai a o metahirisî, ci la trebile și pricinele obștei orașului, când va fi trebuința, atuncea cu scirea epistatului și a pîrgarilor și câte un fruntaș din toate mahalalele orașului față, fiind cu toții strînși, să se pecetluiescă cartea cu scrisoarea aceea în vederea lor. Decî să se ferescă orînduital județ de jafuri și nedreptați, atât el cât și orășanii, cari vor căntă a face niscare-va încercături în cisle și în orînduei să nu se cunteze a îngaduî, ci la toate cislele să se facă dréptă cumpénire la toți după puterea și starea fieș cărnîia; pentru care poruncim Domnia Mea și vomé tuturor pîrgarilor și orășenilor de obște, să știți și să cumósceți pe numitul județ a orașului orînduit de Domnia Mea, i saam recheș gpd. — 1814 Martie 1.

(Cod. LXXV, fila 820),

Prin hrisovul din 23 Iunie, 1814 se păstrează neatinse vechile drep-

Carte de Epistasie ot oraşul Câmpu-lung.

Dat'am domnésca noastră carte . . . pre carele 'l-am făcut Domnia Mea Epistat la oraşul Câmpu-lung, prin alegerea dumné-lui Vel Postelnicului, ca împreună cu judeţul oraşului i cu pârgarii să păzescă orînduiala oraşului după vechiul obicei, precum prin chrisovul Domniei Mele ce am dat se coprinde, să păzescă să petrecă orăşeni şi toţi locuitorii ferii de orî-ce nedreptate şi jafuri precum şi pricinile ce vor avé orăşanii, care nu le va puté îndreptă judeţul cu pârgarii, să le îndrepteze mai sus numitul boer Epistat şi aşă luând de la cel din înainte Epistat poruncile i ponturile, întocmiri şi orînduelile, să îngrijască de a le urmă şi a le păzi întocmai, să se ferescă atât pe sine cât şi pe alii să nu-i îngăduiască a face jafuri şi mâncătorii, că însuşi va avé a da sémă şi când se va găsi cu cât de puţin în vină, nu numai va fi lipsit din Epistasie, ci se va şi pedepsi. De care poruncim, judeţule i pârgarilor şi tuturor orăşenilor ot câmpu-lung, să cunósceţi pe mai sus numitul boerul Domniei Mele de Epistat al vostru, dându-i supunerea şi ascultarea cea cuviinciosă la cele cu cale, ca să se pótă păzi dreptatea i ponturile şi săvîrşirea poruncilor Domniei Mele fără de cusur i saam receh gpd.—1817 Martie 15.

(Cod. LXXV, fila 179).

(Pecetea gpd.)

Chrisovul orăşanilor de la Câmpu-Lung sud Muscel.

Judeţului cu doi-spre-dece pârgari şi cu toţi orăşanii câţi sunt din oraşul Domniei Mele din Câmpu-Lung ca să fie în pace şi ertaţi de lucrul domnesc şi de vama mănăstirei din oraş, şi de vama pitarilor de la zborul sfântului Ilie Proorocul, veri ce vor vinde séu cine ce va cumpără, aú cal, aú boú, aú pături, aú pesce, aú veri-ce, să nu aibă a luă de la dênşii vama, după cum aú avut obicei de n'aú dat vama acest oraş nici odinióră, şi să nu aibă nimeni voie a cumpără loc de casă în oraş nici boer mare, nici slugă domnescă, nici slugă boerescă, séu să cêră loc de la Domnia Mea în oraş, séu vad de móră, séu delniţă în câmp, séu niscare-vaşi moşii, séu vii, séu veri ce de ale acestor orăşanii, ci numai orăşanii să fie volnici a cumpără unii de la alţii, şi de vor fi şi datorii niscare-va orăşanii, aú pe la boeri aú pe la alii ómenii de tãră şi li se va întimplă acelor orăşanii mórte şi nu vor aveá cu ce plăti, să nu fie volnici acei datornici să vîndă la altă parte, orî-ce ar rămâneá după mórtea acelor orăşanii, ci numai iar la orăşanii să aibă a vinde; aşijderea şi pentru rîndul judecăţilor oraşului numai judeţul cu pârgarii să aibă a judecă pe orăşanii, iar ispravnicul judeţului séu alt cine-vaşi să nu aibă voie a se amesteca în judecăţile lor şi să fie în pace şi ertaţi de fumărit, veri carele din

turii și privilegiile ale orașenilor din Câmpulung, privilegiile altă dată

orașanii ar merge cu carele lor să încarce pește de la baltă, să nu dea fumărit, fără numai să aibă a da la sf. mănăstire din Câmpul-Lung de la un car de pește oca 5, după cum le-au fost obiceiul și mai înainte vreme. Așijderea și pentru erbărit încă să fie orașanii în pace și nesuperați pentru vitele ce vor tăia la scaunele de carne din Câmpul-Lung, și pentru vitele ce vor tăia la scaunele de carne, care fac tîmna prin Deal la vii și pentru alte vite ce vor strînge pentru hrana lor, nici de cum erbărit să nu dea, precum n'au mai dat nici odinioară. Carii din orașeni se vor hrăni cu meșteșugul cismăriei, să nu dea ciohodărit, și pentru gostinărit încă să aibă a scuti orașanii, rîmători una mie pe an; vrînd să-i ducă să-i vîndă la Brașov să nu dea gostinărit pe această sumă de rîmători, ce scrie mai sus, și ori-carii din orașanii se va hrăni cu neguțătorie, vîndînd mătase și alte mărunțișuri pe la tîrguri nici de cum să nu aibă supărare de cotărit după cum nici alte dați n'au mai dat. Așijderea să nu fie nimeni volnic să aducă vin să vîndă în oraș, nici din boeri, nici slugi domnesci, nici boeresci, nici țărani sîu măcar ver-ce fel de om ar fi, fără numai înșiși orașanii să vîndă vin într'acest oraș, iar alt nimeni, și nici din țărani să nu fie volnici a încarcă ver-ce povară din oraș pînă se vor încarcă întăiu orașanii, atît pentru tîtă vremea, cît și la zborul sfîntului Ilie Proorocul. Așijderea și pentru rîndul dijmăritului și al oeritului, ver-care boer ar merge cu aceste slujbe la acest județ al Muscelului, să aibă a le da orașanii pentru cheltuiala lor numai un prânz de bucate, și care din orașanii ar aveă să plătescă oerit sîu dijmărit, să dea de nume numai po bani 30, iar alt nimic mai mult supărare să nu le facă, după cum au avut obiceiul și mai dinainte vreme și să aibă volnicie orașanii din Câmpul-Lung să nu îngăduiască pe nimeni din cei streini a se hrăni în oraș, cu nici un fel de neguțătorie, ci numai orașanii să se hrănescă într'acel tîrg. Așijderea și pentru orașanii cari au vii în délul Piteștilor pe moșia Radului-Vodă și pe moșia mănăstirei Nucetului în délul Ciocănescilor, să nu aibă voie egumenii nici odinioară a le face alte obiceiuri nouă, fără numai să aibă a plăti orașanii vinăriciul domnesc din dece vedre o vadră și otaștina pămîntului după obiceiul, și după ce va scote vinăriciul domnesc afară, apoi să le ia otaștina, și pentru pîrpăr să aibă a da de cramă po bani 12, iar pentru putinele cu struguri ce vor face pentru trêba caselor lor să nu-i supere, nici alte decineli din liveștile de pomi ce vor aveă pe la viile lor să nu le ia și să nu aibă voie slugile sîu țiganii acestor mănăstiri să măsore vinul ce vor luă din vinăriciul și de otaștină cu mâna lor, fără numai acela cu bucatele să aibă ași măsura vinul ce vor fi să dea cu mâna lor și cu vadră dréptă de decinială, și să aibă volnicie orașanii să-și vîndă vinurile în dél pe la crămile lor, precum au avut obiceiul și mai înainte; și iar să aibă orașanii din Câmpul-Lung a stăpâni nisce munți, ce sunt ai orașului, după cum 'i-au stăpănit și pînă acum. Așijderea și pentru ver-carii din boierii Domniei Mele vor merge să fie ispravnicii acolo la acel

motivate pe amintirea că acel oraș fusese când-va capitala țării. Am văzut că în mai toate hrisóvele de această natură, din secolul al XVIII, se amintesc de descălecătórea a doua a țerei muntenesci la Câmpulung de Negru Vodă. In hrisóvele mai noue se omite această amintire.

judet al Muscelului, să nu aibă voe a supără pe orășani pentru fîn séu pentru lemue, séu pentru cal de olac, séu pentru alte clăci, pentru că fiind acest oraș la loc de munte și cu anevoie a se hrăni, nefiind loc de arătură, au fost ertați de toate aceste câte scriu mai sus încă mai din nainte vreme, după cum am văzut Domnia Mea, atât alte chrisóve domnesci de mai nainte, cât și chrisovul Domniei Sele fratelui Alexandru Vodă Moruz cu lét 1794, Mart 20, întărit și întru a doua domnie, lét 1799 Octobre 7, pentru aceste mil și obiceiuri ce se arată mai sus; de aceea dar și Domnia Mea m'am milostivit de 'am ertat, ca să fie de acesta în pace și ne supărați, întărind chrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele Iă Ión Gheorghe Caragea Voevod și cu a prea iubiților Domniei Mele fi: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, și cu tot sfatul cinstiților și credincioși boerilor veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Vistier, pan Radu Golesecu Vel Ban, pan Constantin Vlăhuț Vel Postelnic, pan Isaac Ralet Vel Vornic de țera de sus, pan Barbu Văcărescu Vel Vornic din țera de jos, pan Dumitrașco Racovița Vel Vornic al treilea, pan Iordache Slătineanu Vel Vornic al obștirilor, pan Dumitrache Racovița Vel Vornic al patruea, pan Grigorie Bălenu Vel Logofet de țera de sus, pan Constantin Filipescu Vel Logofet de țera de jos, pan Fotache Știrbeiu Vel Logofet za obiceiuri, pan Constantin Suțu Vel Spătar, pan Grigorie Ralea Vel Hatman, pan Alexandru Nenciulescu Vel Vornic de poliție, pan Atanasie Hristopulo Vel Logofet al streinelor pricinii, pan Alexandru Ghica Vel Clucer, pan Alexandru Mavrocordat Vel Căminar, pan Nicolae Suțu Vel Comis, și ispravnic, pan Constantin Filipescu Vel Logofet de țera de jos; și s'au scris chrisovul acesta în anul al doilea dintru întâia domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunului Domniei Mele, Bucuresci, la anii de la nascerea Domnului Dumneđu și Mântuitorului nostru Isus Christos 1814 Iunie 23, de Chirița Logofet de Divan.

(Cond. LXXVII, fila 183 v).

Carte de județenie la orașul vel Ocnă sud Vâlcea.

Milostiiu Bojiu Iă Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle vlahiscoie . . . , . pre carele 'l-au făcut dumné-lui cinstit și credincios boerul Domniei Mele Constantin Filipescu biv Vel Ban, judet la orașul Domniei Mele Vel Ocnă, sud Vâlcea, ca să aibă a fi judet și purtător de grijă la toate trebile orașului câte sunt orînduite la datoria județului, să aibă a judecă și pe toți orășanii de la Ocele Mari de pricinele ce se cuvîn după obiceiuri a le căută județul. Pentru care poruncim Domnia Mea și voue tuturor orășanilor, vedënd cartea Domniei Mele, toți să aveți a-l scîi de județ și a-i da ascultare la cele ce vă va

Condicariile sunt mereu împiegați foarte utili și în județe. (1) Dăm în note instrucțiunile lor. (2) și un act din 31 Mai 1813, relativ la a-

da învățătură. Poruncin Domnia Mea și dumné-vóstră ispravnicilor ai județului să aveți a-l scî de județ păzind orînduiala lui, i saam re-
ceh gpd.—1812 Decembre 26.

(Cod. LXXV, fila 18).

(1) *Condicariile de prin județe și condicariile ce s'au făcut la let 1817 Decembrie 5, în logofeția Logofetului Constantin Bălăceanu.*

Vâlcea. Armașu Constantin Boerescu.	Fără nume arêtat dumné-lui biv Postelnicu condicar.
Gorj. Barbu Polcovnicu.	Sârban Manolescu, vechiû, re- înoit la Fevruar 23 let 1818.
Dolj. Nicolae Oteteleşanu.	Ioniță cel vechiû
Mehedinți. Sătraru Răducanu Sefendache	Raicu Logofêt.
Romanați. Alexandru Palada.	Constantin Varlaam cel vechiû
Argeș. II Portar.	Ilie biv III Logofêt.
Ilfov. Nicolae Bujoreanu.	Ioniță cel vechiû.

(Cod. LXXV fila 267 v.)

Condicariile din let 1816 Ianuar.

Muscel. Ilie biv III Logofêt.
Slam Râmnic. Ioniță Șonțu.
Saac. Gheorghe Logofêt Bilciurescu.
Teleorman. III Logofêt Sandul.
Prahova. II Vistier Barbu.
Olt. Nicolae Logofêt.
Vlașca. Tănase Nanoveanu.
Ialomița.
Dâmbovița. Postelnicelul Chivu.
Buzău. Ioniță Budișteanu.
Buzău Constantin sîn Sêrdarul Nicolae.
Vlașca. Iancu Bădulescu.
(Cod. LXXV, fila 263.)

(2) *Carte de condicărie de județ.*

Zemle Vlahiscoie. Dat'am doinnésca nóstră carte pre carele după alegerea dumné-lui ciustitului și credincios boerul Domniei Mele Vel Logofêt de țera de 'l-am orînduit condicar la sud decî mergênd la numitul județ, să aibă a lua în zaptul sêu, de la acel ce până acum au fost condicar, tóte condicile județului i orî-ce alte scrisorî, sineturî și zapise ale celor ce vor fi avut pricinî de judecări la acel ispravnicat și se vor fi aflând la proin condicar, însă prin fôie anume, sub iscălitura numitului și apoi să aibă a ținé condicile jude-

vaetul ce sunt datorî condicariî a da marilor logofeți. Nu eră d'ajuns

țului și a urmă la tôte întocmai după coprinderea acestor de mai jos arătate ponturi.

1. Tôte poruncile Domniei Mele câte se trimit și se vor trimite către ispravnicî sêu către judecător, pentru chivernisirea locuitorilor, pentru paza și buna orînduială a județului, pentru judecăți i orî-ce pricinî de trebă ale Divanului, cu povățuirî și învățaturî, mai vîrtos cele ce sunt următore în tótă vremea i pentru orî-ce dări i zaherele vor eși pe țeră de la Divan și de la visterie, să aibă a le trece tôte de rînd în condică cu vremea lor, ca și schimbându-se ispravnicîi sêu judecătorul, viind alții să găsească acele porunci în condică, să le energhească și să le păzescă și Logofetul acesta să fie dator la schimbarea boerilor ispravnicî, sêu a judecătorului, a arêta celor ce vin, câte porunci sunt de mai înainte date, iar să nu fie uitată porunca ce se dă și să nu se scie în urmă de cel ce vine în urmă ispravnic, cu pricină că au rămas cărțile de acele porunci la boerîi ispravnicî ce au fost mai înainte.

2. Așijderea și urmarea ce va face ispravnicî după poruncile Domniei Melé, cărțile ce va scrie în județ, de obște prin plăși și acelea tôte să le trecă în condică; să se păzescă în mâna acestui orînduit Logofet și prăvilnicésca condică, întru care este povățuirile pe larg cum să urmeze ispravnicîi și judecătorul la pricinî de judecăți i de cele obicinuite ale moșiilor.

3. La judecățile ce se vor căută de către judecător sêu de către boerîi ispravnicî, să se afle orînduitul Logofet de față, cetind și ascultând, ca să facă practică de pricină întru care să se scrie atât țisele unuia i răspunsurile altuia, cât și hotărîrea ce s'au făcut de la judecată, după aceea să facă anaforaoa sêu carte de judecată, iar de nu se va precurmă pricina și va rămâne a aduce mărturiî sêu alte dovedî, iarăși să aibă a face *practică* și a o trece în condică, ca să fie pururea sciut ce au răspuns fieș-carele din cei ce s'au judecat? ce dovedî au arêtat și la ce au rămas pricina? care la acestea să fie fôrte cu luare aminte ca să înțelégă și să facă zapt cum se cade pricina, cercetarea, și hotărîrea judecății, spre a scrie în condică însuși acelea ce se vorbesc și se hotărêsc la judecată iar nu altele și să adevereze în fieș-care carte sêu anafora, că sunt trecute în condică, după care dându-se celui ce au câștigat dreptatea anafora sêu carte de judecată, să dea și la mâna celui ce n'au rămas odihniit, adeverință iscălită de ispravnicî sêu de judecător, prin care să arate anume sorocul ce s'au pus în fața acelora, ca să vie la Divan de a-și face apelația lor; să dea și cei cu pricina adeverință sub iscăliturile lor întru care să arête țiua ce și-au pus soroc a veni la Divan, iar cei ce au rămas mulțamiți și odihniți de hotărîrea de acolo, pentru aceia să scrie în carte că s'au mulțamit și s'au odihnit.

4. Să aibă datorie orînduitul Logofet, ca pe tótă luna să trimită prin dumné-lor ispravnicî la logofeția Divanului condică de câte judecăți și pricinî s'au căutat de judecător și de ispravnicîi județului, care în

ca bietul condicar să fie *destoinic*, priceput, *practicos*, harnic, mai tre-

ce chip s'aũ hotărît sau la ce aũ rămas, de s'aũ mulțămît s'eũ nu? ca, când vor veni cu apelație vre unul și va cere ca să aducă pe pîrîtul s'eũ aici, să i se c'eră adev'erința sorocului și să se caute în condică pricina, aceluia ca să se vadă la ce aũ rămas.

5. Lângă acesta, fiind-că s'aũ întîmplat și se întîmplă necurmate gâlcevuri și pricini pentru foi de zestre, precum diete, pentru aședemînturi, pentru zalogiri și vînderi de moșii, pentru venituri de moșii și alte lucruri, că s'ar fi făcut prin taină și cu economie, s'eũ că s'aũ vîndut la ómeni străini, cari sunt opriți a cumpără; spre a lipsi dar acestea, să aibă a trece în condica județului tóte foile de zestre, i dietele, i zapisele de orî-ce aședemînturi, i de vînderi de moșii; i de venituri de moșii și de veri-ce, cum și de zalogiri, de vor fi cu orînduială făcute după cercetarea ispravnicilor și să se adevereze de dînsul că sunt trecute în condică, ca la orî-ce judecată să se cr'edă de adev'erat acel sinet, iar fără a se trece în condică să nu aibă statornicie nici un fel de vîndare s'eũ zalogire, nici foile de zestre, nici dietele, care pentru acesta să aibă datorie mai întaiũ a da în scire la tot județul, ca toți să scie a veni la condică să le arate acestea, ca să se trecă tóte în condica județului și să se adevereze de ispravnic și de orînduitul Logofet, ca să fie temeinice și cu credință de adev'erate.

6. Așjderea să se trecă și examenele de cercetările fieș-căruia vinovat și cădut în hoție, ca să se afle trecute și când ar aveã trebuință numitul Logofet de vre-o pov'etuire și înv'etatură, să aibă prin dumné-lor Ispravnicii județului a însciința la dumné-luĩ Vel Logofet și dumné-luĩ să ar'ete Donnieĩ Mele și porunca ce se va primi iarășĩ prin Ispravnicĩ să o trimiti la orînduitul Logofet.

7. Pentru slujba și obos'ela ce va face acest Logofet să aibă a luã léfa ce-i este orînduită, adecă talerĩ 20 pe lună, așjderea să aibă a ținea și trei lude scutiți, ómeni fără de pricină, cărora după cercetarea ce li se va face de către dumné-lor Ispravnicii, de vor fi cu adev'erat fără de pricină, să le dea adev'erințe de numele și chipul lor, spre a li se da și de la Visterie pecetluituri, ca să fie ap'erați, să scut'escă de dijmărit și vinăriciũ drepte bucatele lor.

8. Și deosebit să ieã și havaet de la cărțile de judecată s'eũ anaforale ce se vor face de către Ispravnicii, s'eũ de către Judecãtor, însã la pricină hotărîtă de acolo, pentru scris i trecut în condică de la 40 parale p'ână la talerĩ 2.20 și Ispravnicii s'eũ Judecãtorul să aibă a însemnã în carte acel havaet, ca să nu se îndr'ăsn'escă a luã mai mult; de la rãvașele ce se fac de soróce de către Ispravnicii, să ieã de la 3 parale p'ână la 6 parale i de zalogiri, vii, țigani sau alte aședemînturi, cum și de la vîndarea de venituri de moșii să ieã pentru scris în condică de moșie mare, talerĩ 5, iar de moșie mică, talerĩ 2,20 și de țigani de un suflet 10 parale.

9. La tóte aceste trebĩ câte mai sus s'aũ ar'etat, dumné-vóstră Ispravnicilor pe alți Logofeți s'eũ ómeni de ai dumné-vóstră să nu amestecați, ci tóte să se caute de către dumné-vóstră și de judecãtor numai

buea să aibă de unde să plătească *havaetul* marilor Logofeți. Apoi ce să l pôtă plăti, de sigur că la rîndul lor, condicarii «*sfântuiaii*» cât mai mult pe bieții «împricinați» (1).

prinr'acest orînduit Logofet ca să nu ajungă tréba la vre-un catahrisis. Către acésta să aibă a se ferî orînduitul acesta Logofet a nu face niscare-va jafuri celor ce vor aveà pricinî de judecâți, séu a cere rușfeturî și mită, că pentru aceea li s'au orînduit léfă și ómeni scutiți, nici să zăbovescă cu scrisul cărței séu trecutul în condică pe locuitorii ce vor aveà pricinî de judecâți, ci cu grabă să le săvârșască tréba fieș-căruia și să le dea drunul, ca să nu li se pricinuiască periciume, cheltuială și perdere de vreme, pentru că de se va face vre-un cusur la vre-una din câte s'a đis mai sus, nu numai va fi lipsit și altă dată nu se va mai învrednici la acéastă slujbă, ci se va și pedepsi.

10. Poruncim Domnia Mea și dumné-vóstră boerilor Ispravnicii i Judecătorule al județului, vedënd acéastă carte a Domniei Mele, să sciți și să cunoșteți pe mai sus numitul de condicar și Logofet al județului și să-l metahirisiți în tóte trebile acestea, dându-i asupra-i tóte condicile județului, i saam recheł gpd.—1813, Ianuarie 1.

(Cod. LXXV, fila 51).

(1) Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscore.

După anaforaoa dumné-lui Vel Logofetului de țera de jos, porun, cim dumné-vóstră Ispravnicilor ai județului, să faceți urmare întocmai iar neodihniindu-se de acolo vre-o parte, cu însciințarea dumné-vóstră în scris să-i sorociți la Divanul Domniei Mele.—1813, Iunie 18.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet.

Prea Înălțate Dómnne,

După luminată porunca Măriei Tale ce mi se dá la acéastă jalbă a lui III Logofet Ilie condicarul din sud Muscel, următor fiind, am luat séma arătărei ce face, că în anul cu lét 1812, când s'a aflat vechil Logofetiei mari de țera de jos, dumné-lui Căminarul Alexandru Ghica, orînduindu-se jăluitarul condicar la numitul județ și în urmă tot atunci peste trei luni făcëndu-se dumné-lui Căminarul Iordache Golescu vechil Logofetiei mari, pentru că n'a vrut a se desface între dumné-lor despre rîndul havaeturilor condicăriilor, i s'a cerut numitului al doilea havaet, după care nedându-i mâna a mai da și alți bani, s'au scris de la Logofetia mare către dumné-lor Ispravnicii județului, ca să nu îngăduiască pe Ilie a se amesteca la tréba condicăriei și viind aci spre a-și cere dreptul séu, tréba condicăriei s'a căutat de un Gheorghe Logofetelul ot Câmpu-Lung, neorînduit fiind de stăpânire, iar mai în urmă arătându-și dreptățile lui către dumné-lui căminarul Iordache Golescu vechilul Logofetiei mari de atunci, i-a dat carte către dumné-lor Ispravnicii de a-l cumósce tot pe numitul de Condicar, care carte o vedquíu și eú, cu lét. 1812, Dechembre 5, coprinđetőre chiar așa: fiind-că

IX. Numeroase sunt abuzurile impiegaților în genere și ale celor din județe și plăși mai cu sémă. În anexele la acest capitol aducem amintire de câte-vă din ele.

Cercetări rînduite de Domnitor sunt destule. Dar ce rezultate aveaū acele cercetări? Mai adesea nici unele, ba pōte pedepsirea grea a jăluitorilor, căci aū calomniat pe un *cinstit* slujbaș!

În mai fie-ce an Ion Caragea a dat circulări către Ispravnicii în genere, ori către anumiți Ispravnicii, ordonându-le să fie ómenii de trébă. (1)

aiciîla acel județ s'a aflat condicar Ilie biv III Logofet și de acum înainte tot numitul are să fie condicar, după care, fiind-că jăluitorul se cunoște de condicar, lui i se cuvine și iratul acestei trebi, mai ales orînduita léfă; dar fiind-că acel Gheorghe Logofetelul a ostenit și nu de sineși s'a amestecat la tréba condicării, după dreptate se cuvine să-și ieă léfa pe tot anul deplin, iar pîritul cel-lalt, folos pe câtă vreme s'a aflat slujind, ci de se va găsi cu cale de către Măria Ta, să fie luminată porunca către dumné-lor Ispravnicii județului, să facă cercetare și pe câte luni vor dovedî că a luat acel Gheorghe Logofetelul léfa condicării să-l apuce a o întórce jăluitorului înapoi, iar hotărîrea cea desevârșită rămâne a se face de către Înălțimea Ta.—1813, Maiū 31.

Iordache Slătineanu Vel Logofet.

(Cod. LXXVI, pag. 489).

(1) *Carti deschise la tōte județele a se da nizam slujbașilor a nu mai jăfui pe locuitori.*

Zemle Vlahiscoie. Dumné-vóstă ispravnicilor ot sud sănătate Măcar că Domnia Mea cea mai întăe datorie a nóstră socotind ocrotirea și repaosul locuitorilor domnescii nóstre țeri de către cei nărăviți jăfnitori și jacăși, nu contenim prin feluri de mijlōce spre a desrédăcină cu totul urmările lor, ca să dăbîndescă locuitorii o desăvîrșită liniștită petrecere și a se bucură folosindu-se însuși ei cu rodirile muncii și strădaniei lor; dar fiind-că dumné-lor cinstiții și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei Mele, pentru odihna și buna petrecere a locuitorilor ne-aū făcut acum rugăciune prin obștesca anafora, ca să pue în lucrare acest de mai jos aréat înlesnitor mijloc spre a se urmă acestăși bun cuget și voință a Domniei Mele, de aceea iată printr'acéstă domnesca nóstră poruncă vē însucițăm, că de acum înainte ca unii ce sunteți otcărmuitori ai județului orînduiți de Domnia Mea, sunteți datorii a da séma pentru ori-ce jaf și năpăstuire se va face locuitorilor de către veri-cine, și într'adins vē poruncim, să fiți napristan cu mare privighere și neadormită îngrijire asupra tuturilor slujbașilor, județului precum sameșii, vătașii de plaiū, polcovnicii, căpitani, dijmarii, oerii, vinăricerii, zapcii de plasă, și cei-l-alți slujbași de pe afară de a se părăsi cu totul și a nu îndrăzni să facă locuitori-

Vătașilor de plaiuri le scrie Vodă, că pentru abusuri o să-î spînzure. Zadarnici formalități! Cu cât eră ore mai onest Domnul, ca să céră slujbașilor săi a fi onești? Vătașii de plaiu erau cu deosebire jăfuitoari ai satelor, cu tôte că li se reînoise nizamul la 1 Ianuarie 1813 (1).

lor cel mai mic jaf séu luare nedréptă peste domnescile năstre ponturi și porunci, și pe ori care din ei îl veți simți cu vre-o urmare împotriva în vre-un fel de chip, să însciințați Domniei Mele, ca să-și ieă căduta pedépsă, bez însă de zapciîi plășilor, pentru care fiind-că înșivé sunteți răspundători, aveți tótă voia când îi veți dovedi într'acest fel de urmări, că după ce veți împlini de la dînșii tôte jafurile celor năpăstuiți, să-și și lipsiți apoi din trébă, și să orînduiți în locul-e pe alții cinstiți și vrednici; iar când vom află că ve purtați cu neîngrijire la acésta să sciți cu hotărîre că veți răspunde chiar din casele dumné-vóstră tótă paguba acelor jefuiți locuitori și veți cădeă și în urgia Domniei Mele, care acéstă poruncă a Domniei Mele, să o faceți cunoscută tuturor mai sus arétaților slujbași, ca să nu le rămăe cuvînt de pricinuire, că doar nu le-au fost sciută, și de primirea și înțelegerea acestei domnescii năstre porunci, să aveți a însciința Domniei Mele, i saam rezech gpd.— 1815 Martie 25.

(Cod. LXXIV, fila 190 v.)

Vel Logofăt

(1) Ponturile vătășiei de plaiu.

În Ioan Gheorge Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.— Sluga Domniei Mele, vătășe de plaiu sud fiind-că mulți sunt în firésca rēutate și pururea le este gândul la tâlhării, ca să se întovărășescă și cu alții din Ardél, iată de acum dintăiū îți poruncim Domnia Mea, ca să puî paznici la drumurile plaiurilor și poteci și să nu îngăduescă ómeni din vale a âmblă prin plaiu, séu a trece înăuntru peste hotar, fără de adeverința dumné-lui Vel Spătarului, că veți fi în primejdie, și prin tôte satele plăesescă să âmblă singur ca să te chezășuescă cu parcălabii a nu se întîmplă vre-un om de la vre-un sat din plaiu, să se adape cu gândul spre tâlhării, cum și pentru cei ce vor veni din lăuntru, ori cu pașusuri séu fără pașusuri, în grabă să însciințezi la dumné-lui Vel Spătarul și pe cei ce vor fi cu pașusuri să-și lași să trecă, iar pe cei fără de pașusuri să-și poprescă acolea și să însciințezi dumné-lui Vel Spătarul și veți avé răspuns în ce chip să urmeză, căci de se va întîmplă a se sfeti hoții de dincolo cu cei de aici, séu de aici dincolo, în plaiu te vom spânzură și pe tiue și pe câțiva din plăeși și potecași. Urmând precum într'acéste ponturi de mai jos se arată:

1. Vătaful de plaiu să aibă a păzi drumurile și potecile plaiului, ca să nu pótă nimeni fără de scirea lui a merge înlăuntru în Transilvania pe drumuri séu pe niscare-vă poteci, nici prin satele plaiului a âmblă fără de scirea lui.

Regulamentul acesta al Vătașilor de plaiu nu diferă mult de cel dat

2. Înăuntru în Ardél să nu lase vătaful pe nimenea să trecă fără de răvaș de la dumné-lui Vel Spătarul, care răvașe să le strîngă și la sfîrșitul fieș-căreia lunî să le trimiță la dumné-lui Vel Spătarul ca cu catastih să le arête la Domnia Mea.

3. Om din Ardél ce va veni aici cu trebuință seú cu nequțătorie și va avé pașușuri de la excelența sa ghenearul, să aibă voie a veni, prin scirea vătafului, povētuindu-se a merge la ispravnicii județului, ca prin scirea dumné-lor să mérgă unde vreà, și vătaful de plaiu în grabă să facă doué însciințări una la dumné-lui Vel Spătarul și alta la ispravnicii județului, iar pe care va găsi trecut peste plaiu fără de pașuș prindêndu-l să-l ție acolea poprit, și numai de cât să însciințeze la dumné-lui Vel Spătarul, ca dumné-lui să arête Domniei Mele, cum și pe cei ce se vor cercă a trece fără de răvaș de drum, de vor fi dintr'acel județ să-l trimiță la dumné-lor ispravnicii județului, iar de va fi din alt județ să-l trimiță prin ispravnicii la dumné-lui Vel Spătarul.

4. Prin tóte satele plăesesci să mergi însuți tu vătașe și aducênd pe părcălabi și pe preoții satului, să le arăți că este strașnică poruncă de la Domnia Mea, cu înfricoșare de mórte, pentru rîndul înțercărei hoților și a tâlharilor, cerêndu-le chezașie, că nimeni din acel sat nu vor eși în hoție și pentru verî-care se va simți hoți, seú gazdă, să răspundă părcălabii și acei chezași, și sătenii când vor merge unde-vași la vre-o trebuință a lor, să aibă datorie a arêta părcălabului și chezașilor, ca prin scirea lor să mérgă, și așa încunjurând tu vătafe tóte satele plaiului o dată pentru acéstă trebă, apoi tu să te aședî la locurile de pază, fără de a lipsi de acolea, iar pentru strinsul banilor dăjdiei să orînduesci plaeși a âmbła prin sate.

5. Nicî un om din satele județului de la vale să nu aibă voie a merge măcar cu tréba lor pe la satele din plaiu, fără de scirea ta, vătașe, iar pe care vei găsi âmbłând prin plaiu fără de scirea ta, să-l trimiți la ispravnicii județului ca să-și ieă căđuta certare.

6. În fie-care doué sêptămâni odată să însciințezi dumné-lui Vel Spătarului de orî-ce se va întîmplă în plaiu, precum și când nu se va întîmplă nimic, iarăși să însciințezi. Așijderea și pentru orî-ce veste vei auđi de aiurea din vecinătate, iarăși să însciințezi după datorie-ți, căci de nu vei păzi aceste porunci, hotărit să scii că vei fi spânzurat.

7. Către acéstă poruncim Domnia Mea, mai sus numitule vătașe, să aibi purtare de grije pentru căți vor veni a se aședă cu locuința în țera Domniei Mele să faci fóie de numele lor, câte familii sunt, care fóie pe fieș-care doué sêptemâni odată să o trimiți cu însciințare la dumné-lui Vel Spătarul ca să arête Domniei Mele.—1812 Decembre 18.

(Cod. LXXV, fila 48.)

Carte de vătășie de plaiu.

Zemle Vlahisocie. Dat'am domnésca nóstre carte slugei Domniei Mele
 pre carele l'am orînduit Domnia Mea vătaf de plaiul . . .

lor încă de sub Alexandru Ipsilante. Este de notat latitudinea jude-

sud . . . ca să aibă volnicie a face trebile vătășiei zapt. Să fie cu privighere și cu luare aminte ziua și noaptea și în totă vremea, ca să păzescă plaiul și potecile cu plăiași și potecași, ómenî vrednicii de slujbă și de bună pază de hoți, de tâlhari, de furt de dobitoce și de cele ce sunt oprite a nu eși din țeră afară, și ori când se va întâmpla hoție seú tâlhărie, aú prin poteci, aú prin drumurile plainrilor, îndată să sară cu plăiașii să-î prindă și băgându-î în butuci, cu bnnă pază să-î trimiță la dumné-lor ispravnicii județului cu tóte pricinele hoțiilor în scris, și dumné-lor să-î trimiță cu bună pază la Domnia Mea că să și ieă căđuta pedépsă; iar pentru cele ce se vor găsi asupra hoților când îi vor prinde, ori cal, arme, seú alt-cevași borfe, câte dintr'acelea vor cunósce păgubașii și le vor dovedî cu bună dovadă înaintea ispravnicilor că sunt drepte ale lor, să și le ieă, iar câteva rămâneă ale hoților, acelea după obiceiú să le ieă vatafu împreună cu plăiașii ce-î vor prinde, pentru ostenéla lor, iar de vor aveă hoții case și alte bucate afară din ceea ce s'aú găsit asupra hoților, pentru acelea să nu aibă a se amestecă vatafu de plaiú, ci ispravnicii să le ieă în zapt, să plătescă păgubașului și pentru cele ce vor rămâneă să însciințeze cu fóie Domniei Mele și Domnia Mea vom hotări. Să păzescă și satele plăesesci ca să nu fugă, seú să trecă peste plaiú, și așa să fie plaiul păzit nu numai de altele ce sunt a se păzi, ci nici om, nici muere fără de răvaș să nu se slobódă, după cum prin deosebite ponturi este poruncit. Când se va întâmpla plăiaș de sub vătășia lui să aibă niscare-vă pricinî de gálcevuri mai mici, și curvii cu plăiași iar din vătășia, lui să-î judece vataful de plaiú și măcar că la unele pricinî ca acestea de vini urmă de luă vatașii glóbă, dar fiind-că aceea s'aú ridicat ca să nu mai fie glóbă, nici să se mai pomenescă ca un lucru fără de cale ce se urnă răú, care nu eră pentru vre-o înfrinare a acelor ce făceă necuviincióse făpte, ci numai o pricină de jaf, am hotărit, ca acei ce vor cădeă în vină dovedii cu bună cercetare să-î certe vataful cu bătaie după mészura vinei, lor ca să se înfrineze; însă să nu se cuteze a face cine-vași pentru vre o pismă sau interes ci să fie vina aceluia în faptă de față și așa să-î certe, însă fiind-că ne-am însaiințat Domnia Mea cum că vatașii plainrilor cu acéstă puțină slobodenie ce aú de a face óreși-care certare spre îndreptarea și înfrinarea celor ce cad în greșeli și în vini mici dintre locuitorii satelor plainrilor, se întind a pedepsi pe ómenî cu bătai strașnice și cu cazne nesuferite, care ei nu sunt volnici și slobodî a le face acestea, iată cu hotărîre poruncim strașnic, ca de acum înainte fórté să se ferescă vataful plaiului de nisce urmări ca acestea, să nu fie volnic vataful de plaiú a certă pe locuitorii satelor plaiului ce vor cădeă în pricinî de vini mici mai mult de cât cu 20 seú 30 bețe, care și acéstă certare să nu se cuteze a o face cumvași fără de vină de faptă dovedită, pentru vre-o pismă seú interes, că aflându-se în urmă apoi se va pedepsi îndoit; iar pricinî de vinováții mari pentru care li se cade pedépsă

cătoréscă ce nizamul lasă Vătafuluî. El este oprit de a aplica pedepse

niei Mele în scris, a face cisle pe sate în plaiu, ci la vremea aceea după ce se trinit șoimii, orî la vremea vînaturilor, vâtaful făcînd fôie de cheltuială cu arătare anume la ce și câte cât s'a cheltuit și printr'acui mână, să se cerceteze de către Ispravnicii județului și pe câtă se va dovedi dréptă vèdută de tôte satele, fără de altă încercătură mai mult, să se adevereze și de către Ispravnicii județului și așa cu poruncă de la Domnia Mea se va face cislă pe sate și aceea cislă, ce cu porunca Domniei Mele va face, să aibă a da vâtaful răvașul lui iscălit la fieș-care sat de câți bani a ajuns și a plătit satul acela cutăreia cheltueli, după care acest răvaș să putem luă séma vâtafuluî la cercetării de jafuri. Poruncim ca vâtaful să nu lase locurile de pază și să lipséscă âmbland după strînsul banilor dajdiei din sat în sat, ci strînsul banilor să-l facă el însă cu plăiași orînduiți de la dînsul, cari aceia să aibă a âmbla prin sate după bani, iar vâtaful să străjuiască locurile de pază. Orînduim Domnia Mea și venitul vâtafuluî, anune: de la toți casnicii câți se află locuitori în plaiu să aibă a luă clacă câte o ți pe an, așijderea să ieă și de la turmele de oi ce vin în țeră, de turmă câte un miel mic dintr'acea primă-veră; așijderea să ieă și câte un caș de stână; să fie și de tôte dăjdiile și angariile apărat. Așijderea orînduim Domnia Mea și poclonul dumné-luî Vel Vorniculuî talerî care acești bani dându-i, de mai mult să nu fie supérat, ca să nu aibă vâtaful în pricina acésta cuvînt a face vre-un jaf; drept aceea poruncim, orînduitule vâtaf, mergînd la nuni-tul plaiu și arătînd porunca Domniei Mele locuitorilor plăiași, să cauți să păzesci tôte acestea de mai sus arătate porunci, în tótă vremea a te ferî de jafuri și de mîncătorii, de încercături mai mult la cislele satelor, de glóbe, de cisle, de cheltueli fără de scirea și porunca Domniei Mele, de cazne, de bătăi fără de vină dovedită și fără de măsură, de la nimeni mai mult să nu te cutezi a luă ceva-și cu nume de venit al têu, peste cele ce-ți orînduim mai sus, séu cu pricină că ai dat havaet mai mult la dumné-luî Vel Vornic și că ai cautat să scoți havaetul din spinarea săracilor, ci încă și pe vâtașii satelor și pe pîrcălabi să nu-i îngăduesci, ca să petrécă locuitorii cu dreptate după cum este vrerea Domniei Mele, pentru că Domnia Mea după acésta avem a face cercări în plaiu peste tótă vremea cu feluri de mijlôce și când te vom găsi cu cât de puțin cu vre-o luare mai mult hotărîre avem a te pedepsi în plaiu cu bătaie acolo la vederea tuturor și apoi cu tîrgul și cu ocna, întorcînd și jafurile acelea îndoit. Poruncim Domnia Mea și voué tuturor locuitorilor acestuî plaiu, să aveți al scî și al cunosce de vâtaf, să-i dați tótă supunerea și ascultarea la trebile plaiuluî și la împlinirea poruncilor Domniei Mele, care se vor da printr'însul, cu silință și cu supunere să le urmați, pentru că cine se va mai mare, aú a le cercetă ispravnicii județului, cari aú voie a judecă și pe vâtaful de plaiu.

Cheltueli orî pentru vînaturi, orî pentru șoimii, orî pentru altă verice, să nu fie volnic vâtaful de sineși fără de scirea și porunca Dom-

corporali mai mari decât 20 până la 30 bețe, care și această pedepsă să nu se cuteze a o face cui-vași fără vină de faptă dovedită pentru vre-o pismă sau interes, că aflându-se în urmă, se va pedepsi îndoit.

Din câte-vă numiri de Ispravnică se poate vedeă că aprôpe în unanimitate nu Greci ci Români trâmite domnitorul la administrațiunea județelor, ceea ce nu va împedica cōtinuarea jafurilor, a abuzurilor și a nelegiuirilor. (1)

arêtă cu nesupunere, împotrivor la trebile plaiului și la împlinirea poruncilor Domniei Mele, să sciți că unul ca acela se va pedepsi, i saam receh gpd.—1813, Ianuarie I.

(Cod. LXXV, fila 49).

Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.

Dumné-ta Vel Vistiere, am vëđut Domnia Mea arêtarea ce ne faci printr'acéstă anafora, ci dar de vreme ce acești bani ai jăluitorului se dovedesc asupra celor doi de mai jos arëtați ce se află Ispravnică, poruncim ca fără de altă prelungire să-i împlinesci negreșit prin zapciū vâtaf de visterie.—1813, Maiu 22.

Vel Logofët.

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale, am cercetat acéstă jalbă a locuitorilor din plaiul Prahova, sud Prahova și din cercetările ce cu scumpătate s'a făcut, s'a dovedit acești taleri 1.215 asupra postelniculu Costache Cozone și Costache Filipescu, ce atuncea se află Ispravnică numitului județ și aducându-se la Visterie, arëtați Ispravnică ca să dea banii jăluitorilor, a dat pricinuire. Ci pentru acei bani spre a se despăgubi locuitorii rămâne a se da hotărîrea Măriei Tale.—1813, Maiu 20.

(Cod. LXXVI, fila 224).

Vel Vistier.

(1) *Isprăvniciele ce s'a făcut, 1814, Iulie 16.*

Slam Râmnic	{ Paharnicul Cerchez, 1814, Iulie 16.
	{ Paharnicul Iordache Sinu, 1814, Iulie 16.
Buzëu	{
Saac	{ Căminarul Mihalache Cornescu, 1814, Iulie 16.
	{ Căminarul Iancu Cocorăscu, 1814, Iulie 16.
Prahova	{ Paharnicul Dumitrache Slătineanu, 1814, Iulie 16.
	{ Comis Mihalache Ghica, 1814, Iulie 16.

Când Ispravnicii nu mai avură alt mijloc de a jăfui pe bieții locuitorii, ei născociră o ciudată dare: *grosăritul*.

Ialomița	{ Paharnicul Matache Niculescu, 1814, Iulie 16.
Ilfov	{ Căminarul Iancu Filipescu, 1814, Iulie 16. { Paharnicul Costache Ralet, 1814, Iulie 16.
Dâmbovița	{ Clucerul Scarlat Mihăilescu în loc. Cost. 1814, Iulie 16.
Muscel	{ Serdarul Pavalache, Iulie 16. { Serdarul Iancu Scordilie, Iulie 16.
Teleorman	{ Stolnicul Grigore Grădișteanu, Iulie 16. { Sărdarul Cantacuzino, Iulie 16.
Vlașca	{ Sărdarul Olănescu, Iulie 16,
Olt	{ Clucerul Scarlat Ruset, Iulie 16 în loc Grădișteanu.
Argeș	{
Gorj	{ Stolnicul Andronache, Iulie 16, în loc Grădișteanu.
Romanați	{ Clucerul Haralambie în locul lui Brăiloiu.

(Cod. LXXVII).

Chrisovul așezărei scaunului ispravniciei Vlașcei la moșia dumné-lui Căminarului Cliriac ot Mihălesci. (Veđi la pag. 494).

Tótă lucrarea pricinelor și trebuințelor ce privesc atât la cele în parte dreptăți ale fieș-căruia din locuitorii unei țeri, cât și la ale otcărmuirei stăpânilor acelei părți de loc, cum că se urmăze și se sėvırșesce în vreme cuviinciosă și cu îndeletnicire, atât mai mult și otcărmuirea și cei ce se otcărmuesc sunt apururea întru fericire, repaos și laudă și oblăduitorii datorie neapėrată avėnd a întocmi ființa acestor bunătăți, se cuvine a nu trece cu vederea oră-câte mijlőce va cunoșce că privesc spre întocmire, ci mai vırtoș prin dregėtorii lor a le pune în lucrare; unii din dregėtorii domnescei nőstre oblăduiri fiind și Ispravnicii județelor, prin cari Domnia se slujase nu numai la ale norodului pricină, ci și la ale Visteriei neconținute trebuințe, cu cât se vor îndeletnici a primi mai adesea domnescile nőstre porunci și povėturi, atât mai mult se caută și se sėvırșesc trebile aceluși județ, cu mai bună cumpănire și orinduială, iar mai ales când și locuința acelor Ispravnici va fi așezată în loc cuviincios al județului, de unde mai cu înlesnire pot să coprinđă cu îngrijirea și privigherea tóte curgėtorele trebii ale județului, precum vedem la ispravnicatul județului

Acest *grosărit* eră o dare de 4—5 taleri de fie-ce om, ca să fie scut de *gros*, de închisóre adică!

Vlăscei, că fiind aşedat mai înainte la Găesci, unde este cu depărtare şi de Bucuresci şi de serhatul Giurgiuului, şilişi aũ fost din neindeletnicirea ce aveã spre căutatul trebilor judeţului, iar mai virtos spre întîmpinarea trebuinţelor numitului serhat, s'aũ mutat de acolo din loc în loc prin plasa Ogrădenilor, ca să fie cu apropiere de Bucuresci, iar în cele de pe urmă în zilele trecutei rãzmeriţe s'a mutat la Mihălesci unde se află şi acum, căutând şi săvîrşind tóte trebile judeţului şi ale serhatului în vreme cuviinciosă şi cu mai multă indeletnicire şi îndemânare, din pricină căci are fórte multă înlesnire a se corespondarisi şi cu Domnesca noastră Visterie, prin care li se trimite Ispravnicilor domnescile nóstre porunci şi povăţuiri şi cu serhatul unde este şi corespondenţa şi săvîrşirea trebuinţelor mai cu grabnică cerere, precum şi dumné-lui Vel Vistierul, ne-a dat pliroforie prin anafora şi însine Domnia Mea prin cercare am cuoscut acéstă înlesnire; fiind însă că casele unde se află acum locuind Ispravnicii acestui judeţ sunt străine şi stăpânul lor nu îngăduesce a mai fi ispravnicatul într'însele s'a arétat cu jalbă către Domnia Mea dumné-lui biv Vel Căminarul Chiriac Christopolu, cu făgăduială, că cu a sa cheltuială va face casă, se deã ispravnicat pe chiar moşia domniei-sale Michăilescii-de-sus, de care s'a şi apucat după îndemnarea şi chiar a Ispravnicilor şi în scurtă vreme le şi isprăvesce şi le va da spre locuinţa ispravnicatului în tótă vremea, fără de a cere vre-o cătuşi de puţină chirie, făcend'o acéstă numai pentru a Visteriei înlesnire şi pentru ca să-şi aibă şi însuşi óreşi-care siguranţă şi netemere despre făcétorii de rele, când se va întîmplă a şedeã acolo la moşia sa, fiind ispravnicat acolo cum şi un puţin folos la venitul moşiei; fără numai, fiind-că face atâta cheltuială cu zidirea binalei ispravnicatului şi avênd şi pod stătător pe vase acolo peste Argeş, tocmai în dreptul ispravnicatului, pe unde aũ a trece adesea Ispravnicii i slujitorii ispravnicesci călări pentru trebuinţele ispravnicatului i ómenii domnesci pentru trebuinţele ce se trimit în judeţ, fără de a le luã cătuşi de puţin avaet pentru trecétóre, cerũ mai sus numitul boer de a rămâneã acest ispravnicat în veci nestrênutat de acolo de pe moşia domniei-sale, şi al doilea: Ispravnicii să se îngrijescã de a înfrînã pe slujitorii şi alţii ómenii ai ispravnicatului, ca să nu facã nici un fel de stricãciune atât zidirilor i îngrădişului ispravnicatului, cât şi semênăturile i împrejuirile locuitorilor şi altora ce vor fi pe acea moşie şi spre óreşi-care ajutor la dregerea şi meremetul podului de peste Argeş, iar mai virtos spre ferirea sa când se întâmplă de vine apa Argeşului mare şi se revarsã, să i se deã şi cevã ómenii podari; decĩ chibzuind Domnia Mea indeletnicirea şi a Visteriei şi a ispravnicatului ce i se pricinuesce la căutarea tuturor trebilor, aflãndu-se Ispravnicii cu şederea pe mai sus numita moşie Mihăilescii-de-sus şi că lipsesce şi prigonirea dintre Ispravnicii cu stăpânii caselor, precum din jãlbile ce adesea vin către

In 4 Martie 1814, Ion Caragea ordonă, nu încetarea acestui *catahri-*

Domnia Mea de prin orașele altor județe, vedem că se ațîță nemulțămiri și davagealături despre stăpânii caselor, unde se află ispravnicaturile asupra Ispravnicilor, unii din ei nemulțămîndu-se a-și da casele la Ispravnici, alții din ei cerînd a li se plăti chirie, de aceea dar, iată printr'acest domnesc al Nostru chrisov hotărîm și legiuim întăiu ca, ispravnicatul acestui județ al Vlascei aședîndu-se după săvîrșirea zidirei ispravnicatului la acea casă într'adins făcută de mai sus numitul boer biv Vel Căminarul pe moșia sa Mihălescii-de-sus, să fie nestrămutat de acolo în tótă vremea, îngrijind însă și ispravnicii ce vor fi după vremi a meremetisi după cuviință pentru ale lor odihne acele case ale ispravnicatului, ca să nu ajungă din vreme în vreme la dărăpănare; al doilea, pe slujitori și pe toți ómenii ispravnicesci să-i înfrîneze cu strășnicie a nu face cătu-și de puțină supărare locuitorilor de acolo, orî stricându-le împrejmuirile i semănăturile lor, sêu luându-le de la casele lor cel mai puțin lucru fără de plată, iar oricare din ei se va dovedî în vre-o acest fel de împotrivă faptă, de o cam dată să se îndatoreze a plăti tótă acea stricăciune și pagubă, iar dovedindu-se și al doilea întru acest fel de faptă, atunci după ce se va îndatoră unul ca acela la plata pagubei ce va face, apoi să se și pedepsescă spre pilda i înfrînarea și a celor-l-alti; al treilea hărăzim și numitul boer șease podari pentru trebuința podului sêu de peste Argeș, cu scădēmînt de lude trei, cărora să li se dea de la visterie și pecetluiturile Domniei Mele, spre a fi apărați de rîndul dăjdiilor și de orî-ce podveși și angarii; al patrulea, nici numitul să nu ieă vre-un avaet pentru trecătorea podului, nici de la ispravnic, nici de la slujitor, nici de la ómenii domnesci ce va trece pe la acel pod pentru trebuințele județului și ale ispravnicilor, și pentru ca să se păzescă nestrămutat tóte cele de mai sus arătate, am întărit, chrisovul acesta cu însăși pecetea și iscălitura nóstră i cu credința prea iubiților noștri fi martori și dumné-lor cinstiți și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei Mele pan și ispravnic pan Barbu Văcărescu Vel Vistier, care acest chrisov poruncim dumné-tale Vel Vistiere, ca trecîndu-se în condica visteriei, să se trimită apoi copie de pe dînsul și la ispravnicii județului, spre a se face cunoscut și a se trece și în condica ispravnicatului.

(Cod. LXXVII fila 274.)

Milostiiu Bojiuu Iw Ioan Gheorghe Caragea voevod. — După necentenitele jălbî ce au venit la auđul Domniei Mele de la locuitorii județului Săcueni, arătătoare de multe jafuri ce în feluri de chipuri ar fi pătîmind, ne mai putînd suferi Domnia Mea plîngerile lor, nici a-i lăsă năpăstuiți și după neapărata datorie ce avem, apururea cugetând buna petrecere și repaosul domnescii nóstre țeri, de aceea, iată, printr'acéstă domnescă a nóstră carte orînduim pe dumné-lui ciustit și credincios boerul Domniei Mele biv Vel Logofétul Costache Caliarhi, să mērgă la numitul județ și cu deplină voie i putere să aibă a face

sis, ci reducerea dărei la 1 leu de om! «De acum înainte să se facă

scumpă cercetare de ori-ce catahrisis, năpăstuirii și luări nedrepte se vor fi urmat asupra locuitorilor acestui județ în diastima trecută, de la Iunie din anul trecut cu let 1813 și până acum, peste poruncile Domniei Mele și să facă despăgubire fieș-căruia locuitor năpăstuit până la un ban, de la însuși acei năpăstuitori și hrăpitori și spre înlesnirea săvîrșirei acestei domnescii noastre porunci, să aibă voie dumné-lui orînduitul boer a schimbă și din zapcii unde va sococi că este trebuință de schimbare asupra cercetărei, cum și ori-ce alte cuviincioșe mijloce va socoti a metaherisi spre descoperirea adevărului, îndatorim pe toți aceia ce vor fi fost în trebă într'acastă diastimă ca să dea de față și să paradosescă la dumné lui și tóte catastisele de orînduelile ce s'aũ făcut asupra locuitorilor și de împlinirile ce vor fi făcut, pentru care poruncim și dumné-vóstră ispravnicilor ai județului, să dați negreșit dumné-lui orînduitului boer tot felul mână de ajutor, prin ómeni și slujitorii cei trepuincioși, de a nu cercă cea mai puțină discolie, séu împotrivre la săvîrșirea poruncei, căci însciințându-ne Domnia Mea de vre-o împotrivă urmare din parte-vă, nu veți avé cuvînt vrednic de îndreptare. Tolco pisah gpd. — 1814 Iunie 13.

(Cod. LXXIV, fila 128 v.)

Carte legată la ispravnicii ot sud Prahova pentru supărarea ce face polcovnicul la tîrg.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.— Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud Prahova, sănătate. Vameșii de aici din Ploesci, prin jalbă către Domnia Mea aũ făcut mare plângere asupra polcovnicului de tîrg, ce este orînduit acolo în oraș, pentru urmările lui cu care se pòrtă, luând de la locuitorii ce aduc acolo lucruri spre vîndarea vamă mai multă de cât ceea ce este orînduită în ponturi și în catalog de a luà vameșii, și cu acesta nu numai acei locuitori pătînesc, ci și chiar vameșii se păgubesc de dreptul ce li se cuvine a luà; după a căror jalbă mirarea ne-aũ coprins de această nebăgare de sémă ce aveți la datoria vóstră, de vreme ce în ponturile vamei se coprinde ritos, că pe locuitorii ce merg afară pe la tîrguri de prin județe cu lucruri de vîndare, nici polcovnicii județului, nici căpitani, nici zapcii, întru nimic supărare să nu le facă, precum nici beșlii să nu-î supere pe cei ce vin la tîrg, ori călare séu cu carul cu mărfuri de vîndare, iar celor împotrivă următori, să li se facă căđuta pedépsă; după care acest pont, iată vă încredințăm mai întăiũ pe înșivé, că de vor mai veni de acum înainte la auđul Domniei Mele unele urmări ca acestea, să sciți că *dracul vè va luà*, iar p de altă parte vè poruncim, că de vor fi adevérate arătările jăluitorilor vameși, numai decăt ridicând pe acel polcovnic în fiare să-l trimete-ți fără zăbavă aici la Domnia Mea. — 1818 Fevruar 17.

(Cod. LXXIV, fila 28.)

cuviincioasa îndreptare la această mada a *grosăritului* fie măcar pri-

Milostiu Bojiu Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar, Zemle Vlahiscoie fiind-că ne-am pliroforisit Domnia Mea pentru un polcovnic Costache, că aflându-se zapciū în județul Vlăscei, aū făcut multe jafuri și mîncătorii locuitorilor, carele fiind-că acum se află la sud Vâlcea, se dă volnicie să mērgă acolo la sud Vâlcea, de unde prin scirea ispravnicilor județului ridicând pe numitul Costache polcovnicul, să-l ducă la județul Vlăscei, unde făcēndu-i-se cercetare de către ispravnici, defață cu cei năpăstuiți de el pāgubași, să le și împlinescă tōte jafurile ce se vor dovedī asupra lui, și apoi chiar acolo în fața locului să-l certe prin bātae în falangă cu una sută toege în vederea acelor locuitori spre a se face pildă și altora āsemenea lui, i saam rekeh. — 1813 Ianuar 27.

(Cod. LXXIV, fila 19.)

Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie

După arētarea ce ni se face printr'acēstă anafora a judecāței Departamentului străinelor pricinei de urmarea pîritului, volnicim Domnia Mea pe de la zapciul cel orînduit, să mērgă și verī-unde va găsi pe pîritul, prin scirea și marifetul ispravnicilor județului luându-l, să-l aducă aici.—1813 Ianuar 15.

(Cod. LXXIII, pag. 74.)

(Pecetea gpd.)

Prea înălțate Dōmne,

Ioniță Olănescu, vātaful plaiului Argeșului, în judecata Departamentului aflându-se, după luminată porunca Măriei Tale, ce s'aū dat în dosul jālbei sudiților ardeleni, pentru nedreptățile ce le-a făcut în diastima vātășiei sale, s'aū sculat și prin taină s'aū dus de aici dosind de judecată; ci fiind-că face trebuință a se află aici spre a se da izbăvire pricinei de la judecată; se găsesce cu cale, să fie luminată porunca Măriei Tale cu mumbașir, să mērgă acolo unde se va fi aflând pîritul Olănescu și prin ajutorul dumné-lor boerilor ispravnici ai județului ridicându-l, să-l aducă aici, spre a se da hotărîrea asupra pricinei. — 1813 Ianuar 13.

Vel Logofēt, Constantin căminar,

Vasile dvornic.

Carte legată la ispravnicii din sud Saac.

După jalba locuitorilor din tōte satele plaiului despre Buzēū, cari cereaū a se schimbā vātaful ce este acum și a li se orîndui altul ce va fi credincios și cu ipolipsis, cum că Măriei Sale fiindu-i sciut, că vātaful ce se află acum este prinit de tot plaiul, spre a se dovedī

gonirea pentru orî-ce fel de pricină, la gros nu are să se pună fie-ce

dar de este jalba numiților prin scirea sătenilor din toate satele plaiului, orî este numai din partea unora cari vor să se schimbe vătaful și să se orînduiască altul, pentru vre-o pizmă seaŭ interes al lor, să cerceteze dar cu deamăruntul și cu scumpătate pe toate satele acestui plaiŭ și să însciințeze Măriei sale câți sunt la număr cei cari primesc de vătaf pe cel ce se află acum și câți se află la număr cei cari cer alt vătaf, și pe cine anume cer a le fi vătaf?—1813 Ianuar 13.

(Cod. LXXIV, fila 11 v.)

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.

Volnicim Domnia Mea tot pe acelaș mumbașir ce am orînduit la jalba locuitorilor ot plaiul Coziei după osebită anafora a dumné-lui Vel Vornicu de Țera-de-sus, ca luând de aici pe pîritul, după ce va săvîrși cercetarea de la plaiul Loviscei, să mîergă împreună cu jăluitorii cu pîritul și la plaiul Coziei din sud Vâlcea, unde prin scirea dumné-lui Caimacamului Craiovei, să facă scumpă cercetare de toate câte areată jăluitorii printr'acéstă jalbă și prin ajutorul ispravnicilor județului, orî să le facă îndestulare la dreptatea ce vor aveà, seaŭ neodihnindu-se vre-o parte de acolo cu aceeași cercetare în scris și cu însciințarea ispravnicilor să se aducă aici la Divanul Domniei Mele. 1813 Ianuar 4.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei tale ce mi se dă la aceste două jălbî ale locuitorilor ot plaiul Coziei sud Vâlcea, făcênd cercetare arêt Măriei tale, că pîritul Alexandru Olănescu de carele se jăluiesc, lipsesce din vătășie de este aprópe de un an, și două cereri fac locuitorii, una ca să nu se mai rînduiască pîritul vătaf, iar alta ca să se cerceteze la fața locului jafurile ce le-aŭ făcut pîritul Alexandru în vătășia sa, și să li să întórcă înapoi ceea ce le va fi luat rěu, cum și dreptate cer pentru bătăile și casnele ce aŭ pătimit în vătășia sa; decî cât pentru vătaf a nu se rîndui pîritul, după luminată porunca Măriei tale le-am primit cererea, iar pentru ceea ce đic că i-aŭ năpăstuit seaŭ i-aŭ bătut atunci în vremea răzmeriței Rușilor, de va fi luminată porunca măriei tale a se cercetă și acelea se va orîndui cercetător la fața locului, seaŭ cum va fi luminată poruncă. 1813 Ianuar 3.

Radu Golescu Vel Vornic.

(Cod. LXXIII, pag. 55).

Zemle Vlahiscoie. Dumné ta Vel Vistier. vėđênd arêtarea ce ne face printr'acéstă anafora dumné-lui Vel Dvornicu de Țera-de-sus, să se orînduiască mumbașir . . . și cu acéstă poruncă a Domniei

om ce va avea judecată seaă altă pricină, ci numai pentru învinovă-

Mele, mergând la fața locului, să aibă a face cercetare, cu urmare întocmai precum mai jos se coprinde. — 1813 Ianuar 3.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofët.

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei tale de la acéstă jalbă, ce este din partea plaiului Loviscei sud Argeș, făcând cercetare, arët Măriei tale, că jalba lor este pentru Ioniță Olănescu ce le-au fost vătaf, carele acum s'au scos și s'au orinduit altul, însă đic că le au făcut pîritul multe jafuri și luări neobicinuite, cari le areată în jalba acésta, și cer a se orîndui cercetător la fața locului, a le întorçe înapoi ceea ce le va fi luat rău, pentru care de se va găsi cu cale de mǎria ta să se orînduiască un credincios al măriei tale cu carte de blestem să mérgă la fața locului să cerceteze de față cu pîritul și ceea ce va dovedî că au luat mai mult peste ponturile Divanului și peste obiceiū să-! supue a le întorçe înapoi seaă fiind pricină de neodihná la vre-o parte cu cercetarea din fața locului să-î aducă la luminatul Divan, iar pentru zahe-reaua ruséscă, care đic că au plătit câte talerî 52 de lude și orînduesce să o ieă de la Dunăre iar nu de la Pitesci unde le vine mai cu aprópe, să se cerceteze la cinstita Visterie și precum vor fi orînduiți se va da, poruncă de urmare, iar hotărîrea — 1813 Ianuar 2.

Radu Golescu Vel Dvornic.

(Cod. LXXIII, pag. 56.)

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.

După pliroforia ce ni se dá printr'acéstă anafora de către dumné-lui epistatul Visteriei, volnicim Domnia Mea pe copil din casă de Visterie, să mérgă și luând pe Scarlat Zapciul, să-l aducă aici spre a-l înfățișă cel d'întăiū al nostru orînduit înaintea dumné-lui epistatului Visteriei.—1812, Decembre 7.

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Înălțimei Tale ce mi se dá la acéstă jalbă, am adus pe dumné-lui elucerul Glogoveanu ce a fost Ispravnic la acest județ Ilfov, față su jăluitorul și pentru tóte cercetând, cât pentru mǎdeaua finului ce în natură este făcut cu salahori după poruncile ce au fost, din care s'au dat la bună-venirea Măriei Tale la conac cara 47; acest fin nu l'au dat de la ei, ci din finul împărătesc, după cum nu o tăgăduiră, iar finul ce l'a plătit cu banî la extractul vătafului,

țire și datorie când nu are chezaș. Și om necercetat și nejudecat să nu

se găsesce satul Hotar dați taleri 500, iar taleri 80 ce ȋic că au dat mai mult clucerului Glogoveanu ȋi tăgăduiesce că Scarlat Zapciul nu i-a răspuns la zărăfia județului, asemenea și alți taleri 80 ce ȋic că li s'au luat acum pe urmă de numitul Scarlat Zapciul. iarăși nu sunt sciinți de clucerul Glogoveanu: ci să fie porunca Măriei Tale, ca să se aducă acest Zapciu, ca să stea față cu jălmitorii și dovedindu-se asupra lui banii să-i întorcă jătuitorilor înapoi, iar pentru oi 6 ce ȋice că li s'au luat, se vedin poruncă isprăvnicescă la mâna Stoicăi Zapciul, în care satul acesta este pus a da 10 oi pentru conacul turcilor robi de la Afumați; deci încă nu și-a răspuns deplin orîndniala lor, cum și cele-l-alte păsuri sunt sciute Visteriei, că după trebuință li s'a cerut.—1812, Decembre.

Constantin Filipescu.

(Cod. LXXIII, pag. 10).

S'a făcut poruncă pentru Nițu proin vâtaf de plaiu de la Pârscov sud. Buzău: pentru amestecăturile ce face în plaiu, se face surghinim la mănăstirea Sinaia din sud Prahova. 1813, Octombre 16.

(Cod. LXXIV, fila 91).

Prea Înălțate Dămne.

După luminată porunca Măriei Tale ce ni se dă la acéstă jalbă, am trimes om credincios în fața locului de a cercetat arătările jălmitorilor și mi-a adns tacir în scris, că Zapciul plășei anume Constantin Baltag a luat câte taleri 38 în luna lui Maiu de la sciitiți ce se afă într'acel sat, cu cuvint ca să-i diiafendipsescă de podveđi de care, apoi în urmă neșindu-se de făgăduială, i-a luat și cu carele în podvadă, osebit de acésta iarăși numitul Zapciu a luat taleri 50 de la birnicii numitului sat, cu cuvint de care de lună, neavend sătenii a da carul în natură, apoi în urmă apucându-i cu strînsore le-au luat și cară de lună, fară a le mai întorce banii înapoi; într'acestași chip mi-a adns tacir și după poruncă nu lipsim a aréta Măriei Tale. 1812, Noembre 30.

Vel Spătar.

Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie

După pliroforia ce ni se dă printr'acéstă anafora de către dumné-lui Vel Spătarul, poruncim Domnia Mea dumni-tale epistatule al Visteriei, ca fără de altă prelungire să împlinesci negreșit prin vetaf de Visterie de la pâratal Zapciu tóte aceste jafuri ce sunt arătate într'acéstă anafora și să se facă tezlîm în mânilé jălmitorilor păgnubași, ca altă asemenea jalbă să nu ne mai dea. 1812, Decembre 2.

(Pecetea gpd.)

se pună în gros». (1) Ast-feliu «*Grosăvitul*» rămasă în vigore!

Dar ce puteau «cărțile deschise» ori pitacele cerând încetarea abuzurilor! se găsiau une-ori Ispravnici, cari nu numai nu băgau în sémă asemenea ordine, dar încă le și rumpeau cu dispreț.

Așa fu cazul lui Iancu Cocorescu Sêrdarul, Ispravnic de Buzău. El rumpse ordinul lui Vodă dat asupra jâlbei unor mazili din județul administrat de el. Domnitorul trimite anume mumbașir, care să ridice *în fêre* pe Ispravnic și să-l ducă surghiun la mănăstirea Mărginenii, unde în fêre să fie ținut până la alt ordin. (2)

(1) *Cărți legate către Ispravnici pentru calahrisis ce se urmêză de la grosărit.*

Dumné-vôstre Ispravnicilor ot sud sănătate, din multele jâlbi ce au venit la aușul Domniei Mele, din partea a multor locuitori dintr'acest judet, ne-am însciințat Domnia Mea, că încă n'a contenit de asupra lor unele catahrisis și hrăpiri izvodite din vremea trecutei răzmerițe, precum este și grosăritul acestui ispravnicat, carele să ia câte taleri patru și până la cincii de om fără deosebire, și pentru orice fel de pricină, fie măcar madea și de taleri trei, care acéstă urmare hrăpitore cu totul fiind nesuferită la domnescul nostru auș, în vreme ce cugetul și voința Domniei Mele de la începutul domnescei nôstre oblăduiri, am făcut'o de obște cunoscută, că privesce mai întâiu la izbăvirea locuitorilor, de asemenea urmări și rele năravuri, ce se obișnuia în vremea trecută a răsboiului; de aceea iată cu strășnicie vă poruncim Domnia Mea, ca de acum înainte să se facă cuviincioasa îndreptare la acéstă madea a grosăritului și mai mult de un leu să nu se ia de om, fie măcar prigonirea pentru orice fel de pricină, și la gros nu are să se pue fieș-ce om ce va avea judecată seú altă pricină, ci numai pentru învinovățire și pentru datorie, când nu are chezaș și om necercetat și nejudecat să nu se pue în gros, căci de ne va mai veni vre-o jalbă arătătoare de vre-o urmare împotriva acestei domnescei nôstre porunci, să știți că ca nisce împotrivorii veți fi judecați, care acéstă poruncă a Domniei Mele să se trecă și în condica ispravnicatului ca să fie știută și fiți sănătoși.—1814, Martie 4.

(Cod. LXXIV, fila 106 v.)

(2): Fiind-că Iancul Cocorăscu Sêrdarul, ce se află Ispravnic la sud Buzău, au îndrăznit de au rupt porunca Domniei Mele ce s'au fost dat la jalba unor mazili de acolo, rumpând împreună cu acea poruncă a nôstră, după tot cuvîntul drept i se cuvenea mai strașnică pedepsă dar cu milostivire și cu blândețe arătându-ne către el, după măsura pedepsei ce i cuvenea, volnicim pe ca luându-l de aici *în fêre* să-l ducă surghiun la Mărgineni, unde poruncim Cuvioșiei tale egumene de acolo, să-l ții înăuntru în mănăstire în fiară și bună pază

Grațiarea lui Vodă eră alt mijloc prin care cei vinovați rămâneau în slujba în care făcuseră catahrise . Așa fu cazul Clucerului Vlădoianul, care pedepsit mai întâiu ca *jacaș*, peste puțin este grațiat de Vodă, sub pretext că dator este Domnul a pedepsi, dar iarăși datorie are de a fi milostiv și de a iertă. Decî ridică de-asupra-î pedepsa, care consistă mai ales în a nu mai fi primit în funcțiune. (1)

Cunoscem încă un cas, când un impieगत inferior, un al 2-lea armaș din Craiova, fu pedepsit cu degradarea în haine țărănesci și cu baterea prin oraș pentru *catahrisis*. (2)

și fără de al doilea poruncă a Domniei Mele să nu fie slobod nici din fiară, nici din mănăstire a eși, și de primirea lui să dai adevărînță în mâna orînduitului mumbașir subt iscălitura Cuvioșiei tale. 1813 Maiu 10.
(Cod. LXXIV, fila 46.)

(Pecetea gospod.)

(1) *Carte legată către Divanul Craiovei pentru greșala clucerului Vlădoianu ce făcuse și acum s'aũ ertat de acea greșală.*

Iw Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle vlahiscoie.— Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele dumné-ta biv Vel Dvornice Costache Samurcaș, vechiule al Căimăcămiei Craiovei și dumné-vóstră boerilor divaniți de acolo, sănătate. Datorie neapărată a stăpînirii, este de a pedepsi greșalile fleș-căruia, dar iarăși a stăpînirii cei cu milosîrdie închipuire este de a-î ertă pe cei greșiți; drept aceea Domnia Mea milostivindu-ne către Clucerul Vlădoianu pentru sciuta vina și greșala sa, hărăzind domnésca noastră ertăciune, ridicându-î de-asupra-î pedepsa întru care l'am fost osîndit, de a nu mai fi adecă orînduit la nici o trébă de ale țerei, pentru care am poruncit și dumné-lui Vel Logofétului de Țera-de-sus de aũ șters din condica domnescului nostru Divan acea osîndă a numitului Clucer a căruia urmare iată și dumné-vóstră o facem cunoscută. 1816 Ianuar 15.

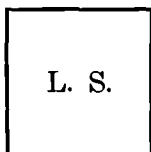
(Cod. LXXIV, fila 23.)

(2) *Doc. 170, Pach. XLVI, Academia Română.*

Милостию Божию. Іw Іван Георгієв Карауц Ковкод господар земле Влахискоіе. Fiind-că ne-am însciințat Domnia Mea că.... Vtore Armaș ot Craiova, în urmă după ce s'a cetit domnescile noastre ponturi în Divanul de acolo, pentru noul nizam ce am dat încă de la trecutul Iulie, spre poprirea și contenirea catahrisului ce urmă în părțile locului, aũ îndrăznit și fără cătuși de puțină sfială și temere de stăpînire, și cu nebăgare de sémă a domnescilor noastre porunci, aũ trimis la sud Gorjiu volnicie fără scirea Căimăcămiei și a Isprăvnicatului, a ridică ómenî; de

IX. Concurență mare fac împiegaților de tótă mâna în jăfuiră, ban-
dele de hoți. Nizamuri pentru prinderea și stârpirea hoților, destule
sunt și de la Ioan Caragea! Actele se pot ceti în anexele la acest
paragraf. (1)

aceea ne măi putënd suferi Domnia Mea aceste obraznice urmări a
unora rei nărăviți ca acesta, și ca să cunóscă atât el cât și alții asemenea
lui, sfârșiturile celor neascultători și nesupuși la poruncile stăpînirei,
și cât sunt datorți să le cinstescă și să le păzescă fără de strămutare,
volnicim pe credincios boerul Domniei Mele biv Vel Sêrdar Răducanul
Dâmboviceanul să mérgă la Craiova, unde poruncim domniei-tale cinstit
credincios boerule al Domniei Mele biv Vel Spătar Nicolache Suțul
Caimacamule al Craiovei și dumné-vóstră boerilor divaniți de acolo,
ca aducënd orînduitul mumbașir în Divan pe acel netrebnic Armaș,
după ce se va ceti în Divan acéstă poruncă a Domniei Mele, să-l *ru-
mâniți întâi*, înbrăcându-l în haine albe rumânesci, și apoi luându-l
de acolo orînduitul mumbașir și scoțendu-l din curtea Căimăcâmiei să-l
dea prin târg batëndu-l ca pre un vinovat, ca să strige arêtându-și
vina pentru care i se face acéstă osîndă, și apoi după săvîrșirea poruncii
să aducă Domniei Mele orînduitul boer mumbașir, răspuns în scris
de la dumné-ta Caimacamule și de la dumné-vóstră boerilor divaniți
de acolo. 1817 Octombrie 8.

Vel Logofet

Biv Vel Căminar.

(1) *Publicații la tóte județele pentru nizamul hoților ce se dá
primăvara.*

Zemle Vlahiscoie. Dumné-vóstră Ispravnicilor ot sud sâna-
tate, i polcovnicilor, i vătașilor de plaiu, i căpitanilor, i zapciilor și
altor slujbași și tuturor locuitorilor de obște; fiind-că acum a sosit vre-
mea primă-verei în care póte a se ivi hoți și făcători de rele din care
pricină pătimesce obștea și toți locuitorii și alții cari ămblá cu trebile
lor și acesta fiind una din cele mari și delicată supărátóre și vătămă-
tóre, nu o putem suferi să o auđim Domnia Mea, pentru că unii din
Ispravnici neavënd îngrijirea ce li se cuvine, nici băgênd în sémă pri-
mejdia ce se întîmplă acelor ticăloși de ómení cari cad în mâna fă-
cătorilor de rele, se ameliesc; de aceea vă poruncim strașnic, ca să
fiți cu mare privighere, și orí unde se vor ivi făcători de rele, numai
decât să porniți îndestule poterí după dînșii, ca vii seau morți să nu

S'au înființat diverse căpitaniî noue în interesul stârpirei, orî a

scape, și când vor veni făcătorii de rele în préjma vre-unui sat, să săriți și voi locuitorilor cu toții împreună cu poterile, să nu scape, și orî-ce se va găsi asupra hoților, să fie ale acelor prințetori, iar aici numai hoții saū capetele lor să le trimiți. Deosebit, poruncim Domnia Mea dumné-vóstră Ispravnicilor, ca pe toți locuitorii din fieș-care sat să-i îndatorăți cu strașnice legături ca nu numai pe locuitorii cari vor fi în vre-un chip de bănuială, să-i aibă pe chezășie, ci și orî-ce om se va vedeà că este cu pricină de bănuială, să nu-l lase slobod, ci să-l arête la zapcii seaū la căpitaniî ce vor fi mai aprópe de sat a se cercetă; și când vor veni făcătorii de rele în préjma satului, să sară cu toții împreună cu poterile și, orî vii seaū morți. să-i prinďă negreșit ca să nu scape și orî-ce se vor găsi asupra hoților, afară de cele ce se vor dovedi ale păgubașilor, să fie ale acelor prințetori, și când locuitorii de prin sate vor fi cu acest fel de privighere, ferindu-se fórté a nu se arête vre-unul din ei în faptă de hoție, seaū a fi gazdă de hoți, atunci urméză a se răspîndi negreșit și a se îpuțină făcătorii de rele, căci tâlharii când nu vor aveà gazdă, nu póte urmà nici tâlhăria, neavênd prin cine să-și agonisescă cele trebuincióse; iar când se va dovedi vre-unul diu locuitorî gazdă de hoți în vre-un fel de lucru, acela să scie negreșit, că va fi socotit și pedepsit întocmai ca un tâlhar, și din casa lui se va împlini tótă paguba celui jăfuit; asemenea și orî câtă iarbă de pușcă și glónțe se va găsi la cei ce vînd să se poprécă și să se pecetluiască și la cine va fi cunoscută trebuința prin buna chezășie și știrea dumné-vóstră să se slobódă după trebuință câte puțin a vinde, precum și la alții cari vor fi avênd de prisos cu nume de trebuință a lor, iarăși acel prisos să se pecetluiască și să se pue la siguranță, iar de la ómenii cu bănuială, să se ieà cu totul și să se deà cu scirea dumné-vóstră în păstrarea celor ce o vinde, ca cu acest mijloc să se zătícnescă înlesnirea făcătorilor de rele, spre a nu puteà cu înlesnire a găsi iarbă de pușcă și glónțe. Publicarisindu-se acésta tuturor ca să fie sciută, fiind-că orî-care se vor dovedi vîndênd saū metahirisind acest fel de lucru, să scie că se va pedepsi întocmai ca un hoț; care acéstă poruncă a Domniei Mele în grabă și îndată să o faceți publică la toți de obște din județ și să o puneți în faptă îngrijind a se urmà și a se păzi cu tótă strașnicia tot-deauna și de primirea poruncei să avem Domnia Mea însciințare, i saam receh gpd. 1816, Martie 16.

(Cod. LXXIV, fila 241).

Milostiū Bojiū. Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.—Fiind-că hoții și făcătorii de rele ce au tâlharit în cele cincî județe ot peste Olt, a făcut multe prăđi și jafuri locuitorilor de tot felul de tréptă, care păgubași jăfuiți necontentit, fac cerere pentru despăgubirea de dreptul lor, și fiind-că hoții fără a aveà gazde, nu pot să tâlhărescă, pentru că prin mijlocul gazdelor se hrăpesc, se tăi-

apărării de hoți a unor județe. Așa fu căpitania de 30 de slujitori

nuesc și se ocrotesc, căci ei le fac scire de toate cele ce se întâmplă și le dă cele trebuincioase ale hranei, cari gazde după dreptate și după pravilă sunt sub învinovățire de o potrivă cu tâlharii și se socotesc împreună lucrători faptelor, de aceea volnicim pe sluga Domniei Mele Logofet de Divan, să mERGă și prin marafetul dumné-lui Caimacamului Craiovei i prin ajutorul dumné-lor Ispravnicilor județului, apucând pe toți cei ce până acum s'au dovedit gazde de hoțcărora facându-le catagrafie de totă periusia ce vor fi având mișca, tóre și nemișcătóre atât prin alte dovedii, cât și prin carte de blestem, în care perusie de va fi niscare-vași lucruri de zestre ale femeilor lor, cu bună dovadă, seaă vor aveà lipsă de zestre, încredințându-le prin jurământ, acele lucruri să se deosibéscă și să se dea pe séma femeii ca unele ce ele nu se învinovățesc a-și perde zestrea pentru relele urmări ale bărbaților lor, iar cea-laltă totă perusie să se vîndă prin mezat și să se plătesca pagubele celor jăfuiți câte se vor puté dovedii, prin încredințare de blestem, că-sunt bune și adevérate și acele gazde de vor scii niscare-vași lucruri de ale păgubașilor la hoți, saă vor fi având acei hoți periusia lor, să dea jalbă și să-și caute cu hoți, precum asemenea să se urmeze și cu cei ce se vor mai dovedii și de acum înainte gazde de hoți, i saam reche gpd.—1816, Iulie 7.

(Cod. LXXIV, fila 256 v.)

Pentru hoți.

S'a scris porunci către Ispravnicii din toate județele și catre Divanul Craiovei pentru hoți, să-î prindă ori vii saă morți, întocmai după poruncile ce s'a trimis și în anul trecut tot pentru hoți, mai prunți-sindu-se și aceste pentru cari s'a dat poruncile Domniei Mele și în anul trecut Ispravnicilor județelor, dar iată și acum cu strășnicie vè poruncim Domnia Mea să fiți cu multă privighere și osârdie la acesta de a se face urmare întocmai, precum mai sus poruncim.—1814, Mai 22.

(Cod. LXXIV, fila 129 v.)

Cărți legate la toate județele pentru nizamul hoților.

Asemenea cărți deschise s'au făcut și către locuitori. Dunné-vóstră Ispravnicilor ot sud sănătate. Fiind-că a venit la auđul Domniei Mele cum că la unele din județe s'a ivit tâlharii și făcători de rele, din care pricină pătimesc locuitorii și alții cari âmbă cu trebile lor și Ispravnicii neavând îngrijirea ce se cuvine, nici băgând în sémă primejdia ce se întâmplă acelor ticăloși de ómeni cari cad în mâna făcătorilor de rele, care acesta fiind una din cele mari și delicate supărări și vătămări, nu o putem suferi Domnia Mea, pentru care am dat Domnia Mea poruncă într'adins și la cinstita spătărie, de s'a trimis poterii, cum și căpitanilor li s'a poruncit că unde se vor ivi făcători de rele, să

ce ordonă să se organizeze, prin decretul său de la 18 August

alerge în grabă să-i prindă orî vii sau morți, dar și dumné-vóstră strașnic vă poruncim ca să fiți cu mare priveghere și orî unde se vor ivi făcători de rele, numai de cât să porniți poteri îndestule după dânșii, ca vii sau morți să nu scape; deosebit vă poruncim ca pe toți locuitorii din fieș-care sat, să-i îndatorați cu strașnică legătură ca nu numai pe locuitorii din sat cari vor fi în vre-uu chip de bănuială să nu-i lase slobođi, ci să-i arate la zapciî sau la căpitanul ce va fi mai aprópe de sat a se cercetă, și când vor veni facători de rele în préjma satului, să sară cu toții împreună cu poterile și orî vii sau morți să-i prindă negreșit ca să nu scape, și orî-ce se vor găsi asupra hoților, afară din cele ce se vor dovedî ale păgubașilor, să fie ale acelor prinđetori, iar aci numai capetele hoților să se trimiță, și când locuitorii de prin sate, vor fi cu acest fel de priveghere, ferindu-se fórte a nu se arată vre-unul din ei, sau a fi gazdă de hoți, atunci urméză negreșit a se răspândi și a se imputină, fiind-că tâlharii când nu vor avea gazde nu-și pot avea nici ființa tâlhăriei, neavênd prin cine a-și agonisi cele trebuinciose, iar când se va dovedî vre-unul din locuitori gazdă de hoți în vre-uu fel de chip, acela să știe negreșit, că va fi socotit și pedepsit întocmai ca un tâlhar și din casa lui se va împlini tótă paguba celui jăfuit și fiți sănătoși.—1813, Maiu 18.

(Cod. LXXIV, fila 46 v.)

Poruncă la sud Vlașca pentru hoții ce s'a ivit.

Milostiú Bojiú. Ió Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.—Fiind-că ne-am însciințat Domnia Mea că în județul Vlașcei s'a ivit o cétă de hoți, tâlhari, cari de față se înconjóră prin județ, prădând și jăfuind pe cine gălesc, volnicim printr'acéstă domnescă a noastră carte pe polcovnic de poteră, ca luând de la Spătărie poterașii cei trebuincioși, numai de cât să mérgă la numitul județ ca să le ieă urma și cu orî-ce fel de mijloc să se siléscă ca să-i prindă, iar când numiții tâlhari vor sta împotrivă cu arme, atunci volnic să fie și orînduitul acesta cu potera a aruncă cu arme într'inșii, ci orî vii sau morți să-i prindă negreșit, pentru care poruncim și dumné-vóstră Ispravnicilor ai județului ca să-i dați orînduitului acestuia tot felul mână de ajutor cu căpitanî și poterași de ai județului ca sa pótă săvîrși porunca acésta a Domniei Mele. Saam receh gpd.—1813, Martie 7.

(Cod. LXXIV, fila 32).

Vel Logofét.

(Pecetea gpd.)

Publicație la tóte județele pentru hoți.

Ió Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.—Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud sănătate. Fiind-că pentru

anul 1816, ca fiind unul din județele de margine, în județul Mehe-

a se poprî mijlocele făcătorilor de rele cu care se pornesc la tâlhărie, cu trebuință este a se da nizam și la vîndarea glonțelor i a ierbeii de pușcă, cum și pentru cei ce nu li se cuvin a purtă arme fără de scirea și porunca dregătorilor părții locului, de aceea strașnic poruncim Domnia Mea, ca să faceți sciută și cunoscută în tot județul dumné-vóstră prin într'adins pristav, atât pe la tîrguri, cât și bătăniile orașurilor, ca oricine va avé iarbă de pușcă seaŭ glonțe, să nu care cum-vași să îndrăz néscă a vinde la fieș-cine om nesciut, fără numai celor ce vor avé lámâni ori teșchereaoa spătarului seaŭ a isprăvnicatului, cum și arme nimenea să nu fie volnic a purtă până nu va da chezașie la isprăvnicat, căci cel împotriva următor se va socoti întocmai ca un tâlhar, iar de primirea și punerea în lucrare a acesteii porunci, să trimiteti Domniei Mele răspuns; către acésta poruncim Domnia Mea, ca să aduceți înaintea dumné-vóstră la isprăvnicat pe preoții i părălabii și fruntașii fieș-căruia sat și pentru câți din locuitorii acelu sat întrebându-se vor dice că sunt bine încredințați cum că nu sunt nărăviți și obicinuiți spre fapte de hoții i tâlhării și nici că se vor abate la acest fel de urmări, să dea chezașie în scris sub iscăliturile lor la isprăvnicat și ei să ieă apoi osebită chezașie de la aceia, că nu se vor abate în fapte rele, iar pentru câți din locuitorii îi vor fi sciind că sunt nărăviți spre fapte hoțesci i tâlhăresci seaŭ vor avé bănuială măcar asupra lor, pe toți aceia numai de cât să-i arate pe nume la dumné-vóstră, după care îndată să orînduiți a li se luă ori-ce fel de arme se vor găsi la dînșii și să le puneți în păstrare la isprăvnicat, cu fôie anume, de la cine ce felurimî de arme ați luat, iar pe de altă parte să însciințați Domniei Mele de numele acelora și felurimea armelor și apoi acei ipopti de vor găsi în urmă chezași vrednici de a siguripsi isprăvnicatul, atunci li se vor slobođi acele arme, i saam receh gpd.—1813 Fevruar 23.

(Cod. LXXIV, fila 29 v.)

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta biv Vel Bane Gheorghe Arghiropole caimacamule al Craiovei și dumné-vóstră boerilor divaniți de acolo, sănătate. Aŭ venit la Domnia Mea însciințarea ce ne-aŭ trimis-o de la 5 ale lunei asestei dumné-lui vechilul de caimacam ce aŭ fost și cu dumné-lor boerii, pentru doué cete de hoți tâlhari ce s'aŭ aflat într'acele cincî județe, însă o cétă a lui Păun hoțul de opt inși și alta a lui Ioniță Hórcă de alți dece ce s'aŭ fost prędați și trimiși fiind de aici de stăpînirea de mai înainte acum aŭ venit înapoi pe la casele lor, dar se sfiesc a ămblă pe față temêndu-se a nu mai pătîmî cevași și cere de la Domnia Mea ca să le tritem hărăzire de ertăciune, ca să se apuce fieș-care cu silință de muncă, făgăduindu-se că nu se vor mai abate la niscaiva fapte necuviinciose; după a căror rugăciune, milostivire făcênd Domnia Mea asupra lor, iată că printr'acéstă domnésca nóstră carte le tritem hărăzirea ertăciunei cu acéstă hotărîre însă că de nu se vor părăsi de fapte hoțesci

dinți (1)... Altă căpitănie se făcu în județ. Vâlcei de 20 de slujitori dintre

i tilhărescu seaŭ de cele mai mici urmări necurviöse și în urmă se vor prinde de Domnia Mea, atunci să scie, că fără de nici o altă milostivire, pedépsa lor va fi cu răpunerea vieței lor, și fiți sănătoși.—1813 Ianuar 10.

Cod. LXXIV, fila 10.)

(1) Zemle Vlahiscoie. Fiind-că județul Mehedinților după ce este județ de margine și are felurimi de vecinătăți apoi este și mare, și are treceri și locuri prea îndemânatic spre a se tăinuși și a se încuibă acolo tot-deauna hoți și făcători de rele, dintr'acărora urmări nu puține prăzi și cazne se pricinuesc locuitorilor și călătorilor drumași, de aceea îngrijind Domnia Mea pentru a tuturor odihnă și liniștită petrecere, iar mai vartos pentru apărarea și ocrotirea locuitorilor și călătorilor drumași despre relele și tâlhărescile urmări ale hoților, iată printr'acéstă Domnescă a Nôstră carte am întocmit acun o nouă căpitănie la mai sus numitul județ, care să fie alcătuită de 30 slujitori poterași din pandurii cei predați, asupra cărora după alegerea dumné-lui Vel Spătaru am orînduit și căpitan pe cu acéstă orînduială însă, că acéstă căpitănie cu ómenii ei, să nu fie supusă la nici un fel de dare cu numire de havaet seaŭ de alt cevași către nimeni nici odinióră, ci să fie cu totul apêrată de orî ce dare, spre a nu găsi căpitanul cu ómenii sêi cătuși de puțină pricinuire de zătienire de datoria slujbei lor, ci tot-deauna să fie cu neadormită privighere și încunjurându-se prin tot județul, orî unde și orî în ce vreme vor simți și vor află că s'aŭ ivit niscare-va hoți și făcători de rele, numai decât să se ia după dênșii și să-i vîneze, și orî vii sêu morți prindându-i, numai decât să-i ducă la ispravnicatul județului ca și ispravnicii să urmeze datoria lor după poruncile ce aŭ, precum nici căpitanu să nu supere pe acești poterași cu nici un fel de cerere de vre-un avaet, ca să se afle tot-deauna nelipsiți din slujbă; iar când orî căpitanul orî vre-o unul din poterașii sêi se vor abate din datoria slujbei lor și vor urma niscare-va fapte împotrivotore și netrebnice, atunci numai decât ispravnicii numitului județ să înschițeze Domniei Mele prin dumné-lui Vel Spătarul, ca nu numai să se lipsescă din slujbă unul ca acela, ci încă să-și ia cuviincioasa pedépsă după măsura vinei lui.

Poruncim dar și dumné-vóstră ispravnicilor ai numitului județ, să cunósceți pe mai sus numitul căpitan de orînduit într'acéstă slujbă, dându-i și tot felul mână de ajutor la cele ce va arêta, după cuviință, spre a fi următoriu întocmai după acéstă poruncă a Domniei Mele și după povățuirile ce i se vor trimite după vremi de către dumné-lui Vel Spătarul, i saam receh gpd.—1816, August 18.

(Cod. LXXV, fila 163 v.)

(Pecetea gpd.)

pandurii ce slujiau la Căimăcămia Craiovei (1); alta la Petroșani, la margine, în Maiu 1813, (2). La Vlașca se menține *Polcovnicia* înființată

(1) *Carte ce s'au făcut pentru de a fi o polcovnicie în județul Vâlcei.*

Zemle Vlahiscoie. Fiind-că după jalba locuitorilor de la județul Vâlcei și după însciunțarea dumné-lui vechilului Căimăcămiei Craiovei i după anafora dumné-lui Vel Spătarului, trebuință fiind a se aședă o polcovnicie la acel județ, ca să fie îndatorată a privegliă nunaî pentru paza județului de hoți și de făcători de rele, iar ispravnicii să nu aibă voie a-l ridica de la acésta trebă și a-l încarcă cu alt-le, căci îndestul sunt cele-lalte căpitaniî ale județului pentru străjuirea satelor, la care urméză a le porunci ispravnicii, careia polcovnicii să i se deă și lude doné-deci slujitori dintre pandurii ai aceluî județ, cari slujesc la ăinăCcămie; deci cu acésta orînduială am făcut Domnia Mea polcovnic de județ pe și deosebit poruncim și dumné-vóstră ispravnicilor ai județului să dați done-deci de slujitori dintre pandurii ce slujesc la Căimăcămie, sa fie statornici ai polcovniciei, cu cari în tótă vremea să fie gata, cu sirguintă pentru străjuirea județului i apărarea locuitorilor și a căletoilor de tilhari, de ómeni reî și de ori-ce alte pricinî împotriva nizamului și a bunnei orîndueli, după povățuirea ce i se va da de dumné-lui Vel Spatar i de la dumné-lui Cainacamuî Craiovei; poruncim Domnia Mea și voné slujitorilor numitei polcovnicii, sa dați supunere și ascultare, căci ori carele se va arêta cu împotrivire, are voie a-l trimite cu însciunțare către dumné-lui Vel Spătarul, ca să-și ieă căduta pedépsă, însă fiind-că polcovnicii sunt orînduiți după cum am dis mai sus pentru paza și străjuirea locuitorilor județului și a călteoilor de a petrece odihniți și fără de grijă de către hoți și făcători de rele și pentru alte trebî de paza nizamului, iar nu pentru a aduce grentate și supărare locuitorilor, poruncim dar, ca nici ómenii luî nici polcovnicul să nu aibă a cere conace și a face cheltueli locuitorilor prin sate, precum nici cai de călarie, că pentru aceea își are polcovnicul léfa iar slujitorii sunt scutiți. Fórte să se feréscă polcovnicul cu ómenii luî a nu prepuie pe cine-vași cu pricină de hoție fără de a fi adevérat, pentru vre-o pizmuă veche séu pentru vre-un interes de dobîndă nedréptă, ca să-î ridice și să-î pórte de colo până colo, precum și la ămbletele lor să se pórte cu bună orînduială printre locuitori și cu cuvinte de omenie, fără de a ocări séu a înjură séu a bate și a căzni, că împotrivă dovedindu-se se va pedepsi cumplit și polcovnicul și slujitorii luî, i saam rechei gpd. 1815, August 20.

(Cod. LXXV, fila 137 v.)

(2) *Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.*

Dumué-ta Vel Vistiére, de trebuință find a se sistisi la acel loc acésta nouă căpitanie, după pliroforia ce ni se dá printr'acésta anafora de

la Pașcani, de Al. Moruzi, din 40 ómenî (1). Asemenea se menține căpi-

către dumné-lui Vel Spătarul, poruncim, că de nu se va putea face cu alt mijloc acești lude de ce spre a fi slujitorî, să se facă cu scăđămênt de lude spre a se întocmi acéstă căpitănie.—1813, Maiü 4.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

Prea Înălțate Dómne,

După acéstă însciințare a capuchelaelei de la Giurgiu, ce ni s'au dat de către Înălțimea Ta, poruncindu-mi-se a face cercetarea cea cu-viincióasă, am scris de atunci boerilor ispravnicî ai județului Teleorman, unde se află acéstă gură a mării deschisă, adică Pietroșani, ca să facă cercetare și după trebuința ce vor socoti că este, să însciințeze câți slujitorî pôte să ajungă la acéstă căpitănie, ce se va aședă acum nouă pentru paza aceștii guri a mării și cu ce mijloc se pot face acei slujitorî? de cari luaiü acum însciințarea dumné-lor boerilor ispravnicî ai numitului județ, cum că după cercetarea ce au, pôte fi îndestui lude de ce slujitorî a se aședă la acéstă nouă căpitănie, și cu alt mijloc puțină nu este a se face acești slujitorî, fără numai cu scăđemênt de lude. Ci după datorie nu lipsiü și eu a face arêtare Înălțimei Tale, ca de se va găsi cu cale a se aședă acéstă căpitănie după trebuința ce este, să se dea luminată poruncă către dumné-lui Vel Vistierul a se pune în lucrare.—1813, Maiü 3.

(Cod. LXXVI, pag. 100).

Vel Spătar.

(1) *Carte de polcovnic de Vlăsia.*

Zemle Vlahiscoie. Fiind-că pentru odihna i buna petrecere a locuitorilor țerei Domniei Mele de către hoți și făcători de rele s'au fost întocmit de Domnia Sa Alexandru vodă Moruz osebită polcovnicie nouă cu 40 de ómenî de slujbă, ca să fie stătătóre și nestrênutată de marginea pădurei la podul la Pașcani în drumul cel mare și să se numescă polcovnicia de la Vlăsia, carele cu slujitorii ce i s'au dat îndestui aședând străji pe la drumuri în 5 locuri adecă la Ferbinți, la Turlóia, la Móra Săracă, la Căldărușani, la Balotesi, să păzescă și să încunjóre nelipsit ziua și nóptea tóte locurile, ca să nu găsescă făcători de rău mijloc a se pripăși și a se încuibă în pădure, ci pricepând și dovedind pe unii ca aceia într'acest fel de urnări, să-i prinđă și în bună pază să se trimiță la dumné-lui Vel Spătarul, și fiind-că acéstă polcovnicie s'au întocmit a fi fără de nici o dare de plocon la spătărie și nici să se strêmuté întru cât-va sluji bine, de aceea dar nici numitul polcovnic să nu se cuteze a luă bani de la slujitorî, nici cu nume de poclonul seü, nici parale de săptămăună ca să nu bage pe vre-unul de rînd, ci toți slujitorii deplin să-i aibă nelipsiți din slujbă, și pentru ostenéla lui i s'au orînduit léfă de câte taleri 20 pe lună, carele de se va dovedi în urnă cu

tănia de la Pasărea (act din 15 Iulie 1813, (1). Se mai sporesce numărul

cât de puțină urmare împotriva, seú cu nesilință și cu nevrednicie la shijbă, nu numai va fi lipsit ci se va și pedepsi strașnic. Drept aceea s'aú dat acéstă carte a Domniei Mele carele după alegerea dumné-lui Vel Spătarului, prin scirea Domniei Mele, s'aú orînduit polcovnic la Vlășia, prin care poruncim atât polcovnicului, cât și ómenilor seú, să fie cu tótă sirguinta spre acestea ce veți orîndui și să întâmpinați tot réul, priveghiând díoa și nóptea cu nepregetare și neador-mire, a nu trece prin ocolul acestei căpitănií om cu bănuială neîntrebat și necercetat, ca să nu scape hoții seú făcătorií de réú neprinși. Către acésta să se ferescă și polcovnicul și ómenii acestei polcovnicii a nu cere conace și a face cheltueli locuitorilor prin sate seú cai de călării, că pentru aceea are polcovnicul léfă iar slujitorii sunt scutiți, ferindu-se iarăși polcovnicul și ómenii seú a nu prepune pe cinevași cu pricină de hoți seú gazdă de hoți făr'de a fi adevérat, pentru vre-o pizmă veche, seú pentru vre un interes de dobândă nedreaptă, ca să-l ridice și să-l pórte de colo până colo, precum și la ămbletele lor să se pórte cu bună orînduială printre locuitori și cu cuvînt de omenie, fără de a ocări orí a înjurá seú bate și a căzni, i saam receh gpd. 1812, Decembre 12.

Cod. LXXV, fila 5. v.)

(1) *Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.*

Pentru evlavia ce avem Domnia Mea către obștea părinților Cernicani, cari sihăstresc la acest sfânt schit Cernica, fiind rugători a purarea pentru sufletésca mântuire a obștiei pravoslavnicilor creștini și pentru ca să-și pótă avea acești sihastrí petrecerea lor acolo în liniste despre făcătorií de rele, prinim cererea și rugăciunea ce Ni fac și poruncim cu hotărîre ca acel om al schitului ce se află căpitan la Pasărea să fie nestrămutat dintr'acea căpitănie și cu totul apérat de avaelul căpităniei, și poruncim dar și dumné-tale Vel Spătare, ca nici o supérare să nu-í faci cu cerere de vre-un avael.—1813, Iulie 15.

Vel Logofét.

(Pecetea gpd.)

Prca Înălțate Dómne,

După luminată porunca Înălțimeí Tale, ce mi se dá la acéstă jalbă am cercetat pricina și m'am pliroforisit, că în adevér acéstă căpitănie ce se numesce Pasărea, din vremea rezvrătirilor trecute, făcënd cerere jăluitorii cu rugăciune către cinstitul Divan s'aú aședat, cunoșcëndu-se a fi de mare trebuință și de atunci s'aú hărăzit schitului Cernicái, cu acéstă alăturată carte a cinstitului Divan, orînduindu-se căpitan omul numitului schit, carele să fie în tótă vremea nestrămutat

slujitorilor la unele căpităni, ca la Tismana cu act. din Aprilie 1813. (1).

Ca mijloc de stărpire a hoților se iaă nisce curioase măsuri: a) se ordonă ca la urmărirea hoților să sară nu numai slujbașii, dar și toți

fără a se supăra de vre-un avaet, precum s'au și urmat până acum, și fac rugăciune cerând a li se întări acest privilegiu de către Înălțimea Ta, pentru care după datorie nu lipsiū a face arătare Înălțimei Tale. 1813 Iunie 29.

(Cod. LXXVI, pag. 583.)

Vel Spătar.

(1) *Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar
zemle Vlahiscoie.*

Dumné-ta Vel Vistiere, am văđut Domnia Mea arătarea ce ne faci printr'acéstă anafora. Ci cât pentru adaosul ce cer ispravnicii de a se face slujitorilor isprăvnicatului din sud Gorj pe lângă acei 70 ce sunt acum, acésta nu este primită Domniei Mele, ci precum dintru-inceput au fost numai lude 70 și cu aceia s'au slujit isprăvnicatul, asemenea se pôte slujī și de acum înainte ținut cu aceeași sună a slujitorilor, iar la căpitănia ot Tismana, fiind-că mai înainte au fost lude 30, precum ne dai pliroforie, și loc de munte i lângă margine fiind sunt în adevăr trebuincioși a se află pe deplin acéstă sumă pentru pază, poruncim să se facă acest adaos la numita căpitănie de alte lude 15, din ómenī fără de pricină, ca să fie de acum înainte acolo iarăși 30 slujitorī.—1813 Aprilie 26.

Vel Logofăt.

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale am teorisit arătarea și cererea ce face printr'acéstă anafora dumné-lui Vel Spătar, și cât pentru 15 slujitorī ce se cere la căpitănia Tismana peste alți 15 ce-ī are cu a se orîndui din ómenī fără de pricină de dajdie, din condicile Visteriei m'am pliroforisit că la acéstă căpitănie și mai din nainte vreme au fost orînduială de lude 30 slujitorī și de la Domnul Hangearlău la let 1797 s'au fost dat la dajdie acei 15 slujitorī și acum sunt lipsă, iar pentru 30 de slujitorī, ce se mai cere peste lude 70 slujitorī, tot din ómenī fără de pricină la isprăvnicatul județului, orînduiala Visteriei au fost și este de lude 70, și cu a se protimisi atât acești 30 la ispravnicat, cât și 15 la căpitănia Tismanei, după trebuința ce arată dumné-lui Vel Spătarul că este, rămâne la hotărîrea Măriei Tale. 1813 Aprilie 24.

(Cod. LXXVI, pag. 43.)

Vel Vistier.

locuitorii, ba și arendașii de moșii(1); b) se prohibă vîndarea de iarbă de pușcă și glonțe în tótă țera. (2)

(1) Zemle Vlahiscoie. Costo, arendașule al moșiei Ulcenî a sfintei mitropolii, din sud. Dâmbovița, fiind că am orînduit Domnia Mea pe căpitanul Vasile gonaciū asupra tálharilor ce se înconjură pe afară prin județe, iată îți poruncim, ca îndată ce va sosi aci numitul căpitan, numai decăt să te scoli a ămblă împreună cu el ori unde va fi trebuință, spre góna, prinderea și dezhădăcinarea hoților dîndu-î cuviincioasa ascultare și ajutor la cele ce te va orîndui armașii a face ori când și ori unde va fi trebuință, spre săvêrșirea aceștii Domnescii nóstre porunci. I saam receh gpd.—1815 Iunie 12.

(Cod, LXXIV, fila 203.)

Vel Logofêt.

(Pecetea gpd.)

(2) 17 Cărți pentru hoți s'aū făcut la tóte isprăvnicaturile i polcovnicî, vatași de plaiū, căpitanî, zapciî i alți slujbași, și către toți locuitorii, ca cu toții să sară și ori vii seū morți să nu scape, în coprinderea ce se arată.

Zemle Vlahiscoie. Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud.
sănătate, i polcovnicilor, i vatașilor de plaiū, i căpitanilor, i zapciilor și altor slujbași și tuturor locuitorilor de obște dintr'acest județ, fiind că aū venit la auđul Domniei Mele, cum că la unele din județe s'aū ivit tálhari și făcători de rele, din care pricină pătimesc locuitorii și alții cari ămblă cu trebile lor, și ispravnicii ne-avênd îngrijirea ce li se cuvine, căci bágând în sémă primejdia ce se întâmplă acelor ticăloși de ómenî, cari cad în mâna făcătorilor de rele, care acesta fiind una din cele mari și delicată supărétore și vătămátore nu o putem suferi să o ađim Domnia Mea, de aceea vă poruncim strașnic, ca să fiți cu mare privighere și ori unde se vor ivi făcători de rele numai decăt să porniți îndestule poterî după dênșii, ca vii seaū morți să nu scape, și când vor veni făcătorii de rele în préjma vre-unui sat, să săriți și voi locuitorilor cu toții împreună cu poterile, să nu scape și ori ce vor găsi asupra hoților să fie ale acelor prindători, iar aci numai hoții seaū capetele lor să se trimiță; deosebit poruncim Domnia Mea dumné-vóstră ispravnicilor, ca pe toți locuitorii din fieș-care sat să-î îndatorai cu strașnice legături, ca nu numai locuitori cari vor fi în vre-un chip de bănuială să-î aibă pe chezașie, ci și ori ce om se va vedea că este cu pricină de bănuială, să nu-l lase slobod, ci să-l aréte la zapciî seū la parcălabi ce vor fi mai aprópe de sat, a se cercetă, și când locuitorii de prin sate vor fi cu acest fel de privighere ferindu-se fórte a nu se aréte vre-o unul din ei în faptă de hoție, seū a fi gazdă de hoți, atunci urméză a se răspândi negreșit și a se impuțină făcătorii de rele, căci tálharii când nu vor avea gazdă, nu póte urma nici tálhăria ne-avênd prin cine să-și agoniséscă cele trebuinciose iar când

Căpităniile de margine aŭ un rol important în góna întreprinsă contra hoților. Paza marginei aŭ s'o facă în vedere și cu împedicarea

se va dovedì vre-unul din locuitorì gazdă de hoți în vre-un fel de lucru acela să scie negreșit, că va fi socotit și pedepsit întocmai ca nu tâlhar și din casa lui se va împlinì tótă paguba celui jăfuit, care acéstă poruncă a Domniei Mele în grabă și îndată să o faceți publică la toți de obște din județ, și să o puneți în faptă, îngrijind de a se urma și a se păzi cu tótă strășnicia tot-deauna, și de primirea poruncei să avem Domnia mea însciințare. I saam receh gpd. — 1815 Innie 7.

(Cod. LXXIV, fila 203.)

Publicațiŭ la tóte județele pentru a se pecelluì iarba de pușcă și glónțele de prin tóte târgurile și orașele județelor pentru făcătorii de rele.

Zemle Vlahisocie. Dunné-vóstră ispravnicilor ot sud sănătate. Fiind-că acum aŭ sosit vremea primăverei în care obicnuesc a se ivi și a se porni hoții și făcătorii de rele, de aceea deosebit de îngrijirea ce sunteți datorî a avé pentru străjuirea județului, iată într'adins și cu strășnicie vè poruncim Domnia Mea, ca îndată să se pue în fapt și să se urmeze nizamul de mai jos arëtat; întâiŭ, orî câtă iarba de pușcă și glónțe, și la verî-cine, din tot județul, orî din cei ce le vînd, séu din cei ce aŭ pentru trebuința lor, să le popriți cu totul sub pecete, nefiind slobod nimănuî, nici a vinde nici a metahrisi și deosebit să o publicarisitiți acéstă porpire, ca să fie tuturor sciută, fiind-că orî-care se va dovedì vîndënd séu metahirisind acest fel de lucruri, să scie că se va pedepsi întocmai ca un hoț; al doilea să se deă de către dumné-vóstră pe chezășie câți din locuitorii județului vor fi sciutiți că după vremi s'aŭ aflat în fapte de hoție, orî inclinați în vre-un fel de chip cu hoții, cum și pe cei ce aŭ fost cu ipopsie de gazdă; al treilea tóte arnele din tóte satele județului să se strîngă și să se deă în păstrarea parcălabului fieș-căruia sat, cu strașnică legătură, din care fără de scirea ispravnicatului să nu se deă la nimeni, fiind-că de acum înainte s'aŭ ridicat zăpada și se începe lucrul câmpului; al patrulea, să publicarisitiți în tot județul, cum că orî-care din locuitorii va avé ca să mérgă orî în ce parte de loc pentru trebuința sa, să aibă răvaș de drum, orî de la ispravnicat, saŭ de la zapcii plășei, cu chezășie și așa să aibă voie a ămblă în trebuințele lor, căci într'al chip găsindu-se, se va pedepsi întocmai ca un hoț; după care acéstă poruncă a Domniei Mele scoțendu-se copii și citindu-se prin tóte satele i târgurile în auzul tuturor, să le iscălescă în dos atât preoții și parcălabii și doi trei din caimacamiî fieș-căruia sat, că aŭ înteles și aŭ ascultat cele poruncite, care acele copii să se trimiță aici la Divan, cu însciințarea dumné-vóstră de urmarea poruncei, i saam receh gpd.—1816 Martie 5.

(Cod. LXXIV fila 184.)

intrării orî a eşirei de hoji din ţeră. (1) Dăm în notă instrucţiunile

(1) *Carte de căpitănie din marginea dincóce de Olt.*

Zemle Vlahiscoie. Slugei Domniei Mele pre carele prin alegerea dumné-lui Vel Spătarului l'am făcut Domnia Mea căpitan de margine la căpitănia. sud. ca să aibă volnicie cu acéstă carte a Domniei Mele de a face mai sus đisa căpitănie zapt şi pe toţi slujitorii acestei căpităni, şi să fie următorî cu tótă siliţna şi privigherea cea cuviinciosă la săvişirea trebilor acestei căpităni, adecă să aibă datorie a străjui în tot poporul căpităniei sale de ómenî rēi, de hoji, de tilhari, de borfaşi şi de toţi aceia ce vor pricinui pagube locuitorilor din satele ce se află în poporul căpităniei sale, şi veri-când va simţi că s'au ivit unii ca aceia, numai decăt să sară cu slujitorii acestei căpităni, să-i prindă cu orî-ce mijloc va puté şi să-i arēte la dumné-lor ispravnicii judeţului ca să le facă egzamene şi după orînduală să-i trimiţă la dumné-lui Vel Spătarul, spre a se da în judecată la departamentul de criminalion; aşijderea să aibă purtare de grijă şi pentru tóte trebile marginei din poporul căpităniei sale, de a se păzi nizamul cel bine întocmit după orînduală şi după cuviinţă precum şi prin ponturile ce osebit îi sunt date de la dumné-lui Vel Spătarul se povătucesce; asemenea să aibă a urmă şi după poruncile ce i se vor da de acum înainte în tótă vremea pentru orî-ce pricină, şi mai sus đisul căpitan osebit de acésta să fie cu privighere şi cu multă luare aminte de toţi cei ce trec prin poporul şi schela căpităniei sale, ca să nu-i îngăduiască a trece, de nu vor a vé, orî porunca Domniei Mele séu răvaşul dumné-lui Vel Spătarului de trecétóre, după obiceiul cel vechiū şi de orî-ce tréptă şi orînduală va fi acel trecător numai decăt să-l opréscă şi cu bună pază să-l trimiţă aici cu însciinţare către dumné-lui Vel Spătarul, pe cei ce vor veni de decindea de peste Dunăre cercetându-i de unde sunt şi unde merg? să le dea teşcherele, după obiceiū, de trecétóre şi pe tótă săptămâna să însciinţeze la dumné-lui Vel Spătarul de câţi au trecut prin schela căpităniei sale, atât mergător cât şi viitor, trimiţend şi răvaşele acelora ce au trecut de decindea la dumné-lui Vel Spătarul, ca să-şi dea séma, după obiceiū; către acésta să se feréscă de jaŕuri, de mănătorii, de prăđi, ca nici el nici slujitorii căpităniei sale, să pricinuiască la vre-un locuitor din poporul căpităniei sale, nici să céră căpitanul séu slujitorii lui conace, şi să facă cheltueli locuitorilor prin sate, precum nici cai de călărie că pentru aceea căpitanul îşi are avaelul lui, iar slujitorii sunt scutiţi; asemenea să se feréscă căpitanul şi slujitorii lui a nu prepune pe cinevaşi cu pricină de hojie séu gazdă de hoji fără de a fi adevérat, făcend-o într'adins pentru vre-o pizmă veche séu pentru vre-un interes de dobîndă nedréptă, ca să-i ridice şi să-i pórte de colo până colo, precum şi la âmbletele lor, să se pórte cu bună orînduală printre locuitori şi cu cuvinte de omenie fără de a ocări şi a injură séu a-i bate şi a-i căzni, căci când se va dovedî că au urmat împotriva, se va pedepsi

reînoite de Domnitor către vatașii de plaiuri după marginea despre

cu grea pedepsă; de aceea să înștiințeze la dumné-lui Vel Spătarul de verî-ce s'ar întemplă și s'ar simți în partea locului, aflându-se cu tótă purtarea de grijă următor și săvîrșitor fără de cusur la tóte poruncile Domniei Mele, ce i se vor da, orî prin cărți domnesci séu prin dumné-lui Vel Spătarul, și pe slujitorii căpităniei sale să-î aibă după orînduială nelipsiți din slujbă, cu cai, cu arme și cu portul lor după poruncile Domniei Mele, căci de nu va urmă așa, va fi lipsit din mila Domniei Mele, și pentru slujba lui să aibă a luă adetul căpităniei de la slujitorii, care din vechime este obicinuit, adevă căte 22 de parale poclon, ce se numesc al băltagului și căte trei ȗile clacă pe an iar nu mai mult. Poruncim și voue slujitorilor numitei căpităniei, să faceți supunere și ascultare căpitanului Vostru, ca să pótă săvîrși poruncile Domniei Mele și trebile căpităniei și povățuirile dumné-lui Vel Spătarului, căci verî-carele se va arêta cu nesupunere se va pedepsi spre pilda și altora, i saam rechei gpd.—1812, Decembre 4.

(Cod. LXXV, fila 2 v.)

Carte de căpitănie de poteră ot preste Olt.

Zemle Vlahiscoie. Sluga Domniei Mele pe carele prin alegerea dumné-lui Vel Spătarului l'am orînduit Domnia Mea căpitan de poteră de sud ca să aibă volnicie cu acéstă carte a Domniei Mele, să facă slujitorii de poteră ai aceștii căpităniei zapt și avêndu-î după orînduială de a pururea după dênsul, să fie nelipsiți de lângă dumné-lor ispravnicii județului, ca să pótă a-î trinrite cu grabă verî în ce parte de loc într'acel județ se va simți făcători de rele și tâlharî, pentru ca să-î prinđă cu verî ce mijloc de înlesnire va află, să-î ducă la dumné-lor ispravnicii, ca să le facă egzamenul și după orînduială să-î trimiți la Divanul Craiovei, ca să se dea la departamentul de criminalion; către acésta să se ferescă de jafurî și mîncătorii, de prăđi, ca nici el nici slujitorii căpităniei să nu pricinuiasă la vre-un locuitor dintr'acel județ, nici să céră căpitanul séu slujitorii lui conace și să facă cheltueli locuitorilor prin sate, precum nici cai de călărie că pentru aceea căpitanul își are avaetul lui, iar slujitorii sunt scutiți, așijderea să se ferescă căpităniei și slujitorii lui a nu prepune pe cînevași cu pricină de hoție séu gazdă de hoți fără de a fi adevêrat, făcêndu-o într'adins pentru vre-o pizmă veche séu pentru vre-un interes de dobêndă nedrêptă, ca să-î rădice și să-î pórte de colo până colo precum și la âmbletele lor să se pórte cu bună orînduială printre locuitorii și cu cuvinte de omenie, fără de a ocără șt a înjură séu a bate și a căzni, că verî când se va dovedî că aú urmat în potrivă, se va pedepsi cu grea pedepsă. De apururea să înștiințeze la caimacamul Craiovei și la dumné-lui Vel Spătarul de verî ce s'ar întemplă și se va simți în partea locului, aflându-se cu tótă purtarea de grijă următor și săvîrșitor fără de cusur la tóte poruncile Dom-

Ardeal, instrucțiuni date în Sept. 1813 pentru ca în mod riguros să se oprască intrarea și eșirea din țară de indiviși fără de pașuș în regulă. (1)

niei Mele, ce i se va da, seú prin cărțile domnesci, seú prin Divanul Craiovei, ori prin dumné-luí Vel Spătarul; pe slujitorii căpităniei sale să-i aibă nelipsiți după orînduiala cu cai, cu arme și cu portul lor, după poruncile ce sunt date, iar să nu-i mituiască seú să-i facă . . . și cu acest mijloc să-i lipsescă din slujba Domniei Mele, căci de va urma așa va fi lipsit din mila Domniei Mele, și pentru slujba lui să aibă a lua adet căpitanul de la slujitorii, care din vechime este obiceiuit adecă câte 22 de parale poclon ce se numesce al baltagului și câte trei ȓile clacă pe an iar nu mai mult; poruncim și voué slujitorilor numitei căpitănie, să fiți cu supunere și a ascultare căpitanului vostru, ca să pótă săvîrși poruncile Domniei Mele și trebile căpităniei și povățuirile Căimacanolui Craiovei și ale dumné-luí Vel Spătarului, căci verii carele se va areta cu nesupunere, se va pedepsi spre pilda și altora; într'alt chip sa nu fie, căci așa este porunca Domniei Mele, i saam reche gpd. 1812, Noembre 27.

Cod. LXXV, fila 4).

Carte de căpitănie de scaune.

Zemle Vlahisicoie. Slugei Domniei Mele pre carele după alegerea dumné-luí Vel Spătarului l'am făcut căpitan de scaune la sud. . . . ca să se afe cu purtare de grijă la trebile acestii căpitănie să fie nelipsit de lângă dumné-lor boerii ispravnicii ai județului, a-i da tot felul de ascultare la trebile căpităniei ce-l va orîndui, după obicei, cum și osebit să fie dator a însciința la dumné-luí Vel Spătar adesea verii de ce s'ar întâmplă și va simți în județ și ferindu-se a face niscare-va jafurii seú supărării locuitorilor cu cheltueli și altele fără poruncă, că se va învinovăți nu numai a selipsi din căpitănie, ci și a se și pedepsi; și pentru slujba lui să aibă a lua obiceiuitul avae de la slujitorii câte 22 de parale bani baltaului și câte trei ȓile clacă pe an. Poruncim drept aceea și vouă slujitorilor, să dați supunere și ascultare căpitanului nostru pentru verii ce pricină i se va orîndui de catre dumné-lor ispravnicii județului, ca și el să pótă săvîrși tóte la vreme, căci carele se va areta cu nesupunere, să scie ca se va pedepsi spre pilda și celor-lalți, i saam reche gpd. 1812.

Cod. LXXV. fila 5 v .

(1) Publicații la toți vătașii plaiurilor.

Sluga Domniei Mele vătășe de la plaiul sud Fiindcă pentru paza bunei orîndueli și ferire de cele împotrivotore la nizamul marginei ești poruncit și povățuit pe larg din ponturile Domniei Mele ce ți s'au dat la mâni, când te-ai orînduit vătaș, în care ponturii se coprinde, ca pentru cei ce vor veni din lăuntru ori cu pașusurii seú fără de pașusuri în grabă să-i trimiți la dumné-luí Vel Spătarul. In-

Căpităniile de mijloc sunt și ele însărcinate cu prinderea hoților. (1)

lăuntru în Ardél să nu lași pe nimeni să trecă fără de răvașul dumné-lui Vel Spătarului care răvașe să le strîngi și la sfîrșitul fie-cărei luni să le trimiți la dumné-lui Vel Spătarul. Om din Ardél ce va veni aici cu trebuință și va avé pașușuri să aibă voie a veni prin scirea ta povățuindu-se a merge la ispravnicii județului, ca prin scirea ispravnicilor să mERGă unde va vré, iar tu în grabă să faci două însciințări: una la dumné-lui Vel Spătarul, și alta la ispravnicii; iar pe care îl vei găsi trecut peste plaiu fără de pașuș, prindéndu-l să-lții acolo poprit și numai decăt să însciințezi la dumné-lui Vel Spătarul. În fieș-care două săptămâni odată ești dator să însciințezi la dumné-lui Vel Spătarul de orice se va întimplă în plaiu, precum și când nu se va întimplă nimic iarăși să însciințezi. Acum ne făcù arétare dumné-lui Vel Spătarul că încă de când s'aù orînduit dumné-lui cu dregătoria Spătăriei, tu nu ți-ai păzit acéstă datorie, arétându-te cu totul neurmător poruncilor și nizamului acestuia pentru care erà a ți se face căzuta pedépsă. Dar iată astă una dată trecénd-o cu vederea, cu strășnicie îți poruncim, că de acum înainte când nu vei fi următor întocmai ponturilor și niza mului acestuia, să scii cu hotărîre, că nu numai te voiù pedepsi ci vei fi și lipsit din vătășie.—1813, Septembre 14.

(Cod. LXXIV, fila 86.)

(1) *Carte de căpitănie de mijloc dincóce de Olt.*

Zenle Vlahiscoie. Slugei Domniei Mele, precarele prin alegerea dumné-lui Vel Spătarului P'am făcut Domnia Mea căpitan la căpitănia sud. ca să aibă volnicie cu acéstă carte a Domniei Mele de a face mai sus đisa căpitănie și pe toți slujitorii acestei căpităniei zapt și să fie următor cu tótă silința și privigherea cuviinciosă la săvîrșirea trebilor acestei căpităniei, adecă să aibă datorie a străjui în poporul căpităniei sale, de ómeni răi, de hoți, de tilhari, de borfași și de toți aceia ce vor pricinui pagube locuitorilor din satele ce se află în poporul căpităniei sale și verî-când va simți că s'aù ivit unii ca aceștia, numai decăt să sară cu slujitorii acestei căpităniei să-i prindă ori cu ce mijloc va puté și să-i arate la dumné-lor ispravnicii județului ca să li se facă examen și după orînduială să-i trimiță la dumné-lui Vel Spătarul, ca să-i dea la departamentul de criminalion; mai sus đisul căpitan să fie cu privighere și cu multă luare aminte de toți cei ce trec prin poporul acestei căpităniei, mergénd și viind, spre a-i scî cine sunt și de unde vin și unde merg, îngrijind ca să le fie căltéoria cu liniște și nebăntuită de către făcétorii de rele, și pe toți cei ce vor veni de la Bucuresci călétori străini și pe carele este orînduiala din început de a trece cu răvașe de drum de la dumné-lui Vel Spătarul, să-i cerceze după vechiul obicei și pe care nu vor avé răvașe să-i poprască și să-i trimiță la dumné-lui Vel Spătarul, cu însciințare; către acésta să se ferască de jafuri, de mănăcatorii, de prăđi, ca nici el, nici sluji-

Pe lângă puterile căpitanilor și ale polcovnicilor, Domnitorul mai *volnicia* și diverse persoane de încredere, care cu pandurii, neferii, erau însărcinate a urmări anumite cete de hoști. (1)

torii căpitaniei sale să nu pricinuiască supărare la un locuitor din poporul căpitaniei sale, nici să cêră căpitanul său slujitorii conace și să facă cheltueli locuitorilor prin sate, precum nici cai de călărie, că pentru aceea căpitanul își are avaețul său, iar slujitorii sunt scutiți; așijderea să se ferescă căpitanul și slujitorii lui a nu prepune pe cine-vași cu pricină de hoție său gazdă de hoști fără de a nu fi adevărat, făcând-o într'adins pentru vre-o pizmă veche său pentru vre-un interes de dobândă nedreptă, ca să-și ridice și să-și pörte de colo până colo; precum și la âmbletele lor să se pörte cu bună orînduială printre locuitori și cu cuvinte de omenie, fără a ocări și a înjură său a bate și a căzni, că verî-când se va dovedi că au urmat împotrivă, se va pedepsi cu grea pedepsă. De apururea să însciințeze la dumné-lui Vel Spătarul de verî-ce s'ar întemplă și s'ar simți în partea locului, aflându-se cu tötă purtarea de grijă următor și săvîrșilor fără de cusur la tôte poruncile Domniei Mele, ce se va da său prin cărți domnesci său prin dumné-lui Vel Spătarul și pe slujitorii căpitaniei sale să-și aibă nelipsiți din slujbă după orînduială, cu cai, cu arme și cu portul după poruncile ce sunt date, iar să nu-și mituiască seaș să-și facă locuri, și cu acest mijloc să-și lipsescă din slujba Domniei Mele, căci de va urmă așa va fi lipsit din slujba Domniei Mele, și pentru slujba lui să aibă a luă adetul căpitaniei de la slujitori, care din vechime este obicinuit, adecă câte 22 de parale plocon ce se numesce al băltagului și câte trei ȃile clacă pe an iar nu mai mult. Poruncim și voue slujitorilor numitei căpitanii să fiți cu supunere și ascultare căpitanului vostru, ca să pötă săvîrși poruncile Domniei Mele și trebile căpitaniei și povățuirile dumné-lui Vel Spătarului, căci verî-carele se va arêta cu nesupunere, se va pedepsi spre pilda și altora; într'alt chip să nu fie, că așa este porunca Domniei Mele, i saan receh gpd.—1812 Decembre 3.

(Cod. LXXV, fila 1 v.)

(1) Dintre cetele mai răpede prinse în 1812, a fost aceea a lui Jianu. La 30 Decembre 1812 Jianul cu 7 din ai lui erau în grosul din Romanai; domnitorul trimite pre polcovnicul Gheorghe «*Credincios boerul domniei*» să urmărescă și să prindă restul bandeii.

Iacă acest act:

Carte prin care se orînduesce un polcovnic pentru hoști.

Milostiiü bojiü. Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscore. Fiind-că dumné-lui cinstit și credincios boerul Domniei Mele Vel Spătar au făcut arêtare Domniei Mele, că la județul Romanai s'au dovedit căți-vași dintre locuitori, cari făcându-se cete meta-

O măsură repetită și sub Ioan Caragea este aceea că ispravnicii

hirisesc fapte tilhăresci de vre-o câți-va ani încóce, căznind, prădând, și arđând lumea, dintre cari tilhari s'ar fi prins acum un *Iancul Jii-anul* cu alți șapte ómenii ai lui făcând un iaman de căpitan unul dintre davagiii pe cari i-aú dat la isprăvnicatul județului, drept aceea printr'acéstă volnicie a Domniei Mele se orînduesce credincios boerul Domniei Mele Gheorghe polcovnic za poteră, să mérgă la isprăvnicatul numitului județ, ca atât pe tilharii ce se află prinși la închisórea isprăvnicatului să-i ieă cu tóte ale lor, cât și pe alții ce-i va arétă tilharii de tovarăși ai lor, să caute ca să-i prinđă cu orî-ce mijloc enviincios va puté, însă fără a face omor și pe toți în bună pază cu tóte ale lor să-i aducă la Spătărie spre a se cercetă, dându-se în scire și davagiilor ce vor fi ca să vie la Spătărie spre a-și află îndestulare; poruncim Domnia Mea dumné-vóstră ispravnicilor ai județului, să faceți teslim în mâna orînduitului Domniei Mele pe tilharii de mai sus, cu tóte ale lor dimpreună, cu tacir și egzamenele lor, ce li se va fi făcut acoela la isprăvnicat, a-i aduce la Spătărie; asemenea să dați și tot ajutorul orînduitului polcovnic, ce are trebuință pentru prinderea celor-l-alți tovarăși ai acestor tilhari, ca să nu se cacirdiséscă vre-unul, că apoi veți cădeă la învinováțire. Tolco pisah.—1812 Decembre 30.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet.

Carte deschisă.

Zemle Vlahiscoie. Dăm acéstă domnescă a nóstră carte lui Vasile Căpitanul prin care îl orînduim și-l volnicim, ca împreună cu ómenii ce i s'aú dat, să iasă pe afară prin județe și orî în ce parte de loc va simți niscare-va hoți și făcători de rele, să se ieă după dînșii să-i isgonéscă, orî să-i prinđă vii séu morți, precum va puté, de care poruncim Domnia Mea dumné-vóstră ispravnicilor ai județelor, să-l cunósceți pe numitul Vasile de orînduit într'acéstă trébă, cum și voué tuturor căpitanilor de poteră i poterașilor ce sunteți orînduiți pe afară, să-i dați cuviiinciósa ascultare și ajutor la cele ce va avé trebuință, silindu-vé cu toți împreună cu mare osírdie spre isgonirea și desrădăcinarea hoților și făcătorilor de rele; așijderea poruncim Domnia Mea și voué părcălabilor din satele unde va avé trebuință numitul căpitan Vasile, să-i dați din sat în sat câte șapte cai de călărie, ca să încalece șapte pandurii ce are împreună cu dînsul i câte o căruță cu cai unde va avé iarăși trebuință, ca să i se înlesnéscă săvîrșirea acesteii slujbe, cu care este însărcinat și orînduit de Domnia Mea. I saam receh gpd.—1815, Iunie 11.

(Cod. LXXIV, fila 244.)

Vel Logofet.

(Pecetea gpd.)

să nu țină hoții prinși mai mult de cât o ți mult două și imediat cu

Milostiuu Bojiu Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar Zemle Vlahiscoie. Fiind-că acest s'aŭ orînduit de Domnia Mea ca împreună cu pandurii ce s'au orînduit să iasă afară prin țeră ori unde va auđi că s'aŭ ivit niscai-va hoți și făcători de rele să se ieă după dînși și ori vii seŭ morți prindendu-i să-i trimiță aici, de aceea i s'aŭ dat acestă domnescă a noastră volnicie la mâinele lui, prin care poruncim și dumné-vóstră ispravnicilor ai județelor, ori unde se va întemplă a se află numitul orînduit cu potera sa, să-i dați tot felul de ajutor la ori-ce discolie vă va arétă că are spre săvîrșirea poruncei, precum și vre-un cal ori-când se va întemplă a-i trebui ca să-i trimiță unde-vași vre-o vestire, să i se deă fără zăbavă, asemenea poruncim și voue polcovnicilor, zapciilor și căpitanilor de prin județe, ca ori-când vi se va face scire de către acest orînduit pentru vre-o întemplare și trebuintă asupra acestei madele, îndată să săriți împreună cu ómenii voștri spre ajutorul seŭ. I saam reche gpd.—1814 Iunie 7.

(Cod. LXXIV, fila 126 v.)

Volnicie deschisă prin care se orînduesce Vasilie Ghiulerea să intre în județ după hoți.

Zemle Vlahiscoie. Fiind-că am luat Domnia Mea în scire că pe afara s'aŭ ivit hoți și făcători de rele, de aceea dam acestă domnescă a noastră volnicie lui Vasilie Ghiulerea aga, pe carele îl orînduim și îi poruncim ca împreună cu neferii săi să iasă în județul Ilfov, Vlașca și în sud Ialomița și veri-unde va simți că s'aŭ ivit prin numitele județe ceva hoți, numai decăt să se ieă după dînși, să-i isgonescă, seŭ să-i prindă ori vii seŭ morți de se vor împotrivi și să-i trimiță aici împreună cu tóte ale lor; pentru care poruncim Domnia Mea dumné-vóstră ispravnicilor ai numitelor județe, să cunósceți pe numitul Ghiulerea agă de orînduit într'acestă trebă, precum și voné tuturor căpeteniilor de poteri i poterașilor ce sunteți orînduiți prin numitele județe, să-i dați cuviinciosul ajutor la cele ce va avé trebuintă, silindu-vé cu toții dimpreună cu mare osírdie, spre isgonirea și desrădăcinarea hoților și făcătorilor de rele; așijderea poruncim Domnia Mea și voue părălabilor i sătenilor din satele acestor județe, unde va avé trebuintă numitul Ghiulerea agă, să-i dați câte o căruță cu cai ca să i se înlesnescă săvîrșirea acestei slujbe cu care este însărcinat și orînduit de Domnia Mea, i saam reche gpd.—1816 Aprilie 15.

(Cod. LXXIV, fila 244.)

Vel Logofét.

(Pecetea gpd.)

Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlahiscoe.

După pliroforia ce ni se dă asupra pricinei, cu cale fiind anaforoa acestă a cinstitiei Spătării, o întărim Domnia Mea, cu hotărîre ca în-

«egzamenul» adecă cu ceea-ce mai apoi în Muntenia se dicea *tacrir*,

tocmai să se urmeze, și poruncim dumné-tale Vel Spătare cu câtă pagubă vor încredința, atât Serdarul Fărcășanu cât și acei de ce locuitorî, prin blăstem, că i-au pricinuit tilharii ce i-au călcat, să le-o împlinescî orî de la însuși pîritul căpitan, séu (neavênd el stare) de la chezașul séu, ca să fie și spre pilda altor asemenea următorî.— 1813, Maiu 18.

(Cod. LXXVI, pag. 202).

Vel Logofêt.

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dómne,

Dumné-lui Serdarul Rădncanul Fărcășanu au facut aretare la Spătărie că la moșia dumné-sale Coeni sud Vlașca aflându-se la 25 Aprilie într'o Vineri nóptea spre Sâmbătă, s'au vèdut împresurat de lude 8 tilhari, cari atât pe dumné-lui, cât și pe din ómenii dumné-sale puindu-i în caznă în patru rînduri, a trimis la Nicolae căpitanul de la Feleștioca ca să vie cu catanele pe de-o parte adecă să scape pe dumné-lui și pe de alta să prindă pe tilhari și până nu l'au pornit și cu sila dumné-lui Serdarul Iancul Călinescu ispravnicul județului ce se întêmplase atunci la Feleștioca, el nu s'au arădicat de sineși să vie, când tocmai după ce îl lăsaseră hoții abia au venit și numitul căpitan, avênd cu sine șapte catane numai, fără de fisicuri și fără a avea vre-o gătire, ca un căpitan, în care vreme aflându-se hoții înca în sat la o casă și mijloc de a-i prinde fiind, l'au silit destul ómenii Serdarului arêtându-i și locuri pe unde să-i împresóre și numitul ne dând ascultare au început a arunca focuri în văzduh și hoții auzind slobodire de focuri și-au lăsat și mâncarea ce gătiseră și fugind au scăpat, cari i-au luat tot cu ce s'au aflat pe lângă dumné-lui abia lăsându-l cu viață, și afară din cele cu care au jăfuit pe dumné-lui au mai jăfuit atunci încă de ce case din sat, cerênd despăgubire de la însuși căpitanul ca unul ce nu s'au aflat sîrguitor la paza datoriei sale. Aducêndu-se apoi și căpitanul cu volnicie, și la judecată înfățișându-se s'au întrebat căci n'au sărit de loc cum au luat scire și de ce nu'și are catanele în tótă vremea gata, cum și căci nu au iconomisit să prindă pe hoți în vreme când și înlesnitóarele mijlócce i s'au aietat aflându-se hoții înca în sat? și au rêspons că pe loc cum l'au înscințat cu câte catane s'au găsit, zăbovind numai până a se găti, au și venit la Coeni, când au găsit pe dumné-lui Serdarul slobod și în adevêr cu tertipurî muncind a-i prinde, au luat hoții de scire și au scăpat și cu tóte că s'au pornit după dênșii aruncând și focuri, dar nóptea fiind s'au cacirdisit, iar căci să pirásce că n'au avut nici o gătire pentru acêsta de se va și învinováți, dar până atunci ne mai ivindu-se hoți nicăiri, cum și catanele ca nisce țeranî, aflându-se în munca câmpului, vremea i-au întêmpinat fără a putea să aibă gă-

iar în Moldova *dopros*, să se trimită hoțul prins la Bucuresci, respective la Craiova, unde să fie iarăși neîntârziat judecat de Depart. Criminalilor.

În 1813, Sept. 13, Domnitorul îngăduesce arestul preventiv în județ până cel mult trei zile. (1)

tire și că de-î va sili mai mult decât le este lor cu puterea și voia, numai decât fug în hazul turcesc (fiind aprópe) precum au fugit și alții, apoi el singur numai ce póte face, datoria și-a făcut-o că cum au luat scire de loc însciințând și pe dumné-lor ispravnicii au și venit la Coeni, unde după ce din sat au scăpat hoții și vrënd să se ia după dênșii, nu l'au lăsat dumné-lui Serdarul ce l'au oprit lângă dumné-lui până a doua zi, teméndu-se să nu se întórcă hoții să-l omóre. Decî căpitanii séu polcovnicii datorie avënd pururea să-și străjuéscă popórele despre rîndul făcétorilor de rele, ca unii ce pentru acéstă trébă numai sunt orînduiți, și mai virtos numitul, că au ajuns la vreme când poté să prîndă hoții de puné silință și aveă ómenî destui cu gătire de cele trebuincióse la o pricină ca acésta, mai ales fiind hoții încă în sat și arétându-î și mijlócele cu care poté să-î prîndă și el împotriva priu urmări de nedestoinicie ca un nedestoinic purfându-se s'au cacirdisit hoții, judecata găsescă cu cale să plătescă numitul căpitan de la sineși tótă paguba atât a dumné-lui Serdarului, cât și acelor dece locuitori pe cât vor încredința cu blăstem la sfînta mitropolie că de către acei hoți prin jăfuire li s'au făcut, iar ne-avënd căpitanul mijloc de plată să se apuce chezașul lui a plăti; părerea judecătii este așa, iar hotărîrea cea desăvîrșită rămâne a se face de către Înălțimea Ta.—1813, Maiu 10.

(Cod. LXXVI, pag. 202 .

Vel Spătar, Constantin Calistrat.

(1) *Publicații la tóte județele pentru hoți să nu-î fie la isprăvnicaturî ci să-î trimiță aici.*

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud sănătate. Am luat Domnia Mea în scire că pentru tîlharii hoți și făcétori de rele, cari se prînd pe afară pe la județe, cum și pentru gazdele lor, că dumné-vóstră nu păziți datoria ce aveți, că după ce se prînd acest fel de ómenî în faptă de hoție, séu gazdă să le faceți egzamenul lor și să-î trimiteți aici la d-lui Spătar, cu însciințare către Domnia Mea, ci îi țineți la închisóre acolea la isprăvnicat zile multe, așijderea ați fi obicinuint și altă urmare, adecă de globiți pe unii ca aceștia și-î slobođiți fără de a-î trimite aici; pentru care acestea fiind-că sunt nesuferite la auđul Domniei Mele, iată vă poruncim strașnic, ca de acum înainte când se prînd hoți și făcétori de rău, cum și gazde să nu se fie acolo la județ mai *mult de cât trei zile* până să li se facă cercetarea și examenul lor după orînduială și apoi cu acel examen și

Vornicia obștirilor. Caragia întăresce din nou, la 18 Iunie 1813, an-

cu fôie de tot avutul lor, cu bună pază să-î trimiteti aici la Spătărie, cu însciințare către dumné-luî Vel Spătarul, iar măi mult să nu se ție acoloa închiși, nici să se facă risipă avutului lor, luându-se de unii alți, căci împotrivă de se va face urmare, nu numai de către dumné-vóstră și de ómenii ce-î aveți, să sciți cu hotărîre că aveți a da séma, și fiți sănătoși.—1813, Septembrie 13.

(Cod. LXXIV, fila 85 v.)

Publicații în 12 județe de dincóce de Olt către ispravnicii, pentru hoții ce-î vor prinde să-î trimiță cu grabă aici la spătărie.

Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud. sănătate. Cea măi întâiú silință și îngrijirea domnescei nóstre oblăduiri, fiind-că privesce spre liniștita petrecere și ocrotirea locuitorilor de obște despre orî-ce supărări de hrăpitori și făcători de rele, urméză după cuviință a se pune în lucrare și tóte mijlócele cele putincióse, spre a se ivi rodurile acestei bunevoínțe a Domniei Mele; una din cele simțitóre supărări a obștei locuitorilor, fiind și urmările hoților i ale tilharilor, ce se ivesc și se înfrinjură prin județe, nu puțină îngrijire trebuesce și pentru a lor înfrinare și desrădăcinare, de aceea dar pe lângă cele-l-alte privigheri ce urméză a se face napristan, spre paza acestuî nizam al înfrinării și desrădăcinării tilharilor și făcătorilor de rele, strașnic vă poruncim Domnia Mea, ca de acum înainte orî-când se va prinde vre-un hoț prin județe, să vă feriți a nu-l ține acî *măi mult de cât o di și a doua di îndată* fără de zăbavă cu egzamenul luî să-l trimiteti aici la Spătărie ca de acolo să se deă după orînduială în cercetarea departamentului criminalion, căci de vom află Domnia Mea, că l'ați ținut măi mult *decât o di, să sciți* cu hotărîre, că fără de milostivire vă vom pedepsi pe inși-vé tot cu pedépsa la care s'ar osîndi acel hoț, fără de a vă fi primit nici un cuvînt de îndreptare séu pricinuire.— 1812 Decembre 3.

(Cod. LXXIV, fila 4 v.)

Şése cărți, una către caimacamul Craiovei și către dumné-lor boeriî divaniți de acolo și cinci cărți către ispravnicii dintr'acele cinci județe ot peste Olt pentru hoți.

Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.— Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele, al Căimăcămiei Craiovei și dumné-vóstră boerilor divaniți de acolo, sănătate. Cea măi întâiú silință și îngrijire a domnescei nóstre oblăduiri fiind-că privesce spre liniștita petrecere și ocrotirea locuitorilor de obște despre orî-ce supărări de hrăpitori și făcători de rele, urméză după cuviință a se pune în lucrare și tóte mijlócele cele putincióse spre a se ivi rodurile acestei

terióra otărîre a primului Divan din 1811, prin care se dispune că Calemul condicarului și al sameșului obștirilor să rămână neschim-

bune-voințe a Domniei Mele, una din cele mai simțitóre supărări a obștei locuitorilor fiind și urinările hoților i ale tîlharilor, ce se ivese și se încunjură prin județe, nu puțină îngrijire trebuiesce și pentru a lor înfrînare și desrădăcinare, de aceea dar pe lângă cele-l-alte privigheri ce urmază a se face napristan spre paza acestui nizam al înfrînării și desradăcinării tîlharilor și făcătorilor de rele, voim Domnia Mea de a se păzi și acest nizam de acum înainte, adecă orîcând se va prinde vre-un hoț prin județe să nu se ție mai *mult de o di orî la isprăvnicături* séu la Caimăcămie, și a doua di îndată, fără de zabavă, cu egzamenul lui să se trimiță în cercetarea departamentului criminalion de aici, pentru care și poruncim ca îndată să trimiteți embereclisitele domnescile năstre cărți către ispravnicii acelor județe, ca să le fie sciut, că de se va face urmare împotriva acestei domnescei năstre porunci, însuși acei împotriva urinătorii vor fi căduți în pedepsa aceea cu care s'ar osîndi acei hoți, fără de a le fi primit vre-un cuvînt de îndreptare séu pricinuire.—1812, Decembre 3.

Cod. LXXIV, fila 5.

Siguranța de hoți pare ca nu eră mai mare în Bucuresci, mai ales în mahalale. Dovadă la acesta pôte fi următorul act:

Pitac la dumné-luî Vel Spătar de a străjuî cu strășnicie năptea prin mahalale.

Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.—Dumné-ta Vel Spătare, cum că cea dintăi datorie a dregătoriei Spătăriei este de a străjuî atât aici mahalalele politieî, cât și pe afară de către cei netrebnicî, și făcători de rele, acesta îți este fórte bine sciuta și Domnia Mea pentru aceea te-am orînduit într'acéstă dregătorie, dar în potrivă auđim, că la mahalale pătinesc năptea făcându-se hoții, spargerî de case și de biserici și făcătoriî de rele cari se înconjură năptea spre săvêșirea rēului lor cuget fără de nici o sfială, vėdēnd că nu-î întîmpină nici un zabit prin căile lor; de aceea iată cu deadinsul și cu strășnicie poruncim dumné-tale, ca de astăđi înainte să împănezî năptea tôte mahalalele cu străji vrednice de zapcii și neferiî Spătăriei de a se înconjură tótă năptea spre pază, precum și însuți dumné-ta să te înconjurî, după datorie-ți, iar străjile să înconjure până la ăiuă și să aibi negreșit mare privighere de a nu mai veni la auđul Domniei Mele că s'aũ mai întēmplat undevași vre-o hoție, séu altă asemenea faptă prin mahalale, căci se va socoti neîngrijire și nedestoinicie a dumné-tale.—1813 August 9.

Cod. LXXIV, fila 79).

bate, adecă Caragea face aceste funcțiuni inamovibile, cel puțin în persóna celor cari la 1813 Iulie, ocupaũ asemenea slujbe. (1)

(1) *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachscoie.*

Cât pentru condicarul și sameșul obștirilor hotărîm Domnia Mea, ca în câtă vreme se vor află slujind cu osîrdie și cu credință fără de a se abate în vre-o urmare împotrivă, amendoi să rămână nestrămutați dintr'aceste slujbe, iar pentru baniți ce se string la cutia obștirilor, atât din iraturile cutiei, cât și de ai clironomiilor, întru tóte întărim anaforaoa acésta a dumné-lui biv Vel Vistierului Ión Moscu, epistatul epitropiei obștirilor și poruncim sameșule i condicarele al epitropiei obștirilor, ca întocmai să fiți următori, căci împotrivă urmând, de se vor perde cevași bani de la cutii, veți fi îndatoriți de a-i plăti înși-vă chiar din casele vóstre. 1813, Iulie 3.

Vel Logofêt

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Înălțimei Tale ce ni se dă la acésta jalbă a lui Mihaiũ biv III Logofêt condicarul Epitropiei obștirilor, făcând cercetare, cu tóte că vėđuiũ anaforaoa Vornicieĩ obștirilor din lét 1811, Mart 8, după ce 'și-aũ dat obștesca datorie Anton biv III Logofêt za taină, ce aũ fost într'acésta slujbă multă sumă de ani, și se întăresce a fi numitul Mihaiũ într'acésta slujbă, vėđuiũ și altă carte a Divanului țerei cu lét 1812 Iulie 28, prin care areată, că pliroforisindu-se de acest calem a fi din cele ce nu se pot schimbă, pentru că se păstrėzũ condicile și hrisóvele și clironomiile copiilor sėrmani, că schimbându-se se face încurcătură la acest fel de pricinĩ zmăcinându-se din mână în mână, pentru care și hotărăsece, ca să fie Mihaiũ jăluitarul neschimbat de la acésta slujbă, mai vėđuiũ și altă poruncă a dumné lor boerilor caimacamĩ, ce eră orînduiți la Înălțimea Ta de la Octombre 6, prin care asemenea întăresce pe jăluitar să fie neschimbat la acésta trėbă. După accstea tóte, atât dumné-lor boerii ce se aflaũ epistații epitropiei îl areată de vrednic, cât și însumi cercetându-l m'am îndestulat că se pórtă cinstil, vrednic, cu pracsis, atât cât aũ fost după vremi Logofêt la departament, cât și la calemul acesta, în diastimă de doi ani de când se află într'acésta slujbă și până acum, de când m'am orînduit de către Înălțimea Ta la acésta dregėtorie, nici un cusur la datoria slujbei sale n'aũ făcut. De aceea dar, în adevěr este că acest calem de se va schimbă pe tot anul zmăcinându-se chrisóvele, condicile, clironomiile copiilor sėrmani, din mână în mână, se face încurcături de nu se póte luă pliroforie de vechile pricinĩ, mai virtos și pagubă clironomiilor ce cu porunci și fără porunci se pun depoziton la epitropie și urmėză ca să fie Logofėtul calemului acestuia nestrămutat.

Numeróse orîndueli, întocmiri cu pitace și chrisóve avem de la Caragia cu referința la *iraturile* administrative, la veniturile «*Vornicieii obști-riilor.*» Acestea le vom aduce la capitolul *edilitateii*.

Dăm aici o serie de acte relative la postelniceii și diverși slujbași subalterni ai Divanului. (1) Sunt numele acestor mici funcționari și scu-

Drept aceea, găsesc cu cale ca nu numai pentru numitul să se dea întărire a fi neschimbat din tréba condicării, ci încă nici sameșul epitropieii să nu fie strămutat a nu se întemplă catahrisis din pricina schimbărilor, fără numai când se vor găsi învinováțiți la tréba datoriei lor, atunci chiar de Înălțimea Ta, cercetându-se, de vor fi în vină să fie lipsiți. Osebit de acesta, fiind-că am văcut că dumné-lor Vorniciei ce după vremi s'aú aflat la acéstă dregétorie, aú pus mâna și aú luat bani din Epitropie și acum nu se pct împlinì, să li se poruncéscă atât sameșului cât și condicarului ca nici o-diniórá să nu cuteze a da bani vornicilor după vremi din clironomií seaú din iraturile cutiilor, nici cu nume de împrumutare, nici măcar cu orí-ce cuvént fără de porunca Înălțimei Tale, căci de vor cutezà a da într'acest chip bani, să se îndatoreze a plăti sameșul și condicarul din casele lor, afarà când vor prisosi bani orí din clironomie seaú din ai cutiilor, prin sciința Vornicului se vor da în dobênda la locuri sigure, și la trebuința când se vor cere, să-î răspundă cu dobênda prin logofétul calemului de unde s'aú dat. De aceea dar, arét Înălțimei Tale ca să se facă cea desăvirșită hotărîre de către Măria Ta.—1813, Iunie 18.

(Cod. LXXVI, pag. 507).

Ión Moscu.

(1) Eacă din ce feluri de ómení se făceaú Postelniceii:

Cărțile postelnicilor ce se înoesc de Măria Sa pré Înălțatul nostru domn Iō Ión Gheorghe Caragea voevod. 1813 Februarie.

- ‡ Asanache Vornic sárdar Costi Neculescu, după cartea Măriei Sale Constantin Ipsilant 1813 Februar 26.
- ‡ Vlad sin Dinul ot Bucurescii asemenea, 1813 Februar 26.
- ‡ Bobe sin Gheorghe Bobu ot sud Slam-Râmnic asemenea, 1813 Februar 23.
- ‡ Alexandru sin Constantin 2-lea grámatic Notara din Focșani sud Slam-Râmnic, 1813 Februar 23.
- ‡ Manole sin Andreiú ot Focșani sud Slam-Râmnic ipac, 1813 Februar 23.
- ‡ Petre sin Vasile din Focșani, sud Slam-Râmnic ipac, 1813 Februar 23.
- ‡ Andreiú Botin . . . ipac, 1813 Februarie 23.
- ‡ Toma sin Ión Paraschivescul, sud Slam-Râmnic ipac, 1813 Februar 23.
- ‡ Ivan Măcșinoiú . . . ipac, 1813 Februar 23.

tiți, minunate elemente din care mai târziu se va forma mica boerime

- » Simion Țigănescul, sud Slam-Râmnic ipac, 1813 Februar 23.
- » Sandul Munteanu ipac, 1813 Februar 23.
- » Neculai sin Constantin ipac, 1813 Februar 23.
- » Băjanu sin Dumitrașco ipac, 1813 Februar 23.
- » Călin sin Ión ot sud Slam-Râmnic ipac, 1813 Februar 23.
- » Răducanu Jarca ot sud Slam-Râmnic, 1813 Februar 23.
- » Ianco Ianașco Bagdaltău, sud Slam-Râmnic, 1813 Februar 23.
- » Mihaiu zet Pastia ot Focșani sud Slam-Râmnic, 1813 Februar 23.
- » Zisul Goronescul sud Slam-Râmnic, 1813 Februar 23.
- » Alexandru Podean sud Slam-Râmnic ipac, 1813 Februar 23.
- » Teodorescu sin Băban sud Slam Râmnic, cu sinet de la lét 1811 Februar 26.
- » Dumitru ot sud Slam-Râmnic, cu doveđi isprăvnicesci vechi că a fost postelnicel, 1813 Februar 26.
(Cod. XXXIV, pag. 168.)

Tot postelniceî de la sud Saac 1813.

- » Constantin sin Ión Carpenișanu, după cartea Măriei Sale Ipsilant 1813 Februar 23.
- » Dumitrache Slăniceanu sud Saac ipac, 23, Februarie.
- » Vasile sin Dumitru ot Văleni sud Saac, Februar 23.
- » Dragomir sin Constantin Bucasaci ipac, Februar 23.
- » Dumitru Hristea sud Saac ipac, Februar 23.
- » Gheorghe Bozianu sud saac ipac, Februar 23.
- » Ión Păltineanu sud Saac ipac, Februar 23.
- » Voicilă sin Stanco ot sud Ialomița ipac, Februar 23.
- » Sava Logofețel ot Bucuresci ipac, Februar 23.
- » Dumitrache sin Teodor Ursoianu sud Saac ipac, Februar 23.
- » Nicolae sin Gheorghe Boeroiă ipac, Februar 23.
- » Gheorghe Dragocin ipac, Februar 23.
- » Vasile sin Mareș Mitcărescu ipac, Februar 23.
- » Cu sineturile { Gavrilă sin Marin ipac, Februar 26.
Divanului { Gherghe sin Popa Anghel din Bucuresci ipac,
Februar 26.
- » Aă și câte { Gheorghe Țerculescu Sălceanu ipac, Februar 26.
lude doi { Gheorghe sin Diaconu Ión Domnescu ipac, Fe-
bruar 26.
- » Mateiă Dulet ot sud Saac cu lude doi.

188

- 34 Cărți nouă deschise date dumné-lui Vel Logofețul, însă 30 la Maiă 16, și patru mai înainte.
- 50 Cărți nouă făcute cu locul deschis la April 21, date la 1813.
- 12 Cărți de postelniceî noui s'aă făcut la Decembre 15 și s'aă luat de grămăticul *postelnicului*.

care la noi va ține loc de *tiers état* și se ve substitui mai târziu

- 12 Ipac s'aŭ făcut la Februar 25 anul 1813 și iscălit de dumné-luî
Vel Logofêt, s'aŭ luat de grămătic post.
- 5 Ipac s'aŭ făcut la 19 Martie 1813, și iscălit de Vel Logofêt, s'aŭ
dat Beizadelelor.
- 20 Ipac s'aŭ făcut tot la 19 Martie 1813, iscălit de dumné-luî Vel
Logofêt, s'aŭ luat de Vel Logofétul.
- 4 Cărți nouă a luat Belu, 1813 Martie 20.
- 2 Ipac cu loc deschis, la Vel Postelnic, 1813 Maiu 8.
- 10 Ipac la Meșteru Chiriac, 1813 Maiu 18,
Ioniță sin Niță Ilarion sud Saac ipac, Februar 23.
Costea Buzun, Februar 23.
Stăncilă Onițescu ipac, Februar 23, cu sinetul Divanuluî.
Dinul Vornic, Drăghiceanu Polcovnic sud Ialomița, Februar 26.
Michalache sin Ianco, căpitan din Bucurescî ipac, Februar 23.
Răducanu Cruțescu Brat Nicola, postelnicel Ialomița ipac, Februar 16.
Dragu sin Grigorie biv Vel Pitar Ialomița ipac, Februar 16.
Stan sin Negoită Logofêt din sud Ialomița ipac, Februar 21
Stoian sin Nițu din Bucurescî ipac, Februar 21.
Șerban sin Popa Șerban ot sud Prahova ipac, Februar 25.
Ioniță sin Gheorghe din Bucurescî, Februar 25.
Ión sin Nicolae Pițiligă cu cartea Divanuluî, Februar 25.
- 11 Nicolae Bersoianu.
- 18
(Cod. XXXIV, pag. 169.)

Trimese de la sud Saac.

- Lupul sin Grigorie sud Ialomița, bez acésta ce este de Ialomița
după a Mărei Sale Ipsilant, 1813 Februar 27.
- Panaît sin Popa Voinea sud Saac ipac, 1813 Februar 28.
- Dinul sin Stan Tohonénul din sud Saac ipac, 1813 Februar 28.
- Dimache Logofetel Hurduescu sud Saac ipac, 1813 Februar 28.
- Mareș sin Iordache sud Saac ipac, 1813 Februar 28.
- Minea ot sud Saac ipac, 1813 Februar 27.
- Efrem Hordăescu sud Saac ipac, 1813 Februar 28.
- 39 Ștefan sin Baltea Căpitan Hordăescu din sud Saac, 1813 Februar 28.
- Ión Fendul ot sud Saac ipac, după a luî Ipsilant, 1813 Februar 28.
- Petrache sin Dolet ot sud Saac ipac, 1813 Februar 28.
- Oprea sin Stan Măgureanu ot sud Saac, 1813 Februar 28.
- Ștefan sin Dolet ot sud Saac ipac, 1812 Februar 28.
- Andreiŭ sin Dedul Vrăbiescu Vornic, Pitar Dumitrache din sud
Saac, după sinetul tatăluî său, făcut pe numele fiuluî său și de
aceea s'aŭ șters de sus, 1813 Februar 28.
- Iorga Postelnicel din Bucurescî după cartea Divanuluî, 1813
Martie 4 s'aŭ trecut.

clasei boeresci și-i va aduce disolvarea. Mulțimea numelor de postel-

- » Oprea din Craiova postelnicul ipac după cartea Divanului, 1813 Martie 4.
- » Gheorghe sin Dumitru ot sud Vlașca, după a lui Ipsilant, 1813 Februar 23.
- » Stan sin Polcovnic Șerban ot sud Vlașca, după a lui Ipsilant, 1813 Februar 23.
- » Mihalache Plopeanul ot sud Prahova ipac, 1813 Februar 23.
- » Panait sin Mărgărit ot sud Prahova ipac, 1813 Februar 26.
- » Dobre sin Radu Vătavu ot sud Olt ipac, 1813 Februar 23.
- » Ștefan sin Ilie Totescu ot sud Olt ipac, 1813 Februar 23.
- » Ioniță 1813 Martie 1.
- » Dinul Odobescu din Bucuresci, după cartea lui Moruzi ot lét 800 Aprilie 25, 1813 Martie 9.
- » Ioniță Boșogescu ot sud Teleorman, de la Moruzi i Constantin Vodă Ipsilant, 1813 Martie 9.
- » Nicolae sin Preda ot sud Saac, prin cartea lui Alexandru și Constantin, domni Ipsilanți, ot lét 804 Iunie 25, 1813 Martie 9.
- » Dinul vnuc Iordache Homorăceanu ot sud Saac, cu cartea lui Ipsilant, 1813 Martie 9.
- » Apostol sin Tănase ot sud Teleorman, prin cartea lui Moruzi, a lui Ipsilant, 1813 Martie 9.
- » Radu sin Stoica ot sud Saac, după cartea lui Moruzi i a lui Ipsilant, ot lét 804 Iulie 25, care fiind perdută, s'a făcut după condică, 1813 Martie 9.
- » Constantin de la sud Teleorman, după a lui Ipsilant, 1813 Martie 11.
- » Ioniță sin Mitul sud Teleorman, după a lui Moruzi și Ipsilant, 1813 Martie 10.
- » Gheorghe sin Cârstea sud Teleorman, după a lui Ipsilant, 1813 Martie 11.
- » Vasile ot orașul Câmpu-lung, după a lui Ipsilant, 1813 Martie 11.
- » Gheorghe Coșoreanu din Bucuresci, după a Divanului, 1813 Martie 11.
- » Neagul sin . . . ot sud Teleorman, după a lui Moruzi și Ipsilant, 1813 Martie 11.
- » Nicolae sin Ioniță Stălpénu sud Muscel în locul tatălui său, 1813 Martie 14.
- » Mateiș sin Sandul din sud Ilfov asemenea în locul tatălui său însă pre numele părinților lor aș făcut cărți domnesci, 1813 Martie 14.
- » Pană Conțescu 1813 Martie 18.
- » Constantin Oresteanul ot sud Saac-Noș, 1813 Martie 20.
- » Sterie sin Atanasie ot sud Saac, de la Moruzi și Ipsilant. 1813 Martie 21.
- » Lazăr Polcovnic ot sud Muscel, de la Moruzi și Ipsilant, 1813 Martie 16.
- » Andronache Hăbudeanu din sud Prahova, Ipsilant, 1813 Martie 22.

nicei, din notă, arată încă și *bunul câștig* al lui Vodă și al marelui

-
- Gheorghe Nicolau vnuc Vistier, Mateiș Sălceanu ot Craiova, Ipsilant, 1813 Martie 16.
- Tudorache sin Dumitrache Condeiescu sud Ilfov, cu a Divanului, 1813 Martie 23.
- Ioniță Teișanu, ovnuc Iordache Paropa din sud Saac, cu dovești de la Mănăstire, 1813 Martie 23.
- » Dumitrache Zadăriceanu sin Ignat ot sud Ilfov, Ipsilant, 1813 Martie 23.
 - » Alexandru Zaharia ot sud Dâmbovița, Ipsilant, 1813 Martie 23.
 - » Stancul zet Decul Căpitan, ot sud Ilfov, Ipsilant, 1813 Martie 21.
 - » Tudorache ovnuc, Gheorghe biv Ceauș ot sud Saac, Mihaiș Suțu i Ipsilant, 1813 Martie 21.
 - » Dumitrache Giugescu cu lude doi străini, Ipsilant, 1813 Martie 23.
 - » Stroe sin Cernea din Bucuresci, de la Moruzi și Ipsilant, iară acum i s'a adăogat și scutela unei pivnițe, 1813 Martie 23.
 - » Ivan sin Vasile Condeiescu din Bucuresci, nou, 1813 Martie 19.
- Șerban sin Neagul Potropop ot sud Buzău, după a lui Ipsilant, 1813 Martie 27.
- Christea sin Ion Ciupitu, a lui Moruzi, 1813 Martie 27.
- Dinul sin Potropop Stroe de la Gălisesci, după dovești, 1813 Martie 27.
- Dumitru Constantin ot Focșani, Ipsilant, 1813 Martie 27.
- » Mateiș sin Mateiș Prisiceanu Bucuresci, cu doi scutelnici, Ipsilant 1813 Martie 27.
 - » Constantin sin Crăci Berleciu din Bucuresci, după a lui Moruzi i Ipsilant, 1813 Martie 28.
- Ioniță sin Ioniță Sălceanu din sud Saac, după Moruzi i Ipsilant, 1813 Martie 28.
- Iordache Borcea ot sud Prahova-nou (Belu), 1813 Martie 19.
- » Toma Penescu din Bucuresci, după Ipsilant, 1813 Martie 31.
 - » Constantin din sud Ilfov, după a lui Moruzi, 1813 Aprilie 1.
 - » Radu Avram Islescul ot sud Saac-nou (Belu), 1813 Martie 19.
 - » Constantin Beșca ot sud Gorjiu nou, (Belu), 1813 Martie 19.
 - » Gheorghita sin Ceauș Badea, ot sud Ilfov-nou (Belu), 1813 Martie 20.
- Stan Iordănescu din sud Saac, să fie apărat de orice dare și angarie ce va fi după vreme pe alți postelniceși, după a lui Ipsilant, 1813 April 3.
- Grigorie și Oprea din Bucuresci, după a lui Ipsilant, 1813 Mai 28.
- Dumitrache sin Nicolae, cupeș din Bucuresci, după a lui Ipsilant 1813 Aprilie 3.
- » Ioniță sin Ene din sud Saac nou, 18 3 Martie 19.
 - » Petre sin Dinul ot sud Saac-nou, 1813 Martie 19.
 - » Tudose Chiriac din Bucuresci-nou, 1813 Martie 19.
- Stancul sin Dănilă ot Oltenița, după cartea Divanului, că au avut și carte Domnescă, 1813 Aprilie 9.

Postelnic și din taxa actelor de recunoșcere a acestor postelnice. Nu

- Anton sin Petre Dedulescu ot sud Saac, după Moruzi i Ipsilant, 1813 Aprilie 8.
- Radu sin Stoica s'a găsit în condică de la Moruzi și Ipsilant, 1813 Aprilie 8.
- Nicolae Popovici ot sud Muscel, de la Aleco Șuțu, 1813 Aprilie 5.
- Nicolae Ciocanistea sud Ilfov, nou (Belu) 1813 Martie 19.
- Nécșu Ciocaniștenu (Ilfov) nou Belu 1813 Martie 19.
- » Nicolae Hristu din Bucuresci nou, 1813 Martie 19.
- Barbul sin Nicolae ot sud Mușcel, după condică Moruzi, Ipsilant, 1813 Aprilie 21.
- Matei sin Grigorie ot sud Muscel asemenea, 1813 Aprilie 21.
- Ianache Găgescu din sud Saac, după a lui Ipsilant, Aprilie 21.
- Constandin Ștefulescu ot sud Vilcea nou, 1813 Martie 19.
- Dumitru sin Dedu sud Saac nou, dumné-lui Vel Logofăt, 1813 Martie 19.
- Ioan sin Oprea Șătrar ot sud Ilfov, Ipsilant, 1813 April 24.
- » Decul ot Ulmeni sud Ilfov, Ipsilant, 1814 Aprilie 23.
- Nicolae sin Constandin Iordănescu ot sud Prahova, nou, b. 1813 Martie 19.
- » Gheorghe sin Vasile din Bucuresci-nou, 1813 Martie 19.
- Anastase sin Constandin din Bucuresci, cu doi ómení și o cârciumă (o vorbă nedescifrabilă), 1813 Aprilie 25.
- (Idem apoi vorba «Ipsilant .)
- Gheorghe Dimitriu după a lui Moruzi, 1813 Maiú 6.
- » Radu Poenariu după a lui Moruzi, 1813 Maiú 6.
- » Mateiú . . . ot sud Mehedinți nou, 1813 Maiú 8.
- Apostol sin Vel Vameș Mihail din Bucuresci, de la Ipsilant, 1813 Aprilie 29.
- Lupul ot sud Prahova nou, 1813 Maiú 8.
- Mateiú Băluță Argeș, cu 4 ómení cu cartea Domnului Ipsilant, 1813 Maiú 10.
- Nițul Budiștenu Argeș, cu cartea lui Ipsilant, 1813 Maiú 10.
- Nițu sin Popa Stan Argeș, cu cartea lui Ipsilant, 1813 Maiú 10.
- Gheorghe Dușescu Bucuresci-nou, 1813 Maiú 8.
- Nicolae Rusin sin Argeș, nou, 1813 Maiú 8.
- Ilie și Popescu din Bucuresci, după cartea Divanului că a avut Sineturi Domnesi, 1813 Maiú 15.
- Gheorghe Cojorénul din Bucuresci, după cartea Divanului Țerei, 1813 Martie 13.
- Preda i Stănescu sud Saac nou (Belu,) 1813 Maiú 8.
- Mateiú sin Ștefan, căpitan Bucuresci (Belu), 1813 Maiú 8.
- Manole Gheorghiu din Bucuresci nou, 1813 Maiú 15.
- Mateiú sin Enache, căpitan nou, 1813 Maiú 15.
- Stancu Grecu nou, (pahar. Belu), 1813 Martie 19.
- Nicolae Străulescu, nou, pahar., 1813 Martie 19.

mai puțin de 313 postelniceî, cu noi, cu vechi, sunt recunoscuți de către

- Radu Dobrescu sud Prahova, Moruzi i Ipsilant, 1813 Maiu 29.
 Vasile Tocilescu zet Manole Vernescu ot sud Buzeu, Moruzi-Ipsilant, 1813 Maiu 29.
 Nicolae logofet sin Popa Ioan ot Muscel, Moruzi-Ipsilant, 1813 Maiu 28.
 Barbul sin Carstianu ot Condeiesci sud Ialomița, nou, 1813 Martie 15.
 Stanciu Cordescu ot sud Buzeu, nou, dupa mijlocirea paharnicului Belu, 1813 Maiu 8.
 Petru sin Ianuș (paharnic Belu), 1813 Maiu 8.
 Gheorghe Mihail ot sud Muscel, cu sinet Ipsilant, 1813 Maiu 30.
 Mihail Nepotul Ursianu sud Valcea. Ipsilant 1813 Maiu 30.
 Gheorghe Copăcescu cu sinet Alexandru-Vodă Suțu, 1813 Maiu 30.
 Ioan sin Ștefan Pitiștenu, Argeș nou, (Pah. Belu), 1813 Maiu 8.
 Nicolae sin Anghel din sud Muscel, 1813 Maiu 30.
 Oprea sin Stanciul sud Vlașca, cu cartea Domnului Ipsilant, 1813 Aprilie
 Gheorghe Baciou, dupa dovezi ca este postelnicel, 1813 Aprilie 8.
 Badea Ionița, asemenea, 1813 Aprilie 8.
 Nicolae Produlescu, dupa a lui Moruzi ot let 1800 Noembre 30, 1813 Maiu 30.
 Gheorghe sin Mihalcea Mazil ot sud Slam-Rimnic, nou, 1813 Maiu 15.
 Ionița Chicoș ot sud Slam-Rimnic, nou, 1813 Maiu 15.
 Mateiu Doicescu din Bucuresci, nou, 1813 Maiu 8.
 Gheorghe Hașiniț, nou, 1813 Maiu 25.
 Părvu sin Ioan Cumpumiți, sud Saac, nou, 1813 Iunie 11.
 Iorga Marcociu, 1813 Maiu 15.
 Ioan sin Dima diacon Domnesc nou, 1813 Maiu 15.
 Panait sin Popa Iordache ot sud Ialomița, nou, 1813 Maiu 15.
 Manole sin Gheorghe Sirbul, ot sud Ilfov nou, 1813 Iunie 13.
 Șerban Varsăescu, Ipsilant Iunie 12.
 Chivul Logf. Bucuresci Ipsilant, Iunie 12.
 Radu Poenar, sud Ialomița, Ipsilant, Iunie 7.
 Nicolae Vătav din sud Argeș dupa adeverința, extract i înscințarea ispravnicii, Iunie 7.
 Stan sin Popa Tudor ot sud Saac, nou, Maiu 15.
 Iordache Papurescu ot sud Ilfov, nou, Maiu 15.
 Oprea Clăbescu sud Muscel, nou, Iulie 25.
 Nicolae sin Popa Tudor ot Ulmeni, sud Ilfov, nou, Maiu 15.
 Anghel sin Popa Tudor ot Ulmeni, sud Ilfov, nou, Maiu 15.
 Constandin sin Paraschiva Grecu, ot sud Saac, nou, prin vel log. Maiu 15.
 Constandin sin Răducan zugravu, Maiu 18.
 Gheorghe Butculescu, Teoleorman, cu cartea Domnului Ipsilant. . . . Iunie 21.

Caragea. Câte din familiile actuale mai cunoscute au originea din

- » Gheorghe sin Hagi din Bucuresci, noi, Iunie 13.
- Ioniță sin Gheorghe stol. Teleorman, cu cărți vechi, Iunie 21.
- » Drăghici sin Gligore, cu cărți vechi, Aprilie 17.
- Dimitrie Ioan din sud Ilfov, după a lui Ipsilant, 1813 Iunie 23.
- » Sterie Gheorghiu din Bucuresci, 1813 Aprilie 26.
- Ilie sin Hagi ot mahalaoa Delea-nouă, nou, 1813 Aprilie 21.
- Ioniță sin Protopop Radu, Slam Rînnic Ipsilant, 1813 Iunie 24.
- Lupul Proșcan, Bucuresci, nou, dumné-lui Vel logf., 1813 Maii 25.
- » Ioan sin Pârvan din Bucuresci, cu lude patru, Ipsilant, 1813 Iunie 27.
- » Atanasie ot sud Ilfov, nou, 1813 Maii 15.
- Stoian sin Gheorghe, Bucuresci, după a lui Ipsilant, 1813 Iunie 21.
- » Badea Ghisdeviț, cu trei ómeni, Bucuresci, cu cărți vechi, 1813 Iunie 28.
- Radu Scânteie ot sud Ialomița, după a lui Moruzi și Ipsilant, 1813 Maii 23.
- » Dimitrie ot Slăvesci, sud Teleorman, cu adeverința comisului Rasti că este vechi, 1813 Iunie 28.
- Iordache ot sud Teleorman, Alexandru Suțu, 1813 Iunie 28.
- Dinul sin Ioniță din sud Saac, nou, 1813 Maii 15.
- Iamandi Ioan din Bucuresci, după a lui Ipsilant, lude două și o cârciumă, 1813 Iulie 4.
- Dimitrie sin Alexe ot sud Slam-Rînnic, nou, 1813 Aprilie 21.
- Moisi Dănculescu din sud Saac, nou, 1813 Maii 15.
- Dumitrache sin Negoită Țuguiu, din sud Saac, nou, 1813 Maii 15.
- » Neagul sin Stan ot sud Buzău, nou, 1813 Maii 15 din Bucuresci, lude doi i o cârciumă, după a lui Ipsilant, 1813 Iulie 4.
- Dumitrache sin Radu Podeanul ot sud Saac, după a lui Ipsilant, 1813 Iulie 13.
- Bănică sin Constantin Berlescu din Bucuresci, în locul tatălui său. Pitar Dumitrache au luat-o, 1813 Iunie 28.
- Ion Bălăteanu, Gorjiu, vechi, 1813 Iulie 12.
- » Răducanu Fendu, Saac, nou, 1813 Iunie 12.
- Nicolae sin Brat, Muscel, vechi, 1813 Iunie 13.
- Ilie sin Dima, nou, 1813 Iunie 13.
- » Nicolae sin Gheorghe
- » Badea Ghizdăvêțu, Bucuresci, cu cartea lui Ipsilant, cu lude 3, 1813 Iunie 28.
- Radu sin Mirica, nou, 1813 April 12.
- 13 cărți de postelnice s'au făcut noue și s'au luat de dumné-lui Postelnicul cu locul deschis din care s'au trimis la Craiova, 1813 Septembrie 20.
- Matei sin Ștefan Ziceanu Postelnicel, sud Prahova s'au aședat Matei în locul tatălui său, 1813 Octombrie 16.

aceste 313 de mici scutiți ai Visteriei? E destul să cităm numele :

- » Pantazi Zorilescu din sud Gorjiu după a lui Moruzi și Ipsilant, 1813 Octombře 13.
- » Vladuț Burdiharu din sud Gorjiu, după a lui Moruzi și Ipsilant, 1813 Octombře 13.
- » Alexandru Roșianu ot sud Gorjiu, după a lui Moruzi și Ipsilant, 1813 Octombře 13.
Nicolae Teodor după a lui Moruzi, 1813 Octombře 21.
Dima din sud Saac, nou, prin grămătic Post., 1813 Octombře 22.
- » Petrache sin Ionița Rășnița, nou, 1813 April 19.
Ștefan Cocoș din Bucuresci, nou, 1813 April 23.
Paraschiva sin Radu Pleșoianu ot sud Mehedinți, nou, 1813 Martie 19.
- » Constantin sin Michaiu din sud Ilfov, după a lui Moruzi și Ipsilant, 1814 Ghenarie 28.
- » Nicola i Nicolae Mușat, nou sud Saac, 1813 April 21, de Matache Logofet s'au trecut.
- » Alexe sin Coman din sud Prahova, nou, 1814 April . .
Dimitrie Ion Caciupul, nou, 1813 April 23.
- » Stan sin Adrei Ciocan ot sud Saac, de la Moruzi i Ipsilant, 1814 Maiu 14.
Ionița sin Frățilă zet Stâlpeanu, sud Muscel, Moruz, Ipsilant, 1814 Maiu 14.
- » Sandul sin Gheorghe Cinciulescu ot Sud Gorjiu, Moruz și Ipsilant, 1814 Maiu 14.
Dinul Măican ot sud Romanați, Ipsilant, 1814 April 25.
Oprea sin Trizan sud Ilfov nou, 1814 Maiu 16.
Christea din Bucuresci după a lui Ipsilant, 1814 Iulie 21.
Stroie sin Radul Moiseanu din Bucuresci, după Moruz și Ipsilant 1814 Iulie 21.
- » Vasilache sin Polcovnic Michaiu Corlătescu, ot sud Teleorman nou, 1814 August 6.
Sterie Dorobanțul ot Craiova, nou, 1814 August 6.
- » Gheorghe sin Vladu Sătulul, sud Prahova, nou, 1814 August 18.
- » Nicolae vnuc Șătrar, Tărtășescu, nou, 1814 August 6.
- » Slavu sin Gheorghe, ot mahalaoa Agiu, nou, 1814 August 6.
Ilie sin Năstase de aici din Bucuresci, nou, 1813 April 21.
Dimitru sin Staicul, ot Bucuresci, nou, 1814 August 29.
- » Năstase Postelnic ot Bucuresci, nou, 1814 Septembrie 23.
- » Chirița sin Dimitru din Bucuresci, nou, 1814 Septembrie 29.
- » Paraschiva sin Anastasiu din Bucuresci, nou, 1814 Noembrie 29.
- » Gheorghe sin Tănase Bilviu din Bucuresci, nou, 1814 Noembrie 29.
- » Nica sin Popa Ilie ot Crângură, din sud Vlașca, nou, 1814 Noembrie 29.
Dumitrache Razu sin Grigorie, nou, 1814 Decembrie 15.
- » Ștefan sin Alexandru Gemeanu, nou, 1814 Decembrie 22.

Niculescu, Iarca, Slăniceanu, Bozianu, Vrăbiescu, Odobescu, Homori-

- Nicolae sin Vasile Cruțescu, sud Ialomița după a lui Moruz și Ipsilant, 1815 Ianuarie 15.
- » Stan sin Vasile Piscupescu sud Ialomița, după a lui Moruz și Ipsilant, 1815 Ghenar 28.
- Ioniță Cosâmbescu sud Ialomița după a lui Moruz și Ipsilant, 1815 Ghenarie 28.
- Oprea Maltezan, sud Ilfov după a lui Ipsilant, 1815 Ghenar 28.
- Gheorghe după a lui Ipsilant cu o cărciumă i cu doi ómenî străini 1815 Ghenar 28.
- » Mitul sin David Ghizdăvescu, după a lui Mihaiu Suțul și Ipsilant, 1815 Ghenar 28.
- Ioniță Ursescu, sud Slani-Râmnic, după a lui Moruz, 1815 Ghenar 28.
- Michaiu ot sud Ialomița după a lui Ipsilant, 1815 Ghenarie 28.
- S'au făcut la Decembre 10, trei-spre-đece cărți de postelniceî ce se află slujind, și la Ghenarie 31, 1815, cu osebit privilegiu și s'au trecut în condica de obiceiuri.
- Ioniță Vornic Pitar Vâlcea din Bucuresci, după a lui Moruz și Ipsilant, 1815 Februar 25.
- Radu Logofet, ot sud Ilfov după a lui Moruz și Ipsilant 1815, Februar 25.
- Ioniță Părvuleț de la Caracal, sud Romanați, noú, 1815 Februar 10.
- Anton Vistier Hristodul, noú, 1814, Noembre 10.
- » Iane sin Teodor Bělteanu ot sud Dâmbovița, noú, cu doi ómenî străini, 1815 Mart, 6.
 - » Ioniță sin Constantin Rizu, ot sud Muscel, noú, cu doi ómenî străini, 1815 Martie 6.
- Preda sin Ioniță Coșocu, din sud Vlașca, noú, 1815 Martie 30.
- » Toncea Stréinu sin Sandul Gărbul, noú, 1815 Martie 25.
- Iordache sin Protopopu Ión, noú, 1815 April 15.
- Avram sin Vlad Izbășescu ot Drăgănesci, 1815 Maiú 2.
- Ștefan sin Ión de aici, noú, 1815 Maiú 25.
- Michalache sin Manole, din Bucuresci, noú, 1815 Martie 20.
- Christea sin Harisis din Bucuresci, noú, 1815 Maiú 2.
- Neagul Rădulescu din Bucuresci, noú, 1815 Maiú 2.
- Iene Tilea din Bucuresci, sin Hristul Zagurianos, noú, 1815 Noembre 16.
- Badea sin Petre din mahalaoa Oțetarului, Bucuresci, noú, 1815 Iulie 24.
- Constandin Boșotă, noú, 1815 Ilie 27.
- Răducan sin Protopop Tănase din Bucuresci, noú, 1815 Iulie 1.
- Filimon sin Iene din Bucuresci, noú, 1815 Iulie 1,
- Ioniță sin Tudori Șoimărénu, noú, 1815 Iunie 15.
- Ioniță Rădulescu noú, 1814 August 23.
- » Marin sin Protopopul Hristea, sud Teleorman, noú, 1815 Iulie 15.

ceanu, Stâlpeanu, Conțescu, Habudeanu, Condeescu, Teișanu, Zădări-

-
- Radul sin Boteanul, sud Dolj, noŭ, 1815 Iunie 15.
 - › Dumitru sin Tudor din Bucurescŭ, noŭ, 1815 August 16.
 - › Profir sin Hristea, din Bucurescŭ, nou, 1815 Septembrie 12.
 - › Manolache sin Preda Ciocărdie, din Bucurescŭ, noŭ, 1815 Maiŭ 4.
 - › Ștefan Albén sud Gorj, noŭ, 1815 Septembrie 12.
 - › Marin sin Popa Hristea ot satul Dég sud Teleorman, 1815 August 1.
 - › Alexăndru sin Diacon, noŭ, 1816 Ghenarie 1.
 - › Anastasie Papazoglu din sud Saac, noŭ, 1816 Ghenarie 31.
 - › Alecul Speténu, din sud Ialomîța, noŭ, 1816 Ghenarie 31.
 - › Mitrea sin Vladul Covrig, sud Saac, noŭ, 1816 Februarie 1.
 - › Ioniță sin Mihaiŭ, din orașul Craiova, ce-ŭ dic Cerșotescul, noŭ, 1815 Septembrie 4.
 - › Ianache sin Iordache, din orașul Bucurescŭ, noŭ, 1816 Iunie 7.
 - › Răducan sin Protopopol Tănase, din Bucurescŭ, noŭ, 1815 Iunie 1.
 - › Preda Borducea, Bucurescŭ, noŭ, 1816 Iunie 13.
 - › Mateiŭ Postelnicul i s'a făcut carte nouă, dară are și de la Ipsilant, noŭ, 1816 Octombrie 10.
 - Petre Postelnicel de aici, noŭ, 1816 Octombrie 15.
 - Ionașcu Rătescu din Slatina, sud Olt noŭ, 1817 Ghenarie 19.
 - › Ioan sin Anton Diaconescu, noŭ, 1817 Decembrie 8.
 - › Ioniță sin Gheorghe Scheianu. noŭ, 1817 Decembrie 4.
 - › Chiriac sin Nicolŭ Grecu, noŭ, 1817 Ghenarie.
 - › Petre Tudorescu, din sud Dâmbovița, de la Moruzi și Ipsilant, 1817 Aprilie 22.
 - › Dimitrie Petrescu ot Bucurescŭ, 1817 Februarie 27.
 - › Teodor Pavlu de aici, noŭ, 1817 Maiŭ 12.
 - › Lefter sin Aldea, noŭ, 1817 Februarie 27.
 - › Gheorghe sin Ioan Sparilescu, din Bucurescŭ, mahalaoa Bărbătescului, 1817 Aprilie 7.
 - › Radu Părvulescu din sud Romanați, noŭ, 1817 Iunie 1.
 - Radu Zota, ot Cărbunescŭ, sud Saac, noŭ, 1817 Aprilie 7.
 - › Barbul Portărescul ot Craiova, noŭ, 1817 Iunie 24.
 - › Gheorghe sin Stroe Berlescu ot Bucurescŭ, noŭ, Septembrie 16.
 - › Constantin Sterie de aici din Bucurescŭ, noŭ, 1817 Septembrie 20.
 - › Pascale sin Stoian ot Bucurescŭ, noŭ, 1817 Octombrie 10.
 - Teodor sin Ștefan Burducea, noŭ, 1817 August 27.
 - › Preda sin Răducanu Gocea, ot sud Ialomîța, noŭ, 1817 Octombrie 15.
 - › Călin sin Călin de aici, noŭ, 1817 Decembrie 26.
 - › Gheorghe sin Postelnic, Avram Șitoianu din sud Gorjiŭ, noŭ, 1818 Ghenar 1.
 - › Dumitru Băndănescu, ot sud Dâmbovița, noŭ, 1818 April 20.
 - › Mirea sin Popa Gheorghe ot Ciorani, sud Prahova, noŭ, 1818.
 - › Nicolae Nenciulescu sin Popa Andreiŭ, ot Bucurescŭ, noŭ, 1818 Ghenar 7.

ceanu, Prisiceanu, Penescu, Ștefulescu, Stănescu, Tocilescu, Cordescu, Ursianu, Poenar, Merlescu, Pleșoianu, Corlătescu, Razu, Bălțeanu, Rizu, Rădulescu, Ciocărdie, Papazolu, Nenciulescu etc.

- » Dobre sin Ión Crețul ot Ciorogârla, sud Ilfov, noă, 1818 Maiă 28.
- « Stan sin Ioan Obelă din Bucuresc, noă, 1818 Martie 15.
- » Marin sin Stavru, ot sud Doljiă, noă, 1818 August 9.
- » Alexandru sin Nicolae ot Bucuresc, noă, 1818 August 21.
- » Ilie sin Radu ot Bucuresc, noă, 1818 Maiă 27.
- » Dumitrache sin Nicolae de aici din Bucuresc, noă, 1818 August 6.
(Cod. XXXIV, pag. 175.)

Cartea lui Dumitrache Datco Brat Ianache Postelnicul.

- » Zemle vlahiscoie. Fiind-că am miluit Domnia Mea pe Dumitrache Datco Brat Ianache Postelnic, și l'am făcut postelnicul, i-am dat dară la mânele lui acéstă domnésca nóstre carte ca să fie sciut că este în orînduiala postelniceilor, și să aibă privileghiul cel obicinuit al scutelei pre drepte bucatele sale, de dijmărit și vinăriciă, precum aă și cei-l-ălți postelnicei, drept aceea dară poruncim la toți câți se cuvine, ca să cunósceți pre mai sus numitul boer al Domniei Mele de postelnicul, i saam receh gosp. 1815 Iulie 2.

Cartea de postelnicel ce s'aă înnoit după rugăciunea Mariei i Vasilichiei și Elenchiă fetele Danciului postelnicel ce aă murit, pe chipul lui Nicolae logofețelul vărul lor.

Zemle Vlahiscoie. După rugăciunea ce prin jalbă aă făcut către Domnia Mea Maria i Vasilica și Elenca fetele Danciului postelnicel ce aă murit, ca să înoim sinetul tatălui lor pe numele lui Nicolae Logofețul vărul lor, sub a cărui îngrijire și căutare se află, fiind fete sêrmăne, milostivindu-ne asupra-le, facem pe numitul Nicolae vărul lor Postelnicel, și spre a fi cunoscut de Postelnicel, i-am dat acéstă domnésca nóstră carte prin care să aibă privileghiul cel obicinuit al scutelei pe drepte bucatele sale de dijmărit și vinăriciă, dupa orînduiala ce aă și cei-l-ălți Postelnicei; pentru care poruncim la toți câți se cuvine să cunóscă pe numitul boer de Postelnicel, i saam receh gpd.—1817 Noembre 8.

(Cod. LXXVII, fila 281).

Vel Logofeț.

(Pecetea gpd.)

În notă aducem de model un act de liberare din slujbe unor bătrâni și infirmii. Ceii liberați beneficiau de scutire de dări. (1)

În note mai dăm unele acte de natură administrativă. De Vornicia Obștirilor fiind pendinte măsurile privitoare la *igiена* publică, tot aici aducem și acte relative la doctorii cari sunt chemați a combate epidemia și bólele din oraș (2)

(1) *În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle Vlachiscoie.*

Dumné-ta Vel Vistier, după pliroforia ce ne dai printr'acéstă anafora, milostivire făcând Domnia Mea asupra jăluitarului, poruncim să fie ertat și apêrat de slujbă. 1813 Mai 24.

Vel Logofêt.

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dómne,

După orînduiala vistieriei s'au scris la isprăvnicatul Săcuenilor, care și însciințeză precum se va vedé de próstă starea și bătrânețele jăluitarului Șerban copil din casă de Divan; deci pentru a se ertă de slujbă rămâne la milostivirea Măriei Tale.--1813 Mai 5.

(Cod. LXXVI, fila 271 v.)

Vel Vistier.

Cartea lui Ștefan ce s'au orînduit ceauș de Divan.

Zemle Vlahiscoie. Dat'am domnéscă nóstră carte lui Ștefan, carele s'au aședat ceauș la Vătașia vătafului Divanului, în locul lui Mateiș ce au fost până acum, ca să aibă privilegiul ce din vechime au fost hărăzit zapciilor Divanului Domniei Mele, adecă să fie apêrat atât de rîndul dăjdiilor visteriei, cum și de alte orîndueli, să scutéscă și drepte bucatele lui stupi i rîmători de dijmărit și vinul de vinăriciș, să ție și o prăvălie dréptă a sa aici în Bucuresci scutită și apêrată de fumărit, de căminărit, de vamă și de alte dări ce vor fi pe alte cărciume; așijderea să ție și lude unul strêin și fără pricină de dajdie, carele și acela să fie apêrat de rîndul dăjdiilor visteriei și de alte orîndueli. Drept aceea poruncim la toți căți se cuvine nimeni întru nimic supêrare să nu-i facă, ci să i se păzéscă privilegiul și mila acésta întocmai și fără strêmutare, i saam receh gpd.—1816 Iulie 1.

(Cod. LXXVII, fila 243 .

(2) *În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle Vlachiscoie. —* Dumné-ta Vel vistiere, de vreme ce printr'acéstă anafora ne arêți că

Cutia milosteniei alipită la *Vornicia Obștirilor*, este pururea în de-

jăluitorul are să ia léfă acei taleri 150 de la Visteria Domniei Mele, de aceea poruncim ca din sfertul viitorului Octombre să se plătescă jăluitorului banii aceștia. 1816 Septembre 18.

Vel Logofăt.

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dómne,

Intrând în cercetarea jălbei ce a dat Măriei Tale Grigorie Bulucbașa m'am pliroforisit, că numitul are cu adevărat să ia de la Visterie léfă pe cincî luni de la Iunie 1814 adevărat până la sfârșitul lui Octombre, taleri 150 pe taleri 30 pe lună din rămășița leflor ce mai este Vistieria datore, până la sfârșitul lunei lui Ianuarie cu lét 1815 când atunci s'aú întocmit Casa lefilor, pentru care nu lipsiú cu plecaciune a aréta Înălțimei Tale, iar de este a se slobođi acesta rămâne la bună milostivirea Măriei Tale în ce chip vei voi a aréta asupra-i.—1816 August 10.

Vel Vistier.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele dumné-ta Vel Postelnice, fiind că sfirșitul și pricina pentru care s'aú dat de la cutia epitropiei obștirilor lefi la cei în dos arétați doctori și pentru care se numesc doctori ai politieii în adevér este numai ca să fie datorii a căuta la bóle pe cei s'raci și scăpătați fără de nici o plată, ne fiind cu îndoială că de la cei ce aú stare își iaú fieș-care plata ostenelei sale. De aceea primim Domnia Mea acéstă anafora a dumné-lui Vel Vornicul al Obștirilor, ca o dréptă și cu cale, ca împreună cu dumné-lui Vel Vornicul să chemați pe toți dumné-lor numiții doctori, cărora să le arétați că îndată fără de nici o prelungire să-și împarță între dumné-lor tóte mahalalele politieii și verii unde li se vor face prin raport de la Casa de privighere cunoscut, că s'aú bolnăvit vre-un s'rac. numai decât să alerge acolo ca să-l caute fără de nici o plată, fiind lucru împotriva omenirei ca dumné-lor să ia léfă cu numire de doctori ai politieii și acei s'raci să se tiraniséscă la bólele lor fără de nici o căutare și mângăere din partea doctorilor și doctoriile să se plătescă de la cutia Epitropiei obștirilor după rețetele doctorilor, cărora să li se dea a înțelege că de ne vom mai pliroforisi Domnia Mea cum că nici de acum înainte nu s'aú pus din partea dumné-lor în lucrare acéstă orînduială a datoriei, care aú precum mai sus se areată, să scie că li se vor rădica cu hotărîre lefile ce iaú de la Cutia Epitropiei, iar de va pricinui vre-o unul din numiții doctori că este însărcinat cu căutarea vre-unui spital, acéstă pricinuire nu-i este de

ficat. In 1817, domnitorul face catastih nouă de împărțirea milelor. (1)

nică un ajutor, în vreme ce pentru cântarea bolnavilor de la spitahuri li se dă acelor doctori osebită lăfă din iraturile al acelor spitahuri, iar lefile ce aū de la Cutia Epitropiei sunt chiar pentru cântarea acestor fel de sēraci bolnavi.—1816 Septembre 18.

Vel Logofēt.

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dōmne,

Insciințez Înălțimei Tale, ca aici în politia Bucurescilor s'aū înmulțit firescile bóle adecă de răcělă, friguri și altele pe la sēraci, cari nu aū putere și mijloc a se căuta cu doctori, pe tōte țilele vin la Epitropie cerēnd milă și ajutor pentru bóla întru care se află, și fiind-că aici în politie din porunca Măriei Tale se află cei măi jos numiți doctori cu lăfă de la Cutia milosteniei, să li se poruncescă prin dumné-lui doctorul cel mare, ca fieș-care să-și alégă parte din sempturi ale politiei, să cerceteze pe la cei bolnavi sēraci, prin raporturile ce se aduce de către vătășei mahalalelor la Casa depo, de acolo făcēndu-li-se sciut prin raport la fieș-care doctor semptul ce-și va alege să alerge, la acei sēraci bolnavi, să le cerceteze bóla, orīnduindu-le doctorii pentru întreginea sănătăței lor și cum va fi bună hotărērea Înălțimei Tale.—1816 Septembre 14.

(Cod. LXXXV pag. 341.)

Vel Vornic.

Dumné-lor doctorii ce sunt cu lăfă la epitropie.

Doctorul Silivestru.
Constantin Darvari.
Caracaș.
Ioan Pascal.
Oler.
Filitis.
Raiter.
Zosim Storer.
Gearahul Mesiț.
Ceprieiū Filip Zorotarahū.

(1) *Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlahscoie.*

Intărim Domnia Mea întocmirea acestui catastih al lefilor și poruncim dumné-tale Vel Vornice al obștirilor ca să se urmeze întocmai darea lor pe acest următor an, atāta numai osebite facem, ca din taleri 28 ce vēdum în osebit perilipsis ce ni s'aū citit, că prisosesc pe tōtă luna din lefile acestui an peste suma lefilor din anul trecut, să se adaoge

Ca să se echilibreze budgetul cutiei, se dispune a se cheltui în 1817, suma cuvenită pe 1818 din venitul vorniciilor, pripasuri.

O măsură polițienescă energetică se ieă în 1817.(1) Marele Spătar tri-

taleri 20 pe lângă taleri 80 cu care se vede trecută într'acest catastih Elena soția paharnicului Costache Teologul, ca să i se dea adecă pe tótă luna câte taleri 100 precum aș avut și mai înainte. 1817 Mart 8.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Prea Înălțate Dómne,

După luminată poruncă andunându-ne la un loc și privind la iraturile cutiei milosteniei cele canonisite i cele întemplătoare care am socotit că se pot împlini prin ajutorul Înălțimei Tale, alăturând și vorniciile de pripasuri ale anului viitor a se lua pentru următorul an, precum am vădut că s'aș urmat de vre-o doi trei ani încóce, din pricina a multor sêraci ce s'aș adăogat i dohtori și alte cheltueli, cu chibzuire am alcătuit leflele sêracilor i dohtorilor și ale epitropilor precum într'acest catastih se coprinde, câte cât este a li se plăti pe lună, însă cu scădēmînt la vre-o câte-va nume câte puțin și alte nume din cei morți i parte femeiască măritate, într'al căror loc puindu-se alți milași ce după jălbî s'aș găsit cu cale să facă a se răspunde pe tótă, luna adecă sêracii lefași taleri 3.595 și taleri 1.620 dohtorii i gerahii politiei, i taleri 1.810 tagma Vornicieii obștirilor, cu taleri 100 Petrache Logofătul ot dumné-lor boerii Epitropii ai sêrmanilor evgheniți, cu deosebită poruncă; care acest catastih iscălindu-se și de către noi, se va da luminată întărire cu hotărîre, ca până la auul să nu se mai adaoge alți miluiași lefași, spre a se puté Epitropia cu puțin irat ce s'aș vădut să întempine alcătuitele lefi de la trecutul Ianuar până la sfîrșitul anului cu urmare întocmai.—1817 Februar 20.

Al Ungrovlahiei Nictarie, Radu Golescu Vel Ban, Isaac Ralet Vel Vornic, Istrate Crețulescu Vel Vornic, Michalache Manu Vel Logofăt, Grigorie Băleanu Vel Vornic, Constantin Caliarh Vel Vornic, Constantin Dudescu biv Vel Logofăt, Nicolae Golescu Vel Logofăt, Alexandru Filipescu Vel Logofăt.

(Cod. LXXXIV, fila 117.)

(1) *Iă Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle vlahiscoe.*

Cu cale fiind anaforaoa acésta a dumné-lui biv Vel Banul epistatul Spătăriei, primită este Domniei Mele, pe care și întărind-o poruncim atât dumné-tale epistatule al Armășiei i dumné-vóstră judecătorilor ai departamentului criminalion, cât și vouă tuturor slujbașilor ai armășiei să aveți neadormită privighere de a se urmă de acum înainte întocmai nizamului de mai jos arêtat.—1817 Mart 9.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

mite la pușcărie pre toți cei cari ar puté fi bănuți că au să se facă hoți.

CAP. VI

Justiția sub Ioan Caragea.

Nici o prefacere în organele judecătorești nu se întâmplă sub Domnia lui Ioan Caragea. Continuă :

- a) Divanul Domnesc, ca ultimă instanță de judecată.
 - b) Departamentul de opt
 - c) de șapte
 - d) de criminalion
- } în Bucuresci.
- e) Divanul Olteniei sub președința Cainacamului.
 - f) Departamentele de 4 și de Criminalion în Craiova.
 - g) Spataria.
 - h) Agia și
 - i) Judecători speciali în județe.

Prea Înălțate Dómne,

Fiind-că dregătoria Spătăriei se silește cu tóte mijlócele de a întâmpina pornirile făcătorilor de rele, ce mai fără sfială urmăze asupra primăverei și a cercetă pe cei bănuți în netrebnicii și a iscodi pe cei dovediți și mărturisiți hoți, face trebuință a se ridică toți aceștia la grosul Spătăriei din cari cei ce se vor îndreptă și vor da chezași vrednice vor rămâne slobodi, iar cei după învinovățirea lor și cuviincioșele bănueli ce va avé Spătăria asupră-le se va cuveni a stă la închisóre vremelnică și pentru înfrinarea lor și pentru ca să dea vrednice chezași, pe unii ca aceia învinovății neavând Spătăria gros cu tărie de ziduri este silită a-i trimite la pășcărie cu tacrir arătator de urmările fieșcărnia, pentru cari să se poruncéscă strașnic de către Măria Ta epistatului și slujbașilor pușcăriei, ca să-i aibă în bună pază fără a slobodi de la închisóre, până când mai întâiu se vor arētă și chezași lor la spătărie, pentru care și cercetând Spătăria și dovedindu-i de chezași cinstiți și destoinici și cu cuprins, răspundători pentru ori-ce nărăvire a celor ce slobodindu-se se va dovedi în urmă și dând asemenea chezașie la Spătărie se va face anafora către Măria Ta, ca să se slobodă și întărirea Înălțimei Tale, va rămâne sinet la departamentul pușcăriei; părerea slugei Măriei Tale este într'acestaș chip, iar Măria Ta ve porunci ceea ce veți chibzui cu cale. 1817 Mart 7.

Vel Spătar.

Pe lângă aceste instanțe se mai crează nouă una specială, numită *Departamentul străinilor pricină*, instanță menită a judecă procese dintre pământeni și sudiți. (1)

Mai există, sub Caragea, și o Epitropie obștească a Evgheniților. Acesta are misiunea de a privighiă și oprî risipirea averilor de evgheniți, de fiii boerilor, cari încă n'au 25 de ani împliniți. Un moment în fruntea acestei instanțe se află Gr. Brâncovénu, căruia îi succede Racoviță.

Câte-va săptămâni după sosirea în țără a lui Caragea în Bucuresci nu face nici o schimbare radicală în personalul «Departamentelor». Abia aflăm câte-va numiri noue de la noul Domnitor, din 7 Decembre 1812. Slugerul Nicolae(?) înlocuesce la data acesta pe Slugerul G. Artino la judecătoria Spatariei. (2)

La 23 Decembre 1813 s'au orînduit cu pitac păharnicul Costache Fotino judecător dimpreună cu slugerul Constantin Otopénu la Departamentul Agiei. (3)

În cod. LXXV (la fila 17) există minutele pregătite pentru reînnoirea personalului ambelor departamente (de patru și criminal), și a Divanului din Craiova, cu data de 26 Decembre 1812. Totuși numirile se fac numai pe ziua de 1 Ianuarie 1813, când se fac și numirile la toate instanțele judecătorești din Bucuresci.

(1) Acastă instanță a fost aședată în 1814 în casele Stolnicesei Manda Costésca, care primia o chirie de 5,000 taleri pe an. Diu acastă cifră se pôte vedé, că acea casă eră din cele mai mari din Bucuresci. În acastă casă a ținut și Divanul ședințele sale de judecăți, căci curtea Domnéscă fiind arsă, nu mai află loc în noua reședință a Domnitorului.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele dumné-ta Vel Vistier, fiind-că dumné-lui Vel Logofét de Țera-de-sus din porunca Domniei Mele au făcut învoire cu stolnicésca Manda Costésca pentru casele sale, unde se caută pricinile de judecăți, atât de dumné-lor veliți boeri, cât și de Departamentul străinilor, ca să i se dea pe an chirie 5,000, de aceea poruncim dumné-tale, ca de la începutul viitorului Octombre, să se dea numitei stolnicesei de la domné-sca noastră visterie acești taleri cincî mii chiria casei. Tolco pisah gpd.—1814 Sept. 23.

(Cod. LXXIV, fila 143 v.)

(2) Veđi actul la anexe după cod. LXXIV fila 5 v.

(3) Cod. LXXIV fila 97.

Dăm în notă lista și decretul de numire a noilor judecători din București. (1)

(1) Iaca aceste acte:

Judecătorii ce s'au orînduit de către Domnia Mea la departamentele de mai jos arătate. La departamentul de opt:

Paharnicul Ioniță Crețulescu.
Serdarul Nicolae Cuza
Serdarul Vasile Izvoranu.
Medelnicerul Alexandru Cală.
Medelnicerul Nicolae Roșca.
Medelnicerul Dumitrache Broșteanu.
Șătrarul Stavri.
Vătaful Mateiș Lambrino.

La departamentul de șapte.

Stolnicul Nicolae Crețeanul.
Stolnicul Dumitrache Ștefăniu, 1813 Februar 13, în locul Vătafului Nicolae.
Slugerul Gheorghe Artino, prin pitac s'au lipsit, 1813 Mart 1, la 23 s'au ertat.
Pitarul Nicolae Lambrino.
Nicolae biv căpitan za dorobanți.
Serdarul Dimitrie Filodor, prostichiș, 1813 Ianuar 11.
Serdarul Ión Politimos, Ianuar 12.
Serdarul Constantin Greceanu Mart 15.

La departamentul criminalion.

Dumné-luș Stolnicul Constantin Caragea.
Medelnicerul Caclica.
Medelnicerul Mateiș Greceanul.
Serdarul Atanasie.
Slugerul Teodor Comino.
Medelnicerul Costacopol, 1813 Ianuar 12.

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlahiscoie.

Dumné-vóstră boerilor cinstiș mai sus numiș, fiind-că v'am orînduit Domnia Mea judecători la numitele departamente, să aveș dar a vă adună fieș-carele la departamentul unde sunteș orînduiș și să urmaș pururea a căută trebile judecășilor, ce vi se orînduesc de către Domnia Mea, cu silinș păzind dreptatea cu tótă scumpătatea, și dumné-ta cin-

La aceeași dată de 1 Ianuarie 1813 sunt numiți și judecătorii la Craiova (4 la Dep. civil și 4 la cel penal), cun și câte un al 3-lea Logofăt de fie-care departament», și un al 3-lea Logofăt și Logo-

stite și credincios boerul Domniei Mele, Vel Logofete de țera-de-sus, după ce se va trece în condica Divanului, foia acesta să o faceți apoi cunoscută și dumné-lui Vel Vistierului, spre a se așeză în catastihul lefilor. Tolco pisah gpd.—1813 Ianuarie 1.

(Cod. LXXV, fila 20 v.)

Pitac prin carele s'au ertat slugerul Artino de greșéla ce au făcut și iarăși s'au orînduit judecător la departamentul de șapte, unde au fost mai înainte.

Fiind-că după rugăciunea ce au făcut'o Domniei Mele unui din dumnélor boerii pentru slugerul Gheorghe Artino, ca să-l ertăm de greșéla ce au făcut-o, dând făgăduiala și prin scrisóre că se va purtă ciustit în tréba judecătoriei și nu va mai face cel mai mic cusur, ne-am milostivit Domnia Mea asupra-i și îl ertăm, cu acéstă hotărîre însă, că de acum înainte de se va dovedî cu cât de puțiuă rea urmare și catahrisis, nu numai că se va lipsi, ci încă se va pedepsi strașnic; cu acest mijloc dar, ca unul ce au dobîndit ertăciune greșelei ce au făcut îl orînduim iarăși la tréba judecătoriei departamentului de șapte, unde au fost mai înainte, în locul sêu, de care și poruncim duni-tale ciustite și credincios boerule al Domniei Mele Vel Logofete de țera-de-sus, să-l faci cunoscut la cei-l-alți boeri departamentari, ca să urmeze a păzi la Departament pentru căutarea pricinilor de judecăți. Tolco pisah gpd.—1813 Mart 22.

(Cod. LXXVI, fila 36.)

Iu Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.

Cinstit și credincios boerul Domniei Mele, dumné-ta Vel Logofăt de țera-de-sus, fiind-că la departamentul de șapte a orînduit Domnia Mea judecător pe biv Vel Vameșul Nicolae în locul Stolnicului Dumitrache Ștefăniu, să aibă dar de astăzi înainte a merge la acest departament, ca dimpreună cu cei-lalți boeri judecătorii, să urmeze a căută și a cercetă pricinele de judecăți și a nu zăbovi pe ipotesiarî; pentru care se face cunoscut și la visterie, a se așeză la catastihul lefurilor. Tolco pisah gpd.—1813 Februar 13.

(Cod. LXXIV, fila 27.)

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

feșii trebuincioși la Divanul Craiovei și tot acolo și un al 2-lea portar. (1)

Indată după constituirea Divanului domnesc în Bucuresci, și după trecerea sărbătorilor Bobotezei, Domnitorul adresază membrilor lui următoarea carte deschisă:

Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.

Cinstiților și credincioși dumné-vóstră boerilor veliți ai Divanului Domniei Mele, vă însciințăm, că cea întâiū datorie netăgăduită este a căută pricinile norodului și a îndreptă pe cei năpăstuiți, ci fiind că vedem din jălbile ce ni se dau multe pricinī de judecăți, de aceea

(1) *Pitac pentru léfa judecătorilor i III logofeșilor și II portar de la Craiova.*

Cinstit și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta Vel Vistier, fiind-că s'aū orînduit ot judecătorī la departamentul ot Craiova, însă la cel de patru și la cel de criminalion i câte un III Logofēt la fieșcare departament și un III Logofēt și trebuincioși Logofeșei la Divanul Craiovei, cum și II portar; de aceea poruncim dumné-tale ca pe toți cei arētați mai sus să-i aședī la catastihul lefilor Visteriei cu aceeași léfă ce aveaū și mai înainte. Tolco pisah gpd.—1813 Ianuarie 1.

(Cod. LXXV, fila 22 v.)

Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar.

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta Vel Vistier, fiind-că la Divanul Craiovei s'aū orînduit de către Domnia Mea judecătorī dumné-lor boerī ce mai jos s'aū însemnat, cariī sunt la numer cinci, să aibī dar a-i aședā dumné-ta la catastihul lefilor Visteriei cu léfa ce au avut și mai înainte. Tolco pisah. 1813 Ianuarie 5.

Dumné-luī biv Vel logofētul Dumitrache Bibescu.
 biv Vel clucerul Cornea Brăiloiū.
 biv Vel clucerul Dumitrache Brăiloiū, s'aū orînduit în locul clucerului Gănescu, 1813 Septembrie 8.

Dumné-luī biv Vel clucerul Haralambie.
 biv Vel pitarul Constantin Oteteleșanu.

1813 Ianuarie 5. Pitac către Vel Vistier, ca peste léfa ce aū avut'o mai înainte clucerul Cornea Brăiloiū, unul din mai sus numiții judecătorī, să i se mai adauge alți talerī 300.

(Cod. LXXV, fila 21.)

am hotărît, ca de aci înainte să facem și noi Divan Lunea și Vinerea, când vor fi pricină de a se înfățișa înaintea noastră; dar și dumné-vóstră să vă strîngeți în toate zilele a căuta pricinele de judecări ce se orînduesc de Domnia Mea, afară din sêrbătorile mari i Duminicile, la care să fiți cu silință ale cerceta cu scumpătate spre descoperirea adevêrului, ca cei năpăstuiți să-și afle îndreptarea lor, și în toate zilele să vă adunați la locul cel orînduit în domnésca noastră curte la trei césuri din zi, stând până la vremea prânzului a căuta toate pricinile ce vor fi gata; de care poruncim și dumné-tale cinstit și credincios boerul al Domniei Mele, Vel logofete de Țera-de-sus să dai nizam zapciilor și logofeteilor a se afla mai de dimineță cu toate pricinile și hărțile ce vor fi trebuinciose gata; iar cel ce nu va fi următor să ni-l arăți spre a i se face căduta osîndă. Tolco pisah. — 1813 Iannarie 9.

(Cod. LXXIV, fila 13 v.)

Vel Logofêt.

(Pecetea gpd.)

În 20 Iannarie 1813, Ion Caragea numesce pre judecătorii de județ, cu decrete, în cuprindere ce ne probéză că încă nu s'a făcut despărțirea definitivă a puterii judecătorești de cea administrativă. În adevêr, decretul de numire a judecătorului de județ pe de o parte stabilește că «judecătorul să caute judecățile și să facă hotărîrea în scris, iar împlinirea după hotărîre să se facă de ispravnicii județului «la care împlinire să nu se amestece judecătorul și pe de altă parte adăogă a dice că» judecătorul să fie nelipsit de la județ, lângă scannul ispravnicesc, ca să caute pricinile judecăților neconținut, dimpreună cu ispravnicii, deci, repetim, încă principiul despărțirii celor două mari puteri în stat, nu este deplin. (1)

(1) *Carte de judecător de județ.*

Zemle vlahisocie. Dat'am domnésca noastră carte . . . pre carele l'am orînduit Domnia Mea judecător la sud..., ca să aibă a căuta toate pricinile de judecări ale locuitorilor cu bună cercetare ca să le hotărască cu dreptate și pentru fieș-care pricină ce va judecă, să facă hotărîre în scris la mâna cui se va căde, ferindu-se de hatîr și voie veghiată, iar pe cei ce nu se vor odihni de acolo, să le dea la mână soroc în scris, cu zi orînduită, spre a veni la Divan, și pentru toate pricinile ce va căuta, să aibă a ține condică deosebită, întru care să trecă toate cu bună orînduială, și așa judecătorul să caute judecățile și să facă hotărîre în scris, iar împlinirea după hotărîre să se facă de ispravnicii

În anul 1813-1814 ca dispozițiuni mai însemnate în sfera justiției, aflăm :

I. Relative la *protimisis* :

Hrisovul din 12 Iunie 1813, dispune, că de acum înainte orî cine va vinde vre-un lucru nemișcător fără de mezat, să fie datoriu, ca după ce va face zăpăsul vînderii, să-l facă cunoscut tuturor rudelor și vecinilor lui, la câți după pravilnicésca condică li se cuvine *protimisis*, ca orî să-l iscăléscă de nu vor să cumpere ei acel lucru, seú vrînd a-l cumpără, să numere banii. Când vîndătorul își va face această datorie, și vre-unul din cei cari au *protimisis* nu va voi nici zăpăsul să-l iscăléscă, nici banii să-î numere, atunci vîndătorul să chame în judecată la stăpînire pre un asemenea, ca să-l oblige la una din doué. Refuzând și atunci, vîndarea va fi declarată bună. (1) Cu afacerea *protimisisului* urmază și alte *dispozițiuni* mai departe, în 1814.

Mereú cestiunea «*protimisisului*» revine la ordinea zilei :

Am arătat aiurea însemnătatea acestei dispozițiuni intrată în obiceiul pămîntului, cum împedică pe Greci de a se face proprietari în pămîntul țării. De aci un răsboiú surd făcut «*protimisisului*» și numeroase explicațiuni și înțeprețiuni ce i se aduc, cu diverse cărți domnesci.

Așa în 18 Iunie 1814 Ioan Caragea înțepreună capul din legea lui Ipsilante, dicînd că răú și fără de cale judecătórii acordă *protimisisul* mai întaiú rudelor de aprópe, căci după înțeprearea lui, acest *protimisis* se cade să-l aibă mai înainte de toți «*rezorași* de moși» adecă

județului, la care împlinire să nu se amestece judecătóru. Pentru care poruncim Domnia Mea și dumné-vóstră ispravnicilor ai județului, să-l cunósceți de judecătóru și să-î dați mână de ajutor cu ómenii de slujbe pentru cei ce vor fi a se aduce și a se scóte în judecată, care judecătóru să fie nelipsit de la județ, lângă scaunul ispravnicesc, ca să caute pricinele *judecăților necontenit, dimpreună cu ispravnicii*, seú când ispravnicii vor fi încărcați cu alte trebii ale județului, judecătóru nelipsit să caute judecățile în tótă vremea fără de a lipsi în cóce și în colo, de a se chiamă numai cu numele judecătóru, că acésta nu este suferită Domniei Mele. Drept aceea poruncim și mazîlilor i breslașilor și tuturor locuitorilor de obște să fii însciințați de acésta și fleș-care patru pricinele ce vor avé, să mérgă să se judece la orînduítul de Domnia Mea boer judecătóru, că pentru aceea am orînduít deosebit de ispravnicii și judecătóru să se caute mai cu înlesnire și fără de zăbavă în tótă vremea pricinele judecăților ce veți avé. I saám receh gpd.— 1813 Ianuar 20.

(Cod. LXXV, fila 47 v.)

(1) Veți actul cu anexa.

vecinii imediați, fie ei rude sau nu. Cu diverse mijloce, între cari prin simulata *adopțiune*, mulți Greci deveneau proprietari de imobile și acum în favoarea aceloră se interpretă protimisul, ca să aibă ei beneficiul lui cu precădere asupra rudelor mai de aproape, cari nu erau și proprietari vecini cu imobilul pus în vânzare. (1)

Afacerea «*protimisului*» preocupă pe Divan și în urma acestei *deslegări domnesci*. Biv Vel căminarul Nestor, (2) legistul ilustru al timpului, presintă lui Vodă un proiect de noua legiuire asupra materiei. Vodă îl dă în cercetarea Divanului la 29 Iulie 1814 cu următorul pitac:

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod.

Prea sfinția ta părinte metropolit, iubitorule de Dumneșeu sfințite episcopi Buzău i dumné-vóstră veliților boeri ai Divanului Domniei Mele, împreună și dumné-ta biv Vel bane Grigorie Brâncovene, iată se însemnează mai jos într'acest domnesc al nostru pitac teoria ce aș făcut dumné-lui biv Vel clucerul Nestor la capul pentru protimis, carele pentru ca să se întocmească după cuviință prin sfat de obște și cu domnescă noastră hotărâre, poruncim ca adunându-vă cu toții la un loc de obște și teorisind cu luare aminte să faceți cuviințioasa chibzuire

(1) Vezi actul la anexe.

(2) Nestor a fost conservat membru al Divanului de către Caragea, deși nu era boer cu serviciu efectiv, ci numai biv Căminar. Iată actul de numire:

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscaoie.

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele dumné-ta biv Vel căminare Nestore, fiind că ne-am pliroforisit Domnia Mea, că ai fost orînduit judecător între dumné-lor veliții boeri, ca unul ce ai știință și praxis a pravilelor, de aceea iată printr'acest domnesc al nostru pitac te orînduim Domnia Mea de a fi și de acum înainte tot într'această treabă, silindu-te de a te arăta cu slujbă plăcută, după datoria ce are fieș-care, nefățarnic judecător, poruncim Domnia Mea și dumné-vóstră cinstiților și credincioșilor boerilor veliți ai Divanului Domniei Mele, să cunoșteți pe mai sus numitul boer, că este orînduit judecător împreună cu dumné-vóstră.—1814 Decembre 30.

(Cod. LXXIV, fila 9.)

Vel Logofăt.

(Pecetea gpd.)

și să arătați Domniei Mele prin anafora cu zapciū de Divan. Tolco pisah gpd.—1814 Iulie 29.

(Cod. LXXIV fila 135.)

Vel Logofăt.

(Pecetea gpd.)

Proiectul lui Nestor este aprobat de Divan și acesta, cu anafora din 8 Septembrie 1814, supune lucrarea lui Nestor la aprobarea lui Vodă. Caragea o aprobă modificând-o în sensul circulației sale de mai sus. Nestor dădea preferință la cumpărare de imobile *rudelor* mai de aproape, iar Vodă, în interesul mai sus explicat, acordă protimisul, în prima linie rudelor, orî și străinilor, cari sunt vecini cu imobilul de vîndare. (1)

În urma pitacului domnesc de sus, urmăză anafora următoare a boerilor întărită de Domnitor?

Asemenea publicații s'aū făcut la tôte județele și la caimacam trămișându-se și copii după anafora i după hotărîrea din anul trecut, și s'aū trecut și aici copia de anafora. (2)

În Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle vlahisicoie.—Întru tôte cele-lalte primită fiindu-ne anafora acēsta, o întarim Domnia Mea, afară numai dintr'al treilea felurime a protimisisului ce

(1) Aducem chiar aci aceste acte importante :

Două pitace la departamentul de opt și la departamentul de șapte pentru pricinile de protimisis cum ai să urmeze.

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahisicoie.—Dumné-vóstră boerilor judecatori de la departamentul de opt, vă facem în scire, că pentru pontul de protimisis la lucruri nemișcătore, prin obștēscă anaforă a dumné-lor boerilor și prin întărire, ce am dat Domnia Mea la acea anaforă s'aū dat hotărîre, cum aū să urmeze tôte judecatoriile a judeca pricinile, ce se vor întēplă de protimisis; după care scoțēndu-se copie și alăturāndu-se și hotărîrea cea din anul trecut tot pentru protimisis, iată se trimise dumné-vóstră adeverită de către dumné-lui Vel Logofăt; ci dar vă poruncim ca de acum înainte să urmați întocmai la pricinile ce se vor întēplă de protimisis, care copie să se trecă și în condica departamentului și să se păstreze, spre a fi tot-deauna sciută și păzită întocmai. Tolco pisah gpd.—1814 Octombrie 16.

(Cod. LXXIV, fila 148 v.)

(2) Hotărîrea ce s'aū făcut în anul trecut lét 1813 Iunie 12 pentru cei ce aū protimisis când se vinde lucru nemișcător, care hotărîre prin

se cuprinde mai jos, artăatul al treilea pont, care împotrivă hotărîm a se urma, adecă cel ce va fi și rudă și părtaș seaŭ vecin fie măcar și mai depărtat (însă numai până la acea spiță din care nu se pot lua în căsătorie) acela să se protimisască decât altă rudă mai de aprópe, care nu va fi și vecin seaŭ părtaș, de vreme ce pravilnicésca condică la titlul pentru protimisis chiamă întâiŭ pe rudele care vor fi părtașe seaŭ răzorașe, fără de a dice cele de aprópe orî de departe, și apoi dice să se cheme rudele cele mai de aprópe, și într'acest chip vorbind, se înțelege curat că chemarea de al doilea este pentru rudele cele mai de aprópe decât cele dintâiŭ care vor fi și părtașe seaŭ răzorașe, bez părintele la lucrul fiului său, și fiul la lucrul tată-său, aceștia și de nu vor fi părtași seaŭ vecini să se protimisască decât rudele mai depărtate ce vor fi și vecini seaŭ părtași; drept aceea cu osebirea ce s'aŭ dis mai sus, poruncim dumné-tale Vel logofete de Țera-de-sus, ca trecându-se anaforaia acésta în condica domnescului nostru Divan, să se trimiță asemenea copii însoțite cu osebite porunci ale Domniei Mele la judecătoriile de aici, i la ale Divanului cât și la tóte isprăvnicaturile, în care copii să se adaoge și nizamul ce-am dat Domnia Mea în anul trecut tot asupra protimisi-

publicație s'aŭ făcut cunoscută la toți de obște și acum după poruncă se mai trece și aici într'acéstă copie.

Hotărîm ca de acum înainte orî-cine va vinde vre-un lucru nemisător fără de mezat, să fie dator, ca după ce va face zapisul vînderii să-l facă cunoscut tuturor rudelor i vecinilor lui la căți după pravilnicésca condică li se cuvine protimisis, ca orî să-l iscălescă de nu vor vrea să-l cumpere acel lucru, seaŭ vrînd a-l cumpără, să numere banii, și când vîndătorul își va face acéstă datorie și vre-unul din cei ce aŭ protimisis îndărătnicindu-se nu va voi nici zapisul să-l iscălescă nici banii să-i numere, atunci acel vîndător să se arête cu jalbă către stăpânire, ca stăpânirea să-l îndatorescă pe acel îndărătnic la una din două, și orî ce cheltnială și decinială se va întemplă să le plătescă acel îndărătnic, fără de a i se primi vre-un cuvînt de pricinuire, iar când vîndătorul împotrivă nu-și va urma acésta datorie, să scie atât el, cât și cumpărătorul, că acea vîndare nu va fi temeinică, și orî când va porni jalbă vre-unul din cei cari aŭ protimisis și nu va fi iscălit în zapis, i se va da dreptate de va lua acel lucru cu întórcere de banii prețului ce se va dovedi adevărat, fără de a se mai cercetă, de și-aŭ pornit jalbă de protimisis în vreme seaŭ fără de vreme, iar cele-lalte capete din pravilnicésca condică ce sunt întocmite asupra titlului de protimisis, poruncim să nu se mai metahirisască de nici o judecătorie.

(Cod. LXXIV, fila 149.)

sului, pentru cele ce este dator a păzi vîndătorul și cei ce au protimisis când se vinde lucru nemișcător, și apoi anaforoa acésta să se dea a sta în păstrare la sfînta mitropolie.—1814 Octombre 5.

Vel Logofăt.

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dómne,

După lăminată porunca Măriei Tale ce prin pitac ni s'au dat, adunându-ne cu toții la un loc, am vădūt teoria ce au făcut dumné-lui biv Vel clucerul Nestor la capul pentru protimisis, care teorie cercetând-o și noi cu luare aminte, am găsit-o cu bună orînduială alcătuită și arătăm și noi mai jos prin ponturi cu deslușire, în ce chip să se urmeze la felurimile pricinilor :

1) Când se vinde lucru nemișcător, întăiū să se cheme la protimisis pe rudele, al doilea părtașii, și al treilea veciniū.

2) Rudele de sus și de jos au protimisis la rēscumpărătorea lucrului nemișcător pānă la spița ce pōte a cere și clironomie, iar cele de alătorea au protimisis numai pānă la al patrilea spițā, cariū sunt veriū primariū iar nu mai mult.

3) Aceste rude de vor fi și părtașe seaū veciniū au îndoit protimisis, și cāți vor avé îndoit protimisis, adecā fie și rudā și părtași seaū și rude și veciniū de o potrivā unul cu altul, toți împreună să chiamā și să împărtășescā acea protimisis, iar cānd este cinevași rudā toț de o spițā ca altul, dar nu este și părtaș seaū vecin ca acela, se protimisesce cel ce este și rudā și părtaș seaū vecin, iar cānd este rudā și părtaș seaū vecin, și altul nu este nici părtaș nici vecin, dar este rudā mai de aprōpe decāt acela, atunci se protimisesce acea rudā mai de aprōpe, măcar deși nu este părtaș seaū vecin.

4) Părtași sunt cei ce stāpānesc lucrul acela d'avalma, și fieș-care dintr'iușiū are dreptate de protimisis, dupā analoghia părței ce stāpānesce într'aceā moșie seaū acaret.

5) Veciniū sunt de trei trepte: trēptā dintăiū sunt cei ce se vecinesc în lung, și trēpta de al doilea cei ce se vecinesc în cap, iar partea al treilea sunt cei ce se vecinesc la vre-o parte, și cānd se va vinde acea moșie seaū loc, se protimisesce întăiū veciniū din lung, și apoi veciniū din cap, apoi veciniū de la vre-o parte.

Acésta este deslușirea pravilniceșcii condicii ce s'au legiuit cu sfat de obște și s'au și urmat la pricinile de judecāți, de care ne rugām să se întărăscā cu lăminată pecetea Măriei Tale acéstā plecatā a nōs-

stră anafora, și după ce se va trece în condica Divanului, să se scotă copii asemenea și să se trimiță de către dumné-lui Vel Logofăt cu luminate poruncile Măriei Tale, atât pe la judecătoriile de aici din Bucuresci cât și la Divanul Craiovei și la tóte isprăvnicaturile județelor, spre a se face cunoscut tuturor de obște deslușirea acésta a pravilniceșcii condici, iar anafora acésta se va da în păstrare la sfinta metropolie, iar hotărîrea rămâne la Măria Ta.—1814 Sept, 8.

Grigorie Brâncovénu biv Vel ban, Barbu Văcărescu Vel Vornic, Constantin Bălénu Vel Vornic, Grigorie Filipescu Vel Logofăt, Constantin Filipescu Vel Logofăt, Fotache Știrbeiu Vel Logofăt.

(Cod. LXXIV, fila 148 v.)

II. Relative la taxe de justiție.

La 10 Februar, și la 22 și 23 Martie 1813 Divanul a propus și Domnitorul a aprobat nouă instrucțiune fixând suma ce are a se percepe de la procese,—decuiuala—și modalitatea de percepere. Se făcé un mare abuz la perceperea decuiuelei convenită justiției, prin faptul că ea eră percepută imediat după pronunțarea sentinței de la câștigătoriul procesului, orî puté acesta seau nu a vedé efectuată aducerea la împlinire a otărîrei. Ba adesea mai plătiă nouă decuiuală când se aduceă la împlinire, seau când procesul mergeă în apel la instanță superióră. Se ordonă stârpirea acestui «catahrisis» și pentru acésta se dispune cetirea prin tóte satele a nouélor cărți deschise cu datele mai sus indicate. (1)

In 23 Ianuarie 1813, Ión Caragea suprimă taxa de o para la leu, ce se percepeă în folosul Vorniciei Obștirilor, de la vîndarea lucrurilor nemișcătore «*ce se vînd cu rizapazar*». (2) Curênd se restabilește taxa acésta și iarăși la 27 Ianuar 1815, se desființéază.

In 20 Septembrie 1814, Caragea modifică taxa ce se plătiă lui Vel Portar când acesta hotărnicia o moșie, fixând-o la câte șese parale de stîngen, făcênd tot-de-odată obligatorie taxa la hotărnicii, chiar deacă se face acésta fără de prezența lui Vel Portariu (3)

III. Cel mai important act, din sfera justiției, din 1813, de la Ión Caragea este cel următor, prin care se reinnoesce prohibițiunea pentru

(1) Veđi actele din anexă.

(2) Veđi actul din anexe.

(3) Veđi anexele din 1813 și 1815, (Cod. 74, fila 173), din 1817 Septembrie 20, (Cod. LXXVII, fila 275 v.)

sudiții a orî-ce putere de a cumpără și posedea bunuri nemișcătore în Muntenia. Iacă acest act:

Publicații la toate județele pentru sudiții ce cumpără acareturi nemișcătore, să le poprască zapisele cumpărătorii.

Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahisovic.—Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud sănătate. Fiind-că sudiții nu încetază cumpărând lucruri nemișcătore aici în pământul domnescei nóstre țeri, care acéstă urmare este împotriva împărătescilor tractaturi, de aceea vă poruncim Domnia Mea, ca de va veni vre-unul din sudiți seau vîndetorul la ispravnicat cu zapisul vînderii vre unui acaret, ca să-l adeveriți după orînduiala pravilnicescei condici și după osebitul nizam ce am dat Domnia Mea, prin domnescile nóstre porunci, care s'aũ trimis către toate ispravnicaturile încă de la 28 ale trecutului Iunie pentru avaelul Cutiei milosteniilor ce s'aũ orînduit a se da de cumpărătorii acareturilor, ce se vor vinde prin rizapazar, dumné-vóstră nu numai să nu adeveriți acel zapis, ci încă poprindu-l la ispravnicat să însciințați Domniei Mele numele vîndetorului i al cumpărătorului sudit, cu arătarea protecției sale i suma prețului vînderii și felurimea acaretului, iar de primirea acestei porunci să trimiteti Domniei Mele răspuns.—1813 Decembre 27. (1)

IV. In anul 1814 (la 26 Ianuarie și în 30 Noembre), Ión Caragea trimite carte deschisă la ispravnicii, prin care hotărăsce, că arestul preventiv al prinșilor în fapte de hoții să nu fie mai lung de trei zile și imediat să fie tramiși la spătărie, cu tacirul adecă cu dispozițiunea lui, dând de scire și păgubașilor să vină după ei. (2)

V. La 25 Martie 1814, Ión Caragea adresază boerilor divaniți o carte deschisă, pentru a-i îndemnă să fie judecători harnici, *uniți*, drepti, și le cere să caute negreșit numai câte trei mult patru procese, afară din zilele când prevede Domnitorul, ca nu cum-va, din cauza repeđi-

(1) Iar la caimacamul s'aũ scris, ca și la acest mezat, să nu fie primiți sudiții a da și a lua acaret.

Asemenea pitac s'aũ făcut și către starostea de neguțători, să nu primescă pe sudiți.

Asemenea pitacuri s'aũ făcut și pe la departamenturi i la Agie și la Spătărie, precum și la departamentul pricinilor străine i la dumnélor veliți boeri.

Cod. LXXIV, fila 97.

(2) Veđi anexa.

ciunii, spre a cercetă mai multe procese, din nebagare de sémă, să rămână învâlnită dreptatea vre-unuia». (1)

Mai puțin de două luni după aceea, în contradicere cu această circulară, I. Caragea, vedând că procesele s'au înmulțit, provocă pe boerii

(1) *Pitac pentru nizamul judecăților.*

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.— Cinstiților și credincioși dumné-vóstră veliților boeri ai Divanului Domniei Mele, fieș-care se cuvine a înțelege cât este de sfântă tréba judecăților, și cu câtă luare aminte și cu ce fel de orînduială sunt datorî judecătorii a căută pricinile de judecăți și a fi cu toții într-o unire, și cum pe larg se cuprindé de această bună orînduială și în pravilnicésca condică la titlu ce este alcătuit pentru judecători, al cărui sfîrșit privesce negreșit spre a se puté descoperi dreptul fieș-cărnia prin unita cercetare a tuturor obrazelor, ce sunt orînduiți jădecători, cărora fiind-că li se încredințéază de către ipotesiarî ce se judecă și cinstea și averea și viața lor, nu puțină luare aminte urméză a avé asupra cercetarei fieș-căreia pricinî, pentru că pânîntescile judecăți sunt a însuși lui Dumneđeú judecată, și judecătorii ceî pămîntesci vor avé a da sémă la aceeași nefățarnică judecată, care nu numai această temere îndestulă este a povățui pe fieș-care de a nu se abate din calea dreptăței, lăsând a dice când acești judecători vor bine chibzui într-o sinele, că neabătându-se dintr'această cale, pricinuesc și norodului ce-l judecă o bună și mulțămîta petrecere și patriei laudă și la sinele osebîta în parte cinste și bun ipolipsis, precum și împotrivă urmând pricinuesc obidă către norod, hulă către sinele și mahnire stăpînirei. Mijlocul dar cu care se pot dobîndi cele dintâiu și a lipsi cele din urmă fiind silința, nepregetarea spre descoperirea dreptului și unirea judecătorilor, precum mai sus am dis, suntem bine încredințați, că de către dumné-vóstră se va vină mai cu deosebire acest mijloc, ca unii ce firesce urméză să fiți doritori de câte privesc, atât spre lauda și podóba patriei, cât și al dumné-vóstră în parte bun ipolipsis, de aceea și porunciun Domnia Mea cu deadinsul, ca de astăzi înainte, să urmați a vé adună cu toții fără de pregetare la locul cel orînduit și a căută într'o unire pricinile ce se orînduesc în cercetarea dumné-vóstră, ascultând cu luare aminte și cu bună înțelegere provlimile și răspunsurile prigonitelor părți ca nu cum-vași din vre-o nebagare de sémă să rămâe învâlnită dreptatea vre-unuia și din întîrđire să se pricinuiască ipotesiarilor perdere de vreme și cheltueli zadarnice, și ca să aveți vreme să vé îndeletniciți a chibzui cu deamăruntul pricinile ce le veți căntă, nu cerem să căutați mai mult de cât câte trei mult patru pe fieș-care și, afară din dîlele într-o care facem Domnia Mea Divan. Tolco pisah gpd.—1814 Maiú 25.

(Cod. LXXIV, fila 123.).

divaniți să se adune și după prînd, ca să dé curs tutulor pricinelor, ca să nu întârdie. (1)

VI. Prin o carte către marele Logofet al Țării-de-sus, care avé direcțiunea cancelariei Divanului, I. Caragea se areată grijiliv de dreptatea țeranilor, recomandându-î să-î *protimisescă* în căutarea proceselor. Caragea, ca să se convingă de activitatea Divanului cere, în 4 August 1814, a i se aduce în fie-care ți de marele Logofet *report* de jude. cățile ce se caută la Divan. (2)

Trebuie să recunoscem, că Ión Caragea și-a arêtat buna-voința sa către țeranî și la altă ocasiune, în 24 August 1814, când prin publicațiuni în tôte județele provócă pe țeranî să denunțe jafurile și răpirile de

(1) *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.*

Cinstiților și credincioși dumné-vóstră veliților boeri ai Divanului Domniei Mele, fiind-că pricinile de judecări s'aũ înmulțit și pe tôte țiile se adaogă, după jâlbile ce vedem că se dau către Domnia Mea, ca să nu se zăbovescă dar ipotesiarîi cei de afară ședend aici în grea cheltuială i cei de aici să nu se prelungescă perdend trebile și intereurile lor, poruncim dumné-vóstră ca în tôte țiile să vé adunați cu toții de a căută pricinile judecăților ce vi se orînduesc de către Domnia Mea, silindu-vé de a le căută cu bună orînduială și după dreptate, căci judecata este a lui Dumneđeũ și nu numai diminéta ci și încă după prînd să urmați a vé adunà spre cercetarea pricinelor, ca să ieà sfîrșit fără de zăbavă, și dumné-ta Vel Hatmane al Divanului să dai poruncă și celor-lalți zapciî, ca să urmeze a aduce și a înfățișă fără de prelungire pricinile ce vor fi orînduite la fieș-care, căci de ne vom însciința că din amelia vre-unuia din ei, seaũ de vre-un interes se zăbovesce înfățișarea pricinelor, acela nu numai că va fi lipsit din trebă, ci încă se va și pedepsi. Tolco pisah gpd.—1814 Iulie 13.

(Cod. LXXIV, fila 132.)

Vel Logofet.

(2) *Iw Ión Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.*

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele dumné-ta Vel Logofete de Țera-de-sus, fiind-că atât cu tréba și buna eftacsie a Divanului Domniei Mele i cu nizamul calemgiilor i a Logofetilor ce se află în slujbă, i cu nizamul zapciilor, de a curge trebile și pricinile judecăților cu bună orînduială și zapciî să aducă pricinile de diminéta înainte dumné-lor veliților, cu tôte hîrtille cele trebuincióse gata a se căută, să nu se zăbovescă ipotesiarîi cu ași perde vremea în zadar, iar *mai virtos țeranî să se protimisescă*, cu tôte acestea ești însărcinat dumné-ta a le duce la bună orînduială și a da cuviincios nizam, căci de la dumné-ta se cere bună eftacsie a tuturor și pe tôte țiile să ne aduci raport de judecățile ce se caută la dumné-lor veliții boeri; ci dar poruncim ca cu tótă strășnicia să dai nizamul acesta și să îngrijesci tot-đeana,

averi și de moșie, ce li se vor fi făcut în timpul ocupațiunii rusești de aceia ce pe atunci erau slujbași, ca să facă Domnitorul a li se întorce cele hrăpite. E probabil că această bună intențiune ascundeă numai scopul de a storce, ca bărbierul, *lipitorea* plină de sânge. (1)

Tot în favoarea țeranului sunt menținute vacanțele judecătorilor în Iuliu, de Pasci și de Crăciun.

VII. O vacanță neobicinuită ieă Divanul în 22 Februar 1865, de prima săptămână a postului mare. (2)

VIII. O mare mișcare în personalul justiției se face la 1 Aprilie 1814. Dăm în anexe întréga listă a noilor judecători și cu unele schimbări ulterioare. In această listă se pôte vedea și onorariile ce primiă fie-care. Aceste onorarii erau între 250 tal. pe lună maximul și 80 minimum, afară de Logofăt III și condicari cari erau plătiți până la 45 taleri mensual. (3)

IX. Dintre dispozițiunile din sfera justiției de la anul 1814 să mai luăm cunoscință și despre acea relativă la feciorii de boeri risipitori de avere. *«Spre a nu se stinge casele boeresci»*, Caragea, la 2 Septembre 1814, dispune că, până la vârsta de 25 de ani, fiii de boeri, măcar de vor fi căsătoriți, ori în serviciul Statului *cu cin de boerie*, să nu fie volnic nimeni a le da cătuși de puțină marfă, seaș bani, seaș a face veri-ce alișveris cu dênși, ci numai cu porunca arhierilor. (4)

spre a se păzi și a nu se face cel mai mic cusur; poruncim dar și dumné-vóstră veliților boeri, ca în dillele cele sciute să vë adunați mai de diminéță la locul cel orînduit, a căntă pricinele, ce se orînduesc în cercetarea dumné-vóstră, spre a nu se zăbovi ipotesiaril. Tolco pisali gpd.—1814 August 4.

(Cod. LXXIV, fila 137 v.)

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(1) Veđi actul la capitolul *Ţerani*.

(2) Cod. LXXIV, fila 178.

(3) Veđi actul în anexe.

(4) Iată acest act:

Publicațiile ce s'aũ făcut către dumné-lor ispravnicii județelor i la Divanul Craiovei i la departamentul de opt și de șapte i la dumné-luĩ Vel Spătar și dumné-luĩ Vel agă, i la starostea de neguțatori și la consulaturĩ s'aũ trimis numai copii, pentru feciorii de boeri rásipitori, după anaforaoa obștească cu întărire și hotărire gpd,

Fiind-că prin anafora obștească a prea sfinției sale părintelui mitropolit și a dumné lor boerilor, care s'aũ întărit și de Domnia Mea, spre a nu se stinge casele boeresci de copii ce rămân rásipitori și nevîrșnici, precum s'aũ întâmplat de s'aũ stins unele din casele cele mari,

Pentru protejerea tagmei boeresce și a feciorilor de boeri ori Evgheniști cum li se dicea, Caragea organizează chiar o anume Epitropie în care intrau, arhierul și câți-va boeri, dintre cari biv Vel Ban Gr. Brâncoveanu. La 15 April 1815, demisionând acest boer, Caragea chiamă la *Epitropia Evgheniștilor* pre Vel Logofătul de obiceiuri Fotache Stirbei. (1)

X. *Epitropia Evgheniștilor.*

Campania întreprinsă de presa Bucurescă în 1897, contra cămătarilor și în favorul feciorilor de banî-gata, cari risipesc averea părintescă chiar mai înainte de a intra în posesiunea ei, a adus la ordinea ȳilei amintirile istorice din trecut cu referință la risipitorii de averi.

Nu de ieri, nici de astăzi aș eșit ceta cea lacomă și necinstită a cămătarilor.

Nu de ieri, nici de astăzi numai aș existat în societatea română risipitorii de averi, feciorii de banî-gata, cari nesciind cu ce greutate se înnodă doi bani în ciorap de bunică, dau sbrania în *remasul* de la bunică, de la bun și de la părinți.

Nihil novi sub sole al psalmistului se aplică și aci, ca peste tot. Așa a fost, așa este și . . . și fără a fi proroc după Christos; *așa va fi!* . . .

Ca să nu fie așa s'aș inventat une-ori așa ȳisele *legi somptuarii*.

S'a dovedit însă neputința legilor de a împedica risipa caselor fruntașe, ba chiar a unor întregi popore.

s'aș făcut hotărre ca de acum înainte feciorii de boeri cei răsipitori și fără de epitropii și neajunși în vîrstă de ani 25 (afară din cei ce sunt sub epitropii) măcar fie și căsătorit seaș cu cin de boerie, să nu fie volnic, atât alții, cât mai virtos neguțatorii a le da împrumut câtuși de puțin marfă seaș bani seaș a face verii ce alișveriș cu dînșii, ci când vor avea trebuință acei feciori de boeri pentru hrana și îmbrăcăminte lor seaș pentru economia casei să mergă să se arete la sfinția lor părinții arhierii și cu iscălitura prea osfințiilor sale să aibă voie să se împrumute; de care mai pe larg pliroforie veți lna dumné-yostră din copia de anafora cu această hotărre ce vi se trimite, ci dar să puneți a se publicarisă această îngrijind de a se urma și a se păzi acum și tot-deanna în pricinile ce se vor întempla, și de primire să avem răspuns.—1814 Septembre 1.

Cod. LXXIV, fila 139.)

(1) Veđi anexa dupa cod. LXXIV, fila 193.

În cele nouă volume, ce până acum au vădit lumina ȃilei, din «*Istoria Românilor*» de mine, am adus diverse *nizamuri*, seaŃ regulamente și *pitace* orî porunci țintind a împedica luxul ruinătoriu din clasa boerescă.

Cu deosebire boerimea cheltuiă, la finea secolului trecut, pe blăni, stofe și carete. Alexandru Moruzi, la 11 Martie 1794, ordonă lipscanilor, să înceteze de a mai importa «*flude, linaz, sadedică, cusături și basmale ce sunt lucruri cari pricinuesc o cheltuială zadarnică și o stîngere de obște . . .*» (1)

În 8 August 1796 același Domnitor reînoesce prohibițiunea importării de *butce* seaŃ *carete*, sub aspre pedepse. (2)

Măsurile luate sub Domnia lui Ioan Caragea (1812—1818) sunt cu mult mai energice, ba și mai originale decăt tóte cele de la anterioarele domnii.

În contra luxului cere Divanul de la Caragea legi somptuare în 13 Februarie 1815 în următórea anafora ce o dăm în traducere după originalu Grecesc:

Prea Inalte Stăpâne,

Privind ȃilnic la risipa averilor familiale și a caselor de boeri produsă de luxul nefolositor și de cheltueli fără judecată și prevădend cu durere întinderea catastrofei, am fost mișcați cu toții, și conduși de un sentiment de compasiune, ne-am decis în comun a pune stavilă acestui rău distrugător. Spre acest sfirșit ne-am luat libertatea să ne adresăm prin umilita noastră petițiune către stăpânul și tatăl nostru, de milă-iubitor, cunoscend bine, că Înălțimea Vóstră în bunătatea ei va opri aceste desordini, necuviințe și prejudicii, aducend decență, modestia și cumpătatea, virtuți într'adevăr mântuitoare pentru binele public și pentru averile supușilor voștri. Să înfrânați asemenea luxul îmbrăcămintelor și numeróselor echipaje pentru a se putea împedica cu efect delapidarea averei fie-cărui, a aduce pe toți la buna cuviință, a reduce cheltuelele nesocotite la o măsură cuvenită și *în raport cu condițiunea, familia și rangul fie-cărui*, ușurând pe toți de prea marele datorii ce au, și pentru a'i deprinde în fine după cum se cuvine în modestie și decență.

Pentru a se aduce cuvenitul ordin urméză că atât luxul îmbrăcă-

(1) Veđi «*Istoria Românilor*» de V. A. Urechia, tom. V, pag. 806.

(2) Veđi actul în cod. domnesc XXIX, fila 218 la Arhiva Statului.

mintelor, cât și somptuositatea echipajelor să se înfrâne *în raport cu fie-care clasă, rang și pozițiune*. Vă rugăm deci să ordonați, să se numescă boeri, cari să se întrunescă și pentru una și pentru cea-laltă clasă și să cerceteze în comun și să afle ce e regulat și rezonabil și folositor? și pronunțându-se în unanimitate, să raporteze Înălțimei Văstre măsurile luate asupra pricinei, prin un raport special, care să fie sancționat și de autorități.

Convinsi că Înălțimea Văstră va primi cele de față, de cuviincioase, și sperând că rugămintea ne va fi ascultată, ne subscriem:

Mitropolit Nectarie, Iosef Argeșiu, Const. Buzău, Const. Filipescu Vistier, Grigorie Brâncovănu, Barbu Văcărescu Vel Vornic, Const. Bălăcenu Vel Vornic, Mihalache Mano Vel Vornic, Theodor Văcărescu Vel Vornic, Gheorghe Filipescu Vel Logofăt, Scarlat Grădiștenu Vel Logofăt, Filipache Știrbei Vel Logofăt (1).—1815 Februarie 13.

Incă în 1814 se luase o măsură mai eficace decât legile somptuare.

Pentru întâiași dată facem cunoscută înființarea, sub Ioan Caragea, a unei ciudate instituțiuni, numită *Epitropia Evghenișilor* adevăc a nobililor.

La 1 Septembrie 1814 Ioan Caragea, după mijlocirea Divanului său, adresază *către dumné-lor ispravnicii județelor, i la Divanul Craiovei, i la Departamentul de opt și de șapte, i la dumné-luș Vel Spătar și dumné-luș Vel Aga, i la Starostea de neguțători și la Consulatură* următoarea carte deschisă, adevăc circulară:

Fiind-că prin anafora obștăscă a prea osfinției tale părintelui metropolit și a dumné-lor boerilor, care s'au întărit și de Domnia Mea, spre a nu se stinge casele boerescș, de copiii ce rămân risipitori și nevêrstnicș, precum s'au întêmplat de s'au stins unele din casele cele mari, s'au făcut hotărîre, ca de acum înainte feciorii de boeri cei risipitori și fără de epitropi și neajunși în vârsta de 25 de anș (afară din cei ce sunt sub epitropi), măcar fie și căsătoriți, său cu cin de boerie, să nu fie volnicș, atât alții, cât mai vêtos neguțătorii, a le da împrumut cătuși de puțină marfă, său bani, său a face verî-ce aliș-veriș cu dênșii, cí când vor avé trebuință acei feciori de boeri pentru hrană și îmbrăcămintea lor, său pentru economia casei, să mêrgă să se arête la sfinția lor părinții arhieriei și cu iscălitura prea sfințiilor sale, să aibă voe să se împrumute. De care mai pe larg pliroforie veți lua dumné-văstră din copia de anafora cu acéstă hotărîre ce vi se

(1) Pag. 401, condica LXXVIII.

trimite. Ci dar să puneți a publicarisi acésta, îngrijind de a se urma și a se păzi acum și tot-deauna în pricinile ce se vor iutêmplă. Și de pricinuire să avem răspuns».—1814 Septembrie 1.

Curând însă, tot după stăruința Divanului, Ioan Caragea înființază noua instituțiune menită a protege pe fiii risipitori în contra cămătarilor.

Acéstă instituțiune pörtă numele de *Epitropia Evghenișilor*.

În acéstă epitropie intră prelații țerii și un număr de boeri, între cari aflăm pe fostul mare Ban Grigorie Brâncovénu.

Iată anafora prin care boerii, la 15 August 1814, mijlocesc la Ioan Caragea înființarea epitropiei evghenișilor seaă cel puțin publicațiunea ca neguțătorii să nu dea banî cu împrumut nici să vîndă nimic la feciorii de boeri risipitori:

Prea Înălțate Dómne,

Cu plecată anafora arêtam Măriei Tale, că din viclenele urmări ale unora din neguțătorii de aici din Bucurescî, s'aă stins și s'aă prăpădit câte-va case de boeri mari, de starea dintâi, ajungênd la lipsă și sêrăcie vrednică de jale, căci din lăcomia lor, dând clironomilor acelor case sciuți de risipitori, marfă cu preț încărcat și împrumutări de banî cu grele dobândi, drept care luându-le zălog moșiile și alte acareturi și silindu-i spre plată, după ce i-aă făcut de și-aă vîndut lucrurile, putem dice și fără prețul cel cuviincios și aă rēmas ca nisce nemer-nici în patria lor, tot nu s'aă putut plăti de dînșii, ci aă ajuns și la scăpătăciune și aă rēmas și datorî din pricina lor, pentru care fiind-că Înălțimea Ta ne ești dăruit din pronia cea de sus părinte al patriei cu rîvnă și dorire spre fericiri și binele tuturor supușilor Măriei Tale de obște, iar mai ales spre întregimea némului boeresc, îndrăsnim a face Înălțimei Tale obștescă și plecată rugăciune ca să bine-voesci a da luminată întărire la acéstă anafora a nôstră, ca de acum înainte feciorii de boeri cei risipitori și fără de epitropi și neajunși în vîrstă de anî 25 (afară din cei ce sunt sub epitropi) măcar fie și căsătorit saă cu cin de boerie, să se dea sub epitropia preaosfinției sale părintelui Metropolit și a unuia din părinții episcopi și nimeni din neguțătorî să nu fie volnicî a le da cu împrumut cătuși de puțină marfă sêu banî, sêu a face veri-ce aliș-veriș cu dînșii, ci când va avé trebuință acel fecior de boer pentru hrana și îmbrăcăminte a lui, sêu pentru iconomia casei, să mērgă să arête preaosfințiilor sale părinților arhieriei și pliroforisindu-se preaosfinția lor, că acea trebuință este neapērată

și cu cale, prin scirea și iscălitura preaosfinției sale să aibă voie a se imprumutată, iar fără de această orînduială făcându-se vre-o împrumutare, să scie acel neguțător, cu hotărîre, că se va osîndi după pravilele împărătesci a rămînea păgubaș, cum nici mumele a celor risipitori ca aceia să nu fie volnice a face datorie pe numele acestor fel de copii și a le supune lucrurile sub zălogire, căci se vor osîndi a răspunde acea datorie chiar din zestrile dumné-lor; care această hotărîre după ce se va trece în condica Divanului, să se scotă copii asemenea și să se trimiță la tóte cinstitele consulaturî și la starostea de neguțătorî, ca să se facă cunoscut tuturor de obște, și apoi să se dea la sfînta Metropolie în păstrare, spre a nu găsi vre-unul pricină că n'aũ sciut, iar hotărîrea rămîne la Măria Ta.—1814 August 15.

Metropolit Nectarie, Radu Golescu Vel Vistier, Constantin Filipescu Vistier, Grigorie Brâncoveanu biv Vel Ban, Const. Crețulescu Vel Ban, Radu Slătineanu Vornic, Barbu Văcărescu Vel Vornic, Const. Bălăceanu Vel Vornic, Dumitrașco Racoviță Vel Vornic, Iordache Slătineanu Vornic, Grigore Filipescu, Dumitrache Racoviță, Iordache Filipescu Vel Logofet, Const. Filipescu Vel Logofet, Fotache Știrbeiũ Vel Logofet, Nestor Clucer.

Domnitorul aprobă anaforaoa, cu următorul pitac din 23 August:

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.

Fiind-că mijlocul acesta ce se areată mai jos într'această obștească anafora, privesce spre bună ființă și întregimea caselor boeresci celor ce din nenorocire se întemplă de rămân la acest fel de fii, o întărim Domnia Mea, cu hotărîre, ca întru tóte întocmai să se urmeze și poruncim dumi-tale Vel Logofete de Téra-de-sus ca nu numai la cinstitele consulaturî și la starostea de neguțătorî să se trimiță copii după această hotărîre, ci încă și la Divanul Craiovei și pe la tóte isprăvnicaturile, însoțite și cu osebite porunci ale Domniei Mele, spre a se publicarisî în auđul tuturor, și apoi trecându-se în condica domnescului nostru Divan, să se trimiță a stă în păstrare la sf. Metropolie, iar pe de altă parte, preaosfinția sa părintele Metropolitul împreună cu unul din sfinția lor episcopii, îndată să se însărcineze cu îngrijirea acestei Epitropii cu urmare întocmai precum se cuprinde mai jos, iar când vre-unul din feciorii de boeri ce sunt supuși la această Epitropie, se vor arêta neînțelegetorî la acest folositor mijloc atunci preaosfinția lor pentru unul ca acela să facă arêtare către stăpânire, cu care această îngrijire însărcinăm împreună și pe dumné-luî biv Vel Banul Grigorie

Brâncoveanu i pe dumné-luí Vel Vornicul Const. Bălăceanu. —1814 August 23.

(Cod. LXXIX, fila 232.)

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Actul acesta al boerimeî urmăresce, đicem, două scopuri: pe de-o parte boerimea își apără averile prin înființarea Epitropiei evgheniților, pe de altă parte împedică pe cei ne-boeri de a purta haine ca și boerimea.

Pe când Enache Vărărescu, cu puținî anî mai înainte:

. ședeá 'n pórtă la Dudescu
cu antereū de atlas,
móre dómna de necaz!

Adecă pe când boerii din protipendadă își permit de a rivaliză în lux cu Domnia, neguțătorimeî și celor de trepte mai de jos, Divanul cere ca Ioan Caragea să nu le permitiá a se întrece cu boerimea în lux, în port, în butce.

Cartea deschisă din 1 Septembrie 1814 adusă la pagina 576 este consecința anaforalei de la 15 August 1814.

Epitropia evgheniților nu are de a protege numai pe feciorii de boeri nevrísnicî în contra cămătarilor și de a-i împedică să-și risipescă averile. Acéstă instituțiune a pus de multe orî sub interdicțiune boeri în vîrstă. Așa bună óră la Iulie 1816, aū pus sub tutela sa, cu decret domnesc de la Ión Caragea, pe vetaful de curte Costachi Alexandri. (1)

(1) *Iw Ión Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.*

Preaasfinția ta părinte Metropolit, iubitorule de Dumneđeū sfinția ta Episcópe și cei-laltî dumné-vóstră boerilor sin epitropi ai sërmanilor evgheniți, am luat Domnia Mea pliroforie, că vătaful Costache sin rēposatul paharnic Alexandri, de la o vreme încóce, se află cam smintit de minte și póte dintr'acésta să i se pricinuiască și casei séle dărăpănare neavēnd cine să îngrijescă atât de ele, cât și de casa și mai vîrtos fiind dator pe la unii, alții carî prin jalbă către Domnia Mea își cer dreptul lor, de aceea poruncim ca după datoria acesteî epitropiî să intrați în cercetarea stării lui și a casei sale și să se însarcineze epitropia cu îngrijirea cea cuviincióasă asupra numitului și a casei sale, ca și casa să nu i se dărăpene și creditorilor lui să li se plătescă dreptul ce vor fi avēnd a luă. Tolco pisah gpd. 1816 Iulie 31.

(Cod. LXXIV, fila 261.)

Vel Logofăt.

(Pecetea gpd.)

În 16 Februarie 1815, Epitropia evgheniților amintesc din nou neguțătorilor, că nu li e slobod să dea bani cu împrumut și nici să vîndă marfă la feciorii de boeri și de altă parte pune sub interdicțiune pe Dumitrache Hrisoscoleu, care venind în vîrstă de a-și administra averea, Epitropia îl vede cu totul risipitor și prăpăditor casei.(1)

Acastă carte deschisă seú circulară către neguțătorii a fost motivată de o anafora, adecă raport, a epitropilor speciali, ce la mórtea sa lăsase mama lui Dumitru Hrisoscoleu, în persóna episcopului de Buzéu Constandie și a vistierului Constantin Filipescu.

Epitropií aceștia cer interdicerea lui Hrisoscoleu, pentru că-l ved urmând unora din tinerii vécului acestuia (2) și risipindu-și averea.

(1) *Pitac către starostea de neguțătorii pentru a nu împrumutá nimeni pe Dumitrache Hrisoscoleu și pe alți feciorii de boeri.*

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlahiscaoie.—Staroste de neguțătorii încă din anul trecut prin hotărîre obștescá s'au dat nizam pentru feciorii de boeri, cari sunt în vîrsta tineretelor risipitorii și prăpăditorii caselor părintesci, ca să nu-í împrumute nimeni cu bani, seú să le dea lucruri seú marfă pe datorie și s'au și publicarisit acésta că, cine împotrivá le va da, să scie că va perde, iar pentru neapăratá trebuință ce li se va întemplá de cheltuialá, s'au orînduit epitropii obștesci, ca prin scirea acelor epitropii să împrumute cât le va fi trebuința; acum iubitorul de Dumneđeú sfinția sa episcopul Buzéu și dumné-lui Banul Const. Filipescu au făcut Domniei Mele arétare prin anafora, cum că réposata Clucereasa Maria Hrisoscoloaica i-au însárcinat a fi epitropii, precum și prin poruncá domnescá au fost orînduiți și au și avut chivernisirea casei páná la o vreme, apoi luând Dumitrache Hrisoscoleu casa în stápinire-și, îl vede cu totul risipitor și prăpăditor casei. De aceea, despre o parte s'au pus în orînduialá nizamul Epitropiei acei case, iar despre alta íți poruncim, ca să publicarisesci către toți neguțătorii, de a nu mai împrumutá pre numitul Dumitrache în nici un fel de chip, că cel ce va face urmare împotrivá, să scie că íși va perde banii împrumutării ce-í va da acestuia și altora asemenea lui. Tolco pisah gpd.—1815 Februar 16.

Asemenea trei note s'au mai făcut către consulaturii.

(Cod. LXXIV, fila 174 v.)

Vel Logofét.

(2) Eacá acésta anafora:

Prea Înáltate Dómne,

Arétám Máriei Tale, că réposata clucereasa Hrisoscoloaica, la sfirșitul vieței sale, prin graiú ne-au însárcinat a fi epitropii asupra casei dumné-sale, și dupá mórtea-í am fost orînduiți cu în scris porunca Máriei Sale domnului Constantin Vodá Ipsilant, fiind Domn al țerei

«Tinerii vécului acestuia ! Cum sémână de bine aceșta-l-alți tineri din secolul nostru cu cei din timpul lui Caragea!

pe acea vreme, spre a chivernisi casa, și așa am avut acéstă îngrijire a epitropiei până la o vreme, apoi Dumitrache fiul dumneei luând casa în stăpânire și chivernisélă, auđim și îl vedem cu totul risipitor (*urmând unora din tinerii vécului acestuia* pentru că anțertă a vîndut o moșie ce se numesce Măicănescii, ce este aici aprópe, estimp a vîndut casele ce le-a vîndut aici în Bucuresc, și acum auđirăm că ămblă a vinde și munții. Noi după datorie facem cunoscut Măriei Tale rugându-ne, ca să bine voesci Măria Ta, ca pe de-o parte prin luminată poruncă iarășii să se dea casa sa cea părintéscă sub epitropia unui ipochimen, și pe de alta, după obștésca hotărîre, să se poruncéscă neguțătorilor a nu-l mai înprumuta cu nici un chip, căci oricarele ar voi a-l mai înprumuta de acum înainte, împotriva luminatei porunci urmând, își va perde banii, pentru că de-a mai rămânea casa tot sub a sa rea iconomie, negreșit va rămânea la cea mai próstă stare, orî mai bine să ăicem că se va stinge cu totul, și rămâne la luminată poruncă și bună voința Măriei Tale.— 1814 Decembrie 7.

Constandie episcop Buzéu, Constantin Filipescu Vistier.

Eată rezoluțiunea dată de Domnitor :

Iw Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Prea sfinția ta părinte metropolit, iubitorule de Dumneđeu episcopie i dumné-vóstră ciustiților și credincioși boerilor ai Domniei Mele, ce prin domnésca nóstră hotărîre sunteți orînduiți epitropi asupra sërmanilor evgheniți, veți vedé arétarea ce ne fac printr'acéstă anafora sfinția sa iubitorul de Dumneđeu episcopul al Buzéului, i dumné-lui biv Vel Vistierul Constantin Filipescu, după care fiindu-le și cererea cu cale și cuviincióasă, primită este Domniei Mele și poruncim, ca pentru acest Dumitrache fiul réposatei cluceresei Hrisoscolóei, să aveți asemenea îngrijire cu urmare întocmai precum în mai sus đisa domnésca nóstră hotărîre se cuprinde, ca nisce obștesci epitropi ce sunteți orînduiți, fiind însă că sfinția sa episcopul și dumné-lui biv Vel Vistierul Filipescu a vîndut orînduiți epitropi asupra acestei case precum mai jos se areată și a vîndut și mai întregă sciintă și pliroforie de starea ei, de aceea la orî câte veți clibzui pentru economia acestei case, să vă sfătuiți împreună și cu sfinția sa și cu dumné-lui nunitul boer, iar pe de altă parte, poruncim dumné-tale Vel Logofete de Téra-de-sus, să se facă porunca Domniei Mele către starostea de neguțători, ca să publicariséscă către toți neguțătorii, de a nu mai înprumuta pe nunitul Dumitrache în nici un fel de chip, căci cel ce va face urmare împotriva, să scie că își va perde banii înprumutați. — 1814 Decembre 14.

(Cod. LXXVIII, fila 156.)

(Pecetea gpd.)

Vel Logofét.

Epitropia evgheniților a funcționat mai mult timp și și-a întins mereu dreptul de a protege *cinul* boeresc contra creditorilor, mai

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahischie.

Cu cale fiind anafora acésta primită este Domniei Mele, după care și poruncim dumné-vóstră mai jos arétaților boeri, ca adunându-vé câte-și trei la un loc, să faceți urmare întocmai, prin zapciú vátaf de visterie.—1815 Martie 11.

Vel Logofét.

(Pecetea gpd.)

Prca Inălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale, ce s'aú dat la anafora mea smeritului episcop al Buzéului și al slugei Măriei Tale Vistierul Constantin Filipescu, am véđut arétarea ce s'aú făcut Măriei Tale, prin anafora pentru Dumitrache fiul réposatei cluceresei Mariei Hrisoscoleú, cum că este fórte risipitor, căci mai anțerț aú vîndut o moșie ce se numesce Măicănescii aprópe de Bucuresci, în anul trecut aú vîndut casele ce le avé aici și acum ámblá să vîndă și munții și de va mai fi casa párintéscă în mâna sa, póte să rămáe la cea mai próstă stare saú să se stingă cu totul; decí pentru ca să se întîmpine acéstă ne-trebnică urmare a numitului Dumitrache, carele deși este trecut-pesté vîrsta de 25 ani, dar mintea este tot de nevîrstnic, necunoscéndu-și binele și folosul séu, și făcénd urmări, carele sunt spre dárápánarea i prápádenia sa; de aceea noi slugile Măriei Tale, obștescii epitropi chibzuindu-ne împreună cu mine smerit episcop i cu mine sluga Măriei Tale Vistierul Filipescu, ce am fost mai înainte epitropi acestuí copil, am găsit cu cale, ca cu luminat pitacul Măriei Tale, să se orînduiască dumné-luí paharnicul Manolache Hrisoscoleú și dumné-luí Costache Hrisoscoleú, fiind rude de aprópe și ómení înțelepți, însă uuul unchiú, frate cu taică-séu și altul vér primar, ca adunându-se la un loc și aducénd față pe Dumitrache Hrisoscoleú, să vađă catagrafia ce s'aú făcut după mórtea réposatei mume-sei de tótă starea casei, să ceară și luí Dumitrache ca să-și dea séma ce venit aú luat de la casă de când este în zaptul séu, pentru ce pas și trebuință mare aú vîndut moșia și casele și banií pe ce i-aú cheltuit? cum și câți bani se află dator acum, la cine anume? să arete înscriș sub iscălitura sa, și pentru ce sfirșit aú făcut acea datorie, și acum ce venit póte să aducă pe an casa sa ce aú mai rămás? chibzuind dumné-lor cu ce mijloc s'ar poté plăti acea datorie? ca să nu se ínstráineze cu viuđare din acareturile casei ce mai sunt; și diu tóte pe larg să ne aréte în scris și vom aréta și noi Măriei Tale prin anafora la ce orînduială se cuvine a se pune acéstă casă, la care să se orînduiască zapcii de aí Divanului spre a strînge pe numiții doi boeri la un loc și a duce și pe Dumitrache acolo

adesea cu paguba nu numai a căniătarilor, dar și a neguțătorilor cinstiți. Grigorie Brâncoveanu boer recunoscut de o onestitate perfectă, vedând

la cercetare, ca să-și dea sēma după cum dicem mai sus; iar hotărîrea rămâne la Măria Ta, rînduindu-se cu cei mai sus diși boeri și dumné-lui Vel Logofătul Grădișteanu, fiind rudă.—1815 Mart 4.

Metropolit, Constandie Buzău, Constantin Filipescu Vel Vistier, Grigorie Brâncoveanu, Const. Bălăceanu.

(*Cod. LXXXIV, pag. 23.*)

Tot ca să ajute o casă boerescă sunt următoarele acte :

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle Vlachiscoie.

Primită fiind Domniei Mele rugăciunea dumné-lor boerilor epitropi ce ne fac printr'acéstă anafora, pentru scăpătăciunea și réua datorie întru care se află cufundată acéstă casă, hotărîm, ca din taleri 15530 ce se arată mai jos că face havaetul stărostiei de neguțători și al cutiei milosteniilor a lua din telalac, să dea casa răposatului paharnicul Răducan Herăscu numai taleri 6.000, din care aceștia să ia taleri 3.000 cutia milosteniilor și taleri 3.000 starostea de neguțători.—1815 Maiu 4.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Prea Înălțate Dómne,

Cu plecată anafora arētăm Măriei Tale, că casa răposatului paharnicului Răducanul Herăscul fiind cufundată sub grele datorii și după datoria noastră ca nisce obștesci epitropi rînduiți în locul Înălțimei Tale asupra sārmanilor evgheniști, avēnd îngrijire spre a nu se stinge cu totul îngreuindu-se din vreme în vreme cu dobândile, după arētarea ce am făcut Înălțimei Tale, din două moși ce are casa, una adecă Bragadirul s'aū vëndut cu mezat eșind la preț de taleri 155.300, însă acest preț aū eșit căci am dat cuvēt mușteriilor cum că cel ce o va cumpără nu are a da avaeul stărostiei și al cutiei de milostenie, care avae coprinde taleri 15.530, și când va rămânea a'i răspunde casa îi vine cu mare greutate după ticăloșia întru care se află, fiind-că deosebit de acéstă moșie s'aū mai vëndut două vii i nisce prāvălii care de la aceste fiind sume mai mici nu am supērat pe Măria Ta. Decī după nemărginita milostivirea Măriei Tale și părintésca dragoste ce ai arētat și arēți cu durere asupra acestor case scăpătate, facem plecată rugăciune ca să se ușureze acéstă plată a se da dintrēnsa o a treia parte din care să se împărtășască atât starostea de neguțători cât și cutia de milostenie, spre a se ajutora ticălōsa casă la plata datoriilor și a nu fi silită, ca să mai facă dezghinare și din cealaltă moșie în care rézimă tōtă nădejdea chiverniselei clironomului și a maicei dumné-sale, care acest ajutor hotărîndu-se și cu întărirea

nedreptatea ce se făcea neguțătorilor prin măsurile luate de Epitropia evgheniților, demisionază de la această epitropie în 15 Aprilie 1815, și este înlocuit prin marele Logofăt de Obiceiuri Fotache Știrbei. (1)

Intre măsurile excepționale și *arbitrare* luate de Epitropia evgheniților a fost și următoarea: Vestitul boer Constantin Dudescu petrecea în 1814, la Viena, unde cu titlul de conte, risipiă averea sa. Dejà în 1813, creditorii, mulți la număr, urmăria în țără averea lucosului boier.

Surorile Logofătului Constantin Dudescu dau jalbă lui vodă, cerând ca din perusia, adevă clironomia lui Dudescu, să li se facă parte. Domnitorul trimite jalba în cercetarea veliților boeri, iar aceștia propun, că din clironomia boerului cheltuitor, negreșit cu paguba creditorilor, să se retragă câte 100,000 de lei de fie-care din cele două fete «pentru zestrea lor . . . «după starea familiei acestor copile».

Măriei Tate se săvârșese chipul și sfârșitul milosteniei pentru care este întocmită și cutia milosteniei.

Grigorie Brâncovenu, Constantin Bălăcenu Vel Vornic, Fotache Știrbei Vel Vornic.—1815 Aprilie 25.

(Cod. LXXXIV, pag. 147.)

(1) Cod. LXXIV, fila 193.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.

Qinstite și credincios boerule al Domniei Mele dumné-ta biv Vel Bané Grigorie Brâncoveanu, măcar că destoinicia și caracterul dumné-tale nu ne-ar fi slobodit a ridică această îngrijire de asupra dumné-tale, dar fiind-că și înșine Domnia Mea cunoscem, că în adevăr te afli, în-sărcinat cu destule epistasii și îngrijiri, cari toate acestea cer necontenită silință și privighere, ca să se pótă îndeplini în vreme și după cuviință, primim rugăciunea ce ne faci printr'această anafora, și iată ridicăm de asupra dumné-tale sarcina Epitropiei sërmanilor evgheniți, la care erai până acum orînduit.—1816 Martie 24.

(Cod. LXXXIV, fila 57.)

Vel Logofăt.

(Pecetea gpđ.)

Ión Caragea în hotărîrea, ce pune pe anafora, ridică cifra acésta pînă la 200,000 de taleri de fie-care fată.

Sic volo, sic jubeo. (1)

În 1813 nu se liquidară datoriile boerului Const. C. Dudescu. În 1814 el este, repețim, la Viena. De acolo trămite plenipotență întărită de «privileghiatul împărătesc notar și de către *împărătesca canțelarie rusescă ot Viena* pe numele lui Ioan Scufa, cunoscut întreprindătoriu de «*iraturî*» ale țerei, ca acesta să-î vîndă acareturile seale: moșii, vii, țigani, casele cu grădină etc. și să-î plătescă datoriile. Scufa cere voie lui Ioan Caragia să-și îndeplinescă mandatul acesta. Domnitorul trimite cererea lui Scufa în chibzuirea veliților boerî. Aceștia propun să se dea

(1) Iată aceste acte:

Prea Înălțate Dómne,

Ascultând luminată porunca Măriei Tale de la acésta anafora a noastră, arătăm Înălțimei tale, că după starea familiei acestor copile a dumné-lui biv Vel Logofétului Dudescu a se deosebî de la periusia dumné-lui pentru zestrea copilelor cel puțin de copilă câte taleri 100,000, iar cea deplină chibzuire rămâne la Măria Ta. semnați: Radu Golescu Vel Ban, Isaac Ralet Vel Vornic, Barbu Văcărescu Vel Vornic, Dumitrașco Racoviță Vel Vornic.—1813 Iulie 13.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

După cererea ce aũ făcut dumné-lor surorile Logofétului Const. Dudescu prin acésta alăturată jalbă; după acésta din dos anafora a dumné-lor veliților boerî și după datoria ce are stăpînirea de a îngrijî cu iubire de ómenî pentru acest fel de copii, mai vîrtos parte femeiască, fiind-că să nu rămâe isterisiți de împărțășirea, ce li se cuvine de a avé din periusia părintescă, pentru a lor chivernisélă și măritiș, primim Domnia Mea arătarea ce ne fac dumné-lor veliții boerî printr'acésta de al doilea anafora și orînduim epitropî și purtători de grijă a acostor fete pre iubitorul de Dumneđeũ sfinția sa părintele episcopul Argeș și pe dumné-lor cinstiți și credincioși boerî Domniei Mele: Vel Banul Radu Golescu, i biv Vel Ban Grigorie Brâncoveanu și poruncim staroste de neguțătorî, ca din vîndarea periusei dumné-lui Logofétului Dudescu, să poprescî taleri 200,000 adecă câte taleri 100,000 pentru fie-care fată, care bani să se dea la orînduiții epitropî, ca să-î iconomisescă precum vor găsi cu cale pentru folosul fetelor pînă vor venî în vîrsta măritișului, de a se înzestră.—1813 Iulie 20.

(Cod. LXXVI, fila 558.)

Vel Logofét.

(Pecetea gpd.)

voia cerută de Scufa, cu acesta însă, ca să se oprască din banii prinși la vîndare, cei câte 200.000 taleri ai fie-căreia din cele două surori. (1)

Epitropia Evghenișilor pare că nu este destul de puternică ca să puo stavilă risipei averilor. In adevăr, cum mai sus vedurăm, Diva-

(1) Eacă actele relative:

Prea Înălțate Dómnne,

Cu această luminată porunca Măriei Tale venind înaintea noastră jăluitarul Ioan Scufa, ne arătă cartea de la 9 ale trecutului Octombrie iscălită de dumné-luî *Conte* Constantin Dudescu și întărită și de împărătescul privileghiatul notariu i de împărătesca canțelarie rusescă ot Viena, prin care orînduesce dumné-luî numitul *Conte* pe jăluitarul Scufa epitrop, cu putere pe deplin, ca să vîndă prin mezat tóte acareturile séle, ce are aici în țéră adecă: moșii, vii, țigani și altele, și să-i plătescă datoriile ce este dator pe la unii alții și numai pentru moșia Dudesci să'l însciințeze de prețul cel după urmă, ca să-i dea deosebită voie a o haraciladisî, iar cele-l-alte lucruri să fie volnic a le vinde cu prețul ce va eși la mezat, între cari lucruri fiind și casa dumné-luî cu grădina ei, urméză după cuprinderea mai sus numitei cărți de epitropie a se da luminată porunca Măriei tale către starostea de neguțători, ca să strige la mezat și cu prețul ce se va mulțami Scufa epitropul să se vîndă, și banii să se dea la mâna sa, ca să urmeze cu dînșii după cartea de epitropie; însă din vîndarea tuturor acareturilor d-luî Constantin Dudescu să se scóță câte taleri 200,000 pentru înzestrarea ficeilor dumné-luî, după hotărîrea ce este făcută de Măria Ta.

Radu Golescu Vel Ban, Barbu Văcărescu Vel Vornic.

Asemenea două anaforale cu întărirî s'aũ făcut a se vinde la mezat și via ot Sêrbeni sud Saac, dimpreună cu acel loc din potriva ei i țigani de vatră ce se află la Dudesci i la Vitan și aici în Bucuresci, mai mult de 12 sálașe.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle Vlahiscoie.

După pliroforia ce ne dau dumné-lor veliții boeri printr'acastă anafora, poruncim, staroste de neguțători, să vîndi prin mezat, după orînduială această casă, împreună cu împrejurimea i grădina ei, urmându-se și pentru banii înzestrării fetelor întocmai după porunca domniei mele ce este dată la altă anafora de mai nainte a d-lor veliților boeri. — 1814 Ianuar 7.

(*Cod. LXXVI, pag. 768*).

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

nul, la 13 Februar 1815 adresază, din nou, lui Ioan Caragia, o «*anafora*» adică un raport, scris în l. grăcă, prin care-î cere stavilirea lucsului în casele boeresci, ba și deobște. Divanul cere de astă-dată, legi somtuare și, negreșit, urmăresce și acel scop, de a împedica clasele de jos să concureze cu boerimea în fast, în lucș.

Codul nou de legi.

Lucrarea cea mai importantă din Domnia lui Ioan Caragea, cu referință la justiție, este *Codicele*, care e cunoscut cu numele acestui Domnitor:

Eacă pitacul prin care, la 2 Octombore 1816, a fost constituită o comisiune cu însărcinarea de a întocmi un proiect de codice de *pravilă*.

Îo Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Cinstiților și credincioși boerilor ai Domniei Mele, dumné-ta Vel Logofete al străinilor pricină, *Atanasie Hristopolu*, și dumné-ta biv Vel Clucere *Nistore*, sciută vă este dumné-vóstră râvna ce avem Domnia Mea și trebuința ce este de a se întocmi aici în pământul Domnescei Nóstre țeri, o pravilă coprinđetőre desăvîrșit de tóte pricinile câte privesc la chinonia norodului, ca nici judecătorii să nu cerce discolie la hotărîrile ce aũ a face, nici ipotesiarii să nu cerce năpăstuirii la dreptul lor, din vre-o întunecare seaũ nedeslușire a pravilelor, după care acéstă trebuință măcar că dumné-ta Vel Logofete al străinelor pricină precum și dumné-ta biv Vel Clucere Nistore, ați făcut în scris câte o întocmire de pravilă, care s'aũ vėđut și de noi, dar pentru ca să se facă cu desăvîrșită întregime și cu bună deslușire întru tóte, spre a se sci legiuit apoi prin Domnésca Nóstră întărire și hotărîre, poruncim dumné-vóstră, ca orînduind într'adins un loc de adunare și luând împreună cu dumné-vóstră, și pe dumné-lui stolnicul Constantin i pe dumné-lui *stolnicul Ioniță Bălăcénul*, să începeți a vă și aduna cu toții la locul cel orînduit și puind înainte-vė aceste nouă de mări sus arătate ale dumné-vóstră întocmiri de pravilă, să urmați fără de contenire și pregetare a găsi prin adunare și din alte pravili și a chibzui orî câte veți socoti că sunt trebuincioșe și destoinice, spre a aduce acéstă nouă întomire întru întregime și bună ființă, adăogėnd adecă, câte vor fi lipsind și scoțėnd câte vor fi de prisos; după care acéstă a dumné-vóstră chibzuire și întocmire în scădere seaũ adăogire, să arėtați Domniei Mele rînduri, rînduri, practicelele ce

veți face în scris, ca să le teorism și să le chibzuim și înșine tóte până la sfîrșit. Cerem însă de la dumné-vóstră, cu deadinsul, ca să arëtați tótă râvna și silința spre a săvîrși, fără câtu-și de puțină zăbavă acest lucru obștiei folositor, care privesce și spre a dumné-vóstră laudă. Tolco pisah gpd.—1816 Octombre 2.

(Cod. LXXIV, fila 272.)

Vel Logofët.

(Pecetea gpd.)

Din actul de sus se vede, că bărbații însărcinați cu redacțiunea codicelui au fost: Atanasie Hristopolu, biv Vel Clucerul Nistor, ilustrul jurisconsult, Stoln. Constantin și Stoln. Ioniță Bălăcénul.

Acéstă comisiune are de a studia de aprópe proiectul de codice întocmit de Hristopolu și de Nistor.

Până în Februarie anul următor 1817 lucrarea comisiunei e gata. Atunci Domnitorul convócă o Adunare obștescă, din toți boerii halea și mazîli și episcopii, ca să cerceteze lucrarea comisiunei, adunându-se în fie ce Marți și Sâmbătă.

Eacă actul de convocare din 15 Februarie 1817:

Pitac pentru a se strînge toți boerii halea și mazîli și episcopii la un loc, de a întocmi pravila cea nouă.

Îo Ioan Gheorge Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.— Prea sfinția ta părinte metropolite, iubitorilor de Dumneđeú episcopi și dumné-vóstră cinstiți și credincioși boerilor veliți ai Divanului Domniei Mele halea și mazîli, din rîvna ce avem de a se păzi întru tóte o bună cumpănire și dreptate și mai vêrtos asupra pricinilor de judecăți (din a căroră hotărîri este atârnată fericirea seaú ticăloșia fieș-căruia), îndemnați fiind Domnia Mea ca să întregim cât va fi prin puțință aici în pămîntul Domnescei Nóstre țerî, mijlocul cel povățuitor la calea dreptăței, adecă pravila coprinđetóre desăvêrșită și cu întréga deslușire de tóte pricinile câte privesc la chinonia norodului, ca nici judecătorii să nu cerce discolii la hotărîrile ce au a face, nici ipotesiarii la drepturile lor să nu sufere năpăstuirî din vre-o întunecare seaú nedeslușire a pravilelor; de aceea încă din anul trecut, prin Pitacul Domniei Mele, am orînduit într'adins pe dumné-luî Vel Logofëtul al strëinilor pricinî Atanasie Hristopolu și pe dumné-luî biv Vel Clucerul Nistor, boeri cu sciință și praxis la ale pravilelor, de au întocmit acéstă pravilă, ce vi se va arëta de către dumné-luî Vel Logo-

fătul de Țera-de-sus, care și de Domnia Mea s'au teorisit, s'au chibzuit după cuviință cu deamănuntul și s'au întocmit tótă coprinderea ei cu cea mai cuviinciosă orînduială și întrégă ființă a dreptăței, dar pentru ca nu cumvași să fi rămas cevași nepomenit într'acéstă pravilnicéscă întocmire, dându-se uitărei, orî de către noi, seau de către întocmitorii săi, iată prin acest Domnesc al Nostru Pitac orînduim pe prea sfinția Vóstră și pe dumné-vóstră și cu deadinsul poruncim, ca pe tótă sêptemâna adunându-vê cu toții la un loc, Marțea și Sâmbăta, fără câtuși de puțină pregetare seau prelungire, să urmați a o teorisi cu bună luare aminte și adăogênd veri-ce veți găsi lipsă și de trebuință a se mai întocmi, prin bună și cuviinciosă chibzuire, să arêtați Domniei Mele, prin obștéscă anafora, ca chibzuindu-se și de către Noi acele adăogiri, să dăm apoi cuviincioasa întărire și hotărîre, spre cea desăvêșită legiuire a aceștii pravilnicesci întocmire, fără de întârziere, ca să o tritem de a se și tipări. Tolco pisah gpd. — 1817 Febrarie 15.

(Cod. LXXXVII, fila 15 v.)

Vel Logofêt.

(Pecetea gpd.)

In 16 Aprilie 1817 Domnitorul scrie din nou să se grăbescă lucrarea, prin un Pitac către toți boerii halea și mazili: a da sfîrșit toeriei Prăvilei.▶

Se adreséză spre acésta către: prea sfinția ta părinte metropolite, iubitorilor de Dumneđeș sfinția vóstră episcopilor și dumné-vóstră cinstiți și credincioși boerilor veliți ai Divanului Domniei Mele halea și mazili:

Dumné-luî Vel Banul Radu Golescu.

» biv Vel Banul Grigorie Brâncovénu, epistatul Spătăriei.
Constantin Crețulescu.

Grigorie Ghica.

» Isaac Ralet.

Vel Vistier Barbu Văcărescu.

Vornic Istrate Crețulescu.

biv Vel Vornic Constantin Bălăcénu.

Vel Logofêt Mihalache Manu.

Vornic Grigorie Bălénu.

biv Vel Vornic Constantin Samurcaș.

» Iordache Slătinénu.

» Teodorache Văcărescu.

- Dumné-luî biv Vel Vornic Constantin Caliarh.
 » Logofêt Constantin Dudescu.
 » » Vornic Dumitrache Racovişă.
 » » Logofêt Mihalache Racovişă.
 » » Logofêt Ştefan Belu.
 » » Vornic Petrache Ritoridis.
 » » Logofêt Constantin Filipescu.
 » » » Scarlat Grădişţenu.
 » » » Ioan Ştirbeiû.
 » » » Nicolae Golescu.
 » » » Iordache Golescu.
 Vel Logofêt Alexandru Filipescu.
 » biv Vel Logofêt Fotache Ştirbeiû.
 » » » Toma Creţulescu.
 » » Spătarul Nicolescu.
 » » Hatman Grigorie Ralea.
 » » Vistierul Ioan Moscu.
 » » » Grigorie Romanitis.
 » » » Vornic Pană Costescu.
 » » » Dumitrache Hrisoscoleû.
 » Vel Logofêt Atanasie Hristopulo.
 biv Vel Agă Costache Rasti.
 Clucerul Nistor.

Acest apel nominal al acestuî «*sfat de obşte*». Eată cum este imprimat în josul anaforalei séle, propunênd, la 9 Iunie 1818, tipărirea codiceluî: al Ungro-Vlachiei Nectarie, Iosif Argeş, Constandie Buzêu, Radu Golescu Vel Ban, Grigorie Brâncovénul biv Vel Ban, Constantin Creţulescu biv Vel Ban, Grigorie Ghica biv Vel Ban, Barbu Văcărescu biv Vel Dvornic, Dumitraşco Racovişă biv Vel Dvornic, Istrate Creţulescu biv Vel Dvornic, Constantin Bălăcenu Vel Logofêt, Mihalache Manu biv Vel Logofêt, Grigorie Filipescu biv Vel Dvornic, Grigorie Bălenu biv Vel Dvornic, Iordache Slătinenu Vel Dvornic, Constantin Caliarh biv Vel Dvornic, Constantin Dudescu Vel Dvornic, Dumitraşco Racovişă biv Vel Dvornic, Constantin Filipescu biv Vel Logofêt, Mihalache Racovişă biv Vel Logofêt, Ioan Ştirbeiû Vel Dvornic, Petrache Ritoridis biv Vel Dvornic, Constantin Filipescu Vel Logofêt, Iordache Golescu biv Vel Logofêt, Alexandru Filipescu biv Vel Logofêt, Alexandru Ghica Vel Logofêt, Atanasie Hristopulo biv Vel Logofêt, Nicolae Văcărescu Vel Logofêt, Grigorie Ralea Vel Logofêt,

Constantin Golescu Vel Hatman, Grigorie Romanitis biv Vel Vistier, Pană Costescu biv Vel Dvornic, Mihalache Cornescu Vel Dvornic și Costache Rasti biv Vel Agă.

Adunarea convocată cercetază proiectatul codice.

Acî o întrebare care s'a agitat de multe ori în fața tribunalelor noastre: Când a fost promulgat codicele Caragea?

Din pitacul domnesc tipărit în fruntea codicelui românesc ar urma să șicem, că încă în 1817 a fost promulgat acest codice.

Adevărat că lucrarea este aproape terminată în Aprilie 1817, din următorul pitac se vede însă că Adunarea mai are încă de a desbate asupra proiectului.

«Fiind-că de la dumné-lui Vel Logofétul de Țera-de-sus am luat Domnia Mea pliroforie, că teoria pravilelor s'aú săvîrșit, rămîind a se mai face chibzuire la vre-o câte-va însemnări de adaosuri, ce osebit ați mai făcut prea sfinția vóstră și dumné-vóstră, și fiind-că în porunca Domniei Mele, ce este dată prin Pitac de mai înainte, se coprinde. ca cât mai în grabă să se dea sfîrșit teoriei pravilelor, ca unui lucru folositor obștiei, și împotriva vedem, că s'aú făcut prea multă întârziere până acum, de aceea poruncim, ca negreșit să începeți a vè aduna cu toții Marțea seaú Sâmbăta, la doué césuri din đi, la Domnésca Nóstră curte și puind tótă silința, fără mai multă zăbavă, să dați sfîrșit și chibzuirei ce este să mai faceți asupra acelor însemnări de adaosuri, căci îndestulă vreme este de când se prelungește. Tolco pisah gpd.—1817 Aprilie 16.

(Cod. LXXXVII, fila 21.)

Vel Logofét.

(Pecetea gpd.)

La conclusiunea că încă în 1817 lucrarea fu gata și codul promulgat staú împotriva diverse acte.

Mai întâiú Adunarea convocată pentru cercetarea codicelui nu presintă anafora lucrării sale decât în 9 Iunie 1818. Acéstă anaforă este cea următoare, publicată la finea codicelui imprimat.

Pitac la dumné-lui Vel Logofétul de Țera-de-sus, ca obștésca anafora cea pentru pravili, în pravilele ce s'aú întocmit.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.— Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta Vel Logofete de Țera-de-sus, fiind-că pentru pravilile ce prin sfat de obște al pă-

rinților arhieriei și al dumné-lor boerilor s'aũ întocmit de Domnia Mea, ni s'aũ făcut rugăciune prin obștăscă anafora a preasfințiților și a dumné-lor, de la 9 ale acestei luni, ca să se tipărească; de aceea poruncim dumné-tale, ca tipărindu-se trupurile pravilelor ce sunt scrise în limba românească să se trecă la sfirșitul fie-căruia trup în parte și mai sus arătata obștăscă anafora din cuvînt în cuvînt împreună cu tóte iscăliturile ce se vęd într'însa, apoi să se dea mai sus numita anafora la sfînta Metropolie, ca să stea acolo în păstrare dimpreună și cu acest domnesc al nostru pitac, tolco pisah gpd.—1818 Iunie 22.

(Cod. LXXXVII, pag. 78.)

Vel Logofăt.

(Pecetea gpd.)

Nu putea fi promulgat codicele în 1817 pentru că el fu imprimat numai în 1818, la tipografia de la Cișmeaoa Mavrogheni. (1)

Numai la 28 Iunie, acelaș an, marele Logofăt C. Bălăceanu dă exemplarul pregătit de tipar și ȃice că, «am protocolit tóte aceste pravili după isvódele ce prin sfat de obște s'aũ alcătuit și găsindu-le întocmai aședate din cuvînt în cuvînt și fără cătuși de puțină schimbare, le-am adevărit și însumi cu iscălitura în tóte foile, precum se vede în dos, punându-se și luminată pecetea Măriei Sale la fie-care fóie.—1818 Iunie 28.»

După acest exemplar protocolit de marele Logofăt se face tipărirea. Acésta nu e gata decât în August 1818.

(1) *Iacă titlul condiceĩ lui Caragea.*

Λεπιστοφει α προκ ανστατσαδων και προκ православνικωνσων Δομν και οβλαδσ-
нторю а тоатз Оугровлахїа Іу Іван Γεωργїε Карауκ КК.

Cu tóte cheltuelile d-luĩ Constantin Caracaș doftor și d-luĩ Răducanul Clincénu Biv Vel Stolnic și d-luĩ Dumitru Toplicénu Biv Vel Sluger.

Tipărită în privileghiata tipografie a dumné-lor, ot Cișmeaua reposatului întru fericire Domn Mavrogheni, din Bucuresci, 1818.

Apoi urmăză legea.

La urma volumluĩ este anaforaoa obștăscă a părinților arhieriei și a dumné-lor veliții boeri din 9 Iunie 1818.

În prefață cetim: «Țara Românească având din vechime canóne pentru cele în partea dreptăței ale locuitorilor săi, ale séle nescrise și nedeslúșite obiceiuri și ale condiceĩ séle puține și aũ desăvîrșit pravile în scris.... De aceea era siliți a năzui la pravilele Impărătesci ale Romanilor și a se sluji cu tóte aceste pravile fără deosebire; așa dar uluin-du-se cu trei tocmiri de pravile adecă a obiceiurilor, a condiceĩ și a Romanilor, urmă a nu avea nici o pravilă.

La 9 August 1818 pentru 1 Sept. 1818, Caragea VV. promulgă noul său codice de lege, prin următorul său pitac rămas inedit până la aflarea lui de noi, ca și multe alte relative la domnia lui:

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.

Prea sfinția ta părinte Metropolit, iubitorilor de Dumneșeă episcopă, și dumné-vóstră cinstiților și credincioși boerilor veliți ai Divanului Domniei Mele halea și mazili, precum din începutul domnescei nóstre oblăduiri, ce din dumneșeasca pronie ni s'au încredințat asupra acestoi de Dumneșeă păzită țeară, n'-am contenit de apururea nu numai de a cugetă, ci și în faptă de a pune orî-ce am chibzuit că privesce și în parte și de obște, spre buna petrecere și fericire tuturor celor ce sunt sub a nóstră oblăduire. Așijderea ne-am silit după cuviință din tótă virtutea (precum este sciut tuturor de obște), ca și la pricinele de judecări să se păzescă dreptatea întru a sa întregime, vênându-se și deslușindu-se fără de părtinire cea adevărată ființă a fieș-căreia pricinii, din învăluirea a orî-ce fel de întemplantare ce ar putea ca să acopere adevărul și dreptatea, ca una ce numai printr'a sa neschimbată și neschimonosită ființă se pôte păzi datoriea buneii cuviințe a fieș-căruia către altul, din care se alcătuesce întru norod o fericită chinonie și petrecere, acéstă dar obșteii dorită și folositóre alcătuire, mai cu adaos dorind-o Domnia Mea, după a oblăduirii datorie, am întocmit prin Sfat de obște, (precum este sciut) cu destulă ostenelă, pravila ce este adunată din împărătescile pravili i din pravilnicésca condică și din obiceiurile pămîntului, ce s'au urmat până acum, alcătuiind-o și deslușind-o după povățuirea dreptului cuvînt și cu bună orînduială, în cât au fost prin puțință, care pravilă s'au și dat în tipar, atât în limba românescă, cât și în limba grecescă, și fiind-că acéstă bună întocmire urméză după cuviință a se pune și în lucrare, *de aceea hotărîm, ca de la și întâii a viitorului Septembre să se pue în lucrare și să începă tóte judecăriile țercii* a judecă pricinele după acéstă pravilă, de ale căreia trupuri tipărite poruncim dumné-tale Vel Logofete de Țera-de-sus, să se și împartă după însemnarea de mai jos arătată, însă astă una dată din cele grecesci, până vor sosi de la tipografia Rîmnicului din sud Vilcea și cele românesce și atunci se vor împărți și dintr'acelea tot după acéstă însemnare. Iar pe de altă parte, să se facă acum și domnescile nóstre publicații, atât aici în politie, cât și prin tótă domnesca nóstră țeară, după coprinderea de mai sus arătată, iar prototipa ale acesteii pravili, adecă cele două trupuri scrise de mână în limba gre-

céscă și altul în limba românească, care sunt adevărate cu însăși iscălitura și pecetea Domniei Mele, să se dea a stă în păstrare la sf. Metropolie. *Tolco pisah gpd.* 1818 August 9.

(*Cod. LXXVII, fila 340 v.*)

Vel Logofăt. (1)

(Pecetea gpd.)

(1) Trupuri

4	la sf. Metropolie i la trei episcopii.
1	la Divanul dumné-lor veliților
1	la visterie.
5	la cincii departamenturi de aici, însă de 7, de 8 și Criminalion, spătăria și agia.
1	la departamentul străinilor.
3	la Divanul Craiovei i departamentul de 4 și Criminalion de acolo.
100	la sfânta Metropolie, ca să se afle.
17	la 17 județe.
<hr/>	
132	

Cărți legate ce s'au trimis cu pravilele pământului la toate județele; s'au trimis și la Craiova, iar la episcopii i la departamenturi și la Metropolie s'au trimis cu pitacele dumné-lui Vel Logofătul i cu copie după pitacul domnesc.

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud sănătate. Fiind-că diu începutul domnescei nóstre oblăduiri, ce din dumneđeasca prouie ni s'au încredințat, asupra acesteia de Dumneđeșu păzită țeară, n'am conținut de apururea, nu numai de a cugetă, ci și în faptă de a pune orice am chibzuit că privesce în parte și de obște spre bună petrecere și fericire tuturor celor ce sunt sub a nóstră oblăduire, așijderea ne-am silit după cuviință din tótă virtutea (precum este știut tuturor de obște), ca și la pricinele de judecări să se păzescă dreptatea întru a sa întregime, vênându-se și deslușindu-se fără de părtinire cea adevărată ființă a fie-căreia pricinii din învăluirea a orî-ce fel de întâmplare, ce ar puté ca să acopere dreptatea și adevărul, ca una ce numai printr'a sa neschimbată și neschimonosită ființă se póte păzi datorita buneii cunoscînțe a fieș-căruia către altul, din care se alcătuesce între norod o feficită chinonie și petrecere. Acéstă dar obștiei de folos și dorită folositoare alcătuire mai cu adaos dorind-o Domnia Mea, după a oblăduirei datorie, am întocmit prin Sfat de obște (precum este știut) cu destulă ostenélă Pravila ce este adunată din împărătescile pravili i din pravilnicésca condică și obiceiurile pământului, ce s'au urnat până acum, alcătuiindu-o și deslușind-o după povățuirea dreptului cuvînt și cu bună orînduială în cât au fost prin putință, care pravilă s'au și dat în tipar atât în limba românească cât și în limba grecéscă și

Deci pe viitor se va sci de cei interesați, că data de la care codicele Caragea s'a aplicat în țără, fu cea de 1 Septembrie 1818. (1)

În vedere cu această punere în vigore a codicelui, Caragea dispune, cu pitacul domnesc ce dăm în notă:

a) Impărțirea la locurile arătate în lista din notă a câte un exemplar din pravilă, «însă astă ună dată din cele grecesci, până vor sosi de la tipografia Rîmnicului din sud Vâlcea (2) și cele românesci și atunci se vor împărți și dintr'acelea tot după această însenuare.

b) «Să se facă acum și domnescile noastre publicații, atât aici în politie, cât și prin totă domnesca noastră țără, după copriinderea de mai sus.»

c) «*Prototipa*» acestei pravile, adecă cele două scrise de mână în limba grecescă și altul în limba românescă, cari sunt adeverate cu însăși iscălitura și pecetea Domniei Mele, să se dea a sta în păstrare la sf. Metropolie. (3)

fiind-că această bună întocmire urmază după cuvîntă a se pune și în lucrare, de aceea hotărîm, ca de la dîntăiū a viitorului Septembrie să se pue în lucrare și să începă judecătorile țerei a judecă pricinele după această pravilă a pămîntului, din ale căruia trupuri tipărite să se împartă, însă astă ună dată din cele grecesci, până vor sosi de la tipografia Rîmnicului și cele românesci; iată se trimit și dumné-vóstră una, după care întocmai să aveți a fi următori la pricinele de judecați ce veți căută de la dîntăiū a viitorului Septembrie, precum poruncim mai sus, care pravilă dându-se sub îngrijirea și păstrarea condicarului județului, să nu fie volnici, nici ispravnicii, nici judecătorii, nici alții nimeni a i-o luă de la mână, ci unde va fi trebuință să se aducă do condicar și iarăși de către el să se ieă, și condicarul dând adeverință de primire, să trimiteti acea adeverință la logofeția Divanului, a stă în păstrare; cum și când se va întimplă a se schimbă condicarul să se facă teslim la cel nou condicar, asemenea cu adeverință; de care să avem Domnia Mea însciințare și fiți sănătoși.—1818 August 12.

Iar la Divanul Craiovei, s'au făcut cu această deosebire adecă: ca la acele 5 județe i la departamenturi și la episcopie să se împartă de către dumné-lui Caimacamul.

(Cod. LXXXVII, fila 85 v.)

(1) On. d-l avocat Crătunescu a câștigat un frumos proces, cu documentul meu fixând data esactă a promulgărcii codului Caragea.

(2) Se pare că edițiunea Codicei dela tipografia ot Cișmeaota lui Mavrogheni a fost pusă în lucrare numai după ce se vedu că edițiunea dela Râmnic nu era posibilă.

(3) Eacă pitacul domnesc și socotela exemplarelor împărțite în țără, ori date în păstrarea metropoliei:

Nu este locul de a studia mai de aproape noul codice, care poartă numele lui Ioan Caragea. Operă a oligarhiei boeresce, ea a asigurat țeranului numai atâta dreptate, cât cu ea nu se aducea știrbire privilegiatei clase boeresce. Din capul locului, codicele stabilește clasificățiunea națiunei după *noroc*, iar nu după *drept*, în «*slobođi. robî și slobođiđi*» (pag. 1). Femeei, din capul locului, i se negă orî-ce păr-tășie la interesele publice:

Numai bărbații se fac boeri, judecători și ocîrmuitori obstesci.
Numai bărbații se fac archierei, preoți și diaconî.»

Femeile sunt depărtate de tôte cinurile politicescei stăpîniri și slujbe publice (*cap. a pag. 1.*)

Cu deosebire este a se inferă din acest nou codice unele dispozițiuni

trupuri

- 4 la sf. metropolie i la trei episcopii.
- 1 la Divanul dumné-lor veliților boeri.
- 1 la Visterie.
- 5 la cinci departamenturi, însă de 7, de 8, de Criminalion. Spă-tărie și Agie.
- 1 la Departamentul străinilor.
- 3 la Divanul Craiovei, la departamentul de 4 și Criminalion de acolo.
- 17 la 17 județe.
- 100 la sf. metropolie.

132

- 1 pravilă grecescă scrisă de mână și întărită cu luminată pece-tea și iscălitura Măriei sale prea Înălțatului nostru Domn.
- 1 pravilă grecescă tipărită.
- 1 anaforă obștescă prin care se rógă Măriei sale a se tipări pra-vila scrisă, în lét 1818 Iunie 9.
- 1 luminat pitac cu lét 1817 Iunie 22, poruncitor către dumné-lui Vel logofétul de Țera-de-sus, ca aceeași obștescă anaforă să se tipărescă la sfîrșitul pravilei cu tôte iscăliturile ce sunt în anaforă, împreună cu pitacul și să se dea în păstrare la sf. metropolie.

Acéstă mai sus arêtată după luminată poruncă s'aú primit în păstrare la sf. metropolie.

Ioan Lațcov Pitar.

80 adecă opt-deci pravilî grecesci legate.

- 1 pravilă rumânescă scrisă cu mâna și pecetluită în tôte foile cu pecetea gpd.

Aceste mai sus arêtate, după luminat pitac gpd. s'aú primit în pă-strare la sf. metropolie împreună și cu pitacul domnesca. — 1818 No-embre 29.

Ioan Lațcov.

de la cap. 6, unde se tratéză despre *clacă*. art. 1, dice tendențios, că claca este o *tocmélă* între stăpânul moșiei și țeranul, care e primit de stăpîn să ședă pe moșie. Cu asemenea dispozițiune țeranul nu mai are drept la *pămînt*, ci numai *suferit* de proprietarul adoverat.

Dușmănoasă pentru țeran este și dispozițiunea de la art. 2 care declară *nul* și *neadmis* de lege acordul ce un proprietar de moșie mai omenos ar face de acum înainte cu țeranii sêi, reducându-le din cele 12 ȃile de clacă, cum s'aũ redus pe la mănăstiri în domnia lui Mavrogheni și de atunci încóce. Noua legiuire are aerul de a nu încarcă mai mult pe țeran decum s'a stabilit *pontul* prin urbariul lui Mavrocordat, căci art. 2 mântine claca de 12 ȃile. Imediat însă, în alți articoli, o adaogă sub diverse forme. Așă la art. 4 mai încarcă pe țeran cu câte o ȃi de arătură, primăveara, sêu tómnă. Apoi țeranul va da un car cu lemne la Crăciun, cărându-l ori la moșia boerului, sêu anume la un loc cu depărtarea de 6 césuri.

Prin art. 5 legea nouă transformă după bunul plac al moșierului, claca în bani, socotind ȃioa câte 1 leũ.

Prin art. 10 se desproprietăresce țeranul de via lui, dacă n'o lucreză 4 ani.

Prin art. 11 și 12 se menține monopolul spirtóselor și al băcănioi pe séma boerului moșier.

Art. 13 stabilescé monopolul morilor în favórea moșierilor.

Art. 14 ridică țeranului dreptul de a vină pesce în Dunăre, dacă nu va da ȃeciuală proprietarului riveran. Numai în gârlele ce trec pe moșie póte pescui țeranul fără ȃeciuală.

În art. 16 se dispune, că țeranul care móre fără de moștenitori este clironomisit, nu de stat, ci de stăpînul moșiei.

Dar apoi câte nu se ieă de la țeran, după glasuirea art. 16 -19! Din 20 vedre de vin ale țeranului, moșierul îi ieă una *domnéscă*. Din 10 clăi de grăũ, orz, meiũ, i se ieă una de moșier. Asemene din 10 clăi de fîn. Din tot pogonul de porumb, țeranul e dator să aducă 4 banițe de porumb bătut iar 8 cocoloși, cu banița de 22 oca! Și în genere, va da ȃeciuală din tóte cele-l-alte produceri ale muncéi lui, ne mai exceptând acum noua lege nici produsele grădinei, ori a viei țeranului. Ba ce e mai mult: tóte acestea țeranul e dator să le care cu carul, sêu la casa boeréscă de pe moșie. Și încă tot nu ajunge: țeranul va mai fi obligat, ca să plătéscă câte 3 bani de fie-care stup de albine, câte 2 bani de fie-ce capră, iarna și veara, și câte un miel și un leu de fie-ce turmă de oi, între Buna-Vestire și sf. Gheorghe, și de fie-care stână, brândă sêu bani, după tocmélă, adecă la discrețiunea moșierului.

Un articol final asupra căruia atragem atențiunea lectorilor noștri este acela prin care se face iarăși neterminabile procesele, putând apela cel care perde un proces, casarea sentinței judecătorești «la trei domnii». Acastă revenire la o vechiă și rea procedere, care fusese înlăturată sub regimul muscălesc, va fi și ea o cauză de stingere, prin cheltuelile de judecăți, a multor sate de moșneni.

Urmărind acum deosebi actele din anii 1817—1819 referitoare la justiție, înregistrăm pe cele următoare :

1) Pitacul din 27 Martie 1818 prin care Domnitorul îndemnă din nou la lucru harnic pre boerii divaniți, hotărîndu-le orele de lucru și cum că să nu se permită intrarea în tribunal de ómeni străini proceselor «*ca să nu se facă hazmodie* și să dea precădere proceselor locuitorilor de pe afară, ca să nu ședă aici perind în cheltuială.» Domnitorul ordonă, că procesele celor din Bucuresci să se caute în ordine cronologică. (1)

2) O importantă dispozițiune se ieă în 8 Iulie 1815: Domnitorul otărăsce inamovibilitatea logofetilor al III-lea de la Departamenturi din Bucuresci. Desa schimbare a judecătorilor de la aceste instanțe, făcū necesară permanerea la ele a logofetului al III-lea, care așa represintă continuitatea la judecătorie și eră singurul în stare să scie când și ce s'a hotărit în anumite cauze? (2)

3) Nemoralitatea se întinsese tot măi mare în societate. Sub înriurirea fatală a ocupațiunei rusesci, legăturile familiei erau pe ői ce trecea tot măi relaxate.

Ión Ghica ne spune, că însuși domnitorul nu prea ținé sémă de cinstea căsătoriei. Deși însurat, lui îi plăcé femeile tot așa de mult, cât și fiului său, lui Beizadea Costache Caragea. Și acesta va fi căsătorit cu domnița Ralu Moruzi, ceea ce nu-l va împedică să-și urmeze înainte cu vechia deprindere de a duce scandalul în casele boeresci, ba și neguțătoresci. Caragea vodă, după cum ne spune I. Ghica, când puneă ochiul pe câte o nevestă, trimitea pe bărbatul ei într'o slujbă depărtată, la trebuință îl surghiuneă și apoi . . . restul se înțelege.

De altă parte Beizadea Costache, tînăr frumos», nu avé altă ocupațiune decât a cătă să scótă din fire cucónele cele tinere și plăcute. El se înhăitase cu câți-va feciori de boeri și băteaū mahalalele őioa și nóptea. O dată, fiind urmărit de bărbatul uneia din conchistele sale, cu care

(1) Veđi actul în anexe după cod. LXXV, fila 179.

(2) Veđi anexa după cod. LXXVII, fila 219.

se preâmbilă în trăsură, și vădându-se strimtorat de aprópe, scóte pistolul și trage să împusce pe soțul trădat. Glonțul însă înnemesce în unul din caii lui. Calul cade din ham și beizadéoa scapă cu chica topor. A doua și femeea adulteră era isgonită de sub stréșina conjugală și locuitorii improvizară cântecul :

C.... ai fost, c.... să fii,
La mine să nu mai vii!

E de mirare, că după ce spiritualul autor al *Scrisorilor* amintese asemenea fapte, adaogă a dice, că: «pe vremea aceea nu era lucru lesne de a fi galant și nu fie cine îndrăzniă a face curte . (1)

Deacă protopopiî nu mai puteau ștrăfui pe femeî, ca pedépsă după păcătuire, Ioan Caragea cređu util — spre moralizarea familieî, — să dea un decret prin care să reguleze pedépsa pentru femeea seaű bărbatul abătut de la datoriile conjugale. Nu atât pedepse personale, cât perderi materiale, din zestre, — prevede noua dispozițiune contra femeilor necinstite. (2)

(1) *Scrisorî* de I. Ghica, Bucuresci 1884, pag. 35.

(2) Eacă chiar aci acéstă dispozițiune :

Proces de căsnicie pentru nevastă și bărbat care nu petrec cinstit și căsnicesc.

Preaosfinția ta părinte Metropolit, iubitorilor de Dumneđu episcopi, cinstiților și credincioși veliți boeri ai Divanului Domniei Mele, că sunt datorî ceî după lege luați în căsătorie a avé unul către altul de o potrivă dragoste și credință și între dânșii, însă bărbatul a fi cu ot-cărnuirea și muîerea cu supunerea, acésta și firea o învață, și legea îi povățuesce și însăși adevérata credință după dumneđeasca poruncă ne învață, ca nisce lucruri sfinte și de folos la ceî însoțiți și că de o potrivă dreptate dobândesce bărbatul, cât și muîerea pentru legiuita lor însoțire, și preaosfinția ta și dunné-vóstră o sciți fórte bine în tóte đilele judecând, cum și Domnia Mea în domnescul nostru Divan, fieș-căruia dându-i dreptățile legiutei însoțiri, avënd povață pravilele împé-rătesci și întocmirile pravilnescei condici, dar că pravila care și dunné-vóstră o sciți precum îndreptéză pe ceî ce vețuesc în tótă viața lor cinstit și cu credință și fie-căruia îi dá folosul legiuitei însoțiri, așa îi și lipsesce de acele folosuri și mai virtos îi supune la învinováțiri, când nu-și vor păzi îndatorata lor cinste și credință unul către altul, abătându-se fără de mustrarea cugetului la fapte necuvi-óse, după cum vedem pravila acésta și la alte rele urmări păzindu-se și urmându-se asupra muîerilor și mai virtos asupra celor ce merg spre al doilea căsătorie până a nu-și împlini anul jáleî, păgubindu-le

4. In 23 Decembre 1815, Ioan Caragea dă un nou nizam fixând cine are de a plăti speșele de judecată «*dani-spesele*». Nizamul dispune:

1) «Orî-ce judecător la hotărîrea sa, să poruncescă celni ce au rămas de judecată, ca să plătescă toate cheltuelile, ce s'au făcut în judecată. (leg. împărătescă, cap. 9).

«Aceste sunt cele ce se ȳic *nemșesce* (?!) *dani-spesc.*»

de tot folosul celor lăsate cu diată; numai pentru o necuviincioșă faptă a curviei muerilor celor cu bărbați, nici păzindu-se vede:m, nici urmându-se după tótă putința, ci încă unele dintr'însele vrednice fiind de osîndă pentru că nu păzesc cele cuviincioșe ale cununieii, socotind că au tot acolo drepturi ca și cele ce păzesc și cinstesc înțelepciunea, fără de sfială au îndrăsnit a se ivi și cu jălbi, cerënd folosurile cununieii, lipsă de zestre și cheltuială de hrană, în vreme ce pravila, ca pe nisce preacurve le depărtéză nu numai de tot folosul cununieii, ci însuși de zestrea lor, supunându-le și la alte mai mari învinovățiri, care a lor împotrivă și fără de rușine urmare ne mai putendu-se suferi de acum înainte, cu a nu se pedepsi acest fel de muieri preacurve, ci precum la cele-lalte rele urmări ale lor se păzesc pravila și li se punę în faptă osînda, așă ca un lucru trebuincios judecăm osînda și pedępsa, ce este orînduită împotriva preacurvieii; drept aceea leguim, și măcar deși este mai cu scădere acęsta din cât poruncesc pravilele, dar mai cu drept și mai cu folos fiind către neînfrînarea și nepedeapsa acestor fel de muieri, hotărîm, ca de acum înainte trăgându-și bărbatul soția lui în judecată cu nume de curvă și o va dovedi într'acest chip, acea muiere, spre pedępsa vinei ei, să se trimiță la mănăstire de călugărițe în soroc de un an, iar nu de doi, precum poruncesc pravilele, și bărbatul într'acęstă vreme de va vrea să-și mai ieă muierea, ca un bărbat pe soția lui, slobod este, dar de nu va vrea, și cu cuvînt drept va cere carte de despărțire, să nu aibă a câștigă tótă zestrea precum poruncesc pravilele, ci numai lipsa, care se înțelege a-ı da zestrea numai cãtă se află și după cum se va fi aflând, iar pentru lipsa zestreii și exoprica să nu se îndatoreze bărbatul la plată, ci acea lipsă să o plătescă muierea spre osîndă, și să fie câștig bărbatului de nu vor avę copii, iar avënd copii să se păstreze ca un amanet pe numele copiilor, iar osînda bărbaților când vre-o muiere va trage în judecată pe vre-unul, după cum coprinde pravilele, să fie tot aceea precum poruncesc și s'au urmat până acum; pentru aceea poruncim dumnę-tale Vel Logofete de Țera-de-sus, după ce se va trece în condica Divanului acęstă întocmită poruncă a Domniei Mele, să o citesci întru audire la dumnę-lor veliți boeri, apoi să se trimiță copii după dînsa la departamenturi și la isprăvnicaturı i la Divanul Domniei Mele din Craiova, spre a se face cunoscută la tóte judecãțile, ca după acęsta de acum înainte să îndrepteze judecãțile și anaforalele de cãte ori se va întimplă acest fel de pricinı între bărbat cu muiere.—1815 Septembre 25.

(Cod. LXXIV, fila 225)

2) Judecătorul de va găsi pe pîrît, nu ca un minciunos judecându-se, ci ca pentru lucru de care are îndoială în adevăr, acela scapă de osînda cheltuelei judecăței.

3) Când cinevași se va duce la altă judecătorie, afară din eparhia sa, și pîrișul nu va da sfîrșit judecăței, seaū nu va putea dovedi pîrile ce aū făcut, acela se cuvine, ca un pîriș minciunos, sa cerce pe-dépsa fiscală și să plătescă tóte cheltuelile ce aū făcut pîrîitul în judecata seaū pe drum. (1)

5. In anul 1816 Ioan Caragea reînnoesce, la 5 Febr. circularea catre veliții boeri, îndemnându-î, să vină regulat la Divan. Deacă ved că aū de căutat prea multe procese, să vină ei și după amiađi, nu numai în órele matinale.

Câte-va luni după acésta, la 22 Aprilie 1816, Ioan Caragea ordonă să se începă Divanul la 1 oră din ȕi (6 ore de diminétă).

6. In anul acesta, cu mai multă stăruință, se aplică în justiție fatala intervenire a dragomanilor consulaților în judecarea proceselor dintre pămîntenî și sudiți. Deja sub administrațiunea rusescă, la 1808 Ianuar, se recunoscuse consulilor dreptul de a asiste cu un staroste la procesele supușilor lor. La 12 Maiū 1816 Domnitorul scrie lui Aga, Spătarului și la Criminalion, că deapurarea să vestescă pe consulul respectiv, de câte orî are a judeca un supus stréin cu un pămîntean. (2)

Cunoscute sunt gravele consecinți ce aū suferit ambele principate, din asemenea aplicare în ele a convențiunilor consulare ale Turciei cu

(1) Veđi actul la anexe după cod. LXXIV, fila 233.

(2) Iată acest act fatal :

Pitac la Spătar, ca când va avea vre-un sudiț judecată, să dea de scire și la consulatul seū.

Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.— Poruncim Domnia Mea dunné-talo Vel Spătare, ca de acum înainte când veî prinde vre-unul din sudiți, veri al căruia consulat de aici, la vre-o faptă netrebnică și se va aduce la judecata Departamentului Spătăriei, spre a i se cerceta pricina și a se judeca, îndată să se dea de scire la consulatul seū, ca să se orînduiasca om și din partea ace-lui consulat de a veni să fie față la acea cercetare a judecăței. Tolco pisah gpd.—1816 Maiū 12.

(Cod. LXXIV fila 246.)

Vel Logofăt.

(Pecetea gpd.)

Asemenea pitac s'aū făcut și la Agie și la Criminalion.

puterile Europene Numai sub Cuza Vodă putu scăpă țera de asemenea situațiune detestabilă.

7. O altă dispozițiune din 1816 este cea relativă la *falimente*. Se înmulțiseră falimentele frauduloase într'un mod care amenința piața și îngreua relațiunile țerei cu străinătatea. Ioan Caragea, de sigur provocat de legiștii țerei, institui, la 23 Maiu 1816, o Comisiune compusă din starostele de neguțitorî și din 5 comercianți, cu îndatorirea, ca ei să cerceteze în frica lui Dumnezeu, fără cătuși de puțină *voie veghiată* după canónele orînduelei neguțitoriei, din ce pricină și ce pagubă mare, aș cercat de aș mofluzit individele care prin jalbă la Vodă se declară falit? Cu acest mijloc Caragea crede, că va împedica frauduloasele falimente. (1)

8. Din 10 Iulie 1816 avem, de la Ioan Caragea, o dispozițiune cu referință la dote. Fiind-că s'a întemplat adese că bărbatul înstreinând din averea imobiliară a soției sale și în urmă ea și-a revendicat acea avere, de aș rămas păgubași cumpărătorii, Caragea otăresce, că pe viitor, vîndarea din dotă făcută cu consimțimântul soției, și sub iscălitura ambilor soți pe zapisul vîndării, înaintea vre uneia din jude-

(1) *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle Vlachscoie.*

Fiind-că unii din cei ce metahirisesc neguțătorii rău nărăviți fiind, și cu cuget viclean asupra creditorilor se arată de faliți fără a dovedi vre-o pricină destoinică și priimită dreptăței, cu care acest mijloc păgubesc pe o mulțime de ómeni de dreptul ce aș a lua de la dênșii care acéstă viclenă și păgubitoare urmare a unora ca aceștia ne mai putêndu-o suferi Domnia Mea a rămânea și de acum înainte ne pusă la nizam și buna orînduială, iată orînduim pe dumné-ta Staroste de neguțătorî i dumné-ta chir Ioane Scufa, i dumné-ta chir Gheorghie Sachelarie, i dumné-ta chir Teodosie Vrana, i dumné-ta chir Răducane Nicolau și dumné-ta chir Andrei Papazoglu, ca de acum înainte veri care va da jalbă de mofluzlâc către Domnia Mea, fiind-că că aș a se orîndui acele jálbi în cercetare-vé, să aveți a vé aduna cu toți și a face scumpă cercetare în frica lui Dumnezeu, fără cătuși de puțină *voie veghiată* după canónele orînduelei neguțătoreșci, din ce pricină și ce pagubă mare aș cercat de aș mufluzit, ca să se dovedescă și să se alégă cei ce cu cuviinciose pricinî și primite dreptăței se areată de mufluzi și cei cariî numai din rêtatea lor cugetând viclenia spre paguba creditorilor, și făcêndu-ne arêtare în scris, să dăm apoi Domnia Mea cuviincioșa hotărîre. Tolco pisah gpd.—1816 Maiu 23.

(Cod. LXXIV, fila 249.)

Vel Logofêt,

(Pecetea gpd.)

cătoriile pământului, orî la isprăvnicatul județului de reședință a vîndătorilor, nu mai pôte fi stricată de soție sub cuvînt că lucrul vîndut i-a fost dotal. (1)

9. *O specie de moratorium în favórea unei cocóne.*

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle Vlahiscoie.—Măcar că dreptatea nu caută la sărac și la bogat, dar după pliroforia ce ne daŭ dumné-lor veliți boeri printr'acéstă anaforà, că jăluitoarea se află într'acést fel de sărăcie, în cât de se va îndatorà a-î plăti și dobânda i se face o lipsă simțitoare, ne mai avênd altă nădejde de a-și agonisi hrana vieței, și creditorilor un prea puțin folos, iar ertându-i-se dobânda ei i se face un simțitor ajutor, și creditorilor prea puțină pagubă. Drept aceea, milostivire făcênd Domnia mea asupra jăluitoarei, poruncim și hotărîm, ca numai capetele să plătescă creditorilor sêi, iar de dobândă să fie apêrată.—1813 Iulie 15.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale de la acéstă alăturată jalbă a d-nei Zoiței Brezoiancăi, am făcut cercetare și precum jăluesce așa este adevêrul, că se află la multă scăpătăciune, ne mai avênd alt nimic decăt o casă aici lângă biserica sf. Ilie, pe locul Mitropoliei, cum și datóre este talerî 11410 capete, ci pentru sărăcia ei, *fiind jupunésă evghenită* și cădută la atâta scăpătăciune, să te milostivesci Măria Ta asupra sa, a da luminată poruncă, ca de dobîndă să nu o supere creditorii, ci să se mulțămescă ași lua numai capetele, spre a-î rămâne și dumné-ei óreși-ce din prețul vîndărei casei ajutor la sărăcia sa, iar hotărîrea rămâne la Măria Ta.—1813 Iunie 23.

Radu Golescu Vel Ban, Dumitrache Racoviță Vel Vornic, Istrate Crețulescu Vel Vornic, Iordache Slătînénu Vel Logofêt.

10. Diverse acte posedem, începênd de la luna Decembrie 1812, pentru numirea de judecători la diverse departamente și de condicari, cum și de diversi logofeți. Aceste acte, ce le dăm în note, pot arêta, că în genere personalul judecătoresc erà ales mai mult dintre pă-

(1) Veđi actele la anexa, după cod. LXXIV, fila 257 și 262.

mîntenî și anume din boerîi de clasa a II-a. Intre condicari găsım nunit și un Ghica, ceea ce probéză importanța acestui post. (1)

(1) *Carte de judecător la departamentul de criminalion ot Craiova.*

Milostiiñ Bojiiñ. Iñ Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle Vlahiscoie. Dat'am domnésca nóstră carte pre carele l'am orînduit Domnia Mea judecător la Departamentul Criminalion ot Craiova, ca dimpreună cu cei-lalți boerî judecătorî de la acest Departament să aibă a căută trebile de judecări ale vinovaților de acolo cu sirguială, nelipsind, dela Departament, silîndu-se pentru dreptate a face hotărîrile după pravilă, cu arătarea capetelor, spre a-și află fieș-care năpăstuit îndestularea sa, fără de a se zăbovi și a-și perde vremea lor cu îndelungată așteptare păgubașiî la Departament, urmând după bună-voința Domniei Mele întru tot fără de cusur și arătîndu-se cu slujbă vrednică va dobîndi milă și cinste de la Domnia Mea, cum în potrivă, când se va arătă nedrept judecător, orî lenevindu-se la datoria slujbei sale, orî făcînd hatîruri, seú voie veghiată seú la alt interes amăgîndu-se, va fi scăđut și osîndit după pravilă; poruncim Domnia Mea cinstite și credincios boerule al Domniei Mele biv Vel Bane Gheorghe Arghirovule, caimacamule al Craiovei i dumné-vóstră boerilor divaniți de acolo, să sciți pe mai sus numitul boerul Domniei Mele de judecător la acest Departament, i saam rekeh gpd.—1812 Decembre 26.

(Cod. LXXV, fila 17 v.)

Carte de judecător la Divanul Craiovei.

Milostiiñ Bojiiñ Iñ Ión Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie. Dat'am domnésca nóstră carte pre carele l'am orînduit Domnia Mea judecător la Divanul Craiovei, ca dimpreună cu dumné-luî caimacamul și cu dumné-lor boerî judecătorî ai Divanuluî de acolo să aibă a căută pricinele de judecări ale noroduluî, atât cele ce sunt orînduite de aici cu porunca Domniei Mele cât și cele ce vor veni cu jalbă la Divanul de acolo, cu sirguială nelipsit păzînd la Divan, silîndu-se pentru dreptate a face hotărîrile după pravilă spre a-și află fieș-care năpăstuit îndestularea sa, fără de a se zăbovi și a-și perde vremea lor cu îndelungată așteptare la Divan, urmând după bună voința Domniei Mele întru tóte fără de cusur și arătîndu-se cu slujbă vrednică va dobîndi milă și cinste de la Domnia Mea, cum împotrivă, când se va arătă nedrept judecător orî lenevindu-se la datoria slujbei sale, orî făcînd hatîruri seú voie veghiată; seú la alt interes amăgîndu-se, va fi scăđut și osîndit după pravilă. Poruncim Domnia Mea și dumné-tale cinstit și credincios boerule al Domniei Mele biv Vel Vistier Gheorghe Arghirovule, caimacamule al Craiovei, să sciți pe mai sus numitul Domniei Mele de judecător aici la Divanul Craiovei, i saam rekeh gpd.—1812 Decembre 26.

(Cod. LXXV, fila 17.)

11. Importanța Logofeților de al III-lea se poate vedea din trei hrisóve

Carte de judecător la departamentul de 4 ot Craiova.

Milostiiu Bojiiu. Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe. Dat'am domnésca nóstră carte pre carele l'am orînduit Domnia Mea judecător la Departamentul de patru ot Craiova, oa împreună cu cei-lalți boeri judecători de la acest Departament, să aibă a căuta pricinele de judecăți ale norodului câte li se se va orîndui în scris de către dumné-lui cainacamul Craiovei i de către dumné-lor boerii divaniți, cu sírguială, nelipsit păzind la Departament silindu-se pentru dreptate a face hotărîrile după pravilă spre a-și află fieș-care năpăstuit îndestularea sa fără de a se zăbovi și a-și perde vremea lor, cu îndelungată așteptare la Departament, urmând după bună-voința Domniei Mele întru tóte fără de cusur, și arătându-se cu slujbă vrednică va dobîndi milă, și cinste de la Domnia Mea, cum împotrivă când se va arêta nedrept judecător, orî lenevinduse la datoria slujbei sale, orî făcend hatîruri, seú voie veghiată, seú la alt interes anăgînduse, va fi scăđut și osîndit după pravilă. Poruncim Domnia Mea și dumné-tale cinstit și credincios boerile al Domniei Mele biv Vel Bane Gheorghe Arghirovule, cainacamule al Craiovei i dumné-vóstră boerilor divaniți de acolo, să sciți pe mai sus numitul boer al Domniei Mele de judecător la acest Departament, i saam receli gpd.—1812 Decembre 26.

(Cod. LXXV, fila 17.)

Pitac prin care s'aú orînduit judecător slugerul Nicolae la Departamentul (sic) Spătăriei.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.—Printr'acest domnesc al nostru pitac orînduim Domnia Mea, după alegerea dumné-lui Vel Spătarului, judecător la Departamentul Spătăriei pe slugerul Nicolae, în locul slugerului Gheorghe Artino, ce aú fost până acum; drept aceea îți poruncim mai sus numitule judecător, să îmbrățișezi împreună cu cel-lalt judecător tréba judecăților, ce se orînduesc la acest Departament, căutându-se cu bună orînduială, cu dreptate și fără de zăbavă, prin scirea dumné-lui Vel Spătarului, ca să vă fie slujba plăcută, căci împotrivă urmând, nu veți avé cuvînt vrednic de îndreptare înaintea Domniei Mele.—1812 Decembre 7.

Asemenea pitac s'aú făcut și pentru cel-lalt boer, de la Măria Sa vodă.

(Cod. LXXIV, fila 7 v.)

Pitar Costache Calistrat.

(Pecetea gpd.)

Pitac ca să se lipsescă din judecătorie slugerul Artino, ca un nevrednic

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.—Dumné-ta Vel Logofete de Țera-de-sus, fiind-că slugerul Gheorghe

ce s'a'au făcut pe la Departamentele din Bucuresci, sub iscălitura Domni-

Artino, ce eră orînduit judecător la Departamentul Spătărie s'a'au arătat și s'a'au dovedit nevrednic și nedestoinic la datoria slujbei sale, neavînd cuviincioasa scîință la trebile judecăților, cari urmază a se teorisi de un judecător, fără de cătuși de puțină pîrtinire și cu deplină scîință, De aceea poruncim Domnia Mea, ca negreșit să se lipsescă numitul, de la acel Departament. Tolco pișah gpd.—1813 Martie 1.

(Cod. LXXIV, fila 13.)

Vel Logofăt.

Carte legată la ispravnicii din sud Teleorman de a scote din condicarie pe Sandul III Logofăt și în loc să pue pe Ioan Florul.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe,— Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud Teleorman, sănătate. Fiind-că după arătarea ce ne-au făcut cinstit și credinciosul boerul Domniei Mele dumné-lui Vel Logofătul de Tera-de-jos i din înscințarea ce ne-ați trimis dumné-vóstră și din jalba ce ne-au dat Ioan Florul ne-am pliroforisit Domnia Mea, că cu adevărat acel Sandul III Logofăt a ținut și judecătoria și condicaria acelu județ pe acest următor an, de la Ianuarie și până acum, înșelând pe jăluitor, pentru aceea dar poruncim Domnia Mea să i se ieă acum, cartea de condicarie de la mână și să se dea la mâna lui Ioan Florul, rămîind pîritul numai cu judecătoria, care și aceea cu milostivire i s'a'au lăsat de către Domnia Mea, ci așa veți urmă dumné-vóstră cu dînșii de acum înainte, metahirisind pe unul condicar și pe altul judecător, și fiți sănătoși.—1813 August 5.

(Cod. LXXIV, fila 79 v.)

1813 Noembre 3. Pitac către dumné-lui Vel Logofătul de Tera-de-sus prin care se orînduesce judecător la Departamentul de șapte, Teodorache Cloșcă biv III Logofăt în locul slugerului Constantin Grecenu ce au murit.

(Cod. LXXIV, fila 92¹ v.)

Iw Ioan Georghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoe.

Fiind-că judecătorul la Departamentul de opt în locul paharnicului Fotino am orînduit Domnia Mea pe Ioan Macri, cu léfă pe lună taleri patru sute, să aibă dar numitul a urmă cu pază la Departament, ca împreună cu cei-l-alți boeri judecători, să caute pricinile judecăței ce se vor orîndui de către Domnia Mea și să le facă alegere după dreptate; prin care poruncim dumné-tale Vel Logofete de Tera-de-sus, să-i dai povățuirile cele cuviincioase, făcendu-l cunoscut și la Visterie, spre a se aședă la catastihul lefilor. Tolco pișah gpd.—1815 Iulie 8.

(Cod. LXXIV fila 208.)

Vel Logofăt.

(Pecetea gpd.)

torului și a tuturor boerilor, hrisóve prin care acești funcționari din

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-tale Vel Logofete de Țéra-de-sus, fiind-că la Departamentul de opt am orînduit Domnia Mea judecător pe vâtaful Scarlat Lambrino, ce a fost tot la acest Departament în locul medelnicerului Caclica ce a murit, care are să aibă și îngrijirea Departamentului, precum eră și răposatul medelnicer încărcat și să urmeze căutarea judecăților, ce se orînduesc de către Domnia Mea, fără de pregetare, dându-i și dumné-ta povățuirile cele cuviincioase și să faci cunoscut la Visterie a se aședă la catastihul lefilor.—1814 Iulie 10.

(Cod. LXXIV, fila 131 v.)

Vel Logofët.

(Pecetea gpd.)

Asemenea pitac s'aũ făcut tot la Departamentul de opt, cã s'aũ orînduit judecător în locul vâtafului Lambrino, Aleco Muhurdar.

Iw Ioan Gheorghe Coragea Voevod.

Fiind-că la Departamentul Criminalion am orînduit Domnia Mea judecător pe medelnicerul Constantin Oțel în locul medelnicerului Matei Greceanu, cu léfă pe lună 130, i-am dat dar la mânilor lui acest domnesc al nostru pitac, ca să fie cunoscut de judecător la acest departament și dumné-ta cinstit și credincios boerule al Domniei Mele Vel Logofete de Țéra-de-sus, să-i daĩ cuviincioasele povățuiri, făcându-l cunoscut și la Visterie, ca să se aședă în catastihul lefilor. Tolco pisah gpd.—1815 Iulie 30.

(Cod. LXXIV, fila 212.)

Vel Logofët.

(Pecetea gpd.)

Pitac prin care s'aũ orînduit acum judecătorii la Departamentul de opt i de șapte, făcându-se pe al fieș-cãruia nume pitac cu léfa ce este orînduit.

Fiind-că la Departamentul de am orînduit Domnia Mea judecător pe cu léfă pe lună talerĩ . . . i s'aũ dat acest domnescul nostru pitac spre a fi sciut și cunoscut de judecător la acest departament, ca dimpreună cu dumné-lor cei-lalți boerĩ judecătorĩ, să urmeze cu pază la Departament pentru căutarea pricinilor de judecăți, ce se orînduesc de către Domnia Mea, a se cerceta cu scumpătata și a le face alegere după dreptate, ca să-și dobëndescă cel nãpãstuit îndreptarea sa, fără de a se zãbovi cei cu pricinile spre a-și pierde vremea în zãdar, și dumné-tã cinstite și credincios boerule

magistratură urmază să fie înamovibilă, «statornică în totă viața lor,

al Domniei Mele Vel Logofete de Țera-de-sus, să-î dai povățuirile cele cuviincioase, îngrijind de a nu se face vre un cusur, și să-l faci cunoscut și la Visterie de a se așeza la catastihul lefilor, Tolco pisah gpd.—1814 August 1.

Departamentariă de opt cu lefilé lor.

<u>taleri</u>	
150	Serdarul Nicolae Serenli.
150	Medelniceru Costacopulo.
100	» Nicolae Roșca (Pițarul Andonache 1815 Mai 1).
100	» Broștenu.
120	II Postelnic Cozonea.
100	Aleco Muhurdaru (în locu-î s'au rînduit paharnicul Fotino cu pitacul dumné-lui Vel Logofét).
90	Vătaful Scarlat Lambrino.
80	Șătraru Stavri (s'au rînduit Aleco Figa vătaf 1814 Octombre cu léfă taleri 100 pe lună).
45	III Logofét Ghica și condicar.
<u>935</u>	
150	Stolnicul Dumitrache Stefan, (1814 Decembre 1, Paharnicul Nicolae Scopelitis).
<u>1085</u>	Stolnicul Dumitrache iar s'au rînduit prostichiu cu léfa cè au avut. 1814 Octombre 30.

Departamentul de șapte.

<u>taleri</u>	
150	Stolnicul Nicolae Crețenu (1815 Decemvre 1, s'au orînduit în locu-î Panaiot Capu Oglanu cu taleri 150 léfă pe lună).
120	Slugerul Gheorghe Artino.
100	Teodorache Cloșcă.
100	Serdarul Stroe.
80	Constantin Dănciulescu.
80	Dumitrache Halepliu zet Medelniceru Prala.
80	Toma Sefendache.
45	III Logofét Ioniță și Condicar.
<u>735</u>	
100	Serdarul Ianache Politimos 1814 August 8 prostichiu.

Departamentari cu lefile lor, de la Criminalion.

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlakhiscoiei—
Fiind-că la Departamentul de Criminalion am orînduit Domnia Mea judecător pe . . . cu léfă de taleri . . . pe lună, i s'au dat acest domnescul nostru pitac, spre a fi sciut și cunoscut de jude-

neschimbându-se nici odată fără de vină cercetată și dovedită. Pe

cător la acest Departament, ca dimpreună cu dumné-lor cei-l-alți boeri judecători, să urmeze cu paza la Departament pentru căutatul pricinilor de *englimatica* și altele ce se orînduesc de către Domnia Mea, făcându-le hotărîrile după rasilă și să nu zăbovescă cercetările, spre a-și dobândi cel năpăstuit îndreptarea sa, iar cel vinovat osînda, și dumné-ta cinstit și credincios boerule al Domniei Mele Vel Logofete de Țera-de-sus, să-î dai povăturile cele cuviincioase, îngrijind de a nu se face vre-un cusur, și să-l faci cunoscut și la Vistierie, de a se aședa la catastihul lefilor.—1814 August 1.

taleri

- 200 Stolnicul Costache Pripîțoiu.
- 150 Medelniceru Ianache Șterian.
- 130 » Mateiu Grecénu.
- 150 Slugerul Toma Comino.
- 150 Gheorghe Lehliu (Șătraru Stavri Iulie 1, cu léfă de taleri 90 pe lună).
- 90 Slugerul Nicolae Antoniu (în locul lui Antoniu s'aũ orînduit Serdarul Atanasie cu léfă taleri 100 pe lună, August 1).
- 915 împreună cu taleri 45 ai Logofétului.

Departamentariu Spătăriei și Agiei, tot asemenea.

Iu Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlahiscoie.—Fiind-că la departamentul Spătăriei am orînduit Domnia Mea judecător pe dumné-lui paharnicul Nicolae Scopolitis cu léfă pe lună taleri 200, i s'aũ dat acest domnescul nostru pitac, spre a fi sciut și cunoscut de judecător la acest Departament ca, împreună cu celălalt judecător, să caute pricinile ce urméză după orînduială a se căută la acest Departament, silindu-se de a face cercetările cu scumpătate, spre a-și dobândi cel năpăstuit îndestularea, nezăbovindu-se ipotesiarii, spre a-și perde vremea lor în zadar, și dumné-ta cinstit și credincios boerule al Domniei Mele Vel Logofete de Țera-de-sus, să dai povăturile cele cuviincioase, îngrijind de a nu se face vre-un cusur și să-l faceți cunoscut și la Visterie de a se aședa la catastihul lefilor.—1814 August 1.

taleri

- 200 Paharnicul Nicolae Scopolitis (1814 Decembre 1, în loc s'aũ rînduit Stolnicul Ioan, cu léfă de taleri 200).
- 100 Proin céuș Gheorghe al Agiei.

La Agie.

- 250 Paharnicul Fotino (în locu-î s'aũ rînduit Aleco muhurdaru, 1815 Iannarie 1, cu pitacul dumné-lui Vel Logofét).
- 150 Slugerul Constantin Otopénu.
(Cod. LXXV, fila 112 v.)

lângă inamovibilitatea acestor impiegați se scutesc de havaeturi că-

S'aũ dat acestã domnescã a nõstrã carte lui Constantin Dãrãscu, pe carele dupã alegerea dumné-lui Vel Logofétului de Țera-de-sus Mihalache Racovița, l'am făcut Domnia Mea condicar Departamentului de șapte, decĩ sã aibã și el privilegiul carele aũ și cei-lalți Logofeți ai Divanului Domniei Mele, adecã sã fie apêrat, atãt el, cãt și tótã casa lui, de rîndul dãjdiilor Vistieriei i de alte angarii și podvedĩ cum și drepte bucatele lui scutite și apêrate, stupi i rimãtorĩ de dijmãrit și vinul ce-l va face în viile lui de vinãriciũ, precum și o cãrciumã sã ție în orașul Bucurescilor, scutitã și apêratã de fumãrit, de cãminãrit, de vamã, de vinul domnesc i de ortul vãtãșesc și de tóte angariile și dãrile ce vor eși pe pivnițe și cãrciumĩ, asemenea sã ție lude unul om, fãrã pricinã de dajdie, pentru poslușania casei sale care și acela sã fie apêrat de rîndul dãjdiilor Vistieriei, pentru care și poruncim Domnia Mea la toți cãți se cuvine, ca pentru tóte cãte se coprind mãi sus întocmai sã fiți urmãtorĩ, cã așã este porunca Domniei Mele; i saam receh gpd.—1816.

(Cod. LXXV fila 163.)

Iũ Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.

Fiind-cã la Departamentul de șapte am orînduit Domnia Mea judecãtor pe dumné-lui Cãminarul Costache Manu, în locul rãposatului sluger Gheorghe Artino, s'aũ dat dar la mãnele sale acest domnesc al nostru pitac, spre a fi sciut și cunoscut de judecãtor la acest Departament, unde sã urmeze atãt dupã datorie-și, ca împreunã cu cei-l-alți boeri judecãtorĩ, sã caute pricinile de judecãți, ce se orînduesc de la Divanul Domniei Mele, cercetãndu-le cu scumpetate, fãcẽndu-le alegere dupã dreptate, ferindu-se de cea mãi puținã voie veghiatã a nu face cãtre ipotesiari și silindu-se în tot chipul a se da sãvirșire judecãților fãrã zãbavã, ca sã nu cheltuiascã ipotesiariĩ aici cu prelungirea; de aceea poruncim Domnia Mea dumné-tale, cinstite și credincios boerule al Domniei Mele Vel Logofete de Țera-de-sus, sã dai povêturile cele cuviincioșe, îngrijind de a nu se face vre-un cusur, și sã-l faci cunoscut și la Visteria Domniei Mele, spre a se așeđã la catastihul leflor. Tolco pisah gpd.—1816.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

(Cod. LXXIV, fila 263.)

Pitac cãtre dumné-lui Vel Logofétul de Țera-de-sus, ca sã orînduiascã un logofețel dintr'aĩ Divanului, a fi la Departamentul strãinelor pricinĩ.

Iũ Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe. — Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta Vel Logofete de Țera-de-sus, fiind-cã de la dumné-lui Vel Logofétul al strãinelor

tre marii Logofeți. Se regulază și taxa condicarului de la anaforalele de judecăți. (1)

pricină am luat Domnia Mea pliroforie, că la acel departament s'au înmulțit pricinele de judecăți și alte treburi, ce se mai caută acolo și nu pôte să le apandisescă pe toate și să le săvîrșescă numai Logofetul ce este orînduit, de aceea poruncim dumné-tale, ca din logofeții Divanului să se dea unul ajutor pe lângă Logofetul numitului Departament, dându-i-se poruncă, ca să urmeze acolo napristan, spre săvîrșirea următoarelor treburi, tolco pisah gpd.—1817 April 25.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet.

(Cod. LXXXVII, fila 21 v.)

(1) Vață-se cuprinsul acestor hrisóve în notele de jos :

Îo Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.

Primită fiind Dómniei Mele anafora a acestor dumné-lor veliților boeri, o întărim Domnia Mea și poruncim dumné-tale Vel Logofete de Țera-de-sus, să se pue în lucrare orînduiala de mai jos arétată cu urmare întocmai și cu acest adaos încă, ca nici judecătorii să nu îndrăznescă a luă măcar un ban mită asupra judecăților, căci dovedindu-se întru acest fel de faptă, nu numai vor fi lipsiți din trebă, ci încă se vor și pedepsi după măsura vinei lor.—1815 Maiu 28.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet.

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale, de la această anafora a dumné-lui Vel Logofetul de Țera-de-sus Gheorghe Filipescul, am făcut chibzuire pentru Logofeții al treilea de la Departamenturile de șapte și de opt și se vedu cu bună orînduială chibzuirea dumné-lui spre a se alege adecă ómeni vrednici și a se orîndui la aceste Departamenturi, statornici în totă vieța lor, neschimbându-se nici odată fără de vină cercetată și dovedită, căroră să li se dea și luminate hrisóvele Măriei Tale pentru nestrămutarea lor și spre a nu fi superați de către Veliții Logofeți după vremi, cu cereri de avaet, dar și ei să slujescă cu tragere de inimă și cu credință, purtându-se cu bună orînduială la toate și fiind condică curată de toate pricinile ce se caută în Departament, și pentru ca să lipsescă catahrisisul ce se urmă la avaturile anaforalelor, luându-se peste orînduială cu pricină căci da și ei avaet la dumné-lor Veliții Logofeți, cel dintâiu boer judecător să însemneze din josul anaforalei avaetul ce se cuvine să ia III Logofet de la fieșcare anafora, după starea madelei, precum din vechime așa se urmă până la trecuta răzmeriță, care avaet mai nainte eră de la talerul unul

12. Urméază în note și anexe o serie de cărți deschise ale Domnito-

până la taleri 11, iar acum după scumpetea ce este la tóte, să se îndoiască puindu-se de la taleri două până la taleri 22, așijderea să se dea luminată porunca Măriei Tale ca nici de la boerii judecători ce se orînduesc atât aici la Departamenturi cât și pe la județele de pe afară, să nu ia dumné-lor Veliții Logofeți avaeț, ne-fiind cu cuviință a se luă avaeț de la judecătorii ce nu au alte venituri fără numai léfa ce li se orînduesce din mila Măriei Tale, iar hotărîrea rămâne la Măria Ta.—1815 Maiu 24.

Iosif Argeșiu, Constandie Buzău, Barbu Văcărescu Vel Vornic, Constantin Bălăceanu Vel Vornic, Teodorache Văcărescu Vel Vornic, Scarlat Grădișteanu Vel Logofet, Fotache Știrbeiu Vel Logofet, Nistor Clucer.
(Cod. LXXXIV, pag. 221.)

Trei hrisóve ce s'au făcut pentru logofeții al treilea, ce s'au făcut pe la Departamenturile din Bucuresc, a nu se mai scóte în viața lor fără de vină.

Râvnă desăvîrșită avênd Domnia Mea de a pune în faptă tóte câte sunt de folos și de trebuință pentru buna petrecere a tuturor supușilor noștri și între altele fiind și tréba judecăților norodului, una din cele mai întâiu datorii a oblăduirei, de aceea pentru mai multa înlesnire a căutatului pricinilor de judecăți, spre a nu se zăbovi întru prelungire cei ce se judecă, cheltuindu-se și perdêndu-și vremea agoniselelor lor, avem Domnia Mea *trei Departamenturi politicesci, unul de opt, altul de șapte, cum și unul de Criminalion*, unde se caută pricinile de învinovățire, afară din două Departamenturi a Spătăriei și al Agiei, unde se caută pricinii mai mici, la care avem rînduiți judecători îndestui, cu osebite lefi, care aceste mai sus arătate trei Departamenturi politicesci, *pentru a se păzi o bună eftaxie, spre a nu se face cusururi și a se păzi dreptatea întru tóte, fiind legate sub îngrijirea logofeției cei mari de Téra-de-sus*, prin anaforaoa ce ne-au făcut dumné-lui cinstit și credincios boerul Domniei Mele Vel logofetul Grigorie Filipescu, scrisă de la August 28, ne-au arêtat, că logofeții al treilea de la departamenturi, din pricină căci a pururea se schimbă și când se orîndusc de dumné-lor veliții boeri li se ia avaețuri, se urméază o rea rînduială și mare catahrosis cu cerere de avaețuri grele pentru scrisul anaforalelor, ca să-și pótă scóte avaețul ce au dat și ei la cei după vremi Logofeți mari, și cu tóte că la tréba logofeției al treilea a acestor departamenturi intră și ómenii nepractisiți și nevrednici de acéstă slujbă, dar și cei vrednici sciindu-se că nu sunt statornici, nu au nici o tragere de inimă, nici îngrijire de a ținea condici curate, și dintr'acéstă pricină nu póte fi sciut la cel ce intră în urmă cele urmate și hotărîrile judecăților, ce sunt date mai dinainte, din care pricină nu puține cusururi s'au găsit, pătîmind prelungiri ipotesiarii ce au pricinii de judecăți și cu tóte că dumné-lui

ruului Caragea relative la adunarea și ținerea de ședințe a Divanului

n'au luat avaeț de la slujba acestor logofeți al treilea ai departamenturilor, dar fiind că nu sunt statornici, tot n'au fost puțință a-și pune la orînduială ce se cuvine și spre a se putea îndreptă și-au dat părerea dumné-sale, găsind cu cale, ca să se alégă ómenii vrednici a se orîndui III logofeți pe la Departamenturi, statornici, fără de dare de avaeț, cărora să li se dea și hrisóvele Domniei Mele de a fi neștrămutați și nesupérați de către nimeni cu nici un fel de cerere de vre-uu avaeț, și fără de vină cercetată și dovedită să nu se lipséscă din slujbă, care anaforă a dumné-sale rînduindu-o Domnia Mea în cercetarea și chibzuirea dumné-lor veliților boieri, prin anafora de la 24 ale trecutei luni lui Maiu, iscălită de părinții episcopi și de dumné-lor veliții boeri, fac arétare Domniei Mele pentru logofețiile al treilea ale acestor Departamenturi, că au găsit cu bună orînduială chibzuirea dumné-lui Vel Logofétului, spre a se alege adecă ómenii vrednici, statornici în tótă viața lor, neschimbându-se nici odată fără de vină cercetată și dovedită, cărora să li se dea și hrisóvele Domniei Mele pentru neștrămutarea lor și apérrarea de avaeț, dar și ei să slujéscă cu credință, purtându-se cu bună orînduială la tóte, fiind condicii curate de tóte pricinile, ce se caută în Departament, și pentru ca să lipséscă catahrisisul ce urma la avaețul anaforalelor luându-se peste orînduială cu pricină căci da și ei avaeț la dumné-lui Vel Logofétul, cel dintăi boer judecător să însemneză în josul anaforalei avaețul ce se cuvine să ia III logofeți de la fieș-care anaforă după starea madelei, după cum din vechime așa se urma până la trecuta rázmeriță, care avaeț măcar că mai înainte era de la talerî unul până la talerî un-spre-dece, dar acum după scumpetea ce este la tóte, să se îndoiască, puindu-se de la talerî 2 până la talerî 22, precum și de la boerii judecătorii ce se numesc la Departamenturi și pe la județe să nu ia dumné-lor veliții Logofeți avaeț; la care anaforă pentru întărirea ce am dat Domnia Mea de a se urma întocmai am poruncit, ca nici judecătorii să nu se îndrăznéscă a lua măcar un ban mită asupra judecăților, căci dovedindu-se întru-o acest fel de faptă, nu numai vor fi lipsiți din trébă, ci încă se vor și pedepsi după mészura vinei lor. Decí după acéști hotărîre a Domniei Mele dăm acest domnescul nostru hrisov la mâna carele după alegerea dumné-lui Vel Logofétul de Téra-de-sus, îl orînduim, Domnia Mea cu tréba logofeției al treilea la Departamentul de prin care îl hotărîm a fi statornic în tótă viața lui, neschimbându-se nici odată, fără de vină cercetată și hotărîță, precum și de către dumné-lor veliții Logofeți după vremi să fie nesupérați cu cerere de avaeț, dar și orînduitul Logofét să-și păzéscă datoria sa cu a țineă condicii curate și a păzi rînduiala avaețurilor, cu a se însemná de către cel dintăi boer judecător la fieș-care anafora, păziind întru tóte buna orînduială precum mai sus este îndatorat, fără de cel mai mic cusur, căci găsindu-se în vină nu numai se va lipsi, ci se va și pedepsi; pentru care și poruncim dumné-

în interesul grăbirei rezolvirei proceselor, cum și o alta relativă la vacanțele tribunalelor însărcinate cu justiția. (1)

tale Vel Logofete de Țera-de-sus, să faci cunoscută hotărîrea acésta a Domniei Mele și la dumné-lor boerii judecătóri ai Departamenturilor, ca și dumné-lor să'și păzescă datoria, ferindu-se cu totul de a nu lua de la cinevași milă câtuși de puțină, căci pe cel ce se va găsi că aū îndrăznit la o acest fel de nevrednică urmare, nu numai va fi lipsit din slujba judecătoriei, ci încă și strașnic îl vom pedepsi Domnia Mea; și am adevérit hrISOVUL acesta cu însuși Domnésca NÓstră iscălitură și pecete i cu credința prea iubiților Domniei Mele, fii: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și dumné-lor cinstiți și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Radu Goleșcu Vel Vistier, pan Constantin Crețulescu Vel Ban, pan Gheorghe Arghiroplu Vel Ban, epistatul Spătăriei, pan Barbu Văcărescu Vel Vornic de Țera-de-sus, pan Constantin Bălăceanu Vel Vornic de Țera-de-jos, pan Mihalache Manu Vel Vornic de Țera-de-jos, epistatul Vorniciei Obștirilor, pan Grigorie Bălăeanu Vel Vornic al treilea, pan Teodorache Văcărescu Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Filipescu Vel Logofet de Țera-de-sus, pan Scarlat Grădișteanu Vel Logofet de Țera-de-jos, pan Fotache Știrbeiū Vel Logofet za Obicefuri, pan Grigorie Ralea Vel Hatman, pan Alecsandru Filipescu Vel Vornic al politieii, pan Iacovache Vel Postelnic, pan Atanasie Hristopulo Vel Logofet al streinelor pricinii, pan Alecsandru Ghica Vel Clucer, pan Dumitrache Hrisoscoleū Vel Căminar, pan Nicolae Suțul Vel Comis, și Ispravnic pan Iordache Filipescu Vel Logofet de Țera-de-sus; și s'aū scris hrISOVUL acesta întru al treilea an dintru întâia Domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunului Domniei Mele Bucureșci la anii de la nascerea Domnului Dumneđeū și mîntuitorului nostru Ișus Hristos 1815 Iulie 6, de Nicolae Logofet de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 219.)

(1) *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.*

Cinstiților și credincioși dumné-vóstră veliților boerii ai Divanului Domniei Mele, din jălbele ce pe tóte dillele ni se daū, vedem, că totdeauna se ivesc pricinii de judecătii, care se orînduesc în cercetarea dumné-vóstră, după a căror mulțime urméză ca și dumné-vóstră să nu pregetați a le căută, silindu-vé cu toții împreună spre descoperirea adevérului și a dreptăței fieș-căruia, care și acésta este una din fericirile ce póte avé un norod bine otcărmut; de aceea dar poruncim dumné-vóstră, ca în tóte dillele ce sunt orînduite a se căută pricinii de judecătii la Divanul dumné-vóstră, să vé adunați cu toții aici la domnésca nóstră curte, fără nici o pricinuire, (afară numai din vre-o pricină adevérată de zaiflác séu alta destoinică spre a zăticni venirea vre-unuia din dumné-vóstră) și căutați pricinile de judecătii ale norodului privind cu totul întru unire asupra dreptății și când veți vedé că prea

13. Un cas curios. Aceeiași persoană, prin abus, se face judecător

se înmulțesc pricinile, să vă adunați și după prânz către sérá, la casa unuia din dumné-vóstră, a le căută, ca să nu se zăbovescă și să ședă ipotesiarii cheltuindu-se și vremea lor perđându-și care această silință și nepregetare va fi și pentru cunoscința patriotismosului dumné-vóstră și spre a Nóstră mulțămire, precum și împotrivă urmare a veri-căruia din dumné-vóstră la cele mai sus poruncite, va fi iarăși spre împotrivă cunoscință și spre măhnirea Nóstră, care siliți vom fi în urmă, după a oblăduirii datorie, a arêta și în faptă către acel pricinuator.—Tolco pisah gpd.—1816 Februarie 5.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

(Cod. LXXIV, fila 238.)

Pitac la dumné-lor Veliți boeri ca să caute judecățile de la un ceas din ȓi.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe. — Cinstiților și credincioși dumné-vóstră veliților boeri ai Divanului Domniei Mele, pricinile și prigonirile norodului din jălbile ce pe tóte ȓilele ni se dau, vedem că se înmulțesc, după care se cuvine, ca și judecătoriile să nu pregete la căutarea lor, pricinile ce li se orînduesc, precum asemenea și dumné-vóstră, atât ca nisce boeri patrioți, cât și ca unii ce într'adinsul sunteți orînduiți, se cuvine să vă arêtați cu mai multă nepregetare și osârdie la căutarea pricinilor norodului ce se orînduesc în cercetarea dumné-vóstră socotind-o acésta ca o sfîntă și ne apêrată datorie; și fiind-că acum ȓioa s'a mărit, iată printr'acest domnesc al nostru Pitac, cu deadinsul poruncim dumné-vóstră, ca de acum înainte în ȓilele ce sunt orînduite pentru căutarea judecăților să vă aflați negreșit cu toții adunați dimineța la un ceas din ȓi, aici la domnesca noastră curte și să începeți a căută pricinile de judecăți, după datoria ce aveți, atât dumné-vóstră, cât și înșine Domnia Mea la acésta, căci împotrivă urmând, nu numai că în hula norodului cădeți, ci și Domnia Mea cu drept cuvînt ne vom măhni. Tolco pisah gpd.—1816 Aprilie 22.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

(Cod. LXXIV fila 445 v.)

Pitac pentru judecăți de a se strînge dumné-lor veliți boeri la un ceas din ȓi.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe. — Cinstiților și credincioși dumné-vóstră veliților boeri ai Divanului Domniei Mele, fiind-că din necontenitele jălbî ce ni se dau de către cei ce au pricină de judecăți plângându-se pentru zăbava ce se ur-

fiind deja în funcțiunea de condicariu. Este destituit din condicărie și

méză până a li se cercetă pricinile de către dumné-vóstră, după tot cuvîntul drept ni s'aú dat mare bănuială, că dumné-vóstră nu puneți epimelie cu dinadinsul la căutarea judecăților norodului, după netăgăduita datorie ce aveți, iar celor ce se întimplă de aú pricină de judecăți li se pricinuesce tuturor nu puțină pagubă, perdere de vreme și cheltuială zădarnică; care acésta nici cum nu póte fi suferită Domniei Mele, după rávna și buna voință ce avem, ca toți de obște să petreacă întru tóte bine ocírmuiți și liniștiți; acum dar fiind-că și đioa s'aú mărit și madeaua acésta a căutării judecăților norodului din ființa ei fiind delicată, iată printr'acést domnescul nostru Pitac cu deadinsul poruncim dumné-vóstră, ca de acum înainte în đilele ce sunt orînduite pentru căutarea judecăților să vă aflați negreșit cu toții adunați aici la domnesca nóstră curte urmând cu tréba căutării judecăților într'acestași chip adecă: în curgerea viitorului April să începeți a căută tréba de la două ceasuri din đí și până la șése ceasuri, iar în luna Maiú de la 1 din đí și până la 5, și de la Iunie înainte de la 12 ceasuri, cercetând pricinile ce se orînduesc la dumné-vóstră de la domnescul nostru Divan, cu mare scumpătate și luare aminte, după buna orînduială, aflându-se în casă înaintea judecăței numai cei ce se prigonesc, iar nu și alții streini ce nu vor fi trebuincioși ca să nu se facă hazmodii, ce sunt necuviincioșe, ci tot-deauna să protimisiiți dumné-vóstră a se căută *întâiu judecățile cele ce vor fi avênd locuitorii de pe afară, ca să nu șéđă aicea perind în cheltuială și apoi cele de aici care vor fi mai vechi.* Pentru care poruncim dumi-tale Vel Logofete de Téra-de-sus, să îngrijesci a se păzi întocmai acest nizam, fără cătuși de puțină strămutare, precum asemienea și dumné-ta Vel Hatmane să dai poruncă tuturor zapciilor, spre a aveá gata judecățile ce vor fi a se înfățișă, care judecăți să fie orînduite prin fóia anume cu o đí mai înainte de înfățișare. Iar când și după acéstă poruncă a Domniei Mele se va face vre-o urmare împotrívă, atunci cu drept cuvênt ne vom mahní asupra dumné-vóstră. Tolco pisah gpd.—1817 Mart 27. (Pecetea gpd.)

Vel Logofét.

(Cod. LXXV, fila 179.

Cartea dumné-luí biv Vel Clucerului Constantin Haralambie prin care se orînduesce divanít la Divanul Craiovei, în locul Clucerului Dumitrache Brăiloiu.

Zemle Vlahiscoie. Dat'am domnesca nóstră carte cinstitului și credincios boerului Domniei Mele biv Vel Clucerul Constantin Haralambie pre carele l'am orînduit Domnia Mea judecător la Divanul Craiovei în locul clucerului Dumitrache Brăiloiu, ca dimpreună cu dumné-luí Caimacamul și cu dumné-lor boerii judecători ai Divanului de acolo, să aibă a căută pricinile de judecăți ale norodului, atât cele ce sunt orînduite de aici

din judecător, fiind-că destul s'a *chivernisit* în ambele funcțiuni șese luni de zile. (1)

cu porunca Domniei Mele, cât și cele ce vor veni cu jalbă la Divanul de acolo, cu sirguială, nelipsit păzind la Divan, silindu-se pentru dreptate a face hotărârile după pravilă, spre a-și afla fieș-care năpăstuit îndestularea sa, fără de a se zăbovi și a-și perde vremea lor cu îndelungată așteptare la Divan, urmând după bună voința Domniei Mele întru toate fără de cusur, și arătându-se cu slujbă vrednică să dobîndi milă și cinste de la Domnia Mea, cum împotrivă când se va arêta nedrept judecător, ori lenevindu-se la datoria slujbei sale, ori făcând hatîruri sêu voie veghiată, sêu, la alt interes amăgindu-se, va fi scădut și osîndit după pravilă. Poruncim Domnia Mea și dumné-tale cinstite și credincios boerul al Domniei Mele, dumné-ta biv Vel Spătare Costache Suțu, caimacamule al Craiovei, să scii pe mai sus numitul boerul Domniei Mele de judecător aici la Divanul Craiovei, i saam receh gpd.—1817 Iulie 7.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

(Cod. LXXV, fila 183 v.)

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.

Cinstiților și credincioși dumné-vóstră veliților boeri ai Divanului Domniei Mele, fiind-că căutarea pricinilor de judecăți ale norodului spre a-și afla cei năpăstuiți îndreptarea lor, este una din cele mai delicate madele, care se și cuvine a o socoti dumné-vóstră ca o sfîntă și neapêrată datorie, atât ca nisce boeri patrioți, cât și ca unii ce într'adins sunteți orînduiți, și să vă arêtați cu nepregetare și osîrdie, și fiind-că acum dioa s'a u mărit, iată printr'acest domnesc al nostru pitac, poruncim dumné-vóstră, ca de acum înainte în zilele ce sunt orînduite pentru căutarea judecăților să vă aflați negreșit cu toții adunați diminêta la 12 cêsuri aici la Domnésca noastră curte și să căutați pricinile de judecăți până la vremea prînzului, după datoria ce aveți, căci împotrivă urmând cu drept cuvînt ne vom mähni asupra dumné-vóstră, tolco pisah gpd.—1818 Aprilie 22.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

(Cod. LXXXVII, fila 70.)

(1) *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.*

Fiind-că pîritul lipsesce de aici, poruncim Domnia Mea dumné-vóstră ispravnicilor ai județului, ca față cu amêndouê părțile, să cercetați și dovedindu-se curgerea pricinei într'acestași chip, precum ni se arată printr'acéstă anafora să însciințați Domniei Mele, ca să dăm cuviincioasa poruncă.—1813 Iulie 3.

(Pecetea gpd.)

14. Este demnă de atențiune porunca dată de domnitor la 19 Febru-

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale, ce ni se dă la acéstă jalbă a lui Ioan Floru, următor fiind am luat séma arătării și cererei ce face pentru Sandul III Logofăt din sud Teleorman, că în iarna trecută, având vorbă unul cu altul, după ce va luă sfîrșit dregătoriile cele mari, să ămble jăluitarul pentru condicăria i judecătoria aceluî județ și de se va puté luă améndoué, numitul să caute una și pîritul alta; după care și viind aici, cu silința ce aŭ pus, luând mai întâiŭ una din séma, adecă condicăria pe numele Sandului, i-aŭ și trimis carte la județ, rămâind jăluitarul pentru judecătorie, iar până a nu luă sfîrșit și acésta întimplându-i-se trebuință de aŭ plecat înapoi la județ, dice, că în urma lui, după câte-vă dîle ar fi venit numitul Sandul și luând cartea judecătoriei de la omul ce o dedese Voinescu ca să o aducă jăluitarului, după ce aŭ mers la județ pîritul Sandul aŭ păstrat și una și alta pe séma lui de atunci și până acum, lucru neobicinuit și neprimit stăpînirii și orînduelei pămîntului. Decî cât pentru condicărie, fiind-că apucase de se orînduise nu trebuia a se amestecă și la judecătorie. Dar se vede că aŭ înșelat stăpînirea nefiind și eŭ amestecat, când s'aŭ orînduit judecătoria pe la judecățile Țerei-de-jos, ci de vreme ce pîritul pentru lăcomie aŭ ămblat cu vicleșug de a ține și condicăria și judecătoria, pentru înșelăciunea ce aŭ făcut găsesc cu cale cu luminată porunca Măriei Tale, din améndoué aceste dregătorii Sandul să se lipséscă, fiindu-î îndestul chiverniséla ce aŭ avut de la doué dregătorii până acum în 6 luni ce aŭ trecut, și jăluitarul condicar la acel județ cu luminată cartea Măriei Tale să se orînduiască, iar pentru judecător care de Măria Ta se va socoti acela se va orîndui, ca să fie împărțășit de mila Măriei Tale și alt boer pămîntén ca dînsul, și cea desăvîrșită hotărîre rămâne a se face de către Înălțimea Ta.—1813 Iunie 29.

Iordache Slătineanu.

Vel Logofăt.

(Cod. LXXVI, fila 500.)

Cinstiți și credincioși dumné-vóstră veliților boeri ai Divanului Domniei Mele, fiind-că se apropie sfintele Paști, când în săptămâna patimilor și în săptămâna cea luminată, judecăți nu se caută și judecăți sunt multe, de aceea, ca să nu se zăbovéscă ómenii cu perdere de vreme în judecăți, poruncim Domnia Mea, ca de astădî înainte să vé adunați dumné-vóstră și după prînz, la vre-o una din casele dumné-vóstră, ca să se caute tóte judecățile a nu rămânea nici una din cele ce sunt orînduite și din cele ce se vor mai orîndui, necăutate, până vom intra în săptămâna sfintelor patimi, spre a'și află cei năpăstuiți îndreptarea lor. Tolco pisah gpd.

(Cod. LXXIV, fila 34.)

arie 1817, oprind pe jălbari de a întrebuiñă cuvinte ofensătore la

Publicațiï la tôte județele și la Caimacam pentru contenirea judecăților pe tötă luna lui Iulie.

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sănătate. Vě facem în scire că după obiceiul ce se urméză în toți anii și după cuprinderea condicei Divanului Domniei Mele, sunt a fi oprite judecățile în tötă această viitóre lună a lui Iulie, fiind vremea a tot lucrul pămîntului, pentru ca să-și pótă fieș-care locuitor a-și căută de seceriș și de cósă; decî iată mai dinainte vė poruncim, să însciințați la toți de obște, ca întru această lună nimeni să nu se pornescă cu jălbi pentru pricinî de judecăți, fără de numai pentru pricinî de *englimatica*, acelea nu sunt oprite în nici o vreme, nici dumné-vóstră să nu aveți a trage pe nimeni pentru pricină de judecată până după sfirșitul lui Iulie, încă și pe cei ce aũ apucat și aũ intrat și sunt în judecată, să vė siliți a le isprăvi tréba și să le dați drumul a nu-î țineă opriți, și fieș-care într'acéstă vreme de soroc să fie nesupérat de judecăți, după cum asemenea porunci avem date Domnia Mea și aici pe la Departamenturi; ci dar așa să urmați negreșit, însciințând și la toți locuitorii de obște, să scie fieș-care, că nici de aici nu se va trimite să se aducă nimeni de la alte pricinî, fără de numai pricinile de tâlhării și de eglimatica se vor aduce, și dumné-vóstră ispravnicilor pe acelea să fiți datorî a le căută și să dați poruncă tuturor a se strîmtoră acum și a se apucă fieș-carele de lucrul cãmpului cu silință și fără de pregetare. Tolco pisah gpd.—1813 Iunie 28.

(Cod. LXXIV, fila 65 v.)

Publicațiï la tôte județele pentru contenirea judecăților până la 15 ale lunei Maiu.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.—Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud sănătate. Fiind-că de la 15 ale viitórei luni acesteï Aprilie până la 15 ale lui Maiu sunt a fi locuitorii de obște nesupérați în pricinî de judecăți după obiceiul ce s'aũ urmat în toți anii pentru trebuința arăturilor de porumb, de meiũ, de lucrul viilor și altele ce sunt acum de cu primăveară, care este hrana cea de peste tot anul locuitorilor de obște, vė poruncim să însciințați la toți, ca într'acest orînduit soroc fieș-carele să scie, că nu se aduc nici se trag pentru pricinî de judecăți afară numai din pricinile de învinovățire, adecă de *englimatica* care se caută în tötă vremea și fieș-care să urmeze într'acéstă vreme, atât pîrișii cât și pîriții a căută lucrul pămîntului, silindu-se la arăturile bucatelor, fără de a-î ridică dumné-vóstră și fără de a-î trage în pricină de judecăți, după cum și

adresa judecătorilor, sub pedepsă de spargere a jălbeî, deosebî de pedepsirea scriitorului. Iacă actul:

Pitac către dumnéluî, Vel logofétul de Téra-de-sus, de a da poruncă pe la logofeți de a nu mai face jalbă seaî tacrirurî cu atingerî de judecătorî.

Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle Vlachiscoe.—
Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta Vel logofete de Téra-de sus, fiind-că din felurimea jălbilor și a tacrirurilor ce ni

aici la Divan nu vor fi aduși. Drept aceea să urmați precum poruncim, și fiți sănătoși.—1816 Martie 29.

(Cod. LXXIV, fila 242.)

Publicațiî la toate județele și la caimacamul pentru curmarea judecăților în vremea culesului viilor.

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud sănătate. Vê facem în scire că într'acéstă vreme când sunt culesul viilor, culesul porumburilor și arăturilor, obicinuit și de trebuință este a se precurmă pricinile de judecăți până la sfirșitul lui Octombre, după cum ne pliroforisirăm și din condicile Divanului, de acésta, pentru ca să-și pótă căută fieș-care de aceste agoniseli; decî vè poruncim Domnia Mea, ca să însciințați la toți de obște, ca să scie fieș-care că într'acést soroc, nimenî nu are a trage în judecăți, spre a nu se trepădă în zadar cu venirea pe la Divan și așa să urmați și dumné-vóstră, ca să nu ridicați pe nimenî de la tréba lor într'acést soroc, afară numai din pricinile de *englimatica*, care în tótă vremea aú a se căută, pentru care am dat poruncile Domniei Mele și aici la tóte judecătoriile. — 1814 Septembre 18.

Asemenea s'aú făcut și la let 1815.

Asemenea s'aú făcut și la let 1816.

(Cod. LXXIV, fila 143.)

1814 Iulie 6. S'aú făcut porunci de continerea judecăților cu soroc până la 15 August.

1815 Iunie 27. Asemenea publicațiî s'aú făcut cu soroc până la August 15.

(Cod. LXXIV, fila 65 v.)

Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemte vlachiscoe,

Cinstit și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta Vel Logofete de Téra-de-sus, cu tóte că pentru judecățile ce se caută la domnescul nostru Divan am poruncit, ca să conteneze până la a doua sèptemâna

se dă pe toate ȳilele vedem că mulȳi din scriitorii acelor jălbă și tacrirurii obicinuesc și nu scriu numai cuvintele cele trebuincioase la pricina pentru care se prigonesc cei ce se judecă și abătându-se din noina pricinei se întind de scriu și cuvinte atingătoare asupra judecătorilor, în feluri de chipuri, care această obrăznicie a lor nefind suferită Domniei Mele, poruncim dumné-tale, să se facă cunoscută către toȳi de obște acei scriitori ce obicinuesc de scriu jălbă și tacriruri, ca de acum înainte nimeni să nu se mai îndrăznescă a mai pune vre-un cuvânt în vre-un fel de chip asupra judecătorilor atingător, în jălbile și tacrirurile ce vor face, orî pentru ale lor pricină seaŭ pentru ale altora, ci să-și arête numai pricina pentru care se prigonesc și dreptățile sale ce se socotesce că ar avea la aceeași pricină, căci orî carele se vor îndrăzni de acum înainte a urma împotrivă după această poruncă a Domniei Mele, să scie cu hotărîre că nu numai se va sparge acea jalbă seaŭ tacrir, ci încă se va și pedepsi cu strășnicie scriitorul aceluî engrafon spre pilda și altora; către această poruncim tale, ca și din jălbile ce se scrie și se trimit de afară de prin județe aici la cancelaria domnescului nostru Divan, de se va vedea vre unul cu acest fel de vorbe atingătoare, acea jalbă rumpându-se de către dumné-ta să se trimită înapoi la ispravnicii aceluî județ arătându-li-se pricina spargerei, și porunca ce este dată. Tolco pisah gpd.— 1817 Februarie 19.

(Cod. LXXXVII, fila 14.)

Vel Logofêt.

(Pecetea gpd.)

Dăm în notă *statul* judecătorilor de pe la toate instanțele, în let 1818 și 1819 Februarie 1. (1)

a viitorului s-tului post, nu am poruncit însă ca și judecătoriile celelalte să conteneze, și ca nu cum-vași să se facă vre-o ast fel de urmare, poruncim dumné-tale, ca atât dumné-lor veliților boeri să le arêți, cât și către toate departamenturile să se facă pitace din partea logofeției, ca numai în viitorea săptămână cea curată să conteneze judecățile, iar într'această următoare săptămână să urmeze negreșit a căută pricinile de judecăți, ce sunt orînduite la fieș-care judecătorie, ca să nu se zăbovescă ipotesiarii aici în cheltuială. Tolco pisah gpd. 1815 Februarie 22.

(Cod. LXXIV, fila 178.)

Vel Logofêt.

(Pecetea gpd.)

(1) În ce chip se găsesc aședați în catastihul lefilor acum la Febr. dumné-lor boerii judecători după departamenturi. 1819 Februarie 1.

Acest stat aduce, pe de o parte, la cunoștință, numele tuturor per-

Departamentul de opt.

2 judecători po talerî 150 pe lună.
6 judecători po talerî 90.

Departamentul de șapte.

2 judecători po talerî 150.
5 judecători po talerî 90.

Departamentul Criminalion.

Stolnicul Caragea po talerî 200 pe lună.
1 judecător po talerî 150.
3 judecători po talerî 90.
(Cod. LXXV, fila 254 v.)

Dumné-lor boerîi judecători în ce chip s'aũ întocmit acum la 1818 August 1.

Departamentul de opt.

200 Paharnicul Răducanu Fărcășanu.
150 Serdarul Ioan Politimos înlocuit cu Paharnicul Nicolaescu 150,
1818 Decembre 1.
100 Serdarul Nicolae Serezli.
100 Medelnicerul Mateiũ Grecénu.
100 Pitarul Nicolae Lambrino înlocuit cu Teodorache Cloșcă, Noembre
1, 1818.
100 Gheorghe Fărcășanu.
100 II Logofet Constantin Cozone.
100 Vătaf Scarlat Lambrino prin Sărdarul Stroie, Octombre 15, 1818.
1000

Cei ce aũ eșit de la acest departament.

Medelnicerul Dimitrie Costacopol.
Ioan Macris.

Departamentul de șapte.

talerî
200 Stolnicul Grigorie Asan.
100 Serdarul Dimitrache Drugănescu.

sónelor în serviciu, la autoritățile judecătorești, iar pe de alta arată

- 100 Serdarul Colfescu.
- 100 Medelnicerul Nicolae Roșca.
- 100 Panait Capiolan prin Mirea Perioțenu, căpitan za lefegii.—1818
Noembre 1.
- 100 Vătaful Costachi Filipopoli, i s'aũ adăogat talerĩ 50 de la Po-
litimos. — 1818 Decembre 1.
- 100 Slugerul Mehtupciu.
- 900 De la acest Departament n'aũ eșit nici unul.

Departamentul Criminalion.

- 200 Stolnicul Costache Pripitoiũ.
- 200 Sărdarul Răducanu, sîn Clucerul Dumitrache.
- 100 Șătrarul Constantin Băjăscu.
- 100 Slugerul Toma Comino.
- 100 Slugerul Gheorghe Lehliu.
- 700

Cei ce aũ eșit de la acest departament.

Medelniceru Nicola.
III Logofăt Teodorache Cloșcă.
Șătrarul Stavri.
Vătaful Aleco Figa.
Portarul Anastasie ot Radu-Vodă.

De la departamentul Spătăriei.

- 250 Paharnicu Vasile.
- 150 Serdarul Petrache, înlocuit cu Slugerul Grigorie Stoenescu
Octomb. 5, 1818.

Departamentul Agiei.

- 100 Paharnicu Constantin Fotino, înlocuit cu Șătraru Constantin,
Calistrat 1818 Septembre 22.
- 100 Pitaru Ionișă Jianu.
Cu frățescă dragoste mẽ închin dumné-tale arhon. Vornice
Samurcaș.

Fiind-că într'același chip s'aũ întocmit judecătoria Departamenturi-
lor cum se vede arėtați într'acestă fóie a li se urma léfa de la dîntăiũ
a acesteĩ următóre luni August, dumné-ta să poruncesci paharnicului

și budgetul acestor judecători. Lefile variaū de la 70 la 400 talerī. Cea

Dinul Sameșul, ca întocmai să urmeze la datul lefilor. - 1818 August 25.

al dumné-tale ca un frate,
Constantin Bălăceanu Vel Logofăt.

Judecătoria ce se află acum cu léfa lor cum s'aū găsit la casa lefilor.

Departamentul de opt.

taleri

- 120 Clucerul Nicolae Crețeanu 1817 Maiū 16, înlocuit cu pah. Răducanu Fărcășanu cu léfa celui-l'alt.
- 200 Ion Retoridis, 1817 Aprilie 30. 1818 Aprilie 1, Sărdarul Ion Politimos cu talerī 120 pe lună.
- 100 Medelnicerul Dimitrie Costacopolu, 1817 August 7. La 1818 Aprilie 1, Sărdarul Nicolae Serezli prostichiū (*adaos*) cu talerī 80 din léfa lui Ritoridis.
- 80 Medelnicerul Manole, 1817 Decembre 1.
- 80 Pitarul Nicolae Lambrino, 1816 Decembre 1.
- 150 Větaful Scarlat Lambrino, 1815 Decembre 1.
- 190 II portar Constantin Cozone, vechiū.
- 400 Ión Macri, 1815 Iulie 8.
- 150 Větaful Scarlat Lambrino, prostichiū cu léfa de talerī 150, dela 1818 Ianuarie 8; înlocuit cu Sărdarul Stroie, 1818 Octombre 15.

Departamentul de șapte.

- 250 Căminarul Costache Manu, 1816 August 10.
- 100 Sărdarul Atanasie, 1815 Decembre 4.
- 150 Sărdarul Colfescul, 1817 Februarie 16.
- 150 Medelnicerul Alexandru Drupală, 1817 August 12.
- 150 Panait Capiolan, 1815 Decembre 1.
- 150 Větaful Costache Filipopolitu, 1816 Decembre 1.
- 70 Polcovnicul Costache Dănciulescu, 1816 Decembre 1.

Departamentul Spătăriei.

- 400 Paharnicul Vasile, 1817 Decembre 4.
- 150 Sărdarul Petrache, 1817 Aprilie 8.

Departamentul Agiei.

- 100 Slugerul Stavri, 1817 Ianuarie.
 - 100 Pitarul Ioniță Jianul, 1817 Ianuarie.
- (Cod. LXXV, fila 254.)

'maî mică léfă erà a Polcovniculuî C. Danciulescu membru la depar-

1817 Decembre 8. Judecătoria ce s'aû hotarît a fi, adecă cêi ce s'aû pus noi, cum și celor vechi li s'aû făcut pitace.

Departamentul de opt.

- 150 Clucerul Nicolae Crețeanu, 1817 Maiü 16, înlocuit cu päh. Răducanu Fărcășanu cu aceeași léfă, 1818 Ianuarie 8.
- 200 Căminarul Ión Ritoridis, 1817 Aprilie 30; apoi 120 Ión Politimos, serdar și iarăși 80 Sărdarul Nicolae Cerezli, 1818 Aprilie.
- 100 Medelnicerul Dimitrie Costacopol, 1817 August 7.
- 80 Medelnicerul Matei Crețeanu, 1817 Decembre 7.
- 80 Pitarul Nicolae Lambrino, 1816 Decembre 1.
- 150 Gheorghe Fărcășanu, 1817 Decembre 8.
- 160 II postelnic Constantin Cozone, vechiü.
- 400 Ioan Macri, 1815 Iulie 8.
- 150 Vêtaful Scarlat Lambrino, prostichiü, 1818 Ianuarie 8; înlocuit Serdaruluî Stroe, 1818 Octombre 15.

Departamentul de șapte.

- 200 Stolnicul Grigorie Asan, 1817 Decembre 8.
- 200 Serdarul Dumitrache Drugănescu, 1817 Decembre 8.
- 150 Serdarul Colfescu, 1817 Februarie 16.
- 100 Medelnicerul Nicolae Roșca, 1817 Decembre 8.
- 150 Panait Capiolan, 1815 Decembre 1.
- 150 Vêtaful Costache Filipopolitu, 1816 Decembre 1.
- 70 Slugerul Gheorghe Mehtupciü, 1817 Decembre 8.

Departamentul de Criminalion.

- 200 Stolnicul Costache Caragea, vechiü.
- 80 Slugerul Maimaroglu, 1817 Decembre 8 înlocuit cu Medelnicerul Nicolae cu léfă talerî 70 pe lună, 1818 Ianuarie 15.
- 100 Serdarul Constantin Băjăscu, 1817 Decembre 8.
- 80 Slugerul Toma Comino, 1815 Septembrie 25.
- 100 Slugerul Gheorghe Lehliu, 1817 Aprilie 7.
- 150 III logofêt Răducanu sîn clucerul Dumitrache, 1817 Decembre 8.
- 100 III logofêt, Tudorache.
- 50 Medelnicerul Nicoli, 1817 Noembre 22' înlocuit cu șătraruî Stavri cu talerî 60 pe lună, 1818 Ianuarie 15.
- 80 Vătaful Aleco Figa, 1816 Decembre 1.
- 70 II portar Átanasiu ot Radu-Vodă, 1816 Decembre 1.

tamentul de șapte din Bucuresci, iar cea mai mare, de 400 lei a lui

Departamentul Spătărieș.

- 400 Paharnicul Vasile, 1816 Decembre 4.
150 Serdarul Petrache, 1817 Aprilie 8

Departamentul Agieș.

- 100 Pitarul Ioniță Jianu, 1817 Ianuar 1.
100 Paharnicul Constantin Fotino, 1817 Decembre 8.
Mehedinți. Stolnicul Costache Băle în locul Postelnicului Yasilache
1817 August 21.
Gorj. Căminarul Alexandru Vilara în locul Clucerului Dincă Brăiloiu
1817 August 21.
Vâlcea. Stolnicul Iancu Mavrodoglu, în locul Clucerului Ioan Găne-
scul, 1817 August 21.
Slam-Râmnic. Comisul Mihalache Ghica în locul căminarului Coștache
Suțu 1818 Iulie 7.

*Judecătorii ce s'aũ întocmit acum, 1816 Decembre. Departamentul
de opt.*

- 150 Stolnicul Dumitrache Ștefani, înlocuit cu căminarul Ioan Ritoridis,
1817 Aprilie 30 cu léfa celui-lalt.
100 Serdarul Stroe înloc cu Medelnicerul Dimitrie Costacopol, 1817
August 7.
150 Vătaful Scarlat Lambrino.
150 II Postelnic Constantin Cozone; i s'aũ mai adăogat și alți taleri
opt-deci ai lui Manolache ce aũ fost la departamentul de șapte,
care s'aũ lipsit din număr.
150 Serdarul Asanache în locul Clucerului Nicolae Crețeanu, 1817
Maiu 16 cu taleri 150 léfă.

Departamentul de șapte.

- 120 Căminarul Costaché Manu.
100 Serdarul Atanasie.
200 Medelnicerul Alexandru Palea.
150 Paharnicul Ioan Capiolanu.
150 Vătaful Costache Filipopolitu.
80 Polcoynicul Constantin Hânculescu în locul Paharnicului Ando-
nache, tatăl Serdarului Mihalache Grămăticul dumné-lui Vel
Postelnicul, care acum se află Capuchehaia la Silistra.
180 III Postelnic Mavriche în locul lui III Logofet Alexandru

Ioan Macri membru la departamentul de opt și al judecătorului Pa-

Andronescul, ce a lipsit din departamentul acesta. Léfa acestuia s'a adăugat lui II Postelnic Cozone de la diintăiu ale viitorului Dechembre, 1817 Noembre 23.
Serdarul Colfescu, prostichiū, 1817 Februarie 16.

Departamentul Criminalion.

- 200 Stolnicul Costache Caragea.
100 (Polcovnicul Barbu Bucșanul în locul Slugerului Constantin Otopénul, cu taleri 150 pe lună, 1817 Iulie 4.)
 în locul slugerului Otopénu ce a murit, Teodorache Cloșcă biv III Logofăt, 1817 Septembre 7.
100 Slugerul Comino.
150 Șătrarul Constantin Calistrat.
110 Medelnicerul Constantin Oțelu.
100 Serdarul Serezli.
 70 Aleco II portar în locul Medelnicerului Dumitrache Costacopolu ce s'a scos de la departamentul de opt.
100 Vătaful Aleco Figa, în locul Paharnicului Nicolae ginerile lui Ștefani ce a lipsit de la departamentul de opt.
100 Serdarul Nicolae Cuzi, la 1827 Aprilie 7, în locul Serdarului Cuzi s'a rînduit slugerul Ghiță Lehlin cu aceeași léfă.
 70 II portar Atanasie ot Radu-Vodă.

Departamentul Spătăriei.

- 200 Stolnicul Ioniță în locul Medelnicerului Grigorie Merișescu, 1817 Februarie 4; în locul Merișescului, Paharnicul Vasile, cu léfă ce a avut-o Merișescu, taleri 400 léfă, 1817 Decembre 4.
150 Medelnicerul Boténu în locul lui Mateiū Grecénu; Paharnicul Grigore, 1817 Aprilie 8; în locul Boténului, s'a rînduit Serdarul Petrache ce a fost la pușcărie cu taleri 150.

La Departamentul Agiei.

- 120 { 150 Serdarul Iancu Politimos, în locul Slugerului Stavri,
 1817 Ianurie, cu taleri 120 pe lună.
120 { 90 Pitarul Ioniță Jianul în locul lui Mateiū Grecénu iarăși
 taleri 120 pe lună.

*Judecătorii și Condicarii Tării-de-jos pe acest următor lét
1817 Ianuarie 21.*

Condicari

Ialomița. Ștefan Doicescu.
Prahova. Grigorie Ștefănescu.

Judecătorii

Ioniță Rudeanu.
Antonie Gheorghiu.

harnicul Vasile de la «*Departamentul Spătăriei*». Vom observă că la

<i>Saac.</i> Pandelé III Logofăt.	Paharnicul Caribol.
<i>Olt.</i> Fircă Perieténu.	Antonache Polcovnic.
<i>Teleorman.</i> Sandu III Logofăt.	Stolnicul Nicoli.
<i>Dâmbovița.</i> Chivú Postelnicel.	Cluceru Iancú Gláva.
<i>Slam-Râmnic.</i> Ioniță Șonțu.	Grigore Topliceanu.
<i>Buzéu.</i> Ioniță Budișteanu.	Petre biv căpitan za dorobanți.
<i>Mușcel.</i> Ilie III Logofăt.	Iliiat.
<i>Vlașca.</i> Iancu Rădulescu.	Slugerul Dumitrache Becearu.

1816 August 30.—*Judecătorii ce se află acum pe la departamenturi.*
La departamentul de opt.

100	Sărdarul Stroe, 1815 Decembre 3.
100	Medelnicerul Nicoli Roșca, 1815 Decembre 3.
150	Stolnicu Dumitrache Ștefani, 1814 Decembre.
150	Medelnicerul Dumitrache Costacopol, 1814 August 1.
100	Vistierul Stoica Urlățeanu, 1815 Septembrie 23.
150	Vătaful Scarlat Lambrino, 1815 Decembre 1.
120	Postelnicul Constantin Cozone, 1813.
100	Pitarul Andonache, 1815 Maiú 1.
150	Serdarul Asanache, 1816 Martie.
400	Ioan Lungul, 1815 Iulie 8.

1.520

La departamentul de șapte.

150	Panait Capiolan, 1815 Decembre 1.
120	Căminarul Constantin Manul, 1816 August 10.
100	Sărdarul Atanasie, 1815 Decembre 4.
100	Paharnicul Nicolae ginere lui Ștefani, 1815 Februarie 27.
80	Logofătul Alexandru Andronescu, 1815 Noembre 12.
100	Sărdarul Dumitrache Ruset, 1815 Septembrie 1.
200	Medelnicerul Alexandru Pală, în locul Sărdarului Dumitrache, în locul slugerului Stavri cu léfa lor taleri 180 și taleri 20 de la Medelnicerul Constantin Oțel, 1816 August 12.

La departamentul de Crimination.

200	Stolnicul Constantin Pripitióiú, 1813.
100	Polcovnicul Barbul Bucșanu, 1816 Iunie 14.
100	Slugerul Comino, 1815 Septembrie 25.
150	Șetrarul Constantin Calistrat, 1816 Februarie 27.
110	Medelnicerul Constantin Oțel, 1815 Iunie 19.
100	Serdarul Serezli, 1815 Septembrie 24.

760

departamentul de opt, erau în realitate nouă membri, de óre-ce domnia

La Spătărie.

200 Stolnicul Ioan; 1815 Ianuarie 1.
 100 Paharnicul Grigorie, 1816 Maiü.
 300

La Agie.

150 Sërdarul Iancu Politimos, 1815 Decembre 9.
 90 în locul medelnicerului Mateiü Greceanu, 1816
 August 12.
 240

1817 Aprilie 30. S'aü rînduit Vornicul Ritoridis Petrache, Logofët
 strëinelor pricinü.

1818 Aprilie 30. Stolnicul Dumitrache Ștefani, în locul lui Ritoridis
 la Departamentul strëinelor pricinü.

(Cod. LXXV, fila 256 v.)

*Din logofefia Logofëtului Manul, judecătóriü, Condicariü ce
 s'aü făcut, 1816 Noembre 26.*

La sud Mehedinți, Matache sin Grigore Asan biv III Logofët.

La sud Argeș, Costache Furcă cel ce aü fost.

La sud Ilfov, Ioniță cel ce aü fost și până acum.

La Romanați, Constantin Orășanu.

Gorj, Petre.

Dolj, Ioniță, cirac Piciuluü; 1817 Decembre 2, tot acesta.

Judecătóriü ce s'aü orînduit, 1816 Decembre 1.

Ilfov, Clucerul Enache.

Argeș, Portarul care a fost.

Gorj, Ioniță Sefendache.

Vâlcea, Armaș Dincș Borănescu.

Mehedinți, Ștefănică Miculescu biv Cluceru za arie.

Dolj, Dumitrache Pâslaru.

Romanați, Pitarul Costache Voinescu.

Cei din Departamentul ot Craiova.—Departamentul Criminalion.

II vistier Ioniță sän Tănoiu în locul lui Panait Brădescu, ce aü murit,
 1817 Ianuarie 19.

Sërdarul Hristodor.

Polcovnicu.

adaosese «*prostichiu*» încă pre unul în persóna lui *Scarlat Lambrino*. Acesta va fi înlocuit în Octombrie 1818, cu Serdarul Stroe.

Departamentul de patru.

1817 Februarie 8, Medelnicerul Gheorghe Măcescu, în locul Portărescului.

1817 Februarie 8, Pitarul Michaiu Alboteanu, în locul slugerului Urdăreanu.

(Cod. LXXV, fila 259.)

1815 Iulie 8. Judecătorii ce se află acum la departamenteuri precum sunt așeđai cu léfa lor.

La Departamentul de opt.

- 200 Paharnicul Nicolae Scopelitis, (1814 Decembre); la 1815 Decembre 3, s'aú orînduit doi cu léfa acestui boer, adecă Serdarul Stroe cu léfa pe lună cu talerî o sută, și Serdarul Nicoli Roșca cu altă sută, cuprinđend acești doi léfa paharn. Nicolae Scopelitis.
- 150 Stolnicul Dumitrache Ștef, 1814 Decembre.
- 150 Medelnicerul Dumitrache Costacopulo. 1814 August 1.
- 100 (Medelnicerul. Broșteanu, 1814 Ianuarie 1); înlocuit cu Vist. Stoica Urlăteanu, Septembre 23, 1815 tot cu talerî 100.
- 150 Pitarul Nicolae Lambrino, 1815 Februarie 27, înlocuit la 1815 Decembre 1, s'aú orînduit în locu-î Scarlat Lambrino cu léfă talerî 150 pe lună.
- 120 II postelnic, Constantin Cozone, 1813.
- 100 Pitarul Atanasie, 1815 Maiu 1.
- 100 Vêtaful Scarlat Lambrino, 1814 Ianuarie 1, înlocuit cu paharnicul Teodosie Costache, Septembre 24 cu talerî 150.
- 400 Ioan Macri, 1815 Iulie 8.

La departamentul de șapte.

- 150 Stolnicul Nicolae Crețeanu 1813 1815 Decembre 1, s'aú orînduit în locu-î Panait Capiolanul cu talerî 150 léfă pe lună.
- 120 Slugerul Gheorge Artino, 1813; murind Slugerul Gheorghe Artino, s'aú orînduit căminarul Constantin Manu ce-î đice Pondi în locu-î, 1816 August 10.
- 100 Vêtaful Dimancea 1815 Iunie 10 1815 Decembre 4, s'aú orînduit în loc Serdaru Atanasie cu léfă pe lună 100.
- 100 Paharnicul Nicolae zet Ștefane, 1815 Februarie 27.
- 100 Serdarul Dumitrache, 1815 Iunie 1
- 80 Medelnicerul Ianache, 1815 Februarie 27; III Logofêt Alexandru Andronescu, 1815 Noembre 12.

15. O dispozițiune luată de Caragea în interesul justiției a fost cea prin care obligă pe judecătorii, cari au procese, să nu refuze de

- 80 Slugerul Stavri, 1815 Februarie 27.
80 Constantin Dănciulescu, 1814 August 1, înlocuit cu Serdarul Dumitrache Ruset cu taleri 100 léfă, 1815 Septembre 1.

La departamentul de Criminalion.

- 200 Stolnicul Costache Pripitoiă, 1813.
150 Medelnicerul Sterian înlocuit cu Barbu Bucșanu.
150 Serdarul Atanasie, 1814 August 1. Slugerul Comino cu taleri 100 léfă, Septembre 25, 1815.
150 Șătrarul Constantin Calistrat, 1815 Februarie 27.
130 Medelnicerul Matei Greceanu 1814 Ianuarie 1. înlocuit cu Medelnicerul Constantin Oțel, 1815 Iulie 19.
90 Șătrarul Stavri, 1814 Noembre 1,) Serdarul Serezli, înlocuit cu taleri 100, 1815 Septembre 24.

La Spătărie.

- 200 Stolnicul Ioan, 1815 Ianuarie 1.
100 Gheorghe Proin Ceauș agiesc, 1814 August 1 ; în locul acestuia s'au orînduit Paharnicul Grigorie, 1816 Maii.

La Agie.

- 100 Alecu Muhurdaru, 1815 Ianuarie 1; Serdaru Răducanu Orășanu taleri 100 Noembre 1,) 1816 August, s'au rînduit Costache Proin Capuchehae în locul Greceanului la agie.
100 Aleco Figa Vătaf, 1815 Iulie 8; Medelnicerul Matei Greceanu taleri 90, Septembre 24, 1815.

La Agie noi 1816 Decembre.

1816 Decembre 9. Serdarul Iancu Polítimos în locul Serdarului Răducanu Orășanu, cu léfă taleri de una sută cincî-deci, adică taleri 100 ce au avut Serdarul Răducanu la departamentul Agiei, iar taleri 50 prostichiū din léfa Medelnicerului Sterian ot departamentul Criminalion.

1816 Iunie 14. Barbu Bucșanu Polcovnic, la departamentul Criminalion în locul mortului Sterian taleri 100 léfă.

1816 August. S'au orînduit Medelnicerul Palea judecător la

a merge înșii, seû prin vechil, când sunt chemați în vre-un proces contra lor căci, ȃce Vodă, pravila nu are a deosebi boerii dintre țe-

*Condicariî ce s'aû făcut în logofeția dumné-luî Vel Logofétuluî
Mihalache Racoviță, 1815 Noembre 25.*

Vâlcea. Iordache Capeleanu.

Ilfov. Ioniță Mitescu.

Argeș. Costache Furcă.

Gorj. Dinu Hurezeanu.

Dâmbovița. asupra slugerul Nicolae Chițescu.

Mehedinți.

Dolj.

*Judecătoria Divanuluî Craiovei iarăși din logofeția dumné-luî
Cluceruluî Ioan Vlădoianu. 1816 Ianuarie 16.*

S'aû făcut Oteteleşanu în locul luî Haralamb și a luat cartea cea trecută din porunca dumné-luî Paharniculuî Chiriac.

Judecătoria județelor iarăși din logofeția dumné-luî:

1816 Ianuarie 16, II Comisu Leonade, la Dolj.

1816 Ianuarie 15, Mihalache biv III Logofét sin protopop Voicu, la Vâlcea.

1816 Ianuarie 15, Ștefan Miculescu, biv Clucer za arie la Mehedinți.

1816 Ianuarie 15, Vasile Murzescu biv III Logofét, la sud Gorj.

La departamenturile Craiovei.

1814 Septembrie 15, Dumitrache Urdăreanu Sluger la departamentul de patru, în locul medelniceruluî Ghiță Socoteanu.

Boerii ce se află acum divaniți la Craiova, 1816 Iulie s'aû îndreptat însciințarea de la Craiova.—1818 Maiu 30.

Dumné-luî Logofétul Cornea Brăiloiu.

Dumné-luî Logofétul Dumitrache Bibescu.

Dumné-luî Postelnicul Arghiropolo.

Dumné-luî Clucerul Dumitrache Brăiloiu; în locu'i s'aû orînduit Clucerul Constantin Haralambie, 1817 Iulie 7.

Dumné-luî Clucerul Ioan Vlădoianu.

(Dumné-luî Clucerul Constantin Oteteleşanu Șchiopu), înlocuit cu Clucerul Constantin Haralambie, 1817 Iulie 7.

(Cu rang a iscăli înaintea Cluceruluî Dincă Oteteleşanu și a Cluceruluî Ion Gănescu, 1816 Iulie 18.)

Dumitrache Brăiloiu, a rămas tot bun.

Departamentul de patru.

3 (Medelnicerul Petrache Portărescu), 1817 Februarie 8, biv II vist. Teodoranu Sofian, 1817 Octombrie 15.

ranî și pe cei săraci dintre cei bogați. Egalitatea înaintea legii eră proclamată în asemenea cuvinte frumoase, dar de la cuvînt la faptă ce distanță!

Domnitorul mai ordonă să nu mai să trimiță cercetarea proceselor contra unui divanit tot la acela. Acastă cercetare exclamă Vodă este «*vrednică de mare mirare și neghiobie* . (1)

- 1 (Medelnicerul Constantin Zătoreanul), Serdarul Hristodor 1817 Octombrie 15, în locul Zătoreanului.
- 2 (Slugerul Dumitrache Urdăreanu), (Pitarul Mihaiu Albăteanu, 1815 Februarie 8), Medelnicerul Constantin Zătoreanu în locul Pitarului Mihaiu Albăteanu, 1818 Maiu 22.
- 4 (Pitarul Ioan Ghimpețeanu), (Constantin Brătășanu, 1817 Aprilie 10), Pitarul Ioniță Ghimpețeanu, 1818 Maiu 22, în locul Ghimpețeanului.

Criminalion.

(Serdarul Hristodor).

3 Polcovnicul Bălcineanu Dumitrache.

(Armașul Panait II vist. Ioniță Sultănescu, 1817 Ianuarie 18)

2 Iordache Oteteleşanu i Benescu.

(III Logofăt Ión Renghea în locul Vistierului Ioniță Sultănescu ce s'au orînduit).

(II Armaș al dumné-lui caimacam după arătarea medelnicerului Petre Portărescu, cel ce n'au primit judecătoria Criminalion).

1 Medelnicerul Scarlat Mănescu, 1817 Octombrie 15 în locul medelnicerului Petre Portărescu.

4 II Armaș Teodoran Podbăniceanu, în locul lui III Logofăt Ioan Renghea, 1817 Octombrie 15.

(Cod. LXXV, filu 259 v.)

(1) *Poruncă legată către caimacamul Craiovei pentru boerii divaniți când îi pîrășce cineva-și prin jălbî, să-î îndatoreze a merge ori înșii seau vechil din parte-le la judecată și să nu orînduiască pricina aceea la acel pîrît.*

Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahisioie.

Cinstite și credincios boerule Domniei Mele, dumné-ta biv Vel Spătare Nicolae Șuțu caimacamule al Craiovei, sănătate. Din câte-va jălbî ce au venit la auțul Domniei Mele, de la unii alții din locuitorii acelor cinci județe, cu mare durere și cu destulă măhnire ne-am însciințat, că deacă se întemplă a avea cineva-și prigonire cu vre-unul din boerii divaniți, de aici din Craiova, nu numai că nu primesc a se înfățișa la judecată cu acei davagii ai dumné-lor, ci încă ar fi făcînd pretenție, ca jălbile acelor davagii să se orînduiască în parte chiar la acel boer

16. Sub rară domnie ca sub acesta aŭ bântuit țera cete de hoți vestiți și încă și mai rari Domni ca acesta a grațiat hoți mai vestiți, cari *se inchinara* Domniei spre a fi iertați și considerați apoi ca ómenii de trébă.

Din decursul anilor 1813 1818 avem de amintit pe Grigorie Mănoiu (din Gorj), Bușa și ceta lui, Ilie Haită, Căpățină Păun și tovarășiŭ lui, Mateiŭ și Taba și mai ales pe Ion Jianul cu ceta lui vestită. Acest haiduc legendar este iertat, «se împacă cu Vodă» la ruga lui biv Vel Vorn. C. Samurcaș vechilul de Caimacam din Craiova, la 1 Iulie 1815, se însoră și trăesce liniștit la moșia femeii lui, până sub domnia lui Gr. Ghica, care-l face Cărc-Serdar în Oltenia.

Căpitan Bușa și ceta lui sunt grațiați în 11 Iunie anul 1816. Grațiații se légă sub pedepsă de mórte, că nu vor mai exercită *meseria* lor. (1)

de care se jălucesce pîrîtul sėu, care și una și alta sunt cu totul împotrivoire la buna orînduială și la pravilele politicescei oblăduiri, în vreme ce ori-care, de veri ce tréptă va fi, este dator a merge la judecata, unde se orînduesce pricina, cu davagiul sėu, neputend a cunoșce pravilele asupra judecăților, nici a deosebi boerii din țeranii și sėracii din cei bogăți; iar de aceea un pîrît ca să fie judecător al pîrîșului sėu, acéstă pretenție este vrednică de mare mirare și neghibie, și încă nu mai puțină mirare avem Domnia Mea, cum dumné-ta privind la asemenea cereri petreci în tăcere și nu-ți urmezii datoria de a însciința Domniei Mele pentru unele ca acestea. De aceea, iată cu deadinsul poruncim dumné-tale, ca în deplină adunare a Divanului nostru de acolo, să se citescă acéstă domnéscă a nóstră poruncă, spre a înțelege fieș care, că este dator a urma precum mai sus dicem, adecă a merge și a se înfățișa cu pîrîșul sėu, ori însuși seaŭ prin vechil din parte-și, la aceeași judecată, unde se orînduesce pricina de către dumné-ta, când se dau jălbii către căimăcâmie, și că acel neurmător, de acum înainte socotindu-se ca un turburător și nesupus oblăduirei sale, își va lua după cuviință căđuta certare și respătire; și că s'aŭ cetit și s'aŭ înțeles acéstă poruncă a Domniei Mele precum mai sus dicem, să avem răspunsul dumné-tale în scris și iscălit împreună și de dumné-lor boerii divaniți, și fiți sănătoși.—1818 Maiŭ 23.

(Cod. LXXXVII. fila 73 v.)

(1) Zemle Vlahiscoe. Fiind-că Grigorie Mănoiu mazil ot Rosova sud Gorj, prin jalbă către Domnia Mea, și-aŭ mărturisit totă greșala ce aŭ făcut cu pornire tâlhărescă și cele ce aŭ pățimit în urma căpătuirii pentru bănuiala ce aŭ dat la faptele altora, fără de a fi vinovat și pentru căci, după patimile sale iarăși nu are odihnă când de către ispravnicii, către alți zabiți și de către armași Divanului Craiovei, cerend la Domnia Mea milostivire, ca pentru cele trecute să nu mai fie supérat și tras, ca să pótă a-și căută de lirana vieței; decii după chezășia ce aŭ dat la

Ilie Haita cu ceta lui se închină lui Vodă. Biv Serdarul C. Borănescu ispravnic de Mehedinți, negociază grațiarea lor. Caragea li-o acordă cu condițiune, să despăgubescă pe cei jăfuiți și în cas de recidivă, să fie pedepsiți cu mörte. Slujbașii cari au prins pre hoți sunt răsplătiți. Vodă îmbracă cu caftan pre Polcovnicul Crăiniceanu și pe Polcovnicul Nițu, pe Comisul N. Bobacși căpitan Anghel.

Asemenea, în 4 Octombrie 1816, sunt grațiați Mateiū, Taba și ceta lui Căpățână Păun. (1)

Divanul Domniei Mele, cum că de aici înainte, va face părăsire de asemenea urmare, ne-am milostivit asupra-i și printr'acéstă carte, ce-i dăm, poruncim atât dumné-tale vechilule Căimăcămiei Craiovei și dumné-vóstră boerilor divaniți ot Craiova, cum și dumné-vóstră ispravnicilor județului i altor slujbași, supérare întru nimic să nu se facă, iar de se va mai aduce și de acum înainte vre-o asemenea pîră de hoție asupra-i, fără de scumpă cercetare și fără de dovadă bună să nu se osîndescă, nici să se jăfuiască, căci el au dat chezășie vrednică la canțelaria Divanului Domniei Mele, i saam rezech gpd. - 1815 Iunie 22.

Chezășia ce au dat.

Fiind-că Grigorie Mănoiu mazil din sud Gorj, ce au fost pornit în vina hoției, care viind la mine m'au rugat că se va părăsi la tóte năravurile lui, pentru care dau acéstă chezășie a mea la canțelaria Divanului, cum că ori când se va dovedi în vină de hoție, eu să fiū răspuđetor pentru dînsul.—1815 Iunie 22.

Gheorghe Bălteanu

Adeverința s'au dat la Matache odăiașul spre a se pune la păstrare.
(Cod. LXXIV, fila 206 v.)

(1) Zemle Vlahisocie. Cu tóte că Ilie Haita cu cei de mai jos arétați tovarăși ai lui s'au arétat cu fapte netrebnice, ămbând în urmări tâlhăresci, jăfuind și prădând pe locuitorii țerii aceștia și simpatrioților, pentru care li se cuvenea pedépsă după măsura vinei lor, dar căđënd la Domnia Mea cu rugăciune, ca să le ertăm greșalele și să le dăm slobođenie a petrece nesupérați, făgăduindu-ne că se vor abate din calea faptelor celor rele și osebit făcëndu-ne rugăciune și credincios boerul Domniei Mele biv Vel Sérdarul Constantin Borănescu, ispravnic ot sud Mehedinți, pentru a li se ierta greșalele, ne-am milostivit asupra-le, și atât după a lor rugăciune, cât și după rugăciunea Serdarului Borănescu, îi ertăm de tóte greșalele trecute, dându-le și slobođenie a petrece în pace, cu acéstă hotărîre și legătură însă, ca să fie datorî a face îndestulare cu despăgubire tuturor celor ce se vor aréta și vor dovedi că s'au prădat și s'au jăfuit de către dênșii, dându-le înapoi tóte cele ce se va dovedi că le-au luat. Drept aceea poruncim la toți căți se cuvine, ca nimeni nici o supérare să nu le facă pentru trecutele lor

Amintind de hoji se cade să înregistrăm și două ordine domnesci, învinovățiri și spre dovadă iertărei lor, li s'au dat această domnescă noastră carte de ertăciune, iar de acum înainte care diutr'inșii se va dovedi cât de puțin într'acest fel de fapte, milă nu va mai pute do-bândi de la Domnia Mea, ci se va pedepsi cu perderea vieței sale, i saam receh gpd.—1816 Iunie 15.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXIV, fila 252 verso.)

1816 Iunie 15. Carte legată către Constantin Borănescu ispravnic ot sud Mehedinți, răspuns la însciințările ce au trimis cu venirea lui Ilie Haita, prin care îi face sciut, că după a sa rugăciune i s'au dat lui Ilie cartea domnescă de ertăciune și osebit s'au cinstit cu caftan polcovnicul Constantin Crăiniceanu i polcovnicul Nițu, ce au venit împreună cu Ilie Haita, poruncind Măria Sa, ca să se trimiță aici Comisul Nicolae Boboc i căpitanul Anghel, ca să se cinstescă și aceia cu caftane.

(Cod. LXXIV, fila 253.)

Iată in ce mod acordă Caragea grațiarea lui Jianu:

Fiind-că după rugăciunea ce ne-au făcut atât dumné-lor ispravnicii din sud Romanați, cât și dumné-lui cinstit și credincios boerul Domniei Mele biv Vel Vornic Costache Samurcaș, vechilul Căimăcămiei Craiovei, pentru Ioan Jianul, de a-l ertă de relele urmări și netrebnice ce până acum au făcut, precum și însuși prin scrisórea sa către frate-séu Mihalache Jianul, face rugăciune de a mijloci pentru ertăciunea sa, arătând că și-au venit in cunoscință și in pocăință, dând făgăduială, că de acum înainte se va părăsi cu totul de necuviósele fapte ce le-au avut, ne-am milostivit Domnia Mea și l'am iertat de tóte greșalele trecute, și are voie de a se întórce la casa sa fără a fi supérat de către nimeni; iar când și de acum înainte nu se va părăsi de netrebnicile sale și se va dovedi în vre-o vină, se va pedepsi strașnic. I saam receh gpd.—1815 Iulie 1.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXXVII, pag. 558.)

Vel Logofét.

Carte deschisă către caimacamul Craiovei prin care se iartă Iancu Jianul de faptele lui cele tâlhăresci, prin chezașia Sêrdarului Iamandi.

Zemle vlahiscoie. Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta Vel spătaré Costache Șuțule, Caimacamule al Craiovei și dumné-vóstră boerilor divaniți de acolo, sănătate. Cu tóte că Iancu Jianu după ale sale netrebnice și tâlhăresci fapte, întru care nu numai odată, ci în

prin care, în 1814, Domnitorul ordonă ca arestul preventiv la județe

nenumărate rînduri s'au dovedit, se cuvenea după pravilă a se osîndi la mörte, dar după rugăciunea ce ne-au făcut prea-osfinția sa părintele metropolit, împreună cu dumné-lor cinstiți și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei Mele, provalisindu-ne din partea lui părăsire de acum înainte de acest fel de fapte, milostivire făcînd Domnia Mea asupra lui și luându-l și Sêrdarul Iamandi în chezășia sa, îi hărăzim viața lui, trecîndu-i cu vederea și ertîndu-i tôte cele trecute greșeli de pînă acum; poruncim încă dumné-vóstră, ca aducîndu-se numitul Jianu de către Sêrdarul Iamandi aici în Divan față, să se citéscă această poruncă a Domniei Mele, în auđul, sêu ca să o înțelégă și să scie cu hotărîre, că de acum înainte de-l vom mai simți cu cea mai mică netrebnică faptă de hoție, (fie măcar și din cele ce nu se osîndesc făcătorii lor la mörte), acolo unde se va găsi că au săvîrșit acea faptă, îl vom spînzurà negreșit, fără cătuși de puțină milostivire și după ce va auđi și va înțelege această poruncă și hotărîre a Domniei Mele, să se facă apoi teslim dându-se numitul Jianu în mâna Sêrdarului Iamandi chezașului sêu, care această poruncă să se trecă și în conдика Divanului de aici spre a fi sciută, i saam rekeh gpd.—1817 Aprilie 10.

(Cod. LXXXVII, fila 19 v.)

Iată fôia de zestre a Sultanei lui Iancu Jianu:

Fôia de zestre ce s'au dat aparacoriei nôstre Sultanei, sofia Iancului Jianu șătraru.

taleri

- 2.500 Adecă două mii cincî sute banî gata.
- 1.000 O scurteică de pambriu cu samur muscălesc.
- 150 O rochie pambriu galbenă cu olamale.
- 120 O rochie de croazea.
- 120 ipac rochie de croazea.
- 80 ipac rochie de croazea albă.
- 100 ipac rochie albă de ripsi.
- 45 ipac rochie de stambă nouă.
- 40 ipac rochie de stambă.
- 150 O scurteică de pambriu cu cacom.
- 200 Patru șimizeturi.
- 200 Tacâmul așternutului.
- 50 Legături de cap.
- 18 Trei părechî pantofi.
- 25 Cincî părechî calți.
- 1.000 Un șal; este pus în fôie după condeinul de talerî 2.500.
- 200 Pentru cheltuiala nunței.

5.990

(Cod. LXXIV pag. 47.)

Geani vornic.

să nu trecă peste 3 zile. (1) Asemene dispozițiune nu era nouă.

Intărirea ce s'aŭ făcut de logofeția mare fôei de zestre a Sultanei soția șătrarului Iancu Jianul, precum în fôia dinapoï se vede.

De la logofeția mare.

Din poruncă, teorisindu-se de către logofeție această fôie de zestre a Sultanei Găleşascăi, spre a fi cređută de adevărată după vremi că s'aŭ primit aceste lucruri de soțul numitei, s'aŭ adevărit și de logofeție, trecându-se și în condică după orînduială.—1817 Octombre 21.

Mihalache Manu Vel Logofăt.

Răducanu Sărdar.

(Cod. LXXXVII, fila 47 v.)

Două sute stânjeni moșie din partea mea ce am în hotarul Leul, daŭ dar dinaintea nunței prea iubitei mele soții Sultana Găleşasca, să-î fie ohavnică și stătătore.—1817 Octombre 21.

Iancu Jianul.

De la logofeția mare.

Acest dar fiind adevărat și dat înaintea cununiei Sultanei Găleşascăi soției sale, de Iancu Jianul, spre a-și avé puterea și paza, l'am adevărit să-î fie ohavnică și stătătore.—1817 Octombre 21.

Mihalache Manu Vel Logofăt.

(1) *Porunci la 12 județe pentru hoții care se prind, să nu-î fie mai mult la isprăvnicat de cât trei zile și peste trei zile să-î trimetă la Spătărie împreună cu examenul lor, dând de scire și păgubașilor ca să vie după ei la Spătărie.*

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.—Dumné-vôstră ispravnicilor ai județului... vă facem în scire, că pentru hoții și făcătorii de rele obiceiū vechiū aŭ fost, care prin porunci domnesci aŭ fost dat nizam, precum și de către Domnia Mea s'aŭ poruncit a se păzi, ca făcătorii de rele ce se prind în vinovăție, să nu se fie mai mult la isprăvnicat de cât numai trei zile, până să i se facă cercetarea și egzamenul și apoï cu acel egzamen și cu averea lor, să-î trimiteti la Spătărie, ca câte dintrênsele se vor dovedî ale păgubașilor și se vor cunosce de ei cu dovadă, aŭ să se dea lor, cărora păgubași să le dați de scire a veni îndată, ca să-și ia ceea ce vor fi ale lor și vedem că acea orînduială nu se păzesce. Ci dar și acum de iznóvă vă poruncim strașnic, ca acest obiceiū ce cu porunca Domniei Mele s'aŭ întărit, să-l păziți cu tótă strașnicia, fără de cea mai mică împotrivire, că veți cădea la învinovățire.—1814 Ianuarie 26.

(Cod. LXXIV, fila 100 v.)

17. Pe lângă nizamurile și dispozițiunile mai sus numărate, din sfera administrației și justiției, să notăm încă câte-va și anume:

Unul dintre condicariii dela Divanul Craiovei este însărcinat cu *buiurdizmele jălabilor norodului de acolo.*» (1)

Două-spre-zece porunci la ispravnicii de dincóce de Olt, pentru hoși, a nu-î ținea mai mult de trei zile la închisóre.

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud . . . sănătate. Am luat Domnia Mea în scire, că pentru tâlharii hoși și făcători de rele, cari se prind pe afară pe la județe, cum și pentru gazdele lor, că dumné-vóstră nu păziți datoria ce aveți, după cum și de către Domnia Mea vi s'aũ poruncit în anul trecut, că după ce se prind acest fel de ómeni în faptă de hoșie saũ gazdă, să le faceți egzamenul lor și să-ı trimiteti aici la dumné-lui Vel Spătarul, cu însciințare către Domniã Mea, ci îi țineți la închisóre acolo la ispravnicat zile multe; așijderea ați obicinuit și altă urmare, adecã de globiți pe unii ca aceștia și îi slobođiți fără de a-ı trimité aici; care acestea ne-fiind suferite la auđul Domniei Mele, iată și acum vi se poruncesce strașnic, ca de astăzi înainte când se va prinde hoși și făcători de rele, cum și gazde, să nu se ție acolo la județ mai mult decât trei zile, până să li se facã cercetarea și egzamenul lor după orînduială și apoi cu acel egzamen și cu fóia de tot avutul lor, ce va fi de hoșie, cu bună pază să-ı trimiteti aici la Spătarie, cu însciințare către dumné-lui Vel Spătarul, iar mai mult să nu se ție acoloa închisı, nici să se facã rãsipã avutului lor, luându-se de unii alții, căci împotrivã de se va face urmare, nu numai de către dumné-vóstră, ci și de ómenii ce-ı aveți, să sciți cu hotărîre că veți avea a da sémã, și fiți sănătoși.—1814 Noembre 30.

(Cod. LXXIV, fila 160.)

(1) *Cartea ce s'aũ dat lui Constandin Condicarul de la Divanul Craiovei pentru a fi de buiurdizmele jălabilor norodului de acolo, precum este și aici.*

Zemle Vlahiscoie. Dat-am domnésca nóstră carte lui Constandin sin Radu, ce se aflã slujind la Divanul nostru ot Craiova logofeșel, pe carele l'am făcut Domnia Mea condicar de jălbi la Divanul de acolo, după însciințarea ce aũ făcut Domniei Mele dumné-lui Caimacamul Craiovei, că este trebuință a fi un condicar de jălbi dintre logofeșei Divanului, cum este aici, arétându-ne pe numitul Constandin sin Radul vrednic la acéstã trébã, să aibã dar a ținea condică curatã de tóte jălBILE norodului, ce se daũ acoloa la Divan, i de poruncile ce se daũ din partea Divanului, cu luna și đioa lor puindu-se și număr al condiceı, precum se urmézã și la Divanul Domniei Mele, ca să curgã tréba jălabilor cu bună orînduială ne zãbovindu-se jălBILE norodului, ci îndatã să-și ia fieșcare rěspunsul seũ fără de zãbavã, ne-amestecându-se alții la tréba

18. Pitac pentru regularea speselor procesuale din 23 Decembrie 1815. După acest nizam orînduitul în judecată plătesce cheltuiala judecăteii și paguba întîmplată lucrului de prigonire. La pronunțarea sentinței justiția determină și spesele procesuale. Deacă un pîriș aduce afacerea la altă judecătorie decăt cea a forului său și apoi nu va da sfîrșit judecăteii, său nu va puté dovedî pîrile făcute, acela urméză să fie pedepsit ca un pîriș minciunos. (1).

lui, dar nici să cêră saŭ să ia parale mai mult din parale 20, cât sunt rînduite prin ponturite Domniei Mele a se lua, saŭ să se zăbovescă pe ómenî pentru acest interes al său, că se va pedepsi strasnic, care condicar să fie supus și ascultător de tóte Logofet al Divanului și pentru ostenéla lui să i se dea ceea ce va fi cu cuviință din parale doue decî ce suut orînduite de Domnia Mea prin ponturî de se ia, iar adăogirea de parale cu pricina condicarului, să nu se cêră de la jăluitorî, și peste léfa și scutelnicî ce are de logofetel, i se mai orînduesce și lude trei ómenî străini fără de pricinî de dajdie, să-î fie scutiți, cu pecetluiturî după orînduiala Visteriei, ca să fie de ajutorul și poslușania casei sale, de care poruncim la toți câți se cuvine întocmai să fiți următori; i saam receh gpd.—1819 Martie 29.

(Cod. LXXV, fila 203.)

(Pecea gpd.)

(1) *Pitac pentru ipotesiarîi ceî ce se judecă, în ce chip aŭ a se osîndî la plata cheltuelei părței ce va avé dreptate.*

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlachiscoe. — Preaosfinția ta părinte Mitropolit, iubitorilor de Dumneđeŭ episcopî, cinstiților și credincioși boerilor veliți ai Divanului Domniei Mele, totdeauna iar mai vîrtos la pricinile de judecăți este cu anevoie a se găsi și a se vînă adevêrul, pentru că și căutându-se, de multe orî nu se póte afla, și după ce se afla nu se póte osebi cu înlesnire din minciună, că și minciuna se areată la judecată în chipul adevêrului și întru tóte ale lui, adecă și la glas și la chip atât se aseménă, în cât de multe orî și de ceî mai cu sciință și cu iscusință judecătorî nu se cunósce, ci se schimonesece său se dărapănă cu totul adevêrul, pentru că aflarea adevêrului după cuviință cerêndu-se și de la ceî ce se prigonesc și de la însuși ale lor pîri său rêpsunurî așteptându-se, ce nu pot ei să meșteșugescă spre tăinuirea și dărapănarea adevêrului, când nu le este de folos a se descoperi? și mai vîrtos când că descoperindu-se, se dojenesc ca nisce minciunoși și înșelători, său mai bine să dicem nedreptî și hrăpitorî; iar când (precum ca un obicei se urméză) și acest fel dovedindu-se nu aŭ frică de vre-o pedépsă pentru înșelăciunea său lăcomia lor, atunci fără sfială se rêsboesc împotriva adevêrului și cu vrăjmășie se pornesc în potriva dreptății, fiind-că de vor câștigă judecata prea mult se folosese, iar de o vor pierde cu nimic dintr'ale

19. Importante sunt instrucțiunile date de Caragea, în 1817, pen-

lor nu se păgubesc; de aceea și când sunt bună datoră se împotrivesc la plată și făcând simfonie se desfacându-se amblă cu înșelăciuni în potriua simfoniei se desfacerei și vîndînd orî cumpărînd, se pîrtă cu înșelăciuni și cu totul, orî prin silnicie, seî prin violenție făcînd ne-dreptatea fără rușine, se înfățișeză pînă și la domnescul nostru Divan și fiind-că de la multe pricină de judecări avem sciință și din cerce-tare, cum am dice, ne-am încredințat, că unii ca aceia se judecă nu pentru că n'au sciința pravilelor, nici pentru căci nu înțeleg dreptatea fac apelații cerînd a se judecă și la mai mari judecătorii, fără numai porniți fiind, orî din îndărătnicire spre îndelungarea judecării și ză-ticnirea dreptăței, seî din lăcomie spre paguba celor năpăstuiți, bizuindu-se meșteșugirilor lor și altor ficlene și înșelătoare cuvinte; de aceea nici cum nu mai putem suferi de acum înainte a rămînea nepedepsită această răutate, nici a se păgubi cel ce va câștigă dreptatea de cele ce au cheltuit amblând prin judecări din pricina îndărătniciei și ficleniei acelora, fiind lucrul cu totul necuviincios și împotriva dreptăței ca cel ce-și cere al seî și prin alt mijloc nu pôte să-l dobîndescă fără nu-mai prin judecată și prin multe ostenele și cheltueli, să se păgubescă de cele ce din pricina acelora au cheltuit, iar cel ce ține lucrul fără de dreptate să iasă de la judecată fără a se păgubi cu nimic dintr'ale sale și cel ce urmăză nedreptatea să nu se osîndescă mai mult decăt a perde ceea ce ține fără dreptate, iar cel ce este năpăstuit și după ce-și va află dreptatea, iarăși să fie năpăstuit cu ceea ce au cheltuit amblând prin judecări; pentru aceea dar de trebuință am socotit a fi, ca și pentru cheltuiala judecării să punem în orînduială, nu vre-o pravilă nouă făcînd, ci pravila împărătescă întemeind, care după cum se vede mai înainte au fost trecută cu vederea, cu scădere către cei ce se judecă, din nesciința dreptului și pentru lucruri de care în adevăr au îndoială, iar în urmă din pricina acestei pilde s'au dat uitării pentru cei îndărătnici și înrîutăriți, și măcar că noi de multe orî am și pedepsit pe unii ca aceștia și la plata a tîtă cheltuiala judecării i-am osîndit, ne mai găsind nici socotind altă pedepsă mai potrivită spre înfrînarea unui acest fel de răutate, seî mai cu dreptate spre des-păgubirea celor năpăstuiți; de aceea leguind hotărîm: de acum înainte verî-cînd se va întîmplă pricină de judecată și pîrîtul se va dovedi, cum că orî din răutate, seî din lăcomie și nedreptate, seî cu pîră ne-adeverată se împotrivesc a îndestulă pe pîrîș, unul ca acela negreșit să plătescă și cheltuiala judecării și paguba ce se va întîmplă la lucrul cel de prigonire de se va mai strica, seî se va mai împuțina din starea seî suma ce era mai înainte, precum am dice din pricina deciuielei, seî altă stricăciune, iar pagubile seî câștigul ce se cere de către pîrîș, adecă ceea ce ar fi putut să câștige de ar fi avut lucrul cel de prigonire și neavîndu-l s'au păgubit, acestea ca nisce lepădate de către cei mai dinaintea noastră frați luminați Domni, nici noi nu le găsim cu cale, pentru că în locul acelora, ia ceta ce au câștigat dreptatea rodul seî dobînda

tru Caimacam, Divan, Armaş, Polcovnic şi în genere pentru tóte

lucrului de prigonire şi cheltuiala judecătii după acéstă hotărîre a nóstră, iar de se va întîmpla la judecată pentru lucruri ce sunt în adevăr; cu îndoială şi pîrîtul nu din îndărătnicie seaŭ din înşelăciune, ci îndoindu-se şi nesciind dreptul nu va primi cererea pîrişului şi înfăţişându-se la judecată se va osîndi, pe unul ca acela bine-voind îl iertăm, ca pe unul ce încă aŭ fost în îndoială, şi de va da apelaţie ca să se judece la Divanul Domniei Mele, să nu se îndatoreze şi la cheltuiala judecătii, ci acésta să se socotéscă ca o datorie a pîrişului spre a-şi dobândi dreptul seŭ, seaŭ lucrul ce era cu îndoială, pentru că în adevăr la cele ce sunt cu îndoială, cea adevărată pricină a judecătii nu se socotesce a îi pîrîtul, ci îndoiala care este pentru acel lucru, iar când şi după acésta se va mai înnoi acéstă judecată, atunci nici pe acela nu-l iertăm de plata cheltuelei şi de nu se va lăsa, îl vom pedepsi ca pe un îndărătnic; asemenea şi pîrişul de va trage pe cinevaşi la judecată de tot fără cuvânt, să plătéscă şi acesta cheltuiala judecătii, precum şi cheltuiala drumului, când pîrîtul va fi şedător într'alt judeţ seaŭ şi într'acelaşi, şi aŭ fost silit să vie cu trépăd la judecată; iar de va porni asupra pîrîtului şi defaimări şi nu va puté să le dovedéscă, să se pedepséscă ca un pîriş minciunos.

Intr'acesta-şi chip dar orînduimu-le acestea cât aŭ fost prin puţinţă unite şi cu cuvântul drept şi cu pravilele împărătesci:

1. Orî-ce judecător la hotărîrea sa, să poruncéscă celui ce aŭ rămas de judecată, ca să plătéscă tóte cheltuelile ce s'aŭ făcut în judecată. *Împărătesci: cap. 9.*

2. Acestea sunt cele ce se dic nemţesce: *dani-speze* interese.

3. Judecătorul de va găsi pe pîrît, nu ca un minciunos judecându-se, ci ca pentru lucru de care are îndoială în adevăr, acela scapă de osînda cheltuelei judecătii. *Împărătesci.*

4. Când cinevaşi se va aduce la altă judecătorie afară din eparhia sa, şi pîrişul nu va da sfîrşit judecătii seaŭ nu va putea dovedi pîrile ce aŭ făcut, acela se cuvîne, ca un pîriş minciunos, să cerce pedépsa pravilei şi să plătéscă tóte cheltuelile ce aŭ făcut pîrîtul în judecată, seaŭ pe drun. *Împărătesci.*

Poruncim dumné-tale Vel Logofete de Téra-de-sus, ca după ce veî trece acéstă întocmire a Domniei Mele în condica domnescului nostru Divan şi o veî citi de faţă înaintea dumné-lor veliţilor boerî, să trimiţi apoi copii după dēnsa şi la Divanul nostru ot Craiova i la tóte departamenturile şi isprăvnicaturile, ca de acum înainte să o aibă ca o pravilă, şi după acésta să urmeze cu hotărîrile când se vor cere cheltuelile judecătii, orî de pîrişul seaŭ de pîrîtul. Tolco pisah gpd. — 1815 Decembre 23.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofēt.

(Cod. LXXIV, fila 233.)

autoritățile din Oltenia, administrative și judecătorești. (1)

(1) *Ponturile ce s'aũ făcut la Divanul Craiovei, cum aũ să urmeze Caimacamul i boeri divaniți și III Logofet i armășia și polcovnicia la judecãți și la avaturı, care s'aũ trimis de s'aũ citit în Divanul Craiovei, de Serdarul Răducan Poenaru condicarul domnescului Divan.*

Iã Ioan Gheorge Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.— Dintru'nceput de când din dumneșca pronie ni s'aũ încredințat oblăduirea acestei creștinesci țeri n'am contenit de a avea mare privighere și părintescă îngrijire pentru a supușilor noștri locuitori bună și liniștită petrecere, puind în lucrare tot felul de mijlôce, spre a fi ocrotiți și feriți de ori-ce nedreptăți și năpăstuirı, între altele dar ce am chibzuit și am întocmit până acum, nu am putut Domnia Mea a trece cu vederea nici catahrisisul ce am luat pliroforie că s'aũ găsit urmându-se asupra locuitorilor din părțile Craiovei i din cele-l-alte cinci județe ot preste Olt întru cele de mai sus arătate madele, ci pentru a se păzi de acum înainte o bună orînduială și întru acestea atât laDivanul Craiovei, cât și cele-l-alte dregătoriı ale sale și spre a se dezrădăcina cu totul catahrisisul ce se urma până acum, iată întocmim și ponturile de mai jos arătate, și orînduim pe ca luându-le de aici să mērgă la Craiova, unde poruncim dumnē-tale cinstite și credincios boerule al Domniei Mele biv Vel Spătare Costache Suțu Caimacamule al Craiovei și dumnē-vóstră boerilor divaniți de acolo, ca întru deplină adunare a Divanului, față fiind orînduitul mumbașir, să se citēscă în vileag din cuvēnt în cuvēnt, spre a tuturor înțelegere, că într'acestași chip voim și poruncim Domnia Mea de a se urma de acum înainte întru tôte în tocmai precum mai jos se coprinde, fără cătuși de puțină strămutare seaũ schimbare, trecēndu-se și în condica Divanului; pentru care acest nizam, avem a face Domnia Mea în urmă felurı de cercetări pe sub cumpăt și de se va dovedi cine-va împotrivă următor, să scie că-și va lua rēsplătirea după mēsură vinei sale, și cum că s'aũ citit și s'aũ înțeles tôte aceste ponturi să aducă Domniei Mele orînduitul mumbașir rēspunsul dumnē-vóstre în scris.

Căimăcămia să nu aibă voie ca să trimiță volnicie cu arnăuți pe la satele județelor saũ pe la orașe pentru pricinı de ale jăluitorilor, pentru că acei arnăuți fac multe hrăpirı și jafurı acolo unde merg, fără numai să se trimiță catane ale Căimăcămiei și prin scirea ispravnicilor județului, să se facă urmare pentru fieș-care madea, iar de va fi să ia și trēpăd să li se orînduiască de la Căimăcămie cuviinciosul trēpăd, iar întēmplându-se a nu se supune cinevași la porunca Căimăcămiei, seaũ vre-o altă osebită trebuință, atunci să se trimiță arnăuți cu volnicie, și prin scirea ispravnicilor județului să facă săvırșire.

Pentru datorile de banı ale locuitorilor birnici să nu se orînduiască mumbașirı de ai Căimăcămiei spre împlinire, ce numai jălbile să se

20. Să mai dăm în cunoștință dispozițiunea prin care Domnitorul

buiurdisească către ispravnicii județelor, ca să se facă acolo cercetarea și cuviincioasa îndestulare.

Așijderea și pentru a altor bresle datorii ce cer unul de la altul, de va fi madeaua de sumă mică de bani iarăși să nu se trimită volnicii de la Căimăcămie, fiind-că dintr'acésta urmăză zadarnice ostenele și trepede, și către acestea și cheltueli mai multe de cât ceea ce au să ia, ci să se orînduiască jalba iarăși la ispravnicii județului, ca să se cerceteze acolo și să se facă săvîrșirea.

Să nu se rădice ómenii de pe la sate și de pe la orașe fără scirea ispravnicilor județului, aplos, pentru veri-ce pricină, ci pentru fieș-care pricină să se cerceteze întâi de ispravnicii și cu cercetarea în scris să se arădice și să se aducă la Căimăcămie.

Căimăcămia să nu trimită ómenii pe la bálciurile ce se fac prin județe cu cuvînt că se cerceteze pricinile ce se vor întîmplă între locuitorii, căci dintr'acésta se pricinuesc cheltueli satelor, nici cu cuvînt ca să strîngă obicînuitul avae de la neguțătorii cei ce strîng vite și le trec dincolo peste Dunăre, pentru că acei ómenii ce se trimit de căimăcămie, se întind și la alte pricini și dintr'acésta se pricinuesc gálcevurii și cheltueli, ce pentru obicînuitul avae al căimăcămiei, ce este câte parale 60 de fieș-care vită, după poruncă, să se îndatoreze vameșii, ca să-l strîngă, seú vechilul ispravnicilor, ce va fi orînduit acolo, orî vechilul vameșului și să-l trimită la căimăcămie.

Cumpărătorii caprelor să nu fie supărați de către căimăcămie cu a le cere câte patru parale de fieș-care vită, cum se urmă de vre-o doi ani, nici să fie supărați de către calemgiul neguțătorilor cu cererea de 5 parale la fieș-care vită, cum urmă în anul trecut, căci dintr'acésta mulți din neguțătorii au făcut părăsire de a mai strînge capre, care sunt trebuincioase pentru seul Vidinului, ci să rămăe nesupărați la negoțul lor.

Asemenea să nu se supere nici neguțătorii, ce strîng vite pentru zalhanale, cu luarea seului cu cuvînt că li se ieă pentru trebuința Bucurescilor, căci din pricina acésta se face catahrisis.

Lumînărarii Craiovei să se îndatoreze a cumpără seul cel trebuincios pentru politie în vremea zalhanalelor, ca să nu se întîmple lipsă, iar nu după ce se vor împrăștiă seurile pentru trebuința capanului, și neguțătorii să se îndatoreze a da lumînărarilor seul cel trebuincios.

Orînduială de seú ca să se dea lumînărarilor pentru trebuința politiei Craiovei să nu facă, fără numai să aibă voie lumînărarii să cumpere și să arădice seú atâta cât va fi de trebuință pentru politie, iar nu mai mult, fără de a metahirisi însă cătuși de puțin ficleşug, pentru că cu pricina orînduelei să urmeze catahrisis și apoi să pricinuesc și cheltueli neguțătorilor.

Căimăcămia să nu aibă voie a face orînduială prin județe fără poruncă domnéscă; așijderea să nu facă Căimăcămia orînduială pe la ispravnicaturii, nici pentru fîn, nici pentru lemne, nici pentru zaherele, ci orî-ce

în 1817 caséză testamentul lui Tomița Crețulescu. Acesta lăsase moșia

va fi trebuință, să se cumpere cu bani (precum și înșine Domnia Mea asemenea urmare facem), căci pentru acesta sunt orînduiți poslușnicii ai Căimăcămiei.

Buluc-bașa Căimăcămiei să nu aibă voie a țină ómenî de pe la orașe și sate, cu cuvînt de iamacî, fără nunaî să aibă arnăuți cu léfă orînduită de la Visterie, cari să fie fără pricină de dajdie.

Fiind-că s'au făcut reû obiceiû de la o vreme încóce de se înconjură Stolnicul Căimăcămiei în tóte ȓilele prin tîrg, și cu cuvînt de avaeť supêră pe toți de obște vîndêtorîi, luând de la dênșîi atâť din felurimea lucrurilor celor de mîncare, cât și din altele, asemenea supêrarea face și grădinarilor ce au grădinî în orașul Craioveî, luând de la dênșîi zarzavaturî fără plată, numai cu cuvînt că este obiceiû, ci fiind-că se pricinuesce catahrisis, să lipséscă cu totul urmarea acésta.

Ceî ce se vor închide la grosul Căimăcămiei, să dea pentru grosărit numai cîte parale 60, și acestea să se ia de la ceî ce se vor închide pentru vre-o deosebită învinovățire, iar ceî ce se vor închide pentru datorîi, să nu dea nimic cu cuvînt de grosărit, pentru că se închide după hotărîrea Divanului și dau ȓeciuiala Căimăcămiei.

Căimăcămia să ia ȓeciuială numai de la baniî ce se vor împlinî de la ceî ce vor fi bunî datorî, după hotărîrile ce se vor face de la Divan, făr de a se îndrăzni vătăful Căimăcămiei să ia ȓeciuială până a nu împlinî baniî.

Pentru chezășii ce se trec în condica vătășiei Căimăcămiei de fieș-care pricină, să ia Logofêťul vătășiei cîte parale 20, iar nu mai mult.

Pentru răvașele de drum ce se dau de la Căimăcămie la călêtorî, să ia Logofêťul numai cîte ȓece parale de fieș-care om, iar nu mai mult.

Căimăcămia să nu siléscă isnafurile cerênd de la dênșîi vre-un rușfet, cu cuvînt de avaeť, ci să se pázéscă atâť Căimăcămia, cât și alții de a nu cere rușfeturî, când se va hotărî vre-un nart de la Divan pentru lucru de mîncare, căci cu acésta pricină este silită sărăcimea a cumpêră orî-ce lucru cu preț fórte scump.

Căimăcămia, precum și ceî-l-alți boerî Divaniți, să nu siléscă pe măcelarî, pe brutarî, pe pescarî, pe lumînărari, séu și pe alții asemenea lor, ca să le ia lucrurile fără plată, ci fieș-care să plătéscă dreptul fieș-căruia, pentru că dintr'acésta se pricinuesce supêrare la isnafuri, și urméză lipsă și scumpete în politie.

Pentru Logofeťî al treilea ai Craioveî.

La pricinile de judecățî, ce se vor hotărî de la Divanul Craioveî, să se îndatoreze III Logofêť, ca în soroc de douê ȓile să se facă anafora și să se iscăléscă, atâť de Caimacamul, cât și de către ceî-l-alți boerî ai Divanului și să nu se facă zăbavă, căci dintr'acésta se pricinuesc cheltuelî jăluiturilor și sunt siliți să alerge la rușfeturî, ca să li se facă anafora fără întărđiere.

Crețulescii pentru biserica de acolo. Caragea casază testamentul dîcînd

III Logofăt să nu aibă voie să cêră pentru scrisul anaforalei decăt de la talerî 5 și până la talerî 50 pentru cea mai mare pricină, iar nu mai mult și acest avaet după cum va fi anafora și după cum va fi pricina, să se hotărască de către Caimacam și de către boerii divaniți, însemnând din josul anaforalei ceea ce are să ia, dar însă nu mai mult din ceea ce se areată mai sus.

Pentru răvașele căimăcămiei ce se dau pe la scăunași neguțătorilor ce strîng vite, atât mari, cât și mici, prin voie dată de la Domnie, să nu ia mai mult decăt de ce parale.

III Logofăt să îngrijescă a se păzi orînduiala, ce se coprinde în ponturile Căimăcămiei asupra volniciilor ce se vor face, și să nu meta-hirisescă nici o viclenie ca să înșale Căimăcămia și să facă volnicii și porunci împotriva acelor ponturi, căci de se va dovedi, se pedepsece.

III Logofăt încă se îndatoreză, ca toate pricinile ce vor fi să iasă la Divan, să le facă cu o di mai înainte Caimacamului, ca să se dea poruncă vâtafului Căimăcămiei, spre a strînge pe toți ipotesiarîi, ca să se gătescă de a eși la Divan, iar să nu-î străgăneze pentru al său interes.

Așijderea să se îndatoreze și III Logofeții ai tuturor departamenturilor Craiovei, ca tot asemenea urmare să facă, și către acesta să fie orînduit havaetul anaforalelor ce au a lua treti Logofeții de la departamenturi și această orînduială să se facă de către Caimacamul și de către boerii divaniți.

De la jălbile ce se dau la Căimăcămie să ieă III Logofătul pentru buirdizmă câte parale două-deci, iar nu mai mult.

Pentru Armășia Craiovei.

II Armaș al Craiovei să se îndatoreze ca să scôtă pe tâlharii cei învinovați, înaintea boerilor judecatori ai criminalului, spre cercetare fără de a-i ține la închisore vreme îndelungată, și cu această cercetare să-î înfățișeze iarăși fără zăbavă înaintea boerilor divaniți, ca să li se dea cea după pravili cuviinciosă hotărîre.

Căți din vinovați i tâlhari se va hotărî de Divan, ca să se slobodă pe chezășie, să ieă armașul de fleș-care om câte talerî 20 și dintr'acești talerî 20 are să ieă și Zapciul și Logofătul pușcării fleș-care analogon al său, iar mai mult decăt atâta să nu se îndrăznescă să ieă că se va pedepsi.

Armașul să nu aibă voie a slobodi tâlharii învinovați fără scirea și porunca în scris a Divanului, cu pricină că s'au dat pe chezășie, său cu alt-fel de pricină.

Pentru vre-o pricină de tâlhărie, ce s'au cercetat și și-au luat sfirșitul, ori de la isprăvnicat, său de la Căimăcămie, după trecere de șese luni, să nu mai aibă voie Armașul să trimită volnicia Căimăcămiei și să-î aducă iarăși pe aceia, cu cuvînt ca să le cerceteze de iznóvă pricina și așa să-î jăfuiască.

că «părintele care are copii, e *sălbatec* lucru să-și desmoștenesca

La cei ce vor fi numai în bănuială de tâlhărie, și nu vor fi davagiii de față, să nu se trimiță armășei cu volnicie, ca să-i aducă la pușcărie numai pentru bănuială, fără de a fi dovediți, căci dintr'acésta se pricinuesce multe jafuri.

Armașu să nu aibă voie a eși afară din Craiova pe la bâlciuri, seú prin sate, nici vechil să-și trimiță, precum eră obiceiul până acum, adecă spre paza bâlciului și cercetarea tâlharilor, fiind îndestul ispravnicul județului să îngrijescă pentru bâlciuri dimpreună cu poterașii și slujitorii județului, căci cu acéstă eșire a Armașului se fac jafuri nesuferite, care nici nu se povestesc.

De se va arêta vre-un davagiú categorisind pe cine-vași în bănuială de tâlhărie, întâiu să se cerceteze acel davagiú de către dumné-luí Caimacamul și de către boerii divaniți și de se va dovedi că este cu adevêrat davagiú, atunci să se trimiță Armășel cu volnicia Căimăcămiei prin scirea i cercetarea ispravnicilor aceluí județ, ca să ridice pe acel cu bănuială tâlhar și să se îndatoreze Armașul, ca să-și scótă la Divan cu cercetarea ispravnicilor și cercetându-se la Divan, să se dea hotărîre, iar fără scirea i cercetarea ispravnicilor, să nu se facă nici o urmare de a se ridică acești cu bănuială tâlhari.

Când vre-un davagiú va pîri pe cine-vași din tâlhari, și după cercetarea ce i se va face aceluí pîrit, se va dovedi nevinovat, să fie dator acel davagiú să plătescă tótă cheltuiala pîritului.

Când cine-vași va pîri pe vre-unul de tâlhar, de va fi neadeverată dovada aceluí pîriș, să se îndatoreze a plăti tótă cheltuiala celui ce rău aú fost pîrit i dílele ce l-aú zăticnit din lucrul lui.

Pentru Polcovnicia politiei Craiovei.

Polcovnicul să nu aibă voie să se amestece la tîrgul de afară, ce se face pe tótă sêptemâna la marginea politiei Craiovei, cerênd avaeet de la carele ce vin la tîrg cu lucruri de vîndare, nici să supere pe vre-o unul din locuitori cu vre-o altă pricină, precum obicinuiă până acum, ci numai vameșul să ia vama de la obor, după ponturile domnesci; precum nici zabitul județului să nu se amestece, dar să fie îndatorat polcovnicul, ca să trimită în díua tîrgului un céuș cu cincî șése călărași, ca să se afle la gâlcevurile ce se vor întîmplă.

Locuitorii ce vor veni în politie, de vor avé între dînșii vre-o pricină, să nu se amestece Polcovnicul, ca să le cerceteze prigonirea lor. nici să aibă voie să-și pue la închisóre, ci tóte prigonirile lor să le cerceteze ispravnicii județului aceluia unde își va fi avênd locuința lor.

Polcovnicia să se amestece a căută prigonirile acelora numai ce locuesc în politia Craiovei.

De se va întîmplă să închidă Polcovnicia pe vre-o unul din locuitorii Craiovei, pentru vre-o osebită pricină, să plătescă grosărit numai 60 de parale, iar nu mai mult.

copiii» fie și în favoarea vre unei' faceri de bine, ori pentru ajutora-

De se vor închide pentru datorie, Polcovnicia să nu iée grosărit de la dînșii pentru că aceia plătesc deciuală la împlinirea banilor.

Norodul politiei să aibă voie până la două césuri din nópte să ămble fără de felinar și fără de a se supèrà întru nimic de stréja Polcovniciei, iar de la două césuri înainte să fie dator fieș-care a ămblă la trebuința lor cu felinar, ca să fie cunoscut, iar când peste acest soroc va găsi vre-un necunoscut fără felinar, pe acela să-l ridice stréja Polcovniciei la închisóre, și cercetându-se, de se va găsi că a călcat această poruncă, să se pedepsescă, plătind însă și mai sus disul grosărit; de se va prinde însă vre-un om necunoscut, să se dea de scire la Căimăcămie, iar când vre-o unul dintr'ai tîrgului va merge la vecinul său fără felinar și-l va prinde stréja, pe acela ca pe un om ce este cunoscut să nu-l închidă.

Polcovnicul să nu aibă voie a trimite călărași pe la satele județului, ca să ridice pe cine-vași, său să facă împlinire, dar de se va întâmplă a se trimite vre-un călăraș cu volnicia Căimăcămiei, să fie dator, ca prin mijlocul isprăvnicatului să i se facă urmarea.

De la isnafurile politiei să ieă Polcovnicul cele mai jos însemnate avaturî de la fieș-care, fără de a se îndrăzni ca să céră mai mult. Dator este însă, să îngrijescă pentru narturile ce se vor pune la lucrurile cele de mâncare prin hotărîrea Divanului și să cerceteze, și pe care-l va găsi vîndînd peste nart, său cu lipsă, pe unul ca acela să-l pedepsescă dinaintea prăvăliei lui, fără de a se îndrăzni să-l geremētisescă cât de puțin.

Afară dintr'acest avaet să nu se îndrăznescă nici Polcovnicul nici ómenii Polcovniciei, să ieă de la pescari, măcelari și brutari, vre-un lucru de mâncare fără plată, cu nume de avaet.

Narturile ce se vor pune la lucruri de mâncare, să se hotărască de către Divan, iar nu de Polcovnicul, ca să lipsescă catahrisisul.

De la cei ce vor avé vre-o pricină de datorie și împlinire a banilor se va face prin Polcovnicie, să aibă Polcovnicul deciuală din câți bani se va împlini, fără de a pretendisi deciuală mai înainte de împlinirea banilor.

Vătaful de arabagii, ce este supus la Polcovnicie, să ieă avaet de la carele cu boi și cu cai, precum urmă până acum, numai adecă de la chirigiîi cei cari îi va tocmi acest arabagi-bașa și le va încarcă carele cu marfă din politia Craiovei, ca să o ducă prin altă parte, iar pe chirigiîi cei ce se vor tocmi pe afară, său prin mahalalele orașului, să nu-i supere întru nimic arabagi-bașa.

Chirigiîi ce vor veni de afară cu marfă, să fie nesuperați, adecă să nu plătescă avaet la arabagi-pașa, nici să le pretenderisescă și de se va îndrăzni să le céră și să ieă avaet, să se pedepsescă.

Vătaful de brutari și vătaful de măcelari, aceștia să fie nesuperați de Polcovnic pentru avaetul vătășiiilor; să ieă însă Polcovnicul și de la aceștia precum în dos se areată, de fieș-care prăvălie orînduitul avaet peste an.

rea a unei biserici, seaŭ a orî-ce instituțiune de bine-facere. E ma,

Bacal-başa să fie nesupărat de Polcovnic, fără de a pretinderisî adecă de la dînsul avaet.

Pentru vătăşia de arabagii să se tocmescă Polcovnicia pentru avae-tul ce are la ce va voi să iea vătăşia şi numai după tocmelă, iar vâ-taful de arabagii să iea avaet numai de la cele mai sus dîse cară şi mai întâiŭ să se facă cunoscut celui ce va fi muşteriu de vătăşia de arabagii mijlocul cu care are să se urmeze, şi apoi să se tocmescă ca să nu pricinuiască în urmă că n'aŭ sciut.

Pe lăptărese, pe şi pe grădinărese să nu le supere Pol-covnicul cerënd de la dênsele avaet.

Avaetul ce are să-l ia Polcovnicul într'un an de la cele mai jos arătate isnafuri.

taleri

- 500 isnaful băcanilor, făcënd însuşi ei cîsla între dênşii, după starea fieş-căria prăvălii.
- 14 măcelării, adecă cîte un galben olandez de fieş-care scaun.
- 14 brutării, adecă cîte un galben olandez de fieş-care brutărie.
- 14 luminărării, adecă cîte un galben olandez de fieş-care prăvălie.
- 10 de la cherhanéua tabacilor, ce se află în Craiova.
- 3 de la prăvălia de cizmarî ce lucréză căvăfie.
- 7 de la fieş-care olar ce lucréză în Craiova.
- 7 de la prăvălia de bragagerie, adecă şapte.
- 14 de la prăvălia de simigerie, adecă un galben olandez.
- 7 de la prăvălia ce vinde opinci.
- 14 de la prăvălia de bucătărie, adecă un galben olandez.
- 14 de la prăvălia de căldărărie, adecă un galben olandez.
- 5 de la peptenari.
- 14 de la fieş-care pescar din cei ce locuesc în Craiova şi fac aliş-veriş cu pesce şi cu raci, să iea acel avaet pentru un an în-treg, iar să nu ia avaet Polcovnicul de la fieş-care car cu pesce ce vine la tîrg spre vîndare, precum urma până acum.
- 3 de la fieş-care căruţă ce vine la tîrg cu pesce sărat, seaŭ prós-pêt, însă de la străinii ce vin cîte odată să vîndă, iar mai mult de aceşti taleri 3, să nu îndrăznescă să iea, că se va pe-depsi.—1817 Iulie 1.

Vel Logofêt

(Pecetea gpd.)

Un pont ce s'aŭ mai adăogat lângă cele-l-atte ponturi pentru nizamul Craiovei.

Pe lângă aceste mai sus arătate ponturi, mai adăogăm Domnia Mea şi acésta, ca nici dumné-luî Caimacamul, nici ómenii dumné-sale, să nu céră, saŭ să iea de la isnafuzi, măcar un ban, cu nici un fel de numire,

natural, dice Domnitorul, ca un tată să lase a sa avere la copiii săi.

avaet saū filodorimă, orî ca obiceiū urmat, seaū cu orî-ce altă pricinuire, căci iraturile cele canonisite și slobode a se lua, sunt orînduite prin poruncile Domniei Mele și printr'aceste ponturi; de aceea cu hotărîre poruncim: a se feri cu toții de obște, ca să nu facă cea mai mică urmare împotriva acestor ponturi de mai sus arătate, care voim a se păzi în totă vremea cu nestrămutare.—1817 August 5.

(Cod. LXXXVII, fila 32 v.)

Carte legată la Divanul Craiovei pentru lipsirea clucerului Dumitrache Brăiloiu dintre judecătorii divaniși de acolo.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlahiscoie.—Cinstite și credincios boerul al Domniei Mele, dumné-ta biv Vel Spătare Costache Suflu Caimacamule al Craiovei, sănătate. Fiind-că ne-am însciințat Domnia Mea, că în trecutele zile, cercetându-se aci la domnescul nostru Divan o pricină de judecată între un Ioniță Buluc-bașa cu un Anșo Polcovnicul, s'aū arătat cu obrăznicie unul din boerii divaniși, adecă Clucerul Dumitrache Brăiloiu, nu numai înjurând cu vorbe pröste și de necinste pe unul din ipotesiari de față în Divan, ci încă și pe unul din cinovnicii Divanului înfruntându-l și necinstindu-l fără cătuși de puțină sfială, nu puțină turburare și măhnire ni s'aū pricinuit dintr'acéstă netrebnică urmare a numitului Clucer, carele cu totul s'aū abătut nu numai din datoria dregătoriei sale, ci încă și din datoria cunoscinței ce se cuvine a avea un boer divanit de haractirul Caimacamului, carele pörtă și închipuesce la acest Divan chiar obrazul Domniei nöstre, ca un epitrop al nostru ce-l avem aci orînduit, și dicem, că s'aū abătut numitul Clucer din datoria dregătoriei sale, căci ca un judecător ce era într'acel ceas, nu putea să înfrunteze, necum să înjure pe ipotesiar, iar din datoria cunoscinței sale căci tot-deauna iar mai vörtos în Divan, datorie neapărată are a cunosce pe Caimacam, întocmai precum s'aū dis mai sus și a se purta cu sevas cö i se cuvine, iar nu cu acest fel de obrăznicie și ne-băgare de sémă. De aceea iată spre rösplătire acestei netrebnice fapte a numitului Clucer, nu numai l-am lipsit dintre boerii divaniși, ci încă poruncim dumné-tale, ca îndată să-l și rădicî la Căimăcămie și să-l ții acolo până vei lua al doilea poruncă a Domniei Mele, și fiți sănătoși.—1817 Iulie 10.

(Cod. LXXXVII, fila 36 v.)

Porunci la 5 județe ot peste Olt, ce s'aū trimis cu copii de ponturi.

Dumné-vöstră ispravnicilor ot sud sănătate. Vö facem în scire că pentru catahrisisul ce am luat Domnia Mea însciințare că se urmă în părțile Craiovei, am întocmit cu bună chibzuire ponturile, sub pecetea Domniei Mele, coprinđetöre de nizamul ce voim a se urmă și a se păzi de acum înainte, precum veți vedö coprinđerea lor pe larg

21. Mai e vrednic de notat dispozițiunea luată de Domnitor în pri-

dintr'acéstă embericlisită copie, ce vi se trimite, adeverită de dumné-luî Vel Logofétul de Téra-de-sus, cu care am trimis într'adins boer din cei ce slujesc Divanuluî Domniei Mele, de s'aú cetit acolo în Divanul Craiovei, pe lângă care am mai făcut în urmă adaos încă de un pont, ce se vede trecut din jos, pentru ferirea avaturilor de pe la isnafuri, de aceea vè poruncim Domnia Mea, ca cetindu-le din cuvînt în cuvînt, cu bună înțelegere și publicarisindu-le și prin tot județul, să îngrijiiți apoi ca câte dintr'insele priveșc asupra meemurietuluî isprăvnicesc, să se urmeze cu nestrămutare și la acest județ, căci însuși dumné-vóstră veți cădeà la învinovățire; și de primire să avem Domnia Mea însciințare.—1817 August 5.

Cod. LXXXVII, fila 41.)

Carte către dumné-luî Caimacamul i către cei-l-alți boeri divaniți ai Craiovei, tot pentru acéstă pricină.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.— Cinstiți și credincioși boerilor ai Domniei Mele, dumné-ta biv Vel Spătare Costache Suțu Caimacamule al Craiovei i dumné-vóstră boerilor divaniți, sănătate. Vè facem în scire, că lângă ponturile ce am trimis Domnia Mea în trecutele țile, cu credincios boerul Domniei Mele Răducanu Poenaru biv Vel Serdarul de s'aú cetit aici în Divan, mai adăogăm Domnia Mea și acésta: ca nici dumné-luî Caimacamul, nici ómenii domniei-sale, să nu cêră, séu să ieà de la isnafuri măcar un ban, cu nici un fel de numire: avaet séu filodorină, séu cu altă pricinuire, căci iraturile cele canonisite și slobode a se luà sunt orînduite prin poruncile Domniei Mele și printr'acele ponturi; de aceea cu hotărîre poruncim: a se ferì cu toții de obște, ca să nu facă cea mai mică luare séu urmare împotriva acestor ponturi de mai sus arătate, care voim a se păzi în tótă vremea cu nestrămutare, de care poruncim, ca și acest pont din urmă să se adaoge lângă cele-l-alte trecêndu-se în condica Divanuluî, spre a nu fi uitat în urmă și trecut cu vederea. — 1817 August 5.

(Cod. LXXXVII, fila 41.)

(1) Pitac la veliții boeri pentru a chibzuì dania rēposatuluî Tomiței Crețulescu pe moșia sa, ce au afierosit-o la biserica de la moșia sa Crețulescui, fiind fără cuvință când i-au rēmas fete și copii nevîrstnici, mai vîrtos fiind poprit a nu afierosi cinevași lucruri nemișcătore la biserici.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe. Cinstiților și credincioși dumné-vóstră veliților boeri ai Divanuluî

vința înstrăinării imobilelor dotale. Acastă dispozițiune se pôte vedea în actele ce dăm în notă. (1)

Domniei Mele, din câte-vași anaforale, ce ni s'aũ făcut după vremi de către dumné-voastră, asupra unor pricinii de judecări, avem Domnia Mea sciință că este poprit a nu afierosi cine-vași lucruri nemișcătore pe la biserici, iar acum am aflat că răposatul Tomița Crețulescu (cărui i-aũ rămas fete și copii nevîrstnici) aũ afierosit la o biserică moșia sa Crețulescii, în vreme ce chiar aceștia nevîrstnicii clironomi ai nimitului răposat boer se află în lipsă și trebuință de facere de bine și ajutor, și socotim că este sêlbatic lucru a depărtă un părinte pe nevîrstnicii și nevinovații fii ai sêi și clironomi de părintesca mângâere, ca să facă ajutor către cele sfinte, care nu numai că nu aũ acastă trebuință, ci încă povățuesc pe pravoslavnicii creștini a face ajutore și milostenii către cei săraci ómenii, cu cât mai vîrtos pe un părinte către fiii sêi. De aceea poruncim dumné-vóstră, ca cercetând în ce chip este pricina de mai sus arêtată, și chibzuind cele după cuviință, să arêtați Domniei Mele prin anafora, tolco pisah gpd.—1817 Noembrie 7.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

(Cod. LXXXVII, fila 50 v.)

(1) *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.*

Preaosfinția ta părinte Mitropolit, iubitorilor de Dumneđeũ sfinția vóstră episcopilor și dumné-vóstră cinstiților și credincioși boerilor veliți ai Divanului Domniei Mele, fiind-că multe prigoniři se întemplă celor ce se întemplă de cumpără lucruri de zestre cu zapise iscălite de amêndoii casnicii, adecă și de bărbat și de muere (fără de a pune bărbatul în locul aceluï lucru *andropicon* de o potrivă) din pricina obiceiului ce s'aũ urmat aici în țeră de a se strica acest fel de vîndări de către judecată, când muerea va provalisî, că vîndarea s'aũ făcut fără voia ei și s'aũ iscălit silită fiind de bărbatul sêũ și va cere a-și lua acel lucru de zestre înapoi; din care acêsta se pricinuesce nu puțină zmăcinare prin judecări și pagubă cumpărătorilor acelor lucruri, care aceste vîndări de lucruri de zestre nu este îndoială, că atunci se fac și se săvîrșesc cu voia și primirea amêndurora casnicilor, după trebuințele ce se întemplă să aibă după vremi și apoi în urmă unindu-se casnicii amêndoii metahirisesc ficlenie și cu pricinuire că vîndarea s'aũ făcut fără voia muierii, cere muieria de-și ia înapoi acel lucru de zestre al sêũ vîndut iscălită în zapisul vîndării și se păgubesc cumpărătorul; de aceea dar, ne mai putend suferi Domnia Mea acest catahrisis și simțitóre pagubă a cumpărătorilor de acest fel de lucruri de zestre, ce se pricinuesce din ficlesugul ce metahirisesc muierile unite fiind cu bărbații lor, hotărîm, ca de acum înainte

Dăm în anexe actele a câtor-va procese mai interesante din domnia lui Ioan Caragea. Semnalăm atențiunei lectorului pre cele următoare:

când vre-un bărbat unit cu soția sa va voi ca să vîndă vre-un lucru de zestre și vor iscăli amêndoî casnicii zapisul vînderei, să fie dator cumpărătorul a-i aduce pe amêndoî, adecă și pe bărbat și pe muiere la vre-o una din judecătoriale pămîntului, ori la ispravnicatul județului, unde se vor afla locuind, ca să se întrebe și de vor mărturisi amêndoî, că vîndarea este făcută cu voia și primirea lor, să se adevereze zapisul vînderei, și făcêndu-se acest fel de adevăriri în dosul aceluî zapis, atunci să nu mai pôtă muierea a mai lua înapoi nici odată acel vîndut lucru de zestre, cu nici un fel de pricinuire, ci să rămâe bine vîndut și muierea păgubașă de acel lucru, iar ne-adeverindu-se zapisul de vre-o judecătorie după mijlocul ce se areată mai sus, acea vîndare să nu fie temeinică; care acéstă hotărîre a Domniei Mele poruncim dumné-tale Vel Logofete de Țera-de-sus, ca după ce se va trece în condica domnescului nostru Divan, să se publicarisescă apoi prin tótă domnésca nóstră țeră cu osebite porunci ale Domniei Mele, spre a fi sciută de pravilă întocmită și legiuită de acum înainte. Tolco pisah gpd.—1816 Iulie 10.

(Cod. LXXIV, fila 257.)

Publicațiî la tôte județele, către ispravnicaturî i la Caimacam, i pîtace la Mitropolit, i la episcopi, i la Spătărie, i Agie și la tôte Departamenturile, pravilă pentru vînderile lucrurilor de zestre, ca când va cumpăra cine-vași să ducă la vre-o judecătorie și pe bărbat și pe muiere spre a se adeveri și a fi temeinic acel lucru.

Zemle Vlahiscoe. Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud sănătate. Fiind-că multe prigoniri se întêmplă celor ce cumpără lucruri de zestre cu zapise iscălite de amêndoî casnicii, adecă și de bărbat și de muiere (fără de a pune bărbatul în locul aceluî lucru andipricon de o potrivă) din pricina obiceiului ce s'aũ urmat aici în țeră de a se strica adecă acest fel de vîndare de către judecetă, când muierea va provalisi că vîndarea s'aũ făcut fără voia ei, și s'aũ iscălit silită fiind de bărbatusêu și va cere a-și lua acel lucru de zestre înapoi, de care multă zmacinare prin judecăți și pagubă cumpărătorilor acelor lucruri se pricinuesce, care aceste vînderi de lucruri de zestre nu este îndoială că atunci se fac și se săvîrșesc cu voia și primirea amênduror casnicilor, după trebuințele ce se întêmplă să aibă, după vremi, și apoi în urmă umindu-se casnicii amêndoî metahirisesc viclenie și cu pricinuire că vîndarea s'aũ făcut fără voia muierei, cere muerea de-și iea înapoi lucru de zestre al sêu vîndut și fiind iscălită în zapisul vînderei și se păgubesc cumpărătorul; de aceea dar, ne mai putênd suferi Domnia Mea acéstă catahrisis și simțitóre pagubă a cumpărătorilor de acest fel de lucruri de zestre, ce se pricinuesce din viclesugul ce me-

a) Procesul Spătarului Șerban Negel, boer din Moldova, care deși despărțit de Catinca Văcărescu, reclamă la mórtea ei clironomia ei, pe numele unui copil de 14 ani. Deacă băiatul nu avé acéstă vîrstă, tatăl lui nu mai putea clironomisi, ci rudele după mama lui mórta. (29 Ianuarie 1813).

b Urmărirea unui falș Grigorie Ghica, în 5 Martie 1813.

c Epitropia lui Iancu Văcărescu fiul Banului Enache Văcărescu. Beizadea Caragea, intrat în familia Văcărescu, ținé socotelile. Băiatul ămblă vagabond ici-colea. Epitropiî îl daŭ la fratele său Comisul N. Văcărescu *de a se așeză nevîrstnicul pe învățatură și a se părăsi de ămblete* (7 Maiu 1813).

d Protimis cerut de locuitorii după moșia Zimnicea a fostului Domn Const. A. Ipsilant. Locuitorii neuniți între ei, se concurează o cétă pe alta. Consulul rusesc de Chiricov, ca *«le troisieme laron»* al fabulei, nu mai arendeză moșia la nimeni, ci o caută el în regie. (cod. LXXIV fila 34 v.)

e) Proces dintre fiii Banului D. Ghica cu vitrega lor mamă Băneasa Elena Ghica. Prima soție a lui D. Ghica fusese Maria Văcărescu.

f) Vîndarea averei imobile a fostului mare Vist. Const. Varlaam, care a emigrat în Rusia, unde a devenit general. Vîndarea e cerută prin agentul rusesc Luca de Chiricov.

g) Surghinirea la mănăstirea Țigănesci a soției lui Rahtivan, considerată ca nebună, la 3 Februarie 1814. (Cod. *XXLIII f. 531*).

tahirisesc muierile unite fiind cu bărbații lor, hotărîm, ca de acum înainte, când vre-un bărbat unit cu soția, va voi ca să vîndă vre-un lucru de zestre, și vor iscăli amêndoî casnicii zapisul vînderei, să fie datorî cumpăratorii a-î duce pe amêndoî, adecă și pe bărbat și pe muiere, la vre-o una din judecătoriile pămîntului ori la isprăvnicatul județului, de vor fi locuind afară, ca să se întrebe, și de vor mărturisi amêndoî că vîndarea este făcută cu voia și priimirea lor, să se adevereze zapisul vînderei de acea judecătorie, și făcêndu-se acest fel de adevăriri în dosul aceluî zapis, atunci să nu mai pótă muierea a mai lua înapoi nici odată acel vîndut lucru de zestre, cu nici un fel de pricinuire, ci să rămăe bine vîndut și muierea păgubașă de acel lucru, iar ne-adeverindu-se zapisul de vre-o judecătorie, după mijlocul ce se areată mai sus, acea vîndare să nu fie temeinică; care acéstă hotărîre a Domniei Mele, după ce se va trece în condica județului, spre a fi sciută de pravilă întocmită și legiuită, de acum înainte să o urmeze toți oei ce vor face acest fel de vînderi, precum și de către dumné-vóstră întocmai; i saam rezech gpd.—1816 August 1.

(Cod. *LXXIV, fila 262*.)

h) Surghiunirea la mănăstirea Ezerului (Vâlcea) a unui Theodorache Eliad, ca un ațîțator de gîlcévă și atingător căsnicieii paharnicului Scarlat . . . (27 Februarie 1814).

i) Epitropia minorilor copii ai lui M. Lahovary, la 12 Martie 1814. Intre epitropiî acestor copii era Vel Ban Radu Golescu. Acesta cere să fie dispensat de la epitropie, sub cuvînt că e bătrîn.

j) Surghiunul la mănăstirea Znagov a unui fiu, care amenința cu bătaie pe mama sa. 23 Martie anul 1814. (Cod. LXXVI fila 111 v.).

La 27 Maiu 1814 este surghiunit la mănăstirea Bistrița (Vâlcea) un alt fiu, după cererea mamei lui.

k) Un zăpiciu bănuît că din bătaia lui s'a tras mórtea celui bătut, Șerban din Brabet, este obligat să doteze și să mărite pe fiica mortului. O specie decî de deșugubină; din 24 Maiu 1814.

l) Escepționala învoire dată de Domnitor lui *Munsiu* Franț de Flaișhake agentului austriac, de a cumpăra căsele biv Vel Vornic. Al. Nenciulescu, din mahalaoa Sf. Vineri. Se scie că în regulă generală, străiniî nu puteau cumpăra imobile. Se făcu decî o escepțiune în favórea reprezentantului austriac, cu respectarea însă a drepturilor de «*pro-timisis*» (25 Iulie 1815).

m) Beizadea Costache Caragea era dator cu 1.000 talerî unui doctor Reiter, care-l căutase la bôlă. Agentul austriac plăti banii datorii și acum (29 Iulie 1815) reclamă banii de la Beizadea. Vodă ordonă lui biv Vel Ban, Nazirul Casei rásurilor (de unde se plăteau lefile), să rețină suma datorită din léfa Luminăției sale, cu dobânda lor, în soroc de 6 luni.

n) O mamă bună rescumpărând o faptă rea a fiului ei, în 5 Septembrie 1814.

o) Procesul lui Sava și a lui Marcu, cari au fost osîndiți căci s'au arêtat cu împotrivire la nisce ómeni domnesci și nu i-au lăsat a să-vîrși porunca, sărind cu arme. (20 Februarie 1816).

p) O curiósă «*cacerdisire*» (sequestrare) rămasă neesplicată, a lui Isvoranu, în 25 August 1816.

q) Diverse procese de hotărnicii de moșii, între care moșia Brađii a Domniței lui Vodă, Ralu, etc.

Dăm în note acte relative la numirea unui Logofețel la Epitropia Evghenișilor. (1)

(1) *Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.*

Primită fiind Domniei Mele anaforaoa acêsta a epitropilor sërmani-

Cu leafa de una sută taleri pe lună este plătită această funcțiune.

lor evgheniți, orînduim logofăt al acestei epitropii pe mai jos arătatul Petrache Grigorescu cu léfa de mai jos arătată câte taleri 100 pe lună, pe care poruncim dumi-tale Vel Vornice al Obștirilor, să-l aședî la catastihul lefilor, fiind și această orînduială una din cele obștesci trebî.—1815 Iunie 20.

Vel Logofăt.

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dómnne,

Cu plecată anafora arătăm Înălțimei Tale, că la Epitropia sërmanilor evgheniți, ce suntem orînduiți de Măria Ta, este trebuință de Logofăt practicos, ca să facă anaforale, catagrafii și ori-ce alte sunt următore asupra acestei trebî și a ținé și condica de urmările ce se fac de către noi la ori-ce pricinî, și găseșc pe acest Petrache Grigorescu destoinic de această trebă; să bine-voesci Măria Ta a se orîndui Logofăt al acestei Epitropii, cu léfă pe lună câte taleri 100 de la Cutia milosteniei milostivindu-te Măria Ta a i se hărăzi și o luminată carte de trei ómenî strěini fără de pricină, ca să-i aibă de poslușanie spre ajutorul casei lui, fiind léfa puțină după ostenéla ce are a face, căci nu numai cu condeiu este trebuincios a sluji, ci și vechil din partea Epitropiei pentru trebile evgheniților prin judecăți.—1815 Iunie 13.

Al Ungrovlahiei Nectarie, Costandie Buzău, Constantin Bălăceanu Vel Vornic, Fotache Știrbeiú Vel Logofăt.

(Cod. LXXXIV, pag. 283.)

Pitac către năstavnicul mănăstirei Sărindarul ca numai de cât să scófă din mănăstire pe Theodorache medelnicerul, într'al căruia loc să se mute Departamentul Strěinilor.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.—Sfinția ta năstavnice al mănăstirei Sărindarul, fiind-că odăile din mănăstirea Zlătariú, unde se căuta trebile Departamentului pricinilor strěine, ne-am pliroforisit că sunt stricate, pentru care silit este egumenul acei mănăstiri a le drege, și apucându-se de lucru, Departamentul urméză a nu avea unde căuta trebî, și fiind-că am luat pliroforie că odăile dintr'acéstă mănăstire unde mai înainte era acest Departament, se află stând un medelnicer Theodorache, care ar fi avënd casă a mume-sěi afară, de aceea îți poruncim, ca îndată după primirea acestuî domnesc al nostru pitac, numai decăt să deșerți acele odăi, spre a se muta Departamentul într'însele, iar acel Theodorache medelnicerul, va merge de va locuî afară din mănăstire. Tolco pisah gpd.—1817 Aprilie 10.

(Cod. LXXXVII, fila 20.)

Vel Logofăt.

(Pecetea gpd.)

I se mai dă de Vodă și carte de trei scutelnici din ómenii nesupuși la dări.

Pitac prin care se orînduesce nazîr al Casei leflor Banul Ghica.

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele dumné-ta biv Vel Bane Grigorie Ghica, pentru că te cunoscem Domnia Mea doritor de cele ce privesc spre folosul patriei dumné-tale și boer cu bun cuget întru orî-ce dregătorie s'aú încredințat dumné-tale, de aceea iată te orînduim pe dumné-ta nazîr al Casei leflor, și poruncim dumné-tale, ca primind acest domnesc al nostru pitac, să o faci zapt, îngrijind de a se căuta și a se otcârmui trebile acestei Case cu bună orînduială, precum suntem bine încredințați. Tolco pisah gpd.—1818 Ianuarie 9.
(Pecetea gpd.)

Vel Logofet.

(Cod. LXXXVII, fila 59.)

ANEXE RELATIVE LA ADMINISTRAȚIE ȘI JUSTITIE.

Măsurî relative la siguranța publică.

Publicațiî la tóte județele pentru arme i iarbă de pușcă a nu fi slobodî nimenî a ținea, decât numai cei cu teșcherele.

Zemle Vlahisocie. Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud. . . . sênătate; Vê facem în scire, că pentru buna petrecere a locuitorilor țerei Domniei Mele, ca să fie ocrotiți de orî-ce lucru împotrivor și nedrept, neadormită îngrijire avem, iar mai vêrtos pentru tâlharii și făcătorii de rele, cariî găsesc mijlóce înlesnitóre de se însoțesc cu alții, își prind gazde, găsesc înlesnire de arme, găsesc de cumpără iarbă de pușcă și glónțe și acésta avênd-o înlesnitóre, nici odată nu lipsesc tilharii și făcătorii de rele, pentru care a pururea în feluri de chipuri s'aú dat nizamuri prin poruncile Domniei Mele către dumné-vóstră, spre zățicnirea acestui rêu și din neîngrijirea dumné-vóstră nu se păzesce; iată dar și acum din vreme vê poruncim, ca să puneți în orînduială nizamul acesta, ce mai jos vi-l arêtăm, adecă întâiî pentru portul armelor: de acum înainte nimenî să nu fie slobod în județ a purtă arme fără numai cei ce vor da chezășie vrednică orî la Spătărie, că fiind om cinstit să i se dea teșcherea la mână a fi slobod să pórte arme la drum pentru paza sa, séu la isprăvnicat să dea chezășie, că fiind de acolo din județ cunoscut să i se dea teșcherea coprinđetóre, că are voe să pórte arme, la care dare de teșcherea să faceți înși-vê dumné-vóstră cercetare, ca să nu se dea la cine-va unde nu se cuvine cu mijloc de interes séu de înșelăciune, și pentru toți aceia ce li se vor da acest fel de teșcherele, dumné-vóstră să fiți datorî să se trecă în condică și pe tótă luna să

Maî daû în note și alte câte-va, precum: acela al numirii la Nazina

trimateți entastih la Spătărie de numele, sinul, satul, orașul unde locuesc aceia ce au luat slobodenie de a lua arme, cu arătare și de numele chezașilor spre a fi știți, ca când se va nărați în fapte netrebnice de hoție să se potă prinde cu înlesnire; al doilea, pentru iarbă de pușcă și glonțe, să o publicuiți în tot județul, că nimeni nu sunt slobodi de a vinde cu orî-ce mijloc măcar, și la cine se va află de vîndare, pecetluindu-se de dumné-vóstră, să stea poprită, și la cei ce sunt slobodi de țin arme pe cât va fi trebuință, să slobodiți cu teșchereaoa dumné-vóstră a cumpără, asemenea cum s'au ȓis mai sus, cu cercetare ca și la darea teșcherelei de arme, iar care se va găsi orî că au tăinuit iarba de pușcă și glonțele, seú că au vîndut fără de scirea dumné-vóstră, pentru unul ca acela să fiți datorî îndată a însciința la Spătărie, pentru că cei nărați la tîlhării cari din vreme își fac gătirea lor, de vor găsi zăticnirile acestea, nu este îndoială că se vor lăsa de acest reú cuget și se vor apuca de altă hrană precum sunt și cei-l-alți locuitori de obște. De aceea dar din vreme vă poruncim strașnic și vă îndatorim, ca să puneți la bună orînduială nizamul acesta ce vă arătăm mai sus, îngrijind fórte pentru cei ce veți da răvașe de a purta arme cum și a cumpără iarbă și glonțe, ca să nu facă vre-un mijloc de înșelăciune și apoi după ce veți publicui acest nizam, ca să se facă tuturor știut, precum și de dumné-lui epistatul Spătăriei s'au făcut cunoscut și la polcovnicii și căpitaniî județelor, să aveți tótă îngrijirea ca cine se va găsi cu arme seú cu iarbă de pușcă fără de chezașie și fără de răvaș, de va fi om din cei cu bănuială, să se cerceteze după orînduială și pe de altă parte îndată să însciințați la Spătărie, și acest nizam păzindu-se cu nestrămutare, nu suntem la îndoială că și făcătorii de rele vor lipsi și petrecerea trecătorilor și a locuitorilor țerii Domniei Mele va fi liniscită, care poruncă după ce se va pune în orînduială, să nu o dați uitărei, ci apururea să îngrijiți de a se păzi, căci în urmă avem Dnmnia Mea a face cercetare pe sub ascuns, și când vă vom dovedî că v'ați amelisit și nu îngrijiți, să știți că veți fi osîndiți întocmai ca cei vinovați; pentru că a-ți pus în lucrare porunca acésta a Domniei Mele să avem însciințare, i saam rezech gpd.— 1816 Decembre 21.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXXVII, fila 6. v.)

Trei pitace tot pentru acésta pricină la Spătar, la Aga și la dumné-lui Vel Cămărașul a se păzi nizamul și în Bucuresci.

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele , îți facem însciințare, că pentru buna orînduială și paza de către cei nărați la fapte rele și pentru zăticnirea tâlharilor, s'au dat de către Domnia Mea îndestule nizamuri, de aceea și acum de isnóvă înoind nizamul, s'au dat

casei Iefilor a Banului Gregore Ghica, cel care patru ani mai apoi

nizamul Domniei Mele atât pe afară pe la județe, cât și aici în politie la care îl facem cunoscut dumné-tale, ca la ceea ce se cuvine, și ca din partea dumné-tale să îngrijesci cu totă strășnicia de a se păzi rînduiala ce se areată mai jos, adecă: pentru arme, nu este slobod nimeni a purtă la briu arme, nici pistóle, nici pușcă, nici iatagan, afară de zabiții ogécurilor i tufecii cei îmbrăcați în roșu ai domnescei noastre curți i bulucbașii spătăresci și agiesci, cari aceștia numai aũ voe a purtă la briu iatagan, iar cei-l-alți ogeaclii i neferii spătăresci și agiesci, să porțe numai câte o sopă în mânilor și afară din mai sus numiții purtători ai iataganelor, pe orî-care vor găsi purtând măcar iatagan de vor fi dintre ogeaclii curței seũ din neferii spătăresci și agiesci, numai decăt prinđendu-l să-l trimiteti aici la domnesca noastră curte, ca să-și ieă căđuta pedépsă, iar nefiind din nici unul de mai sus numitele ogécuri, pe acela ridicându-l orî Spătăria seũ Agia să-l pedepsescă după cuviință, care acest nizam poruncim să se facă cunoscut într'adins cu pristavul prin totă politia Bucurescilor, precum și pentru vîndarea erbei de pușcă i a glónțelor are să fie poprită să nu se vîndă la nimeni, ci cel ce va avé trebuință orî din călători seũ din alții i din ogeaclăi cu răvașul Spătăriei i cu răvașul dumné-lui Vel Cămărașul prin chezășie să aibă voe a cumpərə pe cât va fi trebuință și va coprinde răvașul de slobodenie, care și aceste iarășii să le publicuiască în totă politia Bucurescilor, iar prinđendu-se cine-vași împotriva urmând, să se pedepsescă cu strășnicie; așijderea și pentru cei ce vor fi a plecà de aici afară, dumné-lui biv Vel epistatul Spătărie, să dea poruncă căpitanilor de pe la străji a nu îngădui să iasă cu arme de nu vor avé răvaș al Spătăriei de slobodenia purtărei armelor, tolco pisah gpd.—1816 Decembre 23 (Pecetea gpd.)

(Cod. LXXXVII, fila 7.)

Publicațiã la tóte județele, pentru nizamul a lipsi gazdele hoșilor.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.— Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud sênătate. Vè facem în scire, că pe lângă cele-l-alte nizamuri ce s'aũ dat și necontenit se dau pentru rîndul făcătorilor de rele, i altele ce privesc spre odihna locuitorilor, trebuința este a se da un bun nizam și pentru gazdele celor făcători de rele, pentru că sciut lucru este, că cei rău nărăviți spre fapta hoșiei și a tâlhăriei, până nu-și aședă întâiũ gazdele lor nu fac netrebnicia pornire, și fiind-că cei mai mulți carii se fac gazde se găsesc dintre cărciumarii de prin orașe, de pe la cărciumile din drumuri și din păduri, de aceea dar poruncim cu strășnicie dumné-vóstră, ea pe deoparte să se aducă la ispravnicat orî stăpâniĩ moșiilor seaũ arendașii, carii să se îndatoreze a lua chezășii vrednice de pe la căr-

va fi Domnul Țerei-Românești, cu încetarea Domniei fanarioților.

ciumari, cu legătura că nu se vor abate la acest fel de netrebnice urmări, ci ori când vor vedea câte un om străin, fără de nici un căpătăiu, cu bănuială, să fie dator cârciumarul a-l arăta satului, sea la vre-un slujbaș ce se va afla în partea locului, ca să-l prindă, care chezașii să le adevereze și stăpânii ori arendașii moșilor și să stea toate în păstrare la isprăvnicat, după care făcând condică, sub iscălitura dumné-vóstră ispravnicilor județului, coprinđetóre de numele i cinul cârciumarului i de moșia unde este așeđat, de numele chezașului, și cu adevirerea stăpânului moșiei ori arendașilor, să se trimită la Spătărie ca să aibă întrégă sciință și cu înlesnire să dovedescă pe însuși făcătorii de rele, arătându-le stăpânilor de moșie și arendașilor a fi cu mare privighere la acésta, că vor fi respunđetóri și pentru cârciumarii lor, iar pe de altă parte, să dați porunci strașnice pe la zapcii plășilor, ca să îndatoreze și pe caimacamii satelor a fi cu mare luare aminte și cu îngrijire pentru locuitorii satului lor, spre a nu se face vre-o unul gazdă de hoți, că vor fi cu toții la osândă și la răspundere, ci dovedindu-se între dênșii vre-o unul că s'aú apucat la netrebnice urmări ca acestea, să fie dator pe dată a-l arăta la slujbași, spre a-i face căđuta cercetare, iar când îl vor tăinuși și cu feluri de mijlócce îl vor ocroti, și se va dovedi la urmă în vre-o faptă de hoție, séu în vre-o tovarășie tâlhărescă, să scie cu hotărîre, că se vor învinováți toți sátenii de către stăpânire la grea pedépsă; la care acest nizam sunteți îndatorați dumné-vóstră ispravnicilor mai cu osebire de a privighia, ca să se păzescă tótă vremea nestrămutat, fără a se lăsa la amelie și nebagare de sémă, căci temeiu de zădărnici făcătorilor de rele este acesta, adecă spărgăluirea gazdelor și privigherea de obște, ci dar așa să urmați negreșit, și de primirea poruncei să avem Domnia Mea însciințare și fiți sănătoși.—1817 Ianuarie 27.

(Cod. LXXXVII, fila 12.)

Pitac către Vel Spătarul prin care se dá voe a călca străjile nóptea pentru ómenii réi și gálcevitóri și cârciumile ómenilor curței gpd.

Ió Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscaoie.— Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele dumné-ta biv Vel Bane epistatule al Spătăriei, fiind-că am luat pliroforie că unii din zabiții ogécurilor domnescei nóstre curți, țin cârciume prin tērg și prin mahalale, și cu acest cuvēt, că sunt cârciume ale lor staú cu împotrivire și nu îngăduesc pe zapcii spătăresci a le călca când se întēplă printr'ēnsele gálcevuri i adunări de ómenii nesciuți și alte netrebnicii, și fiind-că acéstă urmare a lor este cu totul împotriva bunului nizam ce se cuvine a se păzi, iată cu strașnicie poruncim dumné-tale, ca de acum înainte verii câte de acest fel de cârciumi ocrotite până acum de numiții zabiți se vor afla în semptul Spătăriei, să dați strașnică poruncă zapciilor dumné-tale a nu le șocoti cu nici o deosebire din cele

lalte, ci verî în care vor găsi ómenî netrebnicî și gâlcevurî să intre să le calce și să rădice pe cei ce vor fi într'ênsele, urmând gâlcevurî și netrebnicî împotriva nizamului, pentru care asemenea pitac s'aũ făcut și către dumné-luî Vel Agă; tolco pisah gpd.—1817 Februarie 2.
(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

(Cod. LXXVII pag. 14.)

Cartea prin care s'aũ orînduit tot Serdarul Iamandi străjuitor și gonaciũ în 5 județe ot peste Ott, asupra hoșilor și făcétorilor de rele.

Zemle Vlahiscoe. Fiind-că și pe acest următor an s'aũ orînduit străjuitor și gonaciũ tot Serdarul Iamandi, iată dar printr'acéstă domnescă a nóstră carte ce i se dă la mânile sale, se face cunoscut nizamul ce s'aũ dat pentru hoși i lucrurile ce se vor găsi asupra hoșilor și asupra gazdelor, adecă orî câți hoși și gazde ale lor se vor prinde de către numitul, pe dînșii numai decăt cu tacirul de faptele și vina lor să-î trimiță la Căimăcămie a se da în judecată de criminalion și pe de altă parte să trimiță asemenea tacir și aici la Spătărie, iar la lucrurile ce se vor găsi asupra acelor hoși și asupra gazdelor, nimenea altul adecă nici căimăcămia, nici ispravnicaturile, nici alt cine-vași din cei micî zabiți ai județelor să nu se amestece cătuși de puțin, ci tóte acelea să se primescă de către numitul Serdar și făcênd însuși el fóie curată sub iscălitura sa, arătătoare de tóte acele lucruri pe anume ce și la cine s'aũ găsit, să o trimiți aici la Domnia Mea, ca împreună cu omul ce vom orîndui atunci, să despăgubescă numitul Serdar cu dintr'acele lucruri pe păgubași ce se vor dovedi jăfuiți de către acei făcétori de rele, și apoi de vor mai prisosi cevași lucruri, acel prisos are a rămânea al sêu întru desăvîrșită stăpânire, spre răsplătirea ostanelilor și cheltueleur sale, care nizam, poruncim dumné-tale cincite și credincios boerule al Domniei Mele biv Vel Spătare Nicolae Suțu Caimacamul Craiovei și dumné-vóstră boerilor divaniți de acolo, i dumné-vóstră ispravnicilor dintr'acele cincî județe, precum și tuturor celor-l'alți zabiți ai județuluî să aveți a păzi întocmai fără cătuși de puțină strămutare; i saam receh gpd. —1818 Maiũ 31.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

(Cod. LXXXVII, fila 75 v.)

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.

Dumné-ta Vel Spătare, cu cale fiind anaforoa acésta a dumné-tale, primită este Domniei Mele, după care și poruncim să se facă urmare întocmai.—1818 Maiũ 23.

Vel Logofêt.

(Pecetea gpd.)

Prea Îndrăte Dómnne,

Sâmbătă la un-spre-dece al următórei, séra, la 2 césuri din nópte, s'au arétat la Spătărie un Nicolae Blănarul carele întálnind pe stegarul spătăresc i-au spus cum că vreo câți-va berbanți s'au fost vorbit ca într'acea nópte să bastoriséscă două femei Arghira și soră-sa Catinca, ca să le tae nasurile și urechile, rugând din parte-í ca să mérgă cu stréja întru paza lor despre acești făcétóri de rele, adógënd și acésta, că cu o sêptămână mai înainte (de către cine nu se scie) s'au fost mai bastorisit și altă femeie Elenca vecina mai sns numitelor, ar fi căznit-o în feluri de chipuri, ar fi vrut să-í tae și capul cu cuțitele ce purtau la brâu și abia mai mórtă au scăpat din mâinile lor; după a căruia blănar arétare dinporuncă s'au dus stegarul cu stréja ca să se apere mai sus numitele și să afle cine sunt aceia cari îndrăznesc la nisce săvîrșiri ca acestea și cu mijloc cuviincios coprindéndu-í, să-í aducă la Spătărie pentru cercetare, îndată dar ce au sosit stegarul la casa Elencăi femeii ceí mai dinainte bastorisită unde și Arghira se afla sub tănuire de frica acelora, au intrat stegarul în casă, au cerut de i-au dat un pahar de apă și până a nu apuca să bea apa au audít de departe fluerând óre-cine, și pornind în esire afară să vadă cine flueră, au întempinat intrând în casă pe un Mihalache brat Tănase Boiangiu la sosirea căruia stingéndu-se lumínarea care era pe sfîrșit și numitul spuindu-și numele că este Mihalache, pe carele cunoscéndu-l stréja, l-au poprit înlăuntru până să aprindă lumínarea să iasă afară să vadă de mai sunt și alți veniți împreună, când fără de zăbavă au audít afară zgomot, strigări și țipete, au eșit și stegarul afară și întunerec fiind, nu au vèdut cine să fi mai fost împreună cu Mihalache; s'au bătut stréja de către aceia. s'au rănít trei căpitaní de agie și un slujitor, orí cu cuțitele seaú cu șișurile ce s'au fost purtat de către acei netrebnicí, din carií numai pe Mihalache avéndu-l prins, l-au adus la Spătărie împreună cu un baston cu șiș la vâríf, rēmas în mânilé slujitorilor i o tēcă de cuțit ce s'au găsit prin iarbă în urma acelor rebeliști, și întrebându-se Mihalache cine au fost tovarășii lui? au mărturisit că au fost un Buga Doctorul și un Spirul Chirchirei de felul lor sudiți Bretanicești. Mihalache mărturisíndu-se de către stréja că el nu au arădicat mâna asupra strejei și nu au stătut întru ajutorul acelora, s'au lăsat a fi slobod, iar ceí-l'alți doí de mai sus arétați abia prindéndu-se de către consulatul lor s'au adus la Spătărie (spre óreși-care cercetare) cari cereau a se îndrepta dícénd, cum că eí nu au sciut de au fost stréja, ci au socotit că vor fi niscare-va ómení rēi, pentru că în minutul ce au sosit eí la casa acei femeí Ilinca până a nu intra înlăuntru de odată s'au vèdut coprínși (de cine nu sciú) și fără a-í întreba cevași au început să-í bată și să-í trântéscă, și eí ca să se apere de loviturile acelora, au lovit prin întunerec pre ceí ce îi bătea, carele cu ce s'au întemplat să fie pe amána și abia au scăpat. Decí a díce numiții că nu au cunoscut să fie stréja, ce au socotit să fie niscare-vași ómení rēi pe carií i-au rănít ca să scape din mânilé lor, nu-í póte ajuta nimic

și în deșert cărcă ei a se apăra cu cuvântul acesta, căci și de nu vor fi niscare-va ómenî netrebnicî, erau datorî numiții ca cum s'au vędut scăpați din mânia acelora, îndată să năvălescă la Spătărie a vesti și a cere ajutor, iar să nu dosescă sub tănuire și abia să răspundă și aduși să vie la Spătărie, iar nu de voia lor, seaú măcar și stréjă de nu ar fi fost, ce alți ómenî, precum ei đic că au socotit, iarăși nu erau volnicî să se apere cu arme, ce cu alte mijlóce nedătătóre de rane, că la cei ce locuesc aici în politie armele ce vor vrea să pórte sunt cu totul netrebnice, fără de numai în călătorie, când cine-vași se va întimpina de către tâlhari, numai atunci este trebuinciosă arma, fiind sprijinitóre, ca să se scape o viață din mână unuî vrăjmaș perđetor de viétă, că stréja Spătăriei nu au avut cu dînșii arme, fără de numai câte un toegel pe amână, după obiceiul slujitorilor, cu care toege nu au fost stréja destoinică, nici a răni pe cine-vași, nici a se apăra despre loviturile și ranele ce li s'au făcut slujitorilor de către numiții *rebeliști*, și de vreme ce mai sus numiții Buga Doctorul și tovarășul seú Spirul, au îndrăznit de au rădicat arma dătátóre de rane asupra strejei Spătăriei, ce înconjóră nóptea prin politie pentru un repaos și trebuință obštescă și au rănit pe supușii Înălțimii Tale, găsım cu cale, ca mai întâiú să se îndatoreze a plăti cheltuiala celor răniți, ce încă pătimea bolind și apoi să se scóță aiurea din țeară acésta, nefind de nici o trebuință unuî ca aceștia aici, ce nici vre-o meserie au, nici vre-un negoț metahirisesc, că de se vor lăsa numiții în voia lor trecuți cu vederea despre fapta acésta, pot lua îndrăznélă a săvîrși în cele de pe urmă și alte netrebnicî pricinuitóre de mai mare stricăciune obștiei, iar hotărîrea cea desăvîrșită rămâne la Înălțimea Ta.—1818 Maiú 22.

Vel Spătar, Vasile C. Paharnic, Petrache Sęrdaru.

(Cod. LXXXIX, pag. 435.)

Pitac către Vel Vistierul pentru nizamul ce s'au dat matrapazilor, spre a nu se cacirdisî de aici din țeră cai și catări.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.—Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta Vel Vistiere, fiind-că cu voia ce se dá unora altora prin cărțile Domniei Mele de a cumpăra cai și catări de prin țeră, meșteșugesc acei cumpărători felurî de viclesugurî de cacirdisesc afară din țeră și cai de furat, orî cumpărându-î de la acei hoți i țiganî furî de cai seú întovărășindu-se cu ei, ci dintr'acésta se pricinuesce o pagubă, care nu este nădejde a se mai întorce înapoi acelor păgubași; de aceea s'au făcut domnescile nóstre porunci către ispravnicîi tutulor județelor, ca orî câte cărți de voie dată pentru cumpărátóre de cai orî de catări vor găsi prin județ pe la orî-cine din pămîntenî seú și stréini (bez turci), tóte acele cărți strîngéndu-le să le trimiță aici la Domnia Mea, și aceia vor avea acéstă voie de a cumpăra cai și catări de țeră și fără de a avea cărți la mânia lor, nefind acele vite din cele ce sunt poprite a nu eși din țeră, iar pentru turciî căți vor fi avénd acest fel de cărți li s'au po-

runcit să se lase la mânilor lor, cu această orînduială însă, ca după ce va cumpăra fie-care suma de cai s'eu de catări ce le va fi trebuincioasă, de vor fi vîndătorii acelor vite aprópe de ispravnicat, aducându-i față ispravnicii, să cerceteze cu deamăruntul, atît prin ei cât și prin alții ce vor avea sciință de acele vite vîndute, și câte dintr'acele vite va dovedi că au fost orî prásite și crescute chiar de acei vîndători, s'eu cumpărate și de ei de la alții, cari și aceia le avea iarăși bune și drepte ale lor, pe acele vite numai să li să dea acelor turci adeverințe ale Spătăriei, ce se vor trimite cu loc deschis pe la tóte ispravnicaturile, trecênd însă ispravnicii într'acele adeverințe suma și felurimea vitelor și cu acele adeverințe însoțite și cu cartea Domniei Mele, ce vor avea pe la mânilor lor acei turci de voie dată pentru cumpărătórea acelor vite, vor avea voie la margine de a le trece, iar de vor fi departe de ispravnicat vîndătorii acelor vite, să facă ispravnicii cercetarea și urmarea de mai sus đisă prin vătășii plaiurilor i zapcii plășilor, precum asemenea orînduială și nizam să se păzescă și la cei ce vor cumpăra acest fel de vite fără de cărțile Domniei Mele, când vor fi ca să le scótă din țeră afară; ci dar poruncim dumné-tale ca de acum înainte să nu se mai dea acest fel de cărți de cai și de catări la nimenea altul bez la turci. Tolco pisah gpd.—1817 Maiu 1.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

(Cod. LXXXVII, fila 23.)

Asemănat cu acest pitac s'au trimis circulară la toți ispravnicii în 2 Maiu 1817.

Carte gospod prin care se orînduesce străjuitor și gonaciū asupra hoșilor din cinci județe ot peste Olt, Serdarul Iamandi, și cum are să urmeze.

Zemle Vlahiscoe. Fiind-că și pe acest următor an s'au orînduit străjuitor și gonaciū asupra făcătorilor de rele ce se vor ivi într'acele cinci județe ot peste Olt, tot Serdarul Iamandi, iată dar printr'această domnescă a noastră carte, ce i se dă la mânilor sale, se face cunoscut nizamul ce s'au dat pentru hoși i lucrurile ce vor găsi asupra hoșilor și asupra gazdelor, adecă orî-căți hoși și gazdele lor se vor prinde de către numitul, pe dînșii numai decăt, cu egzamene de faptele și vina lor, să-i trimiță la căimăcămie a se da în judecată de criminalion și pe de altă parte, să trimiță asemenea egzamene și aici la Spătărie, iar la lucrurile ce se vor găsi asupra hoșilor și asupra gazdelor, nimenea altul, adecă nici căimăcămia, nici ispravnicaturile, nici alt cine-vași din cei mai mici zabiți ai județelor, să nu se amestece cătuși de puțin, ci tóte acelea să se primescă de către numitul Serdar, și făcênd însuși el fóie curată sub iscălitura sa, arătătóre de tóte acele lucruri pe anume ce și la cine

s'aŭ găsit, să o trimiță aici la Domnia Mea, ca împreună cu omul ce vom orîndui atunci, să despăgubescă numitul Serdar cu dintr'acele lucruri pe păgubașii ce se vor dovedi jefuiți și prădați de către acei făcători de rele și apoi de vor mai prisosi ceva lucruri, acel prisos are a rămâne al său, întră desevisită stăpânire, spre răsplatirea ostenelelor și cheltuelelor sale; care acest nizam poruncim dumné-tale cinstite și credincios boer al Domniei Mele biv Vel Spătare Costache Șuțule, caimacamule al Craiovei și dumné-vóstră boerilor divaniți de acolo i dumné-vóstră ispravnicilor dintr'acele cincă județe, precum și tuturor celor alți zabiți ai județelor, să aveți a păzi întocmai fără cătuși de puțină strămutare; i saam recheh gpd. 1817 Aprilie 16.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXXVII, fila 20 v.)

Iă Ioan Georghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoe.

D-ta Vel Vist. după pliroforia ce ne dai printr acéști anaforă, milostivire făcând Domnia-mea, poruncim dumi-tale să rămăe jăluitoarea apărata de cerere și plata acestor bani.—1813 Maiu 24.

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale, cercetând rugăciunea ce face jăluitoarea printr'acéști jalbă vedem, că face cunoscut Înălțimei Tale, curgerea pricine: după cercetarea ce s'a făcut, la sud Slam-Rîmnic, la împlinirea banilor ajutorului breslelor ce s'aŭ urmat la luna lui Maiu a trecutului let 1812, dovedindu-se o sumă de bani sfeterisiți, s'aŭ apucat ispravniici ce aŭ fost pe acea vreme ca să-î răspundă la visterie din care răspunđându-se uni, și făcându-se cerere de totă suma, aŭ arătat unul din ispravnici taler 2500 asupra sameșului de atunci, fiul jăluitoarei, ce aŭ murit, chiar prin socotélă sub a sa iscălitură, după care iscălitură apucându-se casa răposatului, adică jăluitoarea ca să răspundă acești bani la visterie aŭ pricinuit feluri de arătări, apărându-se cu totul de acéști sciință; ci fiind că arătarea ce face jăluitoarea că nu 'ia rămas nimic după urma fiului său, cum și că se află cu casă grea după sciința ce am este adevărată, socotesc că s'ar conveni să rămăe ne supărată de acéști cerere, ca una ce nu aŭ avut nici un fel de împărtășire, pentru care și rămăe la milostivirea Măriei Tale a se da acéști fel de hotărîre.—1813 Mai 22.

Cod. LXXVI, pag. 241.

Vel Vistier.

*Moratorium în favórea țăranilor.**Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle Vlahscoie.*

Primită fiind Domniei Mele chibzuirea dumné-lui Vel Vistierului ce face printr'acéstă anafóră întru tóte o întărim Domnia Mea și poruncim dumí-tale biv Vel comise Gheorghie Drăgănescule, ispravnice din sud Saac, să mergi la fața locului și făcând cercetare cu urmare întocmai, să însciințezi Domniei Mele.—1813 Septembre 20.

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dómne,

La patru jalbe ale locuitorilor ot plaiul despre Buzău din sud Saac, ce jăluesc pentru un Petcu logofetelul, ce este de către ispravnici orînduit mumbașir pentru împlinire de bani, că le-ar fi făcând feluri de jafuri i pentru nisce cherestea a dumné-lui căminarului Golescu ispravnic aceluî județ, pentru care îi siluesce fórte, i pentru 5000 dóge ce s'aú orînduit a face acel plaiú, precum și că banii ce-î împlinesc mumbașirii isprávnicesci ai Vistieriei îi trag acei mumbașiri și plătesc datoriile unora din neguțatori i boerănași, ce din al lor negoț aú să ia de la dânșii și banii Vistieriei cu acest mijloc nu se pot împlini nici o dată, ale căroră jálbi fiind orînduite la mine spre cercetare, arét Măriei Tale: cât pentru aceste priciní este trebuință a sé cerceta la fața locului, ci de se va găsi cu cale de către Măria Ta, să se facă luminată poruncă către dumné-lui biv Vel comisel Gheorghie Drăgănescu, ispravnicul aceluî județ, să se scóle într'adins să mérgă la fața locului, unde să facă scumpă cercetare tuturor pricinelor, după jálbile lor, și la pricinile ce trebuința va urma, să le facă îndreptare de acolo, cu mulțămíta și odihna locuitorilor, iar celor care nu vor putea a se îndrepta de acolo, să însciințeze Măriei Tale, precum pentru câți locuitori arată că li s'ar fi luat din cei mai fruntași și s'aú dat scutelnici, să cerceteze și câți dintr'aceia vor fi întru adevér fruntași, să aibă voie a-î da la dajdie satelor înapoi încărcându-î pe fieși-care cu ceea-ce s'aú scăđut și persónelor ai căroră vor fi fost scutelnicii li se vor da la urmă alți ómeni, după ponturile gpd ce sunt date pentru rîndul scutelnicilor; să mai cerceteze și pentru câte datorii sunt locuitorii datorí pe la unii alții din boerinași i neguțatori, pentru care datorii să-î pásuiască datornicii lor prin sorócele ce li se va pune de către boerul cercetător, iar să nu li se vîndă dobitócele în silnicie și fără de preț pentru ca să-și săvîrșască al lor réu scop, care privesce numai spre paguba locuitorilor, părerea mea într'acestași chip este, iar hotărîrea rămâne a se face de către Înălțimea Ta.—1813 Septembre 19.

(Cod. LXXVI, pag. 674.)

Vel Vistier.

Lipsă de agenți în județe pentru executarea ordinelor de la centru

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle Vlahscoie.

Poruncim Domnia Mea d-tale Vel Spătare, să se dea orânduitorilor de prin județe epistați cuviinciosul ajutor de către polcovnicii și căpitanii județelor prin slujitorii cei trebuincioși spre săvârșirea și paza nizamului pentru care sunt orânduți din porunca Domniei Mele. — 1814 Aprilie 2.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Prea Înălțate Dómne,

Arătăm, Înălțimei Tale, că după luminatele Înălțimei Tale porunci, ce s'au dat la mâinile orânduitorilor prin județe epistați, în carele se coprinde, ca din slujitorii polcovnicesci și căpitănesci, să se dea în slujba acestei orândueli câți va arătă epistatul că are trebuință, acum mergând vătaful Anagnosti epistatul județului Ilfovului și făcând cerere la cinstita Spătărie de a da porunci pe la polcovnici și căpitani a urmă cu darea slujitorilor, d-lui Vel Spătarul au dat răspuns, că pe la polcovnicii și căpitani sunt slujitori puțini, cari sunt trebuincioși pentru canónele polcovnicesci și căpitănesci și că fără luminata Înălțimei Tale poruncă, nu póte a da acest fel de poruncă, care însciințare a epistatului, iată o alăturăm lângă acésta plecata a nóstră anafora, a se vedé și de către Înălțimea Ta; decí dar în ce chip se va găsi cu cale de către Înălțimea Ta, se va și da luminata Înălțimei Tale hotărîre, căci noi după a supunerei nóstre datorii nu lipsim a arătă Înălți mei Tale. Barbu Văcărescu Vel Vornic, Mihalache Clucer. — 1814 Martie 3.

(Cod. LXXX, pag. 45.)

Prin măsura administrațiunei se îndepărtéză dintre vii nisce mazili și scutelnicí, sub cuvînt că vitele și paserile lor fac stricăciní.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle Vlahscoie.

Cu cale fiind anaforaoa acésta a D-lui Vel Logofătul de țera de sus, poruncim Domnia Mea d-vóstră ispravnicilor ai iudețului, ca întocmai să faceți urmare. — 1815 Iulie 27.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Prea Înălțate Domne,

După luminată porunca Măriei Tale ce mi se dá la acéstă jalbă a boerilor și boernașilor și alții ce au vii în poporul Zorescii sud Buzéu, care dau pentru patru mazili și trei scutelnicí și alții ce sunt printre ei, dicénd că din vremea răzmiriței s'au încuibat cu șederea în mijlocul viilor, cu vite și rămători și paseri, cu care multă stricăciune și

pagubă le face la vii, precum și alătura la poporul Vâieî Tencului asemenea urmare s'au făcut, și cer porunca Măriei Tale a-i scóte dintre vii și a-i muta la satele de la vale, ce sunt aprópe ca o jumătate de ceas și de va fi așa, dreptate au la cererea ce fac; pentru care găsesc, cu cale, să fie luminată porunca Înălțimeî Tale către d-lor ispravnicii județului, să cerceteze jalba acésta față cu pîrîții și găsindu-se jalba adevărată, orî să-i mute dintre vii, séu să însciințeze Măriei Tale pricina. — 1815 Iulie 20.

(Cod. LXXXIV, pag. 454.)

Vel Logofét.

Conflict între vatași de plai și Vameși.

Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlahscoie.—

După arătarea ce ne fac printr'acéstă anaforă dumné-lui Vel Vornicul de Tera-de-sus, cuviincióasă fiind cererea domniei-sale, poruncim Domnia Mea, dumné-vóstră ispravnicilor ai județului, să aibă voie vataful acestui plai de a orîndui păzitorî, nu numai la locul de jos arătat adecă la gura plaiului în Nămăesci, ci și în orî-ce altă parte de loc a plaiului va fi trebuință spre a se păzi nestrămutat, și întocmai după nizamul plaiului ce este dat prin poruncile Domniei Mele, precum și pîrîtului vameș să-i dați cuviinciosul nizam de a nu îngădui pe nimenea a trece peste plai, nici un fel de lucruri, fără răvașul vatafului, iar de se va arêta de acum înainte împotrivor numiul vameș și neurmător acestei porunci, să-l ridicăți și să-l trimiteti aici la Domnia Mea.—1815 August 20.

Vel Logofét.

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dómne,

Cu plecată anaforă arêt Măriei Tale, că la plaiul Dâmboviței din sud Muscel am orînduit vataf acum pe Anastasie Polcovnicul, om din cei vrednici și cercat într'acést fel de slujbe, carele mă însciințeză cum că prin contract s'au dat voie la patru obraze a trece porumb înlăuntru și vameși de la Rucăr au găsit mijloc de fac trecerile fără de scirea vatafului, mergênd trecetorii pe la Nămăesci în gura plaiului la Rucăr, nu se supun vatafului a-i cercetă, cu pricină că-i cercetéză vameși la Rucăr, vameși nu-i întrébă de răvașul vatafului și cu acésta pot trece din cele poprite, fără a puté să le ieă séma, cerênd a avé voie să pue străji la Mănăesci și în gura plaiului, ca fară răvașul séu nimeni să nu pótă a trece prin schelă; ci find-că vameși pentru interesul lor pot să trecă din cele poprite, cu mijlocul acesta, și vataful prin luminatele porunci este fórte legat a nu lăsă să trece cel mai mic lucru din cele poprite fără de voie dată de la Înălțimea Ta, cererea ce o face este cuviincióasă. De aceea mă rog Măriei Tale, să se deă luminată

poruncă către dumné-lor ispravncii să îndatoreze pe vameşii a nu trece nici un fel de lucru fără de răvaşul vătafului de plaiu, nici om, şi vătaful după datoria sa să aibă străjă atât la Mănăesci în gura plaiului, cât şi ori-unde va vedé că face trebuinţă, căci de nu se va face acésta, atunci vătaful nu rămâne în vină de răspundere pentru catahrisul al vameşilor; de aceea nu lipsiiu după datorie a face plecată arătare.—1815 August 7.

(Cod. LXXXIV, fila 524.)

Dumitrache Racoviţă Vel Vornic.

Numire de judeţ la Têrgovişte.

Iă Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Dumné-ta Vel Vistiére, am văduţ arătarea ce ne faci printr'acéstă anaforă şi pentru a rămâne jăluitorii mulţamiţi, primim cererea şi rugăciunea lor şi poruncim să li se orânduiască judeţ la oraşul Têrgoviştei acel cerut de dînşii Nicolae Logofétul în locul celui ce s'au aflat până acum, pe numele căruia să ne facă şi cartea Domniei Mele de judeţie după orînduială.—1815 Aprilie 13.

Vel Logofét.

(Pecetea gpd.)

Prea Înălţate Dómne,

După acéstă jalbă a ruptaşilor ot oraşul Têrgoviştei intrând în cercetare pentru câte pîri aretă pentru judeţul Constantin logofétul, i-am întrebat pe cine ar fi mulţamiţi să se orânduiască din boerinaşii pământeni de acolo, şi arëtară pe un logofétul Nicolae, carele şi mai înainte au fost judeţ vechiū al lor, dicënd că acela le scie starea şi puterea, şi ca un om cu sciinţă şi ajuns de minte la tóte pricinile lor, îi îndreptéză şi îi chivernisesce de rămân tótă obştea mulţamită şi odihnită, iar pe acel Costache nici într'un chip nu-l vor să le fie judeţ ca unul ce nu este ajuns de minte şi le face multe amestecături şi învăluirî; am întrebat şi pe dumné-lui III postelnic Pandeli, ce au fost cu cercetarea într'acel judeţ, pentru acest Nicolae Logofétul care se cere de jăluitorî şi arată că este ipochimen de ispravă, vrednic şi destoinic a fi la tréba judeţiei, mai ales că au fost şi altă dată vechiū judeţ al oraşului. Decî ca să lipséscă strigările lor, şi ca să nu le mai rămăe cuvënt de a se mai jăluî şi a supëră auđu Măriei Tale, de se va găsi cu cale, să se orânduiască judeţ al oraşului Têrgoviştei acel Nicolae Logofétul, căruia să i se facă şi luminată carte, după întocmirea ce de la Măria Ta poruncă s'au făcut pentru rînduiala oraşelor.—1815 Aprile 4.

(Cod. LXXXIV, pag. 108.)

Vel Vistier.

Anexe relative la abuzurile administrației în genere și a zabiților turci i beșlegi din județe.

Importantă măsură este desființarea de zabiți și beșlii din șapte județe, măsură propusă ear rămasă neaprobata de Vodă.

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Cât pentru urmările beșliilor de prin județe ce ni se arată printr'acastă obștească anaforă că fac, avem a da Domnia Mea osebit cuviinciosul nizam, iar pentru cele-lalte madele ce se arată mai jos poruncim dumné-tale Vel Logofete de Țera-de-sus, să se facă cuviincioasele porunci ale Domniei Mele și mai întâiu pentru slujbașii după afară, cum sameși, vătași de plaiu, polcovnicii i căpitani, dijmari, oerii vameși și zapcii de plasă, să se facă porunci către ispravnicii județelor coprinđetóre, ca în tótă vremea să fie cu mare privighere și luare aminte, spre a nu se urma în județ, de către numiții slujbași cel mai puțin catahrisis cu jafuri și luări nedrepte asupra locuitorilor împotriva celor poruncite și legiuite, sciindu-o acésta netăgăduită a lor datorie, și pe orii care din ei îl vor dovedii că nu urméză după ponturile și poruncile Domniei Mele, numai decât să ne însciințeze, ca să-și ia căđuta pedépsă, iar când ispravnicii nu vor urma a avea privigherea și purtarea de grijă ce se arată mai jos, să scie cu hotărire, că vor răspunde tótă paguba locuitorilor celor jăfuiți, chiar din casele lor și vor cădea și în urgie; așjiderea și pentru luările ce fac căpitani de la străjile după marginea Bucurescilor, i căpitani de la străjile din lăuntru l politiei de pe la ómenii ce vin de afară cu lucruri de trebuința obștiei politiei, cum fên, lemne, vin, rachiu, bucate, cherestele și altele ca acestea (a cărora vamă este cu totul rădicată, pentru îndestularea norodului) cum și pentru paralele de răvaș ce ia ciaușul spătăresc de la fênul ce intră în politie, poruncim dumné-tale, să se facă domnescile nóstre pitace către dumné-lui Vel Spătarul și către dumné-lui Vel Agă, poruncitóre, ca să dea cuviinciosul nizam întocmai precum mai jos se coprinde, iar pentru răvașele de drum i grosăritul Spătăriei, al Agiei, al căpitanului de lefegii și al căpitanului de dorobanți, vom da Domnia Mea în urmă cuviincioasa hotărire.—1815 Martie 24.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet.

Prea Înălțate Dómne,

Cu plecată anaforă arétăm Măriei Tale, că zabiții turci de pe la județele țerei, dintru'nceput au fost și sunt orînduiți de către luminați-Domni cum și chiar de către Înălțimea Ta, ca să străjuiască și să oî crotéască pe săracii locuitori de supărări și băntueli, ce s'ar obrăznic-a le face neguțatorii turci, ce âmblă prin țeră pentru tréba neguțato-

riei lor, și alți turci călători, cari zabiți și beșlii au avut și au și acum porunci date de la Domnie, ca toate câte le trebuiesc pentru hrana lor să le cumpere cu tocmelă bună și cu bani gata, căci pentru aceea li se dau lefi îndestulate, iar ei, vedem că de la o vreme încóce nărvindu-se rău, însuși pe sine s'au făcut supărători și păgubitori locuitorilor, căci nu numai de la sate iaă conace grele, ci s'au făcut și vameși, păzind la calea drumeților ce vin cu care încărcate cu vin, lemne, fin, bucate, cărbuni, cherestele, care cu sare, turme de oi mocănesci, și ori-ce altele, luându-le tuturor pradă, de care spre pliroforia Măriei Tale am însemnat mai jos atât ce taie conacul unui beșliu pe ăi, cât și vama, seaă mai bine să ăicem jaful ce iaă de la drumeți. Deci am socotit, de se va găsi cu cale și de către Măria Ta, ca de la șapte județe de munte, adecă Gorjul, Vâlcea, Argeșul, Muscelul, Dâmbovița, Prahova și Saac să lipsescă zabiții cu totul și să fie la fieș-care ispravnicat numai câte doi neferi turci, sub ascultarea și supunerea boerilor ispravnică, prin chezășie bună ce-și vor da aici la dumné-lui baș-beșlegasă, ca să nu se îndrăznescă a lua de la nimeni fără plată măcar lucru de un ban, nici cu nume de conac lui, nici cu nume de avaet, nici cu verice fel de pricină, ci să se mulțămescă numai pe léfa lor ce au, și când se va dovedi că au făcut vre-o urmare împotrivă, să aibă voie boerii ispravnică ca să-l ridice, să-l trimetă aici la dumné-lui baș-beșligasă spre a se izgoni și a se orîndui altul în locul lui, iar la celelalte județe de margine să fie zabiți cu beșlii lor, ce sunt orînduiți de Măria Ta, de vor da însă și aceștia chezășie și legătură tare, că se vor părăsi de relele năravuri și nu vor mai lua de la nimeni nimic, cu pricinuirile ce arētăm mai sus, seaă cu verice alt nume, de cât să se mulțămescă și ei numai pe léfa ce au și să fie sub ascultarea ispravnicilor, iar nemulțămindu-se, să se izgonescă și să se puie alții în locul lor, ce vor fi supuși la acest nizam, însă și la acele județe să se rînduiască beșlii a ședea numai pe la satele de margine, aprópe de Dunăre, spre paza nizamului, iar la satele de dél, ce sunt mai înăuntru județului nici de cum să nu șadă; arētăm Măriei Tale că pentru îndestularea și efinătatea lucrurilor ce sunt trebuinciose pentru hrana politiei, prin hotărîrea cu sfat de obște s'au ridicat vama oborului de la acele lucruri și s'au rînduit a se lua de la altele, iar acum, împotrivă vedem, că s'a izvodit alte vămă nouă fără de nici o poruncă și hotărîre, cu care se pricinuesce și nedreptate săracilor locuitori și scumpete politiei, adecă căpitanii de la străjile după marginea Bucurescilor și căpitanii de la străjile dinlăuntru politiei, când vin ómeni după afară cu acest fel de lucruri, cum: fin, lemne, vin, rachiú, bucate, cherestele, și altele ca acestea, pun mâna de iaă din toate după cum pot rupe și deosebit de iaă și parale ca o vamă, de care și pentru aceștia ne rugăm, să se dea luminată porunca Măriei Tale către dumné-lui Vel Spătarul și către dumné-lui Vel Agă, ca să facă cercetare pe sub cumpăt și pe cari din căpitanii îi vor dovedi, că fac acest fel de netrebnicii, nu numai să le vie de hac, făcându-le cuvinićiosa pedepsă, ci să-i și lipsescă din slujbă, ca pe nisce hrăpitori, căci în vreme ce chiar de la vameșii domnesci s'au ridicat aceste vămuri, pentru

belșugul obștiei, apoi cu ce cuvînt îndrăsnesc căpitaniî de izvodesc de sineși avaturî și vămî noue, cari nefiind legiuite și nesciute stăpânirei, sunt hrăpirî și luări nedrepte, și stăpînirea unora ca acestora se cuvine după dreptate a le face strașnică pedépsă; cum și céușul spătăresc pentru fînul ce intră în Bucurescî să ia de răvaș numai câte două parale, precum aũ fost obiceiul, iar mai mult să nu îngăduiască dumné-lui Vel spătarul a lua; așijderea și pentru răvașele de drum i grosurile, al Spătăriei, al Agiei, al căpitanului de lefegii și al căpitanului za dorobanți, fiind-că se urmază catahrisis se va lua de către Măria ta pliroforie în ce chip se obicinuia mai înainte, și hotărîndu-se acum, ce se cuvine a se urma, se va da luminată poruncă iarăși către dumné-lor zabițiî cei mari Vel Spătar și Vel Agă, ca să se urmeze după hotărîrea ce veî da Măria Ta.

Prea Înălțate Dómne, zabițiî sameși, vătași de plaiu, polcovnici, căpitanî, dijmari, oerî, vinăricerî, vameși, zapcii de plasă, și ori-ce alți slujbași după afară, toți aũ a fi supuși la boerîi ispravnicî, ca nisce ot. cârmuitorî aî județelor rînduiți de Măria Ta, de către cari teméndu-se se sfia de a face jafurî, căci cu lesnire afla urmările lor, și însciințând ispravnicîi la Spătărie, numai de cât se ridică acel zabit seaũ slujbaș din mansup și i să făcea cuviincioșa pedépsă, rînduindu-se alțiî în locul lor, și ispravnicîi avea îngrijirea acésta cu tótă silința, și de aceea putea sărmanîi locuitorî să pórte suma ludelor Vistieriei fiind ocrotiți de alte jafurî și mîncătorîi, iar de când aũ slăbit acésta îngrijire a dumné-lor ispravnicilor s'aũ desfrânat cu totul și aũ eșit din căduta supunere mai sus numițiî slujbași, abăténdu-se cu toțiî din obrăznicie la jafurî și hrăpirî, dintr'a căroră pricină nu se póte întremă țera a venî în stare bună și a se face destoinică la respunderea datornicilor cererî ale Vistieriei domnescî. De aceea, noi plecatele slugî, ca nisce pămîntenî avénd milă de sërmanîi locuitorî, cum și pe Măria Ta sciindu-te cu dorire de dênșii, întocmai ca pe un părinte, facem acésta plecată rugăciune, ca să se întărescă mai sus numita îngrijire a ispravnicilor pentru slujbași de pe afară, cari cu toțiî să fie supuși la boerîi ispravnicî, ca la nisce dregătorî aî județului, făcéndu-se luminatele poruncile Măriei Tale către ispravnicîi după la tóte județele cu tot felul de mijlóce, și pe ori-care din slujbași, îl va dovedî că nu urmază după ponturile și poruncile domnescî, numai decăt să-l rădice și cu însciințare să-l trimiță la Măria Ta, ca să-și ia cuviincioșa pedépsă, iar când ispravnicîi nu vor urma acésta poruncă și datorie a dumné-lor, să scie cu hotărîre, că vor răspunde paguba locuitorilor celor jăfuiți din casele dumné-lor, și li se va face și strașnică pedépsă ca unîi ce județele sunt spânzurate în grumazul dnmné-lor, și aũ a fi răspundători pentru ori-ce jafurî și catahrisis se va face în județ de către verî cine, iar hotărîrea rămâne la Măria Ta.

Al Ungrovlahiei Nectarie, Iosif Argeșiu, Costandie Buzău, Constantin Filipescu Vistier, Grigorie Brâncovénu, Constantin Crețulescu Vel Ban, Barbu Văcărescu Vel Vornic, Constantin Bălăcénu Vel Vornic,

Teodorache Văcărescu Vel Vornic, Scarlat Grădiștenu Vel Logofăt.—
1815 Martie 16.

(Cod. LXXXIV, pag. 53.)

Conacele beșliilor.

2 găini.	}	pe ȕi.
2 jimble.		
1/2 ocă prune.		
8 ocă porumb.		
1 litră unt pe ȕi.		
1 luminare.		
2 maldăre fin.		

parale

20 de carul de cărbuni.
20 de carul cu fin.
20 de la carul cu saci de mălaiu.
20 de la carul cu cherestea.
2 de sania cu lemne.
2 de o găină.
5 de o curcă.
10 de un rîmător.
10 de o vită, ori trecătoare sau vîndându-te prin sate.
40 de butea cu vin.
100 de butea cu rachiū.
120 de butea cu spirt.
10 de carul cu sare.

Abusuri de Vătaf.

Iw Ioan Gheorghe Carage Voevod i Gospodar, zemle vlahiscoe.—
Intrebându-se din porunca Domniei Mele, cel de mai jos iscălit Ale-
xandru Olănescu și mărturind, că acest zapis este bun și adevărat al
lui, dat de a sa bună voie, îl întărim și Domnia Mea, spre a-și avé
tăria și urmarea sa întocmai, fără cătuși de puțină strămutare.—1815,
Maiu 17.

Vel Logofăt.

(Pecetea gpd.)

Adecă eu cel mai jos iscălit dau acest zapis al meu la mâna tuturor
locuitorilor satelor plaiului Coziei, precum să se scie, că la pricina de
judecată ce am avut cu dînșii, pentru tôte condeile ce prin jălbii au
arătat la Măria Sa vodă li s'ar fi făcut de către mine asupra în cătă
vreme m'am aflat acestui plaiu vătaf atât la banii domnescei visterii
precum și la altele, ci pentru ca să nu mai perdem vreme amândouă
părțile pe aici a cheltu acum la acestă vreme, m'am invoit și m'am

împăcat cu dînsii precum ȕic cu a lor mulțămire, iar nu cu vre-o pagubă, și de aici înainte să nu mai aibă vre-o davă cu mine, fiind-că ne-am împăcat și ne-am învoit, după zăpisul ce mi-aŭ dat și locuitorii la mîna mea, aflându-se și alți ómenii cinstiți martori, și pentru ca să fie de încredințare acest zăpis ce-l daŭ la mîna lor, după împăcaciunea ce aŭ făcut, m'am iscălit mai jos spre încredințare.—1815 Maiŭ 13.

Alexandru Olănescu.

Eŭ *Chiriac Ciohodaru* fiind față la învoirea și acestui zăpis, sunt martor. Eŭ *Iamandi Postelnicel* martor.

In dos numitul vătaf aŭ cerut să adevărim învoiala acésta, ce aŭ făcut locuitorii acestui plaiŭ împăciundu-se cu ei pentru pîrele ce făcea asupra-î și fiind-că și locuitorii s'aŭ arătat cu toții la noi, cerënd a adevări și zăpisul ce daŭ ei vătafului, am cercetat și o parte și alta și ne-aŭ adevărit cu toții, că între dînsii s'aŭ împăcat pentru tóte prigonirile ce aŭ avut, de care adevărim acest zăpis cu iscălitura noastră, spre sciință. 1815 Maiŭ 16.

Barbu Văcărescu Vel Vornic.

Îo Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlahiscoe.

Adunându-se față înaintea Domniei Mele însuși locuitorii ce se vęd iscăliți mai jos și mărturisind însuși ei înaintea noastră, că zăpisul acesta este bun și adevărat al lor, dat de dînsii de bună voie și nesiliți de nimenea, îl întărim spre a-și avé tária și urmarea sa fără cătuși de puțină strămutare.—1815 Maiŭ 17.

Vel Logofăt.

(Pecetea gpd.)

Adecă noi toți locuitorii plaiului Coziei sud Vălcea, cari mai jos ne vom iscăli și ne vom pune și degetele în loc de pecete ca să se cređă dăm acest credincios zăpis al nostru la mîna dumné-lui biv III Logofăt Alexandru Olănescu, precum să se scie, că la pricina de judecată ce am avut cu dumné-lui pentru tóte condeile ce am arătat prin jălbii la Măria Sa vodă, că ni s'ar fi făcut de către dumné-lui asupra-î în câtă vreme s'aŭ aflat vătaf plaiului nostru, atât la banii domnescei Visterii, cât și la altele, ci pentru ca să nu mai perdem vreme aici a ne chetu și a ne isterisi de hrana muncéi agoniselei caselor noastre acum la acéstă vreme, ne-am învoit și ne-am împăcat cu dumné-lui, precum ȕicem, pentru tóte cu a noastră mulțămire, iar nu cu vre-o pagubă, și de aici înainte nu mai avem nici o davă cu cerere de vre-un ban măcar asupra dumné-lui fiind-că ne-am împăcat și ne-am învoit nesiliți de nimenea și de a noastră bună-voie, ci și acésta o ȕicem și ne legăm, că orî-care din noi se va mai sculă cu orî-ce numire de aici înainte asupra dumné-lui, nici o ascultare să nu i se deă, și pentru ca să fie de încredințare acest al nostru zăpis ce-î dăm, am rugat și pe alți ómenii cinstiți, ce s'aŭ aflat față la facerea acestui zăpis și la im-

păcăciunea ce am făcut cu mai sus numitul, de s'aũ iscãlit drept mărturiũ.—1815 Maiũ 13.

Eũ Dinul Boldu ot Cacova sãtean, adeverez.

Eũ Vasile Pãrcãlabu ot satul Costesci, adeverez.

Eũ Dinul sin Cosma ot tam, adeverez.

Eũ Andreiũ ot Vãrateni, adeverez.

Eũ Dinul Veliceașu ot Petreni, adeverez.

Eũ Simeon Pãrcãlabu ot Tomșani, adeverez.

Eũ Bunduc ot tam, adeverez.

Eũ Tudor ot Dobriceni, adeverez.

Eũ Dinu Vilãũ ot Bãrbãtesci, adeverez.

Eũ Petru Pãrcãlabu ot Bodesci, adeverez.

Eũ Tudor Busuruiũ ot Petrariĩ-de-jos, adeverez.

Eũ Ioan Angelache, adeverez.

Eũ Dumitru Cãprescu sãtean ot Muereasca, adeverez.

Eũ Toma Mãmulariũ ot satul Cãlimãnesci, adeverez.

Eũ Gheorghie sin popa Ion ot satul Mueresca-de-sus, adeverez.

Eũ Stan Ploscarul ot Gura-Vãii, adeverez.

Eũ Ion sin Mareș ot tam, adeverez.

Eũ Dinu ot tam.

Eũ Chiriac Ciohodarul am fost fațã la acẽstã împãcăciune.

Eũ Iamandi Postelnic, martor.

Și am scris eũ Hristea Logofetul Visteriei și martor cu dĩa numițiilor.

În dos arẽtații viind înainte nãstrã, ne-aũ rugat sã adevèrim zapisul acesta, pe carĩ i-am întrebãt de aũ fãcut de a lor bunã-voie acẽstã invoialã, seaũ de sila și îndemnarea cui-vași și ne rãspunserã toți cu un cuvînt, cã nesiliți de nimeni s'aũ invoit cu numitul vãtaf și s'aũ împãcat și cã nu mai aũ nici o strigare seũ davã cu nici o pricinuire asupra lui, cum și cã orĩ-cine din alți locuitori ai plaiului se va mai sculã cu vre-o pîrã asupra-i sã fie neascultați de acum înainte; într'acest chip dar întãrim și adevèrim și noi împãciuirea acẽsta, ca sã fie sciutã.—1815 Maiũ 15.

Barbu Vãcãrescu Vel Vornic.

Hotãrîrea ce aũ dat la anaforaoa dumnẽ-lui Vel Vistierului și a dumnẽ-lui Vel Vornicul de Tãra-de-sus, în pricina ce aũ locuitoriĩ satelor plavului Coziei sud Vãlcea cu Alexandru Olãnescu ce aũ fost vãtaf, pentru jafurile ce le aũ fãcut.

Iã Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlahiscoe.—În urma înfãțișãrii ce aũ avut la Divan înainte Domniei Mele jãluitarilor locuitori, cu pîritul lor Alexandru Olãnescu, ce aũ fost vãtaf la acest plaiũ al Coziei, din sud Vãlcea, viind înainte nãstrã însuși numițiilor locuitori ne-aũ fãcut arẽtare, cã pentru tãte aceste luãri ce li s'aũ fãcut de pîritul și pentru orĩ-ce prigoniri aũ avut cu dînsul s'aũ împãcat și s'aũ invoit prin zapise, unul la mãna altuia, care ni s'aũ și arẽtat de le-am vãduț, atãt cel din partea lor dat la mãna pîritului

cât și cel din partea pîrîtului dat la mâna lor și amêndouë adevërite de dumné-luî Vel Vornicul de Țëra-de-sus Barbu Văcărescu care s'au întărit și de Domnia Mea și s'au dat la mâna fieș-căruia. Drept aceea dar, după a lor învoire și împăciuire hotărîm, să rămăe izbrăniți unii de către alții, pentru tôte aceste prigoniri și condee de pricină, ne mai avênd nici o davă pentru acêsta de acum înainte unul asupra altuia, iar pîrîtul Alexandru Olănescu pentru doveditele rele fapte ale sale, care și altă dată întru asemenea fapte de jafuri dovedindu-se în anii trecuți de Divanul țërii, s'au hotărît a nu se mai orîndui nici o dată vâtaf la vre-un plaiu; hotărîm ca de acum înainte să nu se mai orînduiască nici o dată nici la un plaiu, și poruncim dumné-tale Vel Vornice de Țëra-de-sus, ca numai decăt să-l lipsesci din tréba vătășiei și să orînduesci alt vâtaf, iar acêstă poruncă și hotărîre a Domniei Mele poruncim dumné-tale Vel Logofete de Țëra-de-sus, ca după ce se va trece în condica domnescului nostru Divan să se dea apoi la mâ-nile jăluitorilor, ca să stea la dînșii spre a-și avé apërarea de către numitul vâtaf, ca unul ce prin cercetarea ce am făcut Domnia Mea cu Divan, s'au dovedit învinovățit mai la tôte aceste pîri, ce pe anume sunt arătate asupra luî într'acêstă anafora.—1815 Maiu 16.

(Cod. LXXXIV, fila 184.)

Vel Logofêt.

(Pecetea gpd.)

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.

Cetindu-se înainte Domniei Mele acêstă anafora a dumné-lor orînduiților boeri, s'au cetit împreună și apelația, ce ne-au dat dumné-luî Vel Vornicul Teodorache Văcărescu, prin care cerea a nu împărtași pe dumné-luî Vornicul Băleanu cătuși de puțin din prețul vîndërei acestuî huzmet din đioa ce s'au lipsit din dregëtoria Vorniciei, ci să rămăe toți banii dintr'acea đi, până la împlinirea anului, numai pe séma domniei-sale, cu cuvînt că acest huzmet ar fi din cele *hronică*, și că făcêndu-se urmare după anaforă, se socotesce că dumné-luî Vornicul Băleanu numai pentru 16 luni ce au stătut în dregătoria Vorniciei ieă iratul acesteî dregëtořii pe doi ani întregi. Decî cu tôte că acest huzmet și după ființa sa și după domnescile nóstre porunci, ce se pomenesc mai jos în anaforă, fiind din cele vremelnice, iar nu din cele *hronică*, se cuveniă să se facă urmarea ce au găsit dumné-lor cu cale, dar fiind-că l'am ridicat Domnia Mea cu totul de a nu mai fi huzmetul acesta, și lipsind nu pôte nădăjdui dumné-luî Vornicul Văcărescu că se va întimplă și în diastima dregëtořiiei domniei-sale ceea ce s'au întimplat în dregëtořiia dumné-luî Vorniculuî Băleanu. De aceea musaadea făcênd către dumné-luî Vornicul Văcărescu, hotărîm, ca din suma vîndërii acestuî huzmet, după ce își va luă fieș-care din dumné-lor partea de o potrivă pe cătă vreme s'au aflat dumné-luî Vornicul Băleanu în dregëtořiia Vorniciei, din al doilea an, căți vor mai rămăneă, făcêndu-i patru părți, să ieă dumné-luî Vornicul Văcărescu trei părți și dumné-luî Vornicul Băleanu a patra parte, și într'acel chip poruncim

dumné-tale Vel Logofete de Țera-de-sus, să împlinesci de la dumné-lui Vornicul Văcărescu dreptul dumné-lui Vornicului Baleanu. — 1816 Martie 4.

Vel Logofăt.

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Înălțimeii Tale, ce ni se dă la acéstă jalbă a dumné-lui biv Vel Vornicul Grigorie Băleanu, adunându-ne cu toții aici la domnésca Măriei Tale curte, unde față fiind atât dumné-lui Vornicul Băleanu, cât și dumné-lui Vel Vornicul Teodorache Văcărescu, am intrat în cercetarea pricinei, și vedum, că cererea dumné-lui Vornicului Băleanu este ca să fie împărțășit pe jumătate din tótă suma vînderei huzmetului cazanelor, ce s'au făcut în vremea Vornicieii dumné-lui, ca dintr'un venit al acestor dregătoriî adecă al vornicieii al treilea și al patruea orînduit de Măria Ta, în vreme ce din mila Măriei Tale au fost dumné-lui Vornic al treilea până la trecutul Noembre 25, când s'au orînduit în locul domniei-sale dumné-lui Vornicul Văcărescu, și acest huzmet este vremelnic ca și dijmăritul, vinăriciul și oeritul, care huzmet se vinde pe la luna lui August, și din pricina dumné-lui Vornicului Văcărescu, s'au înterđiat vîndarea până la luna lui Octombre, iar dumné-lui Vornicul Văcărescu răspunse, că acest huzmet al cazanelor nu ar fi vremelnic ca cele de mai sus numite, ci se caută peste tot anul, și că măcar că nu se săvîrșise vîndarea acestui huzmet până la vremea când au lipsit dumné-lui Vornicul Băleanu din dregătoria Vornicieii al treilea, socotindu-se adecă începutul anului de la luna lui Iulie din đioa când s'au întocmit luminat hrisovul Măriei Tale și s'au hotărît a se urmă acest huzmet; am cerut să ni se arēte când s'au făcut luminate poruncile Măriei Tale pentru căutatul acestui huzmet și ne pliroforisim din condica Divanului, că poruncile s'au făcut la Octombre; vedum din condica Divanului și luminat pitacul Măriei Tale ce s'au dat la 26 ale trecutului Ianuar pentru ridicarea acestui huzmet al cazanelor, ca să nu se mai urmeze de acum înainte pentru cuviinciósele pricinî ce sunt arētate, și spre a nu se păgubî cumpăratoriî de estimp ai acestui huzmet, orînduesce Măria Ta soroc hotărît până la sfirșitul viitorului Fevruar, ca până atunci să îngrijescă a strînge și a istovî, fiind-că de la vîndare până acum au trecut îndestulă vreme în care au avut cumpăratoriî pas a strînge și a istovî acest huzmet, ca unul ce se strînge de la velnițe i cazane ce nu se pot tainui, și nu este indoială că nu trebuesc multe luni spre a le putea face catagrafie și a strînge venitul lor, a căruia strîngere și căutare se pôte dice că se asemēnă cu căutatul dijmăritului, vinăriciului și oeritului. Decî, precum avaeturile Logofeșilor mari ce se iaú de la huzmeturi, din vechime, este obiceiú ca boerii ce se vor află în dregătoriale acestea ale Logofeșiei la vremea huzmetului, aceiași boerii iaú și tot havaetul huzmetului, fără de a putea cei ce se orînduesc în locul dumné-lor să ceară vre-un analogon în vreme ce nu sunt huzmeturi peste tot anul

ci vremelnice, asemenea dar este și acest huzmet al cazanelor, vremelnic ca și cele-l-alte huzmeturi, după cum se coprinde și în luminat pitacul Măriei Tale, asemănându-l cu mai sus numitele huzmeturi, și de vreme ce dumné-lui Vornicul Băleanu s'aũ aflat halea Vornic la vremea vînderei acestui huzmet a dregătoriei domniei-sale, și fiind o vîndare a acestui huzmet la amêndoĩ dumné-lor Vorniciĩ, are dreptate sã-și ieã partea de bani pe deplin, adecã din tótã suma huzmetului pe jumêtare și cu luminatã porunca Măriei Tale i se va face împlinire, iar hotãrîrea rêmãne la Măria Ta.—1816 Fevruar 6.

Constantin Filipescu, Radu Golescu, Grigorie Brâncoveanu, Constantin Filipescu Vel Ban.

(Cod. LXXXII, fila 324.)

Vornicia Obștirilor

Iã Ioan Gheorghe Caragea Voievod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Intru tôte cele-l-alte primitã fiind Domniei Mele anaforaoa acêsta a dumné-lor velișilor boeri, o întãrim și poruncim dumné-tale Vel Vistiere sã se facã cuviinciósele porunci spre împlinirea celor-l-alte condeie, cu urmãre întocmai precum mai jos se areatã, iar pentru trei condeie, însã, al scutelnicilor, al poslușnicilor și al slujitorilor de la 5 județe ot peste Olt, fiind cã nu gãsim Domnia Mea cu cale a se pune și numitele bresle la acest ajutor, și urmêzã a se scãdea suma acestor trei condeie din suma ce în dos se areatã, poruncim ca iarãși dumné-vóstrã velișilor boeri sã faceți cuviinciósa chibzuire, de unde sã se împlinêscã suma banilor acestor trei condeie spre a se putea întîmpina acêstã trebuințã a podurilor și sã arêtați Domniei Mele prin anaforã. 1816 Iunie 7.

Vel Logofêt,

(Pecetea gpd.)

Prea Înãlțate Dómne,

Cu plecatã anaforã arêtãm Măriei Tale, cã Cutia podurilor din Bucuresci este datóre taleri 92.148 parale 23 capete, afarã din dobînda lor de la începutul trecutului Ianuarie încóce și afarã din alte cheltueli mărunte ale podurilor ce se fac pe acest urmãtor an, cu care acestea tôte sã se adune tótã datoria, peste taleri 100.000, pentru care în trecutele ñile am fost fãcut Măriei Tale anaforã, ce s'aũ întãrit și cu luminatã pecetea Măriei Tale, ca sã se vîndã iraturile podurilor pe trei ani cu bani pe șin spre ușurarea datoriei și orînduind pe starostea de neguțãtori de le-aũ strigat la stãrostie în trei rînduri, ne-aũ însciințat cã aũ eșit la al treilea strigare taleri 37.000' iar la strigarea cea de pe urmã, ce se va face înaintea nóstrã, póte sã iasã taleri 40.000, și vine pe an cãte taleri 13,333 bani 40, iar pe cãte un an vîndêndu-se, se pot vinde peste taleri 20.000 și perde Casa pe an cãte

taleri 6.000 și mai bine, cari și acești bani taleri 40.000 dându-se în plata datoriei, tot mai rămâne Casa datore alți taleri 60.000 și mai bine, cum și lipsită rămâne până în trei ani de trebuincioasele cheltueli, adică lefitele celor ce slujesc Casei, emeclicul podarilor i meremetul podurilor ce apurarea se face, la care aceste cheltueli de peste an trebuiesc ca la taleri 14.000.

Deci, pentru ca să scape Casa de totă datoria, să nu se tot încarce cu dobîndă, și să aibă de unde întîmpina și cheltuelile de peste an i lipsa de bani ce mai trebuiesc la facerea podurilor după anafora ce am făcut Măriei Tale de la 5 ale trecutului Aprilie, am socotit, de se va găsi cu cale și de către Măria Ta, ca iraturile podului să se vină numai pe un an, căci vîndîndu-se numai pe câte un an, se vînd cu prețul lor nescăduț, iar vîndîndu-se pe mai mulți ani cu bani pe șin dați înainte li se scade prețul, socotindu-și cumpărătorul dobînda banilor și deosebit să se împlinescă la Casa podurilor și condeile ce le arătăm mai jos:

însă taleri:

15.234 să dea 2.539 ruțași noi de pe la orașele de afară, po taleri 6 i de pe la județe tot po taleri 6.
 15.132 să dea 2.522 scutelnici de la 5 județe ot peste Olt, po taleri 6.
 5.160 să dea 1.290 slujitori tot din aceleași județe, po taleri 4.
 10.000 să dea 2.500 poslușnici tot de acolo po taleri 4.
 13.000 să dea Visteria, ce i-au luat împrumut de la Casa podurilor prin zăpis.
 7.935 să-i dea ipac Vistieria dobînda acestor bani după zăpis pe luni 23.
 2.000 să-i dea ipac Vistieria, ce sunt rămășiță din paraoa lefilor ot lét 1814.
 50.000 să dea orașenii Bucurescenii, după cum s'au fost găsit cu cale 130.961 și prin anafora dumné-lor veliților boeri din anul trecut de a da Bucurescenii ajutor pentru poduri taleri 35.000, dar după suma trebuinței se găsi acum cu cale să dea taleri 50.000, însă acest ajutor să-l dea toți câți au case și prăvălii seau țin odăi pe la mănăstiri, hanuri, adecă némuri, mazilii, postelniceii, cumpăniști, ruțași, străini, preoți, diaconi, scutelnici și poslușnici, slujitori i sudiți de sub toate protecțiile să aibă a da ajutor spre plata datoriei Casei, neavînd nici ce-lalți nimeni nici sudiții cuvînt de împotrivire, în vreme ce acest ajutor nu este vre-o dajdie, ci pentru cheltuiala ce s'au făcut la pod, care le este și însuși lor trebuincios; pentru care din luminată porunca Măriei Tale să se orînduiască dumné-lui Vornic Bălăcenu, ca unul ce au fost orînduit la aședămîntul Bucurescilor și are sciință de starea orașanilor, ca dimpreună cu dumné-lui Vel Vornic al politiei, să analoghisască această sumă de bani pe toate breslele ce s'au numit mai sus, cu bună cumpănire, după starea fieș-căruia și făcînd foi pe plăși iscălite de dumné-lor cu arătare de câți bani are să dea fieș-care anume, să rînduiască pe zapcii plășilor, ca dimpreună cu omul Casei podurilor să strîngă acest ajutor și să facă banii teslim la Casa po-

durilor, afară numai din sfînta metropolie i din episcopii și din dumnélor boerii de la Vel Ban pînă la boeria cea mai mică, ce se face cu caftan și jupănele cele vèduve, aceștia să nu se supere ca unii ce fac deosebit ajutor podului, adecă cei ce aũ lefi de la taleri 50 în sus daũ la leũ o para, i de la vinurile ce aduc în Bucuresci daũ orînduitul avaet al podurilor. cum și pe scutelnici i poslușnici îi daũ la cãratul podinelor i la ajutorul de bani, și afară din egumenii mănăstirilor cu cãlugării și ómenii lor, iar cãnd alții vor fi locuind înlãuntru în odăile mănăstirilor seaũ vor fi țîind marfă și alte lucruri într'ensele, orî sudiți, seaũ orî-cine ar fi, aceia să plătescă ajutorul ce se va pune, iar hotărîrea rãmâne la Măria Ta.—1816 Maiũ 5.

Al Ungrovlahiei Nictarie, Radu Golescu biv Vel Ban, Barbu Văcărescu, Mihalache Racoviță Vel Logofët, Iordache Golescu Vel Logofët.

Pitac către Brâncovénu de a nu mai fi la Casa lefilor.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.—Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele dumné-ta biv Vel Bane Grigorie Brâncovene epistatule al Spătăriei, fiind-că te aflî însărcinat cu necontentitele trebî și îngrijiri ce privesc la dregătoria Spătăriei, avênd mai vèrtos și osebita îngrijire a Casei școlelor, din care pricină urméză de a nu te puté îndeletnici și spre cãutarea trebilor Casei lefilor cu care ai fost însărcinat pînă acum, de a cãria sarcinã însuși dumné-ta în trecutele țile ne-ai arëtat prin graiũ că te paritisești; de aceea dar am orînduit Domnia Mea prin deosebit domnesc al nostru Pitac nazir al casei lefilor în locul dumné-tale pe dumné-luĩ cinstit și credincios boerul al Domniei Mele biv Vel Vornicul Costache Samurcaș și poruncim dumné-tale să faci teslim dumné-luĩ numitului boer tóte catastișele de socoteli împreună cu tótă tréba și casa lefilor ca să urmeze a o cãuta întocmai după coprinderea domnescului nostru hrisov; tolco pisah gpd.—1816 Noembre 29.

(Cod. LXXXVII, fila 4 v.)

Vel Logofët.

(Pecetea gpd.)

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele dumné-ta biv Vel Vornic de Țera-de-jos Costache Samurcaș fiind-că dumné-luĩ biv Vel Banul Grigorie Brâncovénu epistatul Spătăriei, ce aũ fost însărcinat pînă acum cu epistăsia Casei lefilor se află însărcinat cu trebile dregătoriai Spătăriei, osebit de epistăsia ce are asupra Casei școlelor, și fiind-că avem Domnia Mea încredințare pentru a domniei-tale destoinicie întru a cãuta și a bine otcãrmũ trebile ce țî se încredințeză, de aceea iată printr'acest domnesc al nostru pitac te orînduim pe dumné-ta nazir al Casei lefilor și poruncim domniei-tale, ca îndată primind de la dumné-luĩ mai sus numitul boer tóte catastișele de socoteli, împreună

cu tótă tréba și Casa lefilor după osebit pitacul Domniei Mele ce s'au făcut către dumné-lui, să urmeze a o căta întru tóte întocmai după coprinderea domnescului nostru hrisov, ce este întocmit pentru acéstă Casă; i tolco pisah gpd.—1816 Noembre.

(Cod. LXXXVII, fila 3.)

Vel Logofët.

(Pecetea gpd.)

Io Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle vlahiscoie.

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud sănătate. Vé facem în scire, fiind-că mulți din străini ce se adună dintr'alte părți atât în orașul Bucurescilor, cât și prin alte politii ale județelor țerei acesteia, precum și chiar din pămîntenii ce aici pretutindenea locuesc, adecă aceia ce din multe întâmplări cad la dăsnădăjduire, sunt porniți și cugetă a face tot felul de netrebnicii, săvîrșesc ucideri, fură bani, sau lucruri, ori metahirisesc alte înșelătorii cu bani, păgubind pe câte cine-vași din nesciință, pentru a-și înlesni viețuirea, sau a-și izbândi împotriva vre-unui supărător, și nici au răvaș de drum de la Spătărie, după orînduială, ori de la dumné-vóstră ispravnicilor, nepopriți de către cine-vași, prin taină sau de față se cacirdisesc pe la locuri nesciute, și pătimașii rămân întru întristare și isterisiți de dreptatea lor; ne avënd în mână pre cel ce i-au pricinuit ori pagubă, sau supărare și ca să lipsescă un herechet ca acesta, din tóte părțile, ca nimeni să nu cerce nici un fel de pagubă cu vre-un chip din cele mai sus arătate; de aceea poruncim Domnia Mea, ca toți cei ce vor vrea să se călătorască pentru al lor interes, ori unde, să nu fie volnici a precede nicăeri până nu va da de scire mai întâiu la ispravnicat, de unde prin chezașie să ieă și răvaș de drum și dumné-vóstră să țineți și condică în care să se trecă chezașiile, pentru multe întâmplări, precum se urmază și la Spătărie și așa fieș-care să pótă merge ori-unde va voi fără a se popri de către cine-vași, iar cei ce se vor găsi călătorind fără a aveă dovadă în scris de cinstea sa, adecă de unde au plecat și unde merge, și cu ce trébă? sau și de vor aveă răvaș și va aveă arme și armele nu vor fi coprinse în răvașul de drum, unul ca acela să se tramiță la Spătărie, spre îndreptare, iar câți călători vor aveă trebuință a merge pe la satele județului iar nu la oraș unde este ispravnicat și va aveă răvaș de drum de la Spătărie, unii ca aceia să nu fie îndatorați a merge la ispravnicat, ca să nu li se pricinuiască zăticnire trebei lor; precum și în răvașele de drum ce se vor da călătorilor de către ispravnicat să se coprină și armele ce va aveă asupra-și verice călător și către acésta să dați poruncă tuturor hangiiilor și gazdelor câte se află în fieș-care oraș dintr'acel județ, a fi datori hangii și gâzdașii cu nestrămutare, ca ori în ce cés va sosi vre-un călător în gazdă la ori-cine să-l ieă hangiul sau gâzdașul să-l aducă a l înfățișă la dumné-vóstră pentru care să dea chezașie că nu va plecă înapoi la urma lui fără de scirea dumné-vóstră; dintre cari vre-unii dând bănuială de ómeni netrebnicii sau nici hangiul, nici alții nu se va face

chezaș pentru dinșii, pe unul ca acela să-l trimiteti la Spătărie, a se cerceta și a se siguripsi precum urmază aici și Casa privigherei, și cu acésta orînduială nădăjduim că nu vor pătimî nimeni despre făcătorii de rele, petrecînd fieș-care în odihna lor; ci dar așa întocmai să fiți următori, avînd însciințarea dumné-vóstră, că ați primit porunca acésta și a-ți pus-o în lucrare și fiți sănătoși.—1818 Ianuarie 25.

Și cu pricina cercetărei călătorilor i cu darea răvașelor de drum, să nu o aduceți la catahrisis, sau la pricină de interes, orî al dumné-vóstră sau al altora în parte, ci pe ómenî să nu-î zăboviți din tréba lor, cercetându-î îndată și avînd îndreptare să li se dea drumul și cui va fi a se da răvaș să nu se prelungescă, că dór nu are isprăvnicatul vreme, sau că nu are Logofétul răvașe gata; pentru care avem a face cercetare pe sub cumpét, și de vom găsi vre-o urmare împotrivă făcîndu-se, să sciți că a dumné-vóstră învinováțire se socotesce și nu veți aveà cuvînt de îndreptare, că s'aú făcut fără de scirea dumné-vóstră, ci veți fi dumné-vóstră osîndiți în locul acelora.

(Cod. LXXXVII, fila 61.)

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.

Dumné-vóstră veliților boeri, am vėđut Domnia Mea arėtarea ce ne faceți printr'acésta anafora, cerem însă să chibzuiți și acésta, ca câtă sumă de bani se cuvine a se deosebi din perusia logofétului Dudescu pentru măritișul celor două ficii ale dumné-sale și să arėtați Domniei Mele prin osebită anafora.—1813 Iulie 1.

Biv Vel Medelnicer.

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale de la acésta jalbă a dumneii cocónei Saftei Dudescăi și a dumneii cocónei Elencăi Dudescăi, prin care dic, că dumné-lui biv Vel Logofétul Constatin Dudescu fratele dumné-lor vinde tóte acareturile casei părintesci și că avînd două fice în vîrstă, de nu se va osebi din perusia casei o analoghisita sumă, pentru trebuința copilelor, puindu-se depoziton, urmază a rămănea în mare lipsă, după atăta strămoșescă clironomie; arėtăm Înălțimei Tale, că acésta arėtare a dumné-lor este cu iubire de ómenî și se cuvine a fi primită, căci este sciut, că într'acésta vreme fetele se mărită cu zestre mari, mai vîrtos de o familie ca acésta de starea dintăiü, când la o fată de boer de al doilea stare trece zestrea peste 200 de pungî, cu moșii, vie, țigani, scule și haine; ci de se va găsi și de către Înălțimea Ta cu cale, să bine-voesci a porunci, ca din perusia casei dumné-lui Logofétului Dudescu să se deosebescă o cuviinciosă sumă pentru chiverniséla copilelor dumné-lui și pentru măritișul lor, dăndu-se sub mână de epitrop, ce se va socoti vrednic, ca

să îngrijescă de acea parte a copilelor, iconomisindu-o bine și spre folos, până când se vor căsători; iar hotărîrea rămâne la Măria Ta. — 1813 Iunie 6.

Radu Golescu Vel Ban, Isaac Ralet Vornic, Barbu Văcărescu Vornic, Dumitrașco Racoviță Vornic, Istrate Crețulescu Vornic.
(Cod. LXXVI, pag. 497.)

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.

Intărim Domnia Mea ca să stăpânescă Spirea Gazoti acest loc ot mahalaua Archimandritului în bună pace ca un cumpărător de la mezat.—1814 Noembre 28.

Vel Logofăt.

(Pecetea gp.)

Prea Înălțate Dómne,

Dintre lucrurile nemișcătore ale dumné-lui biv Vel Logofătului Constantin Dudescu, care din luminată porunca Înălțimei Tale s'au dat la mezat spre vîndare, după cererea ce prin jalbă au făcut Măriei Tale dumné-lui numitul Logofăt, ca să le vîndă spre a-și plăti datoria și să sigurifsescă și cea prin jalbă cerută de către sócra dumné-lui zestre a soției domniei-sale, s'au scos la mezat și un loc moștenesc dîn mahalaua Arhimandritului, ce caută fața spre Dâmbovița, însă în față stânjeni 14 până în colțul odăei ce este lângă pórta caselor boeresci și fundul lățimei despre pórta stânjeni 8 adecă opt, cum și fundul lățimei despre colțul zidului stânjeni 9 adecă nouă, care strîgându-se la mezat întru auđul tuturor de obște, în soroc mai bine de un an, și artârdisind mușterii după obicei, la prețul cel din urmă au rămas asupra lui chiar Spirea Gazote stânjenul po talerî 116, peste care preț ne mai eșind alt mușteriu ca să mai înalțe, nici din cei ce li se cuvii protimisis, nici din alții străini și fiind-că s'au mulțămit și chiar Ióu Șcuța epitropul casei dumné-lui biv Vel Logofătului Dudescu a da locul cu acest preț, s'au și haraciladisit mezatul pe séma numitului mușteriu, stânjenul po talerî 115, dar fiind-că odaia ce este lângă pórta caselor boeresci până unde vine acest loc, ușa acestei odăi este scósa despre acest loc, care ușă are a o închide epitropul casei, și să deschidă altă ușă în fața podului, unde sunt ferestrele, și lumina locului ce este dinaintea acestei odăi să nu fie slobod stăpînul odăei a-l închide nici a-l îngrădi, ci să sémăe deschis, fiind-că mușteriu are a face prăvălie în colțul locului acestei odăi, căci într'acestași chip s'au învoit cu epitropul casei la haraciladiseala mezatului și au artârdisit numitul preț, care socotindu-se suma stânjenilor feței acestui loc fac pe stânjeni 14 talerî 1.600 adecă una mie șese sute de ce cari bani 'i-au înnumărat deplin la stărostie, care s'au dat epitropului casei dumné-lui biv Vel Logofătului Dudescu. Ci fiind-că numitul mușteriu au cumpărat acest

loc de la mezat, numărând și taleri 80 bani 60, să i se dea și luminată întărire Măriei Tale, spre mai buna stăpînire cu liniște. — 1814 August 26.

(Cod. LXXVIII pag. 121.)

Vel Vornic, Diamadi Starostea

Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Primită fiind Domniei Mele rugăciunea dumné-lor boerilor epitropi ce ne fac printr'acéstă anafora pentru scăpătăciunea și reaua datorie întru care se află cufundată acéstă casă, hotărîm ca din taleri 15.530 ce se arată mai jos că face avaetul stărostiei de neguțătorî și al Cutiei milosteniilor a luà din telalâc, să dea casa răposatului Paharnicul Răducanu Herăscă numai taleri 6.000, din care aceștia să ieà taleri 3.000 Cutia milosteniilor și taleri 3.000 starostea de neguțătorî. — 1815 Maiu 4.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Prea Înălțate Dómne,

Cu plecată anafora arătăm Măriei Tale, că casa răposatului paharnicului Răducanul Herăscul fiind cufundată sub grele datorii și după datoria noastră ce nisce obștesci epitropi rînduiți în locul Înălțimei Tale asupra sërmanilor evgheniți, avënd îngrijire spre a nu se stinge cu totul, îngreuindu-se din vreme în vreme cu dobîndile, după arătarea ce am făcut Înălțimei Tale din două moșii ce are casa, una adecă Bragadirul s'aũ vîndut cu mezat eșind la preț de taleri 155.300 însă acest preț aũ eșit căci am dat cuvînt mușteriilor cum că cel ce o va cumpêră nu are a da avaetul stărostiei și al Cutiei de milostenie, care avaeť coprinde taleri 15.530, și când va rêmâneà a-ĩ răspunde casa îi vine cu mare greutate după ticăloșia întru care se află, fiind-că deosebit de acéstă moșie s'aũ mai vîndut două vii i niște prăvălii care de la acesta fiind sume mai mici nu am supêrat pe Măria Ta. Decî după nemărginita milostivirea Măriei Tale și părintésca dragoste ce aĩ arêtat și arêți cu dorire asupra acestor case scăpătate, facem plecată rugăciune, ca să se ușureze acéstă plată a se da dintr'însa o a treia parte, din care să se împărtaşască atâť starostea de neguțătorî cât și Cutia de milostenie, spre a se așutorà ticăloșia casă la plata datoriilor și a nu fi silită ca să mai facă dezghinare și din cea-l-altă moșie în care se rézemă tótă nădejdea chiverniselei clironomului și a maicei domniei-sale, care acest ajutor hotărîndu-se și cu întărirea Măriei Tale, se săvîrșesce chipul și sfîrșitul milosteniei pentru care este întocmită și Cutia milosteniei

Grigorie Brâncoveanu, Constantin Bălăceanu Vel Vornic, Fotache Știrbeiũ Vel Vornic. — 1815 Aprilie 25.

(Cod. LXXXIV, fila 147 v.)

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.

Primită fiind Domniei Mele anaforaua acésta a epitropilor sërmanilor evgheniți, orînduim Logofêt al acestei Epitropiî pe mai jos arêtatul Petrache Grigorescu cu léfa de mai jos arêtată, câte talerî 100 pe lună, pe care poruncim dumné-tale Vel Vornice al obștirilor, să-l așeđi la catastihul lefilor, fiind și acéstă orînduială una din cele obștescî trebî.—1815 Iunie 20.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt

Prea Înălțate Dómne,

Cu plecată anafora arêtam Înălțimeî Tale că la Epitropia sërmanilor evgheniți ce suntem orînduiți de Măria Ta, este trebuință de Logofêt practicos, ca să facă anaforale, catagrafiî și orî-ce alte sunt următore asupra acestei trebî și a ținé și condică de urmările ce se fac de către noi la orî-ce pricinî, și găsec pe acest Petrache Grigorescu de acéstă trebă; să bine-voesci Măria Ta a se orîndui Logofêt al acestei epitropiî, cu léfă pe lună câte talerî 100 de la Cutia milostenieî, milostivindu-te Măria Ta a i se hărăzi și o luminată carte de trei ómeni străini fără de pricină ca să-i aibă de poslușanie spre ajutorul casei lui, fiind léfa puțină după ostenéla ce are a face căci nu numai cu condeiul este trebuincios a sluji, ci și vechil din partea epitropieî pentru trebile evgheniților prin judecăți.—1815 Iunie 13.

Al Ungrovlahieî Nectarie, Costandie Buzău, Constantin Bălăceanu Vel Vornic, Fotache Știrbeiū Vel Logofêt.

(Cod. LXXIV, pag. 283.)

Iw Ioan Gheorge Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.—

Cu cale fiind anafora acésta a dumné-lor veliților boerî, după pliroforia ce ne daū asupra pricineî, poruncim dumné-vóstră boerilor epitropî ai sërmanilor evgheniți, că banii ce aū prisosit jăluitorului și se află la acéstă Epitropie, să se dea în mâna sa, ca să-i fie pentru trebuincioșa cheltuială a casei sale. 1816 Decembre 22.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Mărieî Tale de la acéstă jalbă a serdarului Nicolae Serezli i-am cerut fóie de căți bani este dator și la cine anume? și ne arată prin graiū, că este dator ca la talerî 13,000 și fiind de față înaintea nóstră și starostea de neguțătorî ne arêtă, că mai înainte până

a se da luminată întărirea Măriei Tale la anafora noastră. ca să se dea la dumné-lor boerii epitropi ai sërmanilor evgheniți acei taleri 8.000, ce au mai dat dumné-lui Vornicul Tudorache Văcărescu din prețul moșiei Belciugata a lui Serezli, au dat jăluitarul Serezli răvașe ale sale la mânele creditorilor săi, către starostea, ca să le plătescă dintr'acei bani, fiind-că îi număraseră dumné-lui Vornicul Văcărescu la starostie, căroră le-au și plătit, și mai rămânând peste taleri 1.000 acei bani i-au dat starostea la dumné-lor boerii epitropi. Deci fiind-că jăluitarul Serezli s'au arătat către creditorii săi cu bun proeresis și fără a nu-l silii judecata, de a sa bună voie au voit a le plăti, făcându-le răvașe către starostea de și-au luat banii și se află și în scăpătăciune, să fie luminată porunca Măriei Tale către dumné-lor boeri epitropi, ca acei bani ce au prisosit și se află la dumné-lor să i dea jăluitarului, spre a-și întâmpină trebuințele ce are, ale chiverniselei sale, iar hotărîrea rămâne la Măria Ta.—1816 Decembre 10.

Radu Golescu Vel Ban, Ralet Vel Vornic, Grigorie Băleanu Vel Vornic, Constantin Caliarh Vel Vernic, Iordache Golescu Vel Logofăt.

Cod. LXXXV, fila 543.)

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.

Ciustite și credincios boerule al Domniei Mele dumné-ta Vel Logofete za obiceiuri Fotache Știrbeiū, fiind-că după rugăciunea ce prin anafora au făcut Domniei Mele dumné-lui biv Vel Banul Grigorie Brâncovénu, a se ridica de asupra-î Epitropia sârmanilor evghenisti cu care au fost până acum însărcinat, aflându-se îngreuiat cu alte destule epistasi și îngrijiri, s'au ridicat de Domnia Mea această Epitropie, de aceea iată printr'acest domnescul nostru pitac te orînduim pe dumné-ta epitrop, împreună cu ce-l-alți dumné-lor boerii i părinții archierei, ce sunt însărcinați cu această Epitropie și poruncim ca și dumné-ta să urmezi întocmai după obștesca anafora ce vi s'au făcut pentru Epitropia sârmanilor evghenisti și s'au întărit de Domnia Mea. Tolco pisah gpd.—1815 Aprilie 15.

(Cod. LXXIV, fila 193.)

Vel Logofăt.

(Pecetea gpd.)

17 publicații la 17 județe către ispravnică cu a da nizam vâtașilor de plai și beșlegilor, ca să nu mai supere pe sudiți cu cereri de avaeț al lor.

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud sănătate. Vé facem în scire că cinstita aghenție chesaro-crăiască, prin nota de la 19 ale acestei luni, au făcut arătare Domniei Mele, cum că unii din vâtașii de plai și unii din zabiții beșlegi de prin județe iarăși au început la catahrisisul ce s'au urmat mai înainte asupra sudiților chesaro-

crăesci, cari își aduc oile lor spre pășune în țara Domniei Mele, luându-le bani cu nume de havaet al lor, împotriva nizamului ce prin ponturi l-am dat Domnia Mea, adecă vâtașii de plaiu iaă de la turmele de oi câte un galben și câte doi, când se suie cu oile în munte un havaet și când se scobóră alt avaet, și de fieș-care om și de fieș-care cal câte parale 10 când se duce și se întórce pentru trebile lor și deosebit și beșlegii de prin județe le-ar fi luând și ei de fieș-care turmă câte taleri 10 cu cuvânt iarășii de avaet al lor, în vreme ce vâtașii de plaiu aă orînduială să ia câte un caș și câte un miel de turmă numai când se sue cu oile la munte iar de la vitele mari n'are nici un avaet rînduit, ci de la ómenii trecători cālări dându-le răvaș de drum are să ia câte parale patru; pentru care vë poruncim Domnia Mea, să dați strașnică poruncă vâtașilor de plaiu i zabiților și neferilor dintr'acel județ, ca ponturile ce sunt date de către Domnia Mea să se păzescă cu tótă strașnicia și să nu se îndrăznescă a cere și a lua ceva de la sudiți, nici cu nume de avaet, nici cu altă numire, împotriva ponturilor ce sunt date de către Domnia Mea, că avem să facem cercetare pe sub cumpăt și pe care din vâtașii de plaiu saă din zabiții beșlegii saă neferi il vom dovedi că s'aă întins de aă supărat pe sudiți cu orî-ce luare împotriva ponturilor, il vom pune nu numai a plăti îndoite ce aă luat și se va și pedepsi strașnic, nici că vor avea îndreptare vâtașii de plaiu saă zabiții, că aă fost ómenii lor fără de scirea lor, ci aă să se pedepsescă însuși și dumné-vóstră asemenea pentru neîngrijire veți cădea la învinováțire, și de primirea acestei porunci să avem Domnia Mea răspuns și fiți sănătoși. — 1817 Octombre 21.

(Cod. LXXXVII, fila 47 v.)

Publicații pentru de a nu mai supera vâtașii de plaiu i alți slujbași pe sudiți de avaturii peste ponturi i poruncile ce sunt date.

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe. — Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud sănătate. Vë facem în scire că de la chesaro-crăiasca gubernie ni s'aă trimis aici prin cinstita chesaro-crăiască aghenție, plângerea ce aă făcut acolo mocanii ungurenii sudiți chesaro-crăesci, cari se hrănesc cu oile lor aici în țeară, că de către vâtașii plaiurilor li se ia de tot omul pe jos, cât și de tótă vita mare câte parale dece, cât și de la călătorii sudiți asemenea luare face; al doilea, dice că în pricina rîmătorilor care cumpără de aici din țeră și trec înlăuntru, li se ia de perechea mascuri de către vâtași parale 20, i de orînduitul cu slobođenia trecetóreii taleri 4 parale 10, i de vameșii schelei parale 30 de rîmător, și alt vameș ce se numesce al pămîntului po parale 30 și osebit la pogorătul și suitul oilor la munte vâtașii de plaiu le fac zmăcinări ne-urmând a le lua numai la suitul oilor câte un miel de turmă dintr'acea primăvară și de stână câte un caș, ci le ia câte taleri dece, și până la taleri 14; ci fiind că vâtașii plaiurilor nu aă a lua de la călătorii mai mult de

cât au fost vechiul obicei, pe parale patru de răvașul trecătoarei, nu au să ia nimic cu nici un fel de numire. Așijderea și orînduitul cu trecătoarea rîmătorilor nu are să ia mai mult de cât talerî patru de perechea de rîmătorî, cum și vameșul de la schelă au să ia vamă la sută trei după ponturî, iar nu mai mult, cu vre-o cătuși de puțină încărcătură, socotindu-se prețul rîmătorilor după starea în care se vor afla la trecerea lor, iar vameșul ce se numește al pămîntului, are să ia vamă de la vîndător, iar nu de la cumpărătorî ce-î duc în țera nemțescă, s'eu. când și ei vor face vîndare în coprinsul pămîntului țerei, atunci ca nisce vîndătorî vor plăti și ei vama vînderei și cumpărătorul va plăti la sută la schelă precum s'au dis mai sus, cum și pentru avaețul slobođeniei să plătescă câte talerî 4 de pereche, iar de alt nimic nu are a fi supăraș, iar de la turmele de oi (ce este întocmit a se socoti turma până la 700 oi sau și de la 700 în jos) are a lua vataful, de turmă câte un miel dintr'aceeași primăvară, și câte un caș de stână, iar mai mult alt nimic să nu ia; de care și poruncim dumné-vóstră, să dați nizam cu tótă strășnicia vatașilor de plaiu, i vameșilor și acelor orînduiți cu slobođenia rîmătorilor, ca să urmeze întocmai precum mai sus dicem, și să nu se îndrăznescă a lua mai mult măcar o para nimenea din ei, căci cel ce va fi îndrăznit de au luat cevași mai mult peste ponturile și poruncile Domniei Mele ce sunt date, nu numai că va întorce îndoit, ci să scie cu hotărîre acel împotrivă următor, că va plăti și tótă cheltuiala i paguba ce se va întempla celui năpăstuit și se va și pedepsi strașnic; care acéstă poruncă a Domniei Mele, să îngrijiți a se păzi tot-deauna, ca să nu mai vie sudiții cu jălbî că s'au năpăstuit, căci și dumné-vóstră veți cădea la osîndă; și de primirea acestei porunci și că ați dat nizam de îndreptare să avem Domnia Mea însciințare, și fiți sănătoși. — 1818 Maiu 29.

Asemenea s'au făcut și preste Olt la trei județe cu plaiurî, dar însă cu acest prostichiu: să dea de fieș-care rîmător câte parale opt ale Caimacamului Craiovei i parale patru ale ispravnicilor județului.

(Cod. LXXXVII, fila 77.)

Volnicie de mumbașir Serdarului Răducanu Dâmboviceanu, ca să mērgă la Craiova și găsind pe vataful plaiului Vulcanul din sud Gorj, să-l ieă să mērgă la fața locului să-î facă cercetare pentru năpăstuirile ce au făcut locuitorilor din plaiu.

Zemle Vlahiscoie. Fiind-că ne-am însciințat Domnia Mea pentru vataful plaiului Vâlcanul din sud Gorj, că s'ar fi purtând cu fapte netrebnice asupra locuitorilor aceluî plaiu, bătându-î, căsnindu-î, și în felurî de chipurî globindu-î și jăfuindu-î, de aceea orînduim pe credincios boerul Domniei Mele biv Vel Sărdarul Răducanu Dâmbovicenu, căruia îi poruncim, să mērgă de aici la Craiova și găsind acolo pe mai sus numitul vataf, prin marifetul și ajutorul dumné-lui Caimacamului nostru, să-l ridice și ducēndu-l chiar acolo în plaiu, să facă

scumpă și amănuntă cercetare de toate urmările lui și să însciințeze Domniei Mele pentru toate pe larg, așteptând și al doilea poruncă de urmare; căruia poruncim și dumné-vóstră ispravnicilor ai județului, să-î dați cuviinciosul ajutor, spre săvîrșirea poruncei, iar de nu-l va găsi pe numitul vătaf nici în Craiova, nici în plaiul lui, iarăși să ne însciințeze orînduitul cercetător, ca să i se trimiță poruncă de urmare, i saam receh gpđ.—1818 Maiü 23.

(Cod. LXXXVII, fila 74.)

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud sănătate. Vê facem Domnia Mea în scire, că dumné-lor boerüi veliți ai Divanului Domniei Mele halea și mazili, prin obștéscă anafora ne-aü făcut arêtare cum că ispravnicüi din unele județe, de la o vreme încóce aü izvodit obiceiü nou, care mai înainte n'aü fost, adecă pun nart la brutării, măcelării și băcănii, ce sunt în județe pe la moșiile mănăstirești și boeresci și cu acéstă pricină a nartului îi pradă cu grea luare de bani și din pricina acésta sperîindu-se acei prăvăliași, lasă prăvăliile pustii și se păgubesc stăpîniü moșiilor de dreptul venit ce ar fi putut luă de la dînsele, și cum că numai pe la orașele cele mari domnesci slobode se da după vremi nart la pâne și la carne, iar la cele-l-alte târgulețe mici ce sunt în rîndul satelor și la sate nici odată n'aü fost obiceiü a se pune nart și a luă ispravnicüi avae; asupra căreia anafora făcënd Domnia Mea chibzuire, am vëđut în adevër, că cele ce se vînd de stăpâniü moșiilor, saü de arendașiü lor la târguri i sate, după moșiile mănăstirești, boeresci saü țărănesci, nu este cuviință a fi supus la vre-un nart, în vreme ce stăpîniü moșiilor saü arendașiü lor nu fac vîndare acelor lucruri pe la moșiile lor din vre-o datorie către locuitoriü acelor moșiü saü către călători, ci de bună voie, numai pentru folosul și alișverișul lor, și precum neavënd a face acest alișveriș nu pot fi siliți la acésta, așa și făcënd nu se pot îndatoră a face vîndare cu preț hotărît, căci într'acést chip urmându-se li se ridică dreptatea stăpînirii ce se cuvine a avé la drepte moșiile lor; de aceea am întărit anafora dumné-lor, cu hotărîre, ca să nu fie nici de cum ispravnicüi volnici a pune nart pe la târguri i sate ce sunt pe moșiü mănăstirești i boeresci și megieșesci, la brutării i măcelării și băcănii și la verice alt, ci acésta să rămăe la îngrijirea stăpînului moșiei, spre a vinde cu preț cuviincios și după cum îi va da mâna, și a nu se izvodî obiceiü nou ce altă dată n'aü fost și numai la orașe mai slobode, cu porunca ce vi se va da de la Domnia Mea, veți întocmi nart cuviincios și drept pentru vîndători; pentru care vë poruncim, ca întocmai după acéstă hotărîre a Domniei Mele să fiți următori pentru vîndători cum să urmeze, îngrijind cu privighere, ca nici zapciiü și ómeniü dumné-vóstră polcovnici, căpitani și ori-care alți șlujbași domnesci să nu facă împotrivă urmare, și după vre-o poruncă ce se va fi dat mai înainte împotrivă și să avem răspuns de primirea acestei porunci, care poruncă să pu-

neți pe condicar să o trecă și în condica județului, puind a se publicari prin toate orașele și satele și fiți sănători.—1818 Maiu 1.

(Cod. LXXXVII, fila 70 v.)

Carte gospod. pentru rădicarea polcovniciei de la Têrgoviște.

Zemle Vlahiscoie. Dumné-vóstră ispravnicî ot sud Dâmbovița, fiind-că ne-am pliroforisit Domnia Mea, cum că polcovnicul de acolo, din orașul Têrgoviștei, urméză multe feluri de catahrisis, nepázind orînduiala polcovniciei acesteia, ce este întocmită din vechime și nu numai aici în oraș pricinuesce supărări locuitorilor, ci încă obráznicindu-se trece și peste hotarele orașului de face catahrisis și jafuri locuitorilor; de aceea dar, pentru buna petrecere și odihna locuitorilor, ardicăm Domnia Mea de acum înainte acéstă polcovnicie a orașului Têrgoviștei, cu acéstă hotărîre însă, ca polcovnicul de acum să aibă a căuta tréba polcovniciei până la luna viitorului Decembre, cu bună orînduială, după vechiul obicei, fără de a se abate cătuși de puțin la vre-un catahrisis, sau să se mai îndrăznescă a călca hotarele orașului, cu a trimite adecă cazați de ai sêi să ridice ómenî după afară, ci numai înlăuntru în oraș să-și urmeze zabitlăcul, îngrijind dumné-vóstră a nu-l îngădui până atunci la vre-o urmare împotrivă iar de la numitul soroc are a lipsi cu totul acéstă polcovnicie a orașului; care acéstă poruncă a Domniei Mele, poruncim să se citescă în auđul tuturor locuitorilor de obște, spre a le fi sciută, i saam reeh gpd.—1817 Iunie 6.

(Cod. LXXXVII, fila 27.)

Vel Logofêt.

(Pecetea gpd.)

Carte gospod. către stolnicul Răducan Voinescu ispravnicul ot sud Teleorman, prin care î trimite laudă căci s'aũ aflat cu slujbă plăcută.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlahiscoe.—Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele dumné-ta biv Vel stolnice Răducane Voinescule, ispravnice din sud Teleorman, sănătate. Din cele ce ne-aũ arêtat prin graiũ slugerul Ioniță Chirițescu, ce aũ fost trimes de Domnia Mea în trecutele țile aci în județ cu cercetarea prigonirei ce are Sêrdarul Marin Butculescu pentru casa sa de pe moșia Călărășanca cu epitropia mănăstirei sf. Spiridon nou, pliroforisindu-ne de bunele mijlóce cu care te porți la dregătoria ispravniciei, căutând dreptul fieș-căruia, dorind de buna petrecere și mulțămirea locuitorilor și ne-îngăduind a se năpástui cine-vași în potriua dreptăței și toate aceste urmări ale dumné-tale fiind închipuitoare a osîrdiei ce ai pentru blagoslovenie și laudă ca unui vrednic și iscusit ispravnic, și suntem bine încredințați, că nu vei înceta și de acum înainte de a te purta cu asemenea bune urmări și mijlóce în cât te vei afla însărcinat cu dregătoria ispravniciei acestui județ, ca să te învrednicești a dobîndi și a te împărtăși de domnescile nóstre mili spre rêsplătire și fii sănătos.—1818 Februarie 3.

CAP. VIII.

Edilitatea sub G. Caragea.

Sub domnia lui Caragea Vornicia Obștirilor continuă a se ocupa de interesele orășănesci, ca și în trecut. La 7 Ianuar 1813 Domnitorul numește pe Biv Vel Vist. Ioan Mosecu Nazir al Casei podurilor, iar la 28 Iunie 1813 medelnicerul Manole și Neculaï Trăsnea sunt rînduiți epistați ai aceleași case (1).

Cele mai importante atribuțiuni ale Vornicieï Obștirilor sunt cele cunoscute deja din lucrările noastre anterioare și anume:

a) Grija podurilor, adecă a pavelelor și a podurilor dupe ape.

b) A școlelor, care nu tîrziu rămâne ca o cancelarie osebită sub Efori speciali, precum deja am arătat la capitolul școlelor și al culturii publice.

c) Apele, adecă cișmelele din Bucuresci și în unele orașe județene.

d) Narturile.

e) Tutelele, când nu sunt înființate în mod special pentru anume clironomii și întru cât nu rămîn ca atribut al Epitropiei Evgheniților.

f) Grija de Cutia milelor.

Să studiam pe rînd actele Epitropiei Obștirilor din tôte aceste ramure, afară de școli, de care deja ne-am ocupat.

Vornicia Obștirilor. Dăm în anexele IV—XVII o serie de acte din care se pôte vedea, că marea preocupățiune a guvernului a fost de a crea venituri și de a sporî pre cele deja cunoscute, pentru ca să se pôtă urmări îndeplinirea serviciilor încredințate Vornicieï Obștirilor. Documentul (2) ne arată de unde se scotea venitul podurilor adecă acel destinat pentru pavarea stradelor din Bucuresci, la 1813 Februar. Acest venit eră din taxe impuse mărfii care se aducea în Bucuresci, fie de import saū din țeră. Se impuneaū taxe și la eșirea din Bucuresci, pe vin și pe rachiū de negoț în țeară, saū peste hotar.

Acest venit e cunoscut sub nume de *podărit* și se percepea fără osebire de la sudiți ca și de la pămîntenî.

Eraū scutite de taxa de intrare în oraș carăle aducend zaherele, seuri, cherelestele, lemne de foc, cărbuni, legume și alte asemenea obiecte de îndestulare publică.

(1) Veđi anexele I, II, III de la acest cap.

(2) Veđi anexa No. IV.

Nu târziu după promulgarea acestor taxe, mai mulți neguțători sudiți austriaci și ruseci se împotrivesc de a plăti *podăritul*. La 28 Iunie 1813, Domnitorul întrebat ce e de făcut cu sudiții? răspunde că «de va fi cărașul sudet și stăpînul marfei raia, să plătescă cărașul acei câte 2 taleri, ce erau rînduiți din vechime și stăpînul marfei numai adaosul de taleri 8, iar fiind cărașul raia și stăpînul mărfei sudit, să se urmeze în potrivă; iar când amîndoi vor fi sudiți, atunci nu are a li se cere și a plăti mai mult de cât acei câte taleri 2 ce erau canonisiți de mai înainte, (1)

Pe lângă acest *irat* de la așa dîcînd accisele orașului, în profitul Casei podurilor, se urmă a se percepe câte 2 par. la leu de la vîndările silnice de nemișcătore. Caragea adaogă și câte o para la leu de la vîndările cu *rizabazar*, ad. prin bună învoială. Acest venit eră destinat a intră în Casa milelor. (2)

Asemenea continuă a se percepe câte 5 taleri la punga de 500 din totalul preț cu care se arendă dijmăritul și vinăriciul pe anul 1813.

(1) Veți anexa V.

(2) Veți anexa No. VI.

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.—

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud, sănătate. Vă facem în scire că prin hotărîrea Domniei Mele, ce s'aũ dat cu întărire la anaforaua dumné-lor orînduiților boeri, încă de la trecuta lună a lui Februar 16, s'aũ făcut irat nou la Cutia milosteniei câte o para la leu a da cei ce cumpără acareturi nemișcătore fără de mezat cu riza-pazar prin zapise, care acest irat de când s'aũ orînduit până acum ne-aũ arătat dumné-lui Vistierul Ioan Moscu epistat Epitropiei Obștirilor prin anaforă, că de nicăeri nu s'aũ strîns nimic, nefiind următori cei ce vînd și cumpără a se arăta cu zapisul la Epitropie; de aceea vă poruncim, ca să o publicuiți acésta în tot județul, spre a fi sciută tuturor, că orî-cine de acum înainte vor face acest fel de vîndări și cumpărături, să aibă ne-tăgăduita datorie a veni la ispravnicat, să se arate cu zapisul și să dea cumpărătorul câte o para la leu iratul ce s'aũ orînduit al Cutiei milosteniei, însemnându-se în dosul zapisului, că s'aũ primit avaelul, cu care acest irat să se însărcineze condicatul județului, unde este obicinuit cei cu zapisele de vîndări a veni să se adevereze și să se trecă și în condică și pe tótă luna să trimiță condicatul la Epitropia Obștirilor cu însciințarea dumné-vóstră, catastih de numele vîndătorului și al cumpărătorului i ce acaret este și drept câtă sumă este vîndarea? cum și banii ce se vor strînge, dând însă tuturor să înțelégă, că orî-care din vîndători va tăinuți vîndarea și în urmă se va dovedî, acela se va îndatori a plăti avaelul îndoit, iar la pricinile de protimisis are să se urmeze hotărîrea Domniei Mele, ce prin publicație

Acastă dare a dijmăritului eră arendată cu 42 pungî, adecă pe 21.000 talerî.

De la cumpărătorul dărei oeritului încă se percepeă câte 5 talerî de pungă din totalul preț al arendării.

Egalmente cumpărătorii arendeî Ocnelor eraū obligați a dă Vornicieî Obștirilor câte 5 talerî de fie-ce pungă din prețul arendeî. (1)

Havaetul Caftanelor boerilor intrați în funcțiunî se menține și sub Caragea. Tot pentru Cutia milosteniilor eră destinat și acest havaet (2).

În 1813 se constată insuficiența veniturilor Vornicieî obștirilor din următorul act :

Preaosfinția ta părinte Mitropolit, iubitorî de Dunneđeū, părinților episcopî i dumnéta Vel Bane Constantine Filipescule și dumnéta Vel Vornice de Țera-de-sus Radu Golescule, fiind că după perierghiea ce am facut Domnia Mea asupra iraturilor de căteși patru Cutîi, însă a milosteniilor, a orfanatrofieî a școlelor i a cișmelelor, vedem că nu sunt destoinice de a întâmpină cheltuelile lor; de aceea poruncim, ca adunându-vă la un loc, să paratirisiți cu luare aminte iraturile mai

s'aū dat în tótă țera și că ați primit porunca și ați pus-o în faptă, să avem Domnia Mea în scire.—1813 Iunie 28.

Iar la cincî județe ot preste Olt s'aū scris, ca condicariî să trimiță catagrafia pe fieș-care lună cu însciințarea dumné-lor ispravnicilor la dumné-luî Caimacamul Craioveî, ca dumné-luî Caimacamu să le trimiță la Epitropia Obștirilor.

(Cod. LXXIV, fila 59.)

(1) Veși anexa VII.

(2) Veși anexa VIII.

Pitac către dumnélor veliți boerî pentru întocmirea caftanelor.

Cinstiților și credincioși dumné-vóstră boerilor veliți ai Divanuluî Domnieî Mele, fiind că între alte iraturî ale Cutieî milostenieî, care prin hrisóve domnescî se află întocmite, este întocmit și de la cei ce îmbrac domnescile nóstre caftane cu cinurî de boerî, după starea boerilor, de la cel dintâiu până la cel mai mic, dar vedându-se că în acastă întocmire nu se osebesce cei ce se orînduesc într'acele cinurî de boerî halea cariî aū și venituri de cei ce îmbracă caftane de boerî paio-lăcurî, de aceea poruncim dumné-vóstră ca adunându-vă la un loc, să faceți chibzuire pentru acéta și să arêtați Domnieî Mele mijlocul îndreptărei în ce chip veți găsi cu cale, ca teorisingu-se de către Domnia Mea, să dăm nizamul îndreptării. Tolco pisah gpd.—1814 Iulie 29.

(Cod. LXXIV, fila 137.)

sus numitelor Cutii, chibzuind ce adaos s'ar putea face la aceste iraturii? precum și nădăjduim că se va putea găsi (făr' de a se supăra însă vre-un venit al Domnescei Nostre Visterii) și să arătați Domniei Mele prin anaforă cu Zapciu vătaf de Divan. 1813 Ianuar 11.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXIV, fila 10 v.)

Pentru îmbunătățirea venitului casei Vorniciei Obștirilor se menține sub Caragea, taxa de la cununii și anume câte 20 taleri de la fieș-care cununie de boer mare, 10 taleri de la cununia de boer de al 2-lea, 5 taleri de la al treilea mâna și de la neguțătorii și câte 1 taler de la cununia de țeran din oraș. (1)

În 1814, în vedere că deficitul Caselor Vorniciei Obștirilor, se mai adaog veniturile cu noue havaeturi.

Între acestea numărăm:

a) Câte 10 taleri de fie-care polcovnic de județ (de la 17 județe), și câte 5 taleri de tot căpitanul de la căpităni de frunte, iar de la căpitanii de căpităni de mâna a doua câte 2 taleri și 60 bani.

Acest venit se percepe prin marele Spătar. (2)

Tot prin marele Spătar se percepe și taxa de 3 taleri—venit nou—aseșat în 1814, de la fie-ce vătăjje de țiganii domnesci

b) De la hirotonii din tus-patru Eparhii câte 5 taleri de preot și 2 taleri 60 bani de diacon.

Acéstă dare se percepe prin Episcopii. (3)

c) De la peile de iepure ce se exportă, câte 6 bani de fie-care.

d) Asemenea câte 45 de bani de la fieș-care șoc de sticlă importată. Acéstă dare era mai înainte numai de un taler de carul cu sticle importate. Se vede că adăogirea din 1814 are în vedere și protegerea fabricațiunei sticlei în țeră.

e) De la tótă oca de cëră exportată se decide a se percepe câte 9 bani. Asemenea câte 6 bani de la tot cotul de postav de țeră exportat. (4)

f) De la tóte cărțile ce se dau de la Visterie neguțătorilor pămînteni, câte un taler de carte;

(1) Veđi anexa No. IX.

(2) Veđi anexa X.

(3) Veđi anexa XI.

(4) Veđi anexa XII.

g) De la toți neguțătorii pămîntenii capanlii, irat nou, înființat în 1813. (1) Mai apoi capanlăii plăteau în total 600 taleri.

h) De la egumenii ce se rînduiesc la mănăstirile țerii și anume: câte 40 taleri de tot egumenul rînduit la mănăstire mare și câte 20 de la cel de mănăstire mică.

i) Toți judecătorii departamenturilor din Bucuresci avînd léfă de la 50 taleri în sus pe lună, aș să dea la Vornicia Obștirilor câte 20 taleri pe an, iar cei cu léfă mai mică de cît 50 taleri pe lună, numai câte 10 taleri. Judecătorii județelor celor 17, ai Spătariei și ai Agiei iarăși numai câte 10 taleri aș de a plăti pe an. (2)

j) În 1814 August după anaforoa Divanului, Caragea hotărâsce, că de óre-ce acum se fac două feluri de boeri *halea* și *paia*, adică unii cu funcțiuni și cei-l-alți numai *ad honorem*, acești din urmă să nu plătescă caftanul de cît pe jumătate. (3)

Cu mare anevoință se fac încasările diverselor venituri. Pentru a se putea strînge venitul fôrte important din vîndările de imobile, marele Vornic al Obștirilor, la 19 Ianuar 1814 propune Domnitorului numirea prin județe a câte un boer, cu care să se urmărască de aprópe perceperea taxelor, ceea ce Domnitorul aprobă în 22 Ianuar 1814. (4)

Acești boeri vor primi ca léfă deciuélă de la sumele încasate.

În aceeași lună și an marele Vornic al Obștirilor propune Domnitorului mijlocul prin care se pot percepe mai cu înlesnire și diversele cele-l-alte taxe și iraturî.

Încă din 28 Decembrie 1813 se iaș dispozițiunile acestea. (5)

Cu tóte măsurile luate pentru perceperea la timp a taxelor, tot nu isbutesce Vornicia obștirilor a fi în fonduri. Visteria este îndatorită să dea și ea câte 500 taleri pe fie-ce lună. (6)

(1) Veđi anexa XIII.

(2) Anexa XIV.

(3) Veđi anexa XV.

(4) Veđi anexa XVI.

(5) Veđi anexa XVII. Anexele următóre XVIII, XIX sunt de aceeași natură, adecă probéză dificultățile ce se întâmpină la adunarea veniturilor Vornicieii Obștirilor. Anexa XX aduce aprobarea Domnitorului de a se dá în fie-care județ câte doi slujitorî pe săptămînă, cari să fie însărcinați cu strîngerea veniturilor Vornicieii. Anexa XXI arată neputința de a se percepe taxele impuse polcovnicilor și căpitanilor din județe și în fine anexa XXII este un pitac domnesc din 11 Decembrie 1815, oprind abuziva percepere de accize de la carele cu marfă intrând în oraș și mai cu sémă opresce perceperea de taxe de la carele cu provisiuni pentru îndestularea publică.

(6) Veđi anexa XXIII.

Un condei important intră de la vornicie de la vitele de pripasuri. (1)
 Incă de sub muscali acest irat s'a dat la vornicia obștirilor. Pentru anul 1813 venitul acesta a fost arendat cu taleri 28.500.

Se căpătă ore-care venit și de la scosul buților din pivnițe și descărcatul lor pe la pivnițe și magazii. (2)

Profită Vornicia Obștirilor și de venitul podului de la Călugăreni și de la Fălăstoaca. (3).

Asemenea se adaogă veniturile acestei instituțiuni cu deciuiala mi-lor mănăstiresci (4) și mai ales din perceperea a câte o pară la leu din toate lefile plătite de la Casa Răsurilor.

În fine un venit important este și acela ce rezultă din deciuiala de la cărămiți, olane, nisip intrate în oraș, materiale cari aveau deosebită căutare pentru construcțiunile de case, ce se făceau destul de numeroase în urma cutremurului și a incendiului mare din primii ani ai secolului și a numeroșelor arderi parțiale ce mereu se întâmplau din cauza construcțiunilor de lemn din oraș. (5)

Să ne ocupăm acum *separatim* de diversele secțiuni ale Vorniciei Obștirilor, afară de școli, de care am vorbit dejă.

Casa Podurilor

În Iunie 1813 Domnitorul Caragea dă un nou chrisov pentru Casa podurilor. Prin acest act Domnitorul amintese, că serviciul podurilor este dat pe seama a doi oameni aleși, din care unul ține casa și este încărcat cu toate veniturile și cu *dosolipsia*, iar cel-alt cu îngrijirea, facerea, dregerea și curățitul podurilor. Domnitorul întăresce din nou veniturile Cutiei podurilor și scutirea de angării a cinci sate de podinari, Cutia fiind ținută a plăti numai dajdia lor, fie-care podinar fiind obligat să aducă pe fie-ce an câte 100 de podine bune și 30 de urși. Pe lângă podari chrisovul orînduesce și un meșter dulgher cu 80 alți dulgheri cari sunt poslușnici pe la boeri, ori iamați, sau din birnici, cari vor fi apărăți de dajdie și de angarii, cum și de taxa către brésla dulgherilor. Se fac diverse avantaje acestor dulgheri prin chrisovul ce analizăm pentru că ei sunt trebuincioși la facerea din nou a pavelelor

(1) Veđi anexa XXIV.

(2) Veđi anexa No. XXVIII.

(3) Veđi anexa XXX.

(4) Veđi anexele XXVI—XXVII,

(5) Veđi anexa XXIX,

din cele patru strade principale ale Bucurescilor, după sistemul de pavare uzitat în Iași. Acest sistem constă în aceea, că grindile se puneau de-alungul iar nu de-a curmezișul stradei. La asemenea pavare nu erau de ajuns podinarii vechi, ci trebuiau dulgheri. (1) Dăm în acetele de la anexă lista dulgherilor rînduiți la 28 Iunie 1813.

În forțe proustă stare ajunseseră pavelele orașului chiar și în cele patru principale căi de comunicațiune. Acosta o constată și însuși Domnitorul prin următorul Pitac domnesc:

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.—

Cinstiților și credincioși boerilor ai Domniei Mele, dumné-tale Vel Bane Constantine Filipescule și dumné-tale Vel Dvornice Radule Golecule, fiind-că podurile cele mari ale politiei au ajuns la o stare forțe proustă precum și înși-vé dumné-vóstră este véđut, iar mai virtos podul Mogoșoei, carele este cel mai trebuincios; de aceea cu deadinsul poruncim dumné-vóstră, ca împreună cu dumné-lui Vel Vistier Ioan Moscu Nazărul casei podurilor, să chibzuiți orî-ce mijloc veți socoti a fi destoinic și înlesnitor de a se face negreșit estimp podul Mogoșoei și făr' de zăbavă să aréțați Domniei Mele prin anaforă. Tolco pisah gpd.—1813 Maiu 7.

(Pecetea gpd.) (2)

În interesul îmbunătățirii pavelelor sunt date aceste acte:

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle Vlahscoie.

Dumné-ta Vel Vistiere, să se facă poruncile Domniei Mele către dumné-lor ispravnicii din sud Ilfov și din sud Vlașca, spre a păzi întocmirea chisovului Domniei Mele, și împotrivă să nu se faca supărare podarilor, ca unii ce în adevér sunt trebuincioși pentru lucrul podurilor politiei.—1815 Mart 18.

(Pecetea gpd.) (3)

Vel Logofet.

Prea Înălțate Dómne,

Cu plecată anaforă arét Măriei Tale, că Casa podurilor este întocmită de are Polcovnic de pod cu podari orînduiți pentru trebuința podurilor mari și orînduiala este ca să fie 150 de podari, bez câte cinci locuri la trei căpitani la fieș-care și câte un loc la trei ciauși la fieș-care, cari numai pentru aceste locuri slujesc, neavënd plată, nici

(1) Veđi anexa XXV.

(2) Cod. LXXIV fila 45 v.

(3) Cod. LXXXIV pag. 30.

leafă, nici nimic, și din trecuta năprasnica bôla ciumei ce au fost au rămas numai lude 80 de podari în sud Ilfov și în sud Vlașca. După trebuință și după lipsa podarilor acum la aședemintul Bucureștilor ce s'au făcut s'au mai adăogat încă 100 de podari însă holtei și ómenii cu meșteșug, băcani, croitorii, grădinarii, cei mai mulți cari nu știu ce va să ȋică lucrul podăriei, și cum au auđit de podărie unii au și fugit rămăind greutatea lucrului tot la podarii cei vechi, cari după poruncile prea cinștitei Visterii ce s'au dat pentru cei ce sunt pe afară, a se da la bir, cu acest cuvint se supără și podarii la bir, ei fiind că ei nu sunt ca alte bresle, aflându-se cu deosebire, ca unii ce slujesc și ȋiua și nóptea în tréba podurilor, se cuvine ca podarii să fie neștrămutați din orinduiala lor și apérați de tóte cererile și podvedile, acum după trebuința ce este, polcovnicul de pod de-o parte îi supără și îi aduce la rind la lucrul podurilor și pe de ȋaltă parte zapciții pe afară îi supără de bani de bir și la podvedii, și mare chedez și zmin-télă se dá la tot lucrul podului, căci cu supărarea acestor podari vechi ce știu din mica lor copilărie meșteșugul podăriei, neviind la lucru, mai alaltăeri, după trebuință, au fost silită Casa podurilor de au pus dulgherii cu plată de bani de au lucrat podinii și au astupat găurile după podul Mogoșóei. Luminaté Dómné, acéștă trébbă a podurilor este cea mai mare trébbă și obștéscă trebuință; când nu va fi podari din destui și cu meșteșug, nici odiniórá nu se póte păzi nizamul podurilor cu orinduială bună; care pentru acéșta mai în trecutele ȋile și toți dum-né-lor veliții boerii au făcut arétare prin anafóra la schepsisul podului tîrgului de afară, ȋic și pentru podari a fi neștrămutați din orinduiala lor și apérați de podvedii și angarii, întocmai după cuprinderea luminatului chrisov al Înălțimii Tale și pentru acéșta și dumné-lui Biv-vel Vornicul Iordache Slătínénu prin anafóra au făcut arétare trebuința podarilor ce are Casa podurilor, de aceea mă rog Măriei Tale, să se socotéscă de către înalta înțelepciune Înălțiméi Tale acéștă trebuință câtă este de mare, și să se reverse milostivirea Măriei Tale cu a se da luminatá poruncă ca și podarii din sud Ilfov și din sud Vlașca, după luminat chrisovul Înălțiméi Tale să fie neștrămutați din orinduiala lor și apérați de podvedii, precum au fost și până acum, ca unii ce sunt podari vechi și știu meșteșugul podăriei, căci când vor rămănea acești podari la bir, atunci nici un lucru saú meremet nu se póte a se mai face la poduri; apoi cum va fi buna milostivire a Înălțiméi Tale.—1815 Martie 18.

Nicolae Trăsnea de la Casa Podurilor.

La 2 Iulie 1813 Domnitorul scrie din nou lui Ioan Moscu Nazîrul Casei podurilor, despre prôsta stare a podului Mogoşoiei şi-i cere, ca *cu un cês înainte*, să facă cuviincioasa silinţă a înoirei podului Mogoşoiei, ca cu acest mijloc să se înlesnescă şi dregerea celor-l-alte poduri (1).

Cele două poduri cari mai urgent se reclamă a fi reînnoite sunt: podul Mogoşoiei şi podul Tîrgului-de-afară.

Cu tótă sporirea de taxe în favórea Casei podurilor nu se ajung bani pentru facerea din nou a acestor poduri. Divanul domnesc prin anaforaua de la 11 Iulie 1814, arată Domnitorului, că pentru singur podul Mogoşoiei trebuesc 109.700 de taleri şi că veniturile Casei podurilor sunt numai de 96.500 taleri cu tóte că s'aũ mai impus o dare ad-hoc pe scutelnicî şi posluşnicî. Deficitul de 13.200 taleri Domnitorul încuviinţeză să fie acoperit prin un împrumut al Casei podurilor (2).

(1) Veđi anexa XXVI.

(2) Anexa XXVII. Iacã acte relative la acêsta pavare:

Iũ Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.

După arêtarea ce ne fac printr'acêstă anafora dũmné-lor veliđii boerî, dãm Domnia Mea voie de a se vinde iraturile Casei podurilor pe alți trei ani viitori, și poruncim dumné-tale Epistatule al acesteî Case, să mergî la fața locului, unde față cu veciniî răzășî i cu vinđătorul și cu cumpărătorul său cu vechil din partele, sa faceți urmare întocmai precum mai jos se arată, pentru care orînduim și numbașir pe sluga Domnieî Mele portărel. 1815 Iulie 16.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXXIV, fila 497)

Vel Logofêt.

Prea Înălțate Domne,

După luminată porunca Măriei Tale ce mi se dă la anaforaua Sărdarului Nicolae Trăsnea epistatul Casei podurilor, am vėđut aretarea ce face, cum că, după luminata porunca Măriei Tale, dându-și socotela înaintea noastră pentru cheltuelile ce aũ curs în anul trecut la facerea podului Mogoşoiei și la alte trebuinciose lucruri aũ rămas casa datóre taleri 56.494, precum se arată în anaforaua noastră ce am facut Măriei Tale la 6 ale trecutului Fevruar, iar cu plata mai mare-bășei ce-i poruncit de Măria Ta, să-i plătésa de podină po taleri 3 după contract, s'aũ făcut datoria 63.316 taleri bez dobânda lor i cheltuiala ce aũ curs de la Ianuar întâiũ și cum că acum când s'aũ început lucrul podului Mogoşoiei spre săvîrșire i s'aũ poruncit de catre Măria Ta ca să se împrumute Casa și cu alți bani cu dobândă spre a se ispravi podul negreșit, dar n'aũ stătut mijloc a găsi bani împrumut, de cât đice, că

În anul următor luna Martie pentru facerea podului Tîrgului-de-afară se recurge la o dare extraordinară, ce se impune tuturor orăşenilor: «câţi au case şi prăvălii, sau țin odăi pe la mănăstiri şi hanuri, adică: nemişcări, mazilii, postelniciei, cumpanişti, ruptaşi, străini, preoţi, diaconi, scutelnici, posluşnici, slujitori, i sudiţi, toţi de obşte (afară de boeri?) să dea ajutor la facerea acestui pod de la taleri 5 până la taleri 3, după starea fieş-căruia.» Asemenea se percepe 8.000 de taleri de la neguţitorii din Curtea veche, «ca să se facă din nou podul de acolo de la porţa din sus până la porţa din jos, cu şanţul». (1)

Ciudată este procedarea boerilor de a arunca, încă în 1814, o altă dare asupra tuturor neguţătorilor, cu care să se ajute Casa podurilor la prefacerea podului Mogoşoiei şi a Tîrgului-de-afară. Divanul propune lui Caragea, fiind-că nu se ajung bani pentru aceste lucrări, cu toate că s'a pus darea ad-hoc şi pre scutelnici şi pre posluşnici, ca să fie obligaţi neguţitorii din Bucuresci a cumpera şi plati 5.000 de podine, care prisosesc din cele tăiate pentru repararea celor două strade. Boerii dic, că neguţitorii să plătescă câte 6 taleri de podină, care pe Vornicie o costă numai 2 taleri, aşă că să ramână un câştig de 4 taleri la podină. Scuză unei asemenea ciudate afaceri o dau boerii dicînd, că acele 5.000 de podine se vor întrebuiţi la repararea de strade lăuntrice din oraş. (2)

de se va găsi cu cale de către Înălţimea Ta, să se vîndă toate iraturile Casei pe alţi trei ani viitori cu toţi banii pe şin, spre a se mai ușura casa de datorii să nu se mai însărcineze cu dobîndă.

Deci fiind, că prin mai sus numita anafora ce am făcut Măriei Tale la 6 ale trecutului Februar, este chibzuire făcută de taleri 107.744 a se împlini de la cei ce-î arătam printr'aceeaşi anafora, din care scădîndu-se taleri 31.192 pentru facerea podului Tîrgului-de-afară, ce eră să se facă est-timp, i taleri 56.494 datoria casei după socotela ce şi-au dat epistatul, a cheltuelei podului Mogoşoiei şi altele, mai prisosesc taleri 20.058, cari bani dicem într'aceea anaforă să fie pentru emelicul podurilor i alte întâmplătoare cheltueli de peste an şi lefile celor ce slujesc Casei, iar ceea ce va prisosi să stea în păstrare la Epistatul Casei podurilor; de va fi plăcută Măriei Tale această chibzuire a noastră de atunci se va da luminată poruncă de a se pune în lucrare, iar nefiind plăcută şi se va găsi de către Măria Ta de a se vinde iraturile podurilor pe alţi trei ani viitori, precum cere epistatul, se va da luminată poruncă, ca să se vîndă, însă vîndarea să se facă la cochiivechi chiar înaintea noastră, iar hotărîrea rămîne la Măria Ta. 1815 Iulie 30.

Dumitru Racoviţă, Const. Bălăceanu Vel Vornic, Mihalache Manu Vel Vornic.

(1) Vezi anexa XXVIII.

(2) Vezi anexa XXIX.

Vom vedé mai la vale cum se transformă acésta propunere în una și mai grea pentru neguțători.

Numai în 1816 aflăm pregătiri mai serioase pentru refacerea podului Mogoșoéi și a Tîrgului-de-afară. (1)

O dificultate destul de mare se nasce din întrerumperea comunicațiunii pe cele două strade, cari aũ a fi reparate. Pentru înlăturarea acestei dificultăți Caragea ordonă, la 29 Iunie 1816, dregerea drumurilor, ce sunt cu apropiere de aceste două poduri, pentru neîntreruperea comunicațiunii, cum și alte drumuri laterale în comunicațiune cu podul Tîrgului-de-afară și cu al Mogoșoéi. La reparațiunea și îmbunătățirea unor asemenea drumuri laterale și astuparea bălțăcurilor după ele cu lemne și gunoiu, Domnitorul ordonă să fie întrebuițați sentelnicii și poslușnicii. (2)

În Maiu 1813 aũ început a se agită întrebarea reparării podului Mogoșoéi ca unul ce este mai trebuincios, caci urdină mai toți trecătorii pre dînsul și s'a hotărît să se facă după făptura podurilor din Iași. La data acésta s'aũ prezintat Domnitorului devizul de materialul de lemn ce urmă să se taie din pădurile mai multor județe (3). Dar vędurăm câți anș trebui pentru realizarea lucrului !

Podul Mogoșoéi refăcându-se cu podine noi și anume după modul cum erau podurile la Iași, ca o covată cu scurgerile la mijloc, este considerabil înălțat pe margini, așa că pe alocurea eră pericol să nu se rēstórne trāsurile peste marginile podului. Caragea Vodă, în 6 Iunie,

(1) *Socotéla podinilor.*

(*Podul Mogoșoéi*)

1.400 este podul
 9 podini intră într'un stînjîn
 14.000 atâta chereștea trebuieșce pentru acest pod.

Podul Tîrgului-de-afară

837 este podul
 9 podini intră într'un stînjîn.
 8.543 { 7.533
 1.000 urși trebuieșce
 8.533 atâta chereștea trebuieșce la aceste poduri.
 22.533

(2) Veđi anexa XXX.

(3) Veđi anexa XXXI.

semnalând această împrejurare Vorn. Iordache Slătinénu Nazîrul Casei podurilor, îi ordonă, «ca din podinele cele noi, cari sunt próste și nu intră la pod, să-i facă parmaclîcuri și pe de o parte și pe de alta a aceluî pod, numai pe la acele locuri unde nu vor fi case pe lângă pod, ci vor fi maidanuri deschise, ca să nu se primejduéscă butcile și caretele ce trec.

Pentru scurgerea apei erau făcute un număr considerabil de puțuri.

În același pitac Caragea ordonă și oprirea de aruncări de gunoie pe pod, sau depozite de lemne, cherestele.

Același pitac arată și grósnică stare în care, la 6 Iunie 1814, eră podul Tîrgului-de-afară. Insuși Vodă l'a văduț, trecênd pe la acel pod fórte stricat la câte-va locuri, încă și boi de ai locuitorilor căduți printre podine și picioarele lor frânte. (1)

Dintre boerii cari aũ lucrat la prefacerea pavelei podului Mogoșoei, sau cel puțin cari aũ pregătit lucrările necesare, putem cită pentru anul 1815 pe Iordache Slătinénu. Acesta este numit, când Vornic al Obștirilor, când Efor al podurilor politiei. Titlul acesta de altmîntrelea este indiferent.

Acest boer găsi un mijloc minunat de a câștigă ceva bani cu mai ușurință. Când Caragea aprobă precum mai sus arêtam, că neguțatorii din Bucuresci să fie obligați a cumpêră cele 5,000 de podine plătind casei podurilor un beneficiu de 4 taleri de fie-care podină, Slătinénu oferì un leu mai mult de podină, în aparență pentru a scuti pe neguțatorii de asemenea havalea, dar în realitate pentru de a vinde mai apoî acelorași neguțatorii podinile cu preț mult mai mare. Neguțatorii n'avură în cotro când Vornicia obștirilor adică tot Slătinénu îi obligă să repare pe contul lor, stradele din oraș. De unde podine de nu de la boierul Slătinénu.

În anexele ce se raportă la edilitate, lectorele póte urmări diverse reparări de strade, precum podul Calicilor, podul de la Hanul Zlătari la Curtea domnescă cea arsă, podul din colțul zidului hanului Golescu până la Crucea de peatră din zidul caselor Brâncovénu, adecă în josul dealului Mitropoliei, podul Șerban Vodă, astuparea de bălticuri, (2)

(1) Veđi anexa sub XXXII după Cod. LXXIV fila 125 v.

(2) *Pitac către dumné-luî Vel Vornic al politiei pentru ca să îndatoréscă pe mahalagiî acelei părți, ca să se astupe o grópă de la capătul podului Mogoșoei,*

Poruncim Domnia Mea, dumné-tale Vel Vornice al politiei, ca îndată ce veî primì acest domnescul Nostru pitac, făr' de altă zăbavă să o-

scurgerea apelor care se îngrămădesc de la Herăstru la cișmeua lui Mavrogheni, de cașuneză mari noroie etc. (1)

Încă în August 1813 Domnitorul ordonă să îi Moscu, să însărcineze pe Nicolae Trăsnea, să inspecteze toate stradele din mahalale a căror poduri erau întreținute de proprietarii din acele strade și să se oblige aceia de a le repara pe contul lor. (2)

rînduiți a se astupa de către mahalagiile părții locului o gropă care s'au făcut la capul podului Mogoșoiei, tocmai acolo unde se sfîrșese podul și se începe câmpul; zăbavă însă să nu se facă câtuși de puțin. Tolco pisah gpd.—1813 Iulie 8.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXIV, fila 66.)

(1) *Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.* Cinstit și credincios boerul al Domniei Mele, dumne-ta Vel Vornice al Obștirilor, fiind-că în capul podului Mogoșoiei este loc jos, unde se strînge apă după muchia despre Herăstru și se face un noroiu foarte mare, care zăticnesce și dă cheder trecătorilor, poruncim dumitale, ca luând împreună atât pe inginerul, cât și pe suiulgi, să mergeți la fața locului, spre a face chibzuire, prin ce parte de loc s'ar putea scurge mai cu înlesnire? cu ce mijloc și câtă cheltuială trebuie? și să arăți Domniei Mele prin anafora, ca să dăm apoi cuviincioasa poruncă. Tolco pisah gpd.—1815 Martie 22.

Vel Logofăt.

(Pecetea gpd.)

(Cod LXXIV, fila 189 v.)

Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle Vlahiscoie.—Dumne-ta Vel agă, fiind-că podurile de prin tîrg (care sunt datorî ca să le facă cei ce au prăvălii și case alătura cu ele) au ajuns în proustă stare sfărîmându-se cu totul, în cât au ajuns a rămănea ne-âmblate, de aceea poruncim Domnia Mea, să îndatorezi cu strășnicie pe toți aceia, ca fără de altă zăbavă să facă toate acele poduri de prin tîrg și până în dece zile să aducî Domniei Mele respuns, că au și început a le face, fără de a le primi nici un cuvînt de pricinuire. Tolco pisah gpd.—1813 Decembre 13.

(Cod. LXXIV, fila 93.)

(2) *Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.*—

Dumne-ta Biv vel vist. Ione Moscule epistatule al Epitropiei Obștirilor, fiind-că cele mai multe poduri de prin ulițele tîrgului și a mahalalelor (bez podurile mari) sunt foarte stricate și fiind-că de acum înainte când se apropie iarna urmază a începe și ploii, când nu va fi

În anexele XXXIV—LIII se poate vedea și acte arătând abuzuri săvârșite de impiegații cari primău podinele de la podinari. Se vede că unii din acești impiegați nu prea erau de bună credință în păstrarea acestui material, ba chiar au vîndut din el.

Sunt în acestea anexe și câte-va acte cu referință la tăierea podinelor și transportul lor, cum și la reclamațiunea unora din țerani, cari au tăiat și transportat podine în contul neguțatorilor din strada Scorțarilor etc. că n'au fost îndestulați cu plata cuvenită. (1).

Curățirea stradelor.

În privința *curățirei* stradelor nu aflăm sub Caragea măsuri speciale noue. În timpul când se lucră podul Mogoșoiei din nou, după sistemul Iașilor, Caragea dete următorul pitac :

Pitac către vornicul de politie.

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele dumné-ta Vel dvornice al politiei, până a se face orînduială de podarii cei trebuincioși pentru curățitul și măturatul podului Mogoșoiei, poruncim dumné-tale, să orînduescî cătu-vași dintre ómenii politiei, pe tótă ziua, ca să curețe și să măture surcelele ce se fac din lucrarea podului, precum și surcelele ce vor fi pe podul ce s'au săvîrșit, căci stînd acele surcele saũ alte gunóie asupra podului și ploând, țin revenélă și umezélă și se putrezece podul. Tolco pisah gpd.—1814 Iunie 7.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofét.

(Cod. LXXIV, fila 125.)

Dejă în 6 Iunie 1814 Caragea ordonasă cele urmátóre :

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlahiscoie.

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele dumné-ta Vel agă, primind acest domnesc al nostru pitac, poruncim dumné-tale, să publica-

podurile drese va pătini norodul de obște; de aceea să orînduescî dumné-ta pe vistierul Nicolae Trăsnea să se încungiure prin tóte ulițele și unde va găsi podurile stricate, să îndatoreze negreșit pe împreju-rașii și mahalagii, ca făr' de zăbavă să drégă și să-și meremetisescă podul, iar când vre-o unii nu se vor supune să mérgă, să aréte la dumné-lui Vel agă, ca să orînduiască un zapciũ cu slujitorii a silii pe unii ca aceia și făr' de voie a-și drege podul. Tolco pisah gpd.—1813 August 5.

(Cod. LXXIV, fila 89.)

(1) Veđi anexele LIV.

risesci către toți locuitorii prăvăliași i cei-l-alti, ce au case pe lângă linia podului Mogoșoiei, din semptul Agiei, ca nimenea alte murdalăcuri să nu îndrăsnescă a mai arunca pe pod, lături, ori gunoie, sau asupra podului să fie cherestele, ori lemne pentru trebuința casei sale, ei să-și facă înlăuntru în curtea sa, iar ori-care se va dovedi și se va găsi urmând împotriva, pe unul ca acela să-l cerți cu bătaie chiar acolo în fața locului; pentru care această curățenie a podului, s'au poruncit și polcovnicului de pod, ca să aibă îngrijire și când va vedea pe cinevași urmând în potrivă să vie să-l arăte la Agie. Tolco pisah gpd. — 1814 Iunie 6.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt (1)

Tot în această zi Domnitorul, aproposit de podul Tîrgului-de-afară, ordonă Nazirului podurilor, ca prin polcovnicul de poduri să dea de scire locuitorilor prăvăliași și celor ce au case pe lângă pod, ca nimeni de acum înainte să nu îndrăsnescă a mai arunca pe pod lături, sau gunoie, sau alte murdalăcuri, ori cherestele, sau lemne să fie pe pod... căci ori-care se va dovedi urmând în potrivă s'au poruncit lui Vel Spătar și lui Vel aga, ca să-l pedepsescă pe acela chiar acolo în fața locului. (2)

Se iaă ceva măsuri de curățire în oraș și din ocaziunea tristă a ciumei. Acelea cu următorul pitac:

1813 Iulie 18. Pitac la Vel agă, cum că pentru năprasnica bôla a ciumei Măria Sa au pus și pune tot felul de silințe pentru desrădăcinarea și curățenia ei, poruncim, ca dumné-lui Vel aga mergând prin târg, să pue a se ceti pitacul acesta întru auđul tuturor ca fieș-care neguțător, sau neguțătorăș, să-și facă și din partea lor cuviincioșă curățenie și pază, metahirisindu-și neguțătorii lor fără de nici o sfială, iar ferescă Dumneđu mai întefindu-se bôla, vom face deosebit scheinis. (3)

Un ciudat mijloc de a se ține curată strada Mogoșoiei fu oprirea carelor încărcate de a circula pe el tótă veara. Acela fu pitacul din 6 Iunie 1814.

(1) Cod. LXXIV, fila 126.

(2) Veđi anexa XXXII.

(3) Cod. LXXVI, fila 50. Mai dăm în anexele capitolului și alte pitace de acest fel, din 1814 (veđi anexele relative).

Prin același pitac să prohibă sub pedepsă de bătaie (dar nu se spune că și pentru boerime) aruncarea pe podul Mogoșoiei de gunoie seaș alte murdalicuri, ori cherestele, seaș lemne să ție pe pod, ori var.

Eaca și acest ordin :

Pitac către dumné-luă Vel spătarul ca să dea poruncă la ómenii domniei-sale de a nu lăsă să între pe podul Mogoșoiei cară cu lemne, cherestele și nici altele nimic, ci prin cele-l-alte poduri și mahalale.

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele dumné-ta Vel spătare, fiind că acum ulițele din mahalalele ce cad în prejurul podului Mogoșoiei sunt drese, poruncim dumné-tale, ca căpitanului străjei ot capului podului Mogoșoiei, să i se dea strașnică poruncă, ca de acum înainte până la viitorea tómnă când începe ploile și noróele, să nu mai lase a intră pe pod cară cu lemne, cherestele, finuri, buți, și cu ori-ce alte poveri, ci să le abată a intră prin ulițele acelor mahalale și osebit de acésta să publicarisesci către toți locuitorii právăliași i cei-l-alți, ce aș case pe lângă linia podului Mogoșoiei, din semptul Spătăriei, ca nimenea de acum înainte să nu îndrăznescă a mai aruncă pe pod lături, ori gunóe, saș alte murdalicuri, ori cherestele, saș lemne să ție pe pod, ori var să facă asupra podului pentru trebuința casei sale, ci să și-l facă înlăuntru în curtea sa, iar ori caré se va dovedi și se va găsi urmând impotrivă pe unul ca acela să-l certe cu bătaie chiar acolo în fața locului pentru care acéstă curățenia a podului s'aș poruncit și polcovnicului de pod, ca să aibă îngrijire și când va vedea pe cinevaș urmând impotrivă să vie să-l aréte la Spătărie. Tolco pisah gpd. 1814 Iunie 6.

(Cod. LXXIV, fila 26 v.)

În 1814 Caragea revine pentru un moment, la sistemul de curățire a podului Mogoșoiei, dejă încercată, mai ales sub Muscali: curățirea prin cară făcute special pentru acest scop. Deosebirea este, că aceste care aș a fi a unor scutelnici, făcuți cu pecetluituri domnesci anume pentru curățirea șisei strade. Divanul propune lui Vodă, în 6 Iunie 1814, facerea acestor 16 scutelnici cu cară cu boi, având tărnutí și lopeți. Aceștia vor fi *legați*, adecă alipiți la casa podurilor și vor intră la trébă câte 8 pe șeptemână, spre a mătură și curăți podul și gunoiul ce va eși să-l încarce în caré și să-l scóță afară din politia Bucurescilor.

Divanul promite că după ce se vor reînoi podurile și pe alte strade *rémâne să chibzuim și pentru acelea.*

Cu acéstă ocașiune Divanul cere reînoirea opririi aruncării de gu-

noie pe podul Mogoşoiei, a tăierei de lemne şi a depunerii de materiale de zidărie.

În fine Divanul revine şi asupra mijlocului de a se lumina podul nou al Mogoşoiei prin felinare aşezate din 7 în 7 case, pe stâlpi înalţi de 1½ stînjeni (1).

(1) Iacă aceste acte:

În Ioan Georghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoe.

Primită fiindu-Ne anafora a acésta a dumné-lor veliţilor boerî, o întărim Domnia Mea şi poruncim, atât dumnétale Vel vistiere, de a se face acei 16 scutelnici curăţitorî ai podului cu urmarea de mai jos arătată, cât şi dumné-tale Vel logofete de Țera-de-sus, ca pentru tóte cele-l-alte să se facă domnescile nóstre pitace întocmai poruncitóre către dumné-lui Vel spătarul i către dumné-lui Vel agă şi către epistatul podurilor, pentru facerea stîlpilor, care să se facă din podinî vechî, iar nu din cele nouî.—1814 Iulie 12.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofét.

(Cod. LXXIX, pag. 58.)

Prea Înălţate Dómne,

Cu prea plecată anaforă arătăm Măriei Tale, că pentru podul Mogoşoiei, ce s'au făcut din nou, trebuinţă este a pururea să fie curat şi măturat şi la acésta ni se pare că ar trebui acest pod să aibă 19 caré cu boi şi cu târnuri i lopeţi, însă opt caré să intre de rînd la o săptămână şi alte 8 caré în altă săptămână, şi fiind buna rîvnă a Înălţimeî Tale ce este asupra lucrurilor celor de folos, ne rugăm Măriei Tale, ca să te milostivesci şi prin luminată poruncă, de aci din politia Bucurescilor să se orînduiescă a se face aceşti 16 scutelnici cu pecetluituri, cari să aibă caré cu boi, târnuri şi lopeţi şi să fie legaţi la casa podurilor a intră pe tótă săptămâna câte opt cară a mătură şi a curăţi podul şi gunoiul ce va eşi să-l încarce în caré şi să-l scótă afară din politia Bucurescilor şi aceşti scutelnici să fie apéraţi de orî-ce angarale i podveşi şi alte cereri ce va eşi, spre a nu se întâmplă vre-o pricinuire la curăţenia podului, apoi rămâne iarăşi când se va săvirşi facerea celor-l-alte poduri, să chibzuim şi pentru acelea şi atunci prin anaforă vom arêta Înălţimiî Tale; asemenea mai arêtăm, că prăvăliaşii cei ce locuesc pe podul Mogoşoiei şi pe de o parte şi pe de alta, după reul năravul lor, obicînuesc înaintea prăvăliilor de aruncă lături şi gunoiuri, cum şi când au trebuinţă de lemne de foc le descarcă pe pod şi acolo le taie, aşijderea şi când fac meremet prăvăliilor sau la case, aduc de descarcă nisip, var, cărămidă pe pod şi după pod îşi fac gătirea materiei şi se apucă de lucrări, care tóte acestea nu puţină

Evreii sunt acuzați adese că nu sunt ómenî iubitori de curățenie. Aducem aci, ca note, nisce acte din care se vede cum o mănăstire din Bucuresci cere ca un creștin care are casa pe locul Mănăstirei și lângă ea să nu le pótă vinde la Evrei, căei ei își aruncă murdalicul lor în curtea bisericeî. (1)

putređiciune se pricinuesce podului; de aceea, prin lumnatele pitace să se dea poruncă către dumné-lui Vel spătarul și către dumné-lui Vel agă, ca întâiū prin pristav să se facă sciută și cunoscută la toți cei ce locuesc pe acel pod, a se părăsi de aceste rele năravuri, cu a se mai cutezà a urma din unele ce mai sus arétăm, și în urmă pe orî-care va găsi cu nesupunere și cu urmare înpotrivă, pe unii ca aceia acolo în fața locului să-i și pedepséscă, a fi pildă și altora. 1814 Iulie 6.

Semnați Nectarie Mitropolit, Radu Goleseu Vel Ban, Isac Ralet Vel Vornic, Barbu Văcărescu Vel Vornic,... Vel Logofăt,... Vel Logofăt.

(1) *Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe*

Cu tóte că pârátul Teodosie ne-aū dat apelație rugându-se a nu fi poprit de a-și vinde casele la verî-ce mușteriu va găsi preț mai bun, dar fiind că dosul acestor case caută în curtea mănăstirei și este necuvios lucru a se *věrsà murdalăcuri de către ovrei* și a se scurge în curtea bisericeî, osebit de acésta, fiind-că și cei mai dintăiū stăpâni ai casei ce aū fost pe acest loc aū fost popriți prin domnesca hotărîre a Domniei Sale fratelui Alexandru Vodă Moruz, ce o věđum și Domnia Mea, de a nu o închiria la ovrei precum și însuși acest Teodosie prin zapisul său ce aū dat la mănăstire, care s'aū věđut iarăși de către noi, asemenea este poprit a nu le închiria la ovrei, cu cât mai vîrtos a le vinde la ei; de aceea cererea lui fiind înpotriva domnescei hotărîri și chiar a zapisului său, hotărîm, ca nu numai ași vinde casele la ovrei volnie să nu fie, ci nici măcar să le închirieze la ei, și de va fi avēnd acum chiriași ovrei într'însele, poruncim dumné-tale Vel Agă, să-l îndatorezi de a-i scóte din casă, întorcēndu-le analogon chiriei ce va fi apucat de aū luat de la ei mai mult de acum până la împlinirea sorocului. 1815 Februarie 2.

Cod. LXXVIII, pag. 331.

Vel Logofăt.

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Înălțimeî Tale, ce mi s'aū dat la jalba cuviosului Calinic, egumen sfinteî mănăstirei Răzvanul prin care dice, că Teodosie neguțătorul avēnd prăvălie i case deasupra pe pămîntul mănăstirei, cu fața la pod, iar cu dosul în curtea mănăstirei și pentru

Nu se mai ridică gunoale prin care anume tocmita spre acest scop în timpul regimului rusesc. În 1816 Octombrie 4, Domnitorul recunoscând, cu pitacul său către Aga și către Spatar, cere, sa se curețe gunoale și noroiul după stradele Mogoșoai și a Tîrgului-de-afară, cași în timp de ploaie, din cauza noroiului putrezesc podurile și în timpul

că sunt aproape de sf. biserică au fost opriți, atât el cât și alții și prin hotărîri domnesci și prin zapisele lor, ca să nu pue chiriași ovrăi nici plimbări să nu pue acolo unde aduce supărare, nici gunoai să nu arunce și acum numitul Teodosie după ce au pus chiriași ovrăi amblă să vîndă și casele *statornice la ovrăi*, cerînd a se pazi hotărîrea domnescă în zapisul ce are de la numitul Teodosie; fața fiind și numitul Teodosie arată egumenul mai întăiu anaforaia veliților dvornici cu létul 1799 August 16, întărit de Măria Sa Alexandru Vodă Moruz când s'a judecat mănăstirea cu un Călin Vornicelu cel ce avea casa într'acea vreme în locul acei case unde are Teodosie și între altele ce avea prigonire pentru împrejmuire, se coprinde și pentru chiriași că nu este cu cuviință a se afla acolo aproape de sf. biserică ovrăi în sălășluire și se hotărășce, ca Călin Vornicelul să scotă pe chiriașii ovrăi ce-1 avea puși în casa lui și să nu o mai dea la alți ovrăi altă dată ci să pue alți chiriași; veduși la mîna jăluitoare și un zapis cu let 1809 Aprilie 22 iscălit de un Bănică oprind a închiria această pravălie la ovrăi, nici odinioară și plimbătorea sa și o pue în colțul celalalt, iar nu despre mănăstire, cum și nici murdălic să nu facă, nici gunoai să nu arunce în dosul căruia zapis la let 1811 Iulie 19, luând Teodosie acea casă, face și Teodosie asemenea legătură cu mănăstirea precum au fost legat și Bănică, ca să le păzescă și el întocmai și dise egumenul că Teodosie nu păzescă nici hotărîrea domnescă, nici legătura zapisului său, pentru că au pus chiriași ovrăi; s'au întrebat Teodosie: ce răspunde la această? și dise, că are chiriași ovrăi și îi va scote așijde-rea și pentru vîndare, că casa și pravăliile îi sunt de vîndare și că găsind ovrăi ai da preț bun, s'au dus la egumen de au cerut voie, și deacă egumenul n'a vrut sa-î dea această slobodenie și el s'au tras de a le vinde la ovrăi, și caută mușteriu ca să le vîndă la creștin, căci lui îi sunt de vîndare. Decî în pravăliile și casele ce sunt cu dosurile lor în curtea mănăstirei, aproape de sf. biserică, atât această a lui Teodosie, cât și altele asemenea ce sunt pe pămîntul sfintei mănăstiri cu cuviință este a fi lăcuitoarii dintr'însele creștinii și urmază, ca nici ovrăi, nici armeni, nici să cumpere statornic, nici să ție în chirie, ca să nu aibă după vreme sf. biserică supărare, pentru care găsesc cu cale, să fie luminată porunca Înălțimeii Tale, către dumné-lui Vel agă, ca atât pe Teodosie să-l îndatoreze a scote pe ovrăii chiriași, cât și alți ovrăi ce vor mai fi chiriași acolo asemenea să urmeze, dând tot-d'una nizam, cu a nu se pune chiriași ovrăi, nici armeni, nici a cumpără statornic decât numai creștinii, iar hotărîrea . . . 1814 Septembrie 25.

Gheorghe Filipescu Vel Logofet.

verei *pricinuesc putóre*. Caragea obligă de astă-dată și pe boerii proprietari de case pe aceste strade să pue pe chelarii lor să curețe noroiul în fie-care Sâmbătă și să-l ducă afară din oraș, ori cu carële ce vin cu unele-altele de la moșii, seaū cu căruțele ce vor avea prin curțile d-lor. Iar ce-l-altți mărginași ai podurilor, cei ce au case și prăvălii pe amîdouă părțile, curățind și măturând fieș-care podul cât cade în dreptul locului seū, înșiși vor fi datorii a ridică acel gunoiū și să-l ducă iarăși afară din politie a-l descărca. Domnitorul opresce tot odată, de a se mai luă de beilic, pentru scóterea din oraș a gunóelor, de carë ale țeranilor carī vin cu lucruri de vîndare în oraș. (1)

Luminatul stradelor nu face progres. La 6 Iulie 1814 se dă primul pitac relativ la iluminatul Bucurescilor:

... deosebit de acésta mai arătăm Măriei Tale, că pentru podóba acestui pod Mogoșóei, ni se pare că bine ar fi, ca din Capul podului și până la Curtea veche și pe de o margine și pe de alta, la fieș-care 7 case sa se facă câte un stîlp lung de un stînjîn și jumătate și în capul stîlpului să aibă câte un felinar și pe tótă séra să se pue și câte o lumînare, care și pentru acésta iarăși să se poruncéscă dumné-lui Vel Spătarului și dumné-lui Vel Agă, a îngrijii și a pune în lucrare după hotărîrea ce se va dă de către Înălțimea Ta, iar stîlpii să se poruncéscă Epistatului Casei podurilor să-i facă din podinī, cu podari și să-i așeze și cum va fi bună hotărîrea Măriei Tale.—1814 Iulie 6.

Al Ungro-Vlahiei Nectarie. Radu Goleșcu Vel Ban, Isaac Ralet Vel Dvornic, Barbu Văcărescu Vel Vornic, Dumitrache Racoviță Vel Vornic, Vel Vornic, ... Vel Logofăt, ... Vel Logofăt, ... Vel Logofăt.

În 25 Iulie 1814 Caragea ordonă lui Aga și Spătarului, cu referință la curățenia stradelor și în același pitac adaogă, că «am poruncit Domnia Mea epistaților podurilor marii ai politiei aceștia, ca să pună la 7 case de la capul podului Mogoșóei și până la Curtea Veche, câte un stîlp lung, în care să fie felinariū și acele 7 case să îngrijéscă pentru acel felinariū, ca pe tótă séra să pună câte o lumînare. Poruncim Domnia Mea și pentru acésta să îngrijéscă, a se pune în lucrare și a se păzi felinarete cu lumînări séra. (2)

(1) Veđi actul sub No. LV.

(2) *Iō Ioan Gheorghe Carage Voevod i Gospodar, zemle vlahiscoe.*—

Fiindcă pentru podóba podului Mogoșóei trebuință este ca din Capul podului și până la Curtea Veche, pe de o parte și pe de alta, la fieș-care șapte case să se facă câte un stîlp lung de un stînjîn și jumé-

Cu anevoie se supuneaŭ prăvăliașii să pună regulat, când le venia

tate și în capul stîlpului să aibă câte un felinar și pe totă séra să puie și câte o luminare, ci cât pentru felinar i luminări s'aŭ dat poruncile Domniei Mele către dumné-luî Vel Spătar i dumné-luî Vel Agă a îngrijii, iar pentru stîlpi poruncim Domnia Mea epistașilor ai Casei podurilor mari din poliția Bucureștilor, să puneți podari de a se face din podinile vechi acei stîlpi, iar nu din cele noue. Tolco pisah gp.—1814 Iulie 25.

(Cod. LXXIV, fila 134 v.)

Pitac la dumné-luî Vel Spătar, ca să dea nizam a nu mai aruncă prăvăliașii după podul Mogoșoei lături pe pod și altele, să puie și la fieș-care șapte case un felinar.

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlahscoie.

Cinstite dumné-ta Vel Spătare, fiind-că prăvăliașii cei ce locuesc pe podul Mogoșoei și pe o parte și pre alta, după rău năravul lor obi-cinuesc înaintea prăvăliilor de aruncă lături și gunoieri cum și când aŭ trebuință de lemne de foc le descarcă pe pod și le taie, așijderea și când fac meremet prăvăliilor seaŭ la case, adecă de descarcă nisip, var, cărămidă, pe pod, și după pod își fac gătirea materiei și se apucă de lucru, care tóte acestea nu puțină putrediciune se pricinuesc podului; pentru acésta poruncim Domnia Mea dumné-tale, ca mai întâiŭ prin pristav să se facă sciință și cunoscută la toți cei ce locuesc pe acel pod în semptul Spătăriei, spre a se părăsi de aceste rele năravuri, dând dumné-ta cuviosul nizam, că de va mai cuteză a mai urmă în-tr'acest fel, se va pedepsi spre pilda altora; deosebit de acésta fiind-că am poruncit Domnia Mea epistașilor podurilor mari ai poliției aceștia, ca să puie la 7 case de la Capul podului Mogoșoei și până la Curtea veche câte un stîlp lung în care să fie felinar și aceste 7 case să îngrijescă pentru acel felinar, ca pe totă séra să pue câte o luminare, poruncim Domnia Mea și pentru acésta, să îngrijesci a se pune în lucrare și a se păzi felinarele cu luminări séra. Tolco pisah gp. 1814 Iulie 25.

(Cod. LXXIV, fila 134 v.)

Asemenea pitac s'aŭ făcut și către dumné-luî Vel agă.

Pitac către epistatul armășiei, să orînduiască 40 vinovați să măture podul Mogoșoei pe fieș-care săptămână de două ori Mercurea și Sâmbăta.

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele dumné-ta epistatele al Armășiei, fiind-că pe podul Mogoșoei din necurmarea âmbletelor i din trecerea carelor se face praf și gunoiŭ, și pentru ca să fie a purrea măturat și curățit, poruncim, să orînduesci pe totă săptămâna

rîndul, luminările în felinare. Se hotărî atunci ca în loc de luminare

de două ori, adecă Mercurea și Sâmbăta, câte 4 vinovați de la pușcărie, ca să măture praful și să curețe gunoiul dupe acest pod, asupra căror vinovați osebit de armășei paznicii lcr am poruncit Domnia Mea și dumné-lui Biv Vel Banul epistatul Spătăriei și dumné-lui Vel Agă, ca să dea fieș-care câte 4 slujitori, să fie năpristan pe lângă dînșii într'aceste orînduite țile, ca să nu se cacirdisescă vre-o unul dintr'acei vinovați, tolco pisah gpd. 1817 Iulie 1.

Vel Logofăt.

(Cod. LXXXVII, fila 31 v.)

Pitac către Spătarul, ca să îndatoreze pe mahalagiū ot Capul podului Tîrgului-de-afară, ca să astupe un batac, ce este la Capul podului.

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele dumné-ta Biv vel Bane Grigorie Brâncovene, epistatule al Spătăriei, fiind că la Capul podului Tîrgului-de-afară este un batac foarte rău în cât nu pot trece carē împovărate, și fiind-că acum este vremea de a veni în politie mulțime de carē cu buți de la Dél și din pricina aceluī batac urmăză ca tōte acele carē să vie a intră pe la podul Mogoșoiei și să pricinuiască nu numai îmbulzélă a nu puté âmblà butei seau carē cu alt fel de lucruri trebuincioșe pe acel pod, ci și podului prăpădenie; de aceea dar poruncim dumné-tale, să îndatorezi pe toți mahalagii parții locului ot Tîrgului-de-afară, ca cu tufe și cu moloz, să astupe negreșit fără de zăbavă acel batac de acolo, spre a putea trece carēle. Tolco pisah gpd. 1817 Noembre 3.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXXVII, fila 50.)

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.

Dumné-ta Vel Vornice al politiei, fiind că din pricina bătacurilor ce sunt prin mahalale se fac grele și mari norōe de nu pot trece ómenii cu carēle a răzbi ca să intre în politie, și de aceea năvălesc toți de intră pe podurile cele mari, din care pricină nu puțină prăpădenie se aduce acestor două poduri mari; de aceea poruncim dumné-tale, ca fără de altă zăbavă să îndatorezi pe acei mahalagiū ce sunt pe ulițele care răspund și es în podurile cele mari, de a astupă în soroc de dece țile acele batacuri, bine și cu temeiu, iar nu precum obicei-nuesc de aruncă de o cam dată óreși-ce tufă seau gunoiū și apoi după ce încep ploī și se calca acele dresuri de carēle trecătorilor rămân iarăși găuri și batacuri, cărora mahalagiū să li se facă cunoscută și acēsta, că de nu vor urma a le astupă bine și cu temeiu în sorocul ce

să dea prăvăliașii *«paralele felinarelor»*, adică o sumă fixă de bani,

s'au ținut mai sus, să scie că vom da poruncă de li se vor tăia curțile și grădinile pentru deschiderea drumurilor. Tolco pisah gpd. — 1816 Octombrie 16.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXXVII, fila 1 v.)

Pitac către Vornicul de politie de a da poruncă să curețe zăpada dupe poduri.

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.

Cinstit și credincios boerul al Domniei Mele, dumné-ta Vel Vornice al politiei, fiind-că din pricina zăpezei ce s'au gramădit pe la unele locuri pe ulițele politiei Bucurescilor se da multă zățicnolă celor ce trec cu butci i cară și săni și încă pôte să se întimple și primejdii de a se résturnă; de aceea poruncim dumné-tale, să se dea de scire tuturor mahalagiilor, ca fieș-care să orînduiască omenii cu lopeți și să îndrepteze zăpada ce astupă ulița în dreptul locului cât îi va ținea casa, ca să-și aibă trecătorii âmbletul cu înlesnire și fără' de primejdie, tolco pisah gpd.—1816 Noembrie.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXXVII, fila 4.)

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.—

Ca pentru obștesca trebuință a locuitorilor politiei ce se socotesc astuparea acestor bătacuri, dăm Domnia Mea voie și slobozenie acestor mahalagii, ca la veri-care din moșiile cele mai apropiate de politie vor găsi tufă mărunță, să aibă voie a tăia, însă numai cât va fi trebuinciosă, iar nu și de prisos și poruncim dumné-vóstră Ispravnicilor din sud Ilfov, să-i apêrați de către stăpâni, îngrijind însă iară-și dumné-vóstră, ca nu care cumvași cu acéstă pricinuire să se atinga acești mahalagii cătuși de puțin, orî de tufe poprite într'adins și curățite, seau de vre-o pădure, căci, înși-vê apoi veți fi respundători. 1815 Iulie 26.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXXIV, pag. 433.)

Prea Înălțate Dómne,

Dumné-lui Vel Spătarul prin pitacul dumné-lui alaturând și un pitac al dumné-lui Vel Vornicului de politie, face arétare, că pentru batacurile câte sunt prin mahalalele politiei Bucurescilor, după porunca ce este dată, ca să îndatoreze mahalagii a se astupa, s'ar fi aretat de unii

câte pe 3 luni înainte. Această contribuțiune aveà să se păstreze de unul dintre neguțătorii pieței, cei mai cinstiți și cu muștrare de cuget, ca să deà suma necesară pentru cumpărarea lumînărilor.

Darea felinarelor în 1814, fu du 32 parale de casă pe lună. Aga cere în 15 Decembre 1814 lui Vodă, ca darea să se ia pe câte 3 luni înainte, de la toți cei cari au case dealungul podului Mogoșoiei, iar nu numai de la prăvăliașul din cele 7 case, al căruia este rîndul de a pune lumînare. Aga cere generalizarea dăreii, fiind-că acele 32 parale nu are ca să plătescă numai lumînarea, ci și «meremetul» stîlpilor și al felinarelor. (1)

din ei că nu s'ar fi îngăduind de către stăpîniîi moșilor ca să taie tufe pentru această trebă, și dumné-lui Vel Spătarul dice, ca să se dea poruncă la dumné-lor ispravnicii de Ilfov ca să fie slobođi mahalagiîi a tăia tufă unde vor găsi mai cu apropiere de Bucuresci, care voie prin răvașele ce se va dà la mâna mahalagiilor să fie sciută și dvornicieîi poliției; ci eu, după datorie, nu lipsiîi a arêta Măriei Tale și rămâne a se da hotărîre de către Măria Ta. 1815 Iulie 24.

Vel Vistier.

(1) *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.* Dumné-ta Vel Agă chibzuirea ce ne arêți printr'acéstă anafora primită fiind Domniei Mele, poruncim dumné-tale, să o și puî în lucrare, îndatorând adecă prin zapciî agiesc pre toți aceia ce erà datorî a da paralele felinarelor, ca să le rêspondă odată pentru trei luni și să dea în păstrare la unul din neguțătorii pieții cei mai cinstiți și cu muștrare de cuget, ca să le dea cu bună orânduială în trebuința pentru care se adună, iar pentru felinarele ce sunt în semptul Spătăriei, poruncim dumné-tale Vel Logofete de Țera-de-Sus, să se facă pitac din partea Domniei Mele către dumné-lui Vel Spătarul, ca Spătăria să aibă îngrijirea lor cu asemenea urmare precum mai sus se arată. — 1814 Decembre 24.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet,

(Cod. LXXVIII, pag. 172.)

Prea Înălțate Dómne,

Sciut fie Măriei Tale, că orânduiala felinarelor ce sunt așezate prin ulițele poliției din semptul Agiei spre podóbă, clădirea și începutul au fost cu o bună orânduială, dar din nesupunerea unora diu prăvăliași și boeri și sudiți, au ajuns să se dea Agiei nu numai zăticnire, ci și pagubă, căci cei mai mulți cu totul nu plătesc, precum și cei care dau treapă după întocmirea ce este de prăvălie pe parale 32 pentru lumînarea și meremetul felinarelor, și așa cu totul perde Agia un zapciî

Tărăbile. Ceî mai în vîrstă își aduc aminte de aspectul Bucureștilor și al Iașilor, când aprópe fie ce magazin — afară doară de așa ȃsele bolți,—încălcau asupra stradei prin *tărăbi* mari, pe care se înșiră într'o rînduială de bazar, felurite mărfuri, pe când, sus, de grindă,

neputînd căută altă trébă, fiind-că pe fieș-care lună dintru început și până în sfîrșit âmbă și iarăși nu póte sevărși tótă adunarea; ci spre înlesnirea aceștii orândueli, ce este de podóba obștiei și de a se putea păzi fără pagubă și óreși-ce odihnă la neconținute alergări a zapciului, de se va găsi cu cale de către Măria Ta să se dea luminată poruncă a plăti toți de obște căți sunt cu casele pe linia ulițelor ce sunt așezate felinarele și pe trei luni odată, iar nu pe fieș-care lună, cari bani adunându-se să se pue sub păstrare de neguțator, ca să fie pentru plata lumînărilor și meremetul felinarelor, iar felinarele ce sunt pe podul Mogoșóei, fiind în semptul Spătăriei, peste mână este îngrijirea Agiei și de se va bine socóti, să se rădice acéstă sarcină, saú cum se va găsi cu cale de către Măria Ta. — 1814 Decembre 14.

Vel Agă.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahisocie.
Dumné-tale Vel Agă, după aretarea ce ne faci printr'acéstă anafora primită fiind Domniei Mele, poruncim, să faci de scire dumné-lui biv Vel Agă Constantin Goleșcu, ca să orânduiască pe chiar acel om al domniei-sale ce l-au avut orânduit mai dinainte pentru stringerea acestor bani, cu care împreună să orânduiesc dumné-ta un zapciu hagișcu, ca să urmeze a strînge acéstă rêmășiță de bani ai felinarelor de la ceî ce vor fi datori spre a se plăti dreptul celor ce au a luă.—1815 Martie 18.

(Cod. LXXXIV, pag 34.)

Vel Logofăt.

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dómne,

După luminata porunca Măriei Tale de la acéstă jalbă însciunțându-se dumné-lui biv Vel Aga Constantin Goleșcu, au dat răspuns, că cu adevărat are să ia jăluitorul talerî 100, după cum ȃce, rêmășiță din banii felinarelor, ce s'au aședat prin ulițele politiei, spre podóbă iar nu de la dumné-lui și că acești bani sunt rêmășiță împreună și cu alții mai mulți pe la ceî ce n'au avut să plătescă, care adunându-se să póte răspunde atuncî jăluitorului cât și lumînărarilor, ce au să ia mai mare sumă, dar de a se strînge acéstă rêmășiță a banilor, iarăși de omul dumné-sale, ce l-au avut orânduit asupra aceștii trebî, ca prin ajutorul Agiei de acum să se facă cuviinciosă împlinire a se da acelor ce au să ia, spre a nu se mai supără auđul Măriei Tale, saú cum se va găsi cu cale de către Înălțimea Ta. — 1815 Martie 10.

Vel Agă.

atârnau cercuri cu luminări de seû, căpăîni de zahăr, ramure de cositor, curele, brâne viu colorate. In fața tărăbiî, nu arare ori te isbiaî de putini cu păcură, împrăștiind un miros înneacătoriû și lângă cane cu pământul de cârpă, își ungeau osia carelor și cismele țeraniî și că-răușii, plătind câte o lețcaie doue turcesci. Răsboiul contra tărăbilor început în ultimii ani ai secolului XVIII lea, continuă și în secolul al XIX-lea până dincóce de Regulamentul Organic.

Din anii de domnie ai lui Caragea amintim aci un pitac de la 4 Iunie 1814, ordonând lui Vel Aga să oblige pre toți cei ce vor avea tărăbi seau alte asemenea scosuri înaintea prăvăliilor, ori a caselor lor, ca să și le ridice, iar când de a lor bună voie nu și le vor ridică, atunci să urmezî dumné-ta a le sfărîmă.» (1)

(1) *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.*

Pitac către Vel Agă,

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta Vel Agă, pentru ca să fie lumina pogului Mogoșoei tot-deauna slobodă spre înlesnirea trecătorilor, când se întâmplă de se înghesuiesc carele și butcile, poruncim, ca luând împreună și pe polcovnicu de pod, să mergi prin totă linia aceluî pod și să îndatorezi pe toți cei ce vor avea tărăbi seau alte asemenea scosuri înaintea prăvăliilor, ori a caselor lor, ca să și le rădice, iar când de a lor bună voie nu și le vor rădică atunci să urmezî dumné-ta a le sfărîmă. Tolca pisah gpd.—1814 Iunie 4.

(Cod. LXXIV, fila 125.)

Vel Logofăt.

(Pecetea gpd.)

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.—Dumné-ta Vel Agă, fiind-că acum au început geruri și póte să se întâmple a îngheța și morile ce sunt pe apa Dâmboviței și să pătimască norodul din politie lipsă de pâne; de aceea poruncim dumné-tale, să îndatorați pe egumenii mânăstirilor unde au fost morile de cai, ca fără de zăbavă să le drégă și să le aducă în stare de a âmbłą, și de nu vor fi destule acele mori, să îndatorezi și pe egumenii celor-l-alte mânăstiri, ca să facă și ei fără de zăbavă asemenea mori de cai, și către acésta fiind-că prăvăliașii din târg cu șandramalele i tărăbile și alte scosuri ce au obicinuit de fac dinaintea prăvăliilor lor, îngustéză și astupă lumina ulițelor, poruncim dumné-tale, ca tóte acele scosuri (bez scara fleș-căreia prăvălii și ștreășina ce urméză liniei învălitoareî) să orânduiescî dumné-ta a le rădică negreșit, dându-le tuturor poruncă, ca de acum înainte nimeni din ei să nu mai îndrăznescă a mai face vreun acest fel de scos, căci nu numai vor perde acea cheltuială, ci încă

Inchideri și subpresiuni de strade. Formalitățile după care în domnia lui Caragea se încheie o stradă, se pot vedea în actele ce dăm în anexe. E vorba de o stradă sau stradă de lângă biserica Enei, care se cedază lui Alecu Palada, sub cuvânt că servă numai ca loc de aruncat gunoae, ceea-ce cășunează infecțiunea aerului, pe lângă că, fiind dosnică, înlesnesce *întâmplări de hoție*. (1)

În 1814 Iulie se cere închiderea unei alte uliciore dintre casele Vornicului Bălăceanu, despre pescărie și ale Slugerului Neculai Chițescu ca fiind netrebuincioase fiind-că sunt deja două strade pentru comunicațiunea între podul Têrgului de afară și Scaunele vechi și fiind-că această ulicioră servă numai ca loc de deposit pentru gunoae. (2)

În același an 1814, Caragea dă voie eclesiarchului bisericei domnesci, să facă prăvălii pe o uliță părăsită, care începe de lângă porța pușcăriei în sus și ese în podul Têrgului de afară. Se învoiesce și se dispune, ca între prăvăliile noue ce se vor face lângă zidul curții pușcăriei și între prăvăliile vechi, să facă eclesiarchul pod cu cheltuiala bisericei, prin care mijloc se crează un venit bisericei și se înlătură gunoaele, care vatămă sănătatea norodului. (3)

Un proces a urmat în Iunie 1813 pentru o împresurare de stradă, după o reclamațiune, între Vornicul Radu Slătineanu și Căminarul Ioan Retoride. E vorba de o stradă închisă, care ducea la școla de la sf. Sava. Retoride o închide pentru că nu eră aeea stradă în trebuința publică, ci pentru trebuința copiilor lui, pentru ca să pôtă merge la școlă. Se fac cercetări la fața locului. (4)

Un caz cu referințe la o stradă din Pitești aflătoare prin mijlocul têrgului și pe care însă vor s'o închidă, se pôte vedea în anexa No. LX. Caragea ordonă să rămână ulița neîmpresurată și neînchisă, în lărgime de trei stânjeni. (5)

se va și pedepsi, precum și scările să le facă cât vor fi destoinice spre a împlini trebuința intrării în prăvălie, iar să nu se întindă cu ele pe lumina uliței; așijderea să îndatorezi dumné-ta pe toți prăvăliași, ca să ție fieș-care dinaintea prăvăliei lui câte o cange, câte un topor, și câte o putină cu apă tot-deauna plină, i câte o scară, ca să fie gata spre întâmplarea și potolirea vre-unui iangân, ori când se va întâmplă ferescă Dumneđeu, iar cel ne următor acești porunci să scie, că se va pedepsi. Tolco pisah gpd. — 1812 Decembre 21.

(Cod. LXXIV, fila 97).

- (1) Veđi anexa LVI.
- (2) Veđi anexa LVII.
- (3) Veđi anexa LVIII.
- (4) Veđi anexa LIX.
- (5) Veđi anexa LX.

Piață. La 12 Mai 1814 Caragea reinnoesce hrisovul lui Const. Vodă Ipsilant, din 1804, ca să rămână piață locul domnesc de lângă fosta pörtă de sus a curții vechi în răspintea din trei poduri mari vechi. (4)

(4) Veđi anexa LXI.

Îo Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.— Primită fiind Domniei Mele chibzuirea dumné-lor boerilor, ce ni se arată printr'acéstă anafora, poruncim dumné-tale Vel Agă, să dai cu-viinciosul nizam, spre a se pune în lucrare și a se urmă întocmai.— 1815 Iulie 18.

(Cod. LXXXIV, pag. 400.)

Vel Logofët.

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dómnne,

Am vëđut acéstă anafora ce face către Măria Ta dumné-lui Vel Agă acum că din'pricina copăerilor, ce vënd zarzavatură și alte lucruri de ale mâncărei, căci pun copăile pe poduri, cei mai mulți în semptul pușcării, strâmtorind podul cu copăile, în cât de abia rămâne loc de a trece omul cu piciorul, când trec butei și caré, se întêmplă multe hatale și gâlcevuri, une-oră călcând pe vîndători și pe cumpărători, alte oră sperindu-se caii de mult glotiș al norodului îi sfărîmă, și pentru ca să nu se mai întêemple hatale și ferescă Dumneđu și omoruri, aű chibzuit dumné-lui a se găsi în semptul locului vre-o viranea, unde să se strîngă toți acei vîndători după poduri, ca să-și facă aliș-verișul lor acolo, învoindu-se însă cu stăpâniul locului pentru chirie, fiindcă și pe pod unde vînd acum tot plătesc chirie prăvăliașilor dinaintea cărora staű cu copăile; pentru care am đis dumné-lui Vel Agă, ca să cerceteze de a găsi la câte patru podurile cele mari câte un acest fel de loc viranea pentru copăeri și ne aducă răspuns, că la două poduri se găsesc acest fel de locuri slobode, adecă pe podul lui Șerban Vodă, de la Butuc din jos, locul dumné-lui Vel Logofëtului Șcarlat Grădișteanu, și pe podul Mogoșoei împotriva caselor dumné-lui Clucerului Deșliu, dincolo de cișmea locul dumné-lui Căminarului Alexandru Comăneanu, și că aű primit și dumné-lor numiții boeri de a se muta copăerii la aceste locuri ale dumné-lor, numaî să se învoiască de a le plăti chirie, iar la cele-l-alte două poduri nu se găsesc acest fel de locuri deschise.

Deci chibzuirea ce face la acésta dumné-lui Vel Agă, o vëđum și noi bună după cuvintele ce se arată mai sus, pentru căci se strîng cei mai mulți copăeri în semptul pușcării, și strâmtorându-se podul cu copăile și cu îmbulđirea a multului norod, póte să se întêemple hata la trecerea butcelor și a carélor; ci de se va găsi și de către Măria Ta acéstă chibzuire cu cale, se va da luminată poruncă către dumné-lui Vel Agă, ca pe toți copăerii ce vënd zarzavatură, póme și legumi,

Poduri. Pe Dâmbovița nu aflăm făcându-se poduri noue, ci numai reparațiuni la poduri existente. Așa s'a reparat podul de la Sf. Ion, de sub Zlătari. Așa, în Iulie 1816, Domnitorul ordonă repararea podului de la morile de la Grozăvesci. În 1816 Novembre se repară podul de la strada Calicilor 277. (1)

să nu-î îngăduiască a se mai pune în nici o uliță pe pod, ci uniî să mERGă la locul dumné-lui Logofătului Grădișteanu și alții la locul dumné-lui Căminarului Comăneanu, ce este la spatele cișmelei (afară din locul acestei cișmele ce este domnesc), ca acolo la aceste locuri al dumné-lui Logofătului Grădișteanu și al dumné-lui Căminarului Comăneanu să facă vânzarea, dându-se pentru acéstă strașnică luminată porunca Măriei Tale de a se pune în lucrare și a se urmă negreșit, fiind-că de multe ori s'aú făcut de către noi acest fel de anaforale și urmare nu s'aú făcut, iar hotărârea rămâne la Măria Ta. 1815 Iulie 16.

Barbu Văcărescu Vel Vornic, Const. Bălăceanu Vel Vornic, Teodorache Văcărescu Vel Vornic, Gheorghe Filipescu Vel Logofăt, Nestor Clucer.

Prea Înălțate Stăpâne,

Inchinați comunicăm Înălțimei Sale de Dumneđeú păzită că lângă zidul pușcării, de la pörtă până la capătul acestui zid, există un drum comun unde se afla altă dată și un pod al stăpânirii. Pe drumul acesta, după un vechiú obiceiú se trag în șépă uniî criminali condamnați, iar altor asemenea condamnați, aduși de afară se expun capetele la vederea publicului. Acum vedem că eclesiarhul vechéi Curți a Stăpânirii a început să facă pe acest drum nisece clădiri de prăvălii, cari se ridic spre zidul pușcării, unde nici o dată n'a existat nici o clădire. Și fiind-că din acéstă nehibzuită și contrară obiceiului urmare a eclesiarhului, se produc tot felul de fapte în pușcărie, iar zidul aceștia, pentru mai multe eventualități, este de tótă necesitatea să rămăe liber precum și drumul pomenit cum erà din capul locului, ne facem datoria nóstră plecată să însciințăm pe Înălțimea Sa de Dumneđeú păzită.—1814 Iunie 3.

Const. Stolnic, Atanase Sărdar, (Nedescifrabil). Tradus din grecesce.

(Cod. LXXX.)

(1) *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.* Dumné-ta biv Vel Sărdare Nicolae Trăsneo, epistatule al Casei podurilor, fiind-că parmaclăcurile de lemn ce aú fost pe marginele podului de peste gârlă, ce merge la podul Calicilor, aú lipsit de acolo cu totul, din care pricină póte să se întempe vre-o primijdie trecătorilor pe la acel pod, de aceea îți poruncim, ca îndată ce vei primi acest domnesc al nostru pitac, numai decât, fără câtu-și de puțină zăbavă să pui să facă la loc acele parmaclăcuri pe de amëndoué părțile ale podului. — 1816 Noembre 24.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXXVII, fila 2.)

Podurile pe căile de comunicațiune cu județele se întrețin de Vornicul Obștirilor, în calea spre Ardél, la Căineni pe Olt, la Colentina, la Buzău, la *băltacul* din capul podului Calicilor în drumul Giurgiului și al Olteniței etc., la Călugăreni, la Folostoca în calea Giurgiului; alt pod în drumul Herestrăului. (1)

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlahiscoe.— Dumné-ta biv Vel Sărdare Nicolae Trăsneo, fiind-că înși-ne Domnia Mea trecând pe la podul ce este peste apa Dâmboviței, de la morile ot Grozăvesci, ce sunt ale mănăstirii sf. Ioan și Mihaiu Vodă, l'am vădut cu totul prăpădit și sfărîmat, în cât prin neputință este a trece eine-vași fără de pericolon; de aceea poruncim dumné-tale, ca să orînduescă a se drege și a se meremetisi acel pod, spre a nu se întemplă călătorilor vre-o primejdie, însă meremetul să nu se facă vremelaic, ci să se facă bun, ca să fie multă vreme și după ce se va isprăvi să arătați Domniei Mele câtă cheltuială ați mers, ca să chibzuim apoi și să dăm poruncă de unde are a și se plăti cheltuiala acestui meremet. Tolco pisah gpd. -- 1816 Iulie 19.

(Cod. LXXIV, fila 260.)

(1) *În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.*— Credincios boerule al Domniei Mele biv Vel Sărdare Nicolae Trăsnea, epistatule al Casei podurilor, ne-am însciințat Domnia Mea, că podul de la Colentina abia ați apucat de s'ați isprăvit și îndată s'ați stricat, din care pricină se face zăticnire călătorilor ce voesc a merge încolo și încóce, de aceea iată printr'acest domnesc al nostru pitac îți poruncim, ca fără de altă zăbavă să pui negreșit să drégă acea stricăciune, făcând lucru bun și temeinic, căci apoi însuși vei fi răspunător. Tolco pisah gpd. 1816 August 27.

(Cod. LXXIV, fila 266.)

Vel Logofăt.

(Pecetea gpd.)

Pitac la ispravnicii de Ilfov pentru un pod pe lac ce este pe drumul ce urdină călătorii la Giurgiu și la Oltenița aprópe de viaa Giurgiului din deal de la Capul podului Calicilor ce s'ați făgăduit dumné-lui Vel Ban Radu Golescu a ajutat la făcutul lui cu taleri 400 și ispravnicii să aibă a țineă catastih de cheltuiala ce se va face.

(Cod. LXXIV, fila 84 v.)

În Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle vlahiscoe.— Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud Ilfov, fiind-că pe drumul ce urdină călătorii la Giurgiu și la Oltenița aprópe de viaa Giurgiului din deal de la Capul podului Calicilor, este un baltac unde urméză a se face pod și pentru făcutul aceluși pod ați făgăduit de a da taleri 400 dumné-lui Vel Ban Radu Golescu, vă poruncim Domnia Mea, ca îndată ce

În Septembrie nouă 1813 aflăm dată de Caragea o poruncă, ca să se suprimă de către ispravnicii toate podurile de peste apa Ialomiței, lăsând să subsiste numai podul de la fundul Danciului. Acastă măsură se pare a fi luată pentru a asigura Bucureștii de vre-o invasiune a unor rebeli Turci, care amenință țera, precum la cap. istoriei domniei lui Caragea vom avea ocaziune de a arăta. (1)

Autorizări de construcțiuni de poduri de către particulari sunt puține date de Caragea. În 1813 Radu Golescu vedând că podul stătător de pe apa Dîmboviței de la morile de la Vitan, pe moșia logofătului Dudescu, la Dudesci, este stricat și proprietarul nu-l repară, tocmește un sat să-l facă pe cheltuiala sa. Radu Golescu cere Domnitorului voie de a reintra în fondul cheltuit, punând brudină, de vita care va trece pe pod câte o para. Dar această brudină să se plătescă

veți primi acest domnesc al nostru pitac, să orînduiți a se face fără de zăbavă acel pod, orînduind și om într'adins, ca să fie catastih de cheltuiala ce are a se face și veți primi de la dumné-lui acei taleri 400, iar de se va cheltui mai mulți, să arătați Domniei Mele, ca să dăm poruncă de unde să se plătescă acel prisos al cheltuelei și către acesta fiind-că tot în linia aceluî drum mai sunt două poduri și la căpătâile lor s'au mâncat locul făcându-se găuri, vă poruncim ca și acele mâncături să puneți a le astupa cu tufă fără de zăbavă. Tolco pisah gpd.—1813 Septembrie 1.

Milostiū Bojiū Iō Ioan Gh. Caragea voevod i gospodar zemle Vlahiscoe.

De vreme ce aședarea podului âmbător pe apa Buzelui, ce curge printre moșia dumné-lui biv Vel Căminarului Costache Suțul, ce o are de zestre, după însciințarea dumné-lor ispravnicilor județului de la 14 ale următoarei luni, ce au trimis către Domnia Mea, coprîndetore că făcând cercetare s'au pliroforisit de la satele de prin prejur, că supărarea ce ar fi putut avea când acest pod se așeză lângă satul Racovița iar acum fiind-că este a se face pod mai delături, iar nu lângă satul Racovița, unde nu numai că orî-ce supărare nu pricinuesce, ci mai vîrtos folos satelor de prin prejur, cu înlesnirea trecătorilor peste apa Buzelui; de aceea dar primită fiindu-ne rugăciunea ce ne-au făcut dumné-lui biv Vel Căminarul, i s'au dat această carte a Domniei Mele de slobozenie, ca să aibă voie ași face acest pod, însă mai pe alătura, pe moșia sa, iar nu lângă satul Racovița, unde și-au fost dus cheres-teaua mai dinainte; acesta. i saam receh gpd.—1816 Noembrie 21.

(Cod. LXXXVII, fila 4.)

Vel Logofăt.

(Pecetea gpd.)

(1) Cod. 74 fila 85 verso.

numai pâna 'și va întorce banii cheltuiți, după care podul să rămână liber de brudină (1)

Dăm în anexă procesul urmat între doi proprietari de poduri de pe apa Jiului în anul 1814. (2).

Dâmbovița. Incă din primele luni ale anului 1813 Divanul cere Domnitorului Caragea, să se ordone marelui Spătar și lui marele Aga să scotă ómenī cu sape și cu lopeți, să curețe gunoiul aruncat din curțile boeresci, peste care gunoiu, aducând apa nămol peste el, s'au înălțat apa Dâmboviței atât de mult, în cât amenință cu înneacăciunea la orī-ce sporire a apei. Curățirea se va face «*de la morile Mitropoliei ot sf. Elefterie până la morile Radului Vodă ot foisor.*» Ómenii salahori vor fi plătiți de proprietarii mărginași și decă nu vor face acésta, boerii zabiți vor plăti ei salahorii și vor împlini banii de la mărginași. Domnitorul aprobă în 3 Martie 1813 acéstă dispozițiune. (3)

(1) Veđi anexa LXV.

(2) Veđi anexa LXVI.

(3) *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.*

Primită fiind Domniei Mele arătarea ce ne fac dumné-lor veliți boeri pîntr'acéstă anafora, poruncim dumné-tale Vel Spătare și dumné-tale Vel Agă, ca întocmai să faceți urmare. 1813 Martie 6.

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dómne,

Cu plecată anafora arétăm Măriei Tale, căci cei ce șed pe marginile Dâmboviței de o parte și de alta, aici în Bucuresci, aruncând gunoiul ce-l scot după curțile lor în apă și peste acel gunoiu aducând apa nămol s'au înălțat apa Dâmboviței atât de mult în cât la vre-o viitură cu înmulțire de apă, urméză a se face înecăciune și pagubă; ci să fie luminată poruncă Măriei Tale către dumné-lui Vel Spătarul și către dumné-lui Vel Agă, ca să îndatoreze pe toți acei mărginași, de la morile Mitropoliei ot Sf. Elefterie până la morile Radului-Vodă ot Foisor, să pue ómenī cu sape i cu lopeți să curățe acea nămolélă ce s'au făcut din pricina aruncării gunoiului și să adinceze matca Dâmboviței bine, spre a încăpea apa și a avea loc îndestul de curgere înlesnită și a nu putea eși afară din matcă când vine mare, iar care dintr'înșii nu va fi următor, să pue dumné-lor boerii zabiți, salahori cu plată, spre săvirșirea lucrului și plata să o ia de la mărginașii aceia. 1813 Februar 26.

Constantin Filipescu, Radu Golescu, Vornic,... Vel Logofăt,... Vel Vis-tier,... Vel Logofăt.

(Cod. LXXIII pag. 340.)

Acea măsură se repetă în 26 Aprilie 1813, ceea ce arată că ordinele din 26 Februarie 1813 nu se putuse executa, pöte din cauza grelii ierni ce fu în acest an. (1)

În Maiü 1813 ambiü Vornicü Radu Golescu și Dumitrașco Racoviță raportéză Domnitorului, că unü din mărginașii Dâmboviței—de sigur boerii—nu vor să se supună a curățü gunoiul aruncat în dreptul locului lor și cer lui Vodă voie de a-i pedepsi cu închisórea. În 22 Maiü Caragea aprobă. (2)

(1) *Pitac ce s'aü făcut către dumné-lor dvornicü.*

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle Vlahiscoie.

Dumné-vóstră Veliților Dvornicü, fiind că ne-am pliroforisit Domnia Mea, ca cei ce aü case și alte nămestii pe marginea Dâmboviței, din lăcomia lor ca să apuce să ia loc din pămîntuü apei Dâmbovița aü aruncat atât gunoiü cât și pămînt de la nămestiile lor pe matca Dâmboviței, ca să le rămăe lor acel pămînt al japei. Invederat lucru este, că de se va trece cu vederea acéstă urmare a lor, în scurtă vreme viind Dâmbovița mare în cincü șase rîndurü și aruncënd nămol și de o parte și de alta, după cum se vede că aü aruncat, pöte să iasă Dâmbovița din matca ei făcëndu-se fórté strîmtă și pe urmă se va face un potop fórté mare; de aceea trebuință fiind, ca mai din vreme să chibzuim cum ar fi cu cale, ca să nu se mai întâmple un lucru ca acesta, poruncim dumné-vóstră, să mergeți înși-vé peste tótă Dâmbovița și pe de o parte și pe de alta și mai întâiü să vedeți ce nomol aü aruncat Dâmbovița din pricina acestuü gunoiü ce l'aü aruncat unü alții și să-i supuneți pe aceia numai de cât îi ține cuprinsul fieș-căruia, dar să nu-l arunce iarăși în Dâmbovița și să puneți mumbașir pe II-lea Vornic, ca cu soroc de douë săptămâni să scóță tot acel gunoiü și nămol afară ca să se lărgéscă Dâmbovița cum aü fost din început și către acésta ne-am însciințat Domnia Mea că unü din cei ce aü binale pe marginea Dâmboviței aü bătut parü pentru prelungirea lor, intrând în matca Dâmboviței din care pricină asemenea strîmtorare se fac măteci; poruncim dumné-vóstră, ca câți dintr'aceia veți vedea că aü bătut parü și bat eșind din parüi cei vechi în Dâmbovița și pe toți aceia să-i puneți să-i taie și de acum înainte orü-cine vor vrea să bată parü în Dâmbovița fär' de scire să nu aibă voie a mai bate. Tolco pisah gpd. — 1813 Aprilie 26.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXIV, fila 43.)

Vel Logofët.

(2) *Iw Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.*

Dumné-ta Vel Agă, după arătarea ce ne face printr'acéstă anafora a dumné-lor veliților Vornicü, pentru nesupunerea celor mai jos arê-

De cunoscutele șanțuri ale Dâmboviței aflăm acte cari arată, că Vornicia Obștirilor avea grijă. Marele Spătar este îngrijitorul direct. După denunțarea lui Constantin Pastia postelnicelul însărcinatul cu grija și curățenia șanțului, este înlăturat din funcțiune pentru că «*pre șanțari îi metahirisesce în trebile casei sale*» și lasă șanțurile necurățate (2)

tați, poruncim dumné-tale, ca făr' pe a-î rădică la închisóre să orînduiți într'adins zapcii agiesci de a le face strașnic mumbașiret, spre a fi următori făr' de zăbavă întocmai, precum în jos se arată. 1813 Maiu 22.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofët.

(Cod. LXXVI, pag. 427.)

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Înălțimei Tale ce ni s'au dat prin pitacul de la 26 ale trecutului April, ca să silim prin mumbașiri rînduiți al II-lea vornici pe toți aceia ce au case și namești pe marginea Dâmboviței a scóte gunoiul, nămol și alte havaiele ce le-au pus, cu lăcomie ca să le rămăe lor acel loc al apei, următori fiind îndată atunci am și orînduit ai II-lea vornici și pe o margine a Dâmboviței și pe alta, ca pe de o parte să le măsóre și să le însemneze gunoiu sau nămol și ce cade în partea fieș-căruia, iar pe de alta să le stea mumbașiri, în soroc ce se orînduesce de Înălțimea Ta, a scóte tot acel gunoiu și nămol afară, iar să nu-l arunce în Dâmbovița; vedem că unii deși s'au apucat a scóte, să pórtă cu óreși-care amalie, iar acești de mai jos arêtați se arată cu o mare nebăgare de sémă la mumbașirlăcul al II-lea vornici; de aceea să se dea luminată porunca Măriei Tale către dumné-lui Vel Agă, ca pe toți aceia să-î ridice la închisóre și de acolo să se siléscă a scóte gunoiu, nămol și alte havalele, după însemnarea stînjinilor ce mai jos se arată, ca vedënd pilda acestora și cei ce cu amalie au început și cei ce n'au început prin semptul mahalalelor negreșit să pună silința ce se cuvine de a se curăță marginea Dâmboviței. 1813 Maiu.

Radu Golescu Vel Vornic, Dumitrașco Racovița Vel Vornic.

(Cod. LXXVI, pag. 427.)

(2) *Carte prin care se orînduesce Andreiú postelnicelu purtător de grijă șanțurilor din gura Dâmboviței, în locul lui Constantin Pastia.*

Zemle Vlahiscoie. Fiind că Constantin Pastia postelnicel ce au fost până acum purtător de grijă la șanțurile Dâmboviței, din pricină că se află de multă vreme la acéstă slujbă, înlenevind îngrijirea cea cu-

În Octombrie 1813 Andrei este din nou confirmat în această slujbă, pe garanția recomandării marelui Spătar, cum probază următorul act:

S'aŭ arătat Domniei Mele arătarea ce faci pentru șanțul Dâmboviței că se află în stare bună cum și încredințarea ce dai pentru Andrei postelnicelu epistatul, că este vrednic și cu știință bună la tréba șanțului, după care înștiințare dând Domnia Mea tot cređemîntul și bine nădăjduind, că arătările dumné-tale sunt adevărate, am rămas întru odihnă; de aceea și tótă tréba și îngrijirea o încredințăm Domnia Mea asupra dumné-tale, cum și pe postelnicelul Andrei epistatul prin chezășiea dumné-tale îl hotărîm Domnia Mea a fi nestrămutat dintr'această slujbă, pentru care îți poruncim să te afli în tótă vremea cu pe deplină îngrijire, spre a fi șanțul curățit bine și drept, cu tótă orînduiala, fără de cusur și numitul epistat să se afle nelipsit de lângă șanț spre a otcărui cele după trebuință fără cusur și când acestea se vor împlini în tótă vremea întocmai după voința Domniei Mele și cusur nu se va întâmplă, atunci numitul epistat va fi împărțit și de alte milii ale Domniei Mele, pentru ajutorul casei sale, iar când împotriva se va întâmplă vre-un cusur, atunci însuși dumné-ta vei avea a da răspuns înaintea Domniei Mele și te vom supune la cele după dreptate și cuviință și se va orîndui alt epistat în loc. 1813 Octombrie 15.

(Cod. LXXIV, fila 91.)

În Februarie 1814 Dâmbovița a înecat unele părți din Bucuresci, din cauza răpedei topirii a marelui cantități de zăpadă. La 7 Martie același an Divanul rînduesce pe Vel Logofătul de Obiceiri Fotache Știrbei, să facă anchetă, la fața locului, la șanțuri, să constate dacă înnecul s'a întemplat din neîngrijirea epistaților și a șanțarilor.

viinciosă după trebuință a șanțului în tótă vremea stă șanțul necurățit și pe șanțari îi metahirisesc în trebile casei sale, lucru cu totul nesuferit la auzul Domniei Mele, căci șanțarii sunt orînduiți într'această trebuință numai a șanțului iar nu după cum numitul se pörtă. Drept aceea dar după arătarea ce aŭ făcut Domniei Mele dumné-lui cinsit și credincios boerul Domniei Mele Mihalache Suțu Vel Spătar, pentru ca nu care cumvași să catandisescă îngrijirea curățirii șanțului la mai rea și próstă stare, iată după alegerea dumné-lui Vel Spătaru orînduim Domnia Mea pe Andrei postelnicelu a fi purtător de grija numitelor șanțuri, ca tot deauna șanțurile să le curețe, să se afle nelipsit de la gura șanțurilor dimpreună cu șanțarii, păzind și străjuind a nu se face înecăciune pe matca Dâmboviței și pe șanțari să aibă a-i metahirisi numai în trebile șanțului, iar nu și în slujbele sale, căci când se va dovedi întru o urmare ca acesta, nu numai se va lipsi, ci se va și pedepsi, i saam receh gpd.—1813 Aprilie 3.

Vel Logofăt.

(Cod. XIX, fila 61 v.)

Fotache Știrbei cere îndată schimbarea epistatului șanțurilor Andrei. Noul epistat rînduit în Martie 1814 primesce următoarele instrucțiuni prin chiar pitacul de rînduire: *«l'am făcut Domnia-Mé epistat asupra șanțurilor ce sunt care se abat din apa Dâmboviței pentru paza și ferirea de a nu se face în necăciune la poliția Bucurescilor când sunt ploii multe sau când se topește zăpada, carele să aibă în zaptul său pe toți șanțarii cu doi vâtași ai lor, și cu aceștia să se silască în totă vremea a fi a pururea șanțul curățit, zăgazul și stăvilile temeinice și la vreme de înmulțirea apelor, să stea cu toți oamenii gata pentru apărare, să nu se strice, nici să se facă vre-un mijloc de răutate din pricina neîngrijirii sale, că se va pedepsi, și când va vedea că se înmulțesc apa și biruesce, în grabă să înștiințeze spre a eși toți cei ce sunt pe lunci cu case, că apoi neînștiințând în grabă și se va pricinui vre-o pagubă locuitorilor, se va îndatora însuși ca să împlinescă totă acea pagubă; asupra căreia trebă, pentru mai bună pază ceea-ce se va socoti de dumné-lui orânduitul boer, să dea în scris la mâna epistatului ca să le urmeze și acelea. (1)*

Logof. Fotache Știrbei nu termină ancheta și cu ea sunt îndată însărcinați Vornicii Bălăceanu și Băleanu, împreună cu Episcopul de Buzău, căci e vorba ca prin carte de blăstem să se descopere un culpabil, din neîngrijirea cărora la șanțuri s'au întemplat în necul. (2)

Comisiunea nu află vinovați, dar presintă un devis pentru repararea stăvilarelor și a șanțurilor. Se ordonă facerea speselor din Cutia Vornicieii Obștirilor. (3)

(1) Cod. LXXVII fila 173.

(2) 1814. S'au făcut carte deschisă ca să rămăe Logofetul Fotache Știrbei de a merge la gura șanțului în locul lui să meargă Sfinția Sa Episcopul Buzău cu dumné-lui Vornicul Bălăceanu i cu dumné-lui Vornicul Băleanu spre chibzuirea dregerei șanțurilor.

(Cod. LXXIV, fila 132 v.)

(3) Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlahiscoe. Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta Vel Vornice al Obștirilor, fiind-că după chibzuirea ce s'au făcut prin meșterii morari pentru dresul gurei șanțului Dâmboviței și pentru stăvilă de acolo trebuiesc a se cheltui taleri 1.502 la chereșteaua cea trebuincioasă și la lucrul morarilor; ca o trebă dar ce este spre obștesc folos al politiei Bucurescilor, precum și Cutia milosteniilor fiind întocmită iarăși pentru obștesci faceri de bine, poruncim dumné-tale, ca acești bani să se dea la Vistierie de la Cutia Obștirilor, spre a se trimite la ispravnicii județului, de a se pune în lucrare fără de zăbavă dresul gurei șanțului, după chibzuirea ce s'au făcut. Tolco pisah gpd.—1814 Iunie 3.

(Cod. LXXIV, fila 124 v.)

Acastă lucrare nu s'a terminat în 1814 cu toate ordinile date. (1)

În Iulie 1814 Divanul arată Domnitorului, că aș chibzuit asupra raportului Clucerului Deșliu și a colegilor lui, cari aș fost orînduiți să cerceteze și să vadă ce e de făcut pentru a împedica nouă inundațiuni ale Dâmboviței. Divanul află propunerile lui Deșliu relative la șanțurile din susul morilor Clucerului Deșliu potrivite și este, ca cele cincî mori să se scobore la măsura și cumpăna vadurilor ca să nu pótă apa prisosi și a eși din maluri să facă înecăciune. Divanul propune să se trimiță la fața locului doi boeri mari împreună cu inginerul politiei și cu Constantin Pastia epistatul șanțurilor. Domnitorul însărcinează iar cu această regulare pe marele Vornic Constantin Bălăceanu și pe marele Logofăt de obiceiuri Fotache Știrbei. (2)

Din actele ce dăm în anexe se pôte vedea împotrivirea ce lung timp opun proprietarii de mori din susul Dâmboviței de a și le regula așa, încât să nu mai producă inundațiuni, fie în Bucuresci, fie pe moșiile particulare din apropierea rîului. (3)

Din anul 1815 Februarie dăm două pitace domnesci, prin care Caragea reînoesce oprirea de a se arunca gunoe în Dâmboviță, atât spre a nu se înămoli matca rîului, cât și pentru interesul de a păstră apa bună de bcut (4)

În 18 Martie 1815 aflăm însărcinat un inginer și architect al politiei, *Fainvrach* (?), credem *Fraivald*, de a pune în lucrare după raportul boerilor cari aș fost făcut ancheta, adîncirea Dâmboviței și curățirea ei de gunoe. (5)

(1) 1814 Octombrie 1. Carte legată la ispravnicii Dâmboviței, cu copie după anaforaua boerilor ce aș fost la șanț, ca să pue în faptă și în lucrare coprirea acei anaforale.

(Cod. LXXIV, fila 145.)

(2) Veđi anexa LXX.

(3) Veđi anexele LXXI—LXXIV.

(4) Veđi anexele LXXV—LXXVI și LXXVII.

(5) *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlahiscoie*. Dumne-ta Fainvrah, inginerule și architectone, fiind-că acum este vremea de a se pune în lucrare chibzuirea ce aș făcut dumne-lor Veliții boeri, prin anafora, pentru matca Dâmboviței, care s'aș întărit și de către Domnia Mea, de aceea iată te orânduim și pe dumne-ta ca împreună cu cei-l-alți boeri orînduiți de Domnia Mea, să mergeți pe matca Dâmboviței, făcend urmare întru toate întocmai precum dumnelor boerii aș găsit cu cale prin mai sus numita anafora. Tolco pisah gpd.—1815 Martie 18.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXIV, fila 187 v..)

Vel Logofăt.

Inginerul constată, că înnecurile provin în mare parte de la zăgaurile morilor după Dâmboviță. Caragea, la 28 Iunie 1815, ordonă lui Vel Aga, ca pe de oparte să oblige brutariii a face proviziune de făină pe 40 50 țile, și pe de alta să taie zăgazele și să se facă la loc stavilele de nevoie. Se taie de asemenea pilastre vechi de la vechi poduri, ca să nu ajute aceștia la deposit de nămol. (1)

(1) *Iă Ión Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.* Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta Vel Agă, fiind-că zăgaurile morilor ce sunt pe apa Dâmboviței încóce aú a se tăia pe la mijloc într'aceste țile, din porunca Domniei Mele, după planul ce aú dat în scris inginerul i după chibzuirea ce aú făcut în scris și dumné-lor Veliții boeri, pentru izbăvirea politiei Bucurescilor de înneacăciune, ca până acum din apa Dâmboviței și ca să nu priciniască brutariii până se vor face stavile la tăetura zăgaurilor, că pătinesc lipsă de făină, poruncim dumné-vóstră, ca îndată să dai strașnică poruncă îndatorându-i ca să se căpătuiască și să aibă grău măcinat pentru trebuința politiei, patru-șeci sau cinci-șeci de țile, spre a nu pătimi politia Bucuresci lipsă de pâne până se vor face stăvilele, căci strașnic se vor pedepsi, fără de a li se primi vre-un cuvânt de pricinuire. Tolco pisah gpd.—1815 Iunie 28.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt

(Cod. LXXIV, fila 205 v.)

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie. Cinstit și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta Vel Vornice al politiei Bucurescilor, de înneacăciunea apei Dâmboviței trebuință fiind a se pune în lucrare mijlócele ce mai jos se arată, poruncim dumné-tale, întâiu, parií ceí vechi ce aú rămas bătúți în apă de la podurile de mai înainte, aici în politie lângă carií s'aú băgat alți parií noi pentru podurile de acum, acei parií vechi să puí dumné-ta salahori ca să-i scóță pe toți din locul lor a nu rămânea nici un par vechiú, căci zăticnesc curgerea apei; al doilea, fiind-că la Gorganí, unde aú fost morile Radului Vodă și ale lui Michaiú Vodă, după stricarea lor zăgazul s'aú cufundat în apă și aú înălțat matca și nu este mijloc a se săpă acel zăgaz fiind cufundat în apă, să îndatorezi dumné-ta pe mahalagií părței locului de acolo, ca unii ce pătinesc de înneacăciune, să sape șanțul în matca Dâmboviței pe alătura cu zăgazul, de ași face apa repeđiciune și a curățá nămolul și pămîntul ce se va scóte din șanț să se arunce din afară pe mal despre Michaiú Vodă; al treilea, zăgazul Dâmboviței, ce se abate din potriua caselor dumné-lui banului Brâncoveanu, care se numesce Dâmbovicióra, să se deschidă începându-se gura mai din sus, adecă din dreptul caselor Stolnicului Guliano, ca să pótă abate apa Dâmboviței drept, la venire de apă multă destupându-se și cea-l-altă matcă a lui, iar pentru lărgimea șanțului se va urmá după măsura ce va da Medelniceru Grigorie Bujoreanu, îndatorind dumné-

În anul 1815 se mai proiectează adâncirea mătcei, Dâmboviței în oraș și lărgirea ei până la șase stînjeni de la Roșu până la Vitan. (1)

Pentru asigurarea Bucuresciului contra înnecului, după planul inginerului, se hotărăsce, ca zagazul Dâmboviței să se mute din susul satului Racari, unde dă Ilfovul în Dâmbovița și acolo să se facă șanț nou și stăvilă, iar gura șanțului vechi s'o astupe. Cu această afacere Domnitorul însărcinează pe fostul mare Medelnicer Grigorie Bujorénu în 28 Iunie 1815 (2).

lui pentru deschisul șanțului și destupatul mătci Dâmboviței iarăși pe mahalagii din partea locului, ce pățimesc de înneacăciunea apei, ca unii ce mai mult lor le este de folos acel șanț spre a se izbăvi de înneacăciune; așijderea și pentru acea abătătură Dâmboviței ce este din dosul mănăstirei Radului Vodă, unde are mănăstirea, stăvilele, să îndatoreze dumné-lui pe cuviosul egumen al mănăstirei să mai lărgescă la gură acea abătătură, cum și stavila să o facă mai adâncă în fundul apei ca să pótă răsufli apa și pe acolo, cu îndestulare, la vreme de potop, iar nu precum aũ fost până acum acea stavilă, făcută numai în fața apei, îngrijind egumenul, ca la viitură de apă multă și primă-veara la ruptul gheței, să puie să rădice stavila, ca să răsufle Dâmbovița cu îndestulare. Tolco pisah gpd.—1815 Iulie 6.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXIV, fila 209.)

(1) *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlahiscoe.*

Cinstiți și credincioși boerii Domniei Mele dumné-vóstră veliților Dvornici i dumné-ta Vel Dvornice al Obștirilor, fiind că după izbăvirea politiei Bucurescilor de înecăciunea apei Dâmboviței atât după planul inginerului cât și după chibzuirea dumné-vóstră veliților boeri trebuință fiind ca să se lărgescă apa Dâmboviței pe unde va fi mai strîmtă ca să fie de stînjeni 6 aici în politie, de aceea poruncim dumné-vóstră, ca să mergeți însuși pe matca Dâmboviței de la Roșu și până la Vitan și să puneți vorniceii să măsoare și pe unde va fi matca mai strîmtă de cât 6 stînjeni să facă semne pe unde are a se taia malul spre a se lărgi matca; și de urmarea ce veți face să arătați Domniei Mele prin anafora. Tolco pisah gpd.—1815 Iulie 4.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXIV, fila 208 v.)

(2) *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.*

Cinstite și credincios boerile al Domniei Mele, dumné-ta Vel hatmane al Divanului, fiind că după chibzuirea ce aũ făcut dumné-lor veliții

Pentru lucrările de realizat la șanțuri se impune o taxă pe pro-

boeri pentru izbăvirea poliției Bucureștilor de înecăciune, ce pătimea până acum de apa Dâmboviței, s'au găsit cu cale și s'au hotărât și de Domnia Mea, ca și zăgazul Dâmboviței, să se mute mai încóce la vale, din susul satului Răcari, unde dă Ilfovul în Dâmbovița și este trebuință a se face acolo șanțul nou și stavile, după mijlocul ce este arătat în anaforaua dumné-lor boerilor i gura șanțului celui vechiu să o astupe, și cu acest mijloc al mutărei șanțului la mai sus arătatul loc să izbăvescă de înecăciunea ce pătimea până acum moșiile ce cad pe linia apei Ilfovului, iarăși de către dumné-lor veliții boeri cu drept cuvânt s'au găsit cu cale și s'au hotărât și de către Domnia Mea, ca stăpînii acelor moșii se dea ajutor după analoghia stînjinelor ce au fieș-care, la cheltuiala ce s'au chibzuit că trebuie pentru facerea șanțului nou i a stavilei; de aceea iată și poruncim Domnia Mea, ca după deosebita fóie ce ți se dă, supt pecetea Domniei Mele, să împlinesci de la fieș-care din stăpînii acelor moșii suma banilor ce este arătată, de stînjîn câte parale 20 și să o faci teslim rînduri rînduri în mîna orînduiților, pe carii prin întărirea ce am dat Domnia Mea la anaforaua dumné-lor veliților boeri, i-am însărcinat cu facerea acestui șanț nou i al stăvilei, iar care dintr'aceste moșii va fi megieșască adevă țărănescă și vor dice că n'au mijloc a răspunde banii ce se analoghesesc pe suma stînjinelor ce au, pentru aceia să faci arătare ispravnicilor județului ca să îndatoreze pe acei lăcuiitori de a lucră la șanț până se vor plăti de suma banilor ce vor fi datorii după analoghia stînjinelor ce au; zăbavă însă să nu se facă la împlinirea banilor, ci să se împlinescă făr' de zăbavă până este vremea de vară de a se putea lucră șanțul. Tolco pisah gpd.- 1815 Iunie 28.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXIV, pag. 206.)

Carte deschisă.

Zemle Vlahiscoe. Fiind-că pentru izbăvirea poliției Bucureștilor de înecăciunea ce pătimea de apa Dâmboviței, *atât după planul inginerului*, cât și după chibzuire ce au făcut-o dumné-lor veliții boeri, am hotărât Domnia Mea, ca să se taie zăgazurile morilor, începînd de la morile ot Bucuresci în sus, însă zăgazurile să se taie la mijloc, la nivelul apei până în fund la pămînt viu, de câte 4 stînjeni în lat, unde are să se facă de către stăpînii morilor stăvilii după măsura ce li se va dă; de aceea, spre săvîrșirea acestii trebii, orînduim pe credincios boerul Domniei Mele Biv Vel Medelnicerul Grigorie Bujorénul căruia poruncim dumné-vóstră ispravnicilor ot sud Ilfov, ca duprin satele ce sunt pe marginea Dâmboviței, aprópe de mori, să-i dați 30 salahori cu topóre și alte trebuinciose ca să lucreze la tăiatul zăgazurilor dându-i și patru slujitori de ai județului, ca să-i aibă atât asupra sa-

prietarii de moșii de pe apa Ilfovului, care au a se folosi și ei de facerea noului șanț și a stăvilărilor nouă de la Răcari. O asemenea taxă se cisluesce și pre 9 mahalale din Bucuresci, care și ele se vor folosi de împedizarea inundărilor. (1)

În Iulie 1815 e vorba iar de a se curăți și adânci fundul Dâmboviței. Nostimă este porunca lui Vodă Caragea de a se întrebuița o *mihani* (mecanică, mehanică sau machină) ca să sape și să curățe tot-d'auna matca Dâmboviței cu înlesnire și cu prea puțină cheltuială. Caragea, dice că a vădut el însuși asemenea mehani la Țarigrad. E vorba de sigur de o *dragă*. Domnitorul însărcinează pe egumenul de la Radu Vodă, «care are deplină sciință și închipuire a acestei mehania» să facă una în trebuința Dâmboviței (2).

lahorilor, spre a-i indemnă la lucru cât și spre pază de a nu fugi salahorii, spre a se da săvârșire tăiatului zăgazurilor cât mai fără zăbavă, i saam receh gpd.—1815 Iunie 28.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt

(Cod. LXXIV, fila 206.)

(1) Veđi anexele LXXVIII, LXXIX și LXXX.

(2) *Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.*

Cinstiților și credincioși dumné-vóstră veliților boeri ai Divanului Domniei Mele, fiind-că s'au găsit o mihani (*machină*) ca să sape și să curețe tot-deauna matca Dâmboviței cu înlesnire și cu prea puțină cheltuială, care și înșine nouă este sciută de la Țarigrad, prin chiar vederea nóstră, de aceea poruncim dumné-vóstră, ca adunându-vă la un loc, să aduceți față pe cuviosul egumen al mănăstirei Radului-Vodă carele are deplina sciință și închipuire a aceștii *mihani* și a energhiei i a folosului ce póte face făr' de discolie și dându-vă tótă pliroforia, făr' de zăbavă să o chibzuiți și dumné-vóstră și să ne faceți anafora, ca să poruncim a se pune în lucrare, tolco pisah gpd.—1815 Iulie 3.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXIV, fila 207 v.)

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.

Fiind că acest mihani se face pentru izbăvirea politiei de înneacăciune, și fiind că tot pentru acest sfîrșit se cisluesc o sumă de bani pe mahalagiile politiei, după lunca Dâmboviței, prin osebită poruncă a Domniei Mele, pentru isbăvirea caselor lor de înneacăciune, poruncim dumné-tale Vel Vornice al politiei, ca dintr'acei bani ce se împlinesc

La începutul anului 1816 lucrările pentru abaterea Ilfovului de la

de dumné-ta, să se cheltuiască și pentru facerea acestei mihani cu toate cele trebuincioase ale ei, la a căreia facere de la început până la isprăvit să epistasască napristan cuviosul egumen al mănăstirei Radului-Vodă ca unul ce are deplină știință în ce chip să se facă și cum să se metahirisască în urmă. 1815 Iulie 28.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXXIV, pag. 450.)

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale, ce prin pitac ni s'a dat, cum că s'a găsit o mihani ca să sape și să curețe tot-deauna matca Dâmboviței cu înlesnire și cu prea puțină cheltuială, care și însuși Măriei Tale este știută de la Țarigrad prin chiar vederea Înălțimei Tale, adunându-ne la un loc, unde aducând față pe cuviosul arhimandrit chir Teodosie, egumenul mănăstirei Radului-Vodă, ce ni se arată că are deplina știință a închipuirei acestei mihani, după pliroforia ce ne dete luarăm înștiințare, că cu această mihani se pôte săpă și a se curăți matca Dâmboviței, ci să fie luminată porunca Înălțimei Tale către dumné-lui Vel Vornicul al Obștirilor, ca dinpreună cu numitul arhimandrit să epistasască a se face această mihani cu toate cele trebuincioase, și a se și pune în lucrare, dându-se cheltuiala cea trebuincioasă de la Cutie, de care va arăta Măriei Tale dumné-lui Vel Vornicul socotélă de câtă cheltuială va merge, iar hotărîrea rămâne la Măria Ta. 1815 Iulie 27.

Dumitrașco Racoviță Vel Vornic, Constantin Bălăcénu Vel Vornic, ... Vel Logofăt, Scarlat Grădiștenu Vel Logofăt, Fotache Știrbeiu Vel Logofăt.

Iw Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle vlahiscoe.

Cu cale fiind anaforaua acesta a părinților archierei și a dumné-lor veliților boeri, primită este Domniei Mele, pe carea și întărindu-o, pe de o parte poruncim dumné-tale Vel Logofete de țera de sus, să faci domnescul nostru pitac către dumné-lui Vel hatman al divanului, poruncitor de a îndeplini fără de zăbavă suma banilor de mai jos arătată de la stăpîinii acestor moșii, după analoghia stînjiniilor fleș-căruia, iar care dintr'aceste moșii va fi megieșască adecă țărănescă și vor dice acei locuitori stăpîini ai moșiei că nu le dă mâna a dă bani, pe aceia să-i îndatoreze, prin ispravnicii județului, ca să lucreze la șanțul cel nou, până când se vor plăti de banii ce vor fi datorî, iar pe de altă parte orînduim pe credincioși boerii Domniei Mele Biv Vel medelnicerul Grigorie Bujoreanul și Biv Vel medelnicerul Constantin Pastia, cărora și vă poruncim ca luând împreună și pe suiulgi-bașă

Răcarî sunt departe de a fi terminate. Un şanţ s'aŭ făcut şub epis-

să mergeţi la faţa locului şi fără' de zăbavă să faceţi urmare întocmai precum mai jos se arată. 1815 Iunie 28.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXXIV, pag. 308.)

Prea Înălţate Dómnne,

După luminată porunca Măriei Tale, ce prin graiŭ ni s'aŭ dat, am făcut chibzuire pentru cheltuiala ce merge la facerea şanţului, ce trebuie a se deschide de la satul Răcarîi, din sus de móra Brăiloiului, unde daŭ în Ilfov câte-va apuşore mici, ca printr'acest şanţ să se abată apa Ilfovului a intră în apa Dâmboviţei, i alt şanţ să se deschidă tot acolo mai la vale din apa Dâmboviţei până în şanţul cel vechi ce dá în Ciorogârla, ca să ia prisosul apei, atât al Ilfovului, cât şi al Dâmboviţei când vine mare, unde acolo să se mute şi stăvilele şi să păzescă epistatul cu şanţarii, iar gura şanţului celui vechiŭ ce este mai din sus, să se astupe, care sumă a cheltuelei socotindu-se talerî 12.135, se găsi cu cale să se analoghisescă pe moşile ce se innécă de apa Ilfovului, cu óreş-ce adaos, adecă să dea stăpâniŭ moşilor de stînjinul de moşie po parale 20, pe care stăpâniŭ îi insemnám mai jos fieş-care cu stînjinii lui de moşie, după tahminul ce arată medelnicerul Bujorénul că aŭ făcut al stânjinilor fieş-căria moşii, ca cu acei bani ce prisosesc, care prisos este talerî 15.665, după cum se vede în socotéla ce am aşternut mai jos i cu talerî 2.500 ce-î hărăzesci Măria Ta la acest obştesc folos, să se mute stăvilele la şanţul cel nou ce dicem a se face acum, şi să se cumpere şi chereşteaua ce va mai lipsi; ci să fie luminată porunca Măriei Tale către dumné-luŭ Vel hátmanul al Divanului, ca atât de la stăpâniŭ moşiei ce se află aici în Bucuresci să împlinescă aceste câte 20 de parale de stînjin, cât şi de la cei de afară să trimită mumbaşir, ca să facă asemenea împlinire, rînduindu-se de către Măria Ta medelnicerul Grigorie Bujoreanul, din preună cu Dima Suiulgi-başa, ca să mérgă la mai sus numitul loc, unde îndată să pue salahorî cu plată din mai sus numiţiŭ bani, ca să deschidă amîdoué şanţurile şi isprăvindu-se şanţurile să se rădice şi stăvilele de la şanţul cel vechiŭ şi să se aşede la gura şanţului celui nou, însă acestea să se săvîrşescă fără zăbavă, acum în vreme de vară, când este cu înlesnire a se lucră; iar pentru cele-l-alte provlime ce mai arată medelnicerul Bujorénu în tacirul său, se cuprinde în cea dintéiŭ anaforaua nóstră de la Iunie 13, chibzuirea ce am făcut la acele provlime ale Bujorénului, cât şi la provlimele inginerului, iar hotărîrea rămâne la Măria Ta. 1815 Iunie 27.

Iosif Argeşuŭ, Constandie Buzéu, Constantin Creţulescu Vel Ban, Barbu Văcărescu Vel Vornic, Constantin Bălăcénu Vel Vornic, Teodorache Văcărescu Vel Vornic, Scarlat Grădişteanu Vel Logofăt.

tăsia medelnicerului Grig. Bujoreanu ca să se dea pe dînsul apa Il-

Moșiile ce se înneacă de apa Ilfovului după arătarea Bujoreanului.

Stânjeni

- 500 Răcăreni.
 1.500 Băldăneni cu moșia cea boerescă.
 400 Fundata Herutăilor.
 400 Fundăteni ai pitarului Matache de la pușcărie.
 350 Moșia Medelnicerului Constantin Bujorénu ot Tărtășești.
 350 ai dumnéului Căminarului Ștefan Bujoreanul ot tam.
 300 ai medelnicerului Grigorie Bujorénu ot tam.
 300 ai sfînteii episcopii Buzău.
 1.000 Sf. episcopie Argeș, moșiile ot Roibu.
 300 Sf. episcopie Râmnic.
 500 Șătrarul Ștefan Tărtășescu, moșia ceii dîc Cojocu.
 300 Brazoia Brăiloiului.
 2.000 Două Brazoae ale casei răposatului Vornicului Constantin Știrbeiū,
 1.000 Brazoia dumné-lui spătarului Ruset.
 1,000 Postăvarii i Trestienii dumné-ei Vornicesei Ecaterinei Știrbóicăi.
 1.000 Cosova dumné-lor boerilor Crețulesci,
 1.000 Cosova dumné-lui Vel Banului Constantin Crețulescu.
 800 Popescii și Zoița ipac ale dumné-lui.
 300 Medelnicerul Arcuda.
 1.000 Popescii mănăstirei Michaiū-Vodă.
 2.000 Popescii mănăstirei Sf. Ecaterinei.
 4.800 Dragomirescii slăvitului Dragoman Manuc.
 2.000 Ciocănescii dumné-lui Vornicului Istrate Crețulescu.
 2.500 Crețulescii și Flămândenii ale mănăstirei Radului-Vodă.
 400 Moșnenii Tărtășesci.
 400 Șetrarul Ștefan Tărtășescu, moșie la Tărtășesci.
-
- 30.400

Socotéla de bani ce trebuiesc pentru deschiderea șanțurilor noué.

taleri

- 12.135 fac pe stînjinii 2.427 ce arată Bujoreanul că vor fi acele două șanțuri, însă stînjinii ai lungului i adîncul iar un stînjin, iar latul doi stînjinii, socotit stînjinul lungului po taleri cincé.
 15.200 fac analoghie pe stînjinii 30.400 ce cu tahmis îi arată Bujoreanul că se înneacă de apa Ilfovului.
-
- 3.065 se cisluesc mai mulți, pentru că póte să fie tahmisul stînjinilor greșit.
 2.500 se alătură ce'i hărăzesc Măria Sa prea înălțatul nostru domn
 5.565 acești bani să fie pentru mutarea stăvililor șanțului.

fovului, dar când s'aŭ dat drumul apei în acest șanț ea nu a putut merge pe dînsul, fiind șanțul mai înalt în spre Dâmbovița. Domnitorul, la 4 Februarie 1816, rînduesce un inginer ca să vadă de nu se pôte a se face să mîrgă apa Ilfovului pe șanțul cel nou ca să se dea în Dâmbovița. (1)

O ultimă măsură aflăm luată în 1816 relativ la Dâmbovița :

Caragea Vodă ordonă, în 11 Iunie 1816, lui Vel Aga, să orînduiască paznicii ómenî de ai Agiei, pe la tóte vadurile și podurile de peste apa Dâmboviței, «*carî să privigheze diua și nóptea și să nu lase pre nimene a aruncă în apă, cât de pușin murdalíc saŭ gunoiŭ, de acum înainte.*» (2)

În Iunie 1816 a fost vorba de a săpă și o a doua matcă pentru Dâmbovița, în Bucuresci, cu scop ca atunci când vine prea multă apă să pótă fi dată pe ambele matce anume adîncite. Matca apei va fi nu numai adîncită dar și lărgită până la 6 stânenî. (3)

(1) Veđi anexa LXXXI.

(2) *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlahiscoie.*

Cinstit și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta vel Agă, fiind că din pricina murdalăcului și a gunoiului ce se aruncă în apa Dâmboviței, se pricinuesce și vêtămare la sănătatea ómenilor și se închide și matca apei, de nu-și pôte avea apa curgerea ei slobodă, și când vine apa mare se face înneacăciune de pătimesce politia; de aceea poruncim dumné-tale, primind acest domnescul nostru pitac, să orînduesci paznicii ómenî de ai agiei pe la tóte vadurile i podurile de peste apa Dâmboviței, care să privigheze diua și nóptea și să nu lase pe nimenî a aruncă în apă cât de pușin murdalác saŭ gunoiŭ de acum înainte. Tolco pisah gpd.—1816 Iunie 11.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt

(Cod. LXXIV, fila 253 v.)

(3) Spre a se vedea că ómenii specialiști în sciința apelor și a morilor se bucură de óre-care apreciere, dăm aci actul următor :

Cartea lui Nicolae postelnicelu meșter de mori.

Zemle Vlascoie. Dat'am Donnésca noastră carte lui Nicolae Postelnicelu, meșter de mori, ca să aibă a țineă o cârciumă aici în orașul Domniei Mele Bucuresci, scutită și apêrată de tóte dările ce vor fi pe alte cârciumi, pentru că numitul prin jalba ce aŭ dat-o Domniei Mele arêtând că se află scăpătat, însărcinat cu două fete de vîrstă și o soră văduvă, și pentru că are sciința meșteșugului morilor i a zăga-

Tot din Iunie 1816 mai aflăm un pitac cu referință la lucrările pentru asigurarea de inundare. Prima, însărcinează pe Spătarul și pe Vornicul politiei, ca prin zapcii lor să îndatoreze pe toți cei ce au case îngrădite pe lângă matca Dâmboviței și de o parte și de alta a râului, să-î oblige a pune omeni cu a lor cheltuială să sape matca Dâmboviței pe margine ca să se lărgescă până șase stînjeni lumina apei, însă unde nu mai va fi loc slobod, iar de se va întâmpla să fie niscai-va ziduri de binale pe lângă matca apei, acelea să nu se vateme, ci să rămăe lumina apei pe acolo numai cât va fi loc slobod. Tot odată ordonă Domnitorul, să se oblige pe stăpînul celor opt mori, ce sunt pe apa Dâmboviței, începînd de la Roșu până la Vitan, ca să facă stavile pe la morile lor cum și egumenul mănăstirei Radului Vodă și să se desgrăpe toți parii mari de la vechile zăgazuri și de la vechi poduri, ca să aibă apa curgere mai lesne. (1)

zurilor și a cumpenirei apelor apururea este dus la cercetări, precum și acum a fost rădicat cu porunca Domniei Mele de la tréba sa din sud Ialomița și s'au trimes la șanțuri, care sunt făcute pentru ferirea de primejdii a nu se face în politia Bucurescilor când vin apele mari, ne-am milostivit Domnia Mea de l-am miluit cu scutirea acei cârciume, de care poruncim la toți câți se cuvine, supărare împotriva să nu se facă la cârciuma sa, i saam receh gpd.—1814 April 10.

(Cod. XIX, fila 109 v.)

(1) Veđi anexa LXXXII.

*Pitac către dumné-luî Biv Vel Banul epistatul spătăriei
ca să se pornescă un zapciū spătăresc să poruncescă epistatuluî de
la șanțuri să slobodă apă pe Dâmbovița.*

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.

Cinstite și credincios boer al Domniei Mele, dumné-ta Biv Vel bane epistatule al spătăriei, fiind-că apa Dâmboviței au scăđut într'atâta în cât tóte morile de pe dînsa s'au oprit de nu mai pot măcină brutarii politiei, din care pricină póte să pătînescă obștea lipsă de pâine, de aceea poruncim ca îndată după primirea acestuî domnesc al nostru pitac să pornesci făr' de zăbavă un zapciū spătăresc la epistatul de la șanțuri scriindu-i-se din parte dumné-tale ca să facă tot felul de mijloc a porni apă îndestulată pe matca apei Dâmboviței spre a puté umbla morile să nu pătînescă politia de vre-o lipsă, tolco pisah gpd.—1817 Iunie 9.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXXVII. fila 27 v.)

Indestularea cu apă. Cestiunea indestulărei cu apă, în orașele București, Focșani, Craiova, a dat loc la diverse acte, sub domnia lui Caragea. Din 29 Iunie 1815 este cartea fântânelor de la Craiova, prin care se constituie unele iraturi, ca să servescă la întreținerea lor. Caragea întăresce din nou mila de 12 lude fântânari, puși sub ocrotirea Episcopului de Râmnic. Asemenea se acordă două pivnițe în Craiova și două scaune de carne scutite de toate dările, ca să servescă venitul lor la întreținerea fântânelor în bună stare. (1)

Pentru întreținerea cișmelelor din Focșanii munteni, Caragea aprobă aruncarea unei dări de 1% din tăerile de carne pe la scaunele din oraș, peste 200 taleri anuali de la Epitropia Obștirilor.

Episcopul de Buzău este instituit Epitrop asupra cișmelelor din Focșani. (2)

La 1811 Dima Suilgiul s'a legat către Divan, ca pentru taleri 25.000 și diverse privilegii, să aducă în bună stare 18 cismele ce erau părăsite aici în politie și în soroc de 16 ani, cu lăfă de taleri 400 pe lună de la Cutia milosteniei, să țină acele cismele în bună stare. În 1814 Februar Dina cere concediu până la Sf. Dumitru, să se ducă în patria sa să-și vadă copiii, lasă chezaș pe tovarăzul său Stoica, care va avea grijă de cișmele în lipsa lui Dima. Caragea acordă concediul cerut. (3)

Înainte de Dima a fost Suilgiu-Bașa Stroe, care ajungând bătrân și neputincios, i se dau unele privilegii ca răsplătire. (4)

O inspecțiune făcută în Iulie 1813 la diversele cișmele concesdate la particulari, le află în proustă stare. Domnitorul, la 23 Iulie 1813, ordonă ca toți acei cari se bucură de cișmele din casa apelor, să fie obligați a le ține în bună stare, a le repara (5)

(1) Veđi anexa LXXXIII, LXXXIV, LXXXV.

(2) Veđi anexele LXXXVI, LXXXVII, LXXXVIII și LXXXIX. Veđi și obligațiunea ce ia asuprași G. Sârbul ca Suilgiu la Focșani, în anexă.

(3) Veđi anexa XC.

(4) Veđi anexa XCI

(5) Veđi anexele XCII după Cod. LXXVI pag. 616.

Iw Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle vlahiscoie.

Primită fiind Domniei Mele acéstă obștăscă anafora a părinților arhieriei și a dumné-lor boerilor, iată de orînduim pe dumné-ta Biv Vel clucere Iordache Deșliule, ca prin scirea dumné-lui Vel Logofétului de țeara de sus s'a pus în lucrare cercetarea de mai sus arătată cu urmare întocmai, după care să faci apoi arătare prin anafora părinților arhieriei și dumné-lor boerilor. 1815 Mart. 27

(Pecetea gpd.)

Cod. LXXXIV, pag 67.)

Vel Logofét

Domnitorul Caragea, deși n'a mai înmulțit cu nouă isvoare casa a. pelor din Bucuresci, a dat, cu un curent orî altul, măsuri din nou de apă la unii și alții. Așa a recunoscut: 1) dreptul la $\frac{1}{2}$ măsură de apă Ecaterinei Athanasiu la 30 Iulie 1813; 2) $\frac{1}{2}$ măsură din isvorul de la Crețulesci lui biv Vel Vistier Gr. Romanitis la casele lui din podul Mogoșoiei, înlăuntru curței dumné-sale și afară la pod, pentru îndestularea norodului (2 Maiu 1814). 3) una măsură de apă din aeelași isvor lui Vel Hatman Gr. Ralea, în 18 Martie 1814 (1). 4) lui Vel Stolicul Alex. Vilara, luând apa ce dejă se acordasă lui Romanitis în 1814 26 Ianuarie 1816. 5) una măsură apă din cișmeaua lui Mavrogheni, acordată Caminariului Toma. în 29 Martie 1817. 6) Reînoire de chisov pentru o $\frac{1}{2}$ măsura și adăogire de alta jumătate măsură lui biv Vel Ban Gr. Brancoveanu, cu obligațiune să facă cișmea și afară din curte. 1 Maiu 1818. (2)

Cu o singură și înainte de a fugi din Bucuresci, Caragea dă la 28 Septembere 1818 o jumătate măsură apă, de la cișmeauna lui Mavrogheni, lui Căminarul Mihalache (?) (3)

Prea Înălțate Dómne,

Cu plecată anafora arēt măriei Tale, că cișmeua de la capul podului Mogoșoiei, care s'au făcut cu cheltuiala obștiei, pentru podoba politei, neavând purtător de grijă, s'au dărăpănat și mai trecând vreme cu nebagare de sémă se strică de tot și pentru ca să nu se prăpădescă o frumoasă podoba ca acésta, găsım cu cale, ca prin scirea dumné-lui Vel Logofetului, să se orînduiască dumné-lui Biv Vel Clucerul Iordache Deșliu, ca să ia séma egumenașului, ce este acolo, ce venit au luat aceste mănăstiri de când egumenesce și la ce s'au cheltuit acel venit? așijderea să aducă față clucerul acolo pe mai mai mare-bașa cu doi trei meșteri lemnaři și zidari i pe suilgiu, ca să ia în scris tóte acele ce sunt stricate, chibzuind și banii ce trebuesc spre a se drege și a se aduce la starea ei după cum au fost, și să facă arētare în scris, atât de venitul cișmelei, cât este pe an, cât și de cheltuiala bisericei i de meremetul stricăciunei cișmelei și vom chibzui apoi de unde să se dea banii ce vor mai trebui, iar hotărîrea rămâne la Măria Ta. 1815 Mart 15.

Mitropolit, Iosif Argeș, Constandie Buzău, Constantin Filipescu, Grigorie Brâncovenu, Barbu Văcărescu Vel Vornic, Teodorache Văcărescu Vel Vornic, Iordache Filipescu Vel Vornic.

(1) Veđi anexele sub CXII, NN XCIV, OO XCV și PP XCVI QQ, XCVII, RR XCVIII.

(2) Veđi anexa XCIX.

(3) Veđi anexa C.

Dăm aci în notă actele unui proces dintre mahalagiî de la Popa Dârvaş şi pentru neînchiderea unui puţ de către boerul D. Slătineanu. (1)

(1) *Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlahiscoie.*

Pe acéstă alăturată anafora a dumné-lor veliţilor Vorniciî neremânând odihniţi mahalagiî din douë mahalale Popa Dârvaş şi Vişan de aici din Bucuresci, zapciul cel orînduit vătaf de păhărniceî 'i-a înfăţişat la Divan înaintea Domnieî Mele cu paharnicul Dumitrache Slătineanu, prin vechilul Ioniţă Racotă Logofeţelul, cerënd numiţiî mahalagiî prin apelaţia ce aŭ dat, a nu li se închide de paharnicul puţul i vadul puţului ce este trebuincios pentru adăparea acestor mahalale, fiind mai vĕrtos făcut de moşii şi părinţiî lor, de sunt aprópe de 100 de anĭ precum se dovedesce din veleatul ce este scris pe crucea de piatră cea de lângă puţ, fiind de 80 de anĭ, iar puţul şi mai vechiŭ şi paharnicul de ĭi trebuesce puţ să-şĭ facă pe locul dumné-luĭ, iar vechilul paharniculuĭ împotrivă cere, ca după zapisele de cumpărătórea loculuĭ caseĭ sale pe care este acest puţ, să aibă voie a şĭ-l închide până la pod, care zapise arĕtându-le le vĕdum şi înşine Domnia Mea, însă unul cu lét 1796 Ianuarie 18 al unui Predeĭ, care vinde la un Mateiŭ, Polcovnicul un loc moştenesc în mahalaua Popĕi Dârvaş în podul Mogoşóei drept talerĭ 220, care loc arată că se hotărásce despre rĕsărit cu Pătraşco portărelul, despre miadă-đi cu un loc al Postelniculuĭ Mateiŭ Rătescu, despre miadă-nópte cu uliţa şi despre apus cu podul, după cum se vĕd semnele loculuĭ, i alt zapis al numituluĭ Mateiŭ Polcovnicul cumpărătorul, ot lét 1804 Ianuarie 10, prin care vinde Slugeruluĭ Tomeĭ Caragea acel loc împreună cu casele ce aŭ fost făcute de el, dându-ĭ şi zapisul cel vechiŭ, în care se coprinde şi hotarăle loculuĭ mai pe larg, i alt zapis al numituluĭ Sluger Toma cumpărătorul ot lét 1804 Februarie 27, prin care vinde acéstă casă cu locul ei luĭ Constantin Vulturescu, dându-ĭ şi zapisele cele vechĭ şi alt zapis din lét 1804 Martie al numituluĭ Vulturescu cumpărătorul, prin care face schimb cu Dumitrache Slătineanu acéstă casă cu coprinsul ei, drept o moşie şi bani, dându-ĭ şi zapisele cele vechĭ; din care acéstă coprindere a celui dintăiŭ zapis al Predeĭ făcĕndu-se curată dovadă, că locul acesta al Paharniculuĭ merge până la pod, am întrebat pe numiţiî mahalagiî de aŭ vre-un sĭnet împotriva acestuĭ zapis? şi rĕspunseră că nu aŭ, fără numai điseră, că şi în anĭ trecuţi s'aŭ ispitit Paharnicul ca să impresóre acest loc al puţuluĭ, dar după cercetarea ce în faţa loculuĭ s'aŭ făcut atunci de către dumné-luĭ Vel Banul Radu Gólescu, aflându-se pe acea vreme Vel Vornic, nu numai că n'aŭ avut Paharnicul nici un cuvĕnt, ci încă s'aŭ dovedit impresuraţi de dĕnsul şi din locul puţuluĭ patru stânjeni şi s'aŭ fost găsit cu cale de dumné-luĭ Banul ca să rĕmăe puţul slobod şi aceĭ stânjeni iarăşĭ pe sĕma puţuluĭ, la care acéstă a lor đisă, nu numai că nu avură să arĕte vre-o anafora de atunci a dumné-luĭ Banuluĭ, ci încă şi pe dumné-luĭ însuşi întrebându-l Domnia Mea în Divan, rĕspunse că nu ţine minte. După acésta

Iangane. Incendiile sunt tot numeroase în București, din cauza con-

am mai întreat pe numiții mahalagii, să arête pentru apă le este davaua saũ pentru loc? și rêspuaseră cã pentru apă, fiindu-le trebuinciosã pentru adãparea lor și a dobitoœelor lor, și cum cã de se va închide acest puț și se va deschide cel-l-alt unde aũ gãsit dumné-lor veliții Vornici cu cale, când va secã și acesta nu aũ unde să mai facã alt puț la loc; a cãrora pricinuire se cunoscũ deșartã, pentru cã și puțul ce este acum pôte să sece dupã vremi și făcându-se altul să sece și acela și altul asemenea și iarãși dupã vremi să rêmãe fãrã de puț. Decĩ Paharnicu Dumitrache Slătineanu, avënd sineturĩ pentru locul casei sale, doveditoare cã lungimea locului îi merge pãnã la pod, iar jãluitarĩ mahalagii ne avënd nici un sinet împotrivor, nu se pôte dupã dreptate a fi poprit Paharnicul de ași luã locul seũ în stãpãnire precum asemenea nu se pôte popri nici cu pricinuirea mahalagiilor cã le este trebuincios acel puț pentru adãparea lor și a vitelor lor și cã ar fi fãcut de moșii lor de sunt aprópe 100 de anĩ, pentru cã pe acea vreme nu este îndoialã cã erã cãmp acolo unde se aflã puțul iar nu loc de curte cu case precum este acum, și se socotesce ca un puț fãcut pe cãmp precum sunt și altele, iar nu chiar pentru trebuința aceștii mahalale care nu erã acolo pe acea vreme; cu tóte acestea ain fãcut Domnia Mea al doilea cercetare și cercare prin dumné-lor veliții Vornici la fața locului, ca să ne pliroforisim de este prin putință să-și ia și Paharnicul locul în stãpãnire și să se mute și acel puț la un colț din locul Paharnicului și ni s'aũ dat pliroforie cã la colțul de lângã ulița ce cobórá în mahala, unde printr'acéstã anafora a dumné-lor s'aũ fost gãsit cu cale a se mutã puțul fiind locul înalt, s'aũ arãtat cu jalbã mahalagii ce-și aũ casele pe acea uliță, plãngându-se cã de se va mutã puțul acolo, fiind locul la vale spre casele lor se va face noroiũ prea mare din scurgerea apei puțului în cãt nu vor mai puté eși din casele lor mahalagii, o adeverezã și dumné-lor veliții Vornici cã așa urmézã a fi dupã starea aceluĩ loc, și cãtre acéstã ne-aũ dat pliroforie, cã acea mahala este îndestulată din tóte părțile de puțuri, osebit din douë cișmele ce sunt mai sus în linia podului, din mãna stângã, însă una la pórta casei rëposatului Clucerului Faca, și alta în dreptul casei Clucerului Deșliu; dupã care acéstã arãtare a dumné-lor veliților Vornici și dupã plãngerea celor-l-alți mahalagii puțul acesta de prigonire fiind nu numai netrebuincios acolo, ci încã și supërãtor atãt mahalagiilor ce-și aũ casele pe linia acelei ulițe, ce cobórá în mahala, cãt și Paharnicului Slătineanu, pricinuíndu-ĩ douë pagube și stricãciuni, una cu îngustarea dreptului loc al seũ, și alta cu supërarea și stricãciunea ce pãtimesce casa sa din curgerea apei puțului, fiindu-ĩ casa la vale. Drept aceea hotãrim, ca puțul acela să lipsescã cu totul de acolo, și Paharnicul să-și ingrãdescã și să-și facã zapt locul pãnã la pod, precum asemenea am dat Domnia Mea dreptate și lui II Postelnic Constantin Cozone în trecutele ðile prin judecatã cu Divan la prigonirea ce aũ avut cu unii tot dintr'acești mahalagii pentru locul seũ ce-l are alã-

strucțiunilor de lemn și acoperămintelor de șindrilă. Slujitorii din brésla de foc (pompierei) de pe lângă Agie aũ adese de lucru. (1)

Pentru apărarea de incendii, în Novembre 1813 Caragea ordonă completarea Coșarilor și a Sacagilor poliției până la număr de 80, căci din cari erau aũ fost murit mai mulți de ciumă. (2)

turea cu locul Paharnicului, ca să și-l ia în zapt și stăpânirea sa. — 1814 Octombree 10.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXVIII, pag. 2).

(1) Eacă modul cum unul din slujitorii este liberat din serviciu:

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.

După pliroforia ce ni se dă printr'acéstă anafora a dumné-lui Vel Agă, de próstă stare și sacatlâcul jăluitorului Iane, milostivire făcând Domnia Mea asupra lui, poruncim să fie ertat și apêrat de slujbă.— 1814 Februarie 26.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXVI, pag. 848.)

Prea Înălțate Dómne,

După luminată buiurdizma Măriei Tale, ce se dă în dosul acești jalbea lui Ene slujitorul de foc din brésla agiei, poruncitoare ca să cercetez de este sacat cu adevêrat din pricina năprasnicei bóle, l'am adus înaintea mea și cercetându-l dacă dintr'acéstă năprasnică bólă aũ rămas sacat, mă pliroforisiiu cu adevêrat că sacat de mijloc aũ rămas dintr'acea bólă, și mijloc de a mai ținé slujba lui nu este, pentru care și nu lipsii după datorie a arêtă Măriei Tale, iar hotărîrea rămâne a se da de către Înălțimea Ta.—1814 Februarie 10.

(Vel Agă).

(Cod. LXXVI, pag. 848).

(2) *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.*

Dumné-ta Vel dvornice al poliției, fiind-că mulți din sacagii i coșarii poliției au murit, poruncim Domnia Mea ca din ómenii poliției să se găsească a face patru-deci sacagii i coșari, să se împlinescă a fi opt-deci la număr și osebit pentru trebuința domnescei nóstre curți să se împlinescă a fi alți șase coșari; zăbavă însă câtu-și de puțină să nu se facă, fiind-că pătimesce politia, și iarăși îți poruncim zăbavă să nu se facă fiind-că aũ început a se întemplă iangane. Tolco pisah gpd.— 1813 Noembre 14.

(Cod. LXXIV fila, 92.)

În 1815 se simte nevoia refacerii din nou a foişorului de foc. Până la terminarea acestuia se aşază alt punct de observare de incendiu, din doi paznici, unul în campanarul sf. Gheorghe nou şi altul jos la poartă, care să alerge pe dată ce se vede un foc unde-vă să se dea de scire zabiţilor. (1)

(1) *Prea Înălţate Dómnne,*

După luminată porunca Măriei tale, ce mi s'au dat la alăturata anafora a dumné-lui Vel Agă, am făcut chibzuire pentru foişorul de foc ce arată dumné-lui că au putredit la rădăcină şi face trebuinţa a se preface din nou, şi găsim cu cale, ca acum de o cam dată să se dea luminată poruncă către dumné-lui Vel Agă, spre a îndatoră pe mai-mare-başa să-l strice fără de zăbavă, a nu se întâmplă, ferescă Dumne-deu să cadă din vre-o furtună mare şi să facă primejdie, pentru a căruia stricare să aibă voie mai-mare-başa să strângă câţi dulgheri vor trebui cum şi salahorii ce vor fi trebuincioşi să se poruncescă dumné-lui Vel Vornicului al politiei ca să-i dea din mahalale şi stricându-se să se adune totă cheresteaua la un loc şi să fie la păstrare bună şi la pază a nu se fură; aşijderea şi pentru acei patru stâlpi mari pe care este a se clădi totă binaua foişorului după măsura ce arată mai-mare-başa, lungul stânjinii 9 însă stânjinii 7 şi jumătate de sus până în faţa pământului şi tulpină stânjinii unul şi jumătate care vine tot lungul tot stânjinii 9 şi de la tulpină în sus, până la doi stânjinii, latul-grosul 2 palme domnesci în toate muchile iar de la doi stânjinii în sus până la vîrf, latul-grosul o palmă şi jumătate în toate muchile, să fie luminată porunca Măriei Tale către dumné-lui Vel Vistierul, ca să se orânduiască judeţul Dâmboviţei a'i face şi a'i aduce aici, plătindu-li-se stâlpul po taleri 50 şi apoi pentru cheltuiala facerii foişorului mai pe urnă vom chibzu de unde să se dea şi vom arată Măriei Tale, şi până a se face acest foişor nou să rânduiască dumné-lui Vel Aga doi paznici, să păzescă ziua şi noptea nelipsiţi, unul sus în clopotniţa sfîntului Gheorghe cel nou şi altul jos la poartă, ca luând veste cel de jos de la cel de sus de vre-o întâmplare de foc, să alerge îndată să dea de scire dumné-lor zabiţilor, iar hotărîrea rămâne la Măria Ta.—1815 Maiu 17.

Barbu Văcărescu Vel Vornic, Constandin Bălăceanu Vel Vornic, Mihalache Manu Vel Vornic, Grădişteanu Vel Logofăt, Néstor Clucer.

Domnitorul dă următoarea rezoluţiune:

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.

Cât pentru stricarea acestui foişor poruncim dumné-tale Vel Agă, să îngrijesci a se pune în lucrare prin mai-mare-başa cu urmare întoc-

In 1816 Noembre Domnitorul dă următorul pitac relativ la măsurile de apărare de incendii:

Pitac către Agă, de a fi cu topóră tot tacâmul agiei de a întemplă ori foc sau alte primejdii.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele dumné-ta Vel Agă, fiindcă pentru a nu se întemplă primejdii la vreme de iangănuri am chibzuit Domnia Mea, ca împreună cu tacâmul Agiei să fie de acum înainte și mai-mar-bașa împreună cu 40 dulgheri cu topóre, de aceea poruncim dumné-tale, ca îndată după primirea acestui domnesc al nostru pitac, aducând pe mai-mare-bașa, să faci cunoscut, că la ori-ce întâmplare de iangăn, să se afle și el nelipsit cu patru-deci de dulgheri cu topóre și împreună cu cei-l-alți salahori ai Agiei să poprască și să întâmpine acea primejdie de foc, tolco pisah gpd.—1816 Noembre 29.

(Pecetea gpd.)

(Vel Logofët)

(Cod. LXXXVII, fila 4 v.)

La fie ce început de iarnă Stăpânirea, Domnia chiar, dădea pitace în coprinderea următoare:

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Cinstiți și credincioși boerilor ai Domniei Mele, dumné-ta Vel agă, fiindcă acum au început și urmază să se începă a se face focuri prin case, pentru ca să nu se întemple dar ferescă Dumneđeiu iangane din nemăturarea coșurilor și din neîngrijirea stăpânilor caselor, poruncim dumné-tale, ca îndată după primirea acestui Domnescului Nostru pitac să publicarisesci prin tot semptul agiei, ca toți de obște stăpâni caselor să îngrijescă a-și mătura coșurile adesea și osebit să privighezi ca nu care cum-vași și din nebagare de sémă a ómenilor casei să se întemple vre-o primejdie de foc, ori din luminare, sau din ciubuce, iar pe de altă parte să dai strașnică poruncă și coșarilor, ca să umble tot-deauna prin tótă politia pentru măturatul coșurilor, și osebit să

mai precum mai jos se arată, îngrijind apoi de a orânduți și paznicii iangănelui la locurile de mai jos arătate, pentru care stricare poruncim dumné-tale Vel Vistiere, să se facă porunca Domniei Mele către ispravnicii din sud Dâmbovița, ca să orânduiască de a se face aici după măsura și cu plata ce mai jos se arată.—1815 Maiu 18.

(Pecetea gpd.)

(Vel Logofët).

(Cod. LXXXIV, pag. 194.)

daî poruncă şi tuturor tîrgoveţilor, mahalagiilor, prăvăliaşilor şi stăpâni ai caselor, ca să ţie tot-deauna fieş-care câte un hîrdău sau putină mare plină de apă i câte un topor şi câte o scară, precum şi dumné-ta să îngrijesci a fi tot-deauna şi în tot césul sacalele i tot tacămul focului zdravene, gata şi în bună fiinţă, ca nu cum-vaşi la vre-o primejdie de foc să se întemple vre-o zătîcnire, că însuşi vei fi răspunđetor. Tolco pisah gpd.—1814 Octombre 20.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofét.

(Cod. LXXIV, fila 152).

Asemenea pitac s'aú făcut şi la Spătărie.

Sub pretext de a se evita incendiile, dar mai în realitate ca să nu se afle de vîndăre la îndemâna orî şi cui—şi mai ales a hoţilor, Caragea reînoesce în 1813, decretul lui C. Ipsilant, ca nime să nu aibă voie a ţine iarbă de puşcă prin prăvălii, ci, declarându-se monopol, să se dea de vîndăre numai la o singură prăvălie, afară din oraş, cu obligaţiune, ca beneficiul din acest *apalt* să se dea la Cutia podurilor. La sf. Gheorghe va fi depositul ierbeii de puşcă. (1)

(1) Veđi anexa, actul de la 30 Ianuarie 1813. Anexa CI.

Pitac pentru iarba de puşcă, la aga, ca să se păstreze în mînăstîrea sf. Gheorghe.

Cinstite şi credincios boerule ai Domniei Mele, dumné-ta Vel agă, cu tóte că am luat Domnia Mea pliroforie, că încă din lét 1804 s'aú făcut obştésca hotărîre, pentru cei ce se neguţătoresc cu iarba de puşcă, ca să nu o mai ţie aici în politie în buróe şi în alte vase sumă multă de ocă, ci afară, la margine, spre a nu se întemplă vre-o primejdie de iangăn, dar fiind-că acest nizam nici pînă acuma nu s'a pus în lucrare şi fiind-că acum de o cam dată pe la margine în preajma politiei nu este vre-un loc îndemánatec şi destoinic spre acéstă trébă, de a se puté adică a ţineă iarba de puşcă, am găsît Domnia Mea cu cuviinţă, de a se pune iarba de puşcă în mînăstîrea sf. Gheorghe nou, unde sunt odăile sigure cu bolţi şi uşi de fier şi póte a fi iarba ferită de primejdia focului; de aceea poruncim dumné-tale, să îndatorezi pe toţi cei ce aú iarba de puşcă, să mérgă să se învoiască cu egumenul mănăstirei, ca fieş-care să ducă acolo tótă iarba ce va fi avënd şi să o pue în bolţi, poprind pe la prăvăliile lor numai câte o ocă şi două spre vîndăre, şi sfârşindu-o pe aceea iară-şi vor luă din boltă tot câte atăta sumă pentru aliş-veriş, tolco pisah gpd.—1817 Februarie 11.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofét.

(Cod. LXXXVII, fila 15 v.)

O curiosă dispozițiune iea Caragea, chiar în 17 Decembre 1812, câte-va zile după solemnă lui intrare în Bucuresci: el obligă pe Aga să se mute mai în centrul târgului, că șade prea departe și din cauza depărtării nu se îndemână a căuta cu înlesnire *trebile câte privesc la meimurietul agiei, iar mai vârtos când se întâmplă (ferescă Dumneșe)* prin târg vre-un iangăn. Și mai ciudată este porunca, ca spre a se mută în centru, să dea afară din casele lui Păun Ișlicarul pe podul târgului de afară pe chiriașul lui, grijind să-i găsească alt conac și să se strămute acolo cu tot tacâmul agiei. (1)

Inginer. Vornicia Obștirilor a dispus încă din secolul trecut de câte un inginer, mai mult sau mai puțin architect. În 1814 Aprilie 11, Marele Vornic al Obștirilor recomandă Domnitorului un nou inginer, în persoana lui Ernest Maer, prin următoarea anafora:

Prea Înălțate Dómne,

Cu plecată anafora arăt Înălțimeii Tale că din vechime au fost necentenit un inginer al poliției Bucurescilor care avându-și lăfa sa de la stăpânire se orânduia la cele după vremi trebuințe ale țerei, ce privesc la meșteșugul ingineriei, adică la măsurii i tragerii de moșii, la facerea șanțurilor Dâmboviței, la aducerea de ape, la zidiri de curți domnescii i la faceri de poduri; dar acel inginer de vre-o câtă-va vreme întemplantându-i-se mórte cu totul se isterisesece politia de acest fel de om trebuincios; pentru care acum la facerea podurilor Bucurescilor cercetând, am găsit pe un *Ernest Maer inginer*, care mă pliroforisiiu că este cu îndestulată sciință de inginerie și mai vârtos *idravlicos* bun, adică având bună sciință de măsurătórea apelor, care *se și făgăduesce de a aduce ape cu îndestulare și fără multă cheltuială* când va fi poruncit. Drept aceea, de se va găsi cu cale de către Înălțimea Ta, să i se orânduiască lófă de taleri 150 pe lună, adică taleri 75 de la Cutia cișmelelor i taleri 75 de la Cutia podurilor, la care aceste două póte fi trebuincios, va bine-voi Înălțimea Ta a da și luminată întărire la acéstă plecată a Mea anafora, iar hotărîrea cea desăvêrșită rămâne a se face de către Înălțimea Ta.—1814 Aprilie 11.

Vel Vornic.

Domnitorul asupra acesteii anaforale, dá următoarea rezoluțiune:

Îo Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Dumné-ta Vel Vornice al Obștirilor, și de către însi-ne Domnia Mea găsindu-se de trebuință a avea politia un inginer, și acest *Ernest Maer* fiind destoinic la acest meșteșug, după pliroforia ce ne dai printr'acéstă

(1) Veđi anexa CII după cod. LXXIV fila 70.

anafora, iată îl orânduim Domnia Mea inginer al poliției și poruncim, să i se dea lăfă pe lună câte taleri 150, însă taleri 75 de la Casa porurilor și alți atâția de la Cutia cișmelelor, precum mai jos se arată. 1814 Aprilie 12.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt. (1)

De la Octombree 1816 găsim în serviciul Vorniciei Obștirilor pe arhitectul Hartler, însărcinat atât cu privigherea construcțiunelor nouă din oraș, cât și cu șanțurile Dâmboviței, ba și cu pavarea celor patru strade principale. Hartler a construit mai multe case importante din Bucuresci. (2)

Se mai pomenesce și de un constructor său arhitect Italian numit Giulini. Mai găsim menționându-se un alt arhitect al căruia nume, e stălcit rău de diacul divanului: Faivrat, în care bănuim că este numele lui Fraiwalt. (3)

Indestularea publică. Vornicia Obștirilor, după ce cu ridicarea Rușilor dispărură instituțiunea poliției și rămase iar Agia, continue tot ea însărcinată cu o parte din privigherea asupra îndestulării publice, iar Aga este principalul veghetor și factor administrativ în această afacere.

Dăm în anexele capitolului câte-va acte privitoare la întrebarea îndestulării publice și notăm aci pe următoarele:

a) În Decembre 1812 Aga este însărcinat, cu pitac domnesc, să oblige

(1) (*Cod. LXXX, pag. 58.*)

(2) Ni se spune că casa lui Grigorie Ghika Vodă (astă-đi a d-lui A. Lahovary, din strada Victoria) și porțile monumentale ale acestei case și cele acum dărîmate de la casa Lench (a d-lui G. Vernescu) au fost construite de Hartler.

(3) Veđi cod. 74 fila 174 verso. Iată pitacul de numire ca arhitect a lui Hartler:

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Cinstit și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta Vel dvornice al Obștirilor, fiind-că Hartler arhitecton, ce se află aici e trebuincios pentru politie, de aceea poruncim dumné-tale, ca de la đi întâiū a acestiū următoare luni, să orânduiesci a i se da lăfă de la Cutia Epitropiei pe totă luna câte taleri 100, aședându-l și în catastihul lefilor. Tolco pisah gpd.—1816 Octombree 4.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(*Cod. LXXIV, fila 273.*)

pe egumenii de mănăstiri, care au fost îndatorite și în trecut a avea mori de cai, ca să le drégă, pentru ca să nu ducă brutarii lipsă de făină când Dâmbovița va îngheța și morile după ea nu vor mai putea lucra. (1)

b) Nică că întârzie a fi brutarii în lipsă de făină din neprevăderea grelei ierne dintre 1812—13. Acastă lipsă e constatată prin actul ce dăm în anexa CIV. Brutarii în vedere cu lipsa acăsta, cer să li se dea făină de la magaziiile rusesci. Se încuviințază acăstă cerere și tot odată ispravnicii din Ilfov și Dâmbobița, sunt însărcinați de a cercetă la tôte morile după ape «și câtă făină se va găsi, ven a cui, pecetluind-o, s'o trimiță la Agie în Bucuresci, ca dînsa s'o împarță pe la brutarii, cari s'o plătescă cu prețul țilei. Tot odată, Vornicul politiei este însărcinat, ca prin zapci și salahori să sfărime ghiața pe la mori în fie ce și spre a înlesni âmblatul morilor până se va muiă gerul.»

c) Din cauza greutăților din iarna dela 1812—13 nu se face cișniū, ca să se fixeze nart la pâne de cât după noua recoltă din 1814. Acest cișniū este ordonat să-l facă, nu Vornicia Obștirilor ci o comisiune compusă din Banu Grigorie Brâncoveanu, Marele Vornic de Țera-de-jos Barbu Văcăreșcu, Marele Vornic al Obștirilor Iordache Slătinenu și Marele Logofet de Țera-de-sus Grigore Băleanu. (2)

(1) Veđi cod. LXXIV fila 97 și anexa CIII care este identică cu actul din Decembrie 1812.

(2) Veđi anexa CV.

In 1817 se face alt cișniū :

Pitac către dumné-lor veliți boeri i către dumné-lui Banul Brâncoveanu și către dumné-lui Banul Grigorie Ghica i către dumné-lui Vornicul Constantin Bălăceanu, ca să se strîngă la un loc să facă cișniū pentru grău cum să se vinđă pânea.

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Cinstiți și credincioși boerilor ai Domniei Mele, dumné-vóstră veliților, împreună și dumné-ta biv Vel Bane Grigorie Brâncoveane, i dumné-ta biv Vel Bane Grigorie Ghica și dumné-ta biv Vel Vornice Constantine Bălăcene, fiind că acum au eșit grăul cel nou și au început a veni la obor mult, mai cu osebire de către cel ce âmblă mai nainte, adecă mai cu scădere, de aceea dar, ca pentru un lucru ce este hrana norodului, poruncim dumné-vóstră ca adunându-vă cu toții la un loc, să faceți cișni, de prețul cu care se cuvine a se vinde pânea, cumpânindu-l însă cu bună și dréptă chibzuire, ca nici norodul să nu suferă dișcolie și scumpete la cumpărătórea hranei sale, nici brutarii să nu fie siliți a ne da pricină să-î pedepsim, ci și norodul să fie mulțămit și brutarii să nu cerce pagubă și să arėtați Domniei Mele prin anafora cu dumné-lui Vel agă, tolco pisah gpd. — 1817 Iulie 30.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXXVII, fila 39 v.)

În 27 Decembrie 1814 acești boeri mai sus arătați regulază cu isnapul brutarilor prețul pâinei fixând nartul ei la 8 parale de oca de pâne. În In 1897 Iulie, se face cișniū pentru fixarea nartului pâinei. Brutarii primesc acest preț și condițiunea, ca să nu mai cêră câte două trei cișniuri pe fie-ce an. Prețul jimblei se fixează la cinci parale jumătate de oca. Tot odată boerii arată, că nu au putut stabili nartul băcăniilor ne având idee cum se cumpără de băcani asemenea marfă. După propunerea lor Domnitorul însărcinează pre marele Postelnic, ca prin capuchiaelele țerii de pe la serhaturî, să afle adevăratele prețuri ale băcăniilor și apoi să se facă nartul convenit. (1)

d) În 1814 luna Maiū, Aga arată Domnitorului, că de când s'au ertat vama bucatelor ce se vînd la obor «s'au împutinat și s'au prăpădit toate banițele cele vechi ce erau date de stăpânire pentru măsurătorea bucatelor și de atunci urm.éază de a se face felurimi de măsurători la bucate, fiind-că fieș-ce móră își are baniță deosebită» Domnitorul ordonă să se facă banițe înfierate la fieș-ce móră. (2)

e) Măcelăriile continuă a fi puse sub o specială epistasie. În 1813 este epistat paharnicul Grigorie Romanitis, iar în 1814 sunt epistați Biv Vel Clucerul C. Predescu și Aretino Costa Petru. Era acéstă epistasie un adevărat monopol ascuns. Se limită numărul de scaune de măcelărie la 15. Consulilor străini li se lasă însă dreptul de a avea scaune de măcelării, dar n'au voie să vîndă carnea cu preț mai mare, pentru că ast-fel se scumpesc vitele, ce le cumpără cele 15 scaune autorizate. Ciudată teză economică!

Epistații de măcelari erau datorî să mențină la cele 15 scaune *«tot pre aceia cari au fost până acuma măcelari.»*

Se impune nart: de la Pasci carnea de vacă se va vinde ocoa pe parale 14, cea de ôe pe parale 16, iar cea de miel cu ciotvârta, iar de la Sf. Gheorghe până la Duminica mare și înainte, ocoa de carne de vacă va fi tot ca cea de oae, adică 16 parale. În câte patru posturi se va vinde ocoa de carne de vacă câte 15 parale, iar cea de oae 17. Carnea de rîmător se va vinde după prețul țilei.

Sunt pline de învățăminte unele din *ponturile* cu cari s'au organizat *epistasia* carnei. Ce se pôte dice de dispozițiunile de la art. 18, unde se citește, că ispravnicul de Curte sau becerul palatului, să nu fie volnic a ridică carne de la vre-un scaun *fără de tescherea* arătătoare sumei de carne ce este să se ia? și mai ales ce palmă dată Dom-

(1) Veđi anexa CVI.

(2) Veđi anexa CVII.

niei prin art. 19, care cere cum că ómenii si sa fie îndatorați a plăti măcelarilor *toi banii deplin*, veri pe ct carne se va ridica în fie-ce lună, . . . iar cnd nu se vor plăti banii măcelarilor la iua sfiritului lunei, a 3-a i sa fie slobodi măcelarii sa nchida scaunele i sa fie nevinovai?

Dar încă articolul al 20-lea!

«De se va ntmpl sa aiba Domnia Mea trebuina pentru tulumuri, sa se chiamo epistaii, sa le tocmsca i dupa tocmélă sa li se *pltesca banii peșin*, adecă: cu o mână sa pltesca banii i cu alta sa ridice tulumurile.

De frumos credit se bucura Domnia! (1)

Pe anii următori din domnia lui Caragea nu se schimba regulamentul măcelăriilor. Contractul fie-crui an începe de la Paci. Cu cte-va ile înainte de fie-ce Pace Domnitorul ordona Divanului — la care mai chiama i pre ci-va din boerii «paia» — sa chibzuiasca «pentru vîndarea *crnei* pe anul acesta». (2)

(1) Vei anexele CVIII i CIX.

(2) Eata pitace de aia natură:

I Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.

Cinstiilor i credincioi dumn-vstra velii boeri ai divanului Domniei Mele, dimpreună i dumn-ta Biv Vel Vist. Constantine Filipescule i cu dumn-ta Biv Vel Bane Grigorie Brâncovene, fiind-că se apropie sfiintele Paci i sorocul contractului *crnei* din anul trecut se împlinesce, poruncim ca adunndu-vă cu toii aici la domnesca nstra curte, sa facei cuviinciosa chibzuire pentru vîndarea *crnei* pe anul acesta i sa artai Domniei Mele prin anafora. Tolco pisah gpd. — 1815 Mart 26.

(Pecetea gpd.)

Vel Logoft.

(Cod. LXXIV, fila 190 v.)

I Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoe.

S'u citit înainte Domniei Mele acsta anafora ce ne face dumn-lor boerii i fcnd i Domnia Mea chibzuire la fie-care pont al cererei lor, ct pentru pontul cel dintiu al epistăsiei, i pontul cel de al doilea al techerelelor i cel de al treilea pentru scaunele cinstitelor consulari i cel de al șeselea pentru banii ce u sa se ia i cel de al eptelea i al optulea, hotrim Domnia Mea, ca sa se urmeze întocmai dupa cum se coprinde mai jos; de care poruncim dumn-tale cinstite i credincios boerile Domniei Mele Vel Logofete de Tra de sus, sa se faca

Monopolul scaunelor de măcelărie în favoarea boerimeii și a unor

note din partea logofetei către cinstitele patru consulaturii pentru nizamul ce se dă asupra scaunelor de carne ale consulaturilor, iar pentru pontul al patrulea, a cărnei de bārbeci bātūți, ce are a se dă la domnesca noastră curte i la luminăția lor domnițele noastre, i la beilic, i la conacul dumné-lui Ivan-efendisă și la dumné-lui baș-beșleagasă, am adaos Domnia Mea alte două parale la ocă la acéstă carne, adecă de berbeci bātūți ca să se vîndă ocăua po parale 20, însă cu scaunul ce este dator a dă acéstă carne de berbeci bātūți să fie încărcați măcelarii politieii, ca orii însuși unul din ei să-l ție, sau pe altul să găsească și să-l pue la acel scaun cu aședemintul ce vor face între dînșii, carele să fie supus la breslă, la care acest adaos s'au mulțamit și numiții amîndoi epistați, adecă clucerul Predescu și Gheorghe Ceacâroglu; așijderea și pentru cărțile Domniei Mele ce au unele obraze întărite după alte domnesci cărți vechi, fiind-că într'acele cărți vechi. care se citiră înaintea Domniei Mele din condicile Divanului scrie numai ca să fie scutite de fumărit, erbărit și de vamă i de alte angariii, iar nu dice, ca să fie nesuperați la bresla măcelarilor politieii și la întâmplătoarele cheltueli ale breslei, pentru că Domnia Mea numai dintr'ale sale drepte venituri cum este erbăritul și vama pôte să le hărăzescă la obrazele ce găsesce cu cale, iar nu și privilegiuri, cari sunt cu paguba altora, și mai vîrtos că și de s'ar socoti că vorba care se coprinde în cărțile acelor scaune, ca să fie scutite și de alte angariii, este pentru apărarea acelor măcelari de către breslă, dar de vreme ce însiși dumné-lor boerii ce au aceste cărți domnesci au găsit cu cale a se primi cererea măcelarilor politieii, adecă orii să fie măcelarii acelor scaune supuși la tôte cheltuelile breslei, ca fieș-care dintr'ai acestui isnaș, sau să lipsescă cu totul a nu mai fi măcelari și a ținea scaune, întărim și noi acéstă găsiere cu cale a dumné-lor și poruncim, să'și aibă urmare pontul al cincilea al cererei măcelarilor politieii întocmai cum se coprinde mai jos. Drept aceea, cu aceste întocmiri ce se arată mai sus, sunt datorii măcelarii să facă vîndarea cărnei, cu îndestularea obștiei, până la sân Petru ot let 1816.—1815 April 11.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet.

(Cod. LXXXIV, pag. 105.)

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale, ce prin pitac ni s'au dat, aducînd înaintea noastră pe vetaful de măcelari de aici din Bucuresci, cu căți-va de ai breslei lor, am făcut chibzuire cu ce preț s'ar conveni să se vîndă carnea de la Pașci înainte pe următorul an, și măcar că cererea lor fu, ca să se facă cișniū atât acum la Pașci, cât și la Sîmpetru i la Sântămărie și la Crăciun, sau la fieș-care două luni odată și după cișni să se întocmescă și prețul, dar fiind-că acum sunt vitele foarte slabe și după cișni să sue mult prețul cărnei, pe dulcele Pascelui și

mănăstiri este în sporire, în județe. La Focșani Caragea obligă pe

nesuferit la sărăcime, și mai virtos că mergând vremea spre vară nu stau vitele la starea ce sunt acum, ci să întreamează, iar măcelarii vîndînd carnea după cișni de acum se face obștiei nedreptate; de aceea li se dîse, să se mai adaoge o para la ocă peste prețul de an și să se vîndă carnea de vacă parale 15 și carnea de oaie parale 17 și respunseră, că nici cu două parale adaos la ocă nu le dă mâna după scumpetea de estimp a vitelor, iar primindu-li-se cererile ce făcură, care s'aũ însemnat mai jos, se încarcă, că vor vinde carnea cu acest adaos de două parale la ocă, însă de acum de la Pașci până la Sânpetru ot let 1816, adecă:

1) Să le fie epistat tot dumné-lui clucerul Constantin Predescu, după cum aũ fost și în anul trecut, însă dimpreună cu Gheorghe Ciacăroglu nepotul réposatului Astrino.

2) La pontul al 14-lea din contractul anului trecut scrie, șa ómenilor ce-i vor orîndui epistații a se încungiură prin țeră pentru cumpărătórea vitelor, să li se dea la mâni porunci ale dumné-lui baș-beșleagasă către beșlii de prin județe, de a nu-i supèrà cu nici un fel de luări saũ numiri de avaturì, arată măcelarii, că le cere dumné-lui baș-beșleagasă de tótă teșchereaua câte talerì 25 și cer a i se porunci, ca să li se dea teșcherele făr' de plată, dând numai câte talerì 1 de teșcherea, pentru ostenéla scrisului, a căror cerere fiind cu cale, se cuvine a fi primită.

3) Pentru scaunele cinstitelor patru consulaturì în contractul de anul trecut la la pontul 15, coprinde, să nu aibă voe a vinde carne cu preț mai mare de cât nartul cel hotărit de obște, căci dintr'acéstă pricină se dă zăticnire la cumpărătórea vitelor, pentru că măcelarii consulaturilor în puterea slobodeniei de a vinde carnea cu preț mai mare, sue prețul vitelor; pentru care arëtară măcelarii politiei, că măcelarii consulaturilor nu s'aũ supus a păzi acéstă poruncă, ci aũ urmat împotrivă, vîndînd carnea cu preț mai sus și cer de a se îndatoră acești măcelari, cu însuși iscăliturile cinstitelor consulaturì ca să păzescă negreșit mai sus numita poruncă a nartului, iar găsindu-i epistații vîndînd carne cu preț mai mare decât al nartului, să aibă volnicie și putere să li se iea carnea controbond și să le închiđă scaunele; a căror cerere fiind dréptă, se cuvine a fi primită, pentru că sudii ce voesc să facă aici în țară negoț cu vîndare măruntă sunt datorì să fie supuși la canónele și pravila pămîntului unde se neguțătoresc, cum și pentru ceea ce se coprinde în contractul anului trecut la pontul 16, ca nici unul din rufetul măcelarilor să nu facă tovarășie cu măcelarii de la scaunele consulaturilor, nici slugele lor să nu fugă a merge să slujască la aceia, iar pe orî-care dintre ei îi vor dovedì urmând împotrivă, să-i arate la orînduiții epistați, ca să li se facă căđuta pedépsă; acest pont găsim cu cale să se urmeze întocmai și să fie volnici epistații, ca pe unul ca acela să-l iea făr' de voie de la acel scaun și să-l dea în zamptul măcelarilor politiei.

4. Scaunul Beilicului să nu fie încarcat asupra lor, ci să se încarce

toți măcelarii să-și mute scaunele la hanul lui Biv Vel Banu Const. Filipescu, «unde să fie statornice tot-deauna . (1)

cu acel scaun altul orî carele va vrea să-l ție, după contractul ce va întocmi cu visteria.

5. Pentru scaunele câte vor fi scutite cu cărți domnesci, scrie în contractul din anul trecut la pontul 21, ca să fie măcelării acelor scaune supuși la epistați, avînd numai scutela și apărarea lor, după copriinderea cărților ce vor avea; acum arată măcelarii, că copriinderea cărților domnesci ce au vre-o câte-va obraze, nu este numai pe scutela de vamă și de erbărit, precum era obiceiul din vechime, ci îi apără să nu fie amestecați, nici supărați la cheltuelile breslei măcelarilor politiei și cer, ca orî să fie supuși și acei măcelari la tôte cheltuelile breslei, ca fie-care dintr'ai acestui isnaf, sau să lipsescă cu totul a nu mai fi măcelari și a ținea scaune și să aibă volnicie epistații, ca să-i chiame să le arête această hotărîre, și de vor da legătură și prinsore prin zăpis, ca să intre și ei la tôte cheltuelile breslei, așa să fie slobodî iar de nu îndată să li se închiidă scaunele și de vor obrăsnici a mai vinde, să li se dea iama la tótă carnea a căror cerere fiind cu cale se cuvine să fie primită.

6) Taleri 10.000 ce are să ia de la curtea gospod după carnea ce au dat între numitul an, cer să li se plătescă pe șin, pentru că și ei au rădicați bani cu dobîndă câte taleri 7 și jumătate la pungă și nici așa nu pot găsi, și au și neapărată trebuință de bani, ca să pôtă învârți treaba pe anul viitor.

7) Iar cele-l'alte ponturi să se urmeze estimp tot după cum au fost întocmite la contractul din anul trecut, lipsind numai copriinderea din pontul al 3-lea pentru prețul carnei de vacă i de ôe, i pontul al 18-lea și al 19-lea care sunt pentru carnea ce se dă de la scaunul de Beilic, fiind-că precum s'au dis mai sus, cu acel scaun rămâne a se încărcă contracciul ce se va aședă cu visteria și acela are a dă tótă trebuințiosa de peste an carne, atât la domnesca curte, cât și la Beilic i la dumné-lui Divan Efendisâ și la dumné-lui Baș-beșleagasâ.

8) Așijderea cer măcelarii, ca nimenea să nu fie slobod a vinde carne nici de vacă, nici de ôe, nici de rîmător, în tot coprinsul cât ține Vornicia politiei, ci orî pe marginea politiei, sau în oborul târgului de afară, de va fi trebuință a se vinde carne, să fie datorî măcelarii politiei a pune scaun acolo și a vinde carne după nart; a căror cerere fiind cu cale se cuvine a fi primită, iar hotărîrea rămâne la Măria Ta. 1815 April 7.

Const. Filipescu Vel Vistier, Grigorie Brâncoveanu, Barbu Văcărescu Vel Vornic, Constantin Bălăcénu Vel Vornic, Mihalache Manu Vel Vornic, Gheorgache Filipescu Vel Logofêt, Fotache Știrbeiu Vel Logofêt.

(1) 1815 Ianuar 19. S'au făcut carte legată la ispravnicii din Sud Slam. Râmnic pentru scaunele de carne din orașul Focșanilor că ne avînd statornicie la un loc și mutându-se prin multe locuri se face

Cu toate că, după cum vădurem, se hotărise desființarea *narturilor* pe unele mărfuri, Caragea ordonă, în 3 Ianuarie 1813, întrunirea unei comisii, care să așeze nart nu numai pentru lucrurile cele de mâncare, ci și pentru muncă, adevă să se pue tarif de plată pentru dulgheri, zidari, salahori, ba și pe marfa de căvăfie, blane și postav de țără (1)

Articolul lumînărilor de seă încă aă preocupat tot-deauna guvernele. În 1814 Domnitorul dă obișnuitele porunci pentru adunarea de seă din țeară în trebuința lumînărilor din București. În 1815 se fixează prețul de vânzare al lumînărilor pe 54 de parale ocaua și se prohibă exportarea de lumînări în Ardeal și la Serhatură. Asemenea se prohibă facerea de săpun din seul dat ori-care se va mai dă lumînărilor. (2)

O ciudată măsură se iea atingând îndestularea publică în 1814. La bălciul de la Moși se vindea bucate gata în locante și cărciume și negreșit se vindea și băuturi spirtose. La 11 Maiă 1814 Domnitorul ordonă, după propunerea lui Barbu Văcărescu Marele Vornic, să se oprască asemenea comerț la Moși, pentru a se evita «amestecătura norodului, ce se pricinuesce la acest fel de bălciuri, din băuturile și mâncările ce se fac acolo. (3)

La vânzarea de legume în București nu se pune nart. Dăm în note acte relative (4).

putore și pricinuesc bóle, de aceea aă hotărît Măria Sa, ca scaunele din orașul Focșani, să se mute la hanul dumné-lui Biv Vel Ban Constantin Filipescu, unde să fie statornice tot-dea-una.

(Cod. LXXIV, fila 170 v.)

(1) Veđi anexa sub No. CX și CXI.

(2) Veđi anexele CXII și CXIII.

(3) Veđi anexa CXIV.

(4) *Anaforaua ce s'aă făcut în dosul jălbei grădinarilor zarzavagiă din București pentru privileghiul lor.*

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Intocmai după orânduiala ce se vede întocmită prin mai jos arătele domnesci sineturi, poruncim Domnia Mea dumné-tale Vel agă, să se facă urmare și de acum înainte.—1815 Maiă 12.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXXIV pag. 190.)

Anafora prin care Marele Logofăt cere nepunerea de nart la legume este din 1815.

Prea Înălțate Dómnne,

După luminată porunca Înălțimei Tale, ce ni se dă la acéstă jalbă a grădinarilor zarzavagii de aici din Bucuresci, făcând cercetare vèd-quiù la mâna lor doué anaforale, una a Agiei cu lét 1799 August 12, întărită de Măria Sa Alexandru Vodă Moruz, alta a Logofeției, cu lét 1803 Aprilie 26, întărită de Măria Sa Constantin Vodă Ipsilant, în care se arată, că aù vèdut și alte anaforale întărite de luminații domni la mâna lor, cu coprinderea ce se arată mai jos:

1782 Maiù. Anafora dumné-lor boerilor Epitropi în dosul jalbei grădinarilor zarzavagii, întărită de Măria Sa rēposatul Nicolae Vodă Caragea, cu coprindere, că zarzavaturile ne-avēnd statornicie nu se pôte urmà nartul ce li se pune, flind-că cele ce se pun la nart în număr de fire, cu crescerea făcēdu-se căpățină, se păgubesc, iar alte zarzavaturi înmulțindu-se se eftinesc de ajung la jumătatea prețului nartului; de aceea s'aù găsit cu cale, ca grădinarii zarzavagii să vîndă zarzavaturile fără de nart precum și vătășie de precupeți să nu fie nici de cum ne fiind trebuincioasă, cum și pentru vamă să fie apărați, aducēnd cu spinarea, iar cu carul aducēnd zarzavaturile să plătescă vamă.

1796 Decembre 9. Anafora dumné-lui Vel Logofetul întărită de Măria Sa Alexandru Vodă Ipsilant, iarăși în dosul jalbei grădinarilor zarzavagii, prin care arată obiceiul ce aù avut, după mai sus numita anafora a Epitropiei, și se întăresce a se urmà, dar se îndatoresc și jăluitorii să fie următori a vinde zarzavaturile și legumele cu preț cuviincios, făr' de a nu face precupie și scumpătate.

1799 August 2. Anafora dumné-lui Vel agă în dosul jalbei grădinarilor zarzavagii, unde se vèd amestecați și precupeți, prin care se coprinde, că aù vèdut și altă anafora întărită de Măria Sa Alexandru Vodă Moruz cu lét 1795, a nu aveà grădinarii nart la zarzavaturi, însă când însuși grădinarii le vor duce în tērg și se vor vinde, iar precupeții să fie următori nartului, și arată, că s'aù fost orânduie și vataf numai asupra precupeților, după cererea precupeților, și la întărirea ce face Măria Sa Alexandru Vodă Moruz, dice, că numai grădinarilor le dă întărire după sineturile ce aù avut, cum și cu vre-un nume de vataf de precupeți să nu fie supărați.

1803 Aprile 16. Anafora Logofeții întărită de Măria Sa Constantin Vodă Ipsilant prin care arată tóte aceste de mai sus și le întăresce obiceiul, ca numai grădinarii zarzavagii să nu fie legați și supuși nartului, vèndēnd cu mărunțișul, păzind și ei dreptatea de a nu se face scumpătate, precum și pentru vamă să li se urmeze obiceiul ce aù avut, spre a fi apărați.

1805 Iunie 12. Hrisov al Măriei Sale Constantin Vodă Ipsilant; se găsesce în condică, prin care pune la orânduială breasla precupeților

Și de îndestularea publică din unele orașe mari se preocupă Caragia. Așia dăm în note acte relative la îndestularea publică din Craiova (1).

să aibă și vătaf, dar îi lăgă ca să nu easă înaintea ómenilor ce vin cu lucruri de vîndare, ci în urmă să cumpere ei și nartul să păzescă, la cari precupeți fiind legată și vîndarea zarzavaturilor, apără pe jăluitorii grădinari și pe muierile ce vin cu lucruri de vîndare ca să nu fie oprite nici supuse la nart.

1809 Ianuarie. Hotărârea Obștescă când s'aũ rădicat vama din București în care se coprinde ca vătaf de precupeți să nu fie, deci după orânduiala ce aũ avut din vechime, ca grădinarii zarzavagiũ să fie slobođi și nesupuși la nart, sau la vătășie, iar precupeții aũ să fie supuși nartului, dar și grădinarii zarzavagiũ să păzescă dreptatea, iar să nu pricinuiască scumpătate la obște precum sunt îndatorați și prin hotărârile domnesci, de care arat Înălțimeĩ Tale.—1815 Maiũ 7.

Gheorghe Filipescu, Vel Logofăt.

(1) *Iũ Ioan Gheorghe Caraga Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie*

Anaforaua acésta a dumné-luĩ Vel Logofătul de Țera-de-sus, ca o următóre ponturilor și catalogului vămilor, o întărim Domnia Mea și poruncim dumné-tale cinstite și credincios boerule al Domnieĩ Mele biv Vel Vornice Constantine Samurcaș, vechilule al Căimăcămieĩ Craiovei și dumné-vóstră boerilor Divaniți de acolo, cum și dumné-vóstră ispravnicilor aĩ județului, ca întomai să faceți urmare precum în jos se cuprinde.—1815 Iulie 19.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXXIV pag. 466.)

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Înălțimeĩ Tale, ce mi se dă la acéstă jalbă a măcelarilor de la Craiova, făcënd cerce'are și cetind ponturile i catalogul vămilor, vėđuiũ orânduĩt la vitele nici: oi, capre, să dea vîndėtorul de una 30 bani i mielul ce se vinde de la Pasci până la Iulie întăiũ să dea de miel 6 bani, i de vitele mari să plătescă vîndėtorul be o vită doĩ lei, iar măcelarul tăindu-le la scaune nu are să dea pentru nici un fel de vită nimic, ci numai pentru peĩ când le va vinde, pentru pielea de óie i de capră să dea câte 9 bani, pentru pielea du đouũ să dea bani 45, pentru pielea de vacă să dea bani 30, pentru pielea de miel i de eđi până la Iulie 1 are să dea câte 6 bani, iar de aceea înainte are să plătescă ca de óia sau de capra mare; pentru rĩmătóri este rânduĩt să dea vîndėtorul de unul 90 bani și măcelarul ce-l taie la scaun numai de la rĩmătóri este îndatorat să de de unul 30 de bani; și acéstă rânduială de vamă se păzesce în tótă țera Mărieĩ Tale, nu numai la măcelari, ci și la toți neguțatorii de Obște, ce taie la

Pentru ca să nu se scumpescă articolele de îndestularea publică Caragia scutesce de vamă aceste articole la intrarea lor în oraş (1). Asemene scutire a fost acordată în 1809, sub Ocupaţiunea muscăleşcă.

alte târguri şi bâlciuri cum şi la zalhanale şi de li se ieà mai mult peste acéstă rânduială este catahrisis al vameşilor şi luare nepréptă cu care pricinuesc scumpătate la obşte; găsec cu cale să fie luminată porunca Înălţimei Tale către dumné-lui vechilul Căimăcămiei Craiovei, i către dumné-lor ce-l-alti boeri divaniți, cum şi de către dumné-lor ispravnicii dintr'acele 5 județe ot preste Olt, ca păzind orânduiala ponturilor i a catalogului vămii, să cerceteze şi nu numai să-i apere de urmări împotrivitóre, dându-le nizam a se ferì de catahrisis, ci şi ceea ce le va fi luat rău să le întórcă înapoi; de care arët Măriei Tale.—1815 Iulie 1.

Vel Logofët.

(1) *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscaoie.*

Pitac către dumné-lui Vel Spătarul i Vel agă, ca să se păzescă hotărârea ce este dată, de a úa poruncă să nu ia vameşii, după la capul podurilor parale de vamă la cele ce vin în Bucuresci.

Cinstit şi credincios boerule Domniei Mele dumné-ta Vel Spătare, fiind-că de la lét 1809, prin Obşteşca hotărîre, s'aú rădicat vama şi orî-ce alte luări cu catahrisis de la lucrurile ce vin şi vënd aici în politia Bucurescilor, adecă de la zaherele i orî-ce alte de mâncare ale pămîntului, cum şi de la cherestelele i lemne de foc şi orî-ce lucruri care sunt pentru îndestularea obştiei Bucurescilor, spre a nu pătimì lipsă şi scumpete (afară din peşcele i icrele ce vin din țeara turcăscă de peste Dunărea, acele pentru catahrisis ce făcea pescarii s'aú supus la vamă încă de atunci); care hotărîre obşteşcă s'aú întărit şi de către Domnia Mea, atât prin ponturile i catalógele vămilor ce s'aú dat la tóte vămiiie țerei, cât şi prin osebit hrisov ce am dat Domnia Mea şi fiind-că venise la auđul Domniei, cum că unii ce țin venitul podurilor şi alții asemenea lor, se întind a luà şi acele parale de la acest fel de lucruri, care prin obşteşcă hotărîre sunt popriți cu totul, pentru care însă din anul trecut la Iulie 21 s'aú dat porunca Domniei Mele prin pitac către dumné-ta, trimețându-se şi copie după acea hotărâre, a se pune pe la capul podurilor, şi s'aú poruncit de Domnia Mea, ca să îngrijii tot-deauna de a se urmà şi a se păzi spre a nu se face în potrivă vre-un fel de cereri sau supărări lăcuitorilor ce vin cu orî-ce fel de vîndare şi altora ce sunt legați a nu se supărà, ca să fie îmbelșugare şi eftinătate obştiei aceştii politii; acum dar ne-am însicințat Domnia Mea, că unii din zapcii şi căpitaniii după la capul podurilor, de sine-și iaú parale în natură şi de la legumii i de la carăle cu fân, cum şi de la lemne, pentru care straşnic poruncim dumné-tale, ca nu numai să nu îngăduesci a se mai face vre-o acest fel de urmare împotrivitóre nizamului ce este dat, ci încă să cercetezi cine fac acele jafuri şi să

Tot în interesul nescumpirei produselor de îndestulare ce țerani, aduceau de vânzare, Vodă mai dă și următorul pitac;

Publicații de a lipsi jafurile ce făcea zapcii în politie, care s'au citit și s'au pus în Têrgul de afară i în Têrgul Cuculu i pe la capul podurilor, cât și prin respântii.

Milostiiu Bojiu Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahisioie. — Tôte țerile și locurile ce sunt locuite de noróde, atunci se socotesc mai fericite când vor avé acei locuitori cu îmbel-sugare cele ce privesc spre hrana, acoperămîntul și încăldirea lor, de aceea și oblăduitorii noródelor, datorie neapêrată avênd întocmai ca nisce părinți pentru fiii lor de a îngriji cu orî-ce mijlóce vor socotî înlesnitóre și pricinuitóre de acéstă trupescă mângâere, nu numai

ni-i arêtați ca să-i pedepsim spre pilda și altora. Tolco pisah gpd. — 1814 Decembre 2.

Asemenea pitac s'au făcut și către dumné-lui Vel agă, însă cu acéstă deosebire adecă cum că au ajuns la mai mare catahrisis îndrăznind a lua și de la legumî i păseri deciuală.

(Cod. LXXIV fila 161.)

Pitac către Vel agă, ca să pue în lucrare hotărîrea Măriei Sale ce s'au dat pentru a nu se superă lăcuitorii ce vin cu bucate și altele la têrg, de vamă și altele cu nume de havaet.

Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahisioie.

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele dumné-ta Vel agă, că pentru ca să se eftinescă lucrurile de hrană și alte trebuințe ale norodului, ce vin din țeară aici și să fie tot-d'auna îndestulare și eftinătate, este dată hotărîrea Domniei Mele, ca nici de cum vamă de la acest fel de lucruri să nu se ia, și fiind că ne-am pliroforisit Domnia Mea cum că de la o vreme încóce unii din cei rău nărăviți în hrăpiri și luări nedrepte, de capul lor, făr' de nici o poruncă și hotărîre domnescă, păzesc têrgurile și capetele podurilor și ulițele, de pradă și jăfuesc pe lăcuitorii ce vin cu lucruri de hrana norodului și de alte trebuințe, cu cât pot să-i înșale și să le hrăpescă, adecă zapcii agiesci păzesc tot-deauna la dîlele têrgului-de-afară și cu nume de avacet al lor. izvodit de dînsii, le ieau și parale și din lucruri cât pot apucă, cât și Căpitanii atât de pe la mărghinî cât și de prin têrg iarăși asemenea îi jăfuesc pe la veri-care strêjă trec, din care pricină zăticnindu-se locuitorii și netrăgêndu-i inima a veni la têrg, nu numai lor li se face cheder și neinlesnire alișverisului de nu vin spre întîmpinarea pêsului și trebuinței ce au, ci norodului se pricinuesce lipsă și scumpețe, căci și cei cari vin, urmêză a-și vinde lucrurile scumpe ca să-și întîmpine acele hrăpiri ce li se fac de către zapcii și căpitani; pentru

se cuvine de a le pune și în faptă, ci încă și pe cei cari se vor vedea în vre-un fel de chip zăticnitori acestui obștesc folos, să-și abată cu totul dintr'acel al lor rău cuget. Hrana, acoperământul și încălzirea norodului ce locuiesce într'acéstă de Dumne-deu păzită politie a Bucurescilor este zahereaua din semănături i de îndulcire, cum brânza în orî-ce felurimi, i untul și de tot felul zarzavaturile, legumile, pomele, și orî-ce alt lucru de mâncare, ce ese de aici din pământul țării, i chereștelile de totă felurimea, i lemnele de foc, cărbunii și fânul care căteși trele aceste de mai sus arătate trebuincioșe spre trupesca mângâere și îndestulare a obștiei norodului, vedem că încă din vremea trecutei răzmerițe, prin sfat de obște chibzuind Divanul țării de atunci au ridicat vama cu totul a fi slobode și apérate, orî la oborul Têrgului de afară, de se vor aduce spre vênzare, orî aici înlăuntru politiei (bez vite i haine i bez altele ce se aduc din alt pământ) supuind și la mare blăstem i la vecinică anatema pe cel împotriva următor; care acel nizam al ridicării vămei acestora, ca un obștesc folos și bine l-am întărit și înșine Domnia Mea prin ponturile vămilor ce am dat în toți anii de la a noastră bună venire până acum și osebit și prin pitace poruncitoare într'adins, de a se păzi acel nizam neștrămutat din ființa lui; dar fiind că din multele jălbii ce ni s'au dat din partea norodului, ne-am pliroforisit, că zapcii orî agești sau spătărescii ce sunt orânduiți pentru nizam la oborul Têrgului de afară, cum și cei de prin politie i căpitani ce sunt orânduiți pe la străjile din capul podului politiei, nefiindu-se nici de a stăpânirei temere, nici de a blăstemului gróză, au început a se întinde, luând de la vîndătorii mai sus arătatelor lucruri, și bani și lucruri cu numire de avaturi, în cât au ajuns a le lua la unele lucruri preț mai mare și peste vama ce era orînduită mai nainte (din care acéstă a lor rea urmare se

care am mai dat Domnia Mea într'atâtea rânduri, îndestule porunci prin domnescile noastre pitace de a lipsi acest fel de jafuri, pentru poprirea acestui catahrisis, ce sunt nesuferite la aușul Domniei Mele, și de-o-camdată contenind, iarăși au început a face acele netrebnice urmări, și mai cu asupră; care acésta nefiind suferită la aușul Domniei Mele, iată poruncim dumné-tale ca cu totă strășnicia să înfrâneză cu totul pe zapcii și căpitani agiesci de a se părăsi de aceste jafuri făcându-le cunoscut porunca Domniei Mele, căci de la trei zile în urma primirei domnescei noastre porunci, avem a face adese cercetări și pe orî-care dintre acești rău nărăviți îl vom găsi urmând împotriva cu cătuși de puțină luare în vre-un fel de chip, să știți că-l vom pedepsi fără de milostivire, i saam recheh gpd.—1817 August 25.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXXVII. fila 43.)

Asemenea pitac s'au făcut și către dumné-lui Vel Banu Grigorie Brâncoveanu epistatul Spătăriei.

nasce fără de îndoială o nesuferită scumpete la cele trebuincioase obștiei și o simțitoare ticăloșie săracilor) și ne mai putând suferi Domnia Mea de a vedea aceste obraznice hrăpiri, din care se pedepsește omenirea, iată printr'această Domnăscă a noastră carte și poruncă, orânduim pe sluga Domniei Mele Logofăt de Divan, ca mâne Lună, luând împreună de la preaosfinția sa părintele mitropolitul și o carte de afurisenie i un cleric al sfintei mitropolii, să meargă la târgul Cucului când va fi adunarea norodului, unde să citească mai întâiu în auzul tuturor această poruncă a Domniei Mele spre a înțelege toți de obște că de acum înainte zapcii agiescî sau spătărescî, atât cei ce vor fi orînduiți acolo la obor, i pe la străjile de pe la capul podurilor politiei i în lăuntru în politie, nu aș se socoti alt-cevașî mai mult decât ca nise orînduiți pentru nizamul de gâlcevuri și de pază, iar orî-care din ei sau și orî-cine altul va îndrăzni a lua de la cei ce vor veni spre vîndare cu lucrurile de mai sus arătate, măcar un ban, sau măcar cătuși de puțin lucru de la ei, cu verî ce fel de numire, atunci acel jăfuit împotriva aceștii domnescii năstre porunci, numai de cât să alerge însuși aici la domnăscă năstră curte, fără cătuși de puțină sfială, ca să-și arête plângerea sa și pe acel jăfuitor, căruia numai de cât i se va face o pildă învederată și nepomenită către alții asemenea ca el, și după ce vor auzi toți de obște această poruncă și hotărîre a Domniei Mele, să se citească apoi de către orînduitul cleric iarășî în auzul obștiei și cartea de afurisenie spre aducere aminte a fieș-căruia de grăznicul blăstem ce s'aș întocmit pentru acest nizam în lét 1809, și apoi făcându-se asemenea porunci după această, să se lipescă atât acolo la obor i la târgul Cucului, cât și pe la străjile de pe la capul podurilor (unde poruncim să se facă asemenea urmare ca și la obor cu citirea acestei cărți i a cărței de afurisenie), i prin răspântiile de prin târgul politiei, ca să nu pricinuiască în urmă cine-vașî, că n'aș știut sau că n'aș auzit această poruncă, iar de la carul de fên ce întră în politie să se ia câte două parale avaeet al ciaușului spătăresc, i saam receh gpd.—1817 Decembre 2.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Grija de bune recolte eră, de sigur, în legătură cu îndestularea publică. De aceea Domnitorul, când vede că nu merg bine semănăturile din lipsă de plăie, cere Bisericeii să facă rugăciunî, ca să trămită Dumneșeu plăie. (1)

(1) *Pitac către Mitropolit să facă litaniî pentru plăie.*

Îo Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Prea Osfinția Ta Părinte Mitropolit al Ungro-Vlahiei, te însciințăm că rugăciunile către Milostivul Dumneșeu pururea și în tótă vremea

Epidemia. Incă din 1811 August, téma de stârnirea ciumei în țeră se manifestă prin certe măsuri luate de apărare contra ei.

sunt cuviincióse, cu cât mai vêrtos acum într'acéstă vreme de trebuință pentru ploî, se cade, mai cu deosebire, ca cu osârdie să se facă de către norod de obște, fiind că acesta este mijlocul cel adevărat cu care îmblândind și întorcând pre Dumneđeū, să nădăjduim milostivirei Dumneđeirei Sale; nu lipsim dar a scrie Prea Osfinției Tale și a porunci într'adins, ca să îndatorezi pe tótă céta bisericéscă, adecă pe egumenii de pe la sfintele mănăstiri de aici din Bucuresci, i pe protopopi și preoți, ca să se osârduiască cu durere și făr'de lenevire întru slujbe și rugăciuni către milostivul Dumneđeū, făcându-se osfeștanii și litanii cu adunare de norod, atât în sfintele biserici, cât și dinaintea sfintelor biserici, cu sfintele icóne i cu sfintele móște, unde se vor afla; de care asemenea am dat Domnia Mea porunci și pe afară prin județe, făcându-se acésta și aci la sfînta Mitropolie; de care toți de obște, mari și mici, parte bisericéscă și mirenéscă, să se facă cu durere rugăciuni fierbinți și cu acestea și cu credință nădăjduim a se întórce milostivul Dumneđeū și a câștiga milă de plóie, ca de la un iubitor de ómenii și mult milostiv, tolco pisah gpd.—1817 August 2.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXXVII fila 40.)

Publicațiã la tóte județele și la Caimacam a face litanii pentru plóie.

Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud sănătate. Vê facem în scire că rugăciunile către milostivul Dumneđeū, pururea și în tótă vremea sunt cuviincióse, cu cât mai vêrtos acum într'acéstă vreme de trebuință pentru ploî, se cade mai cu deosebire și cu osîrdie a se face de către norod de obște, fiind-că acésta este mijlocul cel adevărat cu care îmblândind și întorcând pre Dumneđeū, să nădăjduim milostivirea Dumnezeirei Sale; nu lipsim dar a vă scrie și a vă porunci într'adins, ca să îndatorați pe tótă céta bisericéscă, adecă pe egumenii după la sfintele mănăstiri, pe potropopi, pe preoți, ca să se osârduiască cu durere și făr' de lenevire întru slujbe și rugăciuni către milostivul Dumneđeū, făcându-se litanie cu adunare de norod afară cu sfintele biserici, cu sfintele móște pe la tóte orașele și satele, la care și însuși dumné-vóstră dinpreună și cu boerii i boerinașii județului să vă aflați, cu a da la toți de obște mari și mici parte bisericéscă și mirenéscă să se facă cu durere rugăciuni fierbinți și cu acestea și cu credință nădăjduim a se întórce milostivul Dumneđeū și a câștiga milă de plóie, ca de la un iubitor de ómenii și mult milostivul, și fiți sănătoși.—1817 August 4.

(Cod. LXXXVII fila 40.)

Una din cele mai dintâiu măsuri a fost neîngăduirea să se aducă în Bucuresci zarzavatură. Acestea nu se mai pot vinde în târg, ci la loc depărtat, în marginea oraşului. Caragea înnoesce asemenea măsuri în anii următori. (1)

Încă înainte de sosirea lui Caragea la Bucuresci, Căimacamii lui au rînduit boerinaşi, cari să stea pe la schele, să privigheze, să nu se introducă prin călători şi marfă bóla ciumei. Acestor boerinaşi li să dá o léfă între 200 până la 350 taleri. Punctele de privighere sunt, Brăila, Siliştra, Giurgiu şi Zimnicea. (2)

Încă din vremea Muscalilor existau lazarete pe marginea Dunărei, ceea ce n'a împeditat întinderea bólei aşa că la începutul lui Septembrie 1812, ea izbucnesce cu violenţă în Teleorman. Mor aşa de mulţi locuitori în această parte a ţerei, că nu mai se prididesce cu îngroparea şi cer să li se trimită ciocli din Bucuresci. La 10 Decembrie 1812 Caragea Vodă ordonă ispravnicilor de Teleorman «numai de cât să puneţi să se facă o grópă mare şi să orînduiţi ómeni cu cîngi de a trage pe toţi acei morţi în acea grópă şi apoi să se astupe iarăşi la loc dându-se pămînt peste ei». (3)

În 13 Ianuarie 1813 Caragea rînduesce pe fostul mare Postelnic Costachi Suţu asupra lazareturilor de la marginea ţerii, în locul lui Aga anteriormente însărcinat cu acesta, fiind-că Aga este ocupat în oraş cu afacerile postului său. (4)

La 1 August mai 1813 adaoge ca Epistat, pe Vornicul Barbu Văcărescu şi Logofétul Grigore Băleanu.

În privinţa lazareturilor de la Dunăre, Domnitorul dá, la 11 Iunie 1813, un nou nizam. Unul din ispravnicii de Vlaşca este obligat să se mute la satul Măgura, între judeţul Vlaşca şi Teleorman. La cele patru căpităni de margine (Cacaliţi, Odivóea, Daia şi Zimnicea) să se rînduască căpitani ómeni vrednici, împlinindu-se şi numărul slujitorilor de fie-care căpitănie. Să se mute căpitănia de la Fălăgionca la Petre. La fie-care căpitănie să fie *năpristan* câte patru ómeni paznici şi să se întărească căpităniile cu cătane de la polcovniciile de Vlaşca şi Teleorman, puse sub comanda Clucerului Urlăţeanu. Să mai dá acestuia şi un număr de seimeni şi de ómeni de slujbă, toţi plătiţi cu léfă şi avënd tain. Urlăţenu se va aşedă la Daia şi va împedica trecerea

(1) Veđi anexele respctive la această pagină.

(2) Veđi anexa la această pagină.

(3) Veđi anexa.

(4) Veđi anexele la această pagină

peste cordon, cu saŭ fără marfă, nici din țără în Turcia, nici din Turcia în țără.

Ispravnicul de Vlașca mutat la Măgura, va inspectă căpităniile și lazareturile, dând raport lui Costache Suțu. Un ispravnic din ai Teleormanului se va mută la Zimnicea și va urmă și el ca cel de la Măgura, stabilindu-se cordon, adecă strajă désă de la o căpitănie până la alta, privighind drumurile mari și mici cu catane și slujitori și și nopțe. Diverse pedepse se prevéd pentru deliquenți. Spesele pentru asemenea pază se vor da de la Visterie. (1)

În Aprilie 1813 se pare că ciuma a izbucnit și în Bucuresci, dar de acésta încă nu-și dá sémă regimul. Pe strade sunt numeroși ómenși și copii bolnavi. Domnitorul la 6 Maiu 1813 serie lui Archi-Iatros (primul medic): «fiind-că înșine Domnia Mea am vèđut pe mulți din copii și ómenși stând pe poduri bolnavi, unii avënd pe trupul lor multe bube, de aceea poruncim Domnia Mea, să orînduiți a cercetă pe unii ca aceia: ce boli aŭ și ce bube sunt acelea? și să ni se arete. (2)

Curënd apoi bóla se manifestă în prėjma mănăstirei Văcărescilor. Domnitorul ordonă Spătarului, să orînduéscă un zapciú Spătăresc cu 15 ómenși să nu mai pótă intră despre Văcăresci nimenea în Bucuresci fără de scirea Spătăriei și a ipistăsiei Casei Lazareturilor. (3)

Acum la 1 Iulie se organizéază întregul sistem de combatere al bolei în Bucuresci. Se rînduesc Epistați pe la mahalale cari, împreună cu preoții și vătășei mahalalei să întrebe de sănătate pe la tóte casele și nu numai să întrebe, ci să inspecteze însuși de aprópe în fie-care și raportând boerilor ipistați Marele Ban Radu Golescu și fostul Mare Postelnic Costache Suțu. Pe dată ce se va află un bolnav de ciumă, acesta să fie ridicat, după povățuirea boerilor ipistați. Ipistații din mahalale să dea povățuiră tuturor, să facă fumuri îndestulate în tot locul. (4)

În acelaș timp Marele Spătar, prin Muhur dagi Bașa și un stegar Spătăresc să âmble necontentit pe la marginile orașului și să nu lese decât opt strade de intrare în el, îngrădindu-se tóte cele-lalte căi. Chiar și la acele opt drumuri lăsate să se facă porți, cari să se închiđă și să se deschidă după trebuință. (5)

Până în patru zile să fie gata aceste îngrădituri și porți. În aceiași

(1) Veđi anexele.

(2) Cod. LXXIV, fila 45.

(3) Veđi anexa.

(4) Veđi anexele.

(5) Veđi anexele.

di 1 Iulie 1813 Domnitorul scrie Mitropolitului să ordone preoților de prin toate mahalalele orașului ca în toate zilele să citească paraclise și molifte rugând pe Dumnezeu să înceteze boala. (1)

Tot la 1 Iulie 1813 Domnitorul ordonă Marelui Armaș să isgonască din Bucuresci și din jurul Bucuresciului pe toți țiganii lăeși ordonându-le să se ducă în județele de munte. (2)

Imediat Domnitorul se preocupă de spitale și în special de cel de la Dudesci. Domnitorul amintesc Mitropolitului, că atunci când s'a luat de la acest spital veniturile celor 3 mănăstiri Tismana, Cozia și Câmpu-Lung, s'a hotărât să dea toate mănăstirile cu analogie cuviinciosul ajutor pentru spitale. Prin urmare Domnitorul, având trebuință spitalul de la Dudesci de 3.030 de lei pentru reparațiuni și de 2.000 pentru cheltueli, ordonă că această sumă să se împlinescă de la mănăstiri, iar până la împlinire să o dea Mitropolitul, ca să nu se întârzie reparațiunea și pregătirea spitalului. (3)

Altă măsură în interesul igienii publice este îndepărtarea cerșitorilor din oraș, după o prealabilă catagrafie. (4)

În 2 Iulie 1813 Domnitorul ordonă Vistierului, să facă porunci la Sameșii din județele contaminate Ilfov, Vlașca, Teleorman și Olt, că banii ce se strâng la zărăfia județului să-i spele în oțet. (5)

În Septembrie 1813 lazareturile de la marginea orașului încetază de a mai fi sub privigherea unor speciali ipistați și se pun sub directă îngrijire și pază sub căpitanii de margine ai Spătăriei. Acestor căpitani de margini ispravnicii au de a trimite omenii de serviciu hotărâți mai dinainte. (6)

(1) Veđi anexa.

(2) Veđi anexele.

(3) Veđi anexa.

(4) Veđi anexa.

1813 Iulie 12. Pitac către preasfinția sa părintele mitropolitul pentru opt-deci cerșetori de aici din politie a se trimite afară pe la mănăstiri dându-li-se și hrana lor cea trebuincioasă.

(Cod. LXXIV pag. 68.)

(5) Veđi anexa.

(6) Eată actele relative la toate aceste dispozițiuni:

Pitac la Spătaru.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod.

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta Vel Spătare, știut este că ori-ce felurime de pază a tuturor mărginilor au fost și

Gróza de lazareturi erà mare, mai cu sémã din cauza cioclilor, de acee mulți din locuitorii bucuresceni contaminați de bółã, fugeau

este datornicã trébã a Spätãriei; fiind dar cã acum s'aũ gãsit cu cale de a se rãdica de la tóte marginile ceĩ-ce aũ fost pãnã acum, ceĩ-ce aũ fost într'adins orĩnduiți cu epistasia lãzãreturilor, și voim și de acum înainte sã se urmeze lãzãreturile, însă nu printr'adins orĩnduiți epistați, ci prin óre-care alt mijloc, și acésta fiind-cã se cuvine la a Spätãriei dregãtorie, de aceea poruncim dumné-tale, ca dupã a acești dregãtorii datorie, sã te însãrcinezi și cu acéstã pazã, care voim a se urma într'acest fel de chip, ca și lipsind epistații ceĩ orĩnduiți, nici sã se numescã măcar cã aũ contenit lãzãretul, ci sã se urmeze printr'ai mãrginilor cãpitani ai spätãriei; ca sã nu pricinuiascã însă cã din lipsa ómenilor celor trebuincioși se stãnjinesce lucrarea acești datorii, sã-ți fie sciut, cã s'aũ trimis poruncile Domniei Mele cãtre ispravnicii acelor județe, unde aũ a se face lãzãreturi, ca sã trimitã cãpitaniilor tot pe aceiași ómeni ce-ĩ trimetea și pãnã acum la epistații lãzãreturilor și osebit s'aũ trimis porunci și cãtre beslegii acelor locuri, ca sã deã și ei dupã trebuință, câte un nefer doi, prin cari sã se facã întâmpinarea Turcilor ce vor veni, cari și aceia aũ a face lãzãretu, ca, și pãnã acum. Bordeile și coșarele cele trebuincioase ca sã se pue mãrfurile ce se dà mai înainte epistațiilor și acum din porunca noastră se fac, remâne dar la a dumné-lui epistasia și îngrijire ca cãpitanii sã fie cu neadormire de a nu se abate cãtuși de puțin din datoria lor, saũ cu pricina acești epistasi sã facã niscare-va catahrosis, orĩ luând mitã sã slobódã mãrfuri fãr' de vreme; iar cãtre acésta lãzãretul Turcilor sã-l iconomisescã într'acestași chip, ca sã nu se nascã pricinuirii și sfãdirii și scãrbirii despre serhatlãi, care nici odatã nu le suferim Domnia Mea, ci dar cu mare silință sã îngrijesci a se pãzi acest nizam dupã cuviință, de a nu se face cel mai mic cusur. Tolco pisah gpd.—1813 Septembrie 20.

(Cod. LXXIV fila 87 v.)

Porunci la 6 județe, ca sã se ridice epistații de pe la lãzãreturile de prin județe și sã fie cãpitaniii mãrginilor cu paza lãzãreturilor.

Dumné-vóstrã ispravnicilor din sud sãnãtate. Fiind-cã epistații lãzãreturilor ce sunt întocmite pe la mãrgini pentru nãprasnica bółã a ciumei, din porunca Domniei Mele aũ lipsit și aũ remas a se urma nizamul acelor lãzãreturi de cãtre cãpitaniii mãrginilor (cãrorã li s'aũ și trimis prin dumné-lui Vel Spãtarul cuviinciosele porunci), de aceea vë poruncim Domnia Mea ca ómenii ce pãnã acum îi trimeteați epistațiilor sã-ĩ trimiteti și de acum înainte la cãpitaniul mãrginei a acestui județ, tot cu același mijloc și rĩndualã, ce sunteți porunciți, ca sã nu se întẽmple vre-un cusur din pricina ne îngrijirii dumné-vóstrã, cã nu veți avea cuvĩnt de îndreptare.—1813 Septembrie 20.

(Cod. LXXIV fila 87 v.)

într'ascuns de la casele lor afară din Bucurescî și se ascundeau prin crânguri, porumburi și câmpii, făcându-și colibi pe acolo. Ceî morți rămăneau neîngropați de-î mâncau câniî, iar ceî cari aveau norocul să se însănătoșeze întorcându-se în Bucurescî contaminau pre alții. La 6 Octobree Caragea ordonă marelui Spătar, să cerceteze prin tôte împrejurimele Bucurescilor împreună cu doctori și găsindu-se bolnavi sau contaminați, să fie ridicați la lazareturi. (1)

În aceeași zi prin Aga se face publicațiune, că nu mai este permis nimenui, privat sau haugiü, să primescă în gasdă ómeni străini făr, de învoirea epistasieri a lazareturilor. (2)

Se întrerumpe comunicațiunea cu județele de peste Argeș din sus de Ogrăzeni până la Oltenița. Agenții administrativi, cari vor trece acest cordon, să-și spele hainele și pe ei și apoi să trecă. Tot asemenea cărașii cari duc sare la schele și se întorc cu carele înapoi, să-î propescă dincolo de malul Argeșului, pentru a se spăla și afuma și dacă

(1) *Îo Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahisocie.*

Cinstit și credincios boerule al Domniei Mele dumné-ta Vel Spătare, fiind-că ne-am înștiințat Domnia Mea, că mulți dintre locuitorii Bucuresceni molefsindu-se de năprasnica bôlă a ciumei au eșit printr'ascuns pe la marginea Bucurescilor, prin crânguri, prin porumburi și peste câmpuri și făcându-și colibi acolo, pe la care locuri se afla și mulți bolnavi de naprasnica bôlă și pe ceî ce se întâmplă de mor de acéstă bôlă, sau îi îngropă pe acolo, sau îi năpustesce de-î mănâncă câniî, iar ceî molefsiți sănătoși în câtă vreme eșiau cu colibele pe acolo, vin necontentit prin Bucurescî și iarăși se întorc molefsind lumea, sau mai murindu-le vre-unul dintr'inșii, acei sănătoși fug prin alte părți sau pe la sate, sau în Bucurescî, întorcându-se pe la casele lor și așa făcându-se amestecătură, necunoscându-se de molefsiți și se molefsesc cu toți de obște. Decî poruncim dumné-tale, ca mai întâi luând dumné-ta bună pliroforie pentru acésta de la casa lăzaretului năprasniciei bôle să orînduescî zapciî luând și un doftor de la casa lăzaretului să mérgă pe la tôte împrejmuirile Bucurescilor, și veri unde se va găsi acest fel de colibi să se cerceteze de doftor și de orînduiții dumné-tale și orî-care se va dovedi bolnav sau molefsit cu adevărat să se rădice la locul unde se vor orîndui de dumné-lui medelnicerul Clinceanu; în scurt dumné-ta orînduind zapciî cu ómeni îndestulând, pliroforie pentru urmare ce este să se facă de la medelnicerul Clinceanu, să se rădice negreșit toți acei bolnavi sau molefsiți, că așa este porunca Domniei Mele. Tolco pisah gpd.—1813 Octobree 6.

(Cod. LXXIV fila 89 v.)

(2) Veđi anexa dela acéstă pagină.

până în trei zile nu se vor bolnăvi să li se dea drumul. Asemenea pentru cei ce vin cu marfă, nu vor pute trece decât dacă au răvașe de la ipistații lazareturilor că au făcut zilele de carantină și totuși să-i mai țină pe malul Argeșului trei zile pentru desinfectarea lor și a mărfii. (1)

La 12 Iulie 1813 se opresc adunările de ómenii prin cărciume și cântecul de lăutarii. (2)

La 13 Iulie 1813 se fac prin Aga și Spătarul publicațiuni, că de se va bolnăvi cine-va-și în vre-o casă, să fie dator a da de scire numai de cât preotului mahalalei și preotul la ipistăsie ca să se trimită un doctor împreună cu unul din cercetătorii despre bôlă și deacă bolnavul nu va fi de bôla ciumei va fi lăsat în casa lui și de se va întâmpla să móră îngroparea să i se facă fără de pompă, iar de se va dovedi că este bolnav de năprasnicia bôlă, îndată să se ridice bolnavii cât și vecinii de prin prejur câți vor fi fost avut amestec cu bolnavul și să se trimită la spitalul de la Dudesci. Cei care vor ascunde bolnavi vor fi isgoniți din politie și toate lucrurile lui se vor arde și se va și pedepsi.

Celetnicele (*prostituitele*) de pe la cărciume din raionul Spătăriei să se isgonescă.

Ovrii ce âmbă cu boccele prin mahalale, ovrii zarafi, telelóicele, ovreicele și creștine cu totul să se oprască.

Noróele din mahalale să le scurgă mahalagii cu șanțuri și toți de obște să fie datorii a păzi curățenie în casele lor. Să se facă fume-gațiuni de gunóe aprinse. Indată ce móre vre-o vită s'o îngrópe adânc. Crișmarii să nu vîndă de cât ziua și numai pe la ușă. Lăutarii sunt opriți.

În acesta-și sens se ordonă și lui Aga, cu adăugire, să se ordone lui Telal-Bașa, de a nu mai îndrăsnii nici un telal să primescă haine de la orî-ce om, care n'ar avea ravaș de la casa lazarului, că este curat și el și haina.

Têrgul Cucului și adunarea tabacilor pentru alișveris, din fie-ce lune, să fie cu totul oprite. La dispozițiunea Postelnicului Clinceanu, unde este casa ipistăsiei, să se dea o tulumă și două sacale pentru desinfectarea caselor contaminate. (3) Asemenea sunt oprite dulapurile (scrincioburile) și Geamala.

(1) Veđi anexa.

(2) Veđi anexele respective.

(3) Veđi anexele respective.

Vedând că poporul de jos nu ascultă de povăţuirile date, ca să se ferescă de epidemie, Caragea, la 18 August 1813, publică din nou *ponturi*, adică diverse articole de pază pentru a nu se molipsi. Dăm în anexă aceste ponturi (1). Pentru ca aceste instrucţiuni să fie mai bine

(1) Ponturi după care să fie dator tot norodul din politia Bucurescilor de ori-ce tréptă, ca să urmeze fieş-care spre a fi păziţi şi feriţi de zmreduiala bólei a ciumei ce se urméză.

1). Când se vor întâlni pentru vre-o trebuinţă ca să vorbescă, să stea departe unul de altul de trei paşi, ferindu-se de a nu merge duhul unuia în gura altuia, sau a se atinge unul de altul, precum şi la biserică când vor merge i pe drum când vor âmbra, asemenea să se ferescă.

2). Nimenea să nu îndrăznescă a intra în vre-o casă molipsită, ori a se atinge de vre un lucru dintr'acea casă, sau a stă prin préjma ei.

3). Ori-cine va avea trebuinţă ca să cumpere sau să ia din mâna altuia vre-un lucru ori-de mâncare, ori de îmbrăcăminte sau de ori-ce altă trebuinţă, să nu-l ia în mână numai de cât, ci prin mijloc ori de lemn, sau de fier, în chip de cleşte, sau de vas, luând acel lucru făr' de a-l atinge de sineşi să-l ducă la casa lui şi de va fi acel lucru de spălat să-l spele în două trei ape, iar de nu va fi de spălat să-l afume foarte bine desfăcându-l, deschidându-l de tot făr'de a-l pipăi cu mâinile şi apoi puindu-l la un loc curat să stea cât-va, ca să se aerisescă, aşă să-l ia în mână să-l metahirisescă.

4) Asemenea şi cei ce vînd ori-ce fel de lucru, să se ferescă de cumpărător şi cumpărătorul de el, de trei paşi, şi luând cumpărătorul lucrul după mijlocul ce s'au đis mai sus, să primescă şi vîndătorul preţul aceluî lucru în vas cu oţet, de va fi preţ în bani, iar de va fi schimb, să primescă şi vîndătorul acel lucru ca şi cumpărătorul.

5). Aşijderea să urmeze şi cei ce schimbă vre-un ban de iaŭ parale, să le ia puindu-le iarăşi în oţet, pentru care pricină să fie dator ori-ce prăvăliaşi sau vîndător de lucruri a ţiné câte un vas de oţet, ca şi vîndătorul şi muşteriu cel ce schimbă banul, să ia paralele spălate în oţet, iar de se va întîmplă undevaşi să nu fie oţet, cel ce va da parale să le spele în apă şi aşă să le primescă cel ce are a lua.

6). Rachieriile şi cârciumile cu tóte că din porunca domnescă sunt poprite a nu primi să se adune într'insele ómeni spre bătură, ci cel ce va avea trebuinţă de vin sau rachiŭ, să mérgă să cumpere cu vas şi să-l ducă la casa sa ca să-l bea, dar de se va întîmplă vre-un călător a trece pe la vre-o cârciumă, sau rachierie, şi va vrea ca să bea vin sau rachiŭ, să fie dator acel cârciumar sau rachier ca vasul cu care va fi să dea călătorului ca să bea, mai întăiŭ să-l spele bine cu apă şi aşă să pue într'insul vin sau rachiŭ şi să primescă paralele după mijlocul ce s'au đis mai sus, precum asemenea şi după ce va bea călătorul, acel vas spălându-l iară să-l pue la loc, iar uşa cârciu-

păzite Domnitorul cere Mitropolitului în aceeași zi de 18 August să comunice el măsurile profilactice contra ciumei la toți preoții însoțiți de carte de blestem, ca așa doară să se hotărască poporul a le urmă, sub autoritatea bisericăscă. (1)

mei sau a rachieriei să stea închisă, lăsând numai o ferăstră cu chepeng la drum sau la uliță, ca să nu se facă nici cum întâlnire sau să se atingă vîndătorul cu mușteriu.

7). Cei ce vor avea prin casele lor copii mai mici, sau și mai mari, cari se află încă în cruđimea minței de nu sunt destoinici a înțelege binele din rău, să îngrijască a-i ține popriți, ori prin case, sau prin curțile caselor de a nu eși afară din curte sau din casă, ca unii ce nu știu cu cine se întălnesc și cum să se întălnescă.

8). Pisici nimeni să nu ție prin casele lor, fiind-că intră prin casele vecinilor și prin pânzeturii fără de a putea să le păzescă cinevași.

9). Toți de obște să aibă prin casele lor vase mari cu apă schimbând-o adesea și fum de gunoiu ca să spele și să afume toate lucrurile ce vor aduce la casele lor precum s'au đis mai sus.

10) La veri care casă de ori-ce tréptă va fi, îndată ce se va bolnăvi cinevași de ori-ce bôlă, să fie dator stăpînul acei case a da de scire numai de cât vătășelului i preotului acei mahalale, iar neîntâmplându-se într'acea undă vătășelul acolo, ori preotul, să caute să-l afle unde va fi și să-i arête, iar pe de altă parte stăpînul casei să depărteze pe acel bolnav la un loc ferit de al casei, fără de a lăsa pe nimeni dintr'ai casei să se întălnescă cu dînsul, sau a se atinge de el ori de lucrurile acelu bolnav, până se va cercetă acea bôlă.

11). Preoții de la fieș-care mahala sau biserică, ori mănăstir, să fie datori, nu numi a urmă și ei asemenea întru toate câte s'au đis mai sus, ci să și privigheze pentru toți enoriașii lor, și în toate ălele să âmble, ori împreună cu vătășelul, sau singur, pe la toate casele enoriei sale, de a cercetă și a îndemna pe toți enoriașii săi de ori-ce tréptă și lege vor fi, ca să fie fieș-care întocmai următori.—1813 August 18.

Cod. LXXIV, fila 83.

(1) Preosfinția ta părinte mitropolit, cu toate vędutele mijlôce omenești câte le-am pus în lucrare, spre contenirea, sau măcar scăderea năprasnicei bóle ce se urmază și cu toate că și locuitorii politiei s'au mai rărit, cu eșirea mai multora familii afară, vedem însă, că zmeđuiala din đî în đî se înmulțesce și pricina întînderei acestui rău teorisindu-o cu bună chibzuire, se cunósce fără de îndoială că este din próstă socotință a norodului și din nepaza care o urmază, amestecându-se în tot chipul unii cu alții fără de nici o sfială, pentru o idee ce au în gîndurile lor, care mulți o și spun, că nimeni nu póte ajunge dinaintea lui Dumneđu nesciind (precum se vede) dumnezeiasca sa poruncă care đice: «ascunde-te puținel într'aceeași undă, până când va trece urgia Domnului», acesta dar sfintă poruncă și dumnezeiască povață

In interesul încetării întinderii bôlei, Domnitorul opresce bâlciurile din Teleorman și Vlașca. (1) Asemenea de la Rîurenî. (2) Nu mai puțin și oborul din București.

datorî suntem cu toții câți purtăm nume de creștini, nu numai să o credem, ci credința să o arătăm și în faptă, căci neurmând-o atunci în adevăr suntem supuși urgiei sale; datorie însă avem și mai virtos bisericésca păstorie a o face sciută și celor ce nu o sciū, adevă la prostimea norodului, cari pe de o parte voesc a avea ferbinte credință către dumnezeire, iar pe de altă parte nesciind tălmăcirea poruncilor sale, alunecă prin nesciință la osânda necredinței, vatămându-se nu numai sufletesce, ci și trupesce, precum în faptă se vede că pătimesc la întâmplarea aceștii bôle. De aceea dar de trebuință am socotit Domnia Mea ca să se facă tuturor de obștie și o povățuire, ca din partea bisericésca, în ce chip să se ferescă și să se păzescă, spre a fi ocrotiți, precum stă în putința omenescă, cu urmare întocmai după coprinderea acestor ponturi, ce se trimit prea sfinției tale și nu care cumvași norodu iarăși după a prostimei nărviri să socotescă că această povățuire este numai o mângâere cuvîntată, iar nu folos și altor înființat, și ca să scuture odată din mintea lor această greșală și vătămătoare idee, ce s'au dis mai sus și scuturându-o să nu o socotescă că doar greșesc către Dumneșeu și împotriva credinței, trebuință neapărată este, ca iarăși prin mijloce bisericesci și ale creștineștei credințe să se depărteze de această greșită și primejdiósă a lor socotință, căci tot-deauna acela este mijlocul cel mai înlesnitor spre a-i desghină și cinevași dintr'o acest fel de rătăcire, când i se va da să înțelégă, că aceea este cea mai mare greșală și păcătuire de a nu cunósce adevăratele voințe și porunci ale credinței și legii sale și apoi să nu se abată dintr'acea bună cunoscință, se cuvine ca iarăși prin mijlocele credinței sale să se îngrozescă, că abătându-se atunci va fi căduț în adevăr la urgia aceea și nu va putea fugi dinaintea lui Dumneșeu. Mijlocul dar al îngrozirei, la creștinesca noastră credință și lege, fiind puterea blăstemului, să orînduesci preosfinția ta, mai întâi a se scóte după aceste ponturi atâtea copii câte biserici sunt în politie atât prin tîrg, cât și prin mahalale și apoi însotînd fieș-care copie cu câte o carte de blăstem și de afurisenie din partea preosfinției tale (însă nu din cele obicînuite, ci cu cât se va putea mai cu osebite și mai gróznică). să trimiți pe la preoții de la tóte bisericile, cu osebite porunci ale preosfinției tale ca cetînd mai întâi ponturile atât pe la biserici cât și prin ulițele fieș-căreia enorii în auđu enoriașilor lor cu bună înțelegere să le citescă apoi și cartea de blăstem, ca cel ce nu va fi următor întocmai povățuirii acestor ponturi, (orî mirean sau însuși preoții) să fie căduți sub osânda acestui blăstem, ca un voitor de rău și luiși și obștiei și împotrivor chiar poruncilor dumnezeirei; în

(1) Veđi anexa de la această pagină.

(2) Anexa respectivă.

În Martie 1814 stinchind ceva bóla, Caragea redeschide bâlciurile. (Anexa respectivă). Clinceanu în Iulie 1813 devine unul din cei mai importanți agenți ai stărpirei bólei. Dăm în anexă actul de numire al acestuia. În acest act notăm, că pentru a se puté feri cetățenii de contact cu cioclii, cari îngrópă pe cei morți de ciumă, Clinceanu le pune semn o bucată de postav roș pecetluit. (1)

Gróznici agenți ai morții era ceata cioclilor. Ei amintiaú pre confrății lor din vremea epidemiilor anterióre, cum sémăneaú deplin, ba și întreceaú pre cioclii descriși de *Manzoni* în *Promesi sposi*.

Iată ce ȓice despre ei Ion Ghica :

Spaima intrase în tóte inimile și făcuse să dispară orí-ce simțemínt de iubire și de devotament. Muma își părăsia copiii și bárbatul soția pe mânele cioclilor, nisce ómeni fără cuget și fără frică de Dumne-deú. Toți bețivii, toți destrămații 'și atârnaú un șervet roș de gât, se urcaú într'un car cu boi, și porniaú pe hoție din casă în casă, din curte în curte. Ei se introduceaú ȓiua și nópte, prin locuințele ómenilor și punéú mâna pe ce gásiaú, luaú bani, argintării, ciasornice, scule, șaluri etc., fără ca nimeni să îndrăznéscă a li se împotrivi. Fugea lumea de dínșii ca de mórte, căci ei luaú pe bolnavi sau pre morți în spinare, îi tránteaú în car, clae peste grămadă și plecaú cu carul plin spre Dudesci sau spre Cioplea unde eraú ordiile ciumaților. Se încreția carnea pe trup, auȓindu-se grozăviile și cruȓimile făcute de acești tâlhari asupra bieților creștini căduți în ghiarele lor.

Rare orí bolnavul ajungea cu viață la câmpul ciumaților. De multe orí o măciucă peste cap făcea într'o clipă ceea ce era să facă bóla în doué treí ȓile!... Și póte că acei uciși ast-fel eraú mai puțin de plâns, căci mai mult eraú de jale acei aruncați vii în câmp fără așternut și fără acoperémânt pe pămíntul ud și înghețat. Cale de jumétate de ceas se auȓiaú țipetele și vaetele nenorociților din câmpul Dudescilor!...,

În urma mai multor scene oribile, neomenóse și bestiale petrecute la ordie, unde unul din acești mizerabili fusese rupt cu dinții de un tînér care apérá cinstea soției sale lovită de ciumă chiar în ȓiua

cărțile însă de blăstem să se cuprindă și noima acestuí domnesc al nostru pitac, a dá bună deslușire, spre a înțelege cei ce vor auȓi-o, că sfirșitul și cugetul bisericeii privesce în adevér spre isbávirea lor din osíndă și trupéscă și sufletéscă. Toleo pisah gpd.—1813 August 18.

(Cod. LXXIV, fila 82.)

(1) Veȓi anexa respectivă.

nunței și în urma revoltei ciumaților, cari au sărit cu parul și au omorât de ce ciocli, autoritatea în sfârșit a luat măsură de a organiza un fel de serviciu sanitar. Ea înființase câți-va vătășei însărcinați de a întovărăși pe ciocli, din casă în casă și aceștia strigau de la poartă: *Sănătoși copii!* Unul din ei într'un raport către șeful său, dicea:

«Ați am adunat 15 morți, dar n'am putut îngropa de cât 14, fiind-că unul a fugit și nu l'am putut prinde.»

Deasupra orașului se ridică un fum galben și acru, fumul băligarului, care ardea în curțile boeresci și orașul răsuna de urletul jalnic al cânilor rămași fără stăpân.

La fie-care poartă eră câte o șandramă, un fel de gheretă, în care se adăpostia câte un servitor pus acolo *pazarghidan* (comisionar) pentru târguelele de pâne, de carne și de zarzavatură. Nimic nu intră în curte de cât după ce se purifică la fum și treceă prin hărdăul cu apă saă prin strachina cu oțet.

Cioclii, când treceau pre lângă o casă bogată nu lipsiau de a arunca sdrențe rupte de la ciumați, ca să răspândescă contagiunea. Ei nu se teneau de molipsirea bólei, căci mai toți erau dintre acei cari zăcuseră de câte două, trei ori de acea grozavă epidemie. Ciuma ca toate bólele mortale și lipiciose, ca vërsatul, ca tifosul, ca lingórea négră, fórte pericolóse întâia óră, devine puțin violentă la acei cari au mai fost loviți de ea.»

Nimic exagerat nu este în narațiunea acésta a d-lui Ioan Ghica, precum pot dovedì și următóarele acte din anul 1813.

Iu Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlachiscoie

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta Vel Spătare, ne-am însciințat Domnia Mea, că aici în politie se încungiură unul numindu-se pe sineși *polcovnic de ciocli*, și după ce intră molefsit, apoi se amestecă cu toți prin toate locurile de molipsesce și locuri curate și osebit pradă și jăfuesce pe mulți din locuitorii politiei în feluri de chipuri; de aceea poruncim dumné-tale, să cercetezi cu scumpătate de a află cine este acesta? și prindându-l împreună cu ai lui, să-l aibi în bună pază și să arăți Domniei Mele. Tolco pisah gpd. — 1813 Oc-tombre 27. (1)

1813 Noembre 1.—S'au făcut porunci de volnicie cu mumbașir o-rînduit să mérgă la sud Prahova de unde ridicând pe un diacon Marin brat protopop Nicolae Tráznea i pe un State zidar, să-i aducă aici ca unii ce și cu alți doi tovarăși ai săi au îngropat morți de bóla

(1) *Cod. LXXIV, fila 92.*

ciumei și a luat multe lucruri precum și de la un Gheorghe băcan a luat marfă de băcănie și totă averea lui, buți cu vin, bani și arme.

Cod. LXXIV, fila 92.

Cioclii devin totuși agenți tot mai indispensabili ai boerilor Epistați amăsurat cum bóla se întinde. La 18 Iulie 1813 céta lor fu completată până la numărul de șese-deci, adecă cu 36 peste 24 căți erau până la această dată. (1)

Cioclii mergeau pe la casele smreduite cu care cu câte doi cai sau cu câte doi boi. La începutul epidemiei Nazirii lazereturilor a făcut trei care cu câte doi cai «*pentru căratul celor morți și smreduiți*», la olaltă morți cu vii! Imulțindu-se epidemia, Caragea ordona să se mai cumpere 9 care cu câte 2 boi. să fie de toate 12. Profită Domnitoriul de ocaziune, ca să mai ordone, ca doctorii orînduiți pentru bóla ciumei să se afle «*nepristan la casa epistăsiei și pe toate ȕilele, unul din ei împreună cu unul din cei doi cercetători ai bólei, orî Pitarul Iane sau Vataful de aprođi, să mérgă pe unde va auđi vre un bolnav*». (2).

Profită de epidemie Stolnicul Alex. Paleologu, ca să dobândescă strămutarea oborului de vite de la Urzicenî în altă margine a moșiei sale. Nu ne putem explică, mărturisim, ce interes își făcea ȕisul boier, cu această strămutare. (3)

Polcovnicia cioclilor a fost organizată din nou la 16 Maiu 1815 prin hrisov domnesc, prin care a fost numit Iordache Chebaccea ipistat acestei polcovnicii, după ostoirea bólei. Acéstă polcovnicie are jurisdicțiune peste cioclii din totă țera și a fost ridicată la rang de

(1) Veđi anexele de la această pagină.

(2) Eaca acest pitac.

Pitac către dumné-lor boerii naziri ai lăzăreturilor, ca pe lângă trei cară cu câte doi cai ce sunt pentru căratul celor morți și zmreduiți să mai cumpere alte nouă care- cu câte doi boi, să fie 12, și dohtorilor ce sunt orînduiți, să li se poruncescă a se află napristan la casa epistăsiei și pe toate ȕilele unul din ei împreună și cu unul din cei doi, cercetători ai bólei, orî pitarul Iane, sau vátavul de aprođi, să mérgă pe unde se va auđi vre un bolnav, și făcându-ı cercetare cu scumpătate să reportuiască către dumné-vóstră și dumné-vóstră să reportuiți séra către Domnia Mea.

Pitac la Vel vist ca să împlinescă negreșit lipsa cioclilor făr' de altă prelungire.

(Cod. LXXIV fila 70.)

(3) Veđi anexa.

boerie cu caftan. Hrisovul pune polcovnicia de ciocli sub Marele Aga. El reduce steagul cioclilor la 50 din câți eră din vremea bólei. Toți cioclii sunt scutiți de dările către visterie și de angarale. Epistatul polcovniciei plătit cu taleri 100 pe lună e declarat inamovibil pe tótă vieța, afară de vină dovedită. (1)

Necurățenia obișnuită în casele Evreilor face că bóla se întinde mai cu furie între dânșii. Domnitorul nu vrea să scóță pre Evrei din oraș, din pornire umanitară, dar scrie hahamilor și starostelui de evrei, să oblige pe administrațiunea lor să țină curățenie în case și după cererea lor li se destine un loc deosebit pentru cei contaminați dintre dânșii (2).

În 1813 sbucnesce bóla în mai multe județe. Caragea ordonă Căimăcămiei de Craiova și la tóte județele ce măsurii profilactice să se ia. Aceste măsurii se pot vedé în anexe (3). În Septembrie 1813 se ia mesurii speciale pentru județul Ilfov. (4)

Atât de mult se întinsese gróznica bóla în cea mai mare parte a țerii, în cât nu mai pridideau să îngrópe morții, nu numai căduți pe drumuri, dar și prin sate. Insuși Domnitorul în circulara de la 9 Octombrie 1813 spuse că staū morții năpustiți cu ȃilele «și pe cei mai mulți îi mánâncă cáinii și alte jigăni.» Domnitorul ordonă că pe viitor să nu se îngădue nici o oră măcar neîngropați morții ci să se facă câte o grópă mare și cu cângile să se tragă în ea cadavrele. (5)

Ca măsură profilactică domnitorul ordonă în 5 August 1813 închiderea tuturor judecătoriilor, mai ales pricinii de datorii să nu se mai caute la departamentul Spătăriei și la alte autorități. Numai cauzele criminale se vor căuta la criminalion. Să se libereze din temnița Spătăriei toți închiși pentru datorii și alții să nu se mai aducă la închisóre. (6)

La 4 Ianuarie 1814 însă domnitorul vėđénd că bóla continuă și că nu se póte împedica mersul justiției, domnitorul ordonă să se țină tribunale câte doué ȃile pe săptămână, îngrijind judecători, ca în casa Tribunalului, orí a Departamentului, să nu intre lume multă, ci numai cei cu procesele. (7)

În interesul rării populațiunii din Bucuresci, Caragea învoise

(1) Veđi anexa relativă.

(2) Veđi anexa.

(3) Veđi anexa respectivă.

(4) Veđi anexa.

(5) Veđi anexa.

(6) Veđi anexa.

(7) Veđi anexa.

eșirea din oraș, la țără, în August 1813, a familiilor, nevestile și copii, dar nu și bărbații. Cu toate acestea se dau ordine și la Ispravnicii din județe, ca să vegheze de aproape prin zapcii, preoți, părcalabi și Caimacamii de sate asupra celor cari prin sate vor merge din Bucuresci ori de pe aiurea, de sunt cu toții sănătoși și să nu-î lase a intra în sat de cât după o carantină de o zi, două, pentru desinfectare; iar, în cas când ar fi bolnavi de ciumă, ori bănuială de acesta, să fie îndepărtați din toate satele. . . . Numai atunci unde să fie primiți acești nenorociți? (1)

Infama purtare a cioclilor și, după cât se vede puțină îngrijire ce primiau bolnavii infectați de ciumă la Dudesci, îndemnă pre supușii austriaci, ca prin agentul lor să ceară lui Caragea permisiune de a-și crea un lazaret propriu cu spesele lor și o ceată de ciocli de asemenea a lor. Acesta li-se învoesce la 4 Septembrie 1813. (2)

Ca și în secolul trecut, la ocasiunea altei epidemii, în 19 Septembrie 1813 Domnitorul ordonă Mitropolitului, să facă aghiasmă la Mitropolie în două, trei tocori, care aghiasmă să se 'mpartă prin preoții din mahalale la toți locuitorii, ca cu dînsa să se stropescă stăpâniile de case din acele mahalale. (3)

În anul 1813, când ciuma eră în toiul ei, se mai ieau de către autoritățile bucurescene diverse măsuri. Să memorăm aci pre cele următoare :

a) Desinfectarea caselor prin îngrijirea marelui Spătar și a lui Aga prin spălare, afumare și aerare, cu ajutorul casei lazaretului, ămbland din mahala în mahala și din casă în casă. Din casele boeresci se vor desinfecă numai cele în cari s'a întâmplat bóla. Domnitorul cere Mitropolitului cărți de blăstem în contra *proștilor*, cari vor tăinuî vreun lucru molipsit.

Gara ce ridică asemenea inspectare a tuturor caselor, face că Domnitorul revine asupra dispozițiunii, limitând inspectiunea numai la casele contaminate. (4)

b) La 9 Septembrie 1813 Domnitorul scrie nazirilor lazareturilor să îndoiască zelul în urmărirea afacerilor lor. (5)

c) La 5 Novembre 1813 sosind în Bucuresci patru indiviđi veniți

(1) Veđi anexele.

(2) Veđi anexa.

(3) Veđi anexa.

(4) Veđi anexa.

(5) Veđi anexa relativă.

din locuri suspecte, Domnitorul însuși ordonă Medelnicerului Clinceanu, ca pe un Ivan Sêrbul și Radul Ciobanul și Nicolae, tovarășii lui Stan Zidarul și lui Diaconul Marin, să-i desbrace de hainele lor și să-i îmbrace cu câte o cămașe curată și hainele lor să le spele *patru, cinci zile*. (1)

d) La 25 Novembre 1813 Caragea convoca o adevărată adunare obștească, compusă din boeri halea și mazilii, și în deosebit local pre neguțitorii cei mai bătrâni și mai importanți, ca să se chibzuescă mijlocele după cari s'ar pute combate bóla, ori cel puțin să fie înpuținată și să aibă și bolnavii din spitale îngrijirea cuvenită. (2)

e) Acéastă adunare sau *sfat obștesc*, propune un nou nizam pentru combaterea bólei care se va aplică de la 1 Ianuar 1814. Asemenea se aplică nou nizam și la lazareturi. Se rînduesce Barbu Văcărescu și Vornicul politiei Alexandru Niculescu îngrijitori lazareturilor. (3)

Prin noul nizam Bucurescii sunt închiși de la 1 Ianuar 1814. Nimeni nu póte intră în Bucuresci de cât după ce a făcut carantină la marginea orașului 12 zile. Nicî marfa nu intră în Bucuresci de cât după o desinfectare de 15 zile când este marfă din țera Turcască, iar marfa din *Europa* va veni în *cufer* înfășurate în pături și rogojinii. Cuferele se vor desfășura de învelitoare la lazaretul exterior și apoi vor putea fi introduse în oraș prin cele 9 drumuri ce rămân slobode (Têrgul de afară, Cherăstrău, Podul Mogoșoiei, Têrgoviștea, Podul de Pământ, Antim, Podul Calicilor, Drumul Cișmigiului, Filaret și Podul Șerban Vodă). Se opresce vîndarea de pânzeturi, haine, in, cânepă sub pedepsă de ardere a lucrurilor acestora ce s'ar aduce la obor. Tîrgul Cucului, care se ținea Lunea este oprit cu totul. Cei atinși de bóla să se declare singuri la ipistații mahalalei, spre fi duși la spital. Cei-l-alți din aceeași casă, vor rămâne acolo fără să aibă voie de a âmbilă pe afară. De vor avea stare «li se va orîndui de către ipistați *pazarghideni*, ca să le cumpere cele trebuincioase ale mîncării cu plata lor; iar când vor fi adevărat neputincioși și scăpătați, aceora li se va orîndui mîncarea de la casa lazaretului, socotindu-se întocmai ca nisce bolnavi ai spitalului». Dacă se va tăinuî vre-un bolnav, merg la spital toți cei din casa lui. Cei rămași în casele contaminate sunt datorî înșii să și le spele, să și le desinfecteze. Când un bolnav n'are cui să-și lase în păstrare lucrurile, acelea se primesc în

Cod. LXXIV, fila 92.

(2) Veđi anexa.

(3) Veđi anexa relativă.

păstrare la casa de deposit (la lazaret) iară casa se dă în séma vecinilor și a preotului mahalalei. Vîndarea obiectelor de mîncare se va face nu la anumit loc saŭ pe la tărăbi, ci purtându-se vîndătorii prin mahalale, numai baniș să-i primescă într'un vas cu oșet. Cafe-nelele, cărciunele, rachigeriile, tutungeriile, se închid sub pecetea casei lazareturilor. Prăvăliile și spișeriile sunt libere de a vinde nu-mai pe câte o feréstră. Cine va vinde vin și rachiŭ va fi spânzurat la ușa prăvăliei. Bărbieriile să lipsescă și adunare de ómenî pe la prăvălii să nu fie permisă.

Cei cari vin cu afaceri la guvern să conăcescă la casele de la Beilic, iar nu prin case străine. Neguțătorii Turci venind cu mărfuri să facă carantină. Inchisorile Agiei să se desființeze afară de pușcăria criminalionului. Strejele care ămbă pentru siguranța publică, să nu între prin casele locuitorilor. Servitorii bisericesei să-și urmeze datoria lor la biserică, dar să nu se admită în biserică ómenî din mahalale străine. In fine cei morți de altă bólă de cât ciuma, să pótă fi îngropați pe la biserică, dar fără pompă. (1)

In conformitate cu o dispozițiune din nizamul de sus, care s'a publicat și afișat la respintine, în 16 Decembre 1813 Domnitorul a ordonat ca peste 5 zile să se pecetluescă tóte cărciunele și rachigeriile. (2)

La 24 Decembre 1813 Domnitorul ordonă publicarea în județe, că săteni cari vin cu jalbe la domnie, să nu fie ținuți să facă 12 zile de carantină, ceea ce le-ar pricinui întârziere și cheltuélă, ci să aibă cale deschisă la domnie. (3)

In Decembre 1813 un preot care a îngropat pe un alt preot mort de ciură în contra nizamului, mai sus adus, fiind mituit de cumnatul mortului, care a conrupt și pre ipistatul mahalalei, aŭ ocasionat aplicare de grele pedepse: Ipistatul a fost bătut la falangă înaintea celor alți ipistați spre pildă și isgonit din slujbă, iar pe preoți i-aŭ dat Mitropolitul sub chezășia mahalagiilor, urmând să-și ia pedepsă de la Mitropolie. Chiru, cumnatu mortului și cei ce l-aŭ ajutat la îngropare, după ce se vor pedepsi la fața locului vor fi trimiși la spitaș împreună cu preotésa mortului, ca nisce contaminăți.

Pentru a se ajutoră lazareturile, epistășia lor cere domnitorului, în Octobre 1813 și domnitorul încuviințeză, ca averea mortului de ciură

(1) Veđi anexa de la acéstă pagină.

(3) Veđi anexa.

(2) Veđi anexa.

Vlădica Stavropoleos, să fie lăsată în folosul spitalelor, conform hațișerifului de la leat 1712. (1)

Este de amintit vorbind de lazareturi că unii din doctorii orașului au fost cei dintâi cari la izbucnirea bôlei s'au făcut nevêduți din București. De aceea Domnitorul încă la 24 Septembrie 1813, dă următorul pitac:

Pitac către vistierul Moscu, a se poprî lefile doftorilor, cari au lipsit din politie afară.

Cinstit și credincios boerule al Domniei Mele, dumnéta Biv Vel vist. Ioane Moscule, epistatule al Epitropiei Obștirilor, Domnia Mea am orînduit lefi doftorilor politiei, nu dór să aibă acéstă numire, ci ca să o arête în faptă și să fie nelipsit din politie pentru întâmplătorele trebuințe de patimi și bóle; împotrivă însă suntem pliroforisiți că este destulă vreme de când mai cu toții lipsesc din politie, arétându-se cu totul adiafori către a lor datorie și cei ce au trebuință pățimesc; de aceea, după tótă dreptatea, poruncim dumné-tale, ca din ȓiua ce au lipsit fieș-care din ei de aici din politie (bez doftorul Constantin Caracaș și doftorul Constantin Filipescu, cu voie dată de Domnia Mea) să li se poprêscă leafa, a nu li se mai dà, făcêndu-se și lor sciută acéstă poruncă a Domniei Mele. Tolco pisah gpd.—1813 Septembrie 24.

Mai dăm în anexe, pentru anul 1813, diverse acte cu referință la organizarea pazei, la transferarea lazareturilor sub căpitanii de margini (12 Septembrie 1813); la aprobarea ocotelilor lazareturilor pe 16 ȓile din luna Iulie 1813; la rînduirea pitarului Iane, ca cercetător bolnavilor din București; la așezarea cancelariei epistăției lazareturilor în 2 case din mahalaua Dudescului (18 Octobrie 1813); la darea de câte unul sau doi neferi pe lângă boerii nazîri ai lazareturilor (5 Novembre 1813). La schimbarea casei pentru epistăsia lazareturilor, fiind-că casa unde s'au căutat tréba acésta până acum s'a molipsit (21 Novembre 1813); anaforaoa epistaților lazareturilor și aprobarea lui Caragea de a se plăti léfă la 4 tulumbagii dați pe lângă epistați, ca să servêscă la desinfectări. (2)

i) In 15 Decembrie 1813 Domnitorul pune la dispozițiunea casei lazareturilor moșia Bănésa lui Văcărescu, Colentina Florêscăi și Mönăstirea Văcărescii. (3)

j) In anexe aducem o circulară din 30 Iulie 1813, prin care se or-

111

(1) Veđi anexa.

(2) Veđi anexele relative.

(3) Cod. 74, fila 95 verso.

donă ispravnicilor măsurile de luat spre a împedica lățirea bólei în sate. Vai de casa unde sbucnià bóla! Bolnavul erà perdut înainte de a fi mort, prin izolare cu cordon de pază; membrii din familia lui scoși din casele lor, puși sub alt cordon, iar casa cu tot avutul prefăcut în cenușă până la pămînt! Nu mai bună sórtă așteptă și pre tot satul în care se *înseamnă* bóla: el era țăpuit de nu mai intră nici eși nimeni din el. Da, cărțile deschise către ispravnicii însărcinau pre acești agenți, ca să îngrijască de hrana satelor țăpuite. Dar cu ce fonduri? cu ce mijloc? De aceea vai! de satul țăpuit! Fómetea se întrecea cu ciuma în a secerà pe nenorociții locuitorii. Un sat țăpuit era un gróznic mormînt din cari se ridicà nori de fum înecăcios de gunóe aprinse în tóte drumurile și bătăturile caselor din ordinul Cârmuirei, care credeà că fumul de gunóe erà un desinfectant sigur.

În Septembrie Caragea rînduesce un anume epistat pentru județul Ilfov cu anume nizam.

În anul 1814, în primele luni, bóla mai scade. La 7 Ianuar boerilor naziri le ordonă Caragea:

Dumné-vóstră boerilor naziri ai lazareturilor, pentru două pricinii cuviincioase este primită Domniei Mele arătarea ce ne faceți printr'acéstă anafora, întâia, adevă pentru căci locuitorii politiei s'au arătat nemulțămitori milostivirei Domniei Mele de a nu se rădicà la spital și cei ce erà împreună ședători cu cei bolnavi, și al doilea că cele mai multe case sunt mici și póte unele să nu fi avênd mai mult de cât o odaie ca să se mute, urméză negreșit a se bolnăvi și aceia, și în loc de pază și curățenie, să se întemple mai multă zmreduală; de aceea poruncim, să puneți în lucrare chibzuirea ce ne faceți printr'acéstă anafora, afară numai de a se face lazaret mónăstirea Radului-Vodă, acésta nu este primită Domniei Mele, pentru că atunci urméză negreșit să catandisescă a fi spital numita mónăstire înăuntru în politie, ci dumné-vóstră veți chibzui de a se găsi vre-un asemenea loc cu împrejmuire afară din politie și să arătați Domniei Mele. — 1814 Ianuar 7.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXVI, pag. 761.)

În 17 Martie 1814 Domnitorul dă un nou nizam în 11 ponturi, prin cărți deschise către ispravnicii de județe. Se ordonă rînduirea a câte un boer județean, ca epistat în județele molipsite și se pune la dispozițiunea lui pre polcovnicii și căpitanii cu slujitorii lor. Se ordonă facerea de bordee afară din sate pentru izolarea celor molipsiți, obligându-se sătenii a le înlesni hrana.

Se pun la dispozițiunea epistatului de județ câte 4 ciocli, din care 2 curați pentru morții de alte bóle, ca să nu mai stea neîngropați morții prin sate și pre drumuri (1)

La 17 April se dau ponturi noue la 12 județe de dincóce de Olt, prin care se hotărasce, ca casele molipsite din sate de o valóre de 50 taleri să se arđă, iar cele de o valóre mai mare să se desinfecteze. Cioclul molipsit se între singur în casă să scóță rufele la marginea satului, să le spele și să le aerisescă bine și apoi să le dea stăpânilor lor. Zapciîi plășilor și orî-ce slujbaș să aibă în fie-ce sat câte o casă spălată și spoită, ca să nu tragă pe la gazde. La acea casă să aducă pe pârcalab să-î comunice cele poruncite. Răvașele de bani ce se dau de zapciî pârcalabilor, să le ia aceștia în bēș și să le afume și numai apoi să le ia în mână. Neguțătorii Turci venind cu cărți domnesci vor trage și ei numai la casa, zapciilor, aducându-le acolo pâr-călabul de ale mîncării. Trecătorii pe drum nu sunt primiți în sat, ci numai la margine. Mămularii, colportatorii de marfă prin sate vor încetă de a cutreera satele, afară numai când vînd de ale mîncării. Cărciumarii și băcanii din sate să nu vîndă de cât pe oblónele ferestrelor și pe afară, dar nu și în prăvălie. Baniî să fie ținuți în oțet. Să se desinfecteze marfa. (2)

La 17 Maiü 1814 se ieau mēsurî nouē pentru 'a se evitā sbucnirea din nou cu violență a bólei în Bucuresci. Nimeni nu póte intrā în Bucuresci de cât după prealabilā inspectiune la margine: de unde vine și de este curat? După inspectiune, dacā e curat, i se dā bilet cu care să póta intrā în oraș, iar de este bolnav sau bănuit, *fie măcar de orî-ce trēptā*, să-l întórcă înapoi. Marfa nu intrā fără prealabilā desinfectare. Pentru cercetarea de sănătate prin mahalale se rînduesc iarășî vătăjeii mahalalelor împreună cu preoții respectivi. Funcționarul care nu va păzi nizamul va fi vinovat de ocnă. (3)

În primele luni din 1814 bóla sbucnesce în mai multe județe. În Maiü 1814 s'au molipsit 9 case și se rînduesce paharnicul Costache Teologu ca epistat pentru bóla ciumei. (4)

În satul Lița din județul Olt, la finea lui Maiü, isbucnesce ciuma. Al doilea pitar Iane, este însărcinat să mērgă în județul Olt pentru combaterea bólei. (5)

(1) Veđi anexa.

(2) Veđi anexa.

(3) Veđi anexa.

(4) Veđi anexa.

(5) Veđi anexa.

Se dau porunci la toate județele pentru nizamul năprasnicei boli a ciumei și se ordonă cetirea instrucțiunilor prin toate satele în fața locuitorilor. Tot-odată locuitorii sunt îndemnați de a aduce de vîndare de ale mîncării la Bucuresci, conform anexatelor instrucțiunii. (1)

În 16 Septembrie 1814 bóla seceră în județele Râmnicu-Sărat, Buzău, Ialomița, Ilfov, Vlașca, Secueni, Prahova, Teleorman și Argeș. Și pe aci cadavrele zac pe drumuri. [Domnitorul] ordonă îngroparea cadavrelor și desinfectarea caselor. (2)

Un focar pestilential eră fie-care cetate ocupată de Turci în țeră și în Moldova. Ambele principate obligate, fiind să trimită la aceste cetăți salahori, aceștia când se întorceau, dacă se întorceau, erau neîndoioși factori răspânditori ai epidemiei. Divanul domnesc la 3 Iulie 1814, rógă pe Domnitor să intervină la Constantinopole, ca în loc de a mai trimite țera salahori și care, măcar pentru un număr din aceștia să primescă porța banii. Domnitorul aprobă și ordonă totuși, ca Ispravnicii să aibă grijă de a desinfecțta pe salahorii și carerele întorse de la cetăți. (3)

Se pare că în anul 1815 se mai ostoescce epidemia, dar pe la finea lui Novembre isbucnesce din nou. Caragea la 4 Decembrie 1815 institue o comisiune, compusă din Postelnicul Lucache Arghiropol, Marele Spătar Gh. Arghiropol, fostul Mare Vornic Barbu Văcărescu și mare Logofet al străinelor pricinii, Atanasie Hristopol, «ca să întocmescă aici în țeară îngrijirea sănătății «și vă însărcinăm cu purtare de grijă a izbăvirii rēului ce a intrat în țeră». Domnitorul acordă depline puteri acestei comisiunii, sub grele pedepse pentru neascultătorii de dînsa. (4).

În urma ivirei din nou a bólei, Caragea dispune ca la mōnăstirea Plumbuita să se stabilescă loc de desinfectare pentru călătorii și neguțătorii ce vin la Bucuresci cu marfă. (5)

Dăm în anexe diverse acte relative la sumele de banii de încasat în favorea lazareturilor, în parte mare de la monastiri, cum și o dare de sēmă de cheltuelile ocazionate. Asemenea lectorele va află diverse acte de alegeri de case pentru aședarea cancelariei ipistaților rînduiți pentru combaterea bólei și grija lazareturilor. Este de notat

(1) Veđi anexele.

(2) Veđi anexa.

(3) Veđi anexa.

(4) Veđi anexa.

(5) Veđi anexa.

pitacul din 5 August 1813, prin care stăpânii de țigani sunt obligați de a da hrană pentru robii lor bolnavi din lazareturi. (1)

Din cauza sbucnirii din nou a bôlei în Bucuresci, se opresc iarăși îngropările pe la biserici, fără de prealabilă constatare a bôlei de care a pătimit mortul. (2)

Se opresce din nou vinderea la târgul de afară a mărfurilor de bogasierie și de cojocărie grosă, a hainelor și păuzeturilor, cum și aducerea de către locuitori pentru vânzare de cânepă, lână și pânzeturi. (3)

În 9 Decembre 1815 Caragea provocă din nou pe Mitropolitul, ca să ordone preoților din mahalale, de a nu tăinuî ómenii molipsiți, sau morți de bôlă, sau niscai-va lucruri molipsite, ci îndată să dea de scire la ipistații mahalalei, căci alt-mintrelea în locul preotului, Mitropolitul va fi răspunător. (4)

Măsurile luate în pripă și cu óre-care energie au dat finalmente bun rezultat, căci epidemia n'a persistat, «bôla a început a se domoli, scrie I. Glica, și lumea s'a readunat încet cu încetul în oraș. Acei cari se regăsiu se îmbrățișau, dedeau o lacrimă celor perduți pe câmpia de la Dudesci și porniau cu viața înainte, uitând suferințele și însetați de plăceri». (5)

În 1816 luna Maiu, se constată în Bucuresci, că la Galați s'au ivit din nou bôla ciumei. Caragea ordonă nazirilor casei de priveghere să ia măsuri pentru a se evita întinderea din nou a bôlei. (6)

Tot în 1816 Maiu, doctorul Const. Samurcaș descopere în Bucuresci două indiviți cu patima de *lof* (lepră). Caragea arătând că bôla este foarte lipicioasă, ordonă să fie izolați lângă Sf. Elefterie spre a nu ocaziona întinderea bôlei amestecându-se cu alți ómenii. Li se face câte 20 lei pe lună de fie-care, din cutia milosteniilor, pentru ca să aibă cu ce să-și țină țilele. (7)

Spitale. Primul act ce întâlnim în domnia lui Caragea încă din 7 Decembre 1812 este cu referință la spitalul Filantropia, Domnitorul acesta reînnoesce milele și ajutorul anteriormente acordat acestui spital și mai adaugă câte ceva. (8)

(1) Veđi anexele.

(2) Veđi anexa.

(3) Veđi anexa.

(4) Veđi anexa.

(5) Scrisori pag. 27.

(6) Veđi anexa.

(7) Veđi anexele respective.

(8) Veđi anexa I.

La 6 Februar 1813 Caragea reînnoesce hrisovul pe numele logofetului Grigore Ghica, în favoarea spitalului Pantelimon. Acest boer e recunoscut protector și Efor al acestui spital, cu dreptul «de a chibzuî și de a pune în bună urmare cele câte va cunoșce d-lui că privesc spre folosul și întemeerea casei aceștia . . . și cu un cuvânt fără de iscălitura și sciința d-sale nici-o mișcare sau urmare să nu se facă.» (1)

În 14 Martie 1815, Mitropolitul Ignatie cu Episcopii de Rîmnic, de Argeș și de Buzeu și toți boerii Divanului recunosc prin cartea lor de epitrop al bisericii spitalului Pantelimon, pre biv vel spatarul Grigorie Ghica, tot așa precum la 16 Februar 1813 recunoscă marelui logofet Grigore Ghica titlul de protector și Efor acestuiași spital. (2)

La 10 Februar 1813, Caragea acordă spitalului de la Sf. Vineri dreptul de a ține un brutar scutit de dări împreună cu casa de pitărie. (3)

În Martie 1814, Caragea reînnoesce în favoarea spitalului de la Pantelimon dreptul de a încasa fumăritul orașului Târgoviștea din Dâmbovița și din târgurile și bălciurile din acel județ. Acest fumărit constă din o taxă ce se prelevă pentru pivnițe și cârciume de vânzarea vinului și în genere de la orice prăvălii cu marfă. Taxa eră de taleri 2, bani 96, de prăvălia sau cârciuma mare și de la prăvălia și cârciuma mai mică taleri 1 și bani 48.

Sudiții cari țin cu chirie prăvălii nu plătesc ei direct această dare, care se prelevă de la stăpânul prăvăliei. (4)

Spitalul Pantelimon ținea 12 paturî cu bolnavi de bóle cronice, iar lângă bisericuța aprópe de monastirea Pantelimonului, cu hramul Sf. Erarch Visarion, ctitorii Pantelimonului au destinat două chilii pentru bólele lipiciose lingóre și ciumă. Alexandru Moruz Vodă au mai adăugat 18 paturî, iar Caragea Vodă la 12 Marte 1813 dá un nou hrisov, dispunând, ca biserica și nosocomionul adică spitalul Sf. Pantelimon, să fie slobod și în pace de tóte dăjdiile obișnuite și neobișnuite, să-î fie scutite tóte bucatele; să aibă a ținé 2 preoți, 1 diacon și 2 grămăticî la biserica de sus și 2 preoți jos la biserica Sf. Visarion, scutiți de tóte dăjdiile aruncate pe ceta preoțescă; să mai țină un doctor și un spițer cu léfă; două muieri pentru spălatul bolnavilor și un om de strînsul buruenilor de tréba doctoriilor, cum și un chelar, un jimblar, un bucătar și șese slugi, cum și 40 dărvarî pentru

(1) Veđi anexa II.

(2) Veđi anexele III și IV.

(3) Veđi anexa V.

(4) Veđi anexa VI.

căratul lemnelor pe lângă 11 rândași în serviciul bolnavilor, toți aceștia luați din *ludete* visteriei cu pecetluituri domnesci de scutelă și de apărare de orice dăjdi și angarale. Caragea mai acordă acestei instituțiuni Balta Greaca din Vlașca și Balta Zimnicea din Teleorman cu tot venitul lor de pesce, cu vama cu scaunele și cu toate alte obiceiuri ale acestor bălți. Nu mai puțin fumăritul din Târgoviștea din Craiova și din 5 județe de peste Olt, din toate târgurile și orașele de acolo. Asemenea vama târgului de la Valea Tencului și a târgului ce se face toamna sub délul Pitescilor și vinăriciul din toate viile de pe moșia Clătescii din județul Ilfov, a mănăstirii. Asemenea vinăriciul din mai multe popore de la Râmnicu-Sărat. Asemenea să percăpă mănăstirea Pantelimonul și spitalul câte 2 bani de jug de la Odivaea, milă ce i s'au dat de Constantin Vodă Mavrocordat. Asemenea să primăcă câte 2.500 de taleri pe fie-ce an de la Ocnele-Mari, după hrisovul lui Matei Ghica Vodă, fiind Ocnele deschise pe moșia mănăstirei. (1)

Spitalul *nemernicilor* (Filantropia) capătă și el în 1814 venitul din vinăriciū. (2)

În favoarea acestuiași spital al nemernicilor străini, Caragea acordă milă banii ce se vor strînge din pripasurile vitelor, cari fac stricăciuni prin délurile din județul Saac, câte taleri 5 de vită. (3)

În 1 Iulie 1813 Caragea acordă mănăstirii Colțea reînnoirea anteriorelor hrisove cu referință la milele biserice și ale spitalului. (4)

Spitalul Filantropia în 1813 se ține în case cu chirie, dar sub Caragea s'a zidit anume local și atunci, la 26 Iulie 1813, orânduții boeri epitropi ai acestui spital Radu Golescu vel Ban și Grigore Brâncoveanu biv vel Ban, cer Domnitorului acordare de milă, fiind-că în noul local construit lângă cișmeoa lui Mavrogheni pot încăpea la 200 de patură. Caragea acordă vinăriciū din poporele mănăstirii Mărcuța și mănăstirile Arnota și Govora le oferosesce cu tot venitul lor pentru ținerea noului spital. Asemenea mai înzestră acest spital cu 10 sălaşe de țigani din cei domnesci, aleși din cei cu meșteșug. (5)

Spitalul acesta dis al nemernicilor și apoi al iubirei de omenire sau al Filantropiei, s'a început mai întâi prin osîrdia și cheltuiala

(1) Veđi anexa VII.

(2) Veđi anexa VIII.

(3) Veđi anexa IX și X.

(4) Veđi anexa XI.

(5) Veđi anexa XII.

mareluî Logofăt de țera-de-sus Grigore Băleu și d-r poliției Constantin Caracaș. Spitalul deschis mai întâiu în oraș a fost apoi mutat «la zidirea unde se chiamă fabrica de postav, afară din Bucuresci, îndemnând și pre unii din neguțitorii epitropi ai bisericeii Sf. Neculaî din Șelari, să se facă și ei epitropi ai acestui spital. După cât-va timp înmulțindu-se paturile bolnavilor și ne mai fiind loc de ajuns în zidirea fabriceii de postav, Caragea a hotărât să se construiască o zidire anume la loc larg și cu aer curat pe locul marelui Logofăt Grigore Băleanu, lângă cișmeoa luî Mavrogheni. Ajutând și alți boeri : Banul Rađu Goleșcu, biv vel Banul Grigore Brâncoveanu, Clucerul Constantin Goleșcu, Căminarul Neculaî Văcărescu, biv vel paharnic Costachi Cornescu, Pitarul Giani și Dumitrache Văleanu, s'aî început zidirea spitalului, dar nu avéu cu ce s'o termine. Caragea atunci vine în ajutorul boerilor epitropi și preste milele dejă acordate în 7 Decembre 1812, îi mai acordă mile noue, numind epitropi spitalului pe marele Logofăt Grigore Băleanu și pre Dr. Const. Caracaș. Acestor epitropi Domnitorul le acordă dreptul de a fi urmați în epitropie de clironomiî lor, prin hrisovul de la 30 Iulie 1813. (1)

În folosul acestuiaș spital al Filantropiei, la 1815 epitropiî cer voie Domnitorului să ămble odată saü de douë ori pe lună, disc în bisericile din Bucuresci, ca să pótă procură hrana bolnavilor. Domnitorul aprobă. În unele biserici preoțiî negligéză de a face să circule asemenea disc și în 2 Fevruar 1815 epitropiî spitalului reclamă la Domnitor, care ordonă din nou ămblarea regulată cu discul în folosul spitalului. (2)

Mai aducem douë acte cu referință la spitalul nou, din Fevruarie și August 1816, unul relativ la țiganii Domnesci dăruiți spitalului și al doilea pentru iratul vitelor, care fac stricăciune în viile de la Déluri.

Asemenea aducem în anecse pitacul din 18 Septembrie 1815 prin care Serdarul Nicolae Trăsnea este numit epitrop la Pantelimon în locu răposatului Clucer Dinu Predescu. Câte-vă zile după acésta, la 3 Octobre 1813, Caragea pentru a remunera serviciile Dr. Constantin Caracaș, medicul spitalului Pantelimon, dispune, ca din léfa ce primiă răposatut epitrop Predescu, de 2.000 taleri pe an, să se dea 1.000 doctouului Caracaș pe fie-care an, cât-va fi medic al spitalului, peste léfa de 120 de taleri pe lună. (3)

(1) Veđi anexa XIII.

(2) Veđi anexa XIV.

(3) Veđi anecsa XVIII.

Maî există în țeră spitalul de la Craiova, cel de la Slatina și cel înființat de păhârniceșa Maria Mihăileasca din Buzău, pe moșia sa. In favórea acestuia din urmă spital, Domnitorul Caragea reînnoesce milele și organizațiunea anteriormente acordată priu hrisovul său din 10 Maiu 1813. (1)

In 1813 stârniindu-se ciuma, Domnitorul ordonă de a nu se maî primi bolnavi la Pautelimon, fără de prealabila teșcherea a epistaților lazarretului, pentru-ca nu cum-vă să se întroducă acolo bolnavi de ciumă. (2)

Acéstă măsură s'aú întins și la spitalele Colțea și Filantropia. (3)

Epidemia gróznică a ciumei aú necesitat reorganizarea spitalului celui mare de la Dudesci și a diverselor lazareturi. Pentru acésta s'aú impus mônăstirilor diverse dări, li s'aú luat venitul vinăriciului, deciúla milelor din acest venit, diverse clironomii, s'aú acordat poslușnicii scutiți de dări; s'aú luat pe séma lazareturilor venitul hanului Filaret aflător atuncea pe locul unde se află acuma Téatrul Național, S'aú impus tot în profitul spitalului câte 10 taleri de postelnicele de la némuri, asemenea și de la mazil și compauist câte 3, de la breslași câte 2, de la scutelnicii câte 1 1/2, de la poslușnicii câte 60 banii iar de la preoți din tóte eparhiile 15.000 taleri. (4)

Pe lângă lazareturile întocmite la Dudesci, la Colentina, la Plumbuita etc. s'aú făcut sute de bordee pentru adăpostirea bolnavilor deciumă. (5)

Evreii și sudiiși austriaci aú căpătat voie de lazarete deosebite, precum în studiul nostru relativ la pestilență se póte vedea.

Spital special pentru nebuni nu aflăm sub Caragea. Nenorociții aceștia erau însă ținuti pe la mănăstiri, maî ales unde se cinstea vre o icónă făcătoare de minunii. La Sf. Gheorghe nou se credea că se póte cura bóla nebuniei, prin rugăciunile bisericii. (6)

Doctori. In 1813 esistă în Bucuresci 10 doctori, o móșă și o doctorésă (?) și pe lângă aceștia și un doctor empiric iscusit în meșteșugul tămăduirii «celor sacatifiși de mână și de óse». Acestuia, la 12 Maiu 1813, Caragea, ca răsplătire, îi reînnoesce dreptul de scutelă de dăjdii ca mazil, de dijmărit, vinăriciu, pótveză și angării, și-i acordă și un scutelnic. (7)

(1) Veđi anexa XIX.

(2) Veđi anexa XX.

(3) Veđi anexa XXI.

(4) Veđi anexa XXII, XXIII — XXXIII.

(5) Veđi anexa XXXIV.

(6) Veđi anexa XXXV.

(7) Veđi anexa XXXVI.

Celor 40 doctori, doctoresei și mōșei, li se dedeau lefile de la Epitropia Obștirilor, ca și învățătorilor. La 20 Maiu 1813 Domnitorul dispune, ca aceste lefi să se plătescă din iraturile Eparchiilor, iar nu dintr'ale Epitropiei. (1)

Principalii doctori cunoscuți din acte publice sunt: dr. Silivestru, dr. Constantin Darvaris, dr. Pascali, dr. Constantiu Filipescu, dr. Stavrache Moscu, dr. Sior Meschitz chirurgul, dr. Constantin Caracaș, dr. Constantin Filiti, dr. Nicolae Gavala, dr. Reider.

Epitropia Obștirilor plătia din cutia milosteniilor lefi la doctori și chirurgi în sumă de 10.113 taleri pe lună. În această cifră intră cișmelele, orfanotrofia și milosteniile. Pe un an budgetul acesta tăia suma de 121.356 taleri pe când ca venit nu avea de cât 79.715 taleri, deci era un deficit de 41.641 taleri, pe lângă că nici veniturile acestea nu se încasau cu înlesnire. La 1814 Epitropia voi să lasă numai 4 doctori plătiți din cutia milelor, anume: Silivestru, Stavrache Moscu, Constantin Filiti și Ion Pascale, iar lefa lui Constantin Darvari și Constantin Caracaș, Divanul Domnesc propune lui Vodă, să li se plătescă lefile de la spitalul Pantelimon, unde servesc și pentru funcțiunea de doctori al politiei. Domnitorul nu încuviințază și deci pe anul 1814 rămân și aceștia între doctorii politiei pe lângă cei 4. Se reînnoiesc tot o dată hrisovul pentru diversele venituri ale cutiei milelor. (2)

La 1815 Aprilie Caragea numesce doctor pe Reider în locul doctorului Moscu, care pleacă din Bucuresci. (3)

Cu înființarea lazareturilor se înmulțesc doctorii (4), iar cu sbucnirea ciumei unia din cei vechi fug din Bucuresci. Domnitorul ordonă, să nu se plătescă lefa acelor doctori, cari au părăsit orașul în vremea epidemiei. Intre aceia erau și doctorii Silivestru, Const. Darvari și

(1) Veți anexele XXXVII, XXXVIII și XXXIX.

(2) Veți anexa XL.

(3) Veți anexa XLI și XLII.

(4) *Iw Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle vlahiscoie.*

Dumné-vōstră boerilor naziri ai lazareturilor, primită fiind Domniei Mele arătarea ce ne faceți printr'acastă anafora, poruncim ca pe lângă acești doi doftori ce se află acum, să se mai orânduiască alți doi, ca să fie peste toți 4 și să urmeze întocmai după orânduiala ce se arată mai jos. 1813 Iulie 2.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt

Cod. 76, pag. 561.

Filipescu. După ce în urma ostoteirii bôlei se întorc în Bucuresci, Domnitorul ordonă să li se plătescă lefile (1); asemenea se plătesce și léfa lui St. Moscu și a lui Sior Meschitz. (2)

Intre doctorii cari au dosit când a sbucnit ciuma a fost și Krauss. Marele Vornic al obștirilor, Barbu Văcărescu, propune Domnitorului, la 14 Iulie 1814, numirea în locul lui Krauss și a lui Meschitz, a gerahilor Wieler și Gebauer. Domnitorul aprobă înlocuirea numai a lui Krauss. (3).

Doctorul Meschitz eră protejată de beizadea G. Caragea. În 3 August 1814, după cererea acestuia, Meschitz este numit doctor și chirurg al pușcării, cu taleri 150 pe lună. (4)

În județe sunt trimiși în misiuni doctori din capitală la ocaziuni de epidemie. Așa doctorul Nicolae Gavala a funcționat șese luni ca doctor în Teleorman, cu căutarea satelor bolnave, unde se încuibase bóla lingórea. (5) În 1815 Ianuarie, Domnitorul dispune, să i se plătescă léfă pentru asemenea serviciu. În Craiova sunt doctori stătători și anume un doctor mai mare plătit cu léfa de taleri 3.000 și un doctor al doilea plătit cu 1.200 taleri. Pentru plata acestor lefi și altor spese se înșitue iraturi, sau venituri, prin hrisovul de la 29 Iunie 1813. Aceste iraturi se administréză de o anume Epitropie. (6)

La Craiova stă deosebit ca doctor Petre Ferarul, locuitor acolo de

Prea Înălțate Dómnne,

Fiind-că doi doftori ce sunt orânduți la casă pentru cercetarea bolnavilor din politie ce se reportuesc de vătășei mahalalelor cu bănuială, ne făcu arétare că nu pot întâmpinà prin tóte părțile și cer ca să se mai orânduiască încă doi cu dînșii împreună, ca să fie patru, a căroră cerere cunoscând-o și noi a fi cu cale, nu lipsim a o face cunoscută Măriei Tale, rugându-ne, ca de va fi primită și Măriei Tale, să se deă luminată poruncă de a se orându și alți doi, și tóte mahalalele din politie să se facă patru părți și pe fieș-care parte să se orânduiască câte un doftor îndatorindu-i fieș-carele să îngrijască pentru semptul lui; când va veni la casă vre un vătășel raportând vre-o bănuială, să mérgă spre cercetare, și cum va fi mila Măriei Tale. 1813 Iulie 20.

Radu Golescu vel ban, postelnic Șuțul.

(1) Veđi anexele XLIII și XLIV.

(2) Veđi anexele XLV și XLVI.

(3) Anexa XLVII.

(4) Veđi anexa XLVIII.

(5) Anexa XLIX.

(6) Veđi anexa L.

mai mulți ani, precum se constată acesta prin atestatul ce i se dă de Domnitor la 3 Iulie 1816. (1)

In Craiova a mai funcționat și un chirurg numit Andrei. (2)

La 26 Noembrie 1815 Domnitorul constatând, că veniturile aședate pentru medicii din Craiova la 29 Iunie 1813, nu sunt suficiente, mai adauge aceste venituri prin nou hrisov. (3)

Doctorul Ioan Pascali din Bucuresci dobîndesce de la Caragea, ca dar și recompensă pentru serviciile sale, o casă cu locul ei, proprietate Domnescă. (4)

Orî-cât de puțin își vor fi făcut datoria, toți acești doctori, ei sunt nu mai puțin factori culturali, oameni cari represintă știința și cari, conștienți ori inconștienți, contribue la propăsirea națiunii. Intre acești doctori cu deosebire cităm pre Caracaș despre care și la alte ocașii am avut a grăi.

Deschiderea de farmacie se face nu fie-cum, ci cu pitac Domnesc. In 1813 Caragea, asupra anaforalei Divanului, autorisă pe Lavrentie să deschidă o farmacie în Podul Mogoșoiei «pentru trebuința boerilor și a celor-l-alți locuitori, cari își au casele într'acel ținut, cu acest șart, ca în soroc de 6 ani nime altul să nu fie volnic a deschide prăvălie de spițerie pe Podul Mogoșoiei».

Iă Ioan Gheorghe Caragea voivod i gospodar zemle vlahiscoe.

De vreme ce nici unul din cei-l-alți spițeri n'au primit a deschide prăvălie de spițerie în partea locului pe Podul Mogoșoiei, după pliorforia ce ne dau dumnélor veliții boeri printr'acéstă anaforă, dăm Domnia Mea voie și slobozenie jăluitorului Lavrentie, ca să deschidă însuși în partea locului pe acest Pod al Mogoșoiei prăvălie de spițerie, pentru mai jos arătata trebuință a boerilor și cei-l-alți locuitori, cari își au casele într'acel sempt, cu acest șart însă și legătură, ca în soroc de 6 ani nimeni altul afară de jăluitorul să nu fie volnic a deschide prăvălie de spițerie pe Podul Mogoșoiei. 1813 Iulie 14.

(Pecetea gpd.)

Cod. 76, pag. 550.

Vel Logofăt

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale de la acéstă jalbă a lui Lavrentie Dampner, am făcut întrebare dumné-lor boerilor ce șed pe Podul

(1) Veți anexa LI.

(2) Veți anexa LII.

(3) Veți anexa LIII.

(4) Veți anexa LIV.

Mogoşoiei şi ne arătară, că viindu-le cu anevoie şi peste mână a trimite la spiţerii în târg când au trebuinţă de doftorii, am dis spiţerilor ca să deschidă cine-vaşi dintr'înşii spiţerie acolo în partea locului şi nici unul n'au vrut, ci s'au găsit acest jăluitar Lavrentie, carele fiind-că are a intra în cheltuială grea cu deschiderea spiţeriei, ceru ca în soroc de 10 ani să nu aibă nimeni altul voie a deschide spiţerie pe acel Pod al Mogoşoiei, ca într'acéstă curgere de vreme să pótă a-şi scóte cheltuiala şi a se folosi şi el cu cevaşi, dar noi am găsit cu cale să fie acel soroc de 6 ani, ca până atunci nimeni altul spiţerie pe acel Pod al Mogoşoiei să nu deschidă, iar de la împlinirea acestui soroc înainte, au a rămâne slobodi şi ne proprii orî-cine va vreă să deschidă spiţerie; la care acésta se mulţămî şi jăluitarul; şi de se va găsi şi de către înălţimea Ta cu cale, i se va da luminată întărire la mână, iar hotărîrea rămâne la Mărire Ta. 1813 Iulie 7.

Radu Golescu Vel ban, Isac Ralet Vel vornic, Barbu Văcărescu Vel vornic, Istrate Creţulescu Vel vornic, Iordache Slătineanu Vel Logofăt, Nestor Vel clucer.

Diverse măsuri. Intereséză desvoltarea oraşului, siguranţa lui şi alte diverse măsuri luate între 1813—1819. Aducem aci dar pre cele mai de căpetenie.

a) Se opri din nou, cu pitac Domnesc, din 8 Decembre 1812, expunerea pe strade a celor morţi. Sub pretext că n'are familia cu ce să-l îngrope, expunea cadavrele şi cerşetoriau. Acéstă oribilă speculă a mai fost împedicată şi altă-dată. Caragea ordonă ca morţii săraci să fie îngropaţi de Vornicia Obştirilor. (1)

b) Nu numai în stradele dosnice se făceau hoţii şi ucideri, ci şi prin cele principale, mai ales în mahalale, cum probéză şi următorul pitac:

Porunca ce s'a făcut la anaforaua boerilor naziri pentru omorîrea unui om.

Iă Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle vlahiscoie.

Poruncim Domia Mea, dumné-tale Vel Spătare şi dumné-tale Vel Agă, să faceţi cercetare cu scumpătate, de a se găsi negreşit acel ucigaş şi de acum înainte să daţi straşnice porunci străjilor, ce se încungiură nóptea prin politie, ca să privigheze cu mare luare aninte, şi să ămble nóptea necontentit prin *tóte uliţele* politiei, de a nu se mai întempla asemenea hatale sau hoţii, şi pe ómenii casei lăzareturilor pe cari îi vor găsi ămbland prin politie numai pentru cercetarea bólei, sau a îngropărei celor ce mor de bóla ciumei, iar nu pentru vre-un alt sfirşit, care pri-

(1) Veđi anexa a).

vesce la dregătoria Spătăriei, saŭ a Agiei, să nu'î supere, iar când îi vor vedé amestecându-se la vre-una din datoriile acestei dregătorii, nu numai să nu-î îngăduiască, ci să și arătați Domniei Mele. 1814 Ianuarie 7.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Cod. LXXVI, pag. 761.

Pentru pază de hoți, continuă a se cere orî-căruia care âmbă nóptea pe strade, să aibă felinar. Pare-că hoțul nu putea împlini scrupulos acest ordin! (1)

c) Oprirea de a slobođi pușce și pistóle la ocașiunea sêrbătorilor ba și în genere, se reînnoesce de Caragea. Acesta în Maiú 1815, merge și mai departe: opresce vinderea de glónțe și iarbă de pușcă, decât cu anume teșcherea de la Aga orî Spătarul. Cu acest scop, Caragea ordonă sigilarea acestor materiale la tóte prăvăliile. Numai în prezența unui funcționar al Agiei — respectiv al Spătăriei — va puté neguțatoriul âmbă la asemenea marfă și a vinde din ea! (2)

d) La ocașiunea alaiului de la 12 Septembrie 1812, s'aú întêmplat mai multe accidente de trăsuri boeresci, din cauza desfrânatei alergăturii a vizitiilor. Domnitorul la 19 Decembre 1812, reînnoesce nizamul existent, prin care vizitiile erau opriți de a mâna răpede. În anul 1815 la 30 Iulie, Caragea reînnoesce asemenea ordin. (3)

e) În apropiere de pușcária de la Curtea Veche Domnêscă, era o piațetă, în care se executaú osindele orînduite la criminali. Preoții de la biserica Domnêscă de la Curtea Veche, cerură lui Caragea voie, să zidêscă pe acel loc una prăvălie, ca să aducă venit Bisericei. Domni-

(1) *Pitac către Agie i Spătărie, pentru ca să nu mai âmble nimeni pe pod de la un cês înainte, făr de felinar.*

Poruncim Domnia Mea, dumné-tale Vechilule al Agiei, ca de astăđi înainte să publicarisesci prin tot semptul Agiei, a nu mai îndrăsni nimeni să âmble nóptea pe jos, făr'de felinar, de la un cês din nópte înainte și după ce vei publicarisî acéstă poruncă a Domniei Mele, să dai poruncă ómenilor Agiei, ce sunt orânduți de se încungiură nóptea în strajă, ca pe orî-cine va găsi după un cês din nópte âmbând pe jos făr'de felinar, (fie măcar de orî-ce tréptă) să-l rădice negreșit la închisóre, Tolco Pisah 1812 Decembre 1.

(*Cod. LXXIV, fila 4.*)

(2) Veđi anexa : b), c), d), e).

(3) Veđi anexa : f), g).

torul acordă învoirea, dar «Criminalionul» aduce anafora lui Caragea, cerându-î să nu se coprindă cu binale acel loc al *osândeî*. Acéastă cerere face că Vodă revócă permișiunea ce acordase preoților, în 6 Iunie 1814. (1)

f) In 1814, Hanul lui Șerban-Vodă amenință ruină. Negustorii cari aũ locuințe în jurul hanului acestuia, reclamă la Aga. Acesta, denunță lucrul Domnitorului, care, la 15 Iunie, scrie Epitropilor Cotrocenilor, că luând împreună pre Mai-Mare Bașa, să mérégă înseși la fața locului, unde «paretirisând și luând séma tuturor acelor lucruri, câte vor fi slabe și cu bănuială de pericolon», să îngrijéscă «când se va face cuviincioșa dregere și întărire, de a nu se întêmpla vre-o primejdie...» (2)

g) Pentru *strajerii* Agieî se luaũ arbitrar case și locuri particulare, cum probéză jalba dată în 1814 de Teodor Triandafil, în urma căreia, la 3 Maiũ 1814, Caragea ordonă să se mute *straja* aiurea, în alte, case. (3)

h) In un document de la 1813 constatăm că Nicolae Alex. Mavrocordat V. V. a făcut cu 90 de anî înainte de Caragea pentru preâmbblarea Măriei Sale și a altor Domni, o păreche de case domnesci, cu curte împrejur și cu grădină, pe un loc al Mănăstirei Radu-Vodă. Pentru despăgubirea Mănăstirei, Nicolae Mavrocordat i-acordă 60 talerî anual de la Visteria țerii. Ba încă prin o altă carte a sa, Nicolae-Vodă declară că, «casele i biserica și cu satul ce sunt pe moșia acestei numite mănăstiri, *din josul orașului Bucuresci*, unde se numesce *Foișoru*, case care le arată că sunt făcute de părintele Măriei sale Nicolae-Vodă, iar biserica e zidită din temelie și înfrumusețată de Dómna Smaranda mama Măriei Sale, unde se prăznuesce hramul Nascerei preasfinteî născétorei de D-đeũ, și le închină casele cu biserica și cu satul, să fie metoh al Mănăstirei Radului-Vodă. (4)

i) O ultimă cestiune, interesând orașul Bucuresci, ne rămâne a aminti. Procesul dintre mahalagiî, de la Tirchilesci, Precupețiî vechi, St. Ioan și Pantelimon, cu proprietariî moșiilor pe cari și-aũ făcut case.

Acești proprietari cer, să nu aibă mahalagiî aceștia dreptul de a vinde bėuturi spirtóse, fiind acéastă vânđare monopol al proprietăței. Procesul cu familia Ghica, proprietara Colintineî, pentru acest privi-

(1) Veđi anexa h)

(2) Veđi anexele j, k, l,

(3) Veđi anexele m, n

(4) Veđi anexa o)

legiū și pentru ca tîrgoveții cari aū case pe moșia acēsta să fie considerați ca clăcași (1), primesce deslegare de la Caragea, în 20 Martie 1814, recunoscēnd dreptul proprietarului și deci obligă pe tîrgoveții din ambele mahalale a se considera de *clăcași* ai Colintinei, deacă nu cum-va, rugându-se ei de boerul proprietar, acesta se va învoi alt-fel cu ei!... (1)

Cele urmate în procesul cu familia Ghica, de la Colintina, se repetă pentru mahalalele care veniaū pe moșia Fundeniū a Vornicesei Catinca Balș. Acēsta chiar cere să se aplice și pe moșia ei otărirea. dată în favōrea logofētului Gr. Ghica proprietarul Colintinei.

Trei mahalale: Pantelimon, Iancu și Oborul vechiū, probēză că aū avut învoială cu proprietatea Fundenilor de a da numai cāte 15 parale de casă anual pentru chiria locului. De bună-voie însă primesce acum — fiind-că tōte s'aū scumpit — să dēe pe fie-ce an cāte 2 taleri de casă. Divanul însă, firesce, compus din boeri, nu primesce propunerea mahalagiilor și cere lui Caragea să decidă el. Acesta dă re-mași pre bieții mahalagiū și-i obligă la clacă și să închidă cărciumile dacā nu se vor învoi cu Vornicesa Ecaterina Balș! (2)

(1) Veți anexa P.

(2) Veți anexa Q.

În Ioan Gh. Caragea voevod i gospodar zemle vlahiscoe.

Fiind-că asupra aceștii pricinī am vēdūt domnēscă anaforaua d-lor veliților boeri de la 6 ale trecutului Fevruar prin care după incredințarea ce în urmă aū făcut prin blāstem marturii de mai sus biv vel logofetului Grigorie Ghica, i se dă d-sale dreptate și de vreme ce jăluitoarii aū dosit fār' de a sta să li se izbrānescă pricina după arētarea ce ne face printr'acēstă anafora d-lui vel hatmanul al Divanului, de aceea poruncim d-vōstre ispr. ai județului, ca aducēnd față pe jăluitoari la isprāvnicat, să le faceți întrebare și de s'aū lāsāt de dava, să dea adevēriță de mulțāmire pe anafora (după care iată vi se trimite copie), care adevēriță incredințāndu-o și d-vōstră, să o trimiteți aici, iar de vor dice că cer a se judecă, să urmeze a veni aici, căci de nu vor veni până la implinirea sorocului de zile 60 de la anafora, să scie că o întārim Domnia Mea; și de urmarea aceștii porunci să trimiți Domniei Mele respuns. 1815, Mart 21.

(Pecetea gpd.)

Vel logofet.

Prea îndlțate Dōmne

După luminată porunca Māriei Tale ce mi se dă la acēstă jalbă a jăluitoarului urmātor fiind eram a face urmāre întocmai cu a infățșă

Urméază apoi anafora din 18 Ianuarie 1883 a Divanului ce dăm în anexa integrală.

k) 3 Februarie 1813. Resoluțiunea lui Caragea și anafora lui Tresnia epistatul casei podurilor, care pe podinariți din 5 sate (Dâmbovița), i-au silit zapcii să descarce podinele ce aduceau la Bucuręsci și s'au obligat să încarce și să aducă lemne la Curtea Domnăscă. Epistatul se rōgă să nu mai fie supărați podinariți în așa mod. (1)

l) In 3 Aprilie 1813. Caragea acordă lude 4 pentru întreținerea în bună stare a podului din drumul Herestreului.

m) In 23 Aprilie 1813, Caragea ordonă împlinirea banilor după cele patru ulițe «ce vine din *Tabaci*, în mahalaoa de la Biserica *proto-popului*».

n) La 3 Maiu 1813 Caragea ordonă să fie obligați proprietariți de la capul podului Tîrgului de afară, să astupe băltacurile de acolo cu tufă și vlajar, în interesul tîrgului «Moșilor» ce se apropie. (2)

o) La 4 Martie este rînduit polcovnic de poduri Slugerul Constantin. (3)

p) Pentru facerea din nou a podului Mogoșoiei, se ordonă, în 11 Maiu 1813, adoptarea sistemului de pavare ce se uzită la Iași.

Se ordonă adunarea materialului, cisluit pe mai multe județe.

q) Pitacul lui Caragea, din 13 Ianuarie 1814, către Vel Vistier, spunându-i că Vel Vornic G. Slătinănu nazirul Casei podurilor a cerut, la 2 Ianuarie, să plătescă Visteria o rămășiță de bani, ce se cuvine Casei podurilor din resura lefilor și din plata lemnului făcut la ju-

pe jăluitoriți înaintea luminatului Divan al Măriei Tale cu vechil din partea d-lui biv vel Logofetului Grigorie Ghica, sau având jăluitoriți orânduit vechil cu plirexiotită din partea tuturor, iarăși să urmez poruncii Măriei Tale cu a-i înfățișa la luminat Divan, dar nu au stătut mijloc, căci cercetând pentru jăluitoriți în toate părțile, nici unul nu s'au găsit, care dosire a lor socotind'o că pôte să o fi făcut din pricină că apropiindu-se zilele septemănei cei mari trecute, când judecăți nu s'au căutat, se vor fi dus și cei-l-alți pe la casele lor și am adăstat, ca dor după septemăna mare ei va să vie, dar nici până acum nu s'au vedut, trecând de la septemăna mare și până acum alte opt zile, și se vede că acéstă jalbă au fost dată iarăși de acel popa Ioan de acolo, carele și întâiu au fost vechil din partea lor, fără a avea în scris vechilimea; ci nu lipsesc a face arătare Măriei Tale și rămăne a se da luminată porunca înălțimei Tale, ori și în ce chip se va găsi cu cale de către Măria Ta. 1815 Martie 16.

Grigorie Ralea hatman.

(1) Veđi anexa.

(2) Cod. LXVII pag. 98.

(3) Cod. LXXIV fila 45.

dețe pentru pavare. Slătînénu cereà, să nu se plătescă direct în județe banii datorîți sătenilor pentru facerea lemnului, ci eî să-și trimiță la Bucuresci 2—3 vechilî și aceștia să primescă banii. Caragea cu drept cuvînt nu aprobă acéstă părere, 'dicînd, că «de nu se vor încredința acei locuitori chiar acolo, la satele lor, (unde s'aũ orînduit a se face podinile) cu plata banilor pe amână, urméză să socotescă că aducerea podinelor le este podvadă, iar nu cu plată. De aceea, ca să nu aibă locuitorii vre-o acest fel de temere, poruncim, ca banii să se trîmiță acolo de a le plăti, nu *însă prin ispravnicii județului* (scia Caragea ce pómă eraũ aceștia), ci să se orînduescă de aci un om într'adins, credincios și cu frica lui Dumneđeũ, ca însuși să le plătescă. (1)

r) In 12 Maiũ 1814 Caragea ordonă Vor. Slătineanu nazirul podurilor să pue bine podinele vechi, ce se scot din podul Mogoșoiei și capetele ce se taie de la podinele noue, că aũ audît că *se sfeterisesc de cãtră unii și alții*. «Pre reũ voitori să-i faci cunoscuți la spătărie, ca să se pedepsescă.» (2)

s) Pitac din 19 Maiũ 1814 ordonând lui Trăsnea, să facă podul pe ulița din colțul hanului Goleșcu până la Crucea de pētră, ce este în zidul curței caselor Dómnei Bănuleasa Brancoveanu, fiind fôrte stricat.

Pe acéstă stradă se aflaũ: Metropolia și casele Banul Goleșcu (Hanul Băneasa Brancoveanu, casa Consilierului (rus) Varlam și casa Vornicului Samurcaș.

Aceștia toți plătesc 6.500 lei numai pentru facerea podului.

t) Cu din podinele vechi scóse din podul Mogoșoiei se repară ulița de pe lângă Sf.-Spiridon vechiũ. (3)

u) Se pare că nu numai podine vechiũ și capete tăiate de la cele noue se *sfiterisiaiũ*, ci chiar podine noue, ba încă chiar de unul diu epistați ai podurilor, cum rezultă din pitacul lui Caragea, de la 13 Iunie 1814. Ce e ciudat, e că Domnitorul, după ce a aflat că Trăsnea a vîndut din podinele noue, se mulțămesc numai al-oprî de a mai vinde pe viitor, că să scie că nu va avea (atunci) cuvînt de îndreptare. (4)

v) In 14 Iunie 1814 Caragea ordonă repararea cu din podinile vechi de pe strada Mogoșoiei, a uliței ce pogóră de la capul podului gârlei până la pórta casei repos. Banului Scarlat Ghica.

(1) Anexa.

(2) Anexa.

(3) Anexa din 13 Iunie 1814.

(4) Cod. LXXIV (pag. 127).

Asemenea pe ulița ce merge de la casa d-lui Vorn. Ralet până la pörta lui Iord. Slătineanu, 14 Iunie 1814.

w) In 10 April 1815 Caragea ordonă lui Biv vel Vornic Iord. Slătineanu *«efor al podurilor politiei»*, să repare strada Mogoșoiei, Domnésca Curte, până la Curtea-Veche în podul Calicilor, căci sunt stricate pe la multe locuri. (1)

x) Iarăși ordonă în 3 Iulie 1815 repararea podului Târgu-de-afară cu din podinile vechi de pe podul Mogoșoiei.

y) Asemenea în 16 Iunie 1816, cu din veche podine de la podul dintre Sf. Dumitru și Curtea cea veche Caragea ordonă a se repară podul Calicilor, de la Curtea cea veche și până la Dâmbovița, curățind și șanțul bine, cum se cade, ca să se pötă scurge apa cu murdalicul în Dâmbovița. (2)

z) In 1816 Iunie abiă se reface podul Târgului de afară. Din podinile vechi de la acesta se repară podul Șerban-Vodă, din ordinul lui Caragea. (3)

Tot în 1816 Sept. 11 Caragea ordonă să se repare și podul ce urméză de la hanul Zlătarilor și până la Curtea Domnésca cea arsă, (Délul Spirei). Domnitorul ordonă încă și repararea podului pe apa Dâmboviței, care veniă în dreptul casei apelor, în vale de actualul Hotel de France. (4)

Hotarile Bucurescilor. Inregistrăm aci scire de noua ȃis pozițiune luată în 1816 Decembrie relativă la mărginirea întinderei Bucurescilor. Domnitorul ordonă, după propunerea Divanului, să se facă movili la locul unde Const. Vodă Ipsilante au fost pus cruci de hotar orașului și să se taie drumuri de 20 stânjeni lărgime. Iată acest act :

Iă Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Cu cale fiind acéstă obștésză anafora a Părinților arhiereși și a dumné-lor boerilor, primită este Domniei Mele după care și poruncim credincioși boerilor ai Domniei Mel biv Vel Sărdare Ianache Hafta și biv Vel Ianache Stănescule să faceți urmare întocmai precum mai jos se cuprinde, și dumné-tale Vel Vornic al politiei să dai orînduiților boerii cuviinciosul ajutor, ca să pue în lucrare acéstă poruncă a Domniei Mele, și de urmacea ce vor face să ne facă arétare în scris. 1816 Decembre 11.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofét.

(1) Cod. 74 fila 1920.

(2) Cod. 74 fila 255 v.

(3) Veđi anexa după Cod. LXXIV fila 252 v.

(4) Veđi anexa după Cod. LXXIV, fila 267 v.

Prca Înălțate Dómne,

Cu plecată anafora arătăm Măriei Tale, că în două trei rînduri aŭ rînduit luminații Domnii ce aŭ stătut după vremi de s'aŭ pus hotare cruci pe marginea politiei Bucurescilor, cu hotărîre ca să nu se mai întindă nici vre-o unul din Bucuresci a-și face case afară din crucile hotarelor, nici de la țeră să vie și să se așede pe margini, precum s'aŭ nărăvit țeranii ca să scape de angarii și părăsire n'aŭ făcut, ce neconținut fac case și se întind până în cât se apropie să ajungă la Colintina și la Herăstrău, cum și la cele-lalte margini de către podul Calicilor și de către podul lui Șerban Vodă iarăși asemenea s'aŭ întins și se întind, unde strâmtorînd drumurile cu garduri și grădini se fac mari noroșe și găuri de nu pôte cinevași să trecă, și fiind-că acastă întindere este pentru paguba Vistieriei Domnesci, și spre stricăciunea politiei, neputînd să-î mai ajungă nici cu podurile nici cu zaheréua și făcîndu-se și grele noroșe de la capetele podurilor înainte până a eși din rîndul acelor case și coprinsuri și scumpindu-se și zaherea ce vine în politie din pricina acelor ómenii ce s'aŭ adaos împrejur, din cari cei de la țeră își lasă siliștele lor și vărîndu-se aici se păgubesc Vistieria; de trebuință am socotit a fi, ca să se dea la acesta un cuviincios nizam statornic și cu întemeiere de a se păzi în tot-deauna, și pentru ca să se ieă acum mai întăiu o bună pliroforie, găsăm cu cale să se orînduiască de către Măria Ta doi boeri, însă sârdarul Hafta și pitarul Ianache Stănescu, ca să mîrgă de jur împrejurul Politiei, să cerceteze cu scumpătate, ca să afe și să dovedescă unde s'aŭ pus hotarele cele mai din urmă din domnia rēposatului Domn Constantin Vodă Ipsilant, la care acele lucruri să și facă movilițe cu salahori de la Dumnélui Vel Vornicul al politiei, apoi să cerceteze dintr'acele hotare înainte spre cîmp, câte case, coprinsuri și vii s'aŭ făcut de la hotărîre încóce și câte aŭ fost de la hotărîre înainte, ale cui nume, ca de ce stare sunt acele case și namestii? așijderea să chibzuiască pe unde vine drumul după starea locului, să se deschidă ulițe largi îndestul, ca de 20 de stînjeni, fără a socoti să se apere curți, grădini și alte coprinsuri, căci acelea ce cad în linia drumului aŭ a se tăia ca să se lărgescă ulița a nu se face noroșe și a pătîmi norodul; iar hotărîrea rēmine la Măria Ta. — 1816 Decembre 7.

Costandie Buzéu, Radu Goleșcu Vel Ban, Grigore Brâncovénu, Isac Ralet Vel Vornic, Barbu Văcărescu Vornic, Constantin Bălăcénu Vornic, Mihalache Manu Vel Logofăt, Grigorie Bălénu Vel Vornic, Constantin Caliarh Vel Vornic, Constantin Dudescu biv Vel Logofăt, Iordache Goleșcu Vel Logofăt.

A N E X E

LA

CAP. EDILITĂȚEI SUB CARAGEA

Pitac prin care se orânduiesce d-luî Vistierul Ioan Moscu nazâr asupra epistaților podurilor.

Anexa I. *Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod.*

Cinstit și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta Biv Vel Vist. Ioane Moscu, fiind-că buna stare a podurilor mari de aici din domnésca noastră politie a Bucurescilor este trebuincioasă tuturor de obște, pentru care pricină este întocmită și Casa podurilor însărcinată cu iraturile și cheltuelile lor, de aceea voinđ Domnia Mea, ca și podurile să se păzescă în bună stare și Casa podurilor să se iconomisească cu bună cumpănire, nu numai ca să nu se sfeterisescă, ci încă să se și sporască; de aceea iată printr'acest al nostru domnesc pitac te orânduim Nazir al Casei podurilor asupra epistaților ce sunt orânduîți ca tot-deauna să îngrijesci și să privighezi pentru tete câte privesc spre folosul Casei și spre a podurilor întregime, precum și la șocotele sale a nu se face vre-un sfeterismos, ci adesea să le eî séma și să le teorisesci; poruncim dar și vouă epistaților să cunoșteți pe d-luî mai sus numitul boer de Nazir asupra Casei podurilor. Tolco pisah gpd.—1813 Ianuar 7.

Cod. LXXV, fila 21 v.

II. *Pitac prin care se orânduiesce medelnicerul Manole în locul Clinceanuluî, epistat podurilor.*

Fiind-că în locul Răducanuluî Clincénuluî, ce a fost până acum epistat al Casei podurilor, împreună cu Nicolae Trăsnea, am orînduit Domnia Mea pe medelnicerul Manole, de aceea i-am dat acest domnescul nostru pitac. prin care poruncim dumi-tale, cinstit și credincios boerule al Domniei Mele, biv Vel Vist. Ioane Moscu Nazîrurile al Casei podurilor, să cunoască pe numitul medelnicer orînduit într'acéstă trébă împreună cu numitul Neculae Trăsnea. 1813 Ianuarie 13. (Cod LXV. fila 21 v.)

Anexa III. *Pitac cu care se orânduiesce cu Epistăsia podurilor mari Manole Medelniceru și Nicolae Trăsnea.*

În Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle Vlahiscaoie.

Fiine-că în hrisovul Domniei Mele, ce s'a dat pentru buna orânduială și întocmire a podurilor mari de aici din Bucuresci, se cuprinde că cu Epistăsia Casei podurilor să fie însărcinați două oameni aleși, cercați, și cu bun ipolipsis, din cari unul să ție Casa și să fie încărcat cu toate veniturile i cu dosolepsia, iar altul cu îngrijirea i facerea i dregerea și curățitul podurilor; pentru această dar s'au ales de vrednici Manole Medelniceru i Nicolae Trăsnea, ce au fost și până acum, ca Nicolae să ție casa i toate veniturile i dosolepsia, iar Manole să aibă îngrijirea dregerei, facerei i curățitul podurilor, care mai sus numitul casier să-și paradosască socotela pe fie-care an la boerii ce se vor orându i de Domnia Mea; ci dar spre a fi cunoscuți că s'au orându i de Domnia Mea, mai sus numiții asupra acestei trebii și ca să pôtă căută toate veniturile a se strînge în vreme, i a îngrij i pentru bună-tățirea podurilor, după Hrisovul Domniei Mele, li s'au dat acest Domnescul nostru pitac. Tolco pisah gpd. 1813 Iunie 28.

(Cod. LXXIV fila 60.)

IV. *Prea Înălțate Dómne,*

După luminată poruncă a Măriei Tale de la alăturata anafora a dumnélui Vistierul Moscu, am văduț arătarea ce face dumnélui pentru facerea celor patru poduri domnesci mari și pentru adaosul ce au chibzuit a se face la veniturile lor și de cele ce am chibzuit și noi că sunt trebuincioase, arătăm Măriei Tale, adecă la podărit să se facă adaosul ce am însemnat mai jos cum și la butărit i trecerea podurilor ot Călugăreni și Fălăstoca și altele ce arătăm la vale.

Cât da până acum tal. banț	Adaosul ce se face tal. banț	Cât să dea de acum înainte tal. banț	
2.—	8.—	10.—	Carele cu marfă de Lipsca și Turci.
1.60	4.60	6.—	Carele de marfă de țera leșască.
— 6	— 3	— 9	Vadra de rachiū de aici de țera.
2.—	6.—	8.—	Carele cu marfă din țara Căzăcască.
— .12	— .18	— .30	Vadra de rachiū strein.
— .30	— .90	1.—	De la carele cu marfă ce vin în Bucuresci și nu sunt numite la fôia podăritului. Asemenea și când vor scôte neguțatorii din Bucuresci vin și rachiū afară la țera saū la alt loc strein pentru neguțatoria lor, să dea tot așa strein pentru de car câte taler i 1.
2.60	1.—	3.60	Descărcatul unei buți mari cu vin în pivniță mare.

Cât da până, acum tal. banî	Adaosul ce se face tal. banî	Cât să dea de neum înainte tal. banî	
3.60	1.—	4.60	Scosul unei asemenea buți din asemenea pivniță.
2.—	1.—	3.	Descărcatul unei buți mari cu vin la pivniță mică.
2.60	1.—	3.60	Scosul unei asemenea buți din asemenea pivniță.
1.60	1.	2.60	Descărcatul unei buti mari cu vin în magazie.
2.—	1.—	3.—	Scosul unei asemenea buți din magazie.
— 2	— 1	— 3	Pentru vite, bivoli, catări ce trec pe podul ot Folostoca și Călugăreni.

Pentru care pod al Călugărenilor fiind din nelipsita trecere a armii rusești s'a prăpădit de tot, și când se strică numitul pod se înnoește de către stăpînire prin îngrijirea și silința ispravnicilor de Vlașca și de Ilfov de către satele cele mai de aproape ale acestor județe, să fie luminată porunca Măriei Tale către dumnélor ispravnicii numitelor județe, să-l facă din nou, ca o datorie a dumué-lor și venit al casei podurilor, căci acum când sunt să se vîndă la cochiiivechi huzmeturile Casei, nefind acest pod n'are ce să se vîndă și se pagubese Casa.

Vama cărămișilor i a olanelor și a nisipului ce intră în Bucuresci, de la care se luă până acum din zece banî unul, fiind că s'a întâmpat tot-deauna gâlcevuri între cărămidari și nisipari cu cumpărătorul acestui huzmet, pricinuid că n'a venit pe pod, ci prin mahalale, de acum să se ia deciuiala cărămișei din locul unde se fac, adecă de la tóte cărămișările din prejurul Bucurescilor, ce se fac atât de pămîntenii cărămidari, cât și de sudiți, cum la Giulesci, Colentina, Cotroceni. Livedea Vlădichei, Dudești și Văcăresci și se aduce în Bucuresci, ori pe poduri, sau prin mahalale.

Fiind că acele patru poduri domnesci sunt să se facă după făptura podurilor Iașilor, adică să se pue podinile în lung iar nu de-a curmezișul după cum sunt acum, căci trăesc mai mult, de trebuință este să se orînduiască la Casă un om cu știință de meșteșugul dulgheriei, pentru facerea podurilor și buna aședare a podinilor, care să aibă lângă dînsul și 80 de dulgheri din dulgherii ce sunt poslușnici pe la boeri ori iamacî, sau din birnici, din care să intre câte 20 pe săptămână la lucru podurilor și a fi apărați adecă nedajnici, cum și scutiți și de podveți și angarii, dându-li-se de la Casă și emeclic când vor fi la lucrul podurilor, pe di câte zece parale, cu care acești dulgheri să nu aibă amestec mai-mare-bașa nici să le ia acei câte taleri 3 și parale 20 pe an pentru isnafuri, ci să fie sub ascultarea celui orînduit asupra lor, căruia orînduit să i se dea de la Casă leafă pe lună câte taleri 30, pentru osteneala și slujba lui: asemenea și podarii să fie nedajnici, după cum și sunt, și apărați de angarii, căroră să li se ierte și acei câte taleri 13 ai proviantului, ca unii ce sunt trebuincioși și slujesc pururea la poduri.

5 sate ce sunt aședate cu Casa podurilor a fi podinari, fiindcă a-

aședămîntul de anțerț aŭ fost aședați lude 43, iar în urmă s'aŭ încărcat cu alte lude 20, să se scadă cu acea încărcătură, ca să rămăe iarăși lude 43, fiind-că este peste puțința lor acea încărcătură, ce li s'aŭ făcut și nu pot să facă podinile ce sunt tocmiți a face și a aduce și să se mai dea la Casă alte șapte sate ce se va găsi podinari ca să facă și aceste sate după aședămîntul ce se va întocmi cu dînsele, precum sunt și cele-l-alte cinci sate, câte 100 de podini și 30 de urși pe anul acesta, ca nisce trebuincioșe ce sunt pentru facerea din nouă a celor patru poduri Domnesci, căci de va plăti Casa dajdia și a celor 20 de lude i se pricinuesce scădere. De la fleș-care huzmet Domnesc, ce se va vinde să se adaoge venit la Casa podurilor de acum înainte, ca să dea cumpărătorii de pungă câte taleri 5.

Pentru aceste tôte să se facă luminat hrisovul Măriei Tale și să se dea la Casa podurilor, arătător atât de cele-l-alte venituri, ce rămân după cum aŭ fost, cât și de adaosul ce se face acum, iar hotărîrea 1813 Ianuarie 18.

Constandin Filipescu Vel ban, Radu Golescu, Radu Slătineanu Vel Vornic, Iordache Slătineanu Vel Logofet, Nestor Căminar.

Venitul podurilor din București:

tal.	banî	
10	—	adică de ce de la carul cu marfă de Lipsca.
10	—	» » de fleș-care butcă i carată.
6	—	șase de la carul cu blane de țera Leșască.
8	—	opt de la carul cu marfă căzăcescă.
—	9	» nouă banî de la vadra de rachiŭ de țeră.
—	30	» trei-deci banî de la vadra de rachiŭ străin.
1	—	» un leŭ de la carul cu postav românesc.
1	—	» » » » » » piei de miel.
1	—	» » » » » » » » vacă.
1	—	» » » » » » bogasie, astar și testemeluri.
1	—	» » » » » » piei de iepuri.
1	—	» » » » » » cöse.
1	—	» » » » » » brașovenie.
1	—	» » » » » » bogaserie, însă astaruri, musuluri sau marfă de Rumelia.
1	—	adică un leŭ de la carul cu arniciŭ.
1	—	» » » » » » abale de Dolin.
1	—	» » » » » » abale de Tuzluc.
1	—	» » » » » » sticle ce vin din Iăuntru.
1	—	» » » » » » sticle ce vin din țera leșescă.
1	—	» » » » » » postaf leșesc.
1	—	» » » » » » lână pentru neguțatorie.
1	—	» » » » » » pěr de capră.
1	—	» » » » » » aramă lucrată.
1	—	» » » » » » fier.
1	—	» » » » » » butia cu vin ori mănăstiresc, sau boeresc, sau țerănesc.

Așijderea și de la alte care ce vor veni în Bucuresci cu alt-fel de mărfuri care nu sunt numite, să dea de tot carul po taleri unul, cum și când va scóte din Bucuresci neguțătorii vin și rachiú pentru ne-
guțătorie, ca să-l ducă în țeră, sau la altă parte străină, să plătescă
asemenea podărit, cum se cuprinde mai sus, când îl aduce în Bu-
curesci.

Adăogirea ce s'aú făcut la podărit în let. 1816 Ianuarie 1.

Fiind-că uniú din cumpărătorii venitului podăritului se uniseră cu
căpitanii de la marginile podului și lua parale cu nume de podărit pe cât
puté, de la carele ce vin în politia Bucurescilor cu zaherele, cu suri,
cu cherelele, cu lemne de foc, cu cărbuni, cu legumii și alte asemenea;
de aceea am poruncit Domnia Mea, ca de la unele ca acestea să se
ferescă cumpărătorul podului a nu cere nimic, ci să ia de la acelea
ce se orânduiesc mai sus și de la alte mărfuri care nu vor fi numi-
te, iar acestea dintru început eră, și la dare n'aú fost supuse, ase-
menea are să urmeze și cumpărătorul podului de acum.

(Cod. LXXV, fila 55 v.)

V. *Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahisioie.*

S'aú dat acéstă poruncă a Domniei Mele carele pe anul
acesta cu let 1813, aú cumpărat venitul podurilor din Bucuresci, ca să
aibă a lua de la toți acest venit întocmai după cum se cuprinde mai
sus; pentru care poruncim Domnia Mea dumné-vóstră zabiților politiei,
să aveți a-i da ajutorul cel cuviincios, și aceste de mai sus arătate a-
vaeturi aú să se ia de obște de la toți fără osebire de sudit, sau pă-
mîntén, dar nici cumpărătorul să nu se îndrăznescă a lua avaeť mai
mult peste cele de mai sus arătate, că se va pedepsi. Tolco pisah gpd.
1813 Februarie 10.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofét.

(Cod. LXXVI, fila 849.)

Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle Vlahisioie.

Dumné-ta Biv Vel Vist. Ioane Moscu, nazirule al Casei podurilor,
pentru ca să lipsescă de acuma înainte prigonirea sudiților, pentru
acéstă madea a podăritului, poruncim, ca podăritul să se ia într'ace-
lași chip: adecă, de va fi cărașul sudit și stăpânul marfei raia, să
plătescă cărașul acei câte taleri 2 ce eră orânduții din vechime și
stăpânul marfei adaosul de taleri 8; iar fiind cărașul raia și stăpă-
nul marfei sudit, să se urmeze împotrivă; iar când amêndoï vor fi su-
diți, atunci nu are a li se cere și a plăťi mai mult de cât acei câte
taleri doui ce eră canonisiți de mai înainte. 1813 Iunie 28.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofét.

(Cod. LXXVI pag. 489)

Prea Înălțate Dómnne,

După anaforaua dumné-lor cinstiților boerî veliți, ce chibzuind aũ făcut atât pentru cele ce sunt trebuinciose la Casa podurilor mari, cât și spre a avea irat mai mult, ca să pótă săvêrși mai cu lesnire trebile podurilor, aũ adăogat să iea de la carele ce vin din lăuntru cu marfă lipscănie i de la butci și carâte, saũ de la orî-ce fel de sudit, fiind stăpânul mărfei saũ raia, fără deosebire, câte taleri 10, care chibzuire a dumné-lor cu cale găsindu-se, s'aũ întărit acéstă anafora de către Măria Ta, dându-se după dênsul și luminate ponturi în mâna cumpărătorilor huzmetului podăritului, de a strînge iratul podăritului, întocmai decî eũ după cuprinderea ponturilor urmând a strînge iratul, după ce ne-lipsite gâlcevuri avênd cu cei ce până acuma aũ adus ast-fel de mărfuri (cari? cine sunt? și câte carê și de felurimi de marfă este? însemnarăm mai jos) împotrivindu-se de a plăti fiind sudiți și dîcênd că porunca Măriei Tale este, ca neguțătorii sudiți, să nu se supere întru nimic de plata podăritului, dar cumpărătorii aũ cumpărat acest huzmet cu prostichiul acela, ce chibzuindu-se de dumné-lor boerî veliți, s'aũ găsit cu cale și după acela li s'aũ dat la mână și luminate ponturi și nu numai lor se pricinuesce îndestulată pagubă, ci și Casei podurilor că ei opresc banii ce aũ să iea de la numiții ce aũ adus ast-fel de marfă, din câștiul de bani ce sunt datorî după contract să dea la Casa podurilor. Ci Măria Ta ne rugăm privind paguba ce se pricinuesce, atât unei părți cât și alteia și chibzuind să dea hotărîre în ce chip să se urmeze strîngerea iratului huzmetului podăritului, că neguțătorii sudiți se împotrivesc și nici într'un chip nu vor să plătescă după datele luminate ponturi, și cumpărătorii după cuprinderea lor aũ cumpărat și se păgubesc și ei și Casa podurilor.

Manole Medelniceru, Nicolae Trăsnea 1813. Iunie 19.

Carê cu marfă lipțanie :

- 5 Ioan Bacaloglu.
- 10 Monsu Barbau.
- 2 Costaforu.
- 1 Bogos Davidoglu.
- 4 Letu Lipscanu.
- 7 Constantin Sachelarie.
- 3 Sazanie.
- 1 2 Isaac Coen ovreinl.
- 4 Maro Arcalaitu (?).
- 1 Monsu de Jan.
- 4 Hunțur Carabet.
- 1 (2 Chiriac Hristodulu.

Cară cu marfă Căzăcească.

1 Hristodulu la Hanul lui Zamfir.

2 Gheorghe Delibaşa.

4 Chiriac Hristodulu.

2 Hristofor Manoil,

9

5 cară cu marfă leşască Marcu Petcioru .ovreiu

VI. *Iw Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.*

Anaforaua acésta a dumnélui Vel Vornicului al obştirilor întru tóte fiindu-ne primită, o întărim Domnia Mea şi pe de oparte orânduim pe II epitrop al Cutiei să mérgă la Craiova, unde poruncim ca prin ajutorul dumné-lui Caimacamului nostru de acolo, să urmeze a împlini dreptele avaturî ale cutiei milosteniilor de la lucrurile nemişcătóre cele vëndute prin mezat, şi prin riza—pazar, precum mai jos se arată, iar pe de altă parte orânduim şi însărcinăm pe Dumné-ta biv Vel Paharnice Constantine Oteteleşaue, cu îngrijirea strângereî acestor havaeturî de acum înainte, după mijlocul ce se arată mai jos, şi Dumné-ta Caimacamule al Craiovei să dai orânduî. tului boer cuviinciosul ajutor spre săvirşirea şi împlinirea aceştii porunci. 1814 Ianuarie 5.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet.

Prea înălţate Dómne

Insciinţez Înălţimeî Tale, că Epitropia a luat curată sciinţă, că la Craiova, prin mezatul stărostiei de acolo, a cumpèrat Dumné-lui clucerul Haralambie de la paharnicul Stănuţă Jiianul, moşii, acareturî drept talerî 120,000, asemenea şi un Mihale Goga a cumpèrat un han de la clucerul Dincă Brailoiu, drept talerî 100,000, şi nu numai că dintr'aceste două mezaturî nu s'aũ trimis la Epitropie cătuşî de puţin, care póte să facă peste talerî 10,000 ce sunt aĩ dà cumpèrătorii, parale 2 la leũ, ci încă nici de la alţi cumpèrătorî, ce se va fi sevîrşit acolo, mai vîrtos nici din cele câte o para la leũ de la vîndèrile nemişcătóre prin riza-pazar de la cumpèrătorî, care în anul trecut s'aũ dat irat nou de Înălţimea Ta, nu s'aũ trimis la Epitropie cătuşî de puţin de acolo; ci fiind-că starea Cutiei milosteniei este sciută Înălţimeî Tale multele cheltueli lefle ce se dau pe la săraci şi iraturî ca deal de acestea nu se pot împlini, mai vîrtos că încă de la Maiu let trecut s'aũ făcut poruncile Înălţimeî Tale pe la tóte judeţele de obşte, ca să aibă la acéstă îngrijire Dumné-lor ispravnicii, ca de la tóte vîndèrile *achinita* prin riza—pazar să aibă a împlini de la cumpèrător pe câte una para la leũ şi se vede că nici-o urmare n'aũ făcut, fără numai de la sud Olt şi Slam Râmnic óreşî-ce să bine-voiască Inalta Înţelepciunea Mărieî Tale, să se deă luminată

poruncă, prin II epitropi, ce se va orîndui de la epitropie mergînd acolo, prin caimacamul Craiovei, să se împlinescă atît havaetul de la aceste două vînderi, pe câte două parale la leu de la cumpărători, cât și cele-l-alte vîndări, ce prin scumpă cercetare se va mai dovedi că s'aũ făcut prin mezat, de la bună venirea Măriei Tale încõce, pe câte două parale la leu, și cele prin riza-pazar pe câte-o para la leu, de la cumpărători să-ı apuce să împlinescă și cu însciințare i cu fõie anume iscălită de Dumné-lui caimacamul prin II epitropi să se trimiță la epitropie, și pentru ca să nu se mai facă catahrisis acolo la acest fel de madele ale Epitropiei de la care se ajutoréză hrănindu-se sāraccii, pête unii din Dregătorii părții locului, orı impovărați fiind cu multe trebı, saũ din amelie trece cu vederea acest fel de iraturı, de se va socoti și de către Inălțimea Ta, să se orînduescă asupra acestui irat îngrijitor Dumné-lui clucerul Dinul Oteteleșanu ce este cunoscut boer cu vază și suflet curat, ca orı-ce mezat se va face într'acele județe saũ în orașul Craiovei de acareturi să iea de la cumpărător pe câte două parale la leu, asemenea și de la cei ce vor cumpără prin riza-pazar, după coprinderea poruncilor, ce mai nainte s'aũ trimis de Inălțimea Ta, să dea la leu pe câte o pară, cari prin ajutorul căimăcămiei strîngendu-ı, să-ı trimiță la Epitropie însciințînd pe tõtă lună urmarea ce se va face acolo asupra acestor madele, ca pentru cei ce se vor îndărătnicii la, plată prin anafora Epitropiei către Inălțimea Ta să i se înlesnescă strîngerea acestui irat de la cei ce se vor împotrivi la plată; către acęsta orı la anaforalele mezaturilor, saũ la zapisele ce se vor vinde prin riza-pazar peste cercetarea vînderilor după orînduiala pravilei, Divanul Craiovei saũ Dumné-lor judecătorii și ispravnicii, unde se va întîmplă să nu întărescă, saũ să adevereze sineturile stăpînirii acelor acareturi pînă nu se va vedé iscălitura dumné-lui clucerului Oteteleșanu, că aũ plătit acest havaet al milosteniei, iar cari vor face vînderi și cumpărători tainice făr' de cercetare și adevere de judecată și făr' de a plăti acest havaet, să li se deă spre înțelegere că sunt . . . și neținute în sémă la orı-ce pricină de judecată li se vor întîmplă, iar hotărîrea cea desăvîrșită rēmăne a ce fase de către Inălțimea Ta. 1814 Ianuarie 4.

Vel Vornic.

Cod. LXXVI, pag. 758.

VII. *Iw Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.*

Avaeturile de mai jos, ca unele ce sunt iraturı ale Cutiei milosteniilor, spre ajutorul și mîngăerea sāraccilor, poruncim dumi-tale Vel Vistiere și dumi-tale Vel Logofete de țeara de sus, să se deă fõie vătafului de visterie de suma banilor avaeturilor ce vor fi datorii cumpărătorii rusumaturilor de mai jos arėtate căruia și poruncim să urmeze a le împlini negreșit și a le face teslim la Epitropia obștirilor. 1814 Fevruar 4.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofët.

Prea înălțate Dómnne,

Insciințăm Inălțimeî Tale, că între alte cercetări ce am făcut Epitropiei obștirilor se vedù și acéstă remășiță din anul trecut let 1813, neîmplinită până acum din pricina vremei, care se înseamnă mai jos de unde și cu ce mijloc chibzuirăm de a se împlini, ca să pótă și Epitropia a întîmpinà, atât lefile săracilor după catastihul 7 ce s'aũ aședat, precum s'aũ găsit cu cale, cum și lefile dohtorilor și ale altora, i alte cheltueli ce se urméză peste an, din porunca gospod și cum va fi bună hotărîrea Măriei Tale.

Radu Golescu Vel Ban, Isaac Ralet Vel Vornic, Barbu Văcărescu Vel Vornic, Iordache Slătineu Vel Vornic, Vel Logofet . . . Fotache Știrbeiũ Vel Logofet. 1814 Ianuarie 29.

Taleri 2,110 din dijmărit la pungă 422 po taleri 5 de pungă să se cêră de la casa rēposatului Serdarului Dinu Cernăvodenu cumpărătorul acestui huzmet, saũ de la cel ce va fi luat acești bani.

Din vinăriciũ din câtă sumă se va fi vîndut la cochivechi după sciința canțelariei Divanului, de la cumpărătorul acestui huzmet, po taleri 5 la pungă, să se împlinescă prin porunca gpd.

Din oerit asemenea după cum se va fi vîndut la cochivechi, de la cumpărătorul acestui huzmet, iarăși după sciința canțelariei Divanului, pe câtă sumă s'aũ vîndut, po taleri 5 la pungă să se împlinescă.

Din ocne asemenea după cum se va fi vîndut la cochivechi, de la cumpărătorul acestui huzmet, iarăși după sciința canțelariei Divanului, pe câtă sumă s'aũ vîndut po taleri 5 la pungă să se împlinescă.

Anaforaua ce s'aũ făcut la catastihul Epitropiei de a se împlini taleri 10.155 prin dumné-lui Vel Postelnicul de la boerii cei ce aũ îmbrăcat caftane i de la ispravnicii județelor de la venirea Măriei Sale lui Vodă până acum, ce aũ rēmas ne împliniți rēmășițe.

(Cod. LXXVI, pag. 850).

VIII. *lă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.*

Poruncim Domnia Mea dumné-tale Vel Postelnic, să se facă cuviincioasa împlinire a acestor avaeturi a Cutiei milosteniilor de la cei arētați în alăturatul catastih, ca nisce iraturi ce sunt orinduite și canonisite pentru ajutorul săracilor.—1814 Martie 1.

Prea Înălțate Dómnne,

Insciințez Inălțimeî Tale, că între alte rēmășițuri ce are să iea Cutia milosteniei din anul trecut, sunt rēmășiță și dumné-lor boerii ispravnicii, ce aũ fost orinduiți pe la județe. de la let 1812 Decembre 30, și până acum, la fieș-care boer pentru un județ po taleri 50 cum și dumné-lor boerii ce s'aũ cinstit cu caftane gpd., avaet după hrisov, iar alții nu-s și atât pentru dumné-lor boerii ispravnicii, cât și pentru dumné-lor boerii ce s'aũ cinstit cu caftane și n'aũ plătit obicinuital avaet, iată se

însemnéză într'aceste foi anume; de la care fiind-că alt mijloc de împlinire nu este, am socotit (de se va găsi cu cale și de către Înălțimea Ta), să fie luminată poruncă către dumné-lui Vel Postelnic, ca de la boerii ce se vor fi aflând aici în Bucuresci, să se împlinéscă cu într'adins mumbașir, iar de la cei ce lipsee pe afară în Englichia cu scrisorî ale dumné-lui Vel Postelnic către dumné-lor ispravnicii județelor să se facă împlinire de către dumné-lor său de la însuși dumné-lor acei boeri, său de se vor împotrivi să împlinéscă al fieș-căruia datorie din acest avaet întocmai după aceste foi de la scutelnicii dumné-lor și trimițendu-se boerii cu fôie la epitropia obștei se va da adeverință de primire la fieș-care județ său cum se va găsi cu cale de către Înălțimea Ta.—1814 Februarie 22.

Vel Vornic.

IX. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscaoie.*

Prea Sfinția Ta Părinte Mitropolit, avaturile de mai jos arătate ca unele ce sunt iraturî ale Cutiei milosteniilor spre ajutorul și mângâerea săracilor, poruncim, ca negreșit să se facă teslim la Epitropia Obștirilor fără de altă zăbavă, cu urmare întocmai precum mai jos se arată.—1814 Februarie 4.

(*Cond. 76, pag. 810.*)

(Vel Vornic).

(Pecetea gdp.)

Prea Înălțate Dómne,

Insciințăm Înălțimei Tale, că între alte cercetări ce am făcut Epitropiei Obștirilor, se vedû și acéstă rămășiță din anul trecut let 1813 neîmplinită până acum din pricina vremei, care se însémnă mai jos, de unde și cu ce mijloc chibzuirăm de a se împlini ca să pôta și epitropia a întimpină lefile săracilor după catastihul ce s'aũ aședat, precum s'aũ găsit cu cale, cum și lefile dohtorilor și ale altora i alte cheltueli ce se urméză peste an, din porunca gospod, și cum va fi bună hotărîrea Măriei Tale.—1814 Ianuarie 29.

Radu Golescu Vel Ban, Isaac Ralet Vel Vornic, Barbu Văcărescu Vel Vornic, Iordache Slătineu Vel Vornic, Vel Logofêt, Vel Logofêt, Fotache Știrbeiũ Vel Logofêt.

De la tôte cununiile din Bucurescl, însă

Taleri

20 de la fieș-care boer mare	} să dea Sf. Mitropolie după foile potropopilor de la mahala banî la Epitropie cât s'aũ strîns pe anul trecut, cum și de acum înainte asemenea urmare să se facă.
10 » al 2-lea mână	
5 » » » 3 lea mână și neguțătorî	
1 tot țéranul din oraș	

X. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlahiscoie.*

Havaeturile de mai jos arătate ca unele ce sunt iraturî ale cutiei milosteniilor spre ajutorul și mângâerea săracilor, poruncim Domnia Mea dumné-tale Vel Spătar, ca făcând cercetarea da mai jos arătată, să le și împlinesci fără de zăbavă și să le faci teslim la Epitropia obștirilor.—1814 Februlare 4.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Prea Înălțate Dómne

Insciințez Înălțimei Tale, că între alte cercetări ce am făcut Epitropiei Obștirilor se vedû și acéstă rămășiță din anul trecut let 1813 neîmplinită până acum din pricina vremei, care se însémnă mai jos, de unde și cu ce mijloc chibzuirăm de a se împlini ca să pótă și epitropia a întâmpina atât lefile săracilor după catastihul ce s'aũ așeđat, precum s'aũ găsit cu cale., cum și lefile dohtorilor și ale altora i alte cheltueli ce se urméză peste an, din porunca gospod și cum va fi bună hotărîrea Înălțimei Tale.—1814 Ianuarie 29.

Radu Golescu etc,

Taleri 170 de la 17 polcovnicî de județe po taleri 10, din porunca Înălțimei Tale către dumné-lui Spătarul, să cerceteze câți aũ fost orînduiți pe la județe până la sfîrșitul trecutului Decembre cu fôie anume după care să se împlinescă acest havaet prin dumné-lui să se dea la Epitropie, care este irat vechiũ după hrisovul gpd.

De la tot căpitanul de căpitănie de frunte de pe afară pe taleri 5.	} Asemenea să se plătescă acest avaet prin dumné-lui Vel Spătarul și cu fôie anume să'ı dea la Epitropie.
De la tot căpitanul de al doilea mână de pe afară po taleri 2 bani 60.	

XI. *Iw Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.*

Avaeturile de mai jos arătate ca unele ce sunt iraturî ale Cutiei milosteniilor, spre ajutorul și mângâerea săracilor, poruncim dumné-vóstră veliților Logofeți, să se facă poruncile Domniei Mele către ispravnicîi județelor, ca să trimiță catastihul pentru tóte hirotoniile spre a se face apoi și împlinirea acestor avaturî, după mijlócele ce se arată mai jos. 1814 Februarie 4.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Prea înălțate Dómne,

Insciințez Înălțimei Tale, că între alte cercetări ce am făcut Epitropiei obștirilor se vedû și acéstă rămășiță din anul trecut let 1813 neîmplinită până acum din pricina vremei, care se însémnă mai jos,

precum s'aũ găsit cu cale, cum și lefile dohtorilor și ale altora i alte cheltueli ce se urmĂzĂ peste an din porunca gpd., și cum va fi bunĂ hotĂrĂirea InĂlțimei Tale. 1814 Ianuarie 29.

Radu Golescu etc.

De la hirotoniile tuturor preoților și diaconilor ce se hirotonisesc la 4 eparhii, de la sfinții arhieriei, ÎnsĂ.

5 de tot preotul
2.60 de tot diaconul

SĂ se facĂ luminatĂ poruncĂ gdp. pe la toți boerii ispravnicii din 17 județe ca sĂ facĂ cercetare dupĂ catagrafia ce s'aũ făcut, cĂți preoți și diaconi s'aũ hirotonisit pĂnĂ la sfĂrșitul lui Decembrie trecut și fĂcĂndu-se fĂoie de la tĂte județele sĂ se trimitĂ la Epitropie ca dupĂ acele foi sĂ se apuce iarĂși cu poruncĂ gpd. pĂrinții arhieriei ale cĂte 4 eparhii, ca sĂ ÎmplinescĂ bani.

XII. *Iw lĂn Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoe.*

Avaeturile de mai jos arĂtate ca unele ce sunt iraturi ale Cutiei milosteniilor, spre ajutorul și mĂngĂarea sĂracilor, poruncim dumnĂvĂstrĂ veliților logofeți, sĂ se facĂ poruncile Domniei Mele cĂtre acei orĂnduiți meemuri cu asemenea coprindere precum mai jos se aratĂ. 1814 Februarie 4.

(Pecetea gpd).

Vel LogofĂt.

Prea ÎnĂlțate DĂmne,

InsciițĂm InĂlțimei Tale, cĂ Între alte cercetĂri ce am fĂcut Epitropiei obștirilor, se vĂdĂ și acĂstĂ rĂmĂșițĂ din iraturile anului trecut ce s'aũ fĂcut de cĂtre InĂlțimea ta, și pentru a se Împlini și cu ce mijloc ÎnsĂmnarĂm mai jos, ca sĂ pĂtĂ și Epitropia ÎntĂmpina, atĂt lefile sĂracilor dupĂ catastihul ce s'aũ aședat, precum s'aũ găsit cu cale, cum și lefile dohtorilor și ale altora i alte cheltueli ce se urmĂzĂ peste an din porunca gospod. și cum va fi bunĂ hotĂrĂirea InĂlțimei tale.

Radu Golescu etc.

1814 Ianuarie 29.

ban

<p>6 De la tĂtĂ pielea de iepure ce ese afarĂ din țĂrĂ sĂ deĂ cumpĂrĂtorul.</p> <p>45 De la fieș-care șoc de sticlĂ ce vin din țĂrĂ strĂinĂ, de la cumpĂrĂtor.</p> <p>9 De la tĂtĂ oca de cĂrĂ ce ese afarĂ din țĂrĂ, de la cumpĂrĂtor.</p> <p>6 De la tot cotul de poștĂv de țĂrĂ ce ese afarĂ din țĂrĂ, de la cumpĂrĂtor.</p>	}	<p>SĂ fie luminatĂ porunca InĂlțimei Tale cĂtre orĂnduiți meemuri, ce s'aũ orĂnduit de cĂtre InĂlțimea Ta, pentru vĂndĂrile cele cu riza-pazar prin altĂ anafora mai nainte, ca sĂ ÎngrijescĂ și pentru aceste iraturi de a le Împlini și a le trimite cu catastih la Epitropie.</p>
---	---	--

Iw Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Avaeturile de mai jos arătate, ca unele ce sunt iraturî ale cutiei milosteniilor, spre ajutorul și mângâierea săracilor, orânduim Domnia Mea pe vătaful de Visterie prin care le poruncim dumi-tale Vel Vistiere să se împlinescă negreșit cu urmare întocmai precum mai jos se arată și să facă teslim la Epitropia obștirilor. 1814 Februarie 4.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

XIII. *Prea Înălțate Dómne,*

Insciințăm Înălțimei Tale, că între alte cercetări ce am făcut Epitropiei obștirilor, se văd și acéstă rămășiță din anul trecut let 1813 neîmplinită până acum din pricina vremei care se îmsamnă mai jos, de unde și cu ce mijloc chibzuirăm de a se împlini, ca să pótă și Epitropia a întimpină atât lefile săracilor după catastihul ce s'aũ aședat, precum s'aũ găsit cu cale, cum și lefile dohtorilor și ale altora i alte cheltueli ce se urméză peste an din porunca gpd. și cum va fi bună hotărîrea Înălțimei Tale. — 1814 Ianuar 29.

Radu Golescu etc.

Taleri 1.700 de la 34 Ispravnicii din 17 județe, po taleri 50 de unul, câți vor fi fost pe anul trecut până la sfârșitul lui Decembre trecut dupe sciința canțelariei Vistieriei, să dea fóie ecstractarul de câți anume aũ fost și la ce județe, și prin dumné-lui Vel Vistierul, cu mumbașir gpd să se împlinescă și să se dea la Epitropie.

De la tóte caftanele boerilor ce s'aũ făcut de la bună venirea Măriei Tale și până la sfârșitul lunei lui Decembre trecut, iarăși după fóia ce va da ecstractarul după arhondologie, prin dumné-lui Vel Vistierul cu mumbașir gpd să se împlinescă și să se dea la Epitropie.

De la tóte cărțile ce se dau de la Vistieria gpd neguțătorilor pământeni pentru iznea-zaherea po taleri 1 de tótă cartea. Calemul capanului să de fóie după condica Vistieriei câte cărți s'aũ dat până la sfârșitul lunei lui Decembrie trecut și să dea și banii la Epitropie prin scirea dumné-lui Vel Vistierului.

Taleri 600 de la toți neguțătorii pământeni capanlăi, irat nou, ce s'aũ făcut de către Măria Ta în anul trecut. Calemgiu capanului asemenea să dea fóie de câți sunt și cu porunca gpd să se împlinesca de la aceia.

XIV. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoe.*

Avaeturile de mai jos arătate, ca unele ce sunt iraturî ale Cutiei milosteniilor, spre ajutorul și mângâierea săracilor, volnicim pe și poruncim, ca luând de la dumné-lor veliții logofeți foi de numele egumenilor i ale judecătorilor acelora ce n'aũ respuns canonisitul

havaet al Cutiei, să urmeze negreșit a face împlinire, după cuprinderea ce se arată mai jos, de la fieș-care și să le facă teslim acele havaeturi ale Epitropiei Obștirilor. — 1814 Fevruar 4.

(pecetea gpd)

Vel Logofăt.

De la toți egumenii ce se orânduiesc la mănăstirile țerii.

Taleri

40 de la tot egumenul ce se orânduiesc la mănăstire mare.

20 de la tot egumenul ce se orânduiesc la mănăstire mică.

Dumné-lor veliți logofeți să dea fôie anume de câți egumeni s'aũ făcut în anul trecut până la sfârșitul trecutului Decembre și să împlinescă cu mumbașir.

De la toți judecătorii departamenturilor de aici din Bucuresci, adecă câți vor avea léfă pe lună de la taleri 50 în sus, să dea câte taleri 20 pe an la cutie, iar câți aũ numai până la taleri 50 léfă, să dea la cutie po taleri 10; asemenea și judecătorii județelor de pe afară și ai spătăriei i ai agiei de aici, asemenea dumné-lor veliții logofeți să poruncescă a scôte fôie după condica divanului și să o dea la Epitropie de numele fieș-căruia judecător și dupa acea fôie prin mumbașir gpd să împlinescă de la fieș-care numitul havaet.

XV. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.*

După cum aũ găsit cu cale dumné-lor veliții boeri printr'acéstă anafora, primită fiindu-ne, o întărim Domnia Mea, și hotărîm ca întocmai să se urmeze. 1814 August 26.

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale ce prin pitac ni s'aũ dat, că între alte venituri ale Cutiei milosteniei este orânduie a se lua și de la cei ce îmbracă domnescile Măriei Tale caftane, după starea boeriei de la cel dintâiu până la cel mai mic, dar vedându-se de Măria Ta, că nu se osebesc cei halea din cei paialăcuri, ni se poruncesce, ca să facem chibzuire și să arătăm Măriei Tale mijlocul îndreptării în ce chip vom găsi cu cale, ca teorisindu-se de către Măria Ta, să se dea nizamul îndreptării; arătăm Înălțimei Tale, că am făcut chibzuire și găsimeu, cale ca cei ce îmbracă caftane de boerii halea, să dea orânduieul irat deplin, după cum este întocmit, iar cei ce se cinstesc cu paialăcuri, să dea pe jumătate, iar hotărîrea rămâne la Măria Ta. 1814 August.

Vel Ban, Barbu Văcărescu Vel Vornic, Constantin Bălăcénu Vel Vornic, Constantin Filipeseu Vel Logofăt, Nistor Clucer.

Cond. 79, pag. 215.

XVI. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.*

Priimită fiind Domniei Mele anaforaua acésta a dumné-lui Vel Vorniculuî al Obştirilor, poruncim dumné-vóstră veliţilor Logofeţi, să se facă cerutele porunci întru tóte cele-l-alte cu asemenea cuprinderea precum mai jos se arată, osebit numai plata ostenelei celor orânduîţi, ca să le fie deciuiala din deciuiala avaturilor ce se va strînge la fieş-care judeţ, iar nu deciuiala din tótă suma. 1814 Ianuarie 22.

(Pecetea gpd.)

Prea Înălţate Dómnne,

Insciinţez Înălţimei tale, că din luminată întărirea Măriei Tale, ce s'aũ dat încă de la cincî ale următórei luni la anaforaua Epitropiei pentru vîndêrile acareturilor nemişcătóre ce s'aũ făcut şi se fac în cincî judeţe ot preste Olt prin mezat şi riza-pazar, orânduindu-se îngrijitor la aceste iraturî acolo în partea loculuî dumné-lui paharnicul Constantin Oteteleşanu, care poruncă primindu-se acolo aũ şi primit numitul boer îngrijirea acésta făr' de vre-o plată a ostenelei asupra dumné-lui numai şi numai pentru foşosul sáracilor ce se hrănesc de la Cutia milosteniei, fără numai găsesce cu cale a se orânduî ceî mai jos arêtaţi boerî în 4 judeţe de acolo (afară numai din Dolj unde este a fi sub îngrijirea domniei-sale), să se orânduiască aceşti numiţi boerî, cu osebite lumnate cărţi ale Înălţimei Tale, pe numele dumné-lor, a priveghia fieş-care în partea judeţuluî sêu pentru orî-ce vîndare se va face prin mezaturî saũ prin riza-pazar la acele judeţe, cu cuprinderea ce a fost mai sus arêtata poruncă, adecă să împlinescă de la vîndêrile cu mezat pe câte parale douê la leũ şi de la ceî cu riza-pazar câte o para la leũ de la cumpêrător, poruncindu-li-se ca fără de a nu vedeà iscălitura numitului boer, că s'aũ primit pentru milostenie iratul ce se arată mai sus, nici dumné-lor ispravnicî, nici vre-o uniî din judecătóri, să nu adevereze sinetul vîndêrii, dându-li-se spre înţelegere de obşte, că de nu vor plătî acest havaet, orî-ce vîndări şi cumpêrături *achineta* se vor face sunt să fie neţinute în sémă, însă cercetând mezaturile pe câte douê parale la leũ de la bună venirea Mărici Tale, iar paraua la leũ de la trecutul Maiũ încóce de când s'aũ făcut irat nou, şi fieş-care boer în partea sa, pe suma bauilor ce vor strînge anume, de la cine, cu catastih, apururea să se corespondarisescă cu dumné-lui paharnicul Constantin Oteteleşanu ca şi dumné-lui iarăşi asemenea cu catastih de la fieş-care judeţ ceea-ce se va strînge să se corespondarisescă cu Epitropia, trimiţênd suma ce se va adună şi să li se plătêscă fieş-cáruia ţiindu-li-se în sémă drépta acéstă osteneală şi drept lefă deciuiala din ceea-ce se va adună pe séma Epitropiei; pentru care să bine-voiască Inalta Înţelepciunea Înălţimei Tale, cu a se face patru lumnate cărţi atât pe numele aleşilor numiţilor boerî ot preste Olt, ce sunt a fi sub *corespondenţia* paharniculuî Oteteleşanu, cât şi în 12 judeţe dincóce de Olt pe numele boerilor ce

osebî s'aũ ales de însumî la fieş-care judeţ, corespondarisindu-se aici cu Epitropia, cu chipul ce mai sus se cuprinde, poruncindu-se şi dumné-lor ispravnicilor, să li se deã tot felul mânã de ajutor la tóte cele ce se vor arêta că aũ trebuinţã, făcêndu-li-se înlesnire la strîngerea acestuî havaet, ca dór cu acest mijloc se va pune în orînduialã iratul acesta a nu se păgubî Cutia milosteniei de unde se hrănesc sumã de sãrãcime cu prisosul leflor ce li se dã, şi cum va fi bunã hotãrîrea Înãltimei Tale. 1814 Ianuarie 19. Vel Vornic.

Boerîi ce sunt orînduiţi ot preste Olt.

S'am-Râmnic.	Pitarul Nica Vlădescu.
Gorj.	III Logofêt Vasile Moncescu.
Mehedinţi.	Polcovnicu Zamfirache.
Romanaşi	Pitarul Dumitrache Berendeiũ,

Boerîi ce sunt orînduiţi în 12 judeţe dincóce de Olt.

Slam-Râmnic.	Slugerul Dumitrache Borănescu.
Buzëũ.	Sãndulache Musceleanu, ce aũ fost sameş.
Ialomiţa.	II Vornic Marinache Orăşanu.
Saac.	Anghelache Logofêtul.
Prahova.	Paharnicul Boiarol.
Dâmboviţa.	Rãducan Greceanu
Argeş.	Medelniceru Ioniţã vnuc părinteluî Argeşiũ.
Muscel.	Dumitrache II comis sin Arion.
Vlaşca	Vistierul Hristache.
Teleorman.	Slugerul Marin sameş.
Olt.	Medelnicerul Nicolae Gigãrtul.
Ilfov.	cu loc deschis.

XVI—IX. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle Vlahiscoie.*

Afarã din condeiuł mônãstirei Strihãei (pentru care s'aũ dat poruncã a Domniei Mele) întru tóte cele-l-alte întãrim Domnia Mea anaforaua acêsta a dumné-luî Vel Vorniculuî al Obştirilor. bez condeiuł de mai jos arêtat al huzmeturilor, ce se vënd de la Divan prin Cochivechî, ne fiind obicinuit din vechime, dupã care Prea Sfinţia Ta părinte i dumné-ta Vel Vistiere şi dumné-ta Vel Logofete de țeara de sus, să dați cuviinciosul nizam și să îngrijiți de a se face urmare întocmai pentru tóte cãte privesc în parte la îngrijirea sfîntei mitropoliei și la a dumné-vóstrã, și cãtre acêsta poruncim, Vãtașe de Visterie, să împlinescî și de la sf. mitropolie rênãșița banilor ce se aratã mai jos cã este datóre la Cutie și să faci teslim la Epitropia Obştirilor, ca să se întîmpine trebuinciósele cheltueli.—1814 Ianuarie 5.

(Pecetea gpd.)
(Cond. LVXXII, pag. 752).

Vel Logofêt.

Prea Înălțate Dómnne,

Insciințez Înălțimei Tale, că întrând în cercetarea iraturilor cutiei Obștirilor ce sunt canonisite a se primì peste an vèd că unele dintrên-seel nu se pot împlinì precum se arată mai jos anume, cum și unele din iraturi ce s'aũ adăogat de Înălțimea Ta anul acesta irat nou la cutia milosteinilor, neputându-de împlinì cu alte mijlóce, după chibzu-irea ce făcuiũ se însemnară mai jos, cum să se urmeze, de se va găsi însă cu cale și de către Înălțimea Ta, pentru lefile ce săracilor sunt adăogate anul acesta mai mult decât în anii trecuți și iraturile și din câte sunt nu se pot împlinì, de care nu lipsiũ a face Măriei Tale arătare, și cum se găsi cu cale de către Măria Ta. 1813 Decembre 28. Vel Vornic.

*Din iraturile vechi ce nu se pot împlinì.*Taleri

1.700 de la 34 boeri ce se află rânduiți prin județe, până nu va aduce adeverința epitropiei fieș-care de plata havaetului po taleri 50 de un ispravnic, să fie poprit din plecare, nici să i se dea de la Vistierie și de la Divan cărție de isprăvnicie.

Să fie strașnică luminată poruncă să-ĩ răspundă la epitropie cum-părătorii huzmeturilor la vremea când răspund și cele-l-alte havaeturi; nici să le dea cărțile până nu vor plăti, căci urmând împotrivă, dum-né-lor veliții logofeți să plătesca de la dumné-lor acești bani.

De la tótă cartea ce se dă de la vistieria gpd. neguțatorilor pămîn-tenĩ po taleri 1 pentru iznea-zaherea, calemgiu capanului să fie dator să-ĩ răspundă la Epitropie, cu catastih de la cine anume.

De la tóte hirotoniile preoților și diaconilor ce se hirotonisesc la câte patru eparhii ale părinților archierei, să se strângă prin sfinta mi-tropolie (după cum aũ fost obiciũ) și să-ĩ dea la Epitropie cu catastih anume, însă de tot preotul po taleri 5 și diaconul po taleri 2 și bani 60, după hrisov.

De la tóte cununiile din politia Bucurescilor, însă :

Taleri

20 de la boerii cei mari.	} asemenea să se strângă prin sfinta mitropolie să se dea la Epitropie cu catastih.
10 de la al doilea mână.	
5 de la al treilea și de la neguțatori	
1 de la prostime.	

De la toți egumenii ce se orânduiesc pe la mănăstiri mari și mici.

40 de la mănăstiri mari.	} să nu li se dea cărțile de egumenie până nu va aduce de la Epitropie a- deverința că și-aũ răspuns havaetul.
20 de la mănăstiri mici.	

De la tóte caftanele ce se cinstesc cu ofichion halea și paele să se orânduiască mumbașir ca să împlinescă fiind-că cei mai mulți nu și-aũ răspuns havaetul.

De la toți boerii judecători ai departamenturilor de aici și judecătorii agiei și ai spătăriei i cei de prin județe, însă cei cari aũ lófă până

la taleri 50, să dea po taleri 10 și cei de la taleri 50 în sus să dea po taleri 20, să li se poprească din lefi de către zarafii vistieriei la darea lefilor și să-î răspundă la Epitropie cu catastih.

*Iraturî nouë date în anul acesta de către Înălțimea Ta,
care nu se pot împlinî.*

Tot venitul mănăstirei Strihăei care aū fost vechiū irat al Cutiei și se luase și acum prin hrisovul Înălțimei Sale în anul acesta s'aū dat iar la epitropie, cu luminată porunca Înălțimei Tale să se ia de sub stăpânirea egumenului, care se află și să se vîndă veniturile pe séma epitropiei.

Taleri bani

<p>6 De tótă pielea de iepure ce
ese din țeară.
— 6 De la tot cotul postav de țeră
ce se lucrăză aici.
45 De la tot șocul de sticle ce
vine din țeră streină.
— 9 De la tótă ocaua de cëră ce
ese din țeră.</p>	}	<p>acum la vîndarea vămilor să
se strige și acestea a se cumpëră
de către vameși cu deosebit
preț, care să se dea la epitro-
pie, fiind-că într'alt chip nu se
pót împlinî.</p>
<p>600. De la neguțătorii capanlăi pamîntenî. Calemgiul capanului să-î
oprască de la acei neguțătorî fără de-altă zmintělă și să-î
răspundă la Epitropie.</p>		
<p>5. — de la capetenia de frunte de afară
2. 60 de la tótă capetenia de a 2-a mână
de afară.
2. — de la tótă cartea de vătășie de țe-
gani.</p>	}	<p>să nu li se dea de la di-
van cărțile, până nu va
aduce de la Epitropie o a-
deverință că aū plătit acest
havaet.</p>

Din iraturile școlilor.

8.446. — Ce sunt rămășițe de la Sf. Mitropolie din cîfertul Sf. Gheorghe trecut, care îi opresce parte dintr'înșii pentru dascăli și doftorii de prin eparhii și că alții sunt rămășiță pe la mănăstiri; pentru dascăli de prin eparhii este luminată întărirea Măriei Tale la anaforaua dumné-lui Vel Ban Radu Golescu și dumné-lui Vel Vistierul Constantin Filipescu, ca să se plătescă din chiar veniturile eparhiilor, iar nu din cîfertul Epitropiei, să se orânduiască mumbașir spre împlinire.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Primită fiind Domniei Mele anaforaua acésta a dumné-lui Vel Dvornicul al obștirilor, ponuncim Dumné-tale Vel logofete de țeara de sus, ca de nu vor cumpăra vameși de la cochi vechi și acele iraturî ale

Cutieî, să se facă osebite porunci ale Domniei Mele de a se însărcina ca să le caute și să le strângă în credință pe sēma Cutieî cu urmare întocmai precum mai jos se arată. — 1814 Ianuarie 15.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofēt.

Prea Înălțate Dōmne,

Insciințez Înălțimei Tale, că între iraturile de mai jos arătate ce s'au dat la Cutia milosteniei de la Înălțimea Ta în anul trecut, cu tōte-că în trecutele zile prin anaforua Epitropiei s'au chibzuit a se strigă osebi la strigarea vămilor, ca să le cumpere vameșii, la care cea dintăiū strigare toți din mușteriii vameși să depărtéză cu cuvint că nu pot să scie care schelă de vamă va rămāné asupra-î, ca să atirdisēcă și la iraturile acestea ale milosteniei, pentru care iarăși dīc, că de se va socoti de către înaltă înțelepciunea Înălțimei Tale, când în acea după urmă nu le vor luā și acesta în parte osebi prin cochi-vechi, să se însărcineze tot asupra vameșilor, cu osebite lunate porunci la fieșcare schelă și vamă, adecă pieile de epure și cēra asupra vameșilor celor de pe la schelă pe unde ese afară din țeară, și șocurile de sticlă, i pentru cotul de postav ce se lucréză în țeară asupra carvasaralei din politie, și toți, pe tōtă luna, orī prin isprăvnicaturī sau prin sineși să se corespondarisēcă cu Epitropia dāndu-și socotēla osebi pe ceea ce aū strins dintr'aceste iraturī, și să le răspundă la Epitropie cu socotēlă în frica lui D-deū, căci în urmă li se vor face și osebite cercețări, și de se vor găsi cu sfeterismos, vor plăti indoit; apoi rămāne cum va fi bună hotărārea Înălțimei Tale. — 1814 Ianuarie 13.

Vel Vornic.

Iraturile ce s'au dat noue la Cutia milosteniei.

Parale.

2 De tōtă pielea de epure ce ese din țeară afară să plătescă cumpērătorul. 3 De tōtă oca de cēră ce ese afară din țeară, să plătescă cumpērătorul.	}	la vameșii de prin schele
15 De tot șocul de sticlă ce vine din țară străină să plătescă neguțătorul ce le va aduce. 2 De tot cotul de postav ce se lucréză aici în țeară să plătescă cumpērătorul.	}	la carvasaraua politiei

Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle Vlahiscoie

Cāt pentru cei ce se află aici, orinduiim pe al nostru
cāruia și poruncim, ca după fōia ce i se va da de la Epitropia Obști-

rilor, să împlinescă negreșit orânduitele avaturî de la cei ce sunt dator' și să'î facă teslim la Epitropie, iar pentru cei ce se vor fi aflând pe afară poruncim dumné-vóstră Veliților Logofeți de țeara de sus și de jos, să se facă strașnice porunci ale Domniei Mele către ispravnicii județelor, iarăși după fóia ce se va da de la Epitropie, ca să împlinescă negreșit avaturile ce vor fi datorî și să le trimiță aici la Epitropie, cărora să le dea ispravnicii a înțelege, că de nu vor plăti nici acum, să scie că li se trimite mumbașir cu greu treapăd.—1814 Iulie 21.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt,

(*Cond. LXXIX pag. 85.*)

Prea Înălțate Dómne,

Cu al doilea plecată anafora însciințez Înălțimei Tale, că Epitropia este fórte stenahorisită la răspunderea lefilor săracilor și dohtorilor politieii i cișmigiilor și altora, din pricină că are să ia rêmășiță din avaturî peste talerî 3.500 și nu se pot împlini, care rêmășițuri cu catastih curat, anume în trecutele țile, s'aũ dat dumné-lor Veliților boerî, de s'aũ teorisit, și dumné-lor făcënd Înălțimei Tale anafora, cu arătare, că de nu se vor împlini acele rêmășițuri nu are Epitropia de unde a răspunde lefile săracilor, până acum nu s'aũ făcut nici o energhie de împlinire; pe trecuta lună lui Iunie, (din neajungerea banilor) lefile nu s'aũ dat, fără numai la prea puțini. Iată se apropie și sfârșitul lunei aceștia lui Iulie pe care aceste două luni este datóre Epitropia să răspundă aprópe de talerî 1.400 și Epitropia alți bani nu are, fără numai aceea ce se adună din țî în țî și din avaturile caftanelor, care pe de o parte se strîng și pe de o parte se dau iarăș lefașilor celor ce n'aũ apucat să-și ia léfa pe trecutele luni a lui Aprilie și Maiũ. Ci se bine-voiască milostivirea Măriei Tale, de a se orîndui mumbașir pentru împlinirea acelor rêmășițuri, după catastihul anume ce va da de la Epitropie, ca să se facă împlinire prin strașnice luminate porunci cât mai în grabă, căci de nu se va face împlinirea acestor rêmășițuri Epitropia nu are alt tacat de răspundere, în vreme ce se află și datóre, atât cu zapis de la trecutul Martie, cât și alte datorii ce este datóre din bani clironomilor ce sunt depoziton la Epitropie, și din bani Cutiei școlelor, cu cari s'aũ împrumutat pentru darea lefilor lunelor trecute, după cum s'aũ vėđut și de către dumné-lor Veliții boerî, socotéla ce aũ dat Epitropia în trecutele țile, și cum va fi bună hotărârea.—1814 Iulie.

Vel Vornic.

XX Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle Vlahiscoe.

După aretarea ce ne face printr'acéstă anafora dumné lui vel vornicul al Obștirilor, poruncim dumné-tale vel Vistiere, să se facă poruncile Domniei Mele către ispravnicii județelor, ca să dea orânduiților meemurî ai Epitropiei, de la fieș-care județ câte două slujitorî pe sėp-

tămână de a se sluji cu ei la strângerea orânduitelor iraturi ale Epitropiei; către acesta poruncim și dumné-vóstră veliilor logofeți, să se facă osebite porunci ale Domniei Mele către numiții meemuri, ca orî-câți bani vor fi avênd strînși până acum din iraturile Epitropiei, să-i trimiță făr'de zabavă cu fóie anume la Vornicie. — 1815 Ianuar 6.

(pecetea gpd)

Vel Logofêt.

Prea Înălțate Dómne,

Insciințez Înălțimei Tale, că încercându-mă cu dregătoria Vorniciei obștirilor, am și intrat cu perierghie în cercetarea a tuturor iraturilor și cheltuelilor Cutiei milosteniilor și vèdquíu că din vreme în vreme cu nestatornicia lefilor întru cerere cum și veniturile puține câte sunt ne strîngându-se tóte la vreme, nu este cu cuviință a se tăcea, și din partea mea, sluga Măriei-Tale, cela ce din râvnă și din tótă vîrtutea voiesc a se pune în bună stare acéstă dregătorie, ce din vechime este alcătuită spre mîngâierea săracilor, căci afară din cele-l-alte la care am privit, precum și dumné-lor veliții boeri de obște prin anafora în trecutele dîle aũ arêtat Înălțimei Tale pe larg la tóte, dar am vèdút că de la cei mai jos arêtați boeri, ce încă din anul trecut sunt orânduiți cu cărți gpd, ca să adune tóte întêmplătóarele iraturí ale Cutiei, precum sunt porunciți și să le trimiță la Epitropie, cari s'ar și mulțami pentru slujbă cu deciuiala din dece ce i s'ar adunã, dar s'aũ vèdút prea puțin folos după la dênșii, din pricinã, că apururea face însciințări, că făr'de ómeni trepădători într'acéstă trébã nu se póte adunã, căci de la dumné-lor boerii ispravnicí nu vèd nici-un ajutor; pentru care să bine-voiesc Înălțimea Ta a se face lumnate porunci către dumné-lor ispravnicii județelor și orî să le facã câte șase ómenii din cei făr'de paguba Vistieriei a fi în poslușania strîngerii acestui irat, pe lângã orânduiții boeri, saũ negreșit să li se orânduiascã pe tótã sêptemãna câte doui slujitori de ai județului, făcendu-se și către orânduiții meemuri osebite lumnate cărți poruncitóre, ca să trimiță ceea-ce va fi avênd adunați până acum, cum și de acum înainte darea ómenilor spre ajutorul poslușaniei în partea Epitropiei, către acesta să se dea și lumnată hotărîre la anaforaua dumné-lor veliților boeri în ce chip este a se face urmare, după cum aũ găsit dumné-lor cu cale, iar hotărîrea rêmãne la Măria Ta. — 1815 Decembre 12.

Vel Vornic.

(Cod. VXXVIII pag. 233).

XXI. Iw Ioan Cheorghe Caragea voevod i gospodar zemle vlahiscoi.

Poruncim Domnia Mea dumné-tale Vel Spătare, să faci scumpã cercetare pentru acest avaet din anul trecut al Cutiei milosteniilor și de se va dovedí că aũ luat acel Nișul Logofêtul trecutei spătării numai de la doi trei măcar căpitani saũ polcovnicí, atunci să împlinesc de la dînsul avaetul pentru tóte căpitaniile și polcovniciile din anul trecut și să le faci teslim la dumné-lui Vel Vornic al Obștirilor, iar dove-

dindu-se că n'aŭ luat numitul Nișul acest avaet de la nici unul din polcovnici, saŭ căpitanii anului trecut, atunci prin mumbașirul spătăresc să-î împlinescî dumné-ta de la însuși acei polcovnici și căpitanî, după suma de mai jos arătată și să-î faci teslim la vornicia obștirilor. 1815 Ianuarie 21.

(Pecetea gsp.)

Cod. LXXVIII, p. 246.

Prea Înălțate Dómne,

Insciințez Înălțimeî Tale, că între condeile rămășițelor Epitropieî obștirilor, ce prin zapcilăcul céușului de aprođi, cu luminat pitac este mumbașir a le împlini se află și condeiu de rănēșiță al polcovniciilor și căpitaniiilor din anul trecut, însă de polcovnic po talerî 10 și de totă căpitănia de frunte po talerî 5, iar căpitănia cea mică po talerî 2,60 bani, în tot chipul s'aŭ făcut mumbașirlăc dumné-luî Vel Spătaruluî, ce aŭ fost în anul trecut, și mijloc nu este de a se împlini nici un ban de la polcovnici i căpitanî drept avaetul Epitropieî, fără numai aŭ dat alăturata fôie pentru toți polcovnicii și căpitanii ce aŭ fost în anul trecut; osebit am adus înainte și pe Nișul, Logofêt în anul trecut la calemul Spătărieî, și iarăși asemenea arêtare făcû că n'aŭ fost împlinite nici un ban pentru Cutie. Drept aceea ca să nu mai rămăe Cutia săracilor isterisită de acest avaet de se va socoti și de către Înălțimea Ta să se facă luminată poruncă către dumné-luî Vel Spătarul îndatorindu-se și Nișul Logofêt a merge la Spătărie și îndreptând pe unde se află acești polcovnici și căpitanî, prin porunci și mumbașirlăcul dumné-luî Vel Spătarul să împlinescă de la toți acei polcovnici și căpitanî, ce aŭ fost în anul trecut suma banilor datoriiilor și fără zăbavă să-î teslimatisescă la Epitropie în trebuința lefilor săracilor, iar hotărîrea rămăne la Măria Ta. — 1815 Ianuarie 18.

Mihalache Manu Vel dvornic.

XXII. Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zenile Vlahiscoie.

Poruncim Domnia Mea, serdare Nicolae Trăsnea, epistatule al Caseî podurilor, să dai nizam cumpăratoruluî de venitul podurilor din Bucurescî ca să nu se îndrăznescă de acum înainte de a mai luă parale de la carăle cu lemne saŭ cărbuni, i de la zaherele, saŭ de la mălaiu i făină saŭ de la varză, legumi și de la alte asemenea lor ce vin aici în politia Bucurescilor pentru hrana și îndestularea obștieî, fiind-că dintr'un început acestea nu au fost supuse la dare pentru venitul poduluî, precum se vede în catalogul seŭ ce'l are, pentru că de s'ar fi îndatorat și acestea la plată precum sunt cele-l-alte puse, urmă să fie și acestea, nici în cuvîntul ce đice de la sfîrșit, că și de la carăle ce vor veni cu alt-fel de marfuri care nu sunt numite să ie de tot carul po talerî unul, iarăși nu se potrivește căci el se îndrăznesce de ie de la acest fel de lucruri de la parale opt până la parale 20, vrënd cu acésta să facă obiceiû de dare, iar mai vîrtos în

hotărîrea obştească ot let 1809, care s'aũ întărit de Domnia Mea, apărătoare unele ca acestea a nu se luă cu nici un fel de numire parale sau lucruri, precum și la cele ce sunt orânduite la dare să nu cêră și să ia mai mult de cât este orânduit, căci dovedindu-se cu cât de puțină urmare în potrivă, strașnic se va pedepsi. 1815 Decembrie 11.
(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

Cond. LXXIV, fila 23 i. v.

XXIII. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle Vlahiscoie.*

Poruncim Domnia Mea dumi-tale Vel Vistiere, ca de nu va fi avênd acum Visteria mijloc de a plăti la Cutia milosteniilor acești bani în natură să i se deă pecetluituri. 1813 Martie 25.
(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

Prea Înălțate Dómne

Insciințez Înălțimei Tale, că după hrisóvele Epitropiei este de se dá de la Visterie po câte talerî 500 pe tótă luna la Cutia milosteniei, care este irat vechiũ legat de către luminații Domni ce aũ stătuť după vremi, pentru lefile săracilor, ce s'aũ urmat și se urmêză și acum din porunca Iuălțimei Tale la cei scăpătați. După datorie nu lipsesc cu aducere aminte, ca să se reverse mila Înălțimei Tale către scăpătații ce se hrănesc din Cutie, spre a se da luminată poruncă către dumné-luĩ Vel Vistierul, să răspundă acești câte talerî cincĩ sute pe cincĩ luni, *de la Octombrie*, din ziua luminatei stăpânirei Înălțimei Tale, urmându-se pe tótă luna, ca să se întîmpine (precum am đis) lefile săracilor și a altor multe curgătoare cheltueli ale Epitropiei, iar hotărîrea rămâne la milostivirea Înălțimei Tale. 1813 Martie 25.

Ioan Moscu

Cond. LXXIII, pag. 370.

XXIV. *Iw Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.*

Intărim Domnia Mea vîndarea acestuĩ irat al vorniciilor de pripasuri cu prețul ce se arată mai jos, de talerî 28,500 și poruncim dumi-tale Vel Logofete de Țeară de sus, să se facă cărțile Domniei Mele după condica Divanului, pe numele cumpărătorului, pentru căutatul acestuĩ huzmet. 1813 Martie 30.
(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

Prea Înălțate Dómne

Insciințez Înălțimei Tale pentru vorniciile de pripasuri din 17 județe, că după luminata poruncă ce mi s'aũ dat a se vinde prin cochii

vechi, a  eşit muşteriu de c t toţi cu preţ mai mare, prin ţidul  dumn -lui Bimbaşa Taca cu taleri 28,500, carele are şi chezaş gazdă cu destoinicie spre raspunderea ciferturilor de bani la vreme, care acest preţ găsindu' l şi însu'mi cu cale, să bine-voiesci Inălţimea Ta, spre a se dă porunc , să se facă cărţi pe 17 judeţe după obicei  cu loc deschis de numele slujbaşilor ce se vor orîndui de către numitul cump rator la căutarea aceste  slujbe şi cum va fi bună hotărăirea In lţimei Tale. 1813 Martie 28.

Ioan Moscu.

Cond. LXXIII, pag. 441.

XXV. Hrisovul Casei podurilor.

Rivnă des v rşit  av nd Domnia Mea de a pune în faptă câte sunt de folos, de trebuinţă şi podobă acestii de Dumne- eu păzită politie a Bucurescilor, unde este şi scaunul Domniei N stre, drept aceea fiind că treba podurilor mari a acestii politii este una din cele mai mari şi delicate, care din vechime se află sub zaptul şi îngrijirea Epitropiei Obştirilor şi iraturile podurilor fiind amestecate cu ale Cutiei de milostenie, se cheltui  veniturile în alte trebuinţe ale Cutiei, şi aşa la facerile podurilor din nou i la alte meremeturi lipsi  cheltuiala cea trebuincios , din care pricin  în let 1801 şi 1802 ajunseseră podurile la pr st  stare şi derep nare, c nd atunci, cu sfat de obşteşi prin hot r ire domnesc , s'au deosebit Cutia podurilor cu iraturile ei, f c ndu-se Casă osebită şi cu obraze r nduite osebiţi epistaţi şi purtători de grijă, ca să str ng  iraturile şi să cheltuiasc  numai la trebuinţele podurilor mari cari sunt sciute şi să  ie catastih curat, a da socotel ; care iratur  sunt acestea: venitul podului din Bucuresci i încărcatul şi descărcatul buţilor din Bucuresci, venitul podurilor de la Călugăreni i Falaştoaca;  ceiuala milelor mănăstiresci c te o para de leu la lefi,  ceiuala c r mişilor i a olanelor şi a nisipului taleri 750 de la Mai-mare başa, şi cinci sate scutite de angarii, numai birul lor să'l plătescă casa podurilor' şi acesta s'au păzit p n  acum, afl ndu-se cu acest  epistasie însărcinaţi doi  meni aleşi, cercaţi şi cu bun ipolipsis, din cari unul  ine Casa şi este încărcat cu t te veniturile i cu dosolipsia, iar altul cu îngrijirea, facerea i dregerea şi cur ţitul podurilor. Acum fiind că cheltuiala lucrului i cumpăratul cherestelei s'au scumpit şi nu se ajunge iraturile ce au fost p n  acum, vr nd dar Domnia Mea ca pentru un folos obştesc, să facem un ajutor la irat, şi să se g sesc  un mijloc pentru mai bună întemeere la facerea podurilor; de aceea am or nduit domnia mea la dumn -lor veliţii boeri, şi prin anafora de la 13 ale lunei lui Ianuarie, ne-au făcut ar tare, şi mai  nt iu de la car le cu marf i de alt alişveriş i de la încărcatul şi descărcatul buţilor i de la vitele ce trec pe podul ot Feleştoca şi Călugărenii, s'au făcut prostichi , care l-am primit Domnia Mea şi l-am întărit a se urmă, trec ndu-se în dosul acestui hrisov pe anume. Asemenea şi la vama c r mişilor i a olanelor şi a nisiparilor ce  nr  în Bucuresci şi er  or nduit de se luă din  cece bani unul, se  nt mpl  gâlceviri şi pricin ,  ic nd că cum au călcat

pe podul Bucurescilor, de aceea s'au hotărît ca de acum înainte să se ia deciuială cărămișă din locul unde se face, după prețul Bucurescilor și de la pămîntenii și de la sudiți, atât din prejurul Bucurescilor i de la Giulesci, i Colentina, i Cotroceni, i Livedea Vlădicăi, i Dudescii și Văcărescii, care se aduce în Bucuresci ori pe poduri sau prin mahalale. Cinci sate ce sunt aședate cu casa podurilor a fi podinari să rămăe iarăși pe lude 43 și jumătate și atâta să plătescă Casa podurilor la Vistierie; dările ce vor fi după vremi pe alte lude în țeară, iar ludele ce s'au mai sporit după vremi să se mai ridice, cum și de alte podvedii au să fie apărăți și fieș-care lude să aducă pe an câte 100 podini bune și 30 urși, fiind-că pentru mai bună întemeere a patru poduri mari domne ci, care s'au găsit cu cuviință a se face după făptura podurilor Iașului, adecă să se pue podinile în lung iar nu de-a curmezișul precum sunt acum, căci trăesc mai mult; pentru acêsta dar după trebuința ce este, ca peste polcovnicu de pod cu podarii să se orânduiască și un om cu sciință de meșteșugul dulgheriei, pentru facerea podurilor și bună aședarea podinilor, carele să aibă lângă dînsul și 80 de dulgheri din dulgherii ce sunt poslușnici pe la boeri, ori iamacii, sau din birnici, din cari să intre câte 20 pe săptămână la lucrul podurilor, și să fie apărăți, adecă nedajnici, cum și scutiți de podvode și angarii, dându-li-se de la Casă și emelic când vor fi la lucrul podurilor pe di câte 10 parale, cu cari acești dulgheri să nu aibă amestec Mai-mare-bașa, nici să le cêră acei câte taleri 3 parale 20 pe an pentru isnaf, ci să fie sub ascultarea celui orânduie asupra lor; la care trebă s'au ales de vrednic și s'au orânduie Paraschiva proin Mai-mare-bașa, căruia să i se dea de la Casa podurilor și lăfă pe lună câte taleri 30 pentru ostenela și slujba lui; asemenea și podarii cari sunt nedajnici, să fie apărăți de ori-ce fel de angarii, căroro să li se erte și acei câte taleri 13 ai proviantului, ca unii ce sunt trebuincioși și scutesc apururea la poduri; și pentru alegerea i aședarea acelor 80 de dulgheri s'au făcut osebit pitacul Domniei Mele de unde anume și cât să se ia? Și pentru a se păzi tot-deauna acêsta orânduială și a se pune podurile la mai bună întocmire, am adeverit hrisovul acesta cu însăși Domnêscă noastră iscălitură și pecete i cu credința prea iubiților Domniei Mele fii: Gheorghe Caragea voevod, Constantin Caragea voevod, martori fiind și dumné-lor cinstiți și credincioși boeri veliți ai divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu vel vistier, pan Radu Goleșcu vel ban, pan Isaac Ralet vel vornic de țeara de sus, pan Grigorie Ghica vel logofet de țeara de sus, pan Barbu Văcărescu, vel vornic de țara de jos, pan Dumitrașco Racoviță vel vornic al 3-lea, pan Istrate Crețulescu vel vornic al 4-lea, pan Iordache Slătineanu vel logofet de țara de jos, pan Constantin Șuțu vel hatman, pan Mihalache Manu vel vornic de politie, pan Mihalache Șuțu vel spătar, pan Constantin Vlăhuță vel postelnic, pan Atanasie Hristopol vel logofet al străinilor pricinii, pan Nestor vel clucer, pan Aleco Mavrocordat vel căminar, pan Iordache Scanavi vel comis și Ispravnic, pan Grigorie Ghica vel logofet de țara de sus, și s'au scris hrisovul acesta în anul întâiu dintru întâia domnie a Domniei Mele aici în orașul scaunului Domniei Mele Bucuresci, la anii de

la zidirea lunei 7321, iar de la nascerea Domnului D-zeu și mantuitorului nostru Isus Hristos 1813 Iunie 22, de Chiriță logofet de divan.

Cât da până acuma		Adaosul ce se face		Cât să dea de acum înainte		
taleri	banii	taleri	banii	taleri	banii	
2.	—	8.	—	10.	—	Carul cu marfă de Lipsca și butci.
1.	60	4.	60	6.	—	Carul cu marfă de țără Leșescă.
2.	—	6.	—	8.	—	Carul cu marfă de țără Căzăcescă.
—	6	—	3	—	9	Vadra de rachi de aici de țără.
—	12	—	18	—	30	Vadra de rachi strein.
—	30	—	90	1.	—	De la carele ce vin în Bucuresci și nu sunt numite la fôia. podurilor, asemenea și când vor scote neguțatori din Bucuresci vin și rachi afară la țără, sau la alt loc strein, pentru neguțatoria lor, să dea tot așa, de car taleri unul.
2.	60	1.	—	3.	60	Descărcatul unei buți mari cu vin în pivniță mare.
3.	60	1.	—	4.	60	Scosul unei asemenea buți, din asemenea pivniță.
2.	—	1.	—	3.	—	Descărcatul unei buți mari cu vin la pivniță mică.
2.	60	1.	—	3.	60	Scosul unei asemenea buți, din asemenea pivniță.
1.	50	1.	—	2.	60	Descărcatul unei buți mari cu vin în magasie.
2.	—	1.	—	3.	—	Scosul unei asemenea buți din magasie.
—	2	—	1	—	2	De vită, pentru vaci, bivoli și catări, ce trec pe podul ot Feleștoca și Călugăreni.

Pitac prin care se însărcinează Paraschiva proin mai-mare-bașa cu 80 dulgheri dintre scutelnicii boeresci, pentru lucrul podurilor.

Fiind-că prin hotărîrea Domniei Mele, ce s'a dat la anafora dumné-lor veliților boeri după care s'a dat și hrisovul Domniei Mele de întărire pentru buna întocmire a podurilor mari din Bucuresci și pentru iraturile ce s'a mă adăogat, între alte se cuprinde și acesta, ca Paraschiva proin-mai-mare bașa, ce s'a ales de vrednic, să fie asupra lucrului podurilor, cu opt-zeci de dulgheri, ce i s'a rânduit dintre dulgherii ce sunt poslușnici pe la boeri, ori iamacii, sau din birnicii, din care să intre câte 20 pe septemână la lucrul podurilor, care să fie nedajnici cum și scutiți de podvoda și angarii, dându-li-se de la Casă și emelic când vor fi la lucrul podurilor, pe și câte dece parale

care acești dulgheri să nu aibă amestec Mai-mare-basa nici să le cêra acei câte taleri trei, parale două-șeci pe an pentru isnafici să fie sub ascultarea celui orânduit asupra lor, și pentru alegerea și împlinirea acestor dulgheri am orânduit Domnia Mea pe dumné-lui biv vel Vistier Ioan Moscu nazirul Casei podurilor, care alegând din poslușnici boeresci și din alte bresle, ne-au și arêtat cu anafora, precum să însemnéza mai jos; de aceea poruncim dumné-tale vel dvornice al politiei, ca cei ce se vêd însemnați mai jos din poslușnici boeresci și din orî-ce alte tagme, luându-se, să se facă teslim la numitul proiu-mai-mare bașa Paraschiua, cu care are să urmeze datoria sa precum se cuprinde mai sus. Tolco pisah .gpd. 1813 Iunie 28.

Dulgherii ce se dau la slujba podurilor.

- 1 al luminatului beizadea Caragea.
 - 4 din opt ai Mitropoliei.
 - 1 din trei ai episcopiei Râmnic.
 - 2 din 12 ai dumné-lui ban Filipescu.
 - 5 din 22 ai dumné-lui Vistierul Brâncovénu.
 - 4 ai dumné-lui Vistierului Varlaam.
 - 2 din 7 ai dumné-lui Paharnicului Mihăiță Filipescu.
 - 1 din 4 ai Banului Scarlat Ghica.
 - 1 din 3 ai dumné-lui Vistierului Samurcaș.
 - 2 din 6 ai dumné-lui Logofétului Constantin Bălăceanu.
 - 2 din 4 ai dumné-lui clucerului Deșliu.
 - 2 din 4 ai dumné-lui logofétul Tudorache Văcărescu.
 - 1 din 3 ai Paharnicesei Hierasca.
 - 1 din 3 ai Medelnicesei Brăilocii.
 - 2 din 5 ai Slugerului Drăghiceanu.
 - 2 ce s'au făcut calăreți.
 - 5 ce s'au făcut lipscani.
 - 2 ce s'au făcut fustași.
 - 3 din șeci ai dumné-lui Vornicului Filipescu.
 - 3 ce s'au făcut comiși.
 - 1 ce s'au făcut aprod.
 - 1 ce s'au făcut portărel.
 - 3 ce s'au făcut slujitori spătărești.
 - 1 ce s'au făcut armășel.
 - 3 ce s'au făcut slujitori de politie.
 - 12 iamacii ai tufecci-bașai.
 - 12 ipacii ai bim-bașai Taca.
 - 1 al dumné-lui Ștefănică Văcarescu.
- 80 adică opt-șeci.

Pitac către vornicul de politie cu să nu supere 17 dulgheri și 20 zidarai ai dumné-lui Biv Vel Banului Grigorie Brancoveanu.

Dumné-ta Vel Vornic al politiei, cu tôte că prin pitacul Domniei Mele de la 28 ale trecutului Iunie s'au poruncit dumné-tale, ca pe acei

opt-deci dulgheri ce am hotarît a se da la Casa podurilor să-î împliniți ori dintre poslușnici boeresci, sau iamacî, ori birnici; dar fiind-că dumné-lui cinstit și credincios boerul Domniei Mele biv Vel Ban Grigorie Brâncoveanu ne-aû făcut rugăciune pentru 17 dulgheri și 20 zidarî ce are aici în politia Bucurescilor, pentru trebuința casei dumné-lui de a nu i se supêră, primind Domnia Mea rugăciunea domniei-sale, îți poruncim, că aceștia să nu se supere. Tolco pisah gpd. 1813 Iulie 27.
(Cod. XXIV, fila 71).

XXVI. *În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle Vlahiscoie.*

Dumné-ta Biv Vel Vist. Ioan Moscule, nazirule al Casei podurilor, vedut este că tôte podurile mari ale politiei aû ajuns la o fórte próstă stare și dărăpanare, iar mai vêrtos podul Mogoșoei, carele este cel mai trebuincios, de aceea poruncim Domnia Mea ca pentru acest pod să se facă cuviincioasa silință, de a se face cu un ceas mai nainte ca un acest mijloc să se înlesnescă și dregerea celor-l-alte poduri. Tolco pisah gpd.—1813 Iulie 2.
(Cod. XXIV, fila 62 v.)

Anexa XXVII.

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Primită fiindu-ne anaforaua acésta a dumné-lor Veliților boeri, poruncim dumné-tale Vel Vornice al Obștirilor să se împrumute vornicia. cu acești de mai jos arătați bani taleri 13.200 însă pe séma casei podurilor ca să cheltuiască spre săvêrșirea podului Mogoșoei.—1814 Iulie 20
(Pecetea gpd.)
(Cod. LXXIX pag. 85).

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale ce ni s'aû dat la anaforaua dumné-lui Vel Vornicu al Obștirilor, ca podul Têrgului-de-afară să rămâe asta ună dată, fiind-că s'aû întêmplat cererea cherestelei pentru trebuințele împêrâtesci, și numai pentru podul Mogoșoei să facem chibzuire a se săvîrși; arêtăm Înălțimei Tale că pentru facerea acestui pod i a 14 puțuri ce sunt să se facă trebuesc taleri 109.700 din care scădêndu-se taleri 96.500 bani ce s'aû luat după huzmeturile podurilor i de la scutelnici și poslușnici, mai lipsesc până la suma trebuinței taleri 13 200 după cum se arată în socotéla ce am așternut mai jos, cariî bani să-î iea Vornicia împrumut cu dobândă și să-î dea în trebuința săvîrșirei numitului pod al Mogoșoei și la viitorul Decembre vom face chibzuire de unde să se plătescă, iar hotărîrea rămâne la Măria Ta.—1814 Iulie 11.

Radu Golescu Vel Ban, Barbu Văcărescu Vel Vornic, Dumitrașcu Racoviță Vel Vornic.

Socotéla de baniș ce mai trebuesc la podul Mogoșoei.

Taleri parale

106.900 — plata a 21.380 podini, de podina po taleri 5 cu totă cheltuiala
 2.800 făcutul a 14 puțuri, puțul po taleri 200.
 109.700 — din cari se scad, însă:

Taleri parale

96,500	—	{	23.000	—	venitul podurilor pe anul acesta 1814.
			20.000		ipac venitul podurilor pe anul viitor 1815.
			53.500		baniș ce s'au luat de la scutelnicii i poslușnici.
			96.500	—	

13.200 — adecă trei-spre-șee miș douē sute mai trebuesc să mai iea casa împrumut.

Anexa XXVIII

Iw Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Cinstișilor și credincioși boerilor ai Domniei Mele, dumné-ta Vel Vornic de țeara de jos Constandine Bălăcene și dumnéta Vel Vornice de politie, fiind-că prin obștesca anafora ce ne-au făcut părinții archierei și dumné-lor veliși boeri arătătoare de chibzuirea ce au făcut pentru cheltuiala ce este trebuincioșă la facerea podului Têrgului-de-afară, între alte condeie de baniș ce se arată în numita anafora, de unde să se dea împlinirea aceștii trebuințe, s'au găsit cu cale, ca și orășeniș Bucurescenii căți au case și prăvăliș, sau țin odăi pe la mōnăstiri și hanuri, adecă: nēmuri, maziliș, postelniciei, companiști, ruptași, streiniș, preoțiș, diaconș, scutelnicii, poslușniciș, slujitorii i sudiși, toși de obște să dea ajutor la facerea acestui pod, (de la taleriș 5 până la taleriș 3 după starea fieș-căruia), și deosebit de acest ajutor să dea taleriș 8.000 și toși neguțătoriiș din Curtea-Veche, ca să se facă din nou și podul de acolo, de la pōrta din sus până la pōrta din jos, cu șanțul, fiind înșiși ei datoriș a-l face acest pod; de aceea iată printr'acest Domnescul Nostru pitac vē orînduim pe dumné-vōstră și vē poruncim, că atât aceștiș taleriș 8.000 să-i împliniși de la aceiș din Curtea-Veche pentru podul cel de acolo, cât și osebitul ajutor pentru facerea podului Têrgului-de-afară de la mai sus arătatele bresle de la taleriș 5 până la taleriș 3, precum s'au șis, cu dréptă cumpănire după starea fieș-căruia, la care acest ajutor al podului Têrgului-de-afară n'au a intră și ceiș din Curtea-Veche, ca uniș ce au a răspunde suma de mai sus arătată de taleriș 8.000 pentru facerea podului de acolo; poruncim încă, ca pentru strîngerea banilor acestui ajutor de la mai sus arătatele bresle după mijlocul ces'au șis mai sus, să chibzuiși cele mai iscusite și cuviinciōse mijlōce câte vețiș socotiș, spre a nu se încăpea sau a se urma cea mai mică catahrisis în vre-un fel de chip împotriva aceștiiș porunciș a Domniei Mele, căciș ceiș

ce se va dovedi cătuși de puțin împotriva următorii, să scie că se va pedepsi cu strășnicie, Tolco pisah gpd. 1815 Martie 17.

(Pecetea gdp.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXIV, fila 188 v.)

Anexa XXIX

Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Priimită fiind Domniei Mele chibzuirea ce ni se arată printr'acesta anafora a dumné-lor veliților boeri, ca una ce privesce spre ajutorul Casei podurilor, poruncim Domniei-tale Vel dvornice Iordache Slătine, nazirule al acestei Case, ca prin dumné-lui Vel Agă să se dea neguțătorilor târgoveți aceste 5.000 podini cu prețul ce se arată mai jos, de taleri 6 podina, spre a se folosi Casa cu prisosul de taleri patru de la fieș-care podină. 1814 Martie 9.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXVI, pag. 859).

Pred Înălțate Dómne,

Vedem la Cutia podurilor un irat foarte mare de tot, și fiind-că acum este să se facă două poduri, adeca podul Mogoșoei și podul Târgului de afară și bani nu se ajung a se isprăvi aceste două poduri, cu toate că s'au pus bani a da și scutelnici și poslusnici, dar tot se nu ajung, ci noi făcând o socotélă de podinile ce s'au hotărît a se aduce, care se va vedé de către Înălțimea Ta, prisosesc o sună de podini, din care prisos dicem, să se dea 5.000 podini pentru podurile din launtrul târgului, și să le plătescă neguțătorii câte taleri 6 podina, din care taleri 2 să se plătescă o podină și taleri 4 rămân câștig la o podină, care fac taleri 20,000 la 5000 podini și rămân irat acești bani la cutia podului pe acest an, ci de se va socoti de către Înălțimea Ta că este cu cale, se va da luminată poruncă de urmare.

Radu Golescu vel ban, Barbu Văcărescu vel dvornic, Dumitrache Racoviță vel dvornic, Ștefan Belu vel Logofăt.—1814 Martie 1.

Ce avem în mână

23403	este cislă județelor să aducă.
5250	este rămasă la județe din anul trecut, 11000 podini, dar fiind că nu este latul și grosul ca cele-l-alte, de aceea punem două drept una.
28653	acestea le avem în mână.
22533	avem trebuință pentru două poduri și se scad.
<u>6120</u>	

Dintr'acest prisos dicem slugile Măriei Tale, ca să dea 5000 pentru podul Târgului-de-afară și să le plătescă neguțătorii una talerî 6 și talerî 2 să se dea unde s'au făcut cisla și talerî 4 rămân câștig la fieș-care podină, care fac toți talerî 20,000, cari bani intră la Cutia podului.

(Anexa XXX.)

Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Cinstit și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta Vel Vornico. Politiei, fiind-că acum într'aceste zile este a începe facerea podurilor, atât a podului Mogoșoiei, cât și a Târgului-de-afară, și de trebuință fiind a se drege drumurile ce sunt cu apropiere de aceste poduri, spre a pute intra și eși călătorii și alte două drumuri, unul ce se începe de la ulița Herestrăului până la metohul episcopiei Râmnicului, unde dă în podul Mogoșoiei și altul de la grădina lui Scufa și până la casele clucerului Deșliu, iar la podul Târgului-de-afară găsindu-se de către zapcii plășilor politiei vre-o uliță mai cu apropiere de pod, să se drégă și aceea, din capăt, mergând până la medelnicerul Lamotescu, să dea în podul Târgului de afară, la pescărie, cum și pe partea cealaltă să se găsescă drum, carele să se dea pe la biserica armenilor, ca să iasă în pod, care aceste ulițe poruncim, Dumné-tale, să îndatorești pe aceste de mai jos arătate bresle, ce locuiesc într'acéstă politie (care nu s'a supărat cătuși de puțin cu vr'o dare de ajutor la cheltuiala facerii acestor poduri mari), adecă brésla ruptașilor i a slujitorilor i a scutelnicilor și a poslușnicilor, ca fără cea mai puțină zăbavă să începă a astupa toate acele băltacuri ce vor fi pe aceste ulițe, cu pădure și gunoii spre a nu cercă politia discolie. Tolco pisah gpd. 1816 Iunie 29.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt

Asemenea pitac s'au făcut și către dumné-lui biv Vel dvornic Barbu Văcărescu i către dumné-lui biv Vel dvornic Constantin Bălăceanu.

(Anexa XXXI.)

Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Primită fiindu-ne chibzuirea ce fac printr'acéstă anafora dumné-lor orânduții boeri, întru toate o întărim Domnia Mea, mai adăogând însă și aceste două lucruri pentru mai multă ferire și paza podului întru bună stare. Adică, podul să se facă ôreși-ce ca povârniț spre mijloc și despre o parte și despre alta, și la fieșce 70 stânjină să facă și câte un puț. Drept aceea poruncim dumné-tale Vel Vistiere, ca fără cătuși de puțină zăbavă să se facă cuviincioșele porunci cu mumbașiri către ispravnicii acestor județe, coprindătore întocmai precum într'acéstă anafora se arată. 1813 Maiu 11.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Cod. LXXVI pag. 127.

Prea Înălțate Dómnne

După luminată porunca Inuălțimii Tale adunându-ne la un loc și făcând schepsis pentru podurile mari din Bucuresci în bună starc, acum de o camdată am găsit cu cale, *ca numai podul Mogoșoiei ca unul ce este mai trebuincios, căci urdină mai toți trecătorii pe dînsul, să se facă tot din'noi după făptura podurilor din Iași și fiind-că la facerea acestui pod după chibzuirea ce am făcut trebuesc 13,000 podini lungi de stânjinii patru, latul gróse de o palmă domnescă i 1200 urși asemenea lungi, lați și groși, ca și podinile și 500 scaune lungi de stânjinii patru, latu două schiópe domnesci și groși o palmă domnescă, care se adună peste tot în sumă de 14,700 de bucăți, din carele 5.450 podini sunt să se aducă de aședământ la Casa podurilor de cincî sate, iar cele-l-alte podini și felurimi de cherestea ce mai fac trebuință așternurăm socotélă mai jos cu cislă de la ce județe să se aducă, însă numai județul Mușcel s'aú pus să facă și să aducă acele 500 de scaune, iar podini și urși nu; pentru care podini aducându-se aici, să fie datóre Casa podurilor a plăti locuitorilor de o podină și de un urs câte taleri 4, iar scaunile fiind-că este mai gros să le plă-téscă câte taleri 5 de unul. Ci ca un lucru dar ce este în grabă tre-buincios și spre folosul obștese, să se facă luminată poruncă a Mă-riei Tale către dumné-lor boerii ispravnici județelor, ce se arată, orân-duindu se și câte un mumbașir la fieș-care județ să mérgă și să facă strașnic mumbașirlíc dumné-lor boerilor ispravnici, ca pe de-o parte numai decât să pornéscă pe unele sate în păduri a tăia și a face podinile și trebuinciósele cele-l-alte întocmai după mészura ce se arată și din lemn sănátos, drept și netede, iar nu de lemn zăcut și putred, și pe de altă parte să pornéscă pe altele cu carále, să le încarce și să le aducă aici, ca până la sfírșitul lui Iunie să'și facă istovul, ca să rămăe vreme de a se pune facerea podului în lucrare, iar hotărârea cea desávírșită rămăne a se da de către Innălțimea Ta. 1813 Maiú 10.*

Constantin Filípescu Vel Ban, Radu Gólescu Vel Vornic, Ioan Moscu.

13,000	podini trebuesc la facerea podului Mogoșoiei din nou, stân-jeni 1,340, însă din capul podului Mogoșoiei până la pórta din sus, lungi de stânjinii patru, latul o palmă domnescă și gróse asemenea,
5,450	ipac se scad ce sunt să aducă la casa podurilor aședâm-in-tul pe acest următor an let 1813, cincî sate din sud Dâmbo-vița lude 54 (2 câte o sută podini de lude,
7,550	
1,200	urși lungi de stânjinii 4, lați o palmă domnescă și groși asemenea,
500	scaune lungi de stânjinii 4, latu două schiópe domnesci și groși o palmă domnescă,
9,250	adecă noué miú două sute cincî decî bucăți.

Lude	Podinî	Urşi	
817.12	1,060	180	Saac
717.—	883	120	Prahova
413.—	450	60	Ilfov
1,289.—	1,600	309	Dâmbovița, bez 5 sate podarî ai casei
407.—	450	60	Vlașca
937.12	1,160	220	Teleorman
850.6	1,120	160	Argeș
613.—	827	100	Olt
4,042.12	7,550	1,200	
588.—	—	—	500 scaune Mușcel
6,630.12	750	1,200	500

(Anexa XXXII.)

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele, Dumné-ta Vel Vornic Iordache Slătine, nazîrurile al Casei podurilor, fiind-că înșine domnia Mea trecând pe la podul Târgului-de-afară l'am vădut stricat la câte-va locuri încă și boi de ai locuitorilor căduți printre podinî și picioarele lor sfrînte; de aceea poruncim Domniei-tale, să orânduiesci pe polcovnicu de pod, ca cu din podinî vechi ce se scot de la podul Mogoșoiei să drégă podul Târgului-de-afară pe unde va fi stricat, ca să fie până se va începe a se face și acela din nou; osebit de acestea, fiind-că cu facerea de acum s'au mai înălțat podul Mogoșoiei poruncim, că din podinile cele mai nouă care sunt próste și nu intră la pod să-i facă parmaclîcuri și pe deoparte și pe de alta a acelu pod, numai pe la acele locuri unde nu vor fi case pe lângă pod, ci vor fi maîdanuri deșchise ca să nu se primejduiască butcile și carătele ce trec și priu polcovnicul de pod să li se dea de scire locuitorilor prăvăliași celor ce au case pe lângă linia podului, ca nimenea de acum înainte să nu îndrăznescă a măi arunca pre pod lături ori gunoie, sau alte murdalăcuri, ori cherestele, sau lemne să ție pe pod, ori vor să taie cinevași asupra podului pentru trebuința casei sale, ci să și le facă înăuntrul casei sale, căci ori care se va vedea urmând în potrivă, s'au poruncit dumné-lui Vel Spătar și dumné-lui Vel Agă, ca să'l pedepsescă pe acela chiar acolea în fața locului, care acéstă priveghere a curățeniei podului, să o aibă și însuși polcovnicu de pod, și când va vedea pe cinevași făcând murdalăc asupra podului să dea de scire Spătării și Agioi. Tolco pisah gpd. 1814 Iunie 6.

(Pecetea gpd.)

Vel logofăt

(Cod. LXXIV, fila 125).

Anexa XXXIII.

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahisioie.

Fiind-că după acest mijloc se măi folosesce Cutia podurilor încă cu

câte taleri unul de podină, iar peste tot cu taleri 5, primită este Domniei Mele cererea dumné-lui vel dvornicului Iordache Slătineanu și poruncim epistaților Cassei podurilor, ca plătind dumné-lui peșin aceste cinci mii podini câte taleri șapte-una, să le ia pe séma domniei-sale, însă să nu le ia pe ales, ci de rînd. 1814 Martie 21.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt

Cod. LXXX, pag. 10.

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Înălțimeii Tale, ce ni se dă la acésta anafora, am vădút arătarea ce ne face dumné-lui Vel dvornic al Obștirilor, pentru acele 5.000 podini ce am fost arətat Înălțimeii Tale, prin anafora, că prisosesc peste suma de podini cea trebuinciosă spre facerea a două poduri mari al Mogoșoei și al Tărgului-de-afară și dicesem, să se dea neguțătorilor pentru podul Tărgului, plătind podina câte taleri 6, din care dându-se taleri 2 însă 20 parale stăpănului cu pădurea și taleri 1, parale 20 făcutul, cei-l-alti taleri 4 să se facă venit la Cutia podurilor, iar dumné-lui vornicul dăce, că primesce a plăti aceste podini la Cutie podina po taleri 7, bună este cererea dumné-lui de vreme ce se folosesce Cutia podurilor, cu taleri unul la podină peste ceea ce dau neguțătorii, și neguțătorii de vor vrea vor merge la dumné-lui și vor cumpără podini, iar de nu, vor cumpără de la altă parte, care acești taleri 7 de podină are să-i plătescă dumné-lui Vornicul de la dumné lui iar nu de la Cutia podurilor, însă aceste 5.000 podine să nu se ia de dumné-lui într'ales ci de rînd. 1814 Martie 17.

Radu Golescu Vel Ban, Barbu Văcărescu Vel Vornic..., Vel Logofăt..., Vel Voznic.

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahisioie.

Poruncim Domnia Mea încă vel dvornice Iordache Slătine ne nazările al Cassei podurilor, după nizamul ce este dat pentru plata acestor podini făcându-se urmare, să se plătescă de la Casă și cusurul banilor la vremea cea orînduită. 1814 Martie 17.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt

(Cod. LXXX, pag. 14).

Prea Înălțate Dómne,

Pentru suma podinilor ce s'aũ orănduit a se face de către locuitorii birnici, spre facerea podurilor celor mari din politia Bucurescilor, fiindcă după orănduiala ce s'aũ făcut pe la județe de 23.403 podini, săvârșindu-se de tăiat de către locuitorii s'aũ început acum de se și cară și se aduc aici în Bucuresci, și fiind că numai câte taleri 1 de

podină s'aũ dat întâiũ, adecã pe jumãtate banĩ din plata cea hotãrĩtã, de s'aũ dat celor ce aũ tãiat și stãpãnilor cu moșiile, trebuințã este sã se dea acum și cei-lalți banĩ pe jumãtate ca sã se plãtescã de tot, de vreme cã podina s'aũ fãcut și sã și carã, cu plecãciune nu lipsesc a arëtã Mãriei Tale ca sã se dea poruncã la dumné-lui vel dvornicul al Obștirilor, ca sã plãtescã și cusurul banilor ce mai rãmãn, spre a se plãfi locuitorilor și stãpãnilor cu moșiile. 1814 Martie 15.

Vel Vistier.

Anexa XXXIV.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gosp. zeml Vlahisecoie.

Dumné ta Vel agã, am vëđut arëtarea ce ne faci printr'acéstã anafora, ci dar de se va fi fãcut între acei mahalagii cisla facerei acestui pod prin scirea și porunca stãpãnirii de atunci, poruncim sã ãmplinescĩ și de la acești doi mahalagii medehricerésã Rãhtivãnoia și Dima neguțãtorul banii ce se aratã asupra lor, dupã cisla ce s'aũ fãcut.—1812 Decembre 30.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofët.

Cond. LXXII, pag. 47,

Prea Înãlțate Dómne,

Dupã luminatã porunca Mãriei Tale, ãnfãțișãndu-se anĩdouë pãrțile ãnainteã judecãții, s'aũ ãntrebat pãrãtul postelnic ce are sã rãspundã și ãice, cã el nu este dator sã rãspundã acești banĩ, care se cere de jãluitoři, ci douë case cari își aũ curțile pe podul acesta ãnsã dumné-ei medelnicerésã Balașa Rãhtivãnoia talerĩ 247 banĩ 60, cum și un Dima neguțãtoru, care lipsește la Craiova, talerĩ 309 banĩ 90 și spre mai bunã pliroforie ne aratã și acéstã anafora a dumné-lui biv Vel cãmınar Nicolae Filipescu, ce era vechil al Agiei, de la 4 al trecutului Noembre ãntãritã și de dumné-lor boerii de caimacanĩ ãn care ãndatorézã pe medelnicerésã sã rãspundã acești banĩ talerĩ 247 banĩ 60, cum și pentru casa Dimeĩ ce este ãnchiriatã unui Polozache neguțãtoru sã dea talerĩ 309 banĩ 90, care chiriaș luãndu-și soroc de ãece ãile pãnã va lua rãspuns de la stãpãnul casei și ãi va rãspunde, cu care anafora trimițẽndu-se zapcii a Agiei la dumné-ei medelnicerésã, ca sã dea banii, aũ dat rãspuns, cã dumné-ei nu dã nici un ban, pentru cã pãrta curței caselor 'și-o are pe alt pod, iar chiriașul caselor Dimeĩ aũ dat fãgãduialã orãnduitului zapcii, cã ãn soroc de trei ãile ãi va rãspunde; ãeci nici un cuvẽnt al dreptãții nu are medelnicerésã a se ãmpotrivi pentru rãspunderea banilor, ci gãsim cu cale, sã fie luminatã porunca Mãriei Tale a fi silitã numita a-și rãspunde analoghiști banĩ, ca sã dea ticãloșilor locuitorĩ, sã nu'și mai piarđã vremea cheltuindu-se pe aici, saũ cum va fi mila Mãriei Tale.—1812 Decembre 20.

Vel Logofët.

XXXV Anafora pentru ca să li se plătescă banii locuitorilor ot Bolintin din sud Dâmbovița, pentru podul ce l'au făcut pe ulița Scorțarilor, ce de mahalagiî cu zapis s'au fost tocmît.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

De vreme ce jăluitorii aŭ săvîrșit acest pod și părâții nu tăgăduesc aședămîntul tocmelî, poruncim Domnia Mea dumi-tale Vel Spătare, să orânduiescî într'adins un zapeiŭ spătăresc, ca de iznóvă să măsore acel pod și să împlinescă făr' de zăbavă dreptul locuitorilor de la toți mahalagiî ce sunt pe de amîndouă părțile ale podului, însă de la fieș-care după analoghia sumei stânjinilor ce vor cădé în partea lor. 1813 Ianuarie 20.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofët.

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Înălțimii Tale, ce s'au dat la acéstă jalbă a iui Mihaiŭ Tăbărcă i cu tovarășii sîi ot Bolentin sud Dâmbovița, aducêndu-se în judecată Toma Argintarul și Mihalache Căpitan, s'au întrebat ce aŭ a răspunde? și n'au tăgăduit tocmela podului împreună și cu Iorgache Florescul, dar aŭ dis, că zapisul jăluitorilor este dat de către toți mahalagiî și toți iarăși sunt datorî a'și plăti părțile lor după analoghia ce de către epistații podurilor s'au făcut, arêtând judecătii și alăturata anafora a epistaților podurilor în care se vedŭ analoghisită suma stânjinilor acestui pod al uliței Scorțarilor căți stânjinî cade în partea fieș-căruia, la care se împotriviră jăluitorii dicênd, că nu sunt mulțamiți, fiind stânjinî mai mulți de cât se ved analoghisiti; părții însă arêtând judecătii zapisul tocmelî podului se vedŭ cu let 1811 Septembrie 3 coprinđetor, că il daŭ jăluitorii la mânila tuturor mahalagiilor din mahalaua Scorțarilor și cu ritos numai pe chipul acestor trei și mai virtos făcut zapisul prin scirea Agiei, dicêndu-se dar jăluitorilor, că de vreme ce zapisul este dat la toți mahalagiî iarăși toți sunt datorî a le plăti banii; aŭ răspuns că ei fiind ómenî de afară nu pot adăstă până se vor împlini banii de la toți căci podul il'au săvîrșit de atâta vreme și nu sunt datorî a mai îngădui, ci ei i-aŭ tocmît și pe dînșii îi cunosc a căroră cerere fiind peste orânduială, nu fu primită judecătii; decî dând jăluitorii zapisul tocmelî podului pe chipul acestor trei din jalbă părâți, iarăși de către toți se cuvine a li se plăti după analoghia stânjinilor ce se cădeă în partea fieș-căruia (măcar de ar fi vorbit numai cu acești trei) de aceea de la judecată se găsesce cu cale, să fie luminată porunca Măriei Tale a se măsură podul de iznóvă, față și cu jăluitorii, și făcêndu-se analoghie curată de suma stânjinilor, să se supue mahalagiî a se cislui după partea fieș-căruia și îndată cu mumbașir să se apuce toți a'și plăti datoria lor; iar hotărîrea cea desăvîrșită rămâne a se face de către Înălțimea Ta. 1813 Ianuarie 16.

Nicolae Sluger. Constantin Calistrat șătrar.

Cod. LXXIII fila 93.

XXXVI. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gosp.*

Dumné-ta Vel Spătare, am vădută arătarea ce ne faci printr'acéstă anafora și fiind-că după pliroforia ce ni se dă, acel pod este trebuincios, atât pentru a mahalagiilor trebuință și înlesnire la cele trebuincioase pentru casele lor, cât și pentru a obștiei trecere, poruncim să orânduiești zapciū spătăresc de a împlini de la toți acei mahalagi ce-și aū casele și alte binale pe de-o parte și pe de alta a podului, suma banilor ce va fi dator fieș-care după analoghia sunei stânjiniilor ce cade în partea fieș-căruia, făr' de a priimi de la cei împotritori, nici un cuvânt de pricinuire. 1813 Aprilie 23.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Înălțimii Tale, ce s'aū dat la alăturata jalbă a mahalagiilor de la biserica protopopului și ai uliței ce vine din tabaci, pentru facerea podului acei ulițe, că unii se supun a face podul pe partea analoghiei ce-î va ajunge, iar alții se împotrivesc, din care pricină uliță mare fiind aū ajuns a se părăsi, aducând stricăciune obștescului folos, orânduind spătăria pe Vel Stegar aū făcut măsurătoare uliței, cât trebuie să se facă podul; după care aū adus alăturatul său raport, cu analoghie câte câți stânjini vine în partea fieș-căruia locuitor după marginile podului și pentru căci podarii s'aū tocmi cerând și arvună înainte după obiceiū și unii din mahalagi nu se supun a se însoți cu plată la facerea acestui pod ce este obștesc folos și mai virtos de a lor trebuință, cei cari numai sunt uniți și cu bun proerisis fac rugăciune Înălțimii Tale, să fie strașnică luminată poruncă, ca acei uniți să facă după acéstă alăturată analoghie cislă dréptă și fără năpăstuire alegând puterea fieș-căruia și apoi să orânduiască îndată mumbașir un zapciū spătăresc a face împlinire de bani și să se pue podul în lucrare, iar hotărîrea cea desăvîrșită se va face de către Innălțimea Ta. 1813 Martie 28.

Vel Spătar. *Nicoloe Sluger.**Cod, LXXVI fila 23.*XXXVII. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gosp.*

Dumné-ta Vel Vornic al po^litiei, arătarea ce face printr'acéstă anafora dumné-lui Biv Vel Vistierul Ioan Moscu nazirul Casei podurilor fiind adevăr de trebuință a se pune în lucrare pentru înlesnirea obștiei trecătorilor pe la acel drum, cum și pentru a însăși lăcuitorilor ce-și aū casele prin prejurul mărginei acestui pod, este primită Domniei Mele, și poruncim dumi-tale, să îndatorezi pe acei împrejurași locuitori, ca atât astuparea acelor baltacuri cât, și aședatul podinilor la acea podușcă, să se facă negreșit fără altă prelungire.—1813 Maiū 3.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXVI pag. 98.)

Prea Înălțate Dómnne,

Podul Țârgului-de-afară, cu tóte *că se meremetisesce* pe tóte sėptămănilē, dar pentru că afară la marginea acestui pod se face tērg pe sėptemână de douē orī și din pricina mulțimeī carēlor ce intră înlăuntru în politie cu zaherea i cu cherestea Marțea și Vinerea și la capul acestui pod se află nisce batacuri, carele fiind jos stă apa întrânsele, și noroiū pururea prin carele trecēnd carēle aduc până și noroiū pe pod și se pricinuesce putređiciunea podului, de aceea fiind-că și acum la viitorul Maiū este să facă la marginea podului acestuia Țârgului-de-afară tērg ce să đice «Moșiū», să fie luminată porunca Mărieī Tale către dumné-lui Vel dovrnicul de politie, să dea poruncă de prin prejurul capului acestui pod lócuitorii ca să aducă tufă și vlăjar și să astupe acele bătace ce sunt pricinuitoare de discolie trecereī carēlor, și celor ce vin de afară și celor ce es din Bucuresci, ca o treabă obiceiuită ce este a dumné-lui, iar Casa podurilor îngrijesce, ca o datorie a sa, să meremetisescă podul pe unde se va cuveni, spre înlesnirea trecereī carēlor și a norodului la acest tērg moșiū, ci după cum arēt se face acum la Maiū să se îndatoreze lócuitorii de acolo la podușca ce este stricată de a pune podina, și să se dreagă, că sunt podinile aduse gata.—1813 Arilie 29.

Ioan Moscu.

Anexa XXXVIII.

Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle vlahiscoie.

Poruncim Domnia Mea dumné-vóstră ispravnicilor ai județului, să cercetați și de se va dovedi că aceste 200 podini le-aū tăiat și le-aū făcut lócuitorii ot Văleni pentru trebuința Casei podului, din pădurea mónăstirei Délului mai nainte până a nu se da porunca Domniei Mele către dumné-voastră pentru apărarea acestiī păduri, atunci să fie slobođi numiții lócuitori a le rădică și a le aduce aici, dând mónăstirei dijma din 10 podini una după obiceiū.—1813 Maiū 28.

(Pecetea gpd.)

(*Cod. LXXVI, pag. 267*).

Prea Înălțate Dómnne,

După arētarea ce la đece ale trecutului Martie am făcut Măriei Tale, că aședatele cincī sate la Casa podurilor mari, podarii făcēndu-mi plângere că stăpăniū cu pădurile la carele ei merg de a face după legături, podini, le iaū câte taleri 2 de un copac, pentru care acēsta privind Înălțimea Ta cuget de milostivire asupră-le vėđēnd stīngerea și sārăcia ce dintr'acēsta li se pricinuesce, s'aū dat întārirea Măriei Tale la acea plecată-mi arētare, ca stăpăniū cu pădurile să iea dijmă după vechiul obiceiū, din đece podini una, ca un lucru ce este pentru

obștesc folos, care și s'aũ trimis de atunci la dumné-lor boerii ispravnicii județului Dâmbovița, de a o face cunoscută stăpânilor cu pădurile și se urmeze să le iea după obiceiũ și după porunca Măriei Tale dijmă din dece podini una; acum Băleniũ unul din acele sate venind aici face plângere, că avênd făcute ca la douê sute podini în pădurea mănăstirii Délu și unde se gătiã să le încarce să le aducã aici pentru trebuința podurilor și spre ajutorința lor, s'aũ pomenit, că podinile acelea fiind din pădurea numitei mănăstiri, făcute, să rămâe pe sémã-ĩ ne fiind volnicĩ a rădicã măcar una dintr'ınsele. Decĩ socotéscã Inalta înțelepciune a Măriei Tale, câtã întârziere și pagubã se va pricinui bieților sătenĩ până ce de acum înainte să facã alte podini, când într'acéstã vreme căznindu-se și trudã aũ pus la facerea lor să le aducã aici spre a se scãdea din suma podinilor ce după legăturã le sunt datorĩ să aducã, ci Măria Ta, mē rog și acum privind cuget de milostivire asupra-le, să fie luminata porunca Înălțimii Tale, de a-și lua podinile și să-și dea dijma după obiceiũ, una ca să nu rămâe pãgubiți și mãhniți de muncã lor, și alta ca să nu se scóle și cei-l-alti stăpâni cu păduri în a cărorã fac cele-lalte sate podini, să facã și ei asemenea și atunci fiind pădurile oprite nu vor mai avea unde a mai face podini și se va pricinui mare stânjinire la facerea podurilor ce este un obștesc folos, și de trebuința tuturor.—1813 Maiũ 27.

Ioan Moscu

XXXIX.

1813 Iulie 2. Poruncã la anafora dumné-lui vel Vistierului pentru cererea ce aũ făcut episcopul podului ot Craiova, ca să i se dea ajutor la tăiatul podinilor i la cãratul lor i pentru salahorii cei trebuincioși la facerea podului, care ajutor s'aũ orânduit a se da de la județul Doljiului 50 salahorii și 200 care, care are să li se plătéscã chirie câte parale 60 cu tăiatul și cu cãratul, de numitul episcop a numitului pod ot Craiova.

(Cod. LXXVI, pag. 499).

Iã Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

De vreme ce cisla acestui pod s'aũ făcut de pãrãții împreunã și cu alți 14 din mahalagii, nici un cuvint nu aũ jãluitoarii la cererea ce fac și anaforaua acéstã a cinstitei Spãtãrii fiind cu cale o întãrim Domnia Mea și poruncim ca întocmai să se facã urmare. 1813 Iulie 3.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet

(Cod. LXXVI, pag. 497).

Prea Înălțate Dómne,

Dupã luminatã porunca Măriei Tale ce s'aũ dat la acéstã jalbã a episcopilor bisericeĩ-cu-bradul aducêndu-se și pãrãtul șãtrar Ștate la

judecată fiind împreună și II armaș Ianache unul din mahalagi, nu după suma stânjinilor ce ar fi venit în parte ei după starea și puterea fieș-căruia mahalagiū pentru ca să se săvîrșescă podul mai cu înlesnire, căci de se analoghisia după suma stânjenilor unii din locuitorii sunt datori, sunt săraci și neputincioși și stânjeni mai mulți avînd, nici odată podul nu se puté isprăvi și cum că când s'aū făcut acea cislă nu se scia prăvăliile Velicului afierosite bisericeii, cum nici jăluitorii epitropi orânduți, ei cu un cuvînt s'aū pus cassa Velicului cu totul taleri 750, iar pentru îngustarea podului dise Șetrarul, că acele podini ce li se pare jăluitorilor înguste sunt puse de-ocam-dată pînă vor veni cele catranite podini, când atunci se va face podul mai lat, precum se cuvine, și aceste podini ridicându-se se vor pune unde se vor potrivi, cum și pentru a li se da banii înapoi și să facă ei podul în partea lor cu preț mai efin; aū răspuns Șetrarul că banii aceștia scoțîndu-i din punga sa i-aū dat podarilor, fiind podul în lucrare, de la cari, nu se pot lua înapoi, ca să se dea jăluitorilor înapoi. Deci dîcînd la judecată chiar jupăneșa Anastasia a reșosatului Velicului cum că ea plătesce banii ce o ajunge și pentru ca să se tragă la judecată cu mambușir, cum asemenea și jăluitorii epitropi aū dis că de vreme ce i-aū tras la Spătărie, vor și ei să se strice cislă și să facă alta după analoghia stânjenilor; cunoscînd dar judecata, că acest davagélac îl fac jăluitorii numai și numai pentru o filotimie și *punctodenora* (1) (adeacă că s'aū silit prin mambușiri) găsesce cu cale să plătescă casa velicului împreună și cu biserica taleri 750 după cislă, și bine i-aū împlinit orînduitul mambușir de la Spătărie, care să se dea în mîna Șetrarului State îngrijitorul facerei acestui pod ca unul ce dîce că i-aū plătit din punga sa, căci nu pot doi inși să strice ceea ce aū făcut 14 din cei mai aleși mahalagi și să zmintescă o obștescă facere de bine ce s'aū chibzuit a se săvîrși mai cu înlesnire, iar când vor vedé că nu se face podul bun și potrivit, atunci aū cuvînt să jăluiască și să se osîndescă cu judecata ceî însărcinați a-l îndreptă; părerea judecății este într'acestași chip, iar hotărîrea rămîne la Măria Ta. 1813 Maiū 24.

Vel Spătar. Nicolae paharnic, Constantin Calistrat Șetrar.

XL. *În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscoie.*

Dumnéta Vel Vist. dumné-lui Vel Dvornic Gheorghe Slătineanu nazirul Casei podurilor prin anaforaua dela 2 ale aceștii luni aū făcut Domniei Mele arătare, că Casa podurilor are a lua de la Visterie rămășiță taleri 4312 bani 90 din răsura lefilor bez taleri 993 bani 90 ce dîce Visteria că nu s'aū propriu din lefi fiind date cu orînduiala pe la județe; al doilea pentru suma podurilor 23,000 ce s'aū analoghisit prin județe a se face pentru trebuința podurilor politiei și a se plăti podina taleri doi, că ar fi cu cuviință să vie aici câte doi trei din locuitorii acelor sate, ca să primescă banii de la Casa podurilor, iar nu să trimiță a li se plăti acolo. Al 3-lea pentru 11,288 podini ce sunt

(1) *Punct de onore.* Prima dată când în limba română întîlnim această vorbă.

datore aședatele cincî sate, podinari la Casa podurilor, să nu le aduca în natură, ci să le plătescă în bani la Casa podurilor, pe câte taleri 2. ci cât pentru rămășița banilor ce este datore Vistieria din răsura lefilor, poruncim ca negresit să'î plătescă la Casa podurilor, iar a veni aici din locuitorii satelor (unde s'aũ orânduit a se face podinile) ca să primescă banii de la Casa podurilor nu primim Domnia Mea, pentru că de nu se vor încredința acei locuitori chiar acolo pe la satele lor cu plata banilor pe amână, urmază să socotescă, că aducerea podinilor le este podvadă, iar nu cu plată; de aceea ca să nu aibă locuitorii vre-o acest fel de temere, poruncim, ca banii să se trimită acolo de a le plăti, nu însă prin ispravnicii județului, ci să se orânduiască de aici un om într'adins credincios și cu frica lui Dumnezeu, ca însuși acela să le plătescă, precum și pentru rămășița podinilor ce sunt datore aședatele cincî sate, asemenea nu priimim Domnia Mea a le plăti în bani, fiindu-le foarte cu greu după socotela ce am făcut Domnia Mea, ci să se facă porunci către ispravnicii județului, ca să-î îndatozeze a le aduce în natură, și unde eră a face podina de 4 stânjeni lungă să se facă numai de câte trei stânjeni și să fie latul 1 grosul de câte o palmă domnescă, îngrijind însă ispravnicii a nu se face întârziere la pornirea și aducerea lor. Tolco pisah gpd. 1814 Ianuar 13.

Cod. LXXIX, fila 99.

XLI. Ioan Gheorghe Caragea.

Cinstite și credincios boerul Domniei Mele dumné-ta Vel Vornic Iordache Slătinene, nazîrule al podurilor, fiind-că ne-am însciințat Domnia Mea, că podinile vechi ce se scot de la podul Mogoșoiei i căpătâile ce se tae de la podinile cele noue s'ar fi sfeterisind de către unii alții ci poruncim Domnia Mea, că atât acele podine vechi și căpătâile veri unde le veî dovedi tănuite, rădicându-le cu carele ce sunt orânduite pentru tréba podului, să se pue tóte în bună păstrare, și pe acei tănuitori să-î faci cunoscuți la Spătărie, ca să li se facă căđuta înfrênare. Tolco pisah gpd. 1815 Maiũ 12.

Cod. 74, fila 120.

XLII. Ioan Gheorghe Caragea voevod.

Fiind-că podul ce urmază din colțul zidului hanului dumné-lui banului Goleșcu până la crucea de pétră ce este în zidul curții caselor dumné-ei bănulesei Brâncovencei aflându-se cu totul stricat, este trebuintă de a se face negreșit, am însărcinat Domnia Mea cu facerea acestui pod pe Nicolae Trásnea epistatul Casei podurilor, pentru care făcând chibzuire ca câtă cheltuială pótă să mérgă până se va isprăvi podul cu șanțu ghizduit, ni s'aũ dat pliroforie că merg taleri 6,500, cari bani analoghisindu-se pe obrazele de mai jos însemnate ce se află pe linia acestui pod, poruncim vătaș de . . . să împlinesci de la fiesce-care suma banilor ce se vede însemnată, pe cari să-î faci

teslim orânduitului Nicolae Trăsnea, ca fără de zăbavă să pue în lucrare facerea și săvârșirea acestui pod, fiind pentru folosul atât al dumné-lor, cât și pentru înlesnirea trecerei norodului. Tolco pisah gpd.—1814 Maiu 19.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXIV, fila 122 v.)

Talari

2.500	sfânta Mitropolie
1.000	dumné-lui Banul Golescu
1.000	dómnéei Bănésa Brâncovénca
1.000	casa Consilierului Varlaam.
1.000	dumné-lui Vornicu Samurcaș.
6.500	

XLIII. *Iw Ioan Gheorghe Caragea voevod.*

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele dumné-ta Vel vornice Iordache Slătînene, nazîrurile al Casei podurilor, fiind-că podul dintre casele stolnicului Dumianu și dintre sf. Spiridon cel vechi, ce urmază spre podul gârlei, este foarte ștricat, după cum și înșine Domnia Mea trecând pe acolo ne-am pliroforisit prin chiar vederea nóstră, de aceea poruncim domniei-tale, ca ducând podurile vechi ce se scot de la podul Mogoșoiei, să orânduiescă făr' de zăbavă a se drege negreșit acel pod. Tolco pisah gpd.—1814 Iunie 13.

(Cod. LXXIV, pag. 128.)

XLIV. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod*

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele dumné-ta Vel Vornic Iordache Slătînene, nazîrurile al Casei podurilor, fiind-că am luat Domnia Mea pliroforie cum că Nicolae Trăsnea epistatul Casei podurilor ar fi vîndut din podinile cele noue ce se aduc pentru facerea podului Mogoșoiei, de aceea poruncim dumné-tale, să i se poruncéscă cu strășnicie numitului Trăsnea, de a nu mai îndrăznî să mai facă vre-o urmare ca acésta, care privesce spre zătîcnirea săvîrșirei podului Mogoșoiei căci de vom mai află Domnia Mea că aș mai vîndut vre-o podină, să scie că nu va avea cuvînt de îndreptare. Tolco pisah gpd.—1814 Iunie 13.

Cod. 74, pag. 127.

XLV. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod.*

Cinsitit și credincios boerule al Domniei Mele dumné-ta Vel Vornic Iordache Slătînene nazîrurile, al Casei podurilor, fiind-că podul ce pogóră de la capul podului gârlei până la pórta casei răposatului banului Scarlat Ghica este ștricat la câte-va locuri, fiind găuri, de a-

ceea poruncim dumi-tale, ca cu din podinile vechi de la podul Mogosóiei să rânduescă a se drege și a se astupă acele găuri pe unde vor fi lipsind podini. Tolco pisah gpd. 1814 Iunie 13.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Cod. LXXIV, pag. 128.

XLVI. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod.*

Poruncim dumitale Vel Dvornice Iordache Slătinene nazirule al Casei podurilor ca după ce se va isprăvi cu din podinele vechi ot podul Mogosóiei meremetul podurilor pentru care ți s'au trimis până acum domnescile noastre pitace, să orânduiescă apoi a se face tot cu dintr'acele podini vechi ce vor rămănea și podul ce se urmăze pe la ulița care merge de la casa dumnului Vornicului Ralet până la pórta domniei-sale. Tolco pisah gpd. — 1814 Iunie 14.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Cod. LXXIV, pag. 128

XLVII. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle Vlahiscoe.*

Cu cale fiind anaforaua acésta a Spătăriei, orînduim și volnicim pe sluga Domniei Mele . . . zăpciu spătăresc, prin carele poruncim că atât pentru împlinirea cisluiților bani, cât pentru aducerea acelor podari saũ a chezașului lor, să se facă urmare întocmai.—1814 Iunie 20.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXX, pag. 319).

Prea Înălțate Dómne,

Mahalagii locuitori din mahalaua sf. Vineri, printr'acéstă jalbă se plâng Înălțimeii Tale, că într'acea mahală aflându-se o uliță cu noroiu fórte mare, și doi ani sunt de când au pus în orânduială a se face un trebuincios pod cu mijlocul din jalbă cuprinđător, și cum că din pricină că unii din cisluiții mahalagii au dat numai câtvași din bani, iar alții nici de cum, așisderea și numiții podari se află locuitori afară, nu se póte da podului săvîrșire, rugându-se pe de o parte să se împliněscă banii, iar pe de alta să se aducă tocmiții podari a se pune în lucrare și săvîrșirea acestui pod; după luminată poruncă a Înălțimii Tale ce se vede dată în dosul acestei jálbi, se face arétare că orânduind Spătăria pe stegarul cel mare unul dintre zăpcii a merge în fața locului și după făcuta între mahalagii cislă să apuce atât pe acei cu rămășița a îndeplini, cât și pe cei ce nu au dat nici de cum, unde și ducându-se numitul zăpciu, s'au întors cu răspuns cum că unii din mahalagii au murit de bóla ciumei, alții lipsesc pe afară, într'ale cărora case șed ómenii streini cu chirie, și cum că

din pricina acésta nu se póte pune săvîrşirea podului în lucrare; la care acésta se găseşte cu cuviinţă a fi luminată porunca Înălţimii Tale cu întărire la cea anaforă, ca pentru casele celor morţi mahalagii să se apuce clironomii lor a plăti, iar pentru cele închiriate să se apuce însuşi chiriaşii a răspunde banii dupe analoghieşi ei apoi se vor scădea din plata chiriei la stăpânii caselor, că fără de mijlocul acesta şi cererea jăluitoţilor mahalagii rămâne zădarnică şi podul nu se mai póte săvîrşi (care este obşteşc repaos la vremi de slótă şi noróie, cum şi o nemărginită pomenire celor ce cu bun proeresis au înţocmit facearea acestui pod) şi să aducă apoi şi tocmitii podari sau Vlad Polcovnicul chezaşul lor, ca să îndatoreze după tocmélă ce prin zapis dic că au a săvîrşi podul, până este vremea bufă; iar hotărîrea rămâne la Înăţimea Ta.—1814, Mai 28.

Constantin Suţul, Vel Spătar.

XLVIII. *Iw Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemlê Vlahiscaoie.*

Dumnéta Vel Aga, primită fiind Domniei Mele arătarea ce ne faci printr'acéstă anafora, poruncim dunitale, să îndatorezi negreşit pe toţi cei ce'şi au prăvăliile în linia acestor uliţi ale tîrgului mai jos arătate, ca din vreme să îngrijescă cu toţii de a-şi face fieş-care fără de altă zăbavă podul cât ţine pe dinaintea prăvăliei sale fiind acésta a lor netăgăduită datorie. — 1814 Decembre 24.

(Pecetea gpd).

Vel Logofêt.

Cod. LXXVIII, pag. 172.

Prêa Înălţate Dómne,

Insciinţez Măriei Tale, că podurile ce sunt prin uliţele cele mai multe cu totul sunt dărăpănate în cât putinţă nu e de a-şi urmă trecătorii ămbletele printr'insele, mai ales uliţa Tîrgului dinlăuntru ce merge de la hanul lui Şerban-Vodă spre mănăstirea sfintului Gheorghe nou şi la Bărăţie, din care pricină se dă o mare zăticnire atât la alişvelişul neguţătorilor, *cât şi la trecerea boerilor*, ci să fie luminată poruncă Măriei Tale, a se îndatoră fieş-cara neguţător să'şi facă podul cât îi ţine prăvălia pe dinainte cu ori-ce mijloc va fi, fără a arătă cea mai mică pricinuire, căci într'alt chip mijloc nu e de a se înlesni a obşteii trecere, neprimind vre-un meremet, sau cum se va găsi cu cale de către Măria Ta. -- 1814 Decembre 14.

Vel Agă,

XLIX. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voievod i gospodar zemle Vlahiscaoie*

Cinstit şi credincios boerule al Domniei Mele, dumnéta bil Vel Vornic Iordache Slătinele efore al podurilor politiei, fiind că podul Moşoşei de la Domnésca curte până la Curtea veche i podul Calicilor sunt stricate pe la multe locuri, din care se dă cheder trecătorilor

cum și hata pôte să se întêple, iți poruncim Domnia Mea să orânduiesci pe polcovnicul de poduri dimpreună cu trebuincioșii podari, ca amîndouă aceste poduri să le meremetisescă pe unde vor fi stricate Tolco pisah gpd. — 1815 April 10.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet.

Cod. 74, fila 192 v.

L. Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Poruncim Domnia Mea, dumi-tale epistatule al Casei podurilor, ca din podinele cele ce se vor scôte acum la facerea podului Mogoșoiei, să iea dintr'acelea câte vor fi trebuincioșe și să care pe podul Têrgului-de-afară, spre a se meremetisi. Tolco pisach gpd. 1815 Iulie 3.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofët.

(Cod. LXXIV, fila 208).

LI. Iw Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Poruncim Domnia Mea dumi-tale epistatule al Casei podurilor ca din podinele vechi ce se scot de la podul care urmêză pe la sf. Dimitrie spre Curtea cea veche, să alegi câte vor fi mai bune, cu care să meremetisesci podul Calicilor de la Curtea cea veche și până la Dâmbovița, curățind și șantrul bine, cum se cade, ca să se pôtă scurge apa cu murdalăcul în Dâmbovicióra. Tolco pisah gpd. 1816 Iunie 16.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXIV, fila 254 v.)

LII. Iw Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Poruncim Domnia Mea, dumné-tale epistatule al Casei podurilor, ca acum la facerea podului Têrgului-de-afară să îngrijesci ca din podinile vechi ce vor eși de la acel pod, să orânduiesci câte va fi de trebuință pentru a meremetisi podul lui Șerban Vodă. Tolco pisah gpd. 1816 Iunie 13.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXIV, fila 152 v.)

LIII. Iw Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Dumné-ta Biv Vel Serdare Nicolae Trăsnea, epistatule al podurilor din podinele vechi care se scot de la podul Têrgului-de-afară, poruncim să orânduiesci câte va fi de trebuință spre a se face podul pe sub foisorul de foc. 1816 Septembrie 11.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXIV, fila 267 v.)

LIV *Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle Vlahiscaoie*

Dumné-ta Biv Vel Serdare Nicolae Trăsnea epistatule al Casei podurilor, fiind-că podul ce urméză de la hanul Zlătarilor și până la Curtea Domnésză cea arsă, este cu totul dărăpănat și mai vêrtos podul de peste apa Dâmboviței, care este pe acea linie și pôte să se întâmple și vre-o hata, de aceea poruncim, ca din podinile vechi ce se scot de la podul Târgului-de-afară, să orânduiască câte va fi de trebuință, ca să se drégă și să se mēremetisésză și acel pod, făcându-se cu șanț. Tolco pisah gpd. 1816 Septembrie 11.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXIV, fila 267 v.)

LV. *Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle vlahiscaoie.*

Dumné-ta vel vistiere, primită fiind cererea epistaților Casei podurilor ce se arată mai jos, poruncim ca acele cincî sate podinari ce sunt legate la Casa podurilor, să fie apērate de podveđi și angarale ca să pôtă de-ași împlini datoria lor către Casă după cum sunt legați prin zapise. 1813 Februarie 3.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofēt.

Prea Înălțate Dómne,

Arētăm Măriei Tale, că ludele birnici de la cincî sate din sud Dâmbovița, ce prin zapise sunt tocmitē la Casa podurilor, adecă să facă, podine și să le aducă, se coprinde în zapise să fie ocrotiți de podveđi, carē și angarii; acum aū venit și arētară că s'aū pus de dumné-lor boerii ispravnici în orânduială de a aduce lemne la curtea gpd., și că plecând cu podini să aducă, pe drum unde i-aū găsit zapcii acolo le-aū dat podinile din carē jos și i-aū luat de aū adus lemne; de aceea și nu lipsim a arētă Măriei Tale și ne rugăm, privind stânjinéla ce se pricinuesce la aședământul ce s'aū făcut pentru aducerea podurilor în bună stare, să se facă luminată porunca Măriei Tale către dumné-lor boerii ispravnici de la numitul județ, de a nu mai supēră acele lude birnici la podveđi ca să pôtă face și a se aduce podinile după legătura ce sunt datorī. 1813 Fubruarie 1.

Nicolae Trăsnea.

(Cod. LXXIII, pag. 133).

Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle Vlahiscaoie.

Cinstite și credincios boer al Domniei Mele, dumné-ta Vel Spătare, fiind-că podurile al Mogoșoei și al Târgului-de-afară se apropie de, isprăvit, cari poduri fiind-că cu noróele ce se fac pe dînsele la vreme de ploī putrezesc și se strică, cum și la vreme de uscăciune fiind

pline de gunoiu și de murdalăc pricinuesce putore, de aceea poruncim Domnia Mea dumi-tale, ca să îngrijesci a da de scire la toți de obște locuitorii, ce au case sau prăvălii pe amîndouă părțile ale acestor poduri, ca de acum înainte *Sâmbetele, la fieș-care sêptemână o dată*, boerii și mănăstirile să orânduiască pe chelarii ce au, a curăți podurile în dreptul locurilor, caselor ce vor avé și adunând noroiul său gunoiul la un loc, ori cu caréle ce le vin cu unele-altele de pe la moși, sau cu căruțele ce vor avé prin curțile dumné-lor, încercându-l să-l ducă afară din politie a-l descărcă, iar ce-l-alți mărginași ai podurilor ce își au case și prăvălii pe amîndouă părțile, curățind și măturând fieș-care podul cât cade îndreptul locului sêu, înseși ei să fie datori a ridică acel noroiu său gunoiu și să-l ducă iarăși afară din politie a l descărcă. Iar caréle locuitorilor ce vin aici cu lucruri de vîndare și es afară departe, să nu se supere nici într'un chip de către nimeni. Tolco pisah gpd. 1816 Octombre 4.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt

Asemenea pitac s'au făcut și către dumné-lui Vel Agă, tot pentru acéstă pricină.

LVI. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle Vlahiscoie*

De vreme ce dumné-lor veliți Vornici ne dau phiroforie printr'acéstă anafora, că acea uliță după ce este cu totul netrebuinciosă a fi deschisă, apoi este și pricinuitore de putori i de întimplări de hoție fiind dosnică, ca un lucru dar netrebuincios mahalagiilor părții locului și pentru care nimenea din ei nu se arată davagiu împotriva acestui jălbî, bine-voind Domnia Mea o hărăzim jăluitorului, ca să o închidă pe sêma și trebuința casei sale. — 1813 Noembre 6.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

(Cod. LXXVI, pag. 718).

Prea Înălțate Dómne,

După luminată poruncă a Măriei Tale de la acéstă jalbă a lui Aleco Palada biv Vătaf za Vistierie, făcend cercetare prin inșine la fața locului, vedum acea uliță ce o cere jăluitorul a o închide, că întru adevăr este domnescă și netrebuinciosă la nimeni, pentru că pe o parte răspunde în podul ce urméză *la biserica Eniș*, iar pe de alta într'o răspântie de trei ulițe și cei din față își au porțile și âmblarea pe pod, și cei din dos într'acele trei ulițe, rămâind acésta uliță numai de aruncare a multor feluri de murdalăcuri cu carele s'au făcut un batac de noroiu fórte mare și o putore nesuferită, de nici noi n'am pututsă ședem în casa jăluitorului, și pe de o parte a liniei învecinirea o are numai jăluitorul, iar pe de altă parte a liniei, învecinarea o are soția răposatului Petrică, logofêt spătăresc și un Theodosie neguțătorul. Lățimea uliței nu este mai mult decât în față 2 stînjeni fără o palmă, iar mai înainte se strîmtéză cu totul, iar lungimea va fi ca de 12 stîn-

jeni neputându-se mesură din pricina noroiului. Decă când o uliță ce este înființată de dosnică, netrebuincioasă la nimeni, de nici cu piciorul nu se poate âmbli pe dinsa, ci mai virtos vătămătoare cu aducere de bôlă și pricină de faptă de hoție, cu cuviință am găsit cererea jăluito-riului de închiderea aceștii uliți, pentru că și scire s'aũ făcut mahagiilor prin doi vornici și nimeni nu s'aũ arêtat cu vre-o davă, și suntem fără îndoială că nici se va arêta, care loc al uliței fiind asemenea precum sunt tôte ulițele, domnesci, și jăluito-riul s'aũ aflat slujind și se afla, și este fecior de boer cu casă grea, să te milostivesci Măria Ta a i se face har acéstă puțină bucățică de uliță, spre a se mângâia la greutatea întru care se află. Drept aceea de urmarea ce am făcut după porunca nu lipsim a arêta Înălțimei Tale.—1813, Iulie 6.

Isac Ralet Vel Vornic, Barbu Văcărescu Vel Vornic.

Io Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Osebit de aretarea ce ne fac dumné-lor Veliții Dvornici printr'acéstă anafora, fiind-că vedum și adeverință iscălitură de câți-va dintre cei mai fruntași mahalagi de acolo arêtând, că după ce nu este trebuincioasă acéstă ulicióră, apoi este și pricinuito-re de multă putóre, de murdalâcurile ce necurmat se aruncă într'insa, de aceea întărim Domnia Mea anaforaua acéstă, ca să aibă voe slugerul Chițescu de a închide cu zid acea ulicióră în curtea sa.—1814 August 8.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale, ce ni se dă la acéstă jalbă a dumné-lui slugerul Nicolae Chițescu, pentru o ulicióră ce este între casele numitului și între casele ce le avea dumné-lui Dvornicu Bălăcenu despre pescărie, care le-aũ vîndut, am mers însuși eũ plecată sluga Măriei Tale cu Vornicu Văcărescu la fața locului unde fiind și alți mahalagi, ne-am pliroforisit că acea ulicióră aũ fost lăsată de mergea ómenii pe jos din podul tîrgului de afară la Scaunele vechi, și locul fiind jos, băltos, apururea se strînge nesuferit murdalâc, care pricinuesce vătămăre la sănătatea vecinilor și nu este de nici o trebuință, fiind din podul cel mare două ulițe, una ce trece prin pescărie și alta ce trece prin țigănia gpd. de ese la scaune, din care se mai face și alta de ese tot la scaune mai spre tîrg, de aceea cererea ce face dumné-lui slugerul, unită și cu voința și primirea celor-l'alți mahalagi, fiind cuviincioasă, găsim cu cale a i se da voie, cu luminată porunca Măriei Tale, să închiză acea ulicióră cu zid în curtea domniei-sale cu care lipsesce murdalâcul și locul scapărei făcêtorilor de rău; iar hotărîrea cea desăvirșită rămâne a se face de către Înălțimea Ta. — 1814 Iulie 4.

Isac Ralet Vel Vornic, Barbu Văcărescu Vel Vornic.

LVIII. *În Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.*

De vreme ce cu facerea acestor nouă prăvălii ce are a sădi biserica a Curței vechi, pe acea părăsită uliță, nu se pricinuesce nici o smintelă la chinonia podului Têrgului de afară i a lui Șerban-Vodă cu podul uliței dinăuntru Curții vechi, fiind slobodă uliță cea mare a podului de lângă hanul lui Manuc, care ese la amîndouă mai sus numitele poduri, după cum și înșine Domnia Mea din vedere avem acéstă sciință și mai vîrtos că și uliță largă de un stînjîn Domnesc are a se lăsă între cele nouă și între cele vechi prăvălii, pentru trebuința eșirei celor ce șed într'acele vechi prăvălii și își aŭ ușile spre acea părăsită uliță, și pentru trecerea norodului cu piciorul, făcîndu-se și pod pe ulița cea nouă cu cheltuiala bisericeî; într'acestași chip dar dăm Domnia Mea voie bisericeî să-și facă prăvălii pe acea părăsită uliță. 1814 Martie 19.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet.

(Cod. LXXX, pag. 5.)

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale, ce ni s'aŭ dat la jalba cuvi-osului ecleziarh al bisericeî Domnesci, chir popa Hrisu, prin care face rugăciune a i se da voie să facă prăvălii bisericeî gospod, *pe o uliță părăsită, care uliță se începe de lângă pórta pușcáriei în sus și ese în podul Têrgului de afară*, am mers înșine la fața locului și am vêđut în adevêr acea uliță cu totul părăsită, cu nămol și cu gunoiŭ puturos, de nu pôte nimeni trece pe acolo; care uliță fiind-că este a bisericeî și înăuntru curței gpd, cererea cuvi-osului ecleziarh ni s'aŭ părut cuviinciosă și făr de supêrare, căci pe lângă hanul lui Manuc este uliță mare care ese și în podul lui Șerban-Vodă și în podul têrgului de afară, dar fiind-că în ulița acésta părăsită es câte-va uși dosnice ale prăvăliilor ce sunt cu tărăbile lor în podul Tîrgului de afară și în podul cel mare ce ese în podul lui Șerban-Vodă, ca să aibă și acei prăvăliași înlesnirea lor, și prăvăliile nouă ce se vor face lângă zidul curții pușcáriei, am găsit cu cale ca între prăvăliile vechi și între prăvăliile nouă să se lase uliciórá de un stînjîn domnesc pe care să facă ecleziarhul pod cu cheltuiala bisericeî și cu mijlocul acesta făcîndu-se prăvăliile nouă și pod lipșesce și putórea, care vatámă sănătatea norodului, se face și folos sf. bisericeî gpd; iar hotărîrea cea desăivrșită remâne a se face de către înălțimea Ta. — 1814 Martie 14.

Isac Ralet Vel Vornic, Barbu Văcărescu Vel Vornic.

LIX. *În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.*

Dumné-lui Vornicul Radu Slătinénu nerêmânênd odihnit la acéstă alăturată anafora a Vornicieî de țeră de sus, orînduitul zapciŭ vataf de Divan l'aŭ înfățișat la Divan înaintea Domnieî Mele cu cămi-

narul Ioan Ritoridis, dicând dumné-lui Vornicul, prin apelația ce a dat, că ulița aceea ce era prin grădina dumné-lui nu era pentru trebuința plimbării, ci pentru trebuința copiilor dumné-lui de mergea la școlă ot sf. Sava și că prigonirea ce a avut'o în let 1782 cu paharnicul Anastasie, a fost numai pentru locul grădinei, căci pe locul uliței cel de prigonire din fundul grădinei dumné-lui, era stăpână mănăstirea Znagovul, de la care în urmă 'l-a luat dumné-lui cu schimb împreună cu casa ce este pe el care se află și acum, și de i se va lua locul de patru palme afară de plimbare, precum în anaforua Vornicieii se cuprinde, cu această linie i se taie casa pe din două; după care această arătare a dumné-lui a cerut de ne-a arătat dumné-lui Vornicul, atât cartea de danie a acestui hagi Stoian, ce se arată în anafora că a dat'o la mănăstirea Znagovul, cât și zapisul de schimb al mănăstirii Znagovul, în care măcar de se și vorbește pentru nisce case, dar ne-arătând unde sunt acele case, precum nici suma de stânjinii ai locului neavând, nu am putut lua Domnia Mea nici o pliroforie, iar dumné-lui Vornicul ceru să se cerceteze condica mănăstirea Znagovul, căci acolo urmază a fi trecuți stânjenii, care această urmare, s'a dat dumné-lui că este de prisos a se face și nici o pliroforie nu se poate da din condica mănăstirii, în vreme ce condicile se face după zapise, iar nu zapisele după condici, și necoprindându-se în numitele zapise suma de stânjinii, fără de îndoială este că nici în condică nu se cuprinde, și așa neputându-se face dovadă de stânjinii locului ce a luat dumné-lui de la mănăstirea Znagovul, urmă după tot cuvîntul drept a se pune în lucrare cuprinderea anaforalei din let 1782, cu domnesca întărire, ce se află la mâna Căminarului, dar fiind-că însuși dumné-lui Vornicul a cerut înaintea Domniei Mele, de a se face cercetare la fața locului, să se sape, și pe unde se vor găsi bulamacii vechi pe acolo să se tragă linia ulucilor, după însuși a dumné-lui cerere și primire, an oriindu-i Domnia Mea prin pitac pe dumné-lor veliții Vornici, de a face această cercetare și prin osebita alăturată anafora de la 22 ale trecutului Maiu, ne-a făcut arătare că săpând totă acea linie prin sempturile ce le-a arătat Căminarul, s'a găsit atât vre-o câți-va bulamacii vechi cât și locul în dreptul plimbării cei de sus a căminarului, care s'a cu noscut din putorea murdalăcului și osebit de la plimbare către apus spre colțul zidirei șopronului i a grajdului dumné-lui Vornicului, iarăși s'a găsit bulamacii vechi, din cari bulamacii până în ulucile ce se află până acum despărțitoare s'a găsit stânjinii 2, iar la colțul zidirei despre apus din colțul zidirei până iarăși în uluce un stânjin din care se înțelege, că linia ulucilor celor vechi din colț și până la acei bulamacii vechi ce s'a găsit, a mers cam piezișat, iar de aici adecă tot din bulamacii aceia merge dreptă pe alătura, cu oșești-care depărtare de locul plimbării ce s'a găsit până în pod, și taie și cât-va dintr'o căscioră învelită cu paie ce este aproape de pod, adecă acea ce dice dumné-lui dvornicul că a luat'o schimb de la mănăstirea Znagovul, și că pe acea linie a bulamacilor ce s'a găsit, urmază a se pune ulucile, făindu-se și acea căscioră pe unde va veni linia dreptă. Deci pricinuirea dumné-lui Vornicului ce arată în apelația domniei-sale, că ur-

mându-se acésta linie i se taie casa ce aũ luat'o schimb de la mōnăstirea Znagovul, nu-ı este de nici un ajutor, pentru că în sineturile domniei-sale ne-arētându-se unde este acea casă, nu putem ȃice că este acésta, pentru că de ar fi acésta și în starea ce se află acum, urma ca și în let. 1782 când s'aũ cercetat linia ulucilor celor vechi de către cei de atunci orînduiți boerı, să se fi vorbit în aceeași anaforă că cu punerea ulucilor printr'aceia linie setaie casa, saũ măcar în vre-un alt-fel de chip să se fi pomenit, pentru acésta casă în ființă, dar împotrivă și de am ȃice măcar că aũ fost, iarăși din arētarea dumné-lui Vornicului ce tot în apelația domniei-sale se cuprinde, se face dovadă că aũ fost mai mică, și pe urmă aũ mai mărit'o intrând în ulița plimbării, în vreme ce ȃice dumné-lui în apelație, că acea uliță o avea de mergea copiii domniei-sale la șcōla ot sf. Sava, apoi de ar fi fost atunci Casa în ființă, ce se află acum, adecă întinsă și clădită pe locul uliței pe unde eșiaũ copiii la pod, fiind ulița înfundată, dintr'acésta dar se face curată dovadă că casa (de va fi fost) eră mai mică, și dumné-lui aũ mai mărit'o împresurând din locul uliței, și împresurarea ne avēnd paragrafie de nici un ajutor nu-ı este, și în cele după urmă, că însuși dumné-lui la Divan înaintea Domniei Mele, au cerut și aũ primit, ca pe unde se vor găsi bulamacı vechi, pe acolo să se pue linia ulucilor. Drept aceea, și după a dreptății ființă, și după a însuși dumné-lui Vornicului cerere și primire, hotărım Domnia Mea ca pe unde s'aũ găsit bulamacıi cei vechi și grōpa plimbării, chiar pe acolo să se tragă linia ulucilor, și dumné-vōstră veliților vornici să puneți în faptă acésta hotărıre a Domniei Mele prin zapciul cel orînduit, tăind și acea căsciōră până acolo pe unde va veni linia dréptă.—1813 Iunie 25.

(Pecetea gpd.)

Cond. LXXVI, pag. 463.

Vel Logofēt.

Prea Înălțate Dōmne,

După luminată porunca Măriei Tale de la acésta jalbă a dumné-lui căminarului Iōn Ritoridis, făcēnd cercetarea, arēt Măriei Tale, că dumné-lui căminarul aũ cumpērat case cu locul lor de la Nica, ginerile dohtorului Caracaș, ce și el le-aũ avut de la Sērdarul Iancul Cocorăscul și Sērdarul le-aũ avut de la rēposatul Paharnic Anastase; prigonirea dumné-lui Căminarului este cu Dumné-lui Vornicul Radu Slătineanu încă de când stăpâniă casele rēposatului paharnic Anastase.

I-aũ împresurat Vornicul sfōră de loc; am cerut de la dumné-lui Vornicul să-mı arēte de are sineturi ale locului grădinei dumné-lui și alt sinet n'aũ avut decāt un zapis al egumenului mōnăstirii Dositie, cuprinȃetor, că avēnd sf. mōnăstire Znagovul un loc în fundul grădinei Domniei-sale Vornicului danie de la Hagi Stoian, se vecinesce pe de o parte cu casele Sērdarului Alecu Cocorēscu, iar pe de altă parte cu locul caselor... Brezoianu ce-l are dumné-lui Vornicul, în lung din hotarul grădinei dumné-lui și până în pod, aũ făcut schimb acest loc, luând o casă a dumné-lui Vornicului, iar suma de stınjenı nu arată; cu acest zapis,

dice dumnéluî Vornicul, că locul plimbării de jos ar fi pe locul dumné-luî, și ca dumné-luîl' aû făcut dar paharnicului, dar însă împotrivă la dumné-luî căminarul vèdùiû o anaforă a rëposărilor veliți boeri cu let 1782, Maiû 25, peste 30 de ani trecuți, cu 17 înainte zapisuluî în-tărit de rëposatul întru fericire Domu Nicolae Caragea Voevod, când s'aû fost jăluit rëposatul Paharnic Anastase pentru dumné-luî Vornicul Slătinénu, fiind atunci Clucer, că priu faceri de mănăstiri (în vreme ce lipsiă Paharnicul) i-ar fi impresurat locul din grădina domniei-sale, din care dovedesce acea plimbare ce este cu ușa către amiață-nópte, bună a Căminarului și aveă loc slobod despre ulucile dumné-luî Vornicului, de urdină ómenii într'insa, după care s'aû dat bănuială atunci de impresurarea a tótă linia ulucilor, din care pentru cât ține plimbarea, hotărise să-și mute dumné-luî vornicul ulucile, lăsând locul după starea d'întăiû, iar pentru cea-l-altă parte de uluce rămâne către apus până în zidurile Vornicului, dumné-lor veliți Vornici să pue vornici să sape să cerce linia și de se vor găsi niscare-va tulpini de bulamacî pe acolo, să-și mute dumné-luî Vornicul ulucile, iar de nu vor găsi acele semne, să stea ulucile pe unde aû fost puse. Deci cât pentru plimbare, din sinetul de mai sus, rămâne dovedit, că este pe locul dumné-luî Căminarului și ael loc slobod despre ulucile dumné-luî Vornicului de urdină ómenii, care trebue să fi fost de cel puțin patru palme domnesci, găsesc cu cale, să fie luminată poruncă către dumné-luî Vornicul, să lase patru palme de plimbare, spre grădina dumné-luî pentru a urdină ómenii căminarului cum s'aû hotărît atunci, iar pentru ceea-l-altă perdeă de uluce rămase către apus, până în zidurile dumné-luî Vornicului, ce s'aû fost dat bănuială de întindere, fiind-că se vede că nu s'aû făcut cercetare să se facă acum, căci hrăpirea paragrafie n'are, și de se va găsi bulamacî vechi pe acolo, se va pune ulucile, iar de nu se va găsi, vor rămâne unde sunt, iar hotărîrea cea desăvîrșită rămâne a se face de către Înălțimea Ta. — 1813, Ianuarie 18.

Radu Golescu, Vel Vornic.

LX. În Ioan Gheorghe Caragea Voevod.

Cu cale fiind anaforaua acésta a dumné-lor veliților boeri, poruncim dumné-vóstră ispravnicilor ai județitui, ca întocmai să faceți urmare. 1814 Maiû 16.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofët

(Cod. LXXX, pag. 174).

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale am vèdüt arătarea ce fac Dumné-lor boerii ispravnicii ai sud Argeș printr'acéstă însciintare pentru o uliță ot orașul Pitesci, ce este cea prin mijlocul tîrgului și umblă unii de acolo să o închidă, din care închidere nu numai mahalagiîi rămân în lipsă, ne avënd pe unde își aduce cele trebuinciose pentru

hrana caselor lor, ci încă și târgoveților, li se face cheder, de care după arătarea ce fac dumné-lor ispravnicii acest loc pe unde urmă ulița aŭ fost slobod cu îndelungată vreme de sunt vreme peste 50 de ani, se cuvine ca tot pe acolo să rămâe ulița ca într'un oraș Domnesc unde și ulița fiind Domnescă și a obștiei și nimeni nu pôte să o închiidă, dar fiind-că aŭ găsit ispravnicii înlesnitul acela mijloc ce-l arată, ca nici acei pârîți să-și păgubescă locul, nici ulița să se închiidă, ci dintr'acele locuri ale lui Stănică Logofetul, i a lui Constantin Bucșănescu și a lui Grigorie s'aŭ luat câte un stânjen și s'aŭ lăsat pentru uliță, a fi ulița de trei stânjeni, cum și din locul lui Popovici, la un colț, pe unde s'a îndreptat linia a se pune podul, s'aŭ luat 4 stânjeni, bună este urmarea dumné-lor și se va da luminată porunca Măriei Tale de a o urmă și a o săvârși în faptă, căci și mai puținii ani de va fi fost acea uliță slobodă pentru oraș iarăși nu aŭ cuvint acei pârîți să o închiidă, iar de vor pricinui pârîții, că că nu o închiide ei ulița ci alții și vor avé împotrivă a răspunde, să trimită dumné-lor ispravnicii pe amîndouă prigonitele părți, aici, la Divanul Măriei Tale. 1814 Aprilie 23.

Radu Golesecu vel Ban, Isac Ralet vel Vornic, Barbu Văcărescu vel Vornic.

LXI. *Carte pentru locul Domnesc de la pórta din sus din naintea cafenelei, a fi tot-deauna slobod.*

Milostiu-Bojiu Iō Ioan Gheorghe Caragea. Fiind-că la locul unde aŭ fost pórta de sus a curții Domnesci cei vechi, în răspântia din trei poduri mari vechi s'aŭ aflat o bucată de loc Domnesc deschis slobod, a căruia loc periferie din poruncă Domnescă măsurându-se, aŭ eșit despre foisorul lui Hagi Teodoric stânjeni trei, palme patru, i despre cafeneaua lui Altântop stânjeni cinci, palme cinci, i pe față pe lângă podul cel mare al lui Șerban Vodă stânjeni patru, palme șese, care acéstă bucată de loc aŭ hărăzit'o făcându-o danie, Domnia sa Constantin Vodă Ipsilant, prin cartea Domniei Sale, ce o vedum cu let 1804 Iulie 24, la toți câți sunt vecini împrejurul acestui loc, adecă nu numai celor ce se află alătura cu locul acesta ci și celor dimpotrivă de peste poduri, dându-le Domnesc sinet la mânilor tuturor acestor împrejurași, ca să fie bucată acésta de loc a lor ohavnică și nestrămutat în veci, fără de a fi volnici nimeni după vremi a face vre-o bină pe dînsul, ci să fie a pururea deschis și slobod. Drept aceea și Domnia Mea înoim și întărim acésta, ca să ne păzescă întocmai și nestrămutat în veci, precum mai sus se cuprinde, i saam reche gpd. 1814 Maiu 12.

(Cod. LXXVII, fila 182).

LXII. *Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.*

Cât pentru podul Călugăreni de a se drege acum în vreme ce cel de la Fălastoica este bun i pentru acele 7 sate de a se mai dà la Casa podurilor, pe lângă cele-l-alte cinci, ce sunt date de mai înainte, acum

fiind asidosie, nu este vreme de a se pune în lucrare, precum nici pentru câte taleri 5 la pungă de a plăti cumpărătorii rusumeturilor la Casa podurilor nu este primită Domniei Mele, iar cele-l-alte toate câte se cuprinde într'acéstă anafora a dumné-lor Veliților boeri, bez cele mai sus arătate, fiind cuviinciose și primite Domniei Mele, le întărim Domnia mea, și poruncim dumi-tale Vel Logofete de Țera-de-sus, să se facă hrisovul Domniei Mele, cuprinđător atât de cele-l-alte venituri ale Casei podurilor, ce au fost până acum, cât și de acest de acum adaos, cu acéstă osebire însă, că acei 80 dulgheri să se dea la Casa podurilor din poslușnici, ori din ianaci, iar nu din birnici, care hrisov trecându-se în condica Divanului Domniei Mele, să se dea apoi a stă în păstrare la Casa podurilor. 1813 Ianuarie 30.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Cod. LXXIII, pag. 139.

LXIII. Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Dumné-ta Vel Vistier, de vreme ce în anaforaua dumné-lor boerilor veliț, care s'au întărit de Domnia Mea, cu osebirele ce sunt arătate într'aceeași întărire ce cuprinde, ca podarii să fie apărați de banii proviantului. Poruncim dar ca întocmai după aceeași întărire să se facă urmare, de a li se ertă acești bani și a rămâne nesupărați. 1813 Martie 15.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Prea Înălțate Dómne

În porunca Măriei Tale, ce se dă întărire la anaforaua dumné-lor veliților boeri, ce au făcut către Măria Ta, pentru pricina tuturor celor arătate ale podurilor Bucurescilor, am vedut că hotărêșci Măria Ta, că afară de facerea podului ot Călugăreni i șapte sate, ca să se mai dea la Casa podurilor peste cincă ce sunt de mai nainte și câte taleri cincă la pungă, a plăti cumpărătorii rusumaturilor, toate cele-l-alte s'au priimit și s'au întărit, dar fiind-că dumné-lor veliții boeri ăice și pentru podari a fi nedajnici, cum sunt și apărați de angarii și să li se erte și acei câte taleri 13 ai proviantului și nefindu-le sciută câți podari sunt ca să facă arătate, nici în hotărîrea Măriei Tale nu se vorbește deosebit pentru dînșii, ca să fie apărați de cererea banilor proviantului, și fiind-că după poruncile ce sunt date, ispravnicii județului pe unde sunt podari, trebuie să facă cerere de la dînșii, am cercetat la Visterie și se găsesc în pěr acum 112 podari din 150 ce este orînduală să fie, căci cei-l-alți se află lipsă și acești podari sunt a plăti taleri 1.120 adecă de fieș-care câte taleri 10 iar nu câte taleri 13 precum s'au arătat în anafora; pentru care nu lipsesc a face arătate Măriei Tale, ca de va fi a nu se supăra podarii la acéstă cerere și

va fi voința Măriei Tale a fi apărați, se va da poruncă pe suna acestor bani, ca să se rădăce deasupra lor, care rămâne la bună hotărârea Măriei Tale. 1813 Martie 8.

Vel Vistier.

Cod. LXXIII pag. 298.

LXIV. *În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoe.*

Dumné-ta Vel Vistiere, după arătarea ce ne face printr'acéstă anafora, priimită fiind Domniei Mele rugăciunea jăluitoților, poruncim să se facă cartea Domniei Mele pentru acești lude patru scutelnici, ca să fie pentru trebuința aceluși pod. 1813 Aprilie 3.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Prea Înălțate Dómne,

Cercetând după luminată porunca Măriei Tale de la acéstă jalbă a Epitropilor podului din drumul Herăstrăului, am cercetat și m'am adevărit, că în vremea armiei, după cererea ce au făcut jăluitoții, fiind trebuință pentru îngrijirea din totă vremea a dregerei arătaturii pod, s'au dat alăturata carte a Divanului, ca să aibă lude patru scutelnici, ómenî făr' de pricină de dajdie, să fie pentru ajutorul acestuși pod, de a duce podine, urși, și alte trebuincioase lemne și să'l drégă totdea-una când se va strică, cari scutelnici făcându-i îi are și până acum; decî la cererea ce fac Epitropii cu a se înnoi acéstă milă și de către Înălțimea Ta, rămâne la milostivirea Măriei Tale a se da hotărârea după cum se va găsi cu cale. 1813 Martie 29.

Vel Vistier.

Cod. LXXIII pag. 415.

LXV. *În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoe.*

Urmarea acésta a dumné-luși Vel Dvovniculuși Radu Golescu fiind-că privesce spre folosul și înlesnirea obștiei trecătorilor pe la acel drum, este bună și primită Domniei Mele; drept aceea printr'acést domnesc sinet dăm voie dumi-sale numituluși boer, de a săvîrși acel pod, și spre a nu rămâne păgubaș de acești talerî 1.300 cheltuiala facerei poduluși, să aibă a lua de tóte vitele mari ce va trece pe acel pod, orî cu carul sau slobod, câte o para de vită, iar de vita mărunță nu are a lua nimic. Luarea însă acestuși avăet să se urmeze într'acestași chip și să facă Domniei Mele arătare de prețul vîndării a fieș-căruia an, ca după ce se vor împlini și-și va lua dumné-luși acești talerî 1.300 al cheltueli, să conteneze luarea acestuși avăet și să rămâie apoi trecătorea acestuși pod slobodă de avăet, iar de va voi stăpânul moșiei a întorce la dumné-luși Vornicul banii acestuși cheltueli, să fie dator dumné-luși a și-i priimi, scădendu-se însă cu banii ce va apuca să iea până atunci din vîndarea venituluși și apoi să vîndă venitul trecătorei, și stăpânul

moșiei tot cu mijlocul ce s'aŭ ȃis mai sus prin arȃtarea cȃtre Domnia Mea, de prețul fieș-cȃruia an numai pȃnȃ cȃnd iși va lua baniŭ ce va da la dumnȃ-luŭ Vornicul.—1713 Maiŭ 1.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXVI, fila 101).

Prea Înȃlțate Dȃmne,

Pe moșia dumnȃ-luŭ Logofȃtuŭ Dudescu, la Dudesci, este un pod stȃtȃtor, pe apa Dȃmbovișei, la mori, la Vitan, care pod de tot s'aŭ prȃ-pȃdit și s'aŭ fȃcut hatac și de ȃmenii și de vite, și vȃdȃnd cȃ dumnȃ-luŭ Logofȃtuŭ Dudescu nu va sȃ-l fȃcȃ, și ca sȃ nu se mai întȃmple hatac, am adus un sat și am tocmit ca sȃ-l fȃcȃ, în taleri 1.300, care le-am și dat înainte taleri 500 și acum aŭ venit rumȃniŭ, ca sȃ le daŭ și ceŭl-alți bani; eŭ nu voiŭ vre-un cȃștig de la acest pod, ci pȃnȃ voiŭ scȃte baniŭ, sȃ mi se fȃcȃ o poruncȃ a Mȃrieŭ Tale, ca sȃ iaŭ de vitȃ cȃte o para, care va trece pe pod pȃnȃ voiŭ scȃte baniŭ, și scoțȃnd baniŭ iarȃși sȃ fie slobod; și cum se va hotȃri de Înȃlțimea Ta.—1813 Aprilie 25.

Radu Golescu.

LXVI. *În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoic.*

Pe acȃstȃ alȃturatȃ carte de judecatȃ a Divanuluŭ Craiovei nere-mȃind odihnit Serdarul Petrache Obedeanul, zapciul cel orȃnduit vȃtaf de Visterie, l'aŭ înfȃțișat la Divan înainte Domnieŭ Mele cu Clucerul Ioan Vlȃdoianul, ȃicȃnd Obedeanu, prin apelația sa, cȃ clucerul Vlȃdȃianul, avȃnd peste apa Jiuluŭ împotriva moșiei domnieŭ-sale Trȃca numai 12 stȃnjenii de moșie, care și aceŭ stȃnjinii este îndoialȃ cȃ nu vor fi ai dumnȃ-luŭ, și-aŭ fȃcut pod ȃmblȃtor și drum nou, unde nici o diniȃrȃ n'aŭ mai fost pod, cu *depȃrtare numai de 90 de stȃnjinii de podul sȃu ce'l are din vechime, cu sineturi domnesci, cu care îl pȃgubesce la venitul poduluŭ sȃu, și cum cȃ acel pod al Cluceruluŭ nu pȃte sȃ ȃmble pȃnȃ nu'l va trage edec în susul apeŭ pe moșia mȃ-nȃstireŭ Obedeanuluŭ (la care este el ctitor, fiind acea mȃnȃstire fȃcutȃ și înzestratȃ de moșul sȃu) spre a'l putea îndreptȃ sȃ iasȃ la vadul sȃu cerȃnd Obedeanul, atȃt în puterea sineturilor sale, cȃt și pentru apropierea ce este de la podul sȃu pȃnȃ la al Cluceruluŭ, ca sȃ-și rȃdicȃ Clucerul Vlȃdȃianul acel pod ce l'aŭ fȃcut acum, rȃmȃind ca sȃ ȃmble numai podul sȃu ce este vechiŭ, fiind-cȃ de i se va da voŭe Cluceruluŭ a aveȃ și dumnȃ-luŭ pod, nu numai cȃ-ŭ pricinuesce pagubȃ la venitul poduluŭ sȃu, ci i se pricinuesce și la moșie osebitȃ pagubȃ de cȃtre cȃlȃtoriŭ drumași ce vor trece pela podul Cluceruluŭ eșind dincolo de Jiŭ spre apus pe moșia sa; iar clucerul Vlȃdȃianul împotriva rȃspunse, cȃ în adevȃr dupȃ cum curgeȃ Jiul mai nainte nu aveȃ moșie și dincolo de Jiŭ, iar acum schimbȃndu-și Jiul drumul sȃu cu ruptura ce aŭ fȃcut, aŭ rupt un petic din moșia sa Trȃca, care petic rȃ-mȃind de ceea parte a Jiuluŭ, aŭ dobȃndit cu acel mijloc moșie și peste*

Jiù împotriva celui mare trup al moșiei sale Tróca, ce este dincóce de Jiù și acolo 'și-au făcut și podul, iar alătura cu acel petic de moșie al dumi-sale are și monăstirea Obedeanelui și dincolo și dincóce, un petic de moșie și apoi se începe moșia Serdarului Obedeanel dincolo de Jiù, prin care âmblă drumul cel mare al Rușavei, care este vechiu și se împreună cu drumul cel mare ce curge de la Craiova spre Jiù, tocmai acolo unde 'și-au făcut dumné-lui podul și cum că împotriva Serdarul Obedeanel pricinuesce stricăciune moșiei dumi-sale, căci călătorii cei ce trec cu podul Serdarului de dincolo dincóce, eșind pe moșia mănăstirei Obedeanel, ce este pe malul Jiului, trec apoi prin livețile moșiei dumi-sale și pe acolo mergând, se îndreptăză de es la drumul cel mare și osebit de acésta s'aũ pus de aũ închis și drumul cel mare cel peste Jiù, care trece pe moșia sa, fiind în dreptul podului dumi-sale, unde 'l-aũ făcut acum, ca cu acest mijloc să nu aibă drum cei ce vor trece pe la acel pod, din care priciuă duse Clucerul, silit fiind aũ dat trecătorilor drum nou, prin moșia răposatului Vornicului Știrbeiũ și, și acel drum nou iarăși i'aũ închis Serdarul Obedeanel făcând șanțuri acolo unde se alătură moșia răposatului Vornicului Știrbeiũ cu moșia sa Obedeanel, iar Serdarul Obedeanel împotriva răspunde, că adevărat aũ închis acel drum vechiũ ne fiind dator să dea Clucerului Vlădăianul drum prin moșia sa pentru trecătorii podului celui nou al Clucerului, în vreme ce acei trecători se cuvine a trece numai pe la podul sãu, de unde își aũ și drumul slobod prin moșia sa, și cum că închiderea drumului aũ făcut'o cu zăgazul ce 'și-aũ făcut în matca Jiului, pe unde curge acum, ca să abată apa iarăși pe matca cea veche, cu care zagaz eșind puțintel și pe uscat aũ închis și drumul făcând alătura cu matca Jiului; asupra căreia acestei pricină întrând Domnia Mea, în cercetare, am cerut mai întâiũ de la Obedeanel de ne-aũ arătat acele sineturi domnesci, ce dize că are pentru acest pod, și ne arăta un lrisov cu let 7178, al lui Antonie Vodă, prin care se poruncesce, ca să fie apărat satul Tihomerescii de podveți și alte angarale, fiind însărcinat cu îngrijirea podului de la Obedin, i o carte a lui Grigore Ghica Vodă din let 7180 asemenea cuprindătoare, și o carte a lui Grigorie Ghica Vodă cu let 7258, prin care se poruncesce a fi apărat acest pod de către un Ioniță III Logofet, și de altă parte să vie numitul la Divan să se judece de are cevași a răspunde, fiind-că acest pod eșia dincóce pe moșia numitului Ioniță și se gâlcevea cu stăpânul moșiei Obedinul. După ce am teorisit aceste sineturi, am cerut apoi de ni s'aũ arătat și hartă de toposesia moșiilor i curgerea Jiului și starea drumului celui vechiũ, care hartă aũ iscălit'o amândouă părțile, spre încredințare că este întocmai închipuitore, după care măcar că vede că după cea de acum curgerea Jiului are Clucerul Vlădăianul și peste Jiù un petic de moșie, dar fiind-că Serdarul Obedeanel în cele după urmă tăgădui că nu ar fi având nici de cum moșie peste Jiu și cerură amândouă părțile a se face cercetare la fața locului, poruncim dumné-tale cinstite și credincios boerul al Domniei Mele Biv Vel Postelnice Nicolae Scanavi, Cai-macamule al Craiovei și dumné-vóstră boerilor divaniți de acolo, ca

împreună și cu iubitorul de Dumnezeu sfinția sa Episcopul Râmnicului mergând la fața locului, să cercetați cu scumpătate, față cu prigonitele părți și de se va dovedi că acolo unde și-au făcut Clucerul Vlădăianul podul are și dincóce și dincolo de Jiú moșie, să aibă tótă voia de a-și ținea și a-și avea podul acolo nestrămutat, neavând Serdarul Obedeianul nici un cuvint a cere să-l poprească, fiind-că după obiceiul pământului, cel ce are pe moșia sa apă și moșie pe de amândoué părțile este volnic să-și facă pod, și nici cu sineturile domnesci ce are Obedeianul vre-un ajutor nu debândesce, nici póte a avea asupra acestei prigoniri de cât numai o dovadă, că podul seú este vechiú și numai cu acésta nu póte a avea privileghiú, ca să poprească pe vecinií din sus și din jos de a nu avea și ei pod pe moșile lor, fără numai când podarii Clucerului vor trage acel pod la edec și vor călcă pe moșia mōnăstirei Obedeianul (la care se protimisesc a o luá Serdarul în arendă de la mōnăstire, ca un titor) atunci să aibă Serdarul voie a tăia și a sfărmă podul Clucerului, precum și însuși Clucerul se mulțămí, și către acésta să aibă voie Serdarul, cu orí-ce mijloc va putea, de a bate curgerea Jiului pe matca cea veche, iar drumul cel mare de pe moșia sa care se ține de drumul cel mare ce este pe moșia Clucerului fiind drum vechiú, iar nu nou deschis acum de Clucerul nu póte să-l poprească, ci îl îndatorăm, ca acolo unde l'au închis, orí să-l deschidă tot printr'aceeași linie, sau de-í este trebuincióasă acea închidere, să fie dator a da pe alătura alt drum, ca să urdine făr de popreală călătorii cei ce trec pe la podul Clucerului și es în drumul cel mare, iar împotrivă dovedindu-se că nu are Clucerul moșie și dincolo de Jiú, sau că acea moșie de dincolo de malul Jiului pe care se slujesce podul Clucerului este a mōnăstirei Obedeianul, la care se protimisesc Serdarul ca un ctitor, precum s'au dis mai sus, atunci să nu fie volnic Clucerul Vlădăianul a ținea acolo pod.—1814 Noembrie 26.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofët.

(*Cod. LXXVIII, pag. 115*).

Anexa LXVII.

1814 Mart 16. S'au făcut carte deschisă la dumné-luí logofët za Obiceiuri Tache Știrbeiú, să facă cercetare la gura șanțului, prin carte de blăstem, cu ómenii orânduiți, să vadă dintr'a-cuí pricină au fost potop ce s'au întemplat prin București.

Altă carte de epistat cu loc deschis s'au dat în mâna lui Fotache Știrbeiú care s'au trecut în condica de hrisóve.

Cod. LXXIV, fila 112, v.

Anexa LXVIII.

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale, ce ni s'au dat prin dumné-luí Vel Poștelnicu, adunându-ne cu toți la un, loc, am vădút atât însin-

țarea ce au trimis către Înălțimea Ta dumnélui Căminarul Nicolae Văcărescu, ispravnicul Dâmboviței, cât și tacrirul lui Ilie Postelnicelu, ce au fost trimis la gura șanțului Dâmboviței, spre întimpinarea înneacăciunii ce făcuse acea apă pe marginile sale, aici în poliția Bucurescilor și se găsi cu cale: a se orîndui de către Măria Ta spre cercetarea acestei pricinî dumnélui Vel logofétul de obiceiuri Fotache Știrbeiú, de care dice și dumnélui, că este gata a urma luminatăi porunci, ci se va face luminată poruncă către dumné-lui numitul boer, ca să mērgă la fața locului, unde să se adune și toți alții ce sunt trebuincioși, însă dumnélui Clucerul Deșliú i Ilie Postelnicelul, ce-au mai fost trimis i inginerul, i Stroe ce au fost suiulgi-bașa i patru morari meșteri de frunte ai apei Dâmboviței, pe care îi va arêta dumnélui logofétul, i Constantin Pastia, ce au fost multă vreme epistat șanțului i Angrei Postelnicelul epistatul de acum i acei doi vâtași vechi ai șanțurilor și șanțarii, să facă dumné-lui logofétul cercetare cu scumpătate și prin carte de blăstem, spre a descoperi și a află adevărul, mai întâiú din ce pricină s'au făcut înneacăciunea și de au fost la șanț epistatul și șanțarii cu vâtași lor spre pază după datoria lor, când s'au vėđut ca va să vie apa mare? al doilea să chibzuiască cu luare aminte, ce îndreptare se cuvine a se face, spre a nu se mai întēmplă altă dată înneacăciune și ce cheltuială merge la acea îndreptare? să facă fóie anume și să aducă Înălțimei Tale de tóte pliroforie pe larg; pentru care să fie luminată porunca Măriei Tale, ca să mērgă și unul din dumné-lor ispravnicii județului acolo, ce'l va cere dumné-lui logofétul și ce urinare îi va arêta dumné-lui că este trebuincioasă, să aibă a o face; iar hotărîrea remâne la Măria Ta. — 1814 Mart 7.

Vistier, Radu Golescu Ban, Isac Ralet Vel Vornic, i proci.

LXIX. *Iw Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.*

Cu cale și cuviincioasă fiind anaforaua acésta a dumné-lor veliților boeri intru tóte o întărim Domnia Mea și poruncim dumi-tale cinstit și credincios boerule al Domniei Mele vel Logofete za obiceiuri Fotache Știrbeiú, să mergi la fața locului și făcēnd cuviincioasa cercetare și chibzuire asupra aceștii madea, să aduci Domniei Mele întréga pliroforie și pentru ca să se afle la fața locului împreună cu dumnélui vel Logofétul toți cei ce sunt arêtați într'aceia anafora i câți-va mai arêta dumnélui și să se pue în lucrare tóte de mai jos arêtate, poruncim dumné-vóstră, veliților Logofeți de țeara de sus și de jos, să se facă cuviincioase porunci ale Domniei Mele făr' de zăbavă. 1814 Martie 9.

(Cod. LXXIII, pag. 530).

LXX. *Iw Ioan Gheorghe Caragea voivod i gospodar zemle Vlahiscoe.*

Primită fiind Domniei Mele chibzuirea ce au făcut preaosfinția sa Părintele Mitropolit și dumné-lor veliții boeri printr'acéstă anafora o întărim Domnia Mea și orînduim pe dumné-vóstră cinstiților și cre-

dincioși boeri ai Domniei Mele, vel Dvornice Constantin Bălăcene și vel Logofete de Obiceiuri Fotache Știrbei, luând pe inginerul poliției, să mergeți fără de zăbavă la fața locului, împreună cu Clucerul Scarlat Mihălescu, ispravnic județului, unde aducând și pe acei morari, să puneți negreșit în lucrare îndreptarea de mai jos arătată cu urmare întocmai. 1814 Iulie 17.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet

(Cod. LXXIX pag. 81).

Preu Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale adunându-ne cu toții la un loc, am vădut arătarea în scris, ce face dumné-lui Clucerul Deșliu i cu cei-l-alți ce au fost orînduiți, arătând că sunt trebuincioase două mijloce spre a se întâmpina înneacăciunea, să nu se mai facă nici Bucurescilor, nici moșiilor de afară, adecă ori să se facă șanț din susul morilor Clucerului Deșliu, ca să se dea în șanțul cel vechiu al stăvililor, sau să se scobore cinci mori, trei din josul stăvililor și două din susul stăvililor lăsându-se la măsura ce au găsit Nicolae postelnicelul morarul ot Uluiți cu cale, la care după chibzuirea ce am făcut arătam Înălțimii Tale, că amendouă aceste mijloce sunt trebuincioase de odată să se facă unul și altul, adecă și aceste cinci mori să se scobore, nu cu palme rânduite, ci chiar la măsura și cumpăna vadurilor lor, cu acest șart și chibzuire bună, ca să nu pótă apa prisosi și a eși din maluri afară să facă înneacăciune și spre îndreptarea acésta găsim cu cale, să se orînduiască doi boeri mari, ce se vor socoti de către Măria Ta, cari să mérégă însuși dumné-lor la fața locului dimpreună cu dumné-lui clucerul Mihalache ispravnicelul județului și cu inginerul poliției, și aducând și pe acel Nicolae postelnicelul și pe alți meșteri morari, să pue îndată în lucrare îndreptarea acésta, cu scoborîrea morilor și cu săpatul șanțului, fără de a se face cătuși de puțină zăbavă, căci cum ne arată însuși Clucerul Deșliu, de se va mai prelungi se pôte întâmplă primejdie și plata săpatului șanțului au să o dea stăpânii acelor cinci mori, după analoghie; unde la acésta îndreptare să fie nelipsit și Constantin Pastia epistatul șanțurilor, iar care dintr'acei stăpâni nu va avé vad, după cum se cade, nici maluri îndestule, să n'aibă, nici móră, iar hotărîrea rămâne la Măria Ta. 1814 Iulie 17.

Al Ungrovlahiei Nectarie, Barbu Văcărescu vel Dvornic, Constantin Bălăceanu vel Dvornic, vel Dvornic, vel Logofet, vel Logofet, vel Logofet, Nestor Clucer.

LXXI. *Porunca ce s'au făcut la însciințarea Clucerului Scarlat Mihălescu pentru înneacăciunea șanțurilor.*

Iu Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle Vlahiscaoie.

De vreme-ce acésta cercetare s'au făcut prin carte de blăstem, chiar în fața locului, cu câteși trei părîții, adecă Clucerul Deșliu i Constantin

Pastia Postelnicel și cu Andreiș Postelnicelu și în puterea cărții blastemului s'au dovedit numiții pricinuitoři înneacăciunii moșiei dumné-lui Banului, cum și paguba ce s'au pricinuit moșiei domniei-sele dintr'acea înneacăciune, cu cale este dar arătarea ce ne face printr'acéstă însciințare dumné-lui biv vel Clucerul Scarlat Mihălescul, ispravnicul din sud Dâmbovița, ce prin osebită poruncă a Domniei Mele au fost orînduit a face acéstă cercetare și pe de o parte poruncim, dumi-tale mai sus numitule boer ispravnice al numitului județ, să îndatorezi atât pe Pastia, cât și pe Clucerul Deșliu, de a'și astupă făr' de zăbavă acel șanț de pricină, precum și satul Clucerului Deșliu de lângă hotarul moșiei dumné-lui Banului, de nu se va fi rădicat până acum, să urmeze a'l ridică de acolo și să'l aședî pe moșia Clucerului, la loc cuviincios, spre a nu mai pricinui stricăciune moșiei dumné-lui Banului, iar pentru paguba finului de 290 caré, orînduim și volnicim pe sluga Domniei Mele, ca să o împlinescă dumné-lui Banului, întocmai după prețul și după mijlocul ce se arată mai jos într'acéstă însciințare, însă pentru cară 140 să facă împlinirea de la Clucerul Deșliu i Pastia, iar pentru caré 150 de la Andreiș Postelnicelu. 1814 Iulie 28. (Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Cod. LXXIX pag. 115.

LXXII. *Iă Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle Vlahiscaoie.*

Orînduim Domnia Mea pe să mérgă acolo unde se va fi aflând Nicolae Postelnicu, și prin marifetul dumné-lor ispravnicilor județului luându'l, să'l aducă aici, ca să stea napristan a învăța pe meșterii pentru facerea aceluî stăvilar cu urmare ce se coprinde într'acéstă anafora. 1814 August 13. (Pecetea gpd.)

Vel Logofăt

Prea Înălțate Dómne

După luminată porunca Măriei Tale ce mi s'au dat la jalba cuviosului arhimandrit egumen mōnăstirii Radului-Vodă din țigănie, dimpreună cu sfinția sa părintele episcop Buzăului de am vedut locul unde se cuvine a se face acéstă stavilă, dar fiind-că sfinția sa au plecat astăđi la episcopie, cum și dumné-lui Bălenu ce este împreună cu noi orînduit la acéstă trebă lipsesce afară, după datorie, arăt Înălțimeii Tale, că este trebuință a se aduce aici Nicolae Postelnicu avēnd idee la acest fel de lucru i sciință de măsurile morilor din sus, ca să șadă napristan două trei đile, a învăța pe meșteri la ce măsură și cu ce orînduială să se facă acéstă stavilă; ci să fie luminată porunca Măriei Tale, ca să se aducă acest Nicolae de afară. 1814 August 10.

Constantin Bălăcenu.

Vel Vornic.

Cod. LXXIX, pag. 173.

LXXIII. *Cheresteaua ce face trebuință pentru 5 stăvilă.*

- 1 stăvilă lung stânjini 4, grosul în totă muchea o palmă.
 1 nămolitor lung stânjini 5, grosul în totă muchea palme 2.
 4 grătare lungul stânjini 4, latul palme 2, grosul o palmă și 4 degete
 10 pari lungul stânjini 2 $\frac{1}{2}$, grosul în creastă palme 1 $\frac{1}{2}$.
 6 pari lungul 3 $\frac{1}{2}$, grosul în creastă palme 2.
 25 scânduri, lungul stânjini 1, latul palme 2, grosul o jumătate palmă.
 35 scânduri lungul stânjini 14 latul palme 2, grosul pe muche un lat
 de mână.
 6 bogdane, lungul palme 10, latul palme 14, grosul o palmă.
 5 code de stăvilă, lung. palme 12, grosul în creastă o schiopă.
 20 scânduri de stăvilă lungul palme 8, latul palme 2, grosul 3 degete.
 40 tarăși lungul palme 12, grosul în creastă o palmă.

LXXIV. *Io Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle Vlascoie.*

Cu cale și primită fiind Domniei Mele această obștească anafora, orînduim și volnicim pe al nostru buhurdangiū, să mērgă și luând atāt pe clucerul Fălcoianu ispravnic din sud Dâmbovița, cāt și pe Medelnicerul Pastia, epistatul șanțurilor, cu carii amēndoi împreună ducēndu-se la acele două mori a Vistierului Moscu și a vornicesei Știrbōicăi, numai de cāt fār' de altă zăbavă să taie zăgazarile lor, cu urmare întocmai precum mai jos se arată și de săvîrșirea aceștii porunci să aducă Domniei Mele răspuns.—1815 Ianuarie 22.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofēt.

Cod. LXXVIII, pag. 245.

Prea Înălțate Dōmne,

Cu plecată anaforă arēt Măriei Tale, că la certarea ce din luminată poruncă facem jălbei ce aū dat la Măria Ta dumné-lui Clucerul Deșliu, pentru șanțul ce dice că este de trebuință a se face, spre a lipsi înnecăciunea, ce se pricinuesce la viitura de apă mare, atāt la multe moșii după afară, cāt și Bucurescilor, fiind trebuință de s'aū adus aici și Medelnicerul Constantin Pastia, epistatul șanțului, ne făcū arētare, că la întrebarea ce s'aū găsit cu cale de către dumnélor orînduiții boeri, ce aū fost trimiși de către Măria Ta astă vară la fața locului, aū dumnélor cărar la ce măsură să se scobore și să se așede fieș-care mōră, între care mori este și mōra dumné-lui Vistierului Moscu i a dumné-ei Vornicesei Știrbōicăi și nu s'aū făcut urmare după această chibzuire a dumnélor, ci numiții stăpâni de mori 'și-aū lăsat morile tot în starea ce aū fost; pentru care fiind-că acum suntem asupra primăverei, zăpadă este multă acum și ghiața urmēză a se rupe și a se zătoni și dintr'acēsta este cunoscută primejdia înnecăciunii ce pōte să se întimple ne rugăm Măriei Tale să se orînduiască mumbașir harnic ca să mērgă și luând pe dumné-lui Medel-

nicerul Fălcoianu ispravnicul județului, i pe Medelnicerul Pastia epistatul șanțului, să mērgă la amîndouē mai sus numitele mori și cu mare grabă să pue să le taie zăgazurile lăsându-se chiar la măsurile ce au dat dumné-lor orînduiți boeri împreună cu părintele episcopul Buzēului la mâna Pastiei, ca să rēsuflē apa, a urma pe matca ei și a nu se pricinui pagubă și stricăciune norodului, iar planul ce ȳce dumné-lui clucerul Deșliu, fiind-că și însuși ne arată, că acum nu se pōte face acēstă cercetare, ca să se vađă de este trebuincios sau nu, ci acesta rēmāne de primăvară, la luna lui April vom face mai pe urmă chibzuire de mijlocul cercetării și vom arētă Măriei Tale prin deosebită anafora.—1815 Ianuarie 22.

Iosif Argeș, Constandie Buzēu, Constantin Filipescu Vistier, Grigorie Brâncovēnu, Barbu Văcărescu Vel Vornic, Constantin Bălăcēnu Vel Vornic, Mihalache Manu Vel Vornic, Nestor Clucer.

LXXV. *Iō Ioan Gheorghe Caragea voivod i gospodar zemle Vlahiscoe.*

Poruncim Domnia Mea polcovnice de pod, primind Domnescul nostru pitac să aibi îngrijire de acum înainte, ca să nu îngăduesci pe nimeni, măcar de ori-ce trēptă ar fi, ca să arunce gunōie sau alte murdalăcuri, ori cu căruțe sau cu alt mijloc, după podurile gârlei în Dâmbovița, fiind acēsta de stricăciune, atāt la curgerea apei că se înămolesce și se astupă matca apei, cât și la curățenie, căci apa este trebuinciosă a se păzi să fie curată ca una ce este pentru trebuința obștei norodului de bēut i de altele. Tolco pisah gpd. 1815 Februarie 3.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofēt.

(Cod. LXXIV, fila 174).

LXXVI. *Pitac către vel spătaru pentru nizamul gunoiului și a gheței a nu se mai aruncă în apa Dâmboviței.*

Iō Ioan Gheorghe Caragea voivod i gospodar zemle Vlahiscoe.

Cinstit și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta vel Spătare, primind acel Domnescul nostru pitac, numai decāt să puī pristav în tot semptul spătăriei, ca să facă sciut și cunoscut tuturor de obște, că de astăđi înainte nimeni să nu se îndrăsnescă a aruncă gunoiū după poduri sau gheață în apa Dâmboviței, ci fieș-care să fie dator a o scōte afară din politie, pentru că veri cari se va dovedī următor împotriva Domnescii nōstre porunci, se va pedepsi; și pentru bunul nizam a pururea să privighezi dumné-ta pe linia apei Dâmboviței și pe veri-care il vei dovedī împotriva urmând, nu numai să-i faci certarea cea cuviinciosă, ci încă să-l arēți și Domniei Mele. Tolco pisah gpd. 1815 Februarie 5.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofēt.

(Cod. LXXIV, fila 174).

Asemenea pitac s'au făcut și către dumné-luî vel Agă.

LXXVII. *În Ioan Gheorghe Caragea voivod i gospodar zemle Vlahiscaoie.*

Cinstit și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta vel Agă, fiind-că din pricina gunoiului și a pământului ce se aruncă în apa Dâmboviței de către unii alți se înalță matca și se bălțeză apa în sus, de nu-și pôte avé curgerea cu răpediciune, a spălă nămolul și a-l duce din oraș la vale, din care se pricinuesce înneacăciunea politiei Bucurescilor la venitul de ape mari. De aceea poruncim dumi-tale, ca să dai mai întâiu de scire tuturor de obște, cu pristav, în tot semptul agiei, ca să scie, că sunt popriți a nu aruncă nimeni gunoiu sau pământ în apa Dâmboviței și apoi să îngrijesci dumné-ta cu paznici nelipsiți ziua și nóptea și de se va găsi cine-vași cărând gunoiu sau pământ la Dâmboviță, să se facă cuviinciosă certare cu bătaie de către dumné-ta; asemenea să fie popriți toți de obște a nu mai aruncă nimeni de acum înainte în apă mortăciuni i stârvuri, căci pricinuesc scârbă și bólă ómenilor și cel ce va aruncă mortăciuni și stârvuri, se va pedpsi și acele scârbe să le scóță afară din politie și mult în lături de drum la loc dosnic; așjderea să îndatorezi dumné-ta și pe ceia ce au grajduri și ămbłători făcute pe marginea apei Dâmboviței, de curg spurcăciunile într'insa și pângăresc apa, ca ămbłătorile să le ridice cu totul, iar grajdurile să le astupe ferestrele despre apă ca să nu mai arunce gunoiu în apă de acum înainte și când stăpânii grajdurilor i ai ămbłătorilor nu vor fi următori, atunci să orînduesci dumné-ta pe mai-mare-bașa cu dulgheri, ca să le taie și să le strice ămbłătorile și grajdurile să le astupe după mijlocul ce se arată mai sus, făcându-se cunoscut tuturor de obște, că nimeni de acum înainte nu mai este slobod să mai facă grajduri sau ămbłători asupra apei și cine se va îndrăzni a face, nu numai i se va strică binaua, ci încă va fi dator a da și ștréf taleri 500 la *Cutie*. Tolco pisah gpd. 1815 Iulie 5.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofét.

(*Cod. LXXXIV, fila 208*).

Asemenea pitac și către dumné-luî vel spătar.

LXXVIII.—Cinstiților și credincioși boerilor ai Domniei Mele, dumné-ta Vel Logofete de Țera de jos, Scarlate Grădiștene și dumné-ta Vel hatman al Divanului, fiind-că unii din stăpânii moșilor ce cad pe linia apei Ilfovului și pătinesc înneacăciune (pentru care s'au îndatorat a da de stânjină câte două-deci de parale spre ajutorul șanțului celui nou) prin jălbi au făcut arătate Domniei Mele, că medelnicerul Bujorénu i-au arétat cu stînjină mai mulți și de cât are fieș-care, de aceea dar, pentru ca să nu li se facă năpăstuirii stăpânilor acelor moși, poruncim dumné-vóstră, să cercetați sineturile ce are fieș-care, și pe câtă sumă

de stânjină se va dovedi că aŭ bunî, după sineturî, pe atâtea să-și faci, dumné-ta Vel hatmane, împlinire de la fieș-care stânjin, câte parale două-deci, după anaforaua dumné-lor velișilor boerî, cu întărirea Domniei Mele, care împlinire să o faci făr' de zăbavă, spre a se începe și a se săvîrși lucrul șanțului până este vreme bună, de vară. Tolco pisalı gpd. 1815 Iulie 4.

(Pecetea gpd.)

Cod. LXXIV fila 207 v.

Vel Logofăt.

LXXIX. *Îo Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.*

Cinstit și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta Vel dvornice al politiei, fiind-că pentru izbăvirea politiei Bucurescilor de înecăcimea apei Dâmboviței este trebuință ca să se mai deschidă un șanț din Dâmbovița până în șanțul cel vechiŭ, afară din șanțul Ilfovului, zăgaz de stânjină 60 cu șarampoi bătuiți pe două rânduri și să se îngrădescă, și să se ample cu pământ și cu gunoiŭ ca să nu trecă apa printr'însul, și fiind-că medelnicerul Grigorie Bujorénul epistat facerei șanțurilor, ne-aŭ făcut însciințare, că are lipsă de cheltuială și nu are cu ce săvîrși nici șanțul ce este să se facă, nici zăgazul, de aceea poruncim dumitale, să împlinesci, negreșit făr' de zăbavă toți banii cislei ce s'aŭ făcut pe nouă mahalale de aici din Bucuresci pentru șanțul ce eră să se facă împotriva mănăstirii Mihaiŭ-Vodă, i pentru destupatul Dâmboviciorei și să însciințai Domniei Mele. Tolco pisah gpd. 1815 Noembrie 18.

(Pecetea gpd.)

Cod. LXXIV, fila 224 v.

Vel Logofăt.

LXXX. *Îo Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.*

Strașnic poruncim Domnia Mea, Vel Vornice al politiei, ca fără altă zăbavă să împlinesci de la locuitorii acelor nouă mahalale de aici din politia Bucurescilor, ce este să mai facă pentru apa Ilfovului prin cislă făcută cu dréptă cumpănire din porunca Domniei Mele, ce este dată de mai nainte către Vornicie pentru înlesnirea acestor bani, și săvîrșind împlinirea să aréți Domniei Mele, ca să ieși poruncă unde să dai acești bani. Tolco pisah gpd. 1816 Ianuarie 16.

Cod. LXXIV, fila 234 v.

LXXXI. *Îo Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.*

Fiind-că am luat Domnia Mea pliroforie, că din două șanțuri ce sunt să se facă, sus la Racări, pe apa Dâmboviței, pentru a se abate apa Ilfovului și a se da pe șanțul cel vechiŭ, s'aŭ săvîrșit unul prin

epistasia Medelnicerului Grigorie Bujorénul, care se începe din apa Ilfovului și până în apa Dâmboviței și s'aũ și dat apa pe dînsul, dar viind până la un loc aũ stătut din pricină căci este locul mai nalt spre Dâmbovița, de aceea orînduim pe inginer cu mumbașir sluga Domniei Mele, ca luând împreună pe Medelniceru Bujorénu i pe Medelniceru Pastia epistat șanțurilor, să mērgă la fața locului, să facă chibzuire de se pôte găsi vre-un mijloc, ca să mērgă apa Ilfovului pe șanțul ce este făcut și să dea în Dâmbovița, și de se pôte face celă-l-alt șanț din Dâmbovița și până în șanțul cel vechiũ, după hotărîrea ce este dată, saũ să chibzuiască în alt loc mai sus pe apa Dâmboviței, unde s'ar puté să se facă aceste șanțuri și să aducă Domniei Mele curată pliroforie. Isaam receh gpd. 1816 Fevruarie 4.
Cod. LXXIV, fila 238.

LXXXII. Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod.

Cinstiți și credincioși boerilor ai Domniei Mele, dumné-ta Vel Spătare și dumné-ta Vel Dvornice al politiei, fiind-că pentru izbăvirea politiei Bucurescilor de înneacăiunea apei Dîmboviței este trebuință de a pune în lucrare planul ce aũ dat inginerul, de aceea poruncim, ca îndată după primirea acestui domnesc al nostru pitac, să orînduesci ómenĩ vrednici dintre zapciiũ dumné-vóstră, cari să îndatoreze pe toți cei ce aũ case și grădini pe lîngă matca Dîmboviței și de o parte și de alta și să le facă mumbașirlic, ca să puie ómenĩ cu a lor cheltuală să sape matca Dîmboviței, pe margine, ca să se lărgéscă de șése stîinjenĩ lumina apei, însă pe unde va fi loc slobod, iar de se va întimplă să fie niscareva ziduri de binale pe lîngă matca apei, acele binale nu aũ a se vătămă, ci are a răméné lumina apei pe acolo numai cât va fi loc slobod; așijderea să îndatoreze și pe stăpâniũ acelor opt mori, ce sunt pe apa Dîmboviței, începēnd de la Roșul și până la Vitān, ca să facă stavilele pe la morile lor, cum și egumenul mōnăstirii Radului-Vodă să o facă la gura cea veche a matcei Dîmboviței. Asemenea să puneți dumné-vóstră, salahori, ca să desgrópe zăgazul și pariĩ moriĩ mōnăstirii Mihaiũ-Vodă și apoi acei pariĩ să-i taie din pãmînt, cât va fi cu puțință mai adînc, precum și pariĩ vechi cari sunt netăiați la podurile de peste apa Dîmboviței să se desgrópe și să se taie spre a-și avé apa curgerea slobodă. Șanțul cel nou ce este să se facă pentru matca Dîmboviței, cum și matca cea veche, să puneți dumné-vóstră să se sape și să se deschidă, după porunca ce este dată mai dinainte, și plata salahorilor lucrători, ce vor desgropă pariĩ și vor deșchide matca Dîmboviciórei, se va da de către dumné-vóstră din baniĩ ce s'aũ strîns de pe la mahalale, după cisla ce este făcută, făcēndu-se împlinire de la acele mahalale și de baniĩ ce nu vor fi apucat să-i dea până acum, tolco pisah gpd. — 1816, Iunie 11.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofēt.

LXXXIII. *Cartea fântânelor ce sunt la Craiova, de milele ce aũ.*

Zemle Vlahischoie. Fiind-că pentru fântânele ce sunt la Craiova, adecă una în drumul Bucurescilor în marginea oraşului cu o țevă al doilea la Têrgul de afară cu două țevi largi, a treia la Têrgul din vale lângă Sf. Arhanghel, cu trei țevi, de doi stânjini de sus, al patrulea în drumul Orevi, în marginea oraşului Craiovei, care fac patru fântâni bune nestricate, osebi dintru-o fântână ce mai este sub délul Vâlcănescilor, pe drumul Caracalului, cu o țevă, ce se numesce a episcopului, i altă fântână ce se orînduesce ca să se facă de neguțători la Știrbóica, în mijlocul oraşului, unde aũ fost și mai nainte fântână cu două țevi mici și altă fântână ce iarăși se orînduise să se facă în lăuntru metohului sfintei Episcopii Râmnic, care s'aũ și făcut, și după trebuința ce urméză a aveã pentru dregerea acestor fântâni când s'ar întemplã a se stricã, spre a fi tot-deauna în ființa lor, prin cărțile trecuților fraților Domni, ce le vëdum, aũ avut milã de 12 lude fântânari nedajnici și apërați de tóte dăjdiile și orînduelile câte vor eși peste an în țearã, ca tótã tréba acestor fântânari să fie numai și numai pentru aceste mai sus arătate fântâni, să le drégã, să le pórte grija, să le pázescã în tótã vremea, dându-li-se la mâni și adeverînțele dumnélui caimacamului de numele și chipul lor și să fie sub ocrotirea sfînției sale părintelui episcop, ce va fi dupe vremi la sfânta Episcopie Râmnic, cum și grija fântânelor o dă iarăși asupra Sfînției sale. Asemenea să aibã în oraşul Craiovei milã de două pivnițe și două scaune de carne scutite de funãrit, de cãmînãrit, i de către polcovnic și alți zapcii, i de tóte dãrile ce dau alte prãvãlii și scaune, de nimic supërare să nu le facã, cã cu venitul acestora, care să se stringã iarăși de către Sfînția sa iubitorul de Dumneđeu părintele episcop, ce va fi după vremuri la Sf. episcopie a Râmnicului, să se cheltuiascã la dregerea fântânelor, când se vor stricã. Decí întãrim și Domnia Mea aceste mili, ca să se pázescã întocmai și întru tóte nestrãmutat precum mai sus se cuprinde. i sa am rezech gpd. — 1813 Iulie 29.

(Cod. LXXVII fila 152. v.)

LXXXIV. *Intãrirea privileghiului de scaune și cârciume ale cișmelelor Craiovei asemenea s'aũ trecut și în condica de Obiceiri.*

Zemle Vlaschoie. Fiind-că cișmelele de la oraşul Domniei Mele ot Craiova, pentru a se ținea tot-deauna în stare bunã, pe lângã fântânarii cei orînduiți scutiți aũ și osebite mili, adecã să ție în oraşul Craiovei două pivnițe cu vîndare de vin i rachiũ, i două scaune de carne scutite de tóte dãrile ce dau alte prãvãlii și scaune, de nimic supërate să nu fie, ca cu venitul acestora să se facã ajutorul dregerei fântânilor când se vor stricã; care acéstã milã veche fiind, prin sineturi încã de la let 1813, am întãrit-o Domnia mea; iar acum am luat Domnia Mea însciințare, cum cã pãnã la let 1814 s'aũ pãzit scutela scaunelor și ale cârciumelor, iar de atunci încóce luându-le vameși

în zapt, se află cișmelile lipsite de acest irat. Deci, fiind-că prin ponturile vamei se coprinde, ca numai la piei să plătescă vamă și scaunele scutite, care și acéstă rînduială de plată la piei este mai dinainte veche, dar nu de la acel let; dar ca să nu pricinuiască vameșii, hotărîm, ca numai pe acest an să se urmeze a luă vama de la piei, iar la sfîrșitul anului, poruncim dumi-tale Vel Logofete de țeara de sus, ca la ponturile vămii viitorului an să intre și acésta, ca scaunele acestea să fie apérate și de vama peilor, să nu se supere nici scaunele, nici cărciumele, nici cu nume de prostichiū, nici cu altă numire, ci cu totul să fie apérate; de care poruncim dumi-tale Caimacamule al Craiovei i dumné-vóstră boerilor divaniți, să dați nizam vameșilor i altor slujbași, ca afară din vama pieilor, ori ce alt va fi supêrat și va fi luat de la scaunele i de la cărciumile cișmelelor, împotriva ponturilor acelor slujbe, care cuprind a se păzi milile și orînduelile de privileghiuri, ce sunt date prin hrisóve i cărți domnesci, să-î puneți să întórcă înapoi, și de acum înainte să li se păzescă apêrarea după cum mai sus se cuprinde.—1817 Septembre 5.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

(Cod. LXXVII, fila 274.)

1817 Septembre 5. — Asemenea s'au făcut și pentru scaunele episcopiei Rimnic.

LXXXV. *Intărîrea privilegiului cișmelelor ot Craiova asemenea s'au trecut și în condica de hrisóve.*

Zemle Vlahiscoie. Find-că cișmelele de la orașul Domnief Mele ot Craiova, pentru e se ține tot-deauna în stare bună, pe lângă fântânării cei orînduiți scutiți au și osebite milî, adecă să ție în orașul Craiovei două pivnițe cu vîndare de vin i rachiū, i două scaune de carne scutite de tóte dările ce dau alte pivnițe și scaune de nimic supêrate să nu fie, ca cu venitul acestora să se facă ajutorul dregerei fântânilor când se vor strica, care acéstă milă veche fiind, prin sineturi încă de la let 1813 am întărit'o și Domnia Mea, iar acum am luat Domnia Mea însciințare cum că până la let 1814 s'au păzit scutéla scaunelor și ale cărciumelor iar de atunci încóce luându-le vameșii în zapt se află cișmelele lipsite de acest irat, deci fiind-că prin ponturile vamei se cuprinde ca numai la piei să plătescă vamă și scaunele scutite, care și acéstă rînduială de plată la piei este mai dinainte, veche, iar nu de la acel let, dar ca să nu pricinuiască vameșii, hotărîm, ca numai pe acest an să se urmeze a luă vama de la piei, iar la sfîrșitul anului poruncim dumi-tale Vel Logofete de Têra de sus ca la ponturile vamei viitorului an să intre și acésta ca scaunele acestea să fie apérate și de vama pieilor să nu se supere nici scaunele nici cărciumile nici nume de prostichiū nici cu altă numire ci cu totul să fie apérate, de care poruncim dumi tale caimacamule al Craiovei i dumné-vóstră boerilor divaniți să dați nizam vameșilor și altor slujbași

ca afară din vama pieilor ori-ce alt va fi supărat și va fi luat de la scaunele i de la cârciuurile cișmelelor în potriva ponturilor acelor slujbe cari coprind a se păzi milile și orîndueile de privileghiuri ce sunt date prin hrisóve i cărți domnesci să-i puneți să întórcă înapoi și de acum înainte să li se păzescă apărarea după cum mai sus se coprind e i saam receh gpd. — 1817 Septembre 5.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

(Cod. 75, fila 157 v.)

Anexa LXXXVI.

În Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle Vlahiscoe.

Dumné-ta Vel Logofêt de țera de sus, am vėđut Domnia Mea, arė-tarea ce ne faci printr'acéstă anafora și ca pentru un lucru ce este trebuincios obștiei locuitorilor din Focșani, adăparea dintr'acele cișmele, poruncim să se înnoiască și din partea Domniei Mele acel hrisov al Domniei Sale fratelui Alexandru Vodă Moruz, făcėndu-se însă și acest adaos, ca încărcatul și descărcatul buților din Focșani să fie irat al acelor cișmele precum și cei ce vor fi însărcinați cu tăierea cărnei pe la scaunile din Focșani, să dea pe an la cișmele câte taleri unul la sută, orînduindu-se și epitrop mai mare al acelor cișmele Sfinția Sa Părintele Episcopul Buzėu, ca să îngrijască pentru a lor bună stare; către acésta poruncim și dumi-tale Biv Vel Vistier Ioan Moscu, epistatule al Epitropiei obștirilor, ca acei taleri 200 pe an ce aũ fost orînduiți a se da pentru aceste cișmele de la Cutia milosteniilor și nu s'aũ dat pe șapte ani, să se dea acum toți, prin scirea Sfinției Sale numitului Episcop. — 1813 Iunie 16.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXXVI, fila 376).

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Înălțimeii Tale, ce mi s'aũ dat la însciințarea dumné-lor ispravnicilor din sud Slam Râmnic, făcėnd cercetare, s'aũ arėtat înaintea Mea, ce este încărcat cu cișmelile din Focșani, la mâna căruia vėđuiu hrisovul Măriei Sale Alexandru Vodă Moruz cu let 1793 Iunie 16, prin care se cuprinde, că pentru multa lipsă și mare trebuință de apă ce este la Focșani, aũ fost orînduit prin hrisóve domnesci mai din nainte taleri 200 pe an de la Epitropia obștiei și 12 fântănarî scutiți pentru plata suiulgiului și a meremetului a le ține tot-deauna în stare bună, care acea orînduială o întăresce și Măria Sa, iar pentru alți de ce scutelnici, ce ȃice că aũ mai avut cu alt sinet domnesc, care s'aũ rėpus, nu s'aũ găsit în condică și osebit de acésta fiind-că partea Focșanilor din Moldova n'aũ avut apă, și în vreme când se afla Măria Sa Alexandru Vodă Moruz Domn la Moldova, în let 1806, aũ pohtit pe Măria Sa Constantin Vodă Ipsilante de

aŭ dat voie și aŭ luat apă din izvórele ce sunt în pămîntul țerii aceștia, pentru care facere de bine arată, că s'aŭ dat voie ca din apa cea adusă cu cheltuiala Moldovei, să ia de la hotar 6 măsuri de apă și cu cheltuiala părților de aici să se aducă în oraș, și să mai adaoge în orașul Focșani dar dincóce alte două cișmele peste una ce aŭ fost veche și din pricina rězmeriței nu s'aŭ pus în lucrare; acum arată că de 7 ani în cóce banii de la Cutia milosteniei nu s'aŭ mai dat, cișméua aŭ ajuns la dărápănare, și orașul se află în lipsă de apă și cum că are trebuință de cheltuială a se drege și a se aduce în stare bună cișméua cea veche, cum și aceste două cișmele să se mai prostisescă, la care trebuiesce cheltuială, după socotéla ce aŭ făcut, taleri 4.625 și orașanii de acolo pre cât le-aŭ fost puterea daŭ taleri 1.500, iar pentru cei-l-alți bani ce lipsesc taleri 3.125 cer mila Măriei Tale, că de unde se va socoti a se da, să se ajute, ca să nu rămăie orașul fără de apă; așijderea, mai cer ca să se orînduescă un irat statornic a se putea ținea tot-deauna cișmelile în stare bună, care îndestulare de apă nu este îndoială că póte să tragă și norodul cel mai mult acolo și dincóce să se împutineze; de aceea trebuincios este ajutorul care ajutor măcar de se va și da de la Cutia milosteniei acei taleri câte 200 pe 7 ani ce nu s'aŭ dat, iarăși nu se împlinesce trebuința, căci mai lipsesc încă taleri 1.725; ci pentru acéstă lipsă rămăne, ca precum se va chibzul de către înaltă milostivirea Măriei Tale, iar pentru a se ținea în stare bună de acolea înainte, de se va găsi cu cale de Măria Ta, să se orînduescă Sfînța Sa Episcopul Buzéu epitrop mai mare, a îngriji ca un părinte duhovnicesc, fiind în eparhia Sfînției Sale, ca atât pentru facerea și dresul de acum a se săvîrși cu temeiŭ, cât și pentru acei taleri 200 a-i siguripsi din iratul Cutiei, ce dă pe an eparhia aceea la Cutie și pentru căci acum s'aŭ mai scumpit lucrurile și cișmelile, să se mai adaoge și acest ajutor pe an, pe cât de Măria Ta se va găsi cu cuviință, și după hotărîrea ce se face se va da și luminat hrisovul Măriei Tale a se păzi, — 1813 Maiŭ 27.

Vel Logofét.

(Cod. LXXVI, pag. 376).

LXXXVII.—*Hrisovul Focșanilor pentru apă.*

Creștinescă datorie aŭ Domnii și Oblăduitorii, căroră li s'aŭ încredințat de la Dumneđeŭ stăpânirea de țeri și de noróde, a nu trece cu vederea lucrurile ce sunt de folosul și de mare trebuință locuitorilor ce li s'aŭ încredințat sub a lor oblăduire, ci mai vîrtos a le întemeia, spre mai buna îndreptare, ca să fie bine păzite; drept aceea însciițându-ne Domnia Mea, că în orașul Focșani se află lipsă de apă, și din vechime cu ajutor Domnesc s'aŭ întocmit o cișmea de s'aŭ adus apă pe olane de la loc depărtat, cu care apă se îndestulă atât tégroveții din Focșani, cât și alți trecători, și une-orî din vechime alte orî dintr'ale rězmeriței întâmplări când s'aŭ stricat, iarăși cu ajutor Domnesc s'aŭ dres și s'aŭ făcut la loc; la care cișmea spre a se țin

în stare bună tot-deauna aŭ făcut rînduială frații Domni dinaintea Nóstră prin hrisóvele Domniilor Sale, cari le-am vėđut, a se da pe tot anul de la Epitropia obștirilor cîte taleri 200 pentru cheltuiala și pentru plata orînduitului suiulgiu, avėnd și 12 lude fõntănarı scutiți, și într'acéstă rázmeriță trecută, din pricină că nici orînduiții bani de la Cutia milosteniei nu s'aŭ dat lăsându-se făr' de îngrijire s'aŭ stricat, iar în partea orașului Focșani din ținutul Moldovei se află cișmele cu apă luată din pămîntul aceștii țeri, nu de mai nainte, ci din vremea Domniei Sale fratelui Alexandru Vodă Moruz, când se află la Moldova, după cererea ce aŭ făcut-o la Domnia Sa Constantin Vodă Ipsilant și prin slobođenie Domnescă s'aŭ dat voie de aŭ luat apă din pămîntul țerii făcėnd cișmele îndestulate nu numai în oraș ci și în alte locuri mai depărtate. Pentru acėsta dar aŭ trimis Domniei Mele boerii i boernași de la Focșani, cum și dumné lor ispravnicii însciințeză Domniei Mele cum că cișmeua din Focșani se află stricată și pătinesc mari discoliți pentru lipsa apei, fiind siliți de trec dincolo în Moldova de iaŭ apă, și cum că când s'aŭ dat slobođenie de s'aŭ luat apă din pămîntul țerii aŭ făcut legătură, ca din apa aceea ce se ia din pămîntul țerii de aici, să dea 6 mėsuri de apă aduse la hotar cu cheltuiala părții Moldovei și de la hotar cu cheltuiala părții de dincóce să se împartă în orașul Focșanilor de dincóce, a se mai deschide alte 4 cișmele, unde se va socoti că sunt mai trebnuiciose, și atăt pentru cheltuiala cișmelei vechi, cât și pentru acele patru ce sunt a se aduce din nou, făcėnd chibzuire de cheltuiala ce trebuie, cu tóte că aŭ mai ajutat și pămîntenii de acolo, dar aŭ cerut și ajutorul Domniei Mele, atăt pentru dregerea cișmelei cei vechi, și facerea celor patru de acum, cât și pentru cheltuiala lor în vremea viitoare să se mai adaoge irat spre a se ține tot-deauna în stare bună ca și când se va strică undevași, dintr'acel irat să se dregă. Am orînduit Domnia Mea la dumné-lui Vel Logofėtul de Țera-de-sus de aŭ cercetat și prin anafora de la Maiu 27, ne-aŭ făcut arėtare, că este prea mult trebuincioasă facerea acestor cișmele și trebuință are de ajutor pentru următórele cheltueli, atăt de a face acum, cât și de a se ține în stare bună tot-deauna; chibzuindu-le dar Domnia Mea acestea și iubind facerea de bine și obștescul folos, am primit cererea ce fac și mai întăiu pentru Epitrop însărcinăm Domnia Mea pe iubitorul de Dumneđu Sfinția sa Părintele episcopul Buzėu chir Costandie, ca pe un arhierėu al eparhiei aceea, și deosebit am poruncit la dumné-lui vel Dvornicul al Obștirilor, epistatul Cutiei de milostenie, ca să dea acum taleri 1.400 pentru șapte ani trecuți, ce nu s'aŭ dat acest irat, după cuprinderea hrisóvelor Domnesci și spre a se urmă ca să se dea tot-deauna acei cîte taleri 200 pe tot anul de la Cutia milosteniei însărcinăm pe Sfinția sa episcopul ca de banii eparhiei ce dă la Cutia milosteniei, să se ție în sémă, care acest venit ne fiind îndestoinic pentru facerea cișmelelor de acum și dregerea lor după vremi, după arėtarea și rugăciunea ce aŭ făcut Domniei Mele iubitorul de Dumneđu Sfinția sa Părintele episcopul, mai facem Domnia Mea aceste iraturı adică: încărcatul și descărcatul buților din Focșani, ca să fie al ciș-

melelor, precum se urmăzează aici în Bucuresci (care este venit al podurilor) însă plata să se ia după starea pivnițelor și după cum se urmăzează și în Focșanii de dincolo, și dumné-lor ispravnicii județului să îngrijescă a se păzi această rînduială cu dreptă cumpănire, ca să nu pătimescă cei ce au trebuință de încărcat și descărcat, după care orînduială și obiceiū ce se urmăzează dincolo, să facă dumné-lor fôie arătătoare de tôte felurile de pivnițe, în care să arate anume ce are să ia de descărcat și ce are să ia de încărcat? să facă osebire la buți mari și la buți mici; care fôie sub iscăliturile dumné-lor să o dea în păstrare la Sfinția sa Părintele episcopul și altă asemenea fôie iscălită să se dea la mâna suiulgiului, ce este purtător de grijă al cișmelelor, spre a se căuta venitul acesta pe séma cișmelelor, sau să se vîndă pe an după cum se vînd și alte huzmeturi. Orînduim să ia și milă de vinăriciū câte doi bani de vadră, din poporul Jideni și Orația, în care are mōnăstirea Rîmnicului câte doi bani de milă veche, și biserica cu școla ot Agiesci câte un ban, și din poporul Gârbovul, Timbovesci, Bordesci, Căndesci, Dragosloveni, Urichesci și Tărchesci, iarăși câte doi bani de vadră, în care are mōnăstirea sf. Ión din Focșani a luă câte alți doi bani milă veche, și biserica cu școla ot Agiesci câte un ban, i din Curătură, Blidarii și Bonțescii iarăși câte doi bani de vadră, în care are sf. Episcopie a Buzelui a luă câte alți doi bani, și biserica cu școla ot Agiesci câte un ban. Osebit mai rînduim, ca să ia pe tot anul de la cei ce vor fi încărcăți cu tăerea cărnei, la scaunele din Focșani, câte taleri 100, când să facă și un tîrg nou tōmna la Vîrtișcoiū, care tîrg fiind spre folosul Delenilor de acolo cu a-și înlesni cele trebuinciose, am găsit Domnia Mea cu cale a se începe de la 15 zile ale lui August, și să fie până la 15 zile ale lui Noemvre, după cum se urmăzează și la tîrgul Valea-Tencului din sud Buzeu, al spitalului sf. Pantelimon, unde și la acest tîrg să nu se amestece nici ispravnicii, sau alți ómeni domnesci, cu nume de niscarevași havaeturi, nici vameși cu nume de prostichiuri de vamă, fără numai ómenii cei orînduiți de iubitorul de Dumneđeū Părintele Episcopul, Epitropul cișmelelor din Focșani, să aibă a luă tōtă vama împreună și cu tot cel-l-alt obiceiuit venit al tîrgului pe séma cișmelelor, iar havaetul locului să se ia pe séma moșiei, pentru călcarea pămîntului; să aibă și acei 12 fōntănară scutiți, cu cari aceste iratură de acum și cu numiți fōntănară, să pue Sf. Sa Părintele Episcopul la bună orînduială dregerea cișmelei vechi, și facerea acestor din nou patru cișmele, de a se face temeinice și să aibă îngrijire a pururea de a fi aceste cincă cișmele în lucrare cu apă tot-deauna în stare bună și drese, după vremă spre adăparea norodului de acolo, ca un lucru ce este obșteșc folos. Și am adevărit hrisovul acesta cu însăși domnesca nōstră iscălitură și pecete și cu credința prea iubiților Domniei Mele; fi Gheorghe Caragea voevod, Constantin Caragea voevod, martori fiind și dumné-lor cinstiți și credincioși Boeri Veliți ai Divanului Domniei Mele; pan Constantiu Filipescu, Vel Vistier, pan Radu Golescu, Vel Ban, pan Constantin Vlahuț Vel Postelnic, pan Isaac Ralet Vel Vornic de țera-de-sus, pan Barbu Văcărescu Vel Vornic de țera-de jos, pan Dumitrașcu Racoviță Vel Vornic al treilea, pan Iordache

Slătînénu Vel Vornic al Obştirilor, pan Dumitrache Racoviţă Vel Vornic al patrulea, pan Grigore Bălénul Vel Logofêt de Țéra-de-sus, pan Constantin Filipescu Vel Logofêt de Țéra-de-jos, pan Fotache Ştirbeiŭ Vel Logofêt za Obiceiuri, pan Constantin Suţul Vel Spătar, pan Grigore Ralea Vel Hatman, pan Alexandru Nenciulescu Vel Vornic de politie, pan Atanasie Hristopulo Vel Logofêt al străinelor pricinii, pan Alexandru Ghica Vel Clucer, pan Alexandru Mavrocordat Vel Căminar, pan Nicolae Suţul Vel Comis şi ispravnic, pan Constantin Filipescu Vel Logofêt de Țéra-de-jos; şi s'au scris hrisovul acesta la anul al doilea dintru întîia domnie a Domniei Mele aici în oraşul scaunului Domniei Melei Bucuresci, la anii de la nascerea domnului Dumneđeŭ şi mântuitorului nostru Isus Hristos 1814 April 30, de Chiriţă Logofêt de Divan. — 1814 April 30.

(Iscălitura gpd).

procitoh Const. Filipescu Vel Logofêt.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXVII, fila 175.)

LXXXVIII. *Cartea ce s'au făcut lui Gheorghe Sârbul de cişmegiŭ la cişmelele ot Focşani, cu privileghiul ce se arată.*

Zemle Vlahiscoie. Dat'am Donésca noastră carte lui Gheorghe Sârbul, carele dupe alegerea iubitorului de Dumneđeŭ sf. sa părintele episcopul Buzěŭ, epitrop cişmelelor din Focşani, s'au aşedat cişmegiŭ la acele cişmele ce sunt a se face, pe carele ni l'au arătat că are sciintă pe deplin şi este iscusit la acest meştesug al cişmelelor; de aceea ca să fie cu silinţă atât pentru făcutul din nou cişmelelor, cât şi cu tragere de inimă, pentru trebuincioşele meremeturi dupe vremi, spre a ţineă cişmelele tot-déuna în stare bună cu îndestulare de apă, după orînduiala hrisovului Domniei Mele şi după povăţuirea episcopului ce i se va da şi spre a fi statornic în totă vieţa lui cum şi clironomiŭ saŭ ucenicii săi, cari vor avé sciintă bună în câtă vreme se va purtă bine, 'i-am dat acest sinet al Domniei Mele cu aceste privilegiuri, adică acest Gheorgie Cişmegiŭ să fie apêrat de rândul dăjdiilor Vistieriei i de alte orîndueli, să scutésca şi ale lui drepte bucate de vinăriciŭ i dijmărit, aşjderea să ţie numitul cişmegiŭ şi doi ómenŭ ucenicŭ ai săi pe cari are să-i metaherisască în slujba cişmelelor, apêraţi şi aceia de rândul dăjdiilor vistieriei i de alte angariŭ, ca avênd sciintă să rămăe aceia după vremi în locul său asemenea cum mai sus cuprinde. Drept aceea poruncin şi la toţi câţi se cuvine întocmai să fiţi următori, şi împotrivă supêrare să nu faceţi. — 1815 Maiŭ 1.

Cod. LXXVII fila 215.

LXXXIX. *În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlachiscoie.*

Cinstite şi credincios boerule Domniei Mele, dumné-ta Vel Vornice al Obştirilor, fiind-că prin hrisovul Domniei Mele, de anul trecut, ce s'au

întocmit pentru orînduiala cişmelelor ot Focşani (asupra cărora s'au orînduit episcop sfinţia sa părintele episcop Buzău), este hotărît de a se da pe tot anul ajutor de la Cutia milosteniilor câte taleri 200, care bani să-i dea numitul arhieru din banii eparhieii, ci de la Cutia milosteniilor şi Epitropia Obştirilor să-i ţie în sémă şi osebit de aceşti 200 am fost poruncit Domnia Mea dumnélui biv vel Vist. Ioan Moscu, ce se află epistat al Epitropiei Obştirilor, ca să dea de la Cutie alţi taleri 1.400 ce nu s'ar fi dat cişmelelor pe şapte ani trecuţi, acei câte taleri 200 după coprinderea celor de mai nainte hrisóve domnesci şi fiind-că sfinţia sa părintele episcop au arêtat domniei mele că dintr'acei taleri 1.400 numai taleri 500 au primit de la Cutie rămâind a i se mai da încă taleri 900; de aceea poruncim dumi-tale, ca orî să i se dea şi cusurul ce i-a mai fost datóre Cutia, sau de nu i se vor da, arè voie printr'acest domnesc al nostru pitac să-i poprêscă sfinţia sa din banii sfertului sfîntului Gheorghie viitor, ce este datóre Eparhia Buzăului a da la Cutia milosteniilor. Tolco pisah gpd. — 1814 Mart. 20.

Cod. LXXIV, fila 108. v.

XC. Ia Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle Vlahiscoe.

După pliroforia ce ni se dá printr'acéstă anaforă a dumné-lui Vel Vornicului al Obştirilor, poruncim dumi-tale Vel Spătare, ca după ce va da jăluitorul chezaşia ce este arêtată în anafora cu asemenea cuprindere să aibă voie a pleca la patria sa.—1814 Februarie 4.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

Cod. LXXVI, pag. 637.

Prea Înălţate Dómne,

După luminată poruncă înfăţişându-se juluitorul Dima suiulgiul, m'am pliroforisit, că din contractul ce au legat numiţii cu divanul ot let 1811, afară din alte privileghiuri i prin taleri 25.000 ce li s'au dat atunci ca să aducă cu aceştia în stare 18 cişmele ce erau părăsite aici în politie, şi în soroc de 15 ani, prin léfă şi alţi câte taleri 400 pe lună de la Cutia milosteniei, să le ţie aceste cişmele cu orî-ce meremet ar trebui, lucrând în curgere de apă până la sorocul ce s'au dis, şi fiind-că cere jăluitorul a merge la patria lui să'si vadă copiii în soroc până la sf. Dimitrie viitor, au dat zapis în Epitropie Stoica tovarăşul său, scriind de la 17 ale următorei, cum că el nu numai că este chezaş asupra jăluitorului tovarăşului său că la sorocul ce cere va veni, ci că încă va drege şi va ţine stricăciunea ce se va întimplă pe la cişmele din partea tovarăşului său, când se va urmă şi darea lefei pe totă luna după contract. Carî aceşti cişmegii fiind-că şi întâiu la contract numai singuri unul pe altul s'au făcut chezaşi, şi acum dar fiind-că prin arêtatul zapis ce au dat tovarăşul său, se face

chezaș asupra venirii la soroc și asupra stricăciunii în locul său, la oricare se va întâmpla, prin luminată poruncă va avea jăluitarul slobozenie în sorocul cel cerut, ca să și vadă copiii, când atunci să se aflu negreșit în lucrul și trebuia, după contract apoi iarăși rămâne la bună hotărârea Înălțimii Tale.—1814 Ianuarie 22.

Vel Vornic.

XCI. *Iu Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle Vlahscoie.*

Dumné-ta Vel logofete de Téra-de-sus, de vreme ce jăluitarul s'aũ lăsat de a-și cere acei taleri 11,600 dreptul ce are să iea de la Cutia milosteniilor și s'aũ aflat în slujba suiulgilăcului atâtia ani, după pliroforia ce ne dai printr'acéstă anafora, primim Domnia Mea rugăciunea lui și poruncim, să i se facă sinetul Domniei Mele, cuprinďetor de milele ce sunt arătate într'acéstă anaforă a domniei-sale. — 1813 Aprilie 22.

(Pecetea gpd.)

Cod. LXXIV, pag, 24.

Vel Logofet.

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Înălțimii Tale, ce mi se dă la acéstă jalbă a lui Stroe proin suiulgiabașă, făcând cercetare, mă pliroforisiu, că încă dintru întâia Domnie a Măriei Sale răposatului Alecsandru Vodă Ipsilant, *de când s'aũ izvodit cișmelile aici în politia Bucurescilor*, aũ fost tatăl lui, Dumitru, suiulgi-bașă și murind tată-său a rămas jăluitarul iarăși suiulgi-bașă, care aũ avut mili prin hrisóvele luminaților Domni, atât pe obrazul său, cât și léfă orînduită i ómenii de slujbă pentru dregerea și starea bună a cișmelilor, la care epistásie aũ slujit și jăluitarul până de sunt acum doi trei ani, când ajungând la nepuțință de bólă și bėtrânețe, singur aũ cerut ca să se sloboďă dintr'acéstă slujbă și s'aũ primit cererea rânduindu-se alții în locul lui, și din léfa i cheltuiala cea orînduită prin hrisóve domnesci, cari prin Cutia milosteniei se luă din iratură și i se da, și Cutia neavând stare, cheltuia și banii iratului cișmelilor în alte rândueli și mili, și pe câți-va ani i se da dintr'înșii, alte-orii nu i se da nimic, și când aũ eșit jăluitarul din epistasia cișmelilor aveă să iea taleri 11.700, și pentru căci Cutia nu aveă stare să-i plătescă, singur jăluitarul cerând de la Divanul țerii un ajutor și să lase acei bani de a mai cere, așa dar i'aũ dat și Divanul, ca să aibă aceste privileghiuri, adecă, să fie apėrat de dăjdi, să scutescă și dijmărit i vinăriciũ, cum și 150 oi de oerit drepte bucatele lui, să scutescă și o prăvălie și o cărciumă drepte ale sale de fumărit, de vamă, i de alte dări ce vor fi pe cărciume și prăvălii, să ție și lude țece, ómenii făr' de pricină de dajdie. Acum jăluitarul cere mila Măriei Tale de a i se înnoi și de Măria Ta, ca să păzescă milele ce are, a căruia cerere rămâne la milostivirea Măriei Tale.—1813 Aprilie 8.

Vel Logofet.

XLII. *Iw Ión Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.*

Cu cale fiind anaforaua acésta a dumnélor veliţilor boeri, primită este Domniei Mele şi poruncim, vătaşe de aprođi, să îndatorezi negreşit pe toţi aceia la a căroră porţi sunt aduse cişmele, ca făr' de altă zăbavă să'şi drégă fieş-care şurupurile i haznaua cişmelei. 1813 Iulie 23. (pecetea gpd). Vel Logofăt.

Cod. LXXVI, pag. 616.

Prea Înălţate Dómne

Cu plecată anafora arătăm Măriei Tale, că după cercetarea Ńce am făcut prin vătaful de aprođi tuturor cişmelelor politei, de starea întru care se află, luarăm pliroforie că cişmelele ce se însemnară mai jos sunt stricate, la unele şurupurile, la altele haznalele. Ci fiind-că datoria acésta de a drege haznalele şi şurupurile este a obrazelor la ale căroră porţi sunt aduse cişmelile, găsim cu cale, să se dea luminată porunca Măriei Tale, către acele obraze şi cu zapciū vătaf de aprođi, ca să drégă negreşit stricăciunea ce aū acele cişmele, atât la haznale cât şi şurupurile să le pue, spre a nu se perde apa în zadar, şi a fi pentru îndestularea norodului, iar hotărîrea rămâne la Măria Ta. — 1813 Iulie 21.

Radu Golescu Vel ban, Isac Ralet Vel Vornic, Barbu Văcărescu Vel Vornic, Dumitraşco Racovişă Vel Vornic, Vel Vornic, Vel Logofăt.

Cişmeaua ot vorniceasa Greceanca nu are şurup.

Cea de la Dumnélui vornicu Isac asemenea.

Cea de la Sfete Sava este stricată şi haznaua şi şurupul.

Cea de la luminăŃia sa beizadea Constantin Caragea de şi are apă dar haznaua este stricată şi curge apa pe olan.

Cea de la Dumnéi vornicésa Smaranda Filipeasca iarăşi stricată.

Cea de la metohul Râmnicului, nu este cişmea nici de cum şi apa curge în grădină.

Cea de la Biserica Albă este aprópe să se dărîme.

Cea de la Dumnélui Logofătul Ghica este haznaua stricată.

Cea de la Dumnélui Banul Constantin Ghica nu este nici de cum.

Cea de la târgul de afară învelişurile stricate.

Cea de la chioşcul lui Mavrogheni iarăşi stricată

XCIII. *Cartea Ecaterinei Atanasiu.*

Zemle Vlahiscoie. Dat'am domnésca nóstră carte Ecaterinei Atanasiu, ca să aibă o jumătate măsură de apă, în Bucuresci, la casa sa, din cişmelele apelor ce sunt aduse în politia Bucurescilor pentru a obştiei trebuinŃă, care pururea şi în tótă vremea, să nu i se ia, nici să i se împuţineze, pentru că acéstă jumătate măsură de apă aū avut'o

casa acésta mai dinainte, prin cartea Domniei Sale fratelui Alexandru Moruz Voevod, ce o vëdum cu let 1796 Fevruar 4, dată pe numele răposatei Vornicesei Țințeni, ce se află atunci stăpâna acestor case, iar acum sunt cumpărătoare numitei, unde s'aũ aflat și până acum acésta apă nelipsită. Și după rugăciunea ce ne-aũ făcut Domniei Mele, ne-am mi-lostăvit de îi înoim harul acesta, ce s'aũ aflat la aceste case, ca să-l aibă și de acum înainte numita, nestrămutat; pentru care poruncim și ție Suiulgi-bașa, ca să păzesci acésta orînduială, ce se află întocmită; spre a nu lipsi apa de la acésta cișmea, urmându-se după orînduiala ce s'aũ urmat și până acum. i saam rezech gpd. -- 1813, Iulie 30.

(Cod. LXXVII, fila 192 v.)

XCIV. *Pitacul ce s'aũ scris către Dvornicul Obștirilor.*

În Ioan Gheorghe Caragea

Cinstit și credincios Boerule al Domniei Mele, dumné-vóstră Vel Dvornice al Obștirilor, fiind-că prin cartea Domniei Mele am hărăzit dumné-lui biv Vel Vist. Grigore Romanitis jumătate măsură de apă din isvorul ot Crețulescî, ca cu a domniei-sale cheltuială aducându-o, să-și facă cișmea la casa-și ot podul Mogoșóei, avënd însă cișméua curgerea și înăuntru curții domniei-sale și afară la pod pentru îndestularea norodului; poruncim dar, să i se înlesnescă aducerea aceștii ape prin suiulgii politiiei, cu a dumníei-sale cheltuială, căroră suiulgi le-aũ dat și banî a după arătarea ce-aũ făcut'o Domniei Mele; ci dar aducându-se numiții suiulgii la Epitropie, să li se poruncescă a începe și a săvîrși fără de zăbzbă aducerea aceștii ape. Tolco pisah gpd. — 1814, Mai 2.

(Cod. LXXVII, fila 119.)

XCV. *Cartea biv Vel Vistierului Grigore Romanitis pentru hărăzirea de o jumătate măsură de apă.*

Zemle Vlahiscoie. Harurile și facerile de bine când se săvîrșesc, cu cât vor fi la mai mulți pricinuitoare de folos și ajutor, atât mai mult sunt cunoscute și lăudate; pildă aducem pentru acésta rugăciunea ce ne-aũ făcut dumné-lui cinstit și credincios boerul Domniei Mele biv vel vistierul Grigorie Romanitis ca să-i hărăzim jumătate de măsură de apă din matca isvorului ot Crețulescî, ce vine și se împarte la cișmelile de aici din Domnésca noastră politie a Bucurescilor, spre a o aduce cu a sa cheltuială la casa dumi-sale după podul Mogoșóei și a face acolo o cișmea, care acésta rugăciune a dumnélui numitului boer, chibzuind-o Domnia Mea, și cunoscënd că este folositore nu numai casei dumi-sale în parte, ci și obștei celor ce locuiesc într'acésta

parte de loc, dobândind înlesnire la adăparea caselor lor, am binevoit și printr'acastă Domnésca noastră carte, am hărăzit dumné-lui jumătate măsură de apă de la mai sus numitul isvor Crețulescî, ca cu a dumi-sale cheltuială aducându-o, să-și facă cișmea la casă de a avé curgerea ei, atât în curtea casei, cât și afară la pod, pe care îl și îndatorăm a o țineă tot-deauna cu apă și în stare bună, ca să fie și alții împărțășiți de acest har al Domniei Mele; i saam receh. gpd.—1814 Martie 16.

(Cod. LXXVII fila 172).

XCVI. 1814 Aprilie 15. Asemenea carte s'aũ dat cu o măsură de apă tot din matca Isvorului ot Crețulescî și dumné-lui vel hatman Grigorie Ralea.

Zemle Vlahischoie. Fiind-că din cartea Domniei Sale fratelui Alexandru Vodă Moruz, ce o vëđum Domnia Mea, din let 1795 Octombre 27, ne-am pliroforisit, că încă de când s'aũ izvodit aducerea în Bucurescî a apelor de la Crețulescî s'aũ fost împărțășit de o măsură de apă și răposatul banul Ianache Moruz, de aceea la casa dumné-sale de aici din Bucurescî, iar în urmă de mai sus arëtată s'aũ mai adăogat de Măria Sa încă o măsură de apă, din numitele ape vechi și nouă din Crețulescî pentru îndestularea casei și a ómenilor casei dumné-lui; de aceea după rugăciunea ce ne-aũ făcut Luminăția sa beizadea Costache Caragea, ginerile numitului răposat boer pentru înnoirea și întărirea acestui har, îi dăm acastă Domnésca noastră carte, prin care întărim Domnia Mea harul de mai sus arëtat, a două măsuri de apă, și hotărîm, ca nici o dinióră să nu i se împuțineze, nici să i se iea aceste două măsuri de apă, care le are și acum, ci tot-deauna să le aibă întregi, făr' de nici o scădere, atât Luminăția sa, cât și după săvîrșirea Luminăției sale să rămăe tot la casă nestrămutate; drept aceea poruncim Domnia Mea și dumné-vóstră epitropilor ce veți fi după vremi asupra haznalei apelor i ție șuiulgi-bașă i vouă meșterilor suiulgi i vouă lucrătorilor ce veți fi orînduiți pentru șanțul cișmelelor, să vă feriți a nu face vre-o scădere la aceste două măsuri de apă ale Luminăției Sale, ci încă și ajutorul cel cuviincios să aveți a da, la trebuința de vre-un meremet și de curățenie.—1814 Martie 18.

(Cod. LXVII, fila 172 v.)

XCVII. Zemle Vlahischoie. Dumné-lui biv vel Stolnicul Alexandru Vilara făcându-ne rugăciune prin jalba ce ne-aũ dat, ca să-i hărăzim o măsură de apă pe chipul casei domniei-sale, din apa politiei, ce se aduce de la Crețulescî, ne-aũ arëtat acastă măsură fiind hărăzită de mai nainte, prin cărți domnesci, casei Vistierului Romanitis ce se vecinesce cu casa sa, și nici numitul boer nefăcându-și cișmea pentru acastă măsură de apă, nici cumpărătorul acei case nevîndându-o dumné-lui

Vistierul, cu acest fel de apă slobodă, a căruia arătare după cercetarea ce a făcut pronomion, a rămas această măsură de făcut Domnia Mea, pliroforisindu-ne că este adevărată, chiar din cartea Domnescă de hărăzirea aceştii măsuri de apă, ce o vedem la mâinile sale pe numele dumnului Vistierului Romanitis, fiind fost atunci Serdar, am bine-voit și atât pentru trebuința casei sale, cât și pentru trebuința norodului ce locuesce în partea locului, și i-am hărăzit domniei-sale Stolnicului pe chipul casei sale această măsură de apă din apa politiei, ot Crețulesci, că să-și facă cișmea la casă-și, însă atât pe din lăuntru curței sale, cât și pe dinafară, de a fi pentru trebuința norodului, precum s'aũ dīs mai sus, și atât cheltuiala cișmelei, cât și a aducerii apei, să fie de la sineși. Drept aceea i-am dat această domnescă noastră carte, prin care poruncim și dumné-vóstră Epitropilor, ce veți fi după vremi supra cișmeleleor din Bucuresci, i ție suiulgi-bașa și meșterilor suiulgii, să nu faceți vre-o scădere la această măsură de apă, ci în tóttă vremea să și-o aibă nestrămutată i saam reche gpd. — 1816 Ianuar 26.

(Pecetea gpd).

Vel Logofăt.

(Cod. LXXVII, fila 231).

Cartea Căminarului Toma pentru hărăzirea unei măsuri de apă de la cișmeua domnului Mavroghenie.

Zemle Vlahisioie. S'aũ dat această carte a Domniei Mele dumné-luĩ Biv Vel Căminarului Toma, carele prin jalba ce ne-aũ dat aũ făcut rugăciune de a i se hărăzi o măsură de apă din apa ce vine la cișmeua Domnului Mavroghenie, spre a o abate prin osebit drum, ca să o aducă la o grădină a sa, ce o are acolo aprópe lângă capul podului Mogoșóei, a căruia jalbă orînduindu-o Domnia Mea în cercetarea dumné-luĩ Vel Dvornic al Obștirilor, ne-aũ făcut arătare, prin anafora, încă de la 11 ale următorului Martie, cum că aducând pe suiulgii politiei, ce sunt legați prin contract a ținea 18 cișmele aici în politie cu dare de apă îmbelșugate, aũ dat răspuns, că póte iconomisi de a da și numitului căminar o măsură de apă din apa celor 18 cișmele, fără a se zminti vre-o cișmea dintr'acest număr, care această a lor făgăduială am poruncit iarăși dumné-luĩ Vel Dvornicu, ca să o céră de la numiții suiulgii a o da și în scris la condica Epitropiei, că nu se va zminti adecă nici una din numărul cișmelilor și ne-aũ facut arătare prin osebită anafora, că de iznóvă aducându-se numiții suiulgii la Epitropie, aũ dat zapis sub iscăliturile lor, că se póte iconomisi această măsură de apă fără a se zminti numărul acelor 18 cișmele, însă cheltuiala adusului apei i a cu altele i meremetul când se va strica după vremi, să fie a căminarului. Drept aceea, după pliroforia ce ne-aũ dat dumné-luĩ Vel Vornicul al Obștirilor, bine-voind hărăzim Domnia Mea această măsură de apă dumné-luĩ numitului boer, ca să-și facă cișmea la locul de mai sus arătat, care măsură să fie dator Căminarul a o aduce prin suiulgii, cu a sa cheltuială, de la cișmeua Domnului Mavroghenie,

cum și a o ținea apururea în fință, cu cheltuiala dresului iarăși de la sineși, fără a se sminti cătuși de puțin acele 18 cișmele ce sunt orînduite pentru politie, i sam receh gpd.—1817 Martie 29.

(Iscălitura gpd.)

(Pecetea gpd.)

Vel Logofët.

(Cod. LXXVII, fila 214).

XCIX. *Zemle Vlahiscoie.* Fiind-că casa dumné-lui cinstitului și credincios boerului Domniei Mele Biv Vel Ban Grigore Brâncovénu aŭ avut hărăzită prin carte gpd. o măsură de apă din apele ot Crețulesci, ce vin aici în politia Bucurescilor, după cum ne-am pliroforisit din condicile Divanului, de aceea bine-voind Domnia Mea, nu numai îi înnoim și îi întărim acest har către casa dumi-sale ci, încă după rugăciunea ce ne-aŭ făcut, îi mai adăogăm hărăzindu-i încă o jumătate de măsură, spre a aveă o măsură și jumătate, ca cu acest mijloc să fie și ómenii casei dumi-sale și mahalagii împrejurași îndestulați de adăpare, făcënd dumné-lui osebítă cișmea și afară din curtea dumi-sale, tot cu cheltuiala dumné-lui; pentru cere am dat dumné-lui acéstă carte a Domniei Mele, spre întărirea și nestrămutarea acestui har, de al avea casa dumi-sale tot-deauna și poruncim dumi-tale Vel Vornic al obștirilor i ție suiulgi-bașa și meșteri suiulgi, de a nu se face după vremi cătuși de puțină scădere aceștii ape dintr'o măsură și jumătate ce este a casei dumné-lui numitului boer; i saam receh gpd. 1818 Maiu 1.

(Pecetea gpd.)

Procitoh Vel Logofët.

Cod. LXXVII, fila, 323.

XXC. *Zemle Vlahiscoie.* Dat-am cartea Domniei Mele cinstitului și credincios boerului Domniei Mele biv Vel Căminarului Mihalache, ca să aibă cu acéstă carte a Domniei Mele a luă o jumătate măsură de apă, din acele ce aŭ hazneaua lor la cișméua răposatului Domn Mavroghene și a o duce la casa lui ce o are aprópe de podul Mogoșóei, pentru că numitul aflându-se în slujbele Domniei Mele, cu credință, și fiindu-i slujbele cunoscute, ne-am milostivit de i-am făcut acest har pe o jumătate măsură de apă, de care poruncim ție suiulgi-bașa, să dai acéstă jumătate de măsură de apă, care cu cheltuiala mai sus numitului boer să se ducă la casa lui, iconomisind a nu se sminti cele-l-alte cișmele vechi ce sunt orînduite pentru politie Bucurescilor și la osebite obraze în parte, i saam receh gpd.—1818 Septembre 28.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofët.

(Cod. LXXVIII, fila 342.)

CI. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemli Vlahscoie.*

Cinstiților și credincioși boerilor veliți ai Divanului Domniei Mele, am luat Domnia Mea pliroforie, că în prăvălia ot hanul Popazol, care

mai alaltăierii s'au întâmplat de s'au aprins, au fost și un buriu cu iarbă de pușcă, care de s'ar fi aprins și acela nu puțină primejdie s'ar fi pricinuit târgului; și ca să fie păzit târgul de acest fel de primejdie, care prea cu înlesnire pot a se întâmpla, vedem din condicele Divanului, că și în let 1804, după arderea târgului, între alte nizamuri ce s'au întocmit prin obștească chibzuire, de către Domnia-Sa Constantin-Vodă Ipsilant, s'au fost hotărît și pentru iarba de pușcă, ca nimenia să nu aibă voie a ținea prin prăvălii, ci să fie numai o prăvălie, adecă apaltu, la un loc deosebit, departe de târg, ca numai într'acea prăvălie să se ție și să se vină iarbă de pușcă, iar nu și la alt loc și pentru folosul ce are a face acel prăvăliași cu acel alijveris ce are a-l avea numai el, să aibă a da la Cutia podurilor pe tot anul cele ce se va găsi cu cale. Se vede însă, că acest nizam în urmă din întâmplările vremilor s'au amelisit, de aceea dar nizamul acesta în trei chipuri fiind trebuincios a se pune în lucrare, adecă și ca să lipsescă din târg o acest fel de primejdiôsă materie, și ca să se folosescă Cutia podurilor, făcându-se apalt vîndarea aceștii materii și printr'acest mijloc să se înfrâneze și să lipsescă și cetele tâlharilor, fiind silit fieș-care a cumpără iarbă de pușcă numai de la un loc și iarăși acel vîndător avînd înlesnire a se sigurisi de la cumpărător prin mijlocul ce se va hotărî, poruncim Domnia Mea, ca adunându-vă cu toții la un loc, când va fi să faceți schepsis pentru iraturile podurilor, după osebită buiurdizma a Domniei Mele, ce s'au dat către dumné-vóstră, la anafora dumné-lui Biv Vel Vist. Ioan Moscu Nazirul Casei podurilor, să chibzuiți cuviinciosul nizam și pentru iarba de pușcă și să arătați Domniei Mele prin anafora, cu zapciu vâtaf de Divan.—1813 Iannarie 20.

CII. În Ioan Gheorghe Caragea Voevod.

Dumné-ta Vel Agă, fiind că semptul caselor dumi-tale este depărtat de târg și dintr'acéstă pricină a depărtării nu te îndemănezî a căută cu înlesnire trebile câte privesc la *meimurietul* Agiei, iar mai virtos când se întâmplă (ferescă Dumneșeu) prin târg vre-un *iangăn*. de aceea îți poruncim dumi-tale, ca îndată după primirea acestui domnescul Nostru pitac, numai de cât să te așezi în casele lui Păun Ișlicarul ot Podul Tîrgului-de-afară, mutând acolo și tot tacâmul Agiei, iar pentru chiriașul ce se află acum într'insele să îngrijesci a-î găsi alt conac. — 1812 Decembrie 17.

CIII. În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemli Vlahscoie

Dumné-ta Vel Agă, am luat Domnia Mea pliroforie, că de sunt câțiva ani, din porunca stăpînirii s'au fost îndatorat câte-va mănăstiri de aici din politie și după împrejur, ca fieș-care să facă câte o móră de cai și să o aibă gata spre a se puté sluji la măcinișul bucatelor brutărei politiei la vre-o întâmplare de mare frig și ger când îngheță morile și la întâmplare de secetă când scade gârta. Nu scim însă de sunt acele mori în ființa lor, și fiind că acum din pricina frigului și

a înghețului ne-am înscințat că morile ce sunt pe apa Dâmboviței cele mai multe au înghețat de nu pot fi destoinice de trebuința măcinășului, din care pricină urmază a pătimî norodul lipsă de pâne; de aceea strășnic poruncim dumi-tale, să îndatorezi prin mumbașiri într'adins pe egumenii acelor mōnăstiri, ca până în soroc de cinci zile negreșit fieș-care să gătască mōra de cai la mōnăstirea sa, fără de a i se primi cătuși de puțin cuvint de pricinuire. Tolco pisah. — 1813 Ianuarie 23.

(Pecetea gpd.)
(Cod. LXXIV, fila 14.)

Vel Logofēt.

CIV. În Ioan Gheorghe Caragea Voevod.

Primită fiind Domniei Mele aretarea ce ne fac dumnélor orânduiții boeri printr'acéstă anafora, poruncin dumi-tale Vel Vistiere, să li se deă brutarilor politieii de la magazie făina ce le va trebui, dupe mijlocul și prețul ce se arētă mai jos, precum și porunci către ispravnicii din sud Ilfov i sud Dâmbovița, să se facă din partea Domniei Mele, pentru făina ce vor găsi pe la morile ce sunt pe apa Dâmboviței, ca să urmeze întocmai după cuprinderea acestei anaforale și să o trimită aici, spre a se împărți brutarilor, cu prețul ce se politifsesce, ferindu-se însă a nu face vre-o cătuși de puțină năpăstuire în vre-un fel de chip stăpânilor acei făine și către acesta să se facă osebită porunca Domniei Mele și către dumné-lui Vel Vornicu al politieii pentru sfărîmare gheței de pe la mori cu mijlocul ce mai jos se arată. — 1813 Ianuar. 24.

(Pecetea țerei gpd.)

Vel Logofēt.

(Cod. LXXIII, pag. 99.)

Prea Înălțate Dōmne

După luminată porunca Măriei Tale, ce prin pitac ni se dă de la 23 ale aceștii luni, strîngēndu-ne la un loc, am adus înaintea noastră pe isnaful brutarilor, cărora făcēndu-le mai întâiu cunoscută porunca și datoria lor, ce au, cum și învinovățirea lor când va fi lipsă de pâne în politie, și ne-au răspuns, că îndelungarea a multului ger i-au adus la stenahorie și pentru a nu fi lipsă de pâne în politie, au cerut a li se da făină de la magazie într'ales și să o plătescă cu preț de taleri 8 *cetferul* și cu acea făină de la magazie amestecând și de a lor, au dat legătură prin zăpis la cinstita Agie, că vor țină politia cu îndestulare, pe aiarul ce se urmază acum, iar să nu o scōță négră. Acéstă întocmire s'au făcut cu brutari.

Dar de se va întēmpla acest ger mare mai multă vreme, temēndu-ne că și cu legătura lor se va întēmpla a se scōte pânea négră, de va fi primită Măriei Tale, să se poruncescă dumné-lor ispravnicilor din sud Ilfov i Dâmbovița, să mērgă unul din dumné-lor pe la tōte morile ce vor fi pe apa Dâmboviței, sau și pe alte ape și câtă făină se va găsi, verii a cui, pecetluindu-o, să o trimită aici la cinstita Agie, ca și

Agia să o împartă la brutari și brutarii să o plătescă cu prețul ce se politifsesce; de osebit să se dea și aici poruncă la cinstita Dvornicie a politiei, ca cu zapcii i cu salahori să fărime ghața pe la mori în fieș-care di, spre a înlesni âmblatul morilor până se va muia gerul. — 1813 Ianuar. 24.

Vel Ban, Vel Logofăt, Vel Agă.

CV. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod*

Cinstiților și credincioși boerilor Domniei Mele, dumné-ta Biv Vel Bane Grigore Brâncovene, dumné-ta Vel Vornic de țeara de jos, Barbule Văcărescule i dumné-ta Vel Vornic al Obștirilor Iordache Slătine ne și dumné-ta Vel logofete de țeara de sus Grigorie Bălene, fiindcă se apropie secerișul bucatelor celor nouă, poruncim dumné-vóstră, ca adunându-vă la un loc, să faceți cișniū grâului de întâia mână, a doua și al treilea, după prețul cu care se urmăză acum vîndarea lui la Tîrgul-de-afară, după care acel cișniū chibzuind și prețul pânei cu care se vinde acum în politie, de are cuviinciosă analoghie și cumpănire saū nu, să arêtați Domniei Mele prin anaforă, cu dumné-lui Vel Aga. Tolco pisah gpd.—1814 Iunie 30.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXVIV, pag. 30.)

CVI. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zeml Vlahiscaoie.*

De vreme ce brutarii aū dat făgăduială și prinsóre înaintea dumné-lor orînduiților boeri, că vor fi următori a scóte pânea cu îndes-tularea politiei, bună, albă și cóptă, primim Domnia Mea nartul acesta de a vinde adecă pânea po parale opt ocaua, iar jimbla po parale de-ce, scoțînd atît pânea cât și jimbla, câte jumătate oca una, și po-runcim dumné-tale Vel Agă, ca cu acest preț să îngrijesci a se vinde pânea și jimbla, îndatorînd însă pe brutari de a o scóte bună, albă, cu-rată, și cu îmbelșugare în tóte dîlele, căci dovediindu-se vre unul din ei cu vre-o urmare împotrivă, nu numai că se va pedepsî cu străș-nicie, ci încă și tótă acea marfă a lui se va iagmaladisî; iar pentru prețul bęcăniilor, am dat Domnia Mea cuviinciosă poruncă către dumné-lui Vel postelnicul.—1814 Decembre 27.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXVIII, pag. 174.)

Frea Inđlțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale, ce ni s'aū dat în dosul anafo-ralei dumné-lui Vel Agă, ca să chbzuim un cuviincios nart al lucruri-lor celor de mîncare, spre mai multa îmbelșugare a politiei, adunân-du-ne la un loc, împreună cu dumné-lui Vel Agă, mai întâi ni s'aū adus isnaful brutarilor, unde făcînd socotélă de prețul grâului

mâna întâi și a doua, după prețul ce s'a'urmat în luna lui August, Septembre și Octombre, când sunt datorii brutarii a'și adună zahe-réua pentru tot anul, am chibzuit de a se vinde ocaua de pâne po parale șapte, puindu-le și a lor cheltuială, la chilă câte talerî 15, cu drépta chibzuire, dar ei plângându-se că nu le dă îndemână a face vîndarea cu acest preț, mai ales la acest fel de împotrivoțore vreme, ca să lipsescă dar tóte aceste pricinuirî 'î-am înduplecat, cu a lor mulțămîță, să facă vîndarea de pâne ocaua po parale opt, făcënd pâ-nea jumătate oca, po patru parale, iar nu de câte șese, după cum se obicînuia, însă ne mai fiind volnici ca peste an să mai céră de câte doué și trei orî cișniū, după cum obicînesc, nărăviți fiind în lăcomie, ci cu acest preț să urmeze până la săvîrșirea anului, avënd și tótă îngrijirea a scóte pâne cu îndestularea politiei, bună, albă, și cóptă, dând și tare priusóre înaintea nóstră, că vor păzi făr' zmintélă, iar împotrivă urmând să se pedepsescă; asemenea și jimbla să se urmeze câte 5 parale jumătate de oca; dar pentru lucrurile de băcănie, cari se aduc din țeara turcescă neavënd idee cum se cumpără de băcani, nu am intrat în cercetare temëndu-ne a nu-î nepăstui, și dîcem ca de se va bine socoti de către Înălțimea Ta, să se poruncescă prin dumné-lui Vel postelnicul capu chehaeelor de pe la sêrhaturî, a face scumpă cercetare de prețul a fieș-căruia lucru cum se vinde, și prin catastih să trimiță Măriei Tale, când atunci vom puté și noi face chibzuirea cuviinciosului preț al vîndării; iar hotărîrea cea desăvîrșită rămâne a se face de către Înălțimea Ta. 1814 Decembre 21.

Grigore Brâncovénu, Barbu Văcărescu Vel Vornic, Constantin Bălăcenu Vel Vornic.

Vel Logofăt

CVII. Ió Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Dumné-ta Vel Agă, primită fiind acéstă anafora a dumi-tale, dăm Domnia Mea voie și poruncim să se facă aceste băniți.—1814 Maiu 26.
(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXX, pag. 204.)

Prea Înălțate Dómne,

Fiind-că de la o vreme încóce de când s'a'urtat vama bucatelor ce obicînuia de luă vameșul de la obor și din pricina acésta s'a'ur împuținat și s'a'ur prăpădit tóte bănițele cele vechi, ce erau date de stă-pânire pentru măsurătoarea bucatelor și de atunci urméză de se face felurimi de măsurători la bucate, fiind-că fieș-ce móră își are banița fără de a fi tóte la o măsură, ci la fieș-ce móră și banița este deosebită, adecă, la unele mori sunt banițe mai micî, la altele mai mari, la altele și mai mari, pentru aceea se pricinuesce scumpătatea bucatelor la chilă fiind-că acei ce a'ur banițe mai micî după suma ce întră în banița le dă mâna să dea și mai mult preț și din pricina acésta măcar de

ar fi foarte belșug de bucate nu se mai scoboră din preț. Mi se pare că cu cuviință ar fi ca din luminată porunca Măriei Tale, să se facă băniți înfierate la fieș-care móră, după măsura cișniului ce s'aũ făcut în trecutele ȝile, iar hotărârea rămâne a se da de către Iulțimea Ta. 1814 Maiũ 23.

Vel Agă.

CVIII. *Contractul carnei pe let 1813 cum să se urmeze.*

Milostiiũ Bojiũ Ioan Gh. Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Fiind-că pe acest următor an cu let 1813, Epistasia cărnurilor de hrana obștiei politiei s'aũ dat de către Domnia Mea, asupra dumné-lui cinstitului și credincios boerului Domniei Mele, Biv Vel Paharnic Grigorie Romanitis, cu ponturlie ce mai jos sunt arătate, am dat la mânilor sale acéstă domnescă a noastră carte, prin care să facă zapt tótă tréba precum și pe măcelari și să urmeze întru tóte ponturile acestea adecă:

1). Să aibă a ținea în tótă politia Bucurescilor 15 scaune pe la locurile unde se află și astăȝi, metahirisind la tréba tăiatului și a vîndării de carne pe la scaune tot pe aceiași ce aũ fost și până acum măcelari.

2). Să aibă purtare de grijă a aveã carne îndestulă, bună și grasă peste tot anul pe la scaune, căci nefiind următor i se va strica acest contract.

3). Prețul carnei să urmeze într'acestași chip, adecă de acum de la viitórele Sf. Pasci să vîndă carnea de vacă ocaua po parale 14 și cea de óie po parale 16, iar cea de miel cu ciozvârta de la Sf. Gheorghe și până la Duminica-cea-Mare și de atunci înainte să se vîndă tot ca cea de óie, câte parale 16, precum asemenea să vîndă și în postul cel mare al Sf. Pasci cu let 1814.

4). Să fie apêrat epistatul saũ măcelarii de a da carne la niscaĩ-va tainaturĩ de va fi trébuință, cum și stolnicii boeresci să nu facă măcelarilor supêrări, orĩ a cumpêrã carne în veresie, orĩ a-ĩ îndatorã să ducã carnea pe la curțile boeresci, saũ a alege vitele de prin obórã, ci se cumpere carne cu bani pe șin și să o ducã însușĩ ei la curțile stăpânilor lor, iar care din stolnici va urma împotrivã pe acela să-l artêe măcelarii la boerul epistat și epistatul să arête Domniei Mele spre a i se face căđuta pedépsã; dar nici iarãși cu pricinuirea nealegerii vitelor de prin obórã, să găsescã pârlej epistatul a ținea spre vîndare pe la scaune carne próstã și slabã.

5). Nimenea altul, orĩ cine ar fi, afarã din orĩnduitele 15 scaune ale epistatului să nu fie volnic a vinde carne cu ocaua prin politie, nici prin têrg, nici prin mahalale, afarã numai de va avé cineva-șĩ vre un miel, saũ rĩmãtor, orĩ óie saũ vițel, și tăindu-l pentru trébuința casei sale îi va prisosi dintr'ĩnsul și va voi să deã acel prisos la vre-o rudã, orĩ vecin, orĩ prietin al sêũ, saũ de pomanã la locurile scãpãtate, acela volnic este și nu are a fi poprit de nimenĩ, iar împotrivã dovêdindu-se cineva-șĩ vîndênd carne pe scaun, saũ pe tarabã, osebit din

cele orînduite saune, acela să-l arête Epistatul către Domnia Mea, ca să se pedepsască și să i se ia vitele controbont.

6). Carnea de rîmător să se vință după prețul ce se va politipsi atunci vințarea rîmătorilor.

7). Orî-cine va vrea și va aveà trebuință de vițeii său de mieii în vreme de iarnă, să nu facă zor măcelarilor sau epistatului, ca și neavënd să dea, său și de vor avé să se învoiască prin bună tocmelă și plă-tind prețul să-l iea.

8). Să i se facă cărțile Domniei Mele, la orî-care județ va cere, ca să strîngă vite pentru trebuința politiei cu riza-pazar și bună tocmelă, care acele vite să fie scutite de erbărit și finul ce-l va face pentru ernaticul acelor vite să nu se supere a se luà de vre-un beilic.

9). Plata oeritului vitelor ce va strînge pentru trebuința scaunelor politiei, să se începă la 26 ale viitorului Octombre i suhaturile ce le va fi avënd pentru vitele cele de trebuința politiei, cari le-aũ avut măcelarii și în anii trecuți, să le aibă și într'acest an, învoindu-se cu stăpânii moșiilor și dând prețul care vor da alți mușterii, să se protimisască a le ține epistatul.

10). Vitele ce va aduce aici spre junghere, de trebuința politiei, să se taie de diminéță, ca până în ȕiuă să curețe și grijască măcelarii împrejurul scaunelor de a nu se pricinui putóre.

11). Cojocarii său alții ce obiceinesc de cumpără mieii cu cărdul pentru matrapazlăcul peilor și carnea o vînd, unii ca aceia să nu fie slobođi nici a cumpără cu cărdul, nici a vinde, afară numai câte unul mult doii pentru mîncare.

12). Oile ce se strîng de lăptari cu cuvînt de tamazlăc, să nu fie slobođi acei lăptari a le tăia nici în politie, nici afară la zalhanale, ci să le ție pentru tamazlăc, iar dovedindu-se că le taie, să se pedepsască, căci din pricina lor se pricinuesce scumpătate oilor.

13). Măcelarii la tréba căsăpiilor să nu cunoască pe altul de zabit al lor fără numai pe orînduitul boer epistat.

14). Ómenilor ce-i va orîndui epistatul a se încunjurà prin țeră pentru cumpărătórea vitelor, să li se deà la mîni porunci ale dumné-lui bešli-agasă către bešliii de prin județe de a nu-i supără cu luări de avaeturi.

15). Scaunele cinstitelor consulaturii să nu aibă voie a vinde carnea cu preț mai mare de cât al orînduitelor scaune ale epistatului, căci într'această pricină i se dă zăticnire la cumpărătórea vitelor, fiind-că măcelarii consulaturilor, în puterea slobođeniei de a vinde carnea cu preț mai mare, sue prețul vitelor.

16). Nici unul din rufetul măcelarilor să nu se facă tovarăș cu măcelarii de la scaunele consulaturilor (cari aũ a fi numai trei) nici slugile lor să nu fugă a merge să slujască la aceia, iar pe orî-care dintre ei îl vor dovedì urmând împotrivă, să-l arête la boerul epistat, ca să i se facă căđută înfrênare.

17). Indatorim Domnia Mea pe dumné-ta boerule Epistat, ca pururea și în tótă vremea nu numai nartul ce s'aũ ȕis mai sus să se pă-zéscă i carne să se afe tot-deauna bună, grasă, și cu îndestulare, ci

să îngrijesci ca și la cântar să se păzescă dreptate, de a nu vinde lipsă și a se năpăstuî obștea norodului, căci pentru acesta avem a face Domniea Mea adese cercături pe sub cumpăt, i saam receli gpd. — 1813 Aprilie 9.

CIX. *Contractul cărnii pe let 1814 cum să se urmeze.*

Zemle Vlahiscoie. Fiind-că pe acest următor an cu let 1814 epistasia cărnurilor de hrana obștiei politiei s'aũ dat de către Domnia Mea asupra dumné-luî cinstitului și credincios boeruluî Domniei Mele biv Vel clucer Constantin Predescu și Artino Costa Petru cu ponturile ce mai jos sunt arătate, am dat la mâinile numiților epistași această domnescă a noastră carte prin care să facă zapt tótă tréba precum și pentru măcelari și să urmeze întru tóte ponturile acestea adecă :

(Art. I și II ca și în 1813). Suprimăm ponturile identice cu cele din 1813.

3). Prețul cărnii să se urmeze într'acestași chip adecă de acum de la sf. viitorul Pasci să vîndă carnea de vacă po parale 14 și cea de óie po parale 16, iar cea de miel cu ciozvârta de la Sf. Gheorghe și până la Duminica-cea-mare, și de atunci înainte să se urmeze tot ca cea de óie oca câte parale 16, iar în câte 4 posturile de peste an, să vîndă carnea de vacă, oca po parale 15, iar cea de óie po parale 17.

8). Să se facă cărțile Domniei Mele la oricare județ vor cere ca să strângă vite pentru trebuința politiei cu rizapazar și cu bună tocmélă, unde să nu se supere măcelariii pentru acele vite nici de ispravnică, nici de polcovnică județelor, nici de zapciui plășilor, nici de alți dregători cu nici un fel de cerere saũ dare cu numire de avatură, care acele vite să fie scutite de erbărit, și finul ce-l va face pentru ernatecul acelor vite să nu se supere a se luă de beilic.

9) Plata oeritului vitelor ce va strâinge pentru trebuința scaunelor politiei și se vor găsi vii netăete, să se începă de la 26 ale viitorului Octombre, iar câte oi va cumpără măcelariii de pe la locuitori și vor fi plătite de oerit, sunt datóre acele oi să plătescă odată, iar nu două, precum și suhaturile ce le va fi avënd pentru vitele cele de trebuința politiei, cari le-aũ avut măcelariii și în anii trecuți, să le aibă și întru acest an, învoindu-se cu stăpâni moșiilor și dând ce vor da alți mușterii să se protimisescă a le țineă epistași.

17). Matrapazii să fie popriți cu totul a nu cumpără vite și a le face matrapazlâc, iar oricare se va găsi cumpărând vite făr' de carte Domnescă, să se facă tóte acele cumpărate vite controbont de către orînduiții epistași.

18). Ispravnicul de Curte, saũ becerul, să trimită pe stolnicelul lor să iea de la scaun carnea ce va fi pentru trebuința Curții gpd., iar să nu fie datoră măcelariii să o ducă la curte, și acest orînduit stolnicel până nu va da teșcheréua sa pe câtă sumă de oca carne primesce, să nu ridice carnea de la scaun.

19). Ispravnicul de curte sau boerul, să nu fie slobođi să poprască nici măcar un ban cu cuvînt de deciuială, pentru carnea ce se ia de la curtea gpd. și în ziua ce se va sfîrși luna să plătescă măcelarilor toți banii deplin veri pe cîtă carne se va ridica într'acea lună pentru trebuință, iar cînd nu se vor plăti banii măcelarilor la ziua sfîrșitului lunei, a treia și să fie slobođi măcelarii să închidă scaunele și să fie nevinovați.

20). De se va întâmpla să aibă Domnia Mea trebuință pentru tulumuri, să se chiame epistații să le tocmescă și după tocmelă să li se plătescă banii pe șin, adică cu o mână să plătescă banii și cu alta să ridice tulumurile, iar cînd nu se va pute învoi la preț, atunci silă să nu li se facă pentru tulumuri nici epistaților nici măcelarilor.

21). Tóte scaunele cîte vor fi scutite cu cărți Domnesci, să fie suse la mai sus numiții epistați, avîndu-și scutela și apărarea lor, după cuprinderea cărților ce vor avea.

22). Canaralele de vite cari se duc spre junghere aici la scaunele poliției, să nu se supere de către stăpîni moșilor de prin prejur cu vre-o cerere, ci să fie slobode să se pască pe unde se pasc și vitele orășanilor; să se ferescă însă măcelarii a nu pricinui vre-o stricăciune la liveđi de fîn sau la bucate, dar făcînd vre-o stricăciune nu numai să plătescă tótă acea pagubă, ci să se și pedepsescă.

23). Pentru vitele ce cumpără măcelarii de prin județe, să fie datori să arate scăunașului celor rînduiți de vameși în adevăr cîte vite au cumpărat și de la cine, ca să-și potă și vameșii lua vama lor de la vîndători, iar cînd se va găsi vre-un măcelar că n'au arătat tótă suma vitelor la scăunaș, atunci acel măcelar să plătescă vama îndoită și să se pedepsescă.

24). Indatorim Domnia Mea pe orînduiții epistați ca apururea și în tótă vremea nu numai nartul ce s'au ăis mai sus să se păzescă i carne să se afle tot-deauna bună, grasă și cu îndestulare, ci să îngrijescă, ca și la cântar să se păzescă dreptatea de a nu vinde lipsă și a se năpăstuși obștea norodului, căci pentru acésta am poruncit Domnia Mea dumné-lui Vel Agă, ca să facă adesea cercături și ori pe care din măcelari îl va găsi lipsă să-i facă cuviincioasa pedepsă; i saam receh gpd. 1814 Martie 1.

(Cod. LXXV, fila 66.)

CX. *Iw Ioan Gheorghie Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscpie.*

Primită fiind Domniei Mele anaforaua acésta a dumné-lor Veliților boeri, poruncim dumi-tale Biv Vel Serdare Constandine, i dumné-tale Biv Vel Medelniceze Arbut, și Mihale Bălăcene, ca adunându-vă cu toții la un loc, să faceți acésta chibzuire cu urmare întocmai precum mai jos se arată, pentru care orînduim și zapciū pe vătaful de Divan. — 1813 Februar. 5.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXIII, fila 147.)

Vel Logofăt.

Prea Înălțate Dómnne,

Cu plecată anaforaua arătăm Măriei Tale, că dupe osârdia cu care te sârguesci Măria Ta a se pune tóte trebile țerei la bună orânduială și a se întocmi și narturi la lucrurile ce au fost obicinuite a se vinde cu preț hotărât și rînduit de la domnie, dupe cum s'au pus nart la lucrurile cele de mâncare, urmază să se pue și la lucrătorii ce lucréză cu ziua, adecă dulgheri, zidari și salahori, i la căvâfie, și la blane i postav de țară. Ci cu luminată porunca Măriei Tale să se rînduiască dumné-lui Sârdarul Dinul Cernovodeanu i dumné-lui Medelnicerul Hagi Chiriac Arbut și Chir Mihale Bălăceanu fiind practicoși, ca adunându-se câte trei la un loc, să chibzuiască și la acéstă mai sus arətată un nart cuviincios și cu dréptă cumpănire, spre amîndouă părțile, dupe cursul vremei de acum și să ne arēte în scris chibzuirea dumné-lor ca chibzuindu-o și noi, după cum vom găsi cu cale să arătăm Măriei Tale.-- 1813 Ianuar 29.

Vel Ban, Radu Golescu Vel Vornic, Iordache Slătinénu Vel Logofēt.

CXI. *Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahscoie.*

Intărim Domnia Mea nartul acestor lucrări, spre a se urma întocmai, adecă atât plata lemnarilor, zidarilor și salahorilor i a postavurilor de țără și al hainelor gata de postavurile ce fac șalvaragii, precum într'acéstă anaforă se arată, așijderea și marfa de cojocărie grósă, să se vîndă după prețul ce se arată în alăturata anaforă și fóia orînduiților cercetători, care s'au pecetluit de Domnia Mea, și poruncim dumné-tale Vel Agă, ca prețul lucrurilor ce s'au đis mai sus, să'l faci dumné-ta cunoscut prin foi lipite pe la răspântii, după obicei, iar pe de altă parte poruncim iarăși dumné-vóstră orînduiților cercetători, să chibzuiți și pentru căvâfie, atât cea din țeara turcescă, cât și cea de aici, după coprinderea acestii anaforă, cu ce preț se cuvine a se vinde și să arētați dumné-lor veliților boeri, ca chibzuindu-se și de către dumné-lor, să arēte Domniei Mele prin osebita anaforă. — 1813 Aprilie 3.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofēt.

(Cod. LXXVI, fila 7.)

Prea Înălțate Dómnne,

După luminata poruncă Măriei Tale, ce s'au fost dat la anaforua nóstră, către dumné-lui Sârdarul Dinul i Medelnicerul Chiriac Arbut și Mihaiu Bălcénu, ca să chibzuiască ce plată se cuvine a lua pe đii lemnariv, zidarii și salahorii, cum și cojocăria grósă i șalvaragii și cavăfia i cu ce preț să se vîndă, au făcut alăturata arătare, ca plata lemnarilor și a zidarilor, adecă aceluși ce este meșter, pe đii po parale 90 iar călfle ziua po parale 70 i ucenicii ziua po parale 50, și salahorii ziua po parale 35; au pus preț și la cojocăria grósă, ce vînd pe la

prăvăliile lor, așijderea și pentru postavul de țără făcând socotélă arată, că cel albastru ține cotul parale 59, iar postavul vînēt închis ține parale 70, însă la unele cazurî încărcând vopsea mai multă, ca să se dea față mai bună și bătēnd bătătura mai dēsă în rēsboiū, și făcēndu'l mai bine la piuă, se vinde 4—5 parale și până la dece cotul mai mult, iar șalvaragiilor la hainele ce fac gata și le vînd nu li s'aū putut pune preț hotărît, căci ei fac haine, boiul, unele cu găitanurî mai multe, altele cu mai puține, ci cumpărătorul cel ce va voi să cumpere haină albastră sau vînētă va chibzui căți coți va fi în haina aceea, și socotind coturile îi va plăti și lucrul i cheltuiala; asemenea și la cavafi dîc că n'aū putut face deslușire a pune preț la încălțăminte, căci ei lucrēză saftiene și de țără turcēscă și de aici de țără, și la unele încălțăminte aū meșterî mai bunî, cu plată mai multă, puînd și chereștea mai bună, iar la altele este și meșteșugul și chereștēua mai prōstă. Decî plata dîlei a lemnarilor, zidarilor și salahorilor găsim cu cale să se urmeze după cum aū chibzuit mai sus numițîi orînduițî, i prețul cojocăriei grōse și vîndarea hainelor de postav gata ce vînd postăvării asemenea, iar la vîndarea postavurilor de țără ce se fac și se vînd de către postăvari cu cotul să li se adauge și căștg la dece unul și jumătate, cum și cojocarilor drepți asemenea, către acestea să fie luminată porunca Măriei Tale, către mai sus numițîi orînduițî, ca să chibzuiască și pentru cavăfie cu ce preț să se vîndă, adecă încălțămintele ce se fac din saftiene de țera turcēscă, cu chereștea și lucru bun, să se vîndă cu prețul ce se cade, ca să nu se năpăstuiască nici ei nici norodul, iar încălțămintele ce se fac tot din saftiene din țera turcēscă, dar cu chereștea și cu lucru mai prost, să fie în prețul lor mai jos, precum și încălțămintele ce se fac din saftiene de aici din țera, să se întocmēscă iarăși cu acest mijloc, adecă cele mai bune să se vîndă cu preț mai sus, iar cele mai prōste cu preț mai jos, dar să aibă preț hotărît, ca să nu se înșele norodul; iar hotărîrea rēmāne la Măria Ta.—1813 Martie 5.

Radu Golescu Vel Vornic, Dumitrache Golescu Vel Vornic.

Vel Logofēt.

CXII. Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahisocie.

Pentru ca să nu pătîmēscă lipsă de lumînări obștea lăcuitoților politiei, precum aū pătîmit într'aceste dîle, din pricina neîngrijirei lumînărarilor, căci n'aū luat din vreme trebuincioșă sumă a seului, primită este Domniei Mele anaforaua acēsta a dumné-lor veliților boerî și volnicim pe sluga Domniei Mele să mērgă la sud Ialomița, de unde prin marifetul și ajutorul ispravnicilor județului rēdicând cirēda de vite a lumînărarilor de mai jos arătați, să o ducă până în douē dîle negreșit la zalhanalele de prin prejurul Bucurescilor, și să se facă mumbașiret de a tăiā făr' de zăbavă, și seul ce va eși dintr'aceste vite să se împartă pe la lumînărari politiei, de către dumné-lui Vel Agă, spre întîmpinarea trebuinței ce este. 1818 August 11.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofēt.

(Cod. LXXIV, pag. 167.)

Prea Înălțate Dómnne,

După luminată porunca Măriei Tale, ce ni s'au dat pentru lipsa de luminări ce pătinesce orașul Busurescilor ca să chibzuim cuviinciosul mijloc spre întimpinarea acestei trebuințe și să arătăm Măriei Tale prin anafora, aducând înaintea noastră atât pe calemgiul capanului, cât și pe luminării de aici, am făcut cercetare și ne pliroforisim, că astă tómnă, la vremea cea orînduită, s'au făcut luminărilor orînduială prin porunci, ca să mērgă să-și iea suma de seú cea trebuinciosă de peste tot anul și ei n'au îngrijit a-și lua tótă acea sumă și de aceea este acum lipsă de luminări, și fiind-că ne arētară însuși ei, că doi dintr'înșii anume Gheorghe și Prețea Arnăuțenu au cireadă de vite, de vaci la sud Ialomița, cum și vremea zalhanalelor s'au apropiat, căci după Sinta Măria Mare începe a se tăia vitele, găsim cu cale să fie luminată porunca Măriei Tale, cu mumbașir ca să mērgă la sud Ialomița, să rădice cirēda acelor două luminării, să o tragă aici la zalhanalele din prejurul Bucurescilor, unde îndată să se și taie și cât seú va eși de la dînsa să se dea luminărilor a se întimpină de o camdată trebuința politiei, să nu fie lipsită de luminări; iar hotărârea la Măria Ta.—1814 August 11.

Constantin Crețulescu Vel Ban, Barbu Văcărescu Vel Vornic, Constantin Bălăceanu Vel Vornic, Constantin Filipescu Vel Logofēt, Fotache Stirbeiú Vel Logofēt.

CXIII. *Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.*

După arētarea ce ne fac dumné-lor orînduiții boeri printr'acéstă anafora, primită fiindu-ne, o întărim Domnia Mea întru tóte și poruncim dumi-tale Vel Agă, ca cu acest preț de parale 54 oca să indatorezi pe luminării politiei ca să vîndă luminările de seú, dând însă și zapis la canțelaria Domniei Mele, cu coprinderea și legătura de mai jos arētată, și osebit avēnd și dumné-ta cuviinciosă privighere, de a nu urmă luminării obicinuitele lor vicleșuguri, cu a scóte adecă luminări în țera nemțescă și pe la serchaturi, saú a face săpun din seú ce li s'au dat și li se va mai da pentru luminări pe séma politiei; pentru care poruncim dumi-tale Vel Logofete de țera de sus, să se facă domnescile nóstre porunci, atât către vătașii plaiurilor, cât și către dumné-lui Vel Spătarul, pentru Căpitaniú mărginilor ca să facă acéstă străjuire cu bună privighere, precum și osebite porunci către ispravnicii județelor, ca și prin județe cu asemenea preț să se vîndă luminările. — 1815 Ianuarie 4.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofēt.

Cod. LXXVIII, pag. 195.

Prea Înălțate Dómnne

După luminată porunca Măriei Tale de la această jalbă a lumînărilor de seŭ, de aici din Bucurescŭ, am făcut cercetare la ceea ce se jăluesc, cum că nu le dă mâna să vîndă lumînările de seŭ în anul acesta oca po parale 52, după cum le-au vîndut în trecutul an, și precum le-au dat poruncă acum dumné lui Vel aga, căci estimp și seul l-au cumpărat mai scump și toate cele-l-alte sunt cu preț suit, și făcând chibzuire după prețul seului de estimp și după cheltuelile ce au, am găsit cu cale, ca într'acest următor an să li se mai adaoge peste prețul ce s'au urmat în trecutul an de parale 52, alte 2 parale la oca, ca să vîndă adecă ocaua po parale 54, până la sfîrșitul anului; de care fiind-că ne arată logofétul capanului, că într'alți li se face orînduială, pentru tot anul de 120.000 mult 130.000 oca de seŭ, iar estimp li s'au făcut orînduială de 225.000 oca de seŭ din care au și luat 180.000 și mai bine, să aibă a da zăpis la Divan, ca peste tot anul să fie poliția Bucurescilor îndestulată de trebuinciósele lumînări și să facă lumînări bune și de seŭ curat, părăsindu-se de relele lor urmări, ce face în alți ani, de trimetea sumă de lađi cu lumînări la Brașov și la serhaturi și făcând și săpun, ci să se lase de aceste viclenii și seul să'l aibă numai pentru lumînări de trebuința poliției, de care să îngrijască dumné-lui Vel agă apururea cu privighere, și dovedind vre o unul dintr'înșii urmând vre-o acest fel de viclenie, să-i facă căduta certare; iar hotărîrea rămâne la Măria Ta. — 1814 Decembre 19.

Grigorie Brâncovénu, Barbu Văcărescu Vel Vornic, Constantin Bălăcénu Vel Vornic, Vel Agă.

CXIV *Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.*

Fiind-că mai multă amestecătură a norodului se pricinuesce la acest fel de bilciuri din băturile și mîncările ce se fac acolo, de aceea poruncim Domnia Mea, dumi-tale Vel Spătare și dumi-tale Vel Agă, să fie poprit, ca nici vinuri sau rachiuri să ducă nimenea spre vîndare la târgul Moșilor, nici bucătari să nu fie slobođi a face acolo bucate, iar cele-l-alte alișveriși să se urmeze întocmai ca și mai 'nainte vreme, care această poruncă a Domniei Mele, să o și publicarișiți dumné-vóstră, spre a fi sciută tuturor, iar pe de altă parte să îngrijiți de a fi poprite cele de mai sus arătate. — 1814 Maiu 11.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofét.

(*Cod. LXXX, pag. 149*).

Prea Înălțate Dómnne,

Arătăm Înălțimei Tale, că de mâne se începe obicînuitul târgul Moșilor, ce se face la capul podului Târgului-de-afară, la carele se strînge

mult norod, vîndători și cumpărători de prin județe; merg cărciumari, rachieri, băcani, brașoveni, bucătari, simigii, cojocari și alții cu felurini de neguțătorii și cu pricina acésta făcînd amestecături negreșit va pricinui zădărire molevmii, pentru aceea bine ar fi ca aceștia din politie să fie cu totul popriți a nu merge nimeni cu nici un fel de negoț, cum și carele ce vin cu vase să se pue risipite pe câmp, ci găsindu-se cu cale și de Înălțimea Ta, se va da luminată poruncă către dumné-luî Vel Spătarul și Vel Agă, ca mai întăiū să pue a strigă pristav două și trei zile, arătând poprirea acésta și al doilea să pue ómeni paznicii a nu îngădui pe nimeni cu cel mai mic lucru de aliș-veriș a merge la acest tîrg, făr' de numai va fi slobođi a merge acei cărora le va face trebuința de vase; și cum se va găsi cu cale de Înălțimea Ta, așa se va urmă. — 1814 Maiū 9.

Barbu Văcărescu Vel Dvornic.

Anexe la paginile 718—736.

Piața desființată. Dăm aci unele acte relative la piețele publice :

Îo Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Chibzuind și Domnia Mea cererea jăluitarului egumen, ce ni se arată printr'acéstă anafora a dumné-lor veliților boeri, nu găsim cu cuviință să silim pe vîndătorii acestor lucruri de a merge să-și facă vîndarea lor la acel loc ot Tîrgul Cucului, căci din mergerea lor acolo se înțelege că le este peste mână și spre pagubă de a se aduna la numitul loc și de -i vom sili, ca să se adune iarăși acolo, urméză a se pricinui scumpătate la prețul acestor lucruri, care pricinuesce discolie la hrana norodului, ci de vreme ce prin hotărîrea ce s'aū făcut în Domnia Domniei sale Constantin Vodă Ipsilant, acel loc s'aū lăsatslobod cu șartul ce se arată mai jos, adecă în locul chiriei ce putea să ia mōnăstirea de la prăvăliile ce s'aū poprit atunci a nu se face acolo, să se folosescă cu avaetul pămîntului ce va lua de la lucrurile ce se vor vinde pe numitul loc și silindu-se acum precum mai sus đicem de a se aduna acolo vîndătorii acestor lucruri se pricinuesce scumpătate la prețul lor, mai cu cuviință socotim și hotărîm, să aibă voie mōnăstirea de a-și face prăvălii pe acel loc; mai întăiū însă poruncim dumné-vōstră veliților dvornici, să mergeți acolo în fața locului și să deosebiți prin mijlocul acei pieți loc în lat de stînjini trei și jumătate, ca să rămăe slobod pentru uliță, puind și semne ca să nu se pōtă întinde ninenea din ceî ce vor face binale cătuși de puțin, saū a călcă loc dintr'acea uliță.—1816 Iulie 11.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXXV, pag. 209.)

Vel Logofăt.

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale, am cercetat acéstă jalbă ce aū dat la Înălțimea Ta cuviosul arhimandrit chir Gavril egumenul mō-

năstirei Sf. Gheorghe nou, prin care arată, că la Târgul Cucului fiind loc deschis, au orînduit luminații Domni să se facă Lunia pe totă săptămâna adunare de târg: precupeți, zarzavagi, telali, cară cu varză și altele, pentru care într'adins au fost dat poruncă Măria Sa Domnul Constantin Vodă Ipsilant, să rămăe acest loc larg ca o piață și drumul ca de stânjeni șase, și mōnăstirea în loc de chiria ce putea săiea de la prăvăliile ce s'au poprit a nu se face, să iea'avaetul pămîntului de la lucrurile ce se vor vinde, dar din vreme în vreme cele mai bune alișverișuri adecă ale precupeților, zarzavagi, pâne și altele, s'au mutat la pușcărie, rămăind acea piață numai cu târgul de lunia, însă și acela cu scădere, unde au rămăas acum de aruncă împrejurașii gunoiele caselor și ale prăvăliilor și alte putori ce se întâmplă, și așa mōnăstirea a rămăas numai cu puțin venit al Târgului de lunia și gunoiele vecinilor ce sunt supērătore, rugându-se a se da luminată poruncă, ca orî să se adune tot alișverișul precupeților la Târgul Cucului, precum într'adins pentru acesta au lăsat loc îndestul deschis, să aibă voie mōnăstirea a face prăvălii, ca să pōtă lua venit de la dinsele și să lipsească și nesuferită supērare a gunoielor.

Deci făcând chibzuire după cum ni se poruncesce de către Măria Ta la acéstă jalbă, am vęđut că este cu cale cererea jăluitorului egumen, și se va da luminată porunca Măriei Tale, către dumné-lui Vel Agă, ca să dea poruncă tuturor precupeților, zarzavagiilor, telalilor, cară cu varză, vîndętorî de jimblă i de pâne și altor asemenea, ca aceștia să se adune toți pe totă điuva la acea piață, să'și facă alișverișul lor acolo, fiind loc larg îndestul și să se pōtă folosi și mōnăstirea cu avaetul pămîntului ce va luă de la dîșșii, cum și ulița pușcăriei i a curtei vechi și altele, unde vedem că staū precupeții să rămăe slobode de dîșșii, a nu stîrmtora cu acest fel de havalele, ca să pōtă ómenii trece cu înlesnire, iar nefiind următóri să se dea luminată porunca Măriei Tale către dumné-lor veliți dvornici, ca să męrgă la Târgul Cucului să deosebiască prin mijlocul pieței numai cât loc trebuie pentru ulița de trei stânjinî a rămănea deșchis, iar pe cel-l-alt prisos de loc să aibă voie egumenul Aghiorghitul a face prăvălii, ca să se pōtă folosi cu dreptul sęu venit și să lipsescă și supērarea putórei gunoielor, iar hotărîrea rămăne la Măria Ta.— 1816 Aprilie 16.

Padu Golescu Biv Vel han, Barbu Văcărescu Vornic, Dumitrașco Racovița Vel Vornic, Grigore Filipescu Vel Vornic, Mihalache Racovița Vel Logofăt, Iordache Golescu Vel Logofăt, Toma Crețulescu Vel Logofăt, Nestor Clucer.

Iă Ioan Cheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

De vreme ce pentru locul acesteî piețe ce au rămăas a fi deschis, după obștęsa hotărîre ce s'au făcut în let 1804, cu nici un cuvînt nu se cuvine a se face pe dîșșul vre orî-ce bina sau vre-o altă clădire, căci urmându-se una ca acéstă, atunci nu se pōte numi acel loc că este slobod și deschis. De aceea poruncim Domnia Mea, dumné-vóstră

Veliților boerî, să mergeți la fața locului și să faceți cercetare de aș mai fost într'acel drept de loc străjari orînduiți spre pază, unde ședeă de păziă mai 'nainte pînă a nu se face acea îngrădire de uluce, și acolo unde se va dovedi că ședeă pînă atunci de păziă, tot acolo să șadă și de acum înainte, iar de nu va fi fost într'acea parte de loc străjar paznic pînă la clădirea acestei îngrădiri, să chibzuiți a găsi tot acolo aprópe vre-un colț de loc la vre-o parte, unde nu aduce nici o zăticnire, ca acolo să i se facă adăpostirea, iar acea îngrădire cu uluci din mijlocul pieței să se ridice cu totul, fiind în potriva domneșcei nóstre hotărîri și spre zăticnirea obștescei trebuințe și să rămăe locul acela slobod și deschis.—1816 Maiu 14.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXXV, pag. 222.)

Prea Înălțate Dómnne,

După luminată porunca Înălțimei Tale, ce mi se dă la acéstă alăturată jalbă a lui Ilie Postelnicelu, făcënd cercetare, arēt Înălțimei Tale că piața acésta prin obștescă hotărîre încă de la arderea focului aș rămas să fie slobodă pentru obștesc folos, fiind în mijlocul politiei, de se póte întórce și carul și la vreme de îmbulzire este răsufare avënd patru ulițe, răspundere și întâlnire într'insa, afară din ceea ce iese din mónăstirea Sfîntului Gheorghe, pentru care jăluitorul s'aș judecat înaintea Măriei Tale și cu egumenul mónăstirei Sf. Gheorghe, cerënd a-i da alt loc să-și facă prăvălie, căci într'acéstă piață înaintea focului avusese și jăluitorul prăvălióră numai tărăbi pe loc mónăstiresc și s'aș dat apărare mónăstirei prin hotărîrea Măriei Tale, ce s'aș făcut cu Divan; aș cerut jăluitorul în multe rînduri, ca să i se dea voie să facă în piață tărăbile precum le-aș avut, și ca pentru un lucru trebuincios obștiei nu i s'aș dat acéstă voie, hotărîndu-se ca să fie tot piață, precum se face îndestulare din alăturata copie de anaf ora a dumné-lor Veliților boerî, ce este făcută din let 1814 Aprilie 22; și pornirea acésta a jăluitorului de acum nu este din alt, de cât numai că zapciul agiesc, ce este orînduit de pază la acéstă piață, cu pricină de a se face adăpostire străjei, aș făcut o îngrădire de uluce în mijlocul pieței, de lungă ca de un stîngen și jumătate și de lată ca de un stîngen, și făcënd despărțitóre aș pus un săpunar într'insa făcëndu-o prăvălie de săpunărie. Decî într'acel semt fiind prăvălie cu streșini late unde se póte adăposti străjarii de plóe, precum din vechime și pînă acum aș petrecut fără de odae, care este mai de folos, căci străjarii nu trebuie să șadă în odae la odihnă să dórma, ce apururea să fie afară deștept să privigheze. Urmarea zapciului ce aș îndrăznit a face acest fel de bina cu prăvălie în piață, ce prin hotărîrea de mai înainte și a Măriei Tale eră de a fi slobodă, este rea, ci pentru ca să nu se dea pricină de zmintéla a se închide acéstă piață, care este și folos obștesc de răsufare și podóba politiei, găsesc cu cale să se dea

luminată poruncă a se ridică cu totul de acolo; iar hotărîrea cea desăvîrșită rămîne a se face de către Înălțimea Ta.—1816 Aprilie 10.

Mihalache Racoviță Vel Logofăt.

Anexa la pag. 719. (Poduri).

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Pe acésta anafora a dumné-lor Veliților boerî nerémâind odihnit dumné-luî biv Vel Vistierul Ioan Moscu, zapciul cel orînduit vâtaf de păhărniceî, 'l-aû înfățișat la Divan înaintea Domniei Mele, prin vechil Manolache Ruțu, cu dumné-luî biv vel Clucerul Constantin Predescu epitropul spitalului sf. Pantelimon, ȓicênd Vistierul Moscu, prin apelația sa, că dupe ce aû cumpêrat moșia Dudescî, care se vecinesce cu moșia spitalului, fiind hotar al acestor douê moșii matca Colentinei, unde avênd drum mare al Bucurescilor și vrênd să facă pe moșia sa acaret, han la drumul cel mare, numitul Clucer epitropul spitalului nu 'l-ar fi îngăduind, cu cuvînt că acel drum se ține în ființă cu podul ce se ține cu cheltuiala spitalului, pe apa Colentinei, în vreme ce și însuși nu dosesce, ci primesce a respunde cheltuiala jumătate, când va fi trebuință a se meremetisi saû de iznóvâ a se face podul, cu cât mai vêrtos că în urma judecătîi dumné-lor veliților boerî, vêdênd că judecata pune temeiu la privileghiul vadului vechiu i al satuluî i al drumuluî și al morei, ȓicênd că una dintr'acestea de nu va avé stăpânul de moșie nu poté să ție cârciumă în spinarea altei moșii, s'aû silit de aû strîns acolo sat de vre-o nouă familiî, din care 7 s'aû aședat făcêndu-și casele, iar cele-l-alte douê acum și le fac; după care acéstă arêtare a dumné-luî Vistieruluî întrebând Domnia Mea pe Clucerul Constantin Predescu epitropul spitalului, ce respunde? nu tãgădui nici însuși, că Vistierul Moscu nu 'și-aû strîns acolo sat acum, fãr' de numai ȓise, să chibzuiască judecata de este acolo loc de sat, și de se poté să fie sat fãr' de a strica acei sãteni cu vitele lor moșiile vecinilor, precum și a stăpânuluî, ce cad aprópe și când se va puté să ție acolo sat, atunci poté să'și facă și acel han cu cârciuma; la care acéstă provlimă a Cluceruluî respunse vechilul Vistieruluî, că moșia Dudescî fiind mare, precum este vêdută, aû loc îndestul și vitele acestuî sat a se pasce pe moșia lor, și nu aû trebuință a merge la moșii streine spre pășune. Decî după obiceiul pãmîntuluî făcêndu-și dumné-luî Vistierul sat acolo unde își face hanul, cu acésta aû câștigat dicheoma ținereî hanuluî și al cârciumei și hotărîm să le facă și să le aibă acolo, cârciuma și hanul ne bântuit de către spital, îndatorînd însă pe sãteniî aceluî nou sat de a păzi vitele, ca să nu trecă pe moșia spitaluluî, precum și vitele spitaluluî i s'aû ȓis Cluceruluî, să nu trecă pe moșia dumné-luî Vistieruluî și către acésta volnic să fie dumné-luî Vistierul a vinde vinul și rachiul la acel han cu cârciumă, cu preț deosebit din prețul cu care se vinde la cârciuma spitaluluî, ce o are acolo aprópe, iar pentru podul ce este pe apa Colentinei și se făcê până acum numai cu cheltuiala spitaluluî, de vreme ce singur dumné-lul Vistierul s'aû

mulțămît a trage cheltuiala jumătate la facerea meremetului, mai ales fiind și apa Colentinei jumătate a moșiei Dudescii, hotărîm Domnia Mea, ca de acum înainte întocmai să aibă a se urma și a se păzi acest pod, adecă atât la facerea din nou, cât și la dregerea lui în totă vremea, jumătate cheltuiala să fie de la spital și jumătate de la stăpânul moșiei Dudescilor. — 1815 Iunie 18.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXXI, pag. 194.)

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Înălțimei Tale, de la acéstă jalbă a Dumnélui Clucerului Constantin Predescul epítropul spítalului ot Sf. Panteleimon, orînduitul zapciú vátaf de páhárnicei, íufătíșându-l ínaintea nóstră cu Dumné-luí biv Vel Vístierul Ioan Moscu, prin vechil Manolache Ruțul, am făcut cercetare pentru ceea ce se jáluesce Clucerul, cum că aprópe de podul ce are spítalul peste apa Colentinei, ámblá Dumné-luí Vístierul Moscu să facă han, fără de a nu avé acolo nici mórá, nici cátnun, nici vad vechiú, și cere să fie oprít dumné-luí Vístierul a nu face han, cáci aduce mare pagubă și scádémént la puțínul folos ce are spítalul de la cárciuma și bécánia sa; am întrebat pe vechil: cu ce cuvînt ámblá să facă han? și díse, că moșia Dudescii a dumnélui Vístierului Moscu, merge pánă ín apa Colentinei fiind și apa jumătate a moșiei Dudesci și jumătate a moșiei spítalului, arétând spre dovadá la acésta o carte de hotárnicie cu let 1780 Septembre, de sunt aní 34 trecuți, și deosebit díse vechilul, că este drum mare acolea, și ca la un drum mare ar avé voie să facă vîndare de vin și de alt aliș-veriș; ímpotriva cáruia răspunse Clucerul, că țínerea ín ființă a acestuí drum este podul spítalului de peste apa Colentinei, pe care pod apurarea íl face și íl țîne spítalul cu grea cheltuială și că íncă din vremea când se află moșia Dudescii ín stápanirea dumnélui Logofétului Dudescu, aú cercat și dumnélui să facă cárciumă acolo unde vrea să facă dumné-luí Vístierul han, și eú sluga Máriei Tale Clucerul Nestor ce mé aflam atuncí Epítrop al spítalului nu 'l-am íngáduit, dupá cum și însuși dumnélui Logofétul Dudescu, cunoscénd dreptatea spítalului aú contenít a face cárciuma ínt'r'acel loc. Decí cárciumă nu póte nimení să facă, de nu va avé din patru privileghiurí unul, adecă orí vad vechiú, orí sat cel puțín pánă la cincí case, orí mórá saú drum mare, dumnélui Vístierul Moscu nici unul dintr'aceste privileghiurí nu are, pentru că de și trece pe moșia dumnélui, drumul ce urméză pe podul spítalului de peste Colentiua, dar acel drum se ínfínțéză cu podul ce'l face tot-deauna și íl țîne spítalul cu grea cheltuială; pentru aceea dupá dreptate nu are dumnélui vístierul cuvînt a face han acolo ín spinarea podului spítalului și a págubi spítalul sáracilor de puțínul folos ce are de la cárciuma, bécánia i móra și satul sėú, precum nici la ceea ce provalisí vechilul dumné-luí Vístierului cerénd, ca de acum înainte să íntre și dumnélui pártaș la cheltuiala

facerei podului și să aibă voie a face acolo han, nu are cuvînt, pentru că podul acesta avîndu-l numai singur spitalul în sumă de ani nepomeniți, până acum fără a avé stăpînul de peste apă cât de puțină împărțășire nici odată, nu pôte acum peste atîta sumă de ani a face acéști cerere și a strămută pronomion ce câștigă spitalul prin veche stăpînire cu a avé numai moșia sa facerea acestui pod și a se folosi prin el cu cărciuma, i bęcănia, i móra și satul sěu, mai vîrtos că acéști moșie Dudescii n'aũ avut'o vre-un stăpân neputincios, ca să pótă găsi pricinuire că aũ fost mōnăstirea mai puternică și dintr'acea putere s'a sfiit stăpînul Dudescilor a face cărciumă, ci stăpînii acéștii moșii Dudescii aũ fost tot-déuna în putere și în stare și acéști urmare n'aũ făcut'o ; iar hotărîrea rēmăne la Măria Ta.—1815 Aprilie 26.

Nectarie Mitropolit, Iosif Argeș, Costandie Buzěu, Grigorie Brăncovėnu, Barbu Văcărescu Vel Vornic, Constantin Bălăcėnu Vornic, Teodorache Văcărescu Vel Vornic, Fotache Stirbeiũ Vel Logofėt.

Iũ Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Primită fiindu-ne anaforaua acésta a dumné-lor Veliților boeri, o înțărîm Domnia Mea și volnicim pe . . . să mērgă la sud Dâmbovița, unde prin ajutorul ispravnicilor județului, să facă urmare întocmai precum mai jos se arată.—1815 Noembre 9.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofėt.

(Cod. LXXXII, pag. 130.)

Prea Înălțate Dómne,

Am vėđut arėtarea ce aũ făcut Măriei Tale, dumné-lui Serdarul Nicolae Trăsnea Epistatul podurilor, pentru *podul Colentinei* că aũ ajuns la o stare fōrte prōstă în cât nimenea nu pôte să trecă pe dînsul și că după luminată porunca Înălțimei Tale, s'aũ dus dimpreună cu mai-mare-bașa în fața locului și făcēnd chibzuire, arată, că spre a se face acest pod din noũ trebuesce chereșteaua ce o însemnėză pe anume în anaforaua sa, iar de a se drege acum de-o cam-dată trebuesce cel puțin 700 de podinî, cęcî de a se face pleter nu se pôte; așjderea am vėđut și luminată porunca Măriei Tale, ce se dă la arėtarea sa, ca să facem cu viinciōsa chibzuire și să arėtăm Măriei Tale în scris; după care și urmând, arėtăm Înălțimei Tale, că satul Bălenii din sud Dâmbovița este rēmășiță 1070 de podinî, însă 930 birnici și 140 breslele pentru dăjdiile ce le-aũ plătit Cutia podurilor la Vistierie, după aședămîntul ce aũ avut cu dînșii, și fiind-că acest pod este fōrte trebuincios, atăt pentru zaherelele ce se cară din patru județe pentru hrana politiei, aflându-se și drum mare a olacului, ajungēnd la desăvirșită dărăpănare, în cât pôte să se întîmple și primejdie, și mumbașirii ce s'aũ dus, ciohodarul și alții, n'aũ făcut nici o ispravă; de se va socoti de către Înălțimea Ta, să se trimită unul din zapcii divanului, ca să facă strașnic năpristan acolo până va trimite aici tōte aceste podinî însă făr' zăbavă

din care podinî 700 să se ducă la Colentina, ca să se meremetisască podul, iar 370 să se aducă aici pentru alte trebuințe a podurilor; iar hotărîrea rămîne la Măria Ta, iar pentru a se face din nou acest pod, mai pe urmă prin deosebită anafora vom arêta Măriei Tale. — 1815 Noembre 3.

Constantin Bălcénu Vel Vornic, Mihalache Manu, Vel Vornic, Scarlăt Grădiștènu Vel Logofêt, Fotache Stirbeiu.

Zemle Vlahiscoie. Fiind-că dumné-luî cinstit și credincios boerul Domniei Mele Vel Vistierul Barbu Văcărescu, prin anafora aû făcut arêtare către Domnia Mea, că pe moșia dumné-luî Clinceniî sud Iflov, în drumul cel mare al Craioveî, fiind pod peste apa Ciorogârleî, făcut de dumné-luî, și de multa trecere a călătorilor și a olacelor s'au stricat, pe care meremetisindu'l cu cheltuiala dumné-luî nu se pôte ținé în stare bună făr' de osebit ajutor, și acum ajungênd podul la mai mare dărăpănare, sunt siliți călătorii i olacii și locuitorii din Vlașca și din alte părți, ce vin pe acest drum cu cele trebuincioșe la politia Bucurescilor, a ocolii prin alte părți, și ca să nu cerce discolie nimeni, aû cerut ca să orânduim Domnia Mea vre-un ajutor. Decî fiind-că podurile trecerei peste ape sunt trebuincioșe a se ținé tot-deauna în stare bună, ca să nu se întêmples vre-o zătîcnire saû primejdie drumașilor, iar mai vêrtos olacilor carî merg cu grabnice trebuințe și vedênd și rāvna dumné-luî Vel Vistieruluî, ce are pentru ținerea acestuî pod în stare bună, orânduim, ca să ție lude dece ômeni străini făr de pricină de dajdie, cu numire de podari, scutiți și apêrați de rîndul dajdiilor vistieriei și de alte orândueli, cu care însărcinăm pe dumné-luî Vel Vistierul stăpānul moșiei, ca cu acei ômeni să ție podul tot-deauna în stare bună, iar trecetorii să nu se supere cu nici un fel de dare la trecere, precum nici pānă acum n'au fost supêrați, i saam receh gpd. — 1818 Februar 8.

(Cod. LXXVII, fila 314).

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

De vreme ce obiceiul acesta se urmêză de se iea havaiet pentru trecetorii de peste apă de către stăpāniî podurilor i zăgazurilor, dupe pliroforia ce ne-aû dat dumné-lor veliți boeri printr'acéstă anafora, primită este Domniei Mele rugăciunea jăluitoarei și hotărîm: să aibă voie a luă de la carêle i călărețiî ce vor trece pe acel zăgaz al sêu, numai câte o para de vită, și ea să fie îndatorată, ca să ție tot-d'auna acel zăgaz în bună stare și dres cu a ei cheltuială, iar ômenilor ce vor trece pe jos, nici o supêrare de vre-un havaet să nu-le facă. — 1814 Septembrie 27.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

(Cod. LXXIX, fila 342.)

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale de la acéstă jalbă a dumné-eî Bălașei Bărbătéscai, am făcut cercetare și arêtam Înălțimei Tale, că

pentru trecătorile de peste apă este obiceiul de ia stăpânul podului său al zăgazului, la unele locuri, câte o para de vită, iar la alte locuri câte două parale de vită pentru cheltuiala cu care să ție acele poduri și zăgazuri; și fiind-că jăluitoarea se află veduvă și săracă. și ține acel zăgaz mai cu greu de cum 'l-ar ține un bărbat, găsim cu cale, să ia de la cei ce trec pe zăgazul său, de vită câte două parale, iar de la ómenii ce trec pe jos să nu ia nimic, căci nu fac nici o stricăciune; iar hotărîrea rămâne la Măria Ta. 1814 Iulie 1.

Radu Golescu Vel Ban, Isaac Ralet Vel Vornic, Barbu Văcărescu Vel Vornic, Dumitrașco Racoviță Vel Vornic, . . . Vel Logofăt.

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Intocmai precum se coprinde mai jos, într'acéstă anafora a dumné-lui Vel Logofătului de Țeara de-sus, poruncim Domnia Mea, dumné-vóstră Ispravnicilor ai județului, să se facă urmare.—1815 Decembre 17.

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Înălțimeii Tale, ce mi se dă la acéstă jalbă a dumné-ei Ecaterinei Fărcășoiei, făcând cercetare, m'am pliroforisit, că moșia dumné-ei Slătioarele, cu adevărat se desparte de moșia orașului Slatinei, ce este domnescă (cu apa Oltului) i la trecerea apei stăpânul moșiei are dreptate să ție pod, dar fiind-că dincóce nu este moșia dumné-ei, se vede că cei-l-alți ce au poduri și dincolo calcă moșia dumné-ei, se socotesce a fi cu dreptatea moșiei de dincóce, aceeași dreptate are și dumné-ei să ție pod, ca să calce dincóce de moșia orașului, după cum urmază și alții ce au asemenea moșii, că orî se învoesc de țin podul în tovarășie, sau fac amîndouă părțile poduri, iar mai virtos că podurile nu au vre-un pronomion, nici zăticnire a fi cât de multe și de dese la cei ce au loc și moșie, atâta numai că se face un obștesc folos la trecători, avînd înlesnire cu înmulțirea podurilor și cu scădămînt de voie la plată ușoră; de aceea a mea părere este a fi primită cererea dumné-ei; pentru care să se dea și luminată poruncă către dumné-lor ispravnicii județului, a avea acéstă voie să facă pod, iar fiind vre-o pricină cuviinciosă de împotrivire, să însciunțeze Măriei Tale.—1815 Noembrie 28.

Vel Logofăt.

(Cod. LXXXII, pag. 209.)

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahscoie.

Dumné-ta Vel Vistiere, după arătarea ce ne faci printr'acéstă anafora, milostivire făcînd Domnia Mea asupra jăluitoarilor, poruncim, să li se facă cartea Domniei Mele, de a ținea acești 5 ómeni, aducîndu-i însă însuși ei din țera turcescă, iar nu din cei veniți până acuma aici în țeră.—1817 Noembrie 17.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Prea Înălțate Dómnne,

Mahalagiîi dintre mahalalele ce sunt cu locuința în préjma locului ot Fântâna Boului din Bucuresci, printr'acéstă jalbă arată, că încă din zilele Măriei Sale Constantin Vodă Ipsilant, arătând că atât când se face înneacătură, pățimesc înneacăndu-se casele și grădinile, iar mai virtos când scade acea înneacătură, pentru că fresce este luncă, îndestulă putóre pricinuindu-se pățimesc copiii de bóle, care milostivindu-se au hărăzit cincî ómenî chip de poslușnici, cu cari au făcut un șanț de la acel sempt al lacului până la matca Dâmboviței, prin care șanț se scurge în Dâmbovița tótă apa și mocirla ce se făcea din pricina înneacăturei și acei cincî ómenî îngrijaú pe tot anul de destupă acel șanț când la vremea náprasnicei bóle molefsindu-se au murit numiți, de atunci și până acum astupându-se șanțul pățimesc ticăloși mahalagiîi fórte; în dosul căreia jalbí mi se poruncește de către Înălțimea Ta, ca să cercetez; întocmai luminatei porunci fiind următor, am cercetat și m'am pliroforisit, că cu adevérat au fost dată voie mahalagiilor, ca dintre streinii ce vin din părțile țerei turcesci cincî ómenî să aibă spre curățirea aceluî șanț în chip de poslușnici nedajnici, pe cari adevérat i-au și avut până în vremea ciumei. Curgerea pricinei într'acestași chip fiind, nu lipsiú cu plecáciune a arétă Înălțimei Tale, iar de a li se hărăzi și de către Înălțimea Ta acéstă milă cu a avea voie dintre streinii ce vin din părțile țerei turcesci, să găséscă acei ómenî 5 și să-í aibă tot cu acel chip, pentru curățirea șanțului; acésta rămâne la bună milostivirea Măriei Tale.—1817 Octombre 15,

Vel Vistier.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voivod i gospodar zemle Vlahisocie.

De vreme ce aceste huzmeturi ale Casei podurilor de la cochivechi au rémas asupra dumné-lui Biv Vel Banul Grigorie Ghica, pe trei ani viitori let 1818, 1819, 1820, cu prețul de taleri 17.000 pe fieș-care an și cu orînduiala ce se arată mai jos, pentru podul ot Falaștóca, întărim Domnia Mea vîndarea lor, pe ani de mai sus arétați, și poruncim, Vel Logofete de țara-de-sus, să i se dea dumné-lui numitului boer cumpérător și Domnescele nóstre porunci.—1817 Octombre 30.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofét.

(Cod. LXXXIX, fila 57.)

Prea Înălțate Dómnne,

Sérदारul Nicolae Trásnea au arétat Înălțimei Tale, prin anafora de la 17 ale trecutului Aprilie, cum că Casa acésta mai 'nainte până a se face podul Mogoșóei în doué rînduri i al Târgului-de-afară, nu numai nici o para nu erà datóre, ce încă aveà și capital, iar cu facerea acestor poduri au încăput la o mare datorie, se tot încarcă din di în

ți cu dobânda și nici credință are a se mai împrumută, cerând ca să se teorisască socotelile acestei case, spre a se vedeà suma de bani ce este datore și ori iraturile podurilor să se vîndă pe ani mai mulți, sau să se facă altă chibzuire de împlinire, spre a se mântui Casa de greutatea datoriilor; la care anafora ni se poruncesce de către Măria Ta, că pentru vîndarea iraturilor Casei podurilor are a se face urmare după buiurdizma Măriei Tale, ce s'au dat prin întărire la anafora noastră, iar pentru cusurul ce va mai rămâne datore Casa podurilor peste suma banilor, ce vor eși din vîndarea iraturilor, să chibzuim cu ce mijloc să se iconomisască plata lor și să arătăm Măriei Tale prin anafora; am vădut și acea luminată buiurdizma a Măriei Tale, ce s'au dat la anafora noastră, la 4 ale trecutului Februarie, cuprînd, că pentru ca să-și întâmpine plata datoriilor Casa podurilor poruncesci Măria Ta, să se vîndă iraturile podurilor pe trei ani, precum și pentru banii ce are a lua Casa podurilor de la Vistierie, poruncesci Măria Ta, ca când se va îndeletnici Vistieria, să-și plătescă la numita Casă, împreună cu dobânda lor; după care poruncă urmând noi, s'au strigat toate iraturile Casei în trei rînduri, prin cochivechi, înaintea noastră, pe trei ani, adică let 1818 i 1819 și 1820, cu toți banii înainte numerați pe șin și acel din urmă preț peste care n'au mai atirdisit nimeni, au eșit aceste huzmeturi taleri 48.000, rămîind cu acest preț asupra dumné-lui Biv Vel Banului Grigorie Ghica, care vine pe an po taleri 16.000, însă cu această hotărîre s'au strigat, ca pentru podul ot Răstoca, ce este unul din iraturile Casei și se află stricat de nu pôte trece nimeni pe dînsul, de se va drege spre a fi bun de trecere, așa să aibă cumpărătorul a răspunde la Casă deplin suma cumpărătoarei taleri 48.000, iar nedregându-se să se scađă din banii cumpărătoarei pe fieș-care an câte taleri 1.200, care fac în trei ani taleri 3.600, rămîind banii din iraturile taleri 44.400 cari acești bani scăđându-se din taleri 86.840 parale 26, ce este Casa datore, precum se arată în catastihul încheerei socotelilor, ce s'au teorisit și s'au iscălit de către noi, mai rămâne Casa datore taleri 42.440, parale 26 bez dobânda banilor i cheltuiala Casei pe acest următor an let 1817; ci de va fi primit Măriei Tale acest preț, ce au eșit iraturile la strigarea cea de al treilea, se va da luminată întărire cumpărătorului, ca numărînd toți banii acum pe șin la Casă, să-și caute la vreme iraturile după Domnescile ponturi; iar pentru taleri 42.440, parale 26 ce mai rămâne Casa datore alt mijloc de economie n'am putut găsi, făr' de cât numai după mai sus numita hotărîre a Măriei Tale, ce s'au dat la trecutul Februar, să se poruncască dumné-lui Vel Vistierul, ca să plătescă Vistieria banii ce este datore la Casa podurilor cu zapis, cari pôte să se adune cu dobânda lor peste taleri 40.000, însă jumătate să-și plătescă din diminia lui August și Septembrie și jumătate din cea-l-altă diminie dinainte a lui Octombrie și Noembrie, căci neplătindu-se acești bani ai datoriei și rămîind Casa făr' de nici un venit, de vreme ce iraturile pe acest următor an sunt vîndute și intrate în cheltuelile Casei, cum și pe alți trei ani, după sfertul anului acestuia se vînd acum, se încarcă iarăși datoria la loc tot cum au fost, cu plată de dobânđi și necurmatele

cheltuieli ce se fac peste an i cu plata leflor celor ce slujesc la tréba podurilor, și cu meremetul lor, iar hotărîrea cea desăvirșită rămâne a se face de către Măria Ta. — 1817 Iunie 22.

Isac Ralet Vel Logofăt, Grigore Băleanu Vel Vornic, Constantin Caliarh Vel Vornic, Alexandru Filipescu Vel Logofăt, Nestor Cluceru.

Intărîrea ce s'au dat la anaforaua dumnélui Vel Spătarul cu cislă mahalagiilor pentru destuparea gârliței și a șanțului din mahalaua Dudescului.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Dumné-ta biv Vel Bane, epistatule al Spătăriei, fiind-că destupara măței Dâmboviciorei și a osebitului șanț este pricinuitoare de folosul și odihna tuturor locuitorilor, cari își au casele lor în préjma locului într'acele mahalale, după pliroforia ce ne dai dumné-ta printr'acéstă anafora, de aceea primim Domnia Mea, cislă de mai sus și în dos arătată și poruncim, ca prin orînduitul zapciū spătăresc, să se împlinescă de la fieș-care banii ce se vęd însemnați și să se pue în lucrare destuparea aceluī șanț și a măței Dâmboviciorei. — 1817 Octombree 22 (Pecetea gpd.)

Vel Logofăt. (1)

(Cod. LXXXIX, pag. 51.)

Prea Înălțate Dómne,

În mahalalele Antimul și Dudescul, din vechime se vede că au fost un șanț pe care se scurgea adunarea apelor din ploī ce se face, care șanț dá în matca gârliței ce merge pe sub délul Mitropoliei i pe lângă grădina dumné-ei Bănesei Brâncovencei și a dumné-lui Clucerului Alecu Ghica. Acest șanț și cu acéstă gârliță sunt acum peste 15 ani de când batelisindu-se s'au astupat cu totul și apururea stă apa ce se adună din ploī într'aceste douē mahalale, ne avënd unde să'și facă scurgerea, iar mai virtos că și apa Dâmboviței când se revarsă neavënd pe unde să se scurgă din pricina astupării acestei gârlițe și a șanțului și rămâind baltă nemișcată, aduce nu numai stricăciune caselor și grădinelor, ce din ședere și împuțindu-se, pricinuesce multe bóle la cei de prin prejur. Astă primă-vară când sluga Măriei Tale am arătat Înălțimii Tale prin anafora chibzuirile pentru întâmpinarea innecăturilor ce face apa Dâmboviței, pomeneam acolo și pentru destuparea acestei gârlițe, că ar fi de mult folos, când anaforaua orînduindu-se de către Înălțimea Ta, în cercetarea dumné-lor boerilor, n'am vędut să se fi dat vre-un *carar*; acum viind la Spătărie unii din cei mai de cinste mahalagii ai acestor douē mahalale și spuindu-mi stricăciunea și a namestiilor și a semănăturilor ce din poprirea apelor din ploī și vërsături ale Dâmboviței li se pricinuesce neavënd, pe unde să se scurgă, apoi arătându-mi și acéstă cislă ce au făcut'o între dînșii (în care se vęd câți-va iscăliți) pentru banii ce trebuesc la destu-

parea șanțului până în gărlită și prin gărlită până în Dâmbovița. cerând a li se și da ajutor, și cunoscând a fi acesta o pornire a lor folositoare obștiei, nu lipsiū a o face Măriei Tale cunoscută, ca de vei găsi Măria Ta cu cale, să se deă luminata Înălțimii Tale întărire, orînduindu-se și mumbașir, ca să siléscă pe cei ce vor arētă împotrivorii să'și plătéscă dreptul după cislă, pentru ca să se pótă a se face această destupare acum până nu începe vremile împotrivoré ale tómnéi și ale ernei. — 1817 Septembre 10.

Vel Spătar.

Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Primită fiind Domniei Mele această obștéscă anafora a părinților arhieriei și a dumné-lor Veliților boerî, poruncim, credincios boerule al Domniei Mele Biv Vel Serdare Ianache Hafta, ca împreună și cu inginerul, să mergeți la fața locului și să faceți urmare întocmai precum mai jos se arată, și dumné-ta Vel Vornice, să dai mai sus numiților orînduiți din iraturile Cutiei talerî 1.500 pentru ostenéla și cheltuiala lor, însă talerî 1.000 inginerului și talerî 500 Sërdarului Hafta, cari acești orînduiți poruncim dumné-tale Biv Vel Bane epistatule al Spătăriei, să îngrijesci de a și pleca făr' de zăbavă, dându-li-se de aici și cai de poștă pentru plecarea lor, iar pentru încungiurarea lor pe afară pe unde va fi trebuință, poruncim dumné-tale Vel Vistiere, să se facă cuviincioșa poruncă către ispravnicii județului, de a li-se da caii cei trebuincioși.—1817 Maiū 29.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXXVI, pag. 292.)

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale, ce ni s'aū dat la anaforua dumné-lui Biv Vel Banul Grigore Brâncovénu, epistatul Spătăriei, adunându-ne la un loc dinpreună cu dumné-lui, am vedut însciințările ce aū venit de la sud Dâmbovița, a dumné-lui Stolnicului Petrache ispravnicul județului și a Medelnicerului Constantin Pastia, epistatul șanțului Dâmboviței, de ruptura ce s'aū făcut la gura șanțului și de prăpădenia stavilelor, și făcënd chibzuire acum de o cam-dată, se găsi cu cale ca să se orînduiască de către Măria Ta dumné-lui Sërdarul Ianache Hafta dinpreună cu . . . inginer, să mērgă pe marginea despre răsărit a Dâmboviței de unde dă Ilfovul în Dâmbovița, în sus, până la gura șanțului, să vadă în ce loc se pot abate acele apușóre mici în Ilfov, însă nu unde da până acum, ce cât se va puté mai din sus, ca după ce se va abate tóte acele apușóre în Ilfov, să vadă cu cumpănire și măsurătoare bună, după meșteșugul inginerului, unde se cuvîne a se face cheie, adecă să se deschidă șanțul și să se facă zăgazul cel trebuincios și stăvilele în gura matcii Dâmboviței, spre împărțéla apei, câtă adecă să se slobódă pe matcă și câtă să mērgă pe șanțul cel nou, care este să dea tot în șanțul cel vechiū, luând séma bine pe unde

este mai cu înlesnire a se face acest șanț nou până să dea în cel vechi și de pôte să aducă vătămare și stricăciune moșiilor acolo, și aducându-mi-se și această pliroforie atuncea vom face Măriei Tale anafora pe larg de chibzuirea îndreptării ce se va găsi cu cale și pentru ostenéla lor și cheltuiala inginerului să fie luminată porunca Măriei Tale către dumné-luî Vel Vornicul al Obștirilor, ca să i se dea cât i se va cuveni, dându-li-se și caii cei trebuincioși de poștă, sau și de prin sate, cu porunca gospod, să se înlesnescă după trebuința ce vor avea a încungiura tóte acele sempturi, de a face o dréptă cumpănire și cercetare pentru tóte cu deslășire și cu bună credință, pentru a căroră orînduișilor pornire să facă dumné-luî Vel Spătarul cuviinciosul mumbașiret, iar hotărîrea rămâne la Măria Ta.—1817 Maiu 28.

Nictarie Mitropolit, Iosif Argeș, Constandie Buzéu, Grigorie Brâncovénu, Constanțin Crețulescu, Barbu Văcărescu, Dumitrașco Racoviță, Biv Vel Vornic, Istrate Crețulescu Vel Vornic, Constantin Bălăcénu Biv Vel Vornic, Mihalache Manul Vel Logofêt, Grigorie Bălénu Vel Vornic, Constantin Caliarh Vornic, Nicolae Golescu Vel Logofêt, Nestor Clucer.

Îo Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Primită fiindu-ne anaforaua acésta a velișilor boerî, o întărim Domnia Mea și poruncim dumi-tale Biv Vel clucere Ioane Fălcoene, ispravnice de sud Ilfov, că împreună cu cei de mai jos arétați i cu dumné-luî inginerul Fraival, să mergeți la fața locului, spre a se face și acésta cercetare după mijlocul ce se arată mai jos, după care să ni se facă arétare în scris prin orînduitul mumbașir sluga Domniei Mele aprod vătășesc de la zapciul cel orînduit.—1816 Aprilie 26.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

(Cod. LXXXII, pag 411.)

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale de la acésta jalbă a dumné-luî paharniculuî Polizu, înfățișând orînduitul zapciu vataf de aprodi înaintea nóstră pe chir Polizache, fiul și vechilul său, cu Vasile Jupaniotul, epistatul moșiei Ciorogârlei, am văduț însciințarea ce face către Măria Ta dumné-luî Clucerul Ioan Fălcoianu. ispravnicul din sud Ilfov, ce aũ fost orînduit cercetător la fața locului și scrie, că fiind față atât vechilul prea luminatei Domni, cât și Polizache, unde luând séma la viitura apei și cumpénindu-se amîndouă morile de către Dima suiulgibaș împreună cu polcovnicul Panait i cu Tănase Agrefiotul și alți 11 practicoși meșteri, în ce chip s'aũ adeverit, aũ dat în scris sub iscăliturile lor, de unde se dá curată înțelegere, din care pricină se aduce în necăciune morilor ot Ciorogârla; așîșderea scrie, că aũ cercetat și pentru facerea morilor, care este făcută mai întâiũ, și cât pentru a lui chir Polizache s'aũ adeverit din chiar veleatul ce s'a văduț pus la casa morilor deasupra ușei că este din anul 1812, iar pentru ale Ciorogâr-

lei, neavând let, s'aŭ adeverit dintr'o adeverință a dumné-lui Clucerului Filipescu, ce o dă în scris, care s'aŭ vëdut și de către noi, cu cuprinderea, că la let 1810 Martie 20, aŭ început de aŭ făcut móra Ciorogârlei i din altă adeverință ce dă popa Marin ot Ciorogârla, cu alți șese săteni, ce o vëdum și pe aceea, de care dăce dumné-lui Clucerul, că pentru ca să se precurmeze în necăciunea de la morile Ciorogârlei, cu cuiință este a se pogorî morile lui chir Polizache, cu ceea ce se arată în arătarea orînduiților prahticoși de mori și morari la măsurătoare ce aŭ făcut, că sunt mai nalte morile lui chir Polizache; am vëdut și aceea arătare, ce face Panait polcovnicul i Atanase Agrefiotul și Dima suiulgi-bașa, cum că după măsurătoare ce aŭ făcut ei împreună cu acei 11 morari, ce 'i arată pe anume și la o móră și la alta, se vede înălțime la morile lui chir Polizache o palmă domnescă și un lat de mână, și înflarea apei o palmă próstă și un deget, iar viitura apei de acum este cât la o móră și la alta, iar dumné-lui paharnicul Polizul printr'acéstă jalbă ce aŭ dat Măriei Tale dăce, că în vreme ce s'aŭ făcut aceste mori, atât a sa, cât și a Clucerului, apa Ciorogârlei era fórte mică și în curgere de patru ani nici o prigonire între dumné-lor nu s'a întâmplat, ci aŭ âmblat morile cum se cade, iar de an încóce aŭ început a se înneacă de multă apă a Dâmboviței, ce se abate pe Ciorogârle și cum că móra sa a făcut'o un morar din cei de aprópe de șanțul Dâmboviței și socotind că póte să deă tótă apa din Dâmbovița pe Ciorogârle aŭ pus móra de margine, ca viind Ciorogârle mare să curgă pe alătura, și cum că fiind că acum vine apa mare și înecă morile este trebuință de un om meșter, ca să cumpănescă bine morile, nevoind nici însuși dumné-lui paguba vecinului său, și fiind-că acum din bună norocire s'aŭ întâmplat să fie aici Fraival inginerul, carele socotesce să fie mai meșter la cumpănirea apei, de cât meșterii de aici, cere să se orînduiască acest inginer, ca să mérgă numai singur fără de a nu fi nici o parte, nici alta, să facă chibzuire după meșteșugul său, și când se va dovedi că din pricina morei sale curge înneacărea morei cei din sus, atunci însuși dumné-lui va urmă după povața unuia ca acestuia destoinic meșter. Decă după cercetarea ce s'a făcut la fața locului, cu ómenii practicoși i morari meșteri i cu suiulgi-bașa și cu alți 11 meșteri morari, nu era trebuință a se mai face altă cercetare; dar pentru ca să nu mai rămăe paharnicul Polizul nici un cuvînt de pricinuire, găsim cu cale, să fie luminată porunca Măriei Tale, către dumné-lui Biv Vel Clucerul Ioan Fălcoianu, ispravnicul din sud Ilfov, ca de isnóvă să mérgă la fața locului, cu toți cei mai sus numiți practicoși și morari, ce aŭ fost întâi, luând împreună și pe inginerul Fraival spre a face și el cumpănire și chibzuire în vederea celor d'întâi, față fiind cu toții, cum și amîndoué prigonitórele părți și să aréte Măriei Tale în scris, și apoi se va da izbrănire pricinei, însă cheltuiala acestei cercetări de acum să o plătescă paharnicul Polizul, ca unul ce n'aŭ cerut pe Fraival atunci la vreme, iar hotărîrea rămăne la Măria Ta.— 1816 Aprilie 24.

Radu Golescu biv Vel Ban, Dumitrașco Racoviță Vel Vornic, Gri-gore Filipescu Vel Vornic, Teodorache Văcărescu Vel Vornic, Mihailache Racoviță Vel Logofét.

Anexe la pag. 554. Veđi și pagina 691.

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscolie.

După arătarea ce ne face dumné-lui Vel Vornicul al Obștirilor printr'acéstă anafora, de vreme ce ce sunt arętați în alăturatul catastih, nu și-au răspuns canonisitul avaet al Cutiei milosteniilor, volnicim pe să mérgă la fleș-care din mai sus numiții, și făr' de altă zăbavă, împlinind dreptul avaet, ce se arată asupra fleș-căruia, făr'de altă zăbavă să-i aducă și să-i facă teslim la Vornicia obștirilor. —

1816 Mart 30,

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXXII, fila 373.)

Vel Logofët.

Prea Înălțate Dómne,

Cu plecăciune arët Înălțimii Tale, că cu amăruntul intrând în ceretarea iraturilor Cutiei milosteniei, cari sunt canonisite și nu s'au putut împlini, protocolind după catastihul Vistieriei numai din let 1814 și cu condicile Epitropiei lămurindu-se; Am vęđut și alăturatele rămășițuri ce sunt a răspunde dumné-lor boerii, ce s'au cinstit cu caftane în diastima vremei, cât și unii din ispravnicii și sameșii ce au fost pe la județe, n'au plătit obicnuitul avaet, după hrisóve, adunându-se de la câte trele madelile suma de taleri 8.705 rămășiță, precum la vale se arată, să bine-voiască înalta înțelepciune a Măriei Tale, cu mumbașir, prin luminată strașnică poruncă, cu ori-ce mijloc se va chibzui, ca să se împlinescă negreșit și să se dea la Epitropie, spre întâmpinarea lefilor săracilor; și cum va fi bună hotărîrea Înălțimei Tale.—1816 Martie.

Vel Vornic.

Adunarea sumelor rămășițelor.

Taleri

4.985 de la cei ce s'au cinstit cu caftane de către Înălțimea Ta.

2.800 ispravnicii ce au stătut pe la județe.

· 920 sameșii ce n'au dat din doi ani.

8.705

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscolie.

Dupa arătarea ce ni se face printr'acéstă Obștésză anafora a părinților arhieriei și a dumné-lor boerilor, întărim Domnia Mea, atât încheierea acestor socotelii, cât și ertarea acestor două condeie de mai jos arătate, însă taleri 6.000 ai pagubei dumné-lui Vornicului Manul și taleri 1.070 cei luați de reposatul Nițul sameșul Cutiei.—1816 Mart. 25.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXXII, pag. 370.)

Vel Logofët.

Prea Înălțate Dómnne.

După luminata porunca Măriei Tale, ce ni s'aú dat la anaforaua dumné-luí Vel Dvorniculuí al Obștirilor, adunându-ne cu toții la un loc, am cercetat socotelile anului trecut lét 1815 la trei Cutii, adecă milostenia, cismelile, și orfanotrofia, s'aú văđut întru tóte cu bună orânduială, adecă și iraturile cele canonisite i cele întâmplátóre aședate în condică, cum și tóte cheltuielile lefașilor milași i altele cu sineturi văđute de noi s'aú și ținut în sémă. Asemenea și un condeiú de talerí 6.000, ce din vorniciile de pripasuri de se păgubiă dumné-luí Biv Vel Vornicul Mihalache Manu, neputênd să prindă suma pre cât aú sporit la cochi-vechi, s'aú scăđut, cum și alți talerí 1.070 bani 12, cu talerí 500, ce se vede luați cu împrumutare de la starostea, pentru simbria doicelor, de către reposatul Nițul Logofêtul, ce aú fost sameși, cu pricina morții și a bólei sale, negăsindu-se căpătâiú, iarăși s'aú scăđut pentru sárăcia aceluí reposat, avênd copii și fete în vârstă și slujba luí cu îndelungați aní Divanuluí țerii, și cei de la starostea se vor plăti din iraturile Cutiei, care se împlinesc prin starostea. De va bine-voi și de către bunătatea înălțimii Tale cu a fi scăđut atât dumné-luí Vornicul Manu de acei talerí 6.000 cât și casa rēposatuluí sameș cu acei talerí 1.070 bani 12, căci din tóte acestea rēmăind la condică asupra dumné-luí Vorniculuí Manu din vorniciile de pripasuri ale următoruluí an talerí 17.978 bani 90, să și fágăduesce, prin iscălitură, că până la sfirșitul următoruluí Mart. îi va respunde la Epitropie, în cheltuelile curgătoruluí an. Asupra căroră acestea s'aú și adevérit condica de către noi, și cum va fi bună hotărîrea Înălțimei Tale — 1816 Mart.

Mitropolitul Ungrovlahiei Nictarie, Episcopul Buzéú, Constantin Filipescu, Radu Gólescu, Grigorie Brâncovénu, Barbul Văcărescu, Dumitrache Racoviță, Teodorache Văcărescu Vel Vornic, Iordache Gólescu Vel Logofêt, Tomița Crețulescu Vel Logofêt, Nestor Clucer.

Anexă la pag. 697.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Poruncim Domnia Mea dumné-tale Vel Agă, ca înteiú să se mēsóre aceste poduri de către Serdarul Trásnea epistatul Casei podurilor, să facă socotéla câtă cheltuială trebuie să se analoghisécă? câte câți bani se cuvine a plăti fieș-care din mărghinașií acelor poduri? să și împlinécă prin dumné-ta acești bani, și apoi să se pue în lucrare dregerea și meremetul lor.— 1816 Martie 30.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXXII, pag. 372.)

Vel Logofêt.

Prea Înălțate Dómnne,

Cu plecată anafora arêtam Măriei Tale că podul ce abate din podul cel mare al Mogoșóei și merge printre hanul Grecilor și printre

hanul lui Șerban Vodă, până în podul cel nou, ce se începe de la răspântie înainte, este foarte stricat cum și podul ce coboră dintr'acest pod al târgului la vale pe lângă casele dohtorului Caracaș, până în podul Mogoșoiei, la porța curței cei vechi, iarăși este asemenea stricat și fiind-că aceste două poduri sunt trebuincioase norodului, pentru două pricini: una pentru ca să aibă ómenii pe unde merge la târg, și alta că începându-se lucrul podului Mogoșoiei, unde este nesăvîrșit, la vale spre curtea veche, n'au pe unde să vie la domnesca Măriei Tale curte cei ce se află în slujbă, de trebuință este a se da luminată porunca Măriei Tale către Sêrdarul Trăsnea, epistatul Casei podurilor, ca negreșit și fără zăbavă să pue pe polcovnicul de pod cu ómenii cei trebuincioși și cu podinile ce vor trebui, ca să drégă amîndouă aceste poduri, pe la tóte locurile sunt stricate, și după ce se va isprăvi lucrul să facă Sêrdarul Trăsnea fóie de cheltuiala ce va merge și apoi să se dea luminată porunca Măriei Tale către dumné-lui Vel Agă, ca acea cheltuială să o analoghisescă pe toți mărginașii acestui pod, ce au case și prăvălii, cu drépta analoghie, și împlinindu-se banii să se dea la Serdarul Trăsnea, iar hotărîrea rămâne la Măria Ta. — 1816 Martie 28.

Dumitrașco Racoviță Vel Vornic, Grigorie Filipescu Vel Vornic, Mihalache Racoviță Vel Logofêt, Iordache Goleșcu Vel Logofêt, Nestor Clucer.

Anexă la pag. 696.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie

Dumné-vóstră Veliților boerî am vêđut Domnia Mea arêtarea ce ne faceți printr'acésta anafora, la care și răspundem dumné-vóstră că nici unul dintr'aceste două mijlóce ce sunt arêtate mai jos nu este primit Domniei Mele, ci ca să se întâmpine plata datoriilor Casei podurilor, poruncim, să se vîndă iraturile ei pe trei ani, în vreme ce astă unădată nu mai este trebuință de a se face alte poduri, iar când va fi trebuință a se mai face vre-un pod, atuncia se va chibzuî și pentru cheltuiala ce va trebui la acel pod, iar pentru rămășița din orînduiala deciuielei lefilor ce s'au făcut la sud Teleorman și la sud Prahova, poruncim dumnétale Vel Vistier, să se trimită mumbașiri pe la ispravnicii numitelor județe, de a proftacsi banii acestei rămășițe fără zăbavă, precum și pentru banii ce are a lua de la Vistierie Casa podurilor, poruncim, când se va îndeletnici, Vistieria să-i plătescă la numita Casă împreună cu dobânda lor — 1817 Februarie 4.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

(Cod. LXXXVI, pag. 49.)

Prea Înălțate Dómne,

Am vêđut anaforaua ce au făcut către Măria Ta, Serdarul Nicolae Trăsnea epistatul Casei podurilor de la 16 ale trecutului Septembre,

cum că pentru tot lucrul a trei poduri al Mogoșoiei, al Târgului-de afară și al Colentinei i pentru plata datoriei Casei și altor cheltueli ale Casei pe acest următor an 1816, trebuesc taleri 205.170 și că din orînduelile ce i s'au făcut pôte să se împlinescă ca la taleri 124.400 și mai lipsesc taleri 80.970, cerënd a se face de către noi chibzuire, de unde să se împlinescă acéstă lipsă de bani? iar acum ne arată numitul Sêrdar, că nici acei taleri 124.400 ce erà nădejde că se vor împlini nu se pot strînge, nici din taleri 53.344 ce s'au fost pus a da scutelnicii, poslușnicii și slujitorii de pe afară și mărginașii podului din Curtea veche s'au împlinit numai taleri 46.968, iar taleri 6.376 au eșit pricinii, după arêtarea ce ne-au făcut în scris Sêrdarul Carabulea calemgiul havalelelor, din însciintările ce au venit de la dumné-lor ispravnicii județului, cum și cei din Curtea veche i analogul rîspântiilor i biserica gospod nu au plătit, i din taleri 15.234, ce s'au fost pus a da ruptașii noi de la orașele de pe afară și de la județe, arată Carabulea, că s'au împlinit numai taleri 6.203, iar taleri 9031 sunt rêmășiță morți, fugiți și neputincioși, din care pôte să se împlinescă ca la taleri 3.000, iar taleri 631 nu este puțință a se împlini, i din taleri 50.000 ce s'au fost orînduit a da orașanii Bucurescenii raele și sudiți (bez boerii) de casă, de la taleri 3 și până la taleri 5, pentru care sudiții au venit la Măria Ta și notele cinstitelor consulaturii, că primesc să dea acest ajutor și urmare nu s'au făcut după anaforaua noastră de la trecutul Iunie 7, ce este întărită și de către Măria Ta, ci vedem că dumné-lui Vornicul Bălăceanu și cu dumné-lui Vel Vornic al politiei, ce au fost orînduiți de către Măria Ta, ca să analoghisască acești bani pe orașanii, au cisluit numai taleri 16.488 pe isnafuri și taleri 3.252 pe alte obraze, i taleri 22.110 ce s'au orînduit de Măria Ta, a se popri deciuială din léfa boerilor pe trecuta diminie August și Septembrie, care fac aceste trei condeie taleri 34.474, din care arată Sêrdarul Carabulea, că au dat Vornicia politiei numai taleri 7.140; s'au făcut și pentru deciuiala lefilor orînduială de la casa lefilor la sud Teleorman și la sud Prahova, de mai sus numita sumă a deciuielei și ne arată Sêrdarul Trăsnea, că până acum au primit numai taleri 3.000. Deci, după chibzuirea ce am făcut, nu putem găsi alt mijloc de a se întâmpina lipsa acestei trebuințe a Casei podurilor, ca să scape odată de datorie, a nu se mai însărcina cu plată de dobândi, de cât să se dea luminată porunca Măriei Tale, către dumné-lui Vel Spătarul și către dumné-lui Vel Agă, ca să se împlinescă de la orașanii acei taleri 50.000, cu mijlocul și cu orînduiala ce se cuprinde în anaforaua, ce este întărită și de către Măria Ta, scădëndu-se cu ceea ce au dat; așijderea și pentru rêmășița din orînduiala de deciuială a lefilor ce s'au făcut la sud Teleorman și la sud Prahova, să fie luminată poruncă către dumné-lui Vel Vistierul, ca să se trimită mumbașiri cu luminată poruncă a se împlini negreșit, iar negăsind Măria Ta cu cale a se împlini orînduiala de banii de la orașanii Bucurescenii, să se facă împlinire de la scutelnicii i poslușnicii și slujitorii de la cinci județe de peste Olt, după anaforaua noastră, unde sunt puși și ei să dea taleri 3.292, pe care îi apărăseși atunci Măria Ta, de a nu da și ori-care dintr'aceste două mij-

Înce se va găsi de către Măria Ta cu cale, se va da luminată poruncă a se pune în lucrare; așijderea să te milostivesci Măria Ta, a porunci către dumné-lui Vel Vistierul, ca spre ajutorul grelei datorii la care aū încăput Casa podurilor să plătescă banii ce este datore Vistieria cu zapis la Casa această pentru taleri 36.000, ce are a lua, capete și dobândă, fiind-că acești bani sunt intrați în suma trebuinței Casei ce arătăm mai sus, căci de nu i se vor plăti banii, rămâne Casa nemântuită de datorie și a mai pune pe alte dări mijloc nu este, iar hotărîrea rămâne la Măria Ta. — 1816 Decembre 30.

Radu Golescu Vel Ban, Isac Ralet Vel Vornic, Mihalache Manu Vel Vornic, Grigorie Bălăceanu Vel Vornic, Constantin Caliarh Vel Vornic, Constantin Dudescu Biv Vel Logofăt, Iordache Golescu Vel Vornic.

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Primită fiind Domniei Mele, anaforaua acésta a dumné-lor veliților boeri, o întărim Domnia Mea și poruncim dumné-tale Vel Logofăt de țera-de sus, să se facă domneșcile năstre porunci, atât către dumné-lui Vel Vornicul al politiei, cât și către Medelnicerul Bujorénul i către epistatul șanțurilor, spre a fi întocmai următorii. — 1815 Noembre 16.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXXII, pag. 139.)

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale, de la acésta însciințare a Medelnicerului Grigorie Bujoreanul, prin care arată, că șanțul abătutului apei Ilfovului s'a săvârșit și aū dat și apă pe dînsul, dar este trebuință a se face în gura apei Ilfovului zăgaz de stânjeni 60 cu șarampoii, să se bată două rînduri și să se îngrădescă și să se împle cu pămînt și cu gunoiu, iar nu cu pădure, pentru că trece apa printre dînsa, și până a se săvîrși și cel-l-alt șanț, să se deă poruncă la epistatul șanțului vechiu, ca să lase apă pe Dâmbovița numai pe trei ochiuri, căci cu apa Ilfovului este îndestul a veni prin Bucuresci după cum ni se poruncesce arătăm Înălțimei Tale, că este trebuință a se face zăgaz în gura Ilfovului, pentru că tótă acésta apă să se abată pe șanțul cel nou ce s'a făcut acum, căci nefiind zăgaz, vine câte puțintică apă pe șanț, lină și fără iuțelă și se astupă șanțul cu nămol și este munca în zadar, și se va da luminată porunca Măriei Tale, către epistatul șanțului vechiu, ca să îngrijescă a lăsa apă pe matca Dâmboviței numai pe câte ochiuri va fi de ajuns dimpreună cu apa Ilfovului pentru trebuința morilor, a putea să âmble și a nu prisosi ca să facă înneacăiune; de altă parte se va da poruncă Medelnicerului Bujorénul, ca să se deschidă șanțul ce este să se facă mai din jos de unde dă gura șanțului Ilfovului în Dâmbovița, începându-l iar din Dâmbovița până în șanțul cel vechiu, unde în gura de la Dâmbovița

a acestui șanț să se mute și stăvilele șanțului celui vechiu și să se așeze cu temeiul bun, și fiind-că arată Bujorénul, că i s'aũ dat numai talerĩ 1.500 de hãtmãnie, și nu numai șanțul ce este să se deshidã din Dãmbovița pãnã în șanțul cel vechiu n'are cu ce îl lucrã, ci nici pentru șanțul a bătãturei Ilfovului n'aũ dat ómenilor plata deplin și iarna se apropie și cãdẽnd zãpadã și iuțindu-se vremea nu se póte lucrã, sã fie luminatã porunca Mãriei Tale, cãtre dumné-luĩ Vel Vornicul al poliției, ca císia ce din porunca Mãriei Tale s'aũ fãcut pe noue mahalale de aici din Bucuresci, pentru șanțul ce are sã se facã împotriva mãnãstirei Mihaiũ-Vodã i pentru destupatul Dãmboviciórei, sã o împlinescã fãrã de zãbavã, și toți acei banĩ ai císlei sã se trimiță la Medelnicerul Bujorénul, ca sã aibã cu ce plãti ómenilor, cãci fãcẽndu-se zãgaz în gura Ilfovului, se opresce cu totul acéstã apã, care dã în Dãmbovița, din susul Bucurescilor la Dragomiresci și fãcẽndu-se și șanțul cel din Dãmbovița pãnã în șanțul cel vechiu, cum și stãvilele aședãndu-se în gura lui, atunci rãmãne cumpãna în mãna epistatului și póte de a lãsã pe matca Dãmboviței numai cãtã apã este trebuinciósã, care sã nu pótã face înneccãciune, cu tóte acestea de vom vedé pe urmã cã este trebuință și de șanțul din potriua mãnãstirei Mihaiũ-Vodã i de destupatul Dãmboviciórei, vom face altã chibzuire pentru cheltuiala acestor lucruri; iar banii císlei acelor noue mahalale, sã se strĩngã fãrã de zãbavã și sã se trimiță la Bujorénul pãnã este vremea bunã de lucru; așijderea sã fie luminatã porunca Mãriei Tale, cãtre dumné-luĩ Vel hatmanul al Divanului, ca sã facã tot felul de silință a împlini banii ce sunt rãnduiți a-i dã stãpãniũ moșilor, dupã porunca Mãriei Tale ce este datã, ca sã se deã în trebuința cheltuelelor șanțurilor; iar hotãrirea rãmãne la Mãria Ta. — 1815 Octombre 30.

Constantin Bãlãcenu Vel Vornic, Teodor Vãcãrescu, Vel Vornic, Vel Logofet, Scarlat Grãdiștenu Vel Logofet, Nistor Clucer.

Iũ Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Primitã fiind Domniei Mele, anaforaua acésta a dumné-lor vețiilor boeri, orĩnduim pe dumné-vóstrã credincioși boerilor ai Domniei Mele, Biv Vel Sãrdare Ianache Hafta i biv Vel Medelnicere Grigorie Mirișescule și biv Vel Medelnicere Bujorene, și poruncim Domnia Mea, cã împreunã și cu inginerul, fãrã cãtuși de puținã zãbavã (ca pentru obștãscã trebuință), sã faceți cercetarea de mai jos arãtatã cu urmare intru tóte întocmai și sã ne aduceți pliroforie în scris pe larg și cu bunã deslușire împreunã și cu hartã închipuitoare de starea morilor i locurilor de mai jos arãtate.—1815 Februarie 22.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXVIII, pag. 400.)

Vel Logofet.

Prea Înãlțate Dómne,

Dupã luminatã porunca Mãriei Tale, am vëduť jalba ce aũ dat la Înãlțimea Ta, mahalagii din noue mahalale de aici din politia Bucu-

rescilor: Brosceni, podul Calicilor, Antimul, Dudescul, Biserica Albă, Mihaiu Vodă, Sfete Lefterie, Isvorul și Gorganii, cari lăcesc pe albia Dâmboviței despre apus, cerând a se ridică havalele ce au strîmto-rat matca apeii, ca să scape de înecăciunea ce li se pricinuesce la viitura apeii; așijderea am vădut și jalba i tacirul, ce au dat egumenul mănăstirei Radului Vodă, cum că înecăciunea acestor mahalale nu se pricinuesce din înflătura morilor mănăstirei, ci din strîmtorile ce au făcut unii alții Dâmboviței mai din sus, de care, pentru diifen-depsis a politiei, ca să nu se mai întâmple vre-o primejdie de înecăciune, găsim cu cale să se orânduiască de către Măria Ta doi boeri, însă dumné-lui biv Vel Clucerul Nistor și dumné-lui biv Vel Cluce-rul Constantin Predescul, cari acum fără zăbavă dimpreună cu ingi-nerul să începă de la mōra ot Roșul, a mănăstirei Sf. Ioan, ce este din sus de Cōtroceni și să mērgă de rînd pe matca Dâmboviței, pe la morile ot Budești, luând sēma și vēdēnd însuși dumné-lor tōte strîm-torile ce s'au făcut mătcei Dâmboviței cu verice havalea, care opresce și baltēză apa de nu-și pōte avea repeđiciunea ei a spēla nomolul și a se adînci matca, cumpēnind inginerul tōte morile ca să vadă la ce mēsură se află fieș-care mōră acum și la ce mēsură se cuvine a se coboră ca și morile să pōtă āmbra după starea vadurilor ce au și ma-halalele să nu se înnee la viitură de apă mare, însă aici în Bucu-resci să aducă dumné-lor orînduiții boeri, la cercetare și cāte doi ma-halagii de fieș-care mahala, din cei mai de ispravă, ca să le arēte pānă unde se sue apa Dâmboviței la viitură mare, cānd ese din matcă afară și face înecăciune, spre a se îndestulă atāt dumné-lor, cāt și inginerul cu cāt se cuvine a se lārgi și a se adînci matca Dâmboviței, ca la acest fel de viitură de apă mare să nu pōtă eși din matcă afară, și întorcēndu-se de acolo, să mērgă apoi iarăși orînduiții boeri împreună cu inginerul, să facă asemenea cumpānire morilor și cercetare mătcei de la Roșu în sus pānă la șanț; așijderea să mērgă și pe apa Ilfo-vului cu bună luare aminte, ca să vadă de se pōte da în matca Dâm-boviței, din sus de șanț, cum și pe șanț să mērgă spre a vedē de se pōte da în Argeș, ca să lipsescă înecăciunea ce se face moșiilor și săvîrșindu-se tōte aceste cercetări, să arēte Măriei Tale, prin anafora, pe larg și cu bună deslușire, cum și prin hartă făcută de inginer, ca să se dea de aici cararul îndreptării; iar hotărîrea rēmane la Măria Ta.—1815 Februarie 18.

Barbu Văcărescu Vel Vornic, Constantin Bălăceanu Vel Vornic, Teodorache Văcărescu Vel Vornic, Scarlat Grădiștēnu Vel Logofēt.

lă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Cāt pentru avaeul pieilor de epurii poruncim dumi-tale Vel Lo-gofete, de Tēra-de-sus, să se facă dōnnescile nōstre porunci cātre me-murii Epitropiei Obștirilor, ce sunt orînduiți prin județe, ca însuși ei să îngrijescă de a'l strînge și a'l trimite la Epitropie, ferindu-se însă de a nu face cātuși de puțină catahrisis, iar pentru avaeul de la oca de cēră i de la șocul de sticlă și de la postavul ce se lucrēză în

țără, de vreme ce găzdia vămilor se însărcinează de a se căuta și a se strânge de către vameși, fiindu-le și lor mai îndămână ca să nu se amestece și alții la dosolipsia iratului vămilor, de a însărcina cu strângerea acestor avaețuri i cu trimiterea lor la Epitropie pe vameșii de prin județe, iar pentru avaețul de la postavul ce se lucrăză aici în politie, să se facă osebite pitace ale Domniei Mele, către dumne-lui Vel Spătarul și către dumne-lui Vel Agă, ca să dea mână de ajutor orînduiților Epitropi, de a'l strânge întocmai precum s'au orînduit prin domnesca noastră hotărîre.—1815 Februarie 13.

Prea Înălțate Dómne,

Insciințez Înălțimeii Tale, că cu patru madele din cele nouă iraturî ce s'au orînduit acum de către Măria Ta la Cutia milosteniei, adecă două parale pielea de epure, trei parale oca de cêră de la cumpărători, că es afară din țără și 15 parale de șocul de sticlă ce vine din țeri streine i două parale de cotul de postav, ce se lucrăză aici în țără, să dea cumpărători, să încarcă găzdia vămilor cu poruncile Măriei Tale să se caute de către vameși, iar pentru madeaua postavului ce se lucrăză numai aici în politie, n'au putut a se încarcă, care rămâne a se căuta chiar de Epitropie prin al II Epitrop, ce se va orîndui; de aceea dar, să se facă luminată poruncă, poruncitoare tuturor de obște cei ce lucrăză acest postav și cei ce îl cumpără, să nu se împotrivescă la plata acestui avaeț de două parale la cot, poruncindu-se și dumne-lor zabiților Tîrgului, ca să dea mână de ajutor, îndatorind pe cei ce nu se va supune a'și plăti orînduitul avaeț, și cum va fi bună hotărîrea Măriei Tale.—1815 Ianuarie 30.

(Cod. LXXXVII, pag. 372.)

Vel Vornic.

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

De vreme ce sf. mitropolie este datore acêstă remășiță de bani taleri 4.045, cari nu au nici o pricină, poruncim dumi-tale Vel Logofete de Țeara de sus, să-i facă teslim de la prea sfinția sa părintele mitropolitul și să se dea la Epitropia Obștirilor, precum și banii ce 'i au poprit sfinția sa părintele Episcopul Buzău, pe séma cișmelelor ot Focșani, cu pitacul Domniei Mele, să se ție în sémă, scădându-se din suma de taleri 6.745, iar pentru taleri 1.600, poruncim dumne-vóstră veliților boeri, să cercetați și de-i va fi dat sfinția sa Episcopul în lefile dohtorilor politiei făr' de porunca Domniei Mele, sau făr' de pitacul Vornicieii Obștirilor, să-i împliniți de la sf. sa, prin zapciul cel orînduit asupra rămășițurilor Cutiei Obștirilor. — 1815 Ianuar 31.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet.

(Cod. LXXXVIII, fila 284.)

Prea Înălțate Dómne,

Dupe luminată porunca Înălțimeii Tale, ce prin pitac s'au dat, ca dumne-lor Veliții boeri adunându-se la un loc, să închee socotelile

Epitropiei pe anul trecut, după care am și pus Logofeții în scris de așterne curate socotelii de iraturii și de cheltuelii, după cari iraturii se află și la sf. mitropolie remășiță taleri 6.745 din sfertul sf. Dimitrie trecut, unde trimetând într'atâtea rînduri, ca să răspundă suma banilor acestora, spre a se pune în socotelii, ca să nu zăbovescă Logofeții cu scrisul din pricina nedăreii banilor, mai virtos că este a răspunde o sumă de bani în socotéla școlilor la dumné-lui Banul Brâncovenul, sf. mitropolie pune la mijloc feluri de pricinuirii; întiiu au dis că sunt gata, să se răspundă acum taleri 4.045 iar taleri 2.700, că sunt remășiță la părintele Episcopul Buzéului, cu cuvânt să se încarce Epitropia cu acea remășiță și așa să se numere acei taleri 4.045, la care dându-i-se să înțelégă, cum că Epitropia nici odată au avut aface cu Episcopiele în socotelii, ci chiar cu sf. mitropolie își încheie socotelile, s'au întors pricinuind într'alt chip, cum că acei taleri 2.700 de la părintele Episcopul Buzéu îi popresce taleri 900, cu un luminat pitac, încă de la Mart. 20 al anului trecut, în datoria unei cișmeli de la Focșani, din eparhia părintelui Episcop Buzéu și alți taleri 1.600 că au plătit părintele Buzéu lefi la trei din dumné-lor dohtorii ai politiei, pe luni de ale anului trecut, și cu aceste pricinuirii popresce acei taleri 4.045, ce dice că îi are gata, cu cuvîntul acela, ca să iscălêscă socotéla, fiind în séma părintelui Episcop Buzéu banii cișmelelor și banii lefilor dohtorilor.

Prea înălțate dómne, în anul trecut când s'au dat acel luminat pitac cu socotéla că Cutia se află în bilșugare, iar acum te-ai pliroforisit chiar Înălțimea Ta de halul și starea Cutiei, și precum ai orînduit Înălțimea Ta boer spre îndreptarea Cutiei, va luà séma și la cererea ce face părintele Episcop Buzéu cu a se scádé cu banii acei cișmeli i cu banii dohtorilor, ce dice că au plătit, și în ce chip vor găsi cu cale vor aréta Măriei Tale în scris, iar până atunci, fiind a se numérá, precum am dis, o sumă de bani la dumné-lui Banu Brâncoveanu, să fie luminată poruncă asupra sfintei Mitropolii, ca să răspundă negreșit acei taleri 4.045 ce-i popresce, ca să se așternă în socotelii și spre plinirea trebuinței ce are Epitropia, iar banii lefilor ar fi cu cuviință să nu se plătescă prin mânilor unora și altora, ci chiar de către Epitropie, urmându-ne luminatei întăriri, ce s'au dat în trecutele zile la anaforaua dumné-lor Veliților boeri, iar hotărerea cea desăvîrșită remâne a se face de către Înălțimea Ta.—1815 Ianuar 29.

Vel Vornic.

Io Ioan Gheorghe Caragea Voivod i gospodar zemle Vlahiscaoie.

Dumné-ta Vel Vornice al Obștirilor, după pliroforia ce ne dai printr'acéstă anafora, de vreme ce dumné-lui Vistierul Moscu au dat făgăduiala de mai jos arétată, poruncim, ca mai întéiu să drégă dumné-lui drumul apeii ce urméză la casa réposatului Banului Ianache Văcărescu, precum și haznaua apeii, și apoi după ce le va gătii aceste desăvîrșit, atunci să se slobódă prin suiulgi-bașa pentru cișmeaua de la mai sus numita casă, o măsură de apă mai jos arétatelor

două cișmele și tot atunci să i se facă și osebită carte a Domniei Mele de hărăzirea acestei măsurii de apă.—1816 August 7.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Cod. LXXXV, pag. 219.)

Prea Înălțate Dómne,

Insciințez Înălțimei Tale, că făcând cercetare pentru 18 cișmele ce prin contract în 15 ani sunt legați cișmegii politiei, ca să le ție cu apă nezmintit cu meremetul haznalelor, de către dumné-lor boerii la curțile unde se află curgerea apei, două dintr'însele adevă că cișméua ce se află în curtea casei dumné-ei Vorniceșei Smarandei Filipeascăi, i cea din curtea dumné-ei Vornicesei Câmpinencei de multă vreme se află uscate, dărăpănate, făr' de a lucră apa cu curgerea dintr'însele, ne voind a cheltui să-și facă haznelele, din care pricină se isterisesc părțile politiei de pe la acele locuri de podoba și trebuința apei, după datorie, în două trei rînduri mai din vreme, cu II epitropi și cu cișmegii li s'au făcut sciut prin pitac, că în soroc de 40 de zile de nu vor drege haznelele li se iea apa și se va da la alte curți, se va îngrijii pentru facerea haznelelor, și au dat răspuns prin II epitrop, că ori când le va da mâna atunci și de atunci trecând diastimă peste două luni, nu se vede nici o urmare sau îngrijire pentru dregerea haznelelor; ci vedând că nu este cu cuviință a sta poprite două măsurii de apă, pentru folosul norodului am provalisit dumné-lui Vistierului Ioan Moscu, cumpărătorul caselor dumné-lui Banului Văcărescu de voesce a drege cișméua ce se află la acele case i drumul apei cu a dumné-lui cheltuială, fiind și acea una dintr'acelea vechi cișmele tot în linia izvorului cișmelei Domnului Mavrogheni și au dat răspuns dumné-lui Vistierului Moscu, că de i se va da o măsură de apă dintr'aceste două, primesce să cheltuiască, atât la drumul apei, cât și pentru haznéua prin care urmază curgerea apei, avându-i îngrijirea meremetului nestrămutat a fi în curgere pentru folosul norodului; de aceea dar să bine-voiască înalta înțelepciunea Măriei Tale, a se da luminată poruncă de slobozenie cu a se da o măsură de apă din apa mai sus numitelor două cișmele, spre folosul Obștiei și cum va fi bună hotărîrea Măriei Tale.—1816 August 2.

Vel Vornic.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Fiind-că de la însuși suiulgi-bașa am luat Domnia Mea pliroforie, că pe lângă cișmelele ce sunt acum în ființă de au apă, i pe lângă o măsură și jumătate de apă ce s'au hărăzit casei dumné-lui Biv Vel Banul Grigorie Brâncovénu, se poate economisi a se da apă și la această cișmea ce cer dumné-lor cei în dos iscăliți boeri a se face acum din nou pe acel local al bisericeii Sf. Nicolae ot Podul Mogoșoiei, de aceea primită este Domniei Mele, rugăciunea dumné-lor și poruncim dumné-

tale Vel Vornic al Obștirilor, ca săvârșindu-se acea cișmea i drumul apei cu cheltuiala dumné-lui Banului Golescu, să orînduescă pe suiulgi-bașa de a-î da și apa pe câtă va socoti însuși că se pôte iconomisi.—1818 Maiu 15.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Prea Înălțate Dómne,

Ascultând luminată porunca ce ni se dá la alăturata anafora, ce fac dumné-lor 5 boeri ce'si aũ locuință pe podul Mogoșoiei, cerënd a face cișmea în semptul părței locului, în fața podului, la mahalaua Tabacului, pe locul bisericeii Sf. Nicolae, cu cheltuiala de la dumné-lui Biv Vel Banul Radu Golescu, de pomană, pentru care cunoscut fac Înălțimeii Tale, că numărul cișmelelor sunt 18 măsuri, după contractul ce am legat cu cișmegiilor poliției, pe la locuri hotărîte, care unde sunt să fie, din care măcar că 4 din cișmelele contractului nu sunt întru curgerea și lucrarea lor, adecă cea de la dumné-ei dvornicésa Câm-pinénca, i cea de la dumné-ei dvornicésa Zmaranda Filipésca și două cele de la Tîrgul-de-afară, din pricină că nu li s'aũ făcut haznelile, apoi cea de la dumné-ei dvornicésa trimetënd răspuns că aũ isprăvit haznaua, cere a i se da apă, cum și cele de la Tîrgul-de-afară în mare folos al norodului fiind acolo, pôte să se meremetisescă și să li se dea apă; asemenea și dumné-ei dvornicésa Zmaranda Filipésca pôte să'si drégă hazneaua și să'si cêră apă fiind acéstea din 18 numărul contractului, peste care tot din matca și măsura acestei ape s'aũ mai făcut trei cișmele afară din contract, adecă la dumné-lui Biv Vel Banul Iordache Arghiropol, i la dumné-lui Clucerul Aleco Vilara, cum și la dumné-lui biv Vel Vistierul Grigorie Romanitis, care acéstă cișmea veche a dumné-lui Vistierului Romanitis îndestul este pe partea locului, fiind aprópe de semptul unde cer dumné-lor numiții boeri a se face cișmea, mai vêrtos că cu înmulțirea ce se va face de cișmele pôte să se împutineze și curgerea apei împărțindu-se pe la multe sempturi și vor rămânea cele din contract fără apă; de aceea după poruncă nu lipsesc a însciința Înălțimeii Tale.—1818 Aprilie 26.

Ioan Știrbeiu Vel Vornic.

Numêrul a 18 cișmele ce sunt legate prin contract la cișmegiul cu Divanul, din oblăduirea Rușilor, cu hotărîri care unde sunt să fie.

- 1 cișmeaua cea de sub chioșcul Domnului Mavroghene.
- 1 în dreptul Clucerului Deșliu, curgerea apei cu împutinare din pricina stricării haznalei, âmbă să cadă.
- 1 la metohul rēposatului mitropolit. Filaret.
- 1 la Rēposatul Ban Constantin Filipescu.
- 1 la dumné-lui Banul Costache Ghica
- 1 la dumné-lui Banul Grigorie Ghica
- 1 la dumné-ei Vornicésa Cornésca.
- 1 la dumné-lui Banul Isac Ralet.

- 1 la dumné-luî Viestierul Hagi Moscu.
- 1 la dumné-eî Vornicésa Cămpinénca; nu i s'aũ dat apă, căci nu făcuse haznaua, iar acum aũ isprăvit haznaua.
- 1 în mōnăstirea Colței.
- 1 în sfintul Sava.
- 1 la bezdada Costache zet bănésa Moruzóia.
- 1 la Vornicul Ștefan Văcărescu unde acum șade Iordache Sachelarie.
- 1 la dumné-eî Vornicésa Zmaranda Filipescu, nu'și aũ dres cișméua, curge printr'un meșor fără orînduială.
- 1 la dumné-luî răposatul Ban Racoviță.
- 2 la Tîrgul-de-afară, nu aũ apă din pricina nefacerei haznașelor și acoperiș furându-șe și petrele.

18

Aceste sunt în contractul oblăduirei, din care cele cari sunt cu has' nalele bune 2—3 ȝile n'aũ avut apă, stricându-se olanele de la Mavroghene înainte; iar de erî încóce li s'aũ dat apă unde sunt haznalele bune, căci în contract este legat ca fie-care stăpân de casă să'și facă hazna.

Cișmele din porunca Înălțimii Tale s'aũ mai prostisit la câte-va locuri, tot din mēșura apei ot Crevedia.

- 1 cișmea la dumné-luî Banul Arghiropol.
- 1 la dumné-luî Clucurul Aleco Vilara.
- 1 la dumné-luî Vistierul Grigorie Romanitis.
- 1 la Grădina dumné-luî Căminaruluî Toma; nu este sciut de i s'aũ dat apă.

4

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Cu cale fiind anaforaua acēsta a dumné-luî Vel Vornic al obștirilor, poruncim dumi-tale Biv Vel Clucere Gheorghe Deșliu i dumi-tale Biv Vel Paharnice Răducane Caramanliũ, ca împreună și cu Șătrarul Constantin Vieroșanu adunându-vē la un loc și mai întēiũ alcătuind prin mai-mare-bașa schepsis de câtă cheltuială trebuesce spre a se face zidirea acei cișmea, să faceți apoi o dréptă cislă de baniĩ acei cheltueli pe toți mahalagii de acolo cu bună cumpănire și să arētați Domniei Mele prin anafora.—1818 Iunie 1.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofēt.

(Cod LXXXIX, pag. 380.)

Prea Înălțate Dōmne,

Insciințez Măriei Tale, că cișméua de lângă clubul cel mare pe podul Mogoșóei în dreptul Clucuruluî Deșliu dărăpănându-se haznéua pre-

cum este vădut, din care pricină nu numai că s'aŭ împuținat apa cu totul neavând prin ce să curgă, ce încă pôte să și cađă să se facă vre-un omor, pentru care prin altă însciințare ce s'aŭ făcut din partea Dvornicieŭ Obștirilor către Măria Ta, găsindu-se cu cale de a se cislui o sumă de bani pe mahalagiŭi semptului aceluia, spre a se face hazneaua de iznóvă, s'aŭ dat luminată porunca Mărieŭ Tale, ca să se facă o prețuire cu cât s'ar isprăvi acéstă zidire și nu s'a pus în lucrare până acum, pentru care să bine-voesci Măria Ta spre a se da luminată poruncă pe numele dumné-luŭ Clucerul Deșliu, unul din mahalagiŭi, ea după ce prin mai-mare-bașa va prețui cu cât preț pôte să se facă acea cișmea, apoi să se cisluiască suma banilor între boerii toți mahalagiŭi, ca să se facă acéstă cișmea negreșit întru folosul tuturor no rodului de acolo din partea locului. 1818 April 24.

Ioan Știrbeŭ Vel Dvornic.

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoe.

Primită fiindu-ne anafora acésta a dumnélor veliților boeri, o întărim Domnia Mea cu acéstă osebire însă, ca analoghia acesteŭ cheltueli să se facă pe isnafuri chiar de către proestoși isnafurilor adunându-se cu toți împreună la agie, și apoi suma ce va căde pe fieșcare isnaf să o cisluiască acel isnaf ei între dînșiŭ, împreună cu proestoși sêi și pentru prețul celor patru stâlpi, măcar că prin întărirea ce am dat Domnia Mea, încă de la 18 ale trecutului Maiu, am hotărît a se plăti unul câte taleri 50; dar fiind-că acum urméză a se face și a se aduce cu îndoită discolie, de aceea mai adăogăm la prețul fieșcărui încă câte taleri 50, ca să se plătescă, adecă stâlpul câte taleri 100, să nu se năpăstuiască locuitorii, care și acest adaos de taleri 200 ai stîlpilor, să se analoghisască iarăși pe isnafuri. Drept aceea, cu osebiriile de mai sus arătate, poruncim dumi-tale Vel Vistiere și dumi-tale Vel Agă, să puneți în lucrare coprinderea acesteŭ anafora. —1815 Decembre 20.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

(*od. LXXXII, pag. 215.*)

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Mărieŭ Tale de la acéstă anafora a dumné-luŭ Vel Agă, am făcut chibzuire pentru cheltuelile de taleri 6.556, ce arată dumné-luŭ că este trebuincioasă pentru *facerea foișorului de foc*, după prețuirea ce s'aŭ făcut de mai-mare-bașa, afară însă de patru stâlpi mari ce n'aŭ intrat în mai sus numita prețuire, lungul stânjenŭ 9, însă stânjenŭ 7 și jumătate de sus până în fața pământului și tulpina ce intră în pământ lungul stânjenŭ unul și jumătate, iar de la tulpină în sus, până la doi stânjenŭi latul, grosul două palme domnesci în toate muchiile și de la doi stânjenŭi în sus până la vîrf latul, grosul o palmă și jumătate în toate muchiile, cari acești stâlpi s'aŭ chibzuit de

către dumné-lor veliții boerî, prin anaforaua ce aũ făcut Măriei Tale la trecutul Maiũ și s'aũ întărit și de către Măria Ta, ca să se facă la județul Dâmboviței și să se aducă aici, plătindu-se stâlpul po talerî 50 și nu s'aũ adus, și împreunându-se banii stâlpilor cu cei de sus numiți, fac peste tot talerî 6.756 ce sunt trebuincioși pentru facerea acestui foisor, la care . . . chibzuirea ce aũ făcut dumné-lui Vel Agă, că acești bani să se analoghisescă pe tóte isnafurile între dînșii, să se cisluiască, pentru care despre o parte se va da luminată porunca Măriei Tale către dumné-lui Vel Agă, ca să analoghisescă acéstă trebuinciosă cheltuială pentru facerea foisorului de talerî 6.556 pe tóte isnafurile de aici din politia Bucurescilor după starea și puterea lor, cum și ei între dînșii să epistasescă iarăși dumné-lui de a-și face cisla cu dréptă cumpănire după puterea fieș-căruia și să se împlinescă banii prin epistasia dumné-lui; iar despre altă parte să se poruncescă de către Măria Ta, dumné-lui Vel Vistierului, spre a se face cei patru stâlpi la județul Dâmbovița și a se aduce aici, și plata să și-o iea ómenii de la dumné-lui Vel agă din banii cislei câte talerî 50, iar cei-l-alți bani se vor cheltuî la cele-l-alte trebuințe ale facerei foisorului, a căruia facere să nu se zăbovescă, fiind fórté trebuincios pentru întâmplări ferescă Dumneđeũ de foc; iar hotărîrea rămâne la Măria Ta. — 1815 Decembr 19.

Dumitrașco Racoviță Vel Vornic, Mihalache Manu Vel Vornic, Grigorie Filipescu, Vel Vornic, Teodorache Văcărescu Vel Vornic, Scarlat Grădiștenu Vel Logofăt, Nestor Clucer.

Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Dumné-ta Vel Agă, cererea ce faci printr'acéstă anafora, de a da adică și isnafurile ajutorul de mai jos aretat la întâmplări de iangă-nurî, fiind primită Doinniei Mele, poruncim să și îndatorezi pe tóte isnafurile de a țineă tot isnaful câte 5 ómenî cu, cângi și cu topóre, pe care să-î facă sciuți și agiei, ca orî când li se va da de scire pentru vre-o întâmplare de iangăn, să fie gata a merge cu cângile și cu topórele, precum și pe prăvăliașii toți să-î îndatorezi a aveă în totdeauna înaintea prăvăliilor câte o putină cu apă i câte două cofe. — 1813 Decembre 29.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod, LXXXII, pag, 222.)

Prea Înălțate Dómne,

Ingrijirea dregătoriei cu care mă afiu însărcinat prea plecată sluga Măriei Tale, apururea priveghind la lucrurile vătămátore și mai ales primejdióse obștei și pentru întâmpinarea aceluî rēũ, întâmplător lucru, după netăgăduita datorie printr'acéstă prea plecată anafora, fac, cunoscut Înălțimei Tale, că slujitorii breslei agiei câți aũ fost vechi, ședători aici în politie, cei mai mulți s'aũ prăpădit de năprasnica bólă,

cei după afară la vremea aședămîntului s'au dat în dajdie și măcar că s'au dat alții de aici din politie în locul acelora, dar nu cu îndesulare, cari și dintr'aceea fiind unii alții și fără de nici un căpătăiu, au dosit, și Agia au rămas fără de a avea trebuincioșii ómeni pentru slujbă, mai virtos (ferescă Dumneđeũ) întâmplându-se vre-un iangăn, n'are cine să rădice cãngile și cine să mergică împreună cu tulumba, ci pentru ca să nu se întâmple vre-un cusur la acestă primejdiosă mada a focului, mai virtos acum fiind vreme de iarnă, când toți fac focuri și cu prisos, de se va găsi cu cale de către Măria Ta, să se îndatoreze isnafurile din târgul politiei, să se facă acest ajutor, care este și spre al lor folos, adecă tot isnaful să aibă câte 5 ómeni cu cãngi și cu topóre și la vremea când (ferescă Dumneđeũ) se va întâmplă iangăn, numai de cât să alerge acolo pentru ajutor, cari ómeni să fie sciuti și sub zaptul Agiei, deosebit și toți prăvăliașii să fie datori ca fiesce-care să ție câte o puțină cu apă dinaintea prăvăliei sale precum au fost obiceiũ din vechime; de acesta nu lipsiũ a face arătare Înălțimei Tale. — 1815 Decembre 28.

Vel Agă.

Iũ Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Dumné-ta Vel Agă, întocmai după nizamul ce ne arēți că este întocmit mai dinainte, poruncim ca să îndatorezi pe toți rachierii din târgul politiei a fi următori, ca un lucru ce este de folosul politiei și spre paza și ocrotirea târgului.—1816 Ianuar 3.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofēt.

(Cod. LXXXII, fila 234.)

Prea Înălțate Dómnce,

Rachierii ce au prăvălii aici în politia Bucurescilor după vechiul de mai înainte întocmit nizam, au fost îndatorați, ca mai mult de cât până la 10 vedre rachiũ să nu ție nimenea prin prăvăliile lor, fiind lucru lesne întimplător de foc și primejdios la întinderea unei aces tfei de rele primejdii, ferescă Dumneđeũ, dar ei țin câte 10 și până la 15 buți mari cu rachiuri, care fiind una dintre cele vătãmátóre pricinĩ ce aduc primejdie de foc, după datoria îngrijirei cu care mă aflu însãrcinat, nu lipsesc a arētã Înălțimei Tale, că de se va găsi cu cale și de către Măria Ta, să fie luminatã poruncã a nu mai avea voie nimeni de acum înainte, să ție prin prăvăliile lor buți cu rachiuri mulțime precum urmézã, ci fieș-carele mai mult de cât până la 10 vedre să nu fie volnic a ținea, după vechiul nizam, ce au fost dat, iar rachiurile ce le au cu buți prin prăvăliile lor să le ridice și să le scóțã la locuri depãrtate de tîrg, unde nu va fi bãnuialã și temere de primejdie de foc,—1815 Decembrie 30,

Vel Agă.

Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zcmle Vlahiseioe

De vreme ce aceste isnafuri n'au intrat la cislă ajutorului facerei foisorului de foc, după pliroforia ce ni se dă printr'acéstă anafora, poruncim, mai-mar-bašo ,ca să-î îndatorezi a ridica stâlpii acestui foisor în gropi când va fi trebuință. — 1816 Iunie 6.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofët.

(Cod. LXXXV, pag. 83.)

Prea Înălțatc Dómne,

Isnafurile ce sunt sub epistasia mai-mar-başa nu au intrat la cislă ajutorului facerei foisorului de foc, lăsându-se pentru rădicarea stâlpilor de la pămînt în gropi, și fiind-că acun s'au adus stâlpii și se face gătire pentru începerea lucrului, arët Înălțimei Tale, să se dea luminată poruncă către mai-mar-başa, a ridica stâlpii de la pămînt cu ajutorul acelor isnafuri când i se va arëta că face trebuință, acésta fiind ajutorul lor. — 1816 Iunie 4.

Vel Agă.

Io Ioan etc.

Cinstite și credincios boernle al Domniei Mele, dumné-ta Vel Spătare, fiind-că ne-am pliroforisit Domnia Mea, că înăuntru, prin mahalalele politiei, ar fi lucrând unii meșteşugul cărămidăriei, cu care acéstă urmare a lor póte (ferescă Dumneđeű) să pricinuiască vre-o primejdie de foc, de aceea poruncim dumi-tale, să orînduesci zapcii spătăresci, să caute prin mahalale și veri unde vor găsi lucrând cărămidă, sa le dărime cuptóarele, și să izgonescă pe acei lucrători, tolco pisah gpd. — 1818 August 30.

Io Ioan etc.

Cinstite și credincios boernle al Domniei Mele, dumné-ta Vel Agă, fiind-că ne-am pliroforisit Domnia Mea că din vechime eră obiceiű de alergă mai-mare-Başa cu dece, cinspri dece dulgheri când se întâmplă vre-o primejdie de foc, de aceea poruncim dumi-tale, ca îndată după primirea acestui domnesc al nostru pitac să dai poruncă mai-mare-Başăi, ca orî când va auđi, sau i se va da de scire, că s'au întâmplat unde-vaşi iangăn, numai de cât să sară cu acei dulgheri, avendu-și cu ei și topórá, spre a se întimpina trebuința la vre-o întîmplare de iangăn, și către acésta să îndatoreze Mai-mare-Başa pe cei-l-alti dulgheri căți se află sub acest iznaf, ca când vor auđi de iangăn să sară și aceia și fără a le da de scire, spre a se întimpinà mai în grabă și mai cu înlesuire acea primejdiósă întâmplare de iangăn, tolco pisah gpd.—1818 Septembrie 5.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet.

(Cod. LXXXVII, fila 88 v.)

Anexele la pag. 745—746.

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Dumné-ta Vel Vornice al Obștirilor, léfa ce se dá săracilor nu are asemănare cu léfa inginerului, fiind-că aceea este milă iar a inginerului este simbrie, fiind-că nu este el dator a firăbdător de dreptul sēū; de aceea poruncim dumi-tale, ca negreșit să i se plătescă cusurul lefeî ce are a lua până când s'aū scos din catastih.—1815 Noembre 9.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofēt.

(Cod. LXXXII, pag. 131.)

Prea Înălțate Dómnne,

Insciințez Înălțimeî Tale, că la let trecut 1814 de la Maiū 1, cu luminată porunca Mărieî Tale, s'aū orînduit cu léfă de la Cutia milostenieî Dum. Ernesti Maer inginer, cu talerî 75 pe lună (bez alți câte talerî 75 pe lună ce i se orînduise de la Casa podului), care aū și luat de la epitropie léfă pe trei luni numai, însă pe Maiū, Iunie și Iulie talerî 225, iar pe 5 luni de la August 1 și până la sfirșitul lui Decembre aceluî let, talerî 375, pentru multa lipsă de banî ce aveā Epitropia, după cum nu s'aū răspuns nici celor-l-alți lefași pe let acesta, iarășî dumné-lor boerîi ce aū fost orînduiți pentru îndreptarea lefilor ne avēnd mijloc, vēdēnd că lefile cele orînduite covîrșesc iraturile Epitropieî, l'aū scos cu totul din catastihul lefilor milostenieî; acum vēd, că dumné-luî Aga Rasti, din luminată porunca Mărieî Tale scrie Epitropieî, ca negreșit să i se dea acel cusur de léfă; halul Epitropieî este sciut Înălțimeî Tale, că nu are putere a răspunde rămășișurile lefilor anuluî trecut; ci după datorie nu lipsiū a arētă Înălțimeî Tale, și cum va fi luminată porunca Mărieî Tale.—1815 Noembre 3.

Vel Logofēt.

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

De vreme ce jăluitarul are a lua rămășiță de léfă de la Casa podurilor, după pliroforia ce ne dá printr'acéstă anafora dumné-luî Vel Vornicul al Obștirilor, poruncim dumi-tale Biv Vel Sērdare Nicolae Trăsnea, epistatule al acesteî Case, să se plătescă jăluitaruluî tótă acea rămășiță de léfă până când s'aū scos din catastihul lefilor. — 1816 Maiū 2.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofēt.

(Cod. LXXXV, pag. 11.)

Prea Îndrăzate Dómnne,

După luminată poruncă am cercetat cererea ce face jăluitorul Maer inginerul și curgerea pricinei lui este într'acestași chip: adecă în let 1814 Maiü întêiü prin anafora la jalba sa, cu luminată întărire i s'au așezat a aveã po câte talerî 150 pe lună, însă câte talerî 75 de la Cutia milosteniei și alți talerî 75 de la Casa podurilor, în care diastimă au apucat de au luat de la epitropie talerî 225 pe trei luni, de la Maiü și până la sfirșitul lui Iulie; apoi dumné-lor orînduiți boerî la îndreptarea catastihului lefilor, la let 1815, l'au scos din catastih pentru próstă starea cutiei nefiind și trebuincios, carele iarăși prin jalbă ceréndu-și rămășița lefei pe acele luni trecute și arétându-se Măriei Tale, curgerea pricinei încă din anul trecut, s'au dat luminată buiurdizmă că în vreme ce s'au scos din catastih să i se plătescă încai rămășița lefei ce aveã să ia de la epitropie și Casa podurilor, după care luminată poruncă de la Cutia milosteniei i s'au și răspuns tótă rămășița de léfă până la sfirșitul trecutului Decembre și iarăși nu l-au mai pus dumné-lor orînduiți boerî în catastihul lefilor, pentru próstă starea epitropiei, iar de la Casa podurilor, după cum atunci au fost luminată poruncă dice jăluitorul, că apururea cerénd nu i s'au plătit câtuși de puțin de către epistați casei; drept aceea de curgerea pricinei nu lipsesc a arătã Înălțimeï Tale, ca să se dea cea desăvîrșită hotărîre cum duhul Sfint te va lumina.—1816 Aprilie 22.

Vel Vornic.

Anexele pag. 746—757.

Indestulare.

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Cinstite și credincios boerule al Domnieï Mele dumné-ta Vel Agă, o mare plângere auđim Domnia Mea că se face de norodul politiei, nu numai că pătimesc lipsă de pâne, ci și aceea ce se scóte, după ce este négră și ne cóptă, apoi este și lipsă la dramuri; pentru care nu numai măhnire ni s'au pricinuit, ci și la mare mirare suntem, pentru ce una ca acésta să nu fie sub cea mai mare grijă și priveghere a Agiei, în vreme ca nu numai că vre-o lipsă de bucate vechi din anul trecut este, ci încă și cele noué ce s'au secerat au început a se și treerã și putem dice și mai vêrtos, că este îmbelșugare iar nu lipsă; de aceea poruncim dumi-tale într'adins și cu strășnicie, ca făr' câtuși de puțină întârziere, socotind-o acésta cea mai întêiü trebă și datorie a Agiei, să îngrijesci și să dai nizamul brutarilor nu numai de a scóte pânea cu îmbelșugare, ci și cóptă bine, i curată și la dramuri deplin făr' câtuși de puțină lipsă, căci într'adins avem a eși Domnia Mea în tîrg și de nu vom găsi pânea într'acestași chip, nu numai pe acel brutar după ce i se va da iagma tótă marfa sa îl vom și pedepsi strașnic, ci și dumné-ta nu vei avea cuvînt vrednic de îndreptare. Osebit

de acésta ne-am înşciinţat, că şi la zarzavaturî, i legume şi atele de ale mâncărei se urméză un mare şi nesuferit preţ pricinuitor de mare lipsă şi discolie săracilor, iar la auđul Domniei Mele fórte împotrivor, şi acéstă scumpete nu curge din alt nimic făr' numai din pricina precupeţilor cari eşind la margine întimpină pe locuitorî cei ce aduc şi cumpărându-le de la ei, le vënd cu acest fel de nesuferit preţ; de aceea şi pentru acésta poruncim cu străşnicie, ca precupeţii să fie cu totul popriţi de a le mai cumpără şi locuitorî să fie slobođi a veni ei însuşi înlăuntru în politie, ca să le vîndă, spre îmbelşugarea săracilor. Tolco pisah gpd.—1814 August 4.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet.

(Cod. LXXIV, fila 136 v.)

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Primită fiindu-ne şi nouă simfonia ce aũ făcut isnaful lumînărarilor înaintea dumné-lor Veliţilor boeri, prin zăpisul care s'aũ vëndut şi de către noi, o întărim Domnia Mea, ca să'şi aibă urmare întocmai; de care poruncim dumi-tale Vel Logofete de Țera-de-sus, ca mai sus đisul zăpis să se poprêscă a stă în păstrare la canţelaria Divanuluĩ Domniei Mele.—1815. Decembre 13.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet.

Prea Înălţate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale ce ni s'aũ dat prin dumné-luĩ Vel Postelnicul, s'aũ adus înaintea noastră isnaful lumînărarilor de aici din politia Bucurescilor, cari se legară prin alăturatele ponturi, sub iscăliturile lor, ca de astăđi de la Decembre 1, pe următorul an, să vîndă ocaua de lumînări de seũ po parale 52, păzindu-se întocmirile ce sunt arêtate prin ponturi, cari de vor fi primite Măriei Tale, se va da luminată întărire de a se urmă.—1815 Decembre 1.

Constantin Creţulescu Vel Ban, Vlahuţ Vel Postelnic, Dumitraşcu Racoviţă Vel Vornic, Grigorie Filipescu Vel Vornic, Mihalache Manu Vel Vornic, Teodor Văcărescu Vel Vornic, Mihalache Racoviţă Vel Logofet, Fotache Stirbeiu Vel Logofet.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Poruncim dumi-tale Vel Agă, i staroste de neguţători, să dađi de scire celor ce vor voi a fi muşteriĩ pentru măcelăriile de carne de aici din politia Bucurescilor pe anul viitor, ca să se arête înaintea dumné-lor Veliţilor boeri.—1816 Mart. 11.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet.

(Cod. LXXXII, pag. 339.)

Prea Înălțate Dómnne,

Cu plecată anafora arătăm Măriei Tale, că din pricină căci nartul cărnai ce se taie la scaunele din politia Bucurescilor, se întocmii într'alți ani aprópe de Paști, s'aú suit prețul la atâta scumpete, găsind pricină măcelarii că vitele aú a le cumpără atunci, și fiind slabe nu le dá mâna a vinde cu preț mai jos, în anul trecut s'aú întocmit nartul cu soroc până la viitorul Sân-Pietru, dar pentru ca să nu găsescă și atunci pricină, că n'aú avut scire mai'nainte ca să-și cumpere acum în primăvară vitele cele trebuincioase, când este vreme de a se strînge ca să le aibă atunci gata puse la suhaturî și hrănite, găsım cu cale, să fie luminată porunca Măriei Tale, către dumné-lui Vel Agă și către starostea de neguțători, să dea de scire la toți de obște aici în Bucuresci, ca cei ce vor fi mușterii la acéstă trebă, să se arête înainte noastră, ca să se facă întocmire și să-și iea grija asupra'i spre a-și cumpără vitele cele trebuincioase, căroră mușterii, să li se arête că prețul ce are a se orîndui la carne este acésta adecă, cea de óie ocaua po parale dece, și cea de vacă po parale opt, saú cel mult cea de óie parale 12 și cea de vacă parale 10, iar hotărîrea rămâne la Măria Ta.—1816 Mart. 7.

Constantin Bălăcénu, Grigorie Filipescu Vel Vornic, Teodor Văcărescu Vel Vornic, Iordache Filipescu, Mihalache Racoviță Vel Logofet, Iordache Goleșcu Vel Logofet, Toma Crețulescu Vel Logofet, Nestor Clucer.

Al Ungrovlahiei Nictarie, Costandie Buzéu, Radu Goleșcu, Constantin Crețulescu Vel Ban, Barbu Văcărescu, Dumitrașco Racoviță Vel Vornic.

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahisicoie.

Primită fiindu-ne, anaforaua acésta a dumné-lor Veliților boerî, o întărim Domnia Mea și poruncim dumné-vóstră ispravnicilor ai județului ca întocmai să faceți urmare, precum mai jos se cuprinde.—1816 Mart 21.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet.

(Cod. LXXXII, pag. 355.)

Prea Înălțate Dómnne,

După luminată poruncă am cercetat acéstă jalbă ce aú dat Înălțimeii Tale, locuitorii sărăcimea din orașul Pitesci sud Argeș și plângerea lor este acésta: că la vîndarea cărnei i a pânei și a luminărilor de seú li se face nedreptate, căci carnea, la boerî, se vinde ocaua po parale 10 iar lá dînșii parale 12, însă și aceea próstă și slabă, ne putînd de boerî să apuce mai bună, i pânea se vinde ocaua 14 parale

și nici aceea nu este lucrată bine, după cum spre plioforie au trimis aici, prin Șetrarul Stamate o pâine care s'au vîdut de către Măria Ta, i o vîdum și noi, și care ȳic că se vinde patru parale și vine ocaua 15 parale, cum și lumînările de seŭ se numesce ocaua 60 de parale, dar vîndărea este peste doi lei ocaua, i la cele-l-alte tôte tot asemenea nedreptate li se urmîză; decî pentru carne, după cum se cuprinde și în luminată buiurdizma Măriei Tale, pe la acest fel de orașe după afară firesce urmîză să fie mai eftin de cât aici în politia Bucurescilor, atît pentru înlesnirea aducerilor vitelor, cât și pentru căci își au hrana lor cu îndestulare și apropiere prin prejur, de aceea dar găsım cu cale, să fie luminată porunca Măriei Tale, către dumné-lor boerii ispravnicî județului, ca să întocmescă nartul cărnei cu prețul drept și bine cumpénit, dând și cuviinciosul nizam, și îngrijind însuși dumné-lor de a se și păzi, ca să se tae carne grasă, bună și să se vîndă tot cu acel preț al nartului la toți de obște și boer și bogat și sărac făr' de osehire, iar nu unora să vîndă carne și mai bună și mai eftină, și altora și mai próstă și mai scumpă, fiind acésta o nesuferită mahnire la norod și neprimită Măriei Tale, iar nartul pânei și a lumînărilor de seŭ să-l întocmescă dumné-lor ispravnicîi, întocmai după prețul ce urmîză aicea în politia Bucurescilor, adecă ocaua de pâne cóptă bine po parale 7 și ocaua de lumînări de seŭ parale 52, îndatorind pe brutari și pe lumînărari și făr' de voia lor a fi tot-de-a-una orașul îndestulat de pâne și de lumînări și vinde la toți de obște, tot după acest hotărît nart cum și la alte lucruri ce sunt pentru hrana orașului, să aibă iarăși îngrijire a se vinde cu preț cuviincios; însă la acest nart ce este să se facă al cărnei și al altor lucruri ce sunt pentru hrana orașului, să cheme dumné-lor ispravnicîi și boerii pămîntenî și sărăcimea ca să fie împreună la întocmirea nartului, iar hotărîrea rămăne la Măria Ta.—1816 Martie 13.

Radu Golescu Vel Ban, Barbu Văcărescu Vel Vornic, Dumitrașcu Racoviță Vornic, Teodorache Văcărescu Vel Vornic, Nestor Clucer.

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Primită fiind Domniei Mele acésta anafora a dumné-lor Veliților boeri, și poruncim dumi-tale Vel Vistiere, să faci cuviincioasele porunci ale Domniei mele către dumné-lor ispravnicîi județelor, ca la tómnă când se lămuresce cêra, să îndatoreze pe neguțatorii mierari, ca cu prețul ce se va rumpe între dînșii, mai întéiŭ să dea lumînărilor suma de 22.000 oca cêră ce este trebuincioasă pentru politie și apoi să aibă voie a vinde cêră și la alții streini; de care preț să ne faci dumné-ta arătare în scris ca să dăm cuviincioasa poruncă.—1816 Iulie 9.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

(Cod. LXXXV, pag 202.)

Prea Înălțate Dómne,

Cu plecată anafora arêtăm Măriei Tale, că făcându-se pitacul nostru către dumné-lul Vel Agă, ca să cerceteze prin cei ce lucrîză lumînări

de c er a alb a  i galben a, c at a sum a de oca c er a trebuiesce  intr'un an pentru politia Bucurescilor ne-a u însciințat în scris, c a chiamând pe fabricantul de lumin ari de c er a alb a i pe cei mai frunta i lucr atori de c er a galben a, s'a u pliroforisit c a trebuiesc oca 22.000  ns a 10.000 oca pentru a se face alb a  i 12.000 galben a. Dec i, pentru ca s a nu p ati-m esc a norodul lipsa de lumin ari  i scumpete, s a bine-voesci M aria Ta. a da luminat a porunca c atre dumn e-lu i Vel Vistierul, ca la t omn a c and se l amuresce c era s a îndatoreze pe negu t atorii mierari a da lumin arilor mai sus numita sum a oca c er a 22.000 cu prețul ce se va rumpe, de care pre  s a ni se fac a scire, ca s a întocmim cu ce pre  s a v ind a lumin ararii lumin arile la norod, at at cele albe c at  i cele galbene, iar hot ar irea rem ane la M aria Ta. 1816 Iunie 14.

Radu Golescu Bib Vel Ban, Barbu V ac arescu Vornic, Teodor V ac arescu Vel Vornic, Mihalache Racovi a Vel Logof et, Iordache Golescu Vel Logof et, Toma Cre ulescu Vel Logof et.

I  Ioan Gh. Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Primit a fiindu-ne ac est a anafora a dumn e-lor or indu iilor boeri, o  nt arim Domnia Mea  i poruncim dumi-tale Vel Ag a, s a se îndatoreze  nsaful brutarilor de a fi urm atori cu v ind area p anei  i a jimblei întocmai dup a prețul de mai jos ar etat, ce a u g asit cu cale dumn e-lor or indu i i boeri. — 1816 August 28.

(Pecetea gpd.)

Vel Logof et.

Prea  n al ata D omme,

Dup a luminat a porunca M ariei Tale, ce prin pitac ni s'a u dat, c a acum fiind-c a a u e it bucatele cele nou e, pe c and urm ez a a se chib-zu i  i a se pune la or induial a prețul p anei, s a facem ci ni prin cu-viincio a chibzuire  i s a ar et am M ariei Tale prin anafora ne-am adu-nat cu to ii la un loc, unde aduc end  i pe frunta ii  nsafului brutarilor ne-ar etar a jalba ce a u dat la M aria Ta, în care  dic, c a la suma ocalelor ce am socotit noi a fi chila de gr u oca 300, s'a u mul amit iar la cheltuial a ar fi n ap stui i, c aci le merge cheltuiala pe  i mai mult de taleri 15, cum  i la prețul gr ului  dic c a-l cump er a mai scump; a i derea  dic, c a cheltuiala p anei nu li s'a u pus la socotel a, nici cea din t ote  ilele cheltuial a a caselor lor. Dec i, ar et am  n al timei Tale, c a ci ni nici alt a dat a nu s'a u f acut de c at tot-deauna s'a u pus nartul p anei dup a prețul gr ului  i dup a cheltuiala ce o a u a f acutului p anei nici deciuial a nu li s'a u scos, c aci trebuin a este s a fie politia  ndestulat a de p ane  i nu face trebuin a a o c ar a pe la b ac anii  i pe la alte pr avaliu, ce s a o v ind a chiar la brut ariile lor unde nu da u nici o deciuial a, c aci o vinde  omen u lor ale c arora simbrii sunt intrate în cheltuiala de taleri 15 pe  i. cum  i a pr av aliei, a a și noi acum, dup a pliroforia ce a u luat acum sluga M ariei Tale Vel Ag a, de prețul gr ului ce se vinde la T irg, cel de frunte chila po taleri 40, cel de c od a

chila po taleri 30, și atât după știința ce avem noi de întocmirea nartului dintr'alți ani cât și după arătarea lor, am găsit cu cale, ca să se vință ocaua de pâne albă și coptă bine po parale 8 și ocaua de jimblă parale 9 după prețul grâului ce se politifsesce acum, măcar că ei pricinuesc că grâul de estimp este ușure, cu miez puțin iar nu ca în trecuții ani, dar de aceea și noi am socotit chila de oca 300, iar nu de 360 pâne făcută într'o chilă, căci când este grâul mare la bob și plin la miez este mai multe oca în chilă, cum și cheltuiala ce s'aŭ pus taleri 15 la o chilă pôte să se mai scaadă, fiind lemnele estimp mai eftine și de se va găsi și de către Măria Ta cu cale acest nart, se va da luminată poruncă către dumné-lui Vel Agă ca să pue în lucrare însă pânea frumoasă, albă, coptă bine, asemenea și jimbla că de aceea li s'aŭ făcut prostichiŭ de o para mai mult ca să aibă deosebire jimbla din pâne, iar cea desăvîrșită hotărîre rămâne la Măria Ta. — 1816 August 27.

Constantin Vlahuț, Barbu Văcărescu Dvornic, Iordache Golescu Vel Logofet, Nicolae Vel Agă.

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

De vreme ce isnaful lumînărilor n'aŭ primit a se însărcinã cu vânđarea lumînărilor în prețul de parale 12 la oca pentru cheltuială, pe lângă prețul fiiatului cumpărătoarei seului, cerend a li se mai adăoga încă câte două parale la oca, iar obrazul ce s'aŭ găsit a lua vânđarea lumînărilor numai câte 12 parale la oca pentru cheltuială, pe lângă prețul fiiatului cumpărătoarei seului și contractul cu care ceru mai sus numiți doi tovarăși, a li se da asupra-le vânđarea lumînărilor se găsesce mai cuviincios și spre folosul obștiei precum s'aŭ vedut și de înși-ne noi, întărîm Domnia Mea acest nart al vânđării lumînărilor cu prețul cheltuelei ce se arată mai sus la una oca, pe lângă prețul fiiatului cumpărătoarei seului și hotărîm vânđarea să se urmeze în soroc de trei ani de acum întocmai, după cuprinderea ponturilor ce se dau la mâinele lor sub pecetea Domniei Mele, la care numai atâta osebire facem adecă, să li se dea acelor contraccii numai 230.000 oca seu pe an, iar nu 250.000 precum cerea, și lumînările să le facă tot de atâtea felurimi precum s'aŭ urmat în anul trecut spre a se face, adecă lumînările de 10 mâini; ci dar într'acestași chip, poruncim dumi-tale Vel Logofete de Țeara-de-sus, să li se facă cartea Domniei Mele mai sus numiților contraccii, luându-se și de la ei asemenea contract sub iscăliturile lor, tot cu aceleași ponturi, cari să stea în păstrare la cancelaria Divanului Domniei Mele.—1816 Octombre 21.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet.

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale, ce ni se dă la acéstă anafora, adunându-ne la un loc, am făcut chibzuire pentru nartul ce s'ar cuveni

a se pune lumînărilor de seŭ pe anul viitor, adecă de la viitorul Decembre întêiu înainte, și măcar că an la Decembre, când li s'aŭ pus nart s'aŭ socotit cheltuelile la oca parale 9 și cu parale 43 seŭ cu de vacă cu de capră și s'aŭ îndatorit să vîndă ocaua de lumînări lucrate po parale 52, dar fiind-că estimp prețul seŭ s'aŭ mai suit, cum și bumbacul s'a mai scumpit și deosebit vedem jăluindu-se că li s'aŭ mai întimplat în anul acesta și pagubă, de aceea li s'aŭ adaos alte trei parale la oca și se face cheltuiala parale 12, după cum se însémnă mai jos în conde e anume bez vamă fiind rădicată prin luminate ponturile Măriei Tale i alte supărări de către veri-ce trecători, i prețul seŭ parale 25 după fiiatul ce s'aŭ tăiat cel de vacă 44 și cel de capră 46 și vine ocaua unul cu altul parale 45 și cu cheltuiala parale 12 fac parale 57, cu care acest preț li s'aŭ și ȝis să vîndă lumînările pe anul viitor let 1817 și ei vedem că ne mulțumindu-se aŭ dat jalbă Măriei Tale, cerend nazăr cu capital de banī, ȝicend că ei nu sunt destoinici a mai învărti acéstă tréba, cum și prin altă jalbă aŭ mai supérat auȝul Măriei Tale, cerend adaos de alte două parale, ca să se facă ocaua 59 de parale, în dosul căreia jalbă ni se poruncesce de către Măria Ta, ca să vedem și izvodul de contract cu care se însărcinéza un obraz cinstit a lua vîndarea lumînărilor asupra sa, și după chibzuirea ce făcurăm, contractul ce cere acel obraz se ȝsī mai cuviincios și spre folosul obștiei, afară numai din pontul al 2-lea și al 12-lea, care acele ponturi rămân la însăși luminată hotărîrea Măriei Tale, iar pentru pontul al 17-lea ce ȝice să se hotărască de câte feluri să se facă lumînările, la acésta se va urmă tot după contractul din anul trecut spre a se face lumînările de 10 mănī, și apoi ni se va porunci ca să li se ia contractul de la mănă pentru ponturile acestea, legându-se în contract, ca pentru 30.000 oca ce cere a i se da mai mult de cât suma de anii trecuți de va prisosi în anul viitor să nu-l vîndă într'altă parte, ci să-l păstreze tot pentru trebuința politiei, ca unul ce se légă să ȝie tréba acésta asupra sa pe trei ani, și póte în anul al doilea saŭ al treilea să se întimple vre-o lipsă, iar când și după anul al treilea tot va prisosi, îl va da celor ce va lua tréba acésta asupra lor de atunci înainte, fiind-că acest seŭ se dá cu hotărîre de a fi numai pentru îmbelșugarea și trebuința politiei, iar hotărîrea rămâne la Măria Ta.—1816 Octombre 17.

Constantin Bălăceanu Vornic, Iordache Golescu Vel Logofet, Nicolae Vel Agă.

Cheltuelile lumînărarilor ce merg la una oca de lumînări.

Taleri	banī	
4	1	bumbacul socotindu-se ocaua po talerī 8 banī 60, ghem de lucru.
—	2 ¹ / ₂	chiria prăvăliei socotindu-se câte talerī 625 pe an.
1	2	simbriile pentru slugi ce lucréză pe tótă ȝiua în prăvălie.
—	1	pentru lemne.
1	—	scăȝemintul seŭlui.
8	— ¹ / ₂	

Fiind-că isnaful lumînărilor de seŭ prin jalba ce aŭ dat către Doinnia Mea, aŭ făcut plângere, că nu le dă mâna a mai vinde lumînările cu prețul ce aŭ urmat până acum și aŭ cerut a li se face adaos încă 7 parale la oca peste 52 de parale ce se urmă până acum spre a le vinde, adecă ocaua po parale 59, într'adins am orînduit pe unii din dumné-lor veliții boeri spre cercetarea jalbilor și ne-au făcut anafora de la 17 ale aceștiu lunii, că jăluitoarii lumînării neprimind a se însărcină cu vinđarea lumînărilor în preț mai puțin de cât 59 de parale ocaua, și găsindu-se alții (adecă vătaful Constantin Buri i Gheorghe Ciacârloglu) de a se însărcină cu vinđarea lor în preț mai puțin, adecă numai cu câte parale 12 la oca pentru cheltuială peste prețul fiatului cumpărătorei seului (iar nu câte parale 14 precum cere lumînării) și cu ponturile de mai jos arătate, care acest preț, fiind mai cuviincios și spre folosul obștiei fu primit și Domniei Mele. Drept aceea, li s'aŭ dat la mânilor lor acéstă domnescă a noastră carte cu ponturile de mai jos arătate, care și hotărîm să se urmeze întocmai fără cătuși de puțină strămutare, adecă:

1). Să li se dea de la Vistieria Domniei Mele orînduială de 230.000 oca seŭ pe an de capre i de vite mari și ei să-l plătescă, dupe prețul fiatului ce se va tăia pentru seul cel de vite mari i de capre.

2). Câte vite vor strînge acești contractii pentru trebuința lumînărilor, să nu se supere de către capanlăi, sau de către al cine-vași cu nici un fel de pricinuire, și seul i cerșitul ce vor scóte de la acele vite să se ție în sémă la suma seului de mai sus arătată.

3). Pentru seul ce vor aduce aici în politie, fiind-că este pentru trebuința obștiei, de vamă să nu se supere.

4). Să li se dea cară de către stăpânire pentru aducerea seului ce la județe aici în politie și ei să plătescă chirie, câte 2 bani la oca, după vechiul obicei.

5). Bani prețului seului să-i plătescă neguțătorilor cu soróce, precum s'aŭ urmat și până acum.

6). Să aibă voie numiții contractii; a deschide ori câte prăvălii de lumînări vor vrea pe alocurea aici în politie, spre înlesnirea trebuinței obștesci, și dintre lumînării cei vechi să primescă în tréba lumînării numai pe câți vor fi cu adevărat ómeni cinstiți și siguri, precum asemenea și dintre săpunari.

7). Sorocul acestui contract să fie de trei ani, încependu se de acum de la 20 ale aceștiu lunii, în care acéstă diastimă să fie datoru atâtei al urma, cât și de către stăpânire să li se păzescă făr' cătuși de puțină strămutare, spre a fi îndestulată de lumînări politia făr' de a se întâmpla cătuși de puțină lipsă.

8). Lumînările de seŭ ce se vor lua pentru trebuința curței domnesci, să li se plătescă pe tótă luna de către ispravnicul de curte, făr' de altă prelungire și făr' de a li se popri nici un ban măcar cu nume de deciuială sau de alt cevași.

9). Toți de obște cei ce vor cumpără lumînări să le plătescă cu bani peșin. și iarăși cumpărătorii să fie datoru ași rădică acele cumparate

lumînării de la lumînării, iar să nu siléscă pe lumînărari de a le duce ei pe la casele cumpărătorilor.

10) Căpitanii de pe la străji să nu supere carele ce vor veni încărcate cu seŭ pentru politie, cu nume de vre-un avaet saŭ de podărit.

11) Nimenea altul să nu fie volnic a deschide prăvălie de lumînărie de seŭ, orî sudit saŭ raia de va fi, ci orî-care va voî să deschidă acest fel de prăvălie, mai înteiŭ să se ajungă și să se mai întelégă cu mai sus numiții contraccii și să se supue acela la tóte orînduelile și cheltuelile isnafului lumînărarilor.

12) Să li se dea miziluri cu inam când vor aveă trebuință ca să trimiță ómeni pe afară prin județe pentru seuri.

13). Cheltuiala la una oca lumînări este hotărîtă și întocmită a li se socoti în câteși trei ani tot câte parale 12, pe lângă prețul fiatului cu care vor plăti seul pe fieș-care an, precum am dice estimp, fiind fiatul seului câte parale 45 ocaua, adică al caprelor 46 și al vitelor mari parale 44, care vine unul cu altul parale 45, să aibă a vinde ocaua (de lumînări câte parale 57 ocaua) într'acest an, precum asemenea și săpunul.

14). Să fie datorî a vinde lumînări bune și curate cu prețul cel hotărît, după mijlocul ce s'aŭ dis mai sus, adică cu adaus de 12 parale la oca pentru prețul fiatului cumpărătoarei seului, iar săpunul de țeră să-l vîndă ocaua 4 parale mai jos de cât prețul lumînărilor, după obiceiul ce s'aŭ urmat.

15). Ceî ce lucréză lumînările de seŭ i săpunul, să nu cunóscă pe altul de zabit asupra aceștii trebî, fără numai pe mai sus numiții contraccii, iar agia să nu se amestece câtuși de puțin și de se va întâmplă a vinde vre-unul din lumînărari lipsă, saŭ vor face vre-o altă netrebuință asupra acestui meșteșug să-î pedepséscă mai sus numiții contraccii, după măsura vinei lor ca nisce epistați ce sunt.

16). Măcelarii politiei să fie datorî a le da tot seul după obiceiŭ, fără de a îndrăzni să vîndă la alt cinevași măcar vre-o oca.

17). Lumînările să le facă de 10 mânî, precum s'aŭ urmat și în anul trecut, ca să fie spre înlesnirea norodului după trebuința ce va aveă fieș-care — 1816 Octobre 23.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofët.

Milostivŭ Bojiŭ Iŭ Ioan Gh. Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahisicic.

Fiind-că și pe acest următor an cu let 1816, ce se începe de la viitorul Sânt Petru și se sfîrșesce iarăși la Sânt Petru de la viitorul an let 1817, cum și de acolo înainte până la Sfintele Pasci cu let 1818, s'aŭ dat de către Domnia Mea, epistasia cărnurilor de hrana obștiiei politiei, asupra vâtafului Constantin Buri și a lui Gheorghe Ciacâröglu cu ponturile ce mai jos sunt arătate, am dat la mânile numiților epistați acesta domnésca nóstră carte, prin care să facă zapt de atunci înainte până la Sfintele Pasci cu let 1818 tótă tréba, precum și pe măcelari și să urmeze întru tóte ponturilor acestea, adecă:

1). Să aibă a ținea în tótă politia Bucurescilor 15 scaune, pe la lo-

curile unde se află și acum metahirisind la tréba tăiatului și a vînderei de carne, tot pe aceiași ce aũ fost și până acum măcelari.

2). Să aibă purtare de grijă a aveã carne îndestulã, bunã și grasã peste tot anul pe la scaune, cãci nefind urmãtori, li se va stricã acest contract.

3). Prețul cãrniĩ sã se urmeze precum și în anul trecut, adecã cea de ôie ocaua po parale 18, iar cea de vacã po parale 16, iar cea de miel cu ciosvãrta de la Sãntul Gheorghe anului viitor let 1817 și până la Dumineca cea mare, și de atunci înainte sã se urmeze tot ca cea de ôie, ocaua po parale 18, iar cãte patru posturi de peste an sã se vîndã carne de vacã, ocaua po parale 17, iar cea de ôie, oca po parale 19.

4). Sã fie apërați epistații sau măcelariĩ de a nu da carne la niscarevași tãinaturĩ de va fi trebuințã, cum și stolnicii boeresci sã nu facã măcelarilor supërãri orĩ a cumpërã carne în veresie, orĩ a-ĩ îndatorã sã ducã carne pe la curțile boeresci, sau a le alege vitele de prin obórã, ci sã cumpere carne cu bani pe șin și sã o ducã însuși ei pe la curțile stãpãnilor lor, iar cari din stolnicei va urmã împotrivã, pe acela sã-l arate măcelariĩ la orĩnduiții epistați și epistații sã-l arête Domniei Mele, spre a i se face cãđuta pedëpsã, dar nici iarãși cu principuirea nealegerei vitelor de prin obórã sã gãsescã pãrlej epistații a țineã spre vîndare pe la scaune, carne próstã și slabã, iar carnea de berbeci bãtuți, ce are a se da la domnesca nãstrã curte, i la Luminãția lor Domnițiile nãstre, i la beilie, i la conacul dumné-luĩ Divan efendisi, și la al dumné-luĩ baș-beșlégã, sã o vîndã ocaua po parale 20, însă cu scaunul ce este dator a da acéstã carne de berbeci bãtuți, sã fie încãrcați măcelariĩ politieĩ, ca, orĩ însuși unul din ei sã-l ție, sau pe altul sã gãsescã și sã-l pue la acel scaun cu aședëmîntul ce vor face între dînșii, și cel ce se va încãrcã cu acel scaun, sã-l ție dupã contractul ce va întocmĩ cu vistieria cu mai sus arëtatul preț, de parale 20 ocaua.

5) Nimenea altul, orĩ-cine ar fi, afarã din orĩnduitele 15 scaune ale epistaților, sã nu fie volnic a vinde nici un fel de carne cu ocaua prin politie, nici prin țirg, nici prin mahalale, adecã în tot cuprinsul cãt ține vornicia politieĩ, ci orĩ pe marginea politieĩ, sau în oborul Țirguluĩ-de-afarã de va fi trebuințã a se vinde carne, sã fie datorĩ măcelariĩ politieĩ a pune scaun acolo și a vinde carne dupã nart.

6). Orĩ-cine va vré și va avé trebuințã de viței sau de miei, în vreme de iarnã, sã nu facã zor măcelarilor, sau epistaților, ca și ne avënd sã dea, sau de și vor aveã sã se învoiascã prin bunã tocmelã și înteiũ sã dea prețul și apoi sã iea mielul sau vițelul, precum sã le plãtëscã asemenea și Curtea, carnea cu prețul deplin fãr' de nici un cuvint de đeciualã.

7). Carnea de rãmãtor sã se vîndã, dupã prețul ce se va politifsi atunci vîndarea rãmãtorilor.

8). Sã se facã cãrțile Domniei Mele, la orĩ-care județ vor cere, ca sã strîngã vite pentru trebuința politieĩ cu riza-pazar și cu bunã tocmelã, unde sã nu se supere măcelariĩ pentru acele vite nici de ispravnicii, nici de polcovnicii județuluĩ, nici de zapciĩ plãșilor, nici de

alți dregători, cu nici un fel de cerere sau dare cu numiri de avatură, care acele vite să fie scutite de erbărit, și finul ce-l va face pentru ernaticul acelor vite, să nu se supere a se lua de vre-un beilic.

9). Plata oeritului vitelor ce va strînge pentru trebuința scaunelor politiei și se vor găsi vii netăete, să se începă de la 26 ale viitorului Octombre, iar câte oi vor cumpără măcelarii după la locuitori și vor fi plătite de oerit de către vîndători, de acelea să nu fie măcelarii supărați a mai plăti oerit, fiind-că un oerit sunt datore acele oi să plătescă, iar nu două, precum și suhaturile ce le va fi avînd pentru cele de trebuința politiei, care le-au avut măcelarii și în anii trecuți, să le aibă și într'ast an, învoindu-se cu stăpânii moșilor și dînd ce vor da alți mușterii, să se protinisescă a le ținea epistații.

10). Vitele ce va aduce aici spre junghiere, de trebuința politiei, să se taie de diminéță, ca până în ziua să curețe și să grijască măcelarii împrejurul scaunelor de a nu se pricinui putore, căci de nu vor păzi această orînduială, vor fi îndatorați apoi a le aduce de a le junghia la loc depărtat de scaune.

11). Cojocarii sau alții, ce obiceinesc de cumpără mieii cu cărdul pentru matrapazlăcul pieilor și carnea o vînd, unii ca aceia să nu fie volnici, nici a cumpără cu cărdul, nici a vinde, afară numai câte un miel mult doi pentru mîncare.

12). Oile ce se cumpără de lăptari cu cuvînt de tamazlăc, să nu fie slobodii acei lăptari a le tăia, nici în politie nici afară la zalhanale, ci să le ție pentru tamazlăc; dovedindu-se că le taie, să se pedepsescă, căci din pricina lor se pricinuesce scumpătate oilor.

13). Măcelarii la tréba Măcelăriiilor să nu cunoscă pe altul de zabiti al lor, făr' numai singur pe numiții orînduiți epistați.

14). Omenilor ce-î vor orîndui epistații a se încunjura prin țeră pentru cumpărătorea vitelor, să li se dea la mîni teșcherele ale dumné-lui baș-beșlégă, către beșliii de prin județe, de a nu-î supără cu nici un fel de luări sau numiri de avatură, și pentru ostenéla scrisului acelor teșcherele, să dea la dumné-lui baș-beșlégasă de teșcherea, numai câte taleri unul iar nu mai mult.

15). Scaunele cinstitelor consulaturii să nu aibă voie a vinde carnea cu preț mai mare, de cât al orînduitelor scaune ale epistaților, căci diutr'acéstă pricină se dă zătienire la cumpărătorea vitelor, pentru că măcerii consulaților, în puterea slobodeniei de a vinde carne cu preț mai mare, sue prețul vitelor, pentru care poruncim dumi-tale Vel Logofete de Téra-de-sus, să faci note către cinstitele consulaturii de a-și îndatora pe numiții locuitori, de a fi următorii întocmai, iar găsindu-î epistații vîndînd carne cu preț mai mare de cât al nartului, să le ia carnea controbont și să le închiță scaunele.

16). Nici unul din rufetul măcelarilor, să nu se facă tovarăș cu măcelarii de la scaunile consulaturilor (care se află trei), nici slugile lor să nu fugă, să mérgă la aceia ca să slujască, iar pe orî-cari din ei vor dovedii urmînd împotrivă, să-l arête la orînduiții epistați ca să-l ia făr' de voie ca să slujescă, și făcîndu-î cuviincioasa pedepsă, să-l dea în zaptul măcelarilor politiei.

17). Matrapazii să fie popriți cu totul a nu cumpără vite și a le face matrapazlâc, iar ori-care se va găsi cumpărând vite fără de carte domnescă, să se facă toate acele cumpărate vite controbont de către orînduiții epistați.

18). De se va întempla să aibă Domnia trebuință de tulumuri, să se cheme epistații să le tocmescă și după tocmelă să li-se plătescă banii pe șin, adică, cu o mână să plătescă banii și cu alta să ridice tulumurile, iar când nu se va pute învoi la preț, atunci silă să nu li se facă pentru tulumuri, nici epistaților, nici măcelarilor.

19). Toate scaunele câte vor fi scutite cu cărți Domnesci, să fie supuse la mai sus numiții epistați, avându-și numai scutela și apărarea lor, după cuprinderea cărților ce vor avea și măcelarii acelor scaune să fie supuși și ei la toate cheltuelile breslei, ca fieș-care dintr'ai acestui isnaș, sau să lipsescă cu totul a nu mai fi măcelari și a ținea scaune, și să aibă volnicie epistații, ca să-î chame să le arête această hotărîre, și de vor da legătură și prinsore prin zapis, ca să intre și ei la toate cheltuelile breslei, așa să fie sloboți, iar de nu, îndată să li se închiadă scaunele și de vor mai obrăznicii a mai vinde, să li se dea iagma la totă carnea, pentru că în cărțile Domniei Mele, ce au unele obraze, întărite după alte Domnesci cărți, scris numai, ca să fie scutite de erbărit, fumărit și de vamă i de alte angarale, iar nu dice ca să fie nesupuși măcelarii lor la brésla măcelarilor politiei, și la întemplantorele cheltueli ale breslei, pentru că Domnia numai dintr'ale sale drepte venituri (cum este fumăritul, erbăritul și vama) pôte să le hărăzescă la obrazele ce se găsește cu cale, iar nu și privileghiuri cari sunt cu paguba altora și mai vîrtos, că și de s'ar socoti, că vorba care se cuprinde în cărțile acelor scaune, ca să fie scutite și de alte angarale este pentru apărarea acelor măcelari de către bréslă, dar de vreme ce însuși dumné-lor boerii, ce au aceste cărți Domnesci, prin anaforaua ce ne-au făcut, au găsit cu cale a se face urmarea de mai sus arétată, are a se urmă după chiar a dumné-lor găsiere cu cale.

20). Canaralele de vite cari se aduc spre junghiere aici la scaunele politiei, să nu se supere de către stăpîniții moșiilor de prin prejur cu vre-o cerere, ci să fie slobode să se pască pe unde se pasc și vitele orășenilor, să se ferescă însă măcelarii de a nu pricinui vre-o stricăciune la liveți de fîn, sau la bucate, iar făcînd vre-o stricăciune, nu numai să plătescă totă acca pagubă, ci încă să se și pedepsescă.

21). Pentru vitele ce le cumpără măcelarii de prin județe, să fie datorii măcelarii să arête scăunașilor celor rînduiți de vameși prin foi iscălite în adevăr, de la cine au cumpărat și câte vite? ca după acele foi să-și pôtă lua și vameșii dréptă vama lor de la vințetor; să fie însă și scăunașii datorii, ca îndată ce vor primi foile iscălite de la măcelari, numai de cât să le dea teșcherelile, ca să-și pornescă vitele la drum, iar când se va găsi vre-un măcelar, că n'au arétat la scăunaș totă suma vitelor ce au cumpărat de plin, atunci nu numai să plătescă acel măcelor vama îndoită, ci încă să se și pedepsescă.

22). Oile ce vor strînge măcelarii să nu se supere în nici un fel de chip, cu nici un cuvînt de către beilicii, precum și mai nainte au

fost nesupărate, însă numai câte vor fi peste trebuința scaunelor poliției.

23). Indatorăm Domnia Mea pe orînduții epistați, ca apururea și în totă vremea, nu numai nartul ce s'au ȑis mai sus să se păzescă, i carne să se afle totdeauna bună, grasă și cu îndestulare, ci să îngrijască ca și la cântar să se păzescă dreptatea de a nu vinde lipsă și a se năpăstui obștea norodului, căci pentru acésta am poruncit Domnia Mea Dumné-lui Vel Agă, ca să facă adesea cercături, și verî pe cari din măcelari îl va găsi vîndênd lipsă, să-l trimită cu om al Agiei la orînduții epistați, de către carii, făcêndu-se scumpă cercetare, de față cu orînduitul din partea Agiei, și găsindu-se vinovat, să se pedepșescă de către epistați, i saam receh gpd.

(Pecetea gpd).

Vel Logofêt.

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

De vreme ce dumné-lor veliții boeri, după cercetarea ce au făcut, au găsit cu cale și cu cuviință, de a se urma pe acest an vîndarea lumînărilor de cêră galbenă ocaua po talerî opt și s'au mulțamit și lumînării pe acest preț, dând și zapis cu legătura de mai jos arêtată, întărim Domnia Mea anaforaua acésta a dumné-lor veliților boeri și poruncim Dumi-tale Vel Agă, să îngrijesci cu priveghere a fi următorî numiții lumînării de cêră galbenă peste tot anul, fără cătuși de puțină strêmutare legăturêi zapisului lor, căci de se va abate vre-o unul cătuși de puțin, se va pedepsî strașnic.---1817 Februar 18.

· (Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

(Cod. LXXXVI, pag. 77)

Prea Înălțate Dômne,

«După anaforaua noastră ce am făcut Măriei Tale la trecutul Iunie 14, după pitacul nostru, chiâmând dumné-lui Vel Agă pe lumînării de cêră de aici din Bucuresci și întrebându-î câtă cêră trebuiesce pe un an pentru politie, au arêtat că trebuiesc oca 22.000 însă 10.000 pentru lumînări de cêră albă și 12.000 pentru lumînări de cêră galbenă, s'au dat luminată porunca Măriei Tale, către dumné-lui Vel Vistierul să facă porunțile Măriei Tale către dumné-lor ispravnicii județelor, că la vremea lămurirei cerei să îndatoreze pe neguțătorii mierari ca cu prețul ce se va pune între dînșii, să dea lumînărilor sume trebuincioșe».

Mai departe Veliții boeri propun lui Vodă Caragea nartul după care este să se vîndă ocaoa de lumînări de cêră galbenă (po parale opt). La lumînările de cêră albă, ca cele ce nu erau căutate mai ales de popor, Domnitorul în înțelesul anaforalei Veliților boeri, nu pune nart.

O curiosă afacere se întâmplă în 1818 în brésla măcelarilor. Pentru Turci și mai ales pentru acei ospeți turci, cari erau găzduiți în Casa Țisa de Beilic, după podul Șerban-Vodă, era anume scaun de măcelărie chiar în fața aceluși *Conac* turcesc. Intr'o dimineță ospeții turci ved atârnați de cârligile măcelarului lor, nu numai buturi de vită mare și de berbeci, ci și mascuri întregi. *Ile irae!* Se scie că Turcii ca și Evreii nu mănâncă carne de porc. Reclamațiunii violente din partea «*drept credincioșilor mahometani*» fac ca Domnitorul Caragea, după anaforaua Veliților boeri, adresază Epistatului rînduit peste macelarii următorul pitac domnesc :

Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscaoie.

Cinstite și credincios boerule al Domniei-Mele, Dumné-ta Biv Vel Stolnice Coustantine Buris, epistatule al cărnurilor politieii, sciut îți este că scaunul de carne ot Beilic este orînduit a se tăia pe dînsul carne pentru trebuința mosafirilor turci ce vin la beilic, i altora care conăcesc prin hanuri, iar într'aceste țile ne-am însciințat, că măcelarii de la acel scaun ar fi tăind acolo împotriva buneii orîndueli și carne de rîmător care este nu puțină supărare la vederea numiților mosafiri, de aceea iată cu deadinsul îți poruncim Domnia-Mea, să dai nizamul cu strășnicie, ca de astăzi înainte să nu se cuteze a mai tăia acei măcelari sau a mai ține la acel scaun carne de rîmător, fiind îndestule cele-l-alte scaune a se tăia pe la Beilic, și de vom vedé măcar un dram de carne de rîmător pe scaunul de acolo, îi vom pedepsi pe acei măcelari cu strășnicie chiar, acolo în fața locului; tolco pisah gpd. 1818 Ianuar 26.

(Pecetea gpd).

Vel Logofet.

(Cod. LXXXVII, pag. 62.)

Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscaoie.

Dumnévóstră ispravnicilor ot sud sănătate. Fiind că am luat Domnia-Mea pliroforie, că într'aceste de mai jos arătate orașe din acel județ, la facerea și vîndarea pânei se urméză de către brutarii un mare catahrisis, adecă după ce o fac négră și necóptă, apoi o vînd și fórte scump, cu preț ocaua po parale 15 și 16, cu care preț vine chila de grâu la taleri 130 și mai bine, a căroră urmare o socotim Domnia Mea învinovățirea Dumnévóstră și neîngrijirea datoriei ce aveți,

spre a privighia pururea pentru buna petrecere și fericirea norodului și s'ar fi căduț a vi se face cuviinciosă dojană, dar de o cam dată trecând cu vedereă acest cusur, vë poruncim strașnic, că de aici înainte să îndatorați pe toți brutarii ce se află în orașele aceluï județ, că de nu este mijloc a vinde ocaua de pâne o para sau donë mai jos de cât prețul cu care se vinde aci ocaua, po parale opt, dar cu acest preț de opt parale ocaua negreșit să li se hotărască, că aū și ei a vinde făr' de cătuși de puțin adaos, în vreme ce este sciut, că aici în politia Bucurescilor, atât grăul cât și tôte următóarele cheltueli la făcutul pânei sunt mai scumpe de cât la țară, cu multă osebite, și să nu vë odihniți numai pe nizamul ce veți da acum înteu, ci adesea-orï să cercetați ceva și pe sub cumpăt de urméză brutarii a vinde pânea cu prețul cel hotărît, și când îi veți dovedì cu urmare împotrivă, să nu-i geremetisiți cu bani, ci să-i pedepsiți cu bătăi, căci avem a face Domnia-Mea cercetare prin om credincios, și de vom afla că n'ați pus acéstă poruncă în lucrare sau ați lăsat'o în slab și vîndarea pânei se vinde împotrivă, să sciți cu hotărîre, că veți fi căduți în urgia Domniei-Mele, făr' de a nu putea a vë îndreptă cu nici un cuvînt, ca pentru un lucru obștsc și de hrana norodului, care fieș-care dregător este dator a îngriji și a se depărta de verice fel de interes; după netăgăduita datorie ce aveți ca nisce dregători ce sunteți, de apurirea îndatoriți pentru folosul obștiei; pentru care am poruncit și Dumnelor Veliților Logofeți, ca să scrie condicarilor de pe la județe, îndatorându-i nu numai de a trece acéstă poruncă în condica ispravnicatului și a o face cunoscută la toți ispravnicii când se vor schimbă, ci încă pe tótă luna să trimiță câte o pâne la Dumnelor Veliții Logofeți, însemnând pe dînsa și numele orașului, i al brutarului, i prețul acei pâni, ca și dumné-lor să o arête Domniei-Mele, și de primirea poruncei că ați înțeles'o și s'aū pus în faptă după mijlocul ce mai sus dicem, să trimiteti Domniei-Mele răspuns, și fiți sănătoși.—1818 Februnr. 18

(Cod. LXXXVII, pag. 370.)

Pitac către Stolnicul Buris, epistatul scaunelor, spre a da poruncă la măcelari, pentru a îndestula politia cu carne bună și grasă

Iw Ioan Cheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta Biv Vel Stolnice Constantine Buris, epistatule al scaunelor de carne de aici din politie, nu puțină măhnire ni s'aū pricinuit, pliroforisindu-ne de marea catahrisis ce se urméză la vîndarea cărnei, în cât după ce este lipsă de carne în politie, apoi și ceea ce se află este fórte slabă și se vinde cu mult mai mare preț peste orînduitul nart, ajungënd a se vinde și căpătinele de oie, câte parale 20 una; de aceea iată cu strășnicie îi poruncim Domnia Mea, să dai nizam numai de cât a fi carne destulă și bună în politie, mai vîrtos acum că se apropie lăsatul secului și să nu îndrăznescă nimenea din măcelari a vinde carnea, nici măcar cu

un ban mai mult peste orînduitul nart, căci avem Domnia Mea a face adesea cercetări și pe orî-care din măcelari îl vom găsi împotrivă urmând, îl vom pedepsi cu mare și grea pedepsă, tolco pisah gpd. — 1818 Februarie 10.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXXVII, fila 63 v.)

Pitac la dumné-lor veliții boeri spre a chibzui pentru carne aici în politie să fie bună, și multă.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar zemle Vlahiscoie.

Cinstiților și credincioși dumné-vóstră veliților boeri ai Divanului Domniei Mele, fiind-că la madeana cărnurilor politiei, după pliroforia ce avem din vremea cășligelor trecute, se urmază o mare neorînduială, vîndându-se cu preț mai mare de cât al nartului, și, și aceea próstă și nu îndestulă pentru trebuința hranei norodului politiei, de aceea poruncim dumné-vóstră ca, adunându-vă la un loc, să chibzuiți acum din vreme, a se pune această madea la o bună orînduială, adeca ori apalt rămîind iarăși vîndarea cărnei, ori în slobođenie de a vinde fieș-care, sau găsind vre-un al treilea chip mai bun și folositor, ca să nu se mai urneze acest fel de orîndueli și discolii la această obștesca trebuință și să arătați Domniei-Mele prin auafora, talco pisah gpd. — 1818 Februar 28.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXXVII, fila 66 v.)

Pitac la starostea de brutari, pentru a chibzui la morile din pre-jurul politiei, ca câtă sumă de zaherea s'aũ măcinat pe an, în țilele armiei rusesci.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Poruncim Domnia-Mea staroste de brutari, ca din-preună cu doi trei din brutarii cei mai de frunte și cu sciință, să faceți chibzuire, ca câtă sumă de zaherea de a brutarilor se măcină pe an în vremea armiei rusesci la fieș-care móră din cele ce sunt pe apa Dâmboviței, împre-jurul politiei Bucurescilor, cum am țice la morile mônăstirei Radului-Vodă și să arătați Domniei-Mele în scris cu intrégă pliroforie, tolco pisah gpd. — 1818 Mart 22.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXXVII, pag. 68)

Io Ioan Gheorghe Caragea Voivod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Dumnevóstră Veliților Boerî, am văđut Domnia-Mea și arătarea ce ne faceți printr'acéstă anafora, la care și răspundem, că de vreme ce cei vechi epistați ai cărnurilor, de nu se vor păzi mai jos arătatele cereri, să însărcineză cu tăerea cărnei numai până la viitorul Săm-Petru, tot cu prețul ce se urmă până acuma, adecă câte parale 16 oca de vaca și cea de óie 18, să începă a face gătirea și a urmă apoi tăerea cărnei până la mai sus arătatul soroc și până atunci se va face cuviincioșa chibzuire pentru nizamul col desovârșit a acesteï madea, iar pentru bani ce a luat de la becerul, am dat Domnia-Mea poruncă de a li se plăti.—1818 April 9.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet.

(Cod. LXXXIX, pag. 336.)

Prea Înălțate Dómnne,

După luminată porunca Măriei Tale ce s'au dat la anaforaua noastră, am întrebat pe paharnicul Andonache Hagi Teohari, i pe paharnicul Scarlat Stoenescu, de primesc a se însărcina cu epistășia cărnurilor de aici din politia Bucurescilor și răspunseră că nu pot; aducând apoi brésla măcelarilor înaintea noastră 'i-am îndatorat după cum ni se poruncesce, ca să îndatoreze ei cu tăerea cărnei a vinde de acum până la Săm Petru, ocaua de vacă po parale 16 și cea de óie po parale 18, precum o vindeă și până acum, și ei vedem că aũ dat jalbă Măriei Tale, că sunt cu totul neputincioși în cât abiă își chivernisesc viața și casele și că sunt însărcinați cu grele datorii și nu aũ de unde să pue atâta sumă de bani pentru cumpărătórea vitelor și alte trebuincioșe cheltueli, nici îi crede cine-vași la acest fel de sumă, fiind-sciuți de săraci și datori, la care de vor fi siliți necum până la Săm-Petru, ce nici o săptămână nu sunt destoinici a chivernisi politia de carne, rugându-se să li se orînduiască obrazul ce se va găsi cu cale, ca să împlinască trebuința de bani și ei să lucreze ca și mai nainte meșteșugul lor ca nisce slugi cu simbrie; am adus înaintea noastră și pe epistații ce aũ fost până acum, dumné-lui Stolnicul Constantin Buris și Chir Gheorghe Ceacároglu și Stolnicul đise: că dumné-lui nici o tovărășie cu măcelarii nu are, de cât le-aũ făcut bine cu bani, din cari are și acum la dînșii taleri 100.000 și nu pot să'i plătescă având peile nevîndute; atâta numai facere de bine și ajutor póte să le facă acéstă trébă pentru binele și folosul obștiei și pentru ca să aibă blagoslovenia Măriei Tale și să'i cunoșcem și noi harul, le va lăsa acei taleri 100.000 ce are la dînșii, ca să'i plătescă după 6 luni scăđându-i și din dobândă, adecă unde eră până acum câte taleri 7 și jumătate la pungă să'i dea numai câte taleri 5 la pungă și deosebit va pune silința ca să le găsească și alți bani în credința dumné-lui, cu câtă dobândă va puté, fiind-că la acéstă trébă trebuiesc taleri 300.000, iar pentru de le dá mâna măcelarilor a se însărcina cu acéstă trébă a cărnei, să se

întrebe însuși ei, ca să dea răspuns; am adus pe măcelari înaintea noastră și se plânseră, că în anul trecut au păgubit taleri 40.000 de s'au stîns cu totul rămîind în desăvîrșită sărăcie, dar pentru ca sa nu cadă în urgia Măriei Tale, se încercă a țineă tréba cărnei până la viitorul Sîn-Petru, cu tóte că le este scintă paguba ce au cercat până acum, numai cer să li se facă aceste îndreptări, adecă taleri 50.000 ce au să ia de la Becerul gospod să li se plătescă acum pe șin, și de acum înainte până la Sîn-Petru să le plătescă Becerul pe tótă ziua carnea ce cumpără cu bani pe șin; să rămăe apărași de scaunul beilicului, unde da celni ce se invoia cu dînsul a țineă acest scaun câte 800 de berbeci pe an, cari îi cumpără ei câte taleri 15 și 16 și lor li se plătiă po taleri 10 și deosebit îi da plată aceluia de la dînșii câte taleri 15.000 pe an, i alți taleri 20.000 îi da pe an epistații fără dobândă; acestea tóte cer să lipsescă și carnea pentru trebuința curței gospod și pentru trebuința beilicului să se ia de la scaunele lor cu bani pe șin; scaunele de carne ale cinstitelor consulaturî mai nainte erau numai două, unul al cinstitului Consulat Rusesc și altul al cinstitei Aghenții, iar de la o vreme încóce s'au adaos alte două de s'au facut patru; acele două ce s'au adăogat cer să lipsescă și să rămăie numai două, unul al Consulatului Rusesc și altul al Aghenției, îndatorindu-se și măcelariii aceia după pontul al 15-lea al contractului ce 'l-au avut epistații până acum, ca să nu aibă voie a vinde carnea cu preț mai mult de cât prețul cu care vînd breasla măcelarilor pămîntenî, iar îndrăsnind a vinde, să i se închiđă scaunul; să li se dea luminate cărțile Măriei Tale la mână, ca să mērgă pe la tērguri să cumpere vite pentru trebuința scaunelor politiei făr' de a se zăticni de către surecii, cu pricinuire ca să se protimisescă întēiū ei a cumpără și apoi măcelariii, căci avēnd surecii acest fel de protimisis, se zăticnesc măcelariii de nu pot cumpără vite îndestule și rămăie politia în lipsă și păzindu-li-se aceste cereri ale lor, se legară că vor ținé tréba cărnei asupra lor și până la celă-l-alt Sîn-Petru din let 1819, tot cu prețul de mai sus numit; acestea sunt cererile ce făcură măcelariii, și nu lipsim a le arētă Măriei Tale, fiind-că noi nu le putem face nici o îndestulare, ce numai de la domnesca Măriei Tale putere li se póte face îndreptare; atâta numai ne rugăm, să se dea strașnică luminată poruncă, ca să nu se îndrăznescă măcelariii a vinde carnea mai scumpă, ce întocmai după nartul cel hotărît, cu care aceste cereri ale măcelarilor ce se arată mai sus, ȳice chiar și Gheorghe Ciacâroglu, că avēnd și ajutorul de bani de la dumné-lui Stolnicul Constantin Buri se însărcinēză a purtă grija, atāt pentru carnea obștiei politiei Bucurescilor, cât și pentru mutpaeul gospod, dând berbecii cei trebuincioși însă numai pentru mutpaeul domnesc, iar cele-l-alte tainaturî să se dea din carnea ce mănăncă obștea și se făgădui înaintea noastră, că cu acēstă legătură va ținé epistasia cărnurilor până la cel-ă-lalt Sîn-Petru ot let 1819, iar când nu se vor păzi aceste cereri ale lor, atunci se silesce cum va putea și cu orî-ce pagubă va suferi a țineă tréba cărnei până acum la viitorul Sîn-Petru al acestui let 1818, ne putēnd ca să mai lupte întimplătórele pagube, ci de acolea înainte să rămăe

slobođi de sarcina acestei trebii, pe lângă care acestea, adăogăm și noi plecată rugăciune, pentru ca să nu se întâmple lipsă de carne la obște, să se dea dréptă hotărîrea Măriei Tale, spre înlesnirea acestei trebuințe. 1818 Aprilie 7.

Grigore Brâncoveanu, Grigore Ghica Ban, Dumitrașco Racoviță Vel Vornic, Istrate Crețulescu, Constantin Bălăceanu, Mihalache Manu Vornic, Grigorie Filipescu Vornic, Grigorie Băleanu, Iordache Slătineanu Vel Vornic, Ioan Știrbeiș Vel Vornic, Alexandru Ghica Vel Logofăt, Grigorie Ralea Vel Logofăt.

Iș Ioan Gheorghe Caragea Voevod i Gospodar semle Vlahiscoie.

Cinstiților și credincioși boerilor Domniei Mele, dumné-ta Biv Vel Bane Radule Golescule, i dumné-ta Biv Vel Bane Grigorie Brâncovene, i dumné-ta Biv Vel baue Grigorie Ghica și dumné-vóstră Veliților boeri halea și mazili, fiind-că cea mai trebuincioasă și mai întéi este a se pune la bună orînduială lraua și cele multe trebuinciose la toți de obște spre folos și eftinătate cum și îndestulare, la care madele ni s'au dat în parte și un plan, poruncim dar dumné-tale ca făr' de zăbavă să vă adunați cu toții la un loc, și citind cu luare aminte acel plan ce se trimise, să chibzuiți cele de folosul obștei, cum ar fi mai bine a se pune în orînduială și să arêtați Domniei Mele cu anafora, și între altele fiind una și viuđarea cărnei care nu pôte a se zăbovi, să nu pătimescă obștia vre-o lipsă, de aceea dumné-vóstră mâne să vă adunați și să ne faceți și anafora. Tolco pisah gpd.—1818 Aprilie 15.
(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXXVII, fila 69 v.)

Iș Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Cinstiților și credincioși boerilor ai Domniei Mele, dumné-ta Biv Vel Bane Grigorie Brâncovene, i dumné-ta Vel Vistiere și dumné-vóstră Veliților boeri, fiind că epistații cărnurilor politiei Bucurescilor din anul trecut, sunt îndatoriți prin porunca Domniei Mele ce s'au dat prin întărire la anaforua dumné-vóstră, ce ne-ați făcut la trecutul Aprilie în 7, ca să taie carne numai până la viitorul Sân-Petru cu prețul ce s'au urmat și în anul trecut, adecă câte 16 parale oca de vacă și cea de ôie 18, și fiind-că numitul soroc s'au apropiat și urméză a se da un desăvîrșit nizam asupra acestei madea, ca să nu se întâmple vre-o lipsă de carne în politie, de aceea poruncim dumné-vóstră ca, adunându-vă cu toții la un loc, să faceți cuviincioșa chibzuire asupra acestei madea și să ne arêtați în scris prin anafora. Tolco pisah gpd.—1818 Maiu 22.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXXVII, fila 73 v.)

Vel Logofăt.

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Cinstite și credincios boernle al Domniei Mele, dumné-ta Vel Spătare, fiind-că pentru politia Bucurescilor este orînduială de câtă sumă de seû să se dea la lumînărari, ca să fie îndestulare peste tot anul, precum s'aû dat și într'acest următor au, dar fiind-că din seul ce au fost pentru politia Bucurescilor s'aû cacirdisit ori de însiși lumînărari sau de alții, atât prin județele țerei cât și afară din țară la alte părți, din care pricină s'aû întîmplat lipsă de lumînări de seû în politia Bucurescilor, precum este vèdută, și ca să nu se mai întîmple de acum înainte acest fel de lipsă, am dat Domnia Mea hotărîre la obștesca anafora a dumné-lor Veliților boerî, ca să fie oprit a nu scôte nimeni lumînări de seû afară din politie; de aceea poruncim dumi-tale, să dai strașnică poruncă, atât căpitanilor de la străjile după marginea Bucurescilor, cât și la mărginile țerei, spre a nu îngădui pe nimeni să scôla lumînări de seû afară din politie, însă numai de la o oca în sus, iar până la o oca aû voie de a scôte cei ce locuesc pe afară pentru trebuința caselor lor, cum și cei de aici cari merg afară pentru trebuința lor asemenea aû voie, iar sumă mai multă sunt popriți toți și pe ori carele îl va prinde scotînd lumînări peste suma de mai sus arêtată, sa-l aducă la Spătărie ca lumînările să se ia controbont și acelnia să i se facă căduta pedépsă, iar afară pe la măgini, este oprit cu totul nu nunaî lumînările, ci și seul a nu eși nici de cum (afară din cel ce va merge la țara turcescă dus de capaulăi și de alții cari vor avé slobodenie de la Domnia Mea) Tolco pisali gpd.—1818 August 19.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofët.

(Cod. LXXXVII, fila 87.)

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Dumné-vóstră orînduiților boerî, primită fiindu-ne rugăciunea ce ne faceți printr'acéstă anafora, vom aveà Domnia Mea îngrijire de a se face jăluitoilor la anul viitor o cuviinciósă ajutorință, asupra fia-tului seului i al cervișului, iar pentru aceste câte 20 de parale ce li s'aû luat mai mult la o vită, de către vameși în anul trecut, poruncim dumi-tale Vel Vistiere, să se orînduiască mumbașir cu domnésca nóstră volnicie, spre a le împlini jăluitoilor până la un ban, de la cei ce le vor fi luat.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofët.

(Cod. 82, pag. 369.)

Prea Înălțate Dómne,

După lminată porunca Măriei Tale, ce ni s'aû dat la anaforana d-lui Vel Vistierului, am cercetat acéstă jalbă ce aû dat la Înălțimea Ta, neguțătorii sureccii pămîntenî, cum că nu le dă mâna să vîndă seul tot cu prețul cel de an, precum aud că s'aû tăiat fiatul și estimp,

căci într'acest an aŭ cumpărat vitele mai scumpe de cât în anul trecut, căroră li s'aŭ ȃis de către noi, că acéstă arètare trebuia să o facă mai nainte până a se tăia prețul și a se hotărî de către Măria Ta, și a se arètă capanlăilor, căci atunci putea să li se facă îndreptare, iar acum după ce li s'aŭ tăiat prețul și s'aŭ făcut cunoscut capanlăilor, nu se pôte a se mai face schimbare și adăogire la preț, ci în anul acesta aŭ să urmeze după prețul ceî hotărât, iar la anul viitor ne rugăm Măriei Tale să te milostivesci asupra lor ca să fie ajutorați la dreptatea ce se va cunoșce că aŭ, spre a se face silință să se pue fiatul seului și al cervișului cu preț cuviincios, a nu se păgubi, ci a rămânea și ei ôreși ce folosiți din munca și strădania ce fac, spre a-î trage inima și a se sili mai cu asupră și cu îndestulare la acéstă trebuință ce este pentru capanul împăratesc, din care adăogire ce se va face a fiatului, izvorăsc trei bunătăți: una că se îndestulează capanul împăratesc de acéstă trebuințosă zaherea; alta, că rămân și sureccii folosiți după dreptate din ostenele și sudorile lor, și alta că aŭ de unde să adaoge și sureccii cu prețul cumpărărei vitelor, și rămân locuitorii țerei folosiți, iar pentru vama pieilor i a păstrămei și a mie-rei, nu aŭ sureccii nici un cuvînt, căci acea vamă o iaŭ vameșii după ponturile domnesci și după catalog, cum și pentru seul ce intră aici în politie iarăși nu aŭ sureccii cuvînt, fiind-că și acea samă o iaŭ bine vameșii, și mai virtos că vama seului ce intră în politie nu o plătesc sureccii ci lumînărării ce aduc acel seŭ, cari lumînărării, asupra tuturor cheltuelilor ce aŭ, sunt legați prin zapisul lor să vîndă lumînările cu prețul cel hotărît și de aceea nici lumînărării nu aŭ cuvînt a nu da acéstă vamă a seului, iar pentru vama seului ce ȃic că aŭ dat câte taleri 2 și parale 22 de vită, acei taleri 2 de vită sunt rînduiți a-î da vîndătorii și încarcându-se sureccii de 'i-aŭ oprit de la vîndători bine 'i-aŭ răspuns și ei vameșilor după catalog, cum și câte 2 parale de vită iarăși bine s'aŭ luat, fiind avatul locului al stăpânului moșiei, unde se face tîrg, iar cele-lalte câte 20 de parale de vită, sunt reŭ luate făr' de nici un cuvînt și se cuvîne a li se întôrce înapoi, iar hotărârea rămâne la Măria Ta.—1815 Decembre 30.

Constantin Vlahuță Vel Postelnic, Dumitrașco Racoviță Vel Vornic, Grigorie Filipescu Vel Vornic, Mihalache Racoviță Vel Logofet, Nestor Clucer.

Anexe la pagina 760.

Moniteur Universel.

No. 121. Samedi, 1-er Mai 1813.

Valachie, Bucarest, le 4 Avril.

Suivant une lettre de commerce en date d'Odessa le 3 mars, il ne s'était manifesté depuis 46 jours dans cette ville et aux environs, aucune maladie pestilentielle, de sorte qu'on avait lieu de se croire

entièrement délivré de ce fléau. En conséquence, on avait, par ordre du gouvernement, fait des prières publiques en actions de grâces dans toutes les églises.

(Allgemeine Zeitung)

Pitac către dumné-lui Vel Spătarul de a da poruncă căpitanilor după la străji de a nu mai intra ori ce fel de zarzavaturî.

Anexe la pag. 761.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Dunné-ta Vel Spătare, fiind-că din porunca Domniei Mele este porit într'acéstă vreme ca zarzavaturile, bolbotinele și ori-ce alte legume se vor aduce aici în politie, spre vinđare, să nu se vinđă înăuntru în târg, ci la loc depărtat, în marginea politiei, unde am poruncit dunné-lui Vel Agă, de aceea îndată ce vei primi acest al nostru domnesc pitac, să dai poruncă la căpitanii străjilor de prin marginea politiei, i de prin respintinele ce sunt în semptul Spătăriei, ca de astă-dî înainte, pe toți cei ce vor fi să intre în politie cu acest fel de lucru de vinđare, ori în casă sau prin coșuri, să i poprască la margine, și îndată, fără de altă zăbavă, să dea de șire la dunné-lui Vel Agă, ca să i trimită la locul cel orînduit, fără de a zăbăvi însă căpitanii cătuși de puțin ca să le găsească pricină să le ia cevași mită, sau a popri alte lucruri afară din cele mai sus arătate de a nu intra în politie, căci avem Domnia Mea a face cercări pe sub cumpăt și de se vor dovedî întru acest fel de, urmare se vor pedepsi cu strășnicie. Tolco pisah gpd. 1813 August 12.

(Cod. LXXIV, fila 80 v.)

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Dunné-ta epistatule al Vistieriei, de vreme ce jăluitoarii acești patru au slujit o lună de zile la tréba întru care au fost orînduiți, dându-li-se nunaî câte talerî 50 de cheltuială, poruncim Domnia Mea să li se plătescă și lor léfa deplin întocmai, precum s'au plătit și slujbașilor ce s'au orînduit în trecuta lună a lui Noembrie.—1812 Decembrie 10.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXIV, pag. 9.)

Vel Logofet.

Prea Înălțate Dómne,

După buiurdizma Măriei Tale de la acéstă jalbă, făcând cercotare, am luat pliroforie că acești patru jăluitoari, boerinași, fiind orînduiți de dunné-lor boerî caimacamîi Măriei Tale, pe la schelile ce se arată prin jalba lor, spre paza bólei ciumei, au slujit cu adevărat o lună întregă, adevă pe trecuta luna lui Octombrie, căroră léfă nu li s'au dat, ci nunaî câte talerî 50 de cheltuială când s'au pornit, iar pe urmă pe luna

ce aŭ trecut a lui Noembrie s'aŭ orînduit alții la acéastă slujbă în locul lor, care mai jos se arată și li s'aŭ orînduit léfa fieș-cărnia, după cum se vede însemnat, care aŭ și luat'o. Ci la rugăciunea ce fac jă-luitorii de a li se plăti și lor léfa pe luna ce se arată mai sus, că aŭ slujit, rămîne la hotărîrea Mărici Tale.—1812 Decembrie 9.

Constantin Filipescu.

Talari

- 200 Slugerul Paraschivescu la Brăila în locul Vătafului Ionache.
 350 Logofétul Dumitrache Boicescu la Silistra în locul Logofétului Vasile.
 300 Pitarul Ionache la Giurgiu în locul Șétrarului Enciul.
 250 Logofétului Grigore Mereș la Zimnicea în locul lui Nicolae Coptulea

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahisocie.

Dumné-vóstră Ispravnicilor din sud. Teleorman sănătate, am luat Domnia Mea însușire, că ómenii ce aŭ murit în trecutele zile cu bănniala de náprasnică bôlá, încă nici până acuma nu s'ar fi îngropat (lucru cu totul împotriva ómenirei) așteptând a vi se trinite de aici ciocli într'adins pentru îngroparea acelor morți, ci fiind-că astă ună dată nu sunt întocmiți și orînduiți ciocli, de aceea strașnic vă poruncim Domnia Mea, ca îndată după primirea acestei Domnescii Nóstre cărți, numai decât să puneți a face o grópă mare și să orînduiți ómenii cu cângi de a trage pe toți acei morți într'acea grópă și apoi să se astupe iarăși la loc, dându-se pămînt peste ei, ci dar zăbavă câtuși de puțină să nu faceți, că în urmă nu veți avé cuvînt vrednic de îndreptare. Tolco pisah. — 1812, Decembre 10.

(Cond. LXXIV, fila 6).

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod.

Cinstit și credincios boerul Domniei Mele Biv Vel Postelnic Costache Șuțu, fiind-că dumné-lui Vel Agă ce eră însărcinat cu îngrijirea nizamului lazareturilor celor orînduite pe la marginea Domnescii Nóstre Țeri, din pricina mulțimei trebilor dregătoriei Agiei nu se îndeletnicesce a căută și trebile lăzăreturilor, de aceea iață printr'acest pitac, te însărcinăm pe dumné-ta cu îngrijirea nizamului lăzăreturilor și poruncim, ca numai decât să faci zapis și să îmbrățișezi acéastă trébbă, cerénd de la dumné-lui Vel Agă, ca să-ți paradorească tóte hărțile ce se vor fi aflând până acum, atât a întocmirii lazareturilor cât și a corespondențiilor ce s'aŭ urmat asupra acestei trebii într'acéastă diastimă de când s'aŭ întocmit, precum și logofetii i ómenii ce sunt orînduiți slujbași pentru săvîrșirea trebilor acestei epistasi, însă privigheați dumné-vóstre cu luare aminte de a se urmă și a se păzi acest nizam întru a sa întregime, cât va fi prin puțință. — 1813, Ianuar 13.

(Cod. LXXIV, fila 11).

Cinstiților și credincioși boerilor Domniei Mele, dumné-ta Vel Vornice de Țera-de-jos Barbule Văcărescule și dumné-ta Vel Logofete de Țera-de-sus Grigorie Bălene, zămredniala năprasnicei bóle în multe chipuri vedem că se întinde, cu atât dar se cuvine a se întinde și îngrijirea spre întâmpinarea și desrădăcinarea ei, îngrijirea ce pe toate ȳilele făr'de pregetare se face din partea Domniei Mele este vędută neconținut, de a pune în lucrare nu numai câte de înșine se chibzuesc, ci și ori câte mai aflăm cuviincioșe și de trebuință, și precum datoria obștéscă se socotesce și este de a se face într'acéstă vreme îngrijirea și ostenéla din partea tuturor spre conținerea acestui rěu, iar mai vęrtos din partea boerilor patrioți, așa împotrivă se socotesce greșală neîngrijirea și trecerea cu vederea a întinderei acestui rěu și cu toate că precum vę este sciut, Domnia Mea priveghiând pentru întâmpinarea rěului, am orînduit și naziri asupra trebuințelor lazareturilor pe dumné-lor cinstiți și credincioși boeri ai Domniei Mele, Vel Ban Radul Golescu și Biv Vel Postelnicu Costache Șuțu, dar fiind-că din raporturile ce ne dau dumné-lor, vedem pe toate ȳilele întinderea zămrednilei precum mai sus ȳiceam și în cele după urmă ne-au arătat, că numai dumné-lor nu pot prolitasi de a împlini cuviincioșele nizamuri și trebuințe, și la acéstă întâmplare vedem că în adevěr trebuie să vınare, cercetare și lucrare de mai multe obraze, de aceea alegând Domnia Mea pe dumné-vóstră de vrednici și cu cuviincioșă iscusință, iată vę orînduim împreună nazir cu dumné-lor numiți doi boeri, ca cu toți împreună să chibzuim, să vę siliți și să vę osirduim de a urmă și a pune în lucrare toate câte privesc spre întâmpinarea acestui rěu cu ajutorul milostivului Dumnezeu. Tolco pisali gpd. — 1813, August 1.

(Cod. LXXIV, fila 76 v.)

Pitac la dumné-lui Vel Vistier pentru nizamul lazareturilor de năprasnica bóla a ciumei.

Cinstit și credincios Boerule al Domniei Mele, dumné-ta Vel Vistier, pentru ca să se întărescă nizamul lazareturilor, ce se cuvine a se păzi într'acéstă vreme despre marginea Dunării, pentru ferirea și ocrotirea locuitorilor de năprasnica bóla a ciumei ce s'au ivit într-aceste ȳile la Giurgiu, după chibzuirea ce am făcut Domnia Mea, am găsit cu cale de a se face acéstă întocmire, adică unul dintre ispravnicii Vlașcei, carele va avea sciință și de limba turcescă și va fi vrednic, isteț și făr'de pregetare, să se mute la satul Măgura între județul Vlașcei și al Teleormanului, al doilea la acele patru căpitani ai marginei însă Cacaletii, Odiovă și Daia din județul Vlașcei și Zinnicea din județul Teleorman, să se orînduiescă căpitani, ómeni vrednici, împlinindu-se și suma slujitorilor a fieș-căreia dintre căpitani, iar căpitania de la Fălăștioca să se mute la Pietre, și la fie-care dintre aceste căpitani să se orînduiescă câte patru-cinci paznici de a sluji na-pristan, făr'de a se schimba în diastimă de șase luni, și pe lângă aceștia să se orînduiescă și toate catanele de la doné polcovnicii, însă de la polcovnicia Vlașcei și a Teleormanului, cari se găsesc acum în pěr, însă 29 ai polcovniciei Te-

leormanului și 17 ai polcovniciei Vlașcei, pe lângă cari aceștia să mai găsească Slugerul Nicolae Urlățenu, ce s'au orînduit de către Domnia Mea epistat, asupra acestor catane încă 20 de ómenî a-î aședă într'acéstă slujbă, cari ómenî să nu fie dintre pandurî, și 16 ómenî ce i se dau de la Spătărie, se adună suma acestor ómenî 82, cari aceștia au a slujî asemenea făr' de a se schimba, adică din acéstă diastimă, pentru a căror hrană să li se orînduiască în zile de dulce câte o jumătate ocă carne de om, iar zilele de post câte o jumătate ocă pesce sau fasole și câte una ocă mălaiu pe qi; iar să nu se ia cu cislă de prin județ pentru că se pricinuesce catalrisis, și în locul catanelor ce se ia de la aceste două polcovnicii să se dea alți atâți pandurî a nu rămănea polcovniciile făr' de ómenî de pază; și tuturor acestor ómenî are să li se dé și léfa ce li se va orîndui, și numitul epistat are a ședé la Daia și a fi căpetenie catanelor, i căpitanilor, i slujitorilor și seimenilor păzind cu strășnicie marginea, ca nimenea din locuitorii țerii să nu trecă peste orînduitul Cordon spre părțile țerii turcesci nici cu chereștele, nici cu zaherele, nici cu lemne de foc spre vîndare, și nici cu vre-o altă felurime de neguțitorie, precum nici ómenî pe jos să nu trecă înainte de lazareturî, făcendu-se asemenea pază și despre părțile țerii turcesci, de a se contenî și a se popri pentru câtă-va vreme comunicația, ca să nu aducă neguțătorii în țară nici turci, nici creștini neguțătorî, precum nici raelele ce locuiesc în Hasurî să nu fie slobodî a eși în țară; iar pe cei ce vor îndrăsni a se arêta cu vre-o silnicie împotriva acestui nizam iarăși prin silnicie să-î pedepsescă, și să-î întórcă înapoi, și ispravnicul Vlașcei cel ce va ședé la Măgura să fie dator a se încunjură pe fie-care sêptemână asupra marginei unde se va face strēja lazaretului, adecă de la Cacaleți până la Gréca, și făcend scumpă cercetare a lazareturilor, să reportuiască pentru fieș-care lazaret, către dumné-lui Biv Vel Postelnicul Costache Șutul. Așijderea și unul dintre ispravnicii Teleormanului să se mute a locui la Zimnicea, și să facă asemenea urmare pe la marginea județului său ca și cel de la Vlașca, ispravnicul și epistatul lazaretului să întocmescă pe margine Cordon, adecă strajă désă de la o căpetenie până la alta la drumurile cele mari și cele mici cu catane și slujitorii cei trebuincioși, cari să aibă a păzi napristan în qi și în nópte, și pe veri-cine vor găsi ori din țara turcescă viind aici în țară, sau din țară mergend în țara turcescă, să-l ia cu ori-ce vor găsi asupra lui și să-l ducă înaintea Epistatului ca să-l orînduiască a-și face lazaretul. Ispravnicii județelor mărginei, să poruncescă zapciilor de prin plăși ca să dea de scire, către locuitorii tuturor satelor de obște, cum că marginea despre țara turcescă s'au închis cu lăzăreturî și străji prin tóte drumurile, ca să nu li se pară acesta tot-de-odată făr' de veste, și să publicarisescă fieș-care că este poprit a merge spre partea țerii turcesci ori cu chereștele, ori cu zaherele, ori cu lemne de foc, sau cu ori-ce felurime de neguțitorie și pentru veri-ce trebuință a lor, căci cel ce se va dovedi împotriva urmând, după ce vor păgubi tóte câte se vor găsi asupra lui, se va și pedepsi cu strășnicie, și către acesta atât ispravnicii cât și zapcii să aibă mare priveghiere, ca nu care cumvași să se cacerdisescă

în vre-un sat vre-un venetic din țera turcescă, orî neguțător turc sau creștin, orî vre-unul dintre raelele hasurilor și să se tănuiască de vre-un locuitor, căci dovedindu-se una ca acésta, ispravnicul se va dojeni cu scârbire, zapciul își va lua căduță pedépsă, iar părcălabul aceluî sat se va bate în vileag purtându-se prin tîrg. Drept aceea poruncim dumi-tale, ca numai decât prin osebite porunci ale Domniei Mele să se scrie ispravnicilor maîsus numitelor județe, făcându-li-se cunoscut acest nizam, după care întocmai să aibă a face urmare precum și pentru plata catanelor, slujitorilor, seimenilor, să se facă cuviinciosă îngrijire de la Vistierie precum s'au đis maî sus, împlinindu se și lipsa slujitorilor de la maî sus arătatele patru căpităniî. Tolco pisah gpd.—1813, Iunie 11.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

An. pag. 762. Pitac la Vel Spătarul pentru ca să întărăscă nizamul lăzăreturilor de ciună.

Cinstit și credincios boerul Domniei Mele, dumné-ta Vel Spătare, pentru ca să se întărăscă nizamul lăzăreturilor ce secuvine a se păzi într'acéstă vreme, spre marginea Dunărei, pentru ferirea și ocrotirea locuitorilor țerei de năpraznica bólă a ciunei ce s'au ivit într'aceste ăile la Giurgiu. După chibzuirea ce am făcut Domnia Mea am găsit cu cale, de a se face acéstă întocmire: adecă întêiî unul dintre ispravnicii județului Vlașcei carele va avea sciință de limba turcescă, să se mute a locui la satul Măgura într'acel județ al Vlașcei și al Teleormanului, precum asemenea și unul din ispravnicii de la Teleorman, să se mute la Zimnicea și să aibă a urmă după povățuirea ce printr'adins porunci ale Domniei Mele s'au dat, precum și toți ceî-l-alți ispravnicii ai mărginilor să urmeze iarăși, după osebitele porunci ce li s'au dat, spre paza mărginei și ferirea țerei; al doilea, la cele patru căpităniî ale mărginei însă *Cacaleși, Odivóia, și Daia din sud Vlașca* i Zimnicea din sud Teleorman, să se orînduiască căpităni, ómenî vrednici împlinindu-se și suma slujitorilor a fieș-căreia căpităniî după osebita poruncă ce am dat Domnia Mea, către dumné-lui Vel Vistierul, care lipsă se va face cunoscută de către dumné-ta la Vistierie, iar căpitănia de la Fălăștióca să se mute la Pietre, și la fie-care dintr'aceste căpităniî să se orînduiască câte patru seimeni paznici de a sluji napristan, făr' de a se schimba în diastimă de șése luni, și pe lângă aceștia să se orînduiască și tóte catanele de la doué polcovnicii, însă de la polcovnicia Vlășcei și Teleorman carii se află acum în pěr, însă doué-đeci și nouă ai polcovniciei Teleorman și 17 ai polcovniciei Vlășcei, pe lângă carii aceștia să maî găsescă Slugerul Nicolae Urlățeanu, ce se orînduiesc de către Domnia Mea epistat asupra acestor catane, încă 20 de ómenî a-î așeđa într'acéstă trébă, care ómenî să nu fie dintre paznici, și cu 16 seimeni ce se dau la Spătărie, adecă ceî câte patru seimeni de o căpitănie, se adună suma acestor ómenî 82, carii aceștia aũ a sluji făr' a se schimba, adecă într'acéstă diastimă, a căror hrană are a li se orîndui de la Spătărie, după porunca ce am dat Domnia Mea

către dumné-luî Vel Vistierul, căroră are a li se da léfa ce li se va orînduî, iar în locul catanelor ce se ia de la aceste două polcovnicuî să se dea dintre pandurî, a nu rămâne polcovnicuile fără ómenî, și numitul epistat are a ședeă la Daia și a fi căpetenie tuturor acestor catane i capitanelor, slujitorilor și seimenilor păzind, cu strășnicie marginea, ca nimenea din locuitorii țerei să nu trecă peste orînduitul cordon spre părțile țerei turcesci, nici cu cherestele, nici cu zaherele, nici cu lemne de foc spre vîndare, și nici cu vre-o altă felurime de neguțătorie, precum nici ómenî pe jos să nu trecă înainte de lăzăret, făcendu-se asemenea pază și despre părțile țerei turcesci, de a se contenî și a se popri pentru câtă-va vreme comunicația, ca să nu aducă neguțătorii în țeară nici Turci nici creștinii neguțători, precum nici raelile ce lócuesc în hasurî să nu fie slobođi a eși în țeară, iar pe cei ce vor îndrăzni a se arêta cu vre-o silnicie împotriva acestui nizam, iarăși prin silnicie să-î poprască și să-î întórcă înapoi. Drept aceea poruncim duni-tale, ca făcend teslim catanele numitelor două polcovnicuî, i pe seimeni la numitul epistat, să scrii cu strășnicie și căpitanilor de la mai sus arêtatele căpitanii, făcendu-le cunoscut acest nizam, ca să fie întocmai următori, și către acesta dând trașnică poruncă atât epistatului, i căpitanilor, i seimenilor, ca să se ferescă de miturî și urmări împotriva acestui nizam, căci cel ce se va dovedî că s'aú abătut câtuși de puțin împotriva, greșela luî se va socoti edglimaticuî, și se va pedepsi cu strășnicie după măsura greșelei luî. Tolco pisah gospod. vami.—1813 Iunie 11.

(Cod LXXIV, fila 50).

An. pag. 762.—Dumnéta Vel spătare. Fiind că în prėjma mōnăstirei Văcărescilor s'aú dat o bănuială de bólă, din grabnica mōrte a unor ómenî, de aceea poruncim Dumitale, că îndată ce vei primî acest Domnescul nostru pitac, numai de cât să orânduesci într'adins un zapciu spătăresc cu vre-o cincî-spre-dece ómenî, ca să păzescă napristan tóte drumurile de la Văcăresci până în dél la Spirea, prin care pot intra ómenî în politie, de a nu lăsa pe nimenea, ori pe jos sau călare, sau cu carul, să între înlăuntru în politie, făr' de a da șcire la Spătărie și Spătări a la epistasia Casei lazaretului, ca să se facă cuviinciosă cercetare. Tolco pisah gpd.—1813 Iunie 30

(Pecetea gpd.)

Biv Vel Medelnier

(Cod. LXXIV, fila 61.)

An. pag. 762. — Pitac pentru bólă ciumei, a se orînduî epistați pe la mahalale

Fiind-că pentru năprasnica bólă, trebuință este a se face îngrijirea de pază cea cuviinciosă în tótă politia Bucurescilor, iată orînduim Domnia Mea epistat pe la mahalua căruia îi poruncim ca în tóte diminețele luând pe preoții mahalalei i pe vătășel, să încunjore tóte casele i prăvăliile de rînd, ámblând din casă

în casă, ca să cerceteze din afara casei pentru fieș-care de sănătate cum se află, și pliroforisindu-se bine, nu numai din întrebare, ci să și vadă pe fieș-care, orî bărbat sau femeie, sau copii, sau slugi, până la cel mai mic, că sunt sănătoși toți din mahala, să răportuiască la dumnélor boerii epistați mari ai trebiî aceștia, iar fiind vre-unul bolnav ori de ce, iarăși să reportuiască numai de cât, spre a se face cercetare bólei aceluia, ca fiind de acéstă năprasnică, numai de cât să se ridice, dupe povătuirea dumnélor boerilor epistați; deosebit să dea fieș-căruia învățatură și povătuirea de a nu ascunde orî ce-bólă ar fi, ci să aréte întru adevér pe fieș-care bolnav, că cu acest mijloc vor fi feriți ceîlalți ai casei și nu se vor primejdui toți; așijdera să îndatorească pe toți ai mahalalei, mari și mici, ca să facă fieș-care fumuri îndestulate în tot locul; ca să fie nelipsit de-a pururea, avénd la acéstă epistasie osârdie făr de pregetare, ca o trébă obștască la care fieș-care este dator, urmând întocmai după povătuirile ce i se va da de către dumnélui Vel Banul Radu Golescu și dumnélui biv Vel postelnicul Costache Suțul, iar purtându-se cu amelie și nu va face acéstă cercetare cu scumpătate, se va pedepsi. Tolco pisah gpd.—1813 Iulie 1

(Cod. LXXIV, fila 63.)

An. la pag. X. Pitac prin care se orînduesce dumné-lui vel Banul Radul Golescu și dumné-lui vel Postelnicul Costache Suțu epistați de îngrijirea și cu orî-ce mijloce vor găsi cu cale că sunt cuvinciose pentru năprasnica bólă a ciumei.

Cinstiților și credincioși boerilor ai Domniei Mele, dumné-ta Vel Bane Radule Golescule i dumné-ta Biv Vel Postelnice Costache Suțule, datorie pentru obștescul ajutor și ocrotire neapărată avénd ca să *întănăm* (sic) năprasnica bólă a ciumei ce s'aũ ivit pe la unele din sate, ca atât de acolo să se dezhădăcineze, cât și politia Bucurescilor să se ferescă în cât va fi puțință omenescă, ca să nu se întimple vre-o molipselă, iată dar prin acest domnesc al nostru pitac, ca pe nisce boeri bătrâni și cu întrégă iscusință, vă însărcinăm pe dumné-vóstră cu acéstă îngrijire, ca orî câte mijloce veți socoti și veți găsi cu cale că sunt trebuciose pentru dezhădăcinarea năprasnicei bóle, i pentru ferirea și apărarea politiei de molipselă, tóte acestea să le puneți în lucrare; poruncim Domnia Mea și tuturor slujitorilor, ce veți fi orînduiți în trebile epistăsiei lăzăreturilor, să dați cuviincioasa supunere și ascultare la dumné-lor mai sus numiți boeri. Tolco plsah gpd.—1813 Iulie 1.

(Cod. LXXIV, fila 62.)

Idem. Pitac prin care se orînduesce buhurdagi-bașa Răducanul și un stegar spătăresc, ca să âmble prin tóte marginile Bucurescilor și numai opt drumuri să fie deschise, iar cele-l-alte să se facă numbașirlăc vameșului politiei de a le îngrădi.

Printr'acest domnescul nostru pitac, volnicim pe al nostru buhurdagi-bașa Răducanu, căruia poruncim dumi-tale Vel spătar, să âmble

prin tótă marginea politiei de jur împrejur și osebit numai opt locuri ce vom socoti a fi îndemânatică pentru intrarea și eșirea din politie, pentru tóte cele-l-alte drumuri și locuri câte vor fi deschise și desgrădite să facă mumbașirlăc vameșului de politie, ca până în patru zile negreșit, prin mahalagii politiei, să le îngrijescă într'acest fel de chip, de a nu putea niminea să trecă pe acolo, însă cei ce vor avea caré (fie măcar de ori ce bresle și veri ai căruia poslușnici și scutelnici) să se îndatoreze a aduce parii, nuelele și mărăciniș ce vor fi trebuincioși, iar cei ce nu vor avea caré, să se îndatoreze a lucră la îngrădiș și la acele opt locuri (unde au a se orîndui paznici într'adins) să facă porți, ca să închidă și să se deschidă. Poruncin Domnia Mea și voue orînduiților mumbașiri, să faceți numitului vameș cuviinciosul mumbașiret cu strășnicie, ca până la mai sus arătatul soroc de patru zile să se isprăvescă negreșit îngrădișul acelor locuri, căci întâmplându-se vre-o zăbăvă, înșivă aveți a fi răspundători. Tolco pisah. gospod.—1813 Iulie 1.

(Cod. LXXIV, fila 61 v.)

Porunca ce s'au făcut la anaforaua Casei lăzăreturilor de a închide câte-vași ulițe din politia Bucurescilor, pentru ferirea bólei, scăđându-se și epistași 7 cu arnăuții lor ce sunt paznici la acele ulițe, și pentru închiderea lor să se aducă 2500 pari obli i 40 caré nuele și 60 caré cu mărăciniș.

Priimită fiindu-ne anaforaua acésta a dumné-lor boerilor nazări ai Casei lazareturilor, o întărim Domnia Mea, ca întocmai să se urmeze și pentru închiderea acestor drumuri, poruncin dumi-tale Vel Vornic al politiei, să îndatorezi pe mahalagii politiei, ca cu caréle lor să aducă mai jos arătatele materialuri, de a se pune în lucrare îngrădirea acestor drumuri.—1814 Iulie 9.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXIX, pag. 44.)

Vel Logofët.

An. pag. 763. Pitac la mitropolitul de a da poruncă la toți preoții mahalalelor de a face rugăciuni pentru năprasnica bóla

Prea Sfinția Ta Părinte Mitropolit, fiind-că cea mai dintâiu scăpare de ori-ce primejdie după a creștinătății nădejde și datorie, ne este năzuirea către milostivul Dumneđeș în tótă vremea prin cuviincioșele rugăciuni, asemenea datorie avem și acum a urma, ca să ne ferescă Milostivirea sa de năprasnica bóla a ciumei, ce s'au ivit prin unele sate; de aceea prea sfinția ta, îndată ce vei primi acest domnescul nostru pitac, numai de cât să dai poruncă către preoții de prin tóte mahalalele politiei ca în tóte zilele să citescă pe la sfințele biserici paraclise și molitfele ce sunt orînduite pentru acésta bóla, ca să'și reverse milostivul Dumneđeș bogata mila sa; de a ne apără și a ne mântui de una ca acésta. Tolco pisah gpd. 1813 Iulie 1.

(Cod. LXXIV, fila 61 v.)

Pitac către slugerul Nicolae Nițescu, ca pentru câți țigani netoți se vor afla, atât aici în politia Bucurescilor cât și pe la margini, să-i depărteze pe la județele de prin munți.

An. pag. 763. Dumnéta biv Vel Sluger Nicolae Nițescu, îngrijitorule trebilor Armășiei, fiindcă pentru ferirea și nizamul de năprasnica bôlă a ciumei, este trebuință, a nu se afla aici în politie și prin prejurul Bucurescilor țigani lăeși și cu corturi, poruncim dar, îndată după primirea acestui pitac, să orânduiescî zapcii armășesci, ca pe verii câți țigani lăeși și netoți se vor afla în Bucuresci, cum și prin prejurul Bucurescilor, cu corturi, pe toți să-i rădice și să-i izgonéscă, a merge cu locuința prin județele de munte, iar nu prin acele de la vale, ca de astădi să nu se mai afle pe aici acest fel de țigani. Tolco pisah gpd.—1813 Iulie 1.

(Cod. LXXIV, fila 62 v.)

Pitac de a scôte pe țigani afară din politie.

În Ioan Gheorghe Caragea.

Cinstiți și credincioși boerilor ai Domniei-Mole, dumnévóstră nazirilor ai lăzăreturilor, atâtea zile sunt de când am poruncit Domnia Mea de a rădica țigani, și aușim că nici o urmare nu s'aũ făcut, de aceea iată poruncim unuia din Dumnévóstră, adecă dumitale Grigorie Bălene, că în puterea acestui domnescul nostru pitac, să ceri atât de la Dumnélui Vel Spătar i de la dumné-lui Vel Agă, cât și de la dumnélui Vel Vornic al politiei, cu ómenii și zapcii cei trebuincioși orî în ce cés va fi trebuință și eșind prin tótă politia, orî unde vei gasi țigani prin țigani în târg, saũ prin mahalale, numai de cât să-i rădicî a eși cu tot calabălăcul lor afară din politie, însă atât pe țigani pământesci, cât și pe cei străini și să paratirisescî dumnéta asupra rădicării, de a nu fi vre unul-din ei molipsit. Tolco pisah gpd. — 1813 August 15.

(Cod. LXXIV, fila 81 v.)

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod.

Poruncim Domnia Mea dumitale Vel Spătar și dumitale Vel Agă, ca fără cătuși de puțină zăbavă să faceți urmare întocmai precum mai jos se arată, spre izgonirea de aici din politie a acestor țigani și spre a nu mai fi slobođi de a mai intra în politie.—1814 Iunie 5.

Prea Înălțate Dómne,

Cu plecată anafora arétăm Înălțimei Tale, că năprasnica bôlă vedem că din di în di se înmulțesce și nu puțină amestecătură și necurățenie aduc politiei țigani lăeși ce sunt veniți împrejurul Bucurescilor cu corturile și familiile lor, intrând și în oraș de lucréză la ziduri și la altele, ci să fie luminată porunca Înălțimei Tale către dumnélui Vel

Spătarul și către dumnélui Vel Agă, ca să izgonéscă pe acești țigani de pretutindenea după împrejurul Bucurescilor, cum și la tóte străjile de la marginea orașului, să dea strașnică poruncă, că nici de cum acest fel de țigani să nu'î îngăduiască a intra în Bucuresci a puté păzi și noi nizamul pentru curățenia politiei.- 1814 Iunie 5.

Barbu Văcărescu Vel Vornic.

(Cod. LXXX, pag. 139.)

Anexa la pap. 763. Îw Ioan Gheorghe Caragea

Prea Sfinția Ta Părinte Mitropolite, sciut este Prea Sfinției Tale, că pentru trebuincioșa cheltuélă a spitalurilor ot Dudesci, când se întemplă primejdie de năprasnică bólă, anume eră afierosit veniturile celor trei mănăstiri Tismana, Cozia și Câmpu-Lung, cu metócele lor, iar când s'aũ desghinat în anii trecuți, prin obștésca hotărîre, aceste mănăstiri de la spitaluri, s'aũ făcut și acéstă întocmire, ca întemplându-se după vremi a se ivi în țara acésta năprasnica bólă, să fie datóre tóte mănăstirile a da *analogon* cuviinciosul ajutor de bani pentru trebuincioșele cheltueli ale spitalurilor, și fiind-că acum din réua norocire s'aũ ivit la câte-vași sate acéstă bólă și avem neapérată datorie ca să metahirisim orî ce mijlóce vor fi prin puțință spre dezrădăcinarea ei și ocrotirea norodului (cu care acéstă îngrijire am și însărcinat Domnia Mea pe dumné-lui Vel Banul Radul Golescu și pe dumné-lui Biv Vel Postelnicul Costache Suțul) este trebuință a se afla acum, îndată și o sumă de bani pentru cheltuelile ce sunt trebuincioșe acum, a se face la spital, care atât acești bani ce trebuiesc acum cât și cei ce vor mai trebui mai în urmă, de se va întâmpla feréscă Dumneđeũ a nu conteni bóla, urméză a se împlinî de pe la tóte mănăstirile țereî ca unele ce tóte sunt datóre omenirei ajutorurî la acest fel de primejdióse întemplări, dar până a se pune în lucrare acéstă orînduială, fiind-că urméză a se face zăbavă și grabnica trebuință a spitalurilor nu se póte împlinî într'alt chip, fiind trebuincioși acum de o cam dată taleri 5.030, însă taleri 2.000 pentru cheltuelile spitalului și taleri 3.030 pentru meremetul spitalurilor ce trebuiesc a se face acum, după osebită fóie a materialului, iscălit de dumné-lor boerîi epistați, ce se trimite Prea Sfinției Tale; de aceea poruncim, ca Prea Sfinția Ta, să dai taleri cincî mii trei-deci la dumnélor orînduiți boerî și din banii ce vor începe a se împlinî de la mănăstiri pentru acéstă trebuință, după orînduiala ce se va face și veî popri Sfinția Ta Mitropolite și de primirea lor, adecă acestor taleri cincî mii trei deci, veî luă Prea Sfinția Ta adevérință de la dumné-lor orînduiți boerî.—1813 Inlie 1.

(Cond. LXXIV, fila 61.)

Anexa la pag. 763.—Pitac la Vel Agă, să facă catagrafie de câți cerșetori se află aici în politie.

Dumné-ta Vel Agă, prinind acest domnescul nostru pitac, numai de cât să orînduesci a se face catagrafie de câți cerșetori se află aici în

politie, care catagrafie până diseră să ni se aducă a se vedea. I saam recoh gpd.—1813 Iulie 1.

(Cod. LXXIV, fila 61 v.)

An. pag. 763.—Dumné-ta Vel Vistier, prinind acest domnescul nostru pitac, să se facă poruncă la sameșii din patru județe Ilfov, Vlașca, Teleorman și Olt, ca banii ce se strîng din județe la zărăfia județului, să'i pue a-i spălă în oțet; așijderea să dai dumné-ta poruncă și zarafilor de la Vistierie să urmeze asemenea, ca veri ce bani va veni de la aceste județe spălându-i în oțet așa să'i primescă. Tolco pisah gpd.—1813 Iulie 2.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXIV, fila 65.)

An. la pag. 765.—*Pitac la Vel Agă ca să pue telal să strige în tot semptul Agiei, să scie fieș-care de a nu mai primî nici prin hanuri nici princase, ómenî venetici.*

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Dumné-ta Vel Agă, primind acest domnescul nostru pitac, să puî telal să strige în tot semptul Agiei, ca de acum înainte nimeni să nu se mai îndrăznescă a primî prin hanuri sau prin case ómenî venetici și stréini, făr' de teșcheréua dumné-lor boerilor epistați ai lăzăreturilor, adecă dumné-lui Vel Banul Radu Golescu și dumné-lui biv Vel postelnicul Costache Șuțul, căci carele se va dovedi împotrivă următor, ori din hangii, sau din stăpâniî caselor, strașnic vor fi pedepsiți. Tolco pisah gpd.—1813 Iulie 2.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXIV, fila 64.)

Pitac către Spătărie ca să pue telal să strige în tot semptul Spătăriei, să scie fieș-care de a nu mai primî nici prin hanuri, nici prin case ómenî venetici, fără teșcheréua dumné-lor boerilor epitropi,

Poruncim Domnia Mea, dumné-tale Vel Spătare, ca îndată ce vei primî acest domnescul nostru pitac, numai de cât să trimiți strașnice porunci către căpitaniî ce sunt orînduiți spre pază pe matca Argeșului, de din sus de Ogrăzeni și până lângă Oltelnița, ca pe nimeni din cei ce vor veni de dincolo, să nu'i îngăduiască nici într-un chip a trece Argeșul, dincóce, afară numai din slujitorii isprăvnicesci ce vor veni aici la Vistierie cu cărți după la isprăvnicaturî i de alți trimiși ce se vor întimpla să vie de olac, cu cărți, ori către Domnia Mea, sau către Vistierie; însă atât pe slujitorî cât și pe cei-l-alți ce s'aũ dis mai sus, întâiũ să'i afume bine spălându'i atât pe ei cât și hainele lor și apoî

să le dea voie a trece, precum și pe cărăușii ce duc sare la schele și se întorc înapoi cu caréle sêci, să'î poprêscă dincolo în malul Argeșului două și trei ȃile asemenea, spălându'î și afumându'î și când până în trei ȃile nu se va întîmpla a se bolnăvi vre-unul, atunci să le dea voie. Așijderea și pentru cei ce vor veni cu marfă, să'î cerceteze și de vor avea la mânilor răvașe de la epistații lăzăreturilor, ce sunt orînduite, mai 'nainte doveditoare că și-au împlinit orînduitele ȃile ale lăzăretului, să'î mai ție și pe aceia dincolo pe malul Argeșului iarăși trei ȃile, aierisindu-le marfa, spălându'î și pe dinșii și când nu se va întîmpla a se înbolnăvi cine-vași, atunci poprind acel răvaș al epistatului lăzăretului de mai 'nainte, să le dea căpitaniî răvașe ale lor spre dovadă și să aibă voie a veni dincóce; iar pentru Turci am poruncit Domnia Mea beșliilor în ce chip să urmeze; iar câți din cei ce vor veni cu marfă nu vor avea răvașe de la epistați de mai 'nainte, pe aceia să'î întórcă înapoi. Tolco pisah gpd.—1813 Iulie 8.

(Cod. LXXIV, fila 66.)

An. pag. 766.—Două pitace, unul la Spătar și altul la Agă, pentru cărciumari a nu mai primi adunare de ómenî prin cărciume, și cui va trebui vin să'și cumpere cu vasul a casă; așijderea și lăutariî să se poprêscă a nu mai âmbla pe la cărciume a cânta.—1813 Iulie 12.

(Cod. LXXIV, pag. 68.)

An. pag. 766. Pitac la Vel Spătarul și Vel Agă să dea 60 pandurî la postelnicul Răducan Clincénu, ce este însărcinat cu îngrijirea nizamului și cercetărilor a Casei lăzăreturilor, însă 10 din ei să fie călări, ca să'î metahirisêscă pe toți acești pandurî în trebuințele ce au arêtat numitul Clincénu prin tacirul sêu; către acêsta să publicarisêscă prin tot semptul Spătăriei, că de se va bolnăvi cine-vași în vre-o casă, ori din stăpâniî casei, sau din slugi, de ori-ce bôlă, să fie datorî a da de scire numai de cât preotului mahalalei și preotul să dea de scire la Casa epistasiei, de a se orîndui unul din doftori împreună și cu unul din orînduiții cercetători ai năprasnicei bóle, adică ori pitarul Iane, ori vâtaful de aprođi, ca să cerceteze bóla prin mahalale cu scumpătate și când cu bună încredințare și cu pliroforie pe deplin se va vedea că este bolnav, de altă bôlă, nu are a se supêra de a se scóte din casa lui și de se va întîmpla să móră, să se îngrópe la biserică cu răvaș al Casei însă nu cu pompă, ci mai cu puținî ómenî, câți va fi trebuincioși, iar de se va dovedi că este bolnav de năprasnica bôlă, îndată să se ridice atât bolnaviî, cei zmreduiți dintr'acea casă, cât și veciniî de prin prejur câți-va fi în bănuială că au avut amestec, de a se trimite la spitalul ot Dudesci unde au a să pune fieș-care la locurile cele orînduite. Iar împotrivă, când vre-o unul din cei ce se vor bolnăvi, nu vor urmă a da de scire după cum mai sus se arată și se va dovedi că au tainuit bóla cui-vași, acelu să scie că se va izgoni din politie și tóte lucrurile ce va avea i se vor arde și se va și pedepsi. Așijderea și celelucurile de la cărciumi din semptul Spătăriei, să se izgonêscă de a nu mai fi, i ovrei ce âmblă cu bohcele prin mahalale, să

se poprască, i ovrei zarafî, i teleleicele ovreice i creştine, iarăşi cu tot să se poprască. Noroiele de prin mahalale care acum din călduri se împut şi pricinuesc bôlă, să se îndatoreze mahalagiî de a le scurge cu şanţuri, şi toţi de obşte să fie datori a păzi curăţenia prin casele lor, având şi gunoie aprinse, precum şi afară pe uliţe să nu cuteze cine-vaşi a face putori, ori murdalăcuri şi mai ales de va muri vreun dobitoc îndată să'i facă grópă adâncă şi să'l îngrope. Cârциumile din semptul Spătăriei să facă vîndare numai pe uşă, însă diua până la 12 césuri către séră şi bęutori să nu primască în cърциumă, nici lăutari, ci cel ce va voi să bea, să cumpere cu vasul şi să'l ducă la casa sa.

Asemenea pitac s'aũ făcut şi la Agă pentru pandurî, adăogându-se însă pentru telal-başa, ca să'i dea poruncă de a nu mai îndrăzni nici un telal să primască haine de la fieş-ce om, până nu'i va aduce acel stăpân răvaş de la Casa lăzăretului, că este curat şi el şi haina, precum şi Tîrgul Cucului i adunarea tabacilor de alişveriş ce se face luna, să se poprască cu totul.

Să se dea şi o tulumbă şi cu două sacale a stă napristan la postelnicul Clincénu, unde este Casa epistasiiei, ca să fie pentru casele cele zmreduite.—1813 Iulie 13.

(Cod. LXXIV, fila 69 v.)

1813 Iulie 13. Pitac către pitarul Iane şi vătaful de aprođi orându-indu-i ca să fie cercetători ai năprasnicei bôle, aflându-se napristan la casa Epistasiiei şi în toate zilele să męrgă unul din ei împreună şi cu unul din doctorii cei orînduiţi pe unde vor auđi că s'aũ bolnăvit cinevaşi, să cerceteze cu scumpătate şi să reportuiască către dumnélor boeriî nazări, ca şi dumnélor să reportuiască către Domnia Mea.

Îo Ioan Gheorghe Caragea Voevod.

Dumnéta Vel agă. Când Spătăria poruncesce dregătorilor săi şi poruncile nu se pun în lucrare, acei dregători se numesc neurmători datoriei lor. Domnia Mea, într'atâtea rînduri ți-am poruncit şi prin graiũ şi în scris, ca cърциumile să se poprască de a nu se adună întrînsele ómenî spre bęutură, ci să închiđă şi să vîndă fieş-căruia prin vase, ca să ducă vinul la case şi să'l bea; cafenelele asemenea să se închiđă bez a beilicului, Têrgul Cucului să se poprască a nu se mai face şi zarzavagiî a nu se mai aduna în têrg, precum şi ovreiî bohçengiî să se poprească de a nu mai âmbra cu marfă; împotrivă însă auđim, că cърциumile sunt deschise, făcându-se fără de sfială întrînsele adunări de ómenî, Târgul Cucului şi zarzavagiî se urméză şi stau pe loc precum şi din ovreiî bohçengiî se încungiură vîndend marfă, care toate aceste fiind urmări împotriva domnescului nostru cuget ce avem, si-lindu-ne în tot chipul pentru ocrotirea ómenirei şi a obştiei norodului de năprasnica bôlă, mare málnire ne-aũ pricinuit şi cu mare turburare iată şi acum în cele după urmă îţi poruncim, să puî negreşit în lucrare cele poruncite, căci înşine Domnia mea de astăđi înainte avem

a face cercetare, și când și după această poruncă de acum, vom vedea câtuși de puțină împotrivă urmare, nu vei avea cuvânt vrednic de îndreptare.—Tolco pisah gpd. 1813 August 11.

(*Cod. LXXIV, fila 80 v.*)

An. pag 766. Pitac ca să poprască cârciumile și cafenelele.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod

Dumné-ta Vel Spătare, atâtea zile sunt de când am poruncit Domnia-Mea, ca toate cârciumile și cafenelele (bez a beilicului) să se poprască a nu se face într'insele adunare de oameni spre beătură și cel ce va voi să bea vin să mergă să și cumpere cu vasul și să-l ducă la casa-și, ca să-l bea acolo, și împotrivă auzim că cele mai multe cârciumi sunt deschise făcându-se într'insele adunare de oameni spre beătură; de aceea dar iată cu strășnicie poruncim dumi-tale, ca numai de cât să poprască toate cârciumile din semptul Spătăriei de a nu se mai aduna într'insele oameni spre beătură, ci să le vîndă vin prin vase ca să-l ducă la casele lor după cum s'a țis mai sus.

Tolco pisah gpd. -- 1813 August 15.

(*Cod. LXXIV, fila 82.*)

An. p. 766. Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Cinstite și credincios boerule al Domniei-Mele, dumné-ta Vel Agă, fiind-că bóla ciumei din mila lui Dumneșeu merge spre scădere și împuținare, urmază după cuviință ca și nizamurile câte privesc spre conținerea și dezrădăcinarea bólei să se pue în lucrare și toate armările câte se socotesc pricinuitoare de crescerea și înmulțirea bólei, să se poprască, dar unele dintr'acestea fiind și *dulapurile*, ce se obicnuiesc a se face la sfintele paști i în săptămâna cea luminată și *gemala*, i adunarea unora altora ce se face prin grădini și prin mahala cu beături și mâncări, toate le poprim Domnia Mea de a nu se face, pentru care s'a și făcut pitacul Domniei Mele către dumné-lui Vel Spătarul, ca să aibă îngrijire a fi poprite; poruncim însă ca și dumné-ta să îngrijească a lipsi acele adunături și ori-ce fel de jocuri, precum și țigani și țigancele lăeți căți se vor găsi încungiurându-se prin țîrg din cei ce obicnuiesc de cer milostenie și âmbă prin țîrg haimanale, să se izgonască afară din politie, fiind-că asemenea poruncă am dat către Spătărie, ca să i izgonască de prin mahalale și să dea poruncă căpitanilor după la străji a nu mai lăsa pe unii ca aceștia să intre în politie. Tolco pisah gpd.—1814 Martie 15.

Asemenea două pitace s'a și făcut unul către Spătar și unul către Cămăraș.

(*Cod. LXXIV, fila 108.*)

Anexa pag. 766.—*Pitac pentru poprirea Tîrgu-Cucului.*

Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Dumné-ta Vel Agă, fiind-că din pricina Tîrgu-Cucului ce se face pe tótă săptămâna, se adună acolo mulțime de ómenî dintr'a căroră adunare negreșit că se pricinuesc multe zmedueli, de aceea poruncim dumitale cu strășnicie, ca de astă-đi înainte să se poprască cu totul Tîrgul-Cucului a nu se mai face, orînduind dumnéta într'adins acolo ómenî ai Agiei păzitorî, ca să nu îngăduiască adunarea ómenilor nici într'un chip, căci avem Domnia Mea a face cercetări pe supt cumpăt și de vom află că se urmază *Tîrgul-Cucului* și să adună ómenî acolo, să scii că nu vei avé cuvînt vrednic de îndreptare.—1814 Ianuar 7.

(*Cod. LXXIV, fila 98 v.*)

Anexa pag. 769.—*Cărți legate la tóte județele de a nu merge nimenî la bálciurile ce se fac la județul Teleorman și Vlașca.*

Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud sănătate. Fiind-că pentru molipséla de năprasnica bóla a ciumei ce s'au întîmplat la Giurgiu, trebuința urmază a se propri est timp facerea bálciurilor din județul Teleorman i Vlașca, spre a nu se face amestecături de ómenî, din care pricină să se întîmple vre-o molipsélă în țeră. De aceea iată vă poruncim, îndată să publicarisîți în tot județul, ca să scie fieș-care neguțător și toți locuitorî, a nu merge nimenea la bálciurile ce se fac în județul Vlăscei și Teleormanului și să scie că aceste bálciuri sunt poprite și nu are a se face, și fiți sănătoși. — 1813 Iulie 13.

(*Cod. LXXIV, pag. 67.*)

Pitac către dumné-luî Vel Agă.

Dumné-ta Vel Agă, fiind-că într'acéstă vreme a năprasniciei bóle ce se află aici în Bucuresci s'au dat poruncile Domniei Mele, a se popri și facera bálciului de la Râurenî sud. Vâlcea, publicarisindu-se în tóte județele pe la neguțătorî, ca să scie fieș-care, că Tîrgul Rîurenilor est timp nu se face; de aceea dar poruncim, ca să dai dumné-ta de scire și la toți neguțătorî de aici din politie, ca să scie să nu mérgă. I saam receh gpđ. — 1813 August 12.

(*Cod. LXXIV, fila 89.*)

Pitac pentru închiderea Tîrgului-de-afară.

Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Dumné-ta Vel Agă, fiind-că din adunarea ce se face la oborul Tîrgului-de-afară se întîmplă smredueli și molevmă după paratirisis ce

am făcut până acum, de aceea cu strășnicie poruncim dumi-tale, ca negreșit să se puie pristav a strigă prin toate răspântiile Bucurescilor, că de astă-đi înainte nici într'un fel de chip să nu se facă adunare la obor, până nu se va da al doilea poruncă a Domniei Mele, și cei ce se vor îndrăzni a merge, ori cu mărfuri, saci, zaherele i altele spre adunare împotriva poruncii Domniei Mele, să scie că nu numai li se va da iagma, ci încă se vor și pedepsi cu strășnicie. Tolco pisah gpd, 1814 Februarie 7.

(Cod. LXXIV, fila 101.)

An. p. 770. Cărți deschise către ispravnicii județelor ca să se deschidă toate târgurile.

Zemle Vlahiscoie. Dnmné-vóstră ispravnicilor ot sud . . . cu toate că în trecutele ăile s'aũ dat poruncile Domniei Mele, către dumné-vóstră, pentru târguri i bâlcuiri ca să fie slobode a se face, dar iată și acum de iznóvã vė poruncim, ca să nu se zătícnească nici într'un chip facerea târgurilor și a bâlcuiriilor ca să-și pótă fieș-care să-și facă alișverișurile lor nepopriți, de vreme ce acum din mila lui Dumneđeũ náprasnica bóľă aũ conținut. I saam receh gpd. — 1814 Martie 2.

(Cod. LXXIV, fila 106).

An. p. 772. Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlachiscoie.

Dumné-ta Vel Logofete de țera de jos, cererea Stolnicului Fălcoianu ce ni se arată printr'acéstă anafora fiind obștei folositoare și făr'de nici o pagubă vameșilor, primită este Domniei Mele și poruncim dumitale, să se facă porunca Domniei Mele către ispravnicii județului, ca să mute acel obor al vitelor la marginea orașului. — 1814 Maiú 1.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofět.

Prea Înălțate Dómne,

Arėtăm înălțimei Tale, că dumné-lui Stolnicul Alexandru Fălcoianu aũ făcut arėtare la noi, că pe moșia Domniei sale Urzicenii din sud Ialomița, se face vîndare de vite la un loc vărât în sat unde este și lipit oborul de nisce case molefsite, și că între luminatele ponturi ce sunt date pentru vamă ar fi și pontul acesta: *ca oborul să nu se facă în sate ca la unul ce se strânge mulțime de norod vîndători și cum-părători de prin alte locuri și póte să se întindă molefma* în satul acela, ci să se facă la vre-o margine afară și dintr'acel pont s'aũ silit dumné-lui Stolnicul de aũ făcut alt obor tot pe moșia domniei sale la o margine, unde arėtând și dumné-lor boerilor ispravnicii locul facerei oborului și dumné-lor ar fi găsit cu cuviință, iar vameșul nici într'un chip nu primesce mutarea oborului, dar fiind-că acum cu milostivirea lui Dumneđeũ și cu a Înălțimei Tale blagoslovenie *s'aũ ostiiat náprasnica bóľă și pe acolo*, și póte cu venirea mulțimei ómenilor vîndători

și cumpărători de pe la alte sate molefsite, iarăși să se aprindă satul dumi-sale, se rógă a se îndatora numitul vameș, a se mută la noul obor, a căruia arătare o alăturăm lângă această plecată a noastră anafora, a se vedea de Înălțimea Ta, iar cererea ce face dumné-luî Stolnicul nouë ni se pare a fi a se cuviință, și pentru a se păstră curățenia satului bine ar fi a se mută oborul la acea margine, ci cum se va găsi cu cale de către Înălțimea Ta, așa se va urmă. 1814 Aprilie 18.

Barbu Văcărescu Vel Vornic, Scarlat Mihăilescu, Gheorghe Paharnicul.

(Cod. LXXX, pag. 116.)

—1813 Iulie 13. Pitac către Clincénul cum că orî câte aŭ cerut și aŭ arətat prin tacrirul sėŭ, ce aŭ dat către Măria sa, chibzuindu-se și găsindu-se cu cale, tot s'aŭ împlinit și iată să trimitte și cuviinciósele porunci către cine se cuvine, ca să se pue și în lucrare, de aceea și el urmėză a se arəta cu osirdie și silință de a nu se face cel mai puțin cnsur, ci să se păzescă tóte cu strășnicie atāt nizamurile ce până acum s'aŭ întocmit, cāt și cele ce veî mai sncóte de acum înainte că sunt de trebuință să le arăți către Dumnélor boeri nazări ai lăzăreturilor, ca de către Dumnélor să se arate Domniei mele, și precum când slujba ce veî arəta va fi plăcută, veî dobândi milă de la Domnia Mea. Așijderea și orî ce se va întəmpla se va socoti a ta vină și neîngrijire, și pe tótă sėptămăna să fii dator a merge la spitalul ot Dudesci împreună cu unul din dohtoriî, i unul din ceî orînduiți cercetători ai bólei, adecă Iane și vătaful de aprođi, ca să cercetezi de păzesce cel de acolo epistat cuviinciosul nizam, după povața și poruncile ce'i sunt date de către boeriî nazări, pe carele de'l veî găsi împotrivă, urmând, numai de cāt să'l lipsesci din trėbă și să orînduesci pre altul pre care il veî socoti destoinic, făcend asemenea urmare și pentru toți ceî-l-alți slujbași ai lăzăreturilor, iar panduriî ce ți se va trimete, îi veî orîndui însuși în trebuințele cele arətate în tacrirul ce ne-ai dat, și pentru câți aŭ a se orîndui dintr'acești panduri și paznici la spital, arnăuțiî ce sunt acolo să lipsescă, precum și cioclilor o să rînduesci a li se pune petec roș de postav pecetluit. Așijderea să alégă și pe acei opt boerinași cari aŭ a se orîndui prin plășile politiei peste epistați și vătășei, pe care să'i arate pe anume fiind boerinași ca să se orînduiască, poruncim și vouë polcovnicilor de ciocli i tuturor cioclilor și tuturor celor-l-alți slujbași câți vė veți afla într'acéstă trėbă a lăzăreturilor, să dați supunere și ascultare la numitul boer Vel Postelnicul Radu Clincėnu la orî ce vė va porunci pentru nizamul trebei, pentru că orî care din voi se va arəta cu nesupunere, are voie orînduitul epistat nu numai a'l lipsi din trėbă, ci să'l și pedepsescă după mėsura vinei luî, orînduind pe altul care va găsi vrednic.

(Cod. LXXIV, fila 79.)

Anexa pag. 772.—Pitac la dumnéluŭ Vel Vist. ca să împlinescă suma ciocliilor, adecă 34 până la 60 și aceștia să se împlinescă în soroc de o săptămână.

Dumnéta Vel Vist., fiind că în stégul polcovniciei de ciocli din vechime aŭ fost 60 de ómenî, iar acum se află în pěr numai 27, poruncim Domnia Mea, ca lipsa de trei-deci-și-patru ciocli până într'o săptămână, să se facă negreșit a se împlini stégul acesta de 60 de ómenî Talco pisah gpd.—1813 Iulie 1.

(Cod. LXXIV, fila, 62. v.)

Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Primită fiind Domniei Mele anaforaua acésta a dumné-lor Boerilor Naziri aŭ lazareturilor, poruncim dumi-tale Vel Vistiere, ca din oricare breaslă să se împlinescă făr'de altă zăbavă acești lude trei-deci-și-șace cioclii, însă silă să nu li se facă, ci din cei ce vor voi de bună voie a se așeđa la acest stég. — 1813, Iulie 18.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet.

(Cod. LXXVI, pag. 553.)

Prea Înălțate Dómne,

Fiind-că pentru lude 36 cioclii ce sunt lipsă din suma de 60 ce este orînduită a fi, în două rînduri s'aŭ dat luminată poruncă Măriei Tale, ca să se dé spre împlinirea sumei, fiind cea mai mare trebuință, căci făr'de cioclii nici o trébă nu se póte întîmpină, pentru care fiind că ne-aŭ arêtat unii alții că într'alt chip nu se póte găsi, fără numai făcînd luminată porunca Măriei Tale; decî orî-ce bréslă va fi adecă (sutelnicî, poslușnicî și slujitorî, să-î iea să-î facă cioclii. De aceea, ne rugăm Măriaî Tale, de se va găsi cu cale de către Măria Ta, să fie strașnică luminată porunca Măriei Tale de a ni se da acești 36 de cioclii ce sunt lipsă, din orî-ce bréslă va găsi saŭ din bir, căci cum dicem, fără dînșii nici o trébă nu putem căută, și cum va fi luminată porunca Mărei Tale.

Radu Golescu Vel Ban, Biv Vel Postelnic Șuțu.

Anexa pag. 772.—Hrisovul Epistatuluŭ Polcovniciei za cioclii, Ionache Chembacce.

Datoria Domnilor și a oblăduitorilor stăpânitorî de noróde, este a se arêta cu rîvnă, a ajuta și a milui pe supușii săi ce se pórtă cu dreptate la slujbă și cu credință, ca și alții să se îndemne a fi cu osîrdie și cu vrednicie spre a dobîndi milă și daruri. Drept aceea dar, fiind-că credinciosul boerul Domniei Mele, Biv Clucerul za Arie, Ionache Cambacce, epistatul polcovniciei za cioclii, în vremea trecutei

năprasnicei bóle a ciumei ce aũ fost în let 1813, atât aici în politia Bucurescilor cât prin județele țerei, aflându-se orînduit polcovnic al cioclilor, s'aũ arêtat cu slujbă bună, plăcută, a căruia slujbă nu am trecut'o cu vederea, ci l'am miluit cu cinul caftanului ce s'aũ dis mai sus, și l'am hotărît ca în câtă vreme se va purtă bine să aibă Epistasia polcovniciei de cioclii statornic, căruia îi dăm și acest Domnescul Nostru hrisov de întărire, de care și poruncim a i se păzi ponturile acestea :

1) Acéstă polcovnicie de acum înainte să fie supusă dumné-lui Vel Agă, și nici odată să nu se schimbe în tótă viața sa, făr'de vină vrednică și dovedită prin cercetare.

2). Stégul cioclilor tot-deauna să fie de plin lude 50, după întocmirea ce este făcută din vechime, și lipsa ce va avé să împlinescă și toți cioclii să fie supuși epistatului polcovniciei, și unde se va auđi de năprasnica bólă (de care să ferescă Dumneđeũ) saũ va fi bănuială unde-vași, polcovnicul împreună cu cioclii să vadă cu grabă și să mérgă acolo să caute, să cerceteze și până se va alege, să păzescă a nu se întinde molepsirea ; iar găsindu-se adevêrat, să arate Domniei Mele, a spune în faptă nizamurile și mijlócele cele cuviincióse de paza și curățenia și toți cioclii aceștia pururea și în tótă vremea să fie nesupêrați atât de rîndul dăjdiilor vistieriei cât și veri de alte angarale vor eși pe an de la vistieria Domniei Mele, atât în țară cât și aici în politie.

3). Toți vătășeii mahalalelor să fie datorî a face cercetare în tóte ȳilele prin tóte casele și când se va întîmpla bólă bănuitoare, cu grabă să reportuiască la Epistatul aceștii polcovniciei, și Epistatul îndată să mérgă, să cerceteze după orînduiala și povața ce are, și acești vătășeii să fie datorî a'și păzi slujba lor, de a da raportul și de alte întîmplări la zabiții politiei după orînduiala lor.

4). Epistatul polcovniciei întru slujba sa, să aibă în tótă vremea léfă orînduită pe lună câte taleri 100, după cum aũ avut și până acum, care acéstă léfă să i se păzescă și să i se dea tot-deauna nelipsit, de la

Poruncim Domnia Mea, și ție orînduitule Epistat, ca după cum te-ai purtat până acum, asemenea și de acum înainte să te porți cu credință și silință și făr' de cusur întru tóte, căci de te vei arêta împotrívă următor și te vom dovedî că ai făcut un catahrosis, nu numai că vei fi lipsit dintr'acéstă slujbă, și altă dată nu te vei mai învrednici, ci încă te vei și pedepsi după măsura vinei tale ; și pentru a se păzi acésta tot-deauna ca un încru folositor obștesc, am adevêrit hrisovul acesta cu însăși Domnesca Nóstră iscălitură și pecete, i cu credința prea iubiților Domniei Mele fiî Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și dumné-lor cinstiți și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Radu Golescu Vel Vistier, pan Constantin Crețulescu Vel Ban, pan Gheorghe Arghiropol Vel Ban Epistatul Spătăriei, pan Barbu Văcărescu Vel Vornic de țera-de-sus, pan Constantin Bălăceanu Vel Vornic de țera-de-jos, pan Mihalache Manul Vel Vornic de țera-de-jos, epistatul Vorniciei Obștirilor, pan Grigorie Băleanu Vel Vornic al treilea, pan Teo-

dorache Văcărescu Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Filipescu Vel Logofăt de țera-de-sus, pan Scarlat Grădiștenu Vel Logofăt de țera-de-jos, pan Fotache Știrbeiu Vel Logofăt za obiceiuri, pan Grigorie Ralea Vel Hatman, pan Alexandru Filipescu Vel Vornic al politiei, pan Iacovache Vel Postelnic, pan Atanasie Hristopolu Vel Logofăt al streinelor pricinii, pan Alexandru Ghica Vel Clucer, pan Costache Bibica Vel Căminar, pan Nicolae Șuțul Vel Comis și ispravnic, pan Iordache Filipescu Vel Logofăt de țera-de-sus, și s'au scris hrisovul acesta întru al treilea an dintru întâia domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunului Domniei Mele București, în anii de la nascerea Domnului Dumneșeu și Mântuitorului nostru Isus Hristos,—1815 Maiu 16, de Nicolae Logofăt de divan.

(Cod. LXXV III, fila 215 v.)

An. pag. 773.—Pitac la Vel Postelnic epistatul cămărășiei, ca să dea poruncă starostea de ovrei și hahami tuturor ovreilor, ca să facă și ei pază ferirei și curățeniei pentru bóla ciumei.

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta Biv Vel Postelnice epistatule al Cămărășiei, paza și curățenia a pururea este folositóre celor ce o metahirisesc, iar mai virtos într'acéstă vreme a zmreduirei de năpraznica bóla, cea mai întâiu nădejde după Dumneșeu numai acesta este mijlocul cel trebuincios spre întâmpinarea și dezrădăcinarea acestui rău, precum și Domnia Mea cea mai întâiu îngrijire acésta o avem ca să se păzescă, adecă curățenie și ferire între toți cei ce locuesc aci în politie ca cu toții să fie apărați de zmreduiala acéștei bóle, fie măcar de ori-ce ném și tréptă, și precum Domnia Mea după a stăpânirei și a ohlăduirei datorie, avem acéstă îngrijire și dorim fericeirea tuturor de obște, asemenea și mai cu adaos încă se cuvine și este dator fieș-care înparte de a avea paza cea putinciósă pentru întregimea sănătăței sale, vedem însă atât din audire cât și din raporturile ce ne vin pe tóte dílele de la orînduții epistați ai lăzăreturilor, că cea mai multă zmreduire se întâmplă între ovrei și pricina negreșit se cunósce că nu este alta de cât numai necurățenia, nepaza, și unele obiceiuri, ale legei lor, care pricinuesc amestecare între cei sănătoși cu cei bolnavi, și neferirea unora de către alții și cu acésta, făr' de nici un cuvînt păreri ale lor, pricinuesc nu numai vieței lor primejdie, ci și obștiei celor-l-alți locuitori ai politiei, în cât póte să se încuibeză și să se înmulțescă (ferescă Dumneșeu) acest rău al zmreduelei și că măcar că Domnia Mea, am putea face prea cu în'esnire îndreptarea și cuviinciósă tămăduire al acestui rău, ce se pricinuesce din nepaza și necurățenia lor, scoțendu-î afară pe toți din politie, dar pentru căci și pentru a lor bună petrecere și stare asemenea îngrijim și dorim, ca și pentru a celor-l-alți supuși ai noștri, fără cătuși de pușină osebire, nu voim a-î obidi întru nimic, ci încă pohtim ca și ei să fie mângâiați la o așa întâmplare și ajuturați la cele ce sunt prin puțință, precum și rugăciunea lor ce ne-au făcut de a li se face covergi osebite, pentru cei ce sunt zmreduiți, priimindu-o Domnia Mea

am și poruncit de s'aũ făcut la locul orînduit precum dar noi nu'ı osebim din cei-l-altı supuși ai noștri, asemenea și ei sunt datorı a fi următorı la acęstă întimplare a nizamurilor, ce sunt date întocmai ca și cei-l-altı, adecă, îndată ce se va bolnăvi vre unul din ei, (măcar de orı ce bółă... să fie dator prin vătășelul aceı mahalale a da de scire numai de căt la Epistasia Caseı lăzăretului, ca să'ı facă cuviincıosa cercetare cu urmarea ce este dată și cei sănătoși cu cel bolnav nici într'un chip amesticare să nu aibă, nici trăind nici de va muri de năprasnica bółă (*lacuă*) fumurı și altele, asemenea tot-deauna prin casele lor spălându-se și curățindu-se adesea; de aceea poruncim dumi-tale ca prin starostea ovreescă și prin hahamiı lor, să li se poruncescă cu strășnicie tuturor ovreilor, ca de acum înainte să urmeze și ei a face pază, fericire, și curățenie în căt le va fi prin putință, precum mai sus am đis, lăsând de o parte acele ale lor păreri ca unele ce sunt făr' de cuvınt și obștieı vătămătore, căci împotrivă urmând și de acum înainte, siliți vom fi de a-ı scóte pe toți afară din politie.—1813 Iulie 29.

(Pecetea gpă.)

Vel Logofët.

(Cod. LXXIV, fila 74.)

An. p. 773. *Cărți legate la tóte județele și la caimacam pentru nizamul de bóla ciumeı.*

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud sănătate. Căt este de trebuincıosă într'acęstă vreme paza și curățenia înși-vé o puteți cunoșce, pentru că puteți đice, că asęsta este după Dumneđeu singura scăpare și mântuire a norodului de primejdia năprasniceı bóle a ciumeı și măcar că firesc lucru este la omenire tot-deauna a se feri și a se păzi de primejdie, dar fiind-că prostimea norodului, nesocotind că paza cea bună póte să întimpine primejdia, din ușurința minței lor a *lipsei*, făcend saũ neșciind căt este de iute năprasnicia aceștei bóle, póte să nu facă paza și ferela ce se cuvine, și dintru a unora ca acestora pricinı să se întinđă rėul acesta mai mult. De aceea dar iată printr'acęsta, strășnic vė poruncim Domnia Mea, ca în minutul ce veți simți vre-o acest fel de întimplare a molifselei de ciumă, verı la ce sat saũ parte de loc a județului dumné-vóstră, numai de căt făr' de a pregeta cătuși de puțin, să vė sculați înși-vé unul din dumné-vóstră să mergeți acolo în fața locului, unde îndată scoțend pe cel bolnav, cum și pe cei dintru o casă cu đinsul, să'ı puneți în locuri curate, nu lipiți, ci departe unul de altul; așijderea și pre cei ce veți dovedı că sunt cu adevėrat molipsiți saũ supt bănuială de molefselă, să'ı așeđați iarășı la locuri curate și iarășı asemenea ne lipiți unul de altul, iar caseı aceea îndată *să'ı dați foc să arđă* până în pămınt cu tóte verı ce vor fi într'ınsa și apoi să orînduiți trei cordóne, unul adecă să încungiure pe cel bolnav și pe cei cu đinsul dimpricină, altul să înconjure pe cei molipsiți, iar altul să înconjure tot satul acela unde (ferescă Dumneđeu) se va întimpla molefselă, ca să nu se lase nici de cum a face adunare și lipiciune nici bolnavul și ai sėi cu cei-l-altı molefsiți, cu cei-

l-alti sătenii ce vor fi curați, nici pe acei sătenii să nu'i lase a intra acolo într'acel sat, și pe lângă acestea, să dați strașnică poruncă atât sătenilor cum și păzitorilor, ca neconținut să facă fumuri de gunoie în toate părțile cum și adese scaldături și spălături și priminele, îngrijind dumné-vóstră de a le înlesni și cele de trebuința hranei lor. Deschide-vé-ți ochii, nu cum-vași din amelia dumné-vóstră să se întindă răul acesta mai mult, căci atunci încredințați să fiți, că aveți a cerca o neobicinuită pedepsă, care nu o nădăjduiți, pentru că acest fel de vinovăție se póte socoti asemenea cu uciderea de ómenii; și fiți sănătoși.—1813 Iulie 30.

Carte de nizam pentru ciună.

Zemle Vlahiscode. Fiind-că Domnia Mea a pururea avënd purtare de grijă pentru bună starea și petrecerea a tuturor locuitorilor de obște, n'am lipsit a pune în faptă toate ce s'au cuvenit spre odihna lor, dar cu multă durere de inimă vëdënd Domnia Mea, că năprasnica bólă ce s'au încuibat se împrăsciază prin sate, molefsindu-se unii de la alții fără de nici o pază, iar mai vîrtos molefsindu-se vre-o câte-vă sate, nu s'au pus în lucrare câte se cuvin spre paza și curățenia celorlalte, găsindu-se mai vîrtos și ómenii morți pe la drumuri, cari cu multă discolie și cu trecere de vremi, abia s'au îngropat, asupra căreia pricină, chibzuind Domnia Mea a pune în bună orînduială, și socotindu-o cea mai întiú trebă, până se va milostivi Dumneđeú să o rădice de-asupra norodului acéstă năprasnică bólă, orînduim în județul Ilfovului pe sluga Domniei Mele Ioniță, polcovnicul de județ, a căreia datorie este acésta, adevă mai întiú să ia toate povăturile și pliroforia de la dumné-lor ispravnicii județului, și după acésta la toate satele câte sunt molefsite, să mērgă însuși să dea nizamul cel cuviincios, osebind pe cei bolnavi la loc ferit și puindu-le paznicii a nu se amestecă cu cei curați și avënd doi cioclii sub zaptul seú, ca oricâți se va întimplă a muri de acéstă năprasnică bólă să puie să-i îngrope, spre a nu se face mai multă amestecătură. Așijderea orî în ce cés va luă scire, orî de la dumné-lor ispravnicii județului său de la zapcii plășilor, că s'au mai întimplat vre-o zmreuire la vre-o parte de loc, să alerge numai decât să dea nizamul cel cuviincios, și când se va întimplă acest fel de primejduri în poporul vre-unei căpităni, să aibă voie a luă de la acea căpitănie câte un slujitor său doi, ca să-i orînduiască paznicii asupra celor molefsiți, pentru care poruncim Domnia Mea voué slujitorilor polcovnicesci, ca să dați totă supunerea și ascultarea numitului polcovnic, cât și voué căpitanilor de pe la căpităni, să fiți întocmai următori a da slujitorii de pază unde va fi de trebuință, căci într'alt chip urmând, vë veți pedepsi strașnic de către Domnia Mea. Poruncim Domnia Mea și ție orînduitule polcovnic, să te porți cu totă osirdia asupra asestei trebii și când se va cunoște nizamul, că se face cu bună orînduială spre paza și curățenia județului vë fi împărtășit cu mila Domniei Mele, iar într'alt chip urmând și ne-împlinind toate datoriile tale, să scii cu hotărîre că de pedepsă nu vë scăpă — 1813, Septembre 17.

Anexa pag. 737 Publicații la toate județele pentru nizamul bôlei de a se îngropa morții ce mor pe drumuri i câmpuri.

Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud . . . sănătate. Cu mirare ne fu a auđi Domnia Mea de la multe obraze cinstite, că aicia în județul dumné-vóstră mor mulți ómení de năprasnica bólă a ciumei, unii prin sate alții preste câmpuri i drumuri și prin alte locuri, carií făr' de nici o cercetare sau îngrijire din partea ispravnicatului staú năpustiți morți, câte patru cincí ąile și pe cei mai mulți îi mânâncă cânií și alte jigănií, (lucru cu totul împotriva omenirei și nesuferit la auđul Domniei Mele) căci după ce printr'atâtea porunci ale Domniei Mele ce vi s'au trimis sunteți povățuiți pentru îngrijirea ce se cuvine a aveà spre paza i ferirea satelor și curățenia lor căți se vor întâmplà a se zímredui. In potrivă vedem, că cu totul ați lásat acéstă trebă la amelie și nebăgare de sémă (care într'acéstă vreme este cea mai delicată), făr' de a socoti că cea mai dîn'taiú datorie a unui dregător este a se osírdui și a îngrijí de cât toate altele spre cele ce privesc paza sănătăței locuitorilor, pentru care și nu puțin ne-am turburat Doinnia Mea asupra-vé. De aceea și acum cu strașnicie vé poruncim ca îndată ce veți primi acéstă domnescă a nóstră poruncă, numai de cât să dați strașnice porunci și povățuirí la toți zapciií și alți sluşbași, unde trebuința fiind să orînduiți într'adins și din boerinași județului prin toate plășile, pe la verí ce sate molef-site și făcênd amărunte cercetări, pe cei ce vor găsi zmreduiți de acéstă năprasnică bólă, îndată pe toți aceia cu căți se vor aflà împreună amestecați, să'i deosebescă adecă din sat la o parte, supt pază, cu urmare întocmai, după cuprinderea Domnescilor nóstre porunci, ce vi s'au trimis, iar unde se va întâmplà a se găsi ómení morți, nici de cum să nu sêdă neîngropați, ci verí prin sate, orí pe câmpuri, sau pe drumuri de se vor aflà, să dați strașnice porunci ca un cés măcar să nu rêmâe, ci făcêndu-se gropi, să tragă pe cei morți cu cângile de a'i arunca întrênsele și să dea apoi pămînt peste ei; ci dar de acum înainte făr' de a mai aștepta altă poruncă a Domniei Mele, pentru acésta să fiți întocmai următori, căci de va mai veni la auđul Domniei Mele vre-o împotrivă urmare și întâmplare, una ca aceea socotindu-se amelie dumné-vóstră, să sciți cu hotărîre, că atunci ca nisce vrășmași omenirei și neînțelegători poruncilor și povățuirilor stăpânirilor, veți căde în mare osândă și pedépsă, urmând către acésta și povățuirilor ce vi se va da de către dumné-lor boerí nazirí ai lazaretului, și fiți sănătoși. — 1813 Octobre 9.

(Cod. LXXIV, fila 89 v.)

Idem.—Pitac la Vel Spătar și la Vel Agă ca să nu mai caule judecăți de acum înainte.

Cinstit și credincios boerule al Domniei Mele, dumnéta Vel Spătare, adunarea de norod mult la un loc într'acéstă vreme a întâmplării de năprasnică bólă fiind cel mai primejdios lucru, se cuvine a fi poprită, pentru care pricină și judecățile din porunca nóstră s'au poprit de a

nu se căuta; de aceea dar poruncim și dumitale, că de acum înainte pricină de datorii să nu se mai caute la Departamentul Spătăriei, i la cei-l-alți zapcii ce sunt supuși Spătăriei, afară numai de pricină englimatică, care și acelea numai de cât să se trimită la departamentul de criminalion, ca acolo să se caute și să se ție la închisore, iar la grosul Spătăriei oră datorii și altele câtă se vor fi aflând acum închiși pentru pricină de asemenea, bez englimatică, să se slobóză numai de cât dându-se în chezăsie și alți să nu se mai aducă la închisore pentru pricină care nu vor fi englimatică, până când va da Dumneđeș să ostie acéstă bólă, Tolco pisah gpd. 1813 August 5.

(Cod. LXXIV, pag. 78 v.)

Asemenea s'aú făcut și către Dumneđu Vel Agă.

Idem.—Pitac către Vel Agă ca dupe Botezu Domnului să se începă a se căuta judecățile.

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod.

Dumneđa Vel Agă, pricina pentru care încă de la Iulie trecut am poruncit Domnia Mea judecătorilor de a nu mai căuta judecăți, este următoreă bólă a ciumei, precum tuturor este sciut, având nădejde că doar va ostia, ca să nu se întempe zmreueli din adunarea celor ce aú pricină de judecăți, dar fiind-că vedem că bóla nu ostiază și pricinile de judecăți se înmulțesc, nu găsăm cu cuvînță a se mai prelungi apraxia, ca să nu pătimescă norodul și dintr'acéstă. i de aceea poruncim dumitale, ca după următorele sfinte sərbători, să începă și acest departament al Agiei să caute pricinele de judecăți, adecă doué țile pe sėptemână, îngrijind ca înăuntru în casă unde aú a se căută judecățile să nu se facă mai multă adunare, nici să fie alții, fără numai ipotiesiarii ce se judecă. Tolco pisah gpd.—1814 Ianuarie 4.

(Cod. LXXIV, fila 98).

Asemenea pitac s'aú făcut și la Spătar și la tóte departamenturile, de a căută judecăți.

An. p. 774.—1813 August. 2—Pitac către dumneđu-lui Vel Spătar, că pentru pricina molifselei cerënd norodul a eși afară pentru curățenie, și cu răvașele ce se dau de drum aú luat Măria Sa pliroforie că se face mai multă amestecătură, de aceea aú poruncit Măria Sa, ca să fie slobodă ómenii a'și scóte familiile și calabalăcurile afară fără răvaș, însă nevestile și copii, iar stăpânii să nu iasă, și pe la străji să orânduiască ómeni cinstiți și credincioși, ca să iea numai în scris cine este? și cine ese? și să aducă raport la Spătărie pe fieș-care ții, să se ferescă dar de a nu cere cu vre-un cuvînt parale saú alt ceva.

(Cod. LXXIV, fila 78.)

An. p. 774.—Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud sănătate. Fiindcă acum am dat Domnia Mea voie familiilor de aici din domnesca noastră politie a Bucurescilor, de a eși pe afară prin țeră spre ferirea și paza de următórea náprasnică bólă a ciumei spre a se mai rări diu suma norodului din politie, iată într'adius vi se dá de scire și vă poruncim, atât înși-vé să fiți cu mare priveghere, cât și zapciilor de prin plăși, să le dați strașnică poruncă, ca asemenea să privegheze și ei precum și preoților, párcălabilor i caimacamilor de prin tóte satele, să li se poruncéscă a fi și ei cu toții deștepți, ca orí ciue se va întâmplă, orí din Bucuresci, sau din altă parte să mérgă la vre-un sat, spre ședere, numai de cât să dea scire zapciilor, ca să vie acolo în sat, și mai întiú să cerceteze pe cei veniți de sunt cu toții sănătoși, și apoi descárcându-și și tóte calabalácurile să le pue de o parte afară din sat, ca să le aeriséscă o di doué și așa să între să se așede într'acel sat, sau de va lipsi zapciul departe de acel sat, să aibă a face acéstă urmare însuși preotul cu párcălabil i căimácami, iar întâmplându-se, feréscă Dumneđeú, a fi vre-o unul dintr'aceia bolnavi, pe de o parte să nu'i îngăduiască a intra nici de cum, nici unul diu ei în sat, și pe de altă parte să le puie paznici, slujitori, orí din săteni. pe împrejur, de a nu lăsá să aibă vre-un amestec cu cine-vași, sau a merge la alt sat și îndată să dea de scire la isprávnicat, ca să trimiță a le face anăruntă cercetare de ce bólă pătimesce acel bolnav și când se va dovedí, făr' de câtúși de puțină bănuială, că este altă bólă, atunci să aibă voie a intra să șéđă într'acel sat, iar dovedindu-se că acel bolnav pătimesce de acéstă náprasnică bólă, orí că este măcar bănuială, atunci să'i depártați cu totul la acel sat, și să urmați întocmai după povățuirea ce vi s'aú dat prin osebită poruncă a Domniei Mele, ce vi s'aú trimis mai deunázi, pentru cuviinciósa pază, ferire și curățenie a județului; deschide-véți însă ochii, și făr' de pregetare, să aveți neadormită privighere, în di și în nópte, pentru acéstă rěutate ca nu care cum-vași întâmplându-se (feréscă Dumneđeú) la vre-un loc, să o lăsați a se încuiba și a se înrădăcină în județ, căci atunci să sciți că veți fi supuși la grea răspundere, întocmai ca nisce voitorí ai obștescei primejdi, și fiți sănătoși.—1813 August 2.

(*Cod. LXXIV, fila 77 v.*)

Idem.—*Io Ión Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.*

Dumné-vóstră boerilor nazári ai Casei lăzăretului, fiindcă sudiiții chesarocrăescii curți ce se află locuind aici în politie aú făcut rugăciune Domniei Mele, ca să aibă voie de a'și face pentru ei osebit lazaret de náprasnica bólă a ciumei, între schitul Cernica și între sf. Pantileimon, unde aú fost mai nainte lăzăretul aceștei bóle, avându-și ciocli ai lor și iarăși cu a lor cheltuială să împlinéscă tóte trebuințele aceluí lazaret, am primit Domnia Mea rugăciunea lor și le dăm acéstă voie, după mijlocul ce se arată mai sus de a'și face lazaretul, însă nu la acel loc, ci decindea peste apa Colentinei împotriva Filaretilor, ca să fie mai departe de spitalul Sf. Pantileimon; poruncim însă să aveți

și dumné-vóstră îngrijire de a nu se tăinuî vre unul din ei zmreduî aici în politie, ci orî în ce parte de loc se va întîmpla a se zmreduî vre-o unul dintr'acești sudiți aici în politie, îndată să se dea de scire cinstitei agenții, ca să dea nizam orînduiților ce vor fi asupra lazaretului, ca numai de cât să-l rădice spălând și afumând acea casă, după poruncile ce sunt date. Tolco pisah gpd. — 1813 Septembrie 4.

(Cod. LXXIV, fila 85).

Idem.—Pitac către mitropolitul de a face osfeștanie.

Prea Sfinția Ta Părinte Mitropolit, după creștinésca noastră datorie fiind povățuiți a pururea să năzuim către cele sfinte spre isbăvirea de ori ce primejdie, de aceea să îngrijii Prea Sfinția Ta, ca poimâne Duminica viitoare, să se facă osfeștanie la sfinta mitropolie cu sfintul lemn și cu sfinte mōște în vase mari, cum ar fi două trei tocitori și apoi să se aducă preoții de prin tōte mahalalele, ca tuturor să li se dea în câte un vas mare dintr'acea aiazmă, dându-li-se și poruncă ca să o împartă fieș-care prin tōte casele enoriei sale de a le stropi tot-deauna stăpânii lor. Tolco pisah gpd. — 1813 Septembrie 19.

(Cod. LXXIV, pag. 87.)

Idem.—Două pitace asemenea, unul către dumné-luî Vel Spătar și altul către Vel Agă pentru curățitul caselor celor molifsite numai, iar nu după cum scrie pitacele, fiind-că aceste pitace s'au prefăcut și în urmă s'au făcut altele, însă casele boeresci ce vor fi molifsite și acelea să se spele.

Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahisicoie.

Dumné-ta Vel Spătare, fiind-că cu mila luî Dumneđeū aū început a merge spre scădere bóla ciumei și nădăjduim cu ajutorul său a lipsi cu totul, de trebuință și folositor lucru este ca tōte casele să se spele, să se afume, să se aerisescă, și să se curețe precum și lucrurile ce vor fi într'însele, de aceea și poruncim, ca împreună cu ómenii Casei lăzaretului, ce într'adins sunt orînduiți pentru acest sfirșit, să orînduesci și dumné-ta zapcii spătăresci, ca cu toții să âmble din mahala în mahala și din casă în casă, (bez casele boeresci) și să îndemneze pe toți stăpânii aceia îndatorându-î, ca cu voie și făr' de voie să-și curețe casele și lucrurile din casă spălându-le, afumându-le și aerisindu-le până la cel mai mic lucru, iar casele acelea carele vor fi lipsind stăpânii și vor fi închise să se deschidă de către orînduiții ómeni ai casei, față cu zapcii dumi-tale și zapcii agiesci, fiind-că asemenea poruncă s'au făcut și către dumné-luî Vel Agă și mai întîiū făcându-se catagrafie de tōte lucrurile ce vor fi într'însele, să se curețe și acelea cu asemenea urmare precum mai sus se arată și apoi puindu-se la loc prin case să se pecetluiască acele case cu pecetea Casei, și a spătăriei și Agiei; la care acéstă urmare a curățeniei caselor s'au scris osebit și prea sfinției sale Părintelui Mitropolit, ca să orînduiască și prea sfin-

ția sa pe protopopii plășilor politiei de a âmbăla împreună, duhovnicesce sfătuind pe toți acei stăpâni ai caselor și având lângă sinele și cărți de blăstem, ca unde va fi trebuință să se cetască într'auđul proștilor dintre locuitorii mahalalelor, de a fi următori cu toții să-și curețe casele și să nu tănuiască cine-vași vre-un lucru molefsit, cari protopopi să fie față și la deschiderea caselor, i la catagrafia lucrurilor acelora ce lipsesc stăpânii, ca să nu rămăie cătuși de puțină bănuială de vre-un sfeterismos despre ninenea. Tolco pisah gpd.»

Asemenea pitac s'au făcut și către mitropolit, ca să orînduiască și pe protopopii plășilor a fi de față la deschiderea caselor, având în mână și carte de blăstem asupra acelor proști.

Acest pitac s'au prefăcut și s'au făcut ca numai casele cele molefsite să se curețe și să se spele, cun și casele boeresci cele molefsite arătându-le acest pitac asemenea să fie următori.

(Cod. LXXIV fila 101 v.)

Idem. Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar.

Cinstiți și crepincioși boerilor ai Domniei Mele, dumné-vóstră Nazirilor ai lazareturilor în faptă vă este cunoscut cu câtă fierbințială suntem porniți și cât ne osîrduim (având cea mai întiú nădejde de la Dumneđeasca milostivire) spre a desrădăcină, sau măcar a împuțină după a omenirei puțință, acéstă primejdiosă bôlá, ce din reă norocire s'au ivit și s'au încuibat nu numai aici în politie, ci și afară prin țeră; nu vă rămăne nici o îndoială, că Domnia Mea acéstă îngrijire o socotim (precum se și cuvine) una din cele mai întii datorii ale Domnescii Nôstre oblăduiri, în cât cu deplină încredințare, de asemenea fierbinte osîrdie am ales pe dumné-vóstră ca pe nisce boeri bătrâni iscusiți și făr'de pregetare, mulțamiți fiind alegerei ce am făcut și v'am însărcinat cu priveghierea și îngrijirea săvîrșirei tuturor mijlócelor, ce sunt de trebuință și folositoare pentru desrădăcinarea rēului, atât cele ce înșine nouē ni s'au părut a fi trebuinciose, cât și cele ce de dumné-vóstră s'au chibzuit și se vor mai chibzui, precum și slujbașii cei trebuincioși sub ascultarea și otcârmuirea dumné-vóstră, s'au orînduit și în scurt tóte chibzuirile dumné-vóstră cari privesc asupra aceștei trebii, au fost și vor fi primite la auđul Domniei Mele, suntem și Domnia Mea bine încredințați că tóte acelea ce le-ați pus și le veți pune în lucrare, cu deplină silință, fiind de sine îndemnați, ca pentru un sfîrșit și obștiei în parte fórte folositor și în potrivă fórte cumplit și vătămător: dar scim iarăși, că firese este la omenire a i se împuțină silința și cu destulă mâhnire a sufletului a contenî de osteneți, când sfîrșitul pentru care se silește și se orînduiesc vede că nu-l dobîndesce și nu este de mirare să fi pătimit dumné-vóstră vre-o acest fel de osteneire a silinței, vėđend că bôla nu numai nu ostiază, ci încă merge spre creștere și că ostenețile vă sunt zadarnice; vrednică este în adevăr o acest fel de nenorocire de a pricinui mâhnire la orî-ce inimă simțitoare; iar mai vrednic este de laudă, când nescine într'o ast-fel de întîmplare aflându-se, nu va căde la desnădăjduire, căci cu acésta nu

numai lui își pricinuesce scârbire, ci și fierbințială slujbașilor celor ce așteptă a avé pildă și îndemnare a sa nepregetare din Ți în Ți se stinge și se răcesce, de aceea și suntem bine nădăjduiți, că mai cu de-adinsul veți îmbrățișa de acum înainte silința și osîrdia, având și pe înșine Domnia Mea întru tóte ajutor și că făr de pregetare nu veți contenî împreună de a vă chibzui și a lucră din tótă virtutea, tóte cuviinciosele mijlóce câte sunt putinciose la omenire, lăsând pe cele peste putință la Dumneđeiasca pronie, ca să le împlinescă ori-cum va voi a sa iubire de ómenî și părintésca milostivire. — 1813, Septembre 9. (Cod. LXXIV, pag. 86 v.).

An, p. 775. Pitac la mitropolit și la boerî halea și mazilî pentru a pune la orînduială vre-un mijloc de năprasnica bólă a ciumei.

Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Prea Sfinția Ta Părinte Mitropolit și dumné-vóstră Velișilor boerî halea și mazilî, prisos socotim a fi ca să vă arétăm câtă rivnă și cât de mult dorim, de a vedeà izbăvirea norodului domnescei nóstre țeri de următórea năprasnică bólă, fiind obștéscă acéstă rivnă și durere; lăsăm iarăși a Țice măsura silinței ce dintr'un început am arétat și arétăm, nu numai după a domnescei nóstre oblăduiri, ci și după a iubirei de ómenî datorie spre dezrădăcinarea acestei bóle și spre mângâerea, i căutarea acelor ticăloși bolnavi de la spitalurile ot Dudesci, fiind și acésta de toți vėđută și netăgăduită în vreme ce tóte mijlócele câte înșine le-am socotit și câte ori carele din dumné-vóstră ne-ați arétat a fi cuviinciose și trebuinciose, n'am încetat de a le pune în lucrare; cu destulă însă întristare a inimei vedem, că nici bólă nu continéză și bolnavii pățimesc în doué chipuri: fiind lipsiți de îndestularea celor trebuinciose spre căutarea și mângâerea lor, după adesele cercetări care necontenit facem Domnia Mea în feluri de chipuri la spitaluri. Acéstă dar selbatecă ticăloșie și cumplită primejdie a omenirei și mai vîrtos a celor ce pățimesc, ne mai putênd a mai fi suferite tuturor de obște fieș-căruia în parte și necuviindu-se în cât este la putința omenescă a fi trecută cu vederea, nu este îndoială că toți suntem datorî a face cuviincioșa îngrijire a chibzui cele folositóre, și a arétă putincioșa silință cu ori-ce mijloc cuviincios, muștrându-se fieș-care de al iubirei de ómenî cuget va socoti. Drept aceea poruncim Domnia Meș, ca făr' de zăbavă adunându-vé cu toții la un loc, pe de-o parte să dați de scire și cetei negușitoresci, ca unii ce și ei sunt împreună cu obștea pățimașă a se adună și ei între dînșii din cei mai bėtrâni i polipticoși cu bună chibzuire și cu temere de Dumneđeș și chibzuind ce mijlóce metahirisindu-se și ce orînduială pázindu-se s'ar puté și bólă să conteneze, ori să se împuțineze, după a omenirei putință și acei pățimași bolnavi ot spitaluri să-și aibă cuviincioșa căutare și mângâere, să vă dea părerea lor în scris, și pe de altă parte făcênd osebit și prea sfinția ta i dumné-vóstră asemenea chibzuire, pentru ori-câte

veți socoti a fi cuviincioase la acest creștinesc și omenirei folosit scopos, să arătați Domniei Mele în scris prin anafora, cu vâtaf de Visternicie. 1813 Noembre 25.

(Cod. LXXV, fila 74 v.)

An. pag. 775. — Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod.

Cinstiților și credincioși boerilor ai Domniei Mele, dumné-ta Vel Vornice de Țera-de-jos Barbule Văcărescule și dumné-ta Vel Vornice al politiei, Alexandre Niculescule, fiind-că prin sfat de obște precum vă este sciut s'aũ făcut chibzuire înaintea Domniei Mele, și s'aũ găsit cu cale de a se schimbà tertipul și orînduiala nizamului ce se urmă până acum de către Casa lazareturilor (asupra căreia erà orînduiți împreună cu dumné-ta Vel Vornice Văcărescule Naziri și dumné-lui Vel Banu Radu Golescu, dumné-lui Vel Logofétul de Țera-de-sus Grigorie Băleanul, și dumné-lui Vel Postelnicu Costache (Suțu), după care acea chibzuire s'aũ și întocmit ponturi de iznóvã primite și de domnia Mea. Iată dar printr'acest Domnescul Nostru pitac, însărcinându-vé cu acest nou nizam al trebiilor lazareturilor, vé poruncim, ca precum dumné-lor mai sus numiți trei boeri în-cât aũ fost orînduiți dimpreună cu dumné-ta Vel Vornice Văcărescule, aũ arătat osîrdie și silință la căutarea aceștei trebii, asemenea și dumné-vóstră amêndoi îmbrățișându-o de acum înainte, să îngrijiți a se căută cu bună orînduială și silință, urmând întocmai după cele de acum întocmite porunci și silindu-vé din tótă virtutea spre contenirea și desrădăcinarea aceștei următorei bólei, care pricinuesce o obștescă primejdie, precum și Casa veniturilor și cheltuelilor aceștei trebii să se fie iarăși de dumné-vóstră, pentru care să aveți a arăta Domniei Mele, socotélă curată la fieș-care *deminie*. Tolco pisah gpd. — 1813, Decembre 12.

(Cod. LXXIV, fila 95.)

Idem.—Nizamul tîrgului și al mahalalelor politiei Bucurescilor pentru paza năprasnicei bóle a ciumei după noul tertip ce s'aũ dat acum cu ponturi.

1). Sciut să fie la toți de obște, că politia Bucurescilor are să se închidă de la ȃntîi Ianuar anului viitor let 1814, și de la acel soroc înainte nu este mai mult slobod ca să intre în politie nici om, nici marfă făr'de lazaret, ci cei cari vor veni să facă lazaret la margine la orînduitele lazareturi ȃile 12 și mărfurile ce vor veni după afară i din țera turcescă ȃile 15; iar mărfurile din lăuntru din Europa fiind legate și înfășurate cu pături și rogojini, să le scóță acele legături și lăsându-le afară la lazaret, să intre în politie marfa acea numai cu *cuferele*.

Veri-cine va îndrăsnî împotriva aceștei porunci a Domniei Mele, ca orî să intre, orî marfă să aducă în politie pe furiș și făr'de lazaret, să scie că nu numai acel se va pedepsi strașnic, ci încă și gazda ce'l

va primi; de aceea fieș-care să se păzescă și să nu primiască nici marfă nici om strein în gazdă, ci mai ales când va vedé și va află că au venit cinevași, sau marfă au adus pe ascuns și făr'de bilet al Casei de slobodenie, pe loc să arete la casă *depo*, spre a se pune nizamul cuviincios. Locurile cele orînduite pentru lazareturi sunt acestea, adecă...

Nouă drumuri sunt numai slobode pe la cari au să intre și să iasă ómeni. Mărfurile și cele ce vor veni de afară de prin județe, de trebuința locuitorilor politiei în podul Tîrgului-de-afară, drumul Fierestrului, Podul Mogoșoiei, drumul Tîrgoviștei, Podul de Pămînt, drumul de la Antim, Podul Calicilor, drumul Cismegiului, Filaret și Podul lui Șerban-Vodă; și fiind-că tóte câte sunt să vie de trebuința locuitorilor politiei sunt să se strîngă la marginile acestor drumuri, acolo să mérgă fieș-care din locuitorii politiei ca să-și cumpere cele trebuincioase, și cumpărătorul după ce va descărca carul de cele ce va cumpără, făr'de zăbavă să plătescă și să dea drumul locuitorilor cu carul să iasă afară din politie făr'de a se zăbovi mai mult. La oborul Tîrgului-d-afară să vie spre vîndare numai lucruri cari plătesc vamă, iar cele-l-alte să sté în câmp și nu tóte la un loc și ómenii amestecați, ci fieș-care cu felurimea să sté deosebit; pînzeturi, haine, in, cânepă și altele asemenea nimenea cu un cuvînt să nu îndrăsnescă să aducă de vîndare, fiind-că nu numai că se va pedepsi, ci încă și lucrurile lui se vor arde; de aceea vameșul oborului să fie cu mare îngrijire și luare aminte, ca nu numai pînzeturi, haine, in, cânepă și altele asemenea să nu primiască în obor, dar nici lucrurile care nu plătesc vama, căci împotrivă urmând, strașnic se va pedepsi la fața locului. Tîrgul Cucului, care pe sêptemână se face odată în di de Lună, să lipsescă cu totul, căci ori-care de acum înainte va duce acolo lucruri de vîndare, se va pedepsi și marfa se va face iama.

2). Care din locuitori se va zmedui, să nu ascundă, nici să tãnuiasă zmeduirea lui, ci pe șin și făr'de perdere de vreme, el însuși să dea de scire orînduiților Epistați de prin mahalale, și atunci numai cel lovit de ciură se va scóte din casă și se va trimite la spital, iar ceilalți vor rămãné pe loc făr'de a fi volnici să iasă din casă și să âmble pe afară și câți dintr'înșii vor avé stare li se va orîndui de către Epistați pazarghideni, ca să le cumpere cele trebuincioase ale mîncării cu plata lor, iar când vor fi adevêrat neputincioși și scãpetați, acelora li se va orîndui mîncarea lor de la Casă, socotindu-se întocmai ca nisce bolnavi ai spitalului, iar când vor tãnui zmeduirea și nu vor arêtã dreptul adevêr, atunci toți câți se vor află într'acea casă, se vor trimite la spital, și la acésta să fie toți cu privighere și să îngrijască și de vecinul sêu, și când vor pricepe, că ori s'au zmeduit și tãnuiesce, sau că după ce l'au lãsat în casă nu-și curățã casa, nu-și spalã lucrurile ce are în casă, să dea în grabă de scire Epistaților, spre a se da nizamul cuviincios, și fiind-că numai zmeduiții să lasă prin casele lor, dator să fie, ca ei singuri să-și spele casele, să-și curețe și să-și aeri-sescă tóte lucrurile ce vor avé în casă.

3). Câți din bolnavi se vor trimite la spital și nu vor avé chip și mijloc pentru ale lor lucruri, ca să le puie la păstrare, și pentru ca

să nu se răpue tóte acele lucruri, să le primescă Casa *depo* cu catastih anume, iscălit de vecinî i de preotul mahalalei, și asemenea catastih să deă și Casa la mâna vecinilor și a preotului, după care, când se vor întórce bolnavii sánătoși de la spital să le céră de la Casa *depo*.

4). Toți brutarii, măcelarii, mălăierii, precupeții, lumînărarii și sinigii, nu numai să fie slobođi a vinde marfa lor pe la prăvălii, magazii și casele lor ce vor avé în lăuntru în politie, ci făr'de poprire să âmble și prin mahalale cu caré și cu cai, încărcați cu pâne, malaiū, carne, cărbuni, orz, lumînări și să vîndă la obște, precum și zarzavagii și femeile ce se neguțatoresc cu feluri de zarzavaturi i cu găini, oué, unt, lăpturi și alte asemenea, slobođi sunt ca sa vîndă și de acum înainte, însă să nu șază la un loc i să facă vîndarea pe la tărăbi, ci să âmble pe pod și prin mahalale și să strige felurimea mărfii ce vor fi avênd de vîndare, ca să audă ómenii de prin case și să cumpere fieș-carele ceea ce va avé de trebuință. Așijderea și sacagii politiei sunt slobođi să âmble prin tóte părțile cu apă de vîndare și toți aceștia să aibă câte un vas de oțet în care să pue banii ce vor primi după vîndare.

5). Tóte prăvăliile și spițeriile sunt slobode a fi deschise într'acest chip, adecă numai câte o feréstră i un chepeng să aibă deschis și pe acolo să-și facă neguțatorii alișverișul lor, iar nu cu ușa prăvăliei deschisă, și să aibă și ei câte un vas de oțet în care să-și pue banii după vîndare ; cafenelele, cărciumile, rachigiriile, tutungeriile, și telal-curile să se închiđă, să se pecetluiască cu pecetea Casei și să lipsescă cu totul, fiind lucru cunoscut și învederat, că de la acestea se înmulțesce înmulțirea zmreduielei, și de se va dovedî cinevași, că orî cafenea i bucătărie și telalic aū deschis, saū vin, saū rachiū aū vîndut, cu hotărîre se scie, că acela se va pânzura la ușa prăvăliei lui; asemenea și telalii ce obicînuesc de âmblă pe poduri și ulițe cu lucruri de vîndare, să lipsescă cu totul ; cărciumile, rachigiriile să se pecetluiască cu cincî đile în urmă, după ce se va arêta acéstă poruncă a Domniei Mele. buluc de ómeni pe la prăvălii să nu fie, precum și bărbieriile să lipsescă.

6). Căți vor veni cu memorieturi către stăpânire, să mérgă drept la casele de la Beilic și acolo să conăcescă. Toți neguțatorii capanlii ce vor veni, aceia să conăcescă la hanul Beilicului, iar nu prin alte hanuri i case streine. Neguțatorii turci ce vor veni cu mărfuri de vîndare să facă și ei mărfurile lor lazaret, făr'de osebire, precum la pont arată.

7). Inchisorile Spătăriei, ale Agiei, și altor zabiți aū lipsit cu totul (afară din pușcărie, fiind criminalion) și când cine-va va face vre-un lucru netrebnic și necuviincios, după a lui vină se va pepepsi la fața locului; străja Spătăriei și a Agiei să se urmeze și de acum înainte după cum s'aū urmat și până acum, atât numai când vor âmblă prin politie și mahalale pentru nizamul făcătorilor de rele, să nu intre prin casele locuitorilor, cu cuvînt orî ca să se odihnescă, saū să mănânce, că strașnic se va pedepsi.

8). Toți preoții și cântăreții ce șed prin chiliile curților bisericilor, să-și urmeze după orînduială slujba bisericeii dimineața și seara, făcînd și denie pe sîptemîna de două ori, iar pe alții din mahalale streine să nu-î primescă în biserică.

9). Căți din locuitori vor muri de altă bôlă dovedită, aceia să se îngrope pe la bisericii, însă nu cu calabalic și adunare de ômenî.

Asupra acestui nizam am orînduit Domnia Mea, pe . . . și prin mai sus numiții boeri are a se urmà și săvîrși tôte acestea, iar ceilalți Epistați după la lazareturi, i după la margini și după la spital aũ să urmeze întocmai după *instrucția* ce se va da fieș-căruia.—1813, Decembre 16.

(Cod. LXXIV, fila 95 v.).

An. p. 776.—1813 Decembre 16.—S'aũ făcut pitac către dumné-luî Vel Spătaru i către dumné-luî Vel Agă, ca aceste porunci să le publicuiască la toți și să le puie la rîspintenî și peste cincî ðile să pecetluiască tôte cărciumile i rachigiriile, la cari cărciumi i rachigerii să pue peceți și dumné-lor boerii Epistați, și să îngrijescă de a se păzi nizamul acesta tot-deauna făr' de nici o strămutare.

(Cod. LXXIV, rila 96 v.)

An. p. 776.—Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod.

Dumné-vôstră boerilor nazîri aî lăzăretuluî, cu tôte că în ponturile acestui nou nizam ce s'aũ întocmit se cuprinde, ca cei ce vor veni de afară spre a intră în politie să facă 12 ðile lazaret la locurile cele orînduite, dar fiind-că nu s'aũ deslușit care feluri de ômenî aũ a face acest lazaret, iată acum într'adins facem Domnia Mea acea deslușire și deosebim pe locuitorii cei ce vor aveà trebuința a veni aici cu jălbî către Domnia Mea, ca să nu se pricinuiască întârziere și cheltuială făcînd atâta vreme lazaret și dintr'acésta să se zăticnescă venirea lor și să pătînescă ne putînd veni să-și arête pászurile către Domnia Mea, la care pururea urméză după a oblăduirei părintescă datorie de a aveà deschis domnescul nostru auð, spre a auði pászurile și plângerile lor și a face îndestulare și mângâere celor năpăstuiți, care acéstă deosebire și deslușire s'aũ făcut cunoscută și ispravnicilor de pe la tôte județele printr'adins porunci ale Domniei Mele ce li s'aũ trîmis acum, ca să o publicarisescă în auðul tuturor locuitorilor. Ci dar așa poruncim să se urmeze la lăzăreturile cele orînduite. Tolco pisah gpd. — 1813 Decembre 24.

(Cod. LXXIV, fila 97.)

Asemenea porunci s'aũ făcut pe la tôte județele de acest nizam.

Pitac către bôerii nazîri ca locuitorii cei ce vor veni cu jalba să nu facă lazaret mai mult de cât o ði.

An. la pag. 776.—Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Anaforaua acésta a dumné-lor boerilor nazirî ai lăzăreturilor următore fiind noului nizam ce s'au hotărît de Domnia Mea pentru paza politieî, o întărim întru tóte ca întocmai să se urmeze, după care și prea Sfinția Ta părinte Mitropolite, făcând urmare, să pedepsescî negreșit pe acei preoți, ca să se facă pildă și altora.—1813 Decembre 26.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Prea Înălțate Dómne,

Insciințăm Măriei Tale, că la 15 ale următorei la mahalaua cărămidarilor murind de năprasnica bólă a ciumei un popa Sava de la biserica Herescului, preotésa lui au dat de scire cumnatului ei anume Chiru ot mahalaua Ceauș-Radu și viind s'au găsit cu cei-l-alți preoți tovarășii mortului, carii 'l-âu povățuit ca să dea ceva-și Epistatului mahalalei de a nu'l trimite la spital, ci să'i dea voie să'l îngrope pe ascuns; deci numitul Chiru urmând povățuirilor preoților s'au găsit cu Epistatul și față cu acești preoți au dat Epistatului taleri 16 și luând voie au plătit la nisce ómenî de 'l-âu îngropat primind și preoții taleri 6, ca să'l pomenescă, după cum dic. După scumpă cercetare dar ce li s'au făcut de către noi, pe Epistatul pentru căci au făcut o faptă ca acésta împotriva nizamului și poruncile Măriei Tale, 'l-am bătut la falangă înaintea celor-l-alți Epistați, spre pildă și 'l-am lipsit din slujbă, iar pe preoții povățuitori spre rele și pricinuitori molefselelor, fiind-că cum se vede acésta au avut de meștesug și mai 'nainte și de folosul lor de a se uni cu Epistații și cu vătășei mahalalelor, dând voie să se îngrope prin taină ómenî ciumați, iar nu să dea de scire după cum sunt poruncile prea Înălțimei Tale, după care s'au scris și domnesc pitacul Măriei Tale, către prea Sfinția Sa părintele Mitropolit, 'i-am dat sub chezașia mahalagiilor de acolo, iar pe numitul Chiru, împreună cu cei ce au îngropat pe mort 'i-am orînduit la Casă depo și găsim cu cale ca preoții să fie trimiși la sf mitropolie, ca să ia căduta pedepsă spre pildă și altora, iar Chiru cumnatul mortului, împreună și cu cei ce au îngropat pe mort după ce se vor pedepsi la fața locului, să se trimiță și la spital împreună cu preotésa mortului, ca nisce zmreduiți ce sunt cu totul, ca să se săvîrșescă și porunca Măriei Tale, cum că cei ce vor ascunde pe bolnav sau mort, să fie trimiși toți la spital, și cum va fi porunca Măriei Tale.—1813 Decembre 3.

(Cod. LXXVI, pag. 743).

An. p. 777. —Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Pázind Domnia Mea cuprinderea acestui Prea Înălțat împărătesc hatıșerif sfânta și fără de strămutare, după deplina putere ce avem

asupra averilor acestor fel de obraze, după mórte-le de a le face zapt și a le metahirisi în fapte bune, și în adevèr cea mai bună și plăcută lui Dumneđeu faptă fiind căutarea și mângâerea acestor fel de ticăloși bolnavi, cu iubire de ómenii și cu milostivire, primim rugăciunea dumné-lor boerilor naziri ai lăzăreturilor ce ne fac printr'acéstă anafora și poruncim dumné-tale Vel Logofete de țera-de-sus, ca tótă periusia acestui răposat arhieréu, după fóia catagrafiei ce din porunca Domniei Mele ai făcut, să o faci teslim la locurile de mai jos arétate, cu urmare întocmai, spre a se cheltuî în trebuințele bolnavilor ot spitalul Dudescilor.—1813 Octombre 12.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofèt.

Prea Înălțate Dómne

Sciut este Măriei Tale, că într'aceste zile s'aú întâmplat de aú murit de năprasnica bólă a ciumei *rəposatul Vlădică Stavropoleos* ce se află în cuprinsul Curței Bisericeii ot Stelea, a căruia periisie făcându-se catagrafie din porunca Înălțimei Tale de către dumné-lui Vel Logofétul de țera-de sus, între alte lucruri și haine s'aú găsit și bani în naht în zapise și taleri 21303 bani 90, precum te vei pliroforisi Măria Ta din alăturata fóie iscălită de dumné-lui Vel Logofétul, bez odăjdiile arhieresci, care nu sunt trecute pe anume la catagrafie, fiind mai molefsite și neîndrăsnind a le deschide și a âmblă cu dînsele cei ce aú făcut catagrafia; fiind dar că pentru acest fel de obraze parte bisericescă când vor muri aici în țeră este dat prea Inalt Impărătesc sfînt hatișerif, scris de la *let 1712 în luna* lui Gematiú ahir, care se află trecut în condicile Divanului Măriei Tale, coprindător și poruncitor, ca prin marafetul dumné-lor Domnilor după vremi să facă tacsil avuția lor ca un venit Casei ce se cuvine la săraci i la sārmanii și alte fapte bune, și fiind-că spitalul ot Dudesci (unde se află într'acéstă vreme mulțime de ticăloși ómenii zmreduiți de năprasnica bólă a ciumei) este în mare lipsă și trebuință de cheltuială spre căutarea și mângâerea acestor pățimași săraci, nu socotim a fi altă mai mare facere de bine decât când acei ticăloși își vor câștiga mângâerea și trebuințiosa lor căutare. Acésta dar putere și dreptate de a face tacsil pentru milostenie și fapte bune, averile acestor fel de obraze când mor aici, fiind dată Măriei Tale, ca unui Domn și stăpânitor al țerei prin mai sus arétatul Impărătesc sfînt hatișerif, de aceea ne rugăm Măriei Tale, să bine-voesci și cu ochi de milostivire privind asupra acestor ticăloși bolnavi, să dai luminată poruncă către dumné-lui Vel Logofétul, ca tótă periusia numitului arhieréu să o dea a se cheltuî pentru trebuința spitalurilor, însă bani în naht și zapisele ce se adună suma ce s'aú dis mai sus, să se facă teslim acum peșin la Casa lazareturilor, ca să îngrijescă Casa a i se împlinii și banii zapiselor împreună cu dobânda lor de la cei ce sunt datorii, iar hainele i odăjdiile (făcându-se și acele catagrafii) cum și orice alte lucruri, să

le facă teslim la medelnicerul Clincénu Epistat lazareturilor, ca după ce le va spăla bine și le va aerisi îndestule ȃile, să se vîndă apoi și banii prețurilor să se dea iarăși la Casa lazareturilor, spre a se cheltui și aceia tot în trebuința bolnavilor ot spital, iar anii Măriei Tale fie de la Dumneȃeu mulți și fericiți.—1813 Octobre 12.

Radu Golescu Vel Ban, Biv Postelnic Șuțu.

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoe.

Poruncim Domnia Mea, Dumitale Vel Logofete de țera-de-sus, ca totă acéști periusie să o faci teslim la locurile cele arătate în anaforaua dumné-lor boerilor naziri ai Casei lazareturilor, după osebita poruncă Domniei Mele, ce-ți este dată prin întărire la acéști anafora.—1813 Octobre 12.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofét.

(Cod. LXXVI, pag. 695.)

Pag. 777.—Zemle Vlahiscoe. Ție polcovnice și vouă tuturor căpitanilor din sud Ialomița, fiind-că ne-am însciințat Domnia Mea, că într'acest județ s'au zmreduit pe căți-va ómeni și urméză a se face cuviincióasă pază și ferire locuitorilor după domnescile nóstre porunci și povățuirii ce s'au trimis către ispravnicii județului, de aceea iată vă poruncim Domnia Mea cu strășnicie, ca la ori-ce și la ori în ce cés vi se va porunci de către dumné-lor pentru a putea împlini tóte trebuințele acestui nizam cu care sunt însărcinați să, le dați negreșit tóta ascultarea și supunerea, căci de va veni la auđul Domniei Mele cătuși de puțină împotrivă urmare din parte-vé, să sciți negreșit că strașnic vă veți pedepsi. Tolco pisali gpd.—1813 Septembrie 9.

(Cod. LXXIV, fila 85. v.)

Idem. Fiind-că Epistații lăzăreturilor ce sunt întocmiți pe la mărghin pentru năprasnica bólă a ciumei, din porunca Domniei Mele au lipsit, și au rămas a se urmă nizamul acelor lăzăreturi de către căpitanii mărghinilor, cărora li s'au trimes prin dumné-lui Vel Spătarul cuviinciósele porunci și povățuirii. De aceea vă poruncim Domnia Mea, ca ómenii ce până acum îi trimeteați epistaților să-i trimeteți și de acum înainte la Căpitanul mărghinei acestui județ tot cu acelaș mijloc și orinduală ce sunteți porunciți și să nu se întimple vre-un cusur în pricina neîngrijirei dumné-vóstră, că nu veți aveă cuvînt de îndreptare.—1813 Septembrie 12.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofét.

(Cod. LXXIV, fila 88.)

Pag. 777.—Pitac către boerii nazârî ai Casei lăzăreturilor de cheltuelile spitalelor.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoe.

Cinstiților și credincioși boerilor ai Domniei Mele dunné-vóstră nazârîlor ai Casei lăzăreturilor, am văđut Domnia Mea catastihul de cheltuală ce s'aú făcut de la 14 ale acestei luni lui Iulie, până astă-đi la sfârșitul lunei, pe đile 17, talerî de ce-mi-șese sute patru-spre-dece și bani 30 la cheltuală trebuincioselor spitalurî ot Dudesci, i la meremetul lor și la lăzăreturile de afară și la alte trebuințe ale următorei bóle de ciună, care cheltuală fiind cu cale urnată și primită Domniei Mele, are a se ține în sémă și vă veți scădea din socotéla banilor celor primiți de la mănăstirî. Tolco pisah gpd.—1813 Iulie 31.

(Cod. LXXIV, fila 90 v.)

Pag. 777.—Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar.

Poruncim Domnia Mea dunné-vóstră boerilor nazirî ai lăzăreturilor, ca pitarului Iane ce este orînduit în politie unul din cecertătorii bolnavilor de năprasnica bólă a ciuneî, să i se dea léfa pe lună câte talerî 100, atât pentru lunile care aú slujit până acum cât și de acum, înainte în câtă vreme s'a mai slujit la acéstă trébă. Tolco pisah gpd.—1813 Septembrie 20.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofët.

(Cod. LXXIV, fila 88 v.)

Pag. 777.—1813 Octombre 18. S'aú făcut pitac la Spătar ca să facă teslim la medelnicerul Clincénu două case din mahalaua Dudesculuî, însă una a unui Hriste postelnicelu, ca să stea într'insa canțelaria Epistasierî lăzăreturilor de la casa Clincénuluî și a nu se mai căută acolo acéstă trébă și altă casă a unei Bălașăi Izbășoei, ca să mute într'insa pe pandurii ce sunt orînduiți spre pază la acéstă Epistasierî.

(Cod. LXXIV, fila 91 v.)

Idem.—1813 Noembre 5. S'aú făcut pitac către deli-bașa ca să dea la boerii nazârî ai lăzăreturilor câte un nefer doi.

(Cod. LXXIV, fila 92.)

Idem.—1813 Noembre 21. S'aú făcut pitac către dunné-lui Vel Spătarul ca să facă teslim Medelniceruluî Clincénu casele lui Hagi Gheorghe Brutarul și casele lui Hagi Gheorghe Man ot livedea gospod, fiind-că casa unde aú căutat tréba până acum s'aú molefsit.

(Cod. LXXIV, fila 93.)

An. la pag. 777. — Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoe

Dumné-vóstră boerilor nazări ai Casei lăzăreturilor, fiind-că întru adevăr acești patru tulumbagi după slujba cu care sunt însărcinați tot deauna își au viața lor în primejdie, poruncim Domnia Mea să li se plătescă léfa ce o vor fi având a luă. — 1813 Decembre 23.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofët.

(Cod. LXXVI, pag. 774.)

Prea Înălțate Dómne,

Vedënd acéstă alăturată jalbă ce au dat Măriei Tale Gheorghe Politis tulumbagi-bașa, cerënd de la Iulie 14 până la sfîrșitul lui Noembre 4 când s au început năprasnica bôlă pe patru ómenî câte talerî 15 de om pe lună, fiind tocmiți din porunca dumné-lui Vel Logofătului Grigorie Băleanu și prin luminată buiurdizmă ni se poruncesce ca să le plătim, pentru care sciut fie Măriei Tale, că de 'i-au poruncit dumné-lui Vel Logofëtul, nouă nu ne-au făcut nici o arêtare și nici vre-o scire am avut, și deosebit în luna lui Octombre au făcut jălui-torul iarăși cerere de acéstă léfa, prin dumné lui Biv Vel Agă Grigorie Filipescu, și chemat fiind eú sluga Măriei Tale Postelnicu Suțul m'ai întreat de ce nu li se plătesce léfa? eú am răspuns Măriei Tale, că nu sciú, dar să întreb, și așa chiamând pe sameșul nostru și întrebându'l, mi-au arêtat că léfa de la Casă nu au, nici vre-o poruncă au avut să dea, fără numai emelic câte dece parale de om pe ți, fiind că au léfa dela Vistierie; am cercetat și la Vistierie și am găsit că li se plătesce câte talerî 250 léfa pe lună cu numire de tulumbagi-bașa cu neferi, așa dar am venit la Măria Ta și arêt tóte acestea. Mi-au poruncit Măria Ta, că de vreme ce li se urméză léfa de la Vistierie, Casa să îngrijéscă a le dà numai emelic câte dece parale de om, după cum li s'au urmat până la sfîrșitul lui Octombre, iar pe Noembre li s'au trecut și léfa și emelic la patru ómenî, încă pentru mai bună încredințare am căutat și tóte cataștișele de la 14 Iulie și până la sfîrșitul lui Noembre, ce le are date sameșul nostru și nu găsim léfă trecută tulumbagiilor pe nici o lună fără numai pe Noembre, ci numai emelic, iar de se va găsi cu cale de Măria Ta a li se plăti acéstă léfa de la Iulie în 14 până la sfîrșitul lui Octombre, și acésta o facem sciută Măriei Tale, că din luminată porunca Măriei Tale, fiind eú sluga Măriei Tale Radu Golescu Vel Ban, poruncit de am luat séma sameșului de baniî ce au avut Casa rînduială a primî pentru cheltuielile spită-lului. nu are nici un ban asupră-î, căruia i-am și încheiat socotéla, încă atât cheltuielile de Octombre cât și cele de Noembre s'au plătit cu zapise din perusia Vlădicăi Stavropoleos, iar nu cu bani naht, ci de unde va socoti Înaltă Înțelepciunea Măriei Tale, se va da luminată

poruncă, ca unii ce și ei căcă și au cercat nevoi și primejdie de molevmă spălând toate casele molefsite din politie, iar hotărîrea cea desavîrșită rămîne a se da de Măria Ta. — 1813 Decembre 10.

Radu Golescu Vel Ban, Biv Postelnic Suful.

Anexa la pag. 788. — Cărți deschise la toate județele pentru nizamul la năpraznica bôla a ciumei cum să se urmeze.

Zemle Vlahiscoie. Dumné-vôstră ispravnicilor ot sud sănătate. Fiind-că din mila lui Dumneșeu bôla năprasnică a ciumei în toate părțile s'au împuținat, dar cu totul n'au lipsit, ci acum fiind-că merge înspre primăvară, ca nu care cumvași dintr'acea puțină molefselă ce va fi rămas pe alocurea, să se înmulțescă iarăși bôla, de aceea pentru îngrijirea ce avem pentru toți de obște de a petrece în liniște feriți de tot răul, și acésta fiind cea mai mare rēutate care este vēdută și cunoscută la toți, după chibzuirea ce am făcut pentru dezrădăcinarea de tot a aceștei boli, iată s'au întocmit acest nizam care mai jos se arată :

1) Prin toate județele cele molefsite să se orînduiască câte un boer al aceluï județ, carele să slujescă fără plată.

2) Polcovnicii și căpitanii fieș-căruia județ molefsit apururea să dea mână de ajutor aceluï orînduit boer, dimpreună cu slujitorii lor la acésta madea.

3) Pe la toate satele cele molefsite să se facă bordeie de către însuși acei molefsiți locuitori, ca când se va bolnăvi cinevași îndată să se mute într'acele bordeie și sătenii să aibă datoria a le înlesni hrana cea trebuincioasă a molefsiților, iar casele cele molefsite după mutarea bolnavilor, orînduitul epistat să le curețe și să le spele bine, dar de va fi bordee să se arde.

4) Pe sătenii fieș-căruia sat molefsit să'î dea epistatul în chezășia părcălabului, care părcălab să nu lase pe nici unul să iasă afară din sat, până când nu se va curăți nici să se încungiure prin alte sate nici la Bucuresci, căci într'alt chip urmând însuși părcălabul are să-și dea séma.

5) Zapcii de prin plăși să fie îndatorați unde și în ce cés se va întâmplă molefsela la vre-un sat din plasa fieș-căruia, îndată să dea de scire Epistatului, însemnând și ziua molefselei, cum și când i-au dat de scire și Epistatul tot într'același minut ce va lua scire, să trimiță să arēdice pe molefsit și să-l pue la locul orînduit al bolnavilor.

6) Epistatul să aibă patru ciocli însă doi curați și doi molefsiți, căroră să li se plătescă lēfă de la Casă.

7) Epistatul să fie îndatorat ca să cerceteze tot-deauna satele, de își păzesc părcălabii cele poruncite.

8) Boerii ispravnici să fie datori să dea tótă mâna de ajutor epistatului al aceștei madele.

9) Epistatul este dator să rēportuiască de două ori pe septemână cu expediție la Casă, arētând satele care s'au molefsit, căți la care sat sunt bolnavi, și căți au murit.

10) Măruntelile cheltueli pentru cernelă, hârtie și altele trebuincioase ale lăzăreturilor, plata acésta să se urmeze precum și până acum și să se dea epistaților dela.....

11) Acest nizam, poruncim să se păzescă cu tótă strășnicia și pe însuși dumné-vóstră vă îndatorăm, ca să privighieți și să îngrijiți de a se păzi cu nestrămutare, căci ori-ce cusur se va întâmplă, a dumné-vóstră învinovățire; se socotesce, precum și altele ce veți socoti mai bine și mai lesniciósă spre pază și fericire, să puneți în faptă. I saam receh gpd. — 1814 Martie 17.

Slam-Rîmnic	}	să se dea epistaților de la ispravnicii județelor.
Buzău		
Saac		
Prahova		
Teleorman		
Muscel		
Argeș		
<hr/> 7		

Ialomița	}	să se dea epistaților dela casa de poduri.
Ilfov		
Vlașca		
Oltul		
Dâmbovița		
<hr/> 5		

Iar la cincii județe preste Olt al đecilea nu s'aú scris nici de cum lipsind pontul acesta.

(Cod. LXXIV, fila 109).

Anexa la pag. 779.—Ponturile ce s'aú făcut pe urmă pe la ispravnicii pentru bóla ciumei la 12 județe numai.

Zemle Vlahscóie. Dumné-vóstră ispravnicilor ot sud Cu tóte că în trecutele đile pentru curățenia molefselii de bóla s'aú trimis dumné-vóstră porunci cum aveți să urmați, dar după chibzuirea ce s'a mai făcut s'aú găsit cu cuviință ca și ponturile ce mai jos se arată să se pue în urmare; ci dar primind porunca acésta după ce le veți ceti mai întâiú dumné-vóstră să le dați la epistat și să îngrijiți de a se pune în faptă și în lucrare, carii ponturi sunt acestea:

1) Toți locuitorii ce vor merge din satul lor în alte sate, ori la tîrg, la móră, din poruncă la vre-o podvadă saú veri unde se va călători, afară numai la plug și la lemne ce va fi pe însuși moșia lor, să fie eșirea a fieș-căruia din sat cu scirea stăpânului moșiei unde și cînd s'aú dus, ca după ce se va întorce de unde aú fost să facă acel om două đile lăzăret și iarăși prin vederea ochilor stăpânului moșiei să se afume, să se spele și să se primenească, și apoi să-l lase în sat, ferindu-se ori ispravnicel saú arendaș a nu se abate la vre-un catahrisis, căci, dovedindu-se se va pedepsi strășnic, precum și epistatul

să fie dator osebit a privighea pentru acésta și îndată ce va află o acest fel de urmare, să însciuțeze la casa depo.

2) Orî-care lócuitor din sat se va bolnăvi câtuși de puțin, să fie acel bolnav dator a spune și părcălabului ca și părcălabul să mērgă să spuie stăpînului moșiei, ca însuși să mērgă și vėdēnd că este de năprasnica bōlă, cu toți cu ceî ce lócuiesc într'acea casă să î scōțā la locul cel orînduit de lăzăret bolnavilor, iar pe ceî sănătoși molefsiți să-î deosebescă de alte sovetgi, spălāndu-î și premenindu-î pānă la 40 de ȓile și împlinind lăzăretu să facă de scire Epistatului, ca epistatul să-î dea voie să se mute în sat, și hrana bolnavilor și a molefsiților să i-o împlinescă părcălabul și satu acela.

3) Lăzăreturile să se facă în patru locuri, adecā unul de ceî loviți, unul de ceî molefsiți, unul de ceî bolnavi cu bănuială și unul de ceî ce se vor întórce din călătorie.

4) Stăpînul moșiei pe de o parte să urmeze cele mai sus arėtate pentru ceî ce se vor bolnăvi și se vor zmredui, iar pe de altă parte să scrie cu deslușire epistatului cine anume s'au bolnăvit, în ce ȓi și ce urmare s'au făcut și acea însciuțare prin părcălabii satelor să o trimițā la zapcii plășilor deșchisă, ca și zapcii să o trimițā cu slujitor de plasă după epistat orî unde-l va găsi, ca și epistatul să reportuiască la casa depo.

5) Fiind-că cele mai multe sate au fost molefsite și au rēmas prea multe case pustii, murind stăpînii caselor prin care se află multe borfe într'insele, și dintr'acele borfe se molefsesc de iznóvā ceî ce merg de fură dintr'insele sau din ceî ce va fi scāpat vre-unul sănătos și s'au întors la casa sa sau la a nemului sēu se lovesce, acele case care vor fi ca de preț de taleri 50 să se arȓă, iar fiind de taleri 50 în sus să nu se arȓă, ci să se afume bine cu fumuri și pe urmă să le spele mai întēiu, însă să între într'insa cioclu să caute și orî câte borfe va găsi să le scōțā la marginea satului, să le spele și să le aerisescă bine și așa să se dea la stăpînii lor.

6) Zapcii plășilor și ceî-l-alți slujbași să aibă câte o casă singură la fieș-care sat spălată și spoită, ca când va merge în sat să șēȓă într'acea casă și slujitorii să șēȓă pe afară pe lângă casa zapciului, iar nu la gazdă la vre-un sátean, și la acea casă să aducă pe părcălab și să-î spuie cele poruncite de dumné-lor boerii ispravnicii, cum și rēvașele de bani ce se dă de la zapcii la părcălabi, să le ia din mână zapciilor în băȓ și să le afume și după afumare să le ia în mână.

7) Asemenea casă singură va fi și pentru neguțătorii Turci ce vin cu cărți domnesci cum și pentru beșlii, aducēndu-le părcălabul de ale māncărei acolo.

8) Lócuitorii ce vor fi trecători pe drum să nu-î primescă în sat ci numai la marginea satului, cum și căruțașii māmulari ce āmblā prin sate, vīndēnd mult pe la lócuitori, acei căruțași cu totul să se poprēscă a nu mai āmblā cu cel mai mic lucru de vīndare bez ale māncărei.

9) Cārciumarii și bācanii satelor să facă vīndare prin oblóne și pe afară, iar în prāvālie și în cārciumă să nu primescă pe nici unul și paralele ce va luā de la cumpărători să le arunce în oȓet, cum și cum-

părătorul de va luă vin sau rachiū să mērgă cu vasul lor, iar de vor tīrgui de la prāvălie cele ce se spală să le spele, iar cele ce nu se spală, să le afume.

10) Lōcuiorii ce vor merge cu chirie s'au cu bucate la tīrg, acei bani ce va luă după vīnđare să aibă un vas cu oțet și să-i arunce cumpărătorul într'īnsul, și clătindu-i în oțet sau de nu va avē oțet în trei ape, apoi să pue mâna pe dīnșii.

11) Zapcii plășilor să fie datorī ca în cēsul ce vor ajunge prin sate să întrebe pe stăpīni moșiilor de se urmēză cele date în scris pentru curățenia bōlei și de se va face cea mai puțină zmintělă, să facă îndată de scire Epistatului, ca de va fi pricina zmintelei din lōcuiori, să arēte epistatu boerilor ispravnicī ca să-i pedepsescă, iar de va fi acea zmintělă din stăpīni moșiilor, să arēte Epistatu Casei depo, ca Casa să arēte unde se cuvine, a se pedepsi, pentru căci stăpīni moșiilor sau arendașii sunt datorī pentru satele lor ca unii ce se folosesc după la elc, că făcēnd cusur vor cadē la īvinovēțire. I saam receh gpd. — 1814 April 7.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofēt.

(Cod. LXIV, fila 113 v.).

LXV.—Porunca ce s'au făcut la anafora Casei depo.

Dumné-vōstră boerilor nazirī ai Casei lăzăretului, cu cale și cuviinciosă fiind arētarea ce faceți printr'acēstă anafora, o întărim Domnia Mea, cu acēstă osebire însă, ca epistații mahalalelor să se incunjore fieș-care pe la mărginile acelor ulițe ce vor fi la fieș-care mahala, ca ori-care din cei ce vor veni de afară ca să intre în politie, țeranī sau neguțatori, să-i întâmpine chiar de la marginea uliței, ca să facă cercetare: de unde vine și de este curat? și pliroforisindu-se că este curat și făr' de nici o bănuială, așa să-i dea bilet de a intra în politie iar dovedindu-se bolnav, sau cu vre-o bănuială, fie măcar de ori-ce, trēptă, să'l întōrcă īnapoi; precum asemenea și cei ce vor veni cu marfă de verī unde, să-i poprēscă la margine, trimēțendu-i īmpreună cu acea marfă afară la lăzăretul din partea locului, spre a se aerisi după orīnduială și nizamul ce este dat; să li se dea însă strașnică poruncă epistaților, ca nu cum-vași cu acēstă pricinuire să poprēscă și pe cei vor fi sănătoși și curați, ca să-i silēscă să le dea mită, căci dovedindu-se vre-o unul din ei în vre-o acest fel de urmare, să scie, făr' īndoială, că i se va rēsplăti cu oșīnda ocnei; și fiind-că cu urmarea acestui nizam nu vor putē epistații a īngrijī și pentru cercetarea mahalalelor cu care au fost īnsārcinați și a raportuī la Casa, de aceea poruncim, ca de acum īnainte să se īnsārcineze cu īngrijirea cercetārei, i a raporturilor vātășei mahalalelor īmpreună cu preoții ai fieș-care mahala. Poruncim dar și dumi-tale Vel Spătare, ca pe de o parte să publicarisesci prin īntr'adins telali īn tōtă politia, ca nimeni de acum īnainte să nu fie volnic a primi īn gazdă vre-un om din cei ce vor veni de afară, fără de biletul epistaților, sau a capitānilor de la strājī, iar pe de altă parte să se dea strașnică poruncă și

căpitanilor de la străjile podurilor celor mari, i a celor-l-alte ulițe unde vor fi străji, asemenea și ei cercetare și urmare să facă pentru cei ce vin de afară ca și epistații, și carele ce vor veni să intre în politie cu orî-ce fel de lucrări spre vîndare de vor fi acei locuitori curați și fără de vre-o bănuială, așa să se slobodă în politie, iar fiind vre-o unul bolnav sau cu bănuială, să se întorcă înapoi împreună cu carul, afară numai din cei ce vin cu pođini pentru trebuința podului de se va întîmpla să fie vre-o unul dintr'acei locuitori orî bolnav sau cu bănuială, pe acela să'l poprască la margine și carul lui cu podine să'l trimită cu unul din străjari la locul cel orînduit de a o descărca și iarăși acel străjar să ducă înapoi acel car cu boi locuitorului și să'l facă teslim ca să mērgă la casa sa. Asupra acestui nizam să aibă mare privighere căpitanii acelor străji de a nu face vre-un catahrisis, sau din neîngrijirea lor să se întîmple vre-o molefselă în politie, că întîmplîndu-se ferescă Dumneđeū, cel vinovat cu ocna se va pedepsi, însă cei ce vor intră pe la podurile ulițelor la care sunt străji și pe aceia să-î trimită căpitanii străjilor tot la epistații ce sunt la mărginile celor-l-alte ulițe, că iarăși epistații să-î cerceteze și fiind curați și fără de bănuială, să le dea bilețuri ale lor, pentru slobodēnia intrărei în politie.—1814 Maiū 17.

(Cod. LXXIV, fila 121 v.)

Anexa p. 779. — Milostiu Bojiū. Io oan Gheorghe Caragea Voevod.

Fiind-că ne-am însciințat Domnia Mea, că la orașul Ploescii din sud. Prahova s'aū molefsit nouē case de bóla ciumei, de aceea orînduim printr'acéstă Dumnēasca nóstră carte pe dumné-lui Paharnicu Costache Teologu să mērgă la mai sus numitul județ, dāndui-se de aici de la cancelaria Divanului Domniei Mele copie adevērită de dumné-lui Vel Logofēt, după ponturile nizamului ce s'aū întocmit pentru paza și curățirea satelor ot județe, și îndată ce va sosì acolo orînduitul boer, urmānd după nizamul ce este dat să puie tot felul de silință spre curățēnia, atāt acelor nouē case zmreduite, cât și a altora, de se va fi întîmplat ferescă Dumneđeū a se mai zmredui, orî înāuntru în oraș, sau la vre-un alt sat de ale județului, pentru care poruncim Domnia Mea și dumné-vóstră ispravnicilor ai județului să dați tot felul mână de ajutor orînduitului boer, spre săvîrșirea acestei porunci. I saam receh gpd.—1814 Maiū 17.

(Cod. LXXIV, fila 121.)

An. p. 779.—Zemle Vlahisocie. Fiind-că ne-am însciințat Domnia Mea, că satul Lița din sud Olt s'aū molefsit de bóla ciumei, murind până acum 46 de locuitori, de aceea orînduim pe al II Pitar Iane să mērgă în sud Olt, la mai sus numitul sat, sau și la vre-un alt sat de se va fi întîmplat (ferescă Dumneđeū) să se fi mai zmreduit până acum, unde să urmeze a da cuviinciosul nizam cu tóte trebuinciósele mijlóce spre întîmpinarea întinderei acestui rău și spre curățirea acelor sate, ședēnd acolo până când va da sfîrșit acestui nizam, căruia orînduit porun-

cim dumné-vóstră ispravnicilor ai judeţului să-i daţi tot felul mână de ajutor înlesnindu-î tóte mijlócele câte vè va arèta, că sunt trebuinciose spre a pune în lucrare nizamul cel cuviincios. I saam rezech gpd.—1814 Iunie 3.

(Cod. LXXIV, fila 124 v.)

An. p. 780. — Poruncă la tóte judeţele pentru nizamul năprasnicei bóle a ciumei.

Dumné-vóstră Ispravnicilor ot sud sănătate; după noul nizam ce am dat Domnia Mea politiei Bucurescilor, pentru paza năprasnicei bóle a ciumei, scoţându-se ponturile câte se cuvine a se urmă şi a se păzi de către dumné-vóstră, i de către locuitorii judeţelor se însemnéză mai jos. Decî cu străşnicie poruncim, îndată după primirea poruncei, scoţând copie întocmai să le trimiteţi într'adins logofeţi ai ispravnicului ca să le citéscă prin biserici şi prin tóte satele judeţului în auđul tuturor locuitorilor ca să nu pricinuiască cine-vaşi la urmă, dicénd că n'aú vèđut sau n'aú auđit porunca, că apoi tótă învinovăţirea rămâne asupra dumné-vóstră şi cuvînt de îndreptare nu veţi avé. (1) Către acésta să îndemnaţi cu tot dinadinsul pe locuitorii ca să aducă de vîndare făr'de incontinire zaherele, fin, lemne şi alte de trebuinţa politiei, după cum în pontul al doilea arată spre a nu se pricinui lipsă, căci nu la puţină învinovăţire veţi fi şi atunci de ameliă şi neîngrijirea cu care vè veţi arèta la acéstă madea, întocmai şi ne-strămutat să păziţi porunca Domniei Mele, şi de urmare în grabă să avem răspunsu-î. Către acéstă vè mai poruncim, că făr'de zăbavă să trimiteţi catagrafia de toţi câţi aú murit de năprasnica bóla a ciumei într'acest judeţ, de care şi mai înainte vi s'aú poruncit şi urmare nu s'aú vèđut, ci acum se aştéptă catagrafia negreşit.

Ponturile ce s'aú trimis cu aceste porunci:

Politia Bucurescilor are a se închide de la ăi'ntîiū a viitórei lunii lui Ianuar cu let 1814, şi nu este slobod a mai intra nici om nici ne-đuţătorii făr'de lăzăret, şi cei ce vor veni singuri aú să facă lazaret două-spre-dece ăile afară pe la marginile orînduitelor lazareturi, iar mărfurile de ţeră şi de ţera turcésă ăile 15, şi carele va îndrăsnî a intra pe furiş, sau a băgă marfă în politie făr'de lazaret, nu numai acela va fi pedepsit cu străşnicie, ci şi gazda care îl va primi; dar drumurile pe care aú a intra şi a eşi, este podul Tîrgului-de-afară, uliţa Heréstrului, Podul Mogoşóei, uliţa Tîrgoviştei, podul de Pămînt, drumul Antimului, podul Calicilor, drumul de la cişméua lui Filaret şi podul lui Şerban-Vodă.

2. Slobodî sunt locuitorii să aducă şi trebuincioasa zaherea, lemne fin, orz, legume, păséri, lăpturi şi alte asemenea, spre hrana orăşeni, lor, dar nu aú a intra îndată drept în politie şi să se încunjure cu cereale pe poduri, ci să stea afară la numitele orînduite mărgini ale

(1) Iar peste Olt s'aú trimis numai până la vorba «Cătră acésta»; împreună cu prostichiul la tóte judeţele.

drumurilor, și acolo să mērgă orășenii să cumpere cele trebuiciose care cumpărătoare și vîndare are a se urmă, după instrucția care au acei de acolo orînduiți epistați ai casei, iar locuitorii vîndînd și descărcînd marfa lor la casa cumpărătorului, plătindu-se îndată să se întorcă făr'de a se mai încunjură pe aiurea, orî pe poduri sau prin ulițe, dar pînzături, inuri și de-ale îmbrăcăminte, nimenea să nu îndrăsnescă ca să aducă de vîndare, pentru că nu numai se va pedepsi, ci și marfa lui se va arde.

3. Slujitorii cari se trimit cu bani și cu cărți, să vie și să stea numai pe la marginile drumurilor și pentru ca să fie vreme să se dea de scire celor cari sunt adresariși să nu vie nóptea la măr-gini, ci să cumpենescă vreme ca să vie diminęta (1), iar pentru ca să nu se întîmple lipsă la trebuincioasa hrană a orășenilor, ispravnicii județelor să nu înceteze cu a îndemnă pe locuitori să vie afară pe la măr-gini ne încntenit cu zaherele, lemne, fin, orz, și altele asemenea, cari cu acestea rizapazar să le vîndă la orășeni.

(Cod. LXXIV, fila 94.)

Idem — Noue porunci deschise pentru bóla ciumei, la Slam-Rîmnic, la Buzeu, la Ialomita, la Ilfov, la Vlașca, la Saac, la Prakhova, Teleorman, la Argeș.

Zemle Vlahiscoie. Dumné-vóstră Ipravnicilor ot sud încă până acum năprasnica bólă nu s'au mai încntenit, fiind vre-o câteva-vași sate pline de rău, socotindu-se acéstă necontenire numai din neîngrijirea cu care urmați la acéstă, înteiu că zmreduiților de prin sate, din pricină că nu li se dau hrana trebuincioasă, ies pe la drumuri și prin sănătoșe sate căutându-și hrana; și al doilea, zmreduiților nu le faceți deosebire dintre cei sănătoși, și dintr'aceste două pricină curge lățimile răului cum și cei morți rămân pe câmpuri, drumuri și sate neîngropați; mirare are Domnia Mea, pentru acéstă rea neîngrijire cu care vă purtați, strașnic vă poruncim, ca la acéstă madea să vă cheltuiți tótă osîrdia spre curățirea răului, ne mai lăsând pe cei morți neîngropați, pe cei zmreduiți i moleșiți făr'de hrană și făr'de osebire unul de către altul, cum și casele făr'de afumări și spălări, și pe tótă săptămâna, de veri-ce întîmplare la acéstă madea, sunteți datorți a răportu Casei depo, iar pentru cele-l-alte ce se cade a se urmă la zmreduiți veți urmă după ponturile Domniei Mele, ce sunt date încă de la începerea răului, iar împotriva urmând nu numai că veți fi lipsiți din dregătorie, dar veți rămân și în grea răspundere. I saam receh gpd. — 1814, Septembre 16.

(Cod. LXXIV, fila 141 v.)

Idem. Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodr zemle Vlahiscoie.

Dumné-ta Vel Vistiere, după cum au găsit cu cale dumné-lor veliții

(1) Iar peste Olt s'au trimis numai pontul dintîu și al treilea până la semn.

boeri printr'acéstă anafora, primită fiindu-ne, o întărim Domnia Mea și poruncim dumi-tale, să se facă cuviinciosele porunci pentru împlinirea banilor aceștii bitirmele, cu urmare intocmai precum mai jos se arată, precum și pentru salahori i carēle ce se întorc de la cetățî să se facă osebite porunci către ispravnicii județelor ca se urmeze a face lazaret, după mijlocul ce iarășî mai jos se arată. — 1814 Iulie 4.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXIX, pag. 14.)

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale ce s'aũ dat la anaforaua dumné-luĩ Vel Vistierului, pricinele așa sunt, adecă unii ómenĩ de pe la carē, i salahori s'aũ z zreduit de năprasnica bólă, alții au murit și alții se află și acum bolnavi, făcēndu-se și pe la satele județelor amestecături, după cum ai luat și Măria Ta însucițări de la capuchehaele, dar iarășî a lipsi cu totul salahoriũ nu este cu puțință, *fiind neapērata trebuință de lucru pe la cetățî* și mijlocul care s'ar putē catortosi spre óreși-care ușurință este și veĩ face Măria Ta silință de a se putea bitirdisi cel mult douē părți din tótă suma salahorilor i a carēlor, iar a treia parte urmēză negreșit a se trimite ómenĩ, de aceea ne poruncesce Măria Ta, ca împreună cu dumné-luĩ Vel Vistierul, adunāndu-ne la un loc, să facem cuviincioșa chibzuire pentru acele douē părți de salahori i carē ce aũ a se bitirdisi și să arētăm Măriei Tale prin anafora cu vătaf de Visterie; următor fiind luminatei porunci ne-am adunat la un loc și făcēnd chibzuire, vēdum că acéstă bitirmea de se va putē catortosi prin cele pline de înțelepciune mijlócele Înălțimeĩ Tale este spre ușurința și folosul țerei, nu numai pentru ferelă de năprasnica bólă, ci și spre scādere de simbriile salahorilor i a carēlor, de care sciind pe Înălțimea Ta părinte doritor al patriei și milostiv asupra sārăcilor locuitori, ne rugām, să puĩ Măria Ta, silință de a se catortosi, ca să se bitirdisescă cu banĩ douē părți din salahori i din carē și să se dea numai o parte în natură, însă și pentru acea a treia parte ce este a se da în natură să fie luminate poruncile Măriei Tale către dumné-lor ispravnicii județelor, ca la întórcerea lor de la cetățî să nu aibă voie a intră de odată în sate, ci să fie opriți la locuri de marginea satelor, unde să stea în pază 10 zile, ca să se aerisescă, spālāndu-șĩ trupurile și tóte hainele după dínșii și apoi să intre în sate, iar pentru acele douē părți de se vor putē bitirdisi în banĩ făcēnd socotelă de banii ce trebuesc, adecă pentru salahor po talerĩ 30 pe lună și pentru carē po talerĩ 40 pe lună, fac talerĩ 49.270 și îmbrăcāndu-ĩ pe 13.000 lude birnici ai Visteriei, vine să dea de lude po talerĩ 4 pe lună, de la începutul aceștei luni Iulie pe 4 luni până la sfírșitul luĩ Octombre și după poruncă nu lipsim a arētă Măriei Tale.—1814 Iulie 3.

Radu Golescu Vel Ban, Isaac Ralet Vel Vornic, Barbu Văcărescu Vel Vornic, Dumitrache Racoviță Vel Vornic, Iordache Slătineanu Vel Vornic, Constantin Filipescu Vel Logofăt.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

După arătarea ce ne face printr'acastă anafora dumné-lui Vel Vornicul al Obștirilor, poruncim Domnia Mea dumné-vóstră boerilor naziri ai Casei depo, să orînduiți a se vinde tóte aceste lucruri îngrijindu-se cu mare privighere de a nu îndrăzni cine-vași a lua dintr'însele măcar un fir de ață.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt

(Cod. LXXIX, pag. 370.)

Prea Înălțate Dómne,

În anul trecut de năprasnica bólă a ciumei murind Filodor în curtea unui Nedeleu Logofăt ot mahalaua Colței, aũ fost închisă odaia sa de epistații Casei depo, și tocmai acum, făcând de scire polcovnicul de ciocli cu II epitropi împreună aducând și un cioclu de la lăzăret, s'aũ luat în scris acele lucruri ce în jos se însemnară, adecă lucruri din cari aũ zăcut într'însele putrede vechi, prețul nici de taleri 100, care lucruri nici de a se păstră nici de a se vinde nu sunt destoinice și ca să nu se întimple vre-o molevmă, de se va socoti de Înălțimea Ta se va da luminată poruncă ca să ardă în foc, și pentru că póte va fi având vre-o rudă în Țarigrad, o facem sciință Înălțimei Tale.— 1814 Septembrie 28.

Vel Vornic.

Lucrurile ce s'aũ găsit.

1 saltea cu lână	2 perdele
1 ilic vechiũ	1 pânđă muscălească
1 bichim	1 pereche mătăniĩ
1 pereche nădragĩ	1 pereche nădragĩ
1 față de ghermesit	1 batistă de găt
1 giubea dezblănită	1 peșchir vechiũ
1 cămașă veche	1 astar de antereũ
1 antereũ de	1 bucăți de cărți
1 pereche papuci	10 pereche ciorapi
nisce hărtii	1 oglindă
1 sinet vechiũ	2 mototóle de bumbac

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Dăm Domnia Mea voie și slobođenie de a se urmă estimp facerea acestui tîrg, poruncim însă dumné-vóstră ispravnicilor ai județului să îngrijiiți cu mare privighere de a străjui prin într'adins orînduiții

paznicii cu venirea ómenilor la acest tírg cu bună și amăruntă cercetare, ca să nu fie cum-va din sate molefsite, sau a aduce ceva lucruri molefsite. — 1814 Octombre 2.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofët.

(Cod. LXXIX, pag. 340).

Prea Înălțate Dómnne,

La acéstă jalbă ce aũ dat Înălțimeii Tale neguțatorii și locuitorii din sud Muscel prin care jáluesc că acum la culesul viilor se face tírg, și an aũ fost acel tírg poprit din pricina molefselei și se rógă de a nu fi poprit, și acum pentru a-și puté a-și face alișveriș ni se poruncesce a cercetá și în scris a arétá Înălțimeii Tale; următor fiind luminatéi Înălțimeii Tale porunci, nu lipsim a arétá, ca cu mila lui Dumneđeũ și cu a Înălțimeii Tale blagoslovenie, réul de prin împrejurimele acestuĩ tírg i județ (dupá sciința ce avem) este conținut de díle 25, dar fiind-cá de la conținere este puținá vreme, cu cuviința ar fi de a se poprì acest tírg, dar poprindu-se se págubesce mái întéiũ sámeșul și al doilea jáluitorii de alișverișul lor, de aceea cu dreptate este a se face acest tírg, și pentru pază să se dea luminatá poruncă către dumné-lor ispravnici, ca să aibă îngrijire spre a nu veni la aceste tírguri ómenii de prin satele județelor cele molefsite, și cum de Înălțimea Ta se va găsi cu cale așa se va și urmá. — 1814 Septembrie 29.

Barbu Vácărescu Vel Vornic.

An. p. 777. Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

De vreme ce jáluitorul aũ slujit în vremea mulțimeii bólei cu jertfirea vieței sale, iar celá-l-alt gearah Craos lásând tréba s'aũ sculat atunci de aũ fugit de aici, poruncim dumi-tale Vel Dvornice al Obștirilor cá negreșit fără de altá prelungire să urmeđi a așeđá pe jáluitor la catastihul leflor, după osebita poruncă a Domnieii Mele ce s'aũ mái dat dumi-tale în trecutele díle. — 1814 Octombre 5.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofët.

(Cod. LXXIX, pag. 355).

Prea Înălțate Dómnne,

La acéstă jalbă ce s'aũ dat Înălțimeii Tale Viral gearahul prin care jálusece că s'aũ aflat slujind dohtor la Casa depo, și cá la plecata nóstrá anafora s'aũ dat luminatá Înălțimeii Tale întárire poruncitóre către dumné-lui Dvornicul al Obștirilor ca să-l așeđe la catastihul lefegiilor gearahii în locul lui Craus și mergénd cu acea poruncă la dumné-lui Vornicul i s'ar fi díis, cá sunt îndestuĩ dohtorii care iaũ léfá

de la cutie și așa au rămas în adăstare, ni se poruncește a se face cercetare și în scris a arăta Înălțimei Tale; următor fiind luminatăi poruncii am cercetat și întru toate s'au dovedit jalba sa adevărată; fiind că numitul s'au aflat slujind în totă vremea răului aducându-și și familia din țera nemțescă, cu dreptate să-l ție a rămânea în locul lui Craus, carele s'au aflat dosind în totă vremea răului, dar cum se va găsi cu cale de către Înălțimea Ta, așa se va urmă. — 1814 Septembre 15.

Barbu Văcărescu Vel Vornic.

An. p. 780. În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

În toate părțile la ori-ce țară bine otcîrmuită stăpînirea socotesc ca o datorie neapărata de a se păzi sănătatea de obște, având pentru acésta orînduiți ómenii cu sciință cu frica lui Dumneđu și osârduitori spre paza sănătăței care este cea mai dintîi bunătate, și Domnia Mea de când din Mila lui Dumneđu ni s'au încredințat oblăduirea aceștei țeri cu feluri de mijloce ne-am silit ca să se păzescă sănătatea de obște și mai virtos în vremea năprasnicei bóle a ciumei nu ne-am sfiit nici de osteneți, nici de cheltueli ca să putem izbăvi norodul de acea nevoie; acum dar, fiind-că iarăși au început a se înmulți prin prejur bóla năprasnică a ciumei și din nepaza, i din neîngrijirea ispravnicilor și celor-l-alți dregători ai județului s'au întins și aici în țeră la două trei locuri, domnia pentru ca să apucăm mai nainte și să nu lăsăm a se întinde răul, ci să-l dezrădăcinăm cu totul ca mai mult să nu se întimple de acum înainte nici de cum, ales'am patru dintre dumné-lor veliți boeri cari sunt cu sciință, cu frica lui Dumneđu și vrednici de a putea chibzuî mijlocele cuviinciose spre a se păzi sănătatea și spre izbăvirea răului și orînduim pe dumné-vóstră cinstiților și credincioși boerilor a Domniei Mele dumné-ta Biv Vel Postelnice Lucache Arghiropole, i dumné-ta Vel Spătare Gheorghie Arghiropole, i dumné-ta Biv Vel Dvornice Barbule Văcărescule și dumné-ta Vel Logofete al streinilor pricinii Atanasie Hristopole, ca să întocmiți aici în țera Domniei Mele îngrijirea sănătăței și vă însărcinăm cu purtarea de grijă izbăvirei răului ce au intrat în țeră, chibzuindu-vé și hotărînd veri-ce va fi de trebuință la acéstă madea și cele ce veți găsi cu cale să le și puneți în lucrare, fără cea mai puțină întîrziere; pentru care îndată să scrieți dumné-lor ispravnicilor i celor-l-alți dregători ai județelor, făcendu-le cunoscută acéstă întocmire și dându-le povățuirile cele cuviinciose, și pe veri-care dintr'înșii îl veți afla în potrivă următor povățuirilor dumné-vóstră să ni-l arătați ca să se pedepsescă strașnic și fără nici o ertare, căci toți cei ce vor urmă în potrivă povățuirilor dumné-vóstră se vor socoti de către noi, ca cei ce pentru răul lor câștig voesc să vindă viața ómenilor și cărora li se cuvine pentru acésta ori-ce strașnică pedepsă, ca unii ce întru adevăr se fac vrăjmași și pierdători ómenirei de care poruncim și dumi-tale Vel Vistier, ca fără cea mai puțină zăbavă să se facă poruncile Domniei Mele pe la toate ispravnicaturile i la cei-l-alți dre-

gători ai Domnescei noastre țeri, prin care să li se facă cunoscut, că de acum înainte au să se corospondarisască cu dumné-lor mai sus numiții boeri, cari sunt orînduiți pentru îngrijirea sănătăței de obște și de toate câte privesc la ale sănătăței numai de cât să însciințeze pe dumné-lor, săvîrșind fără de strămutare toate câte li se vor scrie de către mai sus numiții boeri și vor fi privitoare acestui memuriet și să fie foarte încredințați, că veri cari dintr'înșii va urmă în potrivă sau se va lenevi la săvîrșirea povățuirilor ce li se vor dà, se va pedepsi cu strășnicie fără să nădăjduiască că va putea dobîndi vre-o ertare, măcar de veri-ce tréptă va fi. Tolco pisah gpd. — 1815 Decembre 4.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

(Cod. LXXIV, pag. 227 v.).

An. p. 780. Iw Ioan Gh. Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Cuvióse Egumene al mónăstirei Plumbuitei, fiind-că face trebuință ca toți călători și neguțătorii ce vin cu mărfuri cari vor a intra aici în politie să se poprască mai întéiu afară a se aerisi, de aceea dar îți poruncim, ca îndată după primirea acestui domnescul nostru pitac, numai decât să faci teslim acéstă mónăstire la ómenii dumné-lor boerilor ce sunt orînduiți pentru îngrijirea de Epistasia acestui nizam, ca să urmeze cu aeresirea și facerea lăzăretului celor ce vin de pe afară precum sunt porunciți. Tolco pisah gpd.—1815 Decembre 9.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

(Cod. LXXIV, fila 230).

An. p. 781.—1813 August 5. S'au făcut poruncă legată către ispravnicii din sud. Saac că au luat Măria Sa scire pentru țigani celi molefsiți ce sunt la lăzăret, că nu vrea stăpânul să le dea hrana și Măria Sa poruncesce a îndatora și a pune pe aréndași să le dea hrana cea trebuinciósă.

(Cod. LXXIV, fila 78 v.)

Iw Ioan Gh. Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Poruncim Domnia Mea dumi-tale Vel Vornice al politie, să împlinesci negreșit de la pârâțul vameș banii câți se vor dovedî popriți de el din banii Casei depo, și să-î faci teslim la boerii epistați ai aceștei case.—1814 Aprilie 2.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt

(Cod. LXXX, pag. 46.)

Prea Înălțate Dómnne,

Arătăm Înălțimei Tale, că casa de la 15 ale trecutului Decembre aŭ plătit léfa vătășeilor de prin mahalale prin Sameșul Vorniciei de politie pe lude 96 și la 15 ale următorului Martie s'aŭ dovedit numai pe lude 76 plătindu-se léfă, iar léfa la lude 20 se poprea de către Sameși. Ci fiind-că pe aceste trei luni s'aŭ hrăpit de la casă acești talerî 600, socotindu-se câte talerî 10 pe lună léfa fieș-căruia vătășel, de aceea de se va găsi cu cale de către Înălțimea Ta, se va și da luminata Înălțimei Tale poruncă, către dumné-lui Dvornicul Nenciulescu a face împlinire de la numitul de acești bani și a se trimitte de a se da în trebuințele ce casa are, și cum se va găsi cu cale de către Înălțimea Ta așa se va urma.—1814 Martie 31.

Barbu Văcărescu Vel Vornic, Mihalache Clucer.

An. p. 780.—Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Prea Sfinția Ta Părinte Mitropolit și dumné-vóstră veliților boerî, am văđut Domnia Mea arătarea ce ne faceți printr'acéstă anafora, ci de vreme că tóte mănăstirile de aici din țéră închinare și ne închinare se află sub acéstă îndatorire a întîmpinării trebuincióselor cheltueli ale spitatului la acest fel de întîmpinare de bóla ciumei (de care vedem că încă nu este țera cu totul curățită și isbăvită), trebuință neapărată este a-și urma aceștei datorî și măcar că suma acestor cheltueli se adună pe lună peste talerî 12.000 după socotéla ce ni s'aŭ arătat de către dumné-lui Vel Vistierul, Domnia Mea însă cu musadea hotărîm, ca numai câte talerî 10.000 pe lună să se împlinescă și numai pentru doué luni, rugându-ne la milostivul Dumneđeu de a ne izbăvi cu totul până atunci de acéstă urgie. Drept aceea poruncim, ca adunându-vé cu toții la un loc să faceți cuviinciósa cislă, cu bună și dréptă cumpănire, pe tóte mănăstirile, pentru suma ce s'aŭ đis mai sus. de talerî 20.000 și să arétați Domniei Mele prin anafora, ca să se dea apoi de către Domnia Mea cuviinciósa poruncă de împlinire. — 1814 Iulie 5.

Pecoeeta gpd.)

Vel Logofét.

(*Cod. LXXIX, pag. 15.*)

Prea Înălțate Dómnne,

La anaforaua ce aŭ făcut Măriei Tale, dumné-lui Vel Vistierul, cum că pe când se urméză năprasnica bóla, s'aŭ luat de la țéră îndestulă sumă de bani pentru trebuincósele cheltueli, dar a se împlini de la mai sus numitele bresle este cu mare greutate, de cât arată Măriei Tale, că pentru acest fel de întîmplare în vremea Măriei Sale Domnului Moruz, s'aŭ fost orînduit irat al spitalurilor de ciumă trei mănăstiri, adecă Câmpu-Lung, Tismana și Cozia, iar în vrémea oblădu-

irei Rușilor, cu sfat de obște s'aũ făcut hotărîre ca la o asemenea întîmplare sã se întîmpineze tôte cheltuelile spitalelor de ciumã de la partea bisericească adecã mănăstiri, preoți și diiaconi, ni se poruncese de cãtre Înălțimea Ta, ca sã arõtãm prin anafora s'aũ slobodit acele trei mănăstiri ce erau legate la spitalul ot Dudesci și cu ce întocmire și aședãmînt este fãcutã și apoi se va da hotărîrea Mãriei Tale; urinãtori fiind lumnatei porunci am cerut sã vedem acea anafora și ni s'aũ trimis copie de la sf. mitropolie, dupã obștesca carte ce s'aũ fãcut în let 1808 Iulie 20 prin care s'aũ slobodit acele trei mănăstiri a fi dupã cum fusese mãi nainte, hotãrîndu-se ca pentru trebuința spitalului, cãnd se va întimplã ciumã, cu sfat de obște sã se facã cuvînciosul ajutor din partea tuturor mănăstirilor cãte sunt în tõtã țera închinatã și neînchinatã dãnd fieș-care mănăstire analogon de cãt se va conveni dupã starea și puterea sa, cum și pentru dregerea spitalului și cheltuala bisericeii de acolo chibzuindu-se cãți bani trebuesc sã se adaoage la cisla ce este pusã pe mănăstiri de dau pentru școli și sã se dea în trebuințele spitalului prin pãrinții arhierei; acẽsta este cuprinderea acei obștești cãrți, și dupã poruncã nu lipsim a arõtã Mãriei Tale, iar pentru condeiu ce scrie printr'acea obștescã carte, cum cã la o acest fel de întîmplare este datorie a ajutã și obștea, îndestul ajutor aũ fãcut mãi sus numitele bresle în douẽ rînduri. 1814, Iunie 26.

Radu Golescu Vel Ban, Isaac Ralet Vel Vornic, Barbu Vãcãrescu Vel Vornic, Dumitrache Racoviță Vel Vornic, Constantin Filipescu Vel Logofët, Fotache Stirbeiũ Vel Logofët.

Iã Ioan Gh. Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Intocmai dupã cisla ce ni se aratã mãi jos iutr'acẽstã anafora a prea osfinției sale pãrintelului Mitropolit și a dumné-lor Veliților boeri, hotãrîm: sã se împlinẽscã suma acestor bani tãlerĩ 20000 de la mănăstirile de mãi jos arõtate și poruncim, vãtașe de Vistierie, ca împreunã cu om din partea Sf. Mitropolii âmblãnd, sã împlinescĩ de la mănăstirile cele de aici din politie suma banilor ce se vede pusã fieș-care și sã-i facĩ teslim la dumné-lor boerii naziri ai Casei lãzãreturilor, iar pentru mănăstirile cele de afarã poruncim, dumné-vóstrã Veliților Logofeți, sã se facã domnescile nóstre volnicii cu mum-bașir, ca iarãși cu om din partea Sf. Mitropolii mergẽnd sã împlinẽscã și de la celelalte baniu din mãi jos arõtata cislã și sã-i aducã a-i face teslim la Casa lãzãreturilor.—1814 Iulie 16.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofët.

(Cod. LXXIX pag. 70.)

Prea Înălțate Dómne,

Dupã luminatã porunca Mãriei Tale ce s'aũ dat la anaforaua nóstã, ca sã se cisluiascã tãlerĩ 20000 pe tôte mănăstirile la trebuința

spitalului năprasnicei boli pe două luni, s'aũ făcut de către mine Smeritul Mitropolit acestã cislã, ce se însemnã mai jos și fiind-cã bóla nu s'aũ curãțit și trebuința este grabnicã pentru cuviincioasa ocazã ca sã se póťã întîmpina a nu se întinde rëutatea, sã fie luminatã porunca Mãriei Tale a se împlini banii cu grabã de la fieș-care mônãstire precum s'aũ cisluit. 1814 Iulie 15.

Veliți boeri

20000 adecã douë-đecĩ de miĩ de la tóte mônãstirile.

1814 Martie 23. S'aũ făcut pitac către ispravnicii Ilfovului, care co-prinde sã se orînduiascã epistat în județul Ilfovului Vãtaful Gheorghe Anagnost, carele sã aibã a fi urmãtor întocmai dupã ponturile nizamului ce s'aũ dat pentru molefselã.

(Cod. LXXIV, fila 112).

Iw Ioan Gh. Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Dumné-vóstrã ispravnicilor ot sud Ilfov, fiind-cã Gheorghe Anag-noste ce aũ fost Epistat la acel județ pentru nizamul pazei de nãpras-nica bóla a ciumei, se trimite la sud Ialomița, pentru *zahareua sursatuluĩ*, de aceea dar în locul lui orînduim Domnia Mea pe Medelnicerul Alexandru Lãmotescu, cãruia poruncim, sã-ĩ dați ponturile acestui nizam, precum și cuviinciosul ajutor la cele ce va aveã trebuințã spre a-și urma datoria sa fãr' de cusur. Tolco pisah gpd.—1814 Aprilie 20

(Cod. LXXIV, fila 116.)

An. pag. 781.—Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Prea Sfinția Ta pãrinte Mitropolit, îndatã dupã primirea Domnescului nostru pitac, numai de cãt sã dai strașnicã poruncã la toți preoții mahalalelor Bucurescilor, ca de astãđi înainte verĩ-cine se va întîmplã sã mórã de ori-ce bóla, sã nu fie slobođi a-ĩ îngropã la bisericã, pãnã va raportui prin vãtãșelul mahalalei către dumné-lui Vel Spãtarul și dupã voia și slobođenia ce va luã de la dumné-lui Vel Spãtarul atunci sã fie volnici a-ĩ îngropã, cãci verĩ-care din preoți va îndrãsnĩ de a face urmare împotriva poruncei Domniei Mele sã scie cã se va pe-depsĩ. Tolco pisah gpd.—1815 Decembre 6.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofët.

(Cod. LXXIV, fila 229.)

Au. p. 781.—Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Dumné-ta Vel Agã, fiind-cã mulți din neguțãtori bogasierĩ, cari vînd mãrfuri de mătase și bumbac i cojocariĩ groși, precum și telalii, i te-

leleicile cu haine și pînzături obișnuiesc de merg la oboru Tîrgului-de-afară pentru a face alișveriș, care mărfuri ale lor fiind din cele ce se pipăe și se îmbracă de către mușteri și apoi unii le cumpără iar alții le lasă, cu care vin înapoi aici neguțătorii săi telalii pe la prăvăliile lor, de aceea dar poruncim ca prin telal să se publicarisască a scî fieș-care, că de astă-dî înainte nimeni din ei nu este slobođi a mai merge din politie la Tîrgul-de-afară cu marfă și deosebit să o-rînduesci dumné ta zapcii agiesci, ca să privigheze și pe care va vedé mergênd cu acest fel de lucruri, nu numai să nu-l îngăduiască a deschide, ci îndată să-l și gonască înapoi făr' de a stă cătuși de puțin și către acésta să nu îngăduiască nici pe locuitorii ce vin de prin sate a aduce să vîndă cânipă i lână, pînzături și alte lucruri ce sunt pentru purtare. Tolco pisah gpd. 1815 Decembre 9.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet.

(Cod. LXXIV, fila 229.)

An. g. 781.—Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoe.

Preaosfinția Ta părinte mitropolit, fiind-că în vremea năprasnicéi bóle a ciumei ce au fost antărți, preoții mahalalelor politiei Bucurescilor cu iubire de rău câștig tăinuia pe bolnavi, îngropă pe morți pe ascuns și trecea cu vederea neîngrijirea vătășeilor săi mai bine să dicem se uniau cu dînșii de ascundea pe cei molefsiți vii și morți, cum și lucrurile molefsite și fiind-că nu este îndoială că preoții au sciintă de tóte cele ce se întîmplă și se urméză prin mahalale, de aceea dar poruncim Preaosfinției Tale să puî tot felul de îngrijire. dând strașnice porunci ale Preaosfinției Tale de obște către toți preoții mahalalelor, ca de acum înainte nimeni să nu se îndrăznescă a se abate din datoria sa, adecă a tăinuî ómenii molefsiți, orî morți săi vii, săi niscari-va lucruri molefsite ci înpotrivă să privegheze cu toții, ca orî în ce mahala se va simți cinevași bolnav, îndată să dea de scire preotul acei mahalale la epistați cu care acéstă responsabilitate însărcinăm Domnia Mea pe însuși Preaosfinția Ta, ca să fii răspundător în locul preoților când se va întîmplă vre-un cusur. Tolco pisah gpd. — 1815 Decembre 9.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet.

(Cod. LXXIV, fila 229.)

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod.

Primită fiind Domniei Mele acéstă anafora a dumné-lor orînduiților boeri, poruncim dumi-tale Vel Vornice al politiei, ca întocmai să se facă urmare precum mai jos se coprinde.—1815 Decembre 12.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet.

(Cod. LXXXII, pag. 184.)

Prea Înălțate Dómne,

Insciințám Înălțimei Tale, că pentru mai bună pază de năprasnica bôlá am găsit cu cale și cu orînduială fiind-că ómení de ajuns nu sunt pentru a păzi în tóte părțile, să se închiđă vre-o câte-va ulițe ce sunt de prisos, ne rugám Măriei Tale a porunci dumné-luí Vorniculuí de politie să îndatoreze mahalagií ca, ori-ce uliță îi vom arêta că este netrebnică să o închiză cu gard; iar aníi Măriei Tale de la Dumneđeú mulți și fericiți.—1815 Desembrie 11.

Lucache Arghiropol, Gheorghe Arghiropol, Atanasie Hristopol.

An. pag. 781. — Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Cinstiților și credincioși boerilor aí Domniei Mele, dumné-vóstră Nazirilor aí *Casei* de priveghere, fiind-că nu ne-am însciințat Domnia Mea, că la Galați s'aú ațítat și s'aú încins bóla ciumei și póte (feréscă Dumneđeú) din chimonia ce aú locuitorií de acolo cu cei de aicea din Domnésca Nóstră țérá s'aú întins réul și aici în țará, trebuință neapêrată este de a se face paza cea cuviincióasă, și precum până acum s'aú cunoscut rodul privegherei și al îngrijirei dumné-vóstră, ce ați arêtat cu orînduială asupra acestui nizam, asemenea și de acum în-nainte poruncim dumné-vóstră, să îngrijíți prin tóte putinciósele mijlóce după tertip ce aveți făcut, ca să se întîmpine acest réu, de a nu se aduce și aici în țérá și a se întîmpla (feréscă Dumneđeú) vre-o primedie de zmeduială. Tolco pisah gpd.—1816, Maiú 15.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

(Cod. LXXIV, fila 246 v.)

An. pag. 781. — Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Dumné-ta Dohtore Constantine Samurcaș, fiind-că pentru acești doi ómení ce s'aú găsit aice în politie cu patimí de *lof* asupra trupului lor, am hotărít Domnia Mea, a li se face o adăpostire spre sálășluirea la Sf. Elefterie, din vale de lîngá Cotroceni, ca să șaðă acolo spre a nu avé *chimonie* cu nimenea, poruncim Dumi-tale, ca să te însarci-nezi cu acéstă îngrijire, adecă cu ducerea lor acolo, cu paza lor de a nu se amestecă cu nici un om și cu îngrijirea hranei lor, pentru care prin deosebit pitac am poruncit și dumné-luí Vel Vorniculuí al Obștirilor ca să dea dumné-luí câte talerí 40 pentru amêndoí pe fieș-care lună, ca să fie pentru trebuincióasă hrana lor. Tolco pisah gpd. — 1816, Maiú 15.

(Pecetea gpd.)

Vel Logăfêt.

Cod. LXXIV, fila 247).

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta Vel Dvornice al Obștirilor, fiind-că aici în politie s'au găsit doi ómenî cu patimă de lof asupra trupului lor, care osebit că nu are léc, dar este și fórte lipiciósă, de aceea am poruncit Domnia Mea dohtorului Constandinache de a osebi acești ómenî ca să nu aibă *chimonie* cu nimenea și li s'au făcut și o adăpostire spre sălășluirea lor aprópe lângă Sf. Elefterie din vale de lângă Cotroceni, unde acolo să îngrijască dumné-lui de a li se trimitte cele trebănciósse ale hranei lor, pentru a căror hrană poruncim dumi-tale să li se orînduiască de fieș-care câte talerî 20 pe lună, de la Cutia milosteniilor, și să-i dai acest banî dumi-sale dohtorului a le avé îngrijirea ce s'au đis mai sus. Tolco pisah gpd

— 1816, Maiu 15.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofét.

(Cod. LXXIV, fila 247.)

Diverse măsuri relative la Casa de privighere, la ciumă și spitale.

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Primită fiindu-ne anaforaua acésta a părinților arhierei și a dumné-lor boerilor o întărim Domnia Mea spre a se face urmare întru tóte întocmai, după care poruncim dumi-tale Vel Vistiere să se facă făr'de zăbavă și cuviincióssele porunci. — 1816, Decembre 8.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofét.

(Cod. LXXXV, pag. 503.)

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale ce ni se dă de la alăturata anafora a dumné-lui Vel Spatarul și a dumné-lui Vel Vornicului Barbu Văcărescu, adunându-ne cu toții la Sf. Mitropolie, am văđut arétarea ce fac dumné-lor pentru jalnica vestire ce au venit de la Focșani și de la Polcovnicul de cioclii, ce se află acolo, cum că năprasnica bólă a ciumei s'au întins la 15 sate ale aceluî județ și grabnica mórte au ajuns până acum la 63 de locuitori, iar 12 sunt bolnavi și 47 zmreduiți, din care acéstă mare frică este a nu se întinde și mai mult și póte să resbésca și la cele mai din lăuntru județe, pentru care făcënd chibzuire cu tótă silința spre întîmpinarea acéstei primejduitóre întîmplări, am găsit cu cale să se facă urmările ce arétăm Măriei Tale mai jos, la județe ce sunt de la Focșani până aici, adecă să se orînduiască de către Măria Ta, dumné-lui Căminarul Iancul, ca îndată să

mérgă la județul Focșanilor, unde totă trebă județului să rămăe asupra celui-l-alt ispravnic, iar cu îngrijirea năprasnicei bóle să se însărcineze dumné-luî Paharnicul Sima, carele pe orî-care din boeri saũ boerinașii județului să aibă voie a-'i orînduî la epistasiile ce va găsi cu cale și îmbrățișând tréba Căminaru Iancul, îndată să facă lazaret la Rîmnic pentru cei ce vin de la Focșani și de la locurile zmreduite, cum și unde într'acea linie póte să mai fie trebuință să orînduiască iarăși lazareturi în ȓile opt.

La Focșani din satele cele zmreduite două sate cari vor fi mai mici și mai în apropiere să le deșarte cu cuviincioasa curătenie întru unu unde va fi cei mai mulți bolnavi, va aduce spre locuință tot în acel sat și pe cei-l-alți bolnavi de prin cele-l-alte sate zmreduite și va fi acel sat ca un spital de bolnavi și în cel-l-alt sat unde vor fi zmreduiți se vor aduce și cei-l-alți zmreduiți de prin cele-l-alte, ca să fie la un loc tot într'un sat și va fi spitalul zmreduiților, unde la amêndou-aceste sate va fi paznici și povățuitori cum să se curețe, și îngrijitori pentru hrana lor cele trebuincioase ca să nu se risipească pe la alte sate, iar cele-l-alte 13 sate ce sunt zmreduite, cu orî-ce mijlôce de curătenie să se curețe casele zmreduite, cât se va puté și vor avé cuprinsuri, iar cele próste să se arȓă, și pe cei sănătoși dintr'acele sate iarăși să-'i povățuiască, cum să se păzescă și să-'i poprêscă de a se întêlni cu cei zmreduiți.

Al doilea lăzăret să se orînduiască la apa Buzéului unde se va socoti, în linia apei; la ceva sate orî cărciumi, să se deosibescă vre-o câte-va case numai pentru călători a fi spre lăzăret, căci acum vreme de iarnă fiind nu se pot face coșare, unde să fie și paznici credincioși de la ispravnic orînduiți și să îngrijască a face drumeții și curătenia cuviincioasă și ȓile 6 de lazaret să împlinescă, cu care trebă a acestor lazareturi de Buzéu să se însărcineze dumné-luî Slugerul Nicolae Grecénu unul din boerii ispravnicii i cu totă îngrijirea și nizamul a tot județul, ca orî-unde va socoti de trebuință să orînduiască paznici și să urmeze poruncilor din anul trecut, corespondarisind apururea cu Casa privigherei, pentru orî-ce trebuință a acestuî nizam și fiind-că este județul curat, de aceea se însărcinéză mai din vreme, căci ferêscă Dumneȓeu de se va întimplă zmreduire unde vași, va fi supus la grea raspundere pentru neîngrijire.

Al treilea lăzăret să se facă la podurile ce sunt peste Ialomița, adecă la tóte aceste poduri să fie paznici și să poprêscă pe călători în casele ce se vor orînduî spre lazaret, unde curățindu-se și aerisind tóte lucrurile, să împlinescă ȓile 4, și cu tréba acésta să se însărcineze dumné-luî Stolnicul Grigore Grădișteanu ispravnic, ca să urmeze tot după cum am ȓis mai sus pentru Buzéu, cum și la sud Saac să se însărcineze dumné-luî Căminarul Gheorghe Drăgănescu ispravnic, i la Prahova Stolnicul Cătunénu, făcênd asemenea urmare după cum mai sus se arată.

Al patrulea lăzăret să fie la Plumbuita, la Fundeni, la Pantelimon, la Podul Pitarului și unde se va mai socoti de ispravnicul județului, ce este însărcinat cu acéstă îngrijire, la care aceste lazareturi ce ȓi-

cem a se face la sud Ilfov să fie însărcinat dumné-lui Căminarul Filip ispravnic a străjuî judeţul său, cu tótă sîrguinţa ca să nu se întâmples vre-o vătămăre de zmreduială, păzind ponturile ce sunt date întocmai şi povăţuirile Casei privigherei; pentru Turcii ce vin de la serhaturî să se orînduiască lazaret mōnăstirea Văcărescii, unde Casa privigherei va deosebi vre-o câte-va odăi şi le va îngrijî spre odihna musafirilor şi va orîndui şi un epistat, om cinstit cu vre-o doi, trei ómenî paznici şi îngrijitori la cele trebuincioase musafirilor şi după orînduiala ce se păzeste la Beilic, şi să facă şi ei lazaret după trebuinţă şi dupe ipochimeni, precum veî orîndui Măria Ta.

La mōnăstirea Cotroceni să se deosebescă vre-o câte-va odăi şi jos şi sus pentru deosebite stări şi să se îngrijască pentru lōcuit prin epistasia Casei privigherei, ca să aibă diu vreme un catafighion când se va întîmplă, ferescă Dumneđeu în Bucuresci vre-o zmreduire, şi la spitalul de la Dudesci nu numai hanul pe cât se va puté să se drégă pentru lōcuinţa ciocilor şi închiderea lor acolo, ca să nu se împrăştieze prin mahalale şi să se înmulţescă zmreduirea, şi în han dinنادins Epistatul să-î păzescă, şi fiind-că acéstă iute şi răzbitóre bōlá este grabnică, ne rugăm Măriei Tale să se pue în lucrare nizamul acesta cu un cés mai înainte, iar pentru cheltuiala ce este trebuinciosă vom arétă Măriei Tale cu osebită anafora, iar hotărîrea rămâne la Măria Ta.—1816 Decembre 5.

Al Ungrovlahiei Nictarie, Constandie Buzéu, Radu Golescu, Vel Ban, Isaac Ralet Vel Vornic, Vel Vistier, Istrate Creţulescu Vel Vornic, lordache Golescu Vel Logofét.

An. p. 780. În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahisocie.

Intărim Domnia Mea anaforaua acésta a părinţilor arhieriei şi a dumné-lor boerilor întru tóte cele-l-alte, făcēnd numai osebirile de mai jos arétate, întēiū adevădaosul câte o para la leū din lefi să se încépă de la d'întēiū a viitorului Ianuar, precum asemenea şi la cele câte 20 parale de scutelnic, pe lângă care aceste ajutóre adăogăm şi noi câte taleri 1000 pe lună de la Domnésca Nōstră Cămară la acéstă trebuinţă iarăşi de la dîntāiū a viitorului Ianuar. Al 2-lea, la cisla mōnăstirilor, pe lângă schituri i spitaluri să se osebescă şi Mōnăstirea Bistriţa, ca una ce prin hotărîrea Domniei Mele este legată de a da în dece ani pe tot anul ajutor taleri 5,000, însă când va fi în ţeră acest fel de bōlá să-î dea la Casa privegherei, iar nefind să-î dea la Cutia milosteniilor, după care acéstă hotărîre este datóre să dea numita mōnăstire pe lună taleri 416 bani 80. Al 3-lea, condeele ajutórelor ce se arată în anafora, că prin hrisovul Domniei Sale răposatului Domnului Moruz era orînduite a se da spitalului ot Dudesci, să se urmeze de acum înainte iar pe vremea trecută să rămāe apērafi cei de la cari era orînduite a se da, pentru că prin obştésca hotărîre ot let 1809 schimbāndu-se orînduiala aceluî hrisov domnesc şi nepomenindu-se nimic într'aceeaşi hotărîre de aceste ajutóre, aū rēmas slobodî de darea lor cei ce era datorî până atunci a le respunde, precum şi mila vināriciului

de la popórele de mai jos arétate, ne-fiind pomenită în numita hotărîre, aũ rēmas a fi pe sēma stăpânirei și cu acest cuvînt s'aũ cuvenit a lua pânã acum și mila vinãriciului acestuia de la acele popóre tot cumpērãtorii vinãriciului domnesc. Al 4-lea, dumné-lor boerii efori aĩ Casei privigherei, adecã dumné-luĩ biv Vel Banul Grigorie Brãncovénu epistatul Spãtãriei și dumné-luĩ Biv Vel Vornicu Barbu Vãcãrescu, sã fie numai îngrijitori pentru a se strînge veniturile Casei și pentru a se pãzi orînduiala privegherei dupã nizamul ce este întocmit, iar capzimanĩ aĩ Casei veniturilor și cheltuelilor sã fie tot cei de mai nainte orînduiți doi neguțãtori, adecã Mihaiũ Chirițã și Rãducanu Nicolaũ ca sã ție Casa banilor și dupã pitacele ce li se vor trimite de dumné-lor boerii Efori sã cheltuiascã la tóte cele trebuinciose, precum și la meremetul spitalului, ca printr'acele pitace sã-și parastisescã și ei socotéla. Drept aceea poruncim dumné-vóstrã boerilor Efori, sã îngrijiti a se pune în lucrare acéstã anafora, cu osebirile de mai sus arétate, correspondarisindu-vé în puterea aceștei Domnescei Nóstre porunci cu toți câți se cuvine, spre sãvîrșirea tuturor madelelor, precum și dumitale Vel Logofete de țera-de-sus, poruncim Domnia Mea, sã faci hrisovul Domniei Mele pentru milele de mai jos arétate, cu acéstã coprindere însă, ca cãnd se va întimpla a fi bólã de ciumã în țerã aceste milĩ sã se dea la Casa privegherei, iar cãud va fi liniște despre acest fel de bólã, sã se dea la Cutia de milostenie, bez acei 4 zidari și patru dulgheri, cari aũ a fi tot-deauna în slujba spitalului pentru trebuința meremeturilor celor mărunte.—1816 Decembre 21.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofët.

(Cod. LXXXV, pag. 533.)

Pera Inãlțate Dómne,

Pentru cheltuelile ce urmézã a se face la orînduiala nizamului pa-zei spre ferirea politiei Bucurescilor și a țerei de nãprasnica bólã a ciumei, ce s'aũ încuibat la 15 sate ale județului Focșanilor, cu simbriile slușbașilor și alte trebuințe, ne-aũ arétat dumné-lor boerii Efori aĩ Casei privigherei alãturata fóie, din care vedem cã numai pentru strãjuirea Bucurescilor trebuesc pe lunã câte taleri 2330 bani 60, afarã din lefile a trei dohtori ce sunt trebuincioși, ca sã mérgã la orĩ-ce om se va bolnãvi sã-l cerceteze ce patimã și bólã are, și fiind-cã politia are dohtori îndestui cu lefi orînduite de la Cutia milosteniei, dintr'acei dohtori sã alégã dumné-lor boerii Efori doi, trei, cu sciințã și pracsis bun și sã-i orînduiascã ca sã fie ne lipsiți la acéstã trébã a cercetãrei celor ce se vor bolnãvi, cã pentru aceea li se dã leafa spre a sluji politiei și care dintr'înșii nu vor primĩ ca sã slujascã, sã fie lipsit de leafã rînduind dumné-lor boerii Efori pe alți dohtori în locul lor, iar pentru cele-l-alte cheltueli ale lazareturilor de pe afarã cu tóte cã n'am luat pânã acum pliroforie câți bani pot sã se cheltuiacã pe lunã și nu scim ce întindere va face rēutatea aceștei bóle, dar pentru ca sã aibã Casa privigherei gãtire de bani mai nainte din vreme și mai

cu prisos spre a putea să întîmpine răutatea bôlei la orî-ce trebuință se va întîmplă, am socotit ca peste o para de leu ce dau dumné-lor boerii cari au lefi de la taleri 50 pe lună în sus, ajutor pentru podurile politiei Bucurescilor, să mai dea încă câte o para la leu ajutor la Casa privigherei, după cum s'au fost chibzuit și prin alte anaforale ale nóstre de mai nainte, însă acest ajutor să-l dea nu numai boerii pămîntenî, ci și boerii greci i dumné-lor boerii capuchehaele din Țarigrad și cu un cuvînt toți de obște făr' de osebite, afară numai din zabiții Turci ai țerei i din ogeacuri, aceștia să nu se supere, iar de la cei-l-alți de la toți câți au lefi de la taleri 50 în sus să se oprască acéstă para la Casa lefilor și dumné-lui boerul Epistat al acesteî Case să o dea la Casa privigherei, care acest venit socotindu l noi după catastihul lefilor se adună pe lună taleri 2577 bani 42, și deosebit să dea ajutor la Casa privigherei și scutelnicii boeresci și mănăstiresci din 12 județe de dincóce de Olt, pe 6 luni câte parale 20 pe lună și după arătarea ce ne-au făcut Vistieria de sama scutelnicilor ce este la aceste județe lude 13.453 fac pe lună taleri 8.726 bani 60 și cu taleri 2577 bani 42 ce taie paraua leului lefilor, fac amîndoué sumele împreună pe lună taleri 9303 bani 102, însă acum să dea pe trei luni de scutelnic po taleri unul parale 20 și apoi de va fi trebuință vor mai da pe alte trei luni tot câte 20, care acest ajutor să-l dea stăpânii scutelnicilor la Casa privigherei și să ia adeverință de primire, care adeverință să o trimită la scutelnici afară ca să nu se supere și ei, iar nerăspundêndu-l stăpânii, să se împlinescă de las cutelnic prin dumné-lor ispravnicii județului și să se trimită la Casa privigherei și le vor ține stăpânii scutelnicilor în sémă la poslușania ce dau, dând dumné-lor ispravnicii poruncă zapiilor, ca să nu se îndrăznescă a lua mai mult de la scutelnici de cât acele 60 de parale, ce se orînduesc a da acum și miluindu-ne milostivul Dumneđeū cu curățenia bôlei, sau eu împușinarea ei, și împușinându-se cheltuiala, banii ce vor prisosi din venitul ce arêtam mai sus îl va aveă Casa privigherei sermaia pentru nizamul cercetărei politiei Bucurescilor ce tot-deauna ne lipsit se cuvine să fie ca un lucru mult trebuincios a sci Casa peste tótă vremea ce patimî și bôle sunt în Bucuresci și a face și meremetul cel de peste an al spitalului, iar pentru cheltuiala ce trebuesce acum în primăveară ca să se învelescă și să se drégă spitalul ot Dudesci, fiind fórte rău stricat, la care trebuesc taleri 26.000, după cum am arêtat Măriei Tale și prin alte anaforale, să fie luminată porunca Măriei Tale către prea Sfinția Sa Părintele Mitropolit, ca de acum sa se cisluiască acești bani pe tóte mănăstirile țerei închinata și neînchinata bez schiturî și spitaluri și până la Fevruarie să se și împlinescă toți acești bani și să se dea la Casa privigherei, ca să se începă a se cumpără chereștea și altele trebuincioșe și cum se va dezvêra vremea, îndată să se începă lucrul. Către aceste arêtam Măriei Tale, că spitalului ot Dudesci i s'au fost făcut milă prin hrisovul reposatului Domn Alexandru Vodă Moruz, ca să iea pe tot anul câte taleri 500 de la mănăstirea Sf. Pantelimon, pentru căci s'au rēdicat spitalul ciumei de acolo, i vinăriciū de la câte-vă popóră din județele ot preste Olt

ce se arată mai jos pe anume câte doi bani de vadră cu pârpărul lor însă nu numai din viile ce eră până atunci, ci și din acele ce se vor mai face de atunci înainte, i câte taleri 600 să ıea ın toți anii de la cei ce cumpără ocele și vămile i patru lemnari și patru zidari să aibă apărăți de dajdie cu pecetluituri domnesci și când va muri vre-o unul dintr'ınșii să se dea altul ın loc, din care aceste milii nici una nu o are spitalul; ci de va bine-voi milostivirea Măriei Tale a se ınoi și prin luminat hrisovul ınălțimeii Tale, se va da poruncă Epitropului Sf. Pantelimon, ca pe anii ce sunt trecuți de la buna venirea Măriei Tale până acum să dea din veniturile mōnăstireii acei câte taleri 500 pe an, care fac taleri 2500 cu anul acesta, i pentru acei câte taleri 600 pe an de la cumpărătorii ocelor i a vămilor se va porunci, ca să se dea spitalului i acei patru lemnari și patru zidari de aici din Bucuresci se va da poruncă dumné-lui Vel Vornicului al politieii ca să dea acești 6meni spitalului fiind trebuincioși pentru dregerile mărunte ce se fac tot-dé-una peste an, cum și pentru mila de vinăriciū, se va porunci dumné-lor boerilor Efori, ca să cerceteze cine aū fost vinăriceri la partea locului ın anii trecuți, de la buna venirea Măriei Tale până acum? câți bani aū prins mila spitalului pe fieș-care an? și prin luminată porunca Măriei Tale să-ı apuce vinăricerii ca să ımplinescă acea milă și să se dea la Casa privigherei, care milă ne făcū arătare dumné-lui Logofetul Bibescu, că pōte să prindă pe au taleri 300, iar ın anii mai roditori și până la taleri 500, spre a fi aceste milii de ajutorul spitalului și de vecinica pomenirea Măriei Tale. — 1816 Decembre 13.

Al Ungrovlahiei Nictarie, Radu Golescu Vel Ban, Grigorie Brâncoveanu, Constantin Crețulescu, Isaac Ralet Vornic, Barbu Văcărescu Vornic, Vel Vistier, Istrate Crețulescu Vel Vornic, Constantin Bălăceanu Vornic, Mihalache Manu Vel Logofet, Grigorie Băleanu Vel Vornic, Constantin Samurcaș Vornic, Teodor Văcărescu Vornic, Constantin Caliiark Vel Vornic, Constantin Dudescu Biv Vel Logofet, Dumitrașcu Pacoviță, Mihalache Racoviță Logofet, Iordache Golescu Vel Lăgofet.

Poporele ce se coprink ın hrisovul răposatului Domn Alecsandru Vodă Moruz ca să ıea spitalul ot Dudesci, diu vinăriciul Domnesc câte doi bani de vadră i pârpariile lor.

Muereni din Negoesci	}	din plasa Hamărădii sud Gorj.
Gădeni		
Groșarea		
Gropșani		
Tărău		
Crușușul		
Gherghescii	}	plaiul Crușovului.
Zevalul		
Gabrul		
Palelula		

Sârbii ot Jătianu i plaiul Cruşovului.

Ciungurenii	}	ot plasa Câmpului.
Padea		
Dealul Belcinul		
Creţesci		
Bârna		
Perişorul		

Panta	}	ot sud Dolj.
Jiü		

Plopîi de Sus	}	ot plasa Dumbrăvenilor sud Dolj.
Plopîi de Jos		
Giormanii		
Bratovoescii din Mălăraşi		

Fóie de lefile tugmei Departamentului privigherei.

Taleri B.

1004.— 28 neferi, însă

Taleri B.

720.— 18 neferi ai marginilor po taleri 40 călări.

234.— 9 ipac ai casei departamentului potal, 26 pe jos.

50.— 1 odobăş al lor.

1004.— 28

260.— epistatul Plumbuitei, însă :

100.— léfa sa.

80.— doi neferi călări.

60.— doi ipac pe jos.

20.— un beşliü.

260.—

310.— epistatul Văcărescilor, însă :

150.— léfa sa.

80.— doi neferi călări.

60.— doi ipac pe jos.

20.— un beşliü.

310.—

330.— patru logofeţi, însă :

250.— doi de sus.

80.— doi jos.

330.—

60.— un spion pentru cei ce întră strecuraţi prin paznici.

30.— un odagiü.

1994.—

Taleri B.

160.—	40 cară lemne po taleri 4.
28.—	un top hârtie.
3.—	o sticlă cernelă.
19.60	15 oca luminări.
15.—	emeclie unui napristan cioclu.
30.—	trei care fân.
18.—	o chilă orz.
3.—	potcovitul.
5.—	chiria casei.
11.—	rășâna și pucioșa.

 2330.60

Anexa la pag. 777.—*Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.*

Dumné-vóstră boerilor efori ai Casei privigherei, de óre-ce ne dați pliroforie printr'acéstă anafora, cum că acel dohtor s'au aflat slujind într'acéstă diastimă de vreme, de aceea poruncim dumné-vóstră, ca din iraturile Casei privigherei să se plătéscă léfa ce va fi cu cale și cu-viinciósă. — 1817, Ianuar 19.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofët.

(Cod. LXXXVI, pag. 29.)

Prea Înălțate Dómne,

Prin prea plecata noastră anafora arëtăm Înălțimei Tale, că Depertamentul privigherei încă de la alcătuirea sa avënd dohtori orînduiți cu léfa de la Casa departamentului, cari în tótă vremea străgânirei spaimei năprasnicei bóle slujind și-au luat léfa pe deplin, iar de când din pământul Înălțimei Tale s'au stins (rémânënd numai prin țera turcésă) acéstă bólă, adecă de la trecutul Maiu și până acum la următorul Ianuar isprăvindu-se de la Casă darea lefilor au lipsit și acei dohtori, poprindu-se în natura datoriei Depertamentului numai dohtorul Oler, pentru căci se află cu sciință și bună cunoscință la acest fel de bólă, carele în tótă acéstă vreme nici o di nu s'au întimplat a fi lipsă de la Depertament, urmând în tóte zilele cu alergături prin mahalalele politieii, spre cercetarea bolnavilor acelora ce se înbolnăvia și muria cu grabnice morți și de bólă ce cunosceă cu iscălit raportul seü incredința pe Departament; acum vedënd, că iarăși se mișcă darea de simbrii, face cerere a i se plăti acele luni pentru carele au slujit, când Casa Depertamentului se află în lipsă, a căruia cerere găsindu-se și de către noi cu cuviință, dicem, că din venitul acestui Depertament să i se plătéscă acéstă simbrie ce are a lua, dar hotărîrea cea desăvirșită se va da de către Înălțimea ta. — 1817, Ianuar 15.

Vel Spătar, Barbu Văcărescu, Aga Suțul Nicolae.

Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahisioie.

După arătarea ce ne face printr'acéstă anafora dumné-lui Biv Vel Banul Grigorie Ghica Nazirul Casei privigherei, poruncim Domnia Mea dumi-tale Vel Vistiere să se facă cuviincioşa poruncă către ispravnicii din sud Ilfov, ca să pue în lucrare fără zăbavă facerea acestor bordee cu urmare întocmai precum mai jos se arată—1817 Maiu 17 (Pecetea gpd.)

Vel Logofët.

Prea Înălțate Dîmne,

Pentru adăpostirea călătorilor ce vin în lazareturile ce din luminată porunca Măriei Tale s'aũ aședat la Văcăresci și la Colentina, fiind-că este trebuință mare a se face și bordee cu împrejuris de curte, căci călătorii din pricină că nu aũ unde ședeă fac mari strigări, iar mai virtos când se întimplă ploii, ne-avënd unde a-'și întinde mărfurile pentru aerisélă apucëndu le ploile se face destulă pagubă, după orînduală arétăm Înăițimei Tale, ca să se dea luminată poruncă către ispravnicii Ilfovului, atât pentru lazaretul de la Colentina, cât și pentru cel de la Văcăresci, a se face câte 12 bordee la fieș-care cât mai în grabă, cu împrejuris de curte, spre a nu puté avé călătorii vre-un cătuși de puțin amestec cu alți ómenî, căci într'alt chip nu se póte păzi străjuirea acestuî nizam precum se cuvine. — 1817, Maiu 16.

Grigorie Ghica.

(Cod. LXXXVI, pag. 271.)

Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahisioie.

Dumné-ta Vel Vistiere, am vëdüt Domnia Mea arătarea ce ni se face printr'acéstă anafora; ce cât pentru iraturile ce are a mai lua Casa privegherei de la scutelnicî, i din paraua lefilor, până la sfirșitul trecutuluî April și de la cumpërătorii ocnelor i ai vămilor pe acest an, poruncim să se facă cuviincioşa împlinire și să se dea la Casa privegherei, iar pentru taleri 4000 ce mai este datóre Mönăstirea Bistrița, bez taleri 1000 ce aũ mai răspuns la Casa privegherei, fiind-că acești bani sunt orînduiți a se da la acéstă Casă când va fi feréscă Dumneđeũ, molevmă în țeră, iar în vreme liniștită să se dea la Cutia milosteniilor, de aceea nu se cuvine a-i da toți de odată ori la Casa privegherei saũ la Cutie, ci după analoghia vremei în cât va fi molevmă și iarăși după analoghia vremei în cât va fi liniște în țeră de acest rëu.—1817 Maiu 17.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofët.

(Cod. LXXXVI, pag. 269.)

Prea Înălțate Dómnne,

După luminată porunca Măriei Tale ce prin pitac ni s'aú dat, adunându-ne la un loc, am cerut de la dumné-luí Biv Vel Spătarul Nicolae Suțul de ne-aú arătat socotéla de veniturile ce s'aú orînduit a se strînge la Casa privigherei i cheltuelile ce s'aú făcut și făcënd ceretare vèdum, că dumné-luí Spătarul a arătat vrednică slujbă cu sirguintă și cuviinciosă îngrijire la acéstă trébă ce aú avut-o până acum asupra-í, cum și socotéla ce íși dete este cu bună orînduială, care socotéla se și așternu maí jos spre a se vedeà de către Măria Ta și a se da luminată poruncă să se împlinésca și rămășița ce maí este strînsă și să se dea la Casa privigherei a iconomisi cu siguranție, ca la vreme de trebuință, ferescă Dumneđeú, să aibă Casa de unde cheltui spre întemeerea nizamului și oprirea năprasnicei rēutăți, avēnd și ajutor de la paraua lefilor pe viitórele luní ce s'aú întocmit statornic irat al Casei, cum și cele-l-alte după hrisov și întăriri domnesci puindu-se la o bună orînduială, ca în vremea lipsirei acestei bóle adăogându-se veniturile cu bunele și folositórele economii, să aibă acéstă Casă a privigherei un capital spre a puté întâmpina fără prelungire furiile acestei bóle și a peripisi pe ticăloși bolnăvi.

Socotéla de veniturile Casei privigherei ce s'aú orînduit prin luminată întărirea Măriei Tale la acéstă Casă.

taleri

3000	darul de la Măria Ta pe trei luni Ianuarie, Februarie și Martie
21132	de la 14088 scutelnicí po talerí unul parale 20, pe trei luni, pe lună po parale 20.
10308	paraua lefilor pe 4 luni Ianuarie, Februarie, Martie și Aprilie let 1817.
1200	de la cumpăratorií ocnelor și ai vămilor, tot pe acest let.
5000	de la Mōnăstirea Bistrița.
<u>40640</u>	

15300 se scade ce i-aú primit casa din maí sus numitele venituri, însă :

taleri

3000	cei hărăziți de Măria Ta pe trei luni,
8125	de la stăpânií scutelnicilor.
2000	de la vistierie tot din banií scutelnicilor.
1005	din paraua lefilor pe luna lui Ianuarie de la Casa lefilor.
1000	din talerí 5000 ai Bistriței.

25510 rămâne să maí iea casa, însă :

taleri

11007	de la scutelnicí
9303	din paraua lefilor până la sfirșitul lui Aprilie.
1200	de la cumpăratorií ocnelor și ai vămilor.
4000	de la Mōnăstirea Bistrița.
<u>25510</u>	

Socotélă de cheltuelile ce aũ făcut Casa.

- 15130 este primirea Casei după cum se arată mai sus.
 11455 sunt cheltuelile ce aũ făcut casa de la Decembre 20 până la sfîrșitul lui Aprilie, după cum se arată anume în catastihul lui chir Răducanu Nicolaũ Casierul.
-
- 3675 acești bani se află gata la Casa privigherei, adică, taleri 3675.

Al Ungrovlahiei Nictarie, Iosif Argeș, Costandie Buzău, Grigorie Brâncoveanu, Grigorie Ghica, Barbu Văcărescu.

Io Ioan George Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta Vel Vornice al Obștirilor, fiind-că Sfinția Sa archiereul Iacov Cervenou, năstavnicul mănăstirei Dealului, din sud Dâmbovița, este îndatorat să dea pe tot anul câte taleri 3000 cu analoghie pe lună, de la ȕi întâiu a viitorului Februar lét 1818, cari bani, când se va întâmplă (ferescă Dumneȕeu) a fi în țéră bóla ciumei, să-î răspundă analogos pe acea vreme la Casa privigherei spitalurilor, iar când va lipsi acéstă bóla, să-î răspundă analogos la Ȕtia milosteniilor, făr' de a se socoti însă Epitropia Obștirilor, că cu luarea acestor bani dobândesce vre-o câtuși de puțină dicheomă asupra acestei mănăstiri, drept aceea dar iată, printr'acest domnesc al nostru pitac, se face cunoscut dumi-tale orînduiala de mai sus arétată. Tolco pisah gpd. — 1818 Ianuar 26.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofét.

(Cod. LXXXVII, fila 62.)

Asemenea pitac s'aũ făcut și pentru mănăstirea Motru.

Io Ioan George Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Cinstit și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta Vel Vornice al Obștirilor, fiind-că mănăstirea Cozia din sud Vâlcea a căreia năstavnic și purtător de grijă este Sfinția Sa iubitorul de Dumneȕeu Episcopul Iosif Argeșiu, s'aũ îndatorat să dea pe tot anul câte taleri 1200 cu analoghie pe lună, de la ȕi'ntâiu a lunei lui Mart, let 1818, cari bani, când se va întâmplă (ferescă Dumneȕeu) a fi în țéră bóla ciumei, să-î răspundă analogos pe acea vreme la Casa privigherei spitalurilor, făr'de a socoti însă Epitropia obștirilor, că cu luarea acestor bani dobîndesce vre-o câtuși de puțină dicheomă asupra aceștii mănăstiri; drept aceea dar, iată printr'acest Domnesc al Nostru pitac se face dumi-tale cunoscută orînduiala de mai sus arétată. Tolco pisah gpd. — 1818, Mart. 1.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofét.

(Cod. LXXXVII, fila 66 v.)

Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahscoie.

După arătarea ce ne fac printr'acéstă anafora, părinții archierei și dumné-lor orînduiții boeri, întărim Domnia Mea încheerea acestor socotelii și poruncim duni-tale Vel Vistiere, ca împlinindu-se și condeele rămășițurilor de mai jos arătate, să se facă teslim la Casa privigherei. — 1818, Mart 21.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXXIX, pag. 296).

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale, ce ni s'aú dat la anafora dumné-lui Biv Vel Banul Grigorie Ghica, Nazirul Casei privigherei, am teorisit socotéla acestei Case, do bani ce s'aú strîns din iraturile ei, și de cheltuelile ce s'aú făcut pe opt luni, de la Maiú ot let 1817 când aú eșit dintr'acéstă trebă dumné-lui Biv Vel Spătarul Nicolae Suțul și s'aú însărcinat dumné-lui Biv Vel Banul Grigorie Ghica, până la sfirșitul lui Decembre, și am așternut mai jos spre se a vedeá de Măria Ta, de care se va da luminată poruncă, ca să se împliněscă rămășița ce are să ia Casa spre a avé sermaia destulă, ca ferěscă Dumneđeú, la vre-o întîmplare de bólă, să pótă întîmpină trebuinció-sele cheltueli, căci dumné-lui Banul, după rîvna ce are, îndestulă silința aú pus spre strîngerea veniturilor, dar tot mai sunt rămășițuri neîmplinite, cari se cuvin negreșit să se împliněscă și să se aducă la Casă, ca nisce iraturi drepte ale Casei, ce sunt datori fieș-case a le da pe deplin, fiind orînduite prin obștěscă anafora întărită de către Măria Ta.

Socotéla iraturilor Casei privigherei.

<u>taleri</u>	<u>baní</u>	
3.675	—	s'aú aflat gata la Casă când s'aú încheiat socotéla dumné-lui Spătarul Suțul.
25.510	—	rămășița ce aú rămas neîmplinită din vremea dumné-lui Spătarului Suțu.
45.762	105	suma ce aú fost a primí Casa în Eforia dumné-lui Banului Ghica, cu taleri 6.000 ce aú primit din hanii meremetului spitalului ot Dudesci.
<hr/>		
74.947	—	
30.417	—	se scade cheltuelile, însă:
<u>taleri</u>	<u>parale</u>	
11.845	30	se află gata la Casă.
32.685	75	sunt rămășițuri neîmplinite, însă:

taleri	parale	
7.377	—	din 2 triminiî ale Scutelnicilor.
18.108	75	din paraua leflor.
1.200	—	de la cumpărătorii ocnelor i aî vămilor, ot lét 1817.
6.000	—	prisosul meremetului spitalului ot Dudesçi.
<u>32.685</u>	<u>75</u>	1818, Mart 13.

Al Ungrovlahiei Nectarie, Iosif Argeş, Costandie Buzău, Radu Goleşcu, Grigorie Brâncovănu.

(Cod. LXXXIX, pag. 296.)

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahisioie.

Cât pentru taleri 10.000 ce se află acum adunaţi la Casa privigherei şi cei cari de acum înainte se vor mai adună, poruncim dumi-tale Biv Vel Ban Grigore Ghica, nazirule al acestei Case, să se dea cu dobândă la dumné-lui Biv Vel Vistier Ioan Moscu, precum şi lefile ce în dos se areată a doftorului Craos i al Logofétului Casei şi a patru neferi, care se adună în taleri 360 pe lună, să se urmeze a li se da, iar pentru paza acelor doué lazareturi ot Plumbuita şi Văcăresci, poruncim dumi-tale Vel Vistiere, să se orînduiască doi ómenî din cei ce sunt scutiţi de bir, ca să şadă câte unul la fieş-care lazaret, însărcinându-i de a aveâ cuviinciósă pază şi îngrijire, ca să nu plătéască Casa lefi şi pentru acésta.—1818 Aprilie 20.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofét.

(Cod. LXXXIX, pag. 343.)

Prea Înălţate Dómne,

Fiind-că din mila lui Dumneđeū aū lipsit tótă bănuiala năprasnicei bóle, atât prin judeţe cât şi de prin locurile céle mai depărtate şi lazareturile ot Plumbuita şi Văcăresci s'aū închis, cum şi curgătóarele lefi ale Casei s'aū tăiat ca lucru de prisos, rămâind a se cheltui numai pe lună taleri 360, cum în jos anume se arată, atât de a nu se strica acéstă bună orînduială, ce cu osteneli îndestule s'aū întocmit, cât şi pentru o puţină îngrijire şi înţelegere de urmarea întâmplátórelor bóle din politie la Casă şi se află adunaţi taleri 10.000 stând în păstrare fără nici un folos; spre óreşi-care dar adăogare iratului Casei, de se va găsi cu cale de către Măria Ta să se dea cu dobândă la locul şi obrazul care se va chibzui de către Înălţimea Ta, atât aceştia cât şi cei cari de acum înainte se vor adună din orînduitele de Măria Ta iraturî, a căroră îngrijire trebuie a fi păzite, ca să nu ajungă la dărăpănare, face trebuinţa a se orîndui doi ómenei ca să şadă acolo napristan, spre pază, care de se va găsi cu cale de către Măria Ta, să se poruncéască dumné-lui Vel Vistierul a orîndui doi ómenî scutiţi de bir să şadă la numitele lazareturi, însărcinaţi cu acéstă îngri-

jire, dar până a pune în lucrare dumné-luî Vel Vistierul aședarea a-cestor paznici, după trebuință, s'aũ orînduit cu plată de la Casă; pen-tru tóte dar acestea ni se va da luminata Măriei Tale hotărîrea de urmare.—1818 Aprilie 17.

Grigore Ghica.

taleri

100 dohtoruluî Craos cu scădere de taleri 50, după cum s'aũ urmat până acum.

100 Logofétul Casei, hârtie și alte cheltueli.

160 patru neferi, doi la Casă și doi la lazareturi spre pază.

taleri bani

250,— Dumné-luî Biv Vel Spătarul Costache Suțu ai dohtorilor pe lét 1816 de la Maiũ, până la lét 1817 Maiũ.

87,40 ipac la dohtori pe patru luni ce aũ mai fost caimacam peste un an de la Maiũ și până la Septembre.

150,— ipac ai școlelor pe patru luni peste un an, de la Maiũ până la Septembre.

50,— ipac la școle pe patru luni peste un an, de la Maiũ până la Septembre.

600,— ipac dumné-luî Biv Vel spătarul Costache Suțu, la școle, acele câte 2 parale la leũ, care s'aũ pus în orînduială a se da, după luminată poruncă, încă din anul trecut Octombre, care vine acești bani pe un an.

1133,40

600,— epistații ocnelor pe let 1816 ai dohtorilor.

600,— epistații ocnelor pe let 1817 ai dohtorilor.

600,— ipac epistații ocnelor pe let 1818.

2933,40

Pitac la starostea pentru poprirea Tîrguluî Buzěũ de la Drăgaica spre a nu se face, din pricina bólei ciumei ce este la Brăila.

Iũ Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscaoie.

Staroste de neguțatori, fiind-că Tîrgul Buzěuluî ce se face la Drăgaica s'aũ oprit cu porunca Domniei Mele, ce s'aũ dat cu întărirea la anaforaua dumné-lor Veliților boeri, din pricina bólei ciumei ce este la Brăila, cum și afară în țeră, iți poruncim ca cu telal într'adins să o publicarisiti la toți neguțatoriî de obște, cum că Tîrgul Buzěuluî este oprit și nu se face. Tolco pisah gpd.—1818 Iunie 10.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofét.

(Cod. LXXXVII, fila 76 v.)

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod.

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta Grigorie Ghica, nazîrurile al Casei privigherei, fiind-că pentru de a nu se mai tînui de către nimeni bolnavii ce se întîmplă prin casele lor, măcar de ce bôlă va fi, s'aũ făcut pitacul Domniei Mele către dumné-lui Vel Spătarul și către dumné-lui Vel Agă, să o publicariséscă tuturor spre a le fi sciut, că îndată ce se va întîmpla a se bolnăvi cine-vași, numai decăt să dea de scire la acéstă Casă, spre a se face cuviincioșa cercetare, căci cel ce se va dovedi că aũ avut bolnav orî de ce bôlă și nu l'aũ arêtat, să scie că se va pedepsi cu arderea casei și verî ce va aveà într'însa, iar acela, cu familia sa, se va trimite la spitalul ot Dudesci, măcar de ce bôlă va fi fost bolnavul, care pitace iată se trimiseră dumi-tale ca vedêndu-le cuprinderea, să le trimiți la dumné-lui Vel Spătarul și Vel Agă, poruncind și dumné-ta cu strășnicie tuturor vătășeilor de prin mahalale, ca în tôte diminețile făcênd cercetare cu scumpătate prin tôte casele, să aducă raport la acéstă Casă. Tolco pisah gpd.—1818 Septembrie 26.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

*(Cod. LXXXVII, fila 93 v.)**În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahisicoie.*

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta Vel Spătare, fiind-că din tînuierea ce fac uniĩ alții din locuitorii politiei, bolnavilor ce se întîmplă a se bolnăvi prin casele lor, se pricinuesce un mare rêu de obște, precum s'aũ întîmplat și într'aceste zile de s'aũ găsit nisce ovrei bolnavi de năprasnica bôlă și tînuiți, cărora li s'aũ făcut cuviincioșa rêsplătire după orînduiala ce se cuvine la acest nizam, ardêndu-li-se casele cu tôte ale lor, iar pe dînșii rădicêndu-i s'aũ trimis la spitalul ot Dudesci. De aceea poruncin dumi-tale, să orînduesci într'adins telal cu acest pitac al Domniei Mele, a âmbilă prin tôte mahalalele și a publicarisî tuturor locuitorilor de aici din politie, spre a le fi sciut, ca de acum înainte verî la cine se va întîmpla a se bolnăvi cine-vași, verî de ce bôlă, numai decăt să dea de scire la Casa privigherilor, spre a se face cercetarea cea cuviincioșă, căci orî carele se va dovedi că aũ avut bolnav în casa sa și l'aũ tînuit, unul ca acela să scie hotărît, că se va osândi cu asemenea pedépsă, ardêndu-i casa cu verî ce va avea, și el cu familia sa, va fi rădicat la spitalul ot Dudesci, măcar de ce bôlă va fi. Tolco pisah gpd.—1818 Septembrie 28.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

(Cod. LXXXVII, fila 93.)

Spitale.

Anexa I, pag. 781. În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoe.

Totă facerea de bine, iar mai ales care privesce spre a omenire mângâiere și a nemernicilor săraci adăpostire și ómenilor fiind dorită și Dumneđeirei plăcută, precum și întocnirea acestui spital fiind o asemenea facere de bine și obștirea folositoare, primită este Domniei Mele cererea și rugăciunea jăluitoților epitropi ai spitalului, după care cu toate că ne-am pliroforit Domnia Mea, din cartea ce o vėdum scrisă de la đi'ntiui a trecutului April, dintr'acest următor an, că milele și ajutorul ce s'au fost orinduit pentru acest spital, sunt acestea, însă : taleri unul de pungă, de la vîndarea fieș-căruia huzmet, adecă de la vămî, de la Ocne, de la Oerit, de la Dijmărit și de la Vinariciu, i câte taleri 20 de la fieș-care ispravnic ce se va orindui prin județe și câte taleri 10 de la sameșul fieș-căruia județ, când se orînduesce ; dar pentru a noastră sufletescă folosință și pentru al acelor sėraci nemernici, mai simțitor ajutor, întărind milele de mai sus arėtate, ce se cuprind în cartea Divanului, adăogăm Domnia Mea încă câte taleri unul la pungă de la toate rusumeturile, i câte taleric inci de la fieș-care ispravnic, când se orînduesce la județ și poruncim dumi-tale Epistatule al Vistieriei, să îngrijesci tot-deauna în vreme cuviinciosă, a se strînge acești bani la Vistierie și să se dea la Cutia acestui spital, ce este în păstrarea jăluitoților epitropi. — 1812, Decembre 7.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXIII, pag. 1.)

Idem. În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoe

Prea Sfinția Ta Părinte Mitropolit, fiind-că dumné-lor boerii Epitropi ai spitalului străinilor, ne-au făcut arėtare, că cutiile acestui spital, ce sunt împărțite pe la biserici, nu le scot preoții Dumineca a âmbă cu dînsele pentru ajutor de milă la trebuințele sėrmanilor bolnavi, lăcomindu-se la ale lor interesuri în parte, din care acéstă împotrivă urmarea a lor, la trebuințele spitalului, de aceea dar poruncim, să dai poruncă tuturor preoților din politie, egumenilor de pe la mănăstiri și epitropilor de pe la biserici, ca de astă-đi înainte în toate Dumini-cile să âmble cu cutiile spitalului prin biserică, a cere milostenie de la norod, căci orî-carele din egumeni i din preoți i epitropi sau mahalagii, va ebondisi în vre-o Duminecă a nu âmbă Cutia spitalului, să scie cu hotărîre că se va îndatoră pe acea lună a plăti taleri 10 la spital pentru pini, tolco pisali gpd. — 1816, Noembre 9.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofėt.

(Cod. LXXXVII, fila 2.)

*Anexa la pag. 782. În Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar
zemle Vlahisioie.*

De vreme ce această copie, după pliroforia ce ni se dă printr'această anafora a dumné-lui Vel Logofétul de țera-de-sus, este cea adevărată diiată a mortului (care s'au întărit și de Domnia Mea cu osebirea de mai jos arătată) o adevărim și cu Domnésca Nóstră pecete, iar osebirea ce s'au đis mai sus, este această adecă, orînduind mortul a se adăogà la spitalul sf. Panteleimon đece paturî de bolnavî peste cele orînduite ale spitalului, făr 'de a sci și a arètà cãtã cheltuialã trebuiesce la pat pe fieș-care an, nu se cuveniã a orîndui și număr hotărit de paturî, cãci pôte cheltuiala lor fiind mai multã de cãt venitul bãei ce aũ aferosit-o la acest spital, în loc sã facã ajutor spitalului cu aferoma sa, sã-l pãgubescã din alte venituri ale sale, spre a puteã împlinî trebuincioșa cheltuialã a celor đece paturî ce sunt orînduite în diiatã, ci ca și sfîrșitul acestei aferome, adecã mângâerea sãracilor bolnavî, sã se sãvîrșescã pe deplin cu venitul acestei bãii și spitalul sã nu cerce vre-o pagubã din pricina hotăritului număr al paturilor, de aceea îndreptãnd Domnia Mea această greșalã a nesciinței mortului, hotărîm, ca adaosul paturilor de bolnavî, sã îngrijescã atãt dumné-lor epitropiî mortului, cãt și ai spitalului, de a se face pe fieș-care an dupã analoghia sumei venitului ce se va agonisî de la această aferomã a mortului, adecã sã se adaoge paturile peste paturile spitalului, cãte atãtea pe fieș-care an, cãte adecã se vor puté ținé cu tot venitul acestei bãii, a fieș-cãruia an, scãđendu-se însă mai întâiũ din suma acestui venit pe tot anul, acei cãte talerî 200 ce sunt orînduiți de mortul a se da la locurile ce sunt în diiatã.—1817 Martie 2.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXXVI, fila 151.)

Vel Logofet.

Prea Înãlțate Dómne,

Dupã luminatã porunca Măriei Tale, ce ni se dã la anaforaua dumné-lui Biv Vel banul Grigorie Ghica, de la 21 ale trecutului Februar, urmãtor fiind, am cerut de la Prea Sfinția Sa părintele Mitropolitul diiata mortului Panait Polcovnicul, dupã care și scoțend această copie, care și protocolindu-se cu cea adevăratã, s'au gãsit la tóte dinț-cuvînt în cuvînt întocmai, asupra cãreia se va da și luminatã întãrirea Măriei Tale dupã cererea dumné-lui banului, iar la cea adevăratã diiatã a mortului, făcend sluga Măriei Tale perierghie, am gãsit greșalã strîngerea sumei banilor la condeile ce le lasã mortul a se da legãturi pentru sufletul sãu, cu talerî 1005 mai jos decãt suma ce se cuveniã a fi talerî 66110 tótã suma legãturilor, dupã coprinderea dietei se vede suma numai talerî 65105, de care și nu lipsiũ a arètã Înãlțimeî Tale; iar osebita cerere ce mai făcũ dumné-lui banul de a se întãri de cãtre Înãlțimea Ta și cea adevăratã diiatã a mortului, rênãne la luminatã porunca Măriei Tale.—1817 Martie 5.

Vel Logofet.

An. II pag. 782 Hrisovul dumné-lui Vel Logofétului Grigorie Ghica, pentru spitalul Panteleimon.

După ce Dumneșeasca providență ne-a milostivit cu Domnia aceștii creștinesci țeri a Valahiei și am sosit aici în Domnescul Nostru scaun, neadormită priveghere având pentru toate cele câte privesc spre binele și folosul Obștiei, ca o încredințată ce ne este oblăduirea Obștirilor nu am pregetat, nici am conținut a ne silii cu multă osîrdie, ca pentru cele bine întocmite, care curg întru bună orînduială, nu numai să nu le lăsăm a se băntui în vre-un fel de chip cu ticăloșie, de urmările cele rele și dărăpănătoare, ci încă pre acelea să le și întărim și să le întemeiem, ca și de acum înainte să se pótă păzi urmarea și lucrarea lor, cu neconținere. Intre alte dar trebuincioșe folosuri și hairaturî obștesci, ce am găsit întru această blagocestivă țeră, fiind una și spitalul nemernicilor săracilor bolnavi ot Mönăstirea sf. Panteleimon, care este zidită și înzestrată de cel întru fericire răposat Domn al doilea Grigorie Ghica Voevod. Adeveritu-ne-am Domnia Mea, că acest spital și casă a săracilor, încă de la pristăvirea fericitului ctitor, fără conținere au fost tot sub protecția și purtarea de grijă a răposatului boer Biv Vel ban Dumitrache Ghica, nepot de frate fiind numitului (răposat domn ctitorului) precum și de la pristăvirea răposatului banului Ghicăi și până acum, au fost sub îngrijirea fiului domniei-sale adecă, a dumné-lui cinstitului și credincios boerului Domniei Mele, Vel Logofétul Grigorie Ghica, și fiind-că ne-am pliroforisit Domnia Mea cu deplină încredințare, că în diastima anilor ce se află mönăstirea și spitalul acesta sub îngrijirea domniei-sale, nu pumaî că se păzesce și se urmază ctitoricescile orîndueli, ci încă și pentru toate acele nevoi ce năzuesc acolo, se urcă suma paturilor cu bolnavii și până la 36, adecă întreit, fiindu-se spitalul în neconținută lucrare cu împlinirea a toate cele trebuincioșe bolnavilor pe deplin cum și cu totă cuviincioșă și buna căutare a lor, fără cusur, și pe lângă acestea multe și din cele ce au fost stricate din peristasis al vremilor, prin silința domniei-sale s'au preînoit și cu her s'au învelit, precum de față se ved, adecă biserica fiind cădută din cutremur, din iznóvă din temelie s'au făcut, clopotnița iarăși dintru aceeași pricină fiind cădută, asemenea de iznóvă s'au făcut, încă și o mare sumă de bani datorie a spitalului s'au plătit, din care acestea fiind vedut, că acest spital și casă a săracilor, prin silința și osîrdia domniei-sale înflorește cu bună sporire și adăogire întru toate, de aceea dar, pentru înlesnirea căutărei a tot felul de trebuințe, ce sunt ale aceștii case, iată printr'acest Domnescul Nostru hrisov, hotărîm și însărcinăm pe dumné-lui mai sus numitul boer, ca și de acum înainte să fie tot dumné-lui protector și efor al acestui spital și casă a săracilor, adecă să privigheze apururea pentru paza testamentului ctitoricesc, care și de toți frații domni de mai în urmă este întărit prin hrisóvele Domniilor Sale, să chibzuiască a pune în bună urmăre cele câte va cunósce dumné-lui, că privesc spre folosul și întemeerea casei aceștia și a metóșelor sale, să se facă și toate altele câte vor fi de lipsă și trebuincioșe; să aibă epitropul acestui spi-

tal sub ocârmuirea și povața domniei-sale, și cu un cuvînt făr' de iscălitura și sciința domniei-sale, nici o mișcare sau urmare să nu se facă, întru ori-ce fel de lucrări i pricină și trebuințe ale aceștii case a săracilor și a metoșelor sale, căci toate acelea vor fi acheră și neșitate în sémă.

Intărim hrisovul acesta cu însăși Domnésca Nóstră iscălitură și pecete, i cu credința prea iubiților Domniei Mele fi: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și dumné-lor cinstiții și credincioși boerii Veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Ban, pan Radu Golescu Vel Dvornic de țera-de-sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofăt de țera-de sus, pan Radu Slătineanu Vel Vornic de țera-de-jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Dvornic al treilea, pan Istrate Crețulescu Vel Dvornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu Vel Logofăt de țera-de-jos, pan Costache Suțu Vel Hatman, pan Mihalache Manu Vel Dvornic za politie, pan Mihalache Suțu, Vel Spătar, pan Costache Vlahuț Vel Postelnic, pan Atanasie Hristopolu Vel Logofăt al străinelor pricină, pan Aleco Mavrocordat Vel Căminar, pan Dumitrache Manul Vel Comis, pan Mihail Vel pitar, și s'aũ scris hrisovul acesta din anul dintăiũ dintru întâia Domnie a Domniei Mele, aici în orașul scannului Domniei Mele Bucuresci, le anii de la zidirea lumii 7321, iar de la nascerea Domnului Dumneșeu și Mântuitorului Nostru Isus Hristos.—1813 Februarie 6, de către Logofătul de Divan.

(Cod. XIX, fila 7.)

An. II p. 782 Cartea obștească a prea sfinților părinților arhieriei și a dumné-lor veliților boeri, prin care se însărcinază a fi protector și eforos spitatului săracilor ot mōnăstirea Sf. Pantelimon, dumné-lui Biv Vel Spătarul Grigore Ghica, ctitorul.

Ungrovlahias Ignatios. Către dumné-lui Biv Vel Spătarul Grigore Ghica.

Find-că spitalul sēracilor ot mōnăstirea Sf. Pantelimon, este făcut și înzestrat de rēposatul domn al doilea Grigore Ghica voevod, strămoșul dumi-tale, care acest spital și casă a sēracilor, în tōtă vieța rēposatului banului Dumitrache Ghica părintele dumi-tale, aũ fost fără conținere tot sub protecția și purtarea de grijă a dumi-sale, precum și de la pristăvirea rēposatului părintelui dumné-tale și până acum, aũ fost sub a dumné-tale îngrijire, și fiind-că pentru înlesnirea căutării a tot felul de trebuințe ce sunt ale aceștii case, se cuvine ca și Divanul și Epitropia acestui spital în tōtă vremea să se înțelégă cu unul din dumné-vóstră. De aceea dar, printr'acēsta noi toți pohtim și însărcinăm pe dumné-ta, ca să fii însuși dumné-ta eforos al acestui spital și casă a sēracilor, adecă să privighezi de-a pururea pentru paza testamentului ctitoricesc, care și de toți luminații domni de mai în urmă este întărit, prin hrisóvele domniilor sale, să chibzuesci a pune în urmare cele câte vei cunósce dumné-ta că privesc spre în-

temeerea și folosul casei, să aibă pe epitropii acestui spital sub ocârmuirea și povăța dumi-tale, și cu un cuvînt, fără' de iscălitură și sciință dumi-tale nici o mișcare saă urmare să nu se facă întru orî-ce fel de lucrări i pricină și trebuințe ale aceștei case a săracilor, căci tôte acele vor fi achira și neștiunte în sémă.—1815 Martie 24.

Io Rimnicu Nictario, Iosef Argeș, Costandie Buzău, Manolache Crețulescu Ban, Ștefan Văcărescu, Constantin 'Crețulescu, Isaac Ralet, Barbu Văcărescu, Radu Slătineanu. Barbul Știrbeiu Vornic, Constantin Bălăceanu Vel Vistier, Dimitrie Bibescu, Dumitrache Racoviță.
(Cod. LXXVII, fila 234 v).

An. la pag. 782. Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahscoie.

Dumné-vóstră boerilor Epitropi ai spitalului sêracilor nemernici, de vreme ce din nepurtarea de grijă și din lenevirea preoților se zăticesce strîngerea acestui ajutor al spitalului, ce s'au orînduit pentru mîngâierea sêracilor bolnavi de acolo, iată se dă dumné-vóstră voie printr'acéstă Domnésca Nóstră poruncă, în puterea căreia să aveți a orîndui la fieș-care biserică pe orî-care din ctitorii lor il veți alege și-l veți socoti mai vrednic și cu temere de Dunneđeu, însărcinându-l ca în tôte Duminecile și sêrbătorile să âmble cu cutiile spitalului după orînduiala ce este hotărîtă și ori la împlinirea fieș-căreia luni, saă când vor fi chemați de dumné-vóstră, să fie dator i a aduce cutiile la Casa spitalului, spre a se deschide și a se lua la Casă ajutorul ce se va strînge, cari acei Epitropi de vor vedé vre-o împotrivire din partea preoților acelei biserici, să arête dumné-vóstră, și dumné-vóstră sa faceți cunoscut Prea Sfinției Sale Părintelui Mitropolit, ca să-și iea acel preot căđuta certare. — 1815, Februar 18.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXVIII, pag. 328.)

Vel Logofêt.

(Anaforaua scrisă grecesce.)

An. pag. 783. Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Măcar ca spitalul ot mōnăstirea Colței, unde este dată danie acéstă casă, are deplină putere a o închiria ver i la cine ar fi găsit să deă chirie mai multă, ca pentru un lucru bun și drept al sêu, dar fiind-că dumné-lui cinstit și credincios boerul Domniei Mele Vel Vornicul Constantin Caliiarh, în adevêr s'au aflat nu numai în vremi liniștite ci și în vremi primejdióse, slujind țerii și acum se află slujind cu osirdie și cu credință și mai vîrtos că este împovărat și cu grea familie, de aceea bine voind, după rugăciunea ce ne face și prea osfinția lor părinții arhieriei i dumné-lor veliții boeri printr'acéstă anafora, îi facem acéstă musaadea și hotărîm, ca în cât va trăi dumné-lui să aibă a locui în-

tr'acéstă casă cu nestrămutare, plătind iusă chirie la luminatul spital pe lângă taleri 750 încă taleri câte 250, ca să fie chiria câte taleri 1.000 pe an, și ori-ce meremeturi vor fi trebuincioase la acéstă casă, să le facă cu cheltuiala dumi-sale, iar nu cu a spitalului, precum și la podul uliței de dinaintea acestei case când se va întâmpla să se facă, să fie dator și dumné-lui a răspunde tot de la sineși analogon al cheltuelei ce va căde înaintea acestei case, care acéstă simfonie și legătură are a se urmă nestrămutată, numai pe chipul și până la sfirșitul vieței dumi-sale. — 1817, April 16.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXXVI, pag. 194.)

Vel Logoîct.

Prea Înălțate Dómnne,

Fiind-că zidiri a sfințelor mōnăstiri înzestrate fiind cu feluri de dăni și venituri, s'au rădicat din temelie și s'au întocmit de răposaiți întru fericire prea Înălțaii Domni și pravoslavnică ctitori cu sfirșit bun și cuget creștinesc, de a se ajutoră cei nemernici străini și scăpătați, de aceea și îndrăsnim încredințându-ne în două temeuri și a datoriilor ce se cuvin a păzi mōnăstirile ajutătoare și înlesnitore, către cei ce se află în trebuință și a facerilor de bine ce fieș-care din creștinésca rîvnă se cuvine a fi povățuit, ca să arate pe cei scăpătați și mai ales către cei străini, ce năzuind aici, nădăduesc din ajutorele pămîntului țerii, facem rugăciune, cu plecată anafora, pentru dumné-lui Vel Vornicul Constantin Caliarh, fiind boer străin aici în țeră, împovărat cu grea familie, mai vârtos cu copile în vîrstă de măritat și neavînd casă de locuință, nici dându-i mâna ca să cumpere sau să-și facă, deacă locuesce în nisce case ale mōnăstirii Colței, ce le are danie de la Brătășanca, după cum este sciută și Măriei Tale starea dumi-sale, și aflându-se slujind țerii nu numai în liniște, ci și în vremi delicate și nevoiașe, ca să i se facă o siguranție a locuinței și a odilnei dumi-sale, ca să nu âmble din casă în casă, strămutându-se și zmăcinându-se, fiindu-i acésta de multă supărare; pentru care bine-voiesci Măria Ta a i se da luminată întărire la mână, ca să șadă într'acéstă casă a mōnăstirii Colței, nestrămutat, până la sfirșitul vieței dumi-sale, platind la mōnăstire chirie pe tot anul câte taleri 750, care este și cu primirea dumné-lui și făr'de paguba mōnăstirei, căci sfințele mōnăstiri chiar pentru acest sfirșit s'au zidit și s'au înzestrat de către răposaiți ctitori, ca să ajute obraze scăpătate, spre vecinica lor pomenire și mai ales că și până acum tot acéstă chirie au plătit la mōnăstire pe an, câte taleri 750, avînd tocmelă cu mōnăstirea prin zăpis; de aceea dicem că acéstă chirie nici să se mai adaoge, nici să se mai scaadă, ci să se urmeze tot acéstă sumă până la sfirșitul vieței dumi-sale, iar bună voința Măriei Tale va da hotărire precum va găsi cu cale. — 1817, April 10.

Nectarie Mitropolit, Iosif Argeș, Costandie Buzău, Radu Golescu Vel Ban, Grigorie Brâncovenu, Istrate Crețulescu Vel Vornic, Michalache Manu Vel Logofet, Grigorie Bălăcenu Vel Vornic, Constantin Dudescu Biv Vel Logofet, Nicolae Golescu Vel Logofet, Dumitrache Hrisoscolegu Vel Vornic.

An. la pag. 783. În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscore.

După arătarea ce ni se face de către dumné-lui Vel Logofétul de Țera-de-sus, cu cale fiind anaforaua acésta, orînduim pe sluga Domniei Mele să mérgă la sud Gorj, unde se află pîritul clucer ispravnic, și prin ajutorul dumné-lui caimacamului Craiovei, ori să împlinéscă de la pîritul banii ce are a luă spitalul din mila vinăriciului ot sud Mehedinți, sau avênd a răspunde împotriva, să ia vechil din parte-i plirecsusios și să-l aducă aici.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofét.

(Cod. LXXXV, pag. 449.)

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Înălțimei Tale, ce mi se dă la acésta jalbă a dumnélor Epitropilor spitalului nou al sărmanilor străini, făcênd cercetare arêt Înălțimei Tale, că prin luminat hrisovul Măriei Tale are milă de vinăriciū la sud Mehedinți câte trei bani de vadră din plășile unde are mōnăsierea Mărcuța vinăriciū câte doi bani de vadră și pârparul și pe let 1814 fiind capziman vinăriciului domnesc de la acel județ dumné-lui Clucerul Dincă Brăiloiu aū strîns împreună și mila căci așa are rînduală vinăriciul a măsură, a luă și banii toți de plin vinăricerii domnesce și prin ponturile vinăriciului sunt îndatorați a da milile mōnăstiresce cu catastih; și după pliroforia ce luaiū de la dumné-lor boerii Epitropi ai spitalului i s'au fost făcut cunoscut de atunci că mila acestui spital să o trimiță la Casa spitalului, iar dumné-lui clucerul n'au fost trimis banii, și după cererea ce aū făcut în multe rînduri dumné-lor jăluitorii, fiind prelungiți, s'au dat și luminate porunci ale Măriei Tale către dumné-lui caimacamul, să împlinéscă dreptul spitalului de la dumné-lui Clucerul și nici după aceea nu s'au făcut împlinire, ce aū răspuns, că banii s'au trimis la dumné-lui banul Golescu, precum și dumné-lui banul Golescu cu socotelile și scrisorile dumné-lui Clucerului, aū arêtat că numai bani de ai vinăriciului domnesc aū primit și încă mai are să mai iea, iar vre-un ban de ai spitalului nu i s'au trimis. Deci cu acest mijloc se învăluiesc banii spitalului a se perde, și învinovățirea este a dumné-lui Clucerului Brăiloiu măcar de vor fi și amesticați în socotelile banilor cei trimiși la dumné-lui banul Golescu (precum dumné-lui Clucerul dice) de ce să nu-i deosebescă și să-i trimiță după cum eră porunca și într'un alt chip nefiind mijloc a se împlini dreptul spitalului, să fie luminată poruncă cu mumbașir harnic, ca prin ajutorul dumné-lui Caimacamului, să-i împlinéscă de la dumné-lui Clucerul și dumné-lui de-i va fi dat cu adeverat, să-și caute, sau să aducă aici vechil plirecsusios și la plată din partea dumné-lui Clucerului ca să se pótă izbrăni.—1816 Octombre 30.

Vel Logofét

Anexa IV. Cartea a doi boeri veliți ce se unesc la obșteasca găsire cu cale a fi protector și eforos spitalului ot mănăstirea Sf. Panteleimon dumné-lui Vel Logofăt Grigorie Ghica ctitorul.

Fiind-că spitalul săracilor ot mănăstirea Sf. Panteleimon este zidit și inzestrat de răposatul domn al doilea Grigore Ghica Voevod, și fiind-că acest spital și casă a săracilor în totă viața răposatului boer, Biv Vel Banul Dumitrache Ghica, a fost fără contenire tot sub protecția și purtarea de grijă a dumi-sale (nepot de frate fiind fericitului ctitor, adecă mai sus pomenitului răposat Domn), precum și de la pristăvirea numitului răposat boer și până acum a fost sub îngrijirea fiului dumi-sale, adecă a dumné-lui Vel Logofătului Grigorie Ghica, din a cărnia silință și osărdie înflorind bunele rodiri și întemeeri ale folosului acesteia case precum de față se ved, de aceea atât prea sfinția lor părinții arherei, cât și totă obștea dumné-lor celor-l-alți frați veliți boeri, prin carte obștească ce o vedum scrisă din anul trecut 1812 Martie 14, aș pohtit și aș însărcinat iarăș pe dumné-lui fratele Vel Logofăt, ca tot dumné-lui să fie protector și eforos al acestui ctitoricesc al némului dumisale spital și Casă a săracilor, adecă să privigheze de a pururea pentru paza testamentului ctitoricesc, care și de toți luminații domni de mai în urmă este întărit prin hrisóvele domniilor sale, să chibzuiască a pune în bună urmăre cele câte va cunósce dumné-lui că privesc spre întemeerea și folosul casei acestia și a metóșelor sale să aibă pe epitropii acestui spital sub ot cărmuirea și povața dumi-sale, și cu un cuvânt făr' de iscălitura și sciința dumi-sale nici o mișcare saș urmăre să nu se facă întru ori-ce fel de lucruri i pricină și trebuințe ale acesteia Case a săracilor și a metóșelor sale, iar câte se vor face împotriva adecă fără iscălitura și sciința dumi-sale, tóte acelea să fie achira și neținute în sémă. Acéstă dar obștească chibzuire și găsire cu cale a părinților archierei și a dumné-lor fraților boeri, fiind urmată în vremea când noi cei mai jos iscăliți lipsiam de aici, și asupra acestia făcându-se acum și de către noi osebită chibzuire în parte, și găsind-o că în adevăr după tot cuvântul drept este cuviinciosă, printr'acest al nostru osebit engrafon, facem dovedire, că și noi suntem uniți la acéstă mai sus arătată obștească găsire cu cale și iscălim și înși-ne, spre urmăre la tóte întocmai precum mai sus se cuprinde,—1813 Februarie 16.

Constantin Filăpescu Vel Ban, Radu Goleșcu Vel Vornic.
(Cod. LXXVII, fila 225).

Anexa V la pag. 782 Cartea bolnavilor de la schitul Sf. Vineri din Bucuresci.

Zemle Vlahiscoie. Bolnavilor sēraci ce se află la spitalul de la Sf. Vineri din orașul Bucuresci, să aibă volnicie printr'acéstă carte a Domniei Mele, să ție un brutar anume Nicolae sîn Adam la pităria ce aș sōraci acolo la Sf. Vineri, care om să fie în pace și iertat de dăjdiile ceș es

de la Vistierie, peste an în țară și pe târg, de nici unele supărat să nu fie, așijderea să fie apărat și de fumărit și de alte angării ce dau alți brutari și de ploconul vâtafului, pentru-că această milă a avut'o săracii din vechime, precum ne-am adevărit din cărțile fraților Domni de mai înainte ce le vedum, drept aceea ne-am milostivit și Domnia Mea de am înoita această milă ca să fie iertat acest om de toate câte scriem mai sus și să nu se supere nici omul nici casa de pitărie a săracilor unde va lucra, ca să pôtă să facă pâne pentru săraci să-și ție viața din grîul ce vor câștiga; poruncim Domnia Mea, dumi-tale Vel Agă i Vel Căpitan za dorobanți i altor slugi domnesci i boeresci și ție Vătașe de brutari, și vouă Fumarilor, toți să aveți a vă feri de acest om și să-i dați bună pace, de nimic să nu-l supărați, că așa este porunca Domniei Mele, i saam recech gpd. — 1813 Fevruar 10. (Cod. LXXIX, flăa 43).

Anexa VI pag. 782. În Ioan Gheorghe Caragea Vocevod i gospodar zemle Vlahisicic

De vreme ce acest venit al fumăritului este venit al spitalului săracilor Sf. Pantelimon, după pliroforia ce ni se dă printr'această anafora de către dumné-lui Vel Logofetul, poruncim dumné-vostră ispravnicilor ai județului, să dați tot felul mână de ajutor orînduitului om al spitalului, ca să strîngă acest venit, atât anul trecut cât și acest an, cu urnare întocmai precum în jos se arată. — 1814, Mart 15.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet.

(Cod. LXXX, pag. 1.)

Prea Înălțate Dómne,

D-lui Clucerul Constantin Predescu, după o jalbă ce a dat Înălțimeii Tale, arată că fumăritul orașului Tîrgoviște din sud Dîmbovița fiind venit al spitalului săracilor ot mănăstirea Sf. Pantelimon, pe anul trecut, a fost orînduit om ca să-l caute și că din pricină că celui orînduit i s'aŭ întîmplat molefselă, aŭ rămas de nu s'aŭ strîns, la a căruia jalbă mi se poruncesce ca să cerceteze cererea ce face dumné-lui Clucerul ca să arēt Măriei Tale; următor fiind lumnatei Înălțimeii Tale poruncii, am făcut cercetare jâlbei și cererei dumi-sale, și din condica Divanului pliroforisindu-mă, veduii, cuprinđendu-se . . . fumăritu orașului Tîrgoviștei din sud Dîmbovița fiind venit al spitalului săracilor ot mănăstirea St. Pantelimon, i din târgurile și bîlcuirile ce vor fi și se vor face într'acest județ să aibă a lua fumărit de la toți cei ce vor avé pivnițe i cărciume de vîndarea vinului i prăvălii cu marfă de vîndare și magazii și alte dughene cu orî ce fel de marfă saŭ de bucate ar vinde, de la toate să iea fumărit după vechiul obicei, afară din Sf. Mitropolie, episcopiile, mănăstirile cele mari, și afară din cei ce vor avé cărți Domnesci cu scutelă, iar de la cei-l-ați ce vor avé prăvălii saŭ cărciume să aibă a lua fumărit, însă de prăvălie saŭ cărciumă mai

mare po talerî doi, bani 96, și de prăvălie sau cârciumă mai mică po talerî unul și bani 48 după obicei, iar câți sudiți ai streinilor curți țin cu chirie prăvălii, fumătorii acelor prăvălii să și-l iea fumăritul de la stăpânul prăvăliilor. Ci de vreme ce din pricină că celui orînduit i s'au întîmplat molefselă, din cari au rămas de nu s'au strîns și ca să nu se păgubescă Casa săracilor de acest puțin venit al se, primită este cererea ce face dumné-lui Clucerul și găsesce cu cale să fie luminată porunca Înălțimei Tala, către dumné-lor boerii ispravnicii ai județului ca să dea tot felul mână de ajutor omului ce-l va orîndui dumné-lui Clucerul, spre a face împlinire de acest drept legiuit și canonicit venit al săracilor, iar desăvîrșită rămâne a se face de Măria Ta. — 1814, Mart 7.

Constantin Filipescu Vel Logofăt.

Anexa VII la pag. 783. Hrisovul Sfintei Mănăstiri Pantelimon.

Faptele cele bune cari se fac cu gând creștinesc pentru folosul sufletului mai ales la sfintele lui Dumneșeu lăcașuri, sunt priimate înaintea lui Dumneșeu și laudate de ómenii pre care nu este cu cale a le zăticni cine-vași verii cu ce mijlocire, ci mai vîrtos ca unele ce sunt cunoscute de toți că sunt bune și cu dreptate, făcînd mai bine să le adevereze și să le întemeeze, ca să aibă lucrul acela întemeere și statornicie de apururea. Drept aceea dar socotind Domnia Mea și pentru sfânta mănăstire și nosocomion al sfîntului marelui Mucenic Pantelimon ce este aprópe de orașul Domniei Mele Bucuresci, zidită din temelie de fericitul întru pomenire Grigorie Ghica Voevod și hotărîtă de a fi nosocomion. Adică orînduind a ține înăutru în sfînta mănăstire două-spre-dece paturii cu bolnavi de cei cu bóle îndelungate și deosebit au mai zidit acest răposat ctitor și altă bisericuță aprópe de această mănăstire întru slava sfîntului Ierarc Visarion cu două chilii spre a fi de bolnavi ce vor pătini de bóle lipiciose adevărate lingóre și ciumą, pentru cari aceste două nosocomion au așezat Domnia Sa Dohtar, gearah, ómenii cei trebuincioși spre chivernisirea celor bolnavi preoți, diaconi și grămăticii, pentru slujba la sfintele ierurghii, înzestrând-o cu moșii, vii, milii Domnesci, și cu metóșe cu cari să pótă a se ține și a se hrăni acei ticăloși bolnavi, după cum mai pe larg în hrisovul Domniei Sale tóte se arată; de vreme dar ce din mulțimea păcatelor acestui creștinesc norod într'aceste vremi de apoi s'au fost înmulțit năprasnica bóla a ciumei, în cât deosebit de ajutorul cheltuelilor ce au făcut la acei pătimași de năprasnica bóla cei după vremi frații Domni au fost încăput și nunita mănăstire și nosocomionul la datorie nefind vrednică întru ale sale de a ține și a hrăni nici pe acei bolnavi ce eră orînduiți; acesta dar vedînd-o Domnia Sa Alexandru Moruz Voevod s'au îndemnat din pronie Dumneșeiască de au zidit din temelie deosebit spitaluri pentru cei pătimași de această năprasnică bóla a ciumei, vrînd a izbăvi cu totul această sfîntă mănăstire a sfîntului Pantelimon de cheltuelile ce aveă cu acei ce pătimașii cu această bóla, ca să rămăe a fi spitalul numai pentru cei pătimași de

patimă îndelungată, mai adăugând pentru a Domniei Sale vecinică pomenire a se ține și a se hrăni la acest nosocomion încă și 18 bolnavi peste acei 12 orînduiți de răposatul ctitor cari se fac peste tot patură 30, la cari acest lucru de suflet folositor ca să ne împărțăm și Domnia Mea din veșnica pomenire la acest sfînt lăcaș și nosocomion, am dat acest hrisov al Domniei Mele sfintei mănăstiri și nosocomion cu săraci bolnavi, ce mai sus se arată, a marelui mucenic Pantelimon, i cinstit și credincios boerului Domniei Mele Constantin Predescu Biv Vel Stolnic Epitropul acestui nosocomion cu care să aibă a ține și a lua toate milile ce mai jos se coprinde și mai înteu de toate hotărîm, ca sfîntul acesta lăcaș și nosocomion al Sf. Pantelimon să fie de tot slobod și în pace de toate dăjdiile Domniei, cari de la Vistierie se orînduiesc și s'ar orîndui, adică: de sfertul sf. Gheorghe și a sf. Dimitrie, de împrumutări și de ajutorințe, de mucareri, de poclonul stégului, de podvode, de conace, de cai de olac, de cai împărătesci, de zaherele și de toate alte feluri de dăjdi din obicinuite, și neobicinuite, cari după vremi pentru vre-un păs ar eși pe cele-lalte mănăstiri, cum și de cheltuelile ce s'ar întâmplă a se face de acum înainte la vremi de ciură cu cei ce vor pătimi de această năprasnică bôlă, pentru că de aceea s'aũ făcut osebite spitaluri întocmite cu veniturile lor, ca să rămăe acest nosocomion slobod, atât de cei ce vor pătimi de năprasnică bôlă a ciurmei, cât și de cheltuelile lor spre a putea ține înăuntru acele 30 patură de bolnavi; încă și bucatele acestui sfînt lăcaș să fie scutite și ertate, adică stupii i rîmătorii de dijmărit și oile de oerit, atât în cât să nu fie supuse la nici un fel de dajdie, ci apără și slobodă de toate; și să aibă a ține doi preoți, un diacon și doi grămătic, sus la sobornica biserică a sf. Pantelimon, și să aibă a mai ține încă doi preoți jos la biserică sf. Visarion, cari aceștia toți să fie scutiți de toate dăjdiile, zaherelele și ori-ce altă dare va eși pe ceta preotească, cum și de plocon; și iar să aibă a mai ține un dohtor și un spișer pentru căutatul bolnavilor cu lăfă după cum în hrisovul răposatului ctitor mai pe larg se coprinde i două mueri pentru spălatul bolnavilor, așijderea și un om pentru strînsul buruenilor de tréba dohtorilor, cum și un chelar, i un jimblar, i un bucătar pentru trebuința bolnavilor, i șase slugi pentru căutatul trebilor de pe afară ce se vor orîndui de către ispravnicul sf. mănăstiri, i 40 dârvari pentru căratul lemnelor la trebuința spitalurilor, cum și un-spre-dece randași, cari să fie de tréba și poslușania bolnavilor, cari pe toți aceștia să aibă a-i ține din ludele Vistieriei cu pecetluituri Domnesci pentru ca să fie scutiți și apărăți de toate dăjdiile, zaherelele și de ori-ce altă dare va eși de la Vistierie pe dajnicii țerei. Așijderea să fie sfintei mănăstiri Pantelimon și spitalurilor cu săraci bolnavi i balta ce se chiemă Greaca din sud Vlașca, i balta ce se numesce Zimnicea din sud Teleorman cu tot venitul lor de pre-tudindenea, cu vânătoarea și vîndarea pescelui, cu vamă, cu scăunile și cu toate alte obiceiuri de venituri ale acestor bălți, iar alt nimeni din vameși anestet să nu aibă făr' numai omul ce se va orîndui de către ispravnicul mănăstirei; și iar să fie sf. mănăstiri cu spitalurile

săracilor bolnavi, fumăritul din oraşul Tîrgoviştei sud Dâmboviţa, fumăritul oraşului Craiovei şi din cinci judeţe ot preste Olt, din târgurile şi oraşele ce vor fi şi ce vor face într'aceste cinci judeţe să aibă a lua fumăritul de la toţi cei ce vor avé pivniţe şi cârciune de vîndarea vinului i prăvălii cu mărfi de vîndare şi magazii şi alte dugheni cu orî-ce fel de marfă sau de bucate ar vinde, de la toţi să ia fumărit, după vechiul obicei, afară din sf. Mitropolie, episcopiile, mănăstirile cele mari şi afară din dumné-lor Veliţii boeri, care este vechiul obicei, şi afară din cei ce vor aveà cărţi domnesci de scutélă, iar de la cei-l-alţi toţi ce vor aveà prăvălii sau cârciune să aibă a lua fumărit, însă de prăvălie sau cârciuna mare po taleri 5 şi junetate bani 6 i de prăvălie sau cârciună de a doua mână po taleri 2, bani 96 şi de prăvălie sau cârciună mai mică po taleri 1 şi bani 48, după obicei; iar câţi sudiţi ai streinilor curţi ţin cu chirie prăvălii, fumăritul acelor prăvălii să-l ia fumarul de la stăpânii prăvăliilor. Şi iar să fie sf. Panteleimon şi spitalurilor cu bolnavi tot venitul ce se va analoghişi după vama târgului care au aşedat Domnia Sa rēposatul ctitor ca să se facă la sf. Panteleimon, pe moşia bisericăscă, în toţi anii la ziua Sfăntei Măriei mici, a căruia tîrg să fie aliş-veriş până la opt zile şi totă vama orî câtă s'ar face să o strîngă Epitropul sf. Panteleimon, după orînduiala catalogului ce s'au întocmit de la let 1809 încóce şi să o ia pe sēma spitalului aceea ce se luà şi mai 'nainte, ca să fie spre ajutor şi cliverniséla bolnavilor, iar vameşii să ia prostichiul ce s'au făcut, la care nu are a se amesteca Epitropul. Şi iar să fie sf. mănăstiri şi spitalurilor cu săraci bolnavi vama târgului de la Valea Tencului, ce se face tōmna, i vama de la târgul ce se face, iar tōmna, sub délul Pitescilor, câte zile vor ţine târgurile tot venitul să se ia pe sēma sf. Iocaş, iarăşi cu orînduiala ce se coprinde mai sus. Şi iar să fie sf. mănăstiri vinăriciul din tōte viile ce sunt pe moşia Clătescii din sud Ilfov a sf. Mănăstiri şi din câte se vor face de acum înainte, ca să ia din dece vedre vin o vadră şi otaşina după obicei, iar vinăricerii Domnesci să nu aibă nici o trēbă. Şi iar să fie sf. Mănăstiri şi spitalurilor cu săraci bolnavi vinăriciul dintr'aceste popóre ce se arată mai jos din sud Slamn-Rînnic, adecă poporul Cotescii care se începe din Valea Cârceiului, unde se hotărasce cu Urechescii până în Blidăria în drunul unde se hotăresce cu Bonţescii întru care se coprinde poporul Golescii-de-sus, Calicul, Valea Cârceiului şi Sluţii, poporul Cărligele care se începe din hotaru Cotescilor până la hotarul Bonţescilor şi al Dălhăuşului, poporul Dălhăuşului se începe din hotarul Cărligele i al Bonţescilor până în hotarul Donei în care popor se coprinde şi poporul malul Corbului, poporul Curăturile, poporul Pustii, poporul Vai de ei, iar poporul Pustii poporul Olteni se începe din Pânticesci şi merge până în hotarul Vărtişcoiului, poporul Vărtişcoiū se începe din Olteni şi ţine până în Broseni, poporul Broseni se începe din Vărtişcoiū până în apa Milcovului întru care se coprinde şi poporul Pituluşa i Faraónele, de unde să aibă a lua Sf. Mănăstire vinăriciū, şi la vreme orînduindu-se de către Epitropi omul mănăstirei, să aibă a ânblă

cu vinăricerii domnesci, ca să scrie tot vinăriciul dintr'aceste numite popóre și făcând catastih după obiceiū din bani vinăriciului ce sunt datorii de plătesc dajnicii, să aibă a lua orînduitul epistatului câte doi bani de vadră, la care întru nimic să nu se amestece vinăricerii domnesci, nici cu pricină de deciuială, nici de cheltuială, ci toți banii de plin să se dea în mîna orînduitului. Și iar să fie sfîntului lăcaș nosocomion câte doi bani de jug de la Odivaie, care iaū aferosit la sf. lăcaș Domnia sa Constandin Vodă Mavrocordat. Și iar să fie Sf. Panteleimon și spitalurilor cu săracii bolnavi milă ca să aibă a lua de la Ocnele Mari pe tot anul po taleri 2.500, cari bani să-i răspundă cămarașul ocnelor la dumné-lui Epitropul sf. mănăstiri făr de nici un cuvînt de pricinuire, *pentru că aceste ocne fiind deschise pe moșia sf. mănăstiri*, după cum hrisovul Domniei Sale Mateiū Ghica Voevod care aū cumpărat-o și aū aferosit-o danie la acest sf. lăcaș i hrisovul Domniei Sale Alexandru Ghica Voevod ot let 1767, adevitor că să iea de la acéstă onă din două-șeci de bolovanii un bolovan, dar de la o vreme încóce nepăzindu-se acéstă hotărîre, rămăsese de lua numai câte taleri 500 care acésta vędendu-o Domnia Sa Alexandru Vodă Ipsilant că nu este cu dreptate fiind cu paguba mănăstirei, prin hrisovul Domniei Sale de la let 1797, 'i-aū mai adogat încă taleri 2.000 care se fac taleri 2500, pe cari de atunci încóce a pururea și 'i-aū luat sf. mănăstire pe tot anul; pentru care și Domnia Mea porunciu cămarașilor de la aceste ocne, ca și de acum înainte pe tot anul să aveți a da acești bani la dumné-lui Epistatul sf. mănăstiri, făr' de nici un cuvînt; și am adevorit hrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod, și cu credința prea iubiților Domniei Mele fii: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod i cu mărturia dumné-lor ciustiților și credincioși boerilor veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Ban, pan Radu Golescu Vel Vornic de Țera-de sus, pan Grigore Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigore Ghica Vel Logofăt de Țera-de-sus, pan Radu Slătineanu Vel Vornic de Țera-de-jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Dvornic al treilea, pan Istrate Crețulescu Vel Vornic al patrulea, pan Gheorghie Slătineanu Vel Vornic de Țera-de-jos, pan Constandin Suțu Vel Hatman, pan Mihalache Manu Vel Dvornic de politie, pan Mihalache Șutul Vel Spătar, pan Constantin Vlăhuță Vel Postelnic, pan Atanasie Hristopulo Vel Logofăt al străinelor pricinii, pan Nestor Vel Clucer, pan Alexandru Mavrocordat Vel Căminar, pan Dimitrie Manul Vel Comis, pan Mihail Vel Spătar și Ispravnic, pan Grigorie Ghica Vel Logofăt de Țera-de-sus, și s'aū scris hrisovul acesta la anul dîntéiū dintru întéia domnie a Domniei Mele, aici în orașul scaunului Domniei Mele Bucuresci, la anul de la zidirea lumei 7321, iar de la nascerea Doimnului Dumneđeu și mântuitorul nostru 1813 Martie în 12, de Chiriță Logofăt de divau, și de Costache Logofătul: Trecut în condică.

(Cod. XIX, filu 47 v.)

Anexa VIII. Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscaoie.

Pe însu-ți dumné-ta Vel Bane Golescule te orînduim Domnia Mea, și-ți poruncim să îndeplinesci de la pârâțul sluger acești bani ai milei vinăriciului spitalului nemernicilor, iar când nici acum nu vor fi următor să ne arēți.—1814. Martie 20.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofēt.

(Cod. LXXX, pag. 11.)

Prea Înălțate Dómne,

Prin luminat hrisovul Măriei Tale, întru alte milii de ce aũ bine-voit mila Înălțimeii Tale de aũ hărăzit la spitalul nemernicilor este și milă de vinăriciũ din sud Mehedinți, după luminate porunci ce s'aũ dat către tacsildarii de vinăriciũ gpd de a strēnge și milele vinăriciului mōnăstirilor, măcar cã spitalul aũ fost priu poruncã cu deosebire de Înălțimea Ta de a nu se luã, dar dumné-lui Sluggerul Grigore Brăiloiu, ce se aflã acum aici și s'aũ aflat tacsildar la acest județ Mehedinți, aũ luat și acest vinăriciũ al spitalului, și cerēdu-i-se de multe ori de cãtre noi Epitropii, pricinuesce, cã mergēnd la Craiova îi va trimite. Ci fiind-cã dumné-lui acum se aflã aici și spitalul are mare trebuințã, ne rugãm Înălțimeii Tale, a se da poruncã cãtre cine bine va voi Înălțimea Ta, a împlini acei bani de la numitul tacsildar, fãrã de a se opri deciuiala, cari bani sunt taleri 4.500.—1814 Mart.

Radu Golescu Vel Ban și alți trei.

Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscaoie.

Poruncim Domnia Mea ciustite și credincios boerule al Domniei Mele, Biv Vel Vornice Constantine Sarmucaș, vechilule al Cãimãcãmiei Craiovei și dumuē-vōstrã boerilor divaniți de acolo, ca întocmai să faceți urmare precum mai jos se coprinde, iar de vor dice cã aũ cevași împotrivã a respunde ori dumné-lui Logofētul Cornea sau tacsildarii anului trecut să însciințați Domniei Mele.—1815 Iulie 19.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofēt.

(Cod. LXXXVI, pag 407.)

Prea Înălțate Dómne,

Dupã luminatã porunca Măriei Tale ce ni se dã la acēstã jalbã a dumné-lor Epitropilor spitalului de strãini, fãcēnd cercetare, vėdquũ cã le este cã aũ sã ia de la dumné-lui Biv Vel logofētului Cornea Brăiloiu taleri 392 bani 90 cusur din mila vinăriciului acestui spital, din let 1813, așijderea mai aũ și tōtã mila vinăriciului din tōmna trecutã let 1814 neluatã și cer împlinire; gãsesc cu cale sã fie luminatã po-

runca Măriei Tale către dumné-lui vechilul Căimăcămiei Craiovei, i către dumné-lor cei-l-alti boeri divaniți împlinindu-î să-î trimetă aici la Casa acestui spital, deosebit să apuce și pe cel ce aũ fost tacsildar în anul trecut la acel loc unde este mila spitalului, ca să dea catastih împreună cu banii și să-î trimiti iarăși la Casa spitalului, de care arêt Inălțimeii Tale. — 1815 Iulie 10.

Vel Logofêt.

Ancra IX. Cartea spitalului noũ pentru iratul ce s'aũ făcut a lua câte taleri 5 de vită, care se va prinde în viile de prin dealul cel mare din sud Saac.

Zemle Vlahisocie. Dat'am Domnésca Nóstră carte spitalului noũ ce s'aũ făcut în marginea Bucurescilor pentru *nemernicũ streinũ* ca să aibă milă de la Domnia Mea, iratul ce va strĩnge de la vitele cele mari ce se vor găsi prin vii, slobode, făcend stricăciuni în délurile cele mari din sud Saac, po taleri 5 de vită, pentru care prin anaforaua ce ne-aũ făcut dumné-lor Veliții Boeri, de la đece ale acestei luni Maiũ, la jalba boerinașilor i locuitorilor pămĩntenii ce aũ vii în délurile ot sud Saac ne-aũ făcut arêtare, că din vechine ședeau pe la vii numai vierii făr'de vite, iar de la o vreme încóce s'aũ făcut în pólele viilor sate întregi cu mulțime de vite, pe cari le dau la văcar numai de la Sf. Gheorghe până la Sf. Dimitrie, iar pe vreme de iarnă lăsându-le slobode, iaũ viile de-a rĩndul rođend vița până în pămĩnt frĩngend și rupend araciũ, din care pricină nu puțină pagubă este celor cu viile, cum și Vistieriei domnesci și găsĩndu-se de trebuință cererea locuitorilor părței locului a se îndatoră cei ce-și lasă vitele făr'de văcar și se vor găsi în vii făcend stricăciuni, orĩ de ce tréptă va fi stăpănul vitei, să plătescă de vita mare taleri 5 spre infrinare și să facă acești bani venit spitalului celui noũ al sėracilor nemernici, care arêtare a dumné-lor boerilor cunoscendũ-se și de noi că se cuvine a se da acest nizam pentru paza și ferirea viilor ot délurile cele mari și pentru ajutorul spitalului cu venitul ce se va aduce, am hotărĩt să se pue acest nizam în faptă și să se strĩngă venitul pe sėma spitalului, și dumné-ta Vel Logofete de Tėra-de-sus Grigorie Bălene, să faci porunca Domniei Mele la mânia omului ce se va orĩndũ de dumné-ta ca un Epitrop dimpreună cu cei-l-alti dumné-lor Epitropi, la care să găsiți un om vrednic și cinstit de-a'l rĩndũ purtător de grijă asupra acestui nizam de a strĩnge acest avaet pe sėma nemernicilor, care să-l îndatorăți cu strășnicie de a nu cuteza cumvași să facă cel mai puțin catahrosis, căci dovedĩndu-se ĩntru acest fel de urmare, nu numai se va îndatoră de a plăti pentru un ban đece, ci încă se va și pedepsi strășnic. Drept aceea am dat Domnescul Nostru sinet spitalului, ca să aibă acum și tot-deauna iratul acesta nestrămutat, i saam reche gd. 1814, Maiũ 28.

(Cod. LXXVII, fila 179 v.)

Anexa X. — Carte de volnicie la mâna celui orînduit pentru acest irat

Milostiû Bojiû. Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Dat-am Domnéscă Nóstră carte carele prin alegerea dumné-
lor boerilor epitropiî ceî marî ai spitalului nemernicilor străinî ce
s'au făcut nouă aici în marginea Bucurescilor, s'au orînduit ca să strîngă
iratul ce s'au întocmit acum pe séma acestui spital de la vitele marî
ce se vor găsi făcând stricăciuni prin vii, făr' de păstor în délurile
cele marî din sud Saac po talerî 5, după jalba boerinaşilor i a locui-
torilor părteî locului, i după anaforaua dumné-
lor Velişilor boerî, pre-
cum s'au dat şi osebit sinet al Domnieî Mele spitalului, adecă să aibă
a âmbă prin délul cel mare cu vii din sud Saac, unde să orînduiască
pe la locurî trebuincioşe şi ómenî ai sêi, îngrijitorî ca să pue în orîn-
duială nizamul ce s'au dat pentru vitele marî ce fac stricăciuni prin
viî şi mai întêiû prin ajutorul dumné-
lor ispravnicilor să se publicu-
iască la toţi de obşte, ca nimenî să nu lase vitele slobode prin dél
nici vara nici iarna, iar după aceea care din vite se vor găsi în vii,
făcând stricăciuni, orî de ce tréptă va fi stăpânul vitei să plătescă
de vita mare câte talerî 5 spre înfrânare. Ci dar orînduitul mai sus
strîngând venitul acesta prin catastih, să-l aducă la dumné-
lor Epi-
tropiî spitalului, să fie îndatorat însă cu străşnicie de a nu cutezà să
facă cel mai puţin catahrisis, căci dovedindu-se într'acest fel de urmare,
nu numî se va îndatorà a plăti pentru un ban dece, ci încă se va şi
pedepsi straşnic; de care poruncim şi dumné-
vóstră ispravnicilor ai
judeţului i zapciilor şi altor slujbaşî, să-î daţi ajutorul cel cuviincios,
ca să pótă da nizamul acesta şi a strînge venitul. I saam receh gpd.—
1814 Maiû 28.

(Cod. LXXVII, fila 180.)

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Anaforaua acésta a dumné-
lui Vel Logofétul de Țera-de-sus urmă-
tore fiind Domnesceî nóstre hotărîri ce s'au dat pentru acest irat al
spitalului streinilor primită este Domnieî Mele, pe care şi întărind-o,
dăm acésta domnéscă a nóstră poruncă la mâna orînduitului spitalu-
lui, ca să urmeze întocmai şi spre a fi cu totul nebântuit de către tac-
sildar i slujbaşîi vinăriciului aceluî judeţ, făr' de a se amestecà ei
cātuşî de puţin la acest irat, ci încă să-î dea şi mână de ajutor, pre-
cum şi dumné-
vóstră ispravnicilor ai judeţului, vă poruncim asemenea,
să daţi orînduitului spitalului ajutorul cel cuviincios.—1815 Iulie 8.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofét.

Prea Înălţate Dómne,

După luminată porunca Înălţimeî Tale ce ni se dă la acésta jalbă
a dumné-
lor Epitropilor spitalului celui nouă, făcând cercetare arêt Înăl-

timei Tale că din anul trecut, după jălbele unora din locuitorii cei ce au în dealul cel mare ot sud Saac, că de la o vreme încóce s'au făcut și în pólele viilor sate cu mulțime de vite și le dau la văcar numai de la sf Gheorghe până la sf. Dumitru, iar pe vreme de iarnă lăsându-le slobode fac mare stricăciune la vii, care jalbă cercetându-se de dumné-lor veliții boeri s'au găsit cu cale și s'au îndatorat cei ce-și lasă vitele fără de văcar și se vor găsi în vii făcând stricăciune, ori de ce tréptă va fi stăpânul vitei să plătescă de vita mare câte taleri 5 spre înfrânare, și acéstă dare prin luminată hotărîrea Măriei Tale ce s'au dat s'au făcut irat spitalului nou, și s'au dat porunci ale Măriei Tale la mâna orînduitului din partea spitalului; acum dumné-lor epitropi arată că la vremea culesului Délului este cel mai bun irat al acestei slujbe și vinăricerii s'au amestecat de au luat ei iratul, cu cuvînt că li se cade lor; s'au căutat în ponturile vinăriciului și la capul al 9-lea se coprinde, că pricinile de judecăți ale podgorenilor ce vor avea între ei să le caute tacsildarul iar ispravnicii să nu se amestece, sau când vor face tacsildarul și slujbașii năpăstuirii și jafuri, ispravnicii să însucițeze. Decî acest irat nu are a face cu slujba vinăriciului, ci tacsildarul și vinăricerii au să urmeze orînduiala după ponturile vinăriciului și să-și caute huzmetul după orînduiala sa, iar slujba acéstă ca un irat nou și osebit are să caute numai de cel orînduit din partea spitalului și vinăricerii să alți slujbași ispravnicesci, nu numai să nu se amestece întru nimic la luare, ci să dea și mână de ajutor; pentru care să se dea luminată poruncă la mâna orînduitului din partea spitalului, ca să fie volnic a căuta acéstă slujbă în Délul cel mare din sud Saac în tot județul, fără a se deosebî popórele din sud Saac la vinăriciú în județul Buzéului, ci în tot coprinusul județului Săcuenilor, numai în délurile cele mari și peste tot anul are să se caute slujba, ferindu-se a face cel mai puțin catahrisis și dumné-lor ispravnicii cum și vinăricerii să se îndatoreze a-i da mână de ajutor, de care arêt Înălțimeî Tale.—1815 Iunie 26.

Vel Logofăt.

Anexa XI. — Hrisovul Mönăstirei Colței.

Sfinteî și Dumneđeescéi mönăstiri de aici din orașul scaunului domniei mele București, unde se cinstesce și se prăznuesce hramul Tresfetitele ce se numesce Colțea, unde sunt și spitaluri pentru odihna bolnavilor streini care este făcută și înălțată din temelie de răposatul boer Mihaiú Cantacuzino Biv Vel Spătar, ca să aibă a lua sfînta mönăstire în toți anii de la ocna Slănicu ot sud Saac tótă dijma de sare din dece bolovanî un bolovan, după cum au luat, să fie pentru cheltuiala și căutarea bolnavilor streini, cari se vor odihni în spitalurile ce au făcut la acéstă mönăstire, pentru că după ce au făcut și au înălțat numitul boer Mihaiú Cantacuzino Biv Vel Spătar acéstă sf. mönăstire și au înfrumusețat'o și au dăruit'o cu sfînte odóre câte trebuiesc, au făcut împrejurul mönăstirei ziduri și școlă și chiliu de ajuns pentru odihna a multor streini, și pe lângă acestea tóte au mai făcut

și ospitaluri, ca să se odihnescă bolnavii streini, precum toate tocmite și iscusite se ved. Deci pentru cheltuiala și căutarea bolnavilor ce se vor odihni în spital, ca să aibă să nu lipsiască la cele ce vor trebui, să se caute la bóla lor cu dohtorii și cu altele, cum din dumnezeiască îndemânare și din bun gând ce au fost pus în inima sa, așa au socotit și au închinat sfintei mōnăstiri să ia totă dijma de sare de la Ocna Slănic, după cum s'au ȑis mai sus, fiind acea Ocnă domnescă pe moșia d-lui, ca să fie numai pentru căutarea bolnavilor, iar nu și pentru alte cheltueli, urmând sfintei scripturi ce grăesce la sf. evanghelie, că «bolnav și strein am fost și m'ați căutat, ca să se învredniciască a auȑi glasul cel dumnezeesc, când va ȑice «veniți, blagosoviți părintelui meu, de moșteniți împērăția cerului, care este gătita voue de la întemeierea lumei, de care și Domnia Mea după dania și închinăciunea D-sale fiind toate ocele țerei rumānesci sub stăpānirea Domniei, am bine-voit într'acestași chip și am așeȑat, adecă ca să ia sf. mōnăstire acea dijmă de sare și de acum înainte de la Ocna Slănicu în toți anii, după cum au orīnduit boerul ce scrie mai sus, însă de vor vrea cāmārașii să se învoiască cu ispravnicii mōnăstirei ca să ia dijma de sare și să dea taleri 2.500 pe an bani vechi, iar de nu vor vrea cāmārașii să dea acea sumă de bani ce scrie mai sus, să fie volnici ispravnicii Mōnăstirei ca să ridice acea sare de la Ocnă în toate lunile, să o aducă la orī-ce vad să o vīndă cu orī-ce preț va putē, sau deși vor gāsī mușterii să o vīndă și acei mușterii încă să o ducă pe la vaduri, să o vīndă cum s'au ȑis mai sus și să nu aibă nici o oprélă de nimeni, însă de vor da cāmārașii prețul ce'l vor da alții pe sare, să aibă a luā ei; iar când se va iatāmplā a nu se vinde Ocnele, ci ar rămāne pe sēma Domniei, de s'ar pune cāmārași în credință, mōnăstirea tot să aibă a'și luā acea milă de la Ocnă, precum scrie mai sus, iar nici cum să fie lipsită de acea milă, iar când se va învechī și nu se va putē a se mai scōte sare pe acea gură de Ocnă, să aibă a se face alte guri de Ocne noue tot acolo pe acea moșie la Slănic și tot să ia sf. mōnăstire dijmă; să fie sfintei mōnăstiri dijma acēsta stātătōre și neschimbată în veci iar pentru purtarea de grijă a cheltuelei ce va să se cheltuiască la căutarea bolnavilor streini, au fost pus mai sus numitul ctitor patru ispravnicī, ca ei să aibă a luā banii de la sf. mōnăstire după dijma de sare de la ocna Slănic, să-i cheltuiască la dohtorii și la altele ce vor trebui la căutarea bolnavilor și pentru câți vor fi ostenitorī de vor purtā grija la acele cheltueli, Domnia Mea încă 'i-am iertat să aibă pace de toate dājdiile orī câte ar eși peste an, de nici unele nici un val și nici o bāntuială să nu aibă. Așīderea au fost pus și patru neguțatori jurați împreună cu starostea, ca să aibă a luā în toți anii sama acestor ce s'au ȑis mai sus ispravnicī, de tot venitul și de totă cheltuiala câtă se va face pe an la trebuința acelor bolnavi, iar de se va iatāmplā mōrte acelor ce s'au ȑis mai sus ispravnicī, să aibă a pune ispravnicī dintr'acei patru neguțatori jurați, iar nu dintre alții străini; așīderea și când va muri vre-o unul dintr'acei patru neguțatori jurați iarāși să'și pue altul în loc, pe cari vor socoti asemenea lor, să fie tot deplin patru și pe dania dijmei de sare ce au închinat

acel răposat boer, ce s'aũ ȃis mai sus, și pe tóte așeȃmînturile ce aũ
 făcut la acéstă sf. mónăstire. Așijderea să aibă a ținé sf. mónăstire
 lude 20 scutelnici stremi și lude 20 dírvari, cari să fie scutiți de tóte
 angariile ce es p̃ste an în țéră, i patru lemnari, și și aceștia să
 fie scutiți de tóte podvódele ca să fie pentru poslușania sf. mónăstiri,
 numai să dea într'un an . . . doi. Incă să aibă sf. mónăstire doué piv-
 nițe a le scuti de fumărit i de alte angarii; și iar să aibă a lua de
 la tîrgul ce se face la Lichiresci, din ȃiua de Duminica Mare până în
 cea-l-altă Duminică, vama ce se va face de la fie-care neguțator, după
 vechiul obicei, din tóte să ia ómenii mónăstirei Colței, iar vameșii
 amestec să nu aibă; și iar să aibă sf. mónăstire ca să ia vinăriciul de
 la toți ce aũ vii pe moșia Bucovul și plătesce vinăriciũ cine coprinde
 din hotar până în hotar, după cum și alte cãrți asemenea acéstă ȃrată,
 însă partea jumătate cu gãrdurărit i pãrpãrul afară din popórele d-luĩ
 Vel Armașul, iar cea-l-altă parte să o dea la Cãmara Domniei Mele; și
 să scutescă pe tot anul de oerit oĩ 500 cu pecetluit Domnesc i dijmă-
 ritul i vinăriciul pe drepte bucatele mónăstirei; și în toți anii să aibă
 a luă acești taleri 2500 în locul dijmei de sare ce s'aũ numit mai sus
 de la oca Slănic. Așijderea și preoții de la acéstă sf. mónăstire să
 fie scutiți de orĩ-ce vor da alți preoți, și să scutescă și vinăriciũ i dij-
 mărit pe drepte bucatele lor i cãte o pivniță aici în Bucuresci, apē-
 rată de fumărit, de cãminărit, de vamă, de vinul Domnesc și de alte
 angarii, numai și preoții nãpristan și necurmat să pãzescă slujbele
 sfintelor biserici, atãt la biserica cea mare cãt și la paraclise, și orĩn-
 duiala sãracilor bolnavi după la spitaluri, iar de nu vor pãzi, ci din
 lenevire se vor zãticni la orĩ-ce, mila acéstă să nu o ție în sémă.
 Osebit de acestea să aibă a lua sf. mónăstire de la Vel Vameș pe tot
 anul cãte taleri 500 pentru casele ce sunt carvasara, urmãndu-se în-
 tocmai după cum s'a așeȃt și s'aũ urmat pãnu acum; care tóte aceste
 mili și privileghiuri cãte sunt numite mai sus, le-aũ avut sf. mónă-
 stire de la toți frații Domni de mai nainte, dar pentru mai bună cãu-
 tare, hrana și folosirea sãracilor bolnavi ce se află la spitalurile aceștei
 mónăstiri, Domnia Sa fratele Alexandru Vodă Moruz, aũ mai adaos
 milă de la Domnia Sa și alți taleri 500 pe an din venitul Ocnelor lângă
 acei taleri 2.500 ce luă mai nainte, ca pe tot anul să ia taleri 3000 tocmai
 la fieș-care trilunie, cãte taleri 750 tocmai, și aũ înlesnit Domnia Sa
 și darea acestor bani prin deosebită porunca Domniei Sale, ca la vre-
 mea cea orĩnduită, fãr' de pricină să i se dea orĩnduiții bani, spre a
 nu aveã Epitropia lipsă de trebuincioșã cheltuială a spitalurilor, la
 care spitaluri vȃȃnd Domnia Sa stinahoria bolnavilor, cã neavȃnd o
 deosebită odaie pentru cei cariĩ încep a se sculă din bóla, mai vîrtos
 cei în patima lîngórei, cariĩ nedeosebindu-se dintre cei-l-alti la un loc
 mai curat se póte a-i întóreș bóla, precum și alții din alte patimi a-
 semena neavȃnd rȃsuflarea și mutarea lor la un loc mai curat, pentru
 aceea aũ socotit Domnia Sa de trebuință și aũ poruncit Epitropuluĩ,
 ca lângă acele doué odăi mari spitaluri de jos, să aibă a țineã și al-
 treilea odaie curată cu cãte-vã paturĩ și cu cele trebuincioșe, ca din
 cei ce se mai rădică spre sãnătate din spitalurile mari, să-i mute în-

tr'acea deosebită, unde să-și aibă iarăși căutarea lor și curățenia precum în spitaluri vechi asemenea să fie curățenie. Așijderea să mai aibă sf. mănăstire lude 15 după catastihul Vistieriei, pentru căratul lemnelor, pentru încălțitul spitalului săracilor bolnavi, (afară din scutelnicii ce-i are mănăstirea deosebiți, cari sunt numiți mai sus), taleri 750 pe an de la compania neguțătorilor, cari bani să se dea cu trei sferturi într'un an la fiteș-care patru luni câte taleri 250, cari mili s'au adaos iarăși de Domnia Sa fratele Alexandru Moruz Voevod, pentru alt spital cu trei odăi, ce s'au mai zidit din nou de luminăția Sa Dómna Domniei Sale încă dintru întâia domnie, de muieri bolnave sărace de a fi deosebite din partea bărbătescă și de a-și avé căutarea și odihna lor fără de stinahorie, întărindu-se acest adaos și cu deosebit hrisovul Domniei Sale. Deci învrednicindu-ne și pe noi Domnul Dumnezeu cu domnia acestei pravoslavnice țeri rumănesci, am bine-voit de am înnoit și am întărit toate milele câte se cuprind mai sus, atât cele mai dinainte, cât și cele ce în urmă s'au mai făcut, ca să se păzescă nestrămutat, adevărind hrisovul acesta cu însăși domnesca noastră iscălitură și pecete, i cu credința prea iubiților Domniei Mele fi: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și dumné-lor cinstiți și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei mele: pan Constantin Filipescu Vel Vistier, pan Radu Golescu Vel Ban, pan Isaac Ralet Vel Vornic de Țera-de-sus, pan Grigorie Ghica Vel Logofet de Țera-de-sus, pan Barbu Văcărescu Vel Vornic de Țera-de-jos, pan Dumitrașcu Racoviță Vel Vornic al treilea, pan Istrate Crețulescu Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu Vel Logofet de Țera-de-jos, pan Constantin Suțul Vel Hatman, pan Mihalache Manu Vel Vornic de politie, pan Mihalache Suțu Vel Spătar, pan Constantin Vlăhuță Vel Postelnic, pan Atanasie Hristopol Vel Logofet al streinilor pricinii, pan Nestor Vel Clucer, pan Alecu Mavrocordat Vel Căminar, pan Iordache Scanavi Vel Comis și Ispravnic, și s'au scris hrisovul acesta în anul dinteiu dintru întâia domnie a Domniei Mele, aici în orașul saunului Domniei Mele Bucuresci, la anii de la nascerea domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Isus Hristos 1813 Iulie 1, de Nicolae Logofet de divan.

Anexa XII. În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar ză n le Vlahseie.

Dumné-ta Vel Logofete de Țera-de-sus, primită fiind Domniei Mele acéstă anafora a dumné-lor orînduiților boeri, întărim toate aceste mili a le avé acest spital al nemernicilor săraci, pentru care și poruncim, să se facă hrisovul Domniei Mele, după orînduiala ce se cuvine. — 1813, Iulie 27.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofet.

(Cod. LXXVI, pag. 653).

Prea Înălțate Dómnne,

Pentru noul spital ce s'aú întocmit, a căreia energhie, din mila Măriei Tale și a unora din creștinii ce se îndură a da câte puțin ajutor se urmază până acum în streine case, iar lucrarea zidirei sale, precum este sciut Măriei Tale, s'aú început acum din temelie în fericitele ȕilele Înălțimeii Tale, făcându-se afară din politie lângă cișmea, spital noi, în care póte să încapă aprópe ca 200 paturí de bolnavi, osebí din cele dimprejur cuviincióse și trebuincióse namestii ale sale, prin altă pré plecată a nóstră anafora, am fost făcut Înălțimeii Tale fierbinte rugăciune să te milostivesci Măria Ta, ca din domnescile bogate milile Măriei Tale, să se ajute acéstă Casă a sêracilor, atât spre săvîrșirea zidirilor sale (carí zidiri fiind până la un loc, urmază să facă contenire din pricina neajungerei și a lipsei), cât și spre a se puté ține după vremi spitalul acesta în ființă și lucrarea sa, la care anafora se dá luminată porunca Măriei Tale, coprindétóre, că de vreme ce Înălțimea Ta, din singură firésca Măriei Tale voință și cugetare, ești pornit la acest fel de ajutóre și faceri de bine, carí privesc spre mângâierea nemernicilor sêraci bolnavi și spre sufletésca pomenire a Măriei Tale, de aceea dar ni se poruncesce, să chibzuim ca ce fel de ajutor s'ar veni a se face din partea Domniei, care să fie cuviincios și potrivit la așa facere de bine și cu ce mijloc, și să arétăm Măriei Tale prin anafora. Următorí fiind luminatei porunci, am făcut îndestulă chibzuire și aflăm aceste mijlóce, ce pre larg le arétăm Măriei Tale mai jos, carí mijlóce socotim nu numai că sunt cuviincióse, ci și fórte potrivite și lipite la acest fel de mare facere de bine.

1). Pildă avem dintru început de la moșii cei până acum trecuți pré fericíți și pré Luminați Domni, carii aú aferosit la Sf. Mitropolie, la Sf. Episcopii și la cele mai multe din mónăstiri și schituri mili din vinăriciul domnesc, unii aferosind, alții și mai adăogând, iar alții numai întărind acele de mai înainte aferosite; aceeași dar domnescă putere și slobodenie fiind dată și Înălțimeii Tale de la Dumneđeú, fie mila Măriei Tale a se aferosi și acestei Casă a sêracilor o acest fel de milă, adică din tóte popórele județelor unde are mónăstirea Mărcuța milă de vinăriciú, prisosul ce va fi peste mila Mărcuței, adică cei-l-alți bani până la cincí câți nu vor fi aferosiți, să se aferosésca la acest spital.

2) Doué din mónăstirile cele slobode ale țerii ce nu sunt închinat nicăieri, adecă mónăstirea Govora și mónăstirea Arnota ot sud Vâlcea, să bine-voesci Măria Ta a se aferosi, ca să fie de acum înainte metóșe la acest spital al sâracilor, precum are și spitalul ot sf. Panteleimon, asemenea metóșe aferosite, pentru care să se dea luminată porunca Măriei Tale cu mai întâiú adevêr și apoi să vie egumenii acestor doué mónăstiri aici la noi, ca să le facem așeđămînt, câtă vreme aú să egumenésca, cu soroc rînduit și ce ajutor hotărît aú să dea la spital pe fieș-care an, după ce vor scóte trebuinciósele cheltueli cu care se pot ține mónăstirile în bună starea lor, după cuviință păzin-

du-se și ctitorieșcile aședăminturi întru tóte întocmai și făr' de strămutare.

3). Să fie mila Măriei Tale, ca de cei din vatră țigani Domnesci, să hărăzesci Măria Ta vre-o dece sălaşe sau câți Dumneđeșu va lumina năstăvul Măriei Tale, ca să fie spre poslușanie la acéstă casă, între carii de s'ar puté să fie și din cei cu meșteșug, cum jimblari, bucătari, zidari, lemnari, dogari, fiind fórte mult trebuincióșă poslușania acestor fel de ómení la acest fel de Casă.

Pea Înălțate Dómne, aceste câte arétăm Măriei Tale mai sus socotim că sunt vrednice și cuviincióșe a se afierosi la acéstă Casă, de care și ca nisce vechili din partea obștiei săracilor dinpreună cu oi cădem și ne rugăm să bine-voiască milostivirea și iubirea de ómení a Măriei Tale, ca prin luminat hrisovul Măriei Tale să se întărăscă darea acestor spre ajutor la greutatea cheltuelilor facereí și ținereí acestuí spital, și priintr'acéstă făcându-te Măria Ta cu adevérat cel mai întâiú și desávérșit ctitor sprijinitor și folositor aceștei Case, vecinică pomenire va fi Măriei Tale și la tot némul Măriei Tale, în care luminat hrisov al Măriei Tale să se copriuđă și acei 25 scutelnici, i acei câte talerí doi la pungă de la tóte huzmeturile precum s'au și urmat mila acéstă la acest spital, atât mai nainte cât și acum în prea luminate și fericite đilele Măriei Tale.—1813 Iulie 26.

Radu Golescu Vel Ban, Grigorie Brâncoveanu Biv Vel Ban.

*Hrisovul spitalurilor celor noué de milí i de întocmirea
și rînduiala epítropilor.*

Fiiul și cuvîntul lui Dumneđeșu prin sfiinta și dumneđeșca sa noua scriptură frați ai sêi numind pre săracii nemernici, chiamă spre moștenirea părintescei sale împărății pe miluitorii și făcătorii lor de bine, đicînd chiar așa că precât ați făcut bine unuia din ei, mie ați făcut, căci flămând am fost și m'ați hrănit, setos și m'ați adăpat, strein, și m'ați luat într'ale vóstre, gol și m'ați îmbrăcat, bolnav și m'ați căutat, la închisóre și ați venit la mine spre cercetare»; atât este de plăcut dumneđeirei acéstă faptă, în cât și moștenitorii ai împărăției sale îi nunesce pe cei ce o săvîrșesc. Cu cât dar bunătățile și darurile cele dumneđeesci și nemuritoare aú deosebire și covîrșesc pre cele lumesci și vremelnice, atât suntem datorii și se cuvine a le vâna, osirduindu-ne prin tóte mijlócele facereí de bine, și a milostivirei către ómenire de a dobândi acea dumneđeescă moștenire întru o acest fel de osîrdie cu iubire de ómení, găsit'am Domnia Mea încă de la a nóstră bună venire aici la Domnescul Nostru scaun, pe unii din dumné-lor boerii patrioți împreună și cu unii din neguțătorii silindu-se de a aduce la întregimea ființei sale spitalul nemernicilor săraci, carele, încă de la let 181... prin osîrdia i cheltuiala dumné-lui Vel Logofétului de țera de sus Grigorie Bălenu, i a dumné-lui dohtorului *al politiei Constantin Caracaș*, s'au fost început și s'au pus în lucrare mai întâiú aici în lăuntru în politie spre priimirea și căutarea acestor fel de săraci bolnavi, apoi vedînd că aici în politie nu este loc iudămánatec spre

a se urmà ființa și lucrarea acestui spital, fiind trebuință de lăcaș mai larg, aș mutat pe bolnavi la zidirea unde *se chiamă fabrica de postav, afară din Bucuresci*, îndemnând însă și pe unii din neguțătorii cei ce sunt Epitropi ai bisericei sf. Nicolae din Șelari, de s'aș făcut și ei împreună Epitropi ai acestui spital ce s'aș văduț și de Domnia Mea, iar după câtă-va trecere de vreme înmulțindu-se paturile bolnavilor și văduțnd că nici acolo nu este loc îndemănatec,, nefind nici loc îndemănatic, nefind nici casele într'adins zidite pentru acest fel de trebuință și loc depărtat de politie, iar mai virtos și zidirea făbricei fiind străină, cugetat-am a face și a zidi într'adins o zidire de spital nou pentru acești bolnavi, un loc larg și cu aer curat al dumné-lui mai sus numitului boer Vel Logofăt *Grigorie Băleanu* aproape de politie, lângă cișmeua răposatului Mavroghene, îndemnând și rugând și pe alții din boeri de aș ajutat la acest lucru și s'aș făcut împreună epitropi, cari pe anume se arată mai jos, însă dumné-lui Vel Banul Răducanu Goleșcu, dumné-lui Biv Vel Ban Grigorie Brâncoveanu, i dumné-lui Clucerul Constantin Brăiloiu, dumné-lui Biv Vel Clucerul Constantin Goleșcu, dumné-lui Căminarul Nicolae Văcărescu, dumné-lui Biv Vel Postelnicu Costache Cornescu, i Pitarul Geani și Dumitrache Văleanu, și măcar că s'aș și făcut începerea aceștei zidiri la mai sus numitul loc, dar văduțnd dumné-lor că nu numai zidirea este cu greu a se săvârși, ci și lucrarea spitalului este cu discolie a se mai urmà, din pricina lipsirei trebuincioșelor cheltueli, făcut-aș cu toții arătate și rugăciune Domniei Mele, ca să miluim acest lăcaș al săracilor cu un Domnesc al Noștru ajutor, nu numai spre a se puté săvârși zidirea spitalului, ci și lucrarea lui să se potă urmà a pururea; după a căroră rugăciune privind Domnia Mea la a omenirei ticăloșie și văduțnd că norodul s'aș înmulțit aici în politia Bucurescilor și din di în di se adună mulțime de străinătate, în cât nu eradestul numai acele două spitaluri ot mănăstirea Colței și sf. Panteleimon, ce sunt întocmite de mai nainte de răposății ctitori ai lor, ca să coprinđă și să priméscă mulțimea bolnavilor celor străini și nemernici, cari ajunseseră de zăcea pe poduri și pe la adăpóste fără de nici o căntare și mângăere, lucru cu totul împotriva omenirei și a Dumneđeescilor porunci, aflându-se sêracii năpustiți de omenire părăsiți de norocire, și înfășurați în desnăđăjduire, n'am trecut Domnia Mea cu vederea această rugăciune a dumné-lor, ci prin iubirea de ómeni și cu milostivire privind la același Dumneđeesc cuvânt, care đice: «fericiți sunt cei milostivi cari miluesc, că aceia se vor milui», și pe lângă alte milii ce am fost făcut acestui spital mai dinainte încă de la bună venirea Noștră din anul trecut 1812 Decembre 7, adecă câte taleri doi la pungă pe totă suma vînderei la huzmeturile acestea, însă de la vămii, de la ocne, de la dijmărit, de la vinăriciú și de la oerit i câte taleri 25 de la toți ispravnicii când orînduesc la județe, și câte taleri 10 de la sameșul fieș-căruia județ când se orînduesce; să ție spitalul și lude 25 scutiți dintre pămîntenii dajnici, cu pecetluituri, după orînduiala Vistieriei, a fi pentru cărat de lemne la spital, saș la alte trebuințe, precum se vor orîndui de dumné-lor boerii Epitropi, am adăogat și acum după ana-

foraana ce încă de la 26 ale acestei luni ne-aũ făcut unii din dumnu-
lor boerii Epitropi și am întărit și Domnia Mea de la 27 tot ale
acestei luni, milele ce mai jos se arată, adecă: ca din popórele unde
are mónăstirea Mărcuța milă de vinăriciũ câte doi bani de vadră și
părpărul, să iea acest spital câte trei bani de vadră, ce eraũ până acum
Domnesci, diu cinci bani ai vinăriciului ce aũ fost vechiũ, însă la sud Me-
hedinți diu plasa Blagniței, i plasa Dumbrăvilor, i plasa Jălțurilor, i plasa
Muntelui, i plasa Ocolului ot Halănga, i plasa Ocolul ot Hinova, i plasa
Cămpului, i la sud Buzeu poporul Ghindita, poporul Sorăscii, poporul
Săpăuca, jumătate poporul Pleșcoiul, poporul Cărlomănescii, poporul
Săsenilor, poporul Valea Teancului, poporul Zorecsilor, i la sud Saac
peste Cricov poporul ce se chiamă al Dobrotenilor, care se împarte cu
trei nume, Ceptura, Dobroteni, și despre răsărit partea Văigardului
i Valea Nucetului și iar peste Cricov în dosuri poporul Gorănetu i
Muscelu, și Piscul lui Epure din plasa Mărunțișului și în plasa de sus
a dosurilor Gorănetu i Pelinu i Sărăști, și la sud Olt trei popóre ce
sunt pe moși megieșăsci, anume Zănóga, Crețescii și Slăvitescii, însă
la popórele de la sud Saac și la sud Olt, fiind-că și dintr'acei trei bani
s'aũ fost mai închinat mai înainte la unele din mónăstiri, de aceea
câte din popóre și câți bani se vor găsi slobođi domnesci până la 5
bani de vadră să se iea pe séma acestui spital cu orânduiala ce se ieaũ
și cele-l-alte mili mónăstiresci, care vinăriciũ al spitalului să fie apėrat
și de deciniua Cutiei podurilor. Deosebit afierosim Domnia Mea și douė
mónăstiri de la sud Vâlcea anume Govora și Arnota, ca să fie de acum
înainte metóșe la acest spital al săracilor, precum și metóșele Sf. Pan-
telimon, de care poruncim ca prin naziretul D-lor Epitropilor să se
facă catagrafie de tóte veniturile în adevėr, cum și osebit catastil de
tótă zestrea mónăstirilor ce aũ, până la orĩ-ce, și apoi să vie egumenii
acelor douė mónăstiri aici la D-lor Epitropii, ca să le facă aședemint,
câtă vreme aũ să egumeniască, cu soroc rĩnduit și ce ajutor hotărĩt
aũ să dea la spital pe fie-care an, după ce vor scóte trebuinciósele
cheltueli ale acelor mónăstiri, cu care să se pótă ținea mónăstirile în
bună starea lor, după cuvĩnțã păzindu-se și ctitorescile aședeminturi
ĩntru tóte întocmai și fără strămutare, păziud și monăstirile a li se
face meremeturi, ca să nu vie la dărăpănare, precum și zestrea mō-
năstirei să se păstreze a o da iarăși deplin precum o priimesc; iar
care din egumeni va vedé D-lor Epitropii că nu sunt bunĩ iconomu,
să'i schimbe și să pue alții vrednici și cu frica lui Dumneđeu. Dece
sălașe de țigani dintre țigani Domnesci, hărăzim Domnia Mea la acest
spital, și fiind-că spitalul are trebuințã de ómeni cu meștesug, po-
runcim Domnia Mea D-tale Epistatule al Armășiei, să cauti dintre țĩ-
ganii Domnesci acest fel de ómeni și făr'de zăbavă să'i faci teslim
la D-lor Epitropii acestui spital, pe cari să ni i arėți prin catastil
anume bărbații, muerile și copiii lor, ca să dăm Domnia Mea și ose-
bită carte pe numele lor, iar pentru Epitropi acestui spital cuvĩntãm
și hotărĩm pre dumné-lui Vel Logofetul Grigorie Băleanu, i dumné-lui
doftorul Constantin Caracaș, ca nisce incepetori, pricinuitori, și indem-
natori de facerea acestui bine (după cum ne-am pliroforisit din testa-

mentul ce s'aũ întocmit de dumné-lor la începutul acestuĩ spital, pe care întru tóte il întárim Domnia Mea), însá dumné-luĩ Logofétul ca unul ce s'aũ arétat ctitor cu osírdie și cu destulá cheltuialá pentru materialurile și facerea acestuĩ spital *fiind al dumné-luĩ și locul de sub acéstá clădire* i doftorul Constantin, și ca un îndemnător și însuși ostenitor spre căutarea bolnavilor până când s'aũ orínduit dohtor și gerah într'a-dins, să fie Epitropi nestrámutați în tótá viața dumné-lor, și așa să se pogóre acéstá epitropie în veci, după mórtea însá a doftoruluĩ Constantin Caracaș, să fie dator unul din cei după vremi doftori ai politieĩ, ca să îngrijiascá a cercetá adesea pe doftorul, i pe gerahul spitaluluĩ de a urmá darea dohtoriilor și căutarea bolnavilor cu epimelie și cu buná orínduialá și împreună cu numiții doi epitropi să fie dumné-lor boerii ce s'aũ arétat mai sus pe anume, Epitropi acestuĩ spital iarășĩ în tótá viața dumné-lor, precum asemenea să fie și neguțatorii Epitropi ai bisericeĩ Sf. Nicolae din Șelari, cei ce vor fi după vremi, și după mórtea vre-o unuia din cești-l-alti Epitropi să rămáe în locurile epitropilor clironomiĩ dumné-lor, iar când vre-o unul dintr'acei clironomi se va cunósce de către toți cei-l-alti epitropi, cá nu este destoinic de a fi Epitrop la acest spital, atunci de va fi trebuință și vor voi toți Epitropi a oríndui în locul aceluia pe altul, care va fi destoinic, să-l și orínduiascá, iar Casa de venituri și cheltuiala acestuĩ spital în cât vor trái numiții doi epitropi, dumné-luĩ Vel Logofétul Báleanul i doftorul Constantin să o ție ori unul ori altul, pecetluitá fiind și de cei-l-alti epitropi cáți se vor întâmplá a fi față ori la deschiderea saũ la închiderea ei, iar până la mórtele să rămáe la clironomiĩ dumné-lor tot cu acéstá orínduialá, de vor fi însá dintre cei clironomi cinstiți, temători de Dumneđeũ și iubitori de ómeni. Iará ne fiind nici unul destoinic, atunci toți Epitropiĩ să alégá pe altul dintre dínșiĩ ce-l vor socoti mai destoinic și cu frica luĩ Dumneđeũ de a-l însárciná cu Casa. Cu acest fel de legăturá, și încredințare însá, ori a cel casier saũ mácar vre-o unul dintr'acei-l-alti Epitropi de se va aréta cu vre-o viclenie spre paguba casei sáracilor acestuĩ spital, acela și clironomiĩ să fie osíndiți întrn aceeași ticáloșie întrn care erá supuși a fi sáraciĩ mai nainte până a nu se întocmi acest spital. Decĩ ca să se urmeze și milele și orínduiala acestuĩ spital tot-deauna întrn întregimea lor și să nu se conteneze lucrarea luĩ, ci să sporéscá și să se înmulțéscá, spre a omenireĩ mângáere, pomenirea atât a nóstrá i a celor din urma nóstrá frați luminați Domni, ce vor întári aceste mili ale spitaluluĩ și vor mai adăogá după trebuința ce va fi, cum și spre laudá dumné-lor Epitropilor, întárim printr'acest domnescul nostru hrisov, atât milile ce mai sus se aratá, cât și ránduiala Epitropilor, ca să se pázéscá făr' de nici o strámutare, precum mai sus se aratá, rugând și pe cei din urma nóstrá luminați domni, cárorá din dumneđeascá pronie li se va încredință stápanirea și oblăduirea acesteĩ țeri, ca să le întárescá și să le pázéscá nestrámutat; și adevérim hrisovul acesta cu însáși domnéscá nóstrá iscáliturá și pecete și cu credința prea iubiților Domnieĩ Mele fiĩ; Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și dumné-lor cinstiți și credincioși boerii veliți ai Divanuluĩ Domnieĩ Mele

pan Constantin Filpescu Vel Vistier, pan Radu Golescu Vel Ban, pan Constantin Vlahuță Vel Postelnic, pan Isaac Ralet Vel Vornic de Țera-de-sus, pan Barbu Văcărescu Vel Vornic de Țera-de-jos, pan Dumitrașcu Racoviță Vel Vornic al treilea, pan Istrate Crețulescu Vel Vornic al patrulea, pan Grigorie Băleanu Vel Logofăt de Țera-de-sus, pan Iordache Slătineanu Vel Logofăt de Țera-de-jos, pan Constantin Șuțu Vel Spătar, pan Mihalache Manu Vel Vornic al politiei, pan Atanasie Hristopol Vel Logofăt al streinilor pricină, pan Nestor Vel Clucer, pan Alexandru Mavrocodat Vel Căminar, pan Iordache Scnavi Vel Comis și Ispravnic, pan Grigorie Balénu Vel Logofăt de Țera-de-sus, și s'aũ scris hrisovul acesta la aniã de la Christos 1813 Iulie 30, de Chiriță dascălul Slavonesc.

Anexa XIV. Anaforaua prin care scrie lui Vodă, că pentru spitalul Filantropiei, numai o dată saũ de 2 oră pe lună âmblă cu discul în biserică, ca să procure hrană bolnavilor. În Biserica sf. George și în aceea sf. Nicolae din Șelari, cum și la cele-l-alte biserici, Epitropii și preoții nu permit discul Duminicile, sêrbătorile, cum s'a ordonat de la început, unia din neglijență, iar alții cu dinadinsul. De aceea în cutiile lor nu se găsește decât unul saũ 2 taleri. Pentru acesta s'a dispus ca pe viitor preoții să cêră cu discul, ca să nu se negligeze trêba. Am luat informațiuni că așa procede însă tot cu aceeași neglijență, din cari cauzați multe stenahorințe spitalului de hrana bolnavilor. Rugăm dar cu evlavie sfinției Tale, să dai cuvenitele porunci P. S. Mitropolitului, să ordone preoților tuturor bisericelor de a eși în fie-ce duminică cu discul spre a se ajutã spitalul.—

Semnați: Radu Golescu, Gr. Brâncovénu, (nedescifrabil) și C. Carenaș.

(Cod LXXVIII) pag. 328 verso).

(Trad. din Grecesce)

Anexa XVIII pag. 784.

Zemle Vlahiscoie. La Domnia Mea aũ dat jalbă d-lor boerii Epitropi ai spitalului celui noũ de străini de aici din Bucuresci, cum că s-ta mănăstire Govora din sud Vâlcea, ce este mitoh acestui spital, are două vătășii de țigani ședători în sud Slăm-Râmnic, cari își plătesc birul lor la mănăstire și aũ avut obiceiũ a li se da și cărți Domnesci, iar acum ne avînd cărți Domnesci la mână se supêră de către unii alții în felurimi de chipuri și ei se răspândesc, și spitalul se păgubesce de folosul ce are de la ei; cerênd poruncile Domniei Mele la mâna vâtafilor, după orânduiala ce aũ avut, ca plătindu-și dajdia lor la spital, de alții să nu fie supêrați; deci după cererea d-lor boerilor epitropi ai spitalului, dăm această Domnésca noastră carte la mâna lui Ión Mecul vâtaf de țigani ai mănăstirii Govora, de la Bordesci sud Slam-Râmnic, prin care poruncim dumnévóstră ispravnicilor județului, i căpitanilor, i vâtașilor de plaiũ și altor slujbași Domnesci și boeresci, ca să fie slobod numitul vâtaf cu ceta lui a se hrăni în țera Domniei Mele cu muncă dréptă fără de vre-o supêrare de către cinevași, dar și ei

să se porțe cu rînduială bună, ferindu-se de hoții și de alte fapte rele, căci la fapte de hoții sunt datorî dumné-lor Ispravnicii a-î judecà și cu egzamen a-î trimitte la Domnia Mea, iar cu alte pricinî ce se va întâmplà a avea judecãți să-î cereți dumnévóstră ispravnicilor și orî să-î îndreptați de acolo saũ cu cei ce nu se vor odihni să-î sorociți la divanul Domniei Mele; și așà cu dréptă muncă purtându-se, să aibă ajutorul dumnévóstră ca să póťă și ei a-și răspunde dajdia lor la vreme, Isaam recheh gpd.—1816 Fevruar.

Asemenea carte s'aũ făcut și lui Nedelcu Onca, vetaf de țigauî ai mănăstirei Govorei de la Costandoi sud Slam-Râmnic.

(Cod. LXXV, fila 154 v).

Idem. Milostiiũ Bojiũ Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie. Fiind-că pentru înfrânarea locuitorilor celor ce aũ vite în prějma délului cel mare în sud Saac cariî nu îngrijesc a și le păzl și fac stricãciuni pe la vii în Dél s'aũ dat hotãrirea Domniei Mele încã diu aniî trecuți, că pentru acest fel de vite, ce din negrija și paza stãpânilor fac stricãciuni pe la vii, când se vor prinde în adevěr prin vii să plãtescã stãpâniî acelor vite po talerî 5 spre înfrãnarea orî de ce tréptã va fi, care acest nizam are a se urmã peste tot anul și vara și iarna, care s'aũ făcut irat al spitalului cel nou de aici și fiind-cã dumné-lor boerii epitropî ai acestuî spital aũ orînduit pe pentru strîngerea aceluî irat, îi dãm și Domnia Mea acéstã Dumnéscã Nóstrã carte spre a fi sciut și cunoscut; pentru care și poruncim dumné-vóstrã ispravnicilor ai județului, ca să-î dați tot felul de mânã de ajutor la cãutatul acestuî irat, fãrã a se amestecã tacsildarul, saũ slujbașii vinãriciuluî domnesc, saũ alții la acest irat întru nimic, dar să se ferescã și numitul a nu bãgã singur vitele ómenilor prin vii cu cuvînt cã sunt intrate de sineși, ca cu acest mijloc să pãgubescã pe stãpâniî lor cu luarea acestuî avaet, căci de se va gãsi într'o vinã ca acésta, nepedepsit nu va scãpã, i saam recheh gpd. — 1816 August 25.

(Cod. LXXV, fila 164).

Idem. Ptae prin care se însãrcinézã cu Epitropia spitaluluî sf. Panteleimon sãrdarul Nicolae Trãsnea în locul rãposatuluî cluceruluî Dinu Predescu.

Io Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Fiind-că Biv Vel clucerul Constantin Predescul ce aũ fost însãrcinat cu epitropia spitaluluî sf. Panteleimon, și-aũ dat obștésca datorie și fiind-cã dupã alegerea ce s'aũ făcut de cãtre ciustit și credincios boerul Domniei Mele dumné-luî Vel Vistierul Grigorie Ghica, fiind și firesc epitrop și ctitor și cu luminat hrisov orînduit la acest spital, și de cãtre Prea Sfinția Sa pãrintele Mitropolit, ce este orînduit priu diata rãposãților ctitori Epitrop, cum și dupã chiar a rãposatuluî de mãi suș diata ce prin graiũ chibzuesce cine s'ar cuveni de a se în-

sărcină cu această Epitropie, se găsește cu cale de amîndoi, ca să se orînduiască dumné-lui credincios boerul Domniei Mele Nicolae Trăsnea Biv Vel Sărdar; drept aceea dar, după alegerea Prea Sfinției Sale părintelui Mitropolit și a dumné-lui cinstit și credincios boerul Domniei Mele Grigorie Ghica Vel Vistier, îl orînduim Domnia Mea Epitrop la numitul spital, în locul răposatului Clucerului, și poruncim ca nu numai socotelile ce până acum s'aũ urmat să teoriséscă cu bună orînduială, ci și cele de acum înainte întocmai după coprinderea hrisóvelor a răposăților ctitorî; pentru care poruncim, orînduitule de acum Epitrop, urmând întocmai hotărîrilor ctitorilor, precum și oblăduirei și otcărmuirei aceluî răposat de mai 'nainte Epitrop, cu care s'aũ bine purtat, să îngrijesci și să te silești a căută de spital cu bună întocmire și orînduială spre întemeerea sa, mai vîrtos fiind și spre obștescul folos, i saam reech gpd. — 1815 Septembrie 18.

(Pecetea gpd.)

(Cond. 74, fila 218).

Vel Logofăt.

Idem. Iw Ioan Gh. Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie

Fiind-că dumné-lui dohtorul Constandinache Caracaș, ce este orînduit asupra căutării săracilor bolnavi de la spitalul ot mōnăstirea sf. Panteleimon, s'aũ arătat și se arată cu multă silință și osîrdie la dohtoria sa, precum este sciut de obște și după cum ne-am pliroforisit Domnia Mea prin însăși vederea noastră, de aceea spre rēsplătirea ostenelelor sale și pentru ca și alții asemenea să se îndemneze a urmă după pilda sa, poruncim, ca din *taleri două mie ce luă léfa pe an răposatul clucer* Constantin Predescu de la numita mōnăstire, să i se deă dohtorul Constandinache câte talerî una mie pe fieș-care an în câtă vreme se va afla slujind cu căutarea bolnavilor la acest spital, însă acest prostichiũ de talerî una mie îl orînduim Domnia Mea numai pe obrazul dohtorul Constandinache. pentru multă silință și rîvna ce aũ arătat asupra căutării nemernicilor bolnavi, iar nu și la alți dohtori ce vor fi după vremi, afară din una sută-două-șeci léfa ce este canonicită de se dă dohtorului, pe fieș-care lună, de la spital, care are a se urmă făr' zmintéla: poruncim și dumi-tale credincios boerule al Domniei Mele Biv Vel Serdare Nicolae Trăsnea, la povēturile ce se va da de către numitul dohtorul asupra următoarelor trebuințe ale săracilor bolnavi de la acest spital, să aibi a fi următor întocmai. Tolco pisah gpd.—1815 Octombree 3.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXIV, fila 221.)

Vel Logofăt.

Anexa pag. 785 Hrisovul spitalului din orașul Buzēũ de milele ce are.

Fiind-că păhărniceșa Maria Mănăilésca din sud Buzēũ, ce aũ murit făr de copii moștenitori, din îndrumarea sufletéscă aũ fost hotărît prin

diata sa, de a se face un spital de săraci bolnavi la Buzău pe moșia sa, asupra căruia s'au fost orînduit Epitrop răposat paharnic Grigorie Hrisoscoleu nepotu său, și epistat Prea Sfinția Sa proin Mitropolitul Dositeiū, încă fiind Episcop Buzăului, ca din averea răposatei ce prin adiață s'au orînduit să se săvîrșescă spitalul, care spital, dându-se pliroforie Domniei Sale Alexandru Constantin Moruz Voevod, cum că s'au isprăvit tôte cele trebuincioase după rugăciunea ce au fost făcut atunci, pentru o faptă bună ca acesta, spre adăpostirea și sprijinirea celor săraci, cari n'au putință a se căută la neputințele și bólele lor, ca să aibă la acest loc odihnă ticăloșii, spre a se căută cu dohtor, cu gerah, cu dohtorii, cu hrană, cu ómenī, cu muieri slujnice, cu lemne pentru încălđitul caselor lor și cu tótă poslușania cea trebuincioasă, prin hrisovul Măriei-Sale au hotărît și au orînduit, ca să ia spitalul pe tot anul de la Ocnă bolovanī sare 250; Așijderea și de la epitropia Domnescă să se deă la spitalul acesta pe tótă luna câte talerī 20 din banī preoșilor eparhiei Buzăului, ce se adună la Cutia Epitropiei, care să fie de ajutor de léfa dohtorului și a gérahului; și osebit să aibă spitalul și 25 lude scutelnicī pentru lemnele de încălđitul săracilor bolnavi și alte poslușanī ale spitalului, pe cari găsindu-i orînduiții Epitropi ómenī streinī și fără nici o pricină de dajdie, să li se facă de către ispravnicī cercetare, după orînduială, și cu adeverințele ispravnicesci viind la domnesca Vistierie, să li se deă pecetluituri domnesci pe numele și chipul lor, ca să fie nedajnici și apérați de tôte orîndu-elile țerei, care hrisov vedēdu-se și de către Domnia Mea, cu lét 1793 Octombre 30, ca un lucru sufletesc ce este acest spital, spre mângăerea și ajutorul săracilor bolnavi, pentru ca să se păzescă aceste milī de mai sus arătate, fiind-că ne-au învrednicit Domnul Dumeđe cu Domnia acestei pravoslavnice țeri, am bine-voit Domnia Mea de am întărit hrisovul acesta și l-am adeverit cu însăși pecetea Domniei Mele, dar și orînduiții epitropi de acum să fie datorī de a se urmă acéstă bună faptă cu a fi dohtor și giarah nelipsit acolo la spital, cu tótă orînduiala cea trebuincioasă, spre căutarea și odihna bolnavilor, întocmai după orînduiala dietei acei răposate ce o face pentru acest spital; drept aceea am întărit hrisovul acesta cu însăși credința Domniei Mele. Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod, și cu credința prea iubiților Domniei Mele fiī: Gheorghe Caragea V. V., Constantin Caragea Voevod, martori fiind și dumné-lor cinstiți și credincioși boerii veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu Vel Ban, pan Radu Golescu Vel Vornic de țera de sus, pan Grigorie Brâncoveanu Vel Vistier, pan Grigorie Ghica Vel Logofēt de țera de sus, pan Radu Slătineanu Vel Vornic de țera de jos, pan Dumitrașco Racovița Vel Vornic al treilea, pan Istrate Crețulescū Vel Vornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu Vel Logofēt de țera de jos, pan Constantin Suțu Vel Hatman, pan Mihalache Manu Vel Vornic de politie, pan Mihalache Suțu Vel Spătar, pan Constantin Vlăhuț Vel Postelnic, pan Atauasie Hristopol Vel Logofēt al streinelor pricinī, pan Nestor Vel Clucer, pan Alecu Mavrocordat Vel Căminar, pan Const. Crețulescu Vel Paharnic, pan Iordache Tufeanu Vel Stolnic, pan Dumitrache Manu Vel Comis, pan

Costache Caracaș Vel Clucer, pan Mihail Vel Pitar și Ispravnic, pan Iordache Slătineanu Vel Logofăt de țera de jos, scriindu-se hrisovul acesta la întâiul an dintru întâia domnie a noastră, aici în orașul scaunului Domniei Mele București la anul de la zidirea lumii . . . iar de la nascerea Domnului Dumneșeu și Mântuitorului nostru Isus Hristos let 1813 Maiu 10, de Constandin Logofăt de divan.

(Cod. LXXVII, fila 131 v.)

Anexa la pag. 785. Pitac la Epistații Mănăstirei Sf. Pantelimon de a nu mai primii la acel spital nici un bolnav fără de teșcherea dumné-lor boerilor epistați.

Dumnéta Epitrópe al spitalului de la Mănăstirea Sf. Pantelimon, primind acest domnescul nostru pitac, să aibă de acum înainte a nu mai primii nici un bolnav aci la spital fără de teșcheréua dumné-lor boerilor Epistați ai lazaretului, adecă dumné-lui Vel Banul Radu Gulescu și dumné-lui Biv Vel Postelnicul Costache Suțu. Tolco pisah gpd. 1813, Iunie 2.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXIV, fila 65.)

An. XXI. Asemenea pitac s'aú făcut și către Epitropul spitalului de la Mănăstirea Colțea.

Asemenea pitac s'aú făcut și către Epitropul spitalului streinilor.

(Cod. LXXIV, fila 65.)

An. XXII — XXXIII p. 785. Ió Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscaoie.

De vreme ce coprinderea ponturilor vinăriciului este într'acestași chip precum mi se arată de către dumné-lui Vel Logofătul printr'acéstă anafora poruncim Domnia Mea orînduitule taxildar al vinăriciului din sud Saac, să fie apărată de plata vinăriciului viia acestui mitoh. — 1814 Noembre 17.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Prea Înălțate Dómne,

Dumné-lui Vel Clucerul Constantin Predescul printr'acéstă jalbă ce aú dat Înălțimeii Tale arată că Mănăstirea Poiana din sud Prahova, metohul spitalului săracilor ot Mănăstirea Pantelimon are o vișoră în sud Saac, și ca un metoh ce este vinăriciú n'aú plătit de când este Mănăstirea și până acum, iar dumné-lor vinăricierii de estimp fac supărare Epistatului, pentru plata vinăriciului, la a căruia jalbă mi se poruncesce de către Înălțimea Ta, ca să cercetez și să arăt în scris. Următor fiind, am făcut cercetare și din condica Divanului pliroforisindu-

mă, vĕq̃uiŭ coprinđendu-se la ponturile vinăriciului cum că Mōnăstirile cele mari cu metōșele lor să nu plătescă vinăriciŭ; decĭ urmarea slujbașilor vinăricieri find cu totul necuviincioșă, găsesc cu cale să fie luminată porunca Înălțimeĭ Tale către taxildarul vinăriciului acestui județ, ca întru nimic supĕrare să nu facă Epistatului acestui metoh de plata vinăriciului, ci după cum acĕstă Sf. Mōnăstire n'au fost supĕrată de vinăriciŭ nici odiniōră până acum așjderea și de acum înainte să fie apărată, precum sunt și alte asemenea Mōnăstiri ca acĕsta, iar hotărârea cea desăvîrșită rămâne a se face de către Înălțimea Ta.

Constantin Filipescu, Vel Logofĕt.

Idem. Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Neapĕrata și trebuincioșă cheltuială a spitalurilor ot Dudescĭ fiind pentru oștescul folos și ajutor, primită este Domniei Mele chibzuirea ce ni se arată printr'acĕstă anafora a prea sfinției sale părintelui mitropolitul și a dumnĕ-lor boerilor pe care și întărindu-o poruncim dumi-tale Vel Vistier, să se facă cuviincioșele porunci de a se împlinĭ făr' de întărdiere acĕști bani de la mai jos arĕtatele locuri cu urmare întocmai. 1813 Noembre 26.

(Pecetea gpd.)

Prea Înălțate Dōmne,

Din luminată porunca Înălțimeĭ Tale adunându-ne cu toțĭi la un loc am făcut chibzuire pentru orĭnduiala de a se pune în lucrare spre tăierea năprasniceĭ bōle a ciumeĭ, și fiind-că cel dintăiŭ temeĭŭ este neapĕrata cheltuială a spitalului al acĕsteĭ bōle de ciumă, ne-am chibzuit și pentru acĕsta și cu sfat de obște al nostru tuturor s'au găsĭt cu cale, ca pentru acĕst sfirșit să se împlinescă, însă de la postelniceĭ po talerĭ đece, de la neamuri pe talerĭ đece, de la mazăli i companisti po talerĭ trei, de la breslași po talerĭ doi, de la scutelnici po talerĭ unul și jumătate, de poslușnici po bani 60 și de la sf. mitropolie cu episcopii împreună talerĭ 15.000, pentru preoți, pentru care cu plecăciuarĕtăm Înălțimeĭ Tale, că de se va găsi cu cale și de către Înălțimea Ta, să se dea luminată întărire, iar hotărîrea cea desăvîrșită rămâne la Înălțimea Ta. 1813 Noembre 26.

Nectarie Mitropolit, vel vistier, Radu Golescu vel ban,, Barbu Văcărescu vel vornic, Grigorie Bălăceanu, Scarlat Romanis. Mihalache Manu, Ioan Moscu vel vornic za politie

XXIII. Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie

Prea Sfinția Ta Părnite Mitropolit și sfinția vōstră iubitorilor de Dumneđeu episcopi, neapărată trebuință fiind pentru ajutorința ce se cuvine a face într'acĕstă vreme mōnăstirilor spre întimpinarea trebuincioșelor cheltuelĭ ale spitalurilor ot Dudescĭ, ca unele ce și după ctitorices-

cele testamenturi și după rînduiala ce s'au întocmit, când s'au dezghiant cele trei mîonăstiri de la numitele spitaluri, sunt îndatorite a săvîrși acest fel de bune fapte spre mîngăerea omenirei, de aceea întărim Domnia Mea anaforaua acésta a dumné-lor boerilor epistați ai lăzăretului și orînduim pe prea osfinția ta i pe sfinția vóstră, de a face tacsil suma banilor de talerî 50 000 cum se arată mai jos, socotindu-se însă de prisos a vi se face vre-o îndemnare din partea Domniei Mele, ca și sfînta mitropolie, episcopiile să se aréte cu asemenea rîvnă de facere de bine către omenire la o acest fel de vreme și întîmplare, în vreme ce suntem bine încredințați, că înșivă veți fi aceia, cari cunoscînd cât este trebuinciosă și sfîntă acésta ajutorință, de sine-vé veți fi porniți de a vé aréta pilda facerii de bine, și lucrători faptelor celor ce se propovăduesc din partea podvigului bisericesc, la care urméză a privi toți câți se află sub acésta păstorie și că nu veți suferi de a se aréta numai sf. mitropolie și episcopiile depărtate de numirea facerei de biné și a mîngăerei către omenire; ci dar cu acest mijloc făcînd prea sfinția ta și sfinția vóstră împlinire acestor bani după la mîonăstirile ce sunt arétate pe anume în alăturata fóie ce este iscălită de dumné-lor boerii epistați, adecă cu scăderea sumei ce veți analoghisi-o i pe episcopii (de veți aréta cu acésta rîvnă) să-i și faceți teslim la dumné-lor numiți boerii epistați, în trei căștiuri, precum mai jos se arată, și să luați de la dumné-lor adeverință de primire; însă Casa de primirea banilor să se ție de dumné-lui postelnicul Suțu. — 1813 Iulie 11.

(Pcetea gpd.)

(Cod. LXXIV, pag. 533.)

Prea Înălțate Dómnne,

Cu tóte că făcusem arétare și Înălțimei Tale, că pentru trebuința spitalurilor ot Dudesci acum de ocamdată să se dea pe lună talerî 5.030 însă talerî 3.030 pentru meremetul spitalului și talerî 2.000 pentru lefile i pentru mîncarea ómenilor ce se va duce la spital, atît la bolnavi, cât și la cei-l-alți, după cum au fost obiceiú și pe urmă să se facă socotélă pe fieș-care lună ce merge cheltuială și să arétăm și apoi să se facă cislă pe mîonăstiri, de care s'au făcut și un pitac al Înălțimei Tale, ca să se dea talerî 5.030 de la sf. Mitropolie, dar făcură socotéla că pe tótă luna să se facă cislă pe mîonăstiri este cu discolie, ci noi am socotit că mai bine odată să se facă cislă de talerî 50.000 și să se facă o Casă să se strîngă banii la dumné-lui postelnicul Suțul și să se dea unde va trebui, cu ravașele nóstre amîndurora epistaților și pe fieș-care lună să se facă socotélă unde și unde s'au dat și acea socotélă să se aréte Înălțimei Tale, și banii să se aducă la Casă în trei cășturi, la sfîrșitul lunei aceștia un rînd de bani, și la 20 de zile ale lunei lui August și la Septembrie 10 al treilea bani; ci s'au găsit o cislă din zilele muscalilor ce se cisluisă nisce bani iarăși pe mîonăstiri pentru altă trebuință delicată și după acea cislă am făcut și noi acésta cislă de talerî 50.000, numai sf. Mitropolie și episcopiile nu le-am pus; ci pentru acésta cum se va hotărî de către Înălțimea Ta;

de se va hotărî să dea și Mitropolia și episcopiile se va scădea fieșcare mănăstire po analogon și vom preface atunci această cislă. Noi cum ni s'aũ părut a fi mai bine arêtăm, iar Înălțimea Ta rămâne la buna chibzuirea și hotărîrea Înălțimei Tale.—1813 Iulie 11.

Radu Golescu Vel Ban.

Cisla ce s'aũ pus să dea mănăstirile pentru cheltuelile spitalurilor ot Dudesci.

taleri	taleri
2.000 Radu-Vodă	1.350 Slobođia
1.600 Cotroceniũ	1.100 Cămpulung
1.700 Sfete Gheorghe	2.150 Tismana
1.400 Văcăresciũ	1.750 Coziia
1.100 Mihaiũ-Vodă	1.950 Bistrița
1.150 Sf. Ioan	1.650 Hurezul
950 Zlătariũ cu Șăgarcea	850 Govora
1.100 Sf. Ecaterina	850 Arnota
250 Sf. Spiridon	1.090 Brâncoveniũ
1.300 Mărcuța	900 Motru
900 Sf. Apostoli	900 Strehaia
450 Greciũ	900 Căluu
950 Stravopoleos	450 Bucovățul
50 Sf. Spiridon-Vechiũ	900 Sadova
1.100 Plumbuita	50 Hotărani
1.300 Znagovul	50 Baia
1.650 Mărgineniũ	100 Bradul
1.250 Măslea	100 Dedulesci
1.300 Glavaciocul	900 Rîmnicul
700 Cășciórele	1.600 Sf. Ioan ot Focșani
700 Comana	1.000 Cotmeana
1.500 Dealul	1.500 Clocociovul
900 Nucetul	200 Jătiianul
400 Butoiul	100 Polovraciũ
400 Gorgota	50 Titiricelu diu sud Vâlcea
850 Vieroș	100 Sf. Sava
900 Valea	50 Scamucelu
550 Râncăciogul	50 Spirea
	<u>50.000</u> adecă cincĩ-đeci de miũ.

1813 Iulie 11.

Radu Golescu Vel Ban, Constantin Suřu Vel Postelnic.

Iũ Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Fiind-că în adevěr numai milele vinăriciuluĩ din anul trecut le-aũ dat Domnia Mea la spitalurile ot Dudesci, iar nu și đeciuiala care este irat al casei podurilor, primită este Domniei Mele anaforaua

acésta și poruncim dumitale Vel Logofete de țera de sus, să se facă cerutele porunci către Ispravnicii județelor întocmai după coprinderea de mai jos arătată.—1814 Ianuar 20.

(Pecetea gpd.)

(*Cod. LXXVI, pag. 779.*)

Vel Logofăt.

Prea Înălțate Dómne,

Cu plecata anafora arăt Măriei Tale că huzmeturile Casei podurilor pe anul trecut let 1813 le-au avut cumpărate dumné-lui Sărdarul Faca în carî huzmeturi este și deciuiala milelor de vinăriciū mănăstiresc, de la cumpărare au luat drept taleri 4100, pentru carî banî se împotrivesce a-î răspunde, dîcînd că milele de vinăriciū mănăstiresc, cu luminată porunca Măriei Tale, estimp s'au hărăzit la spitalul năprasnicii bóle și nu au luat nici o para, pentru care făcînd cercetare ne îndetularăm, că Măria Ta numai milele de vinăriciū au hărăzit iar nu și deciuiala lor. De aceea mă rog Măriei Tale, să fie luminată porunca Măriei Tale către dumné-lui Vel Logofătul, a se face luminate porunci către dumné-lor boerii ispravnicî de la tóte județele, ca să apuce pe taxildarii de vinăriciū, ce au fost, ca deciuiala din banii ce vor face de la milele de vinăriciū mănăstiresc să se împlinescă și să trimiță la dumné-lui Sărdarul Faca, cumpărătorul huzmeturilor și dumné-lui Sărdarul să răspundă banii cumpărătoarei la Casa podurilor, a nu se păgubi de dreptul irat ce are Casa.—1814 Ianuar 17.

Vel Vornic.

XXV. *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.*

Dumnévóstră boerilor nazirî ai Casei lazareturilor, de vreme ce Mihale Chiriță nu-și tăgăduesce datoria acestor banî, poruncim să-î împlinescă de la dînsul pe séma spitalurilor, după diiata mortului și apoi pentru siguranție să se dea la mânele numitului Mihale acéastă poruncă a Domniei Mele, spre apărarea sa, ca orî când se va găsi zăpisul său de datorie și verî la cine, să fie neținut în sémă ca o hârtie albă.—1814 Iulie 16.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Prea Înălțate Dómne,

Cu plecată anafora arătam Înălțimei Tale, că murind la spitalul Dudesilor un Luca Dascălu ot Brezovia, prin diiata sa au lăsat bolnavilor sărmani pentru cele trebuincioase taleri 1.600, carî să se ia de la Mihaiu Chiriță; au trimis Casa la numitul de i-au făcut cerere de acești banî și însu-și nu s'au împotrivit a nu-î da, fără numai își cere zăpisul ce l'au avut la răposatul pentru acești banî, care zăpis nu se găsește fiind perdut. Și fiind-că zăpisul nu este, se va da luminata Înălțimei Tale întărire la acéastă plecată anafora și dând numitul banii va păstra acésta sinet dărei banilor.—1814 Iulie 14.

Barbu Văcărescu

XXVI. *În Ioan Gheorghe Caragea Voevodi Gospodar Zemle Vlahiscaoie.*

Priimită fiind Domniei Mele anaforaua acésta a dumné-lor boerilor nazirî ai lăzăreturilor, poruncim Dumitale Vel Vist. ca aceşti cinci posluşnici ce se află cu locuinţa în préjma spitalului, să remăe cu totul nesupăraţi de bir ca unii ce sunt trebuincioşi în slujbele spitalului.—1813 Iulie 18.

(Pecetea gpd.)
(Cod. LXXVI, pag. 554.)

Vel Logofăt.

Prea Înălţate Dómne,

Fiind-că lude 5 posluşnici ce are spitalul Dudescii, cari îşi aũ locuinţa în préjma spitalului în Vistieria dumné-lui Biv Vel Banului Brâncovénul i-aũ dat în bir cu o jumătate lude şi acum după trebuinţă ceréndu-l la dumné-lui Vel Vistierul ne răspunse că să găsim alţii de prin alte părţi să-i facă în locul acestora şi acel jumătate lude să se încarce Casa a-i plăti în Vistierie, pentru cari Casa nici póte a se încărca să plătescă în Visterie, acel jumătate lude nici póte găsi alţii să i facă în loc, şi trebuinţă fiind de aceşti ómeni acum a-i aveã spitalul şi ca unii ce aũ fost şi mai dinainte, mai virtos aflându-se cu locuinţa în préjma spitalului şi orî-când este trebuinţă cu înlesnire îi găsesc epistaţii; Ne rugăm Măriei Tale, să fie luminată porunca către dumné-lui Vel Vistierul, de a nu se supăra de bir, ci să fie în orînduială posluşnicilor după cum aũ fost şi mai dinainte fiind trebuincioşi, şi cum va fi porunca Măriei Tale.

Radu Golescu Vel Ban, Riv Postelnic Şuţu.

XXVII. *Cărţi legate la 15 judeţe ca să împlinescă suma banilor ce mai jos se arată de la fieş-care mōnăstire.*

Dumné-vóstră Ispravnicilor ot sud . . . sănătate. Fiind-că pentru trebuincioasa cheltuială a spitalurilor ot Dudesci ce se urméză într'acéstă vreme a zmreduelei de năprasnica bólă s'aũ orînduit a da mōnăstirile din ţeră o sumă de bani ajutor la întîmpinarea acesteia trebuinţe ca unele ce aũ acéstă datorie a facerilor de bine, atât după testamenturile ctitoresci, cât şi după întocmirea ce s'aũ făcut când s'aũ dezghinat de la aceste spitaluri cele trei mōnăstiri Cozia, Câmpu-Lung şi Tismana, dintre care mōnăstiri ce s'aũ orînduit a da acest ajutor fiind şi aceste cinci de mai jos arătate dintr'acést judeţ fie-care cu suma banilor ce se ved însemnaţi după catastihul cislei ce s'aũ făcut şi s'aũ iscălit de prea sfinţia sa părintele Mitropolit, iată printr'acéstă domnesca nōstră carte vă poruncim cu străşnicie, ca suma banilor de mai jos arétată să o împliniţi negreşit de la aceste cinci mōnăstiri în soroc de patru mult cinci ðile şi fără de zăbavă să-i trimete-ţi aici la dumné-lor boerii nazirî ai lăzăreturilor Vel Ban Radu Golescu şi biv Vel Postelnic Costache Şuţu şi vi se va trimete adevérinţă de primire

de la sameșul dumné-lor; ci zăbavă câtuși de puțină să nu faceți,
nici să primiți egumenilor vre-un cuvînt de pricinuire, și fiți sănătoși.
1813 Iulie 29.

(Cod. LXXIV, fila 75).

TALERI		
1.400	Văcăresci	} Ilfov
400	Plumbuita	
1.600	Znagovul	
50	Cotroceni	
100	Tătărăni	
<hr/>		
3.350		
2.000	Mărgineni	} Prahova
1.200	Mislea	
<hr/>		
3.200		
500	Cășciorele	} Vlașca
500	Comana	
<hr/>		
1.000		
1.600	Délul	} Dâmbovița
1.000	Nucetul	
350	Gorgota	
<hr/>		
2.950		
350	Butoiul	Argeș
6.000	Vieroși	} Muscel
700	Mănăstirea din Vale	
400	Râncăciou	
1.500	Câmpu-Lung	
1.000	Aninósa	
<hr/>		
4.200		
1.300	Sloboția	Ialomița
2.000	Tismana	Gorj
1.500	Cozia	} Vâlcea
1.500	Bistrița	
1.250	Hurezu	
500	Govora	
500	Arnota	
<hr/>		
5.250		
700	Brâncoveni, Romanași	

500	Motru	}	Mehedinți
1.000	Strihaia		
<u>1.500</u>			
750	Căloiul	}	Dolj
350	Bucovăț		
800	Sadova		
300	Jitiia		
<u>2.200</u>			
200	Brad	}	Buzău
150	Dedulesci		
250	Banul		
<u>650</u>			
1000	Râmnic	}	Slam Râmnic
700	Sf. Ión ot Focșani		
450	Băbeni		
<u>2.150</u>			
300	Clocociov	}	Olt
50	Slatina		
<u>350</u>			

În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Prea osfinția ta Părinte Mitropolite, fiind că Domniei Mele s'a arătat numai copie după această adiaată, poruncim să se teorisescă cea adeverată care urmază a fi la Sf. Mitropolie și de va fi acest fel de coprire precum mai jos se arată, să se dea negreșit venitul acestui han la casa lăzăreturilor, spre a se cheltui în trebuința bolnavilor, după coprirea dietei și Casa să dea la Mitropolie adeverință de primire cu arătare de suma banilor, și contenind din mila lui Dumnezeu această bôlă, va rămâne venitul acestui han iarăși pe sêma Mitropoliei. 1813 August 13.

(Pecetea gpd.)

(Cod LXXVI, pag. 619.)

Vel Logofêt.

Prea Înălțate Dómne,

Cu preaplecata noastră anafora arătăm Măriei Tale că hanul răposatului Mitropolit Filaret ce este *în dreptul curței unde te află Măria Ta* acum cu șederea, cu tóte că prin diata sa ot let 1794 l'aũ aferosit la Sf. Mitropolie, dar fiind-că tot printr'aceiași dietă dice, că de se va întâmpla la vre-o vreme primejdie de bôla ciumei aici în țeră venitul acestui han să se dea la spitalurile unde se va află bolnavi ciumați, prin mâna epistaților ce vor fi orînduiți purtători de grije, ca să fie

bolnavilor de hrană, de lemne de foc, de săpun, de luminări și de altă căutare ce vor avea trebuință, și acum întâmplându-se a fi acest fel de primejdiósă vreme de bóla ciumei, când este vădută marea trebuință a cheltuelilor ce are spitalul, să bine-voesci Măria Ta, după chiar coperinderea dietei aceluî răposat, de a se da luminată poruncă către prea sfinția sa părintele Mitropolit, ca venitul numitului han să se dea la Casa lazareturilor spre a se cheltui la curgătoarele neapăratele trebuințe ale bolnavilor ot spital. — 1813 August 12.

Radu Golescu, Barbu Văcărescu, Grigorie Băleanu, biv postelnic Șuful.

An. pag. 785.—1813 Septembre 6. S'aú făcut volnicii cu ciohodari să mǎrgăsă împlinescă după la egumeni baniíce sunt datorii a da pentru spitalul ot Dudesci,

(*Cod. LXXIV, fila 85.*)

Iarăși pitac către boerii naziri ai lăzăreturilor.

Cinstiților și credincioși boerilor ai Domniei Mele, dumné-vóstră nazirilor ai Casei lăzăreturilor, am vădút Domnia Mea catastihul de cheltuiala ce s'aú făcut pe acéstă lună a lui August taleri cincii spredece mii patru-deci și unul bani și opt la spitalurile ot Dudesci i la lăzăreturile de afară și la alte trebuințe ale următoarei bóle de ciumą, care cheltuială fiind cu cale și primită Domniei Mele, are a se ținé în sémă și veți scádé din socotela banilor spitalurilor celor primiți de la mǎnăstiri. Tolco pisah gpd.—1813 August 31.

Iarăși asemenea pitac s'aú făcut către boerii nazari pe luna lui Septembre de cheltuiala spitalurilor taleri 16.640 și bani 69. — 1813 Septembre 30.

Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscaoie.

Sfirșitul pentru care s'aú dat și s'aú hotărít mǎnăstirilor milii de vinăriciú, chiar numirea acestuî dar il arată, că este milostenie, care însuși biserica ne povățuesce a o face către cei ce se află în sárăcie și în primejdie; cu deplină dar încredințare dicem, că într'acéstă vreme și întâmplătoare a următoarei boli, mult mai mare, fără de asemănare trebuință aú acei săraci pătimași bolnavi de la spitaluri decât mǎnăstirile, și mai cu cuviință și lui Dumneđeú plăcută este a mângăia acum cu acéstă milostenie pe cei ce pățimesc nu numai de lipsa celor trebuinciose, ci și de următórea, înfricoșată bóla. Drept aceea primită fiind Domniei Mele acéstă anafora a dumné-vóstră boerilor nazari ai lăzăreturilor, poruncim dumni-tale Vel Logofete de țera de-sus, să se facă Domnescile Nóstre porunci către ispravnicii județului, ca banii milei vinăriciului de estimp al mǎnăstirilor (bez mitropoliei, a episcopiiilor, a schiturilor, a mǎnăstirilor unde sunt spitaluri și a schitu-

rilor orî mănăstiri cari vor fi aferosite la spitalurî i la Cutia milosteniilor) să-î strîngă pe sêma spitalurilor ot Dudesci și prin catastih curat, sub iscăliturile lor, să-î trimiță aici la Casa lăzăreturilor, dar Casa primindu-î, să ție catastihul coprinđător de suma banilor milei fieș-căreia mănăstiri, ca dând Dumneđu a se ostia acêsta bôlă, de va prisosi niscare-va bani dintr'aceștia necheltuiți să scie câți au primit de la fieș-care mănăstire, și câți au prisosit, care prisos să-l dea Casa înapoi mănăstirilor după analoghia sumei fieș-căreia.—1818 Noembre 15.

(Pecetea gpd).

(Cod. LXXVI, pag. 719.)

Prea Înălțate Dômne,

Insciințăm Măriei Tale, că năprasnica bôlă a ciumei vedem că până acum nu s'au contenit, ci este tot în starea ce eră, și la Casa lazareturilor din banii sinesforalii mănăstirilor și diu banii periusiei rēposatului Stavropoleos n'au rēmas mai mulți de cât taleri 11.366, bani 84 și și aceștia neîmpliniți până acum, dar și după ce se vor împlini, are a se împlini din ei nisce rēmășițuri de la luna lui Octombre și atunci rēmân taleri 7.682, bani 48, care nici pe luna acêsta a lui Noembre nu se pot împlini cheltuelile și după urmarea ce vedem, o să se mai lungescă bôla și din pricina lipsei cheltuelilor pôte să se întâmple mare rēutate, că osebit de cei cari se află la spital că vor pătimi mare ticăloșie, dar și mai mare molefselă se va întîmplă nefiind mijloc a se rădică cei bolnavi și molefsiți din politie, și anume într'acêstă vreme nefiind mijloc de unde să se apandiscă cheltuelile; de se va socoti de către înaltă înțelepciunea Măriei Tale, să se dea în ajutorul acestor cheltueli milele de vinăriciū ale mănăstirilor pe acest următor an, cu care se va apandisi cheltuiala ceă trebuinciosă spre a nu pătimi obștea, căci pentru trebuință obștescă s'au întîmînat și alte dăți a se luă milile mănăstiresci de vinăriciū și dând Dumneđu a se ostiia acêstă bôlă, de vor rēmăné cevă bani îi vom dà la Sf. Mitropolie, ca să-î dea înapoi mănăstirilor cu analoghie sau precum de către Înălțimea Ta să va porunci să va face urmare. — 1813 Noembre 14.

Rađu Goleșcu Vel Ban, Barbu Văcărescu Vel Vornic, Grigorie Băleanu Vel Logofêt, Biv Postelnic, Suțul.

An. p. 781. — Publicații la tôte județele ca banii mililor vinăriciului mănăstirilor de estimp să-î strîngă ispravnicii pe sêma spitalurilor ot Dudesci.

Dumné-vôștră ispravnicilor ot sud . . . sănătate. Fiind-că pentru trebuincioșele cheltueli ce necurmat se face la spitalul ot Dudesci unde se află mulțime de bolnavi de năprasnica bôlă a ciumei, neajungându-se cele-l-alte iraturî ce s'au strîns până acum, după anaforaua ce ne-au făcut dumné-lor ȃoerîi naziri ai lăzăreturilor de la 14 ale acêstei luni,

am hotărît Domnia Mea, ca banii milii vinăriciului de estimp ai mănăstirilor (bez ai mitropoliei, ai episcopiiilor, ai schiturilor, ai mănăstirilor unde sunt spitaluri ori mănăstiri cari vor fi aferosite la spitaluri i la cutia milosteniilor), să se strîngă pe sēma spitalurilor ot Dudesci, de aceea dar vę poruncim, ca primind acęstă poruncă a Domniei Mele îndată să puneți să strîngă toți banii milii vinăriciului de estimp a mănăstirilor ce se află într'acel județ, (bez mănăstirile ce mai sus se arată) și din banii ce se vor strînge mai întăi, să-i proftaxiți cu grabă aici la Casa lăzăreturilor cu catastih sub iscăliturile dumné-vóstră, arę tător de suma vedrelor i a banilor fieș-căreia mănăstiri, spre întîmpinarea trebuincióselor cheltueli ale spitalurilor, de unde veți lua și adeverință de primirea lor și rînduri, rînduri, pănă la sfîrșitul acesteii luni, să istoviți negreșit trimeterea tuturor banilor, căci fiind cătuși de puțină întărdiere, vi se trimite mumbașir ciododar cu trępad. — 1813 Noembre 16.

(Cod. LXXIV, fila 93).

XXXIII.—*Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlachiscoie.*

Cinstiților și credincioși boeri ai Domniei Mele, dumné-vóstră nazărilor ai casei lăzăreturilor an vęđut Domnia Mea catastihul de cheltuiala ce s'aũ făcut pe acęstă lună a lui Noembre taleri 11.476 blanı 46, la spitaiul ot Dudesci și alte cheltueli trebuincióse ale următorei bóle de ciumă, cari cheltueli fiind cu cale și p̄rimate Domniei Mele, are a se țineă în sēmă și vę veți scădeă din socotēla banilor spitalurilor celor primiți de la mănăstiri i din periusia rēposatului Vlădică Stavropoleos. Tolco pisah gpd. — 1813 Noembre 30.

Asemea pitac s'aũ făcut și pe luna Octombre de taleri 12,025 banı 15.
(Cod. LXXIV, fila 94 v.)

An. p. 780. — *Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlachiscoie.*

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta Vel Vornice al Obștirilor, fiindcă sfinția sa arhiereul Sevastis năstavnicul mănăstirei Tismanei din sud Gorj, este îndatorat să dea pe tot anul câte taleri 5.000 cu analoghie pe lună de la đı întăi a următorului Ianuarie lét 1818, cari banı cānd se va întāmplă, ferescă Dumneđeu, a fi în țeră bóla ciumei, să-i rēspunđă analogos pe acea vreme la Casa privighereii spitalurilor, iar cānd va lipsi acęstă bóla, să-i rēspunđă analogos la cutia milosteniei făr' de a se socoti însă Epitropia Obștirilor că cu luarea acestor banı dobāndesce vre-o cătuși de puțină dicheomă asupra acesteii mănăstiri. Drept aceea dar iată printr'acęst Domesc al nostru pitac se face cunoscut dumi-tale orînduiala de mai sus arętată, tolco pisah gpd. — 1818 Ianuarie 13.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXXVII, fila 59 v.)

Vel Logofēt.

An. XXXIV. — Pitac către dumné-lui Vel Vistier de a se face 100 de bordee la spalaluri.

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta Vel Vistiere, fiind-că vedem că năprasnica bôlă a ciumei nu mai încetază și póte (ferescă Dumneđeū) să se delungescă și să nu conteneze nici pe vremea de iarnă, trebuință este de a se face la spitaluri și una sută bordee, de aceea poruncim dumi-tale să se facă poruncă către ispravnicii dintr'acest județ al Ilfovului, ca până la sfârșitul viitorul Octombrie, rînduri, rînduri, să se facă aceste bordee, ca să fie cu îndemânarea locuitorilor a nu se sili de odată să se săvîrșescă și către acésta să se iconomisescă iarăși cu îndemânarea locuitorilor și aducerea lemnelor celor trebuincioase pentru foc. Tolco pisah gpd.—1813 Septembrie 19.

(Cod. LXXIV, fila 87 v.)

Anexa XXXV (pag. 785 —) Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod.

Cuvióse egumene al mōnăstirei Sf. Gheorghe noū, fiind-că Costache Biv vătaf za Divan sin păharnicu Alexandri se află zmintit de minte, iată să trimitे acolo la mōnăstire, unde poruncim a i se da o odae de locuință cum și cele trebuincioase spre căutare până când se va îndreptă; se trimit și lucrurile lui cu catagrafia ce din porunca Domniei Mele s'au făcut, ca să se aibă în păstrare la mōnăstire, de a cărora primire veți da apodixis. Tolco pisah gpd. — 1814 Iulie 22.

(Cod. LXXIV, pag. 132.)

Doctori.

An. XXXVI Iō Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Dumné-ta Vel Dvornice al obștirilor, primită Domniei Mele arătarea ce ne faci printr'acéstă anafora, poruncim, să i se orînduiască jăluitorului de la Cutia milosteniilor léfă câte taleri 100 pe lună, îndatorîndu-se însă și el de a căută pe cei sêraci și prostime făr'de nici o plată la vre-o acest fel de patimă. — 1814, Septembrie 10.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXIX, pag. 303.)

Prea Înălțate Dōmne,

După luminată porunca Înălțimei Tale, am cercetat arătarea ce face jăluitorul Filip Zălatarof, pentru care îndestulându-mă de meșteșugul ce metahirisese cu чикрекичиажкѡ (?) este trebuincios a se află afla unul în politia și patria acésta, căci altul ce aū fost mai înainte aici aū murit, de care făcând și cuviincioasa chibzuire ce léfă i se cuvine

a avé pentru ca să caute prostimea și pe cei scăpetați fără plată, i se cuvine a avé de la Cutia milosteniei po talerî 100 pe lună, și cum va fi fi bună hotărîrea Înălțimei Tale. — 1814. Septembrie 8.

Vel Vornic.

Anexa XXXVI. În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Dumné-ta Vel Vistiere, milostivire făcând Domnia Mea asupra jăluitarului pentru ca și de acum înainte să-și urmeze acestei datorii și făgădueli, poruncim să i se înnoiască prin cartea Domniei Mele, acele de la Domnesc sinet în care să i se adaoge a avé și un Scutelnic făr'de pricină de dajdie. — 1813, Maiu 12.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXVI, pag. 176.)

Vel Logofăt.

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale, făcând cercetare vėduiu, la mâ-nile jăluitarului un sinet domnesc al Măriei Sale Constantin Vodă Ipsilant de la let 1803 Mart 1, cu cuprindere că după încredințările ce au luat Domnia Sa pentru dînsul prin doveđi că are meșteșugul tã-măduirei celor sacatefsiți de mână și óse, și fiind-că au dat chezășie înaintea Domniei Sale cu jurămînt că va tãmadai pe cei pătimași de acest fel de bólă în har făr'de plată, care acésta fiind pentru folosul obștiei, i-au fost hărăzit Domnia Sa milă a avé un om pentru poslușania Casei dumné-lui făr'de pricină, dar fiind-că mai în urmă iarăși au făcut arėtare prin jalbă, că nu póte găsi un om fără pricină s'au milostivit, l'au iertat atăt de dajdia lui ce o purtă între mazili, cum și de dijmărit i vinăriciú i podveđi și angarii, asemenea mai vėduiu tot la mâ-nile lui și o Carte a Divanului din let 1810, Ianuar 24, prin care fî dá un Scutelnic făr'de pricină de dajdie, a avé ajutor pentru silința ce face cu tã-măduirea bolnavilor de acésta întîmplătore vătėmare, pentru care nu lipsiú a arėtă Măriei Tale, iar pentru rugăciunea ce face jăluitarul a i se întări acest sinet Domnesc și de către Măria Ta, cum și de a i se lăsă acel Scutelnic a-l avé și de acum înainte, rė-măne la a Măriei Tale milostivire. — 1813, Februar 7.

Vel Vistier.

Anexa XXXVII În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Dumné-vóstră orînduiților boeri, am vėđut Domnia Mea arėtarea ce ne faceți printr'acésta anafora, la care și rėspundem, că cât pentru banii ce se împlinesc de la preoți de sf. mitropolie, în vreme ce numărul preoților fiind orînduit de Domnia Mea a fi numai 3.500 iar banii ce sunt orînduiți a da fieș-care preot dintr'acei 3.500 fiind-că se cisluesc și se presóră pe toți din țéră, după hotărîrea Domniei Mele

ce s'aũ dat pentru acęsta, de aceea ŝi se cuvine cã de cãtre cel ce se face acea cislã ŝi presãrare de cãtre acela sã se ŝi ĩmplinescã, ca sã nu se facã ĩncurcãturĩ ŝi nãpãstuirĩ, iar pentru lefile ce se dau de la sfinta Mitropolie tot din banĩi epitropiei i pentru *lefile dascãlilor ŝi a dohtorilor* de prin eparhii, ce-ĩ opresce Mitropolia iarãŝi tot din banĩi Epitropiei, primitã fiindu-ne arętarea ce ne faceĩ, o ĩntãrim Domnia Mea ŝi precum aĩ gãsit dumnę-võstrã cu cale, asemenea hotãrim sã se urmeze, adecã lefile saracilor sã se dea numai de la Epitropie, *ei ŝi ale dascãlilor i ale dohtorilor* de prin eparhii sã se plãtescã din iraturile eparhiilor iar nu dintr'ale Epitropiei, precum asemenea ŝi pentru *dohtori i mõsa i dohtorița de aici din politie* ŝi pentru lefile lor, vę dãm voie Domnia Mea sã faceĩ cuviincioasa chibzuire ŝi ĩmpreunã cu arętarea ce veĩ face Domniei Mele pentru teoria socotelilor, sã ne arętaĩ ŝi pentru acęsta ĩn ce chip veĩ gãsĩ cu cale.—1813 Maiũ 20.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofęt.

(Cod. LXXVI, pag. 312.)

XXXVIII. Prea Inãlțate Dõmne,

Dupã luminatã poruncã ce mi se dã de cãtre Inãlțimea Ta, ca dinpreunã cu iubitorul de Dumneđeu Sf. Sa Pãrintele Episcopul de Buzęũ adunãndu-ne la un loc sã teorisim socotelile Epitropiei Obŝtirilor pe patru luni, de la Ianuar 1 ŝi pãnã la sfirșitul lunei Aprilie al urmãtoruluĩ an ŝi sã arętãm ŝi Inãlțimeĩ Tale prin anafora, ĩnsciințãm Inãlțimeĩ Tale, cã pãrintele episcop lipsind afarã ne-am adunat numai noi la un loc ŝi intrãnd ĩn cercetarea so cotelilor nu le-am fãcut izbrãnire desãvĩrșit, pentru aceste mai jos arętate pricinĩ, mai ĩntãiu pentru banĩi ce se iaũ de sf. Mitropolie, atãt sfertul sf. Gheorghe, ce este venit al șcõlelor, de la preoții ŝi mõnãstirile eparhiilor, cãt ŝi pentru banĩi sf. Dimitrie iarãŝi de la preoții, ce este venit al Cutiei de milostenie, cã tot-deauna precum ŝi acum nu se pot ĩmplinĩ cu ĩnesnire, cu cuvĩnt cã nu se pot scõte lesne din eparhii, la care, de vreme ce pãtimeșce sf. Mitropolie, atãtea discolii cu ĩmplinirea, de se va gãsĩ cu cale de cãtre Inãlțimea Ta sã fie luminatã poruncã cãtre dumnę-lor boerii ispravnicĩ de prin județe, ca prin protopopii plãșilor sã se ĩmplinescã banĩi aceștia, spre a nu se mai discolipsi Epitropia la trebuința cheltuelilor ce are, ŝi fiind-cã cãte-va obraze din lefașii sãraci, ĩșĩ iaũ lefa de la sf. Mitropolie tot din banĩi Epitropiei ce s'aũ đis mai sus, este fãrã de orĩnduialã a se plãtĩ de cãtre sf. Mitropolie, ĩn vreme cãnd Casa Epitropiei este pentru acęstã ĩngrijire; osebit de acęsta, la socotelile ce ĩnceie sf. Mitropolie cu Epitropia de banĩ sfertuluĩ sf. Gheorghe, ce mai sus se aratã, se vede cã pe tot anul opresce banĩi pentru dascãli ŝi dohtori ce se aflã prin eparhii ŝi pentru acęsta de se va gãsĩ cu cale de cãtre Inãlțimea Ta sã fie luminatã poruncã, ca acele lefi sã le plãtescã chiar din venitul eparhiilor, iar nu din venitul Casei milosteniei, cãci Cutia milosteniei se vede cã din đĩ ĩn đĩ merge spre scãdere ŝi cheltuelile i lefile se

îngreunéză; al doilea vedurăm în socoteli și *dece dohtori i o mōșă și o dohtoriță, care s'aũ adăogāt acum* cu lēfă nu puțină de la Cutia milosteniei, și după priceperea noastră politia acēșta nu pōte dobândi vre-un folos de la aceștia, pentru care nici intrarăm mai mult în cercetarea socotelilor așteptând luminată poruncă că de va fi bună-voința Măriei Tale să chibzuim noi de iznōvă cari dohtori să se plătescă dintr'aceștia a fi pentru sărăcimea politiei și cât li se cuvine după starea fieș-căruia a-ĩ așeđa? ca și politia să fie folosită cu cercetarea ce vor face bolnavilor celor săraci și Cutia milosteniei să nu simță atāt greutate de lefi, căci după cum vedum în socotelile acestor 4 luni, trec cheltuiți mai mult taleri 13.101 bani 64, peste iraturile ce s'aũ primit; socotescă bună înțelepciunea Măriei Tale, când într'aceste 4 luni trece acēșta sumă de bani cheltuiți mai mult, apoi până la încheerea anului cât pōte să trecă mai mult? de care nu lipsim a însciința Înălțimei Tale, să remăe toți aceștia precum se vede așeđați? vom avea luminată poruncă de urmare spre încheerea numitelor socoteli, iar hotărîrea cea desăvîrșită rămăne a se face de către Înălțimea Ta. 1813 Maiũ 12.

Constantin Filipescu Vel Ban, Radu Golescu Vel Vornic.

Anexa XXXIX.—Iũ Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscaoie.

Prea sfinția Ta părinte mitropolit anaforaua acēșta a dumné-luĩ Biv Vel Vistieruluĩ Iõn Moscu epistatul Epitropiei Obștirilor următor fiind Domnesciĩ Nõstre hotărîri, ce s'aũ dat pentru lefile dohtorilor de prin județe, poruncim ca lēfa ce va fi avēnd a luā jăluitorul să i se plătescă de la sf. Mitropolie.—1813 Iunie 11.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofēt.

(Cod. LXXVI, pag. 347.)

Prea Înălțate Dõmne,

Pentru dohtori și dascăli de prin județe s'aũ dat luminată hotărîre la anaforaua dumné-luĩ Vel Banu Filipescu și dumné-luĩ Vel Vornicu Radu Golescu, încă de la 20 ale trecutuluĩ Maiũ, ca lefile acestora după afară, de acum înainte să li se plătescă din chiar *iraturile eparhiilor sfintei Mitropolii și a episcopiilor*, iar nu din banii iratuluĩ Epitropiei; care acest județ Teleorman unde aũ fost numitul orînduit, fiind în eparhia sf. Mitropolii, se va da luminată poruncă, ca de la sf. Mitropolie să i se răspundă lēfa ce va fi avut, din iraturile eparhieĩ, căci starea caseĩ Epitropiei într'acēșta dată, după cum este sciut Înălțimea Tale, abia iconomisese lefile săracilor, și cum va fi luminată hotărîrea Măriei Tale.—1813 Iunie 5.

Ioan Moscu.

Aneza XL la pag. 786.—În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahisioie.

Tóte câte ni se areată printr'acéstă anafora, teorisindu-se de Domnia Mea, și asupra fieș-căreia madele făcând cuviincioșa chibzuire, întâiū pentru léfa ce aū de la Cutia obștirilor câte talerī 200 pe lună, cei de mai jos arętați doi dohtori *Constantin Darvaris și Constantin Caracas*, dicem că nu este cu cuviință a li se da de la spitalurile sęracilor ot Sf. Pantelimon și ot Colțea, în vreme ce obștia se cuvine a ajutoră pe sęraci și pe spitaluri, iar nu spitalurile pe obște, ci precum până acum s'aū dat acéstă léfă de la Cutie, asemenea și de acum înainte poruncim să se iconomisescă a li se da tot de-acolo ; al doilea, pentru câte talerī 5 la pungă a se da la Cutia obștirilor din vîndarea rusumeturilor, fiind-că din condicele Divanului ne-am pliroforisit, că acel avaet nu are întocmit mai dinainte prin hrisóve Domnesci, ce s'aū izvodit din vremea armiei rusesci, și nici măcar de la bună venirea nóstră aici și până acum nu s'aū urmat; nu primim a se întocmi darea acestui avaet, fără numai avaetul ce eră legiuit prin hrisóve Domnesci de a se da la Cutie, din vîndarea fieș-căruia rusumet, hotărîm ea de acum înainte să se deă indoit ; al treilea, condeiu de talerī 600 al neguțătorilor capanlăi ce se arată înainte într'acele-l-alte iraturi, îl rădicăm cu totul a nu se mai da de numiți neguțători, precum pentru acest condeiu avem dată poruncă încă mai dinainte ; al patrulea, strînsul banilor avaetului hirotoniilor, să se urmeze într'acestași chip, adică, fiind că tóte hirotoniile după nizamul ce este dat se sāvîrșesc prin scirea și porunca Domniei Mele, poruncim dumné-vóstră veliților logofeți de Tęra-de-sus și de jos, să îngrijiți ca cei ce vor veni să iea poruncile Domniei Mele pentru a se hirotonisi, să nu li se deă de nu vor răspunde mai întâiū și canonitul havaet al Cutiei, care și strîngendu-se din vreme în vreme, să se dea de către dumné-vóstră la Cutia milosteniilor, și al cincilea, avaetul ce este orînduit de daū boerii cei ce se cinstesc de Domnia Mea cu caftane, să îngrijescă dumné-lui Vel Logofótul za obiceiuri, a-'l strînge împreună și cu alte avaeturi ce mai este însărcinat și a-'l răspunde iarăși din vreme în vreme la Cutia obștirilor, și într'acestași chip poruncim să se urmeze cele de mai sus arętate, iar pentru tóte cele-l-alte iraturi i mijlocul împlinirei lor, i rădicarea cu totul a trei condee de iraturi ale Cutiei, însă avaetul de la cărțile vătașilor de țigani domnesci, i de la judecătorii ce se orînduesc pe la Departamenturi, pe la județe i la Craiova și de la cununi, precum și întocmirea avaetului protopopilor de la cununi ce s'aū găsit cu cale acum de către dumné-lor orînduiți boeri, a lua de la cununia dintiū, june cu fată, câte talerī 1 bani 60, i de la cununia al 2-lea câte talerī 2 bani 60, i de la cununia 3-lea câte talerī patru, (numai de la partea negustorescă și de la prostime iar nu și de la boeri) poruncim cu hotărîre să se urmeze întocmai precum se vede așternute înainte, și pentru întocmirea avaetului protopopilor de la cununi, poruncim dumi-tale Vel Logofete de Tęra-de-sus, să se facă Domnescile

Nóstre porunci către ispravnicii județelor, ca să facă cunoscut acest nizam atât protopopilor cât și tuturor locuitorilor, iar pentru rămășița de léfă ce aș să mai iea lefașii, i pentru întocmirea leflor de a se face de acum înainte după starea și puterea Cutiei, vom da Domnia Mea deosebită poruncă ce urmare se cuvine a se face pentru lucrurile morților de bóla ciumei, câte se află la epitropie, poruncim să se facă urmare întocmai după cum în jos se areată.—1814, Decembre 27.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofét.

(Cod. LXXVIII, pag. 187).

Prea Înălțate Dómnne,

După luminată porunca Măriei Tale, ce ni s'aú dat la alăturata anafora a dumné-luí Vel Vornicului Obștirilor, adunându-ne cu toții la un loc, am cercetat socotelile a trei Cutii, a milosteniei, a cișmelilor și a orfanotrofeii și vędând că lefle ce sunt orînduite a se da la săraci i la cei ce slujesc Epitropiei și la dohtorii politieii din Cutia milosteniei, tae pe lună *taleri 10.113*; *pe un an fac taleri 121,356*, iar iraturile ce se socotesc de bune ale acestei Cutii, sunt pe an cel mult până la taleri 79.715, când însă se vor puté împlini tóte lipsind până la suma leflor taleri 41.641 și de aceea nu se ajung a se da lefle săracilor ce aș să iea până la sfirșitul lui Decembre, însă și aceste iraturi de taleri 79.715 cu tóte că se numesc de bune dar unele dintr'însele ce le arétăm mai jos, nu se daú la Cutie, care acelea numai prin ajutorul Măriei Tale se pot împlini, pentru aceea alt mijloc de îndreptare n'am putut găsi, de cât să se împlinescă acele mai sus numite iraturi, să se dea și céușului de aprođi strașnică luminată poruncă, ca să împlinescă cea-l-altă rămășiță ce mai este în fóia ce i s'aú dat de la epitropie și să se orînduésca de către Măria Ta doi trei boeri ce se va găsi cu cale, ca cu aceste rămășițuri ce dicem a se împlini, să iconomisésca sărăcimea ce aș léfă pentru ajutorul hranei vieții de la taleri 5 până la taleri 30 în sus, pe câtă vreme aú luat să fie luat, iar pe cât n'aú apucat să iea să lipsiți, nefind mijloc de unde a li se dá, afară însă de patru dohtori și doi gérahii ai politieii, a căror léfă urméză a se da pe deplin, iar alți doi dohtori ce aveau până acum léfă de la Cutie câte taleri 200 pe lună, adecă dumné-luí *Constantin Darvari și dumné-luí Constantinache Caracaș*, fiind-că acești doi dohtori sunt orînduiți la spitaluri cu deosebită léfă pe taleri 100 pe lună, însă Darvari la Colțea și Caracaș la Sf. Pantelimon, și fiind-că Cutia milosteniei se află în neputință după cum arétăm Măriei Tale mai sus, găsim cu cale ca léfa ce o lua până acum de la Cutie să o iea de acum înainte de la spitaluri dimpreună și cu léfa ce o avea rînduită de la spitaluri, de care li se va face luminată pitacele Măriei Tale către Epitropiia acestor mónăstiri, spre a li se da tótă acéstă léfă de taleri 300 pe lună de la spitaluri ca unii ce sunt dohtori trebuincioși, fiind vechi și cu bun praecis, după cum sunt sciúți și Măriei Tale, iar pentru anul viitor să împlinescă dumné-lor boerii ce-í vei orîndui Măria Ta, lefle după suma iraturilor celor bune, ca să aibă Cutia mijloc de unde să le răs-

punță, am făcut chibzuire și pentru alte deosebite iraturi ce sunt orînduite și este cu anevoe împlinirea lor, și în ce chip se socoti și pentru acelea a se pune în orînduială de acum înainte, am făcut alăturatul perilipsis care de se va găsi cu cale și de către Măria Ta, cu cale se va da poruncă de a se urmă, însă nu spre alt adaos de lefi, ci pentru ca să aibă Cutia tot-deauna prisos pentru trebuințe ce se întâmplă peste an, adică măritişuri de fete sărace și îngropări de o-braze scăpătate. Așijderea să fie luminată poruncă Măriei Tale către starostea de neguțători, ca de față cu omul Vorniciei să deschidă lădile celor ce au murit de năprasnica bôlă și sunt strînse la Vornicie și după ce se vor aerisi lucrurile bine, apoi câte dintr'insele vor avé clironomî, să le scrie starostea în deosebită fôie, ca cu porunca Măriei Tale să se dea acelor clironomî, iar câte nu vor avé clironomî, să le scrie în altă fôie puindu-li-se și preț, și aducându-li-se aceste foi, vom arêta Măriei Tale prin deosebită anafora ce urmare să se facă, și agonisindu-se cevași dintr'acestea, se va da iarăși spre ajutorul lefiî săracilor, iar hotărîrea cea desăvêrșită rêmăre a se face de către Înălțimea Ta.—1814 Novembre 29.

Constantin Filipescu Vistier, Grigore Brâncoveanu, Barbu Văcărescu Vel Vornic, Constantin Bălăceanu Vel Vornic, Vel Logofêt, Vel Logofêt.

Condeile canonisite ce sunt a se dà la Cutia milosteniî și nu se daū.

taleri

- 5.000 din ocne pe anul trecut 1813 pentru care țice dumné-luî Vistierul Moscu, ce au fost cumpêrător ocnelor, că n'au avut contract cu cămara gpd. ca să deă acest avaet;
- 2.110 din dijmăritul tot al aceluî let 1813 ce 'l-au avut cumpêrat rēposatul Serdar Dinu Cernovodénu, pentru care ne arată sameșul Cutiei că i-au luat de la numitul Serdar și apoi l'au orînduit la dumné-luî Vistierul Moscu de i-au luat vistierul prin dumné-luî clucerul Belu;
- 1.500 rêmășiță de trei luni Octombre, Noembre și Decembre din anul trecut let 1813, din banii ce sunt orînduiți a se da de la Vistierie pe lună po taleri 500;
- 5.000 din ocne pe anul acesta 1814.
- 6.000 ipac acei câte taleri 500 pe lună pe acest let 1814 până la sfirșitul luî Decembre.
- 19.600

Numele dohtorilor ce se găsesc cu cale a rêmânea bunî și a avea lēfă de la Cutia milosteniei, a căror lēfă se și arată cât este.

taleri

- 200 Silivestru.
 100 Stavrache Moscu.
 100 Constantin Filitis.
 100 Ión Paskale.

Veniturile Cutiei milosteniei, cele sigure pe un an.,

taleri	
300	din vămii irat vechiū
4.750	ipac din vămii câte taleri 5 la pungă ;
500	din dijmărit irat vechiū ;
2.110	ipac din dijmărit po taleri 5 la pungă ;
500	din vinăriciū irat vechiū ;
2.110	ipac din vinăriciū po taleri 5 la pungă ;
1.250	din oerit irat vechiū ;
5 100	ipac din oerit po taleri 5 la pungă ;
500	din ocne irat vechiū ;
5.000	ipac din ocne po taleri 5 la pungă ;
3.000	din vama tabacului ce este să-î răspundă dumné-lui Vel că- minarul pe lună po taleri 250, după porunca gpd.
25.120	
200	de la epistatul cărnei ce-î daū măcelarii ;
250	de la epistații mizilurilor ;
20	de la moșia Drăgana sud Argeș ce-î daū moșnenii de acolo ;
200	de la gelepi-bașa ;
12.250	de la părinții arhieriei a câte patru eparhii de la lude 3.500 preoții po taleri 3 parale 20 cifertul sf. Dimitrie, bez din ceea ce se dă la Cutia școlelor ;
6.000	de la Vistieria gpd. acei câte taleri 500 pe lună după hrisov ;
20.000	de la vorniciei de pripasuri cari s'aū vîndut în anul acesta pentru anul viitor 1815 ;
10.000	de la lucruri nemisătore ce se vînd prin mezat la stărostie la leū po bani 6 cu tahmis,
74.040	
5.000	caftanele halea de la Vel Ban până la cel mai mic cu tahmis ;
275	rótele de borangic pe un an cu tahmis.
400	de la 16 vătași de plaiū po taleri 25.
79.715	

Boerii ce se orînduesc ispravnicii aū a da fieș-care po taleri 50.

Sameșii ce se orînduesc la județe, aū să dea fieș-care po taleri 40.

Neguțătorii pămîntenii ce strîng din țeră inginea zaherea, aū să dea de tótă cartea po taleri unul.

Neguțătorii capanlăi sunt orînduiți să dea pe tot anul po taleri 600.

Aceste ayaeturi de la ispravniciei, sameși i neguțătorii pămîntenii și capanlăi, să le răspundă dumné-lui Vistierul la Vornicie și dumné-lui le va luà de la dînșii când li se daū cărțile domnesci.

Avaetul cel orînduit ce-l daū boerii când îmbracă caftane domnesci se pune în fóia meterhanelei și merge iuz-bașa al Divanului de-l iea și cu fóie îl dă la Vornicie, iar nefiind vre-o unul următor a plății, să aibă a răspunde acest avaet dumné-lui Postelnicului ce va fi după vremi

acei bani ai cafanelor și dumné-lui și-î va lua de la boerul ce îmbracă caftane.

Polcovnicii și căpitanii spătăresc de prin județe sunt orînduiți să dea, când se rînduesce în mansup, însă polcovnicii po talerî 10 i căpitănia de frunte po talerî 5 și căpitănia mică po talerî 2 parale 20; acest avaet este al polcovnicilor și al căpitanilor să-l răspundă dumné-lui Vel Spătarul la Vornicie și dumné-lui să-l iea de la dînșii.

Condicarii ce se orînduesc pe la județe sunt rînduiți ca să dea câte talerî 5; acest avaet să-l răspundă dumné-lor veliții logofeți la Vornicie și dumné-lor să-l iea când dau cărțile de condicării.

Banii praznicelor ce sunt rînduiți prin hrisóve domnesci a se da ajutor la Cutie, însă sf. mitropolie talerî 500 și episcopia Rîmnicului talerî 300 i episcopia Buzeului talerî 200 și episcopia Argeșului talerî 150, care fac peste tot talerî 1.150.

Acești bani să-î răspundă prea sfinția sa părintele Mitroplitul pe tot anul la Vornicie și prea sfinția sa să și-î iea de la părinții episcopî.

De la cărțile de vătașii de țigani domnesci eră rînduit a se lua câte talerî 2 de carte, dar fiind-că aceste cărți se dau numai de Domnie nouă, iar nu pe tot anul și este și bagatelă, să lipsească.

Veniturile ce sunt orînduite vechi și nu se împlinesc.

De la hirotonia de preot po talerî 5 și de diacon po talerî 2 parale 20; după ce li se va face cuviincioșele cercetări și li se va da voie prin poruncă Domnescă a se hirotonisi, cei de aici din Bucuresci să mērgă la dumné-lui Vel Vornicul al Obștirilor ca să plătescă orînduitul avaet al Cutiei și să iea răvaș de la dumné-lui și cu acel răvaș să aibă voie a se hirotonisi, iar fără de răvașul dumné-lui Vornicului să nu fie slobod a merge spre hirotonie; iar cei ce se hirotonisesc în eparhi, să iea răvaș de la orînduiții Vornici, ce sunt prin județe, plătindu-și obicinuitul avaet acolo, dar și arhiereul eparhiei să facă catastih de tóte hirotoniile, ce se vor urmă și la fie-care trei luni să'l trimiță la Vornicie.

Avaetul ce este orînduit a'l da egumenii ce se orînduesce pe la mōnăstiri, de mōnăstire mare po talerî 40 și cea mică talerî 20, să'l răspundă dumné-lor Veliții Logofeți la Vornicie peșin, și dumné-lor vor îngrijî a-l luă de la egumeni, când le vor da cărțile de egumenie.

Ceea-ce eră orînduit a da la Cutie cei ce se orînduesc judecători pe la departamenturi și pe la județe i la Craiova, să lipsescă, fiind că aceia ce se orînduesc la acest fel de trebî sunt ómeni scăpătați și nevrednici de a da milostenie.

De la piei de epure ce ese din țēră afară, este orînduit a se luă de piele po parale 2.

De cēra ce iese afară din țēră este orînduit a se lua de oca po parale trei.

De șocul de sticlă ce vine din țēră strēină, este orînduit să se ia câte parale 15

De la postavul de țară este orînduit să se ia de cot parale 2, plătind acest venit postăvarii ce'l vînd la șalvaragii și la alții.

De la bălciurile ce se fac peste an afară prin județe este orînduit să se ia de totă prăvălia câte o para, când se face bălciu.

Pentru aceste 5 condee găsim cu cale, să se strige și să se vîndă la cochivechi, când se vînd vămile și ce venit vor prinde să se ia pe séma Vornicieî.

Pentru cununile de aici din Bucurescî, măcar că în anii trecuți se da de la Sf. Mitropolie la Cutia milosteniei une-orî pe an câte taleri 300 alte orî mai puțin, până la taleri 50 pe an. Dar fiind că acest venit nu se vede orînduit prin hrisov domnesc și este și lucru puțin și mai vârtos fiind-că s'au făcut mult catahrisis luându-se de cununie până la taleri 30, în cât siliți au fost unii din sărăcime a'și vinde dobitocele ca să împlinescă acest havaet, care în vechime scim că se luă de cununie taleri 1 mult taleri 1 parale 10. De aceea găsim cu cale, să lipsescă acest ajutor, a nu se da la Cutie, și dar potropopilor să li se dea strașnice porunci de către prea sfinția sa părintele Mitropolitul, ca să se păzească de aceste luări fără de orînduială și de acum înainte să se ia avaietul protopopiei de la cununia de june cu fată taleri 1 parale 20, i de la cununia de a doua căsătorie taleri 2 parale 20, i de la cununia de a treia căsătorie taleri 4, însă acest avaiet, să se ia numai de la partea neguțătorască și prostime, iar boerii să nu se supere, pentru care să se facă și luminate poruncile Măriei Tale către boerii ispravnicî, ca să facă cunoscut tuturor avaietul acesta, ce se întocmesce acum și să îngrijască a nu se luă mai mult. — 1814 Noembre 29.

Anexa XLI. Iw Ioan Gheorghe Caragea Voivod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta Vel Dvornic al Obștirilor, fiind-că dohtorul Moscu ce era orînduit cu léfă de la Dvornicia Obștirilor între cei-l-alți dohtori ai politiei este a merge de aici, de aceea iată printr'acest al Nostru Domnesc pitac, orînduim în locu-i pe dohtorul *Raictăr* pe carele să-l aibă a-l așeđa la catastihul leflor vornicieî obștirilor cu aceeași léfă cu câtă adecă au fost orînduit cel-l'alt dohtor Moscu. Tolco pisah gpd.—1815 Aprilie 6.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofët.

(Cod. LXXIV, flă 192).

Anexa XLII. - Iw Ioan Gh. Caragea Voevod i Gospodar zemle Vlahiscoie.

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta Vel Dvornic al Obștirilor, măcar că pentru léfa dohtorului *Raichter* s'au dat porunca Domniei Mele, ca să aibă a i se urmă după ce se va împlini sorocul anului cel dinaintea sa dohtor într'al căruia loc s'au așeđat, dar fiind-

că numitul întru adevăr ostenesce la slujba sa, se cuvine a nu rămâne obidit; de aceea poruncim dumi-tale, ca să-l mulțămesci și pe dînsul cu ceva-și, spre ore-și care parigorie până când i se va începe darea lefii sale. Tolco pisah gpd.—1815 Septembrie 15.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXIV, fila 217 v.)

Anexa XLIII.— Porunca ce s'aũ făcut la anaforaua Vorniculuĩ Obștirilor pentru a se da lęfa ce li se poprise dohtoruluĩ Silivestru Constantin Darvaris, pe vremea cãt lipsiserã afarã, din pricina nãprasniceĩ bõle.

Iũ Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Dumné ta Vel Vornice al Obștirilor, osebit de pliroforia ce ne dai printr'acéstã anafora, fiind pliroforisiți și însine Domnia Mea pentru acești doi dohtori, că aũ fost și sunt trebuincioși după incusința ce aũ la meșteșugul dohtoriei, cu cuviință este a dobîndi mângãerea și ajutorul stãpãnirii unii ca aceștia. Drept aceea poruncim dumi-tale, ca lęfa ce li se poprise și acestor doi dohtori pentru cãci lipsiserã din politie, sã li se slobõdã, dãndu-li-se din vremea ce n'aũ luat-o.—1814 Ianuar 13.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXVI, pag. 762).

Anexa XLIV. Iũ Ioan Gheorghe Caragea Voevod.

Dumné-ta Vel Vornic al Obștilor, fiind-cã dohtorul Constantin Filipescu în cãtã vreme aũ lipsit afarã de aici din politie, aũ fost prin scirea Domniei Mele, poruncim, ca pe acea diastimã de vreme, sã nu i se poprěscã lęfa ce o are orînduitã de la Cutie, ci sã i se dea pe deplin, urmãndu-se și de acum înainte. Tolco. pisah gpd.—1814 April 21

(Cod. LXXIV, fila 110.)

Anexa XLV. — Anafora în dosul jalbei lui Ștefan Moscu dohtorul.

Iũ Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Dumné-ta Vel Vornic al Obștirilor, după arõtarea ce ne faci printr'acéstã anafora, bine-voind Domnia Mea, poruncim, ca atãt pe lunile ce nu s'aũ dat lęfã jãluitaruluĩ, sã i se dea cãte taleri 200 pe lunã, cãt și de acum înainte asemenea sã i se urmeze.—1814 Iunie 12.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXX, pag. 261.)

Prea Înălțate Dómne,

După luminată poruncă, am cercetat și întru adevăr în anul trecut au avut lefă jăluitarul po câte taleri 200 pe lună, orînduită cu luminată poruncă, iar acum la Ianuar trecut la îndreptarea ce s'au făcut de către dumné-lor orînduiții boeri, între alți dohtori ce s'au scos din catastih, s'au scos și jăluitarul cu totul în urmă de la trecuta lună lui Mart, cu luminată buiurdizmă prin însuși condeiu Inălțimeî Tale la jalba sa, i s'au orînduit numai po câte taleri 100 pe lună, ci de se vor găsi cu cale de către Inălțimea Ta să i se orînduiască a aveă tot po câte taleri 200 pe lună de acum înainte precum au avut și mai nainte, ni se va da poruncă de urmare.—1814 Iunie 3.

Vel Vornic.

Anexa XLVI.—Îw Ioan Gheorghe Caragea Voevod

Dumné-ta Vel Vornic al Obștirilor, după arătarea ce ne faci printr'acéstă anafora, bine-voind Domnia Mea poruncin, ca atât lefa cea poprită a jăluitarului să i se dea pe lunile ce nu i se va fi dat, cât și de acum înainte să i se urmeze darea lefiî, câte taleri 100 pe lună.—1814 Iulie 2.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXIX, pag. 11).

Prea Înălțate Dómne,

După luminata poruncă ce mi se dă în dosul jălbei aceștia a lui Sior Meșiț hirurgul, următor fiind, am cercetat și mai întiiu vėdquiu plângerea sa că'i este pentru lefa ce i s'au tăiat de la Septembre al anului trecut, pe când prin luminată porunca Mărieî Tale se tăiase și a celor-l-alti dohtori, ci fiind-că Inălțimea Ta ai bine-voit cu milostivire de le-au slobodit atât lefile cele trecute ale dohtorilor politieî, cât de a li se urmă și de acum înainte, și pentru jăluitarul ce întru adevăr mă pliroforisî că au avut lefă po câte taleri 100 pe lună, și ca un hirurg al politieî și că pururea s'au purtat cu cînste și cu epimelie la datoria sa pe verî unde îl chiamă, să binevoescî Inălțimea Ta, cu milostivire și asupra sa și acum se va hotărî de către Inălțimea Ta voiă avea poruncă de urmare.—1814 Iunie 30.

Vel Vornic.

Anexa XLVII. — Îw Ion Gheorghe Caragea Voevod i gospódar zemle Vlahiscoie.

Dumné-ta Vel Vornice al Obștirișor, cât pentru Meșiț hirurgul, fiind că prin porunca Domnieî Mele ce s'au dat în trecutele țile la anafo-

raua dumi-tale, s'aũ orînduit atît léfa ce nu luase pe lunile cele trecute, ca să i se dea, cât și de acum înainte, să i se urmeze, dator este dar și poruncim să urmeze datoriei sale ce se coprinde mai jos, iar în locul lui Craus să orînduiască unul din cei două ce ni se arată printr'acéstă anafora, tot cu aceeași léfă ce avea numitul Craus și să urmeze și acela a'si împlinî datoria lui. — 1814 Iulie 16.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

Prea Înălțate Dómne,

Cu plecată anafora arêtăm Înălțimei Tale, că aici în politie era orînduiți cu léfă de la cutia Obștirilor, două gerah, cari căutau în cele trebuinciose pe sermanii cei fără de putere de plată; era și datorî ca când va fi năprasnică bôlă, să mérgă să cunóscă de este ciumă sau altă bôlă, acești două de când s'a început acéstă bôlă și până acum nu s'au mai vêđut în datoria lor, Craus încă de atunci a dosit afară iar Meșeț nu aũ voit. Ci fiind-că de lipsirea acestor gerahî și până acum s'aũ aflat în slujba Casei năpristan Viler și Ghebauer, amîndouî cu bună sciință de gerăhie, bine ar fi de se va găsi cu cu cale și de Înălțimea Ta, ca în locul acelor-l-alti adică Craus și Meșeț cu aceeași léfă să se orînduiască acești doi, că și Casa își scutesce léfa ce acum o dă și politica are gerahii, și cum se va găsi cu cale de Înălțimea Ta, așa se va și urma — 1814 Iulie 14.

Barbu Văcărescu vel Vornic.

(Cod. LXXIX pag. 69.)

Anexa XLVIII. - Iw Ion Cheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahscoe.

După arătarea ce ni se face printr'acéstă anafora de către Luminăția Sa Beizadea Gheorghe Caragea al nostru iubit fiu, orînduim Domnia Mea pe mai jos arătatul *Ioan Meșeț dohtor* și gerah al pușcăriei, cu léfă pe lună câte taleri 150, precum mai jos se arată, și atît acéstă léfă cât și trebuinciosele dohtorii, poruncim să se plătescă din iratul Armășiei. — 1814 August 3.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

Prea Înălțate Dómne,

Următor fiind lunatei Înălțimei Tale porunci s'aũ și găsit un dohtor, carele șcie meșteșugul gerăhieî, anume *Ioan Meșeț*, om cu bun praxis la amîndouă meșteșugurile pe carele l'am și învoit cu taleri 150 pe lună léfă însărcinându-se a urma cu tótă epimelia pentru căutarea celor bolnavi vinovați din temniță, și nu lipsiiu după luminata poruncă a face arêtare. -- 1814 Iulie 31.

Iordache Caragea.

(Cod. LXXIX, pag. 139)

Anexa XLIX. În Ion Cheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscaoie.

Dumné-ta Vel Vistiére, după arătarea ce ne faci printr'acéstă anafora, dreptate avënd jăluitarul la cererea sa, poruncim dumi-tale, să i se plătescă de la Vistiérie atât prețul dohtoriilor ce se arată mai jos, de taleri 581, cât și léfa pe lunile ce nu i se va fi plătit.

1815 Ianuar 17.

(pecetea gpd.)

Vel Logofët.

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale, ce mi se dă la jalba dohtorului Nicolae Gavala, prin care face rugăciune a se plăti de la Vistiérie léfa pe șase luni ce au slujit la județul Teleormanului, cu căutarea satelor bolnave, unde se încuibase bóla lingórei, câte taleri 100 pe lună, precum cartea Vístieriei coprinde, precum și taleri 581 bani 32 a dohtoriilor, după rețetele ce le au prețuit spițerii de aici, cari dohtorii le-au cumpărat cu bani de la sine, mi se poruncesce de către Înălțimea Ta ca să cercetez; luminatei porunci întocmai fiind următor, am cerut de la jăluitarul, să ne arête cu ce poruncă s'au orînduit, cu acéstă iperisie, și arată o carte a Vístieriei iscălită de dumné-lui biv Vel Vistierul Constantin Filipescu, cu let 1814 Mart, prin care îi scrie, că din porunca Măriei Tale, să se scóle de unde se află, să mérgă la sud Teleorman, la satele județului, ce i le vor arêta boerii ispravnicî, ca să caute lócuitorii bolnavi și prin aceeași carte îi orînduesce a avé léfă pe tótă luna câte taleri 100 în câtă vreme va sluji, precum și câte dohtorii se vor cheltui la căutarea bolnavilor sunt a le plăti osebit Vistieria; am cerut de la jăluitarul să ne aducă vre-o apodicsis de câtă vreme într'acéstă trébă au fost și ne arêta o însciințare a dumné-lui Clucerului Mihaiú Filipescu i a dumné-lui Stolnicului Grigorie Grădiștenu, ce au hrimatisit ispravnicia acolo într'aceeași vreme, prin care adevereză, că într'adevăr au slujit jăluitarul de la April 1 până la sfîrșitul lui Septembre, mai arêta jăluitarul și o altă carte a Vístieriei răspuns către ispravnicîi județului, cu chipul acesta că, rețeta dohtoriilor ce au trimis'o dohtorul Gavala, prețuindu-se de către spițerii politiei Bucurescilor, taie taleri 581 bani 32, și atât pentru acești bani, cât și pentru léfa pe două luni, ce cere dohtorul a se plăti, făcându-se arêtare Măriei Sale lui Vodă, au poruncit să i se plătescă din banii ajutorului breslelor, ce se scosese pentru cheltuiala spitalurilor, atât léfa pe acele două luni cât și taleri 581 bani 32 ai dohtoriilor; s'au întrebat jăluitarul de 'și-au primit banii aceștia de la ispravnicat și răspuse, că numai taleri 200 léfa pe două luni i s'au plătit (cari și pe aceia acum îi cer înapoi boerii ispravnicî, că nu le ține Vistieria în sémă) iar banii dohtoriilor au rămas neplătiți, din pricină că nu s'au ajuns ca să plătescă din banii ajutorului, căci se plătise alte orîndueli din acei bani, și așa se află până acum adăstând, atât pentru banii dohtoriilor i pentru léfa altor patru luni ce au slujit

până la sfârșitul lui Septembrie, afară din două luni ce s'au plătit și acum i se cere banii înapoi; curgerea pricinei într'acestași chip fiind, arăt Măriei Tale, iar de a se plăti acești bani și de unde, rămâne la bună milostivirea Măriei Tale în ce chip vei voi a o arătă asupra jăluitorului. — 1815 Ianuar 12.

Vel Vistier.

(Cod. LXXVIII, pag. 242).

Aneza L pag. 787, Hrisovul doftorilor de la Craiova.

Fiind-că între alte bune orîndueli și întocmiri pentru folosul de obște, care voim Domnia Mea a le aveà și politia noastră de la Craiova, precum se urmază și la acêsta de aici, este una de trebuință a fi și doftori stătători a pururea acolo, spre a se căută la întâmplări de bôlă atât familiile boeresci, cum și cei-l-alți orășani și locuitori ai noștri din partea locului, făcut'am Domnia Mea cercetare de orînduiala ce aũ fost mai 'nainte și atât de la dumné-lor cinstiții și credincioși boerii Domniei Mele, Caimacamul și boerii divaniți de la Craiova cât și din hrisovul Domniei Sale Constantin Vodă Ipsilante, ce-l vëdum, cu let 1805 Iunie 20, făcut după întocmirile fraților Domni de mai 'nainte, ne-am adevérit, că aũ fost orînduit venit din huzmeturile Domnesci irat deosebit de ceea ce erà îndatorat iubitorul de Dumneđeũ Episcopul Râmnic, dumné-lui caimacamul și cei-l-alți boeri, pentru plata de sinbrie a doftorului și a gearafului ce erà mai 'nainte și nefiind de ajuns cele orînduite până atunci, cu adausul ce aũ făcut și Domnia Sa, aũ întocmit irat pe fieș-care an taleri 1.750 însă din vama Craiovei taleri 350, din oerit taleri 350, din dijmărit taleri 350, din vinăriciũ taleri 350 și de la ocne taleri 350; osebit aũ fost îndatorat și iubitorul Episcopul Râmnicului a da pe an taleri 250, dumné-lui Caimacamul taleri 250, și dumné-lor boerii cei-l-alți, cu analoghie să dea a împlini léfa cea orînduită a doftorului, i a gearahului, până la taleri 4.000 pe an, și dumné-lui Caimacamul și cu dumné-lor boerii, după rugăciunea ce ne-aũ făcut, arată, că cu acest ajutor ce erà orînduit a se face din partea boerilor se întâmplă de multe ori pricină și zătigniri la plata lefilor. De aceea aũ întocmit și aũ rînduit ca să se dea din lefile ce se daũ la Craiova câte două parale de leũ, i din apaltul erbei de pușcă taleri 450, care s'au și urmat, pentru care întocmire încă din anul trecut Decembre 30, am întărit Domnia Mea, prin anaforaua dumné-lui Caimacamului, de a se păzi și a se urmă. Așă dar pe lângă iratul cel vechiũ de taleri 2.250, ce să arată mai sus, însă taleri 1.750 din cincĩ huzmeturi de huzmet po taleri 350, cari aũ să-l dea cumpăratorului peste banii Vistieriei și ai Cămărei, precum mai dinainte aũ fost orînduiți, i peste taleri 250 de la Episcopie, i peste taleri 250 de la Căimăcămie, care erà orînduit din vechime pentru paralele din banii lefilor, se mai adaogă încă taleri 2.450 acele câte două parale la leũ din lefi, i din apaltul erbiĩ de pușcă, ce se fac peste tot taleri 4.700, din care orînduim Domnia Mea léfă taleri 3.000 doftorului celui mare și taleri 1.200 doftorului al doulea, iar taleri 500 care prisosesc să fie la Epi-

tropie a se împlini trebuința când se va întâmpla a fi vre-o lipsă din iraturile cele orînduite, ca să se împlinescă lipsa. Asupra căreia trebî rînduim Domnia Mea Epitropî mari pe sfinția sa iubitorul de Dumneđeu Episcopul Râmnicului i pe dumné-lui Caimacamul și pe dumné-lor cei-l-alți boeri divaniți, ca dumné-lor să întocmescă și să așede pe doftori și să orînduiască al doilea Epitrop pentru strîngerea iraturilor la vreme spre a nu se face vre-un cusur, cari Epitropî al doilea pe tot anul să paradosescă socotela la Epitropiî cei mari, iar doftoriî să păzescă legătura ce va face cu dumné-lor mai sus numiții Epitropî mari și să fie osîrguitori și săritori, nu numai la boeri și la cei ce le dă mâna a le plăti visitile în oraș și pe afară după trebuința ce se va întâmpla, ci mai vîrtos pentru cei săraci și cu neputința de plată, ai orașului și la cei ce vin la spitalul de acolo, unde să fie îndatorați doftoriî a merge făr' de plată. Cu acéstă dar orînduială am primit de am făcut și ajutorul acesta. Decî spre a se păzi întocmirea ce se arată mai sus tot-deauna cu nestrămutare, pentru folosul cel de obște care îl voim Domnia Mea, a dumné-lor boerilor și a tuturor locuitorilor noștri din partea locului și a săracilor căutare, cari nu aŭ putință de plată la doftori, am bine-voit, și printr'acest domnescul nostru hrisov ce-l dăm, întărim, ca să se păzescă tóte orînduelile de mai sus. ade verindu-l cu înseși domnesca noastră iscălitură și pecete i cu credința prea iubiților Domniei Mele fiî: Gheorghe Caragea Voevod, Constantin Caragea Voevod, martori fiind și dumné-lor cinstiți și credincioși boeriî veliți ai Divanului Domniei Mele: pan Constantin Filipescu vel Vistier, pan Radu Golescu Vel Ban, pan Isaac Ralet Vel Vornic de țera-de-sus, pan Barbu Văcărescu de țera-de-jos, pan Dumitrașco Racoviță Vel Vornic al treilea, pan Grigore Băleanu Vel Logofăt de țera-de-sus, pan Iordache Slătineanu Vel Logofăt de țera-de-jos, pan Costache Suțu Vel Spătar, pan Grigore Ralea Vel Hotman, pan Mihalache Manu Vel Vornic de politie, pan Costache Vlahuțu Vel Postelnic, pan Atanasie Hristopol Vel Logofăt al străinelor pricinî, pan Nestor Vel Clucer, pan Alexandru Mavrocordat Vel Căminar, pan Iordache Scanavi Vel Comis și Ispravnic, pan Grigore Băleanu Vel Logofăt de țera-de-sus, și s'aŭ scris hrisovul acesta la anul dintâiŭ dintru întăia Domnie a Domniei Mele aici în orașul Domniei Mele Bucuresci, la aniŭ de la Nascerea domnului Dumneđeu și mântuitorului nostru Isus Christos 1813 Iunie 29, de Nicolae Logofăt de Divan.

(Cod. LXXVII, fila 153.)

Anexa LI.—În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Fiind-că ne-am pliroforisit Domnia Mea, atât din însciințarea ce ne-aŭ făcut dumné-lui Caimacamul Nostru ot Craiova, cât și din auđirea de la alți, cum că Petre Fierarul, doftorul ot Craiova, după firésca rîvnă ce are spre a urmă și a săvîrși cu vrednicie și cu osîrdie cele ce se cuvin la meșteșugul seŭ, nu numai că în diastima de șapte ani de când se află locuind în Craiova, s'aŭ arătat fórte folositor la toți de obște

lăcuiitori aceluși oraș, dar și în vremea trecutei răzmerițe a Adacalăi, cu îndestulă rîvnă și osîrdie, nu puținele vrednice de laudă slujbe au arătat și către oștirile împărătesci ce erau sub otcîrmuirea slăvitului Iosif Aga *aianul Percofciei*, în totă vremea cât s'au aflat în părțile Craiovei, căutând la bôlă atît pe Slăvirea sa otcîrmuitorul oștirilor, cât și pe cei-l-alți ostași, ce s'au întîmplat a se bolnăvi, cu totă silința și strădană, după meșteșugul dohtoriei ce are, numai și numai pentru rîvna ce are ca să arête în faptă slujbă plăcută către stăpânire și ca să se arête trebuincios și folositor și către oștirile împărătesci ca și către obștea lăcuiitorilor orașului Craiovei. Drept aceea, spre dovadă slujbelor sale celor vrednice de laudă și folositoare; cari se arată mai sus, i-am dat acéstă carte a Domniei Mele; i saam gpd. — 1816, Iulie 3.
(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(*Cod. LXXV, fila 162 v.*)

Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Poruncim Domnia Mea dumi-tale cinstite și credincios boerule al Domniei Mele, Biv Vel Postelnice Nicolae Scanavi, Caimacamule al Craiovei, să faci cercetarea cea de mai jos arătată și să însciințezi Domniei Mele. — 1814, Iunie 20.
(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(*Cod. LXXV, pag. 312.*)

Anexa LII. Prea Înălțute Dómne,

După buiurdizma ce ni se dă la acéstă jalbă a lui Andrei Gerahu, cercetând în catastișele Vistieriei, încă de la Decembre, cu let 1812, împreună cu toți cei-l-alți dohtori ai politieii, și nu are a luă nici o rămășiță de lăfă de la Vistierie, pentru care și după poruncă nu lipsiîu a arêta Măriei Tale, iar de vreme ce dice că au slujit, de va fi bună voință a Măriei Tale, să se poruncescă dumné-lui Caimacamului Craiovei, ca să cerceteze de au slujit întru adevăr, pe câtă vreme și cu a cui poruncă? și atunci va rămăne la milostivirea Înălțimei Tale.— 1814, April 22.

Vel Vistier.

Anexa LIII. — Iratul dohtărilor Craiovei este trecut și mai înainte.

Zemle Vlahiscoie. Fiind-că dumné-lor cinstiți și credincioși boerii Divanului Domniei Mele ot Craiova, prin cartea de la Ne-au făcut arêtare, că iraturile ce sunt întocmite prin hrisovul Domniei Mele de la let 1813, Iunie 29, pentru dohtorii de la Craiova, nu sunt îndestule de a-î puté ține, și ca să nu pătimescă obștea din lipsire de dohtor, ne fac rugăciunea, ca să adăogăm iraturile lor. Deci, ca pentru un folos obștesc, nu am trecut cu vederea rugăciunea dumné-lor, ci pri-

mindu-le cererea, printr'acéstă carte ce dăm, hotărîm, ca de acum înainte, să se adauge la cincî huzmeturi, de unul po taleri 250, adică de la vama Craiovei i de la oerit, i de la dijmărit, i de la vinăriciū și de la ocne, unde da acele huzmeturi până acum de unul po taleri 350, adică trei-sute-cinci-deci, de acuma înainte să dea cumpărătorii po taleri 600 peste banii cumpăraturei, cu care acest ajutor să se pótă ține dolhori aici; de care poruncim dumi-tale Vel Logofe de Țera-de-sus, să se facă cunoscut, atât la vinđarea vămilor, cât și la Vistierie, a fi sciut celor-l-alte huzmeturi, și dumné-lor Epitropii cei orînduiți să urmeze cu acest irat orînduelile hrisovului Domniei Mele întru tóte, i saam receh gpd. — 1815, Noembre 26.

(Cod. LXXVII, fila 224.)

Anexa LIV. Iw Ioan Cheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie

Citindu-se înaintea Domniei Mele acéstă anafora a dumné-lui Vel Logofétului s'aú citit împreună și cu copia după cartea Domniei Sale fratelui Alexandru Moruz, ce ni se arată de către dumné-lui Vol Logofétul că s'aú găsit trecută în condica Divanului, dintr'a căruia cuprindere ne pliforisim, că acéstă Casă s'aú zidit cu cheltuiala Domniei, și în cât aú trăit ael Ispiru Deli-bașa fiind dată lui, după mórtea lui aú făcut-o zapt iarăși Domnia, împreună cu locul și cu tóte împrejmuirile ei, ca un lucru domnesc, orînduindu-o a fi pentru șederea celui după vremi baș-beșlégă și dându-o asupra răposatului Banului Dumitache Glica i asupra dumné-lui Vel Banului Radu Golescu fiind fost atunci Epitropi mari ai spitalurilor obștesci, ca dumné-lor să îngrijescă a ținea acéstă casă în starea ei, meremetisindu-o când va fi trebuință, și să iea pe tot anul chirie de la domnéscă Visterie câte taleri 500, cari dice Domnia Sa că va orîndui unde să se dea. Vrînd dar Domnia Mea să ne pliforisim de s'aú urmat acéstă orînduială și până în ce vreme, cum și de s'aú luat aceși bani unde s'aú dat? am făcut întrebare însuși dumné-lui Vel Banului Radu Golescu și ne-aú dat pliforie, că nici are scire pentru orînduiala aceștii case, nici vre-o chirie aú luat de nicăeri. Deci, din cuprinderea cărții Domniei Sale fratelui Alexandru Vodă Moruz, ce se arată mai sus, se face dovadă, că acéstă casă a fost dăruită Deli-bașăi Ispiru numaî pe chipul lui, și după mórtea sa făcându-o zapt Domnia, aú rămas a fi domnéscă, care iarăși din cuprinderea numitei se dovedesce că nu s'aú aferosit nicăeri, de către Domnie, đicînd numitul Domn ritos, că va orîndui unde să dea banii chiriei, și dumné-lui Vel Banul Radu Golescu arătându-ne că nici are scire, nici vre-un ban aú luat, curat se dovedesce că aú rămas tot pe séma domnéscă, căci de ar fi fost aferosită unde-vași ar fi orînduit Domnia Sa, ca să se dea banii chiriei la ael loc, și nu ar fi catandisit la acest fel de próstă stare și dărăpănare. Drept aceea, după volnicia și puterea ce aú domniî pe acest fel de lucruri slobode domnesci, milostivire făcînd Domnia Mea asupra jăluitarului doftorului *Ioan Pashale*, pentru a sa próstă stare și

sărăcie, îi hărăzim această casă, cu toate împrejurările ei, ca să o aibă ohavnică stăpânire a sa în veci.—1813 Iulie 9.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXVI, pag. 530.)

Prea Înălțate Dómnne,

După luminată porunca Înălțimei Tale, ce mi se dă la această jalbă a dohtorului Ioan Pascal, făcând cercetare pentru această casă, ce s'au fost hărăzit unui Ispiru Deli-bașa, iar după mórtea aceluși Ispiru prin cartea Măriei Sale Alexandru Vodă Moruz, ce se găsi în condică cu let 1801 Septembre 8, s'au rînduit a fi acea casă conac pentru beșlégă și au și ședut beșlegii după vremi într'acele case, până în răzmeriță, apoi au ședut ostași și alții cine au vrut, precum și acum șed întrînsa nisce sirbi i țigani, făr' de nici o volnicie de la nimene, însă casa se află dărăpănată din răzmeriță, și pentru mai buna Măriei Tale pliroforie s'au scos în copie după acea carte domnescă care se alătură a se vedea și de către Măria Ta, și cererea ce face jăluitorul, rămâne la milostivirea Măriei Tale.—1813 Iunie 29.

Vel Logofăt.

Aneza a) pag. 789. — În Ioan Gheorge Caragea Voevd i gospodar zemle Vlahiscoie.

Dumné-ta Epistatule al Vorniciei Obștirilor, am luat Domnia Mea însciințare, că aici în politie se urmază o nesuferită catahrisis, când se întâmplă de móre vre-unul din săracii nemernici, care nu are nici rude, nici mijlocul de a se îngropă cu din a sa cheltuială, sau cu a rudelor, fiind-că dintr'această pricină a neaverei îl țin mort prin ulițe câte două și trei zile, ca să strîngă milostenie după la unii alții pentru îngroparea sa; de aceea poruncim Domnia Mea, ca ori când se va dà de scire la Epitropie că au murit în politie vre-un acest fel de sărac, numai de cât să trimiți ómeni de ai Epitropiei, ca să cerceteze și dovedindu-se întru acest fel de próstă stare precum se arată mal sus, numai de cât să orînduesci a-l rădica și a-l îngropă la biserică după orînduiala creștinescă, cu cheltuiala de la Cutia milosteniilor. Tolco pisah god. — 1812 Decembre 8.

Două asemenea pitace s'au făcut către dumné-lui Vel Spătarul i către dumné-lui Vel Agă, spre a publicarisi în toate sempturile, de porunca acesta a Măriei Sale, și să îngrijescă, ca ori când se va da scire de către Epitropie la dumné-lor, că s'au aflat un asemenea fel de om, să dea tot felul mână de ajutor, spre a se rădica să se îngrope.

(Cod. LXXIV, fila 5 v.)

An. b. pag. 790.—Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta Vel Agă, fiind-că acum la Sfintele Pasci mulți din cei rău obicinuiți, fără de nici o cuviință se pun de aruncă puscă aici în politiea Bucurescilor și cu toate că și mai dinainte au fost date poruncile Domniei Mele, ca la sărbătorii mari și la lăsaturile de sec să se părăsescă de nisce urmări rele ca acestea și de zapcii să se zăticnescă, vedem însă că această rea urmare tot n'au lipsit; de aceea într'adins îți poruncim, să pui pristan pe toate ulițele politiei, în semptul Agiei, a se face cunoscut la toți de obște, că fieș-care să se ferescă de a sloboși puscă sau pistole și apoi dumné-ta prin zapcii Agiei să îngrijesci de a se păzi nizamul acesta și osebit pe la locurile ce se fac adunări de ómenii cum dula-purile și altele asemenea care vor fi în sempturile cele sciute sau și în alte locuri, să ămble zapcii și să privegheze de a nu se face pricină și gâlcevuri, fiind această datorie netăgăduită a dumi-tale. Tolco pisah gpd. — 1815 Aprilie 17.

Asemenea pitac s'au făcut și către dumné-lui Vel Spătarul.

(Cod. LXXIV fila 193.)

An. c. pag. 790.—Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Cinstit și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta Vel Spătare, fiind-că la lăsaturi de sec obișnuesc unii și alții de slobod pistole și puscă pentru șânlcuri și dintr'acésta se întâmplă multe primejdii, de aceea poruncim dumi-tale, ca pe de o parte prin telal să publicarisescă în tot semptul Spătăriei, ca nimenea să nu fie volnic a mai sloboși pistole sau puscă, iar alt-fel de șînîlcuri ori în ce chip au voie de a face, căci cel ce se va dovedi neascultător poruncii și în potrivă urmând, să scie că cu oca se va pedepsi, și pe de altă parte prin notă către cinstitele consulaturii, să faci arătare, ca să dea poruncă și sudiților, de a fi întocmai următori. Tolco pisah gpd.—1816 Februarie 14.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Asemenea pitac s'au făcut și către dumné-lui Vel Agă.

(Cod. LXXIV, fila 239.)

Idem d. -- Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta Vel Agă, îndată ce vei primi acest domnesc al nostru pitac, numai decât poruncim, să publicarisescă prin telalii în tot semptul Agiesc, cu strașnică poruncă, că de astăzi înainte nimenea să nu îndrăsnescă a mai sloboși pușcă sau pistol aici în politie, căci ori-care se va dovedi că au făcut

o urmare ca acesta, să scie că se va pedepsi cu pușcăria, făr'de a i se mai primî vre-un cuvînt de pricinuire; către acesta, poruncim dumné-tale, să orînduescî într'adins zapciû Agiesc, ca să âmble făcînd cercetare prin tóte prăvăliile din semptul Agiei și veri câtă iarbă de pușcă sau glónțe vor găsi, tóte să le pecetluiască și pe de altă parte să dea de scire, că orî-care va avé trebuință de glónțe sau iarbă de pușcă să vie la dumné-luî Vel Cămăraș, ca să céră teșcherea de voie și cu acea teșcherea să vie la Agie și Agia să trimetă într'adinsul zapciû ca să despecetluiască împreună cu stăpânul acelei mărfi și dând celuia ce avé trebuință suma ce va fi arătată în teșchereua dumné-luî Vel Cămăraș, să pecetluiască iarășî la loc; care acestă orînduială poruncim să se urmeze asemenea și pentru neferiî Agiescî i Spătărescî când vor avé trebuință de iarbă de pușcă i glónțe, adecă dumné-ta să arēși trebuința la dumné-luî Vel Cămăraș și dumné-luî dând teșcherea, să se facă urmarea de mai sus arătată, precum și domniei-sale i s'aû poruncit, prin osebit domnesc al nostru pitac, să li se facă șciută și stăpânilor ce vor avé acest fel de marfă și li se va pecetlui, că de va îndrăsnî a vinde glónțe sau iarbă de pușcă la cinevași făr'de a vedé teșchereua dumné-luî Vel Cămăraș de voie, dar de se va dovedi urmând o faptă ca acesta, întocmai ca un tîlhar se va pedepsi. Tolco pisah gpd. — 1815 Maiü 5.

Carele asemenea nizam să se urmeze și pentru alice.

(Pecetea gpd).

Vel Logofët.

(Cod LXXIV, fila 197.)

Asemenea pitac s'aû făcut și către dumné-luî Vel Spătar.

An. e. pag. 790.—Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-luî Vel Cămăraș, fiind-că după nizam ce s'aû orînduit de Domnia Mea pentru vinderea glónțelor, alicelor și a erbei de pușcă, am poruncit atât dumné-luî Vel Spătaruluî cât și dumné-luî Vel Agă că acestă felurime de marfă, ce se va găsi prin prăvăliile din tot semptul Agiei și al Spătăriei, să se pecetluiască și nimenea să nu fie volnic a cumpără sau a vinde făr'de teșchereua dumi-tale, de voie dată, precum și chiar pentru neferiî Agiei și Spătăriei tot acest nizam să se păzescă când vor avé trebuință de glónțe sau iarbă i alice, de aceea poruncim domniei tale, ca și pentru neferiî ogécurilor Domnescii Nóstre Curți, când vor avé acestă trebuință, tot asemenea nizam să îngrijescî de a se păzi, îngrijind însă, ca la darea teșcherelelor a urmă dumné-ta după povătuirea ce ți s'aû dat de către Domnia Mea, ca să nu se meșteșugescă la cumpărătórea glónțelor și a erbei de pușcă de către uni. alți vre-o economie spre fapte tálhárescî. Tolco pisah gpd.— 1815 Maiü 5.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofët.

(Cod. LXXIV, fila 197 v.)

Anexa f. — Unul către Aga i către Spătar.

Dumné-ta Vel Spătare, fiind-că înși-ne Domnia Mea am văduț pe pod urmându-se o mare catastisie și obrăznicie a vizitiilor, unii adecă mânând caii în puterea lor, alții îmbulzindu-se iarăși cu asemenea repeșiciuni, în cât urmază a se pricinui dintr'acéstă a lor obrăznicie, feluri de primejdii; de aceea poruncim Domnia Mea, să publicarisesci prin tot semptul spătăriei; ca de acum înainte toți vizitiu fără' de ose-bire, să se ferescă a nu mai âmbă pe pod sau prin mahalale mânând caii cu ast-fel de iușime, după rău năravul lor; iar pe de altă parte să îndatorăți pe zapcii spătăresci ca pe oricare vizitiu în urma publicației îi vor vedea umblând în potriva acesteia porunci a Domniei Mele numai de cât să-l ridice la Spătărie și să-i facă căduța pedepsă.— 1812 Decembre 19.

(Pecetea gpd.)

Asemenea pitac s'au făcut și către aga.

(Cod. LXXIV, fila 70.)

Anexa g. — Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahisioie.

Cinstit și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta Vel Agă, fiind-că din alergăturile cele peste măsură iuși ce fac vizitei pe pod, s'au întâmplat și se întâmplă multe hatale, călcând ómeni cu butcile și pôte să se facă și omoruri; de aceea poruncim dumi-tale, să publicarisesci în tot semptul Agiei, ca nimeni să nu îndrăznescă a mai alerga cu butcile, căci oricare din vizitei se va vedea urmând în potrivă, să scie cu hotărîre, că cu ocna se va pedepsi, fără de a i se primi nici un cuvînt de pricinuire. Tolco pisah gpd. — 1815 Iulie 30

(Pecetea gpd.).

Vel Logofet.

Asemenea pitac s'au făcut și către dumné-lui Vel Spătarul.

(Cod. LXXIV, fila 211.)

Anexa h.— Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahisioie.

Cu tóte că după întărîrea ce am dat Domnia Mea la anaforaua dumné-lor Velișilor Dvornici, am volnicit biserica domuescă ot Curtea veche, de a face prăvălii la acest loc, acésta însă volnic am dat-o ca pentru un loc slobod și ne trebuincios, iar acum de vreme ce dumné-lor judecătorii departamentului criminalion, ne dau pliroforie printr'acéstă anafora, că acest loc din vechime au fost orînduit a fi loc de osânda vinovaților, precum mai jos se arată (care este obștescă trebuință), protimisim Domnia Mea trebuința cea obștescă de cât fo-

losul unuia în parte, și hotărîm, ca acel loc să rămăe iarăși deschis și slobod precum aũ fost și mai înainte, și poruncim dumi-tale Vel Logofete de Țera-de-sus, să eĩ din mânia eclisiarhului mai sus arătata domnėsca năstră hotărîre și să o aducĩ Domnieĩ mele.— 1814 Iunie 6

(Pecetea gpd.).

(Anaforaua scrisă grecesce).

(Cod. LXXX, pag. 254.)

An. j.—Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

După arătarea ce ni se face printr'acéstă obștėscă anafora, poruncim dumnė-văstră Veliților Dvornici, să faceți urmarea cercetării i chibzuirėi de mai jos arətata și să arėtați Domnieĩ Mele prin anafora.— 1817 Maiũ 28.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofėt.

(Cod. LXXXVI, pag. 296.)

An. k.—Frea Inălțate Dómne,

Cu plecată anafora arėtăm Mărieĩ Tale, că multe binale de aici din Bucuresci, mănăstiri și hanuri fiind învechite din mulțimea anilor și vătamate din cutremurele ce s'aũ întâmplat dupe vremi, sunt crăpate și sacatifsite de staũ să cadă și să facă primejdie, mai virtos zidurile hanului mănăstireĩ Colței și ale mănăstireĩ Sărindarului, după cum s'aũ întâmplat de aũ și cădut acest fel de ziduri, adică la hanul lui Șerban-Vodă și la hanul lui chir Ianachie Scufa, ci pentru ca să nu cadă și aceste ziduri ce sunt sacatefsite, să se întâmple primejdie, să bine-voesci Măria Ta, a da luminată poruncă către dumnė-lor Veliții Vornici, ca să mērgă însuși dumnė-lor, să vadă atāt aceste ziduri ale Sărindarului și ale Colței, cât și altele ce vor fi crăpate și cu temere de cădut, unde să aducă și pe arhitecton i pe mai mare-bașa dimpreună cu alte calfe practicoși, spre a se chibzui cu bună luare aminte și cu deplină cunoscință, ce îndreptare este trebuinciosă a se face, ca să se întemeeze acele ziduri bine și fără temere de cădut, saũ de nu va fi acest fel de mijloc a se întemeia, să se surpe de tot și să se facă din nou partea aceea ce va fi vătamată și să arėte Mărieĩ Tale dumnė-lor Vorniciĩ prin anafora, acum cât mai în grabă, ca într'acéstă curgėtore vară să se pue negreșit în lucrare, la care se va da luminată poruncă către dumnė-lui Vel Agă, ca să îndatoreze pe egumeni și pe stăpânii acelor binale, să facă dregerea și întemeerea aceea ce le vor găsi dumnė-lor Vorniciĩ trebuinciose, iar hotărîrea cea desăvîrșită rămăne a se face de către Măria Ta.

Al Ungrovlahieĩ Nectarie, Iosif Argeșiu, Constandie Buzėũ, Grigorie Brâncoveanu, Grigorie Ghica, Isac Ralet Vel Vornic, Barbu Văcărescu, Istrate Crețulescu Vel Vornic, Mihalache Manu Vel Logofėt, Grigorie Băleanu Vel Vornic, Constantin Caliarh Vel Vornic, Constantin Dudescu Biv Vel Logofėt, Nicolae Golescu Vel Logofėt, Alexandru Filipescu Vel Logofėt, Nestor Clucer.

Aneza I. pag. 791. — În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoe.

După arătarea ce ne face dumné-lui Vel Agă printr'acéstă anafora, poruncim Domnia Mea cuvioșilor vóstre epítropilor ai mónăstirei Cotrocenilor, ca luând împreună pe mai mare-bașa, să mergeți înși-vé în hanul lui Șerban-Vodă, unde paretirisind și luând séma tuturor acelor lucruri câte vor fi slabe și cu bănuială de pericolon, să îngrijiți când se va face cuviincioșa dregere și întărire de a nu se întâmplă vre-o primejdie în vre-un fel de chip dintr'aceste pricină ce sunt arătate în anafora, căci cuvînt vrednic de îndreptare nu veți avea. — 1814 Iunie 15.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofét.

(Cod. LXXX, pag. 2).

Prea Înălțate Dómnne,

După luminata poruncă a Măriei Tale, ce mi se dă la acéstă jalbă a neguțătorilor, cari sunt cu locuința în hanul lui Șerban-Vodă pentru plângerea și arătarea ce ne face de meremetisirea binalelor, arăt Înălțimei Tale, că orînduind pe mai mare-bașa împreună cu meșterii și polcovnicul za tîrg, aú mers în fața locului, unde făcînd cu amăruntul cercetare și scumpă perierghie, aú adus răspuns în scris cu arătate pentru tóte, ce cu engrafon se alătură lângă acéstă anafora, ca să se vadă de Măria Ta; ci cât pentru cererea ce face mai mare-bașa, ca să se strice câte-va dușumele la odăile unde ni se va părea, ca să facă desăvîrșită perierghie cu ce mijloc s'ar putea face meremet spre întâmpinarea primejdiei ce s'ar putea întâmpla, acésta rămîne ca cu luminata poruncă a Măriei Tale, să se strice acele dușumele și luând întrégă pliroforie iarăși se va arêta prin anafora către Înălțimea Ta, iar pentru întemeierea învelișului caselor, la acésta nu mai încape altă cercetare fără de numai iarăși să fie cu luminată porunca Măriei Tale către epítropii mónăstirei Cotroceni, ca negreșit să pue să întemeeze învălítórea, ca nu cumvași (ferescă Dumneđeú) să se întâmple vre-un cutremur sau să cadă vre-o zăpadă mare și de multă greutate să se așede și să se întâmple primejdie, cum și pentru coșuri, fiind-că 'mî arată mai-mare-bașa, că sunt făcute cu cărămidă pe muche și obiceiú este ca cărămida la coșuri se pune pe lat pînă când se scóte din învelítóre afară și apoi începe a se pune pe muche și pentru acésta se va da luminata poruncă tot către epítropii mónăstirei, ca tóte coșurile ce vor fi făcute cu cărămidă pe muche să se strice și să se facă cu cărămidă pe lat, ca nu din pricina acésta să se întâmple vre-o primejdie de foc, iar hotărîrea cea desăvîrșită rămîne a se face de către Înălțimea Ta. — 1814 Iunie 11.

Grigore Filipescu Vel Agă.

Aneza m. — Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscolie.

Dumné-ta Vel Agă, fiind-că ne dai pliroforie, că mutându-se straja la acel loc de peste drum nu pricinuesce nimēnui vre-o supărare, poruncim dar, să se ridice straja după locul jătuitorului.—1814 Maiu 3.
(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXX, pag. 120.)

Prea Inălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale, ce este dată în dosul jalbei lui Teodor Triandafil, carele jăluesce pentru o prăvălioră ce are în tērg, că straja Agiei a cuprins-o de șade într'însa și din pricina acésta se păgubesc de chiria prăvăliei și se rógă Măriei Tale, să fie luminată porunca, ca să se mute straja aceea într'altă parte și a rămânea prăvăliora lui slobodă; următor aflându-mă arēt Măriei Tale, că cu adevărat straja Agiei mai dinainte vreme a fost pe locul prăvăliei aceea, și acum iarăși pe acelaș loc se află, cu tóte că n'a fost stătătoare tot pe acel loc, ci se muta, și pociu dice, că mai mult loc a cuprins straja de cât a rămas; dar voind Măria Ta a te milostivi asupra jăluitorului, este peste drum un loc pe carele făcându-se strajă nu pôte aduce supărare nimului, iar hotărîrea rămâne a se da de către Inălțimea Ta.—1814 Aprilie 25.

Vel Agă.

Aneza n.—Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscolie.

De vreme ce mōnăstirea are acel cliu de loc slobod, după pliroforia ce ne dai dumné-lor veliții Vornici printr'acéstă anafora, poruncim dumitale Vel Agă, ca pe acel loc să se așede straja, iar prăvălia ce a făcut-o mōnăstirea pe locul strajei cel de mai nainte să nu se supere.—1816 Aprilie 16.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXXII, pag. 409.)

Prea Inălțate Dómne,

Urmând luminatei porunci Măriei Tale de la acéstă anafora a dumné-lui Vel Agă, am mers la fața locului, unde a fost și cuvinciosul egumen Ecaterineanul, și făcând cercetare, ne pliroforisirăm, că chiar pe locul ce a fost streaja între rēspântii, la colțul hanului sfintei Ecaterine, a zidit cuviosul egumen părăvălie, însă streaja nu a fost chip de casă, ci loc slobod, și în dosul acestei prăvălii este un

clin de loc slobod al mănăstirei cu îndestulare a se putea face streaja, în care să pôta şede a om de pază; de care nu lipsim a face plecată. arătate.—1816 Martie 31.

Dumitrache Pacoviţă Vel Vornic, Grigorie Filipescu Vel Vornic

Anexa O pag. 791. — Iw Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

De vreme ce din Domnescile sineturi, ce sunt arătate într'acéstă anafora, se dovedesce, că locul pe care se află zidită acéstă Biserică, este al mănăstirei Radului-Vodă şi în urmă s'aŭ şi aŭferosit a fi metoh aceştii mănăstiri, întărim Domnia Mea anaforaua acésta şi hotărîm, ca întocmai să-şi aibă urmarea sa, cu acéstă osebire însă, ca venitul ce se va agonisi înăuntrul bisericei, să fie al mănăstirii, iar cel după afară de la mahalagiî acei biserici, să fie al preoţilor. — 1814 Iunie 16.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXX, pag. 291).

Prea Înălţate Dómne,

După luminată porunca Înălţimei Tale, ce ni se dă la acéstă jalbă a cuviosului Teodosie arhimandritul, egumenul sf. mănăstiri Radului-Vodă, de aici din Bucuresci, făcând cercetare, vèquiu din condica mănăstirei, ce este întărită cu pecetea Domnescă, hrisov al răposatului domn Nicolae Alexandru Mavrocordat Voevod cu let 7232 Maiu 2, de sunt anî 90, cel de la mănăstirea Radului-Vodă cu coprindere, că pe moşia mănăstirei, din jos de Bucuresci, pentru plimbarea Măriei Sale şi a altor Domni aŭ făcut o păreche de case Domnesci, cu curte împrejur şi cu grădină, şi îi face orînduială ca să iea pe fieş-care an de la Vistierie câte taleri 60, să nu se păgubescă mănăstirea de venitul aceluî loc; altă carte a Măriei Sale Constantin saŭ Nicolae-Vodă Mavrocordat ce o dă iarăşi mănăstirei Radului-Vodă, prin care dice, că casele i biserica şi cu satul ce sunt pe moşia aceştii numite mănăstiri din josul oraşului Bucuresci, unde se numesce *Foişoru*, care case le arată că sunt făcute de părintele Măriei Sale Nicolae-Vodă, iar biserica este zidită din temelie şi înfrumuseţată de Dómna Zmaranda maica Măriei Sale, unde se prăznuesce hramul Nascerei prea sfiintei Născătorei de Dumneđeú, şi le închină casele cu biserica şi cu satul ca să fie metoh mănăstirei Radului-Vodă, spre a fi de ajutor şi chivernisélă mănăstirei, acum egumenul dice, că din vechimea anilor i din rea chivernisirea preoţilor de la acea biserică şi din neîngrijirea egumenilor, aŭ ajuns la stare próstă şi dărăpănare şi biserica şi zidurile ei, şi pentru ca să se aducă în stare bună, pre cât va fi în puţinţă, cere ca să aibă voie a rînduî un călugăr de la mănăstire îngrijitor de biserică şi de zidurile ei, şi să se cunoscă de proestos şi din venitul mahalalei ce aŭ preoţii nu cere nimic, numai pentru binele

bisericeii și curățenia ce se cuvine să facă și din cele de lipsă cu încetul să le împlinescă, a căruia cerere ne-fiind cu vre-o împotrivire, căci preoții mahalalei au să-și păzescă rînduiala lor, iar orînduitul proestos să îngrijescă pentru sfînta biserică și pentru zidurile ei a se meremetisi și a se drege pre cât va fi prin puțință, după cum egumenul se făgăduesce printr'acastă jalbă; cu această dar orînduială, găsim cu cale, să aibă voie a orîndui un călugăr de ai mănăstirei proestos și purtător de grijă la sf. biserică și la zidurile ei, dar însă acela ce se va orîndui să fie ipochimen vrednic, ales de egumen și dîndu-i și povățuirii a se purtă bine, ca să nu se facă în mahala vre-o scandală, de care arătăm Înălțimeii Tale.—1813 Maiu 25.

Vel Logofăt.

Ungrovlahiscaoie mitropolit Nectarie.

Întărirea ce s'au făcut la anaforaua casei Depo pentru a se închide cărciumile de prin mahalale spre, a nu se mai vinde viiu și rachiū până la sfîrșitul acestei luni.

Anezele P și Q, pag. 792. În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscaoie.

Pe această alăturată anafora a dumné-lor veliților boeri neremăind odihniți locuitorii din patru mahalale de aici din Bucuresci, însă Tărchilescii cu Precupeții-Vechi, Biserica Sf. Ioan și Biserica Sf. Pantelimon, orînduitul zapciū dumné-lui Vel Hatman al Divanului s'au înfățișat la Divan înaintea Domniei Mele cu Ioniță Voinescul Biv III Logofăt, vechilul din partea dumné-lui Biv Vel Logofătului Grigorie Ghica tot asemenea cerere făcînd numiții locuitori prin apelația ce au dat de a nu li se strica adecă obiceiul ce au avut în cât au trăit rēposatul Ban Dumitrache Ghica atāt pentru adetul pămîntului, cât și pentru vîndarea vinului și a rachiului, nici să se îndatoreze a fi clăcași ca țeranii birnicii, în vreme ce aceia sunt slobodii de se hrănesc pe moșiile stăpânilor unde locuiesc și își au cele trebuincioase, precum lemne de foc, suhat de vite pentru iarbă și pentru adăpost, arături, cosituri și altele, iar ei se hrănesc fieș-care cu meștesugul lui, arătându-ne unul din ei și o adeverință sub iscălitura rēposatului Ban Ghica cuprinđetore că i-au dat voie să-și facă casă pe moșia Colentina și să plătescă pe an cîte 45 bani, iar de butea cu vinul de va vinde să dea cîte parale 60, precum așa diseră că plătesc și mahalagiū ce și au casele pe moșia spitalului ot Sf. Pantelimon, iar de nu va primi dumné-lui logofătul a li se urmă acest obicei cerură să li se plătescă casele și se vor duce unde vor puté; împotrivă rēspunse vechilul dumné-lui Vel Logofătului, că moșia Colentina are destul cāmp afară din politie, precum este sciut și slobodii sunt acești locuitori de vor voi să are și să cosescă, plătindu-și legiuita dijmă, fiind-că acesta este osebit folosul dumné-lui, mai ducînd vechilul și acesta, că moșia Colentina fiind fost zestre a rēposatei Bănesci mumă dumné-lui Logofătului și pogorită acum la dumné-lui prin clironomie nu pôte primi să-și pērđă dreptul folos al moșiei, iar de nu

voese numiții locuitorii a plăți dreptui moșiei după întocmirea ce le au făcut dumné-lui Logofétul, de la 12 și până la 6 și trei de casă pentru mâna I-a; a doua și a treia, volnici sunt să se mute pe altă moșie și să-și rădăce binalele; precum pentru vin de nu se mulțămesc de a plăti câte taleri 12 de bote, să fie popriți de a nu mai vinde nici de cum și va vinde vinurile dumi-sale, asupra cărora acestor provlime și răspunsuri ale amëndurora părților, intrând Domnia în cercetare și mai întâiu la provlima clăcei ce au dis locuitorii, că nu s'ar cuveni să o răspundă neavând loc de semănături și de fênețe, cu toate că din cuprinderea pravilnicesei condici, se face dovadă, că țilele clăcei nu le răspund numai acei locuitorii cărora li se da de către stăpânul moșiei pe care locuiesc, locuri de arături și fênețe, în vreme ce tot în pravilnicescă condică este orînduită, ca pentru sămnăături și fênețe să dea osebita dijmă la stăpânul moșiei (din care se înțelege că și fără de a avé locuri de semănături și fênețe sunt datorii a da stăpânului moșiei orînduita plată numai pentru casele și cuprinsul caselor lor, cu cât mai vîrtos că dumné-lui Logofétul nu se împotrivesce a le da și locuri de semănături i de fênețe) dar am făcut întrebare în Divan și dumné-lor veliților boeri, cum se urmază acest obicei al moșiilor? și ne-au dat pliroforie, că și de nu va avé stăpânul moșiei locuri de semănături și fênețe a da locuitorilor ce locuiesc pe moșia sa, ei tot își răspund obiceiuita clacă; și așa fiind obiceiul ce se urmază pe alte moșii pentru rîndul clăcei, unit cu cuprinderea pravilnicesei condici, li s'au dis numiților locuitorii, că cu asemnarea obiceiurilor ale altor moșii ce au provalisit, care nu sunt unite cu pravilnicésca condică, nu se pôte face pildă, spre a se îndatoră și stăpânii celorlalte moșii de a fi asemenea următorii, precum nici cu adeverința răposatului Banului Ghica, ce au arêtat-o în Divan, cu cuprinderea ce s'au dis mai sus, nu le este de nici un ajutor, întâiu căci nu este simfonie statornică și nestrămutată în veci, și al doilea că acest fel de simfonie de ar fi fost, fiind-că acéstă moșie ar fi avut-o răposatul Ban Ghica zestre și rodul zestreii fiind supus la voințele și otcârmuirea bărbatului numai în cât este în viață iar nu și după mórtea sa, iarăși ar fi fost neșinută în sémă, acum după mórtea numitului răposat boer, și judecata nu pôte după dreptate să îndatoreze pe dumné-lui Logofétul a primi acel obicei, ce dic că au avut când trăia răposatul Ban Dimitrie Ghica, iar de li se pare supărător la auzul lor cuvîntul *clăcei*, acesta orî clacă de vor socoti-o ori chirie a locului, tot sunt datorii a o plăti, precum toți cei-l-alți ce au case pe locuri străine o plătesc la stăpânii locurilor, cum se pot învoi; de li se pare că este mult a da de la taleri 12 de casă până la taleri 6 și până la taleri 3, precum i-au lăsat dumné-lui Logofétul dintr'al dumi-sale bună-voință li s'au dis să mérgă să se róge iarăși de dumné-lui și pôte să li se mai facă vre-un scădēmînt, căci judecata nu-l pôte sili spre paguba dreptului Domniei Sale, iar de nu vor mai voi să locuiască pe moșia Domniei Sale, nici dumné-lui nu le pôte face silă a ședeă, dar nici pe dumné-lui nu-l pôte sili judecata a le plăti binalele, numai căci ei se împotrivesc din rēutate a nu plăti dreptul dumné-lui logofétului, ci au voie ca să și ridice, precum și pentru vîndarea vinului

i a rachiului nu pöte, că în pravilnicésca condică se cuprinde că pöte lócuitorul să vîndă pe moşia ce lóouesce (când nu va vinde stăpânul moşiei) plătind stăpânului acei moşii de bute câte taleri unul i câte o vadră de vin; dar am făcut întrebare numiţilor lócuitori cât ámbilă vadră de vin pe acea vreme când se urmă acest obicei şi însuşi au mărturisit că atunci era vadră câte parale 20, după care acel preţ de atunci al vinului analoghisindu-se preţul cel de acum care iarăşi însuşi ei l-au mărturisit în Divan dícend că îl vînd acum vadră po taleri 5 şi parale 20 şi până la taleri 6 precum şi tóte cele-lalte lucruri scumpindu-se cu multă neasemănare de cât atunci nu putem díce că le este mult avaeţul de taleri 12 de bute, ci şi pentru acest avaeţ li s'au díis să mérgă să se róge de dumné-lui Vel Logofétul şi pöte să le mai facă vre-un scăđémînt, iar când nici la acésta nu se vor mulţămi sau va aveá dumné-lui Logofétul vinuri i rachiuri a vinde pe drépta moşia domniei sale atunci să nu fie volnici ei de a mai vinde vin şi rachiú. Drept aceea dar hotărím, ca întru tóte întocmai să se facă urmare asupra pricinei, precum mai sus se arată. — 1814 Martie 20.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofét.

Prea Înălţate Dómne,

Dupá luminată porunca Márici Tale, dumné-lui Vel Hatman al Divanului, au înfăţişat înaintea nóstră pe mahalagii din patru mahalale de aici din Bucuresci anume Tárchilesicii i Precupeţii i Biserica nouă a Sf. Ioan şi Biserica Sf. Pantelimon, cu jalba ce au dat pentru dumné-lui biv Vel Logofétul Grigorie Ghica, dícend că aflându-se şedători pe moşia Colentina a casei dumné lui numitului boer, ar fi avut obiceiú prin cărţi şi zapise, pentru adetul pámîntului să dea de casă pe an câte parale 15, i de butea de vin ce vor vinde câte parale 30, care obiceiú li s'ar fi urmat atât mai nainte, cât şi în vremea răposatului boer Banului Dumitrache Ghica, párintele dumné-lui biv Vel Logofétului, iar dumné-lui le-au stricat acest obiceiú încárcându-i până la taleri 12 şi cer dreptate; faţă fiind şi Ioniţa Voinescul biv III Logofét vechilul dumné-lui Logofétului, am cerut jáluitorilor, să aréte adeverinţă de la mâna dumné-lui Banului Dumitrache Ghica, cum că au lăsat a da adet mai jos de cât este obiceiul pámîntului şi nu avură, iar vechilul dumné-lui biv Vel Logofétul ne arată trei hotăriri ale Divanului ţerei cu let 1808 Iulie 11 coprindétóre că toţi lócuitorii de obşte sunt datorii să clăcuiască stăpânului moşiei câte 12 díle pe an după condica Divanului, de nu vor fi avênd vre-un deosebit aşedémînt în scris, poruncind epistatului Vornicieii politieii, ca să îndatoreze pe jáluitorii a face stăpânului acéstă clacá: alta tot dintr'acelaşi let Octombre 4, asemenea întáritóre pentru clacá, şi deosebit coprinde şi pentru vîndarea vinului i rachiului, ca să fie mahalagii cu totul opríţi, căci după legiuitul obiceiú al pámîntului acest drept este numai singur al stăpînului moşiei, i pentru cei ce vînd şi cumpérá binale sau verí-ce alte sádirii pe acéstă moşie, căţi vor vinde la rudenii ale lor, carii au cădere după

pravilnicésca condică, aceia să fie slobođi, iar câți vor vinde la streini, să nu fie volnici, ci mai întâiu să dea scire stăpânului moșiei, și numai vîndarea aceluia care îi va da voie stăpânul pămîntului prin iscălitura dumi-sale, să rămăe bună, iar fără de iscălitura dumné-lui să nu se fie în sémă; cum și pentru cei ce țin locuri slobode fără de nici o osebite pe dînsele, se hotărăsce, ca orî să facă osebită clacă pentru acele locuri, sau să aibă voie stăpînul moșiei a le da altora, ca să nu se păgubescă de dreptul său venit; alta ot let 1810 Iulie 12, făcută prin judecată cu Divan, față fiind și mahalagiui, cari măcar că dicea că au avut un hrisov vechiu și li s'au luat de la biserica Silvestrului, dar împotriva s'au vędut la mîna dumné-lui Logofetului Ghicăi hrisov al Măriei Sale Domnului Moruz, în care se coprinde și hotărele acestei moșii, de unde și până unde merg, din care se face întregă și luminată dovadă, că casele și împrejmuirile jăluitoilor acestora sunt pe acéstă moșie a dumné-lui Logofetului, iar nu precum diceau ei atunci, că ar fi locurile lor, însă întăresce mai sus đisa hotărîre, ca să se urmeze întocmai; cu tóte acestea, đise vechilul dumné-lui Logofetului, că pentru rîndul clăcei au lăsat într'această chip: casele cele de frunte să dea taleri 12 pe an, cele de mijloc taleri 6 și cele de a treia mână taleri 3 și ei iarăși nu sunt mulțamiți. Decî mai sus numitele hotărîri ale Divanului țerei sunt urmate cu bună orînduială, după vechiul obicei al pămîntului și după pravilnicésca condică, și nici un cuvînt de împotrivire nu pot să aibă mahalagiui de a se apără de aceste drepturi ale dumné-lui Logofetului, nici pot pricinui că locurile ar fi ale lor, fiind dovedite printr'atâtea hrisove domnesci, ce are dumné-lui Logofetul, că locurile acestea unde șed ei sunt pe moșia Colentina a dumné-lui Logofetului, după cum acésta o mărturisesc însuși ei prin jalba de acum, precum nici pricinuirea ce đic că mai înainte da de casă mai puține parale, nu le este de nici un ajutor, căci pe acele vremi lua salahorul pe đî câte 12 parale, iar acum până la 60 de parale, și de vreme că nu se mulțamesc pe ușurința ce au voit dumné-lui Logofetul de le-au făcut, găsim cu cale, să lipsescă darea de bani și să fie următorî după obiceiul pămîntului, a clăcui fieș-care casnic și vrednic de muncă câte 12 đile pe an, cum și pentru vîndarea vinului i a rachiului și cele-l-alte să se urmeze după hotărîrile Divanului ce se cuprind mai sus. Iar hotărîrea rămăne la Măria Ta. — 1814, Mart 12.

Radu Golescu Vel Ban, Isaac Ralet Vel Vornic, Barbu Văcărescu Vel Vornic, Vel Logofet.

Anexă la pag. 793 — Ioan Gheorghe Caragea.

Cinstit și credincios boerul al Domniei Mele, dumné-ta Vel Vornice Iordache Slătinenu, nazirul al Casei podurilor, fiind-că podul ot Șerban-Vodă se află în próstă stare și dărăpănat, poruncim, Domnia Mea,

ca din podurile vechi ce se scot de la podul Mogoșoiei, să orînduescă fără de zăbavă, a se drege și numitul pod al lui Șerban-Vodă. Tolco pisah gpd. — 1814 Maiu 13.

(Cod. LXXXIV, fila 120.)

Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Chibzuind și înșine Domnia Mea cererea jăluitarului după arătarea ce ni-se face printr'acastă anafora a Casei podurilor asupra tocmelii jăluitarului o găsim dréptă și cuviincioasă, fiind-că în adevăr ori în lung ori în lat de se vor pune podinele, tot urméză a se ciopli, și aceeași ostenelă și cheltuială are a face jăluitarul, de aceea și hotărîm, ca tot după tocméla cea d'întăiu să i se plătescă și lucrul cusurului podului Mogoșoiei, adecă câte taleri 3 podina și ursul, fiind însă și el dator de a le ciopli și a le potrivî întocmai. — 1815 Iunie 8.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXXIV, pag. 354).

Prea Înălțate Dómne,

La această jalbă ce a dat Înălțimei Tale dumné-lui mai mare bașa, arătând că în anul trecut când s'a început lucrul podului Mogoșoiei, prin contract, s'a scădut și s'a tocmi ca să i se plătescă de fieșcare podină și urs câte taleri 3, și însuși să îngrijescă a face șanțul, și cu meșterii dulgheri să cioplască podinile, și să facă podul în lung, și că acum dumné-lui Vel Vistierul îi scade taleri unul din aședemîntul ce are, deosebit cere ajutor și dece tânjelii cu boi și 30 de salahori, căroră să le plătescă de tânjală câte taleri unul pe ȕi, și de salahor câte 29 de parale; ni se poruncesce să cercetez și să arăt Înălțimei Tale. După luminată poruncă fac arătare Măriei Tale, că cu adevărat contractul ce'l are așa se cuprinde și pe câte podini aș lucrat le-aș aședat în lung și cu urși cu tot i s'a plătit de către Casă, podina și ursul, câte taleri 3, în urmă făcându-se chibzuire ca podinile să nu se mai pue în lung ci în lat, precum aș fost podul mai nainte, și la socotéla ce din luminată poruncă aș paradosit Casa la dumné-lor veliții boeri, când s'a și făcut schepsis de podul Têrgului-de-afară și aș făcut dumné-lor veliții boeri anafora către Înălțimea Ta, se vorbesce într'aceeași anafora, și pentru acesta ȕicend, că de vreme ce podul Mogoșoiei de la pórta curții gospod este să se facă îndată și podinile puindu-le de a rîndul nu are mai mare-bașa să le tocmescă după cum s'a urmat în anul trecut, când s'a făcut podul în lung, și pentru acesta îl scade cu taleri unul din tocméla contractului; numitul mai mare-bașa răspunde, că podinele, a nu le ciopli să le potrivescă, nu se pôte face podul drept ca o linie și trebue meșterii dulgheri să le lucreze a le ciopli și să le potrivescă la aședarea lor, și că tot una îi face ori în lung sau în lat, plata dulgherilor tot aceea merge, pentru acesta dar rămâne ca ori cum se va găsi cu cale de către Înălțimea Ta, se va da luminată htărărea Măriei Tale.—1815 Iunie 6.

Nicolae Trăsnea serdar.

Anexe pag. 793. — În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

De vreme ce Casa podurilor nu s'au îndeletnicit de a scuti pe jăluitoari de toate podvețile și angariile, iar dăjdiile lor le-au plătit la Vistierie, după arătarea ce ni se face printr'acastă anafora, adecă nu și-au săvîrșit datoriile sale pe deplin, hotărîm dar, ca și jăluitoari să nu dea pe deplin această rêmășiță de 1.200 podini, ci să se scaadă dintr'acastă sumă de podini 500, iar cele-l-alte 700 să le împlinescă, pentru care și îți poruncim orînduitule mumbașir, să le faci jăluitoarilor cuviinciosul mumbașiret după porunca ce-ți este dată, spre a aduce aici suma podinilor de mai sus arătată.—1812 Ianuarie 12.

(Pecetea gpă.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXXII, fila 264).

Prea Înălțate Dómne,

După jalba acésta ce au dat Înălțimeii Tale locuitoari de la satul Băleni din sud Dâmbovița, arătând că în trecuta răsmeriță au fost aședați la Casa podurilor să le plătescă dăjdiile lor la Vistierie, și să-î scutescă de toate podvețile și angarelile și că, după aședemîntul ce au avut cu Casa podurilor, nu au fost ocrotiți de podveți și angarele, ci apururea s'au supărat și au răspuns și ei cu toate cele-l-alte sate, cari din pricina podveților și a necazurilor ce au pătimit neocrotiți fiind, nu numai că nu au putut să facă podini, dar unii s'au răspândit și cei mai mulți au murit și totă rêmășița podinilor se cere de la cei săraci ce au mai rēmas în satul lor, și că le face mare zor zapciul Divanului ce este orînduit mumbașir, cu luminată porunca Măriei Tale ce este dată la anaforaua ce am făcut Înălțimeii Tale pentru acastă rêmășiță de podini, la a căroră jalbă ni se poruncesce, că vedēnd anaforaua ce cu întărire este, față cu Epistatul podurilor, să cercetăm și să arătăm în scris; următori fiind luminatei porunci am adus înainte noastră pe dumné-lui Serdarul Nicolae Trăsnea Epistatul Casei podurilor, față cu jăluitoari și ne arată, că adevărat au avut aședemînt cu dinșii ca să le plătescă dăjdiile lor și să-î ocrotescă de toate angariile și podvețile, dar contractul este făcut pe numele Divanului ce au fost atunci (care s'au vedut și de către noi) și ori în câte rînduri au venit locuitoari de au arătat la Casa podurilor că se supără de angariii și de podveți, până să le scotă porunci și până să mērgă înapoi, în silă li se lua carēle și făcea podvețile și angariile, iar dăjdiile toate le au plătit la Vistierie, deosebit la let 1813 Decembre 9 când și-au încheiat Casa podurilor socotēla la dumné-lor Veliții boeri, acest sat Vălenii este arătat rêmășiță 4.288 de podini și în urmă s'au scădut pe jumătate ertându-li-se, rēmăind numai 2.144 de podini ca să facă și să le aducă, din care au și adus 944 podini

și au rămas rămășiță bună 1.200 podini, precum și ei arată priu jalbă; împotriva răspunselor locuitorii, că fiind săraci de tot și cei mai mulți oameni au murit, nici odinioară nu pot să facă această sumă de podini, cari din pricina necrotirii de podveți și angarii au rămas îngreuiți, rugându-se a li se face milostivire asupra lor, ca să li se erte și să li se ridice mumbașirul ce este orînduit asupra-le. Decî de vreme ce Casa podurilor nu s'au ținut de aședemîntul ce au avut, cu a-i ocroti de podveți și angarii, și mai ales după pliroforia ce am luat, cu adevărat sunt săraci și le-au murit o grămadă de oameni de năprasnica bôlă ce au fost, găsim cu cale a fi ertați și nesuperați de vre-o podină, și mumbașirul ce este în spinarea lor, să se scôle să vie înapoi, iar hotărîrea cea desăvîrșită rămîne de a se da de către Înălțimea Ta.

Dumitrașco Racoviță Vel Vornic, Grigore Filăpescu Vel Vornic, Teodor Văcărescu Vel Vornic, Scarlat Grădișteanu Vel Logofăt. — 1815 Decembre 23.

Idem. În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Ca un trebuincios ce este în adevăr podul acesta celor ce locuesc într'acastă mahala, cu cale fiind anaforana acêsta a Agioi, o întărim Domnia Mea și poruncim dumi-tale Vel Agă, ca după analogou al stânjănilor ce va aveă fleș-care să orînduesci, zapciū agiesc ca să împlinescă banii ce va analoghie, după prețul cu care vor toeni înșiși mahalagiūi facerea acestui pod și să se însărcineze doi trei dintr'acești mahalagiūi cariū vor fi mai cinstiți și cu mai stare bună, ca să îngrijască pentru facerea podului. 1815 Decembre 24.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXXII, pag. 237.)

Prea Înălțate Dômne,

După luminată porunca Măriei Tale de la acastă jalbă a mahalagiilor ot sfântul Sava, prin care cer a se îndatoră cei neuniți mahalagiūi, ca să plătescă dreptul analogou ce-i va ajunge pe suma stânjinilor fleș-căruia, la facerea podului după ulița ce merge în sf. Sava (care pod cu adevărat aflându-se de tot stricat vor să-l facă din nou), arăt Înălțimei Tale, că cu cale și primită le este cererea ce fac, dar socotesc de trebuință a fi luminată porunca Măriei Tale cu mumbașir, să se îndatoreze pe toți aceiă câți urmăză a intră în cîsla facerei acestui pod, ca să plătescă dreptul analogou ce-i va ajunge pe stânjânii fleș-căruia, spre a putea lua sfârșit și fără zăbavă facerea podului, iar hotărîrea rămîne la Înălțimea Ta.—1815 Noembre 17.

Vel Agă.

Idem. În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

După pliroforia ce ni se dă printr'acastă anafora de către dumné-

lui Vel Vistierul, milostivire făcând Domnia Mea asupra jăluitarului Ene Podarul, poruncim să fie iertat și nesupărat de slujbă.—1816 Februarie 14.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXXII, pag. 307).

Vel Logofăt.

Prea Înălțate Dómne,

Intrând în cercetarea jalbei ce a dat Măriei Tale Ene de aici, mă pliroforisiu, că jăluitarul mai nainte vreme a fost la orînduiala podarilor politiei Bucurescilor, și pentru că a cădut la o grea bôlă, încă din domnia Măriei Sale, Constantin Vodă Ipsilant, dând jalbă de rugăciune ca să-l erte de slujbă, după cercetarea ce i s'a făcut atunci, se vede la mânilor sale întărire gospod, cu let 1805 Martie 10, prin care îl iartă de slujbă, dar pentru că jăluitarul nu s'a putut îndeletnici până acum, ca să-și înoiască acel sinet, se rógă Înălțimeii Tale de a i se înoi și de către Înălțimea Ta, a căruia rugăciune rămâne la buna milostivirea Măriei Tale, în ce chip vei voi a arêta asupra-î. — 1815 Noembre 21.

Vel Vistier.

Idem. Iă Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahissoie.

Dumné-ta Vel Vistier, cât pentru tăiatul și adusul acestor podinî ce sunt trebuinciose pentru aceste poduri, ce se arată în dos, i pentru împlinirea banilor, ce sunt trebuincioși la plata lucrului lor, primind Domnia Mea tertipul ce mai jos se coprinde, poruncim să se și facă cuviincioșele porunci cu urmare întocmai, bariî însă împlinindu-se și trimițându-se la Casa podurilor, să fie osebit într'adins numai pentru facerea acestor poduri, făr'de a se luă dintr'înșii măcar un ban de Serdarul Nicolae Trăsnea în datoria ce are să ia de la Casa podurilor, iar tăiatul acestor podinî să se începă de la 20 ale viitorului Maiu, până la sfîrșitul viitorului Iunie să se isprăvescă și căratul lor, fiind-că într'acéstă diastimă sunt slobodî locuitorii de orî-ce lucru al pămîntului, și spre a se săvîrși atât tăiatul, cât și căratul într'acéstă diastimă, poruncim să se orînduiască într'adins câte un boer mumbașir la fieș-care județ, unde a se tăia, ca să facă mumbașiret atât la tăiat, cât și la căratul lor, și îndată ce se va aduce podinile, numai decât să se începă lucrul, care lucru de se va găsi alt cinevași de a'l prinî cu preț mai jos de cât cel în dos arêtat, acela să se însărcineze. — 1816 Aprilie 13.

(Cod. LXXXII, pag. 394)

Prea Înălțate Dómne,

Cu plecată anafora arătăm Măriei Tale, că și de s'a făcut podul Mogoșoel din nou, dar fiind cele-l-alte poduri stricate și năvălind toți

cu intrarea și eșirea pe acel pod, au început a se strică, iar podul Colentinei și podul Târgului-de-afară ce sunt de mare trebuință, fiind-că pe dinsele se cară zaheréua și alte trebuincioase ale obștiei, s'au dărăpănat cu totul, în cât cu neputință este a mai trece cară pe ele. Deci fiind-că estimp, prin bună economia Măriei Tale, s'au ridicat de asupra țerei carele și salahorii ce se trimiteă într'alți ani la lucrul cetăților în natură, rămâind a se răspunde în bani, am socotit, de se va găsi și de către Măria Ta cu cale, ca într'acest an, să se facă mai sus numitele poduri, cu mijlocul ce arătăm mai jos, însă să aibă locuitorii răgaz până la sfârșitul lui Mai, ca să'și facă arătura și semănăturile câmpului, iar de la începutul lui Iunie să intre în pădure, să taie chereștăua și până la sfârșitul lui Iulie să se și care aici și să se începă lucrul podurilor, și podinile de la podul Mogoșoiei fiind-că s'au pus în lung și din pricina acésta vedem că se strică mai curînd, să se ridice și să se pue la podul Târgului-de-afară de-a curmezișul cu lungul podinilor în latul podului, și la podul Mogoșoiei să se pue podină nouă iarăși cu chipul ce dîcem a se pune la podul Târgului-de-afară, care acésta chibzuire a facerei podurilor am făcut'o dimpreuna cu dumné-lui Vel Vistierul.

Al Ungrovlahiei Nectarie, Costandie Buzéu, Constantin Filipescu, Radu Golescu bil Vel Ban, Grigorie Brâncoveanu, Constantin Crețulescu Vel Ban, Barbu Văcărescu Vornic, Dumitrașco Racoviță Vel Vornic, Istrate Crețulescu Vel Vornic, Grigorie Filipescu Vel Vornic, Teodor Văcărescu Vel Vornic, Mihalache Racoviță Vel Logofăt.

Câte podinî și urși trebuiesc la aceste trei poduri.

podinî

2000 la podul Tîrgului-de-afară, cu urși cu tot;
 1350 de la pórta din sus a Curții vechi până la Butuc, unde se începe podul Tîrgului-de-afară;
 3250 cusurul podului Mogosóiei de la Drugănesca până la pórta din sus a Curții vechi;
 2340 pentru podul Colentinei.
 1400 urși peste tot.

17340

Cine să facă aceste podinî?

bîrnicî Jude

438	Buzéu.
1460	Săcueni.
719	Prahova.
718	Ilfovul.
<u>2146</u>	Dâmbovița.

4582 aceste județe numai să le facă, făr' de plată.

Cine să le aducă.

scutelnici	poslusnici	slujitori	
1225	577	125	Buzău,
1557	854	176	Saac.
1677	963	120	Prahova.
1708	1888	465	Ilfov.
2309	1134	266	Dâmbovița.
<u>8476</u>	<u>5416</u>	<u>1152</u>	
5416			
<u>1152</u>			

15044 aceștia să le aducă fără plată.

Câți bani trebuiesc la făcutul podurilor ?

taleri	
36850	la stânjini 1150 de la porța din sus a Curții vechi până la capul podului Tîrgului-de-afară, tot podul cu șanțul, stânjinel po taleri 32, iar mai mare-bașa cere la stânjini po taleri 35, fiindcă șanț nu are și este să-l facă din nou.
21600	la 800 stânjini din capul podului Mogosoei până la Curtea Domnescă unde sunt puse podinele în lung și aș a se ridica și a se pune la podul Tîrgului-de-afară în lat.
3250	la 350 stânjini de la Drugănescă până la porța din sus a Curței vechi, ce nu este făcut, însă acei stânjini 800 și cei-l-alți stânjini 350 s'aș pus plată lucrului la stânjini po taleri 27, dar mai-mare-bașa cere po taleri 30.
4680	pentru podul Colentinei podina po taleri 2.
<u>66380</u>	

Cine să dea acești bani ce sunt trebuincioși pentru făcutul podurilor?

scutelnici	poslusnici	slujitori	
473	524	253	Slam-Rîmnic
604	482	274	Ialomița.
524	569	471	Vlașca.
258	351	357	Teleorman.
1.066	534	159	Mușcel.
838	573	255	Argeș.
289	207	252	Olt.
<u>4,052</u>	<u>3.240</u>	<u>2,018</u>	

Cum să dea acești taleri 66.380, iasă :

taleri

8.000 ceî din Curtea veche după porunca gospod.
 24.312 4052 scutelnici po taleri 6;
 12.960 3240 poslușnici po taleri 4;
 8.072 2018 slujitori po taleri 4.

 53.344

taleri

66.380 este suma trebuinței ce se arată înapoi;
 53.344 se scade suma ce se analoghisî pe scutelnici, poslușnici și
 slujitori.

 13.036 lipsesc.

Pentru acești bani ce lipsesc, pe urmă, de vom vedé că lipsesc, vom socoti atunci de unde să se împlinescă, și vom arêta Măriei Tale prin altă anafora, iar pentru acei taleri 53.344 ce se analoghisiră acum, se va da luminată porunca Măriei Tale, ca să se împlinescă și până la sfîrșitul lunei lui Iunie să fie toți aduși la Sărdarul Nicolae Trăsnea epistatul Casei podurilor.—1816 Aprilie 5.

Idem. Îw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Dumné-lui Vel Agă, după arêtarea ce ne face printr'acéstă anafora, cu cale și de trebuință fiind facerea acestor poduri, poruncim dumné-lui să îndatoreze pe alăturașii acestor poduri ca să răspundă banii ce sunt datorî a da fieș-care după cîsla ce aș făcut Sărdarul Nicolae Trăsnea. — 1816, Maiu 14.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

(Cod. LXXXV, pag. 28.)

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale, ce mi s'-a dat la anafora dumné-lor boerii pentru facerea a două poduri, unul, adecă ce se abate din Podul Mogoșoei și merge printre hanul Grecilor și printre hanul lui Șerban-Vodă până în podul cel nou, și altul ce merge pe ulița de doftorul Caracaș spre Curtea veche, arêt Înălțimei Tale, că pentru cel ce se abate din Podul Mogoșoei mergênd spre hanul Grecilor, făcêndu-se socotela de către dumné-lui Sărdarul Nicolae Trăsnea, pe suma stînjinilor ce cad în partea fieș-căruia, după poruncă am și orînduit să se strîngă banii pentru săvîrșirea podului, iar pentru cel de pe ulița doftorului Caracaș fiind bun și pré puține podinî lipsindu-î, s'a îndatorat mahalagii a-l drege. Deosebit mai arêt Înălțimei Tale, că este trebuință de a se face încă patru poduri, adică, podul ce se începe din pórta lui Gheorghe Sachelarie și ese în pórta Carvasaralei,

i podul ce se începe în pórta caselor Moruzóei și ese în piața tîrgului, i podul ce se începe din piață și ese în Curtea veche, și podul ce se începe din pórta hanului Sf. Ión și merge pe ulița hanului Grecilor și Stavropoleos, fiind cu totul dērăpánate și stricate, în cât totdeauna se întîmplă primejdii trecătorilor pe acolo, pentru care și acestea s'aú făcut socotélă iarășî de dumné-lui Sêrdarul Trásnea, și de se va găsi cu cale și de către Măria Ta a se face, voiú avé luminată poruncă de a se îndatorà a intrà în cislă acestor poduri ca să rês-pundă banii stînjinelor ce-i ajunge pe fieș-care la analoghie. — 1816, Maiú 3.

Vel Logofët.

Idem. Iw Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Primită fiind Domniei Mele anaforau, acésta a dumné-lor Velișilor boeri, poruncim, ca întocmai să se facă urmare, cu atâta numai ose-bire, ca acei lude 150 ce se îndatoréză dumné-lor ispravnicii județului Ilfov, ca să-i dea din județ să lipséscă, și dumné-lor epistații, Casei podurilor să fie datorî, ca să găséscă încă alți atâți lucrători cu plată în locul acelora și să-i facă teslim în mâna mai-mare-bașei ce s'aú însărcinat cu facerea acestor poduri, și să aibă a le plăti mai-mare-bașa după cum s'aú plătit și auțerț la lucrătorii facerei podului, iar ceea ce va mai lipsi până la suma tocmelei lor ce vor face cu epistații Casei podurilor, să li se plătescă de la Casa podurilor și pentru ca să se facă podurile bune și a se săvîrși podurile negreșit la sorocul cei orînduit, poruncim, să se orînduiască și acei doi epistați cu câte taleri 50 pe lună de la Casa podurilor, cariú să fie silitori asupra lucrătorilor, spre a se săvîrși podurile negreșit până la soroc, fiind cu privighere de a se lucrà podurile bine fără a face vre-un hatâr lor, iar cu *responsabilitaao* de nu vor fi podurile lucrate bine, aú a fi însărcinați epistații și mai-mare-bașii cei cari s'aú însărcinat cu facerea podurilor.—1816 Iunie 18.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofët.

(*Cod. LXXXV, pag. 116*).

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tate de la acéstă anafora a Serdarului Nicolae Trásnea, epistatul Casei podurilor, cum că s'aú găsit unul de se încarcă cu tot lucru! celor trei poduri ce sunt să se facă, și cere pentru podul Têrgului-de-afară de stânjeu po taleri 27 i pentru al Mogoșóei po taleri 24 și pentru al Colentinei po taleri 20, am făcut chibzuire și pentru înlesnire, ca să se pótă isprăvi câte trele podurile până la sfîrșitul lui Septembrie, s'aú încărcat doi inși cu facerea acestor poduri, adecă pitarul Niculi proin mai-mare-bașa și Paraschiv, ce este acum mai-mare-bașa, care aú dat și zapis la Casa podurilor precum se va vedé de către Măria Ta. Ci să fie luminată porunca

Măriei Tale către dumné-lui Vel Vornicul al poliției, ca să dea pe totă săptămâna câte 20 de tănjeți cu câte doi boi i cu omul lor la facere podului Mogoșoiei și al Tîrgului-de-afară, i dumné-lui Vel Armașul să dea câte 20 de vinovați de la pușcărie, și dumné-lor ispravnicii de Ilfov câte 50 de salahori a căror plată să o răspundă mai sus numiții mai-mare-bași din bani tocnelilor, se li ce dau de la Casă, după cum s'aũ plătit și anțerț la facerea podului Mogoșoiei, și pentrn ca să se facă podurile bune, iar nu cum s'aũ făcut altă dată, bine ar fi să se orînduiască și doi epistați cu câte taleri 50 pe lună de la casa podurilor, unul la podul Mogoșoiei și altul la podul Tîrgului-de-afară, ca să fie napristan asupra lucrătorilor și silitori spre săvîrșire a se isprăvi podurile negreșit până la soroc, și când nu vor fi podurile lucrate bine, acei epistați să aibă a răspunde, iar hotărîrea rămîne la Măria Ta.—1816 Iunie 12.

Radu Golescu Vel Ban, Dumitrache Racoviță Vel Vornic, Teodor Văcărescu Vel vornic, Mihalache Racoviță Vet Logofăt, Iordache Golescu Vel Logofăt.

Idem. Îo Ion Cheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Primită fiind Domniei Mele acéstă anafora a părinților Arhieriei și a dumné-lor boerilor, o întărim Domnia Mea și poruncim dumné-tale Vel Vornic al poliției, că fără de altă zăbavă, să îndatorezi pe acei mahalagi de a astupă negreșit, în sorocul de mai jos arătat, acele batacuri bine și cu temeiũ, iar un precum obicinuesc de a arunca numai de o cam-dată őrșii-ce tufă saũ gunoiũ și apoi după ce încep ploii și se calcă acele dresuri de carăle trecătorilor, rămân iarăș găuri și batacuri, căroro mahalagiũ să li arête și acésta, că de nu vor urmă a le astupă bine și cu temeiũ în sorocul ce s'aũ đis, să scie că vom da poruncă de li se vor tăia curțile și grădinile pentru deschiderea drumului. — 1816 Octombrie 25.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

Prca Înălțate Dómne,

Cu plecată anafora arėtăm Măriei Tale, că la multe locuri prin mahalalele poliției sunt batacuri și noroie grele, de nu pot trece ómenii cu carăle, de a răzbî, ca să intre în politie, și din pricina aceea năvălesc toți de âmblă pe podurile cele mari, din care pricină nu puțină zmăcinare se face acestor poduri domnesci, ci să fie luminată porunca Măriei Tale către dumné-lui Vel Vornicu al poliției, ca să mERGă însuși dumné-lui în fața locului, pe unde sunt aceste batacuri și să îndatoreze pe mahalagiũ, ca să astupe cu tufe și cu moloz orĩ gunoiũ tóte batacurile ce rēzbesc și ies în podurile cele mari, orînduind și mumbașir asupra lor, ca până la 10 ale lunei Octombrie fieș-care mahalagiũ să'și astupe batacul seũ, fiind sciut Măriei Tale, că de vor iurdisi tóte carăle ce âmblă pe aceste poduri, se prăpădesc și acestea în trei patru

anî și rămâne politia de tot făr'de poduri, ne mai fiind mijloc a se mai face, neaflându-se păduri destoinice de această trebă, arătându-se mahalagiilor, că de nu vor isprăvi batacurile până la soroc, să scie că li se vor tăia curțile și grădinile pentru deschiderea drumului.

1816 Octombre 30.

Nectarie Mitropolit, Episcop Buzău, Constantin Crețulescu Vel Ban, Isaac Ralet Vel Vornic, Dumitrașcu Racoviță Vel Vornic, Grigorie Filipescu, Constantin Caliarhi Vornic, Nestor Clucer.

Idem.—În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscaoie.

Cu cale fiind anaforaua acésta a părinților arhieriei și a dumné-lor veliților boeri, o întărim Domnia Mea și poruncim dumné-tale Vel Spătare, ca împreună cu dumné-lui Vel Vornic al Obștirilor i cu dumné-lui Vel Vornicul al politiei, să îngrijiți spre a se pune în lucrare și a se săvârși negreșit până la 15 ale viitorului Martie, cuprinderea atât a anaforalei dumné-lor veliților boeri ot let 1816 Decembre 7, prin orînduiți boeri Stolnicul Stănescu și Serdarul Hafta, ce sunt arêtași într'aceeași anafora a dumné-lui Vel Spătarul, cu urmare întru tôte întocmai, pentru care poruncim și dumné-vôstră Ispravnicilor din sud Ilfov, să dați ori-ce ajutor va fi de trebuință, spre săvârșirea acestei porunci.—1818 Ianuar 4.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofêt.

(Cod. LXXXIX, pag. 217).

Prea Înălțate Dómne,

După luminată porunca Măriei Tale, am vădut arêtarea ce face dumné-lui Vel Spătarul printr'acésta anafora, pentru a se lărgi drumurile ce sunt de la capul podurilor celor mari ale politiei Bucurescilor înainte până es din rândul caselor și a se face pleter pentru tã-măduirea grelelor noróe, ce se fac acolo, și cu bună orânduială este chibzuirea dumné-lui, pentru care și noi prin obștéscă anafora am fost arêtat Înălțimeii Tale, încă din lét 1816 Decembre, că se cuvine să se deschidă ulițe largi ca de 20 de stâneni, fără a se socoti să se apere curți, grădini și alte cuprinsuri, căci acelea ce cad în linia drumurilor aũ a se tăia ca să se lărgéscă ulițele, a nu se face noróe și a nu pătimì norodul, cum și hotarele vechi ale politiei să se alégă și vedem că s'au întărit acea anafora și de către Înălțimea Ta, dar în lucrare până acum nu s'a pus. Decì se va da luminată porunca Măriei Tale de iznóvã, ca să se pue în lucrare atât anaforaua nóstrã, cât și anaforaua dumné-lui Vel Spătarul, fiind cu orînduială spre folosul și trebuința obștiei, iar hotărîrea cea desăvârșită rămâne a se face de către Măria Ta.—1818 Fevruar 1.

Al Ungrovlahiei Nectarie, Costandie Buzău, Dumitrache Racoviță Vel Vornic, Constantin Bălăceanu Vel Logofêt, Iordache Slătineanu Vel Vornic, Constantin Dudescu Vel Vornic, Ion Știrbeș Vel Vornic Alexandru Filipescu Vel Logofêt, Nestor Clucer.

Idem.—În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Primită fiind această anafora a dumné-lor veliților boerî, o întărim Domnia Mea și poruncim dumné-vóstră boerilor, ce pe anume sunteți artăați mai jos într'acéstă anafora, ca cu toții împreună mergênd acolo în fața locului, să o puneți în lucrare întru tóte întocmai, precum în dos se arată.—1818 Martie 9.

(Cod. LXXXIX, pag. 282.)

Prea Înălțate Dómne,

După luminată poruncă ce ni se dă la alăturata anafora, ce au făcut Măriei Tale dumné-lui Vel Spătarul și dumné-lui Vel Vornicul al Obștirilor, cum că mergênd acum de ocamdată dimpreună cu Stolnicul Stănescu i cu Serdarul Hafta și cu Serdarul Trăsnea la capul podului Calicilor pentru deschiderea drumului și tãmãduirea noróelor, au chibzuit pe unde să se facă deschiderea tãindu-se case și garduri ce sunt în linia drumului și că de a se face pletere trebuesc ca la 2.500 cară, însă două părți tufă și vlăjari și a treia parte nisip și pae, și deosebit cel puțin 100 de salahori, să lucreze până se va isprăvi aceste pletere pentru drumul Craiovei și al Pitescilor și al Spirei ce âmblă pe podul Calicilor, găsind cu cale ca această angarie să se facă de locuitorii ot sud Ilfov birnici, scutelnici și tóte breslele fără osebire, la care fiind-că ni se poruncesce de Măria Ta că se facem cuviincioasa cercetare și chibzuire și să arêtăm Măriei Tale, în scris, nu lipsim a arêta Înălțimeii Tale, că datoria locuitorilor de afară din județe este numai pentru cele patru poduri Domnesci din lăuntrul politiei, a aduce podurile ce sunt trebuincioase la facerea lor, precum așa s'au obicinuit din vechime, iar noróele de prin mahalalele a mahalagiiilor de acolo, datorie este să le astupe și să le tãmãduescă, ori cu pod sau cu pletere, cu cât mai vertos cele din afara politiei, unde mai nainte eră loc slobod câmp și făcându-și unii alții case și vii, au strâmtorat drumul și din pricina acésta s'au făcut grele noróe, unde de se vor face pletere la câte patru căpătâiurile podurilor, urméză să inergă 10.000 de cară de tufă, vlăjari și paie și 4—500 salahori să lucreze multă vreme și apoi pe tot anul să se drégă fiind-că se strică, cu care acésta se face o mare zmăcinare locuitorilor și un obicei nou, care altă dată n'au mai fost. Ci fiind-că acestea nu sunt în cuprinsul politiei, ci afară din hotarâle ei, făcute pentru desfătarea lor, spre vătémarea politiei cu strîmtórea drumului și pricinuirea noróelor, în vreme ce locuri de vii și de pometuri, sunt îndestule mai pe departe de politie, de aceea nu putem îndatorâ pe locuitorii de afară de la sud Ilfov precum dic dumné-lor mai sus numiți boerî la acéstă podvadă, care este datorie chiar a acelora ce au strîmtorat drumul. Ci găsim cu cale să fie luminată porunca Măriei Tale, către dumné-lui Biv Vel Banul Grigorie Ghica i dumné-lui Vel Vistierul Barbu Văcărescu și dumné-lui Vel Logofêtul Constantin Bălăcénu, ca dimpreună cu dumné-lui Vel Spătarul i dumné-lui Vel Vornic al Obștiri-

lor, mergând la capul podului Calicilor, să chibzuiască pe unde este mai cu înlesnire să se deschidă drum nou până la marginea unde ese din rîndul caselor și al îngrădișurilor și această chibzuire să li se dea către Măria Ta plirecsusiotită, ca să o pue în lucrare tăindu-se case, vii, pometuri și ori-ce garduri vor căde în linia drumului nou ce este a se deschide spre a nu stă domnesca Măriei Tale politie făcută muhasarea din pricina noróelor și de nu se va puté pe linie dréptă a se face acest drum să fie și strîmbă, numai ca să se facă înlesnire locuitorilor, ce es și intră în politie, făcându-se asemenea urmare și la căpătâile celor-lalte trei poduri, Șerban-Vodă, Têrgul-de-afară și al Mogoșóei, iar hotărîrea cea desăvêrșită rămâne a se face de către Măria Ta. — 1818 Martie 8.

Dumitrașco Racoviță Vel Vornic, Constantin Bălăcénu Vel Logofăt, Constantin Dudescu Vel Vornic, Iordache Slătineanu Vel Vornic, Ioan Stirbeiú Ve! Vornic, Alexandru Ghica Vel Logofăt, Grigorie Rali Vel Logofăt.

Idem.—*Iú Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.*

Dumné-ta Biv Vel Sêrdare Nicolae Trăsnea, Epistatule al Casei podurilor, fiind-că am luat Domnia Mea pliroforie, că podul Calicilor ce merge de la pórta din sus a Curții celei vechi și până la Dîmbovióora, este astupat și fórte stricat, în cât cu neputință este de a mai umblă pe acolo, butci și caré, de aceea poruncim, ca îndată după primirea acestui Domnescul Nostru pitac, numai decăt să puí ómeni a des tupă șanțul acestui pod de la Dîmbovița și până la Dîmbovióora, ș curățindu-se, să se așeđe podinile iarăși la loc, și apoi pe unde va fi stricat, să se și meremetisescă, cu din podine vechi; tolco pisah gpd — 1818, Mart 23.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXXVII, fila 68 v.)

Idem. *Iú Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahscoie.*

Cinstite și credincios boerule al Domniei Mele, dumné-ta Vel Spătare, fiind-că podul de la ulița ce se numesce a tabacilor (care se începe de la casa Răhtivanului înainte) s'aú dărăpănat cu totul, și dintr'acésta se dá mare zătienire călătorilor și primejdie, de aceea poruncim dumné-vóstră, ca îndată după primirea acestui Domnesc al Nostru pitac, să orînduesci pe Paharnicul Nicolae Trăsnea Epistatul Casei podurilor, ca mergând în fața locului, să facă mësuraóre aceluí pod stricat și socotélá de cheltuiala ce trebuiesce pentru facerea lui, care și analoghisindu-o pe vecinii alăturași ai numitului pod, să orînduesci apoi dumné-ta un zapciú spătăresc vrednic, ca făr'de altă ză-

bavă, să împlinescă acești bani de la numiții vecinî ai podului și să-î facă teslim la paharnicu Trăsnea, ca să pue în lucrare facerea aceluî pod; tolco pisah gpd. — 1818, August 1.
(Pecetea gpd.)

Vel Logofăt.

(Cod. LXXXVII, fila 84.)

An. Q.—Îw Ican Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Pe acéstă alăturată anafora a dumné-luî Vel Dvorniculuî de politie, nerémând odihniți mahalagiî de aici din Bucuresci, după moșia dumné-eî Dvorniceseî Catincăi Balș, zapciul cel orînduit, dumné-luî Vel Hatman al divanuluî, i-aû înfățișat la Divan înaintea Domniei Mele cu dumné-eî Dvornicesa Caterina Balș, prin vechil al II armaș Manolache Hacıu, unde prin apelația ce ne-aû dat numiții locuitorî, cerea a nu fi și ei supuși la aceeași plată ce sunt îndatorați mahalagiî cei după moșia dumné-luî Logofătuluî Grigore Ghica, ci să li se urmeze vechiul obicei, precum și până acum li s'aû urmat, în vreme ce și de sunt locuitorî pe acéstă moșie a dumné-eî, dar neavênd pădure sunt siliți a merge la alte păduri străine, ca să-și taie lemne și trebuincioasa chereștea pentru casele lor, cu plată către stăpânii acelor moșii, și către acésta mai adăogară dîcênd și réposatul Dvornicul Badea Știrbei, socrul dumné-eî Dvorniceseî în zilele Domniei réposatuluî Alexandru Vodă Ipsilant, s'ar fi sculat să le strice acest obicei, iarăși cu cereri mai mari, și n'aû fost îngăduit de Măria Sa, ci aû poruncit să rămăe precum aû fost din vechime, cărora cerêndu-le să ne arête acea poruncă a numituluî réposat Domn; răspunseră, că nu s'aû făcut în scris, le-am cerut apoi, să ne arête de aû vre-un osebit aședămînt în scris cu stăpânul moșiei, și răspunseră, că aû avut acest fel de aședămînt, dar fiind dat în păstrare la alții din ei cari aû murit de năprasnica bôlă a ciumei s'ar fi perdut, a cărora pricinuire se cunosc, deșartă și neprimită, în vreme ce de ar fi avut acest fel de aședămînt și de aû murit măcar aceia la cari dîc că se află aședămîntul, dar lucrurile și lădile lor nu aû murit, ci trebuia să se găsească pe urma lor, și așa neavênd numiții nici vre-o poruncă Domnescă, nici vre-un aședămînt de la stăpânul moșiei, Domnia Mea într'alt chip nu putem să hotărîm, ci întocmai după pravilnicésca condică și după obștescul obicei al pămîntuluî, să fie următorî asemenea, precum am hotărît și pricina ce aû avut-o dumné-luî Logofătul Grigore Ghica cu locuitorii după moșia dumné-sale Colentina, cari sunt asemenea locuitorî ca și ei, și vecinî cu mahalalele lor, iar pricinuirea lor, ce se arată mai sus, că nu ar fi avênd pădure pe moșia dumné-eî Dvornicesa, acésta nu le este de nici un ajutor, fiind că în pravilnicésca condică nu se face vre-o acest fel de osebite pentru locuitorii cei ce locuiesc pe moșii cari nu aû păduri, ca să clăcuiască mai puține zile, ci toți de obște și de va fi pădure pe acea moșie saû de nu, sunt datorî a clăcui stăpânuluî moșiei câte 12 zile pe an, pre-

cum și pe ei asemenea îi îndatorăm să fie următori, și lor de li se pare mult, să mERGă la stăpâna moșiei să o rÓge și de va voi să-ı lase mai pe puțin, rămâne în norocul lor, iar Domnia Mea nu putem a o îndatoră la acesta, afară numai de Ivan Scutelnicul din mahalaua Iancului, ce are aședămînt în scris de la réposatul Dvornic Constantin Știrbeiu soțul dumné-ei Dvornicesei, care nu fu tăgăduit nici de vechil, acela are a-și avé urmarea sa întocmai, iar vinul și rachiul nimenea din ei să nu fie volnic a vinde, afară numai din stăpâna moșiei și când stăpâna nu va aveà vin ori rachiù ca să vîndă, atunci să mERGă să se învoescă cu dumné-ei, și după învoiala ce vor face să fie volnici a vinde; iar aședămîntul ce aù făcut cu unii din ei arendașii moșiei, fiind fără scire și voia stăpânei moșiei, hotărîm să rămăe neținut în sémă și să le întórcă înapoi și banii ce le-aù luat rușfet. Drept aceea poruncim dumi-tale Vel Dvornice al politiei, să îndatorezi pe lócuitoarii mahalalelor, ca de acum înainte să fie următori întru tóte întocmai precum se cuprinde mai sus.—1814 Iulie 4.

(Pecetea gpd.)

Vel Logofét.

(Cod. LXXIX, pag. 31).

Prea Înălțate Dómne,

După jalba ce aù dat Înălțimeii Tale dumné-ei Catinca Balș pentru lócuitoarii ce lócuesc pe moșia dumné-ei Fundeni, din sud Ilfov, făcendu-și aliș-verișul lor cu vîndare de vin și rachiù, nu se supun a da obicinuita clacă, fără numai plătesc parale de ce pe an, și se rÓgă a i se face îndestulare după obiceiul pămîntului și după cum se urméză și de lócuitoarii ce lócuesc pe moșia dumné-lui Logofétului Grigorie Ghica care moșie se vecinesc cu moșia dumné-ei, pentru care ni se poruncesce de către Măria Ta, ca să cercetez pricina, și ori să-ı îndatorezi a fi următori întocmai după pravilnicésa condică, sau de vor dice că aù vre-un cuvînt de împotrivire, să-și facă apelație către Înălțimea Ta; după poruncă următor fiind întocmai, am dus la Vornicie pe lócuitoarii din trei mahalale ce se află pe acéstă moșie, adecă Panteleimon, Iancu și Oborul vechiù, față fiind și al II armaș Manolache Hacıu, vechil din partea dumné-ei Catincăi Balș, cărora arétându-le mai întaiù luminată porunca Măriei Tale, i-am întrebat ce aù a răspunde? și toți cu un glas aù răspuns, că din vechime aù avut obiceiù, ca să plătescă câte parale 15 de casă pentru chiria locului, cu cuvînt că acéstă moșie nu este după cum sunt moșiile după afară, pe care să aibă loc de pășune pentru hrana vitelor, nici padure să taie lemne de foc pentru a lor trebuință, dar cu tóte acestea vėdënd ei însuși că tóte lucrurile s'aù înălțat la preț, primesc și ei de a lor bună voie ca să îmmultescă chiria locului și să plătescă toți de o potrivă și deosebire de tótă casa câte taleri 2 pe an, care acésta a lor provlimă nu póte fi vrednică și destoinică a se apără desăvirșit și a se depărtă de dreptățile și obicinuitele adeturi ale moșiilor, cari sunt alcătuite și prin pravilnicésa condică, mai ales neavënd în scris sinet la mâna lor de la stăpânel

moşiei de aşedămînt, ca să plătescă numai câte parale 15 pe an, şi ne-înduplecându-se a fi următorî întocmai praviluiţei condiţiei şi pe de altă parte neremîind odihnit la dîsele lor nici numitul vechil al dumné-iei Catincăi Bals, rămîne a se hotărî de către Înălţimea Ta după cum se va găsi cu cale, afară însă din Ivan Scutelnicu ot mahalaua Iancul, la a căruia mână s'au vădut adevărîta răposatului Vornic Constantin Ştirbeiu stăpânul moşiei, scrisă de la let 1801 Iulie 20, prin care i se dă voie să facă clacă pe moşie şi să plătescă chirie pe an de pogon câte taleri doi şi jumătate, care acest aşedămînt fiind în scris, urmază după pravilă a se păzi întocmai şi nestrămutat, plătind însă numitul chiria pe tot anul, după cum în adevărîta răposatului arată; către acésta s'au arătat unuî dintr'aceşti locuitori ale cărora nume s'au însemnat mai jos, că au dat lui Vasile jimblarul, ce ţine acésta moşie în arendă, de pogon câte taleri 60 ruşfet, ca să le dea voie să-şi facă case pe moşie şi osebit să plătescă şi câte taleri 3 de casă pe an stăpânei moşiei pentru chiria locului; au răspuns orînduitul vechil, că acésta urmare a arendaşului este fără de scirea stăpânei moşiei, şi întrebându-se numitul arendaş nu au tăgăduit, dîcînd că cu adevărat le-au luat câte taleri 60; dintr'acésta dar se cunoşce, că acésta urmare cu catahrisis au făcut arendaşul adecă ca să dea pe an câte taleri 3 pentru chiria locului, nefiind cu voia stăpânei moşiei, nu este primită şi rămîne a se hotărî de către Înălţimea Ta, după cum se va hotărî şi cu ceil-alţi. S'au făcut cercetare şi pentru vîndarea vinului şi a rachiului şi s'au dovedit, că acésta vîndare se urmază cu învoiala arendaşului, plătind obicinuitul avaeţ, care acésta vîndare fiind cu învoială şi cu plată de avaeţ, este slobodă, nepricinuind stricăciune sau pagubă stăpânei moşiei, şi cea desevirşită hotărîre rămîne a se face de către Înălţimea Ta. — 1814 Iulie 29.

Alexandru Nenciulescu, Vornic, Ene Grecu ot mahalaua Iancu, Vasile Grecu, ot tam, Marin Brat Negoită, ot tam, Negoită Brat Marin, ot tam, Ganciul sudit rusesc, ot tam, Tănase ipac, ot tam, Ianache Precupeţu, ot tam, Tudor Dârstoreanu Canta ragiū, ot tam, Hristea sudit rusesc, ot tam, Voicu Ianache, ot tam, Tănase sudit nemţesc, ot tam, Ioniţă al Groseî, ot tam, Hagi Trifan, ot tam, 13 de la vornicia olitiei.

Anexa Q bis. În Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemle Vlahiscoie.

Cu cale fiind anaforaua acésta a d-lui Vel Logofătu de ţera de sus, o întărim Domnia Mea şi poruncim tuturor mahalagiilor, ce aveţi case şi alte sădirî pe moşia acestii mănăstiri, ca asupra vîndărilor şi dăniilor ce veţi face, să fiţi datorî a da de scire şi a vă arăta cu acele zápise la egumenul mănăstirei stăpân al locului, spre a se adevărî de egumen după cuviinţă. — 1814 August 28.

(Pecetea gpd.)

(Cod. LXXIX, pag. 253).

Vel Logofăt

Prea Înălțate Dómnne,

După luminată porunca Înălțimei Tale, ce ni se dă la acéstă jalbă a cuviosului Teodosie egumen sf. mănăstiri Radu-Vodă, făcând cercetare, vėđuiū că cererea egumenului este pentru cei ce sunt locuitori în unele din mahalalele Bucurescilor pe pămîntul mănăstirei, că fac vîndări și dăniū pe case i acareturi de la unii alții, fără de a veni cu zapisele lor la mănăstire ca să se adevereze și de egumen, după orînduială, spre a cunósce pe mănăstire, de stăpână pămîntului și ca să scie de unde să cérá chiria, cerënd luminată porunca Măriei Tale către mahalagiū, ca cei ce vor face vînderi sau dăniū să fie prin scirea mănăstirei arėtând că osebit este și hotărîre domnėscă prin judecată și pentru acest fel de madea și pentru altele, dar la acest fel de cerere ímī arėtă și o jalbă a egumenului mănăstirei Mihaiū-Vodă, cu poruncă sub pecete domnėscă, de la let 1794 Iulie 18, a Măriei Sale Alexandru Vodă Moruz, poruncind tuturor mahalagiilor, ce sunt șeđetori pe pămîntul mănăstirei, ca vînderile ce fac mahalagiū de case și de năimestiū de la o mână la alta, să fie prin scirea egumenului, fiind cuviinciosă, găsesc cu cale, ca să se deă acéstă luminată poruncă, poruncitóre să fie datorī a merge cu zapisele lor la mănăstire, ca să se adevereze și de egumen și rēmāne la luminată porunca Măriei Tale. — 1814 August 18.

Vel Logofėt Iordache Filipescu.

Asemenea anafora a Logofeției cu asemenea întărire la asemenea cerere aū făcut și Anania egumenul mănăstirei sf. Spiridon vechiū

INDICELE GENERAL AL TOMULUI X.

	Pagina
Cap. I.—Considerațiuni generale.— Curente politice din principate.— Curentul frances.—Fluctuațiunile acestor curente	1
Perderea Basarabiei prin tractatul de la Bucuresci din 1812	1
Boerii consideră această pierdere ca un mijloc de ameliorare a sorței țerei	2
Existența unui curent anti-rus în principate	2
Boerii moldoveni regretă pierderea Basarabiei	2
Scăderea numărului pămîntenilor și cauza ei	2
Desnaționalizarea clasei boeresci	2
Conrupția în familie	2
Curentul național există	2
Correspondența consulilor francezi dintre 1807—1814 relativă la accentuarea curentului anti-rus în principate	3
Scrisorile consulilor Lamarq, Ledoux și Martin	3
Boerii devotați Francei	3
Mersul armatelor lui Napoleon interesază pe principate	4
Cap. II.—Promulgarea tratatului din 1812.—Nouele domnii.—Ion Caragea la Munteni, — Indreptarea cronologiei domniei lui Caragea. — Familia Caragea	4
Adresa lui Pavel Ciciacov către Divanul Valachiei din 6 Iulie 1812 prin care se face cunoscută promulgarea tratatului din Bucuresci, cum și articolele din tratat privitoare la Valahia	5
Callmach și Caragea încă din Constantinopole fac acte de Domni	5
Scrisoarea lui Calimach din 6 Octombrie 1812 către fostul mitropolit Veniamin	5
Data suirei pe tron a lui Caragea și Calimach după Fotino și Drăghici	5
Scrisoarea lui Andréossy către ducele de Bassano	5
Adevărata dată a suirei pe tron a lui Caragea	5
Căimăcămia din 1812.	5—6
Actele cari dovedesc data începutului domniei efective a lui Ion Caragea: <i>a)</i> Pitacul din 18 Noiembrie 1812 către Spătar, <i>b)</i> Intocmirea unui Departament al streinelor pricină, înainte de 30 Noiembrie 1812,	

	Pagina
c) Pitacul din 30 Noembrie 1812 pentru repararea stradei Șerban-Vodă, d) Proclamația lui Ion Caragea către țară, e) Pitacul de întocmirea alaiurilor la intrarea Domnitorului.	6—8
Câte-va cuvinte asupra familiei lui Caragea	8
Suma cu cât a cumpărat Caragea domnia.	9
Compunerea Divanului din boeri anti-ruși	9
Cap. III.—Biserica sub Ion Caragea	9
Ex-mitropolitul Ignatie cere să i se facă socotelile gestiunei Mitropoliei	9—10
Revenirea lui Dositeu la scaunul metropolitan	10
Demisiunea lui și intrigile rusesci la acesta.	10
Numirea lui Nectarie ca metropolit și data instalării lui în scaun . .	10—11
Alaiul instalării lui Nectarie	11—12
Mergerea lui Vodă și a Beizadelor la Mitropolie «spre hiritismos» .	12
Alaiurile respective.	12—13
Actul prin care se dă fostului Mitropolit Dositeu monăstirea Sinaia pe viață	13
Numirea lui Galacteon episcop de Rîmnic și actul relativ.	14
Preocuparea lui Caragea de a se despăgubi din țară de banii cheltuiți cu numirea în scaun.	14
Chiamarea monastirilor ortodoxe și catolice pentru a li se înnoi hrisovele de miluire și scuteli.	14
Impărțirea, pentru acest scop, în 3 clase a monastirilor	14
Reclamațiunea unor mănăstiri contra acestei dispozițiuni	14
Un nou act a lui Caragea provocat de aceste reclamațiuni	14
Rînduirea unei comisiuni pentru a lua socotelile mănastirilor închinete, cum și numele celor din comisiune.	15—18
Pitacul din 6 Decembrie 1813 către comisiunea de mai sus	18
Hrisovul din 4 Martie 1813 dat de Caragea, prin care se revocă din nou actul lui Hangeri V. V. dăunător mănastirilor din Orient . . .	19
Nizamul prin care Caragea hotărăsca, ca egumenii să fie numai pe un period de 10 ani. Acesta era o măsură menită să-i aducă bun câștig .	20
Un nou act al lui Caragea din 1815 prin care hotărăsca numirea unei noue comisiuni pentru regularea gestiunilor egumenilor mănastirilor închinete și în special a mănăstirei Cotroceni	22—26
Rînduirea unei Eforii speciale pentru mănăstirea Cotroceni, însărcinată cu administrația ei	28—33
Un act emanând de la Vornicia Obștirilor, prin care se probază că Vodă s'a mutat în casele lui Gr. Ghica, după arderea palatului	33
Actele relative la reînnoirea Epitropiei mănăstirei Cotroceni	34—38
Reînnoiri de hrisove de milă și privilegii	38—39
Acordare de mile și scutiri unei gemii din Șiștov și Evreilor pămîntenii	40—45
Actul din 17 August 1813 prin care Caragea prohibă voia de a se da copii de creștini nevrîșnici să slujescă pe la Evrei	46
Reînnoirea privilegiilor a 4 preoți de la biserica Sf. Nicolae	47
Acte relative la diverse mile acordate bisericii Trei-Erarchi din Iași .	47
Menținerea <i>decașterilor</i> pe lângă Mitropolii și Episcopii	48

	Pagina
Actele din 4 Februarie și 9 Iulie 1813 prin care Caragea opresce abuzurile ce se făceau cu chirotoniile preoților	48
In Oltenia aceste abuzuri continuă. De aceea Caragea e silit să reînnoiască în două rînduri actele de mai sus	50 51
Anaforaua Mitropolitului și a Episcopilor, din 13 Ianuarie 1813, cerînd lui Vodă scutiri de biruri la câte 2 grămăticî de la fie-care biserică	53
Rolul bisericeii sub Caragea în cultura națională	56
Pitacul Domnitorului, prin care cere destituirea unui preot ce a bătut pînă la mörte pe păzitorul de la Herestrău	57
Un mijloc rușinos — acela cu femeile «cădute în păcat» — fu întrebuințat de protopopi, episcopi și chiar de camera domnescă pentru a störce bani	57
Pitacul domnesc din 18 Septembrie 1814 către Episcopi și județe, provocat de reclamațiunea unui austriac, prin care se ordonă încetarea acestui abus	57—58
Abusul protopopilor cu peciurile de cununie	59
Domnitorul la 5 Ianuar 1815 scrie ispravnicilor arătându-le ce <i>peciü</i> să percépă la cununii, după clase	59
Un ordin al lui Vodă din 2 Iunie 1813 prin care se opresce intrarea în biserici a ómenilor bolnavi, ca măsură higienică	60
Ordinul prin care Domnitorul opresce la începutul posturilor ori-ce petreceri	61
Orațiunea adresată de Divan Domnitorului în prima și a postului . .	61
Averi mănăstiresci trecute în serviciul șcólelor și spitalelor	63
Ploconul «Cărjei»	64
Mănăstirile sunt obligate a plăti birurile proviantului	65
Anexe	66
O carte de logofeșel din 1812 Decemb. 10 însărcinat cu instalarea egumenilor	66
Scutire acordată cafenelei mănăstirei Mărcuța	67
Serisórea Divanului din 4 Iulie 1813 către Mitropolit prin care, făcîndu-i cunoscut ordinul lui Ciceacov, cere să se cisluiască preoții pentru împlinirea sumei de 150.000 tal. datorăți de țeră	67
Actele din 11, 12, 14, 18 și 23 Octombree 1812, cu referință la dările impuse mănăstirilor și clerului, înainte de sosirea lui Caragea în Bucuresci	68—69
Proectul egumenilor greci din 1812 contra dispozițiunii Domnitorului ca mănăstirile cu hrisóve de mili și scutélă să vie să și le reînnoiască	70
Actul tabloü din 1817 Maiü 19, prin care se constată numele și suma la care erau supuse mănăstirile să dea șcólelor	70
La 12 April 1812 Comitetul, din ordinul lui Cutuzof, scrie Mitropolitului să scótă de la mănăstiri suma de 200.000 taleri pentru a mai plăti din datoria țerei de 2.000.000 ce avea încă de la let 1812 . . .	71
Câte-va hrisóve de mili și privilegii acordate bisericilor, mănăstirilor și preoților	71—92
Cărți de scutiri și privilegii acordate mănăstirilor din Orient: Mănăstirea Sf. Naum, aprópe de Ohrida; mănăstirei Șişmanul din munții Tárnovului; Ivirul ot Sfetagora; mănăstirei Dohiaru ot Sfetagora.	92—94

	Pagina
Hrisovul bisericilor domnesci	95—97
Chrisovul mănăstirei Arhimandritul	97—100
Chrisovul mănăstirei Mihaiu-Vodă	100—102
» » Sf. Gheorghe	102—103
Pitac către Episcopul de Argeș, Banul Filipescu și Vornicul Golescu, să nu vină egumenul Radului-Vodă venitul moșilor fără de scirea dumné-lor	104
Cartea mănăstirei Codreni	104
Hrisovul mănăstirei C.-Lungului	105—106
» » Radului-Vodă	107—108
Pitac către Episcopul Argeș, Banul C. Filipescu și Vornicul Radu Golescu.	108
Cartea Savei Deftereu, de scutire	108—109
Pricina lui Neofit egumenul Zamfirénu	109
Hrisovul mănăstirei Arnota	109—111
Cartea mănăstirei Gruicul	111
« « Răsnovul pentru milele ce are	111
Hrisovul de miluire al mănăstirei domnesci din Slatina	112—113
« « « « « « « « Tergoviște	114—115
« mănăstirei Sf. Ion din București	115—116
« « Văcăresci	117—119
Cartea mănăstirei Jitia	119—120
« bisericeii Orescii ot sud Ilfov	120—121
Hrisovul mănăstirei Stravapoleos	121—122
« « Grecii din București	122—124
« al bisericeii Dintr'o-đi.	124—125
« mănăstirei Mamul, de călugărițe, din Vilcea	125—127
Cartea mănăstirea Bucoveșul din sud Dolj	127
Cartea de milă clirosului bisericilor domnesci	127—128
Cartea mănăstirei Șegarcea din sud Dolj	128
» bisericeii din mahalaoa Isvorului	128—129
» » Zlătari	129
Dăruirea a 150 taleri clirosului bisericilor domnesci	129—130
Hrisovul Episcopiei de Argeș	130—132
Acordarea a 12 poslușnicii schitului Rătesci din Buzéu	132
Cartea mănăstirei Sf. Sava Osfeștenago din București	132—133
Pricina lui Ștefan doctorul relativă la schitul Golești din sud Muscel	133—137
Chrisovul mănăstirei Bistrița sud Vilcea	137—139
« metochului Râmnic Patru-đeci de mucenici, pentru fabrica de cêră albă i alte milă	139—140
Chrisovul mănăstirei Hurezii din sud Vilcea	141
« bisericeii ce se đice Ceuș-David	142—144
Chrisovul de milă al bisericeii din mahalaua Vergului din București .	144—145
Idem al mănăstirei Bistrița, pentru a i se dă câte 5.000 oca sare pe an	145
Carte de milă a mănăstirei Sinaia ot Prahova	145
» » » Bașcovului ot sud Argeș, pentru scutire de đjmarit și privilegiul vinăriciului	146

	Pagina
Cartea lui Gheorghe, cântărețul de la sf. biserică domnescă din orașul Pitești sud Argeș, pentru a-și scuti vinăriciul și dijmărit	146
Hrisovul mănăstirii Vai-de-ei, ce se chiamă Sloboția lui Enache, sud Ialomița, pentru milele ce are	147—148
Cartea schitului Cornetul de milele ce are	148
» » Stănișóra de milele ce are	148—149
» » Bradu sud Vilcea, de milele ce are	149
Carte la trei preoți paznici ai bisericei domnesci din Pitești pentru a fi scutiți de dări	149—150
Cartea schiturilor ce sunt sub muntele cel mare al Coziei	150
Chrisovul mănăstirii Coziei de milele ce are	150—152
Cartea bisericei Dobroșesci de la sud Ilfov	152
Hrisovul schitului Cernicăi, din sud Ilfov	152—154
» mănăstirii Spirei, ce este închinată <i>roī</i> Grigoriu ot Sfetagora	154—155
Actul prin care se admite a rămânea la mănăstire Stelea tot vechiul egumen cu totă nemulțămirea arhimandritului Chiril de la sf. Mormint	155—156
Actul prin care Domnitorul ridică Vornicului Radu Golescu sarcina luării socotelilor mănăstirii Radu-Vodă	157
Actul prin care Domnitorul hotărâse ca numai brésla Ovreilor pămîntenii să fie volnică a tăia carne în oraș	157
Cartea mănăstirii Cozia din sud Vâlcea	158
» » Cotmăna ot sud Argeș	158
Chrisovul mănăstirii Plumbuita din sud Ilfov	159
Cartea mănăstirii Clocociovul din sud Olt pentru milele ce are	159
Chrisovul mănăstirii Xenofon de la Sfetagora: vinăriciul 3 bani de vadră din trei popóre la Butoiū și de la ocnă bolovanii 200 pe an și taleri 200 de la carvasara	160—161
Cartea mănăstirii Băbenii din sud Slam-Rimnic pentru milele ce are	161—162
» » Aninósa din sud Muscel pentru milele ce are	162
Scutirca și privilegiul acordat de Caragea preoților de la biserică de lângă «pórta școlei domnesci» din mahalaua Scorțaru	163
Chrisovul sf. mănăstirii Căldărușani	163—167
» » Țigănesci	167—170
Cartea bisericei Vergului din Bucuresci	170
Hrisovul mănăstirii Maguliotisa din Țarigrad	170—171
Milă acordată schitului de călugărițe Bașcovul	171
Cartea prin care se orînduesce Nicolac logofetul Mitropoliei, episcop schitului Viforita	172—173
Hrisovul mănăstirii Megaspoleon de la Moreea, de milele ce are	173—175
» » Vlach Saraiū din Țarigrad	175—177
» » de la Moreea a Sf. VV. Taleri 100 de la ocnă și 100 de la vămii	177—178
Hrisovul mănăstirii Tu Grigoriu de la Sfetagora	178—179
» Caripi din ostrovul Antigonul	179—180
» Săriindar din Bucuresci	180—181
Cartea schitului Slătiórele din sud Vâlcea	182
Chrisovul mănăstirii Dușco a sf. Visarion	182—183

	Pagina
Cartea mănăstirei Cetățuia pentru mila ce are	188—184
» » Poiana din sud Prahova pentru mila de ómenî ce are	184
Cartea schitului Ciolanul din sud. Buzău pentru milele ce are	185
Idem bisericei Sf. Paraschiva pentru mila de scuteluici ce are.	185
Idem schitului Strihareșul pentru mila de scutelnici ce are	185
Idem preoșilor ot satul Jupănescii sud Muscel pentru mila ce are	185—186
Idem schitului Rătescii din Buzău din milele ce aũ	186
Idem idem Mărculesci din sud Muscel pentru milele ce are.	186—187
Idem idem Lăculeșele din Dâmbovița, pentru milele ce are	187
Idem preoșilor de la biserica domnescă ot orașul Cămpulung pentru milele ce aũ	187—188
Hotărîrea Domnitorului relativă la reclamațiunea unor luminărari, sudii rusesci, cari aũ fost opriți de a vinde	188—189
Cartea de milă a mănăstirei ot haznaua apelor de la capul podului Mogoșoiei.	189—190
Chrisovul schitului Bontesei ot sud Slaam-Rîmnic, pentru mila ce are	190—191
Socotelile egumenului mănăstirei Glavacioc ot sud Vlașca	191—192
Hrisovul mănăstirei Sf Spiridon de la cetatea Corfusului pentru milele ce are	193—192
Cartea schitului Apșóra din plaiul Bâsca sud Saac	194
Hrisov pentru orînduiala bisericei Dudul din Craiova	195—197
Cartea schitului Găvanul din sud Buzău	197—198
Idem mănăstirei Ungurenii pentru milele ce are	198
Hrisovul bisericei Cuciuc-Chțoi pentru mili	198—199
Cartea schitului Lainici din sud Gorj	199
Idem idem Ostrovul din sud Argeș	200
Hrisovul sf. biserici Dudul din Craiova pentru orînduiala și întocmirea ctitorilor, i pentru milele ce are	200—202
Hrisovul mănăstirei dintr'un lemn, sud Vîlcea	203—204
Idem al sfintei episcopii Rîmnicul	204—206
Pitacul domnesc prin care se orînduesce un logofeșel de Divan a lua socotela starișei mănăstirei Viforita	206—207
Dăruirea ruinelor Têrgoviștei Vel Vornicului Isaac Ralet	207—208
Hrisovul sf. mănăstiri de la ostrovul Patmo	208—210
Hrisovul bisericei de la Niohor din Catastenon al Țarigradului, pentru taleri 100 de la ocnă, i 100 de la vămă, iar vinăriciũ să i se dea altul căci este dat tot	210—211
Cartea mănăstirei Gănescul din sud Dolj, de milele ce are	211 212
Hrisovul mănăstirei Plumbuitei pentru vinăriciul ce i s'aũ făcut la sud Saac, din poporul Scăeni	212—213
Hrisovul bisericei Stavrodromul de la Țarigrad (pentru taleri 100 de la ocne și taleri 150 de la vămă, bez câte taleri 10 de județ din celelalte huzmeturi)	213—215
Orînduirea preotului Sevastis pentru luarea socotelilor proin egumenului Cămpulungenu	215—216
Pitacul prin care se însărcinează biv Vel Postelnicul N. Scanavi cu luarea socotelilor mănăstirei Arnota i Govora	216—217

	<u>Pagina</u>
Porunca ce s'a făcut la anafora armăşiei, de a se hărăzi 2 sălaşe de Țigani la schitul Poiana-Mărului	217
Hrisovul mănăstirii Comanei și milele ce are	217—218
Idem al spitalului și școlii de la Tarapia	218—220
Condamnarea unuia Neofit egumen, pentru prădăciunile comise la unii din locuitorii	220—221
Luarea socotelilor proin egumenului mănăstirii Sf. Ión'	222—223
Carte de orînduială ce s'a făcut a merge III logofet la două mănăstiri din sud Vâlcea, adevă Govora și Arnota, spre a face catagrafie de perilavi	223—224
Hrisovul de milă al episcopiei Buzău	224—226
Pitac pentru vinderea lucrurilor lui Neofit egumenul și despăgubirea locuitorilor furați de el	226—227
Hrisovul mănăstirii din ostrovul Halchi, de lângă cetatea Țarigradului, a lua câte taleri 500 de la ocne pe an	228—229
Patru cărți pentru țiganii risipiți ai mănăstirii Tismana prin țera, de a le strânge birul lor	229
Hrisovul mănăstirii Bistrița pentru harul ce s'a făcut sf. moște ale sf. prea sfințitului cuvios Grigorie Decapolitul, ca să ia câte 5 bani vinăriciul unde au avut câte 2	229—230
Anafora boerilor cerënd lui Vodă a dăru mănăstirii Radu-Vodă casele de pe moșia ei, ală căroră stăpâni au murit fără moștenitori	231—233
Hrisovul mănăstirii Céuș-David, pentru 150 bolovani de sare și 120 taleri pe an	233
Cartea bisericeii din mahalaoa ce se Țice SloboȚia ce este închinată metoh la mănăstirea Hilindarul	234
Cartea mănăstirii Znagovul de mila de vinăriciul ce are	234
« « bisericeii ot Craiova, de la Têrgul-de-afară, cea făcută de Așul buluc-bașa	235
Pitac către Mitropolit și către cei orînduiți, ca să dea sfîrșit socotelilor mănăstirii Mărcuța	235—236
Hrisovul bisericeii Casabaoaza Babadaoz și al bisericeii de la Cernavoda la Boazul Chioiă, cari sunt în eparhia Metropolitului Drăstea, a lua taleri 100 pe an	236—237
Hrisovul metropoliei Dârstorului pentru mila de sare ce are să ia, 650 bolovani de la ocne	238
Hrisovul școlii elinesci de la Țarigrad	238—240
Cartea mănăstirii Govora din sud Vâlcea	240—241
Anafora boerilor arêtând mijlocul prin care ar puteă scăpă de datorii mănăstirea Cotroceni	241—243
Cartea de milele mănăstirii Surpatele din Sud Vâlcea	243
Intărirea anaforalei Luminăției sale beizade Gheorghe Caragea și a dumne-lor boerilor efori, ce sunt ai mănăstirii Cotroceni, prin care se orînduesce cu epitropia acestei mănăstiri arhimandritul Chir Dionisie Plumbuițenu	244 245
Hrisovul mănăstirii SloboȚia pentru vama de la Țbilciurile ce se fac lângă mănăstire	245—246

	Pagina
Cartea schitului Fusea din Dâmbovița, tot pentru mili	246—247
Pitac prin care se ordonă darea înprimire a arhimandritului Plumbui- țenu, tot cuprinsul mănăstirei Cotroceni	247—248
Anafora oa cerënd Domnitorului acordarea de mili și privilegii pentru arhimandritul proin Hurezanu, de la schitul Fedeleşoiu sud Argeș .	248—249
Pitacul ordonând cumpărătorului de vâni să plătescă mănăstirei Dușco mila ce are	249
Hrisovul școlei elinesci de la Trapenzunda pentru taleri 200 de la ocnă și taleri 200 de la Carvasaraoa de vâmi	252
Hrisovul schitului Fusea penrtu mila de sare ce are	253
» » Viforîta pentru mila de sare ce are	253
Cartea de întărire a lui Stratonie, ca epitrop al metohului (Dedulescii din Slam-Râmnic	254
Cartea preoților ce se află slujind la biserica domnescă ot Caracal, de apărare și de scutélă pe drepte bucatele lor	255
Cartea dumné-lui Biv Vel Căminarul Nicolae Văcărescu pentru doi preoți i un ceteț, scutiți, de la biserica de pe apa Colentinei	255
Hrisovul ce s'a dat ca înălbitul cerei albe și vîndarea luminărilor fă- cute să aparție numai metohului episcopiei Râmnic	256—257
Pitac relativ la luarea socotelilor mănăstirei Cotroceni	257
Refusul lui Vodă de a cunósce de egumen al mănăstirei Cotroceni pe un trimes de la Sf. Munte și numirea unui alt egumen ales de dom- nitor	258—262
Intărirea ce s'a dat la anafora oa dumné-lui Banului Brâncoveanu ce s'a făcut pentru rea otcărmuirea Gliceriei stariței de la Viforîta, cerënd pe Justina proin stariță	263—265
Act relativ la plângerea unui preot de la mănăstirea Câmpu-Lung pen- tru 400 taleri	263
Hotărîrea lui Vodă relativ la o învoială între două starițe pentru nisce lucruri mănăstiresci	267
Pricina dintre pitarul Vélcea și Mitropolie, este orînduită în cercetarea neguțătorilor.	258—270
Intărirea ce s'a dat de Domnitor la anafora oa Banului Brâncoveanu pentru cererea ce a făcut a se orîndui epitropi la mănăstirea Din- tr'un-lemn și la schitul Surpatele din sud Vélcea	271—273
Porunca ce s'a făcut la anafora oa Vel Banului Constantin Crețulescu și Istrate Crețulescu pentru întărirea epistășiei și purtării de grijă părintelui Stratonichie chir Ionichie în totă vieța la biserica Crețu- lescî de aici și la altă biserică din sud Olt după moșia Plăviceni .	273
Jalba arhierelui Epamie chir Filaret de la mănăstirea Câmpulung cu privire la locurile ce i le-au încălcăt unii alții și deschid prăvălii la șua Sf. Ilie Proorocul	273- 27
Anafora oa boerilor propunënd niijlóce de ușurare de datorie ale mō- nastirei Radului-Vodă	275 276
Hrisov de milele preoților de la spitalul și mōnastirea Colțea	276
Hrisov de mila unei femeî Maria, constând din 50 taleri pe fie-care lună de la nisce mōnăstiri	277 278

	Pagina
Pitacul către mănăstirea Cotrocenilor relativ la o datorie ce ar fi având acesta către generalul și caval, Sturza și caval.	278
Pitac tot către mănăstirea Cotrocenii, relativ la o datorie de 36.000 și 46.000 taleri ce ar fi având să dea agentului austriac.	278
Un abus de putere al unui egumen chir Paisie de la mănăstirea Vie- roșul sud Muscel.	279
Hrisov relativ la răpirile săvârșite de preoții mănăstirei Radului-Vodă	280—281
Hrisovul mănăstirei Megaspoleon de la Moreea pentru mila de vinări- ciu ce are	281—282
Hrisovul mănăstirei Vlah Sarai pentru mila de vinăriciu	282
» » Caripi de la ostrovul Antigon pentru mila de vi- năriciu ce are.	283
Hrisov relativ la embaticul și donațiile făcute sf. Mormint de mai multe mănăstiri din țeară	283
Hrisovul relativ la pretențiunile uneia Stanca Ișlicăreșa cu bărbatul ei, a fi epitropi mănăstirei Radului-Vodă.	284—285
Numirea de noui egumeni mănăstirei Dintr'un lemn și Surpatele din Vilcea.	286—288
Anaforaoa* prin care se arată Domnitorului, că vinăricerii domnesci s'au amestecat și împedat pe ómenii mănăstirei Radului-Vodă de a lua vinăriciu dat milă	288—289
Orînduirea unui slujbași pentru a luă socotelile năstavnicului abusiv de la mănăstirea Bistrița.	289
Hrisov de luarea socotelilor mănăstirei Râncăciovul și neșinerea în sēmă a unor cheltueli netrecute în catastih	289—290
Actul prin care se ordonă scóterea în vîndare a mai multor prăvălii proprietăți ale mănăstirei Cotroceni pentru scăparea acesteia de datorii	292—329
Pitac către boerii epitropi ai mănăstirei Radului-Vodă, ca de acum înainte când se va strînge banii mănăstirei să nu se mai dea la creditorii până nu se va face scire Domniei și de căți creditorii sunt	294
Voia acordată de Domnitor Epitropilor mănăstirei Radului-Vodă pentru a arenda moșiile pe 10 ani	294—296
Actul Domnului aprobând dania făcută de ctitorii bisericei sf. Vasile cel Mare, către mănăstirea Mărcuța	296—297
Jalba năstavnicului mănăstirei Mărcuța, că i s'a încalcat acesteia mănăs- tirii, de unii alții mai multe locuri și că au făcut case și hanuri pe ele	297—299
Hirotonirea unui preot	299
Hrisovul bisericeii Egricapi, de la Țarigrad de taleri 250 de la carva- sara, i 30 oca cēră și 60 oca unt-de-lemn	300
Cămărașii de la ocna Slănicul încalcă dreptul ce-l avé mănăstirea Col- ței de a vinde numai 'ea vin și rachiú	301
Hrisovul mănăstirei sf. Spiridon-vechiú pentru taleri 500 de la ocne .	302
Pitac orînduind o comisiune pentru a lua socotela egumenului mō- năstirei Bistrița	303
Neaprobarea socotelilor unui egumen cu numele Bistricénu	303—304
Pitac către veliții logofeți ca să ia socotelile egumenilor de la mōnăs- tirilē slobode	304—305

	Pagina
Hrisovul bisericeii de la Arnăut Chioiū, de mila ce are taleri 200 de la carvasara	305—306
Pitac către părintele arhimandritul Teodosie al mănăstireii Radu-Vodă, de a lipsi eforiile boeri cei sciuiți, a rămănea numai numitul egumen	306
Pitac către mitropolitul și episcopul Buzău și către Vel Logofetul de țera de jos, ca să iea sēma egumenului de la mănăstirea Bistrița și mănăstirea Cămpulung și să o arate în scris prin anafora	306—307
Hrisovul mănăstireii de la muntele ot ostrovul Sifnu pentru milele ce are taleri 250 de la carvasaraoa vămilor i taleri 250 de la ocne	308
Cartea bisericeii de la satul Fefeleiū sud Saac, pentru scutēla vinări-ciuului și a unei vii ce o are	309
Cartea schitului Strîmbeni din Sud Saac, pentru milele ce are	309
Hrisovul sf. mănăstirii Cseropotamul de la Sfetagora pentru taleri 500 de la ocne, să-ī iea la țiuia 40 de mucenici	309—310
Hrisovul pentru patriarhișasca școlă de la sf. biserică din ostrovul Andraș taleri 100 de la ocne și taleri 100 de la vămii	311
Hrisovul școlēii Elinesci de la Hio, pentru taleri 200 pe an ce are să iea de la carvasara	311—312
Hrisovul bisericeii Pivatele din drumul Țarigradului și al școlēii elinesci de acolo, pentru taleri 150 ce are să iea pe tot anul din vana domnescă a carvasaralei	313
Pitac către Mitropolit și către episcopi cum și către Logofetul de țera de sus, pentru că în locul egumenului ce au fost până acum la mănăstirea Znagovul s'au rînduit altul, căci s'au purtat rēu și vinđerile mănăstirilor ce le-au făcut să nu se ție în sēmă	314—315
Cartea preoșilor de la biserică domnescă de la Pitesci, pentru scutēlă	315
Hrisovul schitului maicelor de la Bașicov sud Argeș de milele ce are	315—316
Ponturile ce s'au făcut la mănăstirea Bistrița, cum au să urmeze adecă egumenul și părinții chinoviați de acolo	317—318
Pitac prin care se orînduesce episcopul Argeș și postelnicul Costache Vlahuș epitropi la mănăstirea Cotroceni	318
Orînduirea de egumen la mănăstirea Vieroșul și ponturile acesteii mănăstiri	319—321
Socotēla mănăstireii Vieroșul pe doui ani let 1816 și 1817 de venit și cheltuială cu acareturile ce i s'au făcut i datorii ce s'au plătīt, cum arătăm	321—323
Orînduirea de egumen și ponturile mănăstireii Râncăciouul	323—324
Hrisovul monăstireii Rusico de la Sfetagora pentru taleri 250 de la ocne	324—325
Intărirea ce a dat Vodă mănăstireii Cișmelei metohului mănăstireii Ecaton-Tapiliani din ostrovul Perul, de a i se păzi milele căte a rēmas până acum bune pe sēma sa	325—326
Cartea arhimandritului Vasilie de la mănăstirea Znagovul cu ponturile cum are să fie	326—328
Cartea arhiereului Sevastis nastavnicul mănăstireii Tismana din sud Gorj	328—331
Pitac către episcopul Argeș pentru a arēta pliροφοrie curată, cât au fost mai înainte avaelul bastonului protopopesc și acum cât este	332

	Pagina
Voie acordată Evreilor de a-și face sinagogă	332—333
Pitac către mitropolit pentru a da nizam preoților, ca ce ómeni streini și sáraci vor muri prin mahala séu prin têrg sá se íngrópe cu cheltuiala de la cutia acei biserici	333
Hrisovul mónástirei Tristetitele de la Moldova, de talerí 150, milá din vama Focșanilor cari sá'í dea cu pecetluit	333—334
Cap. IV. — Șcôla și cultura publică sub Caragea	336
Pitacul din 1 Decemb. 1812 relativ la cercetarea cutiei șcôlelor și la organizarea lor	335
Reínoirea hrisovului în decemere 1812, dat de Alexandru Ipsilant cu privire la veniturile și iraturile ocólelor	335
Pitacul prin care se ínfiińtézá o nouă epitrópie a șcôlei superióre din Craiova	336
Aprobarea din 1 Ianuar 1813, dată de domnitor anaforalei lui Gr. Brâncovénu și Nestor pentru reorganizarea șcôlelor din țeară	336—337
Aprobarea din 2 Ianuar 1813 a anaforalei prin care se cisluesce asupra mónástirilor banii trebuincioși șcôlelor	337—338
Orínduirea lui Nestor de a încasa banii destinați șcôlelor	338
Mitropolia se opune a plăti talerí 8.446 datoríți cutiei șcôlelor	339
Hrisovul din 1813 relativ la șcôlele din Craiova și în special la fundatiunea Obedeanu	340—342
Un hrisov din Martie 1813 relativ la șcôla româno-slavonă de la Sf. Gheorghe	342—343
Hrisov de mili și privilegii acordat dascálilor de la acéstă șcôlă	343—344
Un act dovedind existența orfanotrofiei din Bucuresci	344—345
Sporirea lefilor dascálilor români de la șcôla Sf. Gheorghe	345
Numirea lui Lorenson ca profesor de limba francezá	346
Acordarea de bursă unui școlar cu nume străin	246
Porunca ce s'au făcut în dosul jálbei lui C. Cordilas după anaforaoa Eforiilor șcôlelor de a i se da de la cutie câte talerí 15 pe lună	347
In 1814 Septembre se dá un nou ordin de organizare a șcôlelor și numirea unei Eforii	347—349
Reorganizarea șcôlei celei mari greceascá	350
Grija Eforiei de a inspectá șcôlele din țérá	350
Numêrul examenelor din fie-care an	351
Numele boerilor cari au mái ajutat la organizarea șcôlelor	351
Punerea unei dári nouă pe diaconi și pe preoți pentru a se putea restaura localul șcôlei superióre de la Mágureanu	351—353
Pitacele din 8 și 13 Decemare 1814 relative la perceperea acestei dári	355
In 1815 Gr. Brâncoveanu e din nou însárcuiat cu ținerea casei veniturilor șcôlei domnesci	356
Greutatea íntimpinată în stringerea banilor șcôlei	358
Locul șcôlei vechi locuit și de alți ómeni străini ínvêțámintului	359
Ordinul din Maiú 1815 dat din nou cu privire la repararea șcôlei din Mágureanu	360
La 9 Maiú 1815 șcôla din Mágureanu nu e gata	360
Numirea dascálilor șcôlei în 14 Septembre 1814	362

	Pagina
Caragea prin pitacul din Decembre 1815 aprobă aruncarea unei noue dări pe biserică	364
Cu ocaziunea acestui pitac se numesce o nouă Eforie	264
Budgetul școlilor pe 1815 Noemhrie	366
Dispoziția luată în interesul internării elevilor de la Măgureanu, ca egumenii mănăstirilor mari din Bucuresci să le pue câte o cameră de locuit la dispoziția internilor	367—370
În Februarie 1816 școla de la Măgureanu este din nou reorganizată .	371
Venitul acestei școli după noul pitac de reorganizare	372
Continuarea studiului dreptului și numirea lui Nestor ca profesor respectiv	374
Numirea lui Munier în 1816 profesor de franceză și latină la școla cea mare	375
Budgetul din 1816 a școlilor din Oltenia	375
O nouă taxă de 2 parale la leu pe lefile judecătorilor din Craiova . .	376
Budgetul doctorilor după Ipsilante, cu modificările aduse de Ioan Caragea	376
Un nou pitac către egumenii ne mulțamiți pentru a face ei cîsla ordonată anii trecuți pentru ajutorul școlilor	376
Prosperarea școlii de la Măgureanu în 1816	377
Noua cislă stabilită de însuși Caragea în 1817, asupra mănăstirilor .	378
Numirea lui Ladislas Erdelion, în 1817, profesor de latinesce și franțuzesce, la școla cea mare elenă	379
Actul din 1817 referitor la numirea unui dascăl și înlocuirea unor efori elene	381—382
Nizamul eforilor, din 17 Decembre 1817, relativ la organizarea școlii elene	382—383
Intărirea Domnitorului	383—385
Act din Februarie 1817 relativ la sporirea lefei dascălului din Buzău	386—387
Organizarea unei școle grecesci din eparhia episcopiei R.-Vâlcea . . .	387
Școla din Tirgoviște reînființată după insistența locuitorilor. Spesele de întreținere și cursurile predate	388
Școla din R.-Vâlcea, înființată după cererea obștei din acest oraș. . .	389—392
Școla din T.-Jiului, înființată de Stolnicul Dumitrache	392—395
Școla de la Cerneți	395
Școla lui Ionașcu din Slatina	397
Existență de școle în diferite sate, cum și actele de scutiri și privilegii relative.	398
Sosirea lui Lazăr în 1816 și avîntul intelectual al tinerimei la venirea lui Buna primire a lui Lazăr de Eforii școlilor	399—409
Lazăr urmază, în organizarea școlilor din Bucuresci, aceeași cale pe care apucase Asaki la Iași	410
Stăruințele lui Lazăr pe lângă Eforii școlilor, ca să-i admită predarea matematicilor și filosofiei în limba română.	410—411
Ce fel de lume frecuenta școla lui Lazăr ?	412
Inchiderea școlii lui Lazăr	412
Continuat-a școla lui Lazăr și sub Al. Suțu?	413
Sub Gr. Ghica Lazăr figurază ca profesor	413

	<u>Pagina</u>
Când s'a deschis școala lui Gh. Lazăr	413
Circulara către ispravnică relativă la organizarea școlilor române din București	415—417
Actele oficiale din 1818 relative la școala lui Lazăr	417—418
Transformarea vechilor familii boeresci.	418—419
Răsturnarea oligarhiei prin școlă	419
Ajutor acordat unor școle grecesci din Orient	420
Profesorul de chimie N. Castrianul e acuzat că falsifică monede îm- preună cu un argintar de la Zlătari.	420
Isgonirea acestui profesor din țară.	420
Inzestrarea școlii Elene cu două mașine de experiență fizică	421
Prezență de arhitecți în București și construire de case cu mai mult gust architectural	421
Zugrăvirea interiorului acestor case	421
Încercări de sculptură la exteriorul caselor	422
Inițierea unei școli de muzică la biserica Sf. Nicolae din Șelari.	422
Numirea unui efor special pentru această școlă	423
Un act de scutală acordat acestei școli.	423
Ajutarea școlii de muzică din Constantinopol.	424
Constituirea lăutarilor în corporațiuni având un vâtaf în frunte, cum și diferite dispozițiuni ale Divanului Domnesc, relative la unele drep- turi ale acestor vâtafi	424
Domnitorul desființează muzica nemțescă din București.	425
Acordare de privilegii d-rului C. Caracaș și alții pentru deschiderea unei tipografii de limbile română și grecă	427
La ce se obligă a da această tipografie în schimbul privilegiilor primite	427
Inițierea unei censurii pentru cercetarea imprimatelor bisericesci	428
Tipărirea Codului Caragea și a primelor poezii ale lui Paris Momu- lănu la această tipografie	428
Continuă să existe și tipografia de la R.-Vilcea	429—432
Privire asupra mișcării literare, artistice și științifice între 1812—1821.	433
Lista cărților din acești ani după d-l Gaster și în realitate	433—434
Comerț de librărie între Ardeal și Principate.	434—435
O privire istorică asupra culturii în Transilvania	435—437
Istoricul mișcării culturale în Principate.	437—440
Cărți apărute între 1812—1821 :	
a) Crisostomul.	440
b) O psaltire din 1812.	440
c) Aghiazmatar mic Iași 1813	440
d) Îndreptări moralicesci folosiți tinerilor	440
e) Macarie Erom : Infruntarea Jidovilor	440
f) Moralicesci sentințe sau folosiți pilde	440
g) Prof. M. Boiadji : Gramatica Macedo-Vlahică 1813	440
h) P. Major : Istoria bisericii Românilor.	440
i) Geografie sau scrierea pământului	441
j) Calendar pe 1814	441
k) Trista întâmplare a cetății Dresda de la spargerea podului încóce	441

	Pagina
<i>l)</i> Scurtă arătare despre luarea Parisului	441
<i>m)</i> Andronache Donici: Adunare coprinďetore în scurt din cărțile im- părațescilor pravile.	441
<i>n)</i> Evghenie Bulgarul: Adoleschiatiloteos	441
<i>o)</i> Mitrop. Veniamin: Carte folositore de suflet etc.	441
<i>p)</i> Alexie Lazăr: Intimplările rășboiului Francezilor și întorcerea de la Moscova . . . talmăcită de pe nemșesce de un iubitor de nēm- ul românesc.
La acéstă carte se află — tot de același autor — lipit un apel pentru scóțerea unei gazete romănesci	441
<i>q)</i> Rumpf: I. D. F. Arătarea stăpînirei și a caracterului lui Alexandru I Impărat a tótă Rusia.	441
<i>r)</i> Viața Sf. Vasile Cel Nou și înfricoșatele vămî ale văzduhului și drépta judecată pe care le-au vățut Grigore	441
<i>s)</i> Calendar pe lét 1816.	441
<i>t)</i> Arătare despre starea acestor nouă întroduceri șolasticeșci institu- turi ale țerei romănesei, sîrbesci și grecesci	441—444
<i>ț)</i> Datorințele presbiterilor parohialnici etc.	444
<i>u)</i> Jucăria norocului saũ istorisirea pentru principele Menșcicov, carele pe vremea lui Petru Cel Mare a fost slăvit în Europa	444
<i>v)</i> Regule șolastice, cari sunt orînduite și aședate pentru ținerea și pro- copsela școlelor romănesci din țera Ungurésca.	445
<i>x)</i> Viața și pildele prea înțeleptului Esop	444
<i>y)</i> Kampe I. H.: Descoperirea Americi	444
<i>z)</i> Gavril Exarh: Molebnic	444
<i>a')</i> Montan G.: Străinul în Pesta.	444
<i>b')</i> Bucovná pentru învățatura pruncilor, etc.	444
<i>c')</i> Sfiutele și Dumnezeescile leturghii acelor dintre sfinții părinților noștri, a lui Vasile Cel Mare, etc.	444
<i>d')</i> Noul Testament.	445
<i>e')</i> Silvestru stareț de Nēmțu și Grigorie: Talmăcire pe scurt din cea pe larg a lui Nichifor Calist. Xantopolul la axifónele celor 8 glasuri care cu blagoslovenia prea Sf. Mitropolit al Moldovei Veniamin.	445
<i>f')</i> Invățatura complectă și sistematică a întregi șciințe comerciale etc.	445
<i>g')</i> Pedagogia și Metodica etc. cu o dedicație și o prefață către lectori	445—450
<i>h')</i> Manuductor pentru învățatorii șolasticesci, saũ îndreptare către împlinire a dregătoriei învățatoresci	450
<i>i')</i> Leguire a prea învățatului și prea pravoslavnicului Domn și oblă- duitor a tótă Ungrovlahia Iw Ion Gheorghe Caragea	450
<i>j')</i> Manuductor pentru învățatorii șolastici	451
<i>k)</i> Al. Beldiman: Mórtea lui Abel; Istoria lui Numa Pompiliu; Orest tragedie; Alexie saũ cășuța din codru	451
<i>l')</i> Agapie Criteauul Aghiositul, traducere de Sofronie episcop Hușilor	452
<i>m')</i> Const. Diaconovici: Ortografia seũ drépta scrisore pentru îndrep- tarea scriitorilor romănesci	452
<i>n')</i> Blaichard: Plutarchion saũ pe scurt scrierea celor mari vestiți bărbați	452

	<u>Pagina</u>
<i>o')</i> Cărticica năravurilor bune pentru tinerime	452
Primul sonet în Moldova e a Inî Gh. Asachi	453
Cap. V. — Administrațiunea sub Caragea	454
Manifestul de domnie nonă a Inî Caragea către țeră	454—455
Compunerea primului Divan sub Caragea	456
Până la 1815 Divanul e mereu primenit	457
Divanul din 1815	457
Alte schimbări în Divan până la anii 1818	458—459
<i>Acte relative la administrațiune sub Caragea:</i>	
I) Relative la Divanul domnesc:	
<i>a)</i> Pitacul din 5 Martie 1813 către mitropolit și episcopi, de a veni regulat la Divan	459
<i>b)</i> Introducerea, ca funcție onorifică, în Divan a unor foști divaniți	460
<i>c)</i> Schimbarea lefurilor și fixarea havaeturilor logofeșilor mari, la Iulie 1814	461 466
<i>d)</i> Pitacul din 27 Ianuar 1813, către Vistiernic, pentru a face o anchetă la sudiți și a trece în rîndul dajnicilor pe cei pe nedrept sudețiți	467 470
Inființarea, pentru sudiți, a unei autorități speciale:	
Departamentul streinelor pricinî	470—471
<i>e)</i> Inființarea unei noue dregătorii: Hătmănia Divanului	471
<i>f)</i> Insărcinarea unuia dintre logofeșii al II ai Divanului, cu afacerile vornicilor de sus și de jos	472—475
<i>g)</i> Insărcinarea unui boier cu buiurdisma jalbelor norodului	476
<i>h)</i> Inercarea de a da Craiovei și celor 5 județe o mai bună administrație	477
<i>i)</i> Numirea lui N. Scanavi caimacam în locul lui Arghiropol, care se bolnăvi	480—482
<i>j) k) l)</i> Inlocuire de caimacamî la Craiova	482—485
Avaetul undiței	486
<i>m)</i> Acordare de distincțiune în Divan lui C. Oteteleşanu	487
<i>n)</i> Numirea lui C. Filipescu Ban al Craiovei. Dorința acestuia de a i se mări puterile atribuțiunei de Ban	489—493
II. Administrația în județe continuă a fi ca și sub Al. Ipsilante	494
Păstrarea privilegiilor orașului Câmpulung	495—497
Acte relative la impiegați și la avaetul ce'l dau condicării Logofeșilor	498—501
III. Abusurile impiegaților, ispravnicilor, vatașilor de plauri, cum și latitudinea judecătorească a lor	502—507
Majoritatea ispravnicilor sunt Români	507
Nona dare a grosăritului	508—516
Nesupunerea ispravnicilor la ordinele Domnitorului; Serdarul Iancu Cocorescu, ispravnic de Buzău, rupe un ordin al lui Vodă	516
Pedepsirea unor slujbași absivi	517
IV. Bandele de hoji întreeră țera	518
Inființarea de căpităniî noue pentru stărpirea acestor bande	519—527
Mijloce criose pentru stărpirea hoșilor: <i>a)</i> îndatorirea locnitorilor și arendașilor de a ajnta pe slujbași în stărpirea hoșilor	527—528
<i>b)</i> Prohibirea vîndăreî erbei de pîncă și a glônțelor	528

	Pagina
Importanța căpitaniiilor de margine.	529-532
Instrucțiunile date ispravnicilor pentru timpul cât trebuie să fie închiși hoții prinși	535-538
Vornicia obștirilor.	539-541
Acte relative la postelnice și diverși slujbași ai Divanului	542-553
Acte relative la doctori și igiena publică.	554
Cutia milosteniei și bugetul ei	554-557
Cap. VI.—Justiția sub Ion Caragea.	558
Instanțele judecătorești	558
Departamentul streinelor pricini	559
Epitropia Evghenișilor și atribuțiunile ei.	559
Reînnoiri în Departamentele judecătorești.	559
Lista și numirea nouilor judecători din Bucuresci	560
Numire de judecători la Craiova.	561
Cartea deschisă din Ianuar 1813 către Divanul din Bucuresci.	562-563
Numire de judecători de județ.	563
Dispozițiunile mai însemnate din sfera justiției între 1813—1814 :	
I. Relative la Protimis.	564-569
II. Relative la taxe de justiție	569
III. Reînnoirea prohibițiunei de a cumpără sudiții bunuri nemișcătore în Muntenia.	569-570
IV. Act relativ la timpul cât trebuie să fie ținuți în prevenție hoții prinși	570
V. Carte către judecători de a fi harnici, uniți și drepti.	570-572
VI. Carte către Logofetul Țerei-de-sus, îndemnându-l să fie grijiliv la procesele țăranilor.	572-573
VII. O vacanță neobicinuită a Divanului.	573
VIII. Mișcare în personalul justiției în 1814.	573
IX. Dispozițiunile relative la feciorii de boeri risipitori de averi.	573
X. Epitropia Evghenișilor.	574-587
Constituirea comisiunei însărcinată cu elaborarea noului cod de legi.	587-588
Convocarea adunării obștesci pentru cercetarea lucrării comisiunei însărcinată cu elaborarea codului	588-589
Pitacul din 1817 Aprilie pentru a se grăbi cu codicele de legi.	589-591
Chestiunea promulgării codicelui Caragea	591-595
Analiză scurtă asupra codicelui promulgat	596-598
Acte referitoare la justiție între anii 1817—1819 :	598
a) Pitacul din Martie 1818 prin care se îndemna divanișii să fie mai harnici.	598
b) O inamovibilitate	598
c) Moralitatea familiilor	598
d) Nizamul din 23 Decembrie 1815 relativ la plățirea speselor de judecată	600
e) Act relativ la orele de cancelarie ale Divanului.	601
f) Amestecul consurilor streini în procesele dintre pământeni și sudiții	601
g) Dispozițiunea din 1816 relativă la falimente	602
h) Dispozițiunea din 1816 Iulie 10 relativa la dote	602
i) O specie de moratorium în favoarea unei cocône.	603
j) Acte relative la numire de judecător	603

	<u>Pagina</u>
<i>k)</i> Impotanța logofeșilor al III	605—611
<i>l)</i> Acte relative la ședințele Divanului	612
<i>m)</i> Un cas curios dn judecată	615—617
<i>n)</i> Porunca oprind pe jăluitoři de a întrebuița cuvinte ofensetóre la adresa judecătorilor	618—621
Statul judecătorilor	621—630
<i>o)</i> Dispozițiunea relativă la judecătorii cari vor avea ei înșiși procese	631—633
<i>p)</i> Cete de hoși cutreerând țera	634—638
<i>q)</i> Orînduirea plăței speselor procesuale	640
Instrucțiunile date de Caragea în 1816 pentru autoritațile din Oltenia	
Ponturile	641—643
Dispozițiunea prin care Domnitorul în 1817 casază testamentul lui Ioniță Creșulescu	644—650
Carte legată la Divanul Craiovei pentru lipsirea Clucerului Dumitrache Brăiloiți dintre judecătorii divaniți de acolo	650
Dispozițiunea luată de Domnitor în privința înstrăinării imobilelor do-tale, porunca lui Ion Gheorghe Caragea Voevod	651—652
Publicații la toate județele, pentru vînderile lucrurilor de zestre	653
<i>a)</i> Procesul Spătarului Șerban Negel	654
<i>b)</i> Urmărirea unui falș Grigorie Ghica, în 5 Martie 1813	654
<i>c)</i> Epitropia lui Iancu Văcărescu, fiul Banului Enache Văcărescu	654
<i>d)</i> Protimis cerut de locuitorii după moșia Zimnicea, a fostului Domn Constantin A. Ipsilant	654
<i>e)</i> Proces dintre fiii Banului D. Ghica cu vitriga lor mamă Bănésa Elena Ghica	654
<i>f)</i> Vîndarea averei imobile a fostului mare Vist. Constantin Varlam	654
<i>g)</i> Surghinirea la Mönăstirea Țigănesci a soției lui Rachtivan, ca nebună.	654
<i>h)</i> Surghinirea la Mönăstirea Ezerului (Vâlcea) a unui Tudorache Eliad, ca așiftător de gâlceavă și atingător căsnicieii paharnicului Scarlat	655
<i>i)</i> Epitropia copiilor minorii ai lui M. Lahovary	651
<i>j)</i> Surghinirea la Mönăstirea Țigănesci a unui fiu, care amenință cu bătaie pe mama sa	655
<i>k)</i> Un Zapciu bănuit, că din bătaia lui s'a tras mörtea celui bătut	655
<i>l)</i> Invoirea dată de domnitor lui Munsiu Franț de Flaișhakel	655
<i>m)</i> Beizdadaea Costache Caragea dator cu 1000 taleri unui doctor Reiter	655
<i>n)</i> O mamă bună rescumpărând o faptă rea a fiului ei	655
<i>o)</i> Procesul lui Sava și a lui Marcu osândiți, că s'aü împotrivit unor ömenii domnesci	655
<i>p)</i> O cacerdisire (sequestru) rămasă neexplicată a lui Isvoran	655
<i>q)</i> Diverse procese de hotărnicii de moșii	655
Pitac către năstavnicul mönăstireii Sărindarul ca să scötă din monăsti-re pe Theodorache Medelnicerul	656
Pitac prin care se orînduesce nazır al Casei lefilor Banul Ghica	657
Anexe relative la administrațiile și justiție:	
Măsuri relative la siguranța publică	657—659
Publicații la toate județele, pentru nizamul a lipsei gazdelor hoșilor	659—660

	Pagina
Pitac către dumné-lui Vel Vornic al politiei pentru ca să îndatoréscă pe mahalagii acelei părți, ca să se astupe o grópă de la capătul podului Mogoşoei	702—704
Curăţirea stradelor	704
Pitac către Vornicul de politie	704—706
Pitac către dumné-lui Vel Spătarul, ca să dea poruncă la omenii domniei sale de a nu lăsa să intre pe podul Mogoşoei care cu lemne, cheres-tele şi nici altele nimic, ci prin cele-late poduri şi mahalale	
Anaforaua prin care arată, că pentru Podul Mogoşoei, ce s'a făcut din nou, este trebuinţă să fie curat şi măturat şi pentru acésta ar tre- bui să aibă 19 caré cu boi şi cu târnuri i lopeţi, însă 8 caré să intre în o săptămână şi alte 8 în altă săptămână	707 708
Oprirea unui creştin care are casa pe locul Monăstirei de a o vinde la Ovrei, fiind-că îşi aruncă murdalîcul în curtea bisericeii	708 709
Luminatul stradelor	710
Pitac la dumné-lui Vel Spătarul ca să dea nizam a nu mai aruncă prăva- liaşii după Podul Mogoşoei, lături pe pod şi altele, să puie şi la fieş- care 7 case un felinar	711
Pitac către epistatul armăşiei, să orînduiască 40 vinovaţi să măture podul Mogoşoei pe fieş-care săptămână de 2 ori, Mercuria şi Sâmbăta	711 712
Pitac către Spătarul, ca să îndatoreze pe mahalagii ot Capul podului Têrgului-de-afară, ca să astupe un batac ce este la capul podului .	712 713
Pitac către Vornicul de politie de a da poruncă să cureţe zăpada dupa poduri	713—615
Tărâbile	715—716
Inchideri şi subpresiuni de strade	717
Piaţă	718
Poduri	719—722
Dâmboviţa	722
Anaforaua prin care arată că cei ce şed pe marginile Dâmboviţei, aci în Bucureşti, aruncând gunoiul în apă şi peste acest gunoiu aducând apa nămolul, s'aû înălţat apa Dâmboviţei	722
Pitac ce s'aû făcut către dumné-lor duovnicii	723—724
Carte prin care se orînduesce Andreiü postelnicelu purtător de grije şanşurilor din gura Dâmboviţei, în locul lui Constantin Pastia . . .	724—725
Actele relative la şanşurile de apărare contra Dâmboviţei	726—730
Carte deschisă	736—734
Moşile ce se innécă de apa Îlfovului după arétarea Bujoreanului . .	734
Socotéla de banii ce trebuesc, pentru deschiderea şanşurilor noi . .	734 735
Cartea lui Nicolae postelnicul meşter de mori	735—736
Pitac către dumné-lui Biv Vel Banul epistatul spătăriei, ca să se por- néscă un zapciü spătăresc să poruncéscă epistatului de la şanşuri sa slobódă apa pe Dâmboviţa	736
Indestularea cu apă	737 739
Anaforaua prin care orînduesce pe Biv Vel Clucerul Iordache Deşliu, ca să îngrijască de cişmeaua de la capul podului ca să nu se strice	738

	Pagina
Actele unui proces dintre mahalagii de la Popa Dârvaş, pentru neînchiderea unui puş de către boerul Slătineanu	733—745
Iangane	740—741
Modul cum unul din slujitori este liberat din serviciu	741
Ordinul dat de Caragea Vel Dvornicului politiei, prin care il însărcinează cu complectarea coşarilor şi sacagiilor politiei până la 80	741
Anaforaua relativă la stricarea foişorului şi facerea lui din nou	742—743
Pitac către Agă, de a fi cu topóră tot tacâmul agiei de a întâmplă ori foc său alte primejdii	743
Ordin către stăpânii caselor ca să-şi măture coşurile	743—744
Pitac pentru iarba de puşcă, la aga, să se păstreze în mănăstirea Sf. Gheorghe	744
Ingineri	745—749
Anaforaua prin care marele vornic al obştirilor recomandă Domnitorului un nou inginer, pe Ernst Maer	745—746
Indestularea publică	746
Obligaţiunea egumenilor de mănăstiri să aibă mori de cai	746
Lipsă de făină la brutării	747
Cişniu	747—748
Banişile de la obor	748
Măcelăriile sub specială epistasie	748
Nartul cârnei	748
Ponturile epistasierii cârnei	749
Lipsa de credit al Domniei la măcelari	749
Contract cu măcelării	749
Monopolul scaunelor de măcelărie	750
Scaunele de măcelării a consulatelor	751
Anaforaua ce s'a făcut în dosul jalbei grădinarilor zarzavagii din Bucureşti pentru privilegiul lor	753—755
Acte relative la îndestularea publică din Craiova	755—756
Pitac prin care dă ordin să nu se scumpescă articolele de îndestulare publică şi scutesce de vamă aceste articole la intrarea lor în oraş	756—757
Publicaţii de a lipsi jafurile ce făcea zapii în politie, care s'a uitat şi s'a pus în Tîrgul-de-afară, i în Tîrgul Cucului, i pe la capul podurilor, cât şi prin răspîntii	757—759
Pitac către Vel Agă, ca să pue în lucrare hotărîrea Măriei Sale ce s'a dat pentru a nu se supără locuitorii ce vin cu bucate şi cu altele la tîrg, de vamă şi altele cu numele de havaet	757—758
Pitac către Mitropolit să facă litanii pentru ploe	759—760
Epidemia	760
Publicaţii la toate judeţele şi la Caimacam a face litanii pentru ploe	760
Pitac la Spătar	763—764
Porunci la 6 judeţe, ca să se ridice epistaşii de pe la lăzăreturile de prin judeţe şi să fie căpitanii marginilor cu paza lăzăreturilor	764
Anaforaua prin care Caragea ordonă marelui Spătar, să cerceteze prin toate împrejurimile Bucureştilor împreună cu doctorii şi găsindu-se bolnavi sau contaminaţi, să fie ridicaţi la lazareturi	765

	Pagina
Ponturi după care să fie dator tot norodul din politia Bucureștilor de ori-ce tréptă, ca să nrmeze fieș-care a fi păziți și feriți de zmrredniala bólei a cinmei ce se urméză	767—768
Adresa Domnitorului către Mitropolit, pentru ca prin cler să răspândéscă instrncțiunile date contra bólei cinmei.	768
Oprirea bâlcinrilor din Teleorman și Vlașca	760
Redeschiderea lor în 1814	779
Clinceann agent de stârpire a cinmei	»
Petic roș ca semn al cioclilor	»
Gróznicele abnznri ale cioclilor.	»
Polcovnic de ciocli jăfnitor.	771
Pedepsirea nnni diacon, căci a îngropat morți de bóla cinmei oprind din lucrurile lor.	771
Căratul celor morți și zmrredniți de cinmă.	772
Strămntarea oborului de vite de la Urziceni.	»
Reorganizarea polcovniciei cioclilor în 1815.	»
Necurătenia Evreilor.	773
Cinma în județe, morții năpăstniți prin strade, mâncați de câini.	»
Inchiderea tribunalelor din cauza bólelor	»
Liberarea de la închisóre acelor închiși pentru datorii.	»
Ținerea de tribunale câte 2 zile pe săptămână.	»
Femeile și copii învoiți a eși din Bucuresci.	774
Lăzăret special pentru sudiții austriaci.	»
Aghiazmă contra cinmei.	»
Desinfectarea caselor în mahalale	»
Inspecțiunea caselor contaminate	»
Călătorii desbrăcați de hainele lor ca aceste să se spele	775
Adnnare obștéscă spre a se sfătni cnm să se combată bóla	»
Noul nizam pentru combaterea bólei.	»
Nu mai 9 strade libere de comunicaținne cu Bucurescii. Oprire de vân-đare de pînzetnri. Tîrgul Oncului oprit. Pazarghideni la porțile boerilor. Păstrarea efectelor celor contaminați la lazaret. Prăvăliile și spițeriile vînd numai pe feréstră. Barbierile închise. Cine vinde vin și rachiū e spânznrat. Carantină pentru a intră în oraș. Se desfiin-țéză închisorile agiei.	775—776
Oprirea expunerii morților pe strade.	789
Hoții și asasinate în stradele Bucurescilor.	»
Oprirea slobođirei de arme în oraș.	790
» alergărei trăsnelor pe strade.	»
Piața osindei în Bucuresci.	791
Hannl Șerban-Vodn amenință ruină	»
Aședarea trajelor (Barierelor).	»
Loc de promenadă din josul Bucurescilor	791
Proces între mahalagii cu proprietarii locurilor mōnăstirei Pantelimon familia Ghiea (Colentina) și moșia Fundeni	791—792
Carte relativă la pavarea de strade	793—795
Hotarele Bucurescilor	795

	<u>Pagina</u>
<i>Anexe la Cap. Editatăței sub Caragea</i>	797
Vistier Moscú numit Nazir la poduri.	»
Medel. Manole epistat al podurilor	»
Nicolae Trăsnea Epistat.	798
Adăogire la venitul Casei Podurilor.	»
Darea podăritului și sudii	801
Dare pentru Epitropia Obștirilor de la vânđările de imobile.	803
Venituri ale Epitropiei Obștirilor	805
Impliniri de aveaeturi idem	»
Taxa pe cununii idem	806
Impliniri de rămășițe din aveaeturi, idem	807
Avaet de la hirotonii, idem	808
Rămășițe diverse de împlinit, idem	808
Avaet de la Caftane și Paialicuri.	810
Constantin Oteteleșanu perceptor în Craiova de havaetul de la vânđă- rile de imobile	811
Asemenea peste cele-lalte județe ale țarei.	812
Anaforaoa Epitropiei propunând mijlocul de împlinire a havaeturilor sale	813
Iraturi noue ale Cutiei Milosteniei	815
Impliniri de havaeturi ale acestei Cutii	816
Ispравnicii ajută funcționarii Epitropiei ca să împlinescă iraturile ei..	817
Avaetul Cutiei milosteniei de la căpitani și polcovnici	818
Caragea opresce a se lua taxe de la carele cu lemne, cu cărbuni și za- herele ce intră în Bucuresci	819
Sume datorite lunar de Visterie la Cutia Milosteniei	»
Venitul pripasurilor arendate în 1813	»
Hrisovul Casei podurilor din Iunie 1813.	820—823
Dulgherii și zidarii ai Biv Vel Banului Gr. Brâncovenu scutiți	823
Repararea podurilor mari din Bucuresci.	824
Epitropia Obștirilor se împrumută ca să facă podul Mogoșoei.	824
Podul Tîrgului-de-afară	824
Neguțătorii obligați a lua cu bani 5.000 podine de la Vornicia Obștiri- lor, pentru podul Tîrgului-de-afară.	826
Repararea stradelor ce dau in podul Mogoșoei și Tîrgului-de-afară	829
Cum să se facă podul Mogoșoei? Devis.	828
Despre podul stricat din Tîrgul-de-afară.	829
Plata la proprietarii de păduri pentru podine tăiate.	830
Plata tăierei podinilor la locuitori.	830
Proces contra celor ce nu plătesc analogia pe casele lor la facerea pa- velelor	831
Plata locuitorilor din Bolintin pentru pavare de strade.	832
Pavare a stradei din Tabaci	833
Astupare de bălți și repararea podului Tîrgului-de-afară	834
Podini în pădurea Mönăstirei Délului.	835
Podurile din Craiova.	835
Cislă pentru facerea de pavele	836
<i>Punctodonora (filotimie)</i>	»

	Pagina
Relativ la facerea de podine de locuitori și plata muncii lor.	837
Repararea stradei de la Hanul Banului Golescu până la Crucea de Pétra. Cislă	>
Repararea stradei Sf. Spiridon Vechiu	838
Trăsnea vinde podine noi. Abus oprit.	>
Podul de la capul podului gârlei la casa Banului Scarlat Ghica	
Diverse strade reparate (Bărăție, Tîrgul din lăuntru, podul Calicilor, Zlătari etc.	839
Scutirea a 5 sate de podinari	842
Obligațiunea de a se curăți norocele după pavele în fie-care Sâmbătă de proprietarii caselor și prăvăliilor	843
Inchidere de strade	843—848
Edilitate la Pitești	848
Piața publică lângă Curtea Veche	849
Refusul lui Caragea de a mai da alte 7 sate noi de podinari	>
Scutiri de dări a podinarilor.	850
Liudji dați pentru drumul Herestrului	851
Pod pe apa Dâmboviței la Vitan, cu brudină.	852
Proces de la un pod pe Jiū între Serdarul P. Obedeanu și Clucerul I. Vlădoianul	852
Cercetare la gura șanțului Dâmboviței.	854
Mijloce de a se împedica innecarea orașului de Dâmbovița. Stăvilare.	856
Oprirea de a se arunca gunoie în Dâmbovița	859
Innecăciunile moșiilor de apa Ilfovului, măsuri luate	860
Lărgirea mătcei Dâmboviței.	862
Cartea fântânelor de la Craiova (de mile).	863
Privileghiile de scaune și cârciume ale cișmelelor din Craiova	863
Cișmelele din Focșani.	865
Hrisovul Focșanilor pentru apă	866
Carte de cișmegiū la Focșani 1815	869
Venit dat pentru cișmelele din Focșani.	870
Demisionare de Cișmegiū.	870
Mile acordate în 1813 lui Suiulgi-bașa.	871
Raport de starea cișmelelor din București la 1813	872
Cartea Ecaterinei Atanasiu de o jumătate măsură de apă	872
Diverse hărăziri de apă în București	873
Oprirea de a se ține în prăvălii iarbă de pușcă.	877
Aga obligat a se muta în centru ca să pôtă sări la cas de iangan. . . .	877
Mônăstirile obligate să aibă mori de cai	>
Brutarii din București au lipsă de făină	878
Cișniū de*grăū. 1814	879
Jimbla 10 parale, pâinea 8.	>
Cișniū nou în 21 Decembre 1814	880
Banițe de măsură cu marca țerei.	>
Contractul carnei pe 1813	881
Contractul carnei pe 1814	883

	Pagina
Nart la salahori, dulgheri, zidari, cojocari, şalvaragii, cãvãfie, blane, postav de ţerã	885
Luminãrarii sã aibã seũ de ajuns	886
Nartul luminãrarilor	887
Tîrgul Moşilor. Mãsuri pentru neîntinderea epidemiei ciumei.	889
Tîrgul Cucului la Bucuresci	889
Pieţe	890
Anexe la pag. 719. Poduri	892
Podul Colentinei. Proces	893
Pod la moşia Slãtiorele.	896
Şanţ de scurgere a locurilor de la Fãntãna Boului din Bucuresci.	897
Arendare de huzmeturi ale Casei Podurilor în 1817 pe 3 ani	897
Destuparea mãtcei Dãmboviciorei	899
Rupturã la gura şanţului Dãmboviţa.	900
Mori înecate de Ciorogãrta	901
Anexe la pag. 554	903
Acte relative la Cutia Milelor.	»
Socotelile Vorniciei obştirilor pe 1815	904
Pavarea stradei ce abate din Podul Mogoşoei pentru Hanul Grecilor şi Şerban-Vodã.	904
Anexe la pag. 696. (Pavele).	905
Şanţul de abatere a Ilfovului.	907
Reclamarea a 9 mahalale relative la Dãmboviţa	909
Havaetul peilor de iepuri. Iraturi ale Cutiei milosteniilor.	910
Relativ la socotelile Epitropiei obştirilor.	911
Mãsura de apã acordatã lui Vistier Moscu	911—912
Idem pentru apa datã la 5 boeri.	913
Cişmelele 18 din Bucuresci.	913
Reparare de cişmea	914
Facerea foişorului de foc cu banii de la isnafuri.	915 şi 918
Isnafurile obligate a da ajutor la incendii.	916
Oprirea de ţinere de deposit de spirtose în oraş.	916—918
Oprirea facerei de cãramidã în oraş	918
Mai-mare-Başa cu 10—15 dulgheri obligaţi a alergã la incendii	918
Anexe la pag. 745—746	919
Lefa inginerului Ernest Maer.	»
Anexe la pag 746—757	920
<i>Indestulare publicã.</i> —Relativ la brutari.	»
Legãmîntul isnafului luminãrarilor 1815.	921
Mãcelarii	922
Mãcelarii la Pitesci,	922
Obligaţiunea mierarilor de a vinde de preferinţă cãrã la fãclieri	923
Nart la brutãrii	924
Nart la luminãrile de seũ	925—928
Epistãsia cãrnurilor. Ponturile	928—932
Nartul luminãrilor de cãrã 1817	932
Carne de porc la mãcelãria Turcilor	933

	<u>Pagina</u>
Brutarîi în orașe de județe	933—934
Pitac la epistatul scaunelor, să aibă măcelariî carne destulă, bună și grasă.	934
Idem către Velițiî boierî 1818	935
Ce făină macină brutariî la morile de pe Dâmbovița.	935
Refusul lui Andronaki Hagi Teohari și al Pah. Stoenescul de a se însărcină cu Epistășia cărnurilor. Dispozițiuni relative la măcelari	936 și 938
Pitac la boierii halea și paia să avizeze asupra narturilor obștești 1818	939
Oprirea esportului luminărilor de seû 1818	939
Nartul seului. Adăogire la preț.	939
Anexe la pag. 760	940
» » 761	941
Oprirea de vinđare a legumelor în oraș	941
Boerinași rînduiți pe la schela spre paza de bóla ciumei.	»
Ómenî morți de ciumą neîngropați	948
Biv Vel Post. C. Suțu asupra Lăzăreturilor.	942
Vel Ban Radu Golescu idem	943 și 947
Pitac la Vel Vist. Nizamul Lazareturilor	943—946
Anexa la pag 762. Ciumą lângă Văcăresci. Măsurî de pază.	946
Epistați pe la mahalale pentru bóla ciumei.	»
Buhurdagi-Bașa Răducanul și un stegar Spătăresc, să viziteze mărginile orașului. Numai opt drumuri libere de intrare în oraș	947
Diverse măsurî de stîrpire a ciumei.	947—948 și 950
Țiganii se scot din oraș.—Catagrafia cerșetorilor.	954
Venitul spitalului de la Dudesci.	950
Oprirea de găsduire de ómenî prin hanuri și pe la particulari 1813	951
Banii să-î primescă neguțatoriî în oțet.	951
Să nu se facă adunări de ómenî prin cărciumi și cafenele, nici lăutari	952—954
Anexa la pagina 766. (Tot despre ciumą)	»
Evreii oprîți de a ámbla cu boccele de marfă	»
Ovreii zarafi, telelócele ovreice și creștine oprite de a esercita meseria Mahalagii să scurgă șanțurile și să ridice noróele. Curățenia prin case	953
Gunóe aprinse ca mijloc de apărare.	»
Să îngrópe cadavrele de dobitoce	»
Comerțiul de haine vechi oprit.	»
Oprirea tîrgului Cucului și adunările tabacilor.	953—955
Cercetarea bolnavilor pe la case de Vătaful de aprođi	»
Oprirea scrâncioburilor (dulap) și a geamalei și a orî-ce adunare prin grădini.	»
Anexa la pagina 766	955
Oprirea bălciurilor din județele Teleorman și Vlașca. Asemenea și de la Rîurenî	»
Oprirea oboșului la Tîrgul-de-afară.	956
Redeschiderea bălciurilor în 1814 Martie	»
Mutarea unuî obor în interesul apărării de ciumą	»
Circulara nouă către Clinceanul în interesul apărării de ciumą	»
Anexa la pagina 772. Sporirea numărului de ciocli	958

	<u>Pagina</u>
Hrisovul Epistatului Polcovniciei de ciocli	958
<i>Aneza la pagina 773.</i> Cărți legate la județe și la Caimacam cu nizamul la bóla ciumei	961
<i>Aneza la pagina 773.</i> Publicație să se îngrope morții de pe drumuri.	962
Oprirea judecăților ca să nu se întindă bóla	»
Redeschiderea tribunalelor	964
<i>Aneza la pagina 774.</i> Voia de a se scóte familiile și bagagiile afară din oraș din cauza epidemiei.	»
Pitac către ispravnicii să nu intre în sate cei eștiți din Bucuresci fără constatare de sănătate	965
Lazaret separat al sudiților austriaci	»
Pitac la Mitropolit, să facă sfeștanie în trei tocitori, ca să se împarță la norod.	966
Pitac la Vel Spătar și Vel Agă pentru curățirea caselor contaminate.	»
Pitac la nazirii lazareturilor să îndoiască osirdia	967
<i>Aneza la pagina 775.</i> Pitac la Mitropolit și la boerii halea și mazili, să găsească mijloc de a stărpi bóla	968
Pitac către Vornicul Barbu Văcărescu și Alex. Niculescu însărcinați cu noul nizam al larareturilor	969
Nizamul tîrgurilor și al mahalalelor Bucurescilor întocmit din nou	969—972
<i>Aneza la pagina 776.</i> Pecetluirea cârciumelor și rachierilor.	972
Pitac de scutire a țeranilor de a face 12 zile lazarat când vin să jăluiască Domnitorului	»
Pedepsirea unor preoți căci au îngropat prin taină ómenii ciumați.	973
Averea răposatului Vlădică Stavropoleos luată în stăpânire de stat în profitul lazareturilor	974
<i>Aneza la pagina 777.</i> Pitac la polcovnicii și căpitanii din Ialomița să ajute la ispravnicii în stîrpirea bólei.	975
Căpitanii de margine înlocuesc pre epistații lazareturilor de margine	»
Socotêla casei lazareturilor în 1813.	976
Pitarul Iane cercetător bolnavilor de ciumą	»
Cancelaria epistasierii lazareturilor și o casă pentru pandurii.	»
Neferi dați în trebuința lazareturilor.	»
Schimbare de casă contaminată	»
Un tulumbagi-bașa și ómenii lui la casa lazareturilor	977
<i>Aneza la pagina 778.</i> Cărți deschise la tóte județele pentru nizamul ciumei	978
<i>Aneza la pagina 779.</i> Ponturi la ispravnicii pentru bóla ciumei.	979
Porunca la anaforaua Casei depo.	981
Ciuma la Ploesci.	982
Ciuma la satul Lița din Olt	»
<i>Aneza la pagina 780.</i> Porunci la județe pentru nizamul ciumei.	983
Nouii porunci la unele județe pentru bóla ciumei.	984
Anaforaua veliților, ca să nu se trimită țeranii la lucrul cetăților, ci bani spre a se evita lățirea ciumei	985
Periusia lui Filidor mort de ciumą.	986
Voie de a se face tîrg în Muscel.	987

	<u>Pagina</u>
Léfa chirurgului Viral numit în locul lui Kraus.	987
Ciuma se înteeșce din nou. Pitac însărcinând pe mai mulți boeri să îngrijască de stărpirea bólei.	988
Pitac hotărînd mănăstirea Plumbuita pentru desinfectarea călătorilor și mărfurilor.	989
<i>Anexa la pagina 781.</i> Stăpânul obligat să dea hrană pentru țigani întrați în lazaret.	990
Socoteli ale Casei <i>depo.</i>	990
Despre sumele datorite de mănăstiri pentru spitale	990 și 991
Câmpu-lung, Tismana și Cozia legate la spitalul de la Dudescei.	>
Epistat în Ilfov pentru ciumă	992
Pitac la Mitropolit, ca preoții să nu îngrópe pe ciumați fără de a da de scire	992 și 993
Oprirea vîndereii la Tîrgul-de-afară de marfă de bogaserie, mătase, bumbac, pânzeturi, cojóce.	993
Inchidere de câte-va ulițe în interesul stărpireii bólei	994
Pitac la casa de privighere, să împedice lăpirea ciumei ivită la Galați	>
Casuri de lepră și asil de leproși la Sf. Eleftere.	994 și 995
Ciuma în județul Focșanilor	995—997
Măsurii luate relativ la veniturile casei de privighere	997—1002
Doctorul Oler își cere léfa 1817	1002
Relative la lazareturile din Văcărescei și Colentina: să se facă câte 12 bordee	1003
Venituri ale casei de privighere din 1817.	>
Socotéla casei	1004
Asemenea socotéla casei în 1818.	>
Bani adunați la casa de privighere, și dați cu dobândă lui Ión Moscu după plata lefurilor personalului	1007
Stingerea bólei ciumei	>
Oprirea tîrgului Drágaicei fiind ciuma la Brăila	1008
Pitac la nazirul casei de privighere că s'aú ordonat cercetare de ce bóla s'a îmbolnăvit cine-va în Bucurescei? Se va arde casa celui care aú tăinuít un bolnav	1009
Arderea caselor a nisce ovrei cari aú tăinuít bolnavii.	>
Spitale	1010
<i>Anexă la pagina 782.</i> Spitalul de la Pantelimon	1011
Hrisovul Pantelimon din 1813	1012
Cartea obștéscă prin care Biv Vel Spătarul Grigore Ghica e numit „protector și Efor la Pantelimon	1013 și 1017
Disc la biserică pentru spitalul săracilor nemernici.	1010, 1014 și 1035
O casă a spitalului Colței dată spre locuire Vornicului C. Caliarh	1014
<i>Anexă la pag. 783.</i> Mila de vinărici a spitalului sármanilor streini	1016
Cartea spitalului de la Sf. Vineri.	1017
Fumăritul din Tîrgoviște venit al spitalului Pantelimon.	1018
Hrisovul mănăstireii Pantelimon.	1019
Vinăriciul spitalului nemernicilor.	1023
Cartea spitalului nou de venitul pripasurilor din Saac	1024, 1025 și 1036

	Pagina
Hrisoyul mănăstirei Colței	1026
Milele noului spital	1029
Hrisoyul spitalelor noui de mili și învoiala epitropilor.	1031
Țiganii darnici către spitalul cel nou de streină	1035
Nicolae Trăsnea epitrop la Pantelimon	1036
Spor la léfa doctorului Constandinache Caracaș de la Pantelimon	1037
<i>Anexă la pagina 784.</i> Hrisovul spitalului din Buzău.	1037
Pitac să nu se mai primescă bolnavi la Pantelimon fără de teșcherea epistaților lazareturilor.	1039
Asemenea la cele-lalte spitale	»
Mănăstirea Poiana, să nu mai plătescă vinăriciū.	»
Aruncarea de dare pentru întreținerea spitalului de la Dudesci	1040
Cisla dărei mănăstirilor pentru spital	1041 și 1042
Milele vinăriciului date spitalului de la Dudesci.	1043
Legatul lui Chiriță pentru casa lazareturilor	1043
Poslușnici ai spitalului Dudesci	1044
Implinirea banilor datoriti spitalelor de mănăstiri.	1045
Hanul Filaret legat pentru bóla ciumei	1046
<i>Anexă la pagina 785.</i> Implinirea de la egumeni a banilor datoriti spi- taliului de la Dudesci, socotelii ai nazirilor lazareturilor din 1813	1047
Banii milei vinăriciului de la mănăstiri dați spitalului de la Dudesci.	1047 și 1048
Năstavnicul de la Tismana dator să dea taleri 5.000 pentru casa pri- vigherii	1049
Facerea de 100 bordee la spitale.	1050
Nebuni trimesi la mănăstire	»
Doctorii	»
<i>Anexă la pagina 786.</i> (Cutia obstirilor)	1064
Socotelile cutiei milosteniei, a cișmelelor și a orfanotrofiiei	1055
Veniturile cutiei milosteniei	1057
Doctorul Reichter înlocuesce pe doctorul Moscu	1059
Doctorul Silvestru și dr. Const. Darvaris.	1060
Doctorul Filitis	»
Doctorul Ștefan Moscu	»
Chirurgul Messit	1061
Krauss, Villar și Ghebauer	1062
Doctorul Nicolae Gavala	1063
Hrisovul doctorilor de la Craiova	1064
Doctorul Petre Ferarul din Craiova.	1065
Iratul doctorilor Craiovei	1066
Dăruirea unei case doctorului Ión Pascale	1067
Oprirea de a se ține morții pe ulițe pentru adunare de pomana	1068
<i>Anexa la pagina 790.</i> Oprirea slobođirei de puscă	1069
Pecetluirea erbei de pușcă din prăvălii.	1070
Oprirea alergărei trăsurilor pe stradă.	1071
Piața de osândă a vinovaților	»
Obligarea egumenilor și a proprietarilor de case să și le drégă	1072

	Pagina
<i>Anexă la pagina 791.</i> Epitropiî de la Cotroceni obligați să repare ha- nul Șerban-Vodă	1073
Mutări de straje	1074
Biserica Dómnnei Smaranda a lui Neculae Mavrocordat atárnând de mő- năstirea Radu-Vodă.	1075
Patru mahalale din Bucuresci în proces cu proprietarul Colentinei .	1076—1079
<i>Anexă la pagina 793.</i> Pavări de strade	1079—1087
Astupări de baltacuri	1088
Lărgirea drumurilor la capul Podurilor	1089
Idem la capul podului Calicilor	1090
Curățirea de șanț între Dâmbovița și Dâmbovicioara	1091
Pod pe ulița Tabacilor	»
Procesul locuitorilor după moșia Cateriei Balș	1092
Anexa Q bis	1094
Indițele general	1097

E R R A T A.

Förte numeróse sunt erorile strecurate în acest tom, fie din nebăgarea de sémă a corectorilor, fie din aceea a culegătorilor tipografi. Nu putem releva aci nici chiar din cele mai bătătoare la ochi. Lectorele bine-voitor le va corege însuși. Mai ales cât privesce *ortografiarea* vorbelor, din cauză că nu același corector a revăđut tóte cólele tipărite, lectorele va afla multă nestatornicie. Să ne scuzeze, căci, *errare humanum est!*

Pagina 617, documentele publicate în notă nu sunt pentru nota (1). Acest semn trebuie să lipsescă. Unele acte, din eróre, s'aũ publicat de două ori, altele nu la locul lor, fiind eũ absent în Norvegia în 1899 August.

Pagina 795 *dis pozițiune* citește: *dispozițiune*.

- După
- ◀ 845 rîndul al 2-lea *a sădi biserica* citește : *a zidi...*
 - > 858 e numerotată 759 citește : 859.
 - > 928 rîndul 34 *1916 Octombre 23.* citește *1816.*
 - > 933 rîndul al 6-lea *ide irae!* citește *inde irae.*
 - > an. Ia pag. X citește la pag. 762 și următóre.
 - > 963. rîndul prim *anexa pag. 737,* citește pag. 773.
 - > 1060 la anexa XLIV, în loc de *Dr. C. Filipescu,* citește *Filitis.*

